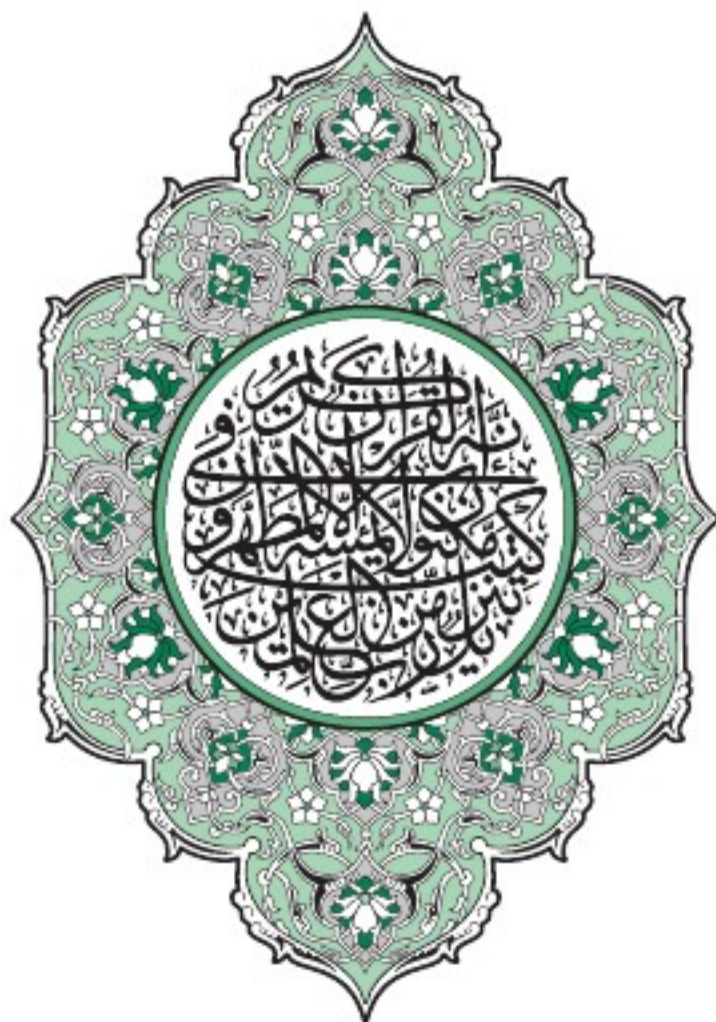

إِنَّا نَحْنُ وَإِلَهُكُمْ فَقَدْ أَفْضَىٰ

خادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مهليكي شانشيني عمرهستانى سعوديه شهرهغه ندبوو بهير ياردان له سهو چاه كردن
قورتان پيرؤز له گهئ وهر گيزان ماناكانى

شَرَّفَ بِالْأَمْرِ لَيْسَ أَفْضَىٰ هَذَا الْمُصْطَفَىٰ الشَّرِيفِ وَنَحْنُ مَعَايِهِ
عَلَىٰ رَأْسِ الْوَجْهِ الْبَشَرِيِّ الْإِلَهِيِّ وَالْمَلَكِيِّ وَالْمَلَكِيِّ وَالْمَلَكِيِّ
مَلِكُ الْمَلِكِينَ وَالْعَرَبِيِّ وَالْمَشْعُودِ بَكَّةَ

وَقَفَّ يَلَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ
بِسُورَةِ مَجَانًا

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

ئەم قورئانە پىرۋزە لەگەل ۋەرگىتران ماناكان
دىارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عىبادە كورى عىدالەزىز ئال سەئودە
(بەخۇرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەي مەلىك فەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهياً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لَك، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجُرُوسَتاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كَلَّه من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللَّهُمَّ تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

بەناوی خوای بەخشندەى مېھربان

پېشەكى

بە پېتووسى پايەدار شېخ صالح كورى عبدالعزىز كورى محمد ئالى شېخ
وەزىرى كاروبارى ئىسلامى وئەوقاف و بانگەواز وئىرشاد و سەرپەرشتىارى گىشى
كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۇ چاپكردى قورئان پىرۇز

سوپاس و ستايش بىخوای پەروردگارى
جېھانىيان كە لەكتىبە پىرۇزكەى دا فەرموويەق:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واتە: يىگومان لەلايەن خوای
گەرەو و نوور و كىتەبىكى روون و ئاشكراتان بۇ ھاتووە.

وە دروود و سلا و بۆسەر بە پىز تىرىنى پىغەمبەرەن و نىز درواوان، پىغەمبەرەن
موحەممەد (ﷺ) كە فەرموويەتى: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»
واتە: چاكترىتان ئەو كە سەيە كە خۇى فېرى قورئان دەكات و خەلىكىش
فېز دەكات.

ئەجلا لە پاشان:

بۇ جېئە جىكردى رېئەيەكانى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عبدالله كورى
عبدالعزىز ئالى سعود (خوا بىپارىزىت) بە بايەخ و گىرنگى پىندان بە قورئان پىرۇز
و كار كىردن بۇ ئاسانكارى لە پىناو بلا و كىردنەو و دابەش كىردن لە نىو موسلمانان
لە پىرۇز ھەلات و پىرۇز ئاواى سەر زەويدا، وە بۇ پافە كىردن و ھەر گىرپانى ماناكانى
قورئان بۇ زمانە جۇرا و جۇرەكانى جېھان.

وەزارەق كاروبارى ئىسلامى وئەوقاف و بانگەواز وئىرشاد لە شانشىنى
عەرەبىستانى سەئۇدىە، باو ھەرى پتەوى ھەيە بە گىرنگى و ھەر گىرپانى ماناكانى قورئان
پىرۇز بۇ گىشت زمانە گىرنگەكانى جېھان، بە مەبەستى ئاسانكردن تىگەيشتى
قورئان بۇ ھەو موسلمانانەى كە بە غەيرى زمانى عەرەبى قسە دەكەن، ئەمەش
لە پىناو جېئە جىكردن ئەو فەرمانەى كە لە فەرموودەى پىغەمبەر (ﷺ) دا ھاتووە،
كە دەفەر مووئىت: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واتە: لە منەو رايىگەيەنن بە خەلىكى
ئەگەر تەنھا تاكە ئايە تىكىش يىت.

وہك خزمەتیکیش بۆ ئەو برايانەمان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى منەووەرە، خۆشحالە ئەم تەرجەمە قورئانىيە بەزمانى كوردى پيشكەش بەخوێتەرى بەپىزى بكات، كە بەپىزى جەناپ (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامۆكى) پىي هەستاو، وە لەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆزىش ھەريەك لە بەپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) و (مامۆستا ئوميد عمر چىرۆستانى) پيشداچوونەتەو .

وەسوپاسى خواى گەورە وپاك وپيگەرد وپالادەست دەكەين بۆ ئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، وە ئوميدەوارين كە نياز و مەبەست لىي تەنها پەزەمەندى خواى گەورە بىت، و خەلكيش لىي سوودمەند بن ؟

بينگومان ئىنە دەزانين كە تەرجەمە و وەرگىرانى ماناكاني قورئانى پىرۆز - ھەرچەندە وورد بىت - كەموكورتى ھەر دەبىت و ناتوانریت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بگەيەنیت كە دەقى قورئانى پىرۆز دەبەخشیت، كە تەواوى خەلكى لەئاست خۆيدا دەستەوسانكردو، وە بەراستى ئەو مانايەى كە تەرجەمەى قورئانەكە دەيدات بەدەستەو تەنها بریتى يە لەكۆى زانست و تىگەيشتنى وەرگىرەكە لە قورئانى پىرۆز، وە ئەمەش كاريكە دووچارى ھەلەوكەم و كورپى دەبىت، وەك ھەموو كار و ئيشيكى تری ئادەمیزاد.

وە لە كۆتاييدا داواكارين لە ھەموو خوێتەرىكى ئەم تەرجەمەى لەكاني بينينى ھەر ھەلە و كەموكورپيەك يان زيادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى مەنەووەرە بكاتەو؛ بۆ سوود لى وەرگرتن و چاككردنيان لە چاپەكاني داھاتوودا بەيارمەق و وويسى خواى گەورە.

وە خواى گەورەش پشت وپەنايە و تەنها ئەو پى نیشانەەرە بۆ پىنگاى راست.

ئەى خواى پەر وەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بكە؛ چونكە بەراستى ھەر تۆى بيسەر و زانا.

سوره قی (الفاتحه)

ثم سووره ته ناو نراوه (الفاتحه) چونکه
قورثانی پیروز له سه ره تاوه بهو دهست پی
دهکات وده کرسته وه، وه پیچی دهوتریت
(المثنی) چونکه له هه موو رکاتیکس
نوێژدا ده خوێنریت .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای
به خشندهی میهره بان ۱ الْحَمْدُ لِلَّهِ
هه موو سوپاس و ستایشیک بو خوای
رَبِّ الْعَالَمِينَ په روه رد گاری
جیهانیان ۲ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو
مانایه ی په حم و به زهیی په روه ردگار له م
جیهانه دا هه موو مه خلوقاتی گرتوه ته وه
به بی باوه پانیشه وه، وه (الرحیم) په حم
و به زهیی په روه ردگار، وهك زانیان ده لین
تایه ته به پر واداره وه له رۆزی دوایدا ۳
مَلِكِ يَوْمَ الدِّينِ (ته نهانه وه)
خواهه نی رۆزی سزا وپاداشت

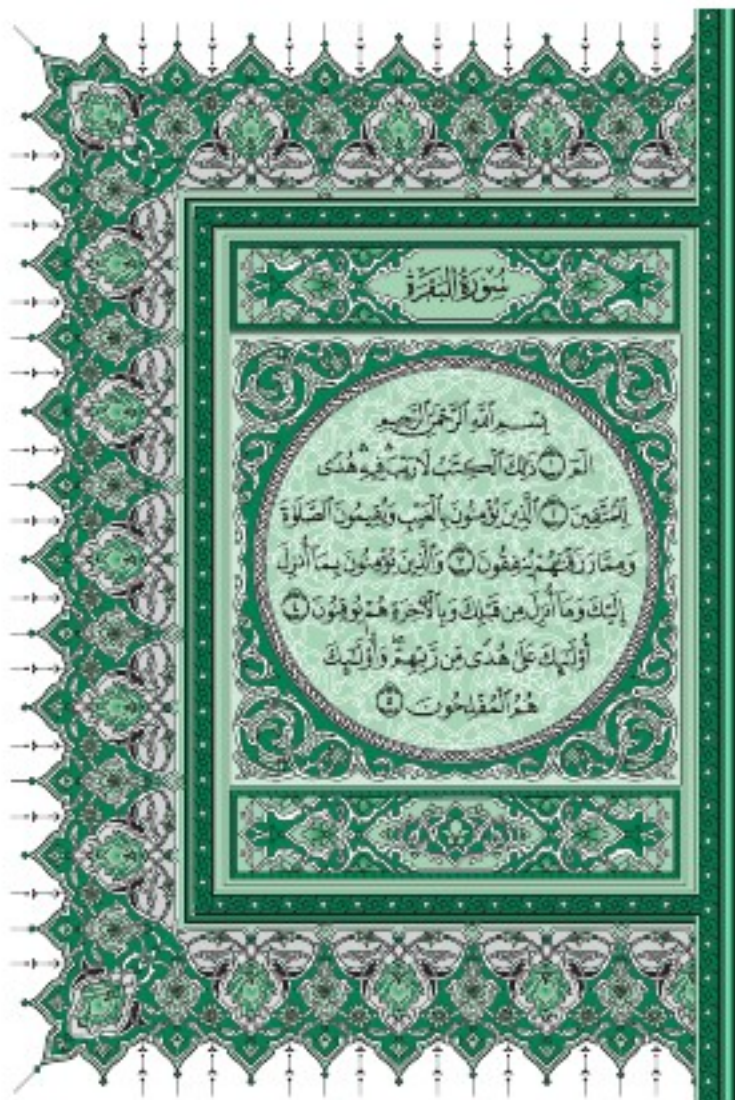
دانه وه (باوه پاران له نوێژه کانیاندا هه موو رکاتیک ته مه ده لینه وه، تاوه کو هه میسه رۆزی دواپیان
له بیر بێت و به کار و کرده وهی چاکه، خویانی بو ئاماده بکهن) ۴ إِيَّاكَ نَعْبُدُ (خوایه)
ته نهانه تۆده په رستین (ته نهانه تۆیت شایسته ی په رستن و جگه له تۆ هیچ کهس شیای نه وه نییه)
۵ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ وه ته نهانه تۆ داوای یارمه تی ده کهین (له هه موو کار و کرده وه و پێداویستیه کماندا،
چونکه هه موو فرمانیک به دهست تۆیه، جگه له تۆ هیچ کهس به نه ندازه ی گه رد بیه که خواهه نی
هیچ شتیک نییه) ۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ رینموونیمان بکه بو رینگای راستی
(که رینگای راستی ئاینی پیروزی ئیسلامه، و به رده وام بین له سه ری هه تا نه و رۆزه ی ده گهین به دیداری
زانی هه ق ته عالا ی تۆ) ۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ رینگای نه وانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون
(له پێغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و چاکه کاران) ۸ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ نهک (رینگای) نه وانه ی
خه شمی (تۆیان) لیگیراوه (وهك جوله که و هاو کرده وه کانیان) ۹ وَلَا الضَّالِّينَ وه نهک (رینگای)
گومرپیان وهك (گاواره کان و هاو کرده وه کانیان) ۱۰ له کۆتایی ئهم سووره ته پیروژه وه سوننه ته موسلمانان
بلین (نامین) واته : نهی خوای گه و ره ته وای ئهم نزا و داوایانه مان لێ وهریگره .

سورہ قی (البقرہ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان
 (المر) به (تعلیف، لام، میم)
 ده خوینریته وه، خوی گه وره زانانتره
 به واتاکهی^(۱) ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ﴾ ثم
 قورثانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانیکهی
 تیدا نیه (که له لایهن خوی گه وره وه
 نیسراوه) ﴿هُدًى﴾ ری نشاندهی
 ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ پاریزکارو له خوتراسانه
 (پاریزکاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه نه وانن
 له پهرورده گاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینمایه کانی ده که ون) ﴿
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانهی که بر واده هیتن
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته په نهان ونادیاره کان
 (نه و شته په نهانهی که به حواس وعقلی
 مرفوف ههستیان بی ناکریت، له ریگهی

وه حیه وه نه بیت، وه ک باوه به فریشته کان و به هشت و دوزخ و زور شتی تریش...) ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نوینر
 ده که ن (به ریگ و پیکهی وله کانی خویدا نه نجامی نه دن) ﴿وَمَا زَكَّيْنَهُمْ يُفْقُونَ﴾ له وهی کردو ومانه به رزق
 ورزبان ده به خشن (له بهر به زامه نندی خوی گه وره) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه نه وانهی که بر واده
 ده هیتن به و قورثانهی که بو تو (نهی موحه ممد و نیسراوه) ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیبانه شسی که بو
 (پیغه میهران و نیسراوانی) پیش تو نیسراونه ته خواره وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه بر وایان هه به به رزقی دواپی
 ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خواه نی هم صیفه تانه) له سه ر ریگای راستن (به ته و فیک و یارمه تیدان) له لایهن
 په رورده گاریانه وه ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وانن رزگار بو وان (له دوونیا و دوار و زدا)

(۱) هم پیتانهی که له سه ره تایی هندیگ له سه ره ته کانی قورثاندا هاتوون، تنها خوی گه وره ده زانیت مبهستی پیتان
 چیه، نه ره راسترین ته فیسره بو هم پیتانه کراییت، به لام به چنده جزریکی تریش ته فیسر کراون له وان: هم پیتانه ناون
 بو نه سه ره تانهی له سه ره تاپانه وه هاتوون، پان ناون بو خوی گه وره، پان بو ده سه وسانکردنی عه ره به بیباوه په کانه
 که ده پانووت هم قورثانه له لایهن خوداوه نه هاتووه خواره وه بو موحه ممد (ﷺ) پیتان ده لیت: دهی ته گهر وایه
 وینه وهاوشیوهی هم قورثانه بهیتن، که هه ر له و پیتانه پیکهاتووه که تیوه قسهی پی ده که ن و به کاریان ده هیتن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که بی‌بروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ نه‌وان چوون به‌که
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ﴾ بیان ترسیتیت یان نه‌یان ترسیتیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بر وانا هیتن ﴿خَتَرَ﴾
 الله علی قلوبهم وعلی سمعهم ﴿خوا موری ناوه به‌سهر دل و گویناندا﴾ ﴿وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ﴾ وه
 په‌رده به‌سهر چاویانه‌وهیه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزای زورگه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن يَقُولُ ﴿وله‌ناو خه‌لکیدا هه‌ندی کهس هه‌یه که ده‌لی: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ وَآلِیَوْمِ الْآخِرِ﴾ بر واما هیتاوه
 به‌خواو به‌پورزی دواپی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا نه‌وان بر وادار نین ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (به‌لای خویانه‌وه) خواو نه‌و که سانه ده‌خه‌له‌تیتن که بر وایان هیتاوه ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 کهس ناخه‌له‌تیتن ته‌نها خویان نه‌بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام هه‌ستی پی ناکه‌ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾
 له دلیاندا نه‌خوشی (ناپاکی) هه‌یه ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه‌خوشی به‌که‌ی زورتر کردن
 (به‌هاتنی قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ کهس که نه‌وان به‌که‌ن له ولاندا ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَكْفُلُ الْفُتُورَ﴾
 ده‌یان ووت : نیمه‌هر چاکه‌کارین (پنکخه‌رین) ﴿إِلَّا إِلَهُتَهُمُ الْقُرْآنُ﴾ ناگادار بن که به‌راستی
 هر نه‌وانن ناشوبگنیر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام هه‌ستی پی ناکه‌ن ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمْ﴾ وه کاتی پی
 یان بووترایه ﴿أَمْ أَمْلَأُكُمْ آمِنًا الْنَّاسُ﴾ بر وایتن وه که نه‌و خه‌لکانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ﴾
 ده‌یان ووت : چۆن نیمه‌بر وایتنین ﴿كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وه که نه‌و گیل و نه‌فامانه‌ی که بر وایان هیتاوه
 ﴿إِلَّا إِلَهُتَهُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن که به‌راستی هر خویان گیل و نه‌فامن ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام
 نازانن ﴿وَأَذِيقُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه کاتی (ناپاکان) بگه‌شتنایه به‌وانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿قَالُوا أَمَّا﴾
 ده‌یان ووت : نیمه‌ش بر واما هیتاوه ﴿وَأَذِيقُوا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ﴾ کاتیکیش به‌ته‌نیا بوونایه له‌گه‌ل گه‌وره
 فیلبازه‌کانیان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده‌یان ووت : نیمه‌هر له‌گه‌ل ئیوه‌ین ﴿إِنَّمَا تَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ﴾ بینگومان
 نیمه‌هر گالته که‌رین (به‌وان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالته به‌وان ده‌کات (له به‌رانبه‌ر گالته
 کرده‌که‌یان) ﴿وَيَسْتَكْفِرُ فِي ظُلُمَاتِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ وه ماوه‌یان ده‌دات تاله‌سهر که‌شی خویاندا سهر لی شیناو
 بن ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ آسَرُوا الصَّلَٰةَ﴾ نه‌مانه نه‌وانه‌ن که گومراییان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به‌ریتنموونی
 ﴿فَمَا زَبَحَ بِجَنَادِهِمْ﴾ جانه‌بازرگانی به‌که‌یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نه‌ریتبازی
 راستیان گرت ﴿

﴿مَثَلُهُ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا﴾ (دوو پرووه كان) وینه یان وهك په كینك وایه كه (له شه وینكي تاریكدا) ناگړنك هه لگبر سیټیت ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ كه له گه ل ده ورو بهری پرووناك كرده وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی په که یان لسی بکوز ټیټه وه ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بیان هیلټه وه له ناو چهند تاریک کی وادا که هیچ نه بینن ﴿صُدُّوا بِكُمْ عَنْ﴾ كه پرو لال و کونرن ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بویه (له گومرایی خو یان) ناگه پرته وه ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ یا وهك (که سانیک له چولیبه كدا) بارانیک لیژمه وه به خو پریان (لی داكات) له ناسمانه وه ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُورٌ﴾ كه تاریکی زور و هوره تریشقه و بروسکه ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِيءًا إِذَا هُمْ مِنَ الصُّورِ﴾ (به جوړنك كه) په نجه کانیان ده که ن به گو یاندا له بهر گرمی هوره تریشقه كان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بؤ خو پراستن له مردن ﴿وَاللَّهُ يُخَيِّطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا ده وری بی پروایانی داوه ﴿يَكَاذِبُونَ﴾ نزیك بی ته و بروسکه به ﴿يَخْتَفُونَ ابْصَارَهُمْ﴾ (بینایی) چاویان بفرینن ﴿كَلَّمَآ أَضَاءَ لَهُمْ﴾ هه ر کاتی پرووناکی بؤ بدانیاه ته وه ﴿مَشَوْا فِيهِ﴾ تیایدا بروشتنايه ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی تاریکی شی بگردایه لیان ﴿فَامْأُوا﴾ له جیگه ی خو یان پاده مان (ده وستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خودا بیویستایه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (به و هوره گرمه و بروسکانه) كه پرو کونری ده كردن ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا به سهر هه موو شتیکدا ده سه لانداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ په روه ردگار تان په رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه ئیوه وه نه وانه ی پیش ئیوه شی دروست کردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکوبه و په رسته خوتان پاریزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فُرْشًا﴾ نه و (خوا به ی) كه زه و ی بؤ راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ناسمانی بؤ کردوون به كوشك (ناسمانی بؤ گپراون به گومه زی) ﴿وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ناوی (بارانی) له ناسمانه وه هیتاوه ته خواره وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ﴾ نه مجا ده ری هیتاوه به و ناوه هه موو جوړه میوه و به ربو مینك بؤ ریزی ئیوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ كه واته هاوتا بؤ خوا په پیدامه که ن. ﴿وَأَنشَأْتُمْ لَكُمُ الْمَوْتَ﴾ كه ئیوه خوتان ده زانن (بی هاوتایه) ﴿وَأَن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه نه گهر ئیوه له گومان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ له م (قورثانه ی) كه نار دومانه ته خواره وه بؤ به نده ی خومان (موحه ممد ﷺ) ﴿فَأَنذَرْنَا سُورَةَ الْقُرْآنِ﴾ ده سوره ټیك بیتن به وینه ی ته و ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بانگی هاوکاره کانتان بکه ن (له ره وان بیژان و شاعیران) بیجگه له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر راست ده که ن، (به فهر مسووده ی خوا ی نازانن) ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر نه مه تان نه کرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه ر گیز نایشی که ن (ئیر بی پروامه بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده ی خوتان پاریزن له و ناگه ری ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ كه سوتهمه نی په که ی خه لك (ی به دکار) و به رده ﴿أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بؤ بی پروایان ساز کراوه (ناماده کراوه) ﴿

﴿وَيَسِّرَ الْيُسْرَى﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) مژدە بىدە بەوانەى ﴿ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ كە باوەربان
هیتاوە کردەووە باشەکانیان کردووە ﴿أَنْ لَّهُمْ جَنَّاتٌ﴾ كە بىنگومان بۆئەوان هەبە بەهەشتانێك
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ كە جۆگە ئاوى زۆر بەژیریاندا دەروات ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ
رِزْقًا﴾ هەركاتى لەوى پوزیبان بەریت لە مێو هات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دەلێن: ئەمە ئەو هە
كە لەمە و پێش پێمان درا (جیاواز لە تام و بۆندا) ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا مُتَشَبِهَاتٌ﴾ نێستا و نێهیان هیتاوە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ وە لەو بەهەشتانەدا بۆئەوان هەبە هاوسەرانی پاکیزە ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وە ئەوان لەو
(بەهەشتانە) دا هەتا هەتایین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيَى﴾ بىنگومان خوا شەرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مِمَّا﴾ بەو هەى كە (بۆ تىگەیاندى خەلك) هەر نموونە بەك بەهێتەووە ﴿بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ بە مێشولە و بچو كتر
(ياگەر وەرتر) لە ویش ﴿قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەمجا ئەوانەى كە باوەردارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ﴾ ئەو چاك دەزانن كە ئەو (نموونە هیتانەو هە) راست و دروستە لە پەرورەدگاربانەووە ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ ئەوانەش كە بى باوەردن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دەلێن: خوا چى وىستووە
بەم نموونە هیتانەو هەبە ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زۆر كەسى بى گومرا دەكات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وە
پێنموونى زۆر كە سېشى بى دەكات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وە گومرا ناكات بەو نموونە
هیتانەو هەبە مەگەر بەدكاران نەبێت ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئەوانەى كە پەیمانى خوا دەشكێنن
و (هەلى دەوەشێننەووە) ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ پاش بەستنى ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وە ئەپچەرپێنن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ﴾ ئەو (پەيوەندیانە) ی كە خوا فەرمانى داووە بە پەيوەستى كردنى ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وە لەزە ویدا
خراپە دەكەن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هەر ئەوانن زەرەر مەند و پەنجەرپۆن ﴿كَيْفَ تَعْلَمُونَ
بِاللَّهِ﴾ چۆن بى باوەردەبن بە خوا؟! ﴿وَكُنْتُمْ أَشْوَاقًا خِيعَكُمْ﴾ لە كاتێكدا كە ئێوە بى گیان بوون،
و گيانى بەبەردا كردن ﴿مُرِّيَّتُكُمْ ثُمَّ يَخِيَعُكُمْ﴾ لە پاشان دەتان مرینى دواى ئەو هەش زیندووتان
دەكاتەووە ﴿ثُمَّ إِلَيْكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ ئەمجا بۆلاى خوى دەگەڕێنرێنەووە ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئەو خواپە
﴿خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ كە هەر چى لەزەو بى دایە دروستى كردووە بۆ ئێوە ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ﴾ پاشان وىستى ئاسمان دروست بكات ﴿فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ ئەمجا پێكى خستى
بە حەوت ئاسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە ئەو ئاگادارە بەهەموو شتێك ﴿﴾

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بێنەو) کاتێک کە پەرورەرد گاری تۆ بە فریشتەکانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ بەراستی من چی نشینێک دروست دەکەم لەسەر زەوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن﴾ (فریشتەکان) ووتیان: ئایا کەسێکی وای تیا دروست دەکەیت ﴿يُفْسِدُ فِيهَا﴾ کە خراپەو بەدی
 تێدا بکات ﴿وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ﴾ وە خوێنی تیا برێژی؟ ﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ لە کاتێکدا کە ئێمە
 یادت دەکەین بەستایش کردنت ﴿وَنَقْدُسُ لَكَ﴾ وە بەپاک رات دەگرین ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلٰٓمٌ مَّا لَآ تَعْلَمُونَ﴾
 (خو) فەرموی: بێگومان ئەوێ من دەیزانم ئێوە نایزانن ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 هەموو شتیکی فێری ئادەم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لەپاشان ئەو شتانە نیشانی فریشتەکان دا
 ﴿فَقَالَ أَيُّوفِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وە (خو پێی) فەرموون: ناوی ئەمانەم پێ بلێن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ﴾ ئەگەر
 راست دەکەن، (کە ئێوە لە ئادەم باشتەرن) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (هەموو) ووتیان: خوا بە تۆ پاکێت
 لەهەڵە ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئێمە هیچ نازانین، مەگەر ئەوێ کە خۆت فێرت کردبین ﴿إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ بەراستی هەر تۆیت زاناو دانا ﴿قَالَ يٰٓأَدَمُ﴾ (خو) فەرمووی: ئەی ئادەم ﴿أَسْمَآئِیْهُم
 بِأَسْمَآئِیْهُمْ﴾ ناوی ئەو شتانەیان پێ بلێ ﴿فَلَمَّا أَنْبَأَهُم بِأَسْمَآئِیْهُمْ﴾ جاکاتێک کە ناوەکانی پێ ووتن
 ﴿قَالَ أَرَأَيْتُمْ لَكُمُ﴾ (خو) فەرمووی: ئەی پێم نەووتن؟ ﴿إِنِّي أَغْلٰٓمٌ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ بێگومان
 من ناگادارم بەنهیێ ناسمانەکان و زەوی ﴿وَأَغْلٰٓمٌ مَّا تَبْدُوْنَ﴾ وە ناگادارم بەوێ کە ناشکرای دەکەن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُمُونَ﴾ وە بەئەوێ کە دەبشارنەوێ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بێنەو و بێرت) کاتێک
 ووتمان بە فریشتەکان ﴿اَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژدە بێن بۆ ئادەم ﴿فَسَجَدُوا﴾ (هەموو) سوژدەیان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِیْسَ اِنَّ وَّاسْتَکْبَرَ﴾ شەیتان نەبێت کە گویی نەدایە و خۆی بە گەورە زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وە لە
 بێ پروایان بوو ﴿وَقُلْنَا یٰٓأَدَمُ﴾ وە ووتمان: ئەی ئادەم ﴿اَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خۆت و ژنە کەت
 نیشتەچی بن لەم بەهەشتەدا ﴿وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا﴾ وە لە هەموو خواردەمەنی یەکی بخۆن بە تێرو تەسەلی
 ﴿حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ لە هەر شوێنێک کە حەز دەکەن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وە نزیککی ئەم درەختە مەکەون
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ تالە ستەمکاران نەژمێردین - تانەبنە ستەمکار - ﴿فَآزَلَهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا﴾ ئەمجا
 شەیتان هەلی خەڵە تاندن لە بەهەشتدا ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ وە لەو خۆشگوزەرانیە کە تێدا بوون
 دەری پەراندن ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ وە ووتمان: (بە ئادەم و حەواو شەیتان) بچنە خواردەوێ (بۆ سەر زەوی)
 ﴿بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هەندیکتان دوزمن ئەبن لە گەڵ هەندیکتاندا ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ﴾ وە بۆتان
 هەیه جێگیر بوون لەسەر زەوی ﴿وَمَتَّعِیْٓ إِلَى حَیْنٍ﴾ وە بەهرەمەندی (و ئارەزووی دونیا) تاماوێ بەک ﴿فَتَبٰ
 عَلٰیهِ﴾ (ئەویش) لێی گیرا کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بەراستی هەر ئەو تەوبە گیرا کەری میهرەبانە ﴿۝﴾

﴿فَلَمَّا أَطَاعُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له به هه شت ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ته مجا ته گهر له منه وه پښتوونی په کتان بڼو هات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ تهو که سهی دواي پښتوونی من کهوت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه ترسیان له سهره وه نه خهم ده خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه ته وانه ی که بی پروا بوون و نیشانه و نایه ته کانی نیمه یان به درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ته وانه هاوول و هاو ده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیايدا ته میتنه وه به هدا ته تایی وه همیشه یی ﴿يَبْقَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ته ی به نی ئیسرائیل (تهو کانی په عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بیر ی تهو چا کانه بکه نه وه که رشتو و من به سهر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وه په یمانی من بیه نه سهر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش په یمانی ئیوه بیه مه سهر ﴿وَأَتَىٰ قَارِئَهُنَّ﴾ وه هدر له من بترسن ﴿وَأَمَّا امْنُؤِيمَا آلَ لُوطَ﴾ هدر وه ها پروا به یتن بهو قورئانه ی که نار دو و مه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقَاتِ مَا مَعَكُمْ﴾ که پشستوونی په یامه که ی لای ئیوه به (تهورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وه ئیوه مه بن به یه که مین بی پروا بهو قورئانه ﴿وَلَا تَقْسُرُوا بِيَايَتِي تَمًا قَلِيلًا﴾ وه نیشانه و نایه ته کانی من مه گور نه وه به شستیک کی که م نرخ ﴿وَأَتَىٰ قَارِئَهُنَّ﴾ وه هدر له (بی فرمائی) من خوتان بیاریزن ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبُطْلِ﴾ راست و په و اتیکه ل مه کن به نا په و او درو ﴿وَتَكُونُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَقَالُونَ﴾ حق و راستی مه شار نه وه، له کاتیکدا که خوتان ته مه ده زانن ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکن و زه کات بدن ﴿وَأَرْكَعُوا مَعَ الرَّكْعِينَ﴾ وه له گه ل کړنوش به راندا کړنوش به رن (بو خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ تیا په فرمان به سهر خه لکیدا ده دن به چاکه ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان فراموش ده کنن ﴿وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَ الْكِتَابَ﴾ (له گه ل ته مه شدا) که ئیوه په راوه که (تهورات) ده خویننه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی تیا ژیر نابن و تی ناگن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالْصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ په نا بیه نه به رنارام گرتن و نویژ کردن (بو به مه به سته کانتان) ﴿وَاللَّهِ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان نویژ (هر کیک کی) گه و ره و گرانه ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گهر لای ته وانه نه بی که له خوا نه ترسن (خویان به زل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقَّوْنَ زِينَتِهِمْ﴾ ته وانه ی که دلنیا به خزمهت په و ره د گاریان ده گنن ﴿وَأَنْهَرُوا إِلَيْهِ رِجْعُونَ﴾ وه ته و ان دلنیا بڼو لای تهو ده گه پښه وه ﴿يَبْقَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ته ی به نی ئیسرائیل (تهو کانی په عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ یادی تهو به خششانه بکه نه وه که رشتو و مه به سهر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه من (کاتی خوی) پښی ئیوه دا به سهر هه مواندا ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا﴾ وه خوتان بیاریزن له پروژنک ﴿لَا تَحْزَنُ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ که که س هیچ سوو دیک به که سی تر ناگه یه نیت ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً﴾ وه هیچ تکایه کی بو گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه بارمته ی لی وه رنا گیریت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه ته مانه یارمه تی نادرتن ﴿

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ پرگارمان کردن ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ لہدہست و پیوہندی
 فیرعہون ﴿يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ کہ سزای سہختیان پی نہ چہشتن ﴿يُذَيِّحُونَ آبْنَاءَكُمْ﴾
 کورہ کانتانیان سہر دہبرین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ وہ کچہ کانتانیان دہہشتنہ وہ (بہ کارہ کہری)
 ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ﴾ وہ لہمہ تاندا (لہم سزا سہختہی بہ سہرتاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ ناقی
 کردنہ وہ یہ کی گہورہ ہوو لہ پورہ ردگار تانہ وہ بۆتان ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتیک کہ دہریامان بۆ لہت کردن ﴿فَأَنجَيْنَاكُمْ﴾ و پرگارمان کردن ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وہ
 دہست و پیوہندی فیرعہونمان خنکاند و نوقمی (دہریامان) کردن ﴿وَأَنشُرْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا
 ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ لیتی چل
 شہومان دا بہ موسا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُ الْوَعْدَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہدوای ئہو (پروشتنی موسا بۆ کینوی طور)
 گویرہ کہ کہتان کرد بہ (خوای خۆتان و پەرستان) ﴿وَأَنشُرْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ ستہ مکار بوون
 ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ ئہمجا دوای ئہو (گویرہ کہ پەرستی یدتان) لیٹان خوش بووین
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ناسوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ بیربکہ نہ وہ
 کاتیک تہورات وجیا کہرہ وہ (لہ نیوان دروست و نادروست) مان دا بہ موسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ
 ئہوہی پینموونسی پی بکہن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ بیربکہ نہ وہ کاتیک کہ موسا بہ گہ لہ کہی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ لَفِي شَكٍّ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ ئہی گہ لہ کہم بہ پراستی ئیوہ ستہ متان کرد لہ خۆتان ﴿بِإِخْلَافِكُمُ الْوَعْدَ﴾
 بہ گویرہ کہ پەرستیہ کہتان ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ کہ واتہ بگہرینہ وہ بہ پشیمانی بۆ لای بہدی
 ہیتہرتان ﴿فَأَقْضُوا الْوَعْدَ لَكُمْ﴾ و خۆتان بکورن (بی تاوانتان تاوان بارتان بکوریت) ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
 لَّكُمْ﴾ ئہمہتان باشترہ بۆ خۆتان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای بہدی ہیتہرتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ ئہمجا (خواش)
 بہ شیمانیہ کہی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ الْوَأَبُ الرَّحِيمُ﴾ بہ پراستی ہر خواہہ گیرا کہری بہ شیمانی و
 میہرہبانہ ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتی ووتتان ئہی موسا ﴿لَن نُّؤْمِنَ لَكَ﴾ بروات پی
 ناہیتین ﴿حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ تاخوانہ بینین بہ ناشکرا ﴿فَلَمَّا ذَكَرْنَا الصَّيْقَةَ﴾ لہ پەرہ وورہ تریشقہ یہ کہ
 لی ی دان ﴿وَأَنشُرْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ تہ ماشاتان دہ کرد ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ لہ پاشان زیندوومان
 کردنہ وہ ﴿مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ لہدوای مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئہوہی سوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَلَقَدْ لَعَنَّاهُ﴾ وہ بہہور سیہرمان کرد بہ سہرتانہ وہ، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِ الْمَنَ وَالسَّلْوَى﴾ وہ گہزو
 و بالندہی شیلانہ مان بہ سہردا پرشتن و بۆمان ناردن ﴿كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وہ پیمان ووتن)
 بخۆن لہو خواردنہ پاکانہی کہ کردمان بہ پوزیتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (ئہوانہی ناسوپاسی یان کرد)
 ستہ میان لہ ئیمہ نہ کرد ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو ستہ میان لہ خۆیان کرد ﴿۷۷﴾

﴿وَأَذَقْنَا أَذْحُلَّهُ هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌ووتمان: بچنه‌ثم‌شاره (که‌قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾، ته‌مجا له‌وئ (هرچی‌ئاره‌زوو ده‌که‌ن) بخون به‌تیروته‌سه‌لی له‌هر لایه‌ك که‌حه‌ز ده‌که‌ن ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾، وه له‌ده‌رگاوه بچنه‌ژووره‌وه به‌ملکه‌چی (به‌کرنوشه‌وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾، وه بلین (خوایه) له‌گونه‌ه کانه‌مان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾، ته‌وسا له‌گونه‌ه کانه‌مان خوش ده‌بین ﴿وَسَيَرْزِقُ الْمُحْسِنِينَ﴾، وه له‌ئاینده‌دا پاداشتی چاکه‌کاران زورتر ده‌که‌بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، که‌چی ته‌وانه‌ی سته‌مکار بوون (ته‌وه‌ی پنیان ووترابوو) گورپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾، به‌قسه‌یه‌ك که‌پنیان نه‌ووترابوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئیتر ئیمه‌ش پرستمان به‌سه‌ر ته‌وانه‌ی که‌سته‌میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾، سزایه‌ك له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، به‌هوی ته‌ونافه‌رمانی یه‌ی که‌کردیان ﴿وَلَا تَسْتَسْقِئُوا مَوْسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾، (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌مووسا داوای باران بارینی کرد بۆ‌گه‌له‌که‌ی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾، ئیمه‌ش پنیان ووت: گۆ‌چانه‌که‌ت بده‌به‌و (تاشه‌) به‌رده‌دا ﴿فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا﴾، (که‌لینی دا) له‌پر دوانزه‌کانی لی هه‌لقولا ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنَاسٍ مِّنْهُمْ إِلَىٰ مَن بَغَىٰ مِنْهُمْ﴾، بینگومان هه‌موو تیره‌یه‌ك چاوه‌گی (ئاوه‌خوره‌ی) خوی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ﴾، (ته‌مجا ووتمان) بخون و بخونه‌وه له‌پوزی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾، وه بلاو مه‌بنه‌وه له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَأَذَقْنَا لِكُلِّ مَكْرُمَةٍ﴾، (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌ووتتان: ته‌ی مووسا ﴿لَنْ نَّضِرَّ عَلَىٰ طَعَامٍ وَنَحْدٍ﴾، هه‌رگیز خومان راناگریین له‌سه‌ر یه‌ك جور خوراك ﴿فَادْعُ لِنَزَارِكَ﴾، که‌واته‌داوامان بۆ‌یکه‌له‌په‌روه‌ردگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ﴾، بۆ‌مان ده‌ر به‌ئینی له‌وه‌ی که‌زه‌وی ده‌پر و ئینی ﴿مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا﴾، له‌سه‌زه‌واتی و تروزی و خه‌یاربی ﴿وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا﴾، و سیر و نیسکی و پیازی ﴿قَالَ أَتَشْتَبِدُونَ الَّذِي هُوَ أَذَنٌ بِالَّذِي هُوَ حَيُّ﴾، (مووسا) فهر مووی: ئایا ئیوه‌شتی چاک ده‌گۆ‌ر نه‌وه به‌خراب (واته‌گه‌زو و گۆشتی بالنده‌ده‌گۆ‌ر نه‌وه به‌سیر و پیاز) ﴿أَهَيُّطُوا مِصْرًا﴾، دابه‌زن بۆ‌شاریک (له‌م شارانه‌ی فه‌له‌ستین) ﴿فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَاءً﴾، ته‌وسا به‌پراستی چیتان داوا کرد و وه ده‌ستان ده‌که‌وئت ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾، وه درابه‌سه‌ریاندا پيسوایی و بی‌ته‌وایی (هه‌زاری) ﴿وَبَاءٌ وَغَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾، وه خه‌شمی خوابان بۆ‌خویان هیتایه‌وه ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، ته‌مه‌له‌به‌ر ته‌وه‌بوو که‌بی پروابوون به‌نیشانه‌و فرمانه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت به‌ناره‌وا ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، ته‌مه‌به‌هوی ته‌وه‌وه بوو که‌سه‌ره‌پنجی و ده‌ست دریزی یان ده‌کرد ﴿۝﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ راستی تہ وانہی ٹیماندارن (موسولمانن) وہ تہ وانہی جو ولہ کہن
 ﴿وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّاتِ﴾ وہ گا ور و تہ ستیرہ یان فریشتہ بہرستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہدر کامیک
 لہ مانہ ہر وای ہینا بہ خوا و ریزی دوا سی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وہ کردہ وہی چاکی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ تہ وہ پاداشتیان بڑہیہ لہ لای بہر و رد گاریانہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہر و نہ خہفت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک بہیمانمان لی و ہر گرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ وہ (کینوی) طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر سہر تانہ وہ ﴿خُذُوا مَاءَ آتَيْنَتْكُمْ
 بِقُوقٍ﴾ وہ پیمان و تن) تہ وہی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پینکھن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 وہ بیر کہ نہ وہ لہ وہی کہ تیبدا یہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو خوتان پباریزن ولہ خوا ہتر سن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان ہشتان ہل کرد دوا ی بہیمان و ہر گرتن کہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ تہ مجا
 تہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ بوا یہ بہ سہر تانہ وہ ﴿لَكَثُرَ مِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ تہ وہ ٹیوہ لہ زہرہ رومہ ندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ٹیوہ (دہنگ و باسی) تہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ﴾ لہ خوتان کہ دہست دریزیان کرد لہ ریزی شہ ممہدا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ تہ مجا
 پیمان و تن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ بین بہ مہیموونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَلَامًا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ تہ مجا تہم سزایہ مان کردہ بہند بڑ خہ لکانی تہ و سہر دہ مہو تہ وانہی دوا ی تہ وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ بہ نامور گاریسی بڑ پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ)
 کاتیک موسا بہ گہ لہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بنگومان خوا فہرمانتان ہی دہ دات
 ﴿أَنْ تَذَبُّوا بَقَرَةً﴾ کہ مانگاہیک سہر بیرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا﴾ و تیان: نایا گالٹہ مان ہی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُودِيَ اللَّهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ووتی: بہ نا تہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان ہم ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بڑیکہ لہ بہر و رد گارت ﴿يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ﴾ پیمان بلی تہ مانگاہیک کامیہ و چو نہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بنگومان خوا دہ فہر موی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكُرُّ﴾ مانگاہیک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَّلَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ مام ناوہندی ہی لہ نیتوان تہم دوانہدا ﴿فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمُرُونَ﴾
 زو و بیکہن تہ وہی فہرمانتان پیدراوہ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بڑیکہ لہ بہر و رد گارت
 ﴿يَبِينُ لَنَا مَا لَوْ هِيَ﴾ پیمان بلی رہنگی مانگا کہ چو نہ ہی؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بہ راستی خوا
 دہ فہر موی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ مانگاہیک زہر دی تیرین ﴿تُسْرُ الْأُنْطِرِينَ﴾ (زہر دینکی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿۱۱﴾

﴿قَالُوا اَدْعُ لَكَ رَبِّكَ﴾ ووتیان: داوامان بوبکہ لہ پەر وەر دگارت ﴿يَبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ﴾ تہ و او بزمان پروون بکاتہ و ہ
 چئون بی تہ و مانگایہ؟ ﴿اِنَّ الْبَقْرَةَ تَشْبَعُ عَلَيْنَا﴾ بہ راستی مانگا کہ مان لی تیک چو وہ ﴿وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ
 لَمُهْتَدُونَ﴾ و ہ بہ راستی ٹیمہ تہ گہر خوا بیہ وی پینموونی و ہ ردہ گرین ﴿قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی:
 خوا تہ فہرموی ﴿اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْاَرْضَ﴾ بہ راستی مانگایہ کہ بی پانہ ہیترا بی نہ بہ کینانی زہوی
 ﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ و ہ نہ بہ ناودیتری کشتو کال ﴿مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَءَ فِيهَا﴾ بی نہنگ و بی پلہ بی ﴿قَالُوا
 اَلَنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائستہ ہ والی راست ہیتا ﴿فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ تہ مجا سہریان
 بری و خہریک بوو تہ و (سہر برینہ) نہ کہن ﴿وَاذْقَلْبُكُمُ نَفْسًا﴾ (وہ بیر بکہ نہ و ہ) کاتیک کہ یہ کینکتان
 کوشت ﴿فَاَذْرَاؤُمُ فِيهَا﴾ و ہ ہموو لہ خوتانتان دوور دہ خستہ و ہ و نا زاوہ تان بوو ﴿وَاللّٰهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ﴾ و ہ خواش ناشکرای کرد تہ و ہ ی تہ تان شار دہ و ہ ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا﴾ تہ مجا و و تمان:
 بہ پارچہ یہ کی (مانگا سہر بر اوہ کہ) لہ کہ سہ کوزراوہ کہ بدن ﴿كَذَلِكَ يُخَيِّ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِي﴾ نا (بہ و
 شیوہ یہ) خوا مردو و ہ کان زیندو و دہ کاتہ و ہ ﴿وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ﴾ و ہ نیشانہ کانی خوتان پیشان دہ دات
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بونہ و ہ ی ژیر بن و تی بگہن ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ لہ پاشان دلتان ر ہ ق بوو
 دوا ی تہ م (ہموو) موعجیزانہ ﴿فَبِهِ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دلتان و ہ کہ ہ ردہ بہ لکو زور ر ہ قترہ
 ﴿وَاَنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ﴾ چونکہ بہ راستی ہ ردی و ا ہ یہ لہ چہ ند لاوہ جو گہ ناوی لی ہ دل
 دہ قولی ﴿وَاَنْ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ و ہ بیگومان ہی وایان ہ یہ کہ لہ ت لہ ت دہ بی و ناوی
 لی دیتہ دہری ﴿وَاَنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ﴾ و ہ بہ راستی ہی وایان ہ یہ لہ ترسی خوا (لہ لوتکہ ی
 شاخہ کان) ہر تہ بیتہ و ہ ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ و ہ خوابی ناگانی یہ لہ و ہ ی کہ دہ ی کہن ﴿وَاَنْ
 اَقْلَمُ عَمَلٍ اَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكِتَابِ﴾ جا نایا بہ تہ مان (تہ ی موسولمانینہ) کہ (جوولہ کہ) پروا بیتن بہ نائینہ کہ تان
 ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ لہ کاتیک دا دہستہ یہ کہ لہ وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَةَ اللّٰهِ﴾ فہرمو و ہ ی خوا یان
 تہ بیست (لہ تہ ورات) ﴿ثُمَّ يَخْرُجُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ کہ چی لہ پاش تی گہ یشتنی دہست کاریبان
 دہ کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و ہ تہ وان دہشیان زانی (کہ کاریکی نارہ وایہ) ﴿وَاذْاَقُوا الَّذِي تَمَسُّوا اَلْوَا﴾
 (جوولہ کہ کان) کاتیک تووشی موسلمانہ کان بیونایہ دہیان و ت: ﴿ءَاَمَنَّا﴾ ٹیمہ ش پروامان ہیتا و ہ (بہ
 پیغہ مہرہ کہ تان) ﴿وَاذْاَخَلَّا بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ بہ لام کاتیک لہ پہ نایہ کہ و ہ ہ ہندیکیان بہ ہ ہندیکیان
 بگہ شتتایہ دہیان و ت: ﴿اَتُحَدِّثُوهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ﴾ تہ و ہ تہ و تہ و شتتایہ بہ موسولمانہ کان دہ لین
 کہ خوا بونہ و ہ ی باس کردو و ہ (لہ تہ ورات دا)؟ ﴿لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ﴾ تانہ و تہ وراتہ بکہ نہ بہ لگہ بہ سہرتانہ و ہ
 ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پەر و ہر دگارتان (لہ پروزی دوا یی دا) ﴿اَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا نایا ژیر نابسن و تی
 ناگہن؟ ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وه (بیربکه نه وه) کاتیک په یمانمان لى وه رگرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خوینى په کترى نه پریژن ﴿وَلَا تَخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه خوټان دهر به دهر نه که نه له وولاتان ﴿ثُمَّ أَقْرَضْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ پاشان پر یارتان دا (له سهر هم په یماننه) وه نیوه (خوټان) شایه تی له سهر نه دهن ﴿ثُمَّ أَتَشْرَوْا لَهُ﴾ نه مجا نیوه هدر نه وانه ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ که په کترى ده کوژن ﴿وَتَخْرِجُونَ فِرْقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه هندیك له خوټان دهر به دهر ده که نه له وولاتیان ﴿تَنْظَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشټیوانی (بیگانه) ده که نه دزی نه وان ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به به دی و ده ست دریژی ﴿وَأَنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَى﴾ وه نه گهر دیلشان بویتن (له خوټان نه یانکر نه وه) ﴿تَقْتُلُوهُمْ﴾ بریتی یان بؤ ده دهن ﴿وَهُوَ مُحَرَّرٌ عَنْكُمْ بِخَرْجِهِمْ﴾ له گهل نه مهش دا که دهر به دهر کر دنیان قه ده غه کراوه لیټان (بؤچی کار به وه بیان ده که نه و به مه بیان ناکه نه) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جا نایا پروا ده هیتن به هندیك له ته ورات، و بى پروا ده بن به هندیكى تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتوله ی نه و که سانه که واکه نه له نیوه ﴿إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ههر پړسواپی و به د ناوی به له ژیانى د دنیا دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه له پوړى دوايشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ ده گه پرنرنه وه بؤناو سه ختترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بى ناگانى به له وه ی که ده یکه نه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه مانه نه وانه ﴿أَشْرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که ژیانى جیهانیان کړی به دواړوژ ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ نیت نه سزایان له سهر سووک ده کړیت ﴿وَلَا يُزَيَّرُونَ﴾ وه نه یار مه تی ده درین و (نه پشټگیرى ده کړین) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به پراستى نیمه ته وراتمان دا به موسا ﴿وَفَقَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه دوا به دواى نه و پیغه مبه رانمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾ وه چنه نیشانه یه کی پوښمان دا به عیسای کوړی مریه م ﴿وَأَتَيْنَاهُ بُرُوجَ الْقُدُسِ﴾ وه پشټیوانیمان کرد به جوهره نیل ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ جا هدر کاتى پیغه مبه ریکشان بؤ بهاتایه ﴿يَمْلَأُ نُفُوسَكُمْ﴾ به جوړنك که به دلى خوټان نه بوايه ﴿أَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ لووت به رز بوون و خوټان به گه وره گرتووه ﴿فَفَرِّقَا كَذَبَتَهُ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه ﴿وَفَرِّقَا تَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتوون ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلَّتْ﴾ وه (جووله که کان) وتیان (به پیغه مبه ران) دلمان داپوشر او (قوفلدراوه و قسه ی توی ناگاتى) ﴿بَلْ لَعَنَهُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خوا نه فرینى لیکردن به هو ی بى پروایانه وه ﴿فَقَلِيلًا مِمَّا يُؤْمِنُونَ﴾ جا که میان هیه پروا بهیتن

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ﴾ کاتیک که نامه په کیان بزوات (که قورئانه) ﴿مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لایه ن خواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ که په سه ند که ری ته وراته که ی نه وانه (پیش نه وهی ده ستکاری بکه ن و بیگورن)
 ﴿وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وه نه وان (جووله که کان) له وه و پیش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای
 زال بوونیان نه کرد له خوا به سهر نه وانه ی که بی پروا بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ که چی کاتیک
 نه و (پنغه مبه ر) هی ده یان ناسی بزوان هات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروا بوون پی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 که واته نه فرینی خوا له بی پروایان بی ﴿يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خوابانیان پی فروشت ﴿أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ (نه و خرابه ش) بی پروایان بوو به و قورئانه ی
 که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿بَغْيًا أَن يُنْزَلَ اللَّهُ﴾ به هو ی حه سودیانه وه بوو به وهی که خودا بریژی
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ له به خششی خوی به سهر هدر که سینکدا که خوی بیه وی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له به نده کانی (که موحه ممه ده) ﴿فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ﴾ نه مجا تووشی خه شم و بقی پهك له دوا ی
 په کی خوا بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بزوی پروایان هیه سزای ریسوا که ر ﴿وَلَا أَقِيلُ لَهُمْ
 عَامِنُوا﴾ کاتیک پی یان بوو ترایه: پروا بهیتن ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ به وهی که خوا ناردویه تیه خواره وه (که
 قورئانه) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نه یانووت: نیمه پروا به وه ده هیتن که بزو خومان نیردراو ته خواره وه
 ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ وه بی پروا نه بوون به نه وانه ی که دوا ی (تهورات) نیراوه (وهك قورئان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا که نه و قورئانه راسته و پشتیوانی ته وراته (بی ده ستکاری)
 په که ی نه وانه و به راستی ده زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ﴾ بلی: بزچی له مه و پیش پنغه مبه رانی
 خواتان ده کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه گهر بر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 سویند به خوا به راستی مووساتان بزوات به چهند نیشانه په کی روشنه وه ﴿ثُمَّ آتَاهُمْ آيَةً فَكَفَرُوا
 بِهَا﴾ که چی له دوا ی نه و گویره که تان په رست ﴿وَأَنشَرُوا طَلْحُوتَ﴾ بینگومان ثنوه سته مکارن ﴿وَلَا
 أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ (وه بیر بکه نه وه) کاتیک که په ایمانمان لی وه رگرن ﴿وَوَفَّقْنَا فَوْقَهُمُ
 الطُّورَ﴾ وه کینوی طورمان به رز کرده وه به سهر تاندا ﴿خُذُوا مَاءَ الْيَمِّ بِقُوقٍ﴾ (وه و وتمان) نه وهی
 پیماندا وون (تهورات) باش کاری پی بکه ن (وتووند دهستی پنه بگرن) ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ وه گوی بگرن
 ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (به زمان) وتیان: بیستمان و (به کرده وه) بی فرمانیمان کرد ﴿وَأَشْرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْبَحْلَ يَكْفُرُهُمْ﴾ وه به هو ی بی پروایان یانه وه دلایان شو درابو و به خوشه ویستی گویره که که
 ﴿قُلْ بِشِمَائِلِ أَمْرِكُمْ بِهِ إِيْمَنُكُمْ﴾ بلی: پروا که تان چ فرمانیکی به دتان پی ده دات ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ثنوه بر وادارن ﴿۵۷﴾

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ بلی: نه‌گهر مالی دواپی (به‌هه‌شت) بؤ
 ئیویه لای خوا (وه‌ك خوتان ده‌لین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُوبِ النَّاسِ﴾ به‌تایبه‌تی بؤ خوتان بیت به‌بی نه‌وه‌ی
 كه‌س بیی به‌هاوبه‌شتان ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ كه‌واته داوای مردن بکه‌ن نه‌گهر راست گؤن
 ﴿وَلَنْ يَسْتَمْتَوْا أَبَدًا﴾ وه‌ههر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿يَمَاقَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ به‌هؤی نه‌و (گونا‌هانه)
 كه‌به‌ده‌ستی خویان پیشیان خستووه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌سته‌مکاران ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾
 سویند بیت نه‌و (جووله‌كانه) ده‌بینیت ﴿أَخْرَصَ النَّاسَ عَلَى حَيَوتِهِمْ﴾ له‌هه‌موو كه‌س زیاتر
 حه‌ز له‌زیان ده‌كه‌ن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه‌له‌وانه‌ش كه‌هاوبه‌ش بؤ خوا په‌یداده‌كه‌ن ﴿يَوْمَ لَحَدُّهُمْ﴾
 (له‌به‌ر نه‌وه) ههریه‌کینکیان ثاوات ده‌خوای ﴿لَوْ يَعْلَمُ الْآلَفُ سِتْرَهُ﴾ كه‌هه‌زار سال بزیایه ﴿وَمَا هُوَ﴾
 بِمُرْجَحِيهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ﴿وَهُوَ تَه‌مه‌نه (كه‌به‌سه‌ری ده‌بات) رزگاری ناکات له‌سزا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا﴾
 يَعْمَلُونَ ﴿وه‌خوا بینایه به‌وه‌ی كه‌ده‌یکه‌ن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 بلی: ههر كه‌سینك دوزمنی جویره‌ئیل بیت (نه‌وه دوزمنی خوايه) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونكه نه‌وبه‌فه‌رمانی خوا قورئانی هیتاوه‌ته‌خواره‌وه‌بؤ سه‌ر دلی تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پشتیوانی
 نامه‌کانی پیش خوی ده‌کات و به‌راستیان ده‌زانتیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌رینمونی كه‌رو
 مرده‌ده‌ره بؤ پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ههر كه‌سینك دوزمنی خوا و فرشته‌کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پیغه‌مبه‌رانی خوا و جویره‌ئیل و میکانیل بیت (نه‌وه بی پروایه)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه‌بینگومان خواش دوزمنی بی پروایانه ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند
 به‌خوا بینگومان بؤمان ناردوویت ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ چهند نیشانه‌یه‌کی پروون و ناشکرا (كه‌قورئانه)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وه‌كه‌س بی پروا نابیت پیسان، مه‌گهر به‌ده‌کاران نه‌بیت ﴿أَوْ كَلَّمَاعِمْهُدُوا عَهْدًا﴾
 ئایا (بی پروا نه‌بن به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه) ههر جارینك په‌یمانیک به‌ستن (له‌گه‌ن
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا) ﴿بَنَدَهُ قَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ ده‌سته‌یه‌ك له‌وانه په‌یمانیه‌کیان هه‌له‌وشاندو ته‌وه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿(نه‌ك ههر نه‌وه‌نده) به‌لكو زور به‌یان ههر پروا ناهیتن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتینك كه‌پیغه‌مبه‌رینکیان بؤ هات له‌لایه‌ن خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ به‌پشتیوانی ته‌وراته (ده‌ستکاری
 نه‌کراوه) كه‌یان ﴿بَنَدَ قَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ ده‌سته‌یه‌ك له‌وانه‌ی كه‌خواهن
 نامه‌بوون نامه‌كه‌ی خویان فری دایه ﴿وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویان و (پشت گویان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه‌ك نه‌زانتن (كه‌نه‌وه نامه‌ی خودایه) ﴿

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جووله که کان) دواى نهو (شستانه) که وتن که شه یتانه کان ده یان خوینده وه
 (بو خه لکی) ﴿عَلَىٰ مَالِكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنٌ﴾ له سهرده می پاشایه تی سوله یمان دا، وه سوله یمان
 بنی برپوا نه بوو ﴿وَلَا يَكِنَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا﴾ به لام شه یتانه کان بنی برپوا بوون ﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ﴾ خه لکیان فیری جادوو ده کرد ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ ههروه ها نه وه ی
 نیردرا وه ته خواره وه له بابل بو سهر هارووت و مارووت (دوو فرشته بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ
 يَقُولَا﴾ وه (نهمانه) که سیان فیر نه ده کرد تا پیان نه وتایه ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ نیمه هه رتاقی
 که ره وه ی (ناده میزاد) ین که واته بنی برپوا مه به ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ نه مجا
 فیری جادووی وا ده بوون لییانه وه که ژن و میردی پی له یه ک جیسا بکه نه وه ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ
 أَحَدٍ﴾ نه وان به م جادوو نه ناتوانن زیان به که س بگه یه نن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ویستی خوا نه بیت
 ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه فیری شستیک ده بن که زیانیان پی ده گه یه نن نه ک قازانج
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ بنگومان زانیان هه که سى جادو بکری (وفیری بیت) ﴿مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ﴾ (به فهرمووده ی نه ورات) له پورزی دوا پیدا پی به ش ده پی ﴿وَلَيْشَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ به پرستی
 زور خراپه نهو شته ی که (بروای) خویانیان پی فروشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر بیانزانیایه ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ
 آمَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ نه گهر به پرستی نه وان برپوایان به یتایه و پارنژکار بونایه ﴿لَمُؤَبَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
 خَيْرٌ﴾ نهوا پاداشتیکی چاکتر له لایه ن خواوه بو نه وان ده بوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر
 بیانزانیایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه که برپواتان هیتاوه ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مه لین ﴿رِعَا﴾
 وو شه ی جوین و بن ریزی به لای جوله که وه ﴿وَقُولُوا﴾، وه بلین ﴿انظُرْنَا﴾ په له مان لی مه که و
 چاوه پروانیمان له سهر بکه ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو پی برپوایان
 هه یه سزای سخت ﴿مَا يَبُذُّ﴾ هه زنا که ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾
 نه وانیه که پی برپوان له خاوه ن نامه و هاوبه ش په یدا که ره کان ﴿أَن يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رِّبِّكُمْ﴾
 که هیچ شتیکی باشتان له خواوه بو بنیردریته خواره وه ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به لام
 خواش به خششی خوی بو که سینک که بیه وی ته رخان ده کات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا
 خاوه نی چاکه ی گه وره یه ﴿﴾

﴿ مَا تَسْخَرُ مِنْ آيَةٍ اَوْ نَسِيْهَا ﴾ نه گهر ئایه تیک (له ئایه ته کانی قورئان) بسپرینه وه یان پشتگوئی بخه ین
 ﴿ نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا اَوْ مِثْلِهَا ﴾ به کیک ی تری باشت له و ، یان وهك شه ده هینین ﴿ اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ
 شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴾ ئایا نازانیت خوا به سهر هموو شتیکدا به ده سه لاته ﴿ اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ ﴾ ئایا نازانیت که مولکی ئاسمانه کان و زهوی ههر بوخوا به ؟ ﴿ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْبِ اللّٰهِ مِنْ
 وَلٰی وَلَا نَصِيْرٍ ﴾ وه هیچ پشتیوان و یارییده ده ریکتان نی به ، خوا نه بیت ﴿ اَلَمْ تُرِیدُوْنَ اَنْ تَسْأَلُوْا
 رَسُوْلَكُمْ ﴾ یانئوه شه ده تانه وی داوای (شتی نه شیاو) بکه نه له پیغه مبه ره که تان ؟ ﴿ کَمَا سَئِلَ مُوْسٰی مِنْ قَبْلُ ﴾
 وهك له مه و پیش داوا کراله موسا (علیه السلام) ﴿ وَمَنْ يَّبْتَذِلْ الْکُفْرَ بِالْاِیْمٰنِ ﴾ ههر که سینک بر و ابگورینه وه
 به بی بر وایی ﴿ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴾ شه وه بنگومان رپی راستی وون کرد وه ﴿ وَذَکْیَرٌ مِّنْ اَهْلِ
 الْکِتٰبِ ﴾ زور له خوا وه نامه کان ناواته خوازن ﴿ لَوْ رُدُّوْا لَکُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِیْمٰنِکُمْ کُفَّارًا ﴾ که بتانکه نه وه
 به بی بر وای ، دوی بر وای هینانان ﴿ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ ﴾ له بهر حه سو و دبیبه که له ده رو نیانه وه به
 ﴿ مِّنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ (ته مه شه) دوی شه وه ی که راستیه که یان بو وون بوته وه ﴿ فَاعْفُوْا
 وَاصْفَحُوْا ﴾ به لام ئیوه لیان خوش بن و چاو بو شیان لی بکه نه ﴿ حَتّٰی یَاْتِیَ اللّٰهُ بِاَمْرِ وَّهٍ ﴾ تا خوا
 فرمانی خویشان بو ده نیریت ﴿ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴾ بنگومان خوا به ده سه لاته به سهر هموو
 شتیکدا ﴿ وَاقِمْوْا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوْا الزَّکٰوةَ ﴾ نویژ بکه نه وزه کات بدهن ﴿ وَمَا تَقْدُمُوْا اِلَّاۤ اَنْفُسُکُمْ مِّنْ
 خَيْرٍ ﴾ وه ههر چی پیشبخن له چاکه بو خوتان ﴿ تَحْذَرُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه
 ﴿ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴾ بنگومان خوا بینایه به وه ی که ده بکه نه ﴿ وَقَالُوْا لَنْ یَدْخُلَ الْجَنَّةَ
 (جووله که و گاووره کان) وتیان: که س ناچیته به هه شته وه ﴿ اِلَّاۤ اَمَنَ کَانَ هُوْدًا اَوْ نَصْرٰی ﴾ مه گهر به کیک
 که جووله که یا گاوور بیت ﴿ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ هٰذَا نَصْرُکُمْ ﴾ پینان بلی: به لگه تان
 بهیئن ﴿ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴾ نه گهر راست ده که نه ﴿ بَلٰی مَنْ اَسْلَمَ وَجْهُهٗ لِلّٰهِ ﴾ (نه وانییه) به لکو ههر
 که سینک به راستی رو و بکانه خوا ﴿ وَهُوَ مَحْسِنٌ ﴾ و له هه مان کاتدا چاکه کار بیت ﴿ فَلَهُ الْاُجْرَةُ عِنْدَ
 رَبِّهٖ ﴾ شه وه بوی هه به پاداشت له لای په رو و رد گاریه وه ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴾ نه ترسیان
 له به ره و نه خه میش ده خون ﴿ ۝۱۲۹ ﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جووله كه نه لئین: گاوور له سهر هیج (ثابینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه گاوور ده لئین: جووله كه له سهر هیج (ثابینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له کاتیکدا نه وان نامه کانیان ده خوینده وه، (په کیکیان ته ورات و نه وی تریش
 ئینجیل) ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ هه بهم جوړه بیان ده ووت، نه وانه ی که نه زانن
 (له بت په رسته کان) ﴿قَالَ اللَّهُ بِكُمْ بِدْءُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نه مجا خوا له پژوی دوا پیدا له نیوانیاندا بریار
 ده دات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وشتانه ی که تیا پیدا جیاواز و نا کو کن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كُنِيَ
 سِتْمًا مَّكَارَتُهُ لَدُوِّهِ﴾ که سهری ﴿مَنْعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ که ریگری له مزگه و نه کانی خوا ده کات ﴿أَنْ يَذْكُرَ
 فِيهَا اسْمَهُ﴾ له وهی که ناوی خوا بیان تیدا بری ﴿وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ وه هه ول ده دات بؤ ویران کردنیان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (که قهده غهی خوا په رستی ده کهن له مزگه و نه کاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَافِيَةً﴾ بؤ بیان نی په بچنه مزگه و نه کانه وه به تر سه وه نه بیت ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ له ژبانی
 د نیادا پړسواپی بؤ نه وانه ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له پژوی دوا پیدا سزای گه وړه ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ پژه لات و پژ شاوا هه بؤ خوا په ﴿فَأَيْنَمَا تُولَوْنَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ که واته
 پژو بکه نه هه لایه ك (له نویژ کردندا به فرمانی خودا) نه وه پژو گه به پژو وتان له خودا کردو وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا (به زه بی و میهره بانی) فرا وانه و زانایه ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوور و جووله که و بت په رسته کان) ووتیان: خوا مندالی بؤ خوی دانا وه ﴿سُبْحَنَهُ﴾ نه و (خوا)
 پاک و به دووره له وه ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لکو هه رچی هدی له ناسمانه کان و زه وی دا
 مولکی نه وه ﴿كُلُّ لَّهُ قَنُوتٌ﴾ هه مو و فرمان به ردار و ملکه چی نه ون ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) به دی هیته ری ناسمانه کان و زه وی په ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وه کاتی که ویستی شتی بکات
 ﴿فَأَيْنَمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ هه نه و نه دی پی نه وی که پی ی بلی: بیه ئیر نه بی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه کان ووتیان: بؤ چی خوا خوی قسه مان له گه ل ناکات
 ﴿أَوْ تَأْتِينَا آيَةً﴾ یا نیشانه په کمان بؤ نایه ت ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ نه وانه ی
 که له پیش نه مانیش دا بوون هه مان شتیان ده ووت ﴿تَنَزَّلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده روونیان له یه ك ده چیت
 ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بیگومان نیشانه ی زورمان باس کردو وه بؤ که سانیک به شوین
 دلنایی دا ده گه رین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان ئیمه تۆمان نارد به ثابینکی راست
 و درو وسته وه به مژده دهر و تر سیتهر ﴿وَلَا تُشْغِلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وه تۆ به رپر سیار نیت له یاران ی

دوزه خ

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ ہر گیز نہ جوولہ کہ و نہ گاور لیت پازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبْعَ
 مِلَّتَهُمْ﴾ ہتا دواى ناینیان نہ کہ ویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ (ہی یان) بلی: ہر پینموونی
 خواہہ پینموونی راست ﴿وَلَنْ أَتَّبِعَ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى نارہ زووہ کانسی نہ وان بکہ ویت (نہی
 موحمہ مد ﷺ) ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى نہ وزانینہی کہ (لہ خواوہ) بۆت ہاتووہ (کہ قورٹانہ)
 ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ہیچ سہرہ رشتی کہ رو یاریدہ دہ ریکت نابن لہ لایہن خواوہ ﴿الَّذِينَ
 آمَنُوا إِلَيْكَ﴾ نہ وانہ کہ نامہ مان پید اوون ﴿يَتْلُوهُ حَتَّىٰ تُلَاقِيَهُ﴾ بہر پاستی دہ بخویننہ وہ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
 بِهِ﴾ نہ وانہ بروا نہ ہینن بہر پینموونی خواى گہورہ (کہ نیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ نہ وانہی ہی
 بروابن ہی ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ہر نہ وانن زہرہر مہند و خہ سارو مہند ﴿يَبْنِي السَّيْرَ﴾ بل اذکر و اغمی
 الیٰی اغمی علیکم ﴿نہی نہ وہ کانسی بہ عقوب (نہی بہنی نیسرائیل) بیری نہ و چاکانہ بکہ نہ وہ
 کہ پرشتوون بہ سہر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) پیزی نیوم دا بہ سہر
 ہہ موواندا ﴿وَأَقْبُوا بَوْمًا﴾ وہ خوٹان بیارنزن لہ پورژنک ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس
 لہبری کہس تولہ و پاداشت نادریتہ وہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَذْلٌ﴾ وہ بارمتہی لی و ہر ناگیرت ﴿وَلَا تَقْعَمَ
 شَفَاعَةُ﴾ وہ ہیچ نکاہہ کہ لکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ یارمہ نیسی نادرین و سہر ناخرین ﴿وَإِذْ
 ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ﴾ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک خوا ئیبراہیمی تاقی کردہ وہ بہ چہند ہر یار
 و فہر مایشتیک ﴿فَاتَّخَذَ﴾ کہ نہ ویش بہ جی ی ہینان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) فہرموی:
 بیگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ئیبراہیم) وتی: لہ نہ وہ شسم نہ کہیت
 (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَتَّعَلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ فہرموی: پیغہ مہرہ نیسی من ناگات بہ سستہ مکاران
 ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک کہ کہ عہہ مان گہرا بہ پہ ناگای خہ لکی
 و جی ی ناسایش ﴿وَأَتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (ہیمان ووتن) شوینی نہ و بہ ردہی ئیبراہیم (علیہ
 سلام) لہ سہری رادہ و ہستا (کاتی دروست کردنی کہ عہہ) بکہ نہ جینگای نویژ ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ئیبراہیم و ئیسماعیل ﴿أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہ نہ وہ
 بۆ نہ وانہی کہ بہ دہوری کہ عہہ دا دہ سورینہ وہ ﴿وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ وہ بۆ نہ وانہی کہ تیایدا
 نہ میننہ وہ ہر وہ ہا بۆ کپرنوش بہر ان و سوزدہ بہر ان ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (وہ
 بیریکہ نہ وہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: خواہہ نہم شوینہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہ شارنکی پر لہ ناسایش
 ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ وہ پوزی دانیش توانی بدہ لہ بہر و بسووم و میوہ ہات ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ نہ وانہ یان کہ ہر وایان بہ خواوہ بہ پوزی دواپی ہہیہ ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا﴾ (خوا) فہرموی:
 نہ و ہش ہی بروابی پوزی ہی نہ دہم بۆ چہند پوزنکی کہم ﴿ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُشَرُّ النَّصِيرُ﴾
 لہ پاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترین سہر نہ نجامہ ﴿۱۲۵﴾

﴿وَأَذِّنْهُمْ إِتْرَهُمْ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاسْمَعِيلُ﴾ (بیریکه ره وه) کاتیک که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه کانی که عبه یان بهر زده کرده وه ﴿رَبَّنَا اقْبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ده یانوت) خوا به ئه م کرده وه به مان لی گیرا بکه به پراستی هه رتوی بیسه ری زانا ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ خوا به هه ر دوو کمان بکه به گوپرایه ل و فهران بهرداری خو ت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ وه له نه وه شمان گه لیک بکه به فهران بهرداری خو ت ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ﴾ وه پنگا کانی خوا به رستیمان نیشان بده ﴿وَبَعَثْنَا﴾ وه به شیمانیمان گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾ به پراستی هه رتوی گیرا که ری به شیمانی و میهره بان ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ خوا به له ناو نه وه کانماندا پیغه مبه ریک بنیره له خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ﴾ نایه ته کانی تویان به سه ردا بخوینیتته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ قورن و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاته وه (له هه موو گونا هیک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بنگومان هه رتوی به توانای دانا ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کی روو وه رته گیرئی له نایینی ئیبراهیم؟ ﴿إِلَّا مَنِ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مه گه ر که سینک که خوی گیل وه فام کرد بیت؟ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ قَبْلَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سویندیی بنگومان ئیبراهیممان هه لبرارد له دونیادا ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه بنگومان ئه و له پروزی دوا پیدا له چاکه کارانه ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِعْ﴾ (هه لی بزارد) له کاتیکدا خوا پیی فرموو: گوپرایه ل و فهران بهرداری به ﴿قَالَ أَتَأْمُرُ رَبِّي بِالْعَدْلِ﴾ (ئیبراهیمیش) ووتی: وا خو م سپارد به په روه رد گاری جیهانیان ﴿وَوَضَّيْهَا إِتْرَهُمْ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ئیبراهیم و به عقوب ناموز گاری کوره کانی خویانیان کرد که فهران بهرداری خوابن ﴿يَبْنِي إِنْ أَلَّهَ أَضْطَقَ لَكُمْ الدِّينَ﴾ (وه هه ریه که بیان پییان و تن) پوله کانم: خوانایینی به کتا به رستی بو هه ل بزارد وون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ که واته مه مرن به موسولمانیتی نه بیت ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ (ئهی خوا وه نامه کان) نایا ئیوه ناماده بوون کاتی به عقوب له سه ره مه رگدا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ کاتی به کوره کانی ووت دوا ی من کی ده به رستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ﴾ (ئه وانیش) ووتیان: خوا ی توو باوو باپیرانت ده به رستین ﴿إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَعِيلَ وَاسْحَقَ إِلَهُا وَجَدًا﴾ که خوا ی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حاقه که خوا به کی تاك و ته نهاییه ﴿وَوَحَّيْنَا لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه ش فهران بهردار و گوپرایه لی ئه وین ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ئه و پیغه مبه رانه ده سته یه ك بوون تیبه ربین ﴿لَهُمَا مَا كُتِبَتْ وَلَكُمْ مَا كُتِبْتُمْ﴾ هه رچیان کرد بو خویانیان کرده (ئیوه ش) هه رچی بکه ن بو خوتانی ده که ن ﴿وَلَا تَسْتَلُونْ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه ئیوه بهرپر سیار نین له کرده وه ی ئه وان ﴿ۛ﴾

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جووله كه و گاووره كان) ووتیان: (به‌موسلمانانه كان) بین به جووله كه یان به گاوور تابكه‌ونه سهر پینگای راست ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ بلی: بهلكو به‌یره‌ویی نایینی پاکی ئیبراهیم ده‌کین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ كه‌له‌هاوبه‌ش به‌یداكه‌ران نه‌بووه ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بلین: (ئه‌ی موسلمانینه) بروامان هیتا به‌خواو ﴿وَمَا أَنزِلَ إِلَيْنَا﴾ به‌و قورئانه‌ی كه‌بو خومان نیراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَمَا أَنزِلَ إِلَيْنَا مِنْهُ وَاسْمِعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ وه به‌و نامه‌یه‌ی كه‌ نیراوه‌ بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و كوره‌كانی یه‌عقوب ﴿وَمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ وه به‌وه‌ی كه‌دراوه‌ به‌موسا و عیسا ﴿وَمَا أَوْفَىٰ النَّبِيُّونَ مِنْ رَّبِّهِمْ﴾ وه به‌وه‌ی كه‌دراوه‌ به‌همو و پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن به‌روه‌دگاریانه‌وه ﴿لَا تَقْرَأُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ جیساوازی ناكه‌بن له‌نیوان هیچ کامی‌کیاندا ﴿وَنَحْنُ لَهُمُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه‌فه‌رمانبه‌ردار و گوپرا به‌لی خواین ﴿فَإِنَّمَا أَوْفَوْنَا لَكُمْ بِمَا آمَنْتُمْ بِهِ﴾ ته‌مجا ته‌گه‌ر بروایان هیتا به‌و وینه‌یه‌ی كه‌ئیه‌برواتان پی هیتاوه ﴿فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾ ته‌وا بینگومان ریسی راستیان دوزیوه‌ته‌وه ﴿وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾ وه ته‌گه‌ر پشتیان هه‌لكرد ته‌وا ته‌وان له‌دوو به‌ره‌کیی دان ﴿فَسِيكَفِكُمْ اللَّهُ﴾ وه‌خوا ناگاداری تو ته‌كات له‌وان ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه‌ر خواجه‌بیسهری زانا ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ﴾ ده‌ستبگرن به‌و ئاینه‌ی خوداوه‌كه‌فیره‌تی پاکی ئیه‌ی له‌سهر خه‌لق‌كردوه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً﴾ بینگومان هیچ فیره‌تیه‌کی به‌وجوره‌پاك نیه‌كه‌واته‌چاك ده‌ستی پیوه‌بگرن ﴿وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ﴾ وه ئیمه‌ش به‌رستن و عیبادت هه‌ر بو ته‌و ده‌کین ﴿قُلْ أَتُحِبُّونَنَا فِي اللَّهِ﴾ بلی: ئایا ده‌مه‌قالتی و ده‌مه‌وهریمان له‌گه‌ل ته‌که‌ن له‌کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ له‌کاتیکدا ته‌و به‌روه‌دگاری ئیمه‌و ئیه‌شه‌﴿وَلَنَّا أَعْمَلُنَا وَلَا كُفْرًا عَمَلُكُمْ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی خومان بو‌خومانه‌و کرده‌وه‌ی خوتان بو‌خوتانه‌﴿وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ وه ئیمه‌ته‌نها به‌دلسوزی به‌ندایه‌تی خوا ده‌کین ﴿أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ یاخود ئیه‌و ته‌لین: ئیبراهیم و ئیسماعیل ﴿وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و ئیسحاق و یه‌عقوب و كوره‌كانی یه‌عقوب ﴿كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ جووله‌كه‌یا گاوور بوون؟ ﴿قُلْ أَنَشْرَأَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ﴾ بلی: ئایا ئیه‌و زاناترن یا خوا؟ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ﴾ کی سته‌م کارتره‌﴿مَنْ كَفَرَ شَهِدَةً عِنْدَ رَبِّهِ﴾ له‌و كه‌سه‌ی كه‌شایه‌تیه‌کی له‌خوا وه‌رگرتی و بیشاریته‌وه‌﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا بی‌ناگانی به‌له‌وه‌ی كه‌ئیه‌و ده‌یکه‌ن ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ته‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ده‌سته‌یه‌ك بوون تیه‌رین و پوشتن ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَا كُفْرًا مَا كَسَبَتْ﴾ هه‌رچی یان کرد بو‌خویانیان کرد، وه ئیه‌وش هه‌رچی بکه‌ن بو‌خوتانی ده‌که‌ن ﴿وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه ئیه‌و به‌رپرسیار نین له‌کرده‌وه‌ی ته‌وان ﴿۱۱۱﴾

﴿سَيَقُولُ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ﴾ هه ندی نه زان و گیل ونه قام له خه لك ده لئین : ﴿مَا وَلَّهُمْ مِنْ قِبَلِهِمْ آلِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾
 چى موسلماننه كانى وهر گپرا له و پروو گه یان كه جاران له سه ری بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلن
 پروژه لات و پروژاوا هه مووی مولکی خوایه ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كنى بوى پرتنموونى
 ده كات بو پربازی راست ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه روه ها كردمانن به گه لئىكى ميانه پره و
 مامناوهند (ی هه لبرارده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابینه شاهید و چاودیر
 به سه ر خه لكه وه، و پتغه مبه ریش ﴿شَاهِدٌ وَچاودیر بیت به سه ر ئیوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
 عَلَيْهَا﴾ نه و پروو گه یه ی كه جاران له سه ری بوویت نه مانگپرا (به پروو گه و له پاشان گوریمان به كه عبه)
 ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ﴾ نه نها بو نه وه ی دهر بكه ویت كنى شونین پتغه مبه ر ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
 عَلَيْهَا﴾ له وانه ی كه پاش گه زده بنه وه ﴿وَأَنَّ كَانَتْ لَكَبِيرَةً﴾ وه به راستی (نهم گورینه)
 كارنكى زور گه و ره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ مه گه ر لای نه وانه ی كه خوا پرتنموونى كردوون
 ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَنَكُمْ﴾ وه خوا ی گه و ره بپروا (و نویره كانى جاران) تانى به زایه نه داوه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستی خواله گه لكیدا ﴿لَرَّءَوْفٌ رَحِيمٌ﴾ دلسوزی مبه ره بانه ﴿قَدْ تَرَى تَقَلُّبَ
 وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستی ئیمه گه رانى پروو و خسارت پروو به ناسمان ده بینین ﴿فَلَوْلَا يَتَذَكَّرُ﴾ ده ی سویند به خوا
 پرووت ده كه یینه ﴿قِتْلَةً تَرْضَوْنَ﴾ پروو گه یه ك كه په سه ندت بن و رازی بیت پنى ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ ئیتر پرووت وهر چهر خینه به ره و لای كه عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئیوه ش نه ی
 موسلمانان له هه ر لایه ك بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكَ شَطْرَ﴾ (له نویردا) پرووتان بكه نه نه وى، به ره و (مسجد
 الحرام) ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستی نه وانه ی په پراویسان پندراوه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 چاك نه زانن كه نه مه شتىكى راسته له په ره و رد گاریانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بن ناگا
 نى په له وه ی كه ده یكه ن ﴿وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكَلِمَةٍ آيَةٍ﴾ سویند بیت نه گه ر هه ر چى
 به لگه و نیشانه هه یه بى هیتیه وه بو نهم خاوه ن نامه و په پراوانه ﴿مَاتَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ دواى پروو گه ی تو
 ناكه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ﴾ وه توش دواى پروو گه ی نه وان ناكه ویت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
 بَعْضٍ﴾ وه نه وان دواى پروو گه ی به كتری ناكه وون ﴿وَلَيْنَ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سویند بیت نه گه ر تو دواى
 ناره زووه كانى نه وان بكه ویت ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ دواى نه و زانینه ی كه (به سه ر ووش) بووت
 هاتووه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی نه و كاته تو له سته مكاران ده بیت ﴿۱۵۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ نه وانه ی که په راومان پې داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ پېغه مېر ښه ده ناسن وهك چوڼ كورونه وه كاني خويان ده ناسن ﴿وَأَنْ قَرِيبًا مِّنْهُمْ﴾ بېگو مان كو مه ليك له وان (له نه هلي كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ نه وراستي په ده شار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له كاتيكدا نه وان ده زانن (موحه مېد ښه مېر) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست نه وه په (كه بوټ هاتووه) له پېروهر دگار ته وه. ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْتَرِينَ﴾ كه واته له گومانداران مېر ﴿وَلِكُلِّ وُجْهٌ﴾ وه هم موو گه ليك پروو گه په كي هېه ﴿هُوَ مَوْلَاهُمْ﴾ كه پروي تي ده كات ﴿فَأَسْتَفِيقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ ده ي ده ست پېشكېري بكن له كرده چا كه كاندا ﴿إِن مَّا تَكُونُوا﴾ له هېر كوي هېن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خودا هم موونان كوده كاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستي خوا به ده سه لاته به سېر هم موو شتيكدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هېر كوي چو ويته دهر وه (به سه فېر) ﴿قَوْلِ وَجْهَكَ لِشَطْرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ پروت وېر بگېرې بولا ي كه عېه ي پېروز ﴿وَأَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه هم پروو كرده ت راسته و له پېروهر دگار ته وه په ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوداي ناگاني په له وه ي كه ده بكن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هېر كوي چو ويته دهر ي ﴿قَوْلِ وَجْهَكَ لِشَطْرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له كاسي نوټز كړندا) پروت وېر بگېرې بولا ي كه عېه ي پېروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه ټپوه ش (نه ي موسلمانينه) له هېر كوي بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكُمْ لِمَنْ شِئْتُمْ﴾ پروو وېر گېرن بولا ي نه و (كه عېه) ﴿لَعَلَّ لَا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بيانوي خه لكټان نه په ته سېر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گېر ستم كاره كانيان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جالنيان مه ترسن ﴿وَأَخْشَوْنِي﴾ و له من ترسن ﴿وَلَا تَمْنَعِي عَنِّي عَلَيْكُمْ﴾ بولا نه وه ي به خشسي خومتان به ته واوي به سېر دا بېر ژم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لكو رېبازي راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك په وانه مان كړد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناو تاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پېغه مېر ليك له خوتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ كه نايه ته كاني ټيمه تان به سېر دا بخوښته وه ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه دل وده روونتان پاكټان بكاته وه وه فېرتان كات ﴿الْكِتَابِ﴾ فېري قورئان ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ وه فېري دانايي (فهرووده ي خوي) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه فېرتان كات ﴿مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانه ي كه نه تان ده زاني ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ كه واته يادم بكن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنيش يادتان بكېم و له بېرتان نه كېم ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه سوپاسم بكن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پې نه زان و ناسو پاسيم مه كېن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي نه و كه سانه ي كه بېرو اتان هېناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت بېه ستن ﴿بِالصَّبْرِ﴾ به خورا گرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نوټز (كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بهراستي خوا له گه ل خورا گرانه ﴿﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لاین ﴿لَمَن يُقْتَلْ﴾ بهو که سانه ی ده کوژرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ږنگه ی خوا دا
 ﴿أَمُوتَ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ټیوه ههستی پی ناکه ن
 ﴿وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تاقیشان ده کهینه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندیک ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برستی ﴿وَالْقَصْرِ﴾ و کهم بوونی ﴿مِّنَ الْأَمْرِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (کهس
 و کارتان) ﴿وَالشَّعَرِ﴾ و به رو و بووم ﴿وَالْبَشْرِ﴾ جامزده بده ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به خوږاگران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُّصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سه ختی ونه هامت ی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لاین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ټیمه هه ر هی خواین و هه ر بولای نه ویش ده گه ږینه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه یی به سهر نه واند ده باریت له لایه ن په روه رد گاریانه وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَذُونَ﴾ و نه وانه نه و که سانه ن هیدایه تیان وه رگرتووه ﴿إِن الصَّافَا وَالْمُرْوَةَ﴾
 به راستی صه فاو مه روه ﴿مِن شَعَابِرِ اللَّهِ﴾ له درو شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْأَبْنْتَ﴾ جا هه ر که سینک
 حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هیه خراپه و تاوانی نا گات ﴿أَن
 يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هاتو چو و سه عی نیوان سه فاو مه روه بکات ﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سینک به ثاره زووی
 خوی چاکه به کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ نه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه ﴿إِن
 الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشارنه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ نه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه
 ﴿مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ له ټایه تانی روشن و ﴿وَالْهَدَى﴾ ږینمایي ﴿مِّن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی نه وه ی که ږوونمان
 کرده ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بږ خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه (ی ته ورات و ټینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَعْلَمُهُمُ الْإِنْعُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیس نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووبنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کردبی و ﴿وَبَيَّنَّا﴾ (نه وه ی شار دبو یانه وه) ناشکریان کردبی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾
 په شیمانان لی گیراده کهم ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِن الَّذِينَ﴾
 کفر و ا به راستی نه وانه ی بی ږو ابوون ﴿وَمَا تَوْأَمُوهَا﴾ و مردوون ﴿وَهُنَّ كُفَّارٌ﴾ و بی ږو ابوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ و فرشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾
 خه لکی به ټیکړایی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ټیدا ده میتنه وه به هه میسه یی ﴿لَا يَخْفَعُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان
 له سه ر سووک ناکر ټته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَالْهَٰكُمُ﴾ په ر سترای ټیوه
 ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په ر سترای ټکی تاك و ته نه یاهه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیه په ر سترای ټکی راست نی به به ته نیا نه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿

﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ به پراستی هه به له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزه وی
 ﴿وَلَخِثْلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ و جیاوازی شه و و پوژ (به کورتی و دریزی) ﴿وَالَّذِي آتَى﴾ و نه و که شنیانه ی
 ﴿تَجْرِي فِي الْبَحْرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به و شتانه که قازانج ده که به نن به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه نه وه ی که خوا له ناسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له ئاو (باران) ﴿فَلَخِثَا
 بِهِ الْأَرْضَ﴾ پاشان زه وی پی زیندوو کرده وه (پی بوژانده وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تیندا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه موو جوړه زینده وه رینک ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه نه وه هورانه ی ﴿السَّحَرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زه ویدا ﴿لَا يَتَى﴾ چهند به لگن ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
 بو که سانیک که تینگن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه که سانی و اهه به له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا پیدا ده کهن ﴿يُجْزَوْنَهُمْ﴾ خوشیان ده وین ﴿كَحِبِّ اللَّهِ﴾ وه
 خوشه ویستی (نیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام نه وانه ی پروایان هیناوه زور زیاتر
 خوابان خوش ده ویت ﴿وَلَوْ تَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه گهر بینن نه وانه ی سته میان کردوه (به هاو به شی
 پیدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ يَرْفَعُ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هر چی ده سلات هه به هه مووی بو خوابه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 بنگومان سزای خوا زور سه خته ﴿إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ کاتیک که نه وه که سانه ی خه لک
 شونینان که وتون له دنیادا (واته سه ر و که گومر اکره کان) به خه هه لته ته کتنن ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 له وانه ی (له دنیادا) دویان که وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوزه خیابن به چاوی خویان)
 بینن ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه هه موو په یوه ندی به کیان بچرا به وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 وه نه وانه ی که دویان که وتوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز که نیمه بگه پراپنا به ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ﴾ تا به خه مان لی هه لته کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا﴾ هه ر وهك (نه وان) چون به خه بیان
 له نیمه هه لته کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه ر به و شیوه یه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کانیا نیشان نه دات
 ﴿حَسَرَتٍ عَلَيْهِمْ﴾ نه یکات به داخ له سهر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ﴾ وه نه وان دهر چوونیا ن نی به
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يَتَأْتِيهِمُ النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿كُلُّوا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وه ی که له
 زه ویسی دایه ﴿حَلَكًا﴾ به حه لالی و ﴿طَبِيبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی هه نگاهه کانی
 شه یان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ به پراستی شه یان دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾
 به پراستی (شه یان) فرمانتان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرا به ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گه ن
 هه لبه ستنی شتی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به دهم خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که نازانن ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ قُلْنَا لِلْهَرَمِ﴾ کاتیک پیتان بووتریت ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین نهو (قورئان) ه بکهون که خوا
ناردویه ته خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَحْنُ مَحْجُورُونَ﴾ ده لئین: نه خیر به لکو شوین نه وه ده که وین ﴿الْفِتْنَةُ عَلَيْهِمْ﴾
﴿أَبْلَهُ نَأْتِي﴾ که باوو باپیرانمان له سهری بوون ﴿أُولَئِكَ كَانُوا فِي الْأُولَىٰ﴾ نه گهر چی باوو باپیرانیشتیان
﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (پرنمایش ورنه گرن)
﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نمونه ی نهو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الْإِنْعِقِ﴾ وه که یه کینک وایه که
دهنگ له نازه لیک بکات ﴿يَمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نابستی
﴿صُمٌّ﴾ نه مانه که پن ﴿بُكْرٌ﴾ لالن، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌّ﴾ کویرن (له بینینی پی
ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تی ناگن و ژیر نین ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ أَصَمُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی
که پرواتان هیتاوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَبِيبٍ مَا زُفْنَاكُمْ﴾ لهو خواره مهنی یه پاکانه ی
کردومانه بهر وزیرتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَّعَدُوا تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر
تیوه هر نهو ده پرستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ﴾ نه وه ی (که خوا) قه ده غه ی کردوه لیتان ته نها
﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالَّذِمَّ﴾ و خوین (ی پوشتنو) ﴿وَالْخَمَّ الْخَازِرَ﴾ و گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ﴾
په، و نه وه ی که سهر براین ﴿لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ﴾ نه مجا هر که سینک
ناچار بوو (به خواردنی یه کینک له مانه) ﴿غَيْرَ بَاطِلٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و ده رچوون له سنوور
﴿فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ﴾ نه وه هیچ گونا هیکسی له سهر نی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بینگومان خوالی
خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نه وانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه
که خودا ناردونه ته خواره وه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ له ته ورات ﴿وَيُشْرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿بِهِمْ﴾
﴿قَلِيلًا﴾ بهر خینکی که م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته
سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خواله پروری دواپی دا قسه بیان له گه ل ناکات ﴿وَلَا﴾
﴿يُزَكِّيهِمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیا ن ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾
﴿أَشْرَوْا الصَّلَاةَ﴾ نه وانه که سانین که گومرای یان کپی ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به پرنمونی ﴿وَالْعَذَابِ﴾
﴿بِالْمَغْفِرَةِ﴾ وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چهند خور اگر ن له سهر
ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَزَّلَ الْكِتَابَ﴾ نه مه (همه مو ی) به هو ی نه وه وه یه که خوا کتیه (پیروزه) کانی
ناردوته خواره وه به راستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بینگومان نه وانه ی دوو بهر کیان تیکه وت ﴿فِي﴾
﴿الْكِتَابِ﴾ له ته وراتدا ﴿لِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له دوو بهر که کی (وادان) که دوورن (له یه که
که وتن) ﴿۱۱۱﴾

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ﴾ چاکه نه وه نی به که پروو بکه نه ﴿فَبَلِّغْ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ﴾ بهر وه پروژ هه لات و پروژ ناوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لکو چاکه نه وه به ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مروف بر وای بی به خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به پروژی دوا بی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به فرشته کان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به کتیه کان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به پیغه مبه ران ﴿وَأَقِ الْمَالَ﴾ وه دارایی خوی بیه خشی ﴿عَلَىٰ حَبْوَةٍ﴾ له گهل نه وه ی که خوشی ده ویت ﴿ذَوِي الْقُرْبَىٰ﴾ به خزمان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به هه تیوان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به بی نه وایان (هه ژاران) ﴿وَأَقِ السَّبِيلَ﴾ و به بر یوارانی که م ده ست ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به سوال که ران ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و له پری ی نازاد کردنی کویله کاند ا ﴿وَأَقِ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژی به چاکمی کرد بیت ﴿وَأَقِ الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی دابیت ﴿وَالْمُؤْتَىٰ بِعَهْدِهِمْ﴾ و به یمان به جی هینه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتیک که به یمانیان دابیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خور اگران ﴿فِي الْأَسْوَءِ﴾ له کاتی نه نگده ستی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه خوشی ﴿وَجِئْنَا بِالْبَاسِ﴾ و له کاتی جه نگدا ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نا نه وانه که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ وه هه رنه وانه پاریز کاران ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی که پرو اتان هینا وه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ پیویست کرا وه له سهر نان توله سه ندنه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کوزرا واند ا (به یه کسان) ﴿لَحَرْبِ الْخَبَرِ﴾ که سی نازاد به که سی نازاد ﴿وَالْعَبْدَ بِالْعَبْدِ﴾ و به ندنه ش به بنده ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ژن به ژن (میننه به میننه) ﴿فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ﴾ نه مجا هه که سینک به خشرا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له لایه ن برایه کی دینی یه وه ﴿شَيْءٍ﴾ به به سینک (له خوینه که) ﴿فَاتَّبَاعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه بی (خز مه کانی تر) په پره وی بکه ن به باشی ﴿وَأَذَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾ (بکوزیش) به چاکمی خوینه که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ نه مه سو و ککردنه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ له په ر وه رد گارتانه وه و میهره بانی یه ﴿فَمَنْ آغْتَدَىٰ بِعَدَاكَ﴾ نه مجا هه که سینک دوا ی نه مه ده ست دریژی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بو نه وه هه یه سزای به سوی، (به نازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ له کوشتنه وه و توله سه ندنه وه دا زیان بو نیوه هه یه ﴿يَتْلُو الْأَلْبَسَ﴾ نه ی هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خوتان پاریزن ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ پیویست کرا وه له سهر تان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک به کینکتان له سهر مه رگدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له پاش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةُ لِلَّذِينَ﴾ وه سیه تکردن به باشی بو دایک و باوک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خزمان (یک که میراتیان به رنه که و ی) به جوانی و پرنکو پینکی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ پیویست کرا وه له سهر پاریز کاران ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نه مجا هه که سینک وه سیه ته که ی گوزی ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ دوا ی بیستنی ﴿فَلِنَسْأَلُهُ﴾ نه وه گونا ه ی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَسِدُّ لُونَهُ﴾ هه ر له ملی نه وه که سانه دایه که ده ی گوزن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خواش بیسهر ی زانایه ﴿۱۵﴾

﴿فَمَنْ حَاقَ﴾ نه‌مجا هر که سینک تر سا ﴿مِنْ مُّوْسٰی﴾ له‌وه‌سبه‌تکار ﴿جَنَاقًا اَوْ اَشْمًا﴾ که‌هه‌له‌یان گونا‌هینک
 بکات ﴿فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ﴾ جا (نه‌و که‌سه) میرا‌نگرانی پینک بیتنی ﴿فَلَا اِشْرَاعَ عَلَيْهِ﴾ نه‌وه‌هیچ گونا‌هینکی له‌سه‌ر
 نی‌یه ﴿اِنَّ اللَّهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ به‌راستی خودا لی‌خوش بوو به‌به‌زه‌یی به ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی که‌پر و اتان هیناوه ﴿کَتَبَ عَلَیْکُمْ الْاٰیٰتِمْ﴾ پر و و وتان له‌سه‌ر نوو سراوه و فەر زکراوه ﴿کَمَا
 کَتَبَ عَلَی الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ هه‌روه‌ک چۆن فەر زکراوه له‌سه‌ر نه‌و نو‌مه‌تانه‌ی له‌پیش‌ئیوه‌دا بوون ﴿لَعَلَّکُمْ
 تَتَّقُوْتَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی خو‌تان بپار یزن له‌خودا بتر سن ﴿اَيُّهَا مَاعَدُوْدَاتِ﴾ (پر و و وتان له‌سه‌ر فەر زکرا)
 چه‌ند پر و زینکی دیاری کراوی ژمیراوه ﴿فَمَنْ کَانَ مِنْکُمْ مَّرِيْضًا﴾ جا هه‌ر که‌سینک له‌ئیوه‌نه‌خوش بوو
 ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ یان له‌سه‌فهر دا بوو (وه به‌پر و و نه‌بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اٰخَرٍ﴾ نه‌وه‌پنویسته‌به‌ئه‌ندازه‌ی
 نه‌و پر و زانه‌ی (به‌پر و و نه‌بووه) قه‌زای بکاته‌وه‌له‌پر و زانی تر دا ﴿وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيقُوْنَہُ﴾ وه‌پنویسته
 له‌سه‌ر نه‌وانه‌که‌زور به‌نا‌په‌حه‌تی نه‌توانن به‌پر و و و بن (و به‌پر و و و نابین) ﴿فَذِيَّةٌ طَعَامٌ مُّسْكِيْنٍ﴾
 بریتی (یان له‌سه‌ره) ، که‌خو‌راکی هه‌ژارینکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّکُمْ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک زور‌تر
 بریتی بدات نه‌وه‌باشتره‌بۆی ﴿وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّکُمْ﴾ و نه‌گه‌ر به‌پر و و و بن بۆ خو‌تان باشتره
 ﴿اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ نه‌گه‌ر بزائن ﴿مَنْعَرَمَضَانَ الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ﴾ مانگی په‌مه‌زان مانگینکه
 قورئانی تیدا نیر راوه‌ته‌خواره‌وه ﴿هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ﴾ به‌رینما بۆ‌خه‌لکی وه‌به‌لگه‌گه‌لینکی پۆشن
 ﴿مِّنَ الْهُدٰی وَالْقُرْاٰنِ﴾ بۆ رینمونی و جیا‌کردنه‌وه‌(ی دروست و نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْکُمْ
 الشَّهْرَ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک له‌ئیوه‌مانگی په‌مه‌زانی بینی ﴿فَلْيَصُمْہُ﴾ با به‌پر و و و بیت ﴿وَمَنْ کَانَ
 مَّرِيْضًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک نه‌خوش بوو ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ له‌سه‌فهر دا بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اٰخَرٍ﴾ با به‌ئه‌ندازه‌ی
 نه‌و پر و زانه‌قه‌زای بکاته‌وه‌له‌چه‌ند پر و زینکی تر دا ﴿یُرِیْدُ اللّٰهُ بِکُمْ الْاِیْسَرَ﴾ خوا‌ناسانی نه‌وی بۆئیوه
 ﴿وَلَا یُرِیْدُ بِکُمُ الْعُسْرَ﴾ وه‌گرانی ناوینت بۆتان ﴿وَلِتُکْمِلُوْا الْعِدَّةَ﴾ (قه‌زای په‌مه‌زانتان له‌سه‌ر
 دانرا) تا مانگه‌که‌(بگرن) به‌ته‌واوی ﴿وَلِتُکْمِلُوْا اَللّٰهَ عَلٰی مَا هَدٰکُمْ﴾ وه‌به‌گه‌وره‌ناوی خوا‌به‌رن
 له‌سه‌ر نه‌و رینمونی یه‌ی که‌کردوونی ﴿وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ﴾ وه‌تا سوپاسی (خوا) بکه‌ن ﴿وَاِذَا سَاَلَکَ عِبَادِیْ عَنِّیْ﴾ هه‌ر کار‌تینک به‌نده‌کانی من پر سیاریان لی‌کردیت ده‌رباره‌ی من ﴿فَقُلْ اِنِّیْ
 قَرِیْبٌ﴾ نه‌وا بینگومان من لیبانه‌وه‌نزی‌کم ﴿اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیرا ده‌که‌م نزای نزا‌کاران ﴿اِذَا دَعَاکَ﴾
 هه‌ر کاتینک هاوار و نزام لی‌بکه‌ن ﴿فَلِیَسْتَجِیْبُوْا لِّیْ﴾ ده‌ی با نه‌وانیش به‌ده‌نگ منه‌وه‌بین ﴿وَلِیُؤْمِنُوْا بِیْ﴾
 وه‌پر و ام‌پی به‌یتن ﴿لَعَلَّہُمْ یَرْشُدُوْنَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ری‌ی‌راست بدو‌زنه‌وه ﴿۝۱۵﴾

﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ﴾ ریتان پی دراوه له شه وانی پوژوو (ی په مه زان) دا ﴿الرَّقْتُ إِلَى سَابِغَةٍ﴾
 که بچه نه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ﴾ شه وان بو ټیوه پو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ وه ټیوه ش
 بو شه وان پو شاکن ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده یزانی که ټیوه ناپاکیان له خوتان
 ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بویه په شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیان خوش بوو ﴿فَالْتَنَزَّ
 بِكِبَرِهِ﴾ ټیتر له ټیستاوه (به شه و) بچه لایان ﴿وَأَنْتُمْ أَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوازن نه وی
 که خوا بوی نویسون (له مندا ل) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ﴾
 هه تا بونان جیا ده بیته وه ﴿الْحَبِطُ الْبَيْضُ﴾ پروشته ی سپی (پوژ) ﴿مِنَ الْخَبِطِ الْأَسْوَدِ﴾ له پروشته ی
 په شی (شه و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾ له پاشان پوژوو که تان ته و او
 بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ﴾ له کاتیکدا
 که له مزگه وتدا مابنه وه بو خوا په رستی ﴿بَلَّغْ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾
 نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ناوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات بو خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پاریزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مالی به کتری
 مه بخون له ناو خوتاندا به ناپه و او ﴿وَكُذِّبُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾ وه به (به رتیل) مه یدنه به کار به ده ستان
 و فهرمانداران ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بو نه وه ی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ټیوه ش ده زان ﴿يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْآيَةِ﴾ پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی
 نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْعِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجُّ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانن بو
 خه لکی و بو حه ج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ﴾ وه چاکه نه وه نی به ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پستی مال
 و خانووه کانه وه بچه ژووره وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى﴾ به لکو چاکه نه وه به نه و که سه پاریز کار و له
 خوا ترس بیت ﴿وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾ وه بچه ماله کان له دهر گا کانیوه ﴿وَأَتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ﴾ وه له خوا بترسن تا رزگار بین ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکه ن له پی ی خوا دا
 ﴿الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ له گهل نه وانه ی جهنگستان له گهلدا ده که ن ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ وه ده ست دریزی
 مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست دریزی که رانی خوش ناوینت

﴿وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ يَقْفُؤُهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) له‌هر شویننې ده‌ستان که‌وتن و زال بوون به‌سهریاندا
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه‌دهریان بکه‌ن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ﴾ له‌و شوینانه‌ی که‌نیوه‌یان لی‌دهر کردوه ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له‌پنی به‌کتابه‌رستی‌خوا‌ی‌گه‌وره له‌خه‌لک‌کوشتن‌سه‌خت و‌گه‌وره‌تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُمْ﴾ جه‌نگیان
 له‌گه‌ل‌مه‌که‌ن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له‌لای‌مز‌گه‌وتی که‌عبه‌دا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوهُمْ فِيهِ﴾ تانه‌وان له‌ویندا نه‌جه‌نگن
 له‌گه‌ل‌تان‌دا ﴿فَإِنْ قَتَلْتُمْ﴾ نه‌مجان‌ه‌گه‌ر جه‌نگین له‌گه‌ل‌تان‌دا ﴿فَاقْتُلُوهُمْ﴾ نیوه‌ش به‌جه‌نگن له‌گه‌ل‌یان‌دا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه‌مه‌یه‌توله‌ی بی‌پروایان ﴿فَإِنْ أَنْتَ هُوَ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر ده‌ستی‌ان هه‌ل‌گرت (له‌جه‌نگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه‌وا‌خوا‌ی‌گه‌وره لی‌خو‌ش‌بوو میهره‌بان‌ه ﴿وَقَتْلُوهُمْ﴾ جه‌نگیان له‌گه‌ل‌بکه‌ن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادوژمنایه‌تی بو‌ناین و‌ها‌وه‌ل‌پریاردان نه‌مینی ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ﴾ وه‌ناین و‌ملکه‌چی هه‌ریو‌خوا‌ده‌بیت ﴿فَإِنْ
 أَنْتَ هُوَ﴾ نه‌مجان‌ه‌گه‌ر ده‌ستی‌ان هه‌ل‌گرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ نیتر ده‌ست در‌یزی نی‌یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه‌گه‌ر له‌سهر
 ستم‌کاران نه‌بیت ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامَ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ری‌زی مانگی حه‌رام به‌رانبه‌ر به‌ری‌ز‌گرتنی نه‌وانه بو‌مانگی
 حه‌رام ده‌بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندنی هه‌ر ری‌ز‌ن‌کیش توله‌ی هه‌یه ﴿فَمَنْ أَغْدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ جا‌ه‌هر که‌سینک
 ده‌ست در‌یزی کرده سهرتان ﴿فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ نیوه‌ش ده‌ست در‌یزی بکه‌نه‌سهری ﴿بِمِثْلِ مَا أَغْدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾
 به‌ویننه‌ی ده‌ست در‌یز کردنه‌کی نه‌و بو‌نیوه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌له‌خوا‌بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بزانن
 که‌خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ل‌پاری‌ز‌کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌دارایی خو‌تان به‌خت بکه‌ن له
 پی‌ی‌خوا‌دا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه‌به‌ده‌ستی خو‌تان خو‌تان مه‌خه‌نه‌تیا‌چو‌ونه‌وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چاکه‌بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌پراستی‌خوا‌چاکه‌کارانی خو‌ش ده‌ویت ﴿وَأَسْمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه‌ج و‌عومره (تان که‌ده‌ست پی‌کرد) ته‌نها بو‌خوا‌به‌ته‌وا‌وی بی‌که‌ن ﴿فَإِنْ أَخْبِرْتُمْ﴾ نه‌مجان‌ه‌گه‌ر هه‌ر
 (قه‌ده‌غه‌کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرِمْنَا لِهَٰذِهِ﴾ نه‌وسا‌چیتان بو‌هه‌لسو‌ر له‌قوربانی (سهری‌سپرن) ﴿وَلَا تَخْلُقُوا
 زُؤْسَكُمْ﴾ وه‌سهرتان مه‌ناشن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ تا‌قوربانی‌ه‌که‌ده‌گاته‌جی‌ی‌دیاری‌کرا‌وی‌خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَّرِيضًا﴾ نه‌مجا‌ه‌هر که‌سینک له‌نیوه‌نه‌خو‌ش‌بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان‌نا‌زارینک له‌سهریدا‌بوو ﴿فَعِدَّةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه‌گه‌ر سهری‌ناشی) بریتی‌یه‌ک‌بدات که‌پو‌ژوو (ی‌سی‌پو‌ژه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سَكِّينَ﴾ یان‌خیرینک
 یان‌قوربانی‌ه‌ک‌بکات ﴿فَإِذَا أَمْسَمْتُمْ﴾ جا‌کاتینک دل‌نیا‌بوون (ترس‌نه‌بوو) ﴿فَمَنْ تَشَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه‌مجان‌ه‌و که‌سه‌ی
 به‌هرمه‌ند‌بوو به‌جه‌نیتانی‌عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تا‌کاتی‌حج ﴿فَمَا اسْتَسْرِمْنَا لِهَٰذِهِ﴾ نه‌وه‌چی بو‌هه‌لسو‌ر له
 قوربانی (بی‌کات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَحْزَ﴾ وه‌نه‌گه‌ریه‌کینک نه‌بی‌وو ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ﴾ با‌سی‌پو‌ژه به‌پو‌ژوو بیت
 له‌کاتی‌حج‌دا ﴿وَسَبْعَةَ أَفْجَعَةٍ﴾ وه‌حه‌وت‌پو‌ژی‌تری‌ش کاتینک گه‌رانه‌وه ﴿تِلْكَ عُشْرَةُ كَامِلَةٍ﴾ نه‌مه‌ده‌بیت‌ه‌ده
 پو‌ژی‌ته‌وا‌و ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نه‌مه‌بو‌که‌سینکه‌که‌(خوی) و‌که‌س و‌کاری‌دانیش‌تو‌وی
 ده‌ورو‌به‌ری (مسجد‌الحرام) نه‌بیت ﴿وَأَنْفِقُوا لِلَّهِ﴾ وه‌له‌خوا‌بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَلِكٌ يَدُ
 الْعِقَابِ﴾ که‌به‌پراستی‌خوا‌خوا‌ه‌نی‌توله‌و‌سزای‌سه‌خته ﴿۝﴾

﴿الْحَيُّ أَشْهُرُ مَعْلُومَتٌ﴾ (کاتی) حه ج له چهند مانگیکی دیاری کراودایه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَيَّ﴾
 نه مجا هر که سینک له م مانگانه دا حه جی له سهر خوی پیویست کرد ﴿فَلَا رَفَتْ﴾ بائیر نه چینه لای
 ژن ﴿وَلَا سُوقَ﴾ وه به دکاری نه کات ﴿وَلَا جَدَالَ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحَيِّ﴾ له حه جدا
 ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه ههر چی بکه ن له چاکه ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خواپی ی ده زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشو و (ی پاریزکاری) و له خواتر سان هه لبرگن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الشَّقْوَى﴾ که باشتیرین تویشو و
 له خواتر سانه ﴿وَأَتَّقُوا بِأُولَى الْأَيْتِبِ﴾ وه له من بترسن نه ی هوشمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هتان له سهر نی یه ﴿أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوا ی پوزی په روه ردگار تان بکه ون
 ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ عَرْفَتٍ﴾ نه مجا کاتیک بلاوه تان لینکرد و گه رانه وه له عهره فات ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه یادی خودا بکه ن که پیتنمونی کردن ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ﴾ با له پیش نه وه شائیه
 له گو مرابان بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه پیتنه وه له وشویننه ی خه لکی
 لی ی ده گه پیتنه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه دواوی لی خوشبوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بینگومان خوا لی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ سِكَكُمْ﴾ نه مجا کاتیک نه رکان و واجباتی
 حه جتان ته و او کرد ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکه ن ﴿كَذِكْرِكُمْ آيَاتِهِ﴾ وه ک ناوبردنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشِدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له ناوی نه وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه مجا هی واهه یه
 له خه لکی (هر داوی دنیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دنیا دا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شینکیان نی یه له پوزی دواپی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 یقول ﴿وَهُمْ وَاشْهَيْهِ دَهْلِيَّتْ﴾ ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هم
 له دنیا و هم له پوزی دوا پیدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقَاتِلْهُمْ فِي الدَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شینکیان هه یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وه ی که کرد ووبانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا ی گه ورو زور خیرایه له لپیر سینه وه دا ﴿۱۱﴾

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي آيَاتِهِ مَعْدُودَاتٍ﴾ له چهنډ پوژنکی دیاری
 کړاودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هه که سینک په له بکات له دوو پوژدا (هه سنی جهمه ره که بهر دباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناوی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هه که سینکیش دوا بکه ویت (سی پوژ
 په جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى﴾ گوناوی له سه رنی په بؤ که سینک پاریزکاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خو تان پیاریزن ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزائن که
 ټیوه ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بؤ لای ته و (ته گه پرنه ووه) کژده کړینه ووه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناو خه لکی
 که سانیک هه ن ﴿يُغِيبُكَ قَوْلُهُ﴾ که به قسه سه رسامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژبانی دنیادا
 ﴿وَيُشْهِدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده کات به شاهد ﴿عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ﴾ له سه ر (راستی) ته ووی له دلیاه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّاصٍ﴾ که چی ته و دوزمنیکی سه ر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پستی هه لکرد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا (له وولاندا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بؤ ته ووی خرابه ی
 ټیدا بکات ﴿وَنُفِثَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه کشتو کال و وه چوه نه ووه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بو و تربت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِشْرِ﴾ ده مار ده یگری بؤ بهد کرداریی ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ﴾ جا ته و دوزه خی
 به سه ﴿وَلَيْشَ الْمِهَادُ﴾ که به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناو خه لکیش که سانیک هه ن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فروشیت ﴿أَتَيْتَ مَرَضَاتِ اللَّهِ﴾ بؤ په زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی بر واداران
 ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلَافِ﴾ هه موو به ته ووی بچنه ناو ئیسلامه ووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی
 هه نگاوه کانی شه یتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه بیگومان ته و دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿وَإِنْ رَأَيْتُمْ﴾
 نه مجا نه گه ر لاناندا (هه لخلیسکان) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا﴾ دوی ته ووی ﴿جَاءَكُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ که
 نیسانه ناشکر اکانتان بوهات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ته ووه چاک بزائن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ثایا نه وانه چاوه پروان ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوابان بؤ بیت ﴿فِي ظُلُلٍ﴾
 له ناو چهنډ پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه وورنکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه ووه ها فرشته کان (یان بوی)
 ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه کاره که کونایی پی بیت ﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کارنیک هه بؤ لای خوا
 ده گه پرنه ووه

﴿سَلِّ بِنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (ته ی موحه ممد ﷺ) له به نی نیسرائیل پیرسه ﴿كَرَّاءَاتِنَا مُرْسِنَآئِهِمْ يَنْتَوُ﴾ که چهند به لگه و
 نیشانه ی روشنمان داوه به وان ﴿وَمَنْ يَبْدَلْ﴾ وه هدر که سینک بیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللَّهِ﴾ به هره ی (پنمونی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا ی نه وه ی که دهستی که وت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بیگومان خوداتوله ی زورسه خته
 ﴿زُرِينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بؤ یی پروایان (ناسویاس که ران) ﴿الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا﴾ ژبانی دونیا (به جورنک)
 ﴿وَنَسَحُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که گالته ده کهن به پرواداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه ی) نه وانه ی له خوا ترسن
 ﴿فَوَقَّعَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ گه لی به رزتره له وان له رژی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا رزق و رژی ده دات
 ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هدر که سینک که بیه ویت ﴿بِعِزِّ حَسَابٍ﴾ به یی شومار و حساب کردن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 خه لکی به ک کومه ل بوون (به سرو وشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾ نه مجا خودا پیغه مبه رانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾
 به مژده دهر ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینهر ﴿وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبی راستی و دروستی له گه لدا
 ناردونه خواره وه ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا پر بار بدات و حوکم بکات له ناو خه لکی دا ﴿فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 له و شتانه ی که جیاواز و دو به ره ک بوون تیا پیدا ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه که س جیاواز و دو به ره کی
 نه کرد له کتیبی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ﴾ مه گهر نه وانه ی که کتیبیان پئ درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه وه ی
 ﴿مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشانه و به لگه ی روشنمان بؤ هات ﴿بَعَثْنَا بَيْنَهُمْ﴾ به هوی حه ساده تی ناو خویانه وه
 ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه مجا خوا خوی رینمونی پروادارانی کرد ﴿لِيَاخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ﴾ بؤ
 نه و رینگا راسته ی که دو به ره کیان تیا دا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا کئی ی بویت رینمونی ده کات
 ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ رینازی راست ﴿أَمْرٌ حَسْبُكُمْ﴾ نایا واتان زانیسوه ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه
 به ههشت ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكُمْ مَثَلِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریتان نه وه ی له ناره حتی تووشی نه وانه
 بوون که له پیش ئیوه دا تنه پرین ﴿مَسَّتْهُمْ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ﴾ (که له پئی خوا دا) دوو چاری سه ختی و زهره ر و
 زبان بوون ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زوریان بو هات ﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 به ره نگینک که پیغه مبه ره که و نه وانه ی که پروایان هیتابوو له گه لدا ده یان ووت ﴿مَنْ نَصْرُ اللَّهِ﴾ سه ر که وتنی
 خوا که ی دیت ﴿إِلَّا أَنْ نَصْرَ اللَّهُ قَرِيبٌ﴾ ناگادار بن و دلیبان به راستی سه ر که وتنی خوانزیکه ﴿يَسْتَأْذِنُكَ﴾
 پر سیارت لی ده کهن ﴿مَاذَا يُفْقَرُونَ﴾ چی بیه خشن (له پئی خوا دا) ﴿قُلْ مَا أَنْفَقْتُ﴾ بلی: نه وی ده بیه خشن
 ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَلِلَّذِينَ﴾ بابو باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و خزمانی نزیک ﴿وَالْيَتَامَى﴾ و
 هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَالَّذِينَ فِي السَّبِيلِ﴾ و رینوارانی که م ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هه رچی بکن
 له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه بیگومان خوا ناگاداره لی ی ﴿﴾

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ جهنگتان له‌سهر پئویست کرا ﴿وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وه‌نه گونجی شتیکتان پی ناخوش بی ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ که چی باش وخیر بیت بۆتان ﴿وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ وه‌نه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ و خراب بیت بۆتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه‌خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه‌زانیست ﴿وَأَن تَعْلَمُوا﴾ و ئیوه نایزانن ﴿يَسْتَلُونَكُمُ﴾ پرسیارت لی ده‌که‌ن ﴿عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ده‌رباره‌ی مانگی حه‌رام ﴿فِتَالٍ فِيهِ﴾ جه‌نگ کردن نیایدا ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿فِتَالٍ فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جه‌نگ له‌مانگی حه‌رام دا گونا‌هینکی گه‌وره‌یه ﴿وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌لام به‌ره‌لستی رنبازی خوا ﴿وَكُفْرٌ بِهِ﴾ وه‌بی بر وایی پی ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه‌(پی گری موسولمانان) له‌مزگه‌وتی حه‌رام ﴿وَالْأَحْزَابِ أَهْلِهِ مِثْلَهُ﴾ وده‌رکردنی خه‌لکی نه‌و مزگه‌وته‌لینی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گه‌وره‌تره‌لای خوا (له‌جه‌نگ کردن له‌مانگی حه‌رامدا) ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ وه‌هاوه‌ل په‌یدا کردن بو‌خوداوه‌ول‌دان بۆ‌په‌شیمان کردنه‌وه‌ی موسلمان گه‌وره‌تره‌له‌(پیاو) کوشتن (له‌ومانگه‌دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ به‌رده‌وام ده‌ست هه‌لنا‌گرن و جه‌نگتان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ﴿حَتَّىٰ يَرْزُقُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تا‌په‌شیمانان بکه‌نه‌وه‌له‌دینه‌که‌تان ﴿إِنْ أَسْطَظَعُوا﴾ نه‌گه‌ر بتوانن ﴿وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیتک له‌ئیه‌وه‌له‌دینی خو‌ی هه‌ل بگه‌ریتسه‌وه‌ه ﴿قِيَمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ﴾ وه‌به‌بی بر وایی بمری ﴿فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نا‌ئه‌وانه هه‌موو کرده‌وه‌کانیان سوچ نه‌بیته‌وه‌ه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دو‌نیا و دوا‌ر و ژیشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ئه‌وانه یارو هاوده‌می نا‌گرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تئیدا ده‌میته‌وه‌به‌ئیجگاری ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بر وایان هیتا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی کۆچیان کرد ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکۆشان له‌پری‌ی خوا‌دا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ ئانه‌وانه چاوه‌روانی میهره‌بانی خودا ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوالی خوش بوو میهره‌بانه ﴿يَسْتَلُونَكُمُ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د پرسیارت لی ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ ده‌رباره‌ی عه‌ره‌ق و قوما‌ر ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ بلی له‌م دوانه‌دا گونا‌هی گه‌وره‌هه‌یه ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ و چهند قازانجیک هه‌یه بو‌خه‌لکی ﴿وَأَثْمُهُمَا أَكْبَرُ﴾ به‌لام گونا‌هه‌که‌یان گه‌وره‌تره‌ه ﴿مِنْ نَّفْعِهِمَا﴾ له‌سوود و قازانجه‌که‌یان ﴿وَيَسْتَلُونَكُمُ﴾ وه‌پرسیارت لی ده‌که‌ن ﴿مَاذَا يُفْقُونَ﴾ چی بیه‌خشن ﴿قُلِ الْعَفْوَ﴾ بلی نه‌وه‌ی لی‌تان زیاده ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئاوه‌ها‌خودا به‌لگه‌کان روون ده‌کاته‌وه‌ه بۆ‌تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا‌بیر بکه‌نه‌وه‌ه

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری دنیا و دواړو ژتان ﴿وَمَسْكُونَتِكَ﴾ وهر سیارت لى ده کهن ﴿عَنِ الَّتِي﴾ له باره ی هه تیوان (که چو ن بن له گه لیاندا) ﴿قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ بلنى چا کسازى (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چا کتره ﴿وَإِنْ تَحَاظَرْتُمْ فِى الْخَوْفِ﴾ وه نه گهر تیکه ل بین له گه لیاندا (قهینا کات چونکه) براتانس ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ وه خوا ده زاننى کى خرابه کار و کى چاکه کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری ره نج و ناره حه تى ده کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستى خوا زال و کار دروسته ﴿وَلَا تَتَكَبَّوْا لِلْمُشْرِكِ﴾ ژنانى هاوبه ش په یدا که ر ماره مه کهن ﴿حَتَّى يَوْمٍ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَا مَنَّةَ مُؤْمِنَةٍ﴾ که نیزه کینى بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ﴾ باشته ره ژنه (نازادینکى) هاوبه ش په یدا که ر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمُ﴾ با (هاوبه ش په یدا که ر که) سه رسامیشى کردبن (به جوانى یان داراییان) ﴿وَلَا تَتَكَبَّوْا لِلْمُشْرِكِ﴾ وه ژنانى موسلمان ماره مه کهن له هاوبه ش په یدا که ران ﴿حَتَّى يَوْمٍ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه کویله یه کى بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشته ره (نازادینکى) هاوبه ش په یدا که ر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمُ﴾ با سه رسامیشى کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿أَوَلَيْكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به هشت ﴿وَالْمَغْفِرَ بِإِذْنِهِ﴾ ولینخوش بوون به فهرمانى خوى ﴿وَيَسِّرْ لَهُ الْيُسْرَىٰ لِلنَّاسِ﴾ وه نیشانه کانی خوى روشن ده کانه وه بۆ خه لکى ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیربکه نه وه ﴿وَمَسْكُونَتِكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ وهر سیارت لى ده کهن دهر باره ی حه یز ﴿قُلْ هُوَ اَذَىٰ﴾ بلنى حه یز نازاره ﴿فَاعْتَرِضُوا لِلنِّسَاءِ﴾ که وانه دوور بکه ونه وه له هاوسه ره کانتان ﴿فِي الْمَحِيضِ﴾ له کاتى حه یز ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ﴾ وه نزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿حَتَّى يَظْهَرْنَ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿فَإِذَا ظَهَرْنَ﴾ که خو بیان شت (دواى پاک بوونه وه) ﴿فَأَتَوْهُنَّ﴾ نه مجا بچه لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له و شویننه وه که خوا فهرمانى پنداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ به راستى خوا ته ویه کارانى خوش ده ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ وپاکانى خوش ده ویت ﴿يَسْأَلُكُمْ خُرُوجُ لَكُمْ﴾ ژنه کانتان کینلگه ی خو تانن ﴿فَأْتُوا خُرُوجَكُمْ﴾ جا تۆو بوه شپینه ناو کینلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿أَلَيْسَتْ﴾ به هر رشپوه یه که ده تانه وى (له شوینى تاییه تى خوى که پیشه وه یه نه که دواوه) ﴿وَقَدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ﴾ کرده وه ی باش پیش بخهن بۆ خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوْنَ﴾ وه بزنان و دلیابن که به خزمه تى ده گهن ﴿وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه مژده بده به بر واداران ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه نه به به ره لستى ﴿لَا تَعْنِيكُمْ﴾ نه وشتانه ی سویند تان له سه رى خوار دووه ﴿أَنْ تَبْرُوا وَتَقْتُلُوا﴾ که چاکى و پاریز کارى ﴿وَتُضِلُّوا نَبِيَّ النَّاسِ﴾ و رینکخستنى نینان خه لکى یه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ر زانایه

﴿لَا يُولِجُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِیْ اٰیٰتِهٖۤ اَلَمْ تَعْلَمُوْا﴾ خوا سویندی بی هووده (له دهم دهر چوون) تان لی ناگری ﴿وَلٰكِنْ يُّؤٰخِذُكُمْ﴾ به لام سویند یکتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ اَفْوَیْكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به سستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَفُوْرٌ حَلِيْمٌ﴾ وه خوا لیخو شبوو له سهر خویه ﴿لِّلَّذِيْنَ یُّؤْمِنُوْنَ مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ بۆ نه وانه هه به سویند ده خوون له گه ل ژنه کانیاں دروست نه بن ﴿فَرَضَ اَرْبَعَةً اَشْهُرًا﴾ چاوه پروانی چوار مانگ بکهن ﴿فَاِنْ قَالُوْا﴾ ته مجا ته گهر گهرانه وه (بۆ لای ژنه کانیاں) ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ ته وا خوا لیخو شبوو میهره بانه ﴿وَاِنْ عَزَمُوْا اَلطَّلٰقَ﴾ وه ته گهر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِيْمٌ﴾ ته وا خوا بیسه رو زانایه ﴿وَالْمُطَلَّقٰتُ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿یَرْضٰنَ بِاَنْفُسِهِنَّ﴾ دان به خو یاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةً فُرُوْا﴾ تا ماوه ی سنی حه یز ﴿وَلَا یَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی یه بۆ نه وان ﴿اَنْ یَّكُنَّ﴾ که بیشارنه وه ﴿مَّا خَلَقَ اللّٰهُ فِیْ اَرْوَاحِهِمْ﴾ ته وه ی خوا له مندال دانیان دا دروستی کرد وه (له حه یز یا مندال) ﴿اِنْ كُنَّ یُؤْمِنَنَّ بِاللّٰهِ﴾ ته گهر پروایان هه به به خوا ﴿وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ﴾ و به پروزی دوا بی ﴿وَعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ﴾ وه میرده کانیاں شایسته ن ﴿بِرِّدِّهِنَّ فِیْ ذٰلِكَ﴾ به گیرانه و بیان له عیدده دا ﴿اِنْ اَرَادُوْا اِصْلَاحًا﴾ ته گهر بیانه وی به باشی بژین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِیْ عَلَیْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ﴾ وه بۆ ژنان هه به به سهر میرد بیانه وه وه کو ته وه ی که بۆ بیوان هه به به سهر ژنانه وه به بی ی باوونه ریتی (په سه ند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَیْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه بیوان پله به کیان هه به به سهر ژنایانه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِیْزٌ حَكِيْمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وه ی له دوا وه بی) دوو جاره ﴿فَاِمْسَاكُ بِمَعْرُوْفٍ﴾ دوا نه وه را گرتنه به خوشی ﴿اَوْ تَفْرِیْعُ بِاِحْسَنِ﴾ یان به په لا کردن و ته لاقدانیه تی به باشی ﴿وَلَا یَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی یه بۆ نیوه ﴿اَنْ تَاْخُذُوْا﴾ که لی بسنه نه وه ﴿مِمَّا اَتَتْهُمُوْهُنَّ شَیْئًا﴾ هیه چیک له و شتانه ی که داو تاننی ﴿اِلَّا اَنْ یَخَافَاْ﴾ مه گهر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿اَلَا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ﴾ که سنووری خوا رانه گرن ﴿فَاِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿اَلَا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ﴾ له وه ی سنووری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه و بیوان نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فَمَا افْتَدَتْ بِوَهٍّ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به بیوا وه که ی ﴿وَلَاکَ حُدُوْدُ اللّٰهِ﴾ ته مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوْهَا﴾ لیسان دهر مه چن وده سندر یژی نه که نه سهر یان ﴿وَمَنْ یَّعْدَدْ حُدُوْدَ اللّٰهِ﴾ وه ههر که سیک له سنووری خوا دهر بیچیت ﴿فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَاِنْ طَلَّقَهَا﴾ ته مجا نه گهر ته لاقی (سینه می) دا ﴿فَلَا یَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ﴾ نیتر نه و ژنه بۆ نه و بیوا وه دروست نی یه ﴿حَتّٰی تَخْرُجَ رَوْحًا غَیْرَهُ﴾ هه تا شوونه کات به میرد نیکی تر (به نیتجگاری) ﴿فَاِنْ طَلَّقَهَا﴾ ته مجا نه گهر (میردی دوو ههم) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نیتر گونا نه ی به له سهر ژن و میرده (کونه) که ﴿اَنْ یَّرْجَعَا﴾ که بگهر پیننه وه لای یه کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿اِنْ ظَنَّا﴾ ته گهر بزائن ﴿اَنْ یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ﴾ که له سنووری خوا دهر ناچن ﴿وَلَاکَ حُدُوْدُ اللّٰهِ﴾ ته مانه سنووری خوان ﴿یُسِیْئُهَا الْقَوْمُ یَعْلَمُوْنَ﴾ پرونیان ده کاته وه بۆ گه لیک که تی بگهن ﴿۱۵﴾

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه‌رتان ته‌لاق دا و ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه‌یشتن به‌ناخرو و توخری عیده‌یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه‌وه به‌خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به‌ره‌لایان بکه‌ن و ته‌لاقیان بده‌ن به‌باشی ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا﴾ رایان مه‌گر نه‌وه به‌ئیش و نازاره‌وه ﴿لِتَعْتَدُوا﴾ بۆته‌وه‌ی سته‌میان لی بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ر که‌سینک کاری و ابکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ته‌وه‌سته‌می له‌خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِنَ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه‌گالته به‌فه‌رمووده‌کانی خوا مه‌که‌ن ﴿وَإِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیرکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خواله‌گه‌لئاندا ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ته‌وه‌ی که‌به‌سه‌ریدا پرشتوون ﴿فَمِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ﴾ له‌فورشان و فه‌رمووده‌ی به‌جی به‌وه‌ ناموزگاریتان ده‌کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بزانن که‌خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾ به‌هه‌مووشت زانابه ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته‌لاقدا ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیده‌یان ته‌واو بوو ﴿فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ﴾ ئیتر قه‌ده‌غیه‌یان (به‌رگریبان) مه‌که‌ن ﴿أَنْ يَكُنَّ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ که‌شووبکه‌ن به‌خه‌لکاتینکی تر که‌ده‌بن به‌میردیان ﴿إِذَا تَرَ صَوَابَ نِسْتَهُمْ﴾ ته‌گه‌ر رینک که‌وتن له‌ناو خویناندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ ته‌مه‌په‌ند و ناموزگاری تئدابه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُوْثِقُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بۆته‌و که‌سه‌ی که‌پر وای به‌خواو به‌روزی دوابی بیت له‌ئیه ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ ته‌مه‌په‌ند و هر گرتنه‌تان باشتره‌و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه‌خوا ده‌زانن و ئیه‌و نایزانن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿يَرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بده‌ن به‌منداله‌کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته‌واو ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (ته‌مه) بۆکه‌سینکه که‌بیه‌ویت ﴿أَنْ يُنْفِقَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیری ته‌واو بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له‌سه‌ر باو که‌که‌یه ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ روزی و کالای دایکه‌کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که‌سینک له‌توانای خوی زیاتر داوای لی ناکریت ﴿لَا ضَرَّاءَ وَالِدَةٍ بِوَلَدِهَا﴾ با زیان نه‌گه‌یه‌ندری به‌هیچ دایکینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ﴾ وه‌به‌هیچ باو کینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه‌(ته‌گه‌ر باو که‌که‌مرد) له‌سه‌ر میرانگره وه‌کو ته‌وه‌ی (پیشوونه‌فه‌قه‌ی دایکی منداله‌که‌بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا﴾ ته‌مجا ته‌گه‌ر ویستیان (منداله‌که‌) له‌شیر بیرنه‌وه (له‌پیش دوو ساله‌که‌دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی و پراوئیزی هه‌ردوولایه‌کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ته‌وه‌گوناهیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر (ئیه‌وی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَضَعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه‌ن بگرن بۆ منداله‌کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ته‌وه‌گوناهتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ته‌گه‌ر بیان ده‌نی ﴿مَعَهُمَا أَنْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته‌وی بۆتان داناوون به‌خوشی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا﴾ وه‌له‌خوا بترسن و بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَآعَمَلُونَ بِصِيرٍ﴾ به‌پراستی خوا بینایه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿

﴿وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ﴾ نهو پیاوانه ی که ده مرن له نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و هاوسه ران جی ده هیلن
 ﴿يَتَرَضَّضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ هاوسه ره کانیا ن ده بیت چاوه پروانی بکه ن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 ده شهو ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ نه مجا که عیده یان ته واو بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نیر گونا هتان له سه ر
 نی یه (نه ی که س و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له وه ی که (نهو ژنانه) ده یکه ن
 له خو یاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا نا گداره به وه ی که ده یکه ن ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گونا هتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ له خوا زیتنی ژنانی (میرد
 مردوو) به ناراسته و خو پیان بلین ﴿أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ یا له دلی خو تاندا (بریار بده ن) ده یانخوازن
 ﴿عَلَى اللَّهِ أَكْثَرُ﴾ خوی گه وره زانیویه تی که بیگومان نیوه ﴿سَتَذَكَّرُونَ﴾ له مه و دوا ناویان ده به ن
 ﴿وَلَكِنْ لَا تُوعِدُوهُنَّ مِرًّا﴾ به لام به نه تی به لبتیان پی مه ده ن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ مه گه ر قسه یه ک
 که باش بیت ﴿وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ﴾ وه بریاری ماره کردن یان مه ده ن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عیده که یان ته واو ده بیت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه بزائن بیگومان خوا ده زانیت ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾
 به وه ی که له دل تاندا یه ﴿فَأَخَذُوهُ﴾ که واته خو تان بیارین ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن دل تیان که خوا
 ﴿عَفْوٌ حَلِيمٌ﴾ لیخو شبووی له سه ر خو به ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گونا هتان له سه ر نی یه ﴿إِنْ طَلَّقْتُمُ
 النِّسَاءَ﴾ نه گه ر ژنانیک ته لاق بده ن ﴿مَا لَكُمْ مَسْوُهُنَّ﴾ که هیشتا نه چو وبه لایان ﴿أَوْ تَقْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 یا ماره بیتان بو دانه نابن ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ﴾ وه به هره مه ندیان بکه ن (شتیکیان له مالی خو تان بده نی) ﴿عَلَى
 الْمَوْسِمِ قَدَرُهُ﴾ ده و له مه ند به پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ﴾ وه هه ژار به پی ی خوی ﴿مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾
 به هره و یار مه تی دانیک که باو و نه ریت بیت. ﴿حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وه پیویسته له سه ر چاکه کاران ﴿وَأِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ﴾ وه نه گه ر ژنانان ته لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ پیش نه وه ی بچه ن لایان ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ وه ماره یی تان بو دانا بوون ﴿فَضْصُفْ مَا قَرَضْتُمْ﴾ نه وه نیوه ی ماره یی یه که یان ده که وی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ﴾ مه گه ر نه وان (لیسان) خوش بن ﴿أَوْ تَعْفُوا الَّذِي﴾ یان نه و که سه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿بِكِدِّهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ که ماره برینه که ی به ده سه ته ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ وه لی خوشبو و نتان
 له پاریز کاریه وه نزیکتره ﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه نه و چاکه یه ی که له نیوان تاندا بووه له بیرتان
 نه چیته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینایه به وه ی که وه ده یکه ن ﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکه‌ن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ وه (به‌تایه‌تی) نویژی ناوهر است (که نویژی عه‌سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه له نویژدا بوه‌ستن بق خوا به‌گه‌ردن که‌چی و (بی‌قسه‌کردن) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر ترسان ﴿فَرَجَالًا أَوْ زُرَّاجًا﴾ (نویژ بکه‌ن) به‌پیاده‌یان به‌سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که‌ترستان نه‌ما ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه‌وسا یادی خوا بکه‌ن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به‌وپه‌نگه‌ی که‌فیری کردوون ﴿مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌وه‌ی جاران نه‌تانه‌زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم﴾ نه‌و پیاوانه‌ی ده‌مردن له‌تیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه‌کانیان به‌جی ده‌هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خواه‌رمانی کردووه) به‌وه‌سیه‌ت کردن بۆ ژنه‌کانیان ﴿مَّتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به‌خیو بکرین ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه‌وه‌ی ده‌ربکرین (له‌مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر خویان چوونه‌ده‌روه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نیر هیچ گوناختان له‌سهرنی به‌ (نه‌ی که‌س و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌وه‌ی که‌نه‌و ژنانه‌ده‌یکه‌ن ده‌رباره‌ی خویان ﴿مِّنْ مَّعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زال و بالاده‌ست و کار دروسته ﴿وَاللَّهُ مُطَّلِعٌ مَّتَّعٍ﴾ بۆ ته‌لاق دروان ه‌یه (به‌سهر میرده‌کانیانه‌وه) به‌هره‌مه‌ند بکرین (به‌بریک‌پاره) ﴿يَا الْمَعْرُوفُ﴾ به‌باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه‌وه) پتویسته له‌سهر باریزکاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ناوا خوا نایه‌تانی خویان بۆ روون ده‌کانه‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تاتی بگه‌ن و ژیرین ﴿الَّذِينَ رَفَعُوا إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ووردنه‌بویته‌وه له‌وانه‌ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که‌له‌ولاتی خویان ده‌رچوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌وان هه‌زاران (که‌س) بوون ﴿حَدَّرَ الْمَوْتَ﴾ له‌ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه‌مجا خوا پی‌ی و تن بمرن ﴿ثُمَّ أَخْبَهُمْ﴾ له‌پاشان زیندووی کردنه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ﴾ به‌پاستی خوا خاوه‌نی چاکه‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سهر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکه‌ن ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکه‌ن له‌پی‌ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌پاستی خوا بیسه‌ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ﴾ کی‌یه‌نه‌و که‌سه‌ی قهرزبدات به‌خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ به‌قهرزکی باش ﴿فَيُضَاعِفَهُ لَهُ﴾ نه‌مجا خوا بۆ زیادده‌کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به‌زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَضْطُّ﴾ وه‌خوا (پروزی خوی) نه‌گریته‌وه وه‌فراوانی ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ تَرْجَعُونَ﴾ وه‌هر بۆلای ته‌ویش ده‌گه‌رینه‌وه ﴿

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَكِ﴾ ثایا وورد نه بوو یته وه له به سهر هائی ده سته و کومه لیک له کار به ده ست و ناوداران ی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوای موسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا﴾ که به پیغه مبه رنکی خویان ووت ﴿أَتَعَثَ لَنَا مَلِكًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکهین له پری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی ثایا نریک نییه ئیوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ أَلْفًا﴾ نه گهر جهنگتان له سهر فهرز و پنیوست بکری ﴿أَلَا تَنْقُتُلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سودیکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه کهین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرِجْنَا﴾ له کاتیکدا که ده ر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا
 وَأَنْتَابِنَا﴾ له وولاتمان و مال و مندا لماندا ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سهر پنیوست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ﴾ خوایش ناگاداره به سهر سته مکاراندا ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که یان
 پنی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بنگومان خوا طالووتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه پی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر ئیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ﴾ که ئیمه له و شایسته ترین به پادشایی ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه دراوه تنی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فرمووی: به راستی خواهه وی هه لباردوه به سهر
 ئیوه دا ﴿وَرَزَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داوه تنی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر کهس
 خوی بیه وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانیه ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که یان پنی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ﴾ نیشانه ی پادشای به که ی نه وه به ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ﴾ که سندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی نارامیتانه
 له په روه ردگار تانه وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له گه ل هه ندیک له که له پوری ﴿عَالِ مُوسَى وَآلِ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هارون ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فرشته هه لیده گرن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بنگومان له مه دا نیشانه و به لگه هه به بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بر وادار بن ﴿۱۵﴾

﴿فَلَمَّا أَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ نه مجا کاتیک که طالووت به خوی و له شکره که یه وه (له شار) دهر چوون ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ﴾ پی ی ووتن بیگومان خوا تاقیتان ده کاته وه ﴿بِمَهْرٍ﴾ به چه مینک (روبارینک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که سینک لینی خوارده وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّي﴾ نه و له (له شکری) من نی یه ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هدر که سینک لینی نه چه شت نه وه له منه ﴿إِلَّا مَنْ أَغْرَقَ غُرْفَةً﴾ مه گهر که سینک پر مشتیکی لینی بگری ﴿بِسِدْرَةٍ﴾ به دهستی خوی (و بیخواته وه) ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریان لینی خوارده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که مینکیان نه بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هُو ﴿کَاتِبُكَ طَالُوتُ﴾ لینی په ریه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه وانه ش پروایان هیتابوو له گه لیدا (بنی نه وانه ی که تیریان لینی خوارده وه) ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: نه مرفو نیمه دهره قه تی جالووت و له شکره که ی نایه یین ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ﴾ ووتیان: نه وانه ی که بینان و ابوو ﴿أَنَّهُمْ مُّكَلَّفُوا اللَّهَ﴾ به خزمهت خوا ده گهن (له پورزی دوابی دا) ﴿كَرَّمَن فِتْنَةً قَلِيلَةً عَلَیْكَ﴾ زور دهستی که م زال بووه به سهر ﴿فِتْنَةً كَثِيرَةً﴾ دهستی زوردا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گهن خور اگرا نه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتیک که پرووه پرووی جالووت و له شکره که ی وه ستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خوابه خور اگری بریزه به سهرماندا ﴿وَوَسَّيْتُ أَقْدَامَنَا﴾ وه بینان جیگیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ وه زالممان بکه به سهر گه لی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بنی پروایاندا ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه و سا به فهرمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه داوود (که یه کینک بوو له سهر بازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَوَاسَّيْنَاهُ اللَّهُ الْمُلُوكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه خوا پاشایه تی و پیغه مبه ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه نه وه ی ویستی فیری کرد ﴿وَوَلَّوْا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ﴾ نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بر دایه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه ندینکیان به هه ندینکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ هه موو سهر زهوی پرده بوو له خراپه و تاوان ﴿وَلَا يَكُنَّ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ به لام خوا خاوه نی به خششه ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هه موو جیهانیانه وه ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ هم (به سهر هاتانه) نیشانه کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده بان خوینینه وه به سهر تدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به راستی ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه بیگومان تو له پیغه مبه رانیت

﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ قَضَلْنَا﴾ نهو پیغه‌مبه‌رانه‌ی (که باسکران) پرئزمان داوه ﴿بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ اللَّهُ﴾ لهو پیغه‌مبه‌رانه‌ی وایان بووه که خوا قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه (وه‌ک موسی علیه السلام) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانی به‌رز کردووه‌ته‌وه چهند پله‌یه‌ک ﴿وَأَنبَايَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ﴾ وه دامان به عیسای کوری مه‌ریه‌م چهند به‌لگه‌و (موعجیزه‌یه‌کی) ناشکرا ﴿وَأَنبَايَا بَرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه پشتگیریمان کرد به فرشته‌ی سرووش (که جبریله) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گهر خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نهو گه‌لانه‌ی که له‌دوای پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌هاتن له‌گه‌ل به‌کدانه‌نه‌جه‌نگین ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ دوا‌ی نهو‌نیشانه‌ی روشنانه‌ی که بزبان هاتبوو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ به‌لام دوو‌به‌ره‌کی یان تیکه‌وت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ نه‌مجا‌هی وایان بوو بر‌وای هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وه‌هی وایان بوو بی بر‌وابوو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گهر خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ﴾ به‌کتریان نه‌ده‌کوشت و شه‌ریان نه‌ده‌کرد ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُفَعِّلُ مَا يُرِيدُ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی خوا بی‌هویت ده‌بکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نهو که‌سانه‌ی بر‌واتان هیناوه ﴿أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ بیه‌خشن لهو‌ر‌وزیه‌ی که پیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی که ر‌وزی بی ﴿لَا يَنْتَفِعُ فِيهِ﴾ که نه‌ک‌رین و فروشتنی تیدایه ﴿وَلَا خَلَّةٌ﴾ و نه‌دوستایه‌تی و ناشنایه‌تی تیدایه ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ وه نه‌تکای تیدایه (نا‌ر‌زگار‌تان کات له‌سزا) ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وه هه‌ر بی بر‌وایانن سسته‌مکاران. ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانه‌و‌خوا‌یه‌به‌که هیچ به‌ر‌ستراوینکی به‌ه‌ق و راست نه‌ب‌نج‌گه‌له‌و ﴿الْحَيُّ﴾ هه‌میشه زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ ته‌دبیر‌که‌ر و را‌گر (ی‌بوونه‌وه‌ر) ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نه‌وه‌نه‌وز نه‌ی‌گری و نه‌خ‌و ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر‌هی نه‌وه‌هه‌ر‌چی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ه‌ر‌چی له‌زه‌وی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کی به‌نهو که‌سه‌ی لهو‌ر‌وزه‌دا‌بتوانی تکای له‌لا‌بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گهر به‌ر‌ی پیدانی خوی نه‌بیت ﴿يَعْلَمُ﴾ نا‌گا‌داره ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌به‌رده‌می (نا‌ده‌می) به‌وه‌یه (له‌دونیا له‌به‌رده‌ستی‌اندا‌یه) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌دوا‌وه‌یه‌تی (له‌ر‌وزی دوا‌یی بزبان ناماده‌کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وه که‌س نا‌گای‌نی به‌له‌هیچ شتیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ له‌زاتین و زانباری نه‌و (خوا) به ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مه‌گهر به‌وه‌ی که خوی بی‌ه‌وی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی به‌که‌ی خودا هه‌موو‌ناسمانه‌کان و زه‌وی گرت‌وته‌وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وه پار‌یز‌گاری کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی بو‌خوا‌ناسمانه‌و (گران‌نبیه) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه‌بلند‌پله‌ی پایه‌گه‌وره ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ به‌هیچ جور‌یک زور‌لی کردن له‌دیندانی به‌بو‌هاتنه‌ناو‌ئیس‌لام) ﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾ چونکه به‌راستی له‌به‌ک جباب‌وه‌ته‌وه ﴿الرُّشْدُ﴾ پر‌نموونی و شاره‌زایی ﴿مِنْ النَّاسِ﴾ له‌گو‌م‌رایی و سه‌ر‌لی شتی‌وای (ثم‌ثایه‌ته‌تایبه‌ته‌به‌نه‌وانه‌ی ثایینی ناسمانی یان هه‌یه) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نه‌مجا‌هه‌ر که‌س له‌ر‌ی بی بر‌وایی بگه‌ر‌یته‌وه (بی‌باوه‌ر بی به‌هه‌ر به‌ر‌ستراوینک جگه‌له‌خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وه بر‌وای به‌یتی به‌خوا ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ﴾ نه‌وه‌بی‌گومان به‌توندی ده‌ستی گرت‌ووه ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ به‌ده‌سته‌گیره‌یه‌کی قایمی به‌هیزی‌وا (که ئیس‌لام، یان ئیمان‌که‌یه‌تی) ﴿لَا انْفِصَامَ لَهَا﴾ که‌پ‌چ‌ران و به‌ربونی بونی به ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بی‌سه‌ری زانایه

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دوست و ہستیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہ یہ کہ برادران ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دہریان
 دہہینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لہ تاریکستانی بن برابی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بڑووناکی باوہرو پرتنموونی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہوانہ ی کہ بن پروان ﴿أُولَٰئِكَ أَهْمُ الظُّلُمَاتِ﴾ شہیتان دوستیانہ ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾
 دہریان دہہینیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لہ پرووناکی (بیر و باوہر) ہوہ ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بڑووناکی تاریکستانی (گومرابی)
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاورپی دوزخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیاہانہ میتنہ وہ ہتاہ تاہہ
 ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ نایا نورینک نادرہ تہ وہ بہ لای تہو (نہ مروود) ہی ﴿حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ کہ دہمہ قالی کرد
 لہ گہن ثیراہیم (پیغہ مہردا علیہ السلام) ﴿فِي رَبِّهِ﴾ دہر حق بہ پەرورہ دگاری ﴿أَنَّ اتَّخَذَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ﴾
 لہہر تہوہی خوا پادشایی دابوویہ ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کہ ثیراہیم (لہ وہ لامی نہ مروود دا) ووتی:
 ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ پەرورہ دگاری من تہو زاتہ یہ ﴿يُحْيِی﴾ زیان تہداو ﴿وَيُمِیتُ﴾ زیان دہستیتی (ودہ مریتیت)
 ﴿قَالَ﴾ (نہ مروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِی﴾ منیش زیان تہدم ﴿وَأُمِیتُ﴾ وہ زیان دہستیتیم و دہ شمریتیم (دوہ
 زیندانی کراوی ہینا یہ کینکیانی نازاد کردو تہوی دیکہ یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ثیراہیم ووتی:
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِی بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خوا خور لہ رورہ لاتہ وہ ہلدہ ہینیت ﴿قَالَتْ بَہَا مِنْ الْمَغْرِبِ﴾
 دہ (تہ گہر دہ توانیت) تہ لہ رورہ ناوہ ہلی بیتہ ﴿فَبَہِتَ﴾ تہ مجاہدم کوت بوو ﴿الَّذِی کَفَرَ﴾ تہو بن
 پرواہیہ (نہ مروود) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ وہ خوا پرتنموونی گہلی ستہ مکاران ناکات ﴿۱۵﴾
 ﴿أَوَكَلَّی﴾ یا وہ کہ تہو کہ سہ (عوزہیر) ﴿مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ کہ رابورد بہ لای شارینکدا (بیت المقدس)
 ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِہَا﴾ لہ کاتیکدا تہو (شارہ) دیوارہ کانی پروخا بوو بہ سہر سہر بانہ کانیدا
 ﴿قَالَ﴾ (عوزہیر) ووتی: ﴿أَنِّی یُحْیِی ہٰذِہٗ اَللّٰہُ﴾ خوا چون تہم شارہ ناوہ دان دہ کاتہ وہ ﴿بَعْدَ مَوْتِہَا﴾
 پاش مردنی؟ (واتہ پاش ویران بوونی) ﴿فَأَمَّا تِہٗ اَللّٰہُ مِائَتَہٗ عَامٍ﴾ یہ کسہر خوی گہورہ (عوزہیری)
 سہد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثَہُ﴾ و پاشان زیندووی کردہ وہ ﴿قَالَ کَمْ لَیْسَتْ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی:
 چہندہ ماویتہ وہ لیرہ دا؟ ﴿قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتی رورینک یا بہ شئی لہ رورینک ماومہ تہ وہ
 ﴿قَالَ بَلْ لَیْسَتْ مِائَتَہٗ عَامٍ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی: نہ خیر بہ لکو سہد سال ماویتہ وہ ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ
 ظَعَامِکَ﴾ جاتہ ماشای خواردن و ﴿وَشَرَابَکَ﴾ خواردنہ وہ کہت بکہ ﴿لَمْ یَسْسَہُ﴾ تیک نہ چوہہ ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ
 جِمَارِکَ﴾ وہ تہ ماشای گویندریزہ کہت بکہ ﴿وَلَسَجَعَلْکَ﴾ (وہ زیندوومان کردیتہ وہ) تا بتگیرین
 ﴿ہَآیَہٗ لِلنَّاسِ﴾ بہ موعجزہ و (بہ لگہ) بڑوہ لکی ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ﴾ وہ تہ ماشای نیسقانہ کانی
 (گویندریزہ کہت) بکہ ﴿کَیْفَ نُنْشِزُہَا﴾ چون ہرزیان دہ کہ بنہ وہ (لہ شوینی خویان) و یہ کیان
 دہ خہین ﴿ثُمَّ نَكْسُوہَا خَمًا﴾ پاشان گزشتی بہ سہردا دہہینین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَہُ﴾ تہ مجا کاتی
 تہمانہ دہر کہوت بڑی (عوزہیر) ﴿قَالَ أَغْلُرُ﴾ ووتی: بہ چاکی تینگہ یشتیم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا خاوہن دہستہ لاتہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿۱۶﴾

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مال و دارایی خویان دہ بہ خشن ﴿أَبِغَاةَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ لہ پیتا و رہ زامہندی خوا ﴿وَتَقْبَلَتَا مِنْ أَنْفُسِهِمَا﴾ وہ ہن دامہ زرانندی دل و دہرونیان (لہ سہر چاکہ) ﴿كَتَلَبَ جَنَّةٍ﴾ وہك باخیک وایہ ﴿بِرَبْوَةٍ﴾ کہ بہ شوینیکی بہر زہ وہ بیت ﴿أَصَابَهَا وَابِلٌ﴾ بارانی دلنوب گہورہی لی بدات ﴿فَقَاتَتْ أَكْطُلَهَا ضِعْفَيْنِ﴾ تہ مجا میوہی خوی بدات بہ دوو ہیتدہ ﴿فَإِنْ لَرِئِصَٰهَا وَابِلٌ﴾ وہ تہ گہر بارانی دلنوب گہورہشی لی نہ دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد لینی تہ دات (واتہ بی بہرہم نابیت) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا ی گہورہش بینایہ بہوہی کہ دہیکہن ﴿إِنِّي أَنْذَرُكُمْ﴾ نایا کہس لہ تیوہ حہز دہ کات ﴿أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ﴾ کہ باخیکی بیت ﴿مِنْ خَيْلٍ﴾ لہ درہختی خورما ﴿وَأَغْصَابٍ﴾ وہ جؤرہ ہا درہختی تری و رہز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چہند جؤگہ ناو پروا بہ ژیرباندہ ﴿لَهُ﴾ بؤ خواوہن باخہ کہ بیت ﴿فِيهَا﴾ لہ ناو تہ و باخہدا ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ لہ ہہ موو جؤرہ میوہیہك ﴿وَأَصَابَهُ﴾ لہ کاتیکدا (خواوہنہ کی) دوو چاری بی ﴿الْكِبَرُ﴾ پیری ﴿وَلَهُ﴾ وہ بیسی ﴿دُرِّيَّةٌ ضُعْفَاءُ﴾ چہند منالیکی ووردی بی دہسہ لات ﴿فَأَصَابَهَا إِغْصَارٌ﴾ تہ مجا گہردہ لوولیکی لی ہل بکات ﴿فِيهِ نَارٌ﴾ گہر و سہ موومی تیدا بی ﴿فَأَخْرَجَتْ﴾ یہ کسہر باخہ کہ بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ نا بہم رہنگہ ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خوا نیشانہ کانی (میہرہ بانی) خویسان بؤ پروون دہ کاتہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہوہی بیر بکہنہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی پرواتان ہیتاوہ ﴿أَنْفِقُوا﴾ بیہ خشن ﴿مِنْ طَيِّبَاتٍ﴾ لہ پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾ تہوہی پدیداتان کردوہ ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وہ لہوہی کہ بؤمان دہرہیتاوون (پروواندوون) ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ لہ زہوی ﴿وَلَا تَتِمَّمُوا الْحَيَاتِ مِنْهُ تُفْسِدُونَ﴾ مہرؤن لہوہی بیہ خشن کہ خرابہ ﴿وَلَسْتُمْ بِتَاجِزِيهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ خوتان تہو شتہ خرابہ وہرناگرن (تہ گہر بتان دریتی) ﴿إِلَّا أَنْ تَخْضُوعُوا فِيهِ﴾ مہ گہر چاوی لی بیوشن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وہ چاک بزائن کہ خوا ﴿عَفِئٌ حَمِيدٌ﴾ بی نیازیکی شایستہی ستایشہ ﴿الشَّيْطَانُ يُعِدُّ كَذِبًا لِقَوْمٍ﴾ شہیتان دہتان ترستی بہ ہہزاری ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ وہ فہرمانتان پیدہ دات بہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا﴾ وہ خوا بہ لیتی لیخوشبوون و چاکہ تان پیدہ دات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بہرہ فراوان میہرہ بانی زانایہ ﴿يُؤْتِي﴾ تہی بہ خشن ﴿الْحِكْمَةَ﴾ ژیری ودانایی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہہر کہ سیک کہ بیہوی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وہ ہہر کہ سیک ژیری و دانایی پیدرا ﴿فَقَدْ أُوتِيَ﴾ تہوہ بہراستی ہی دراوہ ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ خیر و چاکہ یہ کی زور ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ پہند وہرناگرن ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ تہنہا خواوہن ژیری و ہوشمہندہ کان نہ بیت

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ نه‌وه‌ی به‌خشییستان ﴿مِنْ تَقَاتٍ﴾ له‌چاکه ﴿أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾ یا نه‌زرنکتان بریار
 دابی ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان خواناگای لی به ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌بو سته‌مکاران
 نیه ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یارمه‌تی ده‌رنیک ﴿إِنْ بُدُّوا﴾ نه‌گهر ناشکرای بکه‌ن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾
 خیره‌کانتان ﴿فَنِعْمَ هُوَ﴾ نه‌وه‌ی کاریکی باشه ﴿وَإِنْ تُخَفُّوْهَا﴾ وه‌نه‌گهر بیشارنه‌وه ﴿وَتُؤْتُوْهَا﴾
 و بیده‌ن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ به‌هه‌زاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌وه‌ی باشتره‌بو ئیوه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾
 وه‌خوا هه‌لی نه‌وه‌ی رنیت له‌سه‌رتان وده‌یسرپته‌وه ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی له‌گونه‌ه‌کانتان
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ له‌سه‌رتو
 نی به‌(نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿هَدَنَهُمْ﴾ رینموونی و موسولمان کردنی خه‌لکی ﴿وَلَا كُنَّ﴾
 الله به‌لکو خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که سینی بویت هیدایه‌تی ده‌دات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی
 ئیوه‌ده‌بیه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌دارایی (چاکه) ﴿فَلَا تُفْسِدُكُمْ﴾ نه‌وه‌ی (قازانجه‌که‌ی) بو خوتانه
 ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ ئیوه‌هیچ نابه‌خشن ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر بو په‌زای خوانه‌بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
 وه‌نه‌وه‌ی ده‌بیه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌سامان و (چاکه) ﴿تُؤَفِّ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشته‌که‌یتان ده‌ست ده‌که‌ویتنه‌وه
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ﴾ و ئیوه‌سته‌متان لی ناگری ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (نهم خیره) بو نه‌وه‌هه‌زارانه‌به
 ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که ده‌ست و پی به‌ستراون له‌پری‌خوادا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿صَرْبًا﴾
 فی الارض (بو‌پو‌زی په‌یدا کردن) بگه‌رین به‌زه‌وی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نه‌زانی بی‌خه‌به‌ر و
 هه‌ست ده‌کات‌ه‌وان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ که ده‌وله‌مه‌ندن به‌هوی بی‌نیازی یانه‌وه (سوال نه‌کردن یانه‌وه)
 ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ده‌یان ناسییت ﴿يَسْمَعُهُمْ﴾ به‌شیوه‌یاندا ﴿لَا يَسْقُوتُ﴾
 الناس داوای هیچ له‌که‌س ناکه‌ن ﴿إِلْحَافًا﴾ به‌زور (وه‌ک سوال که‌رانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
 وه‌نه‌وه‌ی ده‌بیه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌مال و سامان ﴿قَالَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگاداره
 پی ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که مال و دارایی خویان ده‌به‌خشن ﴿بِالْإِثْلِ﴾ به‌شه‌و
 ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و به‌پو‌ژ ﴿سِرًّا﴾ به‌پنهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و به‌ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا‌ه‌وانه‌هه‌ر
 پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ردگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌هیچ ترس‌کیان له‌سه‌ر
 نیه (له‌داهاتوودا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه‌نه‌وان خه‌فت بار نابن له‌پو‌زی دوا پیدا ﴿﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾ نه‌وانه‌ی که سوود (رببا) ده‌خون ﴿لَا يَقُومُونَ﴾ (کاتی زیندوو بوونه‌وه) راست نابنه‌وه (له‌ گۆره‌کانیاندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي﴾ مه‌گه‌ر چۆن که‌سی راست ده‌بیته‌وه ﴿يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَيْمَنِ﴾ که‌ شه‌یتان ده‌ستی لئی وه‌شانده‌یی (وه‌ تووشی فی‌ بووبی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ نه‌وه‌ به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه، سوود خۆران ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْمَسْبُوعُ﴾ کپین و فروشتن ﴿مِثْلَ الرِّبَا﴾ وه‌ک سوود وایه ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْمَسْبُوعَ﴾ له‌کاتی‌کدا خوارپ‌ی داوه‌ به‌ کپین و فروشتن وحه‌لالی کردووه ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ به‌لام سوود (رببا) ی قه‌ده‌غه‌ کردووه ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌ که‌سه‌ی پنی گه‌یشت ﴿مَوْعِظَةً﴾ نامۆزگاری یه‌ک ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له‌ په‌روه‌ردگاری یه‌وه ﴿فَأْتَتْهُ﴾ وه‌ خیرا ده‌ستی لئی هه‌لگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ نه‌وا نه‌وه‌ی له‌وه‌پیش وه‌ری گرتووه‌ بۆخۆیه‌تی (له‌ سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌ کاری نه‌وه‌ حه‌واله‌ به‌خوایه‌ ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وه‌ نه‌وه‌ی گه‌رايه‌وه‌ (بۆ سوود خواردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا نه‌وانه‌ هاو‌پ‌نی ئاگرن ﴿هُمْ فِيهَا﴾ تیا ده‌میته‌وه‌ ﴿خَالِدُونَ﴾ به‌ هه‌میشه‌یی وه‌ده‌تاهه‌تایی ﴿يَتَمَتَّعُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فەر و به‌ره‌که‌تی سوود ناهیلێت ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وه‌ به‌ره‌ به‌ خیر و به‌خشین ته‌دات و زیادی ته‌کات ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقَ﴾ وه‌ خوا خوشی ناوێت ﴿كُلُّ كَفَّارٍ﴾ هیچ بی‌اوه‌ و ناسو‌پاس‌گوزاریکی ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانکار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌ بر‌ویان هیتاوه‌ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ کرده‌وه‌ باشه‌کانیان کردووه‌ ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌ نو‌یژیان به‌هۆش و بیر‌وه‌ کردووه‌ ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وه‌ زه‌کاتیان داوه‌ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ ته‌نها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ردگاریانه‌ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌ هیچ ترسینکیان له‌سه‌ر نی‌یه‌ (له‌پۆزی دوا‌ییدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه‌ هیچ خه‌فه‌تیک پ‌وویان تی‌ ناکات. ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وه‌ که‌سانه‌ی بر‌واتان هیتاوه‌ (به‌ خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌ خوا بترسن ﴿وَذَرُوا﴾ وه‌ ده‌ست هه‌لگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ له‌وه‌ سووده‌ی که‌ لای خه‌لک ماوتانه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ بر‌وادران ﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌ستان لئی هه‌لنه‌گرت ﴿فَأَذْنُوا﴾ که‌واته‌ بزائن و ئاگادار بن ﴿بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ جه‌نگ له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَإِنْ تُبْشِرُوا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر به‌شیمان بوونه‌وه‌ ﴿فَلَا كُفْرَؤُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾ نه‌وا ته‌نها سه‌رمایه‌ کانتان هی ئیوه‌یه ﴿لَا تَقْلِبُوهَا﴾ نه‌سته‌م بکه‌ن (له‌ خه‌لکی) ﴿وَلَا تَقْلِبُوهَا﴾ وه‌ نه‌سته‌متان لئی ده‌کریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُؤُسَرَوْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر قه‌رزدار نه‌داربوو ﴿فَنَظَرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ نه‌وه‌ بامۆله‌تی بدریت تاخوا ده‌سه‌لاتی ده‌دا ﴿وَإِنْ نَصَدَقُوا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (له‌ قه‌رزه‌که‌) ئازادیان بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ لَأَكْفَرَ﴾ باشته‌ر بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر تی‌ بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه‌ بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له‌ پ‌وژنیک ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ ده‌گه‌ر پ‌یترینه‌وه‌ ﴿إِلَىٰ اللَّهِ﴾ بۆ لای خوا ﴿تُمرُّونَ﴾ له‌پاشان پاداشت ته‌دریته‌وه‌ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به‌ هه‌موو که‌سێک ﴿مَّا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) نه‌وه‌ی کردووه‌یه‌تی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه‌ نه‌وان سه‌تیه‌یان لئی ناکری ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمى ئەوانەى باوەرمان هيتاوه ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ﴾ ئەگەر قەرزىكتان لەبەكترى
 كرد ﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوەبەكسى ناوبراو (ديارى كراو) ﴿فَأَكْتُوبُ﴾ ئەوە بينووسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾
 وە با بينوسى ﴿بَيْنَكُمْ﴾ لە نيتواناندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسەرىك ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەپراستى (ودادوهرى)
 ﴿وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ﴾ وە هېچ نووسەرىك با سەرپىچى نەكات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لە نووسىنى (سەنەدى
 قەرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هەروەك خوا ئەوى فێرى نووسىن كردووه ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بينوسى
 ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِى﴾ وە با ئەو كەسە دەقى سەنەدە كە بلى و بىخوينتەوه ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ كە قەرزەكەى
 بەسەرەوهبە ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وە لە پەرورەدگارى بترسى ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وە هېچى لى
 كەم نەكاتەوه ﴿إِنْ كَانَ الَّذِى﴾ ئەمجا ئەگەر ئەو كەسى ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قەرزەكەى بەسەرەوهبە
 ﴿سَفِيهًا﴾ بى عەقل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ يان ناتەواو بوو ﴿أَوْ لَا يَسْطِيعُ﴾ يانەى دەتوانى ﴿أَنْ يُمْلِهُ﴾
 خۆى دەقى سەنەدە كە بلى و بىخوينتەوه ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ﴾ ئەوە با گەورەكەى بىلى و بىخوينتەوه
 ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەپراستى (ودادپەرورەى) ﴿وَأَشْهَدْ وَأَشْهَدَيْنِ﴾ وە دوو شاھىد بگرن ﴿مِنْ رِّجَالِكُمْ﴾
 لە پياوانى خوتان (موسولمان) ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ جُلُوسٌ﴾ ئەمجا ئەگەر دوو پياو نەبوو ﴿فَرَجُلٌ﴾
 و ئەمرأتان ﴿ئەوە با پياويك و دوو ژن بن﴾ ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لەوانەى كە پەسەنديان دەكەن ﴿مِنَ الشَّهَدَاءِ﴾
 لە شاھىدەكان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ ئەوەى ئەگەر بەكىكيان لەبىرى چوو ﴿فَتَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾
 الآخرى ﴿بِأَنَّهُ لَيْسَ لَهَا شَهِيدَةٌ﴾ با شاھىدەكان سەرپىچى نەكەن ﴿إِذَا﴾
 مَادَعُوا ﴿كَاتِبُكَ﴾ بانگ كران (بۆ شاھىدتى دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وە بىزار مەبن ﴿أَنْ تَكْتُبُوهُ﴾ لەوەى كە
 بينوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووك بىت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ يان گەورە ﴿إِلَى أَجَلٍ﴾ تا كاتى خۆى ﴿ذَلِكَمُفْسَدُ﴾
 عِنْدَ اللَّهِ ﴿ئەم نووسىنەتان پراست ترە بەلای خواوہ﴾ ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وە چەسپنەر ترە بۆ شاھىدتى دانەكە
 ﴿وَأَذَى الْأَتْرَابِ﴾ وە نزىك ترە لەوەى كە نەكەونە گومانەوه ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَجَرَةٍ﴾ مەگەر كاتىك
 ئەو كەردەوهبە بازەرگانىەكى ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُ وَتُهَايِنُكُمْ﴾ دەست بە دەست بى بىگيرن لە ناو خوتاندا
 ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوە لەم كاتەدا گوناھتان ناگات ﴿أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾ ئەگەر نەبينوسن
 ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وە شاھىد بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ كاتىك كرىن و فروشتتان كرد ﴿وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ﴾
 وَلَا شَهِيدٌ ﴿و بەزىيان بە نووسەر و شاھىد نەگەبەندرى﴾ ﴿وَأَنْ تَفْعَلُوا﴾ وە ئەگەر زىانتان گەياند
 ﴿فَإِنَّهُ رَفُوفٌ بِكُمْ﴾ ئەوە بىنگومان گوناھتان دەگات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لەخوا بترسن
 ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وە خوا فەرتان دەكات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شەيتىك
 زانا و ناگادارە ﴿﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ ۖ فَهِيَ لَكُمْ سَهْلًا ۚ وَآيَاتُهَا تُتْلَىٰ﴾
 نووسه ريك ﴿فَرِهْنٰ مَقْبُوضَةً﴾ نه وه بارتیهك وه رگرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بِبَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ جا نه گهر هه نديكتان
 له هه نديكتان دنيا بوون ﴿فَلْيُؤَذِّذِ الَّذِي أُوتِئْنَ آمْنَتُهُ﴾ با نه وه كه سهی كه به نه مين زانرا وه سپارده كه بدانه وه
 ﴿وَلْيَتْلَىٰ اللَّهُ رَبَّهُ﴾ وه با له پهروهر دگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ وه شایه تی مه شارنه وه
 ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ وه نه وه كه سهی بيشاریته وه ﴿فَإِنَّهُ إِذَا أَثَرُ فَلْيُبْهُ﴾ نه وه په راستی به دل گونا هباره ﴿وَاللَّهُ
 يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هه موو کرده وه بیه كتان ﴿لَهُ﴾ هه ر هی خوا به ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
 نه وهی له ناسمانه كانايه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه وهی له زه ویدايه ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا﴾ نه گهر ناشکرای بکه
 ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وهی له دلتاندايه ﴿أَوْ تُخْفَوُا﴾ یا بيشارنه وه ﴿يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا
 محاسبه به تان ده کات له سه ری ﴿فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ نه وساخوش ده بیت له وه كه سهی كه بیه ویت
 ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه سزای كه سینك ده دات كه بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به ده سه لات
 وه به توانايه به سه ر هه موو شتيكدا ﴿إِنَّمَا أَمْرُ الرَّسُولِ﴾ پيغه مبه ر ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 به و نامه بهی كه بوی نیررا وه ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پهروهر دگاری وه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ له گهل بر واداراندا
 ﴿كُلُّ أَمْرٍ إِلَى اللَّهِ﴾ هه موو بر وایان هینا وه به خوا ﴿وَمَلَكِيَّ كَتَبَهُ﴾ وه به فرشته کانی ﴿وَكُتِبَ لَهُ﴾
 ب نامه کانی ﴿وَرُسُلُهُ﴾ وه به پيغه مبه رانی ﴿لَا تَفْرِقْ﴾ جیاوازی ناکه بین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ له نیوان هیچ
 به کینك ﴿مِنْ رُسُلِهِ﴾ له په یامبه رانی ﴿وَقَالُوا﴾ (بر واداران) ووتیان: (پيغه مبه ر نایینی خوی پی گه یاندين
 نیمه ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فدر مانبه ریمان کرد ﴿عَفْرَانِكَ رَبَّنَا﴾ داوای لیخوشبوونت
 لیده كه بین نهی پهروهر دگاران ﴿وَالَّذِيكَ الْمَصِيرُ﴾ وه هه ر بولای تویه گه رانه وه ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ
 نَفْسًا﴾ خوا داواله هیچ كه سینك ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مه گهر به نه ندازهی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾
 (سوودی) بولای خوی هه به هه ر چاکه بهك بکات (با هه ر به دلش بینت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ وه (زیانی)
 بولای خویتهی هه ر خرا به بهك بکات ﴿رَبَّنَا﴾ نهی پهروهر دگاران ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مه گره ﴿إِنْ
 نَسِينَا﴾ نه گهر کرده وه به کی پیوستمان له بیر چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا به هه له گونا هیکمان کرد
 ﴿رَبَّنَا﴾ نهی پهروهر دگار ﴿وَلَا تُحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا﴾ له سه رمان دامنه ی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتَهُ﴾
 وه كه نه وهی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ له سه ر نه وانهی پیش نیمه (نوممه تانی پیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ نهی
 پهروهر دگاران ﴿وَلَا تُحْمِلْنَا﴾ به لای وامن به سه ردا مه ده ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ كه بومان هه لنه گیریت
 ﴿وَأَغْفِرْ عَلَيْنَا﴾ وه گونا هه کانمان سه ر وه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه لیمان خوشبه ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ وه میهره بانیمان
 له گهلدا بکه ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی یاریده دهرو پشتیوانمان ﴿فَأَنْصُرْنَا﴾ كه وانه سه رمان بخه ﴿عَلَى
 الْقَوْمِ﴾ به سه ر گه لی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ پی بر وایاندا ﴿۝﴾

سوره‌ی ﴿الْعَنْكَرَان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْقُرْآن﴾ تنها خوا مانا که‌ی ده‌زانت به (تعلیف، لام، میم) ده‌خوینتریت‌وه بق مانا که‌ی سدری سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانه و خواجه به که هیچ پهر ستر اوینکی راست نیه جگه له نه و ﴿الْحَقُّ الْقَيُّومُ﴾ زیندووه و همیشه راگری بونه‌وره. ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویه تیه خواره‌وه بؤت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به‌راست دانری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌موو نه و (کتیب) انه به له پیشیدا بون ﴿وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه ته‌ورات و تینجیلی نارد خواره‌وه ﴿مِّن قَبْلُ﴾ له پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ﴾ به‌رینمونی خه‌لکی ﴿وَأَنزَلَ﴾ وه ناردی به خواره‌وه ﴿الْفُرْقَانَ﴾ قورقان (واته: جیا که ره‌وه‌ی راست و ناپاست _ مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی که بی‌برو ابون ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به ثابته و به‌لگه‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بویان هه‌به (له قیامته دا) سزای سه‌خته ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه خوا بالاده‌ست و به‌توانایه ﴿ذُوقُوا﴾ خاوه‌نی توله و سزایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نابیت. ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه نه له‌ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه و خواجه زانتیکه ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾ شبوه‌نان نه‌کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ له مند‌الدانه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پهر ستر اوینکی به‌هق و راست نیه تنها نه‌و نه‌بیت ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه و خواجه ﴿أَنزَلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویه‌تی به خواره‌وه بؤت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنهُ نَبَأٌ مُّحْكَمٌ﴾ هه‌ندیکسی له‌ثابه‌ته‌کانی (مه‌به‌سته‌کانیان) پوشتن ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ نه‌و ثابه‌تانه بنه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ وه نه‌وانی تر (ثابه‌تانیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) پوشتن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ نه‌مجا نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له‌دلپاندا ﴿زَنَجٌ﴾ لادان و چه‌ونی هه‌به ﴿فَيَتَّبِعُونَ﴾ دوا‌ی نه‌و ثابه‌تانه ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ که له قورئاندا موته‌شابهن (هاوشیوه‌ن، وانا‌کانی پوشتن نین) ﴿أَتَبَعَاءُ الْفِتْنَةِ﴾ بؤتیکدانی بیرو باوه‌ری موسولمانان ﴿وَأَتَبَعَاءُ تَأْوِيلِهِ﴾ وه بؤ رافه‌کردنی به‌شاره‌زووی ناپاکی خویان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س رافه‌کردنی نازانتیت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تنها خوا نه‌بیت ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ له‌گه‌ل زانایان و نه‌وانه‌ی دامه‌زراوان له زانینی علمی شهرعبدا ﴿يَقُولُونَ﴾ نه‌لین ﴿وَأَمَّا بَعْضُهُ﴾ نیمه برومان هیناوه به (متشابه) ﴿كُلِّ مَن عِنْدَ رَبِّنَا﴾ هه‌مووی له‌په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌ن ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ بیر له قورئان ناکه‌نه‌وه ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ تنها خاوه‌نانی ژیری و بیر وه‌وش نه‌بیت ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تُزِغْ﴾ لای مده‌ده (له‌پی‌ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دله‌کانمان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی که رینمونیته‌کردین ﴿وَقَبَّلْنَا﴾ وه پیمان بیه‌خسه ﴿مِن لَّدُنكَ﴾ له‌لای خو‌ته‌وه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زه‌بی یه‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی هه‌ر توی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به‌خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بینگومان تو ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کو‌که‌ره‌وه‌ی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بؤ پوزیتک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌لینی خوی ناشکی‌تیت و ده‌بیاته‌سهر

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی بئ بر و ا بوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ هه‌ر گیز كه‌لك و سوو دیان بی ناگه‌یه‌نیت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه‌مندالیان ﴿مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ له (سزای) خوا به‌هیچ شیوه‌یه‌ك ﴿وَأُولَئِكَ هُمْ﴾ وه‌ئا نه‌وانه ﴿وَقُودُ النَّارِ﴾ سوو ته‌مه‌نی دوزه‌خن ﴿كَذَّابٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ (داب و باوی نه‌م بئ بر وایانه) وه‌ك داب و نه‌ریتی ده‌ست و پتوه‌نده‌كانی فیرعه‌ونه ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌واندا بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ كه‌نیشانه‌كانی ئیمه‌یان به‌دروزیانی ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خواش گرتنی ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ به‌هوی تاوانه‌كانیانه‌وه ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه‌خواستوله‌ی سه‌خته ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ﴾ به‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا﴾ كه‌بئ پروان ﴿سُئِلُوا﴾ له‌مه‌ولا نه‌شكین و ژیر ده‌كه‌ون ﴿وَتُخْشَرُونَ﴾ وه‌كوده‌كرینه‌وه ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ﴾ به‌ره‌و دوزه‌خ ﴿وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ كه‌ناخوشت‌ترین شوینه ﴿فَدَكَانَ لَكُم مِّنْ آيَةٍ﴾ بینگومان نیشانه‌یه‌کی گرنگ پرویدا بو ئیوه (نه‌ی موسولمانینه‌یان نه‌ی كافره‌كان) ﴿فِي فِتْنَتَيْنِ الْفِتْنَتَا﴾ له‌و دوو ده‌سته‌ی (كه‌له‌جه‌نگی به‌دردا) دایان به‌یه‌كدا ﴿فِتْنَةً﴾ ده‌سته‌یه‌کیان ﴿تُقَاتِلُ﴾ ده‌جه‌نگیین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ربی خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ وه‌نه‌وه‌ی تریان بئ بر و ابوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مَّثْلَيْهِمْ﴾ موسولمانه‌كانیان نه‌دی به‌دوو نه‌وه‌نده‌ی خویان ﴿وَأَيُّ الْعَيْنِ﴾ به‌بینی چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وه‌خوا پشت گیری ده‌كات ﴿بِغَضَرٍ﴾ به‌یارمه‌تی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌هه‌ر كه‌س بیه‌ویت ﴿إِنِّي فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌م یارمه‌تیدانه‌دا ﴿لَمِزَةً﴾ په‌ند و ناموزگاری هه‌یه ﴿لَأُولَىٰ الْأَنْصَرِ﴾ بو‌كه‌سانی خاوه‌ن ژیری و بیروهوش ﴿زَيْنٌ﴾ جوان كراوه و پراژنیراوه‌ته‌وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو‌خه‌لكی ﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ خوشی و ناره‌زوه‌كانی نه‌فس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌نافره‌تان ﴿وَالْبَسِينِ﴾ و كوپ و كالی زور ﴿وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ﴾ و دارایی زوری كه‌له‌كه‌كراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ له‌ثالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زیو ﴿وَالْخَيْلِ﴾ و نه‌سپ و ماینانی ﴿الْمُسَوَّمَةِ﴾ نیشانه‌دار (به‌سپتی ناوچه‌وان و هه‌ر جوار په‌لی) ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ هه‌روه‌ها نازهل و چواربی ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و كشتوكال ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه‌مانه ﴿مَّتَّعَ﴾ به‌هره و (كه‌ل و په‌ل) ی ﴿الْحَيَاةِ﴾ زینده‌گانی (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه‌لای خوا هه‌یه ﴿حُسْنُ الْعِقَابِ﴾ خوشت‌ترین جیگا و پاشه‌روژ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أُوْنِيْتُكُمْ﴾ خه‌به‌رتان بده‌می ﴿يَخْتَرُ مِنْ ذَٰلِكُمْ﴾ به‌باشتر له‌مانه‌تان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو‌نه‌وانه‌ی كه‌پارنزیان كرد و له‌خودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان چهند به‌هه‌شتیك هه‌یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ كه‌به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿الْأَنْهَارُ﴾ پرووباره‌كان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی تپیدا ده‌میتنه‌وه ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وه (بویان هه‌یه) ژنانی پاكیزه ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه‌ره‌زامه‌ندی له‌خواوه ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ وه‌خوا بینایه به‌به‌نده‌كان ﴿

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خوا ترسان) نه‌وانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّمَا﴾
 به‌راستی نیمه ﴿ءَامَنَّا﴾ بر و امان هینا ﴿فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌گونه‌ی که امانمان
 ﴿وَقِنَا﴾ وه‌بمانپاریزه ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ له‌سزای ناگری دوزخ ﴿۱۵﴾ ﴿الصَّادِقِينَ﴾ (نه‌وانه‌ی بریتین له)
 نارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ و فرمانبردارانی خودا ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ و دارایی
 و مالبه‌خشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و نه‌وانه‌ی که داوای لی خوشبوون ده‌کهن ﴿بِالْأَشْحَارِ﴾ له‌پیش
 به‌بیاناندا ﴿۱۶﴾ ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایه‌تی نه‌دات (واته رای ده‌گه‌یه‌نیت و به‌به‌لگه‌ده‌یچه‌سپینیت)
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ په‌رستراوینکی به‌هق و راست نی به‌نه‌ونه‌بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾
 وه‌فریشته‌کانیش شایه‌تی نه‌ده‌ن (واته یقرا رنه‌کهن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وه‌خواوه‌ن زانسته‌کان (زانایان) یش
 شایه‌تی نه‌ده‌ن (واته باوه‌ری چه‌سپاویان هه‌یه) ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) هه‌میشه دادپه‌روه‌ری را گرتوه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست نی به‌جگه له‌خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ که بالاده‌ستی
 کاربه‌جی به ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی دینی په‌سه‌ند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾
 (هه‌ر) نیسلامه ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو به‌ره‌کی نه‌که‌وته‌ن ناو ﴿الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿أُولُوا الْكِتَابِ﴾ که
 نامه‌یان بق‌هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ دواي نه‌وه نه‌بیت ﴿مَآجَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ که زانینی به‌راستیان بق‌هات
 ﴿بِقِيَّتِهِمْ﴾ (نهم لادانه‌شیان) له‌رووی ستم و حه‌ساده‌ته‌وه بوو له‌نیو خویاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 بِتِلْكَ آيَةِ اللَّهِ ﴿جَاهِدْ﴾ جه‌ر که سینک بی بر و ا بی به‌نایه‌ته‌کانی خوا (که قورئانه) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ﴾
 الْحِسَابِ ﴿نه‌وه به‌راستی خوا زوو حسابی له‌گه‌ل ده‌کات ﴿۱۸﴾ ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر (خواوه‌ن
 نامه‌کان) ده‌مه‌قالی یان له‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿۱۹﴾) توش بلی ﴿أَسَأَمْتُ﴾
 وَجْهَ اللَّهِ ﴿رووی خوم سپارد به‌خوا (وملکه‌چی نه‌وم) ﴿وَمَنْ أَتَّبَعُ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی په‌په‌روی
 مَنْ تَكُنْ ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه‌ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿۲۰﴾) بلی به‌وانه که نامه‌ی ته‌ورات و
 نینجیلیان دراوه‌تی (که جووله‌که و گاواره‌کانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وه‌به نه‌خوینده‌واره‌کان (هاوبه‌ش
 په‌یدا که ره‌کانی گه‌لی عه‌ره‌ب) ﴿أَسَأَمْتُ﴾ نایا نیوه موسولمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَمُوا﴾ نه‌مجا
 ته‌گه‌ر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَهْتَدَوْا﴾ نه‌وه به‌راستی مانانی نه‌وه‌یه که هیدایه‌تیا و هر گرتوه
 ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌نه‌گه‌ر پرووشیان وه‌رگیرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ نه‌وه به‌راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلَّغُ﴾ تو هه‌ر را گه‌یاندنت
 له‌سه‌ره ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ وه‌خوا بینایه به‌بنده‌کان ﴿۲۱﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی
 بی پروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌نایه‌ته‌کانی خوا (به‌نیشانه‌کانی خوا) ﴿وَيَقُولُوا النَّبِيُّ﴾ وه‌پتغه‌مبه‌ران
 نه‌کوژن ﴿يَغْيِرُ حَقِّ﴾ به‌ناوه‌وا ﴿وَيَقُولُوا الَّذِينَ﴾ وه‌نه‌وه که سانه نه‌کوژن ﴿يَأْمُرُونَ﴾ که فرمان
 نه‌ده‌ن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگری ﴿مِنَ النَّاسِ﴾ له‌خه‌لکی ﴿فَيَشْرَهُمْ﴾ نه‌وه مزدیه‌یان بده‌ری (وه‌ک
 سوو کایه‌تی کردن وایه) ﴿بِعَذَابِ آلِيمٍ﴾ به‌سزای پر له‌نازار ﴿۲۲﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که سانینکن
 ﴿حَبِطَتْ﴾ بووچ بووه‌ته‌وه ﴿أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده‌وه‌کانیان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دوینا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وه‌له‌روزی
 دواپی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وه‌نه‌وان نیانه ﴿مِنْ نَّصِيرٍ﴾ هیچ یارمه‌تیده‌رینک ﴿۲۳﴾

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا ورد نابسته وه ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانسه ی ﴿أَوْتُوا﴾ پیان دراوه ﴿فَصَبَا﴾ به شیتک ﴿مِّنَ﴾
 الْكِتَابِ ﴿لَهُ تَهَوَّات﴾ باندگ ده کرین ﴿إِنِّي كَتَبْتُ﴾ بۆ لای کتیبی خوا (تهورات)
 ﴿لِيَحْكُمَ﴾ بۆ نه وه ی بریار بدارت ﴿يَسْأَلُ﴾ له نیتوانیاندا ﴿مُرْسَلًا﴾ فَرِيقٌ مِنْهُمْ ﴿لَهُ پاشان ده سته یه ک﴾
 له وان پشت هه لده کهن ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا نه وان روو وه رگیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 نه مه به هوی نه وه وه یه که بنگومان نه وان ﴿قَالُوا﴾ ده بیان ووت: ﴿لَن نَّسْأَلَ﴾ هه رگیر بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿النَّارُ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتِنَا مَعْدُودَاتٍ﴾ تنها چهند رۆزیکسی ژمیررا و کهم نه بیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وه خه له تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه که یاندا ﴿مَا كَانُوا بِفِتْرَةٍ﴾ نه و
 درویانه ی که هه لیان ده به ست ﴿فَكَيْفَ﴾ نه مجا ده بی حالیان چۆن بیت ﴿إِذَا جُمِعْتُمْ﴾ نه و
 کاته ی که کویان ده که یه وه ﴿لِيَوْمٍ﴾ له رۆزیکدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که گومانی تیدانی به ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی ته وای ده درسته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ نه وه ی کردویه تی ﴿وَهُمْ﴾
 لَا يَظْلُمُونَ ﴿وَهُمْ﴾ نه وان هیچ سته میکیان لی نا کرین ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی نه ی خوا به ﴿مَلِكُ الْمُلْكِ﴾
 خاوه ن ده سه لات ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ﴾ ده سه لات ده ده بیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾ به هه ر که سینک که به ویت
 ﴿وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ﴾ وه ده سه لات نه سیتیه وه ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له هه ر که سینک که به ویت ﴿وَتُعْزِزُ مَنْ شَاءَ﴾
 وه به ریزی ده که یه ته وه ی به ویت ﴿وَتُذِلُّ مَنْ شَاءَ﴾ وه بی ریزی ده که یه ته وه ی به ویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 تنها به ده سستی تویه ﴿الْخَيْرُ﴾ هه موو چا که یه ک ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سه ر هه موو
 شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شه و ده که یه به ناو رۆژدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 اللَّيْلِ ﴿وَهُ رۆژ ده که یه به ناو شه ودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو ده ردینی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ﴾ وه مردوو ده ردینی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وه رۆزی ده ده بیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾
 به هه ر که سینک که به ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شومار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوه ران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خویان ﴿مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سینک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ نیتیر په یوه سستی له گه ل خوا دا
 نامیتنی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولَ مِنْهُمْ قَوْلٌ﴾ مه گه ر بۆ خوار استنتان بیت لی یان (به شپوه یه ک که به دم بیلین
 و به دل باوه رتان پنی نه بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینیت له سزای خوی
 ﴿قُلِ اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وه هه ر بۆ لای خوا به گه رانه وه ﴿قُلِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷻ) بلی:
 ﴿إِنْ تَحْفُوا﴾ نه گه ر بیشار نه وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه وه ی له دلتاندا به ﴿أَوْ تُدْوَهُ﴾ یان ناشکرای
 بکه ن ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خوا بی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه ده یزانیّت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه وه ی له ناسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وه ی له زه وی دایه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به
 توانایه ﴿

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) له و پوزہی هه موو كه سينك نه بينيت ﴿مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه كارينكي باشي كرديت ﴿مُحْضَرًا﴾ ناماده به ﴿وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه هه كارينكي خراپي كرديت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَّاتٌ مِثْلَ بَابِ الْغَوَايِ﴾ ثاوات ده خوازيت كه له نيوان شهو و كاره خراپه كه بيدا ﴿أَمَّا بَيْنَهُمَا﴾ ماوه به كي زور دور بيوايه ﴿وَيَحْذَرُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسيني ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزاي خوي ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا ميهره بانه به بنده كاني خوي ﴿قُلْ﴾ نهی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نه گهر ثبوه ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش ده ویت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ كه واته دواي من بكهون ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ثبوهي خوش بویت ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا هه كاتنان خوش بينت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه خوا لينخو شبووي ﴿رَحِيمٌ﴾ ميهره بانه ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فدر مانبه ردار و گوپرايه لي خوا و پيغه مبه ر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لكهن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ شهو و بنگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بني پرواياني خوش ناويت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بنگومان خوا هه لي بزارد ووه ﴿عَادَمَ وَنُوحًا﴾ نادهم و نوح ﴿وَعَالِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه وادهي ثبراهيم ﴿وَعَالِ عِمْرَانَ﴾ وه خانه وادهي عيمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هه موو جيهانياندا ﴿ذُرِّيَّتَهُ﴾ نهو به كن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه نديكيان له هه نديكيان كه و توه نه شهو ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بيسه ري ﴿عَلِيمٌ﴾ زانايه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بينه و بير) كاتيك كه زني عيمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ نهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بنگومان من نه زرم كرده بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ شهو ي كه له سكم دايه نازاد كراو بيت (بو خزمه تي خانه ي تو كه بيت المقدس) ه ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ ده توش (نهم نه زرم) لي گيرا بكه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به پراستي تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بيسه ري زانايست ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا كاتيك كه سكه كي دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من كچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به پراستي خوا زاناتره ﴿بِمَا وَضَعَتْ﴾ بهو ي كه بوويه تي ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ إِلَّا أُنْثَىٰ﴾ كوپيش وهك كچ ني يه (مه به ست له و به له و كاته دا كوپان ده كران به نه زر بو خزمه تكردي بيت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بنگومان منيش ناوم نامه ريه م ﴿وَإِنِّي أَعِذُّهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا﴾ وه من خوي و نهو ي ته پاريزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهيتاني ده ركراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ نه مجا په روه ردگاري ميره مي وه رگرت ﴿بِقَبُولِ حَسَنٍ﴾ به وهر گرتنيكي جوان ﴿وَأَنبَتَهَا﴾ وه پرواندي (په روه رده ي كرد) ﴿نَبَاتًا حَسَنًا﴾ به پروانديك (په روه رده ي كي) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه كه ريا ده سته به ري كرد (نه كي زباني گره ته شهو و خودا كردي به ماموستاي ميره م) ﴿كَلَّمَادَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْخُرَابَ﴾ هه ركات زه كه ريا پر و شتايه بو لاي ميره م له شويني خوا په رسته كه بيدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خواره مهنی و رزق و پوزي له لا ده بيني ﴿قَالَ﴾ (زه كه ريا) ووتی: ﴿يَمْرُؤُا﴾ نهی ميره م ﴿أَنَّىٰ لَكَ هَذَا﴾ ته مهت له كوي بوو ه؟ ﴿قَالَ﴾ (ميره م) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ شهو له لايه ن خواو به ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ﴾ به پراستي خوا پوزي ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه كه سينك كه بيه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بي حساب و بي شومار ﴿٧﴾

﴿هُنَالِكَ﴾ نالہ و کاتہدا ﴿دَعَا﴾ پاراپہ وہ ﴿زَكَرِيَّا زَيْنَهُ﴾ زہ کہریا لہ پەر وەر دگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ ئەہی پەر وەر دگاری ﴿هَبْ لِي﴾ پئم بیه خشہ ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ لہ لایہ نی خوتہ وہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورینکی سروسشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہراستی تو بیسہری پارانہ ویت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فریشتہ بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہریا لہ میحرابہ کہدا وەستابو
 نوئری دە کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بہراستی خوا مژدەت دەداتی ﴿بِبَحْسٍ﴾ بہ (کورینک ناوی) یە حیاہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ پرواہینہرہ ﴿يَكَلِّمُكَ مِنْ اللَّهِ﴾ بہ عیسی ووتی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ و پینشہ وایہ ﴿وَحُصُورًا﴾ وہ
 جلہ وگری نہ فسی خویہ تی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ یە کیکہ لہ پینغہ مہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئەہی پەر وەر دگاری ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ مَن چۆن کوپم دەبیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ﴾ لہ حالیکدا بہراستی پیری یەخہ گیرم ہووہ ﴿وَأَمْرًا نِّي عَاقِرًا﴾ وہ ژنہ کہ شم نہ زوکہ ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 دەبیکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) ووتی ﴿رَبِّ أَجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ ئەہی پەر وەر دگاری نیشانہ یە کم بق دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی: ﴿إِنِّي أَنشَأَ لَكَ مِنْ دُونِهَا نَبِيًّا﴾ نیشانہ کہت ئەوہ یہ ﴿أَلَا تَكْفُرُ الْإِنْسَانُ لِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ کہ
 ناتوانیت قسہ لہ گہل خەلکیدابکەیت سنی پوژ ﴿إِلَّا زَمْرًا﴾ مہ گہر بہ نامازہ (ہیما) نہ بیت ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی پەر وەر دگارت بکہ ﴿وَسَبِّحْ﴾ و تہ سببحاتی خوا بکہ ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بہ ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ و بہ یانیان ﴿وَإِذَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکہ) کاتیک کہ فریشتہ (جیبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُا﴾ ئەہی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ توی ہەلبژارد ﴿وَوَهَبَ لَكَ﴾
 و پاکسی کردیتہ وہ (لہ ہەموو خوورہ وشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ وہ ہەلی بژاردوی ﴿عَلَىٰ
 سِتْرٍ أَلْمَیْمٍ﴾ بہ سەر ہەموو ژنانی جیہاندا ﴿يَمْرُؤُا أَقْبَىٰ لِرَبِّكَ﴾ ئەہی مہریہم فہرمانبہرداری
 پەر وەر دگارت بکہ ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ وہ سوژدہ و کپنوش بہرہ ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گہل ئەوانہ ی کہ
 سوژدہ و کپنوش دەبەن ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہ ی ووترا لہ ہدوالہ پەنہانہ کائن ﴿نُوحِیْ إِلَيْكَ﴾
 بہ وەحی بوٹ دەنیریین (ئەہی موحمەد ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تو لہ لای ئەوان نہ بویت
 ﴿إِذْ يَقُولُ أَفْلَحَ هَٰؤُلَاءِ﴾ کاتیک کہ قەلەمہ کانیان هاویششت ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرْيَمَ﴾ دەستہ بہریتی
 و سەر بہرشتی و بہ خپو کردنی مہریہ میان بەردہ کہ ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تو لہ لایان نہ بویت
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دەمہ قالییان دە کرد (لہم پرووہ وہ) ﴿إِذَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتہ کہ ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُا﴾ ئەہی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بینگومان خوا مژدەت دەداتی ﴿يَكَلِّمُ مَنَّهُ﴾ بہ ووتہ یەک لہ وہ وہ
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مەسیح (عیسا) ی کوپی مہریہمہ ﴿وَجِئَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 بہریتزو پایہ بہر زہ لہ ہەردوو جیہاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وہ لہ نزیکانی خودایہ ﴿۱۵﴾

﴿وَيَكْفُرُ النَّاسُ﴾ وه قسه ده کات له گه ل خه لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ له بیتسه که داو ﴿وَكَهَلًا﴾ له (کاتی) گه وره‌یی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له پیاو چا کانیسه ﴿قَالَتْ﴾ مه‌ریه‌م ووتی: ﴿رَبِّ اَنْیَیْکُونُ لِي وَلَدٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم من چوَن مندالم ده‌بیت ﴿وَلَمْ يَمَسَّ سِنِي بَشَرٍ﴾ له کاتیکدا که پیاو نه‌هاتوته لام (لیم نه‌که‌وتوه) ؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فهرمووی ﴿كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ مَا يَشَاءُ﴾ وایه (که نه‌لیت) خوا چی بویت دروستی ده‌کات ﴿اِذَا قَضَىٰ اَمْرًا﴾ کاتیک که بریاری شتیکی دا ﴿فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ هر نه‌هنده‌ی ده‌ویت پی بلیت ﴿کُنْ فَاَیْکُونُ﴾ بیه، نیر ده‌بیت ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ﴾ وه خوا فیری کتیب و دانایی و نه‌ورات و نینجیلی ده‌کات ﴿وَرَسُولًا﴾ وه پیغه‌مبهر (ده‌نیریت) ﴿اِلٰی بَنِي اِسْرَءٰیِلَ﴾ بو به‌نوئیسرائیل (نه‌وه‌کانی یه‌عقوب) ﴿اِنِّیْ قَدْ جَعَلْتُکُمْ بَنَیَّۃَ﴾ (پی یان ده‌لیت) به‌راستی من نیشانه‌یه‌کم بو هیتان ﴿مِّنْ رَّبِّکُمْ﴾ له په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿اِنِّیْ اَخْلَقْتُ لَکُمْ﴾ که من بو تان دروست ده‌که‌م ﴿مِّنَ الطَّیْنِ﴾ له قور ﴿کَهَيْئَةِ الطَّیْرِ﴾ (شتیک) له وینه‌ی بالنده ﴿فَاَنْفُخُ فِیْهِ﴾ نه‌مجا فووی پیاده‌که‌م ﴿فَاَیْکُونُ طَیْرًا﴾ یه‌کسر ده‌بیت به‌بالنده ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به‌فرمانی خوا ﴿وَاَنْبِیُّۤی﴾ وه چاکی نه‌که‌مه‌وه ﴿الْاَکْثَمَ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْاَبْرَصَ﴾ و به‌له‌ک ﴿وَاُخِی الْمَوْتٰی﴾ وه مردوانیش زیندوو ده‌که‌مه‌وه ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به‌فرمانی خوا ﴿وَاَنْتَبِکُمْ﴾ وه خه‌به‌رتان ده‌ده‌می (له‌خواوه) ﴿بِمَا تَاکُلُوْنَ﴾ چی نه‌خون ﴿وَمَا تَنْدَحِرُوْنَ﴾ چی به‌زه‌خیره‌ه‌له‌گرن ﴿فِیْ یُؤْتِکُمْ﴾ له‌ماله‌کانتاندا ﴿اِنِّیْ فِیْ ذٰلِکَ﴾ به‌راستی هه‌یه‌له‌م موعجیزانه‌دا ﴿لَاۤیۡۤتَۃَ لَّکُمْ﴾ به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هیز بو ئیوه (له‌سهر راسی پیغه‌مبهریه‌تی من) ﴿اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌بر وادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وه (من هاتووم) به‌بر واهینهر ﴿لِّمَا نَبِیْتُ بِدَیِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ به‌و ته‌وراته‌ی که‌له‌به‌رده‌ستمدا به‌ ﴿وَلَا حِجْلَ لَکُمْ بَعْضُ الَّذِیْ﴾ وه هاتووم بو نه‌وه‌ی حه‌لّان بکه‌م هیندی له‌و شتانه‌ی ﴿حُزِرَ عَلَیْکُمْ﴾ که‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌لیشان ﴿وَجَعَلْتُکُمْ بَنَیَّۃَ مِّنْ رَّبِّکُمْ﴾ وه به‌لگه‌م بو هیتان له‌لای په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿فَاَتَقُوا اللّٰهَ﴾ که‌واته‌بترسن له (بی فرمانی) خوا ﴿وَاَطِیعُوْا﴾ وه‌فرمانه‌برداریم بکه‌ن ﴿اِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبُّکُمْ﴾ به‌راستی خوا په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌یه ﴿فَاَعْبُدُوْهُ﴾ ده‌ی بیهرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ﴾ نا نه‌مه‌یه‌رنگای راست ﴿فَلَمَّا اَخْسَ عِیْسٰی﴾ نه‌مجا کاتیک که عیسا هه‌ستی کرد ﴿مِنْهُمْ الْکُفْرَ﴾ به‌بی بر وایی گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ مِّنْ اَنْصَارِیْ اِلَی اللّٰهِ﴾ ووتی: کی له‌گه‌ل مندا یارمه‌تی ده‌ری دینی خوا به‌ ﴿قَالَ الْخَوَارِیْوَتُ﴾ شاگرده‌کانی (حه‌واریه‌کانی) ووتیان ﴿اَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ﴾ ئیمه‌یارمه‌تی ده‌ری دینی خوا به‌ ﴿اٰمَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بروامان به‌خوا هیتاوه ﴿وَاَشْهَدُ﴾ و تو نه‌ی عیسا شاهید به‌ ﴿اِنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾ که‌ئیمه‌گوئرا به‌ل و ملکه‌چی نه‌وین ﴿۵۱﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نه‌ی په‌روه‌دگار مان ئیمه باوه‌رمان هیتا ﴿يَمَّا أَنزَلْتَ﴾ به‌وه‌ی که نار دوو ته‌ته‌خواره‌وه
 ﴿وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ﴾ وه په‌یره‌وی پیغه‌مبه‌ری تو مان کرد ﴿فَاكْتُفِنَّا﴾ ده‌ی خوا به‌ ناومان بنووسه
 (بمانزمیره) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ له ده‌فته‌ری بر وادارانی (به‌کتابه‌رست) دا ﴿وَمَكُرُوا﴾ (جووله‌که‌کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خواش له به‌رانبه‌ردا پیلانی لسی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَاكِرِينَ﴾ وه خواش چاکترین پیلان گیره (له به‌رانبه‌ر پیلان گیراندا بو ووجه‌لکر دنه‌وه‌ی
 فر و فیله‌کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ﴾ (بی‌هسته‌روه‌ه یادت) کاتنی خوا فرموی نه‌ی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ من تو ده‌به‌مه‌وه و به‌رزت ده‌که‌مه‌وه بو لای خوُم ﴿وَمُظَاهِرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وه پاك كهره‌وه‌ی توُم له (هاوده‌می) نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وه په‌یره‌وانی
 (راسته‌قینه‌ی) تو به‌رزه‌که‌مه‌وه ﴿فَوَقَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌سه‌ر بی بر وایاندا ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ نار وژی
 دوایی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان بو لای منه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ نه‌مجا بریار ده‌دهم له
 نیتواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه‌ی که تیا یاندا جیا وازو نا کو کن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون ﴿فَأَعَذِّبُهُمْ﴾ سزایان ده‌دهم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ به‌سزای سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و رژی دوایشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ وه نه‌وانه هیچ یارمه‌تیده‌رنکیان نی به
 ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که بر وایان هیتا وه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه باشه‌کانیان
 کردووه ﴿فَيُوفِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ نه‌وه خوا به‌ته‌واوی پاداشتیان ده‌داته‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بنگومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویت ﴿ذَٰلِكَ تَتْلُوهُ عَلَيْهِ﴾ ثم به‌سه‌ره‌اتانه‌ی که نه‌بان خوئینه‌وه
 به‌سه‌رندا (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ له نایه‌ت و به‌لگه و نیشانه‌کان ﴿وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾
 و قورئانی پر له حیکمه‌تن ﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌پراستی وینه‌ی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وه وینه‌ی نادم وایه ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ که دروستی کرد له گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ له
 پاشان پبی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، نه‌ویش بوو (به‌مرؤف) ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ قسه‌ی راست نه‌وه‌یه
 که له خوا وه به‌تو گه‌یشت ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که واته له گومانداران مبه‌ه ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 نه‌مجا هر که سینک ده‌مه‌قالتی له گهل کردیت (له باره‌ی عیسا وه) ﴿مِّن بَعْدِ مَاجَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوای
 نه‌و زاینه‌ی که (به‌وه‌حی) بو ت هات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا﴾ توش پییان بلی وهرن ﴿نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾
 با بانگی کوپه‌کانمان و کوپه‌کانتان بکه‌ین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾ وه (بانگی) ژنه‌کانمان و ژنه‌کانتان
 بکه‌ین ﴿وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ﴾ وه (بانگی) خو مان و خو تان بکه‌ین ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ له پاشاندا (هموومان)
 له خوا به‌پارینه‌وه ﴿فَنَجْعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ نه‌مجا نه‌فره‌تی خوا بکه‌ین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ له وانه‌مان که
 له دروزنان ﴿﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَقَصُ الْحَقُّ﴾ بینگومان هه‌ر نه‌مه‌یه چیرۆك و داستانی راست و دروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیچ بهر ستر او یکی به‌راستی نی‌یه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌ن‌ها خوانه‌بین ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ته‌ن‌ها خۆی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿وَإِنْ قَوْلُوا﴾ ته‌مجا نه‌گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد. ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ نه‌وه به‌راستی خوانا‌گاداره ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ به‌کرده‌وه‌ی به‌دکاران (گه‌نده‌ل‌کاران) ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌كان ﴿تَعَالَوْا﴾ وهرن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بۆ لای ووته‌یه‌کی ﴿سَوَامٍ﴾ راست و (یه‌كسان) ﴿يَتَنَبَّأُونَ بِكُفْرٍ﴾ له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ كه‌جگه‌له‌خوا نه‌به‌رستین ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ وه هیچ شتیک نه‌كه‌بین به‌هاوبه‌شی ﴿وَلَا تَتَّخِذْ بَعْضُنَا آيَاتِنَا دُونِ اللَّهِ﴾ وه هتیدی‌كمان هتیدی‌كمان به‌به‌روه‌ردگار دانه‌نیین ﴿وَإِنْ قَوْلُوا﴾ ته‌مجا نه‌گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیوه‌ش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیوه‌شاهید بن كه‌ئیمه‌فهرمانبه‌ردار و گوێرايه‌ن و ملکه‌چی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌كان ﴿لِمَ تَتَّخِذُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ بۆچی ده‌مه‌قالی ده‌كه‌ن ده‌باره‌ی ئیبراهیم ﴿وَمَا أُنزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ﴾ له‌كاتێكدا كه‌تورات و ئینجیل نه‌نیراونه‌ته‌خواره‌وه ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ﴾ له‌دوای ئیبراهیم نه‌بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی بۆ تی‌ناگه‌ن ؟ ﴿هَتَّاسُ﴾ ئا‌گادارب‌سن ئیوه ﴿هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ﴾ ته‌وانه‌ن كه‌ده‌مه‌قالیان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ له‌وه‌ی كه‌شتیكتان لیده‌زانی ﴿فَلِمَ تَتَّخِذُونَ فِي مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ ئه‌ی بۆ ده‌مه‌قالی ده‌كه‌ن له‌شتیكتا كه‌هیچی لی‌نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه‌خوا ده‌بزانن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ئیوه‌نازانن ﴿مَا كَانَ لِإِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ ئیبراهیم نه‌جووله‌كه‌بووه ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نه‌گا‌وور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ به‌لكو‌پاك و خوا‌به‌رست و گوێرايه‌ن و ملکه‌ج بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌له‌هاوبه‌ش په‌یدا‌كه‌ران نه‌بوو ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بینگومان نزیک‌ترین كه‌س له‌ئیبراهیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ ته‌وانه‌ن كه‌وه‌ختی خۆی په‌په‌روه‌یان کرد ﴿وَهَذَا النَّحْيُ﴾ وه‌ئهم‌په‌ن‌غه‌مبه‌ره‌و ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌وانه‌ی كه‌به‌روایان هتیاوه ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌خوا دۆستی به‌روادارانه ﴿وَدَّتْ﴾ چه‌زبان ده‌کرد ﴿طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ده‌سته‌یه‌ك له‌خواوه‌ن نامه‌كان ﴿لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ كه‌گو‌م‌راتان بكه‌ن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ له‌كاتێكدا كه‌س گو‌م‌را ناكه‌ن ﴿إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ خۆیان نه‌بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام‌ه‌ه‌ستی پی‌ناكه‌ن (تی‌ناگه‌ن) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌كان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بۆ پی‌به‌روا ده‌بن ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ به‌ئایه‌ته‌كاني خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ له‌كاتێكدا كه‌شایه‌تی ده‌ده‌ن (له‌سه‌ر‌راستی ته‌وان) ﴿۷﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئە‌ی‌ خواوە‌ن‌ نامە‌کان‌ ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ بِالْبَطِيلِ﴾ بۆ‌ پۆ‌شاک‌ی‌ درۆ‌ ئە‌کە‌ن‌ بە‌بەر‌ پراستی‌ دا‌ ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ﴾ وە‌ پراستە‌ کە‌ دە‌شارنە‌و‌ە‌ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لە‌ کاتێکدا‌ خو‌شتان‌ ئە‌مە‌ دە‌زانن‌ ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وە‌ دە‌ستە‌ بە‌ک‌ لە‌ خواوە‌ن‌ نامە‌کان‌ ووتیان‌ (بە‌ هە‌ندیکیان) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بڕ‌ وایتن‌ بە‌و‌ قورئانە‌ ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کە‌ نیر‌ راو‌ە‌تە‌ خوا‌رە‌و‌ە‌ بۆ‌ ئە‌وانە‌ی‌ کە‌ بڕ‌ وایان‌ هێناو‌ە‌ ﴿وَجَهَّزْتَهُمْ﴾ سەر‌ لە‌ بە‌یانیان‌ (بە‌فیل) ﴿وَأَكْفَرُوا وَآخَرُهُ﴾ وە‌ بێ‌ بڕ‌ وایتنە‌و‌ە‌ دە‌مە‌و‌ ئێوارە‌ ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بە‌لکو‌ ئە‌وانیش‌ پە‌شیمان‌ بینە‌و‌ە‌ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باو‌ە‌رتان‌ نە‌بێت‌ ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾ مە‌گەر‌ بە‌ کە‌سێک‌ کە‌ دوای‌ دینی‌ ئێ‌و‌ە‌ کە‌وتبێت‌ ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَدَى﴾ (ئە‌ی‌ مو‌حە‌ممە‌د ﷺ) بلی: بە‌ پراستی‌ پڕ‌ینموونی‌ ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ هەر‌ پڕ‌ینموونی‌ خوا‌یە‌ ﴿أَنْ يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ﴾ (ئە‌ی‌ خواوە‌ن‌ نامە‌کان‌ ئێ‌و‌ە‌ پێشان‌ گرانه‌) کە‌ بدری‌ بە‌ یە‌کێکی‌ تر‌ وێنە‌ی‌ ئە‌و‌ دینە‌ی‌ کە‌ بە‌ ئێ‌و‌ە‌ دراو‌ە‌ ﴿أَوْ يَحْجُوكُمْ﴾ یا‌ دە‌مە‌ قالیان‌ لە‌ گە‌ل‌ بکە‌ن‌ (بۆ‌رتان‌ بدە‌ن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای‌ پەر‌و‌ە‌ردگارتان‌ ﴿قُلْ﴾ (ئە‌ی‌ مو‌حە‌ممە‌د ﷺ) بلی: ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بە‌ پراستی‌ ئە‌و‌ بە‌ هەر‌یە‌ (واتە‌ پێ‌غە‌م‌بەر‌ایە‌تی) بە‌ دە‌ستی‌ خوا‌یە‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ دە‌یدات‌ بە‌ هەر‌ کە‌سێک‌ کە‌ بیه‌و‌یت‌ ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وە‌ خوا‌ خواوە‌نی‌ بە‌خششی‌ زۆر‌ و زانایە‌ ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئە‌و‌ (خوا‌یە‌) پە‌حمە‌ت‌ و می‌هرە‌بانی‌ خۆ‌ی‌ تاییبە‌ت‌ دە‌کات‌ ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بۆ‌ هەر‌ کە‌سێک‌ بیه‌و‌یت‌ (شیاو‌ی‌ بێت‌) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وە‌ خوا‌ خواوە‌نی‌ بە‌خشش‌ و بە‌هرە‌ی‌ گە‌ورە‌یە‌ ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وە‌ لە‌ ناو‌ خواوە‌ن‌ نامە‌کان‌ی‌ ه‌ی‌ وا‌ هە‌یە‌ ﴿مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ يَنْظُرْ﴾ ئە‌گەر‌ خە‌زە‌نە‌ بە‌ک‌ بە‌ سپاردە‌ لای‌ دابنئی‌ ﴿يُؤْذَوْنَ إِلَيْكَ﴾ دە‌تداتە‌و‌ە‌ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ وە‌ ه‌ی‌ واشیان‌ تیا‌یە‌ ﴿إِنْ تَأْمَنَهُ يَدِينُ﴾ ئە‌گەر‌ دینارێکی‌ لا‌ دابنیت‌ ﴿لَا يُؤْذَوْنَ إِلَيْكَ﴾ ناتداتە‌و‌ە‌ ﴿إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مە‌گەر‌ بە‌ سەر‌یە‌و‌ە‌ بو‌ە‌ستیت‌ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئە‌م‌ ناپاک‌ی‌ یە‌ بە‌هۆ‌ی‌ ئە‌و‌ە‌و‌ە‌ بوو‌ ﴿قَالُوا﴾ کە‌ دە‌یان‌ ووت‌: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّمَةِ سَبِيلٌ﴾ گونا‌هە‌مان‌ ناگات‌ لە‌ خوا‌ردنی‌ مالی‌ ئە‌م‌ نە‌خو‌یندە‌وارانە‌ (واتە‌ عەر‌ە‌بە‌کان‌) ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ وە‌ درۆ‌ بە‌ دە‌م‌ خوا‌و‌ە‌ دە‌کە‌ن‌ ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وە‌ خو‌یان‌ دە‌زانن‌ (کە‌ درۆ‌ دە‌کە‌ن‌) ﴿بَنِي﴾ نە‌خیر‌ وانی‌ یە‌ (وە‌ک‌ دە‌لێن‌) ﴿مَنْ أَوْفَىٰ وَعْدُوهٖ﴾ هەر‌ کە‌سێک‌ پە‌یمانی‌ خۆ‌ی‌ بە‌ جی‌ به‌ی‌نیت‌ ﴿وَأَتَقَىٰ﴾ وە‌ پارێز‌کاری‌ بکات‌ و لە‌خودا‌ بتر‌سێت‌ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئە‌و‌ە‌ بە‌ پراستی‌ خوا‌ پارێز‌کارانی‌ خو‌ش‌ دە‌و‌یت‌ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾ بێ‌گومان‌ ئە‌وانە‌ی‌ دە‌یفرۆشن‌ ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ پە‌یمانی‌ خوا‌ ﴿وَأَيْمَنَهُمْ﴾ و سو‌یندە‌کان‌ی‌ خو‌یان‌ ﴿فَتَمَّ قَوْلُهُ﴾ بە‌ نر‌خێکی‌ کە‌م‌ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئە‌وانە‌ ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بێ‌ بە‌شن‌ (لە‌ بە‌هرە‌ی‌ خوا‌) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لە‌ پۆ‌ژی‌ دوایی‌ دا‌ ﴿وَلَا يَكْفِيهِمُ اللَّهُ﴾ وە‌ خوا‌ قسە‌یان‌ لە‌ گە‌ل‌ ناکات‌ ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وە‌ نە‌ما‌شاشیان‌ ناکات‌ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە‌ پۆ‌ژی‌ قیامە‌تدا‌ ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ و لە‌ گونا‌هیان‌ خو‌ش‌ نابێت‌ و پاکیان‌ ناکاتە‌و‌ە‌ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە‌ بۆ‌ ئە‌وان‌ هە‌یە‌ سزای‌ بە‌ ئێش‌ و نازار‌ ﴿۷۷﴾

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا﴾ به راستی له خواهن نامه‌كان ده‌سته‌یه‌ك هه‌یه ﴿يَتْلُونَ آيَاتَهُم بِالْكِتَابِ﴾ (ناو به‌ناو نامه‌كه‌یان تیكه‌ده‌ن و) زمانیان با‌ئه‌ده‌ن و ئه‌پینچه‌وه به‌خویندنه‌وه‌ی كتیبه‌كه‌یان (ته‌ورات) ﴿لِيَتَحَسَّبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا‌ئۆ وا بزانی‌ت له‌نامه‌ی خوا‌یه ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (له‌كاتیكه‌دا) كه ئه‌وه له‌نامه‌ی خوانی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه‌ده‌لێن ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه‌وه له‌خوا‌وه‌یه ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له‌كاتیكه‌دا كه ئه‌وه له‌خوا‌وه‌نی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وه‌درو به‌ده‌م خوا‌وه‌ده‌كه‌ن و ﴿وَهُمْ يَفْهَمُونَ﴾ خو‌شیان ده‌زانن (كه‌درویه) ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾ نابێ بۆ هه‌یج ئاده‌می یه‌ك ﴿أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ كه‌خوا نامه‌و شه‌ریعه‌ت و پیغه‌مبه‌ری‌تی دابی‌تی ﴿ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ﴾ پاشان به‌خه‌لكی بلی‌ت ﴿كُونُوا عِبَادًا لِّي﴾ بین به‌به‌نده‌ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جباتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ به‌لكو (پیان ده‌لێت) خوا په‌رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كه‌خوا نامه‌ی خودا ده‌كه‌ن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه‌ئیه خو‌شتان ده‌بخویننه‌وه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وه‌خوا فه‌رمانشان پێ نادات ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ وَالنَّيِّبِينَ﴾ كه‌فری‌شته و پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن ﴿أَرْبَابًا﴾ به‌په‌رستراوی خو‌تان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ﴾ چۆن (خودا) فه‌رمانتان پێ ده‌دات پێ بروابن (كافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ئیه به‌روا دار بوون؟! ﴿وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ (به‌پێته‌وه‌یادیان) كاتێك كه‌خوا په‌یمانی وه‌رگرت له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿لَمَّا أَتَيْنَكُمْ﴾ كه‌هه‌رچیم دانی ﴿مِنْ كِتَابٍ﴾ له‌نامه‌و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حه‌كمه‌ت و (شه‌ریعه‌ت) ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ له‌پاشان پیغه‌مبه‌ری‌كتان بۆ هات ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ﴾ به‌به‌روا هه‌تبه‌ر به‌و نامه‌ی كه‌له‌لانا‌نه ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ ده‌بێ به‌روای پێ به‌هه‌تن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه‌یارمه‌تی بده‌ن ﴿قَالَ﴾ خوا فه‌رمو‌وی: ﴿أَقْرَبُكُمْ﴾ ئایا دانتان نا به‌م په‌یمانه‌دا؟ ﴿وَأَخَذَ نُوْحٌ عَلَى دَالِكُمْ إِصْرِي﴾ وه‌له‌سه‌ر ئه‌وه په‌یمانی منتان وه‌رگرت ﴿قَالُوا﴾ پیغه‌مبه‌ران ووتیان: ﴿أَقْرَبُنا﴾ به‌لێ دانتان پێداناو په‌یمانمان به‌ست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا فه‌رمو‌وی كه‌واته ئیه به‌شاهه‌ید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه‌منیش له‌گه‌ل ئیه ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ به‌كه‌نكم له‌شاهه‌دان ﴿فَمَنْ تَوَلَّى﴾ جا ئه‌وه‌ی پشته‌ی هه‌لكرد (له‌م په‌یمانه) ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دوا‌ی ئه‌م دان پێدانا‌نه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ كه‌واته هه‌ر ئه‌وان ده‌سته‌ی ده‌رچوان له‌فه‌رمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ئایا (پێ بروابن) داوا‌ی غه‌یری دینی خوا ده‌كه‌ن؟! ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌كاتیكه‌دا كه‌هه‌رچی له‌ئاسمان و زه‌وی دا‌یه گو‌یرایه‌ل و ملکه‌چی خودان ﴿طَوْعًا﴾ بیانه‌وێ (به‌ویستی خو‌یان) ﴿وَكَرْهًا﴾ یا نه‌یانه‌وێ (به‌ناچاری) ﴿وَالَّذِينَ يَرْجِعُونَ﴾ وه‌هه‌موو هه‌ر بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌ڕێننه‌وه ﴿۱۳﴾

﴿قُلْ﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) بلی: ﴿عَمَّا يَآلَهُ﴾ نېمە بېرومان هیتاوه به‌خوای گه‌وره ﴿وَمَا أَنزِلَ عَلَيْنَا﴾ وه به‌وه‌ی نیرراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بومان ﴿وَمَا أَنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه به‌وه‌ی که‌ نیرراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ ئیبراهیم ﴿وَأَسْمَاعِيلَ وَاسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ وئیسماعیل وئیسحاق به‌عقوب وکوران به‌عقوب ﴿وَمَا أَوْفَىٰ﴾ وه به‌وه‌ی که‌ دراوه ﴿مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ به‌ موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه پېغه‌مبهره‌کانی تر له پهره‌ردگاریانه‌وه ﴿لَا تُفَرِّقُ﴾ جیاوازی ناکه‌ین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ له‌نیوان هیچ کامیک له‌م پېغه‌مبهرانه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه نېمە بۆ‌خوای گه‌وره‌ گه‌ردن که‌چین ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا﴾ وه ههر که‌سینک دوا‌ی ههر ئاینیک بکه‌وینت جگه‌ له‌ ئاینی ئیسلام ﴿فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ﴾ ئەوه‌ لینی وه‌ر ناگیرى ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه ئەو له‌ پورزی دوا‌ی دا ﴿مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ له‌ زهره‌رمه‌ندانه ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾ چۆن خوا پرنموونی گهلینک ده‌کات ﴿كَفَرُوا﴾ بى‌ بربوابوون ﴿بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ دوا‌ی بربوا هیتانیان ﴿وَشَهِدُوا﴾ وه شایه‌تیان دابى‌ ﴿أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ﴾ که‌ ئەو پېغه‌مبهره‌ راسته‌ و (له‌ لایه‌ن خوداوه‌ هاتووه‌) ﴿وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ وه نیشانه‌ی زوریان بۆ‌هاتى‌ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا پرنموونی گهل‌ی سته‌مکاران ناکات ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ﴾ ئەوانه‌ سزایان ئەوه‌یه‌ ﴿أَنۢ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ که‌ له‌ سه‌ریانه‌ نه‌فرینی خودا ﴿وَالْعَلَلِيكُمُ﴾ و نه‌فرینی فریشته‌کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ و نه‌فرینی ههموو خهلکی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له‌و (نه‌فرینه‌) دا ده‌مېتنه‌وه‌ به‌ ئینجگاری وه‌ه‌میشه‌یی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لى‌ سووک ناکریت ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه مؤله‌ت نادرین. ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه‌ گه‌ر ئەوانه‌ی ﴿تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ توبه‌یان کردبى‌ دوا‌ی ئەوه‌ ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردبیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه‌ بېنگومان خوا لى‌ خوشبووی میهره‌بانه‌ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ راستی ئەوانه‌ی که‌ بى‌ بربوابوون ﴿بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ دوا‌ی بربوا هیتانیان ﴿ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا﴾ پاشان زیاتر بى‌ باوه‌ر بوون ﴿لَنۢ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ ههر گیز ته‌وبه‌یان لى‌ گیرا ناکریت ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئانه‌وانه‌ ئەوانه‌ن که‌ گومر ابوون ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ راستی ئەوانه‌ی بى‌ بربوابوون ﴿وَمَا تَأْوَاهُمْ كُفْرًا﴾ وه به‌ بى‌ بروایی مردن ﴿فَلَنۢ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ﴾ ئەوه‌ ههر گیز (فدیه‌) له‌ هیچ کامیکیان وه‌ر ناگیریت ﴿قُلۡ الْأَرْضُ ذَهَبًا﴾ با پر به‌ ههموو زه‌ویش زیر بیت ﴿وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهٖ﴾ بیه‌خشیت له‌ بریتی دا (بۆ سووک کردنی سزا له‌سه‌ری) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه ئەوانه‌ سزای به‌ نازاریان بۆ‌هه‌یه‌ ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنۢ نَّاصِرِينَ﴾ وه هیچ باریده‌ده‌ر و سه‌رخه‌ریکیان نی‌ به‌ ﴿﴾

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ ثبوت ہر گیز بہ خیر و چاکہ ناگہن (وہ دہسگیر تان نابیت) ﴿حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا أُحِبُّوْنَ﴾ تا نہ بیہ خوشن ہندی لہو دارایی ہدی کہ خوشستان دہویت ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ہر چی بیہ خوشن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نہوہ بینگومان خودا ناگای لی بہ (بہ پنی دل و دہروونتان پاداشستان دہداتہ وہ) ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاًّا﴾ ہہموو جوڑہ خوار دہمہنیہ کان حہلال بوون ﴿لَسْتَ بِإِسْرَءِيلَ﴾ بؤ نہوہی بہ عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ﴾ بیجگہ لہوہی کہ بہ عقوب حہرامی کرد ﴿عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ لہسہر خوی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش ﴿أَنْ تُزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ ناردنہ خوارہوہی تہورات ﴿فَلَقَا نُوحًا لِّتُؤْذِنَهُ﴾ (نہی موحمہمہد ﴿بَلَىٰ﴾ بلی: دہی تہورات بہین ﴿فَاتَّخَذَهَا﴾ و بیخویننہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر ثبوتہ راست دہکہن ﴿فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ نہ مجا ہر کہس درو بہ دہم خواوہ ہلہستنی ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ لہ پاش نہوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰلِغُونَ﴾ کہواتہ نہوانہ خویانن سستہمکارن ﴿فَلَصَدَقَ اللَّهُ﴾ (نہی موحمہمہد ﴿بَلَىٰ﴾ بلی: خوا راستی فرموو ﴿فَاتَّخَذُوا مِلَّةَ إِبْرٰهِيْمَ﴾ کہوا بوو پدیرہوی ثابینی ئیبراہیم بکہن ﴿حَنِيفًا﴾ کہ پاکہ (بہ ویستی خوی لہ بیرو باوہرو کرداری ہلہ لای داوہ بؤ بیرو باوہرو کرداری راست) ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ ہیج کاتیک لہ ہاوبہش بریار دہران نہبووہ ﴿إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ بہ راستی بہ کہم مالیک ﴿وَضَعِ لِلنَّاسِ﴾ دانراوہ بؤ (خواپہرستی) خہلکی ﴿لِّلَّذِي يَكُنَّ﴾ نہو مالہ بہ کہ لہ بہ ککہ (مہ ککہ) دایہ ﴿مُبَارَكًا﴾ پیروز کراوہ ﴿وَهٰذِي لِّلْعٰلَمِيْنَ﴾ وہ رینموونی بہ بؤ جیہانیان ﴿فِيْہِ ءَايٰتٌ بَيِّنٰتٌ﴾ تیابدا ہدیہ چہند بہ لگہو نیشانہی پروون ﴿مَقَامُ اِبْرٰهِيْمَ﴾ (کہ بہ کیکیان) شوین و ہستانہ کہی ئیبراہیمہ ﴿وَمَنْ دَخَلُوْهُ﴾ وہ ہر کہس چوویتہ نہو شوینہ ﴿كَانَ ءَامِنًا﴾ بی ترس بووہ (لہ زیان و نازاردان) ﴿وَلَوْ عَلَی النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوہ لہسہر خہلکی و فہرزی کردوہ لہسہریان ﴿حِجَّ اَنْبِیَیْہِ﴾ حہجی مالہ کہی (خوی) ﴿مَنْ اَسْتَطَاعَ اِلَیْہِ سَبِيْلًا﴾ لہسہر ہر کہسینک کہ توانای گہ یشتن و (پویشتنی) ہہبیت بؤی ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ وہ ہر کہس باوہری نہبی (یان توانای ہہبیت و نہجیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيْرٌ عَلَی الْعٰلَمِيْنَ﴾ نہوہ بہ راستی خوا بی نیازہ لہ ہہموو جیہانیان ﴿فَلْيَتَاخَلَّ الْكِتٰبُ﴾ بلی: نہی نامہ داران (خواوہن کتیبہ کان) ﴿لِیَرْکَفُرُوْنَ﴾ لہ بہر چی بی پروان ﴿یَتَايَا لِّلّٰہِ﴾ بہ بہ لگہ کانی خوا ﴿وَاللّٰہُ شَہِيْدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو ناگادارہ ﴿عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ﴾ بہ نہوہی کہ دہیکہن ﴿فَلْيَتَاخَلَّ الْكِتٰبُ﴾ بلی: نہی خواوہن کتیبہ کان ﴿لِیَرْقُصُوْنَ﴾ لہ بہر چی بہر گری (رینگری) دہکہن ﴿عَنْ سَبِيْلِ اللّٰہِ﴾ لہ پئی ی خوا ﴿مَنْ ءَامَنَ﴾ کہ سینک کہ پروای ہینابی (مہبہست پنی پیغہمہرو باوہر دارانہ) ﴿تَتَّبِعُوْنَهَا عِوَجًا﴾ دہتانہوی بہ ناراست بیخہنہ بہر چاوی خہلک ﴿وَأَنشُرْ شَہَدًا﴾ لہ کاتیکدا ثبوتہ زانوا ناگادارن (بہوہی پئی ی خواہی) ﴿وَمَا اللّٰہُ بِغَفِيْلٍ﴾ وہ خوابی ناگانی بہ ﴿عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ لہوہی کہ ثبوتہ دہیکہن ﴿یَتَايَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾ نہی نہو کہسانہی کہ پرواتان ہیناوہ ﴿إِنْ تُطِيعُوْا فِرْعٰنًا﴾ نہ گہر ثبوتہ گوپراہی لہ دہستہ بہ ک بن ﴿مِنَ الَّذِیْنَ أُوْلُوا الْکِتٰبِ﴾ لہوانہی کہ نامہیان پندراوہ ﴿یَرُدُّوْکُمْ بَعْدَ اِیْمٰنِکُمْ کَافِرِیْنَ﴾ دہتانکہ نہوہ بہ کافر دوا ی پروا ہینانہ کہتان ﴿

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بنی پرواده‌بن؟ ﴿وَأَنشُرُ ثَمَلًا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا ده خوینریته‌وه به سهر تاندا
 ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ﴾ به لگه کانی خوا (نایه ته کانی قورئان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه پینغه مبه ره که ی له ناوتاندا به
 ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر که س دهست بگری به (نایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَى﴾ نه وه به راستی
 رینمونی کرا وه ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینبازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هیتا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقَّ قَوْلِي﴾ ترسانیک که شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وه مه مرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسَامُونَ﴾ هدر به موسولمانی نه بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مووتان دهست
 بگرن به هوی په یوه سستیان به خوا وه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مبه بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به ره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سهر تانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَغْدَاةً﴾ له
 کاتیکدا که ئیوه دوزمنی به کتر بوون ﴿قَالَ الَّذِينَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ﴾ به لام خوا هؤگری خسته نیوان دلّه کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیر بوون به برای به کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه ئیوه له سهر لیواری چالی بوون له ناگر ﴿فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا﴾ به لام خوا رزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نابه و جوړه ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خوا به لگه ونیشانه کانی خوی پروون ده کاته وه
 بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به رده و ام بن له سهر رینمونی (یان له سهر شاره زایی) ﴿وَلَسْتَ كُنْ مِّنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ نه بی له ناو ئیوه دا کۆمه لیک بیت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه واز بکه بن بۆ چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن به هه موو چاکه یه ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکه بن له هه موو
 خرابه یه ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خویانن سهر که وتوو و سهر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِثْنَةٌ﴾ نه وانه مبه بن (وه ک نه هلی کتاب) ﴿تَفَرَّقُوا﴾ که بهش بهش و ﴿وَاخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِّنْ بَعْدِ﴾ له پاش نه وه ی ﴿مَلَجَأَ مُمَرِّئِينَ﴾ نه و به لگانه ی بۆیان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه وانه سزایه کی گوره یان بۆ هه یه ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ رۆژنیک دیت که چند پروویه ک
 سپی ده بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پروویه ک رهش ده بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که پروویان رهش سووه ﴿أَكْفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بی یان ده و وتریت) بۆچی بی پروابوون له پاش
 پروا هیتانسان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته به چیرن سزا ﴿يَا كُفْرُ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بی پروایی تانه وه ﴿وَأَمَّا
 الَّذِينَ﴾ نه وانه سپی ده بیت ﴿فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ نه وه له ناو به زه یی
 خودان (له به هه شتدان) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیتدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكُمْ﴾ ده یان خوینینه وه به سهرت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه ویت ﴿ظُلُمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته میک بۆ جیهانیان ﴿۱۳﴾

﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ تہنہا بق خواہ ہرچی لہ ناسمانہ کاندایہ (ومولکی خودایہ) ﴿وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ وہ ہرچی لہ زہوی دایہ ﴿وَالِی اللّٰہ﴾ وہ ہر بولای خودا ﴿تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ دہ گہریتہ وہ ہموو کارہ کان ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ نیتہ (موسولمانان) باشترین گہلنک بوون ﴿أَخْرَجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بق خہلکی ہینرا بیتہ دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان دہدہن بہ چاکہ ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ جلہ وگیری دہ کہن لہ خرابہ ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰہ﴾ وہ برہوا دہ ہینن بہ خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْکِتَابِ﴾ تہ گہر نامہ دارہ کان (خواہن کتیبہ کان لہ جولہ کہو گاورہ کان) برہوایان بہینایہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ تہوہ باشترہوو بوایان ﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ہندی لہوان برہوادارن و (باوہرہیان ہیناوہ بہ ناینی نیسلام) ﴿وَكَرَّهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بہ لام زورہیان لہ فرمانی خوا دہرچوون ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ ہدر گیز تہوان زیانتان پی ناگہ یہنن ﴿إِلَّا أَذًی﴾ مہ گہر زیانینکی کہم ﴿وَإِنْ يُفْتَلُواكُمْ﴾ وہ تہ گہر بجہ نگیں لہ گہلتاندا ﴿يُولُوكُمْ أَذًى بَارَ﴾ پشتان تی دہ کہن ﴿شَعْرًا لَّيْصُرُونَ﴾ دواتریش سہر کہوتوونابن ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ﴾ دراوہ بہ سہریاندا سہر شورپی وریسواپی ﴿أَنْتُمْ مَّا تَقِفُوا﴾ لہ ہدر شویننک بین ﴿إِلَّا يَحْتَبِلُ مِنْ أَلْفٍ﴾ مہ گہر بہ ہوی بہلین لہ لایہن خودا دہ نہ بیت ﴿وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ بہلیننک لہ لای خہلکہوہ ﴿وَبَآءُ وَيَقْضَىٰ مِنَ اللّٰہ﴾ شایستہی خہ شمینکی گہورہ بوون لہ لایہن خواوہ ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةُ﴾ وہ دراوہ بہ سہریاندا ہزاری (دہروون و چاو برسیتی) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ تہوہ لہ بہر تہوہ بوو تہوان ﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰہ﴾ بی برہوابوون بہ بہلگہ کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وہ پینغہ مہرانیان دہ کوشت ﴿يَغْيِرُ حَقَّ﴾ بہنارہوا ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ تہوہش بہ ہوی تہوہوہ بوو کہ تہوانہ سہرہینچی ﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ و دہست دریزیان دہ کرد ﴿لِيَسُوْا سَوَاءً﴾ ہموو (نامہ دارہ کان) چوون یہ ک نین ﴿مِنْ أَهْلِ الْکِتَابِ﴾ لہناو خواوہن نامہ کاندایہ ﴿أُمَّةً قَابِمَةً﴾ دہستہ یہ ک راست ورنک ہن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللّٰہ﴾ نایہ تہ کانی خوا دہ خوینن (وباوہرہیان ہیناوہ بہ ناینی نیسلام) ﴿ءَاَنَاءَ الْاَيْلِ﴾ لہ (کاتہ کانی) شہودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وہ لہ (کاتہ کانی) کپنوش بردنیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللّٰہ﴾ برہوایان ہہ بہ بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ پوزی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان دہدہن بہ ہرچی چاکہ بہ ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ بہرگری دہ کہن لہ ہرچی خرابہ بہ ﴿وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ وہ پشیرکی دہ کہن لہ ہموو چاکہ کاندایہ ﴿وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصّٰلِحِينَ﴾ وہ تہوانہ لہ کومہ لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ ہدر خیر و چاکہ بہ کہن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ﴾ تہوہ ہدر گیز بی بہش نا کرین لہ پاداشتہ کہی ﴿وَاللّٰہ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش بہ ناگاہیہ لہ پاریز کاران ولہ وانہی لئی دہ ترسن ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌بی برپا برون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ سوود به‌وان ناگه‌یه‌نی ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌ماله‌کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه‌منداله‌کانیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ هیچیک له‌لای خواوه
 ﴿وَأُولَئِكَ﴾ نا نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوه‌ل وهاورپی ناگر ده‌بن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ﴾ وینه‌ی نه‌و مال و داراییه‌ی که‌به‌ختی ده‌که‌ن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ له‌م زیانی دونیایه‌دا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ به‌ وینه‌ی بایه‌که ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سه‌رما و سوله‌ی تیدا‌بیت
 ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات له‌کشتو کالی تا‌قیمیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد‌بیت
 ﴿فَأَهْلَكَ كَثْرَتُهُ﴾ جا نه‌و (با) و سه‌رمایه‌ کشتو کاله‌ی له‌ناو به‌ریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وه‌خوا
 سته‌می لی نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿وَلَا يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانه‌ی که‌برواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا﴾ مه‌گرن بز خوثان ﴿بِطَانَةً﴾ دوستی
 گیانی به‌گیانی ﴿مِن دُونِكُمْ﴾ جگه له‌خوثان (وانه جگه له‌باوه‌پداران) ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ دریغیتان لی
 ناکه‌ن ﴿حَبَالًا﴾ له‌هیچ شه‌ر و خراپه‌یه‌ک ﴿وَذُوا﴾ ناوا ته‌خوازی ﴿مَا عِزُّهُمْ﴾ ناخوشیتانن ﴿قَدْ بَدَتْ
 بَيْنُكُمْ دَرَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ خه‌شم و قین ﴿مِنَ أَقْوَامِهِمْ﴾ له‌(قه‌کانی) ده‌میان‌وه ﴿وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْثَرُ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌دلیاندا شار دو‌یانه‌ته‌وه گه‌وره‌تره ﴿قَدْ يَتَنَبَّأُ لَكُمْ الْآيَاتُ﴾ به‌راستی به‌لگه
 ونیشانه‌کانمان بز پروون کردونه‌ته‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ ژیرین ﴿هَٰذَا نَشْرُ أَوْلَادٍ يُحِبُّونَهُمْ﴾
 بیدارین نا نه‌وه‌ ئیوه‌ن که‌نه‌وانتان خوش ده‌ویت ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ وه‌نه‌وان ئیوه‌یان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾
 وه‌باوه‌رتان هیه‌هه ﴿يَا لِكَيْتَبِ كُفْرِهِ﴾ به‌هه‌مو و نامه‌ناسمانی به‌کان ﴿وَإِذَا الْقُوكُرُ﴾ کاتیک نه‌وان پیتان بگه‌ن
 ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾ ده‌لین بر و امان هیناوه ﴿وَإِذَا خَلَوْا﴾ وه‌کاتیک ته‌نها بونه‌وه ﴿عَصَوْا عَنْكُمْ الْأَنْتَامِلَ﴾
 سه‌ره‌په‌نجه‌کانی خویان نه‌گه‌زن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ له‌رقدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَعِظُّكُمْ﴾ به‌داخ
 و رقی خوثانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زانایه ﴿يَذَاتُ الصُّدُورِ﴾ به‌وه‌ی له‌ناو دله‌کاندایه ﴿وَلَا تَسْتَسْكِرْ حَسَنَةً﴾
 نه‌گه‌ر چاکه و خوشیه‌کتان پی بگات ﴿تَسْتَوْهُمْ﴾ غه‌مبار ده‌بن ﴿وَلَنْ تُصْبِحَ كُمْ
 سَيِّئَةً﴾ به‌لام نه‌گه‌ر ناخوشیه‌کتان پی بگات ﴿يَفْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش ده‌بن پیی ﴿وَلَنْ تُصْبِحُوا﴾
 نه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ئارام بن (له‌سه‌ر گو‌پرایه‌لی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و له‌خوا بترسن ﴿لَا يَصْرُكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا﴾ پیلانی نه‌وان هیچ زیانی‌کتان پی ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ به‌راستی خوا
 ته‌واو ناگاداره به‌هرچی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿وَإِذَا﴾ وه‌(بینه‌وه بیران) کاتیی ﴿عَدَوْتُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ﴾ که
 به‌یانی زوو ده‌رچوویت له‌لای مال و خیزانت ﴿تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بر و اداره‌کانت نیسته‌جی نه‌کرد
 ﴿مَقْعِدَ الْقِتَالِ﴾ له‌چهند شو‌ینیکدا بز جه‌نگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری
 زانایه ﴿

﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاته‌دا که دوو کومه‌ل له یتوه خه‌ریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست بن وتیک بشکین و (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾ به‌لام خوا دو‌ست و یارمه‌تی ده‌ریان بوو ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه پروا داران با پشت ته‌نجا به‌خوا بیه‌ستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بینگومان خوا یتوه‌ی سه‌رخست ﴿يَبْذِرُ﴾ له (جهنگی) به‌دردا ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ له کاتیک‌دا یتوه کهم و لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو سوپاس گوزاری بن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان بخه‌ره‌وه) نهو کاته‌ی ده‌توت به‌پروا‌داره‌کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ نایا به‌ستان نی یه ﴿أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان کومه‌کشان بکات ﴿يُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ به‌سی هه‌زار ﴿مِّنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ مُزَلِّينَ له فریشته دابه‌زیتراوه‌کان ﴿يُنَزِّلُ أَنْ تَقْبَلُوا﴾ به‌لی، نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَيَأْتُواكُمْ مِّن قُرْبِهِمْ هَٰذَا﴾ په‌لامارتان بدن له‌م کاتانه‌دا ﴿يُعَذِّبُكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان کومه‌کشان بکات ﴿بِخَمْسَةِ آلَافٍ﴾ به‌پنج هه‌زار ﴿مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشته نیشانه‌داره‌کان ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وه خوا ته‌نجا نهو (کومه‌کی) یه‌ی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ به‌مژده‌بو‌تان ﴿وَلِتُطمِئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ﴾ وه بو‌نه‌وه‌ی دله‌کانتانی پی‌نارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ (نه‌وه‌ش بزانن) سه‌رکه‌وتنیش ته‌نجا له‌لایه‌ن خوی ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بالا‌ده‌ستی داناوه‌یه ﴿لِيَقْطَعَ طَرَقًا﴾ وه ناردنی فریشته‌کان) بو‌نه‌وه‌بوو دابریت (له‌ناوی بات) به‌شیک ﴿مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌وانه‌ی که بی‌پروان ﴿أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ﴾ یان خه‌ف‌ت باریان بکات (به‌تیشکانبیان) ﴿فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ نه‌مجا بگه‌رینه‌وه به‌نا‌ئومیدی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ ده‌باره‌ی هه‌له‌هاتووه‌کانی شه‌ری ئو‌خود به‌راستی به‌ده‌ست تو‌نی یه (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیک له‌و کاره‌دا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا) ته‌وبه‌بیان لی‌وه‌رگری ﴿أَوْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿وَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وانه سته‌مکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر بو‌خوایه‌هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هه‌رچی له‌زه‌وی دایه ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ خوش‌ئه‌بی له‌هه‌ر کهس خوی بیه‌وی وه سزای هه‌ر که‌سیش نه‌دات خوی بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانی که‌پرواتان هیتاوه ﴿لَا أَكُلُوا الْرِزْقًا﴾ سوود مه‌خون ﴿أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾ چ‌ه‌ند به‌رامبه‌ر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بزگارب‌ن ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وه خوتان بپاریزن له‌و ناگره‌ی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌ناماده‌کراوه‌بو‌بی‌پرواکان ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه‌گوی رایه‌لی خودا و پی‌غه‌مبه‌ربن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بینگومان میهره‌بانیتان له‌گه‌ل نه‌کریت ﴿۷۱﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبر کنی بکن بنو لی بوردنیکی گه‌وره‌ی (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ر گارتانه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بنو به‌ه‌شتینک که پانییه‌که‌ی (به‌ئندازه‌ی) ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی په‌ ﴿أَعِذْتُ لِمُتَّقِينَ﴾ که ئاماده‌کراوه بنو له‌خواترسان ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی مال ده‌به‌خشن (له‌ری‌ی‌خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له‌کاتی خوشی (ده‌وله‌مندی) و ناخوشی دا ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ﴾ و رقی به‌تینی خویان ده‌خونه‌وه و ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ده‌بوورن له‌خه‌لکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکه‌کارانی خوش ده‌وینت ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً﴾ وه ئه‌وانه‌ی که کاتینک کرده‌وه به‌کی ناشیرین ده‌که‌ن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یاسته‌م له‌خویان ده‌که‌ن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ که یادی خویان کرده‌وه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ئه‌مجا داوای لی بووردن ده‌که‌ن بنو گونا‌هه‌کانیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ﴾ ئایا کی ده‌بووریت له‌گونا‌هه‌کان ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ببنجگه‌له‌خوا؟ ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا﴾ وه به‌رده‌وام نابن ﴿عَلَىٰ مَا قَلَّوْا﴾ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کردوویانه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتینکدا بزائن (گونا‌هه‌) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئا ئه‌وانه ﴿جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشتیان لی بووردنه ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ر دگاریانه‌وه ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چهند باخاتینک (به‌ه‌شتینک) ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروباره‌کان ده‌رون به‌ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئه‌میتنه‌وه له‌و به‌ه‌شتانه‌دا به‌ه‌میشه‌یی ﴿وَبَقَرَةُ آجُرٍ الْعَمِلِينَ﴾ چهند چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿فَدَخَلَتْ﴾ ببنگومان رابورد ﴿مِنْ قَبْلِكَ مَسْنً﴾ له‌پیش ئیوه‌وه چهند ری و یاسایه‌ک (باوینک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌مجا ئیوه‌بگه‌رین به‌زه‌ویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سه‌رنج بدن ئایا چون بوو ﴿عَلَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سه‌رئه‌نجامی بی بپرواکان ﴿هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه‌مه‌روون کردنه‌وه به‌بنو هه‌موو خه‌لکی ﴿وَهَدَىٰ وَمَوْعِظَةً﴾ و ریتنموونیی و ئاموزگاری په‌ ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾ بنو له‌خواترسان ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست و دل لاواز مه‌بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غه‌مبار مه‌بن ﴿وَأَنشُرُ الْأَعْلُونَ﴾ هه‌ر ئیوه‌به‌رز و بلند ترن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر پروادار بن ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ (له‌ئو‌خوددا) زام و بریتان تووش بووه ﴿فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ﴾ ئه‌وه ببنگومان ئه‌و هوزه‌ (بتپه‌رسته‌کان له‌به‌دردا) زام و برینیان تووش بووه ﴿مِثْلَهُ﴾ به‌وینه‌ی زامی ئیوه‌ ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ﴾ ئه‌و چهرخ و پوزانه‌ی (زالبون و سه‌رکه‌وتنانه‌) ﴿نُذِلُوا لَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ده‌یگنیرین له‌ناو خه‌لکیدا (جارینک بنو ئیوه‌ و جارینک بنو ئه‌وان) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (له‌دونیا‌دا) خوا ده‌ری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌وانه‌ی پروایان هیتاوه ﴿وَيَسْخِذَ مِنْكُمْ﴾ و له‌ناو ئیوه‌دا هه‌لبزیریت ﴿شُهَدَاءُ﴾ چهند که‌سینک به‌شه‌ید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ وه خواسته‌م کارانی خوش ناوینت ﴿۱۱﴾

﴿وَلِيَمَّحَصَّ اللَّهُ﴾ وہ تا خوا (لہ تاوان) پاک بکاتہ وہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہ‌ی کہ بر وادارن ﴿وَيَمَحَصَّ الْكَافِرِينَ﴾ وہ بی باوہ پران بنہ بر بکات ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا ئیوہ وا گومانان دہ برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ کہ دہ چنہ بہدہشت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہخستوہ (واتہ تاقی نہ کردونہ تہ وہ) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہ‌ی تی دہ کوشن لہ ئیوہ ﴿وَيَعْلَمِ الصَّادِقِينَ﴾ و ہیشتا دہری نہخستون کہ سانیک لہ ئیوہ کہ خور اگران ﴿وَلَقَدْ كُتِبَ﴾ سویند بی بیگومان ئیوہ ﴿تَمُوتَ أَلَمُوتَ﴾ ئاواتی (شہ ہیدی و) مردنتان ئەخواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش ئەوہی ﴿أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ بی ی بگن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ خو بہ راستی مردنتان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زہق سہیرتان دہ کرد ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحمہد ﷺ تہنہا پیغہ مہرئکہ (نہ مرئی یہ) ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهِ الْمُسْلَى﴾ بیگومان لہ پیش ئەو پیغہ مہرانی تر رابوردون ﴿أَفَلَا يَنْمَاتُ﴾ جا ئایا ئەگہر وہ فاتی کرد ﴿أَوْ قِيلَ﴾ یان کوژرا ﴿أَنْفَلَيْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ﴾ دہ گہرینہ وہ بؤ دواوہی خوٹان (پاشگہز دہنہ وہ) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ہەر کہس ہہلگہرینہ وہ ﴿عَلَىٰ عَقْبَيْهِ﴾ بؤ دواوہی خوی (بؤت پەرستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ ئەوہ ہەر گیز (ئەو کہسہ) هیچ زیانیک ناگہیہ نیت بہ خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وہ بہ زووی خوا پاداشتی ﴿الشَّاكِرِينَ﴾ سوپاس گوزاران دہداتہ وہ ﴿وَمَا كُنْتَ لِنَفْسٍ﴾ هیچ کہسینک نہبووہ ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ کہ بمریت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ فرمانی خوا ﴿كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾ نوسراوینکی کات دیاری کراوہ (لہو کاتہدا کہ خوی گہورہ دیاری کردوہ) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ہەر کہسینک دہیہ ویت ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و دہستکہ و تی دونیایی ﴿فَنُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ لہو (پاداشتی دنیا) ہہندینکی پی دہدہین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وہ ہەر کہسینک دہیہ ویت ﴿ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی پاشہرور ﴿فَنُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ لہو (پاداشتی پاشہرورہ) ہہندینکی پی دہدہخشین ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وہ بہ زووی پاداشتی سوپاس گوزاران دہدہینہ وہ ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ﴾ زور لہ پیغہ مہران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جہنگ و کوشتاریان کردوہ لہ گالیاندا (شانہ شانیان) ﴿رَيْثُونَ كَثِيرٌ﴾ زور لہ زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و دہستہ پاچہ نہبوون ﴿لَمَّا أَصَابَهُمْ﴾ بہ ہوی ئەوہی کہ دوو چاریان بووہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پی ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وہ بی ہیز و لاواز نہبوون ﴿وَمَا اسْتَكْبَرُوا﴾ وہ سہریان شور نہ کرد بؤ دوژمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ﴾ وہ خوا خور اگرا نی خوش دہوینت ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ہەر ئەمہ ووتہی ئەوان بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ ئەی پەروردگارمان لیمان بیورہ ﴿ذُنُوبَنَا﴾ لہ گوناہہ کانمان ﴿وَإِسْرَافَنَا﴾ وہ لہ زیادہ پەرہیمان ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ لہ کارووبارماندا ﴿وَوَقَّيْتُ أَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جیگیر بکہ (لہ جہنگدا) ﴿وَأَنْصَرَيْنَا﴾ و سہرمان بخہ ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ بہ سہر کژمہلی بی پروایاندا ﴿فَقَاتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ بہ ہوی ئەوہ وہ خوا پی ی بہخشین ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وہ پاداشتی چاک و شیرینی پوزی دوی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکہ کارانی خوش دہوینت ﴿۱۵﴾

﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿إِنْ تَطِيعُوا﴾ نه‌گهر ئیئوه گوئراپه‌لی بکه‌ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی بی پروان ﴿يُرْذَوْنَ﴾ نه‌تان گپرنه‌وه ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بۆ دواوه‌ی خۆتان (بۆبت په‌رستی) ﴿فَتَنَقَّلُوا خَيْرَٰبٍ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌رینه‌وه به‌ زیانباری ﴿بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ﴾ (نه‌وانه‌ی دوستان نین) به‌لکو خوا یارمه‌تی دهر و دوستی ئیئوه‌یه ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّصِيرِ﴾ وه‌خواباشترینی هه‌موو یارمه‌تی دهرانه ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ﴾ به‌زوویسی ده‌خه‌ینه‌ی دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی به‌تین ﴿يَمَّا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ به‌هوی
 نه‌وه‌ی کرد بوویانه‌ی هاوبه‌شی خوا ﴿مَا لَمْ يُزَلَّ بِهِ سُلْطَانٌ﴾ شتانی که خوا هیچ به‌لگه‌ی نه‌ناردوته
 خواره‌وه‌ی له‌سه‌ری ﴿وَمَا أُولَٰئِهِمُ النَّارُ﴾ که جیگا و شوینی نه‌وان ناگه‌ره ﴿وَيُنْشِئُ مَثْوًى﴾ وه‌چه‌ند
 نیشته‌ی جیه‌کی خراپه ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جیگه‌ی) سه‌مه‌کاران ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ كُفْرُ اللَّهِ﴾ سویند
 بیت بنگومان خوابه‌جینی هینا بۆتان ﴿وَعَذَابُهُ﴾ به‌لینه‌ی که‌ی ﴿إِذْ تَحْسَبُوهُمْ﴾ کاتیک (سه‌ره‌تای جه‌نگی
 نوحود) هه‌ستتان لی برین (ده‌تان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا قُضِيَتْ﴾ هه‌تا
 کاتیک (له‌ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ نازاوه و دووبه‌ره‌کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له‌کاری جه‌نگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه‌بی فه‌رمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ نه‌وه‌ی (له‌جه‌نگه‌که‌دا) پیتان خوش بوو (که‌سه‌ره‌که‌وتن له‌سه‌ره‌تایی جه‌نگه‌که‌دا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ هه‌ندی که‌ له‌ ئیئوه ﴿مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ (ده‌سه‌که‌وتی) دونیایی ده‌ویست ﴿وَمَنْكُمْ مَنْ﴾ وه
 هه‌ندی که‌تان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رۆژی دواپی ده‌ویست ﴿ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیئوه‌ی گپراپه‌وه‌ی له‌ (جه‌نگی) نه‌وان (وتی شکان) ﴿لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ تاتاقیتان بکاته‌وه (له‌خۆرا گرتندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بنگومان خوا لیان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوه‌نی به‌هره‌و
 چاکه‌یه ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌سه‌ره‌بر وادارانه‌وه ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ﴾ کاتیک دوورده‌که‌وتنه‌وه
 (سه‌رده‌که‌وتن به‌کینوی نوحوددا) ﴿وَلَا تَلَوْنَهَا عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وه‌به‌رینی که‌س نه‌ئه‌وه‌ستان
 ولاتان نه‌ده‌کرده‌وه به‌لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌ر بانگی لی ده‌کردن ﴿فَتِ
 أَخْرَجَكُمْ﴾ له‌دوانانه‌وه ﴿فَأْتَبَكُمْ عَمَّا بَعَثَ﴾ جا (خوا) پاداشتی غه‌م و خه‌فه‌تی هه‌ر به‌غهم
 و خه‌فه‌ت دانه‌وه ﴿لِيَكَيْلًا تَخَزَّنُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی غه‌مبار نه‌بن ﴿عَلَىٰ مَا قَاتَلَكُمْ﴾ له‌سه‌ره‌نه‌وه‌ی له
 ده‌ستان چووه ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وه‌ (غهمبار نه‌بن به‌) نه‌وه‌ی دوو چارتان بووه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ناگاداره ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۳۷﴾

﴿وَلَیِّنٌ مُّتَنَبِّئُ﴾ سویند بی نه گهر ئیوه بمرن ﴿أَوْفَتْ لَنُورِ﴾ یان بکوزرین ﴿لَا لَیَّ اللَّهُ﴾ هه ر لای خوا
 ﴿تُخْشَرُونَ﴾ کژده کرینه وه ﴿فَیَمَارَحَمَیْنِ اللَّهُ﴾ به هوی به زهیی خوا وه به ﴿لَیَّتَ لَهْمُ﴾ بۆ نه وان نهرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ نه گهر تو ﴿فَقَطًّا﴾ به دخوو قسه رهق و ﴿غَلِیْظَ الْقَلْبِ﴾ دل رهق بووینایه
 ﴿لَا نَفْضُوهَا﴾ نه وه هه موو بلا وه یان ده کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ له ده ورت ﴿فَأَعْفُ عَنْهُمْ﴾ که واته لی
 یان بیوره ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بور دونیان بۆ بکه له خوا ﴿وَشَاوِرْهُمْ﴾ و راویز یان پی بکه
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کار و باردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویز کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه
 پشت به خوا بیهسته ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ به راستی خواهه وانهی خوش ده ویت که پشت به خوا
 ده بهستن ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا سهرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ نه وه هیچ کهس
 زال نابی به سهرتاندا ﴿وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ﴾ وه نه گهر یار مه تیتان نه دا (بشستان به ردا) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کینه نه وه که سهی؟ ﴿يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له پاش خوا سهرتان ده خات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه با پرواداران پشت هه به خوا بیهستن ﴿وَمَا كَانَ لِتَنِي﴾ وه بۆ هیچ پیغه مبه ریک نه بوو
 ﴿أَنْ يَغْلَ﴾ که خیانهت بکات ﴿وَمَنْ يَغْلُ﴾ وه هه ر کهس خیانهت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ به و
 خیانه ته وهی کردویه تی دیت (به کولی وه به) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشه روژدا (روژی هه ستانه وه)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت ده درته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿فَمَا كَسَبَتْ﴾ هه رچی کرد بیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان سته میان لی نا کریت ﴿أَفَمَنْ أَتَّبَعَ﴾ دهی ثایا که سینک که شوینی
 ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ ره زامه ندی خوا که و تبیت ﴿كَمْ بَلَاءٌ﴾ وه که سینک وایه بگهر پته وه ﴿يَسْحَطُونَ﴾
 به خه شمینکه وه له لایه ن خوا وه ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وه جینگا و شوینی نه و ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزه خ بیت ﴿وَيَنْشِ الْمَصِيرُ﴾
 که سهر نه نجامیکی چند خراپه؟ ﴿هُمْ دَرَجَتٌ﴾ (چاکه کاران و خراپه کاران) خواهه نی چند پلهی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ به نه وهی که ده بکه ن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بینگومان خوا چاکه و منه تی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سهر پرواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیهم ﴿كَاتِبٍ﴾ کاتی که ره وانهی کرد له ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغه مبه رو نیر راوینک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له خو یان
 ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ که ده یخوینتیه وه به سهر یاندا ﴿عَائِيَتِهِ﴾ به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوینیان ده کاته وه ﴿وَيَعْلَمُهُمْ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه قورٹان و فرموده یان فیرده کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ نه گهر چی نه وان له پشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له گو مپایی به کی پروون و ناشکرادا
 بوون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ثایا بۆچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشیهک (له نوحود دا)
 ﴿قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَثَلًا﴾ بینگومان ئیوه دوو قاتی نه وه تان دوو چاری نه وان کرد (له به دردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ نه مه له کونیه هات ﴿قُلْ﴾ بلی (ئی موحه ممه د) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ﴾ نه وه
 له لایه ن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانه وه بوو (که فرمانی پیغه مبه رتان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به سهر هه موو شتیکدا به توانایه ﴿۷۱﴾

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نہ وہی کہ دوو چارتان بوو ﴿يَوْمَ اتَّخَذَ الْمُجْرِمُونَ﴾ لهو روژہ دا کہ ہر دوو کو مہل بہیہ کہ
گہ یشتن (لہ نوحوددا) ﴿فَإِذِ انبَأَ﴾ نہ وہ بہ ویستی خودا بوو ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بُو نہ وہی پرواداران
دہ ربخات ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَقُوا﴾ و بُو نہ وہیش دوو پروہ کان ناشکرا بکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و بییان و و ترا
﴿تَعَالَوْا فَنَنْقُلْهُمْ﴾ و ہرن بجہنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خودا ﴿أَوْ ادْفَعُوا﴾ بابہرگری (لہ ولانی
خوتان) بکہن ﴿قَالُوا لَوْ عَلِمْنَا أَنَّ﴾ و و تیان: نہ گہر ہمانزانیابہ جہنگ دہ بیست ﴿لَا تَتَّبَعُنَا﴾
شویتان دہ کہ و تین ﴿هَٰؤُلَاءِ لَكَفَرُ يَوْمَئِذٍ﴾ نہ وانہ لہو روژہ دا لہ بی پروایہ وہ ﴿أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾
نزیک تر بوون تالہ پروا و ایمانہ وہ ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نہ وانہ بہ دہ میان شتیک دہ لین ﴿مَا لَيْسَ فِي﴾
﴿قُلُوبِهِمْ﴾ کہ لہ دلیاندا نی یہ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وہ خوا (لہ ہموو کہس) زانائرہ ﴿بِمَا يَكْتُمُونَ﴾
بہ وہی کہ دہ یشارنہ وہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہ وانہی کہ و و تیان (مہ بہست پنی دوو پروہ کانہ)
﴿لَا خَوْفٌ﴾ دہ بارہی براکانیان (باوہ داران) ﴿وَقَدُوا﴾ لہ کاتیکدا خویان دانیشتن و دہ رنہ چوون
﴿لَوْ أَطَاعُوا﴾ نہ گہر نہ وان گویرایہ لی نیمہ بوونایہ ﴿مَا قِيلُوا﴾ نہ دہ کوژران ﴿قُلْ فَأَدْرَأُ﴾ بلی
کہ وانہ بہرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن لہ خوتان دوو ربخہ نہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر
نیمہ راست دہ کہن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ ہر گیز وا گومان مہ بہن ﴿الَّذِينَ قِيلُوا﴾ نہ وانہی کہ کوژران
﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خودا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءُ﴾ (نہ خیر وانہ) بہ لکو نہ وانہ زیندوون
﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پروہ ردگاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ روزی دہ درین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن
بہ وہی ﴿عَنِ اللَّهِ﴾ کہ خوا پنی بہ خشبوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہرہ و فزلی خوی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ﴾
﴿بِالَّذِينَ﴾ شادمانن بہ وانہ (بہ برا تیکوشہرہ کانیان) ﴿لَيُرِيَنَّ لَهُمْ﴾ کہ ہیشتا نہ گہ یشتوون بییان
﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لہ دوا (شہ ہید بوونی) نہ مان ﴿الْأَخَوَفَ عَلَيْهِمْ﴾ نہ ہیچ تر سنیکیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ﴾
﴿يَحْزَنُونَ﴾ و نہ نہ وانہ ہیچ غم و خہ فہ تیک دہ خون ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ﴾
﴿اللَّهُ وَفَضْلٍ﴾ بہو بہرہ و زیادہ فزلی لہ لایہن خواوہ (بییان دراوہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہ راستی خوا
﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی پرواداران و ون ناکات ﴿الَّذِينَ﴾ نہ وانہی ﴿أَسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولَ﴾
کہ وہ لامی خواو پیغمہ بہریان دایہ وہ ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہ پاش نہ وہی کہ ﴿مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (لہ نوحوددا)
تووشی برینداری بوون ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بُو نہ وانہ بیان ہدیہ کہ کردہ وہی چاکیان کردہ
﴿وَأَتَّقُوا﴾ وہ خویان پاراستوہ ﴿أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی گہ ورہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾
نہ وانہی کہ خہ لکی بییان دہ و و تن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بہ راستی خہ لکی (بی باوہر) ﴿قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ﴾ لہ شکر
و کو مہ لی زوریان کو کردہ نہ وہ لہ دژتان ﴿فَأَخْشَوْهُمْ﴾ کہ واتہ تر سن لی یان ﴿فَرَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ کہ چی
نہ وان (نیمانداران) بہ مہ باوہریان زیاد بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ و و تیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ ہر خوامان بہ سہ
﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چہ ند پشت پنی بہ ستر اوئیکی چاکہ ﴿﴾

﴿فَاتَّقُوا بِعَمَلِكُمْ﴾ نہ مجا گہرانہ وہ (بؤ مہدینہ) بہ بہ ہرہی گہورہ وہ (کہ سہ لامہ تی یہ) ﴿مِنْ اللَّهِ وَفَضِّلْ﴾
 وفہزل و پاداشت لہ لایہن خواوہ ﴿لَتَرِمَنَّ سَهْمُهُمْ سَوْءً﴾ ہیچ زیان و ناخوشیہ کیان تووش نہ بوو ﴿وَاتَّبِعُوا﴾
 نہوانہ شوینی ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ بہ زامہندی خوا کہوتن ﴿وَاللَّهُ دُوْفَضِلِّ عَظِيمٌ﴾ وہ خوا خواوہنی بہ ہرہی
 گہورہ یہ ﴿۷۱﴾ ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ﴾ بہ راستی نہوہی ثبوتہ (سارد دہ کاتہ وہ) تہنہا ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شہیتانہ ﴿يُخَوِّفُ﴾
 اُولَئِكَ ؕ کہ دؤست و (برادہ رانی) خوی دہتر سینیت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائتوہ لیان مہترسن ﴿وَتَخَافُونَ﴾
 وہلہ من ہترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نہ گہر ثبوتہ ہر وادارن ﴿۷۲﴾ ﴿وَلَا يَخْزِيكَ الَّذِينَ﴾ بادل غہمگینت نہ کہن
 نہوانہی ﴿يُكْسِرُونَ﴾ ہیشہرکی و بہلہ دہ کہن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ لہبی ہر واییدا ﴿إِنَّهُمْ﴾ ہنگومان نہوانہ ﴿لَنْ﴾
 یَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ؕ ہر گیز ہیچ زیانیک ناگہیہنن بہ خوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دہیہوینت ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا﴾
 کہ ہیچ بہ شیکیان بؤ دانہنی ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہرؤزی دواپی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بؤ نہوان سزایہ کی
 گہورہ ہہ یہ ﴿۷۳﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی نہوانہی ﴿أَشْرَوْا الْكُفْرَ﴾ کہبی ہر وایبان کری (لہم جیہانہ دا)
 ﴿بِالْإِيمَانِ﴾ بہ ہر و او نیمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہر گیز ہیچ جؤرہ زیانیک ناگہیہنن بہ خوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ ؕ بؤ نہوانہ ہہ یہ سزایہ کی ﴿الِئْمٌ﴾ بہ نیش و نازار ﴿۷۴﴾ ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾ ہر گیز واگومان نہ بہن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہوانہی کہبی ہر و ہر ﴿أَتَأْتِلِي لَهُمُ﴾ نہو مؤلہت دانسی ئیمہ بؤ نہوان ﴿خَيْرٌ﴾
 لِأَنْفُسِهِمْ ؕ چاکہ بؤ خویان ﴿إِنَّمَا تَلِي لَهُمُ﴾ بہ راستی ئیمہ مؤلہتی نہوان نہدہین ﴿لِيَزَادُوا إِثْمًا﴾ بؤ نہوہی
 گوناہی زیاتر بکہن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وہ بؤ نہوانہ ہہ یہ سزایہ کی ہر سوا کہر ﴿۷۵﴾ ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ﴾
 الْمُؤْمِنِينَ ؕ خوا واز لہ ہر وادارن ناہیتیت ﴿عَلَىٰ مَا أَشْرَعْتُمْ عَلَيْهِ﴾ لہسہر نہو بارہی کہ ثبوتہی لہسہرن (کہ جیا
 نہ بوونہوہی موسلمان و دوہرو و کافرہ) ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ﴾ ہہتا جیا دہ کاتہ وہ ﴿الْحَبِثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ ہس
 لہ پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلَمَكُمْ﴾ وہ خواہی گہورہ ثبوتہ ناگادار ناکات ﴿عَلَىٰ الْغَيْبِ﴾ بہسہر نہیتی (غہیب)
 دا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بہ لام خواہی گہورو ﴿يَخْتَبِي مِنْ رُّسُلِهِ﴾ ہہلی نہ ہزیریت لہ نیراوہ کانی دا ﴿مَنْ يَشَأْ﴾
 ہر کہ سینیکی بویت ﴿فَتَأْمُرُوا اللَّهَ﴾ جیا ہر وای راستہ قینہ بیتن بہ خوا ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وہ بہ نیراوہ کانی
 ﴿وَأَنْ تُوْمِنُوا﴾ وہ نہ گہر بہو جؤرہ ہر وایتن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وختوان ہپاریزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نہوہ
 پاداشتیکی زؤر گہورہ تان بؤ ہہ یہ ﴿۷۶﴾ ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ الَّذِينَ﴾ ہر گیز واگومان نہ بہن نہو کہ سانہی
 ﴿يَبْخُلُونَ﴾ کہ چروکی دہ کہن ﴿يَمَاءَ آتَيْنَهُمُ اللَّهُ﴾ بہوہی کہ خوا ہنی بہ خشبوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہرینز
 و بہ ہرہی خوی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ کہ نہو (چرووکی ی) ہہ چاکترہ بؤبان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نہ خیر وانہ)
 بہلکو نہوہ خراہہ بؤبان ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ﴾ بہ زوویسی نہوہی چروکیان ہی دہ کرد وہک تہوق
 دہ کریتہ ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ ہاشہ رؤژدا (رؤژی ہستانہ وہ) ﴿وَاللَّهُ﴾ وہ ہر بؤ خواہی و مولکی
 نہوہ ﴿مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراتی ناسمانہ کان و زہوی (نہوہی لہ ناسمانہ کان و زہویدایہ)
 ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا ناگادارہ بہ ہرچی کہ ثبوتہ دہیکہن ﴿۷۷﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَالَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتدی نهو (جوله‌ک) انه‌ی که ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ﴾ بینگومان خوا هه‌زاره ﴿وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و نیمه ده‌وله‌مه‌ندین (چونکه داوای قهر زمان لی ده‌کات مه‌به‌ستیان له‌ثایه‌تی - ومن یقرض الله قرضاً حسناً - به) ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ نه‌وی که ووتیان ده‌ینوسین ﴿وَقَتْلُهُمُ الْآلِیَاءَ﴾ (وه‌ده‌ینوسین) کوشتنی نه‌وانه بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کان ﴿یَعْرِضُ حَتَّى﴾ به‌ناره‌وا ﴿وَنَقُولُ دُفُؤًا﴾ وه‌ (بینان) ده‌لین بجه‌ژن ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سووتنه‌ر ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌و (سزاسه‌خته) ﴿یَمَاقِدَ مَشَاطِدِکُمْ﴾ به‌هوی کرده‌وی (خرابی خوتانه‌وه‌یه) که پیشتان خستوهه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿لَیْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ هیچ جور ه‌سته‌میک ناکات له‌به‌نده‌کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نه‌و (جوله‌کانه‌ی) که ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَهْدَ الْیَمِّنَ﴾ په‌یمانی داوه به‌نیمه ﴿أَلَا تَذَمَّرُ لِلرَّسُولِ﴾ که بر وانه‌هینین به‌هیچ نیز راوینک ﴿حَتَّى یَأْتِیَنَا بِقُرْبَانٍ﴾ هه‌تا قوربانسی و خیریکمان بۆ نه‌هینیت ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ که ناگر (پیشه‌خواره‌وه‌و) بیسو‌تینیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان هاتن بولاتان ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِی﴾ چند پیغه‌مبه‌رنک له‌پیش منه‌وه ﴿بِالْبَیِّنَاتِ﴾ به‌به‌لگه‌روونه‌کانه‌وه ﴿وَبِالَّذِی قُلْتُمْ﴾ وه‌ نه‌و (موعجیزه‌یه‌ی) که ووتتان ﴿فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ ده‌ی بۆچی نه‌و (پیغه‌مبه‌ر) انه‌تان کوشت ﴿إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ﴾ نه‌گره‌رئوه‌راست ده‌که‌ن ﴿فَإِنْ کَذَّبُوكَ﴾ جائه‌گه‌ر باوه‌ریان پی نه‌کردی ﴿فَقَدْ کَذَّبَ﴾ نه‌وه بینگومان بر وانه‌کراوه (پیغه‌مبه‌رانی پیش توش به‌دروزرانان) ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِکَ﴾ به‌پیغه‌مبه‌رانی له‌پیش تووه ﴿جَاءُوا بِالْبَیِّنَاتِ﴾ هیناویانه به‌لگه‌روونه‌کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامه‌ی ئاسمانی (نامه‌ی په‌ند و ته‌می‌که‌ر) ﴿وَالْکِتَابِ الْمُنِیرِ﴾ و نامه‌ی روون که‌ره‌وه ﴿کُلُّ نَفْسٍ﴾ هه‌موو (خاوه‌ن) گیانی‌ک ﴿ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن ده‌چیژیت ﴿وَلَمَّا تَوَفَّوْا﴾ وه‌ به‌راستی به‌ته‌واوی پیتان ده‌دریت ﴿أُجْرَکُمْ﴾ پاداشته‌کانتان ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ له‌پوژی دواپی دا (هه‌سته‌انه‌وه‌دا) ﴿فَمَنْ رُحِرَ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌س دوورخریتنه‌وه ﴿عَنِ النَّارِ﴾ له‌ناگری دوزه‌خ ﴿وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتنه‌به‌هه‌شته‌وه ﴿فَقَدْ قَارَ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و که‌سه‌سه‌ر که‌وتوهه ﴿وَمَا الْحَیْوةُ الدُّنْیَا﴾ زیانی دونیاش هیچ شتیک نیه ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾ جگه له‌چهند سات و ئاره‌زوویه‌کی فریوده‌ر نه‌بیست ﴿لَتَبْلُورَنَّ﴾ سویند بیست بینگومان تاقی ده‌کرینه‌وه ﴿فَإِمْوَالُکُمْ وَأَنْفُسُکُمْ﴾ له‌سامان و دارایی و گیانی خوتاندا ﴿وَلَتَسْمَعَنَّ﴾ سویند بیست بینگومان ده‌بیستن ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْکِتَابَ﴾ له‌وانه‌ی که نامه‌یان پیدراوه ﴿مِن قَبْلِکُمْ﴾ له‌پیش ئیوه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه‌له‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بۆ خوا داناهه ﴿أَذِی کَبِیرًا﴾ (نازار و) قسه‌ی ناخوشی زور ﴿وَأَنْ تَصِیْرُوا﴾ جائه‌گه‌ر ئیوه ئارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ ذَٰلَکَ﴾ نه‌وه بینگومان نه‌وه ﴿مِن عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ له‌کاره به‌هیز و گه‌وره‌کانه (له‌و کارانه‌یه لی برانی ده‌وی) ﴿۷۶﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ﴾ (بیته‌وه بیران) کانتیک که خواوهری گرت ﴿مِثْقَ الذَّيْنِ﴾ په یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوْثُوا الْكِتَابَ﴾ که نامه‌یان پی به‌خسرا بوو (له‌جوله‌که و گاواره‌کان) ﴿أَشَدُّ نَجْدًا لِلنَّاسِ﴾ ده‌بی نه‌و نامه‌یه پروون بکه‌نه‌وه بڅخه‌لکی ﴿وَلَا تَكْفُرُوهُ﴾ و نه‌پشارنه‌وه ﴿فَنَبَذُوهُ﴾ به‌لام نه‌و (په‌یمان‌ه‌یان) فرندایه ﴿وَرَأَاهُ ظُهُورُهُ﴾ پشت خویانه‌وه ﴿وَأَشْرَأُ بِهِ﴾ و کریبان به‌و نامه‌یه ﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نرخیکی که‌م ﴿فِي شَيْءٍ مَا يَشْتَرُونَ﴾ نای چند خراپه نه‌وه‌ی کریبان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ و ه‌گومان مه‌به ﴿الَّذِينَ يَقْرَأُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌شادمانن ﴿بِمَا آتَوْا﴾ به‌وه‌ی که‌کردیان ﴿وَيُحْيُونَ﴾ و پیمان خوشه ﴿أَنْ يُحْمَدُوا﴾ که‌سویاس بکړین ﴿بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ به‌شتیک که‌نه‌یان کردووه ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ﴾ نه‌وه ه‌درگیز گومانیان پی مه‌به ﴿بِمَفَازٍ مِّنَ الْعَذَابِ﴾ به‌ر‌زگار بوو له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و بڅ نه‌وانه ه‌یه سزایه کی ﴿أَلِيمٌ﴾ نازارده‌ر ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ﴾ ه‌هر بڅخوا به‌پادشایه‌تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ و ه‌خوا به‌سهر ه‌موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده‌سه‌لانداره ﴿إِنْ فِي خَلْقٍ﴾ به‌پراستی له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَخْتَلَفَ﴾ و له‌جیاوازی و گډوانی ﴿الْبَلِّ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و پروژدا ﴿لَا إِلَهَ﴾ چنده‌ها به‌لگه ه‌یه ﴿لَا أُولَى الْأَلْبَابِ﴾ بڅخواه‌ن بیرو ه‌وشه‌کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌یادی‌خوا ده‌که‌ن ﴿فِيمَا وَقَعُوا﴾ به‌پتوه‌و به‌دانیشننه‌وه ﴿وَعَلَى جُنُوبِهِمْ﴾ به‌پراکشانه‌وه ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ و ه‌بیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبَّنَا﴾ (نه‌لین) نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ (هم جیهانه‌ت) دروست نه‌کردووه ﴿بَطَلًا﴾ به‌بی ه‌وده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ ډاک و بنگه‌ردی بڅ تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ده‌سا توش بمان پاریزه له‌سزای ناگری دوزه‌خ ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ﴾ ه‌هر که‌س تو بیخه‌پته ناگری دوزه‌خ‌وه ﴿فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ﴾ نه‌وه بنگومان پړسوات کردووه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ و ه‌بیچ پشتیوانیک نه‌ی بڅسته‌مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌پراستی ټیمه ﴿سَمِعْنَا مُنَادِيًا﴾ گونمان له‌بانگ‌خوازیک بوو (مه‌به‌ست پی پیغه‌مه‌به‌ری خودایه ﴿يُنَادِي بِالْإِيمَانِ﴾ بانگی نه‌کرد بڅ پرواهیتان ﴿أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (ده‌ی ووت) پروا بیتن به‌په‌روه‌ردگارتان ﴿فَقَامْنَا﴾ ده‌ست به‌جی پروامان ه‌یتا ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ده‌ی له‌گونه‌ه‌کانمان خوش بیه ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و سپره‌وه لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خراپه‌کانمان ﴿وَوَقَّاتٍ﴾ و بمان مرینه ﴿مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ له‌گه‌ل که‌سانی چاکه‌کاردا ﴿رَبَّنَا وَارِنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پیمان بیه‌خشه (له‌پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ نه‌وه‌ی به‌لټت پی داین ﴿عَلَى رَسُولِكَ﴾ له‌سهر زوبانی پیغه‌مه‌به‌ره‌کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و پړسوامان مه‌که ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پروزی دواپی دا (ه‌ه‌ستانه‌وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بنگومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌لټن ناشکیتیت ﴿۱۱﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾، تہ مجا پەر وەرد گاریان وە لامی (نزاکانی) دانە وە ﴿إِنِّي لَا أَضِيعُ﴾ (فەر مووی) بینگومان من زایە ناکەم ﴿عَمَلٌ عَمِلَ قَبْلُكَ﴾ کردە وە ی (هیچ) خواوەن کردە وە بەک لە ئیوہ ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ لە نیریان منی ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هەندیکتان لە هەندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا ئەوانە ی کە کۆچیان کرد ﴿وَلَخِرْجُوا مِنْ دِيارِهِمْ﴾ وە در کران لە جی و شوینی خویان ﴿وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي﴾ و ئەشکەنجە و نازار دران لە پری ی مندا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و جەنگیان کرد ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و کوزران ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ﴾ سویند بە خوا دەیسر مە وە لیان ﴿مَسِيحَاتِهِمْ﴾ خراپە کانیان ﴿وَلَا دَخِلْتُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وە بینگومان دەیان خەمە بە هەشتانیکە وە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کە پرووبارە کان دین و دەچن بە ژیریاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەمە پاداشت دانە وە بە کە لە لای خواوە ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خواپە ﴿حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغُرُّكَ﴾ لە خستەت نەبات (فریوت نەدا) ﴿تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هات و چۆی ئەوانە ی بی پروان (بەخۆشی و ئاسوودەیی یە وە) ﴿فِي الْيَلَدِ﴾ لە وولاتدا ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ ئەو ئاسوودەییە ی ئەوان خۆشی یە کی کەمە ﴿ثُمَّ أَوْرَثَهُمُ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دۆزەخە ﴿وَبِئْسَ الْيَمَادُ﴾ ئای چ شوینیکی خراپ و بەدە ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ بە لام ئەوانە ی ﴿اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ لە پەر وەرد گاریان دەر سەن ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ بۆیان هە یە بە هەشتانیکە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کە پرووبارە کان دین و دەچن بە ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دە میننە وە بە هەمیشە یی ﴿كُلًّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئامادە کرا وە لە لایەن خواوە ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وە ئە وە ی کە لای خواپە ﴿خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ چاکترە بۆ چاکە کاران ﴿وَأَنْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان لە ناو نامە دارە کاندای هە یە ﴿لَنْ يُؤْمِنُ﴾ پالو، کە سانیکی کە بپروا دە هینن بە خوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و بە و نامە یی کە نیرا وە تە خوار وە بۆ ئیوہ (مە بە ست پی قورئانە) ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ وە بە و نامە ی کە نیرا وە تە خوار وە بۆ خویان ﴿حَسْبُ عَيْنِ لِلَّهِ﴾ مل کە چن بۆ خوا ﴿لَا يَشْعُرُونَ بِتَأْيِيدِ اللَّهِ﴾ بە لگە کانی خوا نافرۆشن ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بە نرخیکی کەم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو نامە دارانە ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆیان هە یە پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لای پەر وەرد گاریانە وە ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپەر سینه وە و مو حاسە بە کردنی خیرایە ﴿يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەوانە ی کە بپروانان هینا وە ﴿أَصْبَرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابَرُوا﴾ و (لە خوگری دوزمن) خو گرتر بن ﴿وَرَاضُوا﴾ و لە سەنگەردا ئیشک بگرن ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ ئە وە ی پزگار بین ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ خوتان بیاریزن له (سزای) په‌روه‌ردگار تان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ نه‌وی که درووستی کردوون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ﴾ له‌یه‌ک که‌سه‌وه (که‌ناده‌مه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه‌هر له‌نه‌ویش هاوسه‌ره‌که‌ی درووست کردووه ﴿وَبَنَّا مِنْهُمَا﴾ و‌بلاوی کردو‌ته‌وه له‌و دووانه ﴿بَنَاءً لَا كِبَارًا﴾ پیاوانی زور ﴿وَنَسَّاهُ﴾ هه‌روه‌ها نافرته‌ان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خوتان بیاریزن له‌و خواجه‌ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به‌ناوی نه‌وه‌وه داوا ده‌که‌ن له‌یه‌کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه‌(خوتان بیاریزن له‌بچرانندی) خزمایه‌نی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ چاودیره به‌سه‌رتانه‌وه ﴿وَعَاثُوا﴾ بیده‌نه‌وه ﴿الْيَتَامَى﴾ به‌هه‌تیبوان (دوی بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ بِالْظُلْمِ﴾ وه‌پیس (له‌مالی خوتان) مه‌گورنه‌وه به‌پاک (له‌مالی نه‌وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه‌ماله‌کانیان مه‌خون ﴿إِنَّ أَمْوَالَكُمْ﴾ له‌گه‌ل ماله‌کانی خوتان ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بینگوسمان نه‌و خواردنه ﴿خَوَالِكُمْ﴾ گونا‌هیکسی گه‌وره‌به ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَنْفُسَ طَوًّا﴾ دادپه‌روه‌ر نه‌بن ﴿فِي الْيَتَامَى﴾ له‌(ماره‌بی) نه‌و نافرته‌به‌بی باو‌کانه‌دا (ماره‌یان مه‌که‌ن) ﴿فَأَنْكِحُوا﴾ نه‌وه‌واره بکه‌ن ﴿مَّا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌و نافرته‌انه‌ی حه‌لالن بۆتان ﴿مَتًى﴾ دوو دوو ﴿وَتِلْكَ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرُزْغٌ﴾ یا چوار چوار (وانه‌نا چوار زن درووسته له‌یه‌ک کانداکوی بکه‌یته‌وه) ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جانه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَعْدَاءُ﴾ دادگه‌ر نه‌بن ﴿فَوَجِدْ﴾ نه‌وه‌یه‌ک نافرته‌ت (ماره‌بکه‌ن له‌وانه‌ی نازدن) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان نه‌و که‌نیزه‌کانه‌ی که‌مولکتانن ﴿ذَلِكَ أَذَى﴾ نه‌وه‌نزیک‌تره ﴿الْأَعْمَالُ﴾ که‌سه‌تم نه‌که‌ن (یا هه‌زار نه‌که‌ون) ﴿وَعَاثُوا النِّسَاءَ﴾ بیده‌ن به‌نافرته‌ان (نه‌ک که‌س و کاریان) ﴿صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ ماره‌بیه‌کانیان وه‌ک به‌خشین نه‌ک وه‌ک کری ﴿وَإِنْ طَلِقَ لَكُمْ مِمَّا فَرَّقْتُمْ بَيْنَهُمَا نَفْسًا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر به‌دل پنیان خوش بوو به‌خشینی شستیک له‌و (ماره‌بی یه) به‌نیوه ﴿فَكُلُوا مِنْهُمَا مِمَّا قَرَّيْتُمَا﴾ نه‌وه‌نیوه بیخون به‌خوشی و حه‌لالی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مه‌یده‌نه‌گیل و که‌م عه‌قله‌کان ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ ماله‌کانان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌حاله‌نیکدا خواته‌و (مالانه‌ی) ی بۆ کردوون ﴿فِيمَا﴾ به‌هوی راوه‌ستانی زیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا﴾ وه‌(بی عه‌قله‌کان) پوزی و خوراکیان بده‌نی له‌و ماله‌ ﴿وَأَكْثُوهُمْ﴾ و‌پوشاکیان بۆ بکه‌ن ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و‌گفتو‌گزیان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به‌گفتو‌گزیه‌کی باش ﴿وَارْتَبُوا الْيَتَامَى﴾ هه‌تیبوان تاقی بکه‌نه‌وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ هه‌ر کاتیک گه‌بشته‌نه‌می (زن هیتان و شوو‌کردن) ﴿فَإِنْ أَسْتَمْتُمْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر هه‌ستان کرد ﴿فِنْهَزُوا رُشْدًا﴾ له‌واندا ژیری (و‌پینگه‌یشتن) ﴿فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌وه‌سامان و ماله‌کانیان بی بده‌نه‌وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ و‌ماله‌کانیان مه‌خون ﴿إِسْرَافًا﴾ به‌زیاده‌په‌وی ﴿وَيَذَرُوا أَنْ يَبْكُورُوا﴾ و‌به‌په‌له‌نه‌وه‌ک گه‌وره‌بین (ولیتان وهرگر نه‌وه) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه‌هه‌ر که‌س (له‌سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیبوان) ده‌وله‌مه‌ند بوو ﴿فَلْيَسْتَعِظْ﴾ با خوی بگرینه‌وه (له‌خواردنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ وه‌هه‌ر که‌س له‌وان هه‌زار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (لسی) بخوات به‌نه‌ندازه‌ی پنیوست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِنَّ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه‌مجا هه‌ر کات مالی هه‌تیوه‌کانتان دایه‌وه پنیان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وه‌شایه‌تیان له‌سه‌ر بگرن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَيِيًّا﴾ به‌سه‌خوا بۆ لپه‌ر سینه‌وه (به‌سه‌رتانه‌وه) ﴿۱﴾

﴿لَیْسَ لَکَ نَصِیبٌ﴾ بُو پیاوان ہدیہ بہ شیتک ﴿مِمَّا تَرَکَ الْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراتہی) دایک و باوک بہ جینی دہ ہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿وَاللِّسَاءُ نَصِیبٌ﴾ وہ بُو نافرہ تانبش ہدیہ بہ شیتک ﴿مِمَّا تَرَکَ الْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراتہی) دایک و باوک بہ جینی دہ ہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ کَثُرُ﴾ لہ نہ وہی (بہ جینی دہ ہیلن) کہم بیت یان زور ﴿نَصِیبًا مَّفْرُوضًا﴾ بہ بہ شیتکی بریار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا تہ گہر کاتی دابہش کردنی (میراتہ کہ) ثامادہ بوون ﴿أُولَئِکَ الْقُرْبَى﴾ خزمہ نزیکہ کان (کہ میرات ناگرن لہ مردوو) ﴿وَالْیَتَامَى وَالْمَسْکِینَ﴾ و ہتیو و ہہ زارہ (بتگانہ) کان ﴿فَازْرُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ نہ و لہ و کہ لہ پوورہ بہشیان بدن (تہم بہش دانہ سوننہ تہ نہک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و ہ قسہ یان لہ گہل بکہن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ بہ قسہ کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلِیَخْشَ الَّذِینَ﴾ نہ وانہی (سہرہرشتیارن) با بترسن ﴿تَوَرَّکُوا﴾ تہ گہر بہ جینی بہیلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لہ پاش خویانہ وہ (پاش مردن) ﴿ذُرِیَّةً ضِعْفًا﴾ مندالانی لاواز (بجوک) ﴿خَافُوا عَلَیْهِمْ﴾ دہترسن لیان (بفہوتین) ﴿فَلِیَسْقُوا اللَّهَ﴾ دہبا لہ خوا بترسن ﴿وَلِیَقُولُوا قَوْلًا سَدِیدًا﴾ و قسہی راست و پہوا بکہن (مہبہست پتی نہ وہیہ و ہسیہ تیک نہ کہن زیان بگہیہنن بہ مندالہ کانیان پاش خویان بہ ہہ زاری بہ جینیان بہیلن و ہہموو مال و سہروہ تہ کہیان بکہن بہ خیر و سہدہ قہ) ﴿إِنَّ الَّذِینَ﴾ بہ راستی نہ و کہ سانہی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْیَتَامَى﴾ کہ مالی ہتیوہ کان دہ خون ﴿ظُلْمًا﴾ بہ ستم و نارہوا ﴿إِنَّمَا یَأْكُلُونَ فِی بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ بہ راستی نہ وانہ بہس لہ سکی خویان ناگر دہ خون. ﴿وَسَیَصْلَوْنَ سَجِیدًا﴾ و ہ لہ مہوپاش دہ چنہ ناگرنیکی بہتین و ہلگیرساوہ وہ ﴿یُوصِیْکُمُ اللَّهُ﴾ خوا ناموزگاریشان دہ کات ﴿فِی أَوْلَادِکُمْ﴾ دہ بارہی (میراتی) پؤلہ کانتان ﴿لِلَّذِکْرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِیَّتِیْنَ﴾ بُو نیریک ہدیہ (لہ میرات) بہ ویتہی بہشی دوو می ﴿فَإِنْ کُنَّ یَسَاءَ﴾ خو تہ گہر (مندالہ کانتان) تہنہا نافرہت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَیْنِ﴾ (دووان و) زیاد لہ دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ نہ و ابویان ہدیہ ﴿ثَلَاثًا﴾ دوو بہش لہ سنی بہشی ﴿مِمَّا تَرَکَ﴾ نہ وہی (مردوہ کہ) بہ جینی ہیشٹوہ ﴿وَإِنْ کَانَتْ وَاحِدَةً﴾ بہ لام تہ گہر یہک نافرہت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نہ وہ نیوہی (میراتہ کہی) بُو ہدیہ ﴿وَلَا یُؤْتَوٰهُ لَکُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا﴾ و ہ بُو ہر کام لہ دایک و باوکی مردوہ کہ ہدیہ ﴿الْأُنْثٰی﴾ شہش یہک ﴿مِمَّا تَرَکَ﴾ لہ وہی کہ بہ جینی ہیشٹوہ ﴿إِنْ کَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ تہ گہر مردوہ کہ مندالی ہہبوو ﴿فَإِنْ لَّمْ یَکُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ بہ لام تہ گہر مردوہ کہ مندالی نہبوو ﴿وَوَرِثَہُ آبَاؤُہُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ﴾ نہ وہ سنی یہک بُو دایکہ کہیہتی ﴿فَإِنْ کَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ بہ لام تہ گہر (مردوہ کہ) چہند برایہ کی ہہبوو ﴿فَلِأُمِّهِ الشُّدُشُ﴾ نہ و شہش یہک بُو دایکہ کہیہتی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِیَّتِہُ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) و ہسیہ تیک ﴿یُوصِی بِہَا﴾ و ہسیتی پتی کرابی (لہ لایہن مردوہ کہ وہ) ﴿أَوْدِیْنِ﴾ یان دانہ وہی قہرزیک (کہ لہ سہری بیت) ﴿ءَابَاؤُکُمْ﴾ باو کہ کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُکُمْ﴾ و کورہ کانتان ﴿لَا تَدْرُوْنَ﴾ نازانن ﴿أَیُّہُمْ أَقْرَبُ لَکُمْ نَفْعًا﴾ کامہ یان بہسوود ترن بُو تان ﴿فَرِیضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (تہو دابہش کردنہ) لہ لایہن خواوہ پنیوست کراوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ کَانَ﴾ بہ راستی خواوہ ہمیشہ ﴿عَلِیْمًا حَرِیْمًا﴾ زانای دانایہ ﴿

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ﴾ بۆ ئیوه هه‌یه‌ نیوه‌ی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ ئەو (میراته‌ی) که ژنه‌ کانتان به‌جی‌ یان هیشتووه‌ ﴿إِنْ لَّمْ یَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ ئە‌گەر ئەو ژنانه‌ مندا لیان نه‌بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ جا ئە‌گەر مندا لیان هه‌بوو ﴿فَلَكُمْ الرُّبْعُ﴾ بۆ ئیوه هه‌یه‌ چوار یه‌ك ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی (ژنه‌ کانتان) به‌جیان هیشتووه‌ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له‌پاش (ده‌ر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿یُوصِيَّتُ بِهَا﴾ که‌ کرد بی‌تیا‌ن ﴿أَوْ ذِیْرٍ﴾ یان قه‌رزیک (که‌ له‌ سه‌ریان بی‌ت) ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ﴾ بۆ (ژنه‌ کانتان) هه‌یه‌ چوار یه‌ك ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی به‌جیان هیشتووه‌ ﴿إِنْ لَّمْ یَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ ئە‌گەر ئیوه‌ مندا لتان نه‌بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ جا ئە‌گەر مندا لتان هه‌بوو ﴿فَلَهُنَّ الشُّمُّنُ﴾ ئەو هه‌بوو ئەوان هه‌یه‌ هه‌شت یه‌ك ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی به‌جیان هیشتووه‌ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له‌پاش (ده‌ر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿تُوصِيَّتُ بِهَا﴾ که‌ کرد بی‌تیا‌ن ﴿أَوْ ذِیْنِ﴾ یان دانه‌وه‌ی قه‌رزیک (که‌ له‌ سه‌رتان بی‌ت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ یُورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وه‌ ئە‌گەر بی‌او یك یان ئافره‌تیک که‌ میراتی لی ئە‌گیرا (مردبوو) نه‌باوان (دایك و باوك) ی هه‌بوو نه‌ مندا ل ﴿وَلَهُ رَاقٍ أَوْ اُخْتُ﴾ وه‌ ته‌نها برایه‌ك یان خوشکیکی (له‌ دایكه‌وه‌) هه‌بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ﴾ ئەو هه‌بوو هه‌ر یه‌ك ﴿مِنْهُمَا﴾ له‌و دووانه‌ هه‌یه‌ ﴿السُّدُسُ﴾ شه‌ش یه‌ك ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ به‌لام ئە‌گەر ئەوان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَٰلِكَ﴾ له‌برایه‌ك یان خوشکیك (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئەو کاته‌ ئەوانه‌ هه‌موو یان هاو به‌شن ﴿فِي الْكُلِّ﴾ له‌سی یه‌ك (ی میراته‌که‌) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له‌پاش (ده‌ر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿یُوصَى بِهَا﴾ که‌ کرای بی‌ت ﴿أَوْ ذِیْرٍ﴾ یان قه‌رزیک ﴿غَیْرُ مَضَارٍ﴾ که‌ (وه‌سیته‌ که‌ یا قه‌رز هه‌بوو که‌ بۆ میرا تگرا‌ن) بی‌زیان بی‌ت ﴿وَصِيَّةً مِّنْ اللَّهِ﴾ ئەمه‌ بریاره‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِیْمٌ حَلِیْمٌ﴾ خواش زانای له‌سه‌رخویه‌ ﴿ذَٰلِكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەو (یاسایانه‌) سنوره‌کانی خودا‌ن ﴿وَمَنْ یُطِيعَ﴾ هه‌ر که‌ سینک گوێ‌رایه‌لی ﴿اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ی بی‌ت ﴿یُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا) ده‌یخاته‌ ناو به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِی مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌ پروو باره‌ کان دین و ده‌چن به‌ ژیریاندا ﴿خَالِدِیْنَ فِيْهَا﴾ تیا‌یدا ده‌مینه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ﴾ وه‌ئه‌وه‌یه‌ سه‌رکه‌وتنی زو‌ر گه‌وره‌ ﴿وَمَنْ یَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هه‌ر که‌ سینکی‌ش سه‌ر بی‌نجی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ی بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنوره‌کانی (خوا) بی‌ه‌زین بی‌ت ﴿یُدْخِلْهُ نَارًا﴾ ده‌یخاته‌ ناگرنکه‌وه‌ ﴿خَالِدًا فِيْهَا﴾ هه‌میشه‌ ده‌مینه‌وه‌ تیا‌یدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ﴾ وه‌ سه‌زایه‌کی ریسوا که‌ری بۆ هه‌یه‌ ﴿

﴿وَالَّذِي يَأْتِيَنَّكَ الْفَاحِشَةُ﴾ نه‌وانه‌ی که کاری زور پیس و ناشرین (زینا) ده‌کن ﴿مِنْ نِّسَائِكَ﴾ له‌نافره‌تان (ی‌بروادار) تان ﴿فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهَا أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ نه‌وه‌چوار شایه‌ت له‌خوتان له‌سه‌ریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ نه‌مجا نه‌گر شایه‌ت‌بیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نه‌وه‌نه‌و (زنه‌زینا کارانه) به‌ند بکن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له‌ماله‌کانتاندا ﴿حَتَّى يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا (فریسته‌ی) مه‌رگ گیانیان ده‌کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خواړینگایه‌ک (ی‌رزگار بوون) یان بؤ‌دائه‌نه‌ی (نه‌مه‌حوکمی زینا‌کردن بوو پش هاتنه‌خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی سوره‌تی النور واته‌حوکمی نه‌م نایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء) به‌نایه‌ته‌کانی سوره‌تی النور سپراوه‌ته‌وه) ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه‌نه‌و دو‌وانه‌ی (کور و کچه‌ی) ﴿يَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْكُمْ﴾ نه‌و کاره‌پیس (زینا) ده‌کن له‌نیوه ﴿فَقَادُوا هُمَا﴾ نه‌وه‌نازاریان بدهن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا نه‌گر گه‌پانه‌وه‌و ته‌وبه‌بیان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه‌چاک بوون ﴿فَاعْرِضْهُمَا﴾ نه‌وا وازیان لی بیتن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه به‌پاستی خوا همیشه ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بی‌گومان وه‌گرنتی ته‌وبه ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِحَمْدِهِ﴾ لای خواته‌نهای بؤ‌نه‌وانه‌یه‌که گناه ده‌کن به‌نه‌فامی ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان به‌شیمان ده‌بنه‌وه ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به‌زووی (پش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ناه‌وانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گه‌پانه‌وه‌بیان لی وده‌گرنت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش همیشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ به‌شیمانی (وه‌گرنت) نی به ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بؤ‌نه‌وانه‌ی تاوانی زور ده‌کن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا کاتی سه‌ره‌مه‌رگی به‌کینکیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ﴾ ده‌لیت: به‌پاستی من نیستا ته‌وبه‌م کرد ﴿وَلَا الذِّبْتُ﴾ وه‌بؤ‌نه‌وانه‌ش نی به ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ که ده‌مرن به‌بی‌پروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی (باسکران) ناماده‌مان کردوه‌بویان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه‌کی نازار ده‌ر ﴿يَأْتِيهَا الذِّبْتُ آمِنًا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که پرواتان هیناوه ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ حه‌لال نی به‌بوتان ﴿أَنْ تَرَوْا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ که نافرته‌تان به‌زور (به‌ناچاری) به‌میراتی به‌رن (بؤ‌خوتان) ﴿وَلَا تَعْصِلُوهُنَّ﴾ وه‌به‌رگری شو‌کردنیان لی مه‌کن ﴿لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا﴾ آتیشموهن ﴿بؤ‌نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌و (ماره‌یی به‌ی) که پیتان داوون بیبه‌ن (بؤ‌خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گر کاتی که کرده‌وه‌یه‌کی زور ناشرین (زینا) به‌ناشکرا بکن ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه‌په‌فتاریان له‌گه‌ل بکن به‌چاکی (و‌زیانیان له‌گه‌ل بیبه‌نه‌سه‌ر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا نه‌گر هه‌رتان لیان نه‌بوو (ته‌لاقیان مه‌ده‌ن) ﴿فَمَنْ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه له‌وانه‌یه‌نیوه‌هه‌رت نه‌کن له‌شتیک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و‌خوا له‌وه‌دا داینبیت ﴿حَبِيرًا كَثِيرًا﴾ چاکه و‌خیرنکی زور ﴿

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ نہ گھر ویستان ﴿أَسْتَبْدَالِ رَوْحِ﴾ گورینی ژنیک ﴿مَكَّانَ رَوْحِ﴾ له شوین ژنیک
 (کہ حزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ﴾ و دایستان به یہ کینکیان ﴿قَطَارًا﴾ مالیکی زور (به مارہی)
 ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ نہ وہ مہی سہنہ وہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لی ہیج شتیک (له و مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونََهُ بُهْتَانًا﴾
 نایا نہ و (مارہی یہ) بان لی نہ سہنہ وہ به بوختان کردن ﴿وَأَتَمَّامِيْنَا﴾ و تاوانیکی ناشکرا (به رامہری
 نافرہ تہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چون و ہری دہ گر نہ وہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾
 له کاتیکدا چوونہ تہ لای یہ کتری (تیکہ لای ژن و میردایہ تیشان له گہل بہک کردوہ) ﴿وَأَخَذَ
 مِنْكُمْ﴾ و نہ و نافرہ تانہ و ہریان گرتوہ لیٹان ﴿مَيْتَقًا غِلْظًا﴾ پہیمانیکی پتہ و به ہیز (کہ و ا به ستنی
 نیکاحہ) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (نہی پیوان) مارہی مہ کہن ﴿مَا تَكُنَّ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نہ و
 نافرہ تانہی کہ باو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ ژنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر نہ وہی
 پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بہ راستی نہ و مارہ کردنہ ﴿فَرِحْتَهُ﴾ کردہ وہ یہ کی
 زور پیس و چہ بہ لہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزار و ﴿وَسَاءَ سِيلًا﴾ و ربیازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوہ تہ
 بہر) ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی)
 دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَمَّاتُكُمْ﴾ و
 پورہ کانتان (کہ خوشکی باو کتانتان) ﴿وَوَحَالَاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان)
 ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾
 نہ و دایکانتان کہ شیریان پی داوون ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہ وہ
 ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی ژنہ کانتان (خہ سوو) ﴿وَزَوَّجِيكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان کہ
 لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ نہ و انہی کہلہ مالی نیوہ دا دہ ژین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي﴾
 لہ و ژنانتان ﴿دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ کہ چوونہ تہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جا نہ گہر نہ چووبونہ
 لایان (دایکی کولہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نہ وہ ہیج گوناہینکتان لہ سہرنی یہ (لہ مارہ
 کردنی کچہ کانیاںدا) ﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ﴾ وہ (حہرامہ بۆتان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک)
 ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ نہ و انہی کہلہ ہستی خوتانتان ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ
 لہ سہرتان) کڑ کردنہ وہ ﴿بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ بہک کانتا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾
 مہ گہر نہ وہی پیش نہم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بینگومان خواہہ میسہ
 ﴿عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ لیوردهی میہرہ بانہ ﴿۝﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (ہمروہا حہرام کراوہ لیٹان) نہوانہی کہ میردیان ہمہ یہ ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لہ نافرہ تان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگہ لہوانہی کہ بوونہ تہ مولکتان (کہ نیزہک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (نہو حوکمانہ باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خواہہ لہ سہرتان ﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ﴾ وہ بۆتان
 حہ لالکراوہ ﴿مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بینجگہ لہوانہ (کہ باسکران ہمہ مووی حہ لالہ بۆتان تا چوار ژن
 بہ یہ کہ وہ کؤ بکہ نہ وہ) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ کہ بہ مال و سامانتان خوازیبئی (نافرہ تان) بکہن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ (بہ مہرجی) کہ داوین پاك بن و داوین پیس نہ بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جائہ وہی کہ لہ زہ تان لی و ہر گرت لہو نافرہ تانہ (ی حہ لالہ) ﴿فَأُولَٰئِهِنَّ أُجُورُهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 نہو مارہ یی بہ کہ بیان ہی بدن کہ فہر زکراوہ لہ سہرتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان لہ سہر نی بہ
 ﴿فِيمَا تَرَضَّيْتُمْ بِهِ﴾ لہ وہی کہ لہ سہری پینک ہاتن (لہ گہل ژنہ کانتان دالہ کہ مکردنہ وہی مارہ یی)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ لہ پاش دیاریکردنی مارہ یی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بہ پراسئی
 خودا ہمہ میشہ زانای کار دروستہ ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وہ نہ وہی لہ ئیوہ نہ یتوانی
 لہ ہر ہہ ژاری ﴿أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کہ نافرہ تانی ئازادی ئیماندار مارہ بکات
 ﴿فَمَنْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نہ وہ با لہوانہ مارہ بکات کہ بوونہ تہ مولکتان ﴿فَمَنْ قَتَلْتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾
 لہ کہ نیزہ کہ ئیماندارہ کانتان ﴿وَاللَّهُ أَغْلَرُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وہ خوا زانائترہ بہ باوہرہ کہ تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ ہہندیکتان لہ ہہندیکی تر تانن (ہہ مووتان نہ وہی ئادہ من) ﴿فَأَنْكِحُوهُنَّ﴾ لہ ہر نہ وہ مارہ یان بکہن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِيهِنَّ﴾ بہرہ زامہندی کہ سوکاریان ﴿وَأُولَٰئِهِنَّ أُجُورُهُنَّ﴾ و مارہ یی بہ کہ بیان ہی بدن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ بہ شینوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ﴾ لہ کاتیکدا نہو کہ نیزہ کانہ پاك داوین
 بن داوین پیس (و زینا کاری بہ ناشکرا) نہ بن ﴿وَلَا مَتَّحِدَاتٍ أَخْدَانٍ﴾ و دوستیان نہ ہی (بہ نہیتی بۆ زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَخْصِنَ﴾ جائہ گہر نہو (کہ نیزہ کانہ) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ﴾ پاشان خرابہ یہ کی
 ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نہ وہ نیوہی سزای نافرہ تہ
 ئازادہ کانیان لہ سہرہ (لییان بدریت کہ پہنجا جہ لہدہ) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ نہو (مارہ کردنی
 کہ نیزہ کہ) بۆ کہ سینکہ لہ ئیوہ لہ تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ بہ لام نہ گہر
 ئارام بگرن (و کہ نیزہک مارہ نہ کہن) چاکترہ بۆتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا لیبوردهی بہ بہ زہ یی بہ ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دہ یہ ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بۆتان پروون بکاتہ وہ ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وہ رینموونیتان
 بکات ﴿سُنتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بۆری و شوئی نہوانہی لہ پیش ئیوہ وہ بوون (لہ خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیٹان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ﴾ وه خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ﴾ به لَام ته یانه ویت
 ته وانه ش ﴿يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ﴾ که شونین نار هزو و هه واو هه وه سه کانیان که ووتوون ﴿أَنْ تَعْمَلُوا﴾ که
 لاتان بدهن ﴿مِمَّا لَا عَظِيمًا﴾ به لادانیکسی گه وړه ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده به ویت ﴿أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾
 که ټه رکتان له سهر سووک بکات ﴿وَيَخْلُقُ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونکه ټاده می به لاواز دروست کراوه ﴿وَهُوَ﴾
 ﴿يَتَّبِعُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی ته وانه ی باوه پرتان هیتاوه ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی به کتری مه خوڼ
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ له نیواتناندا به نار هوا ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه گهر بازار گانی به ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ﴾
 مینکم ﴿بِهِمْ زَامَةً﴾ له نیوان خوڼان دا ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوڼان مه کوڼ (یان خوڼان
 مه فو ویتن به تاوان) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی خوا ده همیشه به به زه یی به پیتان ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه رکه سینک نه وه بکات (واته به کینک بکوڼیت) ﴿عَذَابًا وَظَلَمًا﴾ به ده ست
 درنږی و سته م ﴿فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾ نه وه له مه وودوا ده یخه ینه ناو ناگره وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ﴾
 یسیرا ﴿وَهُوَ﴾ نه وه ش هه همیشه بڼ خوا ناسانه ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه گهر دوور
 بکه ونه وه له و تاوانه گه وړانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿لَنُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه
 به چو که کانتان بڼ ده پو شین ﴿وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ الْجَنَّةِ﴾ وه ده تانخه ینه شویتنکی چاک و
 ریز داره وه ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه ټاوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بڼ نه وه پله یی که
 خوا فزلی هه ندیکتانی داوه به سهر هه ندیکتی ترناندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾ بڼ پساوان به ش هه یه ﴿وَمِمَّا﴾
 اکتسبوا ﴿لَهُوْهُ﴾ به ده ستی نه هیتن ﴿وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بڼ ټافره تانیش به ش هه یه ﴿وَمِمَّا اَكْتَسَبْنَ﴾
 له وه ی به ده ستی نه هیتن ﴿وَسَلُّوا اللَّهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره وه به خششی
 خوی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ به راستی خوا ده همیشه به هه موو شتیک زانایه ﴿وَهُوَ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه دامان ناوه بڼ هه موو (مردوویه ک یان میراتیک) ﴿مَوْلًى﴾ چه ند میرات گریک (که
 به شی نه گرن) ﴿مِمَّا تَرَكُ الْوَالِدَ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیان به جینان هیشته وه
 ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ وه ته وانه ش که به یمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر به رن)
 ﴿فَأَنُؤُوهُمْ نَصِيبَهُمْ﴾ نه وه به شی خویانیا بده نی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا
 هه همیشه به سهر هه موو شتیکدا ناگادارو چاودیره ﴿۱۱﴾

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیاوان سهر پهرشتیارن (کار به دهستن) به سهر ئافره تانه وه ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ به هوی ئه وه وه خوا فه زلی هندیکیانی داوه ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به سهر هندیکیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ههروه ها به هوی ئه وه ی که (پیاوان) له سامانه کانیاں خه رج ده کهن ﴿فَالَّذِينَ لَحَتْ﴾ جا ئافره ته چا که کان (ئه وانهن) ﴿فَقَتَلَتْ﴾ گوئرایه لانی بهرده وام (بو خواو پاشان میرده کانیاں) ﴿حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ﴾ پاریزه رانی (داوینی خویان و سامانی میرده کانیاں) که میرده کانیاں له ماله وه نه بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ به هوی ئه وه ی خوا فه رمانی پاراستنی داوه ﴿وَالَّذِي تَخَاوَتُ﴾ وه ئه وه ئافره تانه ش که ئیوه ده ترسن ﴿تُشَوِّهُنَّ﴾ سه ره پچیتان بکهن ﴿فَعُظُّهُنَّ﴾ ئه وه ئاموژگاریان بکهن ﴿وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ و جینگه یان لی جیا بکه نه وه (و له گه لیان مه خه ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدهن (لبدانیک که له شی عه یب دار نه کات) ﴿فَإِنْ أَطَعَتْكُمْ﴾ جا نه گهر گوئرایه لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ ئه وه ئیتر هیچ ریگه به که له دزیان مه گر نه بهر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه به رز و بلندی گه وره یه ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه ئه گهر ترسان ﴿يُفَاقَ بَيْنَهُمَا﴾ له تیکچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا أَحْكَامًا مِنْ أَهْلِهِ﴾ ئه وه ناو بژیوانیک بنیرن له خزمی پیاهه که ﴿وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بژیوانیک له خزمی ئافره ته که ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر (دوو ناو بژیوانه که) ناشتیان بویت ﴿يُوفِقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میرده که چاک ده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه زانای ناگاداره ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ به س خوا به رستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتیک مه کهن به هاوبه شی ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا احْسَنُوا﴾ ههروه ها له گه ل دایک و باو کتندا چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه له گه ل خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و هاوسنی خزم ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ و هاوسنی بیگانه یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ﴾ و هاوړینی هه میشه یی یا هاوړینی سه فهر ﴿وَالَّذِينَ فِي السَّبِيلِ﴾ و ریوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ئه وانه ی بوون به مولکتان (چاک بن له گه لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ به راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ئه وه که سه ی که خو به زل زان و شانازی کهر بیت ﴿الَّذِينَ يَتَخَلَّوْنَ﴾ ئه وانه ی که چرو وکن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فه رمانیش ده کهن به خه لکی به چرو وکی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَالَهُمْ اتَّهَمُ اللَّهُ﴾ وه ده یشار نه وه ئه وه ی خوا پینی به خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به خشی خوی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ وه ناماده مان کردوه بو پیاهه ران سزایه کی ریسوا کهر ﴿٧٧﴾

﴿وَالَّذِينَ يُفْقُونَ آمُورَهُمْ﴾ وه‌ئوانه‌ی ماله‌کانیان ده‌به‌خشن ﴿رِبَاةَ النَّاسِ﴾ له‌به‌ر روپامایی خه‌لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه‌پیش ناهیتن نه‌به‌خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه‌به‌پوژی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وه‌هر که‌س شه‌یتان هاوړی بیټ ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ نه‌وه (شه‌یتان) هاوړیبه‌کی
 زور خراپه ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وه‌ئوانه‌چ زیان‌تکیان ده‌که‌وته‌سهر؟ ﴿لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نه‌گر باوه‌ریان
 به‌یتایه‌به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه‌به‌پوژی دواپی ﴿وَأَنفَقُوا﴾ وه‌بیان به‌خشی یایه ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیبوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه‌زانیه‌پیان ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ئندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ستم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه‌نه‌گر
 چا که‌یه‌ک هه‌بیټ ﴿يُضَاعِفْهَا﴾ (خودا) پاداشته‌کی چه‌ندجاره‌ده‌کاته‌وه ﴿وَوُفَّيْتُ مِنَ الذَّهَبِ﴾ وده‌یه‌خشیت
 له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه‌وره ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ نه‌مجا (حالی کافران)
 چو‌ن بیټ کاتیک هیتامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ﴾ له‌هه‌موو ئومه‌تیکدا شایه‌تیک (که‌پینغه‌مبه‌ره‌که‌یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان هیتا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ به‌شایه‌ت به‌سهر نانه‌وانه‌وه ﴿وَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ﴾ له‌و پوژده‌دا ﴿يَوْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْا الرَّسُولَ﴾ ئاوات ده‌خوازن ته‌وانه‌ی کافر بوون و
 سه‌ربنچی پینغه‌مبه‌ریان کرد ﴿لَوْ سَأَوْنَاهُمُ الْأَرْضَ﴾ که‌زه‌ویان به‌سهر دا ته‌خت بکړیت (واته‌بخړینه
 ژیر زه‌وی و نه‌هیترنه‌ده‌ره‌وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا﴾ وه‌(له‌و پوژده‌دا) هیچ قسه‌و باسیتک له‌خوا
 ناشارنه‌وه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌برواتان هیتاوه ﴿لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَآلَتُهُ
 سَكْرَانًا﴾ نزیک‌ی نوټر مه‌بنه‌وه کاتیک ئیوه سه‌رخوش بن ﴿حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هه‌تا بزائن چی
 ده‌لین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وه‌هه‌روه‌ها نزیک‌ی (جینگای) نوټر مه‌بنه‌وه له‌کاتیکدا له‌شتان پی‌ی نوټر (له‌شتان
 پیسه) ﴿إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ﴾ مه‌گر تپه‌ربن (به‌مزگه‌وتدا) ﴿حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾ هه‌تا خوتان ده‌شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ﴾ وه‌نه‌گر ئیوه نه‌خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له‌سه‌فردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْيَنْبِ
 كَةِ﴾ یان که‌سیتک له‌ئیه‌هاته‌وه ﴿مِنْ الْمَاءِ﴾ له‌شوینی ده‌ست به‌ئاو گه‌یاندنه‌وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جووت بوون له‌گه‌ل خیزانه‌کانتاندا (یاله‌یه‌ک که‌وتن له‌گه‌ل ئافره‌تانی نامه‌حره‌مدا) ﴿فَلَمَّا جَحَدُوا
 بِمَا عَمِلُوا﴾ نه‌مجا ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ نه‌وه به‌خوټیک‌ی پاک ته‌یه‌موم بکه‌ن
 ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا به‌و توزو خوټه‌رووخسار و ده‌سته‌کانتان ته‌یه‌موم بکه‌ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه‌سره‌ره‌وه‌ی تاوانه‌و لیوورده‌یه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا
 سه‌یری ته‌وانه‌ت نه‌کردوه ﴿أَوْفُوا نَصِيحَاتِنَ الْكِتَابِ﴾ که‌به‌شیتک له‌نامه‌که‌یان پی‌ی دراوه (که‌ته‌وراته)
 ﴿يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو‌م‌رای‌ی هه‌لده‌ب‌زیرن (ده‌کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَن يُضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ وه‌ده‌یانه‌ویت ئیوه‌ش
 له‌رب‌بازی راست گو‌م‌رابین

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ و تهنه‌ها خوا چاك ناگاداره به‌دورمنه‌كانشان ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ و تهنه‌ها خوا به‌سه دوست بیت ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ تهنه‌ها خواش به‌سه یاریده‌دهر بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه‌ندیک له جووله‌که‌كان ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فهرموده‌كانی خوا ده‌گورن له‌شوین و مه‌به‌ستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ده‌لین: بیستمان و سه‌ربینچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ﴾ گوی بگره قه‌ت گویت لی نه‌بی!! ﴿وَرَعْنَا﴾ و ده‌لین (راعنا) چاك گویمان بؤ بگره (به‌لام به‌زمانی جووله‌که‌ واته‌تو خراپترینمانی نه‌وان نه‌مانایان مه‌به‌ست بوو) ﴿لَيْتَ بِأَلْسِنَتِهِمْ﴾ ده‌میان خوار ده‌کرده‌وه (بؤ نه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌خراپه‌که‌ بگه‌یه‌نیت) ﴿وَطَعَنَ فِي الَّذِينَ﴾ و بؤ‌تانه‌و ته‌شه‌ردان له‌نایینی (ئیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و نه‌گه‌ر نه‌وان بیان ووتایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایه‌لین ﴿وَأَسْمِعْ وَأَنْظُرْنَا﴾ و (قه‌مان) بیسته‌و په‌له‌مان لی مه‌که‌ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ نه‌وه‌چاکترو راست تر بوو بؤیان ﴿وَلَكِنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ به‌لام خوانه‌فرینی لی کردن ﴿يَكْفُرُ بِهِمْ﴾ به‌هوی بی باوه‌ریه‌که‌یانه‌وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویه‌بروا ناهیتن که‌میکیان نه‌بیت ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی ﴿أَوْثَرُ الْكِتَابِ﴾ که‌نامه‌تان پی به‌خشراوه ﴿ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا﴾ بروا به‌یتن به‌و (قورئانه‌ی ناردوومانه‌ته‌خواره‌وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که‌به‌راست دانه‌ری نه‌و (ته‌وراته‌ی ئیوه‌یه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ نَقْطِعَ وُجُوهَ﴾ پینش نه‌وه‌ی روخسارانتک ساف بکه‌ین (له‌پیشه‌وه) ﴿فَتَرَدُّهَا عَلَى أَذْبَارِهَا﴾ نه‌مجا بییه‌ینه‌پشت سه‌ریان ﴿أَوْ لَعَنَهُمْ﴾ یان نه‌فره‌تیا لی بکه‌ین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ و هك چؤن نه‌فره‌تمان کرد له‌خه‌لکانی شه‌مه‌مه (نه‌وانه‌ی که‌پراوه‌ماسییان لی قه‌ده‌غه‌کرا له‌پورزی شه‌مه‌مه‌دا که‌چی ده‌هاتن له‌پورزی هه‌بنیدا توره‌کانیان داده‌خست و پورزی به‌ك شه‌مه‌مه‌هه‌لیان ده‌گرتنه‌وه) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ و به‌پیری خوا هه‌میشه‌به‌دی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش ناییت گه‌ر هاوبه‌شی بؤ دابشری بینجگه‌له‌وه خوش نه‌بیت له‌هر گونا‌هینکی تر ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بؤ هه‌ر که‌سینک که‌یه‌وینت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و هه‌ر که‌سینک هاوبه‌ش بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقَ﴾ ائمه‌اعظیما، نه‌وه بینگومان گونا‌هینکی زور گه‌وره‌ی هه‌له‌به‌ستوه ﴿الَّذِينَ﴾ ئایا سه‌یری نه‌وانه‌ت نه‌کردوه ﴿يُرْكَبُونَ أُنُفُسَهُمْ﴾ که‌خویان به‌پاك و چاك ده‌زانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُرْكَبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی به‌) به‌لكو خوا هه‌ر که‌سینکی بویت پاك و خاوینی ده‌كات ﴿وَلَا يَظْلُمُونَ فَيَلًا﴾ و که‌مترین سته‌میان لی ناکریت (بابه‌نه‌ندازه‌ی نه‌و ده‌زوه‌باریکه‌ی ناوکی خورماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سه‌یری بکه‌چؤن ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به‌ده‌م خواوه‌درو هه‌له‌به‌ستن ﴿وَكَفَى بِهِمْ إِثْمًا مُبِينًا﴾ و به‌سه‌نه‌و درویه‌که‌گونا‌هینکی پروون و ناشکرایه ﴿الَّذِينَ﴾ ئایا ناویریکت نه‌داوه‌ته‌وه له‌وانه‌ی ﴿أَوْثَرُ النَّاصِبَاتِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ به‌شینک له‌نامه‌ی خواییان پیندراوه ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾ بروا نه‌هیتن به‌شتی بی نرخ و به‌رنامه‌ی غه‌یری خوا (به‌جادوو گه‌ران و به‌شه‌یتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌لین به‌وانه‌ی که‌بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَى﴾ نه‌وانه‌ریتبازیان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ له‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه ﴿

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ناته‌وانه که سانیکن که خوانه‌فرینی لی کردون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هدر که سیکیش خوانه‌فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه‌وه هدر گیز ده‌ست ناکه‌ویت بوی هیچ یارمه‌تی ده‌ری ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ نایانه‌وانه (جوله‌که‌کان) به‌شیان هه‌یه ﴿مِنْ الْمُلْكِ﴾ له‌ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی (خواه‌نی‌تی بو‌ونه‌ور)؟ ﴿فَإِذَا لَا يُوْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا﴾ (جا نه‌گهر بیان‌بویه) نه‌و کاته به‌خه‌لکی یان نه‌ده‌به‌خشی (به‌نه‌ندازه‌ی) تو‌یکلی ده‌نکه خورمایه‌ک ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان تیره‌یی (حه‌سوودی) ده‌بن به‌خه‌لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْهَهُ اللَّهُ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوا‌پنی به‌خشیون (که پیغه‌مبه‌ریتی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فزل و به‌هره‌ی خوی ﴿فَقَدْ آتَيْنَا﴾ نه‌وه بی‌گومان دا‌وامانه ﴿ءَالِ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ﴾ به‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و پیغه‌مبه‌ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا﴾ هه‌روه‌ها پیمان به‌خشین ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله‌و خه‌لکه‌دا هه‌بوو بر‌وایان به (موحه‌مه‌د ﷺ) هیتا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾ هه‌شیان بوو به‌رگری لی کردوه ﴿وَكُنْ مِنْهُمْ سَعِيرًا﴾ وه‌دوزه‌خ به‌سه (بویان) که نا‌گریکی هه‌لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی‌بر‌وایان ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌نایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾ له‌مه‌ولا ده‌یانخه‌ینه ناو نا‌گریک ﴿كَلَّمَا فَضِجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک که پیستیان سووتا (و‌بر‌زا) ﴿بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده‌گورین به‌پیستیکی تر ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی سزاکه (به‌چاکی) به‌چه‌ژن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به‌راستی خوا‌هه‌میشه زالی کار در‌وسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه‌یان کرد ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له‌مه‌ولا ده‌یانخه‌ینه چهند به‌هه‌شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره‌کان ده‌چن به‌ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده‌میتنه‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مُطَهَّرٌ﴾ بویان هه‌یه تیایدا هاوسه‌رانی پاک و‌خاوین ﴿وَلَدٌ لَهُمْ ظِلَلٌ ظَلِيلٌ﴾ وه‌ده‌یانخه‌ینه ژیر سینه‌ری چرو به‌رده‌وامه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به‌راستی خوا‌فرمانتان بی‌ده‌کات ﴿أَنْ تَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ به‌دانه‌وه‌ی گشت سپارده‌کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو‌خواه‌نه‌کانیان ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه‌کاتیک داد‌وهریتان کرد له‌نیوان خه‌لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فرمان ده‌کات) به‌داد حوکم بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْظُمُكُمْ بِهِ﴾ به‌راستی خوا‌به‌چاکی ناموز‌گاریتان ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به‌راستی خوا‌هه‌میشه بیسه‌ری بینایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سانیک که باوه‌رتان هیتاوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گو‌پراه‌لی خوا‌و گو‌پراه‌لی پیغه‌مبه‌ر بن ﴿وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه‌پاشانیش گو‌پراه‌لی کاربه‌ده‌سته (عادیله) کانی خوتان بن ﴿إِنْ تَرَغَمُوا فِي شَيْءٍ﴾ جا نه‌گهر دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو له‌شتیکدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه‌وه بی‌گیر نه‌وه بو‌لای خوا‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌گهر ئیوه باوه‌رتان هه‌یه به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌پو‌زی دوا‌یی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه‌وه باشته‌ره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه‌ناکام و نه‌نجامی چاکتره ﴿

﴿الَّذِينَ إِلَىٰ الذِّبْتِ﴾ نابا ئاور پینکت نه داوه ته وه به لای نه واندهی ﴿يَرْعُمُونَ﴾ وا خو نیشان ده‌دهن ﴿أَنَّهُمْ
 ءَامَنُوا﴾ که به راستی نه وان باوه ریان هیناوه ﴿يَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ به وهی دابه زیوه بۆتو (که قورئانه)
 ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَن﴾ ده یانه ویت که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ داد گای و حومکیان بیسه بۆلای یه کینک که حوکم به بهرنامه‌ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرمانیان پی کراوه ﴿أَن يَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ که پروایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه‌یتان ده‌یه ویت ﴿أَن يُضِلَّهُمْ﴾ که گومر ایان بکات ﴿ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
 به گومر اییه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه نه گهر پی یان بوتريت : وهرن
 ﴿إِلَىٰ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ بۆلای نه وهی خوانارد ویه تیه خواره وه ﴿وَالِی الرُّسُولِ﴾ وه بۆلای پیغه مبه ر ﴿وَلَا
 تَرَأَيْتِ الْمُتَنَفِّقِينَ﴾ ده‌بینی (نه‌ی موحه ممه د ﴿دو و پرووه کان﴾ ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهرانیکى ته‌واو ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نابا حالیان چۆن نه بیت
 کاتیک به سه‌رهاتیکى ناخوشیان تووش بیت؟ ﴿يَمَّا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ﴾ به هوی نه وهی ده‌سیان پیشی
 خستووه (کردوویانه) ﴿ثُمَّ جَاءَكَ﴾ پاشان دینه وه بۆلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند ده‌خون به‌خوا
 ﴿إِن أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ته‌نها نیازی چاکه و یه‌ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حوکم ده‌بین
 بۆلای غه‌بری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الذِّبْتِ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نه‌وانه که سانیکن خوا ده‌زانیته چی
 له دلباندا هدیّه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که‌واته پرویان لی وهر گیره ﴿وَعِظْهُمْ﴾ وه ناموز گاریبان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی پنیان ده‌رباره‌ی خو‌یان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ووته‌یه کی ره‌وان و کاریگهر ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه رینکمان ره‌وانه نه کردووه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته‌نها بۆ نه وه نه بیت
 گوینر اییه لی بکريت ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان نه گهر نه‌وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتیک سته‌میان له‌نه‌فسی خو‌یان کرد ﴿جَاءَكَ﴾ به‌اتنا یه بۆلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بوردونیان بکر دایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ الرُّسُولُ﴾ پیغه مبه ریش داوای لی خوش بوونی
 بۆ بکر دنا یه ﴿لَتَجِدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ بیگومان ده‌بان بینی خوا په‌شیمانی وهر گری به‌به‌زه‌یه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه‌خیر (وانی یه که خو‌یان به باوه‌ردار نیشیان ده‌دهن) سویند به‌په‌ره‌رد گارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾ بر و دارنن تاتو نه‌که‌نه دادوهر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له‌هر نازاوه و
 دوو به‌ره‌کی یه‌کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه‌ست نه‌که‌ن له‌ده‌رونیاندا
 ﴿حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ به‌هیچ بیزاریه‌ک له و بریاره‌ی تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که‌چ نه‌بن
 به‌ملکه‌چی یه‌کی ته‌واو ﴿۵۵﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان نه‌گهر نيمه پئويستمان بگردايه له‌سه‌ريان ﴿أَن يَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 كه به‌كثري بكوژن (واته باوه‌پداران بي باوه‌ران بكوژن) ﴿أَوْ أَخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ يان له‌ماله‌كانتان
 ده‌ربچن ﴿مَّا فَعَلُوا﴾ نه‌وه‌يان نه‌ده‌کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾ كه ميكيان نه‌بييت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وه نه‌گهر
 به‌راستي نه‌وان كاريان بگردايه ﴿مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ به‌پني نه‌و ناموزگار بيانه‌ي ده‌كران ﴿لَكَانَ خَيْرًا
 لَّهُمْ﴾ نه‌وه باشتر بوو بويان ﴿وَأَشَدَّ تَثِيئًا﴾ وه دامه‌زراوتر ده‌بوون (له‌سه‌ر نايينه‌كه‌يان) ﴿وَإِذَا لَاتَتْهُمُ﴾
 جا نه‌و كاته بنگومان پيمان ده‌به‌خشين ﴿مِّنْ لَّدُنَّا﴾ له‌لايه‌ن خو مانه‌وه ﴿أَجْرًا
 عَظِيمًا﴾ پاداشتيكي گه‌وره ﴿وَلَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه رينمو ونيمان ده‌کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بوزرينگاي
 راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه ههر كه سينك گويز ايه‌لي خوا و پيغه‌مبه‌ر بكات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾
 جا نه‌وانه له‌گه‌ل كه سانينك ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ كه خوا فازل و به‌هره‌ي (خوي) رشتووه به‌سه‌رياندا
 ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ﴾ له‌پيغه‌مبه‌ران و راستگويان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شهيدان و پياوچاكان
 ﴿وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وه نه‌وانه چ هاوړي و هاوه‌ليكي چاكن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه‌و
 فازل و به‌هره‌يه تنه‌يا له‌لايه‌ن خوا وه‌يه ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وه به‌سه‌كه خوا زانايه (به‌هه‌موو
 شتيك) ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ي كه سانينك كه باوه‌رتان هيناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداري
 خو تان و هر گرن ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه‌وسا تا قم تا قم هيرش به‌رن (ده‌رچن بوز جيهاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا
 جَمِيعًا﴾ يان هه‌موو پيكه‌وه هيرش به‌رن (ده‌رچن بوز جيهاد) ﴿وَأَن مِّنْكُمْ﴾ وه بنگومان له‌ناوتاندايه
 ﴿لَمَن لَّيْظُمَنَّ﴾ كه سي وابه‌راستي خوي دوا ده‌خات ﴿فَإِن أَصَبْتُمْ مِّصْيبَةً﴾ جا نه‌گهر تووشي
 به‌سه‌رهاتيكي خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده‌لييت به‌راستي خوا فازل و به‌هره‌ي رشت
 به‌سه‌رمدا ﴿إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ كه له‌گه‌لياندا ناماده نه‌بووم ﴿وَلِئِن أَصَبْتُمْ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ﴾ وه
 نه‌گهر تووشي فازل و به‌هره‌يه‌ك بوون له‌خواوه ﴿يَقُولُوا كَانَ لِرَبِّنَا حُكْمٌ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بنگومان ده‌لييت
 وه‌ك له‌نيوان نيوه و نه‌وا هيچ دوستايه‌تي يه‌ك نه‌بوو بييت ﴿يَكَلِّمُنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ نه‌ي خوزگه
 له‌گه‌ل نه‌واندا بوومايه ﴿فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجيني زور گه‌وره‌م بگردايه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ كه واته با بجه‌نگيت له‌پني خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ كه سانينك كه زباني
 دونيا ده‌فروشن به‌پوړي دوايي ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جا ههر كه سينك بجه‌نگيت له‌پني خوادا
 ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ نه‌مجا بكوژي (شهيد بييت) ﴿أَوْ يُقَاتِلْ﴾ يان زال بييت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه‌وه دواتر
 پني ده‌ده‌ين ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتيكي گه‌وره ﴿٧٦﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وه چیتانه (به‌ج بیانوویه‌ک) جه‌نگ ناکه‌ن له‌پیتاوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له‌پیتاوی چه‌وساوه‌کان له‌پیاوان و نافرته‌ان و مندا لان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌ی په‌روهر دگارمان پرزگارمان که‌ی له‌م
 شاره (مه‌به‌ست پنی شاری مه‌که‌یه) ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ که‌خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکارن ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه پشتیوانیکمان بو‌به‌دی به‌ینه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ﴾ وه له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه به‌دی به‌ینه
 بومان ﴿نَصِيرًا﴾ یارمه‌تی ده‌رنک ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له‌پیتاوی خوادا ده‌جه‌نگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له‌پیتاوی
 ناره‌وا (یان شه‌یتان) دادا ده‌جه‌نگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که‌واته شه‌ریکه‌ن له‌گه‌ل دوس‌ته‌کانی شه‌یتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به‌راستی پیلانی شه‌یتان هه‌ر لاواز بو‌وه ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾
 ثابا سه‌یری نه‌وه که‌سانه‌ت نه‌کردوه که‌پیان ووترا ﴿كُلُّوا أَيَّدِيكُمْ﴾ ده‌ستان بگیرنه‌وه (له‌جه‌نگ
 و کوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژ بکه‌ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کات بده‌ن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 که‌چی کاتیک جه‌نگیان له‌سه‌ر پیوست کرا ﴿إِذَا قُيِّمَتْ لَهُمْ نَفْسٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ یه‌کسه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان
 له‌خه‌لکی ده‌ترسان ﴿كَخَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه‌ک ترسان له‌خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ بگره زیاتریش ده‌ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌یان ووت نه‌ی په‌روهر دگاری ئیمه ﴿لِرُكْبَتِ عَلَيْنَا الْقِتَالُ﴾ بو‌چی جه‌نگت له‌سه‌رمان
 پیوست کردوه. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خو‌زگه دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ کردن) بو‌ماوه‌یه‌کی
 که‌م ﴿قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ بلی خوشی و له‌زه‌تی دنیا زور که‌مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و پروژی دواپی باشته‌ره
 ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بو‌که‌سینک له‌خوا بترسیت ﴿وَلَا تَظْلُمُونَ فِتْيَالًا﴾ وه‌سته‌متان لی ناکریت به‌(نه‌ندازه‌ی)
 نالی ناوکه خورمایه‌ک ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا﴾ له‌هه‌رشو‌تینک بن ﴿يُذِرْكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن پیتان ده‌گات
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشِيدَةٍ﴾ باله‌ناو‌قه‌لا و کوشکی به‌رزو قایم‌شدابن ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ﴾ وه‌نه‌گر (ناپاکان)
 خوشی و چاکه هاته‌ر بیان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده‌لین نه‌مه له‌لایه‌ن خواوه‌یه ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾
 وه‌نه‌گر تو‌وشی نا خوشی و خراپه‌یه‌ک هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده‌لین نه‌مه له‌لایه‌ن تو‌وه‌یه (نه‌ی
 مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه‌مو‌ی له‌لایه‌ن خواوه‌یه ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ نه‌وه نه‌وه خه‌لکه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه‌کو له‌هیچ قسه‌یه‌ک تی نه‌گه‌ن وایه ﴿مَّا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ
 اللَّهِ﴾ هه‌ر چاکه‌یه‌کت تو‌وش بو‌وه له‌خواوه‌یه ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه‌هه‌ر خراپه‌یه‌کت تو‌وش
 بو‌وه ﴿فَمِنَ نَّفْسِكُمْ﴾ نه‌وه له‌خو‌ته‌وه‌یه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئیمه‌ تو‌مان نار دو‌وه به‌پینغه‌مبه‌ر
 بو‌خه‌لکی ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه‌خوا به‌سه‌شایه‌تی نه‌وه بدات ﴿۹۰﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هەر که سینگ گونرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ نه‌وه به‌راستی گونرایه‌لی خوای کردووه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هەر که سینگیش پشت هه‌لبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه‌وه نیمه تومان په‌وانه نه‌کردووه ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ به‌چاودیر و پاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دووپروه‌کان) ده‌لین گونرایه‌لین (مل که‌چ و فەرمانبه‌ر دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ غَدَاةٍ﴾ به‌لام کاتیک له‌لای تو ده‌ر چوون ﴿بَيْنَ طَائِفَتَيْنِ مِنْهُمْ﴾ کۆمه‌لنک له‌وان شه‌وه که‌نه‌وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمانان) ﴿غَيْرِ الَّذِي تَقُولُ﴾ به‌پینچه‌وانه‌ی قسه‌کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُشِئُونَ﴾ وه‌خواده‌ینووسیت نه‌وه (پیلانانه‌ی) شه‌و کردویانه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که‌واته وازیان لی بیتنه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به‌خوا بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا به‌سه‌هشتیوانت بی ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانُ﴾ نه‌وه‌بو بیسر ناکه‌نه‌وه له‌قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سینگی تره‌وه بوایه‌ جگه‌له‌خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ بینگومان ده‌یانبینی تیابدا ﴿أَخْتَلَفَا كَثِيرًا﴾ جیاوازیسی زور ﴿وَإِذَا جَاءَ هُزْأُكُمْ﴾ وه کاتیک هه‌والنکیان بی بگات ﴿مِنْ الْأَمْنِ﴾ ده‌رباره‌ی ئاسایش و هیمنایه‌سی (نیوانتان) ﴿أَوِ الْخَوْفِ﴾ یان له‌باره‌ی ترسه‌وه ﴿أِذَا عَاوَيْتُمْ﴾ بلاوی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْ رُدُّوا إِلَى الرَّسُولِ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بیانگه‌رانیاه‌ته‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالْأُولَى الْأَمْرُ مِنْهُمْ﴾ و بو‌لای کاربه‌ده‌ستانی خو‌یان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ نه‌وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌رده‌هینن ده‌زانن هه‌واله‌که (راسته‌یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَفَسَدْنَا﴾ وه نه‌گه‌ر چاکه‌و به‌زه‌یسی خوا نه‌بوایه به‌رامبه‌ر به‌ئیه‌وه ﴿لَا تَتَّبِعُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بینگومان شوینن شه‌یتان ده‌که‌وتن که‌میگتان نه‌بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌پیتاوی خوادا بجه‌نگی ﴿لَا تَكُلْ أَلْفَاظَكَ﴾ تو ته‌نها ئه‌رکی خۆت لی داوا کراوه (یا تو ته‌نها ئه‌رکی خۆت له‌سه‌ره) ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی پروادارانش بده‌(بو‌جیهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ ئومیده‌خوا ﴿أَنْ يَكُفَّ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌رگری هینزی بی باوه‌ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَمْرًا﴾ وه‌خوا به‌هینزتره ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و توله‌ی به‌تین تره ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هەر که‌سی نکایه‌کی چاکه‌بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ به‌شینگی له‌(باداشتی) نه‌و چاکه‌یه‌بو‌ه‌یه ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وه‌هەر که‌سی نکایه‌کی خراپه‌بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ نه‌ویش به‌شینگی ده‌بیت له‌(سزای) نه‌و خراپه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا هه‌میشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه (چاودیره) ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ﴾ هەر کاتیک سلاوینگتان لی کرا ﴿فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا﴾ نه‌وه به‌چاکتر له‌و سلاوه سلاو بکه‌نه‌وه (لییان) ﴿أَوْ رُدُّوهَا﴾ یان وه‌کو خوی بیسه‌نه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بینگومان خوا هه‌میشه پرساو چاودیره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿۹۱﴾

﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست نی یه جگه له‌خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان کزتان ده‌کاته‌وه بۆ (لپهر سینه‌وه‌ی) نه‌و پورزی دواپیه‌ی ﴿لَارَبِّفِئْ﴾ که هیچ گومانی تیندا نیه ﴿وَمَنْ أَضَدُّ مِنْ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له‌خوا قسه (و به‌لینتی) راست تره ﴿فَتَالَكُمْ﴾ نه‌وه چیتانه ﴿فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَتَيْنِ﴾ ده‌رباره‌ی دوو پرووه‌کان بوونه‌ته دوو ده‌سته ﴿وَاللَّهُ أَزْكَاهُمْ بِمَا لَكُمْ سُبُوتًا﴾ له‌کاتینکدا خواهه‌وانه‌ی گه‌راندوته‌وه بۆ بی باوه‌ری به‌هوی کرده‌وه کانیانه‌وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ نایا ده‌تانه‌وینت ﴿أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که سیک بکه‌ن که خوا گومرای کردووه؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هه‌ر که سیک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ سَبِيلًا﴾ نه‌وه هه‌ر گیز ناتوانی رینگای راستی بۆ بدوزیته‌وه ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ نه‌وان ئاواته‌خوازن ئیوه‌ش بی باوه‌ربن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه‌ک چۆن خویان بی باوه‌ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه‌وه نه‌وان یه‌کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَولِيَاءَ﴾ که‌واته نه‌وان به‌دوست و یارمه‌تی ده‌ر هه‌لمه‌بژیرن ﴿حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا (په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و) کوچ ده‌که‌ن له‌بری ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر پرویان وه‌ر گیز او پشتیان هه‌لکرد ﴿فَخُذُوهُمْ﴾ نه‌وه (به‌دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانکوژن له‌هه‌ر شوینیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُليَاءَ وَلَا نَصِيرًا﴾ وه هیچ دوست و یارمه‌تی ده‌رینک له‌وان هه‌لمه‌بژیرن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ﴾ جگه له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌که‌ن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿يَبْتَغُونَ رِيشَهُمْ فَيُشَوُّوهُ﴾ که له‌نیوان ئیوه‌وه نه‌واندا په‌یمان هه‌یه ﴿أَوْجَاءً وَكُمُ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان له‌سه‌ر دلپان ناره‌حه‌ته (حه‌زناکه‌ن) ﴿أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقَتِّلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که جه‌نگتان له‌دژ بکه‌ن یا جه‌نگ له‌دژی خزمه‌کانیان بکه‌ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَسَاطَهُمُ عَلَيْنُكُمْ﴾ زالی ده‌کردن به‌سه‌ر تاندا ﴿فَلَقَاتُواكُمْ﴾ و جه‌نگیان دژتان ده‌کرد ﴿فَإِنْ اعْتَرَفْتُمْ لَكُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌وان که‌نار گیر بوون له‌ئیوه ﴿فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ﴾ و جه‌نگیان له‌دژتان نه‌ده‌کرد ﴿وَالْقَوْلُ إِلَيْكُمْ أَلَسْتُمْ﴾ و پیشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که‌چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ نه‌وه خوا رینگه‌ی نه‌داوون که ده‌ستیان بۆ به‌رن و (نابی شه‌ریان له‌دژ بکه‌ن) ﴿سَتَجِدُونَ آخَرِينَ﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر ده‌بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبْسِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ ده‌یانه‌وینت له‌ئیوه نه‌مین بن ﴿وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه له‌هۆزه‌که‌ی خوشیان نه‌مین بن ﴿كُلَّ مَارَدٍ إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هه‌ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بی باوه‌ری و بت په‌رستی ﴿أَزْكُوا فِيهَا﴾ گه‌راونه‌ته‌وه بۆی (واته به‌ناشتی رازی نه‌ده‌بوون) ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْرِزُوا لَكُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر که‌نار گیر نه‌بوون لیسان ﴿وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ أَلَسْتُمْ﴾ وه جله‌وی ناشتیا ن نه‌دایه ده‌ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ﴾ وه ده‌ستیان نه‌کیشایه‌وه (له‌جه‌نگ کردن) ﴿فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ نه‌وه به‌دیل بیانگرن و بیانکوژن ﴿حَيْثُ تَقَعْتُمُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شوینیک که به‌ر ده‌ستان که‌وتن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی (باسمان کرد) داومان به‌ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له‌دژیان ﴿مُطْلَقًا مُبِينًا﴾ ده‌سه‌لانی ناشکرا ﴿

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بۆ هیچ باوه‌داریک ره‌وانی به باوه‌داریک بکوزیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾ مه‌گه‌ر به‌هله‌نه‌بیت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک ئیمانداریک به‌هله‌نه‌بکوزیت ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه‌وه‌(له‌سه‌ریه‌تی) ئازادکردنی کۆیله‌یه‌کی باوه‌دار ﴿وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و (نرخ‌ی) خوینیکیش بدات به‌که‌س و کاری کوزراوه‌که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾ مه‌گه‌ر بیبه‌خشن (له‌خوینه‌که‌به‌خیری خویان) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر کوزراوه‌که‌له‌گه‌لینک بوو که دوزمتان بوون (کافری شه‌ر که‌ر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه‌به‌لام کوزراوه‌که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه‌وه‌(هه‌ر له‌سه‌ریه‌تی) ئازادکردنی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه‌نه‌گه‌ر (کوزراوه‌باوه‌داره‌که‌) له‌گه‌لینک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ قَبِيلٌ﴾ که‌له‌نیوان ئیوه‌وئه‌واندا په‌یمان هه‌بوو ﴿فَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ نه‌وا (نرخ‌ی) خوینیک بدنه‌که‌سی کوزراوه‌که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ له‌گه‌ل ئازادکردنی کۆیله‌یه‌کی ئیماندار ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ جائه‌و (بکوز) هی ده‌ستی نه‌که‌وت (یان نه‌ی بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ نه‌وه‌(له‌سه‌ریه‌تی) رۆزوو گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَتَاعَيْنِ﴾ له‌سه‌ریه‌ک ﴿تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ﴾ (ثم‌ برپاره‌) لی بووردنه‌له‌لایه‌ن خواوه‌﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه زانای کاردرسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک ئیمانداریک به‌ده‌س نه‌نقه‌س بکوزیت ﴿فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ نه‌وه‌تۆله‌ی نه‌وه‌که‌سه‌دۆزه‌خه‌﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیایدا نه‌بیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه‌شمی لیگرتووه‌﴿وَلَعَنَهُ رُؤُسُهُمْ وَارْتَدُّوا عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ﴾ و نه‌فرینی لی کردووه‌و سزایه‌کی گه‌وره‌ی بۆ ناماده‌کردووه‌﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانیک که‌برواتان هیناوه‌﴿إِذَا ضَرَجْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتیک ده‌رچوون (بۆ جیهاد کردن) له‌رینگه‌ی خوادا ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ هه‌موو شتیک روون بکه‌نه‌وه‌﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه‌نه‌لین به‌و که‌سانه‌ی ﴿الْقَوْلَ الْكَفَرُ السَّلَامُ﴾ که‌سلاو (ی موسلمانانه‌) تان لی ده‌که‌ن ﴿أَنْتَ مُؤْمِنٌ﴾ تو بروادار نیت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌دوای شتوومه‌ک و سامانی دنیایدا بگه‌رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَارِفُ كَثِيرَةٌ﴾ نه‌وه‌لای خوا ده‌سکه‌وتی زۆر هه‌یه‌﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه‌ش له‌مه‌و پش هه‌روه‌ها بوون (ئیمانه‌که‌تان ده‌شارده‌وه‌) ﴿فَمَنْ رَبُّ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌مجا خوا منه‌تی نا به‌سه‌رتاندا (به‌هیز و زالی کردن) ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ده‌ی که‌واته‌هه‌موو شتیک روون بکه‌نه‌وه‌﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ئاگاداره‌به‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۱﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین شهو باوه‌دارانه‌ی دانیشتون و جیهاد ناکهن ﴿غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ﴾ جگه له خواوهن عوزره کان نه‌بیت (وهك نه‌خوش، و کویر، وشهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌گهل ټیکوشه‌رانی رینگه‌ی خواوا ﴿يَأْمُرُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ به‌مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا‌فه‌زلی ټیکوشه‌ران به‌مال و گیانیانی داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به‌سهر دانیشتوان (له جیهاد) دا به‌پله‌یهك ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه‌هر بهك له‌و دوو‌تاقمه‌خوا به‌لټنی پاداشتی زور چاکی پنی داوون (كه به‌هسته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه‌خوا ریزی ټیکوشه‌رانی داوه به‌سهر دانیشتووه‌کاندا به‌پاداشتیکی گه‌وره ﴿دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له‌لای (خوا) وه‌پله‌ی زور ولی خوش‌بوون و میهره‌بانیان بز‌ه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی كه‌فریشته‌کان گیانیان ده‌کټشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا كه‌سته‌میان له‌خویان ده‌کرد (به‌کټچ نه‌کردنیان) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ (به‌ته‌شده‌وه‌پټیان) ده‌لټن (ده‌باره‌ی نایینه‌كه‌تان) له‌چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌لټن ټیمه‌چه‌وساوه‌بووین له‌سهر زه‌وی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَرَ كُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً﴾ (پټیان) ده‌لټن مه‌گهر زه‌ویی خوا فراوان نه‌بوو؟ ﴿فَتَهَاجَرُوا فِيهَا﴾ تا کټچتان بکر دایه‌تیايدا ﴿قَالُوا لَيْكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ﴾ جانه‌وانه‌شوټنیان دوزه‌خه ﴿وَمَسَاءَتٌ مَصِيرًا﴾ نای چ‌پاشه‌رورنکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینجگه‌له‌و چه‌وساوانه‌ی كه‌له‌پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرته‌تان ﴿وَالْوِلْدَانِ﴾ و له‌مندا‌النس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ كه‌توانای هیچ چاره‌یه‌کیان نی‌یه (له‌به‌ر بی‌هیزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه‌به‌هیچ شینوازیك ری‌ده‌رناکهن ﴿قَالُوا لَيْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُرَ عَنْهُمْ﴾ نا‌ته‌وانه‌نومید هه‌یه‌خوا لی‌یان خوش‌بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه چاوپوشیکه‌ر ولی خوش‌بووه ﴿وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌هر كه‌سټك کټچ بکات له‌ری‌ی خواوا ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ستی ده‌كه‌ویت له‌زه‌ویدا ﴿مَرْغَمًا كَثِيرًا﴾ جینگه و رینگه‌ی زور (كه‌دورمن پنی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه‌فراوانی (له‌رورزی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه‌هر كه‌سټك له‌مالی خوی ده‌رچټ ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه‌کټچ بکات بز‌لای خوا و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﴿فَرُدَّ كَهَ الْمَوْتِ﴾ پاشان مردن پنی بگات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه‌بینگومان پاداشتی نه‌و كه‌سه‌كه‌وتوته‌سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه لی‌بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿وَإِذَا ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سه‌فهرتان کرد (و گه‌ران) به‌زه‌وی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ نه‌وه‌هیچ گونا‌هینکتان له‌سهر نی‌یه ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ كه‌نویزه‌کان کورت بکه‌نه‌وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْشَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌گهر ترسان نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن جه‌نگتان له‌گهل بکه‌ن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَالْوَكَارِءِ ذَوِّ الْأَمْيَةِ﴾ به‌راستی بی‌باوه‌ران هه‌میشه بز‌ټیوه‌دورمنیکی پروون و ناشکران ﴿

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له‌جه‌نگدا) له‌ناو بر واداراندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پیتش نوئزیت بو کردن ﴿فَلْتَقُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ ئه‌وه با تا قمتیک له‌وان له‌گه‌ل تو نوئز بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چه که کانسان بی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژده‌یان برد (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّارِكُمْ﴾ با (بچه‌ن دواوه) له‌پشتانه‌وه بن (پاسه‌وانتان بن) ﴿وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ﴾ وه باتاقمه‌که‌ی تر بین ﴿لَمْ يَصَلُّوا﴾ که نوئزبان نه‌کردوه (و پاسه‌وان بوون) ﴿فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ﴾ و له‌گه‌ل تو نوئز بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با ووریای خویان بن ﴿وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ و چه که کانیشیان بی بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌ران ناوا ته‌خوازن ﴿لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ که ئیوه بی ناگابن له‌چه که کانتان ﴿وَأَمْتِعَتِكُمْ﴾ و شت و مه‌که کانتان ﴿فَيَعْمَلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په‌لامارتان بدنه‌ن ﴿مَثَلَهُ وَجْدَةٌ﴾ به‌په‌لامارنکی به‌کجاره‌کی (بدنه‌ن به‌سه‌رتاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تاوانتان له‌سه‌رنی به‌﴿إِنْ كَانَ يَكُفِّرُ عَنْ مَقَرٍّ﴾ نه‌گهر به‌هوی بارانه‌وه ناره‌حت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ یان نه‌خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه که کانتان دانتین ﴿وَأَخْذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به‌لام ووریایی خوتان بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ أََعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خواناماده‌ی کردوه بو بی باوه‌ران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایه‌کی ریسواکه‌ر ﴿۵۳﴾ ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ نه‌مجا کاتیک نوئزه کانتان به‌جی هینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه‌وسا یادی خوا بکه‌ن ﴿فَمَا وَقَعُودًا﴾ به‌پنوه و به‌دانیشتنه‌وه ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وه له‌سه‌رتنه‌نیشان (به‌پالکه‌وتنه‌وه) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا هر کاتیک دل نارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿فَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌و کاته نوئزه کانتان به‌رینک و پینکی بکه‌ن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ به‌راستی نوئز ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌میشه له‌سه‌ر باوه‌رداران ﴿كِتَابًا مَّقُودًا﴾ فهرز کراوینکی کات بو دیاری کراوه ﴿۵۴﴾ ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مه‌بن ﴿فِي آيَاتِ الْقَوْمِ﴾ له‌به‌دوا گهرانی دوژمتاندا (یان له‌به‌دوا گهرانی نه‌و قه‌ومه‌ کافراندا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه ئیش و نازارتان بی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ بِآلَمُونَ﴾ بینگومان نه‌وانیش ئیش و نازاریان بی ده‌گات ﴿كَمَا تَأْمِنُونَ﴾ وه‌ک چون ئیوه ئیش و نازارتان بی ده‌گات ﴿وَتَرْجُوتُ مِنَ اللَّهِ﴾ وه ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ نه‌وه‌ی نه‌وان ئومیدی ناکه‌ن (که پاداشت و سه‌رکه‌وتنه‌ن) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه به‌راستی خوا هه‌میشه زانای کار دروسته ﴿۵۵﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان ئیمه دامانبه‌زاندوته سه‌ر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ئهم قورئانه به‌راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو نه‌وه‌ی بریار بده‌ی له‌نیوان خه‌لکیدا ﴿بِمَا أَرْسَلَكَ اللَّهُ﴾ به‌و بریاره‌ی که خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تُكِنُّ لِلْعَاقِبِينَ﴾ خصیمًا وه بو ناپاکان مه‌به به‌بارتزه‌ر و پشتیوان ولایه‌نگر ﴿۵۶﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له‌خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به‌راستی خوا لیخوش بووی به به‌زه‌یی به ﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ﴾ به‌رگری مه‌که له‌وانه‌ی ﴿يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده‌که‌ن ده‌باره‌ی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بینگومان خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَاتِنًا إِثْمًا﴾ نه‌وانه‌ی که به‌رده‌وام زور ناپاک و گونا‌هبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تاوانه‌کانی) خویان ده‌شارنه‌وه له‌خه‌لکی (له‌ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنه‌وه له‌خوا (شهرم ناکه‌ن له‌خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا خوا له‌گه‌لیاندا به ﴿إِذْ يَتَّبِعُونَ مَا لَا يُرِضِي مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به‌نه‌یتی) له‌شه‌ودا ته‌گبیر ده‌که‌ن و قسه‌به‌که‌ده‌که‌ن خوا پنی رازی نی به ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه زاناو ناگاداره به‌هه‌ر کرده‌وه به‌که‌که‌نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿هَآأَنُشِرْ هَؤُلَاءِ جَدَلُهُمْ عَنْهُمْ﴾ (ئیمانداران) بیدارین و ائیوه به‌رگریتان له‌ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌زیانی دنیادا ﴿فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ﴾ ده‌ی ثابا کی به‌رگریبان لی ده‌کات (له‌سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوژی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان ده‌گریته ده‌ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه‌هه‌ر که‌س کرده‌وه به‌کی خراب بکات ﴿أَوْ يَظْلِمِ نَفْسَهُ﴾ یان سته‌م له‌خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له‌خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده‌بینیت خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک گونا‌هینک (ی گه‌وره) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ بینگومان (زیانی) نه‌و گونا‌هه‌هر بو خویه‌تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه زانای کار درووسته ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک گونا‌هینک بکات (به‌هه‌له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا‌هینک بکات (به‌قه‌ست) ﴿ثُمَّ يَرَمْ بِهِ رِبِّيًّا﴾ پاشان (نه‌و تاوانه) بخاته‌سه‌ر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا﴾ نه‌وه بینگومان خستویه‌تیه نه‌ستوی خوی (سزای) بوهتانیک ﴿وَإِنَّمَا مِثْلًا﴾ و تاوانیکی ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه‌نه‌گه‌ر به‌خشش و به‌زه‌یی خوا به‌سه‌ر ته‌وه نه‌بوا به (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ بینگومان ده‌سته‌به‌که‌له‌و ناپاکانه به‌نیازیوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ که‌گو‌مرات بکه‌ن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لام نه‌وانه به‌س خویان گو‌مرا ده‌که‌ن ﴿وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌نه‌وانه هیچ زیانی ناگه‌یه‌نن به‌تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه‌خوا نار دوویه‌تیه خواره‌وه بو سه‌رت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورئان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ﴾ وه‌نه‌وه‌ی که‌نه‌ته‌زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه‌هه‌میشه به‌خششی خوا به‌سه‌ر تو وه‌زور گه‌وره به ﴿

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که به‌ك نی یه له زور به‌ی چیه و سر ته کردنه کانیاں دا ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گهر یه کینک فرمان بکات به مال به خشین له ربی خوا دا یاں فرمان کردن به چا که ﴿أَوْ بِصَلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یاں چا کردنی نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هدر که سینک نه وه بکات ﴿أَتَيْعَةً مَّرْصَاتٍ أَللَّهُ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داها تو و دا پیی ده به خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هدر که سینک دزایه تی پیغه مبر ﴿وَاللَّهُ﴾ بکات ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى﴾ پاش نه وه ی که ریبازی راستی بو وون بوویه وه ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شونیی رینگایه کی تر بکه ویت بینجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤْتِيهِ مَا تَوَلَّى﴾ وروی و هره گنیرین بونه و ریبازه ی که هه لی بزار دو وه ﴿وَنُفِصِلُ بَيْنَهُمُ الْفِتَنَ﴾ و ده بخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ پاشه رورژنکی خرا به ﴿إِنِ اللَّهُ لَا يَغْفِرَ﴾ به راستی خوا خوش ناپیت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بو دابنریت ﴿وَيَغْفِرَ مَا دُونِ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هدر چی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لِمَن نَّشَاءُ﴾ له هدر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر که سینک ها وه لی بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ لَبِيعًا﴾ نه وه به راستی گومرا بو وه به گومرا بونیککی دور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا أَنشَاءَ تَنَاهَا﴾ له چهنه (بتنکی ناولی تراوی) مینه نه بیت (وه لات و مهنات و عوزا) ﴿وَأَن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایه رستن جگه له شهیتانی یاخی و سهر کهش نه بی ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ که خوا نه فرینی لی کردو وه ﴿وَقَالَ لَا تَجِدَنِّي﴾ وه (شهیتان) و وتوویه تی سویتند بیت هه لده بژنرم (به بنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له بنده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شینکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضِلَّيْتُمْ﴾ سویتند بیت گومرا یاں ده که م ﴿وَلَا مُتَّبِعْتُمْ﴾ و به ثاوات و خه یالی دروینه سهر گهر میان ده که م ﴿وَلَا مُرْتَهَنَةٌ فَمَنِ كُنَ إِذًا مِّنَ الْمُتَّقِينَ﴾ وه فرمانیاں پی ده دم جا بینگومان نه وانش گونچکه ی نازه له کان ده برن (له سهر ده می نه فامیدا هدر و و شترنک پینج سکی بکر دایه گویان ده بری و له سهر خویان حرام ده کرد) ﴿وَلَا مُرْتَهَنَةٌ﴾ وه فرمانیاں پی ده دم ﴿فَلْيَغِزُرْتَ خَلْقَ اللَّهِ﴾ نه و سا نه وانش دروست کراوی خوا ده گورن ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هدر که سینک شهیتان بکات به دوستی خوی بینجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا﴾ نه وه بینگومان زبانی لی که وتو وه به زیانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعِدُهُمْ﴾ و تمییه هه (شهیتان) به لیتیاں پی ده دات و ثاوات و نومیدیاں ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ دلنیا بس شهیتان هیچ به لیتنکیان پی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَاؤُهُمُ جَهَنَّمُ﴾ نه وانه شونین و جینگه یاں دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شونیی را کردن و لادانیاں ده ست ناکه ویت لی ی ﴿﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نهو که سانه‌ی باوهریان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردووه ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزدیکدا ده‌یانخه‌ینه به‌ه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان به زیر دره‌خته کانیان دا درون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده‌مینته‌وه تیایدا به هه‌میشه‌یی ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خواجه و راسته (به‌دی ده‌هیترنیت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ و نه‌یایا کی له خوا راست بیزتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌رزی و پاداشت) نه‌به‌ناره‌زووی ئیویه و نه‌به‌ناره‌زووی خاوه‌ن کتیه‌کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هه‌ر که سینک خراپه‌یه‌ک بکات پاداشتی ده‌درینه‌وه ﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و ده‌ستی ناکه‌ویت بینجگه له‌خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌رنیک ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سینکیش کرده‌وه چاکه کان جی به‌جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ له‌نیریان له‌می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له‌همان کاتدا نه‌و که سه‌بر وادار بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه‌وه نه‌وانه ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ نَفِيرًا﴾ و بچوو‌کترین سته‌میان لی ناکرنیت (هیتده‌ی توئیکلی ناوکه خورمایه‌ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ نایا کی نایینی چاکترو جوانتره (وه کی دیندارتره) ﴿يَمَنْ أَمْسَرَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له‌که سینک که رووی خوی به‌کلا کردبیته‌وه بؤ خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له‌همان کاتدا نه‌و که سه‌چاکه کار بیت ﴿وَأَتَتْ مَلَأَةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ و شوینی نایینی ئیبراهیم که وتبیت به‌راستی و پاکی (که به‌ویستی خوی له‌به‌تال لای داوه بؤ لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه‌خوا ئیبراهیمی هه‌ل‌ب‌زارد به‌دؤست و خوشه‌ویستی خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها بؤ خواجه هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا‌ه‌به ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ وه‌خوا به‌رده‌وام ناگاداری هه‌موو شتیکه ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾ و نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿پرسیارت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئافره‌تان ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی‌خوا و نه‌لامتان ده‌داته‌وه ده‌رباره‌یان ﴿وَمَا يَشَاءُ عَلَيْكُمْ﴾ و نه‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خوینریته‌وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿فِي نِسَاءِ النِّسَاءِ﴾ (وه‌لامیکه) له‌باره‌ی که‌جانی هه‌تیوه‌وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی بی‌یان ناده‌ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه‌وه‌ی نووسراوه بؤیان (واته میراتی باوکیان) ﴿وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه‌حه‌ز ناکه‌ن ماره‌یان بکه‌ن (له‌به‌ر میراته که‌شیان ناهیلن شوو بکه‌ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوُلَدَيْنِ﴾ و نه‌له‌باره‌ی نه‌و منالانه‌ی که بی‌ده‌سه‌لاتن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا لَيْسَ بَالِقِسْطِ﴾ وه‌(خوا فرمان ده‌دات) به‌دادگه‌ری له‌گه‌ن هه‌تیوان دا بجولینه‌وه ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باش بکه‌ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ نه‌وه بیگومان خوا به‌ناگابه‌لی ی ﴿۱۷﴾

﴿وَإِنْ أَمَرَأُ﴾ و نه گهر ئافره تینک ﴿خَافَتْ﴾ تر سا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی میرده کی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه هه ردو و کیان هیچ گونا هیکیان له سهر نی به ﴿أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته واییه کی چاک بکهن له نیوان خو یاندا ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ هه ناشته وایی و یه ک که وتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ هه چه نده چروکی و ره زیلی تیکه لاوی دهرونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر چاکه کار و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دلنیابن بهراستی خوا هه همیشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به ناگایه له وهی که ده بکهن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ئیوه هه رگیز ناتوانن داد پهروهر بن ﴿بَيْنَ النَّاسِ﴾ له نیوان ژنه کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ هه چه نده سوور بن (هه ول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا که واته به ته وای خوار مه بنه وه (له هاوسه ری یه کیکیان) ﴿فَتَذَرُوهُمَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ به و هویه وه واز بهیتن له وی تریان وه ک هه لبه ستر او (نه نه وه به میردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت و ته لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه بهراستی خوا هه همیشه لیسورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾ و نه گهر لیک جیابو ونه وه پهروهر دگار هه ریبه کیان (له وی تر) بی نیاز و پنیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ و ه خوا هه همیشه ﴿وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ به هره فراوان و کار دروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه بق خوا به هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند به خوا بهراستی ئیمه ناموز گاریمان کردوون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که نامه یان پندراوه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَأَيَّاكُمْ﴾ هه روه ها ئیوه ش ﴿أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ و نه گهر بی باوه ر بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه بهراستی هه هی خوا به هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ و ه خوا هه همیشه ده وله مه ندو سو پاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه ته نها بق خوا به مولکی نه وه هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ته نها خوا به سه پی سپیرو و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه گهر خوا بیه ویت ناتان هیلیت و له ناوتان ده بات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ و ه ده سته یه کی تر ده هیئت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ و ه خوا هه رده م به سهر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ هه که سیک پاداشتی دنیای ده ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا به ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواپوز ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ و ه هه همیشه خوا بیسه ری بیا به ﴿۱۴۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سانیک که باوهرتان هیتاوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْأَقْصَى﴾ به‌رده‌وام زور دادگهرین ﴿شَهِدُوا لِلَّهِ﴾ له‌بهر خواشایه‌تی بدهن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه‌تی به‌که در به‌خوشتان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ﴾ یان در ی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و در ی خزمه‌نزیکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه‌گهر (شایه‌تی له‌سهر دراوه‌که) ده‌وله‌مند بیت یان هه‌زار (شایه‌تی که ههر بدهن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾ چونکه خوا به‌وان له‌پیشتره (و قازانجیان چاکتر ده‌زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ که واته شوین نارده‌زو و مه‌که ون ﴿أَنْ تَقْدُلُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌هه‌ق لانه‌دهن ﴿وَإِنْ تَلَوَّا أَوْ تَرَضُوا﴾ وه‌نه‌گهر (شایه‌تی که) پنجه‌وانه بدهن یان نه‌بدهن و گوئی نه‌دهنی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه‌وه به‌راستی خواهه‌میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌کاره کانتان ناگاداره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ نه‌ی که سانیک که باوهرتان هیتاوه به‌رده‌وام بن له‌سهر باوهر به‌خودا و پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به‌و قورئانه‌ی نارده‌ویه‌تیبه‌خواره‌وه، بۆ پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌به‌و کتیانه‌ش که پیشتر نارده‌ویه‌تیبه‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه‌ههر که سینک بی باوهر بیت به‌خوا ﴿وَمَلَئِكْتِهِ﴾ و به‌فرشته‌کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وَرُسُلِهِ و به‌کتیبه‌کانی و پینغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه‌به‌رؤزی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ نه‌وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرایی به‌کی زور دوور (له‌راستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بروایان هیتاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوهر بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوهر یان هیتاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نه‌وسا بی باوهر بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آذُوا كُفْرًا﴾ پاشان له‌بی بروایی دا زیادر تر رۆچوون ﴿لَا يَكُنِ اللَّهُ يَتَغَيَّرُ لَهُمْ﴾ خوا ههر گیز لییان خوش ناییت ﴿وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ وه‌رینمایی یان ناکات بۆ رینگای راست ﴿يَشِرُّ الْمُتَفَقِّينَ﴾ موزده‌بده به‌دوو روه‌کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌وه‌یکه به‌راستی سزایه‌کی به‌نازاریان بۆه‌یه ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوهران به‌دوست و خوشه‌ویستی خویشان داده‌نیتن ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له‌ئیمانداران ﴿أَيَتَّبِعُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ نایا به‌ته‌مان سه‌ره‌ریزان لای نه‌وان ده‌س که‌وی؟ (بۆچونیکسی هه‌له‌یه) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی سه‌ره‌ریزو بالا ده‌ستی هه‌مووی بۆ خواجه ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌بیگومان خوا نارده‌ویه‌تیبه‌خواره‌وه بۆتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ ههر کاتیک بیستان نایه‌ته‌کانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿يُكْفُرْ بِهَا﴾ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾ و گالته‌یان بی ده‌کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ نه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌لیاندا (له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی گالته به‌نایه‌ته‌کانی خودا ده‌که‌ن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا ده‌چنه ناو باسینکی تره‌وه (و باسه‌که ده‌گوین) ﴿إِنْ كُنَّا مِنْكُمْ مِثْلُكُمْ﴾ بیگومان نه‌گهر دانیشن له‌گه‌لیاندا (و هاویه‌شیان بکه‌ن) نه‌وه ئیوه‌ش وه‌که نه‌وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ به‌راستی خوا کۆکه‌ره‌وه‌ی ﴿الْمُتَفَقِّينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوور روه‌کان و بی باوهره‌کانیشه ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به‌تیکرا له‌دۆزه‌خدا ﴿۱۱۰﴾

﴿الَّذِينَ يَتَرَضَّوْنَ بِكُمْ﴾ (دو پرووه‌کان) نه‌وانه‌ی چاوه‌پروانی (سه‌ر نه‌نجامی) ئیوه ده‌که‌ن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جائه‌گه‌ر بۆ ئیوه بوو ﴿فَتَحِّمِّنْ لَهُمْ سَهْرَ كَهْوَتِنِ﴾ له‌لای خواوه ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ده‌لین مه‌گه‌ر ئیتمه له‌گه‌ل ئیوه نه‌بووین؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بی‌پروایان به‌شیکیان (له‌سه‌ر که‌وتن) هه‌بوو ﴿قَالُوا أَلَمْ تَسْخَرُوا عَلَيْنَا﴾ ئه‌لین ئایا ئیتمه زالم‌ان نه‌کردن به‌سه‌ر نه‌وان دا؟ ﴿وَتَسْتَعْمِرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئیوه‌مان نه‌پاراست له‌ئیمانداران؟ (که‌واته به‌شمان بده‌ن) ﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ جا‌خوا له‌پوژی دوایدا پریری به‌کجاری ده‌دات له‌نیوانتاندا ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه‌هر گیز خوا (به‌لگه‌ی) کافران به‌سه‌ر ئیمانداران (ی‌پارسته‌قینه) دا سه‌رناخت (له‌م جیهانه‌دا) و دروست نیه باوه‌پرداران ملکه‌ج و سه‌ر شو‌پری بی‌باوه‌پران بن و حوکمی نه‌وان جی به‌جی بکه‌ن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ به‌پراستی دوو پرووه‌کان ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ ده‌بانه‌ویت خوا بخه‌له‌تینن ﴿وَهُوَ خَدَعُهُمْ﴾ که‌چی (له‌به‌رامبه‌ردا) خوا خه‌له‌تینه‌ری نه‌وانه و فر و فیله‌کانیان پووچه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿وَلَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ هه‌ر کاتیکیش هه‌ستن بۆ نوێژ ﴿قَامُوا كَسَالًا﴾ به‌ته‌مه‌لی و سستی هه‌لده‌ستن ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾ پوپامایی بۆ خه‌لکی نه‌که‌ن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه‌یادی خوا ناکه‌ن که‌مینک نه‌بیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوو دل و دل‌پراو کییانه له‌نیوان (کوفر و باوه‌پ) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نه‌لای پر وادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وه‌نه لای بی‌باوه‌پرانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک خوا گو‌م‌پ‌رای بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه‌وه هه‌ر گیز پ‌نگه‌یه‌کی پراستی بۆ نادو‌ز‌تته‌وه (بیگه‌یه‌نیت به‌مه‌به‌ست) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌پر و اتان هه‌ن‌اوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ بی‌پروا‌کان مه‌که‌نه دو‌ستی خو‌تان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌بری ئیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ﴾ ئایا (به‌م‌کاره) ده‌تانه‌ویت بیده‌ن به‌خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ﴾ به‌لگه‌یه‌کی پ‌وون له‌دو‌زی خو‌تان؟ ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) به‌پراستی دوو پرووه‌کان ﴿فِي الذَّلِيلِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ له‌خانه و ته‌به‌قی هه‌ره ژیره‌وه‌ی ناگردان ﴿وَلَنْ نَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وه‌هر گیز پ‌زگار که‌ریکت بۆ نه‌وان ده‌ست ناکه‌ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌ته‌وبه ده‌که‌ن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خو‌یان چاک ده‌که‌ن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و ده‌ست ده‌گرن به‌(نایینی) خواوه ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایینه‌که‌یان پاک و خاو‌ین ده‌که‌ن بۆ خوا ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جائه‌وانه (ی‌ته‌و مه‌رجانه‌یان به‌جی هه‌ن‌ا) له‌گه‌ل ئیمانداراندا ده‌بن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ب‌نگومان له‌داها‌تو‌ودا خوا ده‌یه‌خشی‌ت به‌ئیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گه‌وره ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ﴾ ئایا خوا ج‌ئیشیکی هه‌یه به‌سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر سوپاسی بکه‌ن ﴿وَأَمْنُكُمْ﴾ وه‌باوه‌پری پی‌بیتن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه سوپاسگوزاری به‌نده چاکه‌کانیه‌تی و زانایه‌پیان ﴿١٠١﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خواہی خورش نی یہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ناشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمی لیکرا بیت (بقی دروستہ خرابہی ستمکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِن تَبْدُوا خَيْرًا﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہرخن (بہ ناشکرا بیکہن) ﴿أَوْ تُخْفُوا﴾ یان بیشارنہ وہ ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءِ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہ کہ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ تہ وہ بیگومان خواہمیشہ لیسوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی تہوانہی بی باوہرن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَن يُقَرِّقُوا﴾ و دہیانہ ویت جیاوازی بخنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضِ﴾ وہ دہلین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغمبران) دہیتین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ﴾ وہ باوہر ناہیتن بہ ہندیکی تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَن يَخْذُوا مِن دَلَالِ سَيْلًا﴾ لہو نیوانہ دا رینگہ یہ کہ بدہنہ بہر ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ تہوانہ بہ راستی بی باوہری تہواون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُّهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ تہوانہی پروایان ہیتاوہ ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَلَمْ يُقَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیاوازی یہ کیان نہخستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغمبرانہ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہوانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ دہاتنودا خوا پاداشتیان دہداتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ لی بووردهی میہرہبانہ ﴿يَسْتَلِكْ أَهْلُ السُّبْحِ﴾ (تہی موحہ مد ﴿سُبْحًا﴾) خاوہن نامہ کان داوات لی دہکہن ﴿أَن تُزِيلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بیتتہ خوارہ وہ ﴿كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ پہراوینک لہ ناسمانہ وہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ موسا ﴿أَكْبَرُ مِن دَٰلِكَ﴾ گہورہ تر لہ وہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَيْتَ اللَّهُ جَهْرَةً﴾ خوامان نیشان بدہ بہ ناشکرا ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾ جابروسکہ یہ کہ لی دان وگرتنی ﴿يُظْلِمُهُمْ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وہ ﴿ثُمَّ لَنَخْذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ پہرستراوی خویان ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش تہ وہی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ناشکراکان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ دَٰلِكَ﴾ تہ مجا تئمہ چاوپوشیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ پہرستیہ کہ یان) ﴿وَهُ أَتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ بہ خشیمان بہ موسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ موعجیزہ و بہ لگہی ناشکرا (تا باوہر بیتن) ﴿وَنَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الْطَّوْرَ﴾ وہ بہر زمان کردہ وہ بہ سہر سہریانہ وہ (کیوی طور) ﴿بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾ بہ ہوی پیمانہ دانیانہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پی یان ﴿أَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوورہ وہ لہ دہر گای (قودسہ وہ) بہ مل کہ چی و سوزدہ بردنہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پیان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریزی مہ کہن لہ روزی شہمماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ﴾ و ہرمان گرت لیان ﴿مِثْقَالَ غَلِيظٍ﴾ پہیمانیکی بہ ہیز و بتہو ﴿۱۰۴﴾

﴿فَمَا تَقْضِيهِمْ﴾ جا به‌هوی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ﴿مِيشَقَرُ﴾ به‌یمانیان ﴿وَكُفِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه به‌هوی بر‌وا نه‌هینانیان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَقَوْلِهِمْ آلَئِنَّ﴾ وه کوشتنی پیغه‌مبه‌رانیان ﴿بَعِثْ حَيًّا﴾ به‌ناپه‌وا (وه‌ك زه‌كه‌ریاو به‌حیا) ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وه به‌هوی ئه‌و ووته‌یه‌یان: ئیمه‌ دل‌مان دا‌پوش‌راوه‌ ﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خودا مۆری ناوه‌ به‌سه‌ر دله‌کانیان دا ﴿بِكَفَرِهِمْ﴾ به‌هوی با‌وه‌ر نه‌هینانیانه‌وه‌ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ كه‌واته با‌وه‌ر نا‌هینن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه‌گه‌ر كه‌مینکیان نه‌بینت ﴿وَكُفِّرْهُمْ﴾ وه به‌هوی بر‌وانه‌هینانیانه‌وه‌ ﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وه قسه‌کردنیان له‌دژی م‌ریه‌م ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ كه‌بوختانیکی زۆر گه‌وره‌بوو ﴿وَقَوْلِهِمْ﴾ وه به‌هوی ئه‌وه‌ی كه‌ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بینگومان ئیمه‌مه‌سیح عیسی کوری م‌ریه‌م‌مان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ كه‌پیغه‌مبه‌ری خوا‌به‌ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ له‌کاتیکدا نه‌شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَبُوهُ﴾ وه هه‌لشیان نه‌واسی بوو ﴿وَلَا كُنْ شَكَّ لَهُمْ﴾ به‌لکولیان گۆر‌درا ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وه بینگومان ئه‌وانه‌ی دو‌وبه‌ره‌کیان تی‌كه‌وت ده‌رباره‌ی عیسا ﴿لِيُشَكَّيْنَهُ﴾ له‌گومان‌دان له‌کوشتنه‌كه‌یدا ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانینیکیان ده‌رباره‌ی نی‌یه‌ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظُّلُمِ﴾ جگه‌له‌شونین كه‌وتنی گومان نه‌بینت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وه به‌پاستی وینگومان نه‌یان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی‌یه) به‌لکو خوا به‌رزی کرده‌وه‌ بۆ‌لای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه‌زالی کار دروسته‌ ﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وه هیچ كه‌سینک نی‌یه‌ له‌نامه‌دار و (خواه‌ن کتیب) ه‌كان ﴿إِلَّا الْيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ مه‌گه‌ر بر‌وای پی‌دینیت (به‌عیسا) ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَنَوْمَ الْيَمِينَةِ﴾ وه له‌پۆزی دوا‌یشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) ده‌بینت به‌شایه‌ت به‌سه‌ریانه‌وه‌ ﴿فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ به‌هوی سته‌م کردنه‌وه‌ له‌لایه‌ن جووله‌كه‌كانه‌وه‌ ﴿حَرَمًا عَلَيْهِمْ﴾ حه‌رام‌مان کرد‌لینان ﴿حَظِيكٍ﴾ چه‌ند خوراکینکی پا‌ك و خاو‌ینن ﴿أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾ كه‌حه‌لال کر‌ابوو بۆ‌یان ﴿وَبَصَّيْهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَيْدًا﴾ وه به‌هوی زۆر دژایه‌نی کردن و به‌ره‌له‌ستی کرد‌نیان له‌پ‌نگه‌ی خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا﴾ وه به‌هوی سو‌ود‌و‌ه‌ر گرت‌نیانه‌وه‌ ﴿وَقَدْ نُهَوِّعَهُ﴾ كه‌بینگومان لینیان قه‌ده‌غه‌کر‌ابوو ﴿وَأَكْبَلَهُمْ أَقْوَالَ النَّاسِ﴾ وه به‌هوی سامان و مالی خه‌لکی خوار‌دونیا‌نه‌وه‌ ﴿بِالْبَطْلِ﴾ به‌ناپه‌وا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وه ئاماده‌مان کرد‌وه‌ بۆ‌بی‌بر‌واکانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه‌کی زۆر به‌ئازار ﴿لَكِنَّ الرِّيحَ حَوَّارًا﴾ به‌لام دامه‌زراوان و‌شاره‌زایان ﴿فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ له‌زان‌یاریدا له‌وان (له‌جووله‌كه‌كان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و با‌وه‌ر‌داره‌كان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ بر‌وایان هه‌یه‌به‌وه‌ی نیر‌درا‌وته‌ خواره‌وه‌ بۆ‌سه‌ر تو ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌به‌وه‌ش پیش تو نیر‌درا‌وته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وه به‌جی هینه‌رانی نو‌ینر‌ ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه‌كات ده‌ران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و با‌وه‌ر‌داران به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌پۆزی دوا‌یی ﴿أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ ئه‌وانه‌له‌ داهات‌و‌ویه‌کی نزیک‌دا پ‌یان ده‌به‌خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زۆر گه‌وره‌ ﴿

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ به پراستی نیمه نیگامان بۆ کردووی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وهك چۆن نیگامان کرد بۆ نوح ﴿وَالنَّبِيَّ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بۆ پیغه مبه ره کانی پاش نهو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیگامان کرد بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه وه کانی یه عقوب ﴿وَعِيسَى وَآدَمَ وَنُوحًا وَهُدًى وَصَالِحِينَ﴾ وه بۆ عیساو ئدیوب و یونس و هاروون و سوله یمان ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُكْرًا﴾ وه زه بوریشمان به خشی به داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وه پیغه مبه رانیک ﴿قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ بینگومان به سه رهاته کانیانمان گیراوه ته وه بۆت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ وه پیغه مبه رانیک به سه رهاته کانیانمان نه گیراوه ته وه بۆت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ وه خوا قسه ی کرد له گه ل موسا به قسه کردن ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغه مبه ران (مان ناردوه) که موژده دهرن ﴿وَمُنْذِرِينَ﴾ و ترسیته رن بن ﴿لِنَلَّيْكَوْنَ لِلنَّاسِ﴾ بۆ نه وه ی بۆ خه لکی نه بیت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به لگه به سه ره خواوه دوا ی (ناردنی) پیغه مبه ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زالی کار دروسته ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ به لām خوا شایه تی ده دات ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ به (پراستی ته) نهو قورئانه ی ناردویه ته خواره وه بۆت ﴿أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ به زانی خوی ناردویه ته خواره وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فرشته کانیش شایه تی نه دهن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه ت بیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به پراستی نه وانه ی که بی باوه ربوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ره لهستی رینگای خوابان کرد ﴿قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بینگومان نه وانه گو مپربوون به گو مپربوونیک دور و له راده به دهر ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَظْلَمُوا﴾ به پراستی نه وانه ی بر وایان نه هیتا وه سه ته میان کرد ﴿لَنْ يَكُنَ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ﴾ خوا لیلان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینمو و نیشیان ناکات بۆ هیج رینگایه ک ﴿إِلَّا لَطَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بینگه له رینگه ی دوزه خ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ نه میتنه وه تیایدا به هه میشه بی و بی پرانه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه نه وه ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ لای خوا ئاسانه ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿قَدْ جَاءَهُ الرُّسُولُ﴾ بینگومان پیغه مبه ره هیتاویه تی بۆتان ﴿يَا لَيْتَ مِنْ رَبِّكَ﴾ پراستی و په واه له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿فَقَامُوا خَيْرًا لَكُمْ﴾ که وانه ئیوه ش باوه ربه یتن چاکتره بۆتان ﴿وَأَنْ تَكْفُرُوا﴾ وه نه گه رباهه ربه یتن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه واه بینگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانای دانای (کار دروسته) ﴿۳۳﴾

﴿يَتَّخِذِ الْكَافِرُ﴾ تہی خاوهن پہراوہ ناسمانی بہ کان ﴿لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کھن
 لہ ٹائینہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وہ شتیک مہ لئین لہ بارہی خواوہ بئجگہ لہ راستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بئگومان مہ مسیح عیسای کوری مہ ریمہ ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہ نہا پیغہ مہ بری
 خواہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوی (بہ) ﴿الْقَنِينَ إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جبریل دا) ناردی
 بؤ مہ ریمہ ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانی کہ لہ لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمُرُ آبَا اللَّهِ وَرُسُلَهُ﴾ کہ واتہ پروا
 بہیتن بہ خواو پیغہ مہ برانی ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾ وہ مہ لئین (خواکانمان) سیانن (اللہ و عیسی و مہ ریمہ)
 ﴿أَنْتَهُمْ أَحْسَنُ الْكُفَرِ﴾ (لہ ووتہ بہ) کوتایی بہیتن چاکترہ بؤتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بئگومان خوا
 پہر ستر اوئی کی تہ نہایہ ﴿سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاک و بی گہردی بؤ خوا لہ وہی پؤلہی ہہ بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر ہی خواہ ہہر چی لہ ناسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی لہ زہ ویدایہ
 ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیر بی (وہ موو شتیک بدیرتہ دہست) ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ
 الْمَسِيحُ﴾ ہہر گیز مہ مسیح لاری نی بہ (نارازی نی بہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ لہ وہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وہ ہہر کہ س
 بہ بہندایہ تی خوا رازی نہ بیت ﴿وَسَتَكْفُرُ﴾ وہ خوی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 تہ وہ لہ دہاتنودا ہہ موویان کؤدہ کاتہ وہ لای خوی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جا تہ وانہی کہ ہر وایان
 ہیتا وہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ تہ واداشتیان دہداتہ وہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بؤیان زیادیش دہ کات لہ بہ ہرہی خوی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا﴾ بہ لام
 تہ وانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ تی تہو) ﴿وَأَسْتَكَفَرُوا﴾ وہ خویان بہ گہورہ زانی ﴿فَعَذَابُهُمْ﴾
 تہ وہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابُ الْإِيمَانِ﴾ بہ سزایہ کی بہ تازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ لہ خوا
 دہستیان ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دؤست و پشت گیر نیک (سہر خہر نیک) ﴿يَتَّخِذُ النَّاسُ قَدْرَ
 جَاءَهُمْ﴾ تہی خہ لکینہ بہ راستی بؤتان ہات ﴿بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ بہ لگہی ناشکرا لہ پہر وہ ردگار تانہ وہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہ وہ بؤتان ﴿تُورَاتٍ﴾ پروناکیہ کی ناشکرا کہر (کہ قورٹانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا تہ وانہی باوہریان بہ خوا ہیتا وہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و ہشتیان بہ و بہستوہ
 و دہستیان گرت بہ ٹائینہ کہ یانہ وہ ﴿فَسَيُجْزِيهِمْ فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ﴾ تہ وہ بئگومان دہ یانخاتہ ناو بہ زہی
 خویہ وہ ﴿وَفَضْلٍ﴾ و بہ ہرہ و چاکہ (ی خویہ وہ) ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وہ پرنمایان دہ کات
 بؤلای خوی کہ پینگای راستہ ﴿۱۷۰﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (تہی مو حہ مہد) داوای فتوات لہی دہ کھن ولبت دہ پرسن ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلہی خوا فتوانان بڑ دہ دات ﴿فِي الْكَلَالَةِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہ سینکہ نہوہ کو پرو باوک و باہیری نہ بیت) ﴿إِنْ أَمَرُوا هَٰذَا﴾ نہ گہر پیاونیک مردوہ ﴿لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ مندالی نہ بوہ ﴿وَلَهُ الْخُثُوعُ﴾ تہنہا خوشکبکی ہہ بوہ ﴿فَلَهَا يَصِفُ مَا تَرَكُوا﴾ تہوہ نیوہی میراتی برا مردوہ کھی دہ کہ ویت ﴿وَهُوَ يَرُفُّهَا﴾ وہ (تہ گہر ٹافرہ تی ہمریت و تہنہا براہہ کسی ہہ بیت) تہوہ (براہہ) میراتی خوشکہ مردوہ کھی ہہ موہ دہ بات ﴿إِنْ لَرَزَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ تہ گہر خوشکہ مردوہ کھی مندالی نہ بیت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَفْتَيْنِ﴾ بہ لآم گہر دوہ خوشک بوہ (دوای برا مردوہ کہ بیان) ﴿فَلَهُمَا الشَّلَاقَانِ مِمَّا تَرَكُوا﴾ تہوہ (دوہ خوشکہ کہ) دوہ سنی یہ کی میراتی برا کہ بیان دہ بہن ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وہ تہ گہر میراتگرہ کان چہند خوشک و براہہ بوہ، پیوان و ٹافرہ تان ﴿فَلِلَّذِكَ كَرِمْ مِثْلَ حَظِّ الْأَقْرَبِينَ﴾ تہوہ بڑ ہر نیرینہ یہ کہ تہندازہی بہشی دوہ مینہ ہہیہ ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بڑ تان پروہن دہ کاتہوہ ﴿أَنْ قُضِيَ﴾ تا گو مرا نہ بن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہہ موہ شتیک زانایہ ﴿

سورہ قی (المائدہ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی پرواداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ بہ لیتہ کانتان یہ نہ سہر ﴿أُحِلَّتْ لَكُمْ﴾ حلال کر اوہ بڑ تان ﴿بِهَيْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (گوشتی) ٹازہل و چوارہ پی (مہرو بزن و ووشترو ہشہ و لاغ) ﴿إِلَّا مَا مَلَائَتْ عَلَيْكُمْ﴾ پیجگہلہوہی کہ دہ خویرتہوہ بہ سہر تان دا (حہرامن) ﴿غَيْرِ مُجْبِلِ الصَّيْدِ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ لہ کاتیکدا تہوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بہر اسی خوا ہرچی بویت بریاری بڑ دہ دات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی پرواتان ہٹاوہ ﴿لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾ پی مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہدلی مہوہ شیتنہوہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مہ کھن لہ مانگہ حہرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ پی مہ گرن لہو قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہترین بڑ مہ ککہ ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ و (پی مہ گرن و زیان مہدہن) لہو قوربانیانہی ملوانکہ بیان لہمل کر اوہ (دیاری کراون بڑ نذر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا آيَاتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مہ شکینن پریزی تہوانہی نیازی مالی خواہہ کھن ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَيَرْضَوْنَ﴾ بہ تہمای بہرہ مہندی و پرہز امہندی بہرہ و رد گاریانن ﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ لَيْسَ لَكُمْ شُكْرًا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند تہوہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَنُ الْقَوْمِ﴾ باخہ شم و قیتان لہ کڑمہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدُّوا عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر تہوہی بہر گریبان کردن لہ مڑگہوتی حہرام (کہ عہہ) ﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ کہ دہست دریزی بکہن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ وہ کڑمہ کی یہ کتری بکہن لہ سہر چاکہ و پاریزگاری و لہ خوا ترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وہ کڑمہ کی یہ کتر مہ کھن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ لہ سہر تاوان و دہست دریزی ﴿وَأَنفُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ پیگو مان خوا تڑلہی بہ تہینہ ﴿

﴿حَرَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ لہ سہرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةَ﴾ (گوشنی) مسرداروہ بوو ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وہ خوین
 وہ گوشنی بہراز ﴿وَمَا أَجَلَ لَكُمْ يَوْمَ تَمُوتُونَ﴾ و تہو نازہ لہی لہ کاتی سہر ہریندا ناوی غہبری خوی لہی ہرابت
 ﴿وَالْمُتَحِفَّةُ﴾ و نازہ لہی خنکاو (و خنکینراو) ﴿وَالْمُؤَدَّةُ﴾ وہ تہوی کہ لہی ی درابن تاگیانی دہرچوبیت
 ﴿وَالْمُؤَدَّةُ﴾ وہ تہوی لہ بہرزی کہ وتبیتہ خواروہ و مرد بیت ﴿وَالطَّيْحَةُ﴾ وہ شوق لہندراو (کہ بہو شوق لہی دانہ
 مردین) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّمُ﴾ وہ تہوی دہندہ لہی ی خوار دین ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ بیتجگہ تہوی (پیش مردن) سہرتان
 ہری بیت ﴿وَمَا ذَبَحَ عَلَى النَّصَبِ﴾ ہرروہا (یاساغ کراوہ لہ سہرتان) تہو نازہ لہی لہ سہر بہر دہر ہرابت (نصب:
 چند بہر دینک بوون لہ دہوری کہ عہ بہ ہرروز سہر دہ کران و لہ لابندا نازہ لیان سہر دہبری) ﴿وَأَن تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْمَةِ﴾ و داوا کردنی ہش بہخت (و نیاز گرتنہوہ) بہ تیر و پشت (کہ ہموو جزوہ بانصب ہاوشیوہ کانی
 دہ گرتنہوہ) ﴿ذَلِكُمْ فِتْنٌ﴾ (تہ نجام دانی) تہ مانہ ہمووی لہ فرمان دہرچوون و تاوانہ ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تہوانہی ہروایان نہ ہیتاوہ تہمرو ناثومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ تہانہ کہ تان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہوانہ لیان مہترسن
 ﴿وَأَخْشَوْهُمْ﴾ تہنہا لہ من ہترسن ﴿الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ تہمرو تہانہ کہ تانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
 ﴿وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ حَقِّي﴾ و چاکو بہ ہرہی خزم بہ تہواوی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَنَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و ہازی
 بووم کہ ئیسلام تہایتان بیت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ﴾ جا ہر کہ س ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہ ہر سہ تیدا ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾
 بں تہوی نہتی گوناہ کردنی ہہ بیت (لہو گوشتانہ بخوات گوناہی ناگات) ﴿إِنَّا اللَّهُ عَفْوَ وَرَحِيمٌ﴾ تہوہ
 بہرستی خوا لیخوش بووی بہ بہ زہی بہ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (تہی موہ مہد ﴿مَنَّا﴾
 ﴿أَجَلٌ لَّهُمْ﴾ چی حہ لال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أَجَلُكُمْ الظَّيْفُ﴾ بلی حہ لال کراوہ بۆتان ہموو خوراکہ پاکہ کان
 ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ مِنَ الْحَرَامِ مَكِيلِينَ﴾ وہ (تہجیری) تہو بالندہو تانچی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیری راوتان کردوون
 ﴿فَتَأْمُرُوهُمْ بِمَا عَلَّمْنَاهُ اللَّهُ﴾ فیری راویان تہ کہن لہوی خوافیری کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْتُ عَلَيْكُمْ﴾ دہ بخون
 لہوانہی بۆتان دہ گرن ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوی لہ سہر بیتن (کاتی تانچی بہ کہی تی بہر تہدن
 و کاتی دہ بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا ہترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بنگومان خوا لہ ہر سہنہوہی خیراہہ ﴿
 ﴿الْيَوْمَ أَجَلُ لَكُمْ الظَّيْفُ﴾ تہمرو حہ لال کراوہ بۆتان خوراکہ پاکو خاوتنہ کان ﴿وَوَعَلَّمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خوراکہ
 تہوانہی نامہیان ہں دراوہ (تہہلی کتاب) ﴿جِلُّ لَكُمْ﴾ حہ لالہ بۆتان ﴿وَوَعَلَّمَ كُرَّ جِلُّ لَّهُمْ﴾ وہ خوراکہ تہوہش
 حہ لالہ بۆ تہوان ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ نافرہ تانی (نازادی) داوین پاک لہ تہمانداران (حہ لالہ بۆتان)
 ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہرروہا نافرہ تانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاور و جولہ کہ)
 ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش تہوہ ﴿إِذَا تَشَاءُوا حُرِّمَتْ﴾ تہ گہر تہوہ مارہی بہ کانیان بدہنی (حہ لالہ بۆتان) ﴿مُحْسِنِينَ﴾
 تہوہ دہی داوین پاک بن ﴿غَيْرَ مُسْتَفْجِينَ﴾ داوین پس نہبن (بہ ناشکرا) ﴿وَلَا مَسْخِذِي أَخْدَانٍ﴾ و دوستی ژیر
 بہر تہران نہبی (بۆ داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِسْلَامِ﴾ وہ تہوی بں باوہر بں بہ ئیمان و شہرعت ﴿فَقَدْ حَبِطَ
 عَمَلُهُ﴾ تہوہ بنگومان کردوہ کانی ہلڈہوہ شہتہوہ ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ وہ لہر فزی دواپی دا بہ کیکہ لہ
 خہ ساروہ ندان ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ته وانه ی باوه پردارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ته گهر ههستان بۆ نویتز کردن ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ ته وه دهم و چاوتان بشون ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ ههروه ها دهسته کانتان له گهل ثانیسه که کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وه دهستی ته بهیتن به سهرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وه بیکنانتان (بشون) له گهل ههردوو قوله پیتان ﴿وَأَن كُنْتُمْ جُنُوبًا فَاطَّهَرُوا﴾ وه ته گهر لهش گران بوون ته وه خوتان خاوین بکه نه وه (خوتان بشون) ﴿وَأَن كُنْتُمْ مَرَضًا﴾ وه ته گهر نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان که سینکتان هاته وه له شوینی پیویستی سهرتاو کردن ﴿أَوْ لَسْتُمْ عَلَى النَّسَاءِ﴾ یان جووت بوون (یا پیستان به ریه که هوت) له گهل خیزانه کانتاندا ﴿فَلَمَّحُوا بِأَمَانَةٍ﴾ و ناوتان دهست نه که هوت ﴿فَتَنَمَّصُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ته وه ته به موم بکه نه به خولیکی پاک ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادهست بهیتن به دهم و چاوو دهسته کانتان دا به و توز و خوله پاکه ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایه ویت هیج جوړه ته نگی و ناره حه تیه که له سهرتان دابنیت ﴿وَلَا يَكُن رُءُوسُكُمْ يُدْخِلُ السَّمَاءَ﴾ به لکو ته به وی پاکتان بکاته وه ﴿وَلِيَتِمَّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکه و به هره ی خوی ته و او بکات به سهرتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به لکو سوپاسی بکه نه ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادی چاکه و فزلی خوا بکه نه وه به سهرتانه وه. ﴿وَمِيقَةُ الَّتِي وَاقَعَكُمْ فِيهَا﴾ وه ته وه په یمانه ی که دایمه زرانندن پنی ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک که ووتان بیستمان و گوئپرایه ن بووین ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا چاک ناگاداره به وه ی له سینگه کاندایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ته وانه ی باوه پرتان هیتاوه ﴿كُونُوا قَوْمٌ لِلَّهِ﴾ زور به ریکو پیکی ههستن به نه نجام دانی فرمانه کانی خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایه تی دهرین به دادو راستی ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینه تان له دهسته و کز مه لیک هانتان نه دا ﴿عَلَى الْأَعْدَاءِ﴾ له سهر ته وه ی راست نه پون و داد گهر نه بن ﴿أَعِدُّوا لَهُمْ أَقْرَبَ إِلَٰهٍ قُوًى﴾ داد گهر بن ته وه نزیکتره له پارتیز کاری و خوا به رستی به وه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان خوا ناگایه به کرده وه کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا به لینی داوه به وانه ی پر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه ی چاکه کانیان کردوه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بویان هه به لیک خوش بوون ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و پاداشتیکی گه وره

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی پروایان نه هیئا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نایه ته کانی نیمه یان به درو دانه نا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نهوانه هاوړنی ناگری دوزخن ﴿يَتَأْتِيهِمُ اللَّيْلُ أَمْوًا﴾ نهی نهوانه ی پرواتان هیئاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یاد ی چاکه و بهر هی خوا بکه نه وه به سهرتانه وه ﴿إِذْ هُمْ قَوْمٌ﴾ کاتیک کومه لیک نیازیان کرد ﴿أَن يَسْطُلُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ که ده ست دریز بکه ن بوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بهرگری ده ست دریزی نهوانی لیکردن ﴿وَأَنذَرُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه با پرواداران هر پشت به خوا بیهستن ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به خوا، به پاستی خوا په یمانی به هیزی و هر گرت له نه وه ی ئیسرائیل ﴿وَعَسَا مِنْهُمْ﴾ و هه لمان بژارد له وان ﴿أَن تَقُولَ عَشْرَ نَفْسًا﴾ دوانزه چاودیر ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ وه خوا فرمووی ﴿إِن مَّعَكُمْ﴾ بنگومان من له گه لنام ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند به خوا نه گه ر بهر و پیکي نویر به جی بهین ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بدن ﴿وَأَقَمْتُمْ بُرُوعِي﴾ و باوهر بهین به نیراوه کانم ﴿وَعَزَّزْتُ قُوَّتَهُمْ﴾ وه یارمه تیان بدن و پرزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُهُمُ اللَّهُ﴾ وه قهرز بدن به (به نده کانی) خوا و خیریان پی بکه ن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ به قهرزدان و خیریکي جوان و چاک ﴿لَا كُفْرًا عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه بنگومان گونا و خرابه کانتان نه سپر مه وه ﴿وَلَا ذَنْبًا كُمْ جَنَّتِ﴾ وه نه تان خمه به هه شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروباره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ نه مجا له پاش نه و مهرج و په یمانه هه رکس له نیه بی پروا بیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نه وه بنگومان بنگای پاستی وون کردوه ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ فَيَشْقَاهُمْ﴾ نه مجا به هوی (پاش گهز بوونه وه) هه لوه شانده نه و یان بو په یمانه که یان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ نه فره تمان لی کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلِيلَةً﴾ وه دل که کانیانمان گنرا به دلکی رهق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ﴾ ووته و فرموده ی خوا لاده ده ن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ له شوینه کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ وه له بیریان کرد به شیکي زور له وه ی که ناموزگاری کرابوون پی ﴿وَلَا تَنَزَّلُ﴾ بی کوتایی و دوا هاتن (به رده وام) ﴿تُظْلَعُ عَلَى خَائِبَةٍ مِنْهُمْ﴾ ناگادار نه بی به سهر ناپاکی و کرده وه ی ناپاکیانه وه (و به رده وام خه ریکي فر و قیل و ناپاکیان) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ مه گه ر که میک له وان نه بیت (که نه مه پیشه یان نی یه) ﴿فَأَغْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ جا بیوره لیان و چاو پو ش ی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به پاستی خوا چاکه که رانی خوش ده ویت

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جوولہ کہ وگا وورہ کان دہیان ووت ﴿عَسَىٰ أَنْتُمْ إِلَهُهُ وَأَجْبَوُهُ﴾ نئمہ کوران و خوشہ ویستانی خوائن ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلی دہی بوجی سزاتان دہدات بہ ہوی گوناہہ کانتانہ وہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نہ خیر راست نی یہ) بہ لکو نئوہ مروفینکن ﴿مِمَّنْ خَلَقَ﴾ لہو مروفانہی کہ خوا دروستی کردون ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ خوش نئیت لہ ہر کہس بیہویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ و سزای ہر کہ سیش نئدات کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ہر بؤ خواہی مولکی ناسمانہ کان و زہوی وہ ہرچی والہ نیوانبانا ﴿وَالْيَهُ الْكَافِرِينَ﴾ وہ ہر بؤ لای نئویشہ گہرانہ وہ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نئی نامہ دارہ کان ﴿فَذَجَّاهُ كُرْسُوكُمْ﴾ بنگومان نیرا وہ کہمان ہات بؤ ناوتان ﴿يَتَّبِعُ لَكُمْ﴾ (بہرنامہی خوا) پروون دہ کاتہ وہ بؤتان ﴿عَلَىٰ فَمَرَّقَ مِنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوہیہک لہ ناردنی پیغہ مہران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ لہ ہر نئوہی نئلین: ﴿مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نہ ہات بؤ لامان ہیچ مژدہ دہرو ترسینتہ ریک ﴿فَقَدْ جَاءَكَ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ نئوہ تا بنگومان مژدہ دہرو ترسینتہ رتان بؤ ہاتوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ خوا بہ توانا و دہ سہلات دارہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی نئو کاتہ بکہ کہ مووسا فہرمووی بہ گہلہ کہی ﴿يَتَّقُوا اللَّهَ أَتَعْمَلُونَ﴾ نئی گہلہ کہم بییری چاکہ و بہ ہرہی خوا بکہنہ وہ بہ سہرتانہ وہ ﴿إِذْ جَعَلْ فِيكُمْ نُسُوبًا﴾ کاتیک کہ پیغہ مہرانی تندا ہلخستوون ﴿وَجَعَلَ كُفُلًا﴾ وہ چہ ندینی کردوون بہ پادشا و مہلیک ﴿وَأَتَاكُمْ مَا لَمْ تَرْجُوا﴾ وہ شتیکہ پی بہ خشوون کہ نئی بہ خشوون بہ ہیچ کہس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ لہ جیہانیان ﴿يَتَّقُوا﴾ نئی گہلہ کہم ﴿أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنہ ناو نئو خاکہ پیروزہی (ہاکراوہ تہ وہ لہ بت پہرستی کہ مہ بہ ست پئی بیت المقدسہ) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ کہ خوا بریاری داوہ بؤتان ﴿وَلَا تَرَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وہ پاشہ و پاش ورنہ گہرینہ وہ لہ نائینہ کہتان ﴿فَتَنَقَّلُوا خَيْرِينَ﴾ (نہ گہر بگہرینہ وہ) نئوہ بہ زیانباری و ناومیدی نئہ گہرینہ وہ ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ﴾ ووتیان نئی مووسا ﴿إِنِّ فِيهَا قَوْمٌ مُّجْرِبُونَ﴾ بہ راستی گہلنکی زور دارو ستہ مکار لہو شارہ دایہ ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وہ نئمہ ہر گیز ناچینہ ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا نئوان لئی دہرنہ چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ نئہ مجا نئہ گہر نئوان لئی دہرچوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ نئو کاتہ بنگومان نئمہ تئی نئہ چن ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو ووتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ لہوانہی لہ خوا دہ ترسان ﴿أَتَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا چاکہی ٹیمانی رشت بوو بہ سہریاندا ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بدن بہ سہریاندا لہ قاپی شارہ وہ بچنہ زورہ وہ ﴿فَإِنَّا دَاخِلُكُمْ فَانْكِحُوا عَلَىٰ نِسْوَتِ﴾ جا نئہ گہر چوونہ ناویہ وہ نئوہ بہ راستی نئوہ زال دہبن بہ سہریاندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ وہ ہشت ہر بہ خوا بہ ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نئہ گہر نئوہ باوہ پردارن ﴿

﴿قَالُوا لِمُوسَىٰ﴾ ووتیان نهی موسا ﴿إِنَّا لَنَنذِرُكَ آيَاتِنَا﴾ بهراستی نيمه هدرگيز ناچينه ناو نه وشاره
 ﴿مَاذَا مَوْأِئُهَا﴾ تائهوان تيدابن ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَعَلَا﴾ كهواته برؤ خوت و پهروهردگارت
 له‌دزيان جهنگ بکهن ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ بنگومان نيمه ليره دانيشتووين ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ﴾ نهی پهروهردگارت بهراستی من خاوه‌نی هيچ كه سينك نيم ﴿إِنِّي أَنفِئِي
 وَأَخِي﴾ بينجگه له‌خوم و براكهم نه‌بيت ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ كهواته جيايي بخهره نتيوان
 نيمه و نه‌وگه‌له‌ی ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ كه له‌سنووری خوا ده‌رچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فهرمووی بهراستی نه‌و (خاكه پيروزه‌ی بيت المقدس) قه‌ده‌غه كراوه له‌سهریان ﴿أَرْبَعِينَ
 سَنَةً﴾ ماوه‌ی چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌سهر گهردانی ده‌خوليتنه‌وه به‌سهر زه‌ويدا ﴿فَلَا
 تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بؤيه خهم مه‌خو له‌سهر نه‌و گه‌له‌ی كه له‌سنووری خوا ده‌رچوون ﴿وَأَقْلَمَ
 عَلَيْهِمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بخوتنه‌ره‌وه به‌سهریاندا ﴿تَبَا لَأَبْنَاءِ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾ هه‌والی دوو
 كوپه‌كه‌ی ئاده‌م كه حق و راسته ﴿إِذْ قَرَّبْنَا قُورْبَانًا﴾ كاتيك هه‌ردووكيان دوو جوړه قوربان‌ی يان كرد
 ﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ نه‌مجا له‌يه‌كينيگان وه‌رگيرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ وه‌له‌وی تريان وه‌رنه‌گيرا
 ﴿قَالَ لَا قُتْلَكَ﴾ (نه‌وه‌يان لنی گيرا نه‌كرا) ووتی بنگومان ده‌بی هه‌ر بتكوژم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ
 الْمُتَّقِينَ﴾ نه‌ویش ووتی خوا (قوربان‌ی) ته‌نها له‌پاريزكاران و له‌خواترسان گيرا ده‌كات ﴿وَلَنْ
 بَسَطَ إِلَىٰ يَدِكَ﴾ سویند به‌خوا نه‌گهر تو ده‌ستم بؤ دريژكه‌ی ﴿لِنَقْتُلَنِي﴾ بؤ نه‌وه‌ی بمكوژی
 ﴿مَا أَنَا بِأَسِطَ يَدِي إِلَيْكَ لَا قُتْلَكَ﴾ من ده‌ست دريژ ناکه‌م بؤ تو بؤ نه‌وه‌ی بتكوژم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بهراستی من له‌خوا نه‌ترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ كه په‌روهردگاری هه‌موو جيهان‌يانه ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بهراستی من ده‌مه‌ويت ﴿أَنْ تَوَاطِبَنِي وَأَتَمِكَ﴾ كه تو بگه‌ريته‌وه (بؤلای خوا) به‌گوناه‌ی من و
 خويشته‌وه ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نه‌وسا تو له‌هاوه‌لانی دوزه‌خ ده‌بيت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 هه‌ر نه‌وه‌ش پاداشتی ستم کارانه ﴿فَقَطَّعْتَ لَهُ نَفْسَهُ﴾ نه‌مجا ده‌رونی (نه‌و تاوانباره) هانی دا
 ﴿قَتَلَ أَخِيهِ﴾ بؤ كوشنی براكه‌ی ﴿فَقَتَلَهُ﴾ وه‌كوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ به‌هوی به‌وه‌چووه‌ريزی
 زيان باران وخه‌سارومندان ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا﴾ پاشان خوا قه‌له‌ره‌شيني نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾
 له‌زه‌ويدا چالی هه‌لئه‌كه‌ند (بؤ قه‌له‌ره‌شيني مرداره‌وه‌بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَرِّى سَوْءَ أَخِيهِ﴾ بؤ نه‌وه‌ی
 نيشانی بدات كه‌چون له‌شی براكه‌ی بشاريته‌وه ﴿قَالَ تَوَلَّيْتُ﴾ ووتی ئای داخی سه‌ختم وتياچوون
 بؤ من ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ﴾ بؤ من ده‌سته‌پاچه‌بووم له‌وه‌ی وه‌ك نه‌م قه‌له‌ره‌شه‌بم؟
 ﴿فَأَوَرَّى سَوْءَ أَلْفِي﴾ تا نه‌رم و عه‌وره‌تی براكه‌م بشارمه‌وه ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نه‌وسا چووه‌ريزی
 په‌شيمان بوانه‌وه ﴿

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ هەر له بهر نه وه (ی که له و داستاندا باسکرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پتوستان
کرد له سه رنه وه ی ئیسرائیل ﴿أَنَّهُ﴾ که بینگومان بریار نه مه یه ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ نه وه ی ته نیا که سینک
بکوزیت ﴿يَغْفِرْ نَفْسًا﴾ له توله ی که سینکی کوزراودا نه بیت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ یان توله ی خرابه
کاری و ئازاوه بنیته وه له سه ر زه وی دا ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسُ جَمِيعًا﴾ نه وه وه که نه وه وایه هه موو
خه لکی کوشیت ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ نه وه ش بی تاوانیک رزگار کات له کوزران ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسُ
جَمِيعًا﴾ نه وه وه که نه وه وایه هه موو ئاده می رزگار کردیت و زیندووی کردنه وه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نُسُوءٌ
بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتند به خوا بینگومان، پیغه مبه ره کانمان هاتن بۆلایان به به لگه پروونه کانه وه ﴿ثُمَّ
إِنْ كَثُرَ بَيْنَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ که چی له پاش نه وه زوریک له وانه ﴿فِي الْأَرْضِ لَمْ يَرْفُوتْ﴾ زیاده
ره ویان کرد له زه ویدا ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ به راستی توله ی نه وانه ی ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که
جهنگ و دوژمنایه تی نه کهن له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی دا ﴿وَتَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وه هه ول
نه دن له زه ویدا خرابه بلاوبکه نه وه ﴿أَنْ يَقْتُلُوا﴾ (نه وه توله یان) نه وه یه بکوزرین ﴿أَوْ يُصَلُّوا﴾
یا هه لبواسرین به دارا ﴿أَوْ يُقَطِّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ یان ده ست وقاچیان بیردریت ﴿مَنْ خَلِيفَ﴾
به پیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿أَوْ يُنْفِقُوا مِنْ الْأَرْضِ﴾ یان دوور بخریته وه له وولات ﴿ذَلِكَ
لَهُمْ جِزَاءٌ فِي الدُّنْيَا﴾ نه مه زه بونی و ئابرو بردنیانه له جیهاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له دواپوژیشدا
بۆیان هه یه ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وره ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیجگه له وانه ی ته و به یان
کردوه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾ له پیش نه وه ی ده سه لاتنان بیت به سه ریاندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزائن
﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ که به راستی خوالی بوردی میهره بانه ﴿يَتَابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی
برواتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ بگه رین به دوا ی هه موو هو کاریکدا
که نزیکتان بخاته وه له خوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وه تی بکوشن و خه بات بکه ن له ریگه ی خوادا
﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ به ئومیدی رزگار بوئان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی که له جیهاندا
بی پروا بوون ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ﴾ نه گهر بینه خاوه نی ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه رچی له زه ویدایه هه مووی
﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ نه وه نده ی تریشی له گه ل بیت ﴿لَيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ بۆ نه وه ی خویانی
بی بکرنه وه و رزگار کهن له سزای پوژی دوا یی و بییه خشن بۆ رزگار بوونیان ﴿مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لی یان
وه رناگیریت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بۆیان هه یه سزایه کی به ئازار ﴿﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ ده بانه ویت له ناگری دوزخ بته دهره وه ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾ به لام هدر گیز دهر چو ونيان له (ناگری دوزخ) نی به ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای به رده و اميان بوه به ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پياو و نافرتهی دز ﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ ده ستیان بیرن ﴿جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا﴾ له توله ی نه و دزیه ی کردویانه ﴿نَكْلًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه توله و نه می کردنیکه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا بالا دهستی کار دروسته ﴿فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا هدر کس توبه ی کرد له پاش سته مه که ی (دزیه که ی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وه کرده وه ی چاکی کردو باش بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُتُوبُ عَلَيْهِ﴾ نه وه بینگومان خوا توبه که ی لی وهرده گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیورده ی میهره بانه ﴿الزَّالِمَةُ﴾ نایا نه ت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ که هدر بُو خوا به خاوه نیتی ناسمانه کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زهوی ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزای هدر که سینک ده دات که به ویت ﴿وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ وه نه بووریت له هدر که س خوی به ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سر هه موو شتیکدا به توانا و ده سه لاتداره ﴿يَتْلَاهَا الرَّسُولُ﴾ نه ی بینه مبه ر ﴿لَا يَخْرُجُكَ﴾ خه م بارت نه کات ﴿الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ نه وانه ی که پیشبر کی ده که ن له بی پروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ له وانه ی به دم نه لین پرومان هیتاوه ﴿وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ﴾ که چی دلّه کانیا ن پروای نه هیتاوه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه روه ها له وانه ش که جووله که ن ﴿سَمْعُونَ﴾ لکذب ﴿زُورَ كَوَىٰ قَوْلَاخَن بُو درُو﴾ ﴿سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ﴾ زور گوی له مشتی ده سته به کی ترن ﴿لَوْ يَأْتُونَكَ﴾ که نه هاتون بولای تو ﴿يُخْرِجُونَ الْكَلِمَ﴾ ووته کانی (ته ورات) ده گوږن ﴿مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ له پاش نه وه ی خوا له شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ نه لین نه گهر نه مه (ی نیمه) تان پی گوترا (له لایه ن موحه مه د) ﴿فَخَذُوهُ﴾ نه وه وه ری گرن ﴿وَإِن لَّمْ تَأْتَوْهُ﴾ نه گهر له نه مه (ی نیمه) تان پی نه گوترا ﴿فَأَخَذُوا﴾ نه و خوتان پباریزن ﴿وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ﴾ وه هدر که سینک خوا به وه ی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَن تَعْلَمَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه وه تو له به رامبه ر خوا دا هیچت پی ناکریت بوی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَظْهَرَ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نه بو یستووه دلّه کانیا ن پاک بکاته وه ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ له دونیادا سه رشوږ ده بن ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه له ږوږی دوا ییشدا بویان هبه ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی زور گه وره ﴿۱۱﴾

﴿سَمْعُونََ لَكُذِبَ﴾ نهو (جووله کانه) زور گوئ قولاًخی درون (همیشه گوئ هلدخه
 بو درو) **﴿اَسْكُوتُ لِّلشَّخِ﴾** مالی حهرام زور دهخون **﴿فَإِنْ جَاءَوكَ﴾** جا نه گهر نهوانه هاتن
 بولات **﴿فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ﴾** نهوه (بهیستی خوت) بریار بده له نیوانیاندا **﴿أَوْاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾**
 یان وازیان لی بهینه **﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾** خو نه گهر وازیان لی بهینی **﴿فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا﴾**
 نهوه هیچ زیانیکت پی ناگهینن **﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾** وه نه گهر بریار
 دا له نیوانیاندا نهوا به دادوهری بریار بده **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾** چونکه بهراستی خوا
 دادگهرانی خوش دهوینت **﴿وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ﴾** وه نهوانه چون توده کهن بهدادوهر
﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ﴾ له کاتیکدا تهوراتیان لایه **﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾** که حوکم و بریاری خوی تیابه
﴿ثُمَّ يَوَدُّونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ نه مجا له پاش نهوه (ی که کردیتیان بهدادوهر) پرو وهر ده گیرن
﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ینگومان نهوانه برودار نین **﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾** ینگومان نیمه
 تهوراتمان ناردده خوارهوه **﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾** که ریتنمونوی و پروناکی تیدا بوو **﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
 الَّذِينَ﴾** نهو پیغه مبهرا نه حوکمیان پی ده کرد **﴿أَسْمَوا﴾** که موسلمان و ملکه چ بوون **﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾**
 بو نهوانه ی که جووله که بوون **﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ﴾** هدر وها زانا خواناسه کان و زانا شرع زانه کان
 (حوکمیان پی ده کرد) **﴿بِمَا أَسْخَفُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾** بههوی نهوه ی فرمانی پاریزگاری کتبی
 خوا (تهورات) یان پی کرا بوو (له لایه ی پیغه مبهره کانیانهوه) **﴿وَكَاؤُا عَلَيْهِ شَهَادَةً﴾** وه شایه تیش
 بوون له سهری **﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ﴾** که واته نهی (زانیانی جووله که) له خه لکی مه ترسن **﴿وَأَخْشَوْا﴾**
 به لکو ته نهها له من ترسن **﴿وَلَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي﴾** به لگو و فرمانه کانی من مه گور نهوه (مه فروشن)
﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیکی کهم **﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾** وه هدر کهس حوکم نه کات بهو بریارانه ی
 که خوا ناردوویه تیه خوارهوه **﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾** نا نهوانه پی باوه رن و موسلمان نین **﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾**
 له تهوراتندا نویسمان (پیویسمان کرد) له سهریان **﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾**
 که پیگومان هدر که سینک به دهستی نه نقه ست که سینک بکوژیت نه کوژیتسه وه له بهرامبه ریدا
﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وه چاو لهبری چاو **﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾** وه لووت لهبری لووت **﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ﴾** وه
 گوینچه که لهبری گوینچه که **﴿وَالْيَدَ بِالْيَدِ﴾** وه ددان لهبری ددان **﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾** وه زامه کانیش
 توله یان زامدار کردنی دهست دریزی کهرانه **﴿فَمَنْ نَصَّدَقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لِلَّهِ﴾** جا هدر کهس
 له توله سهندن خوش بیت نهوه نه بیته هوی سرپنه وه ی گوناھی **﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ﴾** وه هدر که سینک
 حوکم نه کات **﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾** بهوه ی که خودا ناردوویه تیه خوارهوه **﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾** نهوا
 هدر نهو که سانه ستم کاری تهواون **﴿﴾**

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ نه مجابه دواي پیغه مبرانی (جو وله که دا) ره وانه مان کرد ﴿يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسی کوری مریه م ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوهری هه یه به نه و ته وراته ی که له پیش خویه وه هاتووه و) راستی دهرده خات و باوهری پیته تی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وه ئینجیل مان پی به خشی که پرینمونی و پرووناکی تیدایه ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وه نه و ته وراته به راست ده زانیت که له پیش نه وه وه هاتووه ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه پرینمونی و ناموزگاری یه بق پاریزکاران وله خواترسان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ ده با په پره وانی ئینجیل حوکم بکه ن ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وه هدر که س حوکم نه کات به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نا نه وانه به ته وای یاخین و له فهرمانی خوا دهرچوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه نه م فورنانه مان ناردده خواره وه بق تو به حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیه کانی پیش خوی به راست ده زانی و پشتیوانیان لی ده کات (پیش ده ست تیخستن و گورینان له لایه ن جو له که و گاواره کانه وه) ﴿وَمُهِمَّنَا عَلَيْهِ﴾ و چاودیربانه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که واته حوکم و بریاریده له ناو نامه داره کاندایه وه ی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین هه و او هه وه سی نه و ان مه که وه ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانه ده ی له و حوکم و بریاره هه ق و راستی که بۆت هاتووه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامان ناوه بق هر ئوممه تیک له ئیوه ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شهریه ت و ریگه یه کی پروون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه ئیوه ی نه کرد به یه ک ئوممه ت و کۆمه ل ﴿وَلَكِن لِّتَبْلُوهُمْ﴾ به لام (نه یکردوون) بۆته وه ی ناقتان بکاته وه ﴿فِي مَاءٍ اَنكَرٍ﴾ له و شهریه ت و یاسایانه ی که پی به خشوون ﴿فَأَسْتَفِهُوا الْخَبْرَ﴾ که واته پیش برکی بکه ن بق نه و شتانه ی که چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گهرانه وه تان هر بۆلای خواجه به گشتی ﴿فَتَبْلُوهُمْ﴾ نه مجا هه و التان پینده دا ﴿بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ به وه ی که له جیهاندا جیاوازبوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وه (فرمانمان پی کردیت) که حوکم بکه له نیتوانیاندا ﴿بِمَا أُنزَلَ إِلَيْهِ﴾ به وه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین حزو ناره زویان نه که ویت ﴿وَاحْذَرُهُمْ أَن يَقْتُلُوكَ﴾ وه ووریابه لیان له وه ی بت ترازینن ﴿عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ له هه ندیک له وه ی خوا ناردوویه تیه خواره وه بۆت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر نه وانه رویان وهر گپراو سه ریچی یان کرد ﴿فَأَعْلَمُ أَسْمَارُ اللَّهِ﴾ نه وه بزانه و دلنیا به خوا ته یه ویت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ﴾ به وه ی هه ندیک له تاوانه کانیانه وه سزایان بدات و تووشی زیانیان بکات ﴿وَأَن كَذِبَ مَنْ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ بیگومان زور له ناده می یه کان سه رکه شن و له سنووری خوا دهرچوون ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِ لَئِيَّةٌ يَّبْتَغُونَ﴾ نایا نه و ان داوای حوکمی نه فامی ده که ن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ نایا کی حوکم و بریاری له می خوا جوان و چاکتره؟ ﴿لَقَوْمٍ يُوقُونَ﴾ بۆکه سانییک که بروای ته وایان هه یه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی ته وانهی باوه پرتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ جووله که و گاورور مه که ن به پشتیوان و خوشه ویستی خوتان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ته وانه هندیکیان دوستی به کترن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ﴾ ته و هتان ته و ان بکات به پشتیوان و دوستی خوی ﴿فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ ته و به راستی ته و که سه له وانه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوارینمونی گهلی سته مکاران ناکات ﴿فَقَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بویه ته بینی ته وانهی دلیان نه خوشی (دو و پرویی) تیابه ﴿يُسْرُونَ فِيهِمْ﴾ پیش پرکی ته که ن له دوستایه تی ته و (جووله که و گاورور) انه دا ﴿يَقُولُونَ خَشْيٌ﴾ ته لئین ته ترسین ﴿أَنْ تُصِيبَنَا آيَةٌ﴾ که به سهر هاتی ناخوشی پورگار دو و چارمان بیت ﴿فَقَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ دهی نزیکه خوا سهر که و تن و زال کردنی ته و او بنیریت (بو پیغه مبه ر) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان له لایه ن خویه وه کاریکی تر بکات ﴿فَيُصِيبُوا عَلَى مَا أَسْرُوا﴾ به هوی ته و وه وایان لیدیت له وهی په نهانیان کر دبو و ﴿فِي الْأَشْيَاءِ نَدِيمٍ﴾ له ده ورونی خویاندا په شیمان ده بنه وه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و سا ته وانهی بر وایان هیتاوه ده لئین ﴿أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ثایا ته و که سانه ته وانه ن که سوتندیان به خوا نه خوارد ﴿جَهَنَّمَ أَفْئِسْهُمْ﴾ به توندترین سوتندیان ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمُ﴾ که به راستی ته و ان له گه لئانن ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده و کانیا ن بو چهل بوویه وه ﴿فَأَصْبَحُوا حَسِيرِينَ﴾ به هوی ته و وه زهره مهندو په نجه رقبوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی ته وانهی که باوه پرتان هیتاوه ﴿مَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ ههر که س له ثبوه هه لگه ریته وه له ثاینه کهی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾ ته و به زوویی خوا له باتی ته و ان گهل و کومه لیکي تر ته هیتیت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ته وانی خوش ته ویت و ته و انیش خویان خوش ته ویت ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سوزو به زه بین به رانه بر واداران ﴿أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به هیزو توندن به رانه بری بر وایان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تی کوشان ده که ن له پری خوادا ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ و ناترسن له سهر زه نشتی سهر زه نشت کاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ته وهی باسکرا چاکه و به هرهی خویه ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ته بیه خشیت به ههر که س که خوی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ده سته لات فراوانی زانایه ﴿إِنَّمَا أَوْكُرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بینگومان دوست و یارمه تی ده ری ثبوه ته نها خواو پیغه مبه ره که یی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و پروا دارانن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ته وانهی که به پرتک و پیکي نویره کانیا ن به جی ته هیتن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات ته ده ن ﴿وَهُمْ رَكُوعٌ﴾ به رده و ام مل که چن بو فدرمانی خوا ﴿وَمَنْ يَقُولَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته و ههر که س خواو پیغه مبه ره و نیمانداران بکات به پشتیوانی خوی ﴿فَإِنْ جِزَبَ اللَّهُ هُمُ الْفَالِقُونَ﴾ ته و به بینگومان ههر کومه لی خودا زال و سهر که و تونون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی که سانیک که پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ دامه نین ته وانهی که ثاینه کهی ثبوه داده نین (به شتیکی) ﴿هُزُوا وَلَعِبًا﴾ گالتو و لاقرتی پیکرا و ﴿مِنَ الَّذِينَ أَوْفُوا بِالْكَفِّ﴾ له وانهی نامه یان پی به خشر او و ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له پیش ثبوه دا ﴿وَالْكَفَّارَ﴾ وه له بی بر واکانیش ﴿أُولَئِكَ﴾ (دایان مه نین) به دوست و خوشه ویستی خوتان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر ثبوه بر واداران ﴿١٧﴾

﴿وَإِذَا قَامْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک ئیوه بانگ ده ده ن بۆ نوێژ ﴿اتَّخِذُوا هَؤُلَاءِ عِبَادًا﴾ ئەو (دوو پروانه) گالته و لاقرتی پی ئەکەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەهۆی ئەوەوە یە کە ئەوان گەلێکی نەقام و نەزانن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئەی نامەدارەکان ﴿هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا﴾ ئایا هیچ پەخنە و پەقێکتان هەیە لە ئێمە ﴿إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بێجگە لەوەی کە پر و امان هێناوە بەخوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وە بەو قورئانە ی هێراوە تە خوارە وە بۆمان ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ﴾ وە بەوەی لەمە و پێش هێراوە تە خوارە وە ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ قَائِلِينَ﴾ بێگومان زۆر بەتان سەرکەش و لەسنوور دەرچوون ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﷺ) بلی ئایا هە و التان بەدەمی ﴿بَشِّرْ مِنَ ذَلِكَ مَثْوًى عِنْدَ اللَّهِ﴾ کێ شوین و پاداشتی خراپترە لای خوا لەوە ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەو کە سیکە خوا نەفرەتی لێ کرد بێت ﴿وَعَصِبَ عَلَيْهِ﴾ و خە شمی لێ گرت بێت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ وە هەندیکێ لێ کرد بێ بە مە ی مە و و بەراز ﴿وَعَبْدًا ظَلُومًا﴾ وە بێت و تاغوتی پەرست بێت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا﴾ ئەوانە ی با سکران خراپترین شوینیان هەیە ﴿وَأَصْلُ عَنِ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گو مە ترین کە سە ن لە پێگای راست ﴿وَإِلَّا جَاءَ وَكُفُّوا أَعْيُنُهُمْ﴾ وە کاتیک دین بۆ لاتان دە لێن پر و امان هێناوە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سو ئێ دێ بێ بێگومان بە بێ پر وایی بە وە هاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وە بێگومان هەر بە بێ پر واییشە وە دەرچوون ﴿وَاللَّهُ أَغْلَبُهُمْ أَمَّا كَانُوا يُكْفَرُونَ﴾ وە خوا زۆر چاک دە زانی بەوەی کە دە یان شار دە وە ﴿وَتَرَى كِبِيرًا مِنْهُمْ﴾ وە ئە بێنی زۆر نیک لە وانه ﴿يُسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ﴾ پێش بڕ کێ ئە کە ن لە گونا هە و دە ست درێژی کردن ﴿وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ﴾ و حە رام خوار دندا (وە ک بە رتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بێگومان ئەوە ی کە دە یان کە رد زۆر بە دو خراپ بوو ﴿لَوْلَا يَنْتَهُمُ الرِّبَايُونُ وَالْأَخْبَارُ﴾ ئەو بۆچی بەر گریبان نە کردن خوا پەرست و زانا کانیان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ﴾ لە گو فتاری گونا هیان و ﴿وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ﴾ لە حە رام خوار دنیان (وە ک بە رتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بە راستی شتیکی بەدبوو ئەوە ی دە یان کە رد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جو و لە کە کان و وتیان ﴿يَدَّ اللَّهُ مَقُولَهُ﴾ خوا دەستی بە ستر او ه (پاک ی بۆ خودا) ﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ یا خوا ئە و ان خۆیان چنگ قو چرا و و دە ست بە ستر او بێن ﴿وَلَعَلُّوا يَمَّا قَالُوا﴾ وە نە فرینیان لێ کرا بە هۆی ئەوە ی کە و وتیان ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نە خێر وانی یە) بە لکو هە ردو و دەستی خودا هە مێشە کرا وە یە (لە م ئایە تە دا جێگیر کردن و با سکر دنی سیفە تی دە ست بۆ خودا هاتو وە ئێمە با وەر مان پێتە یی بە بێ لێ جواندن و شی وە کە ی نازانین و تە نه ا خودا دە یزانی ت) ﴿يُفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بێ و نێت دە یە خشی ت ﴿وَلَا يَزِيدَنَّ كِبِيرًا مِنْهُمْ﴾ وە سو ئێ د بە خوا زیاد دە کات بۆ زۆر لە و ان (بۆ زانا و سەر و کە کانیان) ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ ئەو قورئانە ی هێرا و تە خوارە وە بۆ تۆ لە لایە ن پەر وە رد گارتە وە ﴿طُغِيَنا وَكُفِّرْنَا﴾ سەر کە ش ی و بێ پر وای (زیاد ئە کات بۆ یان) ﴿وَالْقِيَامَتُنَا﴾ وە خستو مانە تە نێو انیان ﴿الْعَذَابُ وَالْبَعْضَةُ﴾ دو ژم نایە تی و کێ نە و پە قە بە ری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا بۆ ژ ی دوایی ﴿كَلَّمَآ أَوْفَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ﴾ هەر جار نیک نا گر نکیان هە لگیر ساند بێت بۆ نازا وە نانه وە و جە نگ ﴿أُظْلِمُوا اللَّهَ﴾ خوا ئە و نا گره ی کورژاند و تە وە ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە تێ کۆشان ئە کە ن لە زە و ی دا بۆ خرا پە و تێ کدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خرا پە کارانی خوش نا ویت ﴿۱۱۸﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ حقو تہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (تہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہتیاہ ﴿وَاتَّقُوا﴾ و خویان ہپاراستاہ و ہاریزکار ولہ خوا ترس بووناہ ﴿لَکَفَرْنَا عَنْهُمْ﴾
 سیتا تہم ﴿بِیْگومان گوناہو خراہہ کانیا نمان دہ سہری یہ وہ لیمان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِیرِ﴾ وہ
 دہ مانخستہ ناو بہ ہشتانی ہر ناز و نیعمہ ت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ بنگومان تہ گہر تہو
 نامہ دارانہ تہورات و ٹینجیلیان کار ہی بکر دایہ ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ہر وہا تہو قورٹانہی کہ ہیتراوہ تہ
 خوار وہ بویان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن ہر وہ ردگار یانہ وہ ﴿لَا کُلُوا مِنْ قَوْحِهِمْ﴾ بنگومان ہر وزی یان
 دہ خوار دلہ لای سہ رویانہ وہ (لہ ٹاسمانہ وہ) ﴿وَمَنْ تَحْتَ أَزْجُلِهِمْ﴾ وہ لہ ژیر پینانہ وہ (لہ زہوی یہ وہ)
 ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دایہ دہستہ و کومہ لیکری پیک و پیک ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ بہ لام زوریک لہ وان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ تہوی دہیکہن زور بہ دو خراہہ ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ تہی پتہ مہر ﴿يَلْغُ مَا أُنْزِلَ﴾
 إِلَيْكَ ﴿رَايْگہ یہ نہ (بہ خہ لک) تہوی ہیتراوہ تہ خوار وہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن ہر وہ ردگار تہ وہ
 ﴿وَأَنْ تَفْعَلْ﴾ وہ تہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ پاسپیریہ کہی خوات رانہ گہ یاندہ وہ
 بہ جیت نہ ہیتا وہ ﴿وَاللَّهُ يَتَصَبَّحُ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتوہ ہاریزیت لہ خہ لکی (کہ بت کورن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي﴾
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿بنگومان خوا ہر نیموونی ہی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی
 مو حہ مہد ﴿بَلَىٰ تہی نامہ دارہ کان (تہی تہ ہلی کتاب) ﴿لَسْمُ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ تہوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُفِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ہتا بہر پیک و راستی ہر ہوی تہورات و ٹینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أُنْزِلَ﴾
 إِلَيْكُمْ ﴿ہر وہا تہو قورٹانہی کہ ہیتراوہ تہ خوار وہ ہوتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ لایہن ہر وہ ردگار تانہ وہ
 ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ سویتند بہ خوا زیاد تہ کات ہو زوریان ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ تہوی ہیتراوہ تہ
 خوار وہ ہوت لہ لایہن ہر وہ ردگار تہ وہ ﴿طُعَيْنَا وَكُفِّرْنَا﴾ سہر کہشی و ہی باوہر بیان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہ واتہ خہم مہ حق لہ سہر کومہ لی ہی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 آمَنُوا ﴿بہ راستی تہوانہی بروایان ہیتا وہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی بوون بہ جولہ کہ ﴿وَالضَّالُّونَ﴾
 تہستیرہ ہرست یان فریشتہ ہرستہ کان ﴿وَالنَّصَارَىٰ﴾ وہ شوین کہ وتوانی عیسی پتہ مہر ﴿مَنْ آمَنَ﴾
 بِاللَّهِ ﴿ہر کہس لہوانہ بروایان ہیتا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ ہر وزی دواہی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کردہ وہی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہ ترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَخْرَتُونَ﴾
 وہ نہ خہفت بار تہ بن (لہ ہر وزی دواہی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویتند بہ خوا ہہمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہنو ٹیسرائیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند پتہ مہر یکمان نارد ہویان
 ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہر جاریک پتہ مہر یکمان ہو بہاتیاہ ﴿يَمَّا لَا تَهْوِي أَنفُسُهُمْ﴾ بہ ہر ہرمانی کہ
 بہدلیان نہ ہواہ ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ یہ کیان بہدروژن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کیشیان
 دہ کوشتن ﴿

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّاتَكُونَ فَتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تزلزل و سزا دوو چاریان نابیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کویر و کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بینینی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وبہ و گہر انہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ تہ مجا لہ پاش تہ وہ زور بہ یان کویر و کہ ربوون (لہ بیستن و بینینی بہ لگہ و ثابہ تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا بینہ رہ بہ ہر کردہ وہ بہ کہ کہ دہ بہ کن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بنگومان خوا مہ سیحی کویری مہرہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک پہ وانہ کرا) ووتی تہی بہ نوئسرائیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہ ردگاری من و تیوہ شہ ﴿إِنَّهُم مِّنْ يُشْرِكُوا بِاللَّهِ﴾ بہرستی ہر کہ س ہاوبہش بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ تہ وہ بنگومان خوا بہ ہہشتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ النَّارُ﴾ وہ جینگا و شوتنی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بؤ تہ و ستم کارانہ ہیج یارمہ تی دہرک نی بہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہرستی بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ لَّنُفَرٍ﴾ بنگومان خوا بہ کیکہ لہ و سی خوا (کہ بریتین لہ بہرہ ردگار و عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیج بہرستراوینکی راست نی بہ بیتجگہ لہ تہنیا خوا بہ کہ ﴿وَأَن لَّمْ يَسْتَفْهَمُوا فَمَا يَقُولُونَ﴾ وہ تہ گہر واز نہ ہینن لہ و ووتہ نارہ واو بہ دانہ ﴿لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری تہ وانہ یان تہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازار و سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی ثایا بؤ توبہ ناکہن و ناگہر تہ وہ بؤ لای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لیوردنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیوردہی مہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کویری مہرہ مہ ہیج نی بہ جگہ لہ پتغہ مہری خوا ﴿فَدَخَلَ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بنگومان لہ پیش تہ وہ وہ چہندہ ہا پتغہ مہرہ ربوون ﴿وَأَمَّهُ صَدِيقَةٌ﴾ دایکیشی ثافرہ تیکی زور راست گوہہ ﴿كَانَ يَأْكُلُ الْطَعَامَ﴾ ہر دوو کیان خوار دنیاں دہ خوارد (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ يُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾ سہرنج بدہ چؤن ثابہت و بہ لگہ کان ربوون دہ کہ پتغہ وہ بؤ یان ﴿ثُمَّ أَنْظُرْ﴾ پاشان سہیر کہ ﴿أَن لَّيُؤْفَكُونَ﴾ چؤن لا دہ درین لہ حق بہرہ و بہ تال دہ ربون ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (تہی موحمہ مد ﴿﴾ بلی ثایا تیوہ بیتجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ کہ ہیج زہرہ و سوو دیکی نی بہ بؤ تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خوی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی موحمہ مد ﴿﴾ بلی تہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَتَّبِعُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پوی مہ کن لہ ثابہت کہ تاندا ﴿غَيْرَ الْحَقِّ﴾ جگہ لہ وہ نہ بیت کہ راست و حہقہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شونن نارہ زووی کہ سانیٹ مہ کہون ﴿فَدَّصَلُوا مِن قَبْلِ﴾ کہ بہرستی پشتر گومراو سہرلی شینواو ربوون ﴿وَأَصْلُوا لِكَبِيرٍ﴾ وہ زور کہ سیشیان گومراکرد ﴿وَصَلُّوا عَنِ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گومراوون و لایاندا لہرنگای راست ﴿

﴿لَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی بر و ابون ﴿مِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ برہ ونہ وہی ئیسرا ئیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سہر زمانی عیسای کورپی مہریہ میش
 ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نہ ونہ فرینہ ش لہ برہ نہ وہ بوو سہر پیجیان کرد ﴿وَكَاذِبُونَ﴾ و ہہ میشہ
 دہست در یزیان دہ کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ نہ وانہ بہر گری بہ کتری یان نہ دہ کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ لہ ہہر کار نیکی بی زراو ناشہ رعی کہ دہ یان کرد ﴿لَيْشَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بینگومان زور
 بہ دبوو نہ وہی کہ نہ یان کرد ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ نہ بینی (نہی مو حہ مہد ﴿زُورَ بَيَانَ
 يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دُستایہ تی نہ کن لہ گہل نہ وانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْشَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ بینگومان زور بہد و خراپہ نہ وہی کہ پیشیان خست بُو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہ شم و قینی خوا بوو لینیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ہ نہ وانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی ہر انہ وہ دہ میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ہ نہ گہر نہ وانہ ہر وایان بہیتایہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ و ہ بہ پیغہ مہر و بہو بہر نامہ یہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بُو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ نہ و بی ہر وایانہ یان نہ دہ کرد بہ دُست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَالَّذِينَ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَسَقُوتَ﴾ لہ ناین دہر چوون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دہ بینیت (نہی مو حہ مہد ﴿خِرَابِطِينَ خَلَكِي بُو دوزمنایہ تی
 لہ گہل ہر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاوبہ ش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ہ سویند بیت دہ بینیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بُو ہر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ نہ وانہن کہ دہ یان ووت بینگومان ئیمہ گاووریین ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَبِيلٌ
 وَرَهْبَانٌ﴾ نہ و ہ ش لہ برہ نہ وہیہ بینگومان لہ ناویاندا قہ شہ و گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہرستی نہ وان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گوینیان لی بووایہ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ نہ و قورٹانہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بُو پیغہ مہر ﴿وَلَتَجِدَنَّ
 تَرَىٰ أَغْيَضَهُمْ﴾ دہ بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (ہر دہ بی و) دہر ژیت ﴿وَمِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ برہ نہ و ہرستی یہی کہ زانیویانہ (و بُو یان دہر کہ وتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہ لین
 نہی ہر وہر دگارمان نہ و ائیمہ باوہر مان ہینا (بہ و قورٹانہی نار دووتہ خوارہ وہ بُو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْتَبَتْ مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہ توش لہ گہل شایہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل نہ واندا ہمانٹر میرہ) ﴿

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بوجی ده‌بی ئیمه باوهر نه‌هیتین به‌خوا ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ و به‌وهی که بزمان هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَنَضْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا﴾ له‌کاتینکدا ئومیدمان وایی په‌روهر دگارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی پیاو چا‌کانه‌وه ﴿فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا‌خوا پاداشتیان نه‌داته‌وه به‌هوی نه‌وه‌وه که ووتیان ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌چهند باخیک که پروبار به‌زیربانداده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌میتنه‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌نه‌وه‌یه پاداشتی چا‌که کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوهر پسان نه‌هیتاوا نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو ده‌زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دوزخ ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه ﴿لَا تُخْرَجُوا مِنْهَا فَمَا آتَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نه‌و شته‌پاک و خوشانه‌ی که خوا‌حه‌لالی کردوه بۆتان یاسا‌غی مه‌که‌ن له‌خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مه‌شکین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بینگومان خوا‌سنوور شکینه‌رانی خوش‌ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخۆن له‌ورزق و روزیانه‌ی که خوا‌پی به‌خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که‌حه‌لال و پاکن ﴿وَأَقْبُوا اللَّهَ الَّذِي آتَاكُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خۆتان پپاریزن و بترسن له‌و‌خوا‌یه‌ی که‌ئیه باوهرتان پی‌یه‌تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا‌لیتان نا‌گریت ﴿بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ نه‌و سویندانه‌تان که‌نیازی دلی له‌گه‌لدانی یه‌ ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به‌لام لی‌تان نه‌گریت (به‌گوناه‌بارتان داده‌نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ به‌(شکاندنی) سویندیک که‌به‌نیازی دل‌داتان به‌سستیت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا‌که‌فاره‌تی (سرینه‌وه‌ی شکاندنی) نه‌و سویندانه‌ ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خۆراک‌دانی (ده‌) هه‌زاره‌ ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له‌خۆراکینک مام‌ناوه‌ندی که‌به‌مندال و‌خیزانی خۆتانی ده‌دن ﴿أَوْ كَسْوَتُهُمْ﴾ یا‌پوشاکی (ده‌) هه‌زار ﴿أَوْ خَيْرٌ مِنْ رِقَبَةٍ﴾ یا‌نازاد‌کردنی به‌نده‌یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ‌کام له‌مانه‌ ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ نه‌وه‌سی‌پوژ به‌پوژوو بیت ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ عَنْكُمْ إِذْ حَلَقْتُمْ﴾ نه‌وه‌(ی با‌سکرا) که‌فاره‌تی سوینده‌کانتانه‌ کاتینک که‌سویندتان خوارد(و سوینده‌که‌تان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه‌سوینده‌کانتان پپاریزن ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به‌و‌جو‌ره‌خوا‌نایه‌ته‌کانی خوی به‌پروونی با‌سی نه‌کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ‌نه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ن ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بینگومان‌ناره‌ق و قومار و نه‌و به‌ردانه‌ی که‌کراون به‌بت ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ و نه‌و پارچه‌دارانه‌ی (که‌به‌کار نه‌هیترین بۆ‌دیاری‌کردنی به‌ش و چاره‌نووس) ﴿يَجْشَرُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ نه‌وانه‌پیسن و له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتانن ﴿فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ که‌وانه‌دوور که‌ونه‌وه‌لی

تارزگارین

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾. پراو (ی نیجیر) و خوارده‌مه‌نی دهریایی حه‌لا لکراوه بۆتان ﴿مَتَعَالَى كُمْ وَلِلَّسَّيَّارَةِ﴾. تائیوه و گه‌شتیاره‌کان سوودی لئی وهریگرن ﴿وَحُرْمَ عَلَیْكُمْ صَيِّدُ الْبَرِّ﴾. و پراو (نیجیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیسان ﴿مَا ذَمُّهُ حُرْمًا﴾. تاله نیحرامدا بن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له (بینه‌رمانی) نهو خوایه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾. هه‌ر بۆ لای نهو کۆده‌کرینه‌وه (له‌رؤی دواپی دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ الْحَرَامَ﴾. خوا که‌عبه که (بیت الحرام) ده‌دیناوه تاوه‌کو (جیگای) ﴿فَقَمَّا لِلنَّاسِ﴾. پراوه‌ستانی کاروباری دین و دونیای خه‌لکی بیت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ﴾. وه‌هه‌روه‌ها مانگه یاساغه‌کان (که‌جه‌نگ تییناندا حه‌رامه) و قوربانیه‌دیاری نه‌کراوه‌کان و قوربانیه‌دیاری کراوه‌کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾. نه‌وه‌ش بۆ نه‌وه‌ی که‌بزانن به‌راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾. نه‌زانیت و به‌ناگایه که‌چی واه‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾. وه‌بینگومان خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾. باش بزانن که‌به‌راستی خوا تو‌له‌ی زور به‌تینه (بۆ یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. وه‌به‌راستی خوا لیوورده‌ی میهره‌بانه (بۆ تو‌به‌کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾. نیر دراوه‌که‌ی خوا (موحه‌مه‌د ﷺ) هبچی له‌سه‌رنی به‌بینجگه له‌راگه‌یانندن نه‌بیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾. وه‌خوا ده‌زانیت به‌وه‌ی ده‌ری ده‌خن به‌وه‌ش ده‌بشارنه‌وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾. (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی پیس و پاک وه‌که‌یه‌ک نین ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ﴾. هه‌رچه‌ند سه‌رسامت بکات ﴿كَرَّةُ الْحَيْثِ﴾. زوری پیسه که ﴿فَأَتَقُوا اللَّهَ﴾. که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَتَأُولَى الْأَلْيَبِ﴾. نه‌ی خاوه‌نانی ژیری و هوشمه‌ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾. تا بزگار بین ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾. نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾. پرسیار مه‌که‌ن له‌شتانیک ﴿إِنْ تُبْدَ لَكُمْ سُوءُكُمْ﴾. نه‌گه‌ر ناشکرا بکرن بۆتان ناخوش و خراب ده‌بیت بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾. وه‌نه‌گه‌ر پرسیار بکه‌ن ده‌باره‌یان ﴿حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ يُدْهَكَ لَكُمْ﴾. کاتیک قورئان ده‌نیردریته خواره‌وه، بۆتان ناشکرا ده‌کرن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾. خوا خوش بووه له‌و پرسیارانه‌ی له‌وه و پینش ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾. وه‌خوا زور لیوورده‌ی له‌سه‌رخویه ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾. بینگومان نه‌و (جوره) پرسیارانه‌یان کرد کۆمه‌لئیک ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾. پینش تیوه ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾. پاشان بی پروا بوون به‌هوی نه‌و پرسیارانه‌وه. ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾. خوا دای نه‌ناوه و بریاری نه‌داوه (بۆ بته‌رست و هاوه‌لدانه‌ران که‌حه‌رامی بکه‌ن له‌سه‌رخویان و جینی به‌یلن بۆ بته‌کانیان و سوودیان لئی وهرنه‌گرن) ﴿مِنْ نَّجِيرَةٍ﴾. له‌به‌حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بکردایه و پینجه‌م نیر بوايه، نه‌و کاته گونچه‌کیان له‌ت ده‌کرد و به‌ره‌لایان ده‌کرد) ﴿وَلَا سَآئِرَةٍ﴾. و سائیبه: (ووشتریک بوو که‌ده تا دوانزه سکی بکردایه هه‌موو مینه‌بوايه) ﴿وَلَا وَصِيلَةٍ﴾. و وه‌صیله: (ووشتریک بوو یه‌که‌م و دووهم سکی مینه‌بوايه) ﴿وَلَا حَافِرٍ﴾. و حام: (ووشتریک نیر بوو که‌له‌پشتی نه‌و ده‌سک په‌یدا ببوايه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾. به‌لام نه‌وانه‌ی بی باوه‌ربوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾. درو به‌دهم خواوه‌هه‌له‌به‌ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾. و زوره‌بیان ژیر نین (نه‌زانن) ﴿

﴿فَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ه کاتیک که بووتری پی یان ورن ﴿إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای نهو قورئانه‌ی که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿وَالِلَّيْلِ﴾ و بؤ لای پیغه مبر ﴿قَالُوا حَسْبُنَا﴾ ده لئن به سمانه ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتًا﴾ نهو (ثاینه‌ی) که باوک و باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آتِياً هَؤُلَاءِ﴾ ثایا (چاویان لی ده کهن) نه گهر له حالیکدا باو باپیرانیشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَنْهَعُونَ﴾ هیچ شتیکیان نه زانیسی و گومر ابوین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نهوانه‌ی پرواتان هیتاوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ هؤشتان به خوتانه وه بیت ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ﴾ زیانسان پی ناگه به نیت نه وه‌ی گومر ابو وه ﴿إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه له سه ری راست بن (به رگری کردن له خرابه به شتی که له رینمونی وه رگرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هر بؤ لای خوابه گه رانه وه‌ی همووتان به گشتی ﴿فَسَنِّفُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان پی نه‌دا به هر کرده وه به که کردووتانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نهوانه‌ی که پرواتان هیتاوه ﴿شَهِدَةُ بَيْنِكُمْ﴾ شایه تی بدن له نیوانتاند ﴿إِذَا حَضَرَ أَكْثَرُ أَكْثَرُ الْغَوَى﴾ کاتیک که مردنی هر کامتان نزیک بوویه وه ﴿حِينَ الْوَصِيِّ﴾ له کانی وه سیهت کردنتاندا ﴿أَشْهَادٌ ذَوَّاعِلٍ بَيْنَكُمْ﴾ دوو که سی دادپه روه له خوتان (موسولمان بن) ﴿أَوْءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾ یان دوو که سی تر جگه له خوتان (کافرین) ﴿إِنْ أَنْتُمْ صَرَفْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر ئیوه به سه فدر پوشتبوون به وولاتدا ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْغَوَى﴾ و به لای مردنتان تووش هات ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْفَلَاكِ﴾ (دوو شایه ته که) راگرن له پاش نویژ (ی عه سر) ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ده پی سویند بخون به خوا ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ نه گهر گومانتان بوو (له راستی و پاکی یان) ﴿لَا تَشْرِي بِهِ ثَمَنًا﴾ ئیمه (سویند خواردنمان) به خوا ناگورینه وه به هیچ نرخیك ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ باشایه تی بؤدراوه که خرم و نزیکیش بیت ﴿وَلَا تَكُنْ شَهِدَةً لِلَّهِ﴾ وه شایه تی (دان بؤ) خوانا شارینه وه ﴿إِنَّا إِذَا لَيْنَ الْأَثَمِينَ﴾ بنگومان (نه گهر شایه تیبه که مان شاره وه) که واته به راستی له گونا هباران ده بین ﴿فَإِنْ غُرِرَ عَلَى﴾ نه مجا نه گهر زانرا (پاش سویند خواردنمان) به وه‌ی ﴿أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ که نهو دوو شایه ته دروینان کرده وه خویان تاوان بار کرده وه ﴿فَتَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ نهو دوو که سی تر له شوینی نه واند هه لده ستن (به سویند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَذَلَّ﴾ لهوانه‌ی که شیاوو نزیکترین (له مردووه که) لهو دوواته ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ نه مجا هه ردوو کیان سویند بخون به خوا ﴿لَشَهِدْتَنَا أَحْقُّ مِنْ شَهِدَتِيهِمَا﴾ که به راستی شایه تیبه که ی ئیمه راستره له شایه تیبه که ی نهو دوواته ی پشوو ﴿وَمَا أَغْتَدَيْنَا﴾ وه له راستی لامان نه داوه (له سویند خواردن که مانددا) ﴿إِنَّا إِذَا لَيْنَ الظَّالِمِينَ﴾ بنگومان (نه گهر لاده یین) نهو کاته ئیمه له سته مکاران ده بین ﴿ذَلِكَ أَذَى﴾ نهو (جوره شایه تی دانه) نزیکتره ﴿أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَى وَجْهَيْهَا﴾ که شایه ته کان هه لسن به شایه تیبه که یان به شتیوه راسته که ی ﴿أَوْ يَخْتَفُوا أَن تُرَدَّ إِلَيْنِ﴾ یا برسن له ره دکرده وه‌ی سوینده کان (بؤ خرمی نزیکی مردووه که) ﴿بَعْدَ الْبَيْعِ﴾ دوی سویند خواردنی نه مان (واته به درو بخرنه وه) ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ برسن له خوا و خوتان پیاریزن و گوپرا یه لی فرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رینمونی کومه لی له سنوور ده رچوو ناکات ﴿

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له پورژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه‌ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسای پیمان ده‌فرمویست چ وه لایمکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده‌لینن هیچ زانیاریه کمان نیه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان ته‌نها تو ناگاداری هه موو نه‌یه‌یه کانیست ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه‌ره وه) کاتنیک خوا به عیسای کورپی مهربه‌می فرموو ﴿أَذْكُرْنِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه‌ره وه له چاکه و به‌هره‌ی من به‌سه‌ر خۆت و دایکته وه ﴿إِذْ أَيْدُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتنیک که پشتیوانیم
 لئی کردیت به گیانی هه‌ره پیرۆز (جویره‌ئیل) ﴿ثُمَّ كَلَّمَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَلَّمَهَا﴾ کانی له‌بیشکه‌دا
 بوویت و به‌گه‌وره‌ییش قسه‌ت له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْحِكْمَةَ وَالَّذِي كُتِبَ عَلَيْكَ مِنَ التَّوْرَةِ﴾
 و الانجیل ﴿وَهُ كَاتِنِكیش فیری کتیب (ونووسین) و حکمه‌ت و ته‌ورات و ئینجیلسم کردیت ﴿وَإِذْ﴾
 ﴿خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنَفَّخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتینیک به‌فرمانی من له‌قور شتینکت
 له شینوه‌ی بالنده دروست ده‌کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده‌ست به‌جی به‌فرمانی من نه‌بوو به بالنده
 ﴿وَنُفِثَ فِي الْأَكْمَامِ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به‌فرمانی من کوریری زکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرده وه
 ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَّى بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به‌فرمانی من مردووانت له‌گور ده‌ده‌هینا (به‌زیندوو کراوه‌یی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتنیک به‌رگری نه‌وه کانی ئیسرائیلسم کردیت
 (بتکورن) ﴿إِذْ جَعَلْنَا بِالْبَيْتِ﴾ کاتنیکش موعجیزه پروونه کانت بوه‌یتان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 مِنْهُمْ ﴿جَاهِلُونَ﴾ جانه‌وانه‌یان که بی باوه‌ر بوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌مه هیچ نی به
 جگه‌له جادوویه کی ناشکرا نه‌یست ﴿وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْحَوَارِيِّينَ﴾ وه (بیر بکه‌ره وه) کاتنیک خسته‌مه
 دل‌ی هاوه‌له تایبه‌تیه کانت ﴿أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي﴾ که به‌روا بیتن به‌من و به پیغه مبه‌ره که‌م (عیسی)
 ﴿قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ نه‌وانیش ووتیان: نه‌وا بروا مان هیتا و توش شایه‌ت به‌که
 بینگومان ئیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کاتنیک حه‌واریه کان ووتیان: نه‌ی
 عیسای کورپی مهربه‌م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا به‌روه‌ردگاری تو ده‌توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ مَا بَدَأَ مِنْ﴾
 السَّمَاءِ ﴿لَهُ نَاسِمَانَهُ وَهُ خَوَانِیکمان بو بنی‌ریته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له‌خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ردارن ﴿قَالُوا لَرُبِّدَا أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا﴾ (حه‌واریه کان) ووتیان
 ده‌مانه‌ویت لئی بخورین ﴿وَتَعْظَمِينَ قُلُوبَنَا﴾ و دلمان نارام ببی و دنیایین (که پیغه مبه‌ریت) ﴿وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ﴾
 صَدَقْتَنَا ﴿وَه‌ب‌زانین که بینگومان راست له‌گه‌ل کردوین (له‌وه‌ی که‌پیت راگه‌یاندین) ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ﴾
 الشَّاهِدِينَ ﴿ئیمه‌ش ببین به‌شایه‌ت له‌سه‌ری (بوئه‌وانه‌ی ناماده‌نین) ﴿﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عِيسَى كُورَى مَهْرِيَمَ فَهَرْمُووِي﴾ **اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَرْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ** **ثُمَّ** خَوای په‌روه‌ردگارمان له‌ناسمانه‌وه‌خوانیکمان بۆ بنیره‌خواره‌وه **﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا﴾** تا بییت به‌جه‌ژن بۆ ئیستامان و نه‌وه‌کانی داهاتوو شمان **﴿وَأَيَّةَ مَعْنَى﴾** و مه‌وعجیزه و به‌لگه‌یه‌ک بییت له‌لایه‌ن تووه **﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾** وه‌رزق و رۆزیمان پی به‌خشه‌چونکه‌تو باشتربنی هه‌موو رۆزی ده‌رانی **﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾** خَوای گه‌وره‌فه‌رموی: به‌راستی من نه‌و‌خوانه‌ده‌نیرمه‌خواره‌وه‌بۆتان **﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَعْنَى﴾** نه‌مجا‌هر که‌س له‌نیوه‌بی‌بروا و نا‌سوپاس بییت له‌پاش نه‌وه **﴿فَإِنِّي أَخَذْتُ عَذَابًا﴾** نه‌وه‌بینگومان سزایه‌کی نه‌ده‌م **﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾** که‌سزای هه‌یج که‌سی پی ناده‌م له‌جیهانیان **﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾** وه‌(بیر بکه‌ره‌وه) کاتیک خواده‌فه‌رمووی (له‌رۆزی دوایدا) **ثُمَّ عِيسَى كُورَى مَهْرِيَمَ** **﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾** ئایا تو ووتووته به‌خه‌لکی **﴿أَتَّخِذُوفِي وَأَمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾** که‌من و دایکم به‌دوو په‌رستراو دابنن (وبمانه‌پرستن) له‌جیاتیی خوا؟ **﴿قَالَ سُبْحَنَكَ﴾** (عیسای) ووتی: پاک و بینگه‌ردی بۆ تو **ثُمَّ عِيسَى كُورَى مَهْرِيَمَ** **﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾** ناییت و ناگو‌نجیت بۆ من شتیک بلیم که به‌هه‌یج شیه‌یه‌ک مافی من نی‌یه **﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾** نه‌گه‌ر من نه‌و‌قسه‌یه‌م کرد بییت **﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾** نه‌وه‌به‌راستی تو ناگات لێ‌یه **﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾** چونکه‌تو نه‌وه‌ی له‌نه‌فسم دایه‌ده‌یزانی **﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾** به‌لام من نازانم و پی ناگام له‌وه‌ی که له‌نه‌فسی تو دایه **﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾** به‌راستی ته‌نها تو زانای ته‌واوی به‌هه‌موو نه‌یتی به‌ک **﴿مَا قُلْتَ لَهُمْ﴾** هه‌یج پی نه‌وتوون **﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾** بینجگه‌له‌وه‌نه‌بییت که‌تو فه‌رمانت پی کردووم **﴿إِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾** که‌به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن که‌په‌روه‌ردگاری من و نیوه‌شه **﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ﴾** و من شایه‌ت و چاودیر بووم به‌سه‌ریانه‌وه‌تاله‌ناویاندا بووم **﴿فَأَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾** نه‌مجا کاتیک تو منت برده‌وه (و به‌رزت کردمه‌وه بۆ ناسمان) **﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ﴾** هه‌ر خۆت چاودیر بووی به‌سه‌ریانه‌وه **﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾** وه‌خۆت ناگادار و شایه‌تی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه **﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾** نه‌گه‌ر سزایان بده‌یت، نه‌وه‌بینگومان به‌نده‌ی خۆتن **﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾** وه‌نه‌گه‌ر لیشیان خوش بیی **﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾** نه‌وه‌بینگومان ته‌نها خۆتی به‌ده‌سته‌لاتی کاردروست **﴿قَالَ اللَّهُ﴾** خَوای گه‌وره‌فه‌رمووی: **﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾** نه‌مه‌رۆژیکه‌راستبیران راستیه‌که‌یان که‌لکیان پنده‌گه‌یه‌نی **﴿لَهُمْ جَنَّاتُ جَارِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾** به‌هه‌شتانیکیان بۆ هه‌یه‌که‌ر ووباره‌کان به‌زیریاندا ده‌رۆن **﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾** نه‌مینه‌وه‌تیایدا به‌هه‌میشه‌یی **﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾** خوا رازی بووه‌لییان و نه‌وانیش له‌خوا رازی بوون **﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾** نه‌وه‌یه‌سه‌ر که‌وتنی زۆر گه‌وره **﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَكًا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾** هه‌ر بۆ خواجه‌خواه‌نداریتی ناسمانه‌کان و زه‌وی **﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾** و هه‌ر چیشیان تیدایه **﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** وه‌ته‌نها نه‌و‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانا و ده‌سه‌لاتداره **﴿۱۲۷﴾**

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه‌گهر نه‌و (پټغه‌مبه‌ره) مان بکړدایه به‌فریشته‌یه‌ک ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان ده‌مانگور! به‌وینه‌ی پیاوړیک (تابیین و قسه‌ی له‌گهل بکه‌ن) ﴿وَلَلَّيْسَنَّا عَلَيْهِمْ مَائِلِسُونَ﴾ و بینگومان لیمان ده‌شیواندن وه‌ک چوَن خوْیان له‌خوْیان ده‌شیواند ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ سویندبې بینگومان گالته‌کر او به‌پټغه‌مبه‌رانی پټش تویش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سهر‌ته‌نجام بو‌ته‌وانه‌یان گالته‌یان ده‌کرد دابه‌زی و ده‌وری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تو‌له‌ی نه‌وه‌ی گالته‌یان پټده‌کرد (له‌سزای سه‌خت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلی برؤن و بگه‌رین به‌زه‌ویدا ﴿ثُمَّ أَنْظِرُوا﴾ پاشان سهر‌نج بده‌ن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سهر‌ته‌نجامی ته‌وانه‌ی به‌لگه‌کانی خوابان به‌درو داده‌نا چوَن بووه ﴿قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلی نایا‌هی کی‌یه‌ته‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه ﴿قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلی ته‌نها‌بو‌خوا‌یه که‌به‌زه‌بی و میهره‌بانی پټویستی کردوه له‌سهر‌خوی ﴿لِيَجْمَعَ كُفْرًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان کو‌تان ده‌کاته‌وه له‌رؤزی دوا‌یی دا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که‌هیچ گومان و دوودلی تیدانی‌یه ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ته‌وانه‌ی خوْیان دؤراندووه ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ته‌وه‌ته‌وانن که‌بروا‌ناهیئن ﴿وَلَهُمْ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ الْوَالِئَارِ﴾ وه‌هره‌بو‌خوا‌یه ته‌وه‌ی نارامی گرتووه له‌شهو و رؤزدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌هره‌ته‌و بیسه‌ری زانایه ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلی نایا؟ بیجگه‌له‌خوا دوست و په‌رستراوی تر‌بو‌خوم دانیم؟ ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ته‌و به‌دیپټنه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَصْنَعُهُ﴾ ته‌و خوا‌یه رؤزی ده‌دات و رؤزی پی‌نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمَرْتُ﴾ بلی به‌پراستی من فره‌مانم پی‌دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ﴾ که‌یه‌که‌م که‌س بم‌مل که‌ج که‌م (بو‌فرمانی خوا) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌(فره‌مانم پټدراوه له‌لایه‌ن خوداوه) هدر‌گیز له‌هاوبه‌ش دانه‌ران مبه‌به ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پټیان بلی: بینگومان من ده‌ترسم ته‌گهر سهر‌پنجی له‌فرمانی په‌روه‌ردگارم بکه‌م ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای رؤزیکسی گه‌وره ﴿مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ﴾ هدر‌که‌س نه‌و سزایه‌ی لی‌لادری له‌و‌رؤزه‌دا ﴿فَقَدْ رَجَعْتُ﴾ نه‌وه بینگومان خوا‌به‌زه‌بی پټیدا هاتوته‌وه ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ الْأَمْيِنُ﴾ و ته‌وه‌یه سهر‌که‌وتنی ناشکراو ته‌واو ﴿وَإِنْ يَمَسُّنَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه‌ته‌گهر خوا‌دو‌و‌جاری به‌لا‌وزیانیکت بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ ته‌وه‌جگه‌ته‌و (خوا) که‌س نی‌یه‌بتوانی لایبات ﴿وَإِنْ يَمَسُّنَّكَ بَخِيرٌ﴾ وه‌ته‌گهر خیر و خوشبه‌کیشت پی‌بگه‌یه‌نیت ﴿فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ته‌وه‌خودا ده‌سه‌لاتداره به‌سهر‌هم‌و‌شتیکدا ﴿وَهُوَ الْغَافِرُ الْوَاسِعُ﴾ وه‌هره‌ته‌وه‌ده‌ست ر‌و‌یش‌تو‌و زاله‌به‌سهر‌به‌نده‌کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ هدر‌ته‌وه‌یش کار‌دروستی نا‌گاداره ﴿

﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ (نهی موحه مسمه ﷺ) بلی: شایه‌تی دانی کنی له هه‌موو شایه‌تی دانیتک گه‌وره‌تره (له‌سهر پیغه‌مبه‌ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی: خوا گه‌وره‌ترین ﴿شَهِيدٌ لِّی وَبَیِّنٌ﴾ شایه‌ته له نیوان من و نیوه‌دا ﴿وَأُوحِیَ إِلَیْهِ هَٰذَا الْقُرْآنُ﴾ وه‌ئهم قورئانه سروس (وه‌حی) کراوه بۆ من ﴿لَا تُذِکْرُ بِهِ وَمَنْ تَلَعَّ﴾ بۆ نه‌وه‌ی نیوه‌ی پی‌ترستیتم وه‌ر که‌سینکی که‌ش که‌پی‌ی ده‌گات ﴿أَیُّکُمْ لَشَهِدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به‌راستی نیوه‌ شایه‌تی نه‌ده‌ن به‌دنیاییه‌وه که‌له‌گه‌ل خوا‌دا ﴿إِلَهًا لَّا تُشْرَکُّ﴾ چهند به‌رستر اوینکی تره‌ه‌بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایه‌تی (وا ناره‌وا) نادم ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ ذَٰلِکَ الْفَاحِشَ وَالْمُنْكَرَ﴾ بلی: بیگومان هه‌ر نه‌و به‌رستر او‌ی تاک و ته‌نهایه ﴿وَالَّذِی یَرِیُّ مِمَّا تُشْرِکُونَ﴾ وه‌به‌راستی من به‌ریم له‌وه‌ی که‌نیوه‌ ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌ش بۆ خوا ﴿الَّذِینَ اتَّخَذُوا الْکُتُبَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نامه‌مان پی‌به‌خشین (له‌گا‌ورو جوله‌که‌کان) ﴿یَقْرُؤُونَ﴾ هم پیغه‌مبه‌ره‌ده‌ناسن (که‌پیغه‌مبه‌ری خوابه‌به‌ه‌وی باسکردنی نیشانه‌کانی له‌ته‌ورات و ئینجیل‌دا) ﴿کَمَا یَقْرَءُونَ أَنبَاءَهُمْ﴾ وه‌ک چۆن کوربه‌کانیان نه‌ناسن ﴿الَّذِینَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی خو‌یان دۆراندو خه‌سار و مه‌ند کرد ﴿فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ﴾ نه‌وه‌ نه‌وانن بر و ا ناهیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ کَذِبًا﴾ کنی سته‌م کارتره‌له‌و که‌سه‌ی درو هه‌لبه‌ستی به‌ده‌م خواوه ﴿وَلَا کَذِبَ بَیِّنَتُهُ﴾ یا پی‌باوه‌ر بوو پی‌به‌نایه‌تا‌کانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا یَفْطِیحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران بزگاریان ناییت ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌پو‌ژی هه‌موویان کو‌ده‌که‌ینه‌وه (له‌قیامه‌تدا) ﴿قُلْ لِلَّذِینَ اٰشْرَكُوا﴾ پاشان نه‌لین به‌وانه‌ی هاوه‌لیان بۆ خوا دانا‌بوو ﴿إِنَّ شُرَکَّاءَ الَّذِینَ کُفَرُوا عَمُّونَ﴾ کوان نه‌وهاوه‌لانه‌ی که‌به‌خه‌یالی خۆتان به‌هاوه‌لی خوانان دانا‌بوون ﴿تُشْرَکُّونَ فَمَنْ تَشْرِکُ بِالَّهِ﴾ پاشان به‌هانه‌یان هیچ نه‌بوو بیجگه‌له‌وه‌ی ﴿أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبُّنَا مَا کُنَّا مُشْرِکِیْنَ﴾ که‌ووتیان سویند به‌خو‌ای به‌روهر دگارمان ئیمه‌به‌هیچ جو‌رینک هاوبه‌ش دانه‌ر نه‌بووین بۆ خوا ﴿أَنْظُرْ کَیْفَ کَذَّبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ سه‌یر که‌چۆن درو‌له‌دزی خوشیان ده‌که‌ن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا کَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ و لیمان وون بوون نه‌و بتانه‌ی خو‌یان به‌درو هه‌لیان به‌ستبوون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ یَسْتَمِعُ إِلَیْکَ﴾ وه‌له‌و (کافرانه) که‌سانی هه‌یه‌که‌گویت بۆ ده‌گرن که‌قورئان ده‌خو‌ینی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ به‌لام ئیمه‌(به‌ه‌وی تاوان گوناوه‌هاوه‌لدانا‌نیانه‌وه) چهند به‌رده‌یه‌کمان داوه‌به‌سهر دله‌کانیاندا ﴿أَن یَقْهَرُوهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی تی‌ی نه‌گن ﴿وَقِیْءًا ذَٰلِیْهِمْ وَقْرًا﴾ وه‌که‌ری و گوی گرانیمان خستۆنه‌ناو گویچه‌یکه‌یانه‌وه ﴿وَإِنْ یَرَوْا کُلَّ آیَةٍ لَا یُؤْمِنُوا بِهَا﴾ وه‌نه‌گه‌ر هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی روون ببین بر وای پی‌ناهیتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَلَیُّکُمْ لَوْلَکَ﴾ تا نه‌و راده‌یه‌کاتی بین بۆ لات ده‌مه‌ده‌می و به‌ربه‌ره‌کانیت له‌گه‌ل ده‌که‌ن ﴿یَقُولُ الَّذِینَ کَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی پی‌باوه‌رن نه‌لین ﴿إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسْطِیْرُ الْأَوَّلِینَ﴾ هم قورئانه‌هیچ نی‌یه‌بیجگه‌له‌ته‌فسانه‌ی پیشیان ﴿وَهُمْ یَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه‌وان به‌رگری (خه‌لک) نه‌که‌ن له‌و (قورئانه) ﴿وَيَسْتَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوشیان لینی دوور ده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنْ یُهْلَکُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ هیچ که‌سیش له‌ناو نابهن خو‌یان نه‌بی ﴿وَمَا یَشْعُرُونَ﴾ وه‌هستیش ناکه‌ن (که‌له‌چی خه‌سار و مه‌ندیه‌کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ آلَکَافٍ﴾ وه‌نه‌گه‌ر بیان بینیت کاتیک که‌له‌سهر قه‌راغی دوزه‌خ وه‌ستیراوون ﴿فَقَالُوا أَتِیَّتَنَا نَارُ﴾ که‌ده‌لین خۆزگه‌ده‌گه‌ر پترینه‌وه‌بۆ دنیا ﴿وَلَا نَکْذِبُ بِمَا لَدَیْ رَبِّنَا﴾ و به‌لگه‌کانی به‌روهر دگارمان به‌درو نه‌ده‌زانی ﴿وَنَکُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ﴾ وه‌له‌بر واداران نه‌بووین

﴿بَلْ يَدْعَاهُمْ مَّا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه خیر به پرستیان نی یه) به لکو نه وهی که له وهو پیش ده یانشارده وه
 بویان دهر که وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ وه نه گهر بگه برینرنه وه (بؤ دونیا) بینگومان دووباره
 ده گهرینه وه بؤ نهو کارانهی که لییان قده غه کرابوو ﴿وَاللَّهُ لَكَاذِبُونَ﴾ وه به پرستی نه وانه دروزنن ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه ووتیان به پرستی ههر ثم ژیا نه (ی دونیا) مانه ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾
 وثیمه زیندوو ناکرینه وه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُفْقَرُ عَنْ رُبُّهُمْ﴾ وه نه گهر نه وانه ده بیینی نهو کاتهی که له حزووری
 پهروه ردگار یاندا وه ستیراوون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (پهروه ردگار) ده فهرموی ثایا نه مه پرست نییه؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ نه لیس: به لی پرسته سویند به پهروه ردگار مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی دهی
 بچه ژن نهو سزایه ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هو ی نه وهی که پرواتان نه هیناوه (ئینکار تان ده کرد) ﴿فَدَخَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ﴾ به پرستی نه وانهی که دیداری پهروه ردگاریان به درؤ ده زانی زهره ریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هتا کاتی له نا کاو پوژی دوا بی یان به سهر دا دیت ﴿قَالُوا يَحْسَرُنَا عَلَىٰ مَا
 مَفَرْنَا فِيهَا﴾ نه لیس نای داخ و به شیمانی سهخت بؤ وثیمه چهند کهم تر خه میمان کردله دونیادا و
 له ده ستمان چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له کاتیکدا تا وانه کانیاں هه لگرتووه به کولیانه وه به
 ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْزُونَ﴾ نای چهند به دو خراپه نهو باره گرانهی هه لی ده گرن ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَبِثٌ وَلَهُوٌّ﴾ وه ژیا نی دونیا هیچ نیه بیجگه گالته و سهر قالی نه بی ﴿وَلَلْآزِلَّةُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَشْقُونَ﴾
 وه بینگومان مالی دوا پوژ چاکتره بؤ نه وانهی خو یان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی
 ثایا بؤ زیر ناسن ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لَيَخْرُجَنَّ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به پرستی وثیمه ده زانین که بینگومان نه وهی
 که نه وانه ده یلین غه مبارت ده کات ﴿فَاللَّهُ لَا يَكْذِبُ نُونَكَ﴾ به لام بینگومان نه وانه توبه دروزن دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتَتْ اللَّهُ﴾ به لکو نهو ستم کارانه ثایه ته کانی خوا ﴿يَجْحَدُونَ﴾ ئینکار ده کهن (وبه دروی
 ده زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بینگومان پیغه مبه رانی پیش توش (نهی موحه ممه د
 ﴿بَاوَهْرِ بَانَ بِي نَه كِرَاوَه﴾ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا﴾ به لام نارامیان گرت له سهر نهو باوهر بی نه کرانه یان
 ﴿وَأَوْدُوا وَحَتَّىٰ أَتَاهُمْ قَصْرُنَا﴾ وه نه زیست و نازار دران تا یارمه تی و سهر خستنی وثیمه یان بؤ هات
 ﴿وَلَا مَبْدَلَ لَكُمْ مِّنْ اللَّهِ﴾ وه فهرمانه کانی (به لینه کانی) خوا به هیچ که سینک نا گوردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَبِيٌّ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند بیت بینگومان هه والی هه ندی لهو پیغه مبه رانهت بؤ هاتووه ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ
 إِغْرَاضُهُمْ﴾ خو ههر چهند پروو وهر گبرانی نه وانه سهخت و گرانه له سهرت ﴿فَإِنْ أَسْطَلَعْتَ﴾ جا نه گهر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ تَفَقَّافِي الْأَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا تونیلنک لی دهیت ﴿أَوْ سَلَّمَا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَنَاتٌ﴾ یان
 په یزه به ک بؤ ناسمان دانیت به هویزه وه به لگه به کیان بؤ بهی نی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتُهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ﴾ وه
 نه گهر خوا بیویستایه نه وانهی کزده کرده وه له سهر رینموونی و پروا هینان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 که واته ههر گیز له وانه مبه که نه زانن ﴿

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ بهراستی تنہا نہ وانہ وہ لامی تو نہ دہنہ وہ کہ (بدل) نہ بیسن ﴿وَالَّذِينَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ مردوہ کانیش (نہ وانہ ی باوہر ناہین) خوا زیندوویان دہ کاتہ وہ ﴿فَرَأَى إِلَهُهٖ بُرْجَعُونَ﴾ پاشان ہر بولای خوی دہ گہرینہ وہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْنَا آيَةٌ مِّن رَّبِّنَا﴾ ووتیان بزچی لہ لایہن بہرور دگاریہ وہ موعجزہ کی بول نہ ہاتو تہ خوارہ وہ ﴿قُلْ إِنَّا لَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَكُمْ وَلَٰكِنْ أَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ یان نازان ﴿وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر و کینکی گیان لہ بہرنی بہ لہ زہ ویدا ﴿وَلَا ظَلَمْرٍ يَظِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ وہ ہیچ بالندہ بہ کی بہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿إِلَّا أَمْرًا أَتَاكُمُ﴾ مہ گہر نہ وانیش وہ ک ثبوتہ نومہ تانینکن ﴿مَا قَرَضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتینکمان فہراموش نہ کردوہ لہم کتیبہ دا (لوح المحفوظ یا قورنان دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّنَا يُخْتَرُونَ﴾ پاشان نہ وانہ (لہ پوزی دواپی دا) لای بہرور دگاریان کؤدہ کرینہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ نہ وانہ ی بی باوہر سوون بہ بہ لگہ کانی نیمہ ﴿صُورًا نَّكَرًا فِي الظُّلُمَاتِ﴾ کہر و لالن لہ ناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلَّهُ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گومرای دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ بخاتہ سہر ریگای راست ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (نہی مو حہمہد) بلی ہہ والہم ہی بدن نہ گہر سزای خواتان بول بیت ﴿أَوَأَتَاكُمْ النَّسَاءَ﴾ یان پوزی دواپی بہ خہ تان بگریت ﴿أَعْبَرُ اللَّهُ تَدْعُونَ﴾ نایا ہاوار دہ کہنہ ہیچ شتینک بینجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر ثبوتہ راستگون ﴿قُلْ إِنَّا نَدْعُونَ﴾ (نہ) بہ لکو تہنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿فَتَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَٰهَ إِلَّا شَاءَ﴾ نہمجا نہ ویش نہ گہر ویستی نہ وہی ہاواری (لہ دہست) نہ کہن نایہیلن ﴿وَتَقْسُونَ مَا تَشْرِكُونَ﴾ و نہو شتانہ تان لہ بیر دہ چیتہ وہ کہ دہ تانکردن بہ ہاوبہش بول خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بینگومان نیمہ پیغہ مہر انمان نارد بول گہ لانی پیش تو (نہی مو حہمہد) ﴿فَأَخَذْتَهُم بِالْبَاسِ وَالضَّرَّاءِ﴾ و ہتووشی نہ بوونی و ہہزاری و ہنہ خوشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ بول نہ وہی بگہرینہ وہ و بہ شیمانی دہر بیرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿فَقُلُوا إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسَا تُضَرَّعُوا﴾ دہی بول نہ پارانہ وہ کاتینک سزای نیمہ یان بولہات ؟ ﴿وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بووہ ﴿وَرَبَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ و ہشہ بیتان نہو کردوہ خراپانہ ی بول رازاند بوونہ وہ کہ دہ یانکرد ﴿فَلَمَّا سَوَّاهُمْ وَابَّهٖ﴾ جا کاتی لہ بیریان چویہ وہ نہ وہی کہ پنی ناموز گاری کران ﴿فَتَحْنَاهُمْ فِي ثَوْبٍ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہموو شتینکمان لہ سہر کردنہ وہ ﴿حَقَّ إِذَا فَحْرُ أُولَٰئِكَ﴾ ناکاتی دلخوش سوون بہ وہی ہی یان درابو ﴿أَخَذْتَهُمْ بِغَتَّةٍ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ لہ ناکاودا تولہ مان لی سہندن ثبوتہ وانیش ناو مید و سہر گہردان بوون

﴿فَقُطِعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجاثو و گه‌له‌ی که سته‌میان کرد دوا براو کران ﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
و هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ر بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممهد
ﷺ) بلسی بنیم بلین ﴿إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَفْعَكَ وَأَنْصَرَكُ﴾ نه‌گه‌ر خوا هه‌ستی بیستن و بینستان لئی بسه‌نیتته‌وه
﴿وَحَسَرَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ موریش بنی به‌سه‌ر دله‌کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ چ په‌رستراوینک هه‌یه
بینجگه‌ خوا بۆتان به‌نیتته‌وه ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْأَنْبِيَاءَ﴾ ته‌ماشابکه‌ چۆن به‌لگه‌کان ده‌گوهرین و
چهند باره‌یان ده‌که‌بنه‌وه ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْذِقُونَ﴾ پاشان نه‌وان پشتی تی ده‌که‌ن و پروو وهرده‌گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾
(ئه‌ی موحه‌ممهد ﷺ) بلسی بنیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعَثَ أَجْهَرَةً﴾ نه‌گه‌ر سزای
خوا له‌ناکاو دایا به‌ناشکرا بیت بۆتان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾ نایا له‌ناو ده‌بری (به‌سزای
خوایی) بینجگه‌ له‌کۆمه‌لی سته‌م کاران نه‌بیت؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌نیرراوه‌کانمان نه‌ناردوه‌وه
﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مه‌گه‌ر به‌مورده‌ده‌رو ترسیته‌رنه‌بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ﴾ جا هه‌ر که‌س بر وای
هیتاو کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه‌هیچ مه‌ترسی به‌کیان له‌سه‌ر نابن
و غه‌مباریش نابن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌یش بی پروا بوون به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌ ﴿يَمْشُرُ
الْعَذَابُ يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی ده‌رچوونیان له‌سنوور (ی‌فرمانی خوا) سزایان لئی ده‌که‌وی
و ده‌یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممهد ﷺ) بلسی من بیتان نالیم
خه‌زینه‌کانی خوا لای منه‌ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ وه‌شتی نه‌ینیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وه
بیتان نالیم بینگومان من فریشته‌م ﴿إِنْ أَتَيْتُمُ الْآيَاتِ الْخَالِصَةَ إِلَى﴾ شوینی هیچ ناکه‌وم نه‌وه‌نه‌بیت که‌ بۆ نیگام
کراوه‌ ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ بلسی نایا کویر و بینا به‌کسانن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا بۆ
بیرناکه‌نه‌وه؟ ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْلَفُونَ﴾ به‌م قورئانه‌بترسیته‌نه‌وانه‌ی ده‌ترسن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ﴾
(له‌وه‌ی که‌) کۆبکریته‌وه‌ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ له‌کاتینکدا بینجگه‌
له‌خوا هیچ یارمه‌تیده‌ر و تکا کارینکیان نی‌یه‌ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به‌لکو خویمان بیاریزن و له‌خودا
بترسن ﴿وَلَا تَنْظُرُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ده‌رنه‌که‌یت که‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌په‌رستن (وهاواری
لئی ده‌که‌ن) ﴿بِالْعَذَابِ وَالْعِشْيِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا (به‌زامه‌ندی) خوایان ده‌وی
﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لپه‌ر سینه‌وه‌ی هیچ شتیکیان له‌سه‌ر قونی‌یه‌ ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
شَيْءٍ﴾ وه‌لپه‌ر سینه‌وه‌ی هیچ شتیکی قوش له‌سه‌ر نه‌وان نی‌یه‌ ﴿فَتَنْظُرُدَّهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر ده‌ریانکه‌یت
(دور یان خه‌يته‌وه‌) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌وه‌له‌سته‌مکاران ده‌بیت ﴿

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره هه‌ندیکیانمان به‌ه‌ندیکی تریان تاقی کرده‌وه ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ بؤ‌ئوه‌ی بلین‌نایا نه‌وانه‌خوا ریزو به‌هره‌ی پی به‌خشیوون له‌ناو نیمه‌دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا‌خوا له‌هموو که‌س زانانتر نی به‌ه‌وانه‌ی شوکرانه برنیرن؟ ﴿وَإِذْ آجَأَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بَنَاتِنَا﴾ وه‌کاتی نه‌وانه‌ی که‌بروایان هه‌یه به‌نایه‌ته‌کانی نیمه‌هاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ نه‌وه‌پیان بلنی سلاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ په‌روه‌ردگارتان به‌زه‌یی و میهره‌بانی له‌سه‌ر‌خوی پیویست کردووہ ﴿أَنْتُمْ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا يَجْهَلُونَ﴾ بینگومان هه‌ر که‌س له‌نیوه‌کاریکی خراب بکات به‌نه‌زانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگه‌رینه‌وه‌و ته‌ویه بکات و‌خوی چاک بکات ﴿فَأَنْتُمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌وه به‌راستی‌خوا لییورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَيَّاتِ﴾ نابو‌جوره‌نایه‌ته‌کان روون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ‌ئوه‌ی رینگای تاوانباران روون بیتوهہ ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ﴾ بلنی: بینگومان من قه‌ده‌غم لیکراوه‌له‌وه‌ی که‌به‌ندایه‌تی بکه‌م بؤ‌ئوه‌وانه‌ی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نیوه‌هاواریان لینده‌که‌ن و ده‌یان په‌رستن بینجگه له‌خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلنی من شوینی ناره‌زووه‌کانی نیوه‌ناکه‌وم ﴿قَدْ ضَلَّكَ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ نه‌گه‌ر واکه‌م بینگومان من گو‌م‌را ده‌بم وه‌له‌ریزی نه‌و که‌سانه‌دا نابم که‌رینموونیان وه‌رگرتووہ ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ بلنی بینگومان من له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی ناشکرام که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه‌یه ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ که‌چی نیوه‌برواتان پی نه‌هیتا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه‌و (سزای) نیوه‌په‌له‌ی هاتنی ده‌که‌ن به‌ده‌ست من نی به ﴿إِنْ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ فه‌رمان په‌وایی ته‌نها بؤ‌خوابه ﴿يَقْضُ الْحَقُّ﴾ حق و راستی باسی ده‌کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ وه‌نه‌و چاکترینی بریارده‌ر و جیاکه‌ره‌وه‌یه ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بلنی نه‌گه‌ر لام بوایه‌نه‌وه‌ی نیوه‌به‌له‌ده‌که‌ن له‌هاتنی ﴿لَفُضِّقَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نه‌وا کاری نیوان من و نیوه‌کوتایی پی ده‌هیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا چاک‌ناگاداره به‌ستم کاران ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وه‌کللی هموو نه‌هیتی به‌کان هه‌رلای خوابه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ که‌س نابانزانیت جگه له‌(خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه‌(خوا) ده‌زانی چی له‌ووشکانی و ده‌ریادا هه‌یه ﴿وَمَا تَشْقُظُ مِنْ رِزْقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ وه‌هه‌ر گه‌لایه‌ک بکه‌ویته‌خواره‌وه‌خوا پی‌ی ده‌زانیت ﴿وَلَا حَافِي فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وه‌هه‌ر دانه‌وینله‌یه‌ک له‌تاریکی به‌کانی زه‌ویدا بیت ﴿وَلَا ظُلْمٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ وه‌هه‌ر ته‌رو ووشکینک هه‌بیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هه‌ر هه‌موویان له‌کتیبی ناشکرا له‌(لوح‌المحفوظ) دان ﴿﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وه هەر ئه‌و خوايه‌يه كه ده‌تان خه‌وتنیت له‌شه‌ودا (لیره‌دا خه‌و به‌مانای مردن هاتووه) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وه‌ئه‌شزانى (له‌پوژدا) چ‌كارى‌كتان ته‌نجام داوه ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ﴾ پاشان له‌پوژدا له‌خه‌و بیدارتان ده‌كاتوه ﴿يُلْقِىَ أَجَلَ مُّسَمًّى﴾ بۆ‌ئه‌وى ته‌واو بېن ماوه‌ی ديارى‌كراو (ی‌هه‌موو كه‌سى) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ته‌وسا هەر بۆ‌لاى ئه‌وه‌گه‌رانه‌وه‌تان ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان هه‌والتان پې‌ده‌دات به‌هەر كرده‌وه‌يه‌ك كه‌كردو‌تانه ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ئه‌و (خوا) زالا و ده‌سه‌لاتداره‌به‌سەر به‌نده‌كانيدا ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ و فریشتانى‌كتان بۆ‌ده‌نیریت (كه‌چاودېر و پارېزه‌ر و نوسه‌رى كرده‌وه‌كانتان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاكاتى مردنى به‌كىكتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نیراوه‌كانمان گيانى ده‌كىشن ﴿وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ كه‌هېچ سستى و كه‌مته‌ر خه‌مى يه‌ك ناكه‌ن (له‌كاره‌كانياندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾ پاشان ده‌گه‌رېترېنه‌وه‌بۆ‌لاى خوا كه‌سه‌روه‌رى راسته‌قىنه‌يانه ﴿إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ئاگاداربن فرمان په‌وايى و بریار هەر بۆ‌ئه‌وه ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْحَسْبِ﴾ هەر خوايشه‌لېر سېنه‌وى خېراتره‌له‌هه‌موو كه‌س ﴿قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (ئهى موحه‌مه‌د ﷺ) بلى: ئايا كى ئېوه‌ر زگار ده‌كات له‌تاريكه‌كانى و وشكانى و ده‌ريا ﴿تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ كه‌هاوار و نزاى لېده‌كه‌ن به‌ناشكراو نه‌يتى ﴿لَّيِّنَ أَجْسَادُكُمْ مِنْ هَٰذِهِ﴾ (ئه‌لېن) سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر لهم مه‌ترسى به‌ر زگارمان بكات ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ئه‌وه بېنگومان له‌سوپاس كارانى خوا ده‌بېن ﴿قُلْ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا﴾ بلى: هەر خوا ئېوه‌ر زگار ده‌كات له‌و مه‌ترسى به‌ ﴿وَمِنْ كُلِّ دُورٍ﴾ و له‌هه‌موو ناره‌حه‌تى و غه‌م و په‌زاره‌يه‌ك ﴿ثُمَّ أَنتَرْتُمْ كُرْنَ﴾ (له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا) پاشان ئېوه‌هاوبه‌ش بۆ‌خوا بریار ده‌ده‌ن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلى: هەر ئه‌و خوايه‌به‌توانا و ده‌سته‌لاتداره ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ كه‌سه‌زابه‌كتان بۆ‌بنیریت ﴿مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ له‌سه‌رو‌تانه‌وه ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ يان له‌زېرپېتانه‌وه ﴿أَوْ يَلْسَكُ شَيْعًا﴾ يان سه‌رتان لى‌بشيتوینى و بتان كات به‌چه‌ند ده‌سته و تاقمېكه‌وه ﴿وَيُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جا‌هه‌ندېكتان به‌هه‌ندېكى ترتان سزاو نازار بدات ﴿أَفَلَمْ يَكْفِ نَصْرُ الْآيَاتِ﴾ سه‌رنج بده‌چون ئايه‌ته‌كان ده‌گۆرېن (له‌جۆرىكه‌وه‌بۆ‌جۆرىكى تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تا‌ئه‌وان تېيگه‌ن و بېرېكه‌نه‌وه ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گه‌له‌كه‌ت باوه‌ريان به‌م قورئانه‌نه‌كرد كه‌هەر ئه‌وه‌حق و راست ﴿قُلْ لِّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلى: من پارېزه‌ر و به‌رپرستان نېسم ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَفَرٌّ﴾ بۆ‌هه‌موو هه‌والېك كاتېكى ديارى‌كراو هه‌يه (كه‌راست و دروى تبادا پوون ده‌بېته‌وه) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وه‌به‌زوويى ده‌زانن ﴿وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزُلًا فِيَّالْيَتَا﴾ هەر كاتى ته‌وانه‌ت دى قسه‌ى ناشايسته‌ده‌كه‌ن ده‌رباره‌ى ئايه‌ته‌كانى ئېمه‌ ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ئه‌وه‌پوو وەرگېره‌لېيان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا‌ده‌چنه‌سه‌ر باسېكى تر ﴿وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر شه‌بتان له‌بېرى برديته‌وه ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ نېتر له‌پاش بېر كه‌وته‌وه‌ت له‌گه‌ل كۆمه‌لى سته‌م كاران دامه‌نېشه

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (هر چه‌نده) نه‌وانه‌ی خویان ده‌پاريزن هيچ پرسيارو تاوانی نه‌وانيان له‌سهر نی په ﴿وَلَا يَكُنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به‌لام بير خستنه‌وه‌یه تا خویان پياريزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَلَهُوَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) واز بيته له‌وانه‌ی ثابنه‌ی كه‌يان كردوه به‌گه‌مه و گالته‌جاری ﴿وَعَزَّزْنَاهُمْ بِحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ و ژيانی دونيا هه‌لی خه‌له‌تاندون ﴿وَذَكَّرْنَاهُ﴾ وه به‌قورئان ناموزگارسان بکه ﴿أَنْ يُسَلِّقَ نَفْسَهُ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بؤ نه‌وه‌ی هيچ كه‌س تيا نه‌چی به‌هوی نه‌و (خراپانه‌ی) كردويه‌تی ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ كه‌جگه له‌خوا هيچ دوست و تكاكاريکی نی په ﴿وَأَنْ تَقِيلَ كُلَّ عَذَابٍ لَا تُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه‌گهر هه‌موو فيدا و بریتی په‌ك بدات لی ی وهرناگیری ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُسْلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ نه‌وانه كه‌سانتيكن به‌هوی نه‌و (خراپانه‌ی) كه‌ كردوويانه تياچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بؤ نه‌وانه‌یه خواردنه‌وه‌یه كه له‌ثاوی زور گهرم و به‌كول ﴿وَعَذَابُ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ و سزای زور به‌نازاريش به‌هوی نه‌وه‌ی كه‌بی بر و ابوون ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلی نایا بيجگه له‌خوا هاوار بکه‌ين (و پهرستين) ﴿مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا﴾ شتيك كه‌نه‌سوودمان پی ده‌گه‌یه‌نيت و نه‌زيان ﴿وَنُرْذِلْ عَلَىٰ أَغْقَابِنَا﴾ وه به‌ره‌و دوا بگه‌ريينه‌وه (پاشگه‌زيينه‌وه له‌ثابنه‌ی كه‌مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی كه‌خوا ريئموونی كردين (بؤ ريئگای راست)؟ ﴿كَأَلَيْكَ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ﴾ به‌ويته‌ی نه‌و كه‌سه‌ی كه‌شه‌يتانه‌كان سه‌ريان لی شيواندبي ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ له‌زه‌وی داسه‌ر گهردان بی ﴿لَهُ وَأَصْحَابُ يَدْعُوْنَهُ إِلَى الْهُدَى﴾ و چنده‌هاوپی په‌کی هه‌بی بانگی كه‌ن بؤ ريئگای راست ﴿أَنَّتِ﴾ (بليين) وهره بؤلای نيمه (كه‌چی به‌گوپيان نه‌كات) ﴿قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى﴾ بلی به‌راستی هه‌ر ريئموونی خوا پی نموونی راسته ﴿وَأَمَّا الشَّيَاطِينُ﴾ الْعَالَمِينَ ﴿وَفَرَمَانُمان پيندراوه كه‌مل كه‌چ و گوپرايه‌ل بين بؤ په‌روه‌ردگاری جيهانيان ﴿وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه (فرمانمان پيندراوه) كه‌به‌ريکی نويز به‌جی بينن و له‌و (په‌روه‌ردگاره) بترسين ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾ وه هه‌مووتان هه‌ر بؤلای نه‌و زاته‌كؤ ده‌كرينه‌وه (له‌پوړی دواييدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه هه‌ر نه‌و خوايه‌یه كه‌ناسمانه‌كان و زه‌وی به‌دی هيتاوه به‌حق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وه هه‌ر پوړی به‌شتيک به‌فرمووی بيه‌نه‌ويش ده‌ست به‌جی ده‌بی ﴿قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾ فرمان و وونه‌ی نه‌و راسته ﴿وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ﴾ هه‌ر بؤنه‌وه مولك و خواه‌نيه‌تی له‌و پوړه‌دا كه‌فوو ده‌كریت به‌(صور) كه‌په‌نادا ﴿عَلَيْهِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و ناگابه به‌هه‌موو نه‌يتی و ناشكرايه‌ك ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه كاردرست و به‌ناگا ﴿۱۳۶﴾

﴿وَلَقَدْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَتَدْعُوهُ﴾ (بیربکه ره وه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی به نازهری باو کی ﴿أَتَدْعُوهُ أَصْنَامًا ۖ إِيَّاهُ تَدْعُونَ﴾ (ای اژد که و قومک فی صلیک مبین) به راستی من توو گه له که ت له گومرایی به کی ته و او و ئاشکرادا ده بینم ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾ به و شنبه به نیشانی ئیبراهیم مان دا ﴿مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خواوه نبی (خوا بو) ئاسمانه کان و زه وی ﴿وَلْيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه وه ی له ریزی باوه پرداره راسته قینه کاندای بیت ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ کاتی شه وی به سه ردا هات ﴿رَأَى الْكُكُبَ﴾ نه ستره به کی بینی ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه پهروه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ﴾ ووتی من هرچی ئاوا بی خوشم ناوی ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ نه مجا کاتی مانگی بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه پهروه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی که ئاوابوو ﴿قَالَ لَيْنَ لَرِيَّهْدِي رَبِّي﴾ ووتی سویند به خوا نه گهر پهروه ردگاریم رینموونیم نه کات ﴿لَا كُفْرًا مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بینگومان له کومه لی گومراییان ده بم ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾ نه مجا کاتی خوری بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ ووتی نه مه پهروه ردگاری منه نه مه گهره تره (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ جا کاتی خورش ئاوابوو ﴿قَالَ يَقُومُ إِنِّي بُرِيٍّ ۖ فَمَا تَنْشُرِكُوتَ﴾ ووتی نه ی گه له که م به راستی من به ریم له هه رشتی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بو خوا ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي﴾ به راستی من رووی خوم وهره گیرم بولای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه کان و زه وی به دی هتاوه ﴿حَنِيفًا﴾ جگه له خوا پروم له هیچی تر ناکم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بینگومان من له هاوبه ش پهیدا که ران نیم ﴿وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ﴾ (به لام ئیبراهیم) گه له که ی ده مه قالیان له گه لدا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَفَدَّ هَدَنِي﴾ فهرمووی ئایا ئیوه ده مه ده منی و موحاده له م له گه لدا ده که ن؟ له باره ی خواوه که به راستی رینموونی منی کرد ووه ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ﴾ من ناترسم له وه ی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بو خوا (چونکه زیان ناگه یه نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر شتیک که پهروه ردگاریم به وه ی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری پهروه ردگاریم هه موو شتیک کی گرتوته وه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ئایا بو بیرناکه نه وه ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ﴾ وه من چون ده ترسم له و بتانه ی که ئیوه کرد ووتانه به هاوبه ش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ﴾ که ئیوه ناترسم بینگومان بتانیکتان کرد و ته هاوبه ش بو خوا ﴿مَا لَرِيَّزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ که هیچ به لگه به ک نه ئیراوه بوتان (که نه وان به رستن) ﴿فَأَنَّى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ ده ی که واته کام له م دوو ده سته به شایسته تره به نه ترسان (و نارامی) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه هیچ ده زانن ﴿۵۱﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْسُوا إِلَهًا يَظُنُّهُمْ﴾ و برواکه‌یان تیکه‌ل به‌ستمه (هاوه‌ل دانان) نه‌کردووه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّسْتَدُونَ﴾ هینمی و ئاسایش ته‌نها بؤ نه‌وانه‌یه هه‌ر نه‌وانه‌ش رینمویون کراوون ﴿وَنَزَّلْنَا آتِينَهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ نه‌و (به‌لگانه) به‌لگه‌ی ئیمه‌ بوون که دابوومان به‌ ئیبراهیم ﴿عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ له‌به‌رانه‌ر گه‌له‌که‌به‌وه ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَأْنٍ﴾ هه‌ر که‌سینک بمانه‌وینت پله‌وپایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ خَصِيرٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت کاردروستی زانیه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه‌ ئیسحاق و (له‌ئیسحاقیش) یه‌عقوبمان پی‌ به‌خشی ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ رینمونی هه‌موویانمان کرد ﴿وَوُحَّا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ﴾ وه‌ له‌وه‌و پیش رینمونی نوح‌حشمان کرد ﴿وَمِن دُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ وله‌نه‌وه‌کانی نوح‌ داوود و سوله‌یمان و نه‌یوب و یوسف و موسا و هاروونمان (رینمونی کرد) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و چه‌شنه‌ پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾ وه‌زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هه‌ریه‌ک له‌مانه‌له‌ چاکه‌کاران بوون ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطَ﴾ وه‌ ئیسماعیل و یه‌سه‌ع و یونس و لوط ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ریه‌که‌ له‌مانه‌ رینمانداون به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا ﴿وَمِنَ آتَائِهِمْ وَدُرِّيَّتُهُمْ وَآخِرُتُهُمْ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌باوک و نه‌وه‌و و براکانیان ﴿وَأَجَبْتُمْهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ هه‌لمان بزاردوون و رینمونیمان کردوون بؤ رینگه‌ی راست ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌وه‌و رینمونی خوایه رینمونی هه‌ریه‌نده‌یه‌کی پی‌ده‌کات ﴿يَشَاءُ مَن يَشَاءُ﴾ له‌به‌نده‌کانی که‌خوی به‌وی ﴿وَلَوْ أَنشَأُوا لِحَظِّ عَنَاقِهِمْ مَا كَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر هاوبه‌شیان په‌وابدایه‌ بؤ خوا بینگومان نه‌و چاکانه‌ی کردبوویان هه‌مووی بی‌ پاداشت ده‌رده‌چوو ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌که‌سانیکن ﴿أَنشَأْتُمْ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام و زانین و حوکمرانی و پی‌غه‌مبه‌ریتیمان پی‌ به‌خشیوون ﴿فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌وانه (قوره‌یش) بروای پی‌ نه‌هینن ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ نه‌وه‌و بینگومان به‌ده‌سته‌یه‌کی ترمان سپاردووه (چاودیری بکه‌ن و) بی‌ برواش نابین پی‌ی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه‌وانه (نه‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی باس کران) که‌سانیک بوون خوا رینمونی کردن ﴿فَبِهَدْيِهِمْ أَفْتَدَىٰ﴾ ده‌ی په‌یره‌وی رینگه‌ و رپیازی نه‌وان بکه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ دَاوَىٰ هِجْ كَرَىٰ و پاداشتیکنان لیناکه‌م له‌سه‌ری ﴿إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَلْعَالَمِينَ﴾ نه‌م قورئانه‌ ته‌نها ناموزگاری یه‌ بؤ هه‌موو جیهانیان ﴿

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ و هك پنیوست خویان نه ناسی و پریزیان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شستکی نه ناردوته خواره وه بؤ هیچ ناده می یهك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي﴾ بلی نهی کی نهو کتیبه‌ی ناردده خواره وه ﴿جَاءَ بِهِ مُوسَى﴾ که موسا هیتای ﴿نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ﴾ (نهو کتیبه) پرووناکی و رینمونیی بوو بؤ خه‌لک (پیش ده‌ستکاری کردنی له لایه‌ن جول‌له که کانه وه) ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ﴾ نیوه نهو (کتیبه) ده که نه چه‌ند پره و کاغه‌زیک ﴿تَبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ به‌شیک (که قازانجانه) ناشکرای ده که‌ن و زوریشی (که‌زیانی خوتانه) ده‌بشارنه وه ﴿وَعَلَّمَهُ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ شتانیك فیر کراوون که نیوه نه‌تان ده‌زانی ﴿أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ نه‌خوتان و نه باو و باپیرانتان ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی هه‌رخوا (کتیبی بؤ موسا ناردوه) ﴿تُرَدِّدْهُمْ فِي خَرَضِهِم بِتَلْعُبُون﴾ پاشان لیان گهری له‌ناو به‌تالی خویاندا گالته و یاری بکه‌ن و روجن ﴿وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ﴾ نه‌م قورئانه نیمه ناردو و مانه ته‌خواره وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فهداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نهو کتیبانه‌ش پیش نهو هاتوون به‌راستیان داده‌نیت (پیش نه‌وه‌ی گاور و جول‌له که‌کان بیشینین) ﴿وَلْيُنْذِرْ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ هه‌روه‌ها بؤ نه‌وه‌ی دانیش‌توانی مه‌ککه وده‌وروبه‌ری ناگادار که‌بته‌وه‌و بیانترسیتی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان به‌دوارپور هه‌بی پروا به‌و (قورئانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نه‌وان پاریزه‌رن بؤ نویژه‌کانیان و به‌چاکی له‌کاتی خویاندا ده‌بانکه‌ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له‌و که‌سه‌سته‌م کارتره که‌درو هه‌لبه‌ستی به‌دهم خواوه ﴿أَوْ قَالَ أَرْحَى إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بؤ کراوه ﴿وَلَمْ يُوجِ إِلَيْنَا شَيْءٌ﴾ به‌لام هیچ نیگا و سرووشیکیشی بؤ نه‌کرا بی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه‌روه‌ها که‌سی که بلی منیش وینه‌ی نهو قورئانه‌ی خوا دایه‌زاندو وه‌داده‌به‌زینم ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه سته‌مکارانت ده‌بینی کاتی ﴿فِي عَمْرٍاتِ النَّوْتِ﴾ وان له‌ناره‌حه‌تی و سه‌ختی سه‌ره‌مه‌رگدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ سَاطُورَاتٌ لَّهُمْ﴾ و فریشته‌کان ده‌ستیان بؤ ده‌به‌ن (بؤ گیان کیشانیان) ﴿أَخْرَجُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (بیان ده‌لین) خوتان ده‌رباز که‌ن (له‌م ناره‌حه‌تی گیان کیشانه نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ نه‌مرو پاداشتی ریسواکه‌ر ده‌درینه‌وه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی که‌قه‌سی ناراستان هه‌لته‌به‌ست به‌دهم خواوه ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خوتان به‌گه‌وره ده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر نایه‌ته‌کانی خوادا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى﴾ سویند بیت بینگومان نیوه به‌ته‌نیا و یه‌ک یه‌ک گه‌رانه‌وه بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌روه‌کو یه‌کم جار دروستمان کردن ﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ عَنْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و نه‌وه‌ی پیمان دابوون به‌جیتان هیشته له‌دوای خوتان (له‌مال و سه‌روه‌ت و سامان) ﴿وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ﴾ وه نابینن له‌گه‌لئاندا ﴿شُفَعَاءُ الَّذِينَ رَعَوْا اللَّهَ فَمَا يَشْكُرُونَ﴾ نه‌و تکاکارانه‌ی که لاتان و ابو و هاوبه‌شی خوان له‌تکا کردن بؤ تان ﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْتُكُمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پچرا په‌یوه‌ستی نیوانتان ﴿وَصَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَرْغَبُونَ﴾ وه نه‌وه‌ی به‌پشتیوانی خوتان داده‌نا وون بوو لیان ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ قَالِي الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ به‌راستی خواله‌تک‌ه‌ری دانه‌و‌نله‌و ناو‌که‌تزو‌ه (کاتیک‌که‌ده‌ر پو‌نریت‌له‌زه‌ویدا)
 ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو‌ده‌ر نه‌هیتنی‌له‌مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) ده‌رهیتنه‌ری
 مردوانه‌له‌زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَإِنْ تَوَفَّكُمُ﴾ نه‌وه‌یه‌خوا‌ی ثبوه‌ده‌ی که‌واته‌ثبوه‌چون (له‌په‌رستنی
 نه‌و‌خوا‌یه) لا‌ده‌درین؟ ﴿قَالِي الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به‌دی‌هیتنه‌ری شه‌به‌ق و پرووناکی‌پو‌ژ بو‌ونه‌وه‌یه
 ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه‌وی‌کردووه‌به‌کات و هو‌ی نارام‌گرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و
 مانگی‌کردو‌ته‌هو‌ی حساب‌دیار‌یکردن و زانینی‌کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه‌ش نه‌ندازه‌گرتنی
 خوا‌ی به‌ده‌سه‌لاتی‌زانایه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ﴾ وه‌هر‌خوا‌یه‌که‌نه‌سستیره‌ی داناوه‌بو‌تان
 ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْإِجْرِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی‌رینان‌پینده‌ر‌که‌ن‌له‌تاریکیه‌کانی‌و‌شکانی‌و‌ده‌ریادا
 ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی‌نایه‌ته‌کانمان‌پو‌ون‌کردو‌ته‌وه‌بو‌کومله‌ی‌که‌بزاندن‌و‌تی‌بگه‌ن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه‌نه‌و‌خوا‌یه‌زاتیکه‌که‌ثبوه‌ی‌دروست‌کردووه‌له‌یه‌که‌که‌س
 که (نادهم) ﴿فَمَسْكَرٌ وَمُسْوَدٌّ﴾ نه‌مجا (له‌پشتی‌باو‌کتانا) نیست‌ه‌جی‌کران (دواتریش‌له‌مندالدانی
 دایک‌تاند) داندان‌به‌شپوه‌ی‌کاتی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی‌نایه‌ته‌کانمان‌پو‌ون
 کردو‌ته‌وه‌بو‌که‌سانی‌به‌ووردی‌بیر‌بکه‌نه‌وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌نه‌و‌خوا‌یه‌زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که‌بارانی‌له‌ناسمانه‌وه‌باراندووه ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا‌به‌هو‌ی‌نه‌و (بارانه‌وه)
 هم‌موو‌جو‌ره‌چه‌که‌ره‌یه‌کمان‌پو‌اند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه‌مجا‌پو‌وه‌کی‌سه‌وزمان‌لی‌پو‌واندووه
 ﴿يُخْرِجُ مِنْهُ جَبَامًا تَرْكَبُ﴾ وه‌له‌و (پو‌وه‌که‌سه‌وزه) دانه‌و‌نله‌ی‌له‌سه‌ریه‌که‌که‌له‌که‌بو‌ومان‌ده‌رهیتاوه
 (وه‌که‌گولی‌جو‌و‌گه‌نم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه‌له‌دار‌خورما‌له‌چند‌په‌لینکی‌هیشووی
 شو‌ره‌وه‌بو‌و‌ده‌رهیتین ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه‌ده‌ر‌وینین‌به‌و‌بارانه (باخاتی‌زور‌له‌تری‌هم‌مه‌جو‌ر
 ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ﴾ و‌زه‌یتون‌و‌بنه‌ه‌ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ هاو‌وینه‌و‌له‌یه‌کتر‌جیا‌جیا (له‌تامدا)
 ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه‌رنجی‌به‌ره‌مه‌که‌ی‌بدن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَرُبِعَةً﴾ کاتیک‌که‌به‌ر‌ده‌گریت‌و‌پی‌ده‌گات
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان‌له‌م‌سه‌رنجدانده‌چند‌به‌لگه‌ی‌گه‌وره‌ه‌یه (له‌سه‌ر‌گه‌وره‌ی
 ده‌سه‌لاتی‌خودا) بو‌که‌سانیک‌که‌پروا‌ده‌هیتن ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو‌به‌شانیتکیان‌پریارداوه‌بو
 خوا‌که‌جنو‌که‌ن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له‌کاتیک‌که‌خودانه‌و (جنو‌کانه‌ی) دروست‌کردووه ﴿وَحَرَّفُوا الْآيَاتِ وَبَنَتِ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ﴾ به‌درو‌و‌بوختان‌چند‌کو‌پ‌و‌کچیان‌په‌وادا‌وه‌بو‌خوا‌به‌بی‌زانباری ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾
 پاک‌و‌بی‌گه‌ردی‌بو‌خوا‌له‌وه‌ی‌که‌نه‌و‌ی‌پروایانه‌پریاری‌نه‌دن‌بو‌خوا ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) داهیتنه‌ری‌ناسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌یه‌له‌نه‌بوون ﴿أَلَيْسَ بِكُونٍ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ﴾ چون
 مندالی‌ده‌بی‌که‌ژن‌و‌هاوسه‌ری‌نه‌بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی‌هم‌موو‌شتیکی‌دروست‌کردووه
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و‌نه‌و‌به‌هم‌موو‌شتی‌زانا‌و‌به‌ناگایه ﴿﴾

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ﴾ هەر نه و خوایه‌یه که په‌روه‌دگاری ئیویه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی
 راسته‌قینه‌نی یه جگه له نه و ﴿خَلَقَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دروست کهری هه‌موو شتیکه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾
 که‌واته نه و په‌رستن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه نه و خوایه چاودیره به‌سهر هه‌موو شتیکه وه
 ﴿لَا تُذِرْكُمُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه‌کان به‌ی بی‌ناتوانن بیینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾
 به‌لام نه و هیز ی بیینن و چاوه‌کان ده‌بینیت ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ و نه و به‌ناگای ورد بینه ﴿
 فَذَجَّاهُ كُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار تانه‌وه چهن‌دین به‌لگه‌ی پرووتنان
 بۆ هاتووه ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌س بیر له‌راستی ده‌کاته‌وه ده‌بینی نه‌وه (سوودی)
 بۆ خویه‌تی ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ هه‌ر که‌سیش بیر ناکاته‌وه و کویر بووه نه‌وه (زیانی) هه‌ر بۆ خویه‌تی
 ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه‌رنیم به‌سهر تانه‌وه (به‌س راگه‌یه‌نهرم) ﴿
 وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَلْبَابَ﴾ ناوا جوړ و شیوه‌ی به‌لگه‌کان ده‌گورین ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده‌با هه‌ر بلین
 خویندووته و پیتو تراوه ﴿وَلِيُثَبِّتَهُ رِيقُومَ يَعْلَمُونَ﴾ وه بۆ نه‌وه‌ی چاک پروونی بکه‌ینه‌وه بۆ کۆمه‌لیک
 که‌تیده‌گه‌ن و شاره‌زان ﴿أَشْمِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شوینی نه‌وه بکه‌وه که له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار نه‌وه
 وه‌حیت بۆ کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته‌ی په‌رستن نیه بیتجگه له‌و (خوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾
 وه پروو وهر گیره له‌هاوبه‌ش بریار ده‌ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیویستابه
 هاوه‌لیان دا نه‌ده‌نا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ و تو مان نه‌ده‌کرد به‌چاودیر و پاریزه‌ر به‌سهر یانه‌وه ﴿وَمَا
 أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زوړدار و ده‌سه‌لاتدار نیت به‌سهر یانه‌وه ﴿وَلَا تَسْجُدُوا لِلَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جنیو و قسه‌ی ناشرین مه‌لین به‌وبت و په‌رستراوانه‌ی که‌نه‌وان هاواریان لی
 ده‌که‌ن و ده‌بان په‌رستن بیتجگه له‌خوا ﴿فَسَبِّحُوا اللَّهَ عَزَّ وَاجْزَعًا﴾ به‌و هویه‌وه نه‌وانیش قسه‌ی نه‌شیواو بلین
 به‌خوا ﴿كَذَلِكَ رَبَّنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾ به‌و شیویه‌یه رازاندومانه‌ته‌وه بۆ هه‌موو ئوممه‌تیک کرده‌وه که‌یان
 ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌یان هه‌ر بۆلای په‌روه‌دگاریانه ﴿فَنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 نه‌مجا هه‌و‌الیان پی ده‌دات به‌و کرده‌وانه‌ی نه‌نجامیان ده‌دا ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه به‌هیزترین
 سویندیان به‌خوا ده‌خوارد ﴿لَئِنْ جَاءَ نَهْمٌ آتٍ لَيُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر موعجیزه‌یه کیان بۆ بیت
 (له‌وانه‌ی که‌خوینان داوایان ده‌کرد) بیتگومان بروا ده‌هیتن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا الْأَكْبَارُ مِنَ اللَّهِ﴾ بلنی به‌راستی
 موعجیزه‌کان هه‌ر لای خوایه ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه ئیویه نازانن نه‌ی برواداران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌و به‌لگانه‌ش بیته‌کایه‌وه هه‌ر بروا ناهیتن ﴿وَنَقَلِبْ أَقْدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ﴾ وه (کاتی
 هاتنی موعجیزه‌کان به‌هوی بی برواییانه‌وه) دل و چاویان وهرده‌گیرین و لاده‌ده‌ین (له‌باوهر هیتان)
 ﴿كَمَا تَلْمِزُومُوا يَوْمَ الْأَوَّلِ مَرْقٍ﴾ هه‌ر وه‌ک له‌سهر تاوه بروایان به‌قورئان نه‌هیتا ﴿وَتَذَرُهُمْ﴾ وه‌لییان
 ده‌گه‌رینن ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ﴾ له‌سهر که‌شی خویندان بن ﴿يَعْمَهُونَ﴾ (ده‌با) هه‌ر سهر گه‌ردان بن ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بنگومان نه گهر ئیمه ﴿نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَتَكَّ﴾ فریشته مان بۆ لای نهو (بیئاوهر) انه بنار دایه
 ﴿وَكَمْ لَهُمُ الْمَوْتُ﴾ و مردوو ه کان قسه یان له گهل بگردنایه ﴿وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه موو
 شتی کمان بۆ کۆ بگردنایه ته وه ﴿قَبْلًا﴾ پروو به پروو به پیش چاویانه وه (یان کۆ مهل کۆ مهل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ پروایان نه ده هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیویستایه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ به لام
 زۆر به یان نازانن و بی ناگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ ههر به و شیوه بۆ هه موو پتغه مبه ریک
 دوژمنیکمان داناوو ﴿شَیْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له شه یتهانه کانی مرووف و جنوکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که به نهیتنی به یه کتری راده گه یه نن ﴿زُحْرُوقَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ و وتهی رازاوو و بریقه دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه نه گهر پهروه ردگارت بیویستایه نه وه یان نه ده کرد ﴿فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده لییان گهری به خویان و نهو درویانه ی که هه لی ده به ستن ﴿وَلْيَصْغُرْ إِلَيْهِ﴾ وه بۆ نه وه ی
 گوینگری بۆ نهو (ووته بریقه دارو رازاوو ی بۆ یه کتری ده کهن) ﴿أَفَبِعَذَابِنَا لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 نهو که سانه ی پروایان نی یه به پروزی دواپی ﴿وَلْيَرْصُدْهُ﴾ بۆ نه وه ی رازی بین پی ی ﴿وَلْيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه تا نه نجامی بدن نهو گونا هانه ی نه نجامی نه دن ﴿أَفَقَبَرِ اللَّهُ أَتَتَّبِعِي حَكَمًا﴾ جانا یا
 جگه له خوا دادوهریکی تر بۆ خۆم بریار بدهم؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له کاتیکدا (خوا) نهو زاته یه
 که نار دویه تیه خواره وه بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ نه م قورئانه که پروون که ره وه ی هه موو باسیکه
 به دریزی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكِتَابُ﴾ نه وانه ش که نامه مان پی به خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاک ده زانن بنگومان نه م قورئانه له لایه نن پهروه ردگارت وه به حه ق و پراستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُتَمَرِّينَ﴾ که واته ههر گیز له گومانداران مبه ﴿وَوَقَّعْتُ كَلِمَتِي رَبِّكَ﴾ وه فەرمان
 و ووته ی پهروه ردگارت ته و او بووه و به نه نجام گه یشت ﴿صِدْقًا وَعَدًا﴾ به پراستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِنَا﴾ که هه یج که س ناتوانی بریارو و وته کانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ههر
 خوا بیسه ری زانایه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه گهر تو گوپرایه لی زۆر به ی نه وانه بیت
 له سه ر زه ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینگه ی خوا گومرات ده کهن ﴿إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نه و ان
 ههر شوینی گومان که و تونون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه هه میسه دروو گو تره کاری ده کهن ﴿وَإِنْ
 رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بنگومان ههر پهروه ردگارت چاک ده زانیت ﴿مَنْ يَضِلْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کی گومرا
 بووه و لای داوه له رینگای نهو ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِينَ﴾ وه ههر نهو زانتره به وانه ی رپیازی پراستیان
 گرتوو ﴿فَكُلُوا مِمَّا دُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ ده بخۆن لهو (سه رپراو) هی که ناوی خوی له سه ر هیتراوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه به نایه ته کانی خوا پروادارن ﴿۱۶۴﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخۆن؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ أَنْسُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) ئه‌و (نازه‌لان) هی که‌ناوی خوای له‌سه‌ر هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربرینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَحَرَّمَ عَلَيْهِمْ﴾ که‌بینگومان خوا بۆتانی پروون کردۆته‌وه ئه‌وه‌ی حهرامی کردوه له‌سه‌ر تان ﴿إِلَّا مَا أَضْطَرُّرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌ناچار ده‌بن بۆی (بیخۆن له‌و خوارخانه‌ی که‌هه‌رامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌پراستی زۆر که‌س خه‌لکی گومرا ده‌که‌ن به‌هه‌وا و ئاره‌زوی خویان ﴿بَغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی هیچ زانیاری به‌ك (که‌له‌خواوه وه‌رگیرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بینگومان په‌روه‌ردگارت ده‌ست درێژ کاران و سه‌ر که‌شان چا‌ك ده‌ناسی ﴿وَذَرُوا ظِلْمَ الْإِثْمِ وَبَاطِلَتَهُ﴾ له‌گوناهی ئاشکرا و نه‌یتی واز بێتن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ﴾ به‌پراستی ئه‌وانه‌ی که‌گونه‌ه ده‌که‌ن به‌ده‌ستی ته‌نقه‌ست ﴿سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾ به‌زووی تو له‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هۆی ئه‌و تاوانانه‌ی ده‌یانکرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا زَكَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له‌و (سه‌ربراو) مه‌خۆن که‌ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربریندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ بینگومان (خواردنی) ئه‌و تاوان و له‌سنوور ده‌رچونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَيُخَوِّنُ إِلَى أُولِيَاتِهِمْ﴾ وه بینگومان شه‌یتانه‌کان به‌نه‌یتی شت به‌دۆستانیان ده‌لێن ﴿لِيُخْدِلُوهُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی موجداه‌له‌ و ده‌مه ده‌مێتان له‌گه‌ل به‌که‌ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمُ إِنَّكُمْ لَتُشْرَكُونَ﴾ جائه‌گه‌ر به‌گوینیان به‌که‌ن ئه‌وه بینگومان له‌هاوبه‌ش دانه‌ران ده‌بن ﴿أَوْ مَن كَانَ مِثْلًا خَيْرًا﴾ ئایا که‌سێك که‌مردوو بیت (واته‌ بی پروا بیت) و ئیمه زیندوو مان کرده‌وه (هیدایه‌تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ زُورًا يَشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ و پرووناکیه‌ کمان بۆ فه‌راهم هیتا (که‌قورئانه) به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا ده‌گه‌رێ و ده‌روات ﴿كَفَنَّا لَهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا وه‌ك ئه‌وه وایه که له‌ناو تاریکستانی‌کدا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ که‌به‌هیچ جورێ ده‌رچوونی نیه‌ لی ﴿كَذَلِكَ زَيَّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ رازیتراوه‌ته‌وه بۆ بێروایان ئه‌و کرده‌وه (خرابانه‌ی) ده‌یان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ مُجْرِمِينَ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ له‌هه‌موو شارێکدا گه‌وره‌ترینی تاوانباریمان کرد (به‌ده‌سه‌لاتدار) ﴿لِيَتَّكِرُوا فِيهَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی پیلان و فیل به‌که‌ن له‌و شارانه‌دا ﴿وَمَا يَتَّكِرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ﴾ وه‌ فیل و پیلان نا‌که‌ن (له‌که‌س) بێجگه‌ له‌خویان ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام ئه‌وان هه‌ستی پێ نا‌که‌ن ﴿وَإِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْإِيمَانُ﴾ وه‌ کاتێک ئایه‌تێکیان بۆ بیت ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ﴾ ده‌لێن ئیمه هه‌ر گیز باوه‌ر نا‌هیتین ﴿حَتَّى تَوَفَّىٰ مَثَلُ مَا أَوْفَىٰ رَسُولُ اللَّهِ﴾ هه‌تا وینه‌ی ئه‌وه‌ی به‌پێغه‌مبه‌رانی خوا دراوه به‌ئیمه‌ش نه‌دریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چا‌ك ده‌زانیت په‌یام و پێغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی بۆ کوی ده‌نیریت (و کێ شیاو تره‌ بۆ ئه‌و کاره‌) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ به‌زووی ئه‌وانه‌ی تاوانیان کردوو ده‌وچاریان ده‌بیت ﴿صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سووکی و رېسوایی لای خوا و سزای سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌و پیلان و فیلانه‌وه‌ی که‌ده‌یانکرد (له‌پرواداران) ﴿

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ،﴾ جا هه‌ر که سینک خوا بیه‌وینت پینمونی بکات ﴿يُشْرَحْ صَدْرُهُ
 لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگى فراوان ده‌کات بۆ ئیسلام (و بر و اهیتان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ،﴾ وه هه‌ر که س خوا بیه‌وینت
 گومرای کات (له‌به‌ر نه‌شیایوی و سه‌ر که‌شی خوی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سینگى زور ته‌نگ
 ده‌کات ﴿كَأَنَّمَا صَعِدَ فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌ک ته‌وه‌ی (بیه‌وینت) به‌رز بیته‌وه به‌ره‌و ئاسمان (چونکه مروف
 تا به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بیته‌وه هه‌ست به‌ته‌نگه نه‌فه‌سی ده‌کات و به‌نا په‌حه‌ت هه‌نا سه‌ی بۆ ده‌دریت)
 ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ به‌و جور وه‌خواپسی و نا پاکی داده‌نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌سه‌ر ته‌وانه‌ی
 که بر و نا هینن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئه‌م ئیسلامه پینگای په‌روه‌رد گارته که پینک و راسته
 ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ﴾ بینگومان به‌روونی ئایه‌ته‌کانمان با سکر دووه ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ کۆمه‌لێک
 که بیر که نه‌وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بۆ ته‌وانه‌یه‌لای په‌روه‌رد گاریان مالی ناشتی که (به‌هه‌شته)
 ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها ته‌ویش دۆستیانه به‌هوی ته‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَلَهُمْ
 يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ وه پورزیک (خوا) تیکرا کویان ده‌کاته‌وه (ده‌فه‌رموینت) ﴿يَنْمُشَّرُ الْأَجْنَ﴾ ته‌ی
 ده‌سته‌و کۆمه‌لی جنۆکه. ﴿قَدْ أَتَيْتُمْ مَنْزِلَ الْإِنْسِ﴾ بینگومان ئیوه زور که‌ستان له‌ئاده‌میه‌کان
 گومرا کرد ﴿وَقَالَ أَقْبِلُوا هُمُ مِنَ الْإِنْسِ﴾ وه دۆسته‌کانیان له‌ئاده‌می ده‌لین ﴿رَبَّنَا أَسْمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ﴾
 ته‌ی په‌روه‌رد گارمان هه‌ندیکمان سوودو که‌لکمان له‌هه‌ندیکمان وه‌ر گرت. ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَكَ الَّذِي أَجَلْتَ
 لَنَا﴾ وه به‌و کاته‌و مۆله‌ته‌گه‌یشتین که‌بۆت دیاری کرد بووین. ﴿قَالَ الْآزْمُؤُنَا كُمْ﴾ خوا فه‌رمووی
 ناگر شوینتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی و بی برانه‌وه ده‌مینه‌وه تیایدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌له‌و
 کاته‌ی که‌خوا بیه‌وی ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌رد گارت کار دروستی زانایه ﴿وَكَذَلِكَ نُنْزِلُ
 الْفُورَ لِمَنْ يَعْصِي أَمْرًا بَعْضًا﴾ به‌و شیوه‌یه هه‌ندیک له‌سته‌مکاران ده‌که‌ین به‌دۆست و پشتیوانی
 هه‌ندیکى تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی ته‌و کرده‌وانه‌وه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دا ﴿يَنْمُشَّرُ الْأَجْنَ وَالْإِنْسِ﴾ ته‌ی
 ده‌سته‌و کۆمه‌لی جنۆکه‌و ئاده‌می ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ ئایا پیغه‌مبه‌رانتان له‌خۆتان بۆ نه‌هات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْهِمْ أَجَلٌ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی منتان بۆ بخویننه‌وه
 ﴿وَنُذِرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه له‌گه‌یشتن و دووچار بوونی ته‌م پورزه‌یان نه‌ترساندن ﴿قَالُوا
 شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ ده‌لین (راسته‌و) شایه‌تی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین ﴿وَعَرَّضْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به‌لام
 زینانی دونه‌یاخه‌له‌تاندینی ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه‌تیا له‌سه‌ر خویان دا ﴿أَنْهُمْ كَانُوا
 كَافِرِينَ﴾ که‌بینگومان ته‌وان بی بر و بوون ﴿۱۶﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ﴾ نهوهی باسکرا لهبهر نهوهیه که پهروهردگارت لهناو بهری (خهلکی) شارو گوندهکان نهبووه و زولم و ستمی لی نهکردوون ﴿وَأَهْلَهَا عَذِّبُوا﴾ لهکاتیکدا خهلکی نهو شارو گوندانه بی ناگابووبن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ ههر بهکینک (لهجنۆکهو ئادهمی) چهند پله و پایه ههیه لهبهرانبهر کردهوهکانیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه پهروهردگارت لهوهی کهدهیکهن (نهو ستم کارانه) بی ناگانیه ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ ههر پهروهردگاری تۆ بی نیازه و خاوهنی میهرهبانى یه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نهگهر بیهویت لهناوتان دهبات ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ﴾ وه کبی بویت دواى ئیوه دهیکانه جینشین (ی ئیوه) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ﴾ وهك چۆن ئیوهی لهنهوهی کۆمهلیکی تر بهدی هینا ﴿إِنْ مَا تُوَعَّدُونَ لَا لِلَّهِ بِيْغُومَان ههر بهلیتیکتان پی دهری ههر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه لهدهس خوا دهرناچن ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ (نهی موحه ممهده) بلی نهی گه له کهم لهسهر رینبازی خۆتان نهوهی لهدهستان دیت بیکهن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بینگومان منیش کارو کردهوهی خۆم ده کهم ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ﴾ جا له مهو پاش دهزانن سه ره نهجامی نهو دونیا بۆکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بینگومان (بی باوه ران و) ستم کاران پرزگاریان نابیت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه بریاریاندا بۆ خوا لهوهی که (خوا) دروستی کردو دای هینا ﴿مِنَ الْخَرَبِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ بهشینک له کشتوکان و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُ رَبِّكُمْ﴾ جا به گومانی خویان ووتیان نه مه بۆ خوا به ﴿وَهَذَا شُرَكَائُنَا﴾ وه نه وهش بۆ هاو به شه کانمان (به کانمانه) ﴿فَمَا كَانَ لَشُرِكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه وهی بۆ هاو به شه کانیه نه وه به خوانا گات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه نه وهش بۆ خوا به نه وه ده گات به هاو به شه کانیان (واته: خوانا به ویت و ئه پداته وه به سه ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خرابه نه وهی بریاری ددهن ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائِهِمْ﴾ ئا به و شنیوهیه شه پتانه کان کوشتنی پۆله کانیهان بۆ زور له هاو هل دانهره کان پازانده وه ﴿لِيُزِدُوهُمْ رِيسًا لِّسَوَاعِثِهِمْ دِينَهُمْ﴾ بۆ نه وهی له ناویان به رن (به کوشتنی کهسانی بی تاوان) وه بۆ نه وهی ئاینه که بیان لی بشیونن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه نه وه بیان نه ده کرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا تَرَوْنَ﴾ که واته لینیان گهری با له گهل نهو درۆو ده له سه بهی که ههلی ده به ستن (بی ناگا و گومرا بن)

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَفْعَامٌ تَحَرَّتْ جِجَرٌ﴾ وه (به‌گومانی خویان) ده‌یان ووت ته‌مانه‌ ئازهل و مالات و کشتو کالیکن که‌قه‌ده‌غه‌ کراون ﴿لَا يَنْقُطُ عَنْهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءَ﴾ نابیی لیان بخوات که‌سانیک نه‌بی خومان به‌مانه‌ویت ﴿بِرَعْمِجٍ﴾ به‌گومانی خویان ﴿وَأَنْعَمَ حُرْمَتَ ظُهُورِهَا﴾ مالانیکیش پشتیان قه‌ده‌غه‌ کرابوو (نابی باریان لی بنری یا سواریان ببن) ﴿وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالات هه‌یه (له‌کاتی سه‌ربرین دا) ناوی خویان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خواتوله‌ی ته‌و درو هه‌له‌به‌ستن به‌مان لی ده‌سته‌نیت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه ده‌یان ووت ته‌وه‌ی له‌سکی ته‌م ئازهل و مالانانه‌ دایه ﴿خَالِصَةً لِّلَّذِينَ كُورُوا﴾ نایبه‌ته‌ به‌نیرینه‌ کانمانه‌وه (هپاوه‌ کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَرْوَاحِ﴾ وه قه‌ده‌غه‌ کراوه له‌سه‌ر ژنه‌ کانمان ﴿وَأَنْ يَكُن مَّيْسَةً فِيهِمْ شُرَكَاءُ﴾ وه ته‌گه‌ر مرداره‌وه‌ بوو بوون ته‌وا هه‌موو تیایدا هاو به‌شو به‌شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به‌زوویی خوا سزای ته‌م پیتاسه (نه‌فامانه‌) یان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانایه ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌راستی زیانبار بوون ته‌وانه‌ی روله‌کانی خویان کوشت ﴿سَفَهَا يَغْزِرَ عَلَيْهِ﴾ به‌نه‌فامی و نه‌زانی ﴿وَحَرَّمَ أُمَازَ رَفَهُمُ اللَّهُ﴾ و ته‌وه‌ی که‌خوا پئی به‌خشییوون له‌خویان قه‌ده‌غه‌ کرد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌له‌به‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿فَدَخَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی ته‌وانه‌ گومرا بوون و ریتموونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه ته‌نها خوایه‌ که‌به‌دی هیتاوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پرو هه‌رزاله‌ بۆ کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَبْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾ وه که‌پرو هه‌رزاله‌ بۆ نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هیتاوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَاقَاتِ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هیتاوه) ﴿مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ له‌به‌ک چوو (له‌وینه‌و دیمه‌ندا) و له‌به‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌روبوومی کاتیک هاته‌به‌ر ﴿وَأَن تَأْكُلُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه له‌پوژی دروینه‌و چننیدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی بده‌ن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌پو‌ی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌پویانی خوش ناویت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ﴾ له‌ئازهل و مالاتیش هه‌ندیکی باره‌له‌گه‌رو هه‌ندیکی بۆ کولک و خوری (که‌پاخه‌رو فهرشی لی دروست ده‌کریت) ﴿كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خوا پئی به‌خشییوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَايَ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوینی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه‌ بینگومان شه‌یتان دوزمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه. ﴿١٤٦﴾

﴿ثُمَّ نَبْلِيهِ أَزْوَاجَ﴾ (خوا) ههشت جور نازله و مالاتی (دروست کردووه) ﴿مِنَ الصَّانِ أَثْنَيْنِ﴾ له‌مه‌ر دووان (مه‌ر و به‌ران) ﴿وَمِنَ الْمَعْزِ أَثْنَيْنِ﴾ و له‌بزن دووان (بزن و سابرین) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا خوا ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردووه؟ ﴿أَمْ الْأُنثَيْنِ﴾ یا ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ﴾ یا ئه‌و بینچوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره نازله‌ه) مینه‌دایه ﴿نَبْتَوْنِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ی راست ده‌که‌ن هه‌والم بده‌نی به‌زانیاریه‌ک (له‌خواوه) ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ﴾ وه له‌حوشتر دووان و له‌په‌شه‌ولاخ دووان (نیره‌و مینه‌ک) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا خوا ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردووه یا ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ﴾ یا ئه‌و بینچوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره وولاخه) مینه‌دایه ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾ یا ئیوه‌ی ناماده‌و شایه‌ت به‌وون ئه‌و کاته که خوا فرمانی پیکردن (به‌م قه‌ده‌غه‌کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌واته کی له‌و که‌سه‌ستم کار تیره که‌درو به‌ده‌م خواوه هه‌لده‌به‌ستیت ﴿لِيُضِلَّ النَّاسَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی گوهر بکات ﴿يَعْتَمِرُ عِلْمٌ﴾ به‌بی هیچ زانیاری یه‌ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونسی کۆمه‌لی ستم کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نابینم له‌وه‌ی که (وه‌حی) و سه‌رووشم بۆ کراوه هیچ خوراکیک حه‌رام بیت بۆ که‌سینک که بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أُودِمًا مَّسْفُوحًا﴾ جگه له‌مرداره‌وه بوو یا ئیوه‌ی پزینکی پزینراو نه‌بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خَيْرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا گوشتی به‌راز چونکه بینگومان ئه‌وه‌ش پیس (وحه‌رامه) ﴿أَوْ فِتْنًا أَهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِئْسَ﴾ یا ئیوه‌ی سهره‌براوینک (کاتی سهره‌برین) ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هیترا بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرُّ عَلَيْهِ بَاسٌ﴾ جا هه‌ر که‌س ناچار بوو (که‌ئو حه‌رامانه بخوات له‌به‌ر برسیه‌تی و خواردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت) با زیاد له‌پیتوست نه‌خوات ﴿وَلَا عَادٌ﴾ و مه‌به‌ستی سنوور به‌زاندن نه‌بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه بینگومان په‌روه‌دگارت لیئورده‌ی میه‌ره‌بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا﴾ ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بوونه جووله‌که حه‌راممان کرد ﴿كُلَّ ذِي ظُلْفٍ﴾ هه‌موو چه‌رنو کدارینک (بالدار بیت یا نازله‌ه) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا﴾ وه له‌(گوشتی) په‌شه‌ولاخ و مه‌رو بزینش پیو و به‌زه‌کانیمان لی حه‌رام کردن ﴿إِلَّا مَا حَلَلْتَ ظُهُورُهُمَا﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌سه‌ر پشتیانه‌وه بیت ﴿أَوْ الْحَوَايَا﴾ یا ئه‌وه‌ی به‌ریخوله‌کانیانه‌وه بیت ﴿أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ یا تیکه‌ل بووبیت و لکا بیت به‌تیسکه‌وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ سَاجِدِينَ﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیانه‌وه ئه‌و توله‌و سزمانان دان ﴿وَالَّذِينَ صَدَقُوا﴾ وه بینگومان ئیمه‌ی راست گوین ﴿۱۶﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ نه مجا نه گهر باوه پریان بێ نه کردی ﴿فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَبِشَعْرَةٍ﴾ نهوا (بیان) بلی
 پهروه ردگارتان خاوه نسی میهره بانی فراوانه ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه سزاو تولهی نهو
 (خوا که هات) له هوزی تاوانباران ناگیر دریتته وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نهوانه ی که هاویه شیان
 بۆ خوا دانا بوو له مه وه دوا ده لنین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه گهر خوا بیویستایه ئیمه وه
 باوو باپیرانمان هاویه شمان (بۆ خوا) دانه ده نا ﴿وَلَا حَرَمَيْنِ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شتی که مان حه رام نه ده کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههر به وه شیوه یه نهوانه ی پیش نه مانیش درویمان کرد ﴿حَتَّىٰ
 ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه تا سزاو تولهی ئیمه یان چه شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مَقِيلٌ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿لَهُ﴾
 بلی ئایا هیچ زانیاریه کتان لایه ﴿فَخْرِجُوهُ لَنَا﴾ تا ده ری بخه ن بۆ مان و ده ری بیرن ﴿إِنْ تَسْعَوْنَ إِلَّا
 آلَظَنِّ﴾ ئیوه شوینی هیچ شتی که ناکه ون بینجگه له گومان نه بیت ﴿وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا خُرُصُونَ﴾ و ئیوه
 ههر له خوتانه وه به گو تره شت ده لنین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ﴾ بلی ده ی که واته به لگه ی به هیز
 و (ده سه لات) ههر بۆ خوا یه ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا نه گهر (خوا) بیویستایه ههر هه موواتی
 ده خسته سه ر ربی راست ﴿قُلْ هَلْ شَهِدَ اللَّهُ كُفْرَ الَّذِينَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿لَهُ﴾) بلی نهو شایه تانه تان
 بیتن ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که شایه تی ده ده ن که خوا نه مه ی حه رام کردو وه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا نه گهر (به درو) شایه تی یان دا تو له گه لیاندا شایه تی مده ده ﴿وَلَا تَدْعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه شوین هه واو هه وه س وئاره زواتی نهوانه مه که وه که باوه پریان نه هیتا به ئایه ته کانی
 ئیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه شوین نهوانه ش مه که وه که بر وایان نی به به پوزی دوا یی
 ﴿وَهُمْ يَرْتَابُهُمْ يَعْدِلُونَ﴾ نهوانه ش که هاویه ش و هاوتا بۆ پهروه ردگاریان بریار ده ده ن ﴿وَهُمْ
 قُلُوبُهُمْ مُنْكَرُتٌ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿لَهُ﴾) بلی وهرن بابیخو ئیمه وه (بوتان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبِّيَ كُفْرًا﴾
 نه وه ی پهروه ردگارتان (حه رام) و یاسا غی کردو وه له سه رتان ﴿أَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (فه رمانید او وه
 که وا) هیچ شتی که نه که ن به هاویه ش بوی ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و له گه ل باوک و دایکدا ناکار چاک
 و په فتنار جوانین ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنْتُمْ وَلَدَكُمْ مِنْ إِمَالَةٍ﴾ و منداله کانتان مه کوزن له بهر هه ژاری و نه بوونی
 ﴿عَنْ نَزَرٍ قَدْ كُفِرَ تَابَاتُكُمْ﴾ ئیمه پوزی ئیوه و نهوانیش ده ده یین ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه نزیکه گونا هو
 کرده وه زور به ده کان مه که ونه وه ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَاطَنٌ﴾ نه وه ی که به ناشکرا ده کری له و (خراپانه)
 نه وه ش په نهان ده کری ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنْتُمْ أَنْفُسَ اللَّهِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه نهو که سه مه کوزن که خوا
 کوشتنی حه رام کردو وه مه گهر هه ق بێ (بکوژ ریتته وه له توله دا) ﴿ذَلِكَ كُفْرًا وَمَنْ كُفِرَ بِهِ﴾ خوا نه مانه ی
 به ئیوه پاسپاردو وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ نه وه ی تی بگه ن (و ژیری خوتان به کار به یتن) ﴿لَهُ﴾

﴿وَلَا تَقْرُؤُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی هه‌تیوان مه‌که‌و نه‌وه ﴿إِلَّا بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه‌گه‌ر به‌و شتیوه‌ی که‌جوانترو چاکتر بیت (بو‌ئه‌وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا‌بالغ ده‌بیت و ده‌گاته‌هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌پئوانه‌و کی‌شانه‌بئ زیادو که‌م نه‌نجام بده‌ن به‌داد‌گه‌ری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وِجْرَةً﴾ داوای هیج نه‌رک و فه‌رمانیک له‌که‌س نا‌که‌بئ به‌نه‌ندازه‌ی توانای خوی نه‌بیت ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا﴾ وه‌کاتیک (بو‌شایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان کرد داد‌وه‌رو پراست بن ﴿وَلَوْ كُنْتَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ با (له‌دزی) خزمی نزیکی خو‌شتان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه‌به‌لئین و په‌یمانی خوا‌به‌چاکی بیه‌نه‌سه‌ر ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا‌ئه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بیر‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ (فه‌رمانی داوه‌که) بئ‌گومان نه‌مه‌رئ‌گای پراسنی منه‌که‌پراست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که‌واته‌شوئینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوئینی کوئره‌رئ‌گا و رئ‌چکه‌کانی تر مه‌که‌ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه‌دوورتان ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌رئ‌گه‌ی خوا ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا‌ئه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی پارئ‌زکار و له‌خواترس بن ﴿ثُمَّ أَنزَلْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ته‌وراتمان به‌خشی به‌مووسا ﴿تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بو‌ته‌واو کردنی چاکه‌و به‌هره‌مان به‌رانبه‌ر که‌سئ‌ک که‌به‌چاکی بئ‌ی هه‌لساوه ﴿وَفَصَّلَ الْآيَاتِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتئ‌ک بئ‌ی ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه‌رئ‌نشانده‌رو رئ‌نموونئ‌ی و میهره‌بانی بئ‌ی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَوْنَ رَبَّهُم بِذُنُوبٍ قَلِيلٍ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌ئئ‌ن به‌گه‌یشتئ‌یان به‌حوزوری په‌روه‌رد‌گاریان (له‌رؤ‌زی دوا‌بیدا) ﴿وَهَٰذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكًا﴾ وه‌ئهم قورئ‌انه‌په‌رؤ‌زه‌به‌فه‌ر و په‌ته‌مان نار‌دؤ‌ته‌خواره‌وه ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که‌واته‌ئیه‌وش شوئینی بکه‌ون ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ كَمَا تُحِبُّونَ﴾ و خو‌تان به‌ارئ‌زن و (پارئ‌زکاریان) تا‌ره‌حمتان بئ‌ی بکرئ‌ت ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌لئ‌ن ﴿إِنَّمَا أَنزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ﴾ بئ‌گومان کئ‌ب ته‌نها بو‌سه‌ر دوو کو‌مه‌لی (گا‌وورو جو‌وله‌که) نئ‌راوته‌خواره‌وه ﴿مِّن قَبْلِنَا﴾ له‌پئ‌ش ئئ‌مه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا عَن ذِٰلِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ که‌به‌پراسنی ئئ‌مه‌له‌خوئندنه‌وه‌و لئ‌کوئ‌لئ‌نه‌وه‌ی کئ‌بیه‌کانئ‌یان بئ‌ی نا‌گا‌بووئ‌ن ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌ی نه‌لئ‌ن ﴿لَوَآءَا أَنزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ﴾ به‌پراسنی ئه‌گه‌ر کئ‌بئ‌ی ئاسمانی بو‌ئئ‌مه‌ش به‌اتبایه‌ه ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنهٗز﴾ ئه‌وه‌ئئ‌مه‌له‌وان رئ‌نموون تر ده‌بووئ‌ن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئیه‌و بئ‌گومان به‌ل‌گه‌و نئ‌شانه‌(قورئ‌ان) ی‌روونتان له‌په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه بو‌هات‌وهه ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ که‌رئ‌نموونئ‌ی و میهره‌بانیه‌کی گه‌وره‌یه ﴿مَّن أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌کئ‌ی سته‌م کار تره‌له‌و که‌سه‌ی بئ‌ی باوه‌ر بیت به‌ئایه‌ته‌کانی خوا‌و به‌درؤ‌ی بزائئ‌ت ﴿وَصَدَقَ عَنْهٗ﴾ وه‌روویان لئ‌ی وه‌ر‌گئ‌رئ‌ت ﴿سَتَجِدُ الَّذِينَ يُضِلُّونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌و دوا‌به‌زوویی تو‌له‌ده‌سئ‌ئ‌ین له‌وانه‌ی سه‌ره‌بئ‌چی ده‌که‌ن له‌ئایه‌ته‌کانی ئئ‌مه‌ه ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به‌سزایه‌کی به‌دو‌سه‌خت ﴿يَمَّا كَانُوا يُضِلُّونَ﴾ به‌هزی ئه‌و لادانه‌وه‌که‌ده‌یان‌کرد ﴿۱۶۷﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناخۆ ئهوان چاوهروانی چ شتیك ده كه ن بئجگه له وهی مه لایكه (ی گیان كێشان) یان بۆ بیت ﴿أَوَلَيْ رَّبِّكَ﴾ یان پهروهردگارت بیت (ئهی موحه ممه د ﷺ) ﴿أَوَلَيْ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان ههندیك له موعجزه و نیشانه ناشكراكانی پهروهردگارت بهدی بیت ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ ئه و پۆزه ی ههندیك له نیشانه و بهلگه پوونه كانی پهروهردگارت بهدی دیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا﴾ باوه رهیتان سوود ناگه به نیت به هیچ كهس ﴿لَوْ تَرَكْنَا مِنْ قَبْلِ﴾ كه پیتستر بر وای نه هیتا بیت ﴿أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خیر و چاكه به کسی نه كرد بیت له گهل ئیمان بهیدا ﴿قُلْ أَنْظَرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ﴾ بلی: چاوهروان بن (هه ره شهیه) ئیمهش چاوهروانی ده كه بن ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَرَأُوا دِينَهُمْ﴾ به راستی ئهوانه ی ئاینه كه یان بهش بهش كرد ﴿وَكَانُوا شُرَعَاءً﴾ و بوون به چهند دهسته و نا قمیكه وه ﴿لَأَنْتَ مِنْهُمْ فِي شَوْءٍ﴾ تو له هیچ شتیكدا له ئهوان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بئگومان كاری ئهوان تهنها بۆ لای خوا ده گه رته وه ﴿لَتُنَبِّئَهُنَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ پاشان خوا هه و البیان پسی ده دا به هه ر كرده وه بهك كه كرد و یانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه ر كه سینك چاكه بكات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا﴾ ئه وه (له پۆزی دواپی دا) ده ئه وه ندهی چاكه كه ی پاداشتی بۆ هه به ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هه ر كه سینك خرابه بكات ﴿فَلَا يَجْزِي إِلَّا أَثْمَالُهَا﴾ ئه وه تۆله ی لی ناسیتری تهنها به وینه ی خۆی نه بی ﴿وَهُمْ لَا يَنْظُرُونَ﴾ و ئهوانه سته میان لی ناكریت ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بئگومان من پهروهردگارم پیتمونسی كردووم ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿دِينًا قِسَمًا﴾ ئاینیكی زۆر راست و پاك (كه هیچ لاریه کی تیا نی یه) ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْخَيْرَ﴾ ئایینی ئه و ئیر اهیمه به كه له هه موو ئایینه ناراسته كان لا بد وه بۆ په رستنی خوا به تهنها ﴿وَمَا كُنْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه به هیچ جورنك له هاوبهش بهیدا كه ران نه بووه ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بئگومان نویترو (به ندهیه تی) و قوربانی ﴿وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي﴾ و ژبان و مردنم ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه ر بۆ خوا ی پهروهردگاری هه موو جیهانیانه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ هاوبه شتیکی نی یه ﴿وَبِذَلِكَ أُفْزِزُ﴾ و هه ر به وه فه رمانم پی دراوه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه من یه كه می ناو هه موو موسلمانان و فه رمانبه ردارنم (بۆ خودا) ﴿قُلْ أَغْبَرَ اللَّهُ لِي رَبًّا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئایا بئجگه له خوا په رستراوینکی تر بۆ خۆم هه لبرنم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له كاتیکدا ئه و پهروهردگاری هه موو شتیكه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ و هه ر كه سینك هه ر گوناوه خرابه بهك بكات تهنها له سه ر خۆیه تی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ وه هیچ كه سینکی گوناوهكار گوناوهی كه سینکی تر هه لئاكریت ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ فَتَرَجَعُكَ﴾ پاشان گه رانه و هتان هه ر بۆ لای پهروهردگارتانه ﴿فَتَنْفَعُكَ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَفُونَ﴾ نه مجا هه و الشان پسی ئه دا به وه ی كه ئیوه تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ حَافِظًا الْأَرْضَ﴾ وه خوا ئه و زاته یه كه ئیوه ی كردووه به جیشینانی زهوی (كۆمه ل له دوا ی كۆمه ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ چهند پله هه ندیكتانی به رز كردو ته وه به سه ر هه ندیكی تر تاندا ﴿لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ بۆ ئه وه ی نا قیتان بكاته وه له ودا كه پسی به خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به راستی پهروهردگارت تۆله سه ندنی خیرایه (بۆ به دكاران) ﴿وَلِلَّهِ لَعَنُورٌ رَجِيعٌ﴾ وه به راستی ئه و لیورده ی میهره بانه (بۆ چاكه كاران) ﴿۱۵۰﴾

سورته‌ی ﴿الأعراف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْمَعْصِ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم، صاد) ده‌خوێنریته‌وه، خوا زاناته‌ه به‌ماناو مه‌به‌ست پێی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿كَتَبْنَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ (ئه‌م قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوته‌ه خواره‌وه بۆ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَزَنٌ مِنْهُ﴾ که‌واته‌ه دل ته‌نگ مه‌به (به‌په‌یره‌وه نه‌که‌رانی) ﴿إِنْ نَذَرْتَهُ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی (ئه‌وان) به‌م قورئانه بترسیته‌ی ﴿وَذَكَرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و بیرخستنه‌وه و ئامۆزگاریش بۆ پر واداران ﴿أَتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌په‌روه‌ی ئه‌وه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه دابه‌زیتراوته‌ه خواره‌وه بۆ تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه‌ه بێجگه له‌ئه‌و (خودا) شوێن هیچ په‌رستراوانیکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خۆتان ﴿فَلَا مَا تَدَّكُرُونَ﴾ ئێوه زۆر که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ وه‌ه چهنده‌ها شار و گوندمان وێران کرد ﴿فَجَاءَهَا نَسَائِكُهَا﴾ و سزای ئێمه‌یان بۆ هات له‌شه‌ودا ﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾ یان ئه‌وان له‌خه‌و و پشووی نیوه‌رۆدا بوون ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ نَسَائِكُهَا﴾ جا کاتیک سزای ئێمه‌یان بۆ هات هاوار و نزایان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بێجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌راستی ئێمه‌ سته‌م کاربووین ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ سوێند به‌خوا به‌راستی پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که‌پێغه‌مبه‌ران بۆ نیردرا (که‌چون پێشووزیان لێکردن) ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌ه بێگومان پرسیاریش ده‌که‌ین له‌پێغه‌مبه‌ران (که‌چون وه‌لام درانه‌وه) ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْدَهُمْ﴾ جا سوێند به‌خوا به‌راستی (ئه‌وه‌ی کردوویانه) بۆیان ده‌گێڕینه‌وه له‌په‌روه‌ی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه‌ه ئێمه‌ هیچ کاتیک بێ ناگا نه‌بووین (لێیان) ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کێشانه‌ی راست (بۆ کرده‌وه‌کانتان) له‌و پۆژه‌دا ده‌بێت و گومانی تێدانی به‌هه‌ر کێشێک موزینه‌ه ﴿جَاهِرْ كَسْ كَيْشِرَاو﴾ (ی چاک) ه‌کانی قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌وه ئه‌وانه‌ن پرزگاره‌و گه‌یشتوو به‌ئامانج ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه‌ه هر که‌س کێشراوی (چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئه‌وانه که‌سانیکن که‌خوێانیان دۆراندووه‌و زه‌ره‌ر مه‌ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَلْحَمُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانبه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئێمه (و به‌درویان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سوێند به‌خوا بێگومان ئێمه‌ ئێوه‌مان نێشته‌جێ و جێگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا﴾ و جوژه‌ها هۆی ژيانمان تێیدا بۆ ره‌خساندن ﴿فَلَا مَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (به‌لام) ئێوه زۆر که‌م سوپاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ نُصُورًا كُفَّرًا﴾ سوێند بیت بێگومان ئێوه‌مان به‌دی هێنا و پاشان شکل و شێوه‌مان کێشان ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌بێن بۆ ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان به‌کسه‌ر سوژده‌یان برد بێجگه له‌ئیبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که‌له‌سوژده‌ به‌ران نه‌بوو ﴿

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ عَلَىٰ أَنْتَ جَدَّ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فه‌رمووی چی به‌رگری کردی که‌سوزده نه‌به‌یت کاتینک
 فه‌رمانم پینکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه‌یتان) ووتی: من له (ئاده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾
 چونکه منت له ناگر دروست کردوو و نه‌وت له‌قور دروست کردوو ﴿قَالَ فَأَخِظْ مِنْهَا﴾ (خوا) فه‌رمووی: (له‌به‌ه‌شت) بر‌وره‌خواره‌وه ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکه بۆت نی به‌له‌و
 (به‌ه‌شته) دا‌خۆت به‌گه‌وره‌و زل بزانی ﴿فَأَخْرِجْ﴾ به‌کسه‌ر ده‌رچو ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ به‌راستی تو له‌بی
 نرخ و ریسواییانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مؤله‌تم بده (مه‌ممرینه) ﴿إِلَىٰ يَوْمٍ يُّبْعَثُونَ﴾ تانه‌و روزه‌ی
 زیندوو ده‌کرتنه‌وه ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فه‌رمووی: بینگومان تو له‌مؤله‌ت دراوانیت
 ﴿قَالَ فِيمَا آغُوتَنِي لِأَفْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگار به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌گوهرات کردم بینگومان
 بۆیان (ئاده‌م و نه‌وه‌کانی) داده‌نیشم ﴿صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ له‌رنگه‌راسته‌که‌ی تودا ﴿قَالَ لَا يَسْمَعُونَ بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ نه‌مجا سویندبی بینگومان بۆیان ده‌چم له‌پیشیان‌وه و له‌دوایانه‌وه ﴿وَنَحْنُ أَعْيُنُهُمْ وَنَحْنُ
 سَمَاعُهُمْ﴾ وه‌له‌لای راستیان و له‌لای چه‌پیان‌وه ﴿وَلَا يَحْصُرُكُمْ فِيهِ﴾ نه‌وسا نابینی زۆربه‌یان
 سوپاس گوزاربن ﴿قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا تَدْعُونَ﴾ (خوا) فه‌رمووی: ده‌رچو تیندا به‌لۆمه‌کراوی و
 ده‌رکراوی ﴿لَنْ نَعْلَمَكَ مِنْهُمْ﴾ سویندبی بینگومان هه‌رکه‌س شوینی تو که‌وتبیت له‌وان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وه بینگومان دۆزه‌خ پر ده‌که‌م له‌ئیه‌وه هه‌مووتان ﴿وَيَقْدِرُ أَسْخَاكَ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾
 وه‌(ووتمان) ئه‌ی ئاده‌م تو و هاوسه‌ره‌که‌ت نیشه‌جی ی به‌ه‌شت بن ﴿فَكَلَامٍ حَيْثُ يَشْتُمَا﴾ بخۆن
 له‌هه‌رچی که‌ویست و چه‌زتان لی بوو ﴿وَلَا تَقْرَأْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ به‌لام نزیک‌ی ئه‌و دره‌خته‌مه‌که‌وه‌وه
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌گینا له‌سته‌م کاران ده‌بن ﴿وَسَوْسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ نه‌مجا شه‌یتان خه‌پال و
 خه‌ته‌ره و وه‌سوه‌سه‌ی خرابی خسته‌دلیان ﴿لِيُذَيِّلَهُمَا مَا يُؤَرِي عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ لَّهُمَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ریخات
 بۆیان ئه‌و عه‌یب و عه‌وره‌ته‌ی که‌شاردبوویه‌وه لییان (و به‌ده‌ره‌وه‌نه‌بووه) ﴿وَقَالَ مَا تَهَمَّكُمَا بِكُلْمَا عَنْ هَٰذِهِ
 الشَّجَرَةِ﴾ وه‌پینی ووتن: په‌روه‌ردگار تان (له‌به‌ر هیچ هۆیه‌ک) به‌رگری ئه‌و دره‌خته‌ی لی نه‌کردون
 ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً﴾ مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌نه‌بنه‌دوو فریشته ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ یان (له‌به‌ه‌شتدا)
 بمیننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَقَالَ لَهُمَا إِيَّيْكَمَا لِمَنِ النَّصِيحَةُ﴾ وه‌سویندی بۆ خواردن ووتی بینگومان
 من له‌نامۆزگاریکه‌رانی دلسۆزی ئیه‌وم ﴿قَالَ لَهُمَا يُعْرَوْنَ﴾ سه‌رئه‌نجام به‌خه‌له‌تانندن هانی دان
 ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتینک (له‌به‌روبوومی) ئه‌و دره‌خته‌یان چه‌شت ﴿بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا﴾ هه‌ردووکیان
 عه‌یب و عه‌وره‌تبان ده‌رکه‌وت ﴿وَوُطِّقَا نَحْوَهُمَا فِي زُرْقِ الْجَنَّةِ﴾ وه‌ده‌ستیان کرد به‌داهۆشینیی خۆیان
 به‌گه‌لای (دره‌ختانی) به‌هه‌شت ﴿وَنَادَاهُمَا لَهُمَا﴾ وه‌په‌روه‌ردگاریان بانگی هه‌ردووکیانی کرد ﴿أَلَمْ
 أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ئایا ئه‌و دره‌خته‌م قه‌ده‌غه‌نه‌کرد لیتان ﴿وَأَقُلْ لَّكُمَا﴾ وه‌ئایا پیم نه‌ووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ
 لَكُمْ آعَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ که‌بینگومان شه‌یتان بۆ ئیه‌وه دۆژمنیکی ناشکرایه ﴿

﴿قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا﴾ ههردووکیان ووتیان ئه ی پهروهردگارمان ئیمه سته ممان له خومان کرد
 ﴿وَأَن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه گهر لیتمان نه بوری و میهره بانیمان له گهل نه که یست ﴿أَنَّا كُونُ مِن
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به خوا بینگومان ئیمه له زیانباران ده بین ﴿قَالَ اهْبِطُوا﴾ (خوا) فره مووی بر و نه
 خواره وه (له به هه شت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه ندیکتان دوزمنی هه ندیکی تر تانن ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَقَرٌّ﴾ وه بۆتان هه به له زه ویدا نیشته جی بوون ﴿وَمَتَّعَ إِلَىٰ حِينٍ﴾ وه ی رابواردن و زیان تا ماوه به ک
 ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوا) فره مووی: له زه وی دا ده ژین و له ویشدا ده مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ و هه ره له ویش ده رده هیت رین (و زیندوو ده کرینه وه) ﴿يَبْنِيءُ آدَمَ﴾ ئه ی نه وه ی ئاده م
 ﴿قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لُبَاسًا﴾ بینگومان پو شاکمان بۆ ناردوون ﴿يُؤَيِّرُ سَوْءَ نِكَاحٍ وَيُرِيثُ﴾ که عه یب و عه و ره تتان
 داده پو شتی وه پو شاکمی جوان و رازا وه یش (مان بۆ ناردوون) ﴿وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ به لām پو شاکمی
 تر سان له خوا و پاریزکاری چاکترو باشتره ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئه وه ی باسکرا هه ندیکه له به لگه و
 نیشانه کانی خوا ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ ئه وه ی بیر بکه نه وه و ناموزگاری و هه ر گرن ﴿يَبْنِيءُ آدَمَ لَا يَقْنِيتُكُمْ
 الشَّيْطَانُ﴾ ئه ی نه وه ی ئاده م با شه ی تان فریو تان نه دات و نه تان خه له تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 هه ر چۆنی باوک و دایکتانی له به هه شت ده ر کرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له حالیکدا پو شاکه که یانی
 لی دا که ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ بَعْثِهِمَا﴾ بۆ ئه وه ی عه یب و عه و ره تیان (ده ریخات و) نیشان یان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرَىٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ﴾ به راستی شه ی تان خوی و ده سته که ی ده تانیین ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له جینگایه که وه
 که ئیوه ئه وان نایشن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ به راستی ئیمه شه ی تانه کانمان گیراوه ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به دۆست و خو شه و یست بۆ ئه وانه ی که بر و نا هیتن ﴿وَإِذَا قَالُوا فَجَسَةً﴾ وه کاتیک کرده وه به کی
 زور به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پروتی ته و اف کردن نمو و نه به کیه تی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتَنَا﴾
 ده یان ووت: له باوو با بیر انمانه وه بۆمان ماوه ته وه ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فره مانی ئه و (کرده وه) ی بی
 داو وین ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بینگومان خوا فره مان نادا به کرده وه ی
 به دو خراب ﴿اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَعَنَهُمُ﴾ ئایا به ده م خوا وه شتیک ده لئین که نایزانن و بی ناگان لئی ؟ ﴿
 قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی پهروهردگارم فره مانی به داد په ره وه ی داوه ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾
 وه له کاتی هه موو نو یژیکدا راست روو بکه نه خوا ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ و دلسوزانه
 هاواری لی بکه ن و بیهرستن ﴿كَتَابَدَا كُمْ تَعْبُدُونَ﴾ هه ر چۆنی له به که م جاره وه (خوا) دروستی
 کردون به و شیوه به ده گه رینه وه (بۆ لای خوا) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده سته به کی رینموونی کرده
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده سته به کیش گو م رایی به سه ریاندا چه سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ﴾
 به راستی ئه وانه شه ی تانه کانیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به دۆست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوا
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ وه وا گو مان ده به ن که پری نموونی کراوون ﴿

﴿يَتَنَبَّأُ آدَمَ خُذْ وَارِثَتَكَ عَنْ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ ئە‌ه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، پۆشاک‌ی جوان و پازاوه‌تان بپۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (چوونه‌ مزگه‌وتی‌کتاندا) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه بخۆن و بخۆنه‌وه (له‌وه‌ی که خواحه‌لالی کردووه‌ بۆتان) و زیاده‌ پۆی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌پۆیانی خوش ناوێت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (ئە‌ه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی کێ پازاندنه‌وه‌ و جوانی و (نازونیعه‌ته) خواپه‌کانی حه‌رام کردووه‌ ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که خوا بۆ به‌نده‌کانی دروستی کردووه‌ ﴿وَالْطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ هه‌روه‌ها پۆزی و خۆراکه‌ پاک و خوشه‌کان (کێ حه‌رامی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (ئە‌ه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ته‌وانه‌ بۆ پروادارانه‌ له‌ژیانی دنیادا (بێ پروایانیش له‌په‌نای ته‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿حَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (به‌لام) له‌پۆزی دوا‌ی‌ی دا‌تایه‌ته‌ به‌پروادارانه‌وه‌ ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ به‌م شێوه‌یه‌ ئایه‌ته‌کانمان باس ده‌که‌ین و پوونی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ گه‌ل و کۆمه‌لیک که ده‌زانن و تی ده‌گه‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ﴾ بلی بینگومان په‌روه‌ردگارم ته‌نها ته‌و کرده‌وانه‌ی حه‌رام کردووه‌ که زۆر به‌دو خراپن ﴿مَّا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ته‌وانه‌ی که ناشکران و ته‌وانه‌ش نه‌یتین ﴿وَالْإِثْمَ﴾ وه گونا‌هی (حه‌رام کردووه‌) ﴿وَالَّذِي يَغْتَرِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه ده‌ست درێژی به‌ناهه‌ق ﴿وَأَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه (حه‌رامی کردووه‌) شتێک بکه‌نه‌ هاوبه‌ش بۆ خوا ﴿لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ﴾ که به‌لگه‌ی بۆ نه‌هاتووه‌ ﴿وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (حه‌رامی کردووه‌) که به‌ده‌م خواوه‌ شتاتێک بڵێن که نابزانن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه بۆ هه‌موو ئومه‌ته‌ی کاتیکی دیاری کراوه‌یه‌ (بۆ مردن و سزادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ته‌مجا کاتێک ماوه‌ (ی مردن یا سزا) که‌یان هات ﴿لَا يَسْتَأْذِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتێک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ و پێشیش نا‌که‌ون ﴿يَتَنَبَّأُ آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكَ﴾ ئە‌ه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ته‌گه‌ر بۆتان هات ﴿رُسُلٌ مِنْكَ﴾ پێغه‌مبه‌رانێک له‌خۆتان ﴿يَقُصُّونَ عَلَيْكَ مَا يَنْزِلُ﴾ ئایه‌ته‌کانی منیان بۆ ده‌خوێندنه‌وه‌ ﴿فَمَنْ أَتَى وَأَصْلَحَ﴾ جا هه‌ر که‌س خۆی پاراست (له‌ نا‌فه‌رمانی خوا) و کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ته‌وه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر نه‌یه‌ و خه‌فه‌تیش ناخۆن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه ته‌وانه‌ش که‌ بێ پروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئێمه‌ ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خۆیان به‌زله‌ ده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر ته‌وه‌ ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ته‌وانه‌ هاوه‌لانی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ته‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یا ده‌مێننه‌وه‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا کێ له‌وه‌ سه‌ته‌مکار تره‌ که‌ درۆ به‌ده‌م خواوه‌ هه‌لبه‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یان بێ پروا بیت به‌ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿أُولَئِكَ يَتْلُوا هُتُورًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ته‌وانه‌ ته‌وه‌ به‌شێ بۆیان نو‌سراوه‌ دوو چاریان ده‌بێت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ نُهُرٌ مُّسْكَنٌ﴾ هه‌تا ته‌وه‌ کاته‌ی نێردراوه‌ کانمان (بۆ گیان کێشان) دێن بۆیان ﴿يَتَوَقَّوْنَهُمْ﴾ ده‌یانمرێنن و (گیانیان ده‌کێشن) ﴿قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَنَا إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ﴾ پێیان ده‌لێن ته‌وانه‌ی له‌جیاتی خوا ئێوه‌ هاوار و نزا‌تان لێ ته‌کردن له‌کوێن ﴿قَالُوا أَصَلُّوا عَنَّا﴾ (له‌وه‌ لامدا) ده‌لێن دیار نین و وون بوون لی‌مان ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خۆیان ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که بینگومان ته‌وانه‌ له‌ دنیادا بێ پروا بوون ﴿

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا بینانی) فه‌رموو ئیوه له‌گه‌ل نه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پێش ئیوه وه‌ بوون له‌ جنفو که‌و ئاده‌میزاد به‌چه‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه ﴿كَلَّمَآ دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ
 أُخْتَهَا﴾ هه‌ر جارێك ده‌سته‌یه‌ك ده‌چه‌ ناویه‌وه نه‌فرین له‌هاو بیرانی ده‌كات ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا﴾
 هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ك و كۆده‌بنه‌وه یه‌ك ده‌گرن ﴿قَالَتْ أُخْرَيْنَاهُ لَأُولَئِهِمْ﴾ دوایینه‌كانیان (که‌شوین
 که‌وتوو بوون) ده‌رباره‌ی پێشوه‌كانیان (که‌پێشه‌وا بوون) ده‌لێن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار مان
 ته‌وانه ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَعَزَّاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌ناگه‌ردا دوو‌قات سزایان بده
 ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هه‌ر كامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره ﴿وَلَكِنْ لَا
 تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام ئیوه نازانن و بێ ناگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لَأُخْرَيْنَهُمْ﴾ سه‌روك و چاو لێكراوه‌كان به‌شوین
 که‌وتوو هه‌كانیان ده‌لێن ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ فُضْلٌ﴾ ئیوه‌ش هه‌چ زیاده‌رێزێكتان به‌سه‌ر ئیمه‌دا نییه
 ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ئیوه‌ش سزا به‌چه‌ژن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌و (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان
 کرد ﴿إِنَّ الْأُولَىٰ كَذُوبًا يَلْتَمِسُونَ﴾ به‌راستی ته‌وانه‌ی بێ پروا بوون به‌ئایه‌ته‌كانی ئیمه ﴿وَأَسْتَغْبِئُوا عَنَّا﴾
 وه‌خوێان به‌گه‌وره‌و زل داده‌نا له‌به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ته‌وانه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ
 نا‌کریته‌وه ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و نا‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه ﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ هه‌تا خوشر نه‌چی‌ت
 به‌کونی ده‌رزی دروماندا (ئه‌مه‌ش مه‌رجێکه هه‌رگیز نایه‌ته‌دی) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به‌و جو‌ره
 تۆله له‌تاوانباران ده‌ستین ﴿لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ته‌وانه‌ی له‌دۆزه‌خدا فه‌رش و پراخه‌ریان (له‌ناگه‌ره)
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ عَوَاشٍ﴾ وه‌له‌لای سه‌روشیانه‌وه لێقه‌و داپۆشه‌ریان (له‌ناگه‌ره) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نا به‌و
 جو‌ره تۆله له‌سته‌مکاران ده‌ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی که‌ بر‌وایان هه‌تاوه
 و کرده‌وه‌ی چاکیشیان کردوه ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا أَلَّا وُسْعَهَا﴾ داوا له‌هه‌چ که‌س نا‌که‌ین زیاده‌توانای خۆی
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا ته‌وانه هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ته‌وان هه‌میشه‌بین تیندا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ته‌وه‌ی له‌دل‌باندا بوو بیت داما‌ن پنی ﴿مِنْ غَلِيٍّ﴾ له‌کینه‌و رپق (ده‌رباره‌ی یه‌کتری)
 ﴿نَجْزِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ﴾ پرویا‌ره‌كان ده‌رۆن به‌ژێر (کو‌شك و باخه‌كان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا لِهَٰذَا﴾ وه‌ده‌لێن سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که‌ پێنموونی کردین بۆ ئه‌م پێگایه ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که
 ئیمه هه‌رگیز پێبازی راست شاره‌زا نه‌ده‌بووین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ته‌گه‌ر خوا پێنموونی نه‌کردینایه
 ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِالْحَقِّ﴾ سویند به‌خوا بێ‌گومان نێراوه‌کانی په‌روه‌ردگار مان راستیان هه‌تا
 ﴿وَوَدُّوْا أَن يُلَٰكُوا الْجَنَّةَ﴾ وه‌بانگیان لێ ده‌کریت به‌مه‌ی که‌ئوه به‌هه‌شته ﴿أَوْ رُسُلُهُمْ أَيْمَانُكُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ پێتان به‌خسرا به‌هۆی ئه‌و کرده‌وه (چاکانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿۱۷﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له‌دۆزه‌خیه‌کان ﴿أَن قَدْ جَعَلْنَا مَا وَعَدْنَا نَارًا حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه‌ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌ئیتی پیداین راست بوو پیتی گه‌یشتین ﴿فَقِيلَ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا‌ئایا ئیوه‌ش ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارتان به‌ئیتی پیدان راست بوو پیتی گه‌یشتن؟ ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده‌لێن به‌لێ ﴿فَأَذَّتْ مُوَدَّنُ بَنِيهِمْ﴾ پاشان جار‌چیه‌ك جاری ده‌دا له‌نیوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که‌نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بێت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی له‌پیتی خوا ده‌که‌ن ﴿وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهَا عِوَجًا﴾ و ده‌یان ویست ئه‌و (پینگایه) به‌خوارو نارێك نیشان بده‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتێکدا ئه‌وان بێ بر‌وا بوون به‌پۆزی دوا‌یی ﴿وَيَسْتَهْمِلُنَّ حِجَابًا﴾ و له‌نیوانیاندا په‌رده‌و جیا‌که‌ره‌وه‌یه‌ك هه‌یه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر ئه‌عرافه‌وه (که‌به‌رزاییه‌که له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا) پیاوانێك هه‌ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه‌ر یه‌که له‌به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هۆی نیشانه (وشیوه‌ی تایبه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيَّكُمْ﴾ جا به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لێن: سه‌لامتان لێ بێت ﴿لَرَيْدَخُلُوهَا وَهِيَ تَطْمَعُونَ﴾ نه‌چوونه‌ته ناویه‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه‌ر کاتێک پرویان لادری و وه‌رگێردری ﴿يَلْقَاءُ أَصْحَابَ النَّارِ﴾ به‌ره‌و لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لێن ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌مانه‌خه‌نه‌ پیزی گه‌لی سته‌م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه ئه‌وانه‌ی وان به‌سه‌ر ئه‌عرافه‌وه پیاوانێك بانگ ده‌که‌ن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که‌به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی یان دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لێن ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه‌له‌که‌تان سوودی پی نه‌گه‌یاندن ﴿وَمَا أَكْتَفَتْ شَتَكُورُونَ﴾ هه‌روه‌ها خۆبه‌زل زانین و له‌خۆبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات ﴿أَقُولَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا ئه‌وانه (هه‌زاره‌ باوه‌رده‌ره‌کان) هه‌ر ئه‌وانه‌ نین که‌ئیه (له‌دونیا‌دا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که‌خوا به‌ر میبه‌ره‌بانی خویان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌ باوه‌رده‌ره‌کان ئه‌لێ) بچنه‌ به‌هه‌شت هه‌یج مه‌ترسیه‌کتان له‌سه‌ر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیه‌و خه‌م ناخۆن ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده‌لێن) هه‌ندی ناومان پێ بیه‌خشن ﴿أَوْ مَتَّارَ قَسَمِ اللَّهِ﴾ یان هه‌ندی له‌و پۆزیه‌ی که‌خوا پێ ی به‌خشیوون ﴿قَالُوا إِنَّا لَنَرِيكَ اللَّهُ حَرَمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له‌وه‌لامیاندا) ده‌لێن: خوا هه‌ر دوو‌کی له‌سه‌ر بێ بر‌وایان حه‌رام کردووه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئایه‌که‌ی خویان کردبووه ﴿لَهُمْ أَوْلِيَاءُ﴾ سه‌رقالی بێ سوود و گالته‌جاری ﴿وَعَزَّزْنَاهُمْ بِحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ژیانی دنیا هه‌لبه‌خه‌له‌تان‌دن ﴿قَالُوا نَسْنَحُهُمْ﴾ بۆیه‌ ئه‌مه‌ر ئه‌وان له‌بیر خۆمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا سَأَلْنَا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾ هه‌ر چۆنێك ئه‌وان دیداری ئه‌م پۆزه‌یان له‌بیری خویان بر‌دبووه ﴿وَمَا كُنَّا بِأَيِّتِنَا بِتَجْحَدُونَ﴾ وه (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان ئینکار ده‌کرد (دانیان پێدا نه‌ده‌هیتا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه کتیییکمان بۆ هیتاون ﴿فَصَلَّٰتُهُ عَلَىٰ غَيْرٍ﴾ له‌پرووی زانسته‌وه به‌پروونی شیمان کردۆته‌وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که‌پینمونی و میهره‌بانی به‌بۆ که‌سانیک پڕوا ده‌هین ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ ئایا چاوه‌پروانی چی ده‌که‌ن بیجگه‌ له‌ سه‌رته‌نجامی هه‌په‌شه‌کانی ئه‌و (قورئانه)؟ ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ ئه‌و پۆزه‌ی که‌ سه‌رته‌نجامی (هه‌په‌شه‌کانی) به‌دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه‌وانه‌ی له‌وه‌و پیش له‌بیربان کردبوو ده‌لین ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِآيَاتِنَا بِالْحَقِّ﴾ به‌پراستی نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان به‌پراستیه‌وه هاتن ﴿فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفْعَةٍ فَيشْفَعُوا لَنَا﴾ جا ئایا (ئه‌م‌پ‌ر) تکا کارانیک بۆ ئیمه هه‌یه‌ تکامان بۆ بکه‌ن ﴿أَوْ نُورِدُّ مَعَهُمُ الَّذِينَ كُنَّا نَعْمَلُ بِمَا بَغَرْتُمُونَهُمْ بَلَّغُوا دُونَنَا كَرْدَهُمْ﴾ چاک بکه‌ین نه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌مان کرد ﴿فَدَخَسُوا أُنْفُسَهُمْ﴾ بینگومان خۆبانیان دۆراند ﴿وَصَلَّٰتُهُمْ مَّكَانًا يُفْقَرُونَ﴾ ئه‌وه‌ی هه‌لیان ده‌به‌ست وون بوو لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌پراستی په‌روه‌ردگار تان ئه‌و خوایه‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌شه‌ش پۆژدا دروست کردوو ﴿ثُمَّ أَسْوَٰى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به‌رز بووه‌وه سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (ئیمه ئیمانمان پێ یه‌تی به‌لام شینوه‌که‌ی نازانین په‌رسیار کرا له‌ ئیمامی مالیک ده‌رباره‌ی (استواء) فه‌رمووی وه‌ستانه‌که‌ حه‌قیقه‌ته‌و چۆنیتیه‌که‌ی نه‌زانراوه‌و په‌رسیار کردن ده‌رباره‌ی بیده‌ته‌و و باوه‌پوون پێ ی واجبه‌) ﴿يُعْثِي اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ به‌(تاریکایی) شه‌و (پۆشنایی) پۆژ داده‌پۆشیت (به‌پینچه‌وانه‌شه‌وه‌) ﴿يَطْلُبُ حَيْثُ﴾ (پۆژ به‌شوین شه‌وه‌یه‌ به‌خیرایی) وشه‌و به‌شوین پۆژه‌وه‌یه‌ به‌خیرایی ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خۆرو مانگ و ئه‌ستیره‌کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ ژیر بار کراوون به‌فه‌رمانی خۆی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیدارین که‌به‌دی هیتان و فه‌رماندان هه‌ر بۆ خوایه‌ ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاك و بینگه‌رده (له‌هه‌موو که‌م و کوپی به‌ک) خۆی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿أَذْغَارَ رَبِّكَ فَتَرَعًا خَفِيَةً﴾ له‌په‌روه‌ردگار تان بپارینه‌وه به‌زه‌لیلی (و کپ‌وزانه‌وه‌) و به‌نه‌یتی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْتَدِينَ﴾ بینگومان خوا ده‌ست درێژی کارانی خۆش ناویت ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه‌کاری مه‌که‌ن له‌زه‌ویدا پاش ئه‌وه‌ی که‌خوا چاک کردوو ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه‌ هاوار و نزا به‌رن بۆ خوا به‌ترس و ئومیده‌وه ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌پراستی میهره‌بانی خوا له‌چاکه‌کارانه‌وه‌ نزیکه‌ ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ وه‌ ئه‌و (خوا) زاتیکه‌ بایه‌کان ده‌نیریت ﴿بِأَمْرِ رَبِّكَ رَحْمَةً﴾ به‌مۆزده‌ده‌ر پیش (بارانی) ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا نِّقَالًا﴾ هه‌تا کاتی هه‌وری قورس (ی باران‌اوی) هه‌لده‌گرن ﴿سُقَّتْهُ لِيَتَكَلَّمَتِ﴾ ده‌نیرین بۆ وولانیکى مردوو (وشکی پێ گیا) ﴿فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جا به‌و (هه‌وره‌) باران ده‌بارنین ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ هه‌موو به‌رووبومیک ده‌رده‌هینین (له‌ زه‌ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌یه‌ مردوو ده‌ره‌وه‌ی ده‌ره‌هینین (وزیندوو یان ده‌که‌ینه‌وه‌) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا ئتوه بیریکه‌نه‌وه‌ ﴿۷﴾

﴿وَالَّذِي أَنْطَبَ﴾ زهوی و خاکی پاك و بهیست ﴿يَخْرُجُ تَائِبًا يَبْأَدِنُ رَبِّهِ﴾ پروهك و شیناییه که ی به فرمانی
 بهروردگاری دهرویت ﴿وَالَّذِي حَبَّتْ﴾ وه نه وهی بیس و بی خیره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا﴾ درك و دال نه بی
 لئی ی نارویت و ده رنایهت ﴿كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾ نابو و جوره نایه ته کانی خویمان باس ده که یین
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ گه لیک که سوپاسگوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند به خوا
 بینگومان ئیمه نو و حمان ره وانه کرد بۆ لای گه له که ی ﴿فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ﴾ ووتی: نه ی گه له که ی
 ته نها خوا بهرستن ﴿مَالَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَبَرَةٌ﴾ ئیوه هیچ بهرستراوینکتان نی یه بینجگه له و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من ده ترسم (دوو چاری) ئیوه بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای پروژیککی گه و ره
 (که پروژی دوا بی یه) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ کار به ده ست و ده سه لاتدارانی گه له که ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي صَعْلٍ مُبِينٍ﴾ بهراستی ئیمه تو له گومراییه کی ناشکر ادا ده بینین ﴿قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ
 فَرَمَوِي: نه ی گه له که ی هیچ گومرایی یه که له مندانی یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو
 من نیراوم له لایه ن بهروردگاری جیهانیانه وه ﴿أَتُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي﴾ په یامه کانی بهروردگارم
 راده گه به نم پیتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وه ناموزگاریشان ده که ی ﴿وَأَعْلَمُ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نه وهی من
 له لایه ن خوا وه ده یزانم ئیوه نایزانن ﴿أَوْحَيْتُ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نایا سه رتان سوپماوه
 له هاتنی په یام و یادخه ره وه یه که له لایه ن بهروردگارتانه وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾ بۆ پیاوینک له خوتان
 (که نوو حه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بۆ نه وهی ناگادارتان کاته وه و بتانترسینیت و خوتان بیاریزن
 (له نا فرمانی خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ نه وهی په حمتان بی بکرنیت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَلْجَيْنَاهُ
 نَهْوه بر وایان بی نه هیتا ئیمه ش (نوح) مان پرگار کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ ههروه ها ته وانه ش
 له گه لیدا بوون له که شتی که دا ﴿وَأَفْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان نه وانه ی بر وایان نه بو و به
 نایه ته کانمان نو قمان کردن و خنکاند مانن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ بهراستی نه وانه کومه لی (دل)
 کویران بوون ﴿وَالْإِلَاحُ أَخَاهُ هُوَ﴾ وه ناردمان بۆ لای گه لی عاد برا که یان که هوود (پنغه مبه ره)
 ﴿قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ﴾ فهرمووی: نه ی گه له که ی به ته نها خوا بهرستن ﴿مَالَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَبَرَةٌ﴾ هیچ
 بهرستراوینکتان نی یه بینجگه له و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی نایا ئیوه پاریزکار نابن وله خودا ناترسن ؟! ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به ده ست و ده سه لاتدارانی که بی بر وایوون له گه له که ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ بهراستی ئیمه تو له گیلی و نه فامیدا ده بینین ﴿وَأَنَا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه به راستی و اگومان ده بین که تو له دروزنان بیت ﴿قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فهرمووی نه ی
 گه له که ی هیچ گیلی و نه فامی یه که له مندانی یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو من نیراوینکم
 له لایه ن بهروردگاری هه موو جیهانیانه وه ﴿

﴿أَتْلَعُكُمْ رَسُولِي رَاقٍ﴾ په‌یامه‌کانی په‌روه‌ردگارم به‌ئیه‌واده‌گه‌یه‌نم ﴿وَأَنَا لَكُمُ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ وه‌من بو‌ئیه‌و
 ناموزگاریکه‌ریکی ده‌ست پاک و نه‌مینم ﴿أَوْحَيْنَا أَنْ جَاءَ كُرْدٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نایا سه‌رتان سو‌رماوه
 له‌هاتنی (نیگاوه) ناموزگاری له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَ كُرْدٌ﴾ بو‌پیاوینک
 له‌خوتان تا بتانتر سیتیت ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلُكُمْ﴾ وه‌بیری (چاکه‌کانی خوا) بکه‌نه‌وه کاتنی ئیه‌وی کرد
 ﴿خُلُقَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به‌جینشین له‌پاش گه‌لی نوح ﴿وَرَأَوْا كُرْدٌ فِي الْخَلْقِ بَصَاطَةً﴾ وه‌له‌ش
 وقه‌لافه‌تی ئیه‌وی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ که‌واته بیری چاکه‌و به‌ره‌ه‌کانی
 خوا بکه‌نه‌وه ﴿لَمَّا كُنْتُمْ ثَقُلُونَ﴾ بو‌ئیه‌وی رزگارتان بیت ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان
 نایا بو‌ئیه‌و هاتووی بو‌ناومان که‌به‌ته‌ن‌ها خوا به‌رستین ﴿وَنَذَرُ مَا كَانَ يَدْعُ آبَاؤُنَا﴾ وه‌وازیبتین
 له‌وه‌ی باوک و باپیرانمان ده‌بانپه‌رستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُونَ﴾ که‌واته ئه‌و (سزایه‌ی) که‌به‌لینت پی داوین
 بو‌مان بیتنه‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و له‌راست گویانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ
 عَلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ فره‌مووی: بنگومان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه تووشتان بو‌وه ﴿يَجَسَّ
 وَغَضَبٌ﴾ سزاو خه‌شم و تو‌په‌یسی ﴿أَلْتَجِدُونَنِي فِي السَّمَاءِ﴾ نایا ده‌مه‌قالیم له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی
 چه‌ند ناوینک ﴿سَمِعْتُمُوهَا أَسْمَاءَ آبَائِكُمْ﴾ که‌ئیه‌و باوو باپیرانتان ناوتانه له‌بتانینک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطَانٍ﴾ که‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ریان نه‌ناردوته خواره‌وه ﴿فَأَنظِرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَطَرِّينَ﴾
 جا که‌واته چاوه‌روانی بکه‌ن منیش له‌گه‌لتان له‌چاوه‌روانانم ﴿فَأَنجِيتَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾
 نه‌وسائه‌وو نه‌وانه‌ش له‌گه‌لی بوون (وباوه‌ریان پی هیتا‌بو) به‌میه‌ره‌بانیه‌ک له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه رزگارمان
 کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌شمان له‌پیشه‌هیتا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو داده‌ناو باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌بو‌گه‌لی سه‌مودیش
 صالحی برایانمان نارد ﴿قَالَ يَسْقُومُ أَغْبُدُوا لِلَّهِ﴾ فره‌مووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌ته‌ن‌ها به‌رستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ جگه‌له‌و په‌رستراوینکی ترتان نی‌یه ﴿قَدْ جَاءَ ثَعْلَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ بنگومان
 مو‌عجیزه‌یه‌کی روونتان له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌هاتووه ﴿هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمُ آيَةٌ﴾ نه‌مه‌حوشتری
 خوایه که‌مو‌عجیزه‌یه‌که‌بو‌ئیه‌و ﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ جالی‌ی گه‌پرتن با‌خوا و به‌وه‌پرت
 له‌زه‌وی خوادا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا يُسُورٌ﴾ و نازاری مه‌ده‌ن و ده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خرابه ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابَ
 إِلِيمٍ﴾ (نه‌گه‌ر وابه‌کن) تووشی سزایه‌کی سه‌خت و به‌نازار ده‌بن ﴿۷۷﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بېر بکه نه وه له و کاته ی که خوا ئیوه ی گیرا ﴿خُلُقَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به جیشین له پاش هوزی عاد ﴿وَيُؤَاكُمُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا دایمه زراندن و نیسته جی کردن ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له ده شته کانیدا کوشکی بهرز دروست ده کهن ﴿وَتَنْجِبُونَ الْجِبَالَ طُوبًا﴾ وه له شاخه کانی دا، مال و خانوو دانه تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ ده بېر بکه نه وه له چاکه گه وره کانی خوا (وسو پاسی بکه ن) ﴿وَلَا تَقْنُؤُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه کاری مه کهن له ولاندا (و مه بن به خراپه کار و گیره شینوین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لانداده لووت به رزه کانی گه له که ی ووتیان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ به وانه ی لاوازو ژیر ده سته کرا بوون ﴿لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ﴾ نه وانه ی پروایان هیتا بوو له ناویاندا ﴿اتَّعَلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ نایا ده زانن که صالح په وانه کراوه له لایه ن په وهر دگاریه وه ﴿قَالُوا إِنَّا نَبَأٌ آتِيٌّ بِكُمْ بِمُؤْمِنٍ﴾ ووتیان بېنگومان نیمه پروادارین به وه ی که صالح پی په وانه کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خوین بهزل ده زانی ووتیان ﴿إِنَّا نَبَأٌ لَدِيَّ آمَنَ بِكُمْ بِكُمْ﴾ به پراستی نیمه بی باوه پین به وه ی که ئیوه پرواتان پی هیتاوه ﴿فَقَرُّوا الرِّقَابَ﴾ نه مجا خوشتره که بیان سه ربری ﴿وَعَتَوُا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ وه سه رکه شیان کرد له فهرمانی په ورو دگاریان ﴿وَقَالُوا لَنَصْلِحَ﴾ وه ووتیان: نه ی صالح ﴿أَنَّا نَبَأٌ آتِيٌّ بِكُمْ بِكُمْ﴾ نه و به ئینی (سزا) ی به نیمه ده دهیت بومان بیته دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه گهر تو له پیغه مبه رانی ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به هوزی نه وه وه بومه له رزه یه کی به تین لینی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هه موویان له مال و خانوو کانیان دا بوون به (لا شه ی) بی گیان و بی جوله ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ جا صالح پروی لی وه رگیران (و وازی لی هیتان) ﴿وَقَالَ يَتْلُو لَقَدْ أُنْفِثْتُكُمْ رَسُولًا رَبِّي﴾ وه فهرمووی نه ی گه له که م سویند به خوابه پراستی په یامی په ورو دگاری پی راگه یانندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه ناموز گاریم کردن و دلسوز بوم بۆتان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ﴾ به لام ئیوه ناموز گارو دلسوزانتان خوشناویت ﴿وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه لوطمان نارد، کاتیک به گه له که ی ووت ﴿أَنَا أَتُونُ الْفَجْشَةَ﴾ چون ئیوه نه و کاره زور به دو خراپه ده کهن که (نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ کهس له جیهاندا پینستان نه که وتوه له و (کاره پیسه) دا ﴿إِنَّكُمْ لَأَتُونُ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به پراستی ئیوه به پیاوان ناره زوتان ده شکینن؟ ﴿مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ﴾ له جیانی نافرته تان؟ ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به لکو ئیوه ده سته یه کی زیاده پون ﴿۱۶۰﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه له‌کە‌ی هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بینجگه له‌وه‌ی که‌وو تیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له‌شار و وولانه‌که‌تان (ل‌ووط و ئیمانداره‌کان) ده‌ربکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْشَأَ يَتَطَهَّرُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه که‌سانین که‌خوین پاک و ته‌میز ڕاده‌گرن ﴿فَأَنْجَبَتْهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ نه‌مجا ئیمه‌خو‌ی و شوینکه‌و توانیمان ڕزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرًا تَكُنْتُمْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه
 له‌خیزانه‌که‌ی که‌له‌تیا چووان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به‌سه‌را باراندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که‌سه‌ر نه‌نجامی تاوان باران چو‌ن بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَالَّذِي مَدَّ يَدَهُ لَآخَاةٍ شُعَيْبًا﴾ وه بو‌گه‌لی مه‌دیه‌نیش شوو عه‌یبی بریا نمان نارد
 ﴿قَالَ يَنْفِقُونَ عُقْبَى اللَّهِ﴾ فهرمو‌وی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به‌رستر او نکتان نی به‌بینجگه‌له‌و ﴿فَدَجَّاتُكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بینگو‌مان له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار تانه‌وه
 به‌لگه‌و مو عجیزه‌به‌کی ڕوون و ناشکرانان بو‌هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌واته له‌پێوانه
 و کێشانه‌تان دا ڕینک و ڕاست بن ﴿وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له‌زه‌ویدا خراپه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چا کردنی ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چا کتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 نه‌گه‌ر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له‌سه‌ر هه‌موو ڕینگایه‌ک دامه‌نیشن (رینگه
 مه‌گرن) ﴿تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ره‌شه‌بکه‌ن و به‌ره‌هه‌ستی ڕینگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ له‌و که‌سه‌ی باوه‌ڕی پی هیتابی ﴿وَتَبَغُّوهَا عِوَجًا﴾ و بتانه‌وینت ڕینگای خوا
 به‌لاری و چه‌وتی بخه‌نه‌ڕوو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه به‌یری نه‌و کاته‌بکه‌نه‌وه که‌ ئیوه که‌م بوون
 ﴿فَكَثَّرَكُمُ﴾ پاشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بده‌ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌ر نه‌نجامی خراپه‌کاران چو‌ن بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر کۆمه‌لێک له‌ئیوه ﴿أَمْسُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ڕیان هیتا بیت به‌و په‌یامه‌ی به‌مندا
 نیردراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا﴾ وه کۆمه‌لێکی تر تان باوه‌ڕیان نه‌هیتا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه‌وه نارام بگرن
 ﴿حَتَّى يَخُصِمَ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه‌تا خوا به‌ریار ده‌دات له‌نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه‌و (خوا)
 باشترینی به‌ریار ده‌رانه ﴿۷۱﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه‌و کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لا تدارانه‌ی که‌خو‌یان به‌گه‌وره دانه‌نا له‌ناو
گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) دا ووتیان ﴿لَخَرَجْنَاكَ شُعَيْبُ﴾ نه‌ی شوعه‌یب بینگومان ده‌رت ده‌که‌ین.
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ش که‌ بر وایان هینا وه‌ له‌ گه‌ل تودا ﴿مِنْ قَرِينَتَا﴾ له‌ شاره‌ که‌مان ﴿أَوَلَمْ نَعُودَنَّ
فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ده‌بی بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئاینی ئیمه‌ ﴿قَالَ﴾ (شوعه‌یب) فه‌رمووی: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾ نه‌گه‌ر
حه‌زیش نه‌که‌ین و پشیمان ناخوش بیت ﴿فَدَأْتَرِنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بینگومان درویه‌کی گه‌وره‌مان
بو‌خوا هه‌له‌سته‌وه‌ ﴿إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه‌ ناو ئایینه‌که‌تان (که‌بت په‌رستی به‌)
﴿بَعْدَ إِذْ بَخَسْنَا اللَّهَ مِنْهَا﴾ پاش نه‌وه‌ی که‌خوا پرگزاری کردین لئی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ په‌وانیه
بو‌مان بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ناو نه‌و (بت په‌رستی به‌) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رِئْسًا﴾ مه‌گه‌ر خوی په‌روه‌ردگارمان
بیه‌ویت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری په‌روه‌ردگارمان هه‌موو شتیکی گر توته‌وه‌. ﴿عَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته‌نها پشتمان به‌خوا به‌سته‌وه‌ ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نه‌ی په‌روه‌ردگارمان،
له‌نیوان ئیمه‌ و گه‌له‌که‌ماندا حوکم و بریار بده‌ ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو باشترینی
بریار ده‌رانی ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده‌سته‌وه‌ نه‌شرافی هوزه‌که‌ی که‌ بی بر وایان ووتیان
﴿لَئِنْ أَتَيْنَا شُعَيْبًا﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر ئیوه‌ شوین شوعه‌یب بکه‌ون ﴿إِنْ كُنَّا لَخَيْرُونَ﴾ به‌راستی
نه‌و کاته‌ زیان لیکه‌وتوان خو‌تانه‌ن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا به‌هوی نه‌وه‌ وه‌ بومه‌له‌رزه‌یه‌کی توند
لینی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ﴾ هه‌موویان له‌ماله‌کانیاند له‌ناو‌چوون (بی گیان و جووله‌که‌وتن)
﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ نه‌وانه‌ی که‌ شوعه‌یبیان به‌درو‌زانی (باوه‌ریان پی نه‌هینا) ﴿كَانَ لِرَبِّغُوا
فِيهَا﴾ (واتیا‌چوون) وه‌ك هه‌ر له‌و مالا نه‌دا نه‌ بو‌وبن (وتییدا نه‌زیان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
نه‌وانه‌ی که‌ شوعه‌یبیان به‌درو‌زانی (باوه‌ریان پی نه‌هینا) ﴿كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ﴾ هه‌ر نه‌وان خه‌سار و مه‌ند
بوون ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نیر (شوعه‌یب) پرووی لئی وه‌رگیران ﴿وَقَالَ يَقُومِ﴾ فه‌رمووی پیان:
نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿لَقَدْ أَرْسَلْتُكُمْ رَسُولًا مِّنِّي﴾ سویند به‌خوا به‌راستی من په‌یامی په‌روه‌ردگارم به‌
ئیه‌وه‌ گه‌یاند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ناموزگاریم کردن ﴿فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا‌چوون
بو‌هوزی بی بر واکافر غه‌م و خه‌فت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ ئیمه‌ بو‌هه‌ر گوندو
شاریک پیغه‌مه‌رینکمان په‌وانه‌ کردیت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا﴾ دانیشتوانیمان تووش کردووه‌ ﴿يَا أَيُّهَا
الضَّرَاءُ﴾ به‌نه‌بوونی و که‌م ده‌رامه‌تی (به‌زیان و نه‌خوشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ تاله‌ په‌روه‌ردگار
بپارینه‌وه‌ و په‌شیمان بینه‌وه‌ ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ له‌دواییدا خراپه‌ و ناخوشیه‌که‌مان
گو‌ری به‌چاکه‌ و خوشی ﴿حَتَّىٰ عَفَّوْا﴾ هه‌تا زور بوون و گه‌ش‌ه‌یان کرد له‌مال و سه‌روه‌ندا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه‌
ووتیان: ﴿قَدْ مَسَّ آلَاءُ الْفِرَاءِ وَالسَّرَّاءِ﴾ بینگومان باو و باپیرانمان تووشی زیان و ناخوشی و نه‌خوشی
بوون ﴿فَأَخَذَتْهُمُ بَغْةٌ﴾ جا له‌ناکاودا سزمان گرتنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که‌ هه‌ستیان
نده‌کرد ﴿۱۶﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ و نه گهر دانیشتونانی شار و گونده‌کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوه‌ریان بهیتایه و خویان
 بیاراستنایه (له قه‌ده‌غه کراوه‌کانی خوا) ﴿فَلَنَحْنُ عَلَيْهِمْ بِرُكَّتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی دهر‌گای
 به‌ره‌کانی ناسمان و زه‌ویمان بۆ ده‌کردنه‌وه ﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا﴾ به‌لام بر وایان نه‌هیتا (به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان)
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ﴾ نه‌مجانیمه‌ش نه‌وانمان گرت و سزمان دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی نه‌و خراپانه‌وه‌ی
 ده‌یان کرد ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ نایا خه‌لکی نه‌و شار و گونده‌انه‌ترسیان نه‌بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 بَيِّنَاتٍ﴾ له‌وه‌ی سزای نیمه‌یان بۆ بیت له‌شه‌ودا ﴿وَهُمْ لَا يَمُورُونَ﴾ کاتیک نه‌وان خه‌وتوون ﴿وَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه‌نایا خه‌لکی نه‌و شار و گونده‌انه‌ترسیان نه‌بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا﴾ له‌وه‌ی
 که‌سزای نیمه‌یان بۆ بیت ﴿صُحُفٍ وَمُتَعَبِينَ﴾ له‌چیشته‌نگاودا له‌کاتیکدا یاری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا نایا له‌پیلانی خوا نه‌ترسان و بی‌باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 ده‌ی که‌س له‌پیلانی خوا دلنیا نابیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ جگه‌له‌که‌سانی زه‌ره‌رمه‌ند نه‌بیت
 ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ﴾ نایا پروون نه‌بۆته‌وه‌ بۆ نه‌وانه‌ی زه‌وویان به‌میرات بۆ ده‌مینیته‌وه
 ﴿مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دوا‌ی (تیا چوونی) خاوه‌نه‌پیشوه‌کانیان ﴿أَن لَّوْشَكُنَّ﴾ نه‌گهر بمانه‌ویت
 ﴿أَصْبَحَ نُفُوسُهُمْ فِي يَوْمٍ﴾ به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه‌ دوو‌چاری به‌لایان ده‌که‌ین ﴿وَتَطَّلِعُ عَلَىٰ آلُوبِهِمْ﴾ وه
 مؤر ده‌نیین به‌سه‌ر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ئیر نه‌وان (هیچ په‌ند و نامۆز‌گارییه‌ک) نایستن
 ﴿يُنَالِكَ الْقُرَىٰ﴾ نه‌و شار و گونده‌انانه‌ی (که‌ویرانمان کردن) ﴿تَقْصُصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا﴾ هه‌ندیک له
 هه‌واله‌کانی ده‌گپینه‌وه‌ بۆت ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پیغه‌مبه‌رانیان
 بۆهات به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی پروونه‌وه ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ به‌لام باوه‌ریان نه‌هیتا ﴿بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌پیش دا به‌درویان ده‌زانی ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ نا به‌و جو‌ره‌خوا مؤر ده‌نیت
 به‌سه‌ر دلی بی‌باوه‌ران دا ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ زۆربه‌ی نه‌وانمان نه‌دی خاوه‌نی هیچ
 په‌یمانیک بن ﴿وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی زۆربه‌یانمان دی سه‌ره‌پنچی که‌ر (و تاوانبار)
 بوون ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ﴾ پاشان دوا‌ی نه‌وانه‌ی (که‌باسمان کردن) مووسامان نارد ﴿يَتْلِيَنَا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌کانمانه‌وه‌ بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿فَقَظَمُوا
 بِهَا﴾ به‌لام نه‌وان به‌نیشانه‌کان (بی‌پروا بوون) و سته‌میان کرد ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا بروانه‌و سه‌رنج بده‌که‌سه‌ره‌نجامی له‌فرمان دهر‌چووان و خراپه‌کاران چۆن بوو ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ
 مُوسَا فِرْعَوْنُ﴾ ئه‌ی فیرعه‌ون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی من
 پیغه‌مبه‌رینکم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان: ﴿ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمه بر و امان هیتا به پیره‌وردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که پیره‌وردگاری موسا و هارونه ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعه‌ون ووتی: ﴿ءَامَنْتُ بِهِمْ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾ پیش شه‌وه‌ی ئیزنتان بدهم باوه‌رتان پی هیتا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به‌راستی ته‌مه ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُكُمْ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه‌خشه‌تان بۆ کیشاوه‌لهم شارده‌ا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ تا دانیشتوانه‌که‌ی لی دهر بکه‌ن. ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جاله‌دواییدا ده‌زانی (چیتان لی ده‌که‌م) ﴿لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾ سویند بیت ده‌ست و قاچتان بیرم ﴿مَنْ خَلَفَ﴾ به‌پیچه‌وانه‌وه (چه‌پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَتَجْعَلُ﴾ ته‌مجا سویند بی گشتان هه‌لده‌واسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به‌فیرعه‌ون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمه‌دلنیا‌سن که بۆ لای پیره‌وردگارمان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا﴾ تو هیچ ره‌خنه‌یه‌کت له‌ئیمه‌نی به ﴿إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا﴾ جگه‌له‌وه‌ی که ئیمه‌باوه‌رمان به‌به‌لگه و نیشانه‌کانی پیره‌وردگارمان هیتاوه ﴿لَمَّا جَاءَ ثَمَّ﴾ کاتی بۆ مان هات ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ته‌ی پیره‌وردگارمان نارامیمان به‌سه‌ردا بریزه ﴿وَوَقَّعْتُ الْمُسْلِمِينَ﴾ و به‌موسولمانیه‌تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ندیک له‌ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌ده‌ستانی گه‌لی فیرعه‌ون ووتیان ﴿أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ﴾ نایاواز له‌موسا و هوزه‌که‌ی ده‌هیتی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی له‌وولاتدا (خاکی میسرده‌ا) خرابه‌کاری بکه‌ن ﴿وَيَذَرُكَ وَءَالِهَتَكَ﴾ و ده‌ست له‌خوت و په‌رستراوه‌کانت هه‌لبگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی: ﴿سَقَتِلَ ابْنَتَاهُ﴾ له‌مه‌ودوا کوره‌کانیان ده‌کورین ﴿وَسَخَّيْنَاهُ نِسَاءَهُهُ﴾ و ئافره‌تانیان ده‌هیلینه‌وه به‌زیندوویی (بۆ خزمه‌ت کردن). ﴿وَإِنَّا لَوَفُّهُمْ قَهْرُونَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌ده‌سه‌لاتدارین به‌سه‌ریاندا ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَآصِرُوا﴾ داوای یارمه‌تی له‌خوا بکه‌ن و خو‌راگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بینگومان هه‌موو زه‌وی مولکی خوا به. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ده‌یدا به‌هر که‌س له‌به‌نده (شیاوه) کانی که‌خوی بیه‌ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سه‌ره‌نه‌جانی چاک بۆ خواناسانه ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان: ﴿أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش هاتنی تو بۆ ناومان ئازار دراین ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتنی تو بۆ ناومان (به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوْكُمْ﴾ به‌لکو پیره‌وردگارتان دوزمه‌که‌تان له‌ناو به‌ریت ﴿وَيَسْتَخْلِفْكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به‌جینش‌سین (ی دوزمه‌کانتان) له‌سه‌ر زه‌وی ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جاته‌ماشاده‌کات ئیوه‌چون کار ده‌که‌ن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونمان سزادا ﴿بِالْيَمِينِ﴾ به‌ووشکه‌سالی وقات و قبری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِ﴾ و که‌م بوونه‌وه‌ی به‌رو بوومی میوه و کشتوکاله‌کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ بۆ ته‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و (به‌ند وهر بگرن) ﴿۱۶۵﴾

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ نَحْنُ﴾ جا کاتی چاکه‌یان بۆ بهاتایه (له سه‌روه‌ت و به‌روبووم) ﴿قَالُوا لَنَاهِدَهُمْ﴾ ده‌یان ووت: ئەمە هەر هی ئیمه‌یه (شایسته‌ی ئیمه‌یه) ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به‌لام کاتی تووشی به‌لا و خراپه‌ی بونایه ﴿بِظُلْمٍ وَأَيْمُونٍ وَمِنْ مَعَهُ﴾ (ده‌یان ووت) به‌هۆی شوومی مووسا و شوین که‌وتووایه‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُمُ اللَّهَ﴾ بیدار بن بینگومان نه‌و (ناخوشیانه‌ی به‌لایانه‌وه‌ شووم و خراپه‌ی له‌لایه‌ن خواوه‌یه) (نه‌ک مووسا و ئیمانداران) ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌یان بی‌ئاگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ ده‌یان ووت (به‌مووسا) ﴿مَهْمَا نَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هەر موعجیزه‌یه‌ کمان بۆ بهیتی ﴿لَنَسْحَرَنَّهُ بِهَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی جادوو مان لی بکه‌ی پی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وه‌ ئیمه‌ باوه‌رت پی ناهیتین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وسا ئیمه‌ش ناردمانه‌ سه‌ریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و نه‌سپی ﴿وَالصَّفَّادِغَ﴾ جوړه‌ها بۆق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿ءَاَنتُمْ مُقْضَلَاتٍ﴾ که‌چند به‌لگه‌و موعجیزه‌یه‌کی ږوون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که‌چی خو‌یان به‌گه‌وره‌ زانی (له‌وه‌ی که‌ بږوا بهیتن) ﴿وَكَا نُوا فَمَا تُجْرِمُونَ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ گه‌لنکی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ﴾ کاتیکیش نه‌و سزاو به‌لایان به‌سه‌ردا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْوَسَىٰ آذِغْ لَنَا ذٰلِكَ﴾ نه‌ی مووسا له‌ په‌روه‌ر دگارت پیاږیره‌وه‌ بۆمان ﴿يَمَاعِيهِدَ عِنْدَكَ﴾ وه‌ک به‌لینی به‌تو داوه ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ سویندبی گه‌ر نه‌م به‌لاو سزایه‌مان له‌سه‌ر لابه‌ری ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بینگومان باوه‌رت پی دینین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به‌نو ئیسرائیلت له‌گه‌لدا ده‌نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ﴾ به‌لام کاتیک سزا که‌مان له‌سه‌ریان لابرده‌ ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ لَّهُمْ يَلْعَوْنَ﴾ تاگه‌یشتنه‌ ماوه‌ی دیاری کراو (بۆ تیاچوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ﴾ ده‌ست به‌جی به‌یمانه‌ که‌یان هه‌لوه‌شاندوه‌ه ﴿فَأَنقَضْنَا مِيثَقَهُمْ﴾ جا توله‌مان لی سه‌ندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي آيَةِ﴾ وه‌ له‌ ده‌ریادا خنکاندمانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه‌ کانی ئیمه‌ نه‌بوو ﴿وَكَا نُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه‌ه‌میشه‌ لی‌یان بی‌ئاگا بوون ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ نیت (له‌جینگای گه‌لی فیرعه‌ون) نه‌و گه‌له‌مان نیشته‌جی کرد ﴿كَانُوا يَسْتَعْصِفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که‌ه‌میشه‌ ده‌چه‌و سترانه‌وه‌ له‌پوژه‌لات و پوژناوای نه‌و وولاته‌دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که‌پیت و به‌ره‌که‌تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و به‌لینی هه‌ره‌جوانی په‌روه‌ر دگارت به‌ته‌واوی هاته‌دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ نه‌وی ئیسرائیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به‌هۆی نارامگری یانه‌وه‌ (له‌سه‌ر نا‌ره‌حه‌تی به‌کان) ﴿وَدَمَرْنَا﴾ وه‌ ږوو خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ نه‌و کوشک و ته‌لارانه‌ی فیرعه‌ون و گه‌له‌کی دروستیان کردبوو ﴿وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و (میوه‌ و ږه‌ز و باخانه‌ی) که‌ که‌پریان بۆ کرد بوو ﴿

﴿وَجُوزَ نَابِئِ إِسْرَءِيلَ الَّذِي خَرَّ﴾ نه مجا نه وهی ئیسرا ئیلما ن له و ده ریا په پرا نده وه (فیرعه ون و گه له که یمان تیدا خنکاند) ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ﴾ نه مجا تو ووشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ به رده وام خه ریکی به رستنی بته کانیا ن بوون ﴿قَالُوا لِمُوسَى﴾ (جو و له که کانیش) ووتیا ن: ئه ی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ههروهك ئه و به رسترا وانه ی ئه وان تویش په رسترا ویکما ن بو دابنی ﴿قَالَ﴾ موسا فه رمووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به پراستی ئیوه هوزیک ی نه فامن ﴿إِنَّ هَذِهِ إِلَهَاتُكُمْ فَإِنَّهُمْ عَمُونَ﴾ وه هه رچی ده کهن به تال و هه لوه شوا ویه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه رمووی: ﴿أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْعَدُ إِلَهًا﴾ نایا جگه له خوا داوای په رسترا ویک ی تر تان بو بکه م ؟ ﴿وَهُوَ قَصْدُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ که (ئو خوا یه) ریزی داوون به سه ر جیهانیا ندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَا نَادًا﴾ (بیر بکه نه وه) له و وه خته ی رزگارما ن کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسْمُومُونَكُمْ سُوءَ السُّوءِ أَلْغَدَابِ﴾ که نه شکه نجه و نازاری سه ختیا ن ده دان ﴿يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَ كُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُمْ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان ده هیشته وه (بو خز مه تی خو یا ن) ﴿وَفِي ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ وه له و (نازاردانه) تاندا نا قی کردنه وه یه کی گه و ره بو و له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَعَدْنَا مُوسَى﴾ وه به لیتمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شه و ﴿وَأَتَمَّمْنَا وَعْدَ بَعِثْنَا نَادًا﴾ تر ما وه که مان ته و او کرد ﴿فَنَزَعْنَا مِن فِرْعَوْنَ رِيَّةَ رَبِّهِ﴾ نه و سا وه ختی دیداری په روه ردگاری بو و به چل شه وی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفْنِي فِي قَوْمِي﴾ تو له نا و گه له که مدا جیشینم به ﴿وَأَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی ریبازی خرابه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی دیاری کرا ومان (بو گفتوگو کردن له گه لمان) ﴿وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار و و تو ویزی له گه لدا کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: ئه ی په روه ردگارم ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خو تم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ لَن نَرِيَّ﴾ (په روه ردگار) فه رمووی: تو (له دنیا دا) من نابینی ﴿وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری (لای) شاخه که بکه ﴿فَإِنْ أَسْقَرَمَكَ آتَهُ﴾ جا نه گه ر نه و شاخه له شوینی خوی دا نه جولا ﴿فَسَوْفَ تَرِيَّ﴾ ئه وه دوا ی که مینک تو ش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَخَلَّى رِئُهُ الْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی ده رخت بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكًّا﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (و له گه ل زه ویدا ته ختی کرد) ﴿وَحَرَّمُوسَى صَوْغًا﴾ و موسا ش به یی هوشی که و ت به پرو ودا ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا هاته وه (چاک بو ویه وه) ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ﴾ فه رمووی: پاکی و بی گه ردی بو تو (ئه ی په روه ردگار) ﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه پرا مه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می پروا دارنم ﴿

﴿قَالَ﴾ (په‌روەردگار) فەر مووی: ﴿يَتْمُوْنَ﴾ ئە‌ی مووسا ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من قوم هه‌لبێژاردوه‌ به‌سەر هه‌ موو خه‌لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به‌په‌یامه‌ کانم ﴿وَبِكَلِمَتِي﴾ و‌ قسه‌ کردنم (له‌ گه‌لت راسته‌ و‌خو) ﴿فَخَذْنَا مَائِدَتَكَ﴾ که‌واته‌ ئە‌وه‌ی پێم به‌خشییوی توند ده‌ستی پێوه‌ بگره‌ ﴿وَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌ له‌ سوپاس گوزاران به‌ ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ﴾ و‌ له‌و پارچه‌ ته‌ختانه‌دا بۆمان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌ هه‌موو جوژه‌ باسێک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په‌ند و‌ نامۆزگاری و‌ باسی هه‌موو شتێک به‌روونی (که‌ پێوستانیان پێی ی بیت) ﴿فَخَذَاهَا بِقُوَّةٍ﴾ که‌واته‌ (مووسا) به‌توندی بیانگره‌ و‌ ناگاداریان به‌ ﴿وَأَمْرًا مِّنْكَ﴾ وه‌ فەرمان به‌ گه‌له‌ که‌ت بکه‌ ﴿بِأَخْذِهَا بِحَسَنَتِهَا﴾ تا ده‌ست بگرن و‌ په‌فتار بکه‌ن به‌ جوانتر و‌ چاکترینیان ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِ الْقُسُوفِ﴾ به‌زووبی جێ و‌ شوێن له‌سنوور ده‌رچوو‌انتان نیشان ده‌دم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ﴾ لایان ئە‌ده‌م له‌ به‌لگه‌ و‌ نیشانه‌ و‌ نایه‌ته‌کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌ خویان به‌ گه‌وره‌ داده‌نین له‌سەر زه‌ویدا ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهه‌ق و‌ ناپه‌وا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلْعًا أَبَدًا﴾ ئە‌وانه‌ ئە‌گه‌ر هه‌موو نایه‌ت و‌ موعجیزه‌یه‌ک ببینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ باوه‌رپێی ناهێتنن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَيْلًا أَرْتَدَّ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر نایینی راست و‌ دروست ببینن ﴿لَا يَخْذَوْهُ سَيْلًا﴾ نایکه‌ن به‌ رێباز و‌ نایینی خویان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَيْلًا أَلْفَيْ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر رینگه‌ی گومرایی و‌ نایینی چه‌وت ببینن ﴿يَخْذَوْهُ سَيْلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌ نایین و‌ رێباز بۆ خویان ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه‌موو ئە‌مانه‌ له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌ که‌ به‌لگه‌ و‌ نیشانه‌کانی ئێمه‌یان به‌درو‌ ده‌زانی ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه‌ هه‌میشه‌ بێ ناگا بوون لێیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ که‌سانێک که‌ به‌لگه‌ و‌ نیشانه‌کانی ئێمه‌یان به‌ درو‌زانی ﴿وَلَقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها دیداری رو‌ژی دواییان (به‌ درو‌زانی) ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کار و‌ کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌ هیچ ده‌رچوو (پو‌چه‌ل بوویه‌وه‌) ﴿هَلْ يَخْشَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا جگه‌ له‌و (خراپانه‌)ی که‌ ده‌یان کرد سزا ده‌درێن؟ ﴿وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ عَدُوِّهِ﴾ وه‌ هوزی مووسا پاش (رو‌یشتنی) مووسا درو‌ستیان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا﴾ له‌ خشل و‌ زیړه‌کانیان په‌یکه‌ری گوێره‌ که‌یه‌ک ﴿لَّهُمْ حُورٌ﴾ که‌ قو‌ره‌ی (وه‌ک گوێره‌ که‌ی) هه‌بوو ﴿الَّذِينَ رَأَوْا أَنَّهُمْ لَا يَخْلَعُونَ﴾ نایا ئە‌وانه‌ نه‌یانبینی که‌ بینگومان ئە‌و (گوێره‌ که‌یه‌) قسه‌یان له‌ گه‌لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و‌ هیچ رێبازیکیشیان نیشان نادات ﴿أَخْذُوهُ﴾ کردیان به‌ (په‌رستراو) ﴿وَكَانُوا أَظْلَمِينَ﴾ و‌ ئە‌وانه‌ سته‌مکار بوون ﴿وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ کاتی له‌ ده‌ستیان ده‌رچوو (زور په‌شیمان بوونه‌وه‌) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ صَلُّوا﴾ وه‌ تیگه‌یشتن و‌ بینان که‌ بینگومان گومرابوون ﴿قَالُوا﴾ و‌وتیان: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا﴾ سو‌یند به‌ خوا ئە‌گه‌ر په‌روەردگارمان به‌زه‌بی پێماندا نه‌یه‌ته‌وه‌ ﴿وَيَغْفِرَ لَنَا﴾ وه‌ له‌ گونا‌هه‌کانمان خوش نه‌بێت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئە‌وه‌به‌راستی ئێمه‌ له‌ زیان لی که‌وتوان ده‌بین ﴿١٦٨﴾

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه پرایه وه ناو هوزه که ی ﴿عَظِيمًا﴾ بهرق و تورپه بیه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به گویره که په رسته کان) ﴿يَسْمَاعِلُفُتُونِي مِنْ بَعْدِي﴾ له دوی من چ جیتشینیکی بهد فپرو خراب بوون ﴿أَعِثُّنَا أَمْرًا رَبِّكَ﴾ نایا په له تان کرد له فرمانی په روره دگارتان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأَوَّلَ﴾ (موسا) تهخته کانی (تهوراتی) فری دا ﴿وَلَا تَذَرْنِي أَدْبَارَ الْعَذَابِ﴾ وه (قری) سه ری (هاروونی) برای گرت و بهرو خوی رایکیتشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿إِنِّي كُورِي دَايِكُمْ﴾ ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي﴾ بهراستی هم گله لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُ يَفْتُلُونَنِي﴾ نزیك بوو بسم کوزن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تُجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ و له گله هوزی ستم کاراندا داممهنی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فرمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ ئی په روره دگارم له خوم و برا کهم خوش به ﴿وَأَدْخِلْنِي رَحْمَتِكَ﴾ وه بمانخه ره ناو به زه بی و میهره بانی خوته وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره بان ترینی هم موو میهره بانایت ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْوَعْلَ﴾ بهراستی ئو که سانه ی که گویره که په رست بوون ﴿سَيَبْقَىٰ ظَمْرُكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ له مهو دوا ده که ونه بهر رق و خه شمی په روره دگاریان ﴿وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه روه ها رسوایی و زه لیلی له ژبانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ هه ر به و جوړه سزای درو هه لبهستان ده ده یس ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا الشَّيْئَاتِ﴾ وه ئه وانه ی گونا هیان کرد ﴿ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دوی ئه وه ته و به یان کرد ﴿وَوَآمَنُوا﴾ و باوه ریان هیئا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بینگومان په روره دگارت پاش ئو (باوه رهیئان و توبه کردنه) ﴿لَعَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ لیسورده ی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا تورپه بی به که ی نیشته وه ﴿أَخَذَ الْأَوَّلَ﴾ تهخته کانی (تهوراتی) هه لگرت هه وه ﴿وَفِي سُجَّتِهَا﴾ و له په نووس و نوسراوی ئو (تهختانه) دا ﴿هَذِي رَحْمَةٌ﴾ رینموونی و به زه بی گه و ره هه بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾ بو که سانیت که له په روره دگاریان ده ترسن ﴿وَأَخَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گله که ی خوی هلی بزارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لِيَمِيتَنَّا﴾ بو کات و شونی دیاری کراو له گله ئیمه (بو ئه وه ی له کبوی طور ته و به بکه ن له تاوانی گویره که په رستیه که یان، جا کاتیک هاتنه ئووی ووتیان به موسا بروات پی ناهینین تا خوانه بینین تو خوت قسه ت له گله کرد با ئیمه ش بیبینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فرمووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ ئی په روره دگارم گه ر بتویستایه ﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ الْوَعْدِ﴾ له مهو پیش ئه وان و منیشت له ناو ده برد ﴿أَنْهَلِكُنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو ده بهیت ﴿بِمَا فَعَلَ الشُّقْقَاءُ مِنَّا﴾ به هوی ئه وه ی که گیل و نه فامه کانمان نه نجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ ئمه ته نهها تا قی کردنه وه به کی خوته ﴿تُضِلُّ بِهَا مَن شَاءَ﴾ هه ر که سینکت بویت به و هوی وه گو مپرای ده که بیت ﴿وَيَهْدِي مَن شَاءَ﴾ وه هه ر که سینکت بو ی رینموونی ده که بیت ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه ر تو پشتیوان و (په ستر اومانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته لیمان خوش بیه و په حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باشتیرین لی بورده هه ر توی ﴿۱۶۹﴾

﴿وَاصْنَبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواهه) له‌م دونیادا چاکه‌مان بۆ بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها له‌پوژی دوايشدا ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ به‌راستی ئیمه بۆ لای تو گه‌پاویته‌وه ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) فه‌رمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو سازم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه‌ر که‌سی ده‌که‌م که‌بمه‌وی ﴿وَرَحْمِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه‌به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه ﴿فَسَاكُنْهَا الَّذِينَ﴾ جا له‌دوایی دا نه‌و (به‌زه‌یی یه‌م) ده‌نووسم بۆ نه‌وانه‌ی ﴿يَتَّقُونَ﴾ پارێزکار و له‌خواترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کات ده‌ده‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه‌وانه‌ش که‌ به‌پروا به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌ دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئهم ره‌حمه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار) بۆ نه‌وانه‌یه‌ که‌ شوین پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وتوون که‌ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌واره و (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار وه‌هاتووه) ﴿الَّذِي يُخَذُّوهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ﴾ نه‌و که‌سه (پیغه‌مبه‌ریکه‌ نه‌هلی کتاب سیفه‌تی ده‌زانن) چونکه‌ به‌نووسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْعُرْفِ﴾ که‌ فه‌رمانیان پێ ده‌کات به‌چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و پێگه‌ریان لێ ده‌کات له‌خراپه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته‌خاوین و پاکه‌کانیان بۆ حه‌لال ده‌کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ وه‌شته‌پسه‌کانیان لێ حه‌رام (قه‌ده‌غه) ده‌کات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و باره‌قورس و گه‌رانه‌کانیان له‌سه‌ر لاده‌بات و ﴿وَالْأَغْلَالَ﴾ نه‌و کۆت و زنجیرانه‌ش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که‌ به‌سه‌ریان وه‌بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ نه‌مجا نه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ریان به‌و (پیغه‌مبه‌ره) هیتابیت ﴿وَعَزَّزُوهُ﴾ و پێزو قه‌دریان بۆ دانابیت ﴿وَوَصَّوهُ﴾ یارمه‌تیاں داویت و پشتیوانیاں لێ کردبیت ﴿وَاتَّبَعُوا النَّوْزَ﴾ و په‌یره‌وی نه‌و نووره‌یان کردبیت (که‌قورئانه) ﴿الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ﴾ که‌له‌گه‌لیدا نیراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه‌وان هه‌موو (که‌باسکران) له‌پزگار بووانن ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی مه‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری خوام بۆ ئه‌وه‌هه‌مووان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌و (خواه‌یه‌ی) که‌ته‌نها بۆ نه‌وه، مولکی هه‌موو ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراوینکی راست نییه‌جگه‌له‌نه‌و ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده‌ژینیت و ده‌مرنیت ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته‌ به‌پروا به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که‌نیراوینکی نه‌خوینده‌واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه‌ویش باوه‌ری به‌خوا ﴿وَكَلِمَتِهِ﴾ و به‌ووته‌کانی هه‌یه ﴿وَأَنبِئُوهُ﴾ ئیوه‌ش شوینی بکه‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن ﴿لَعَذَابُكُمْ تَشَدُّونَ﴾ تا بکه‌ونه‌سه‌ر پێگای راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وه‌له‌هه‌وزه‌که‌ی مووسادا ﴿أُمَّةٌ﴾ نا‌قیمیکی گه‌وره‌هه‌ن ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که‌پێنموونی خه‌لکی ده‌که‌ن به‌حه‌ق و راستی ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ و هه‌ر به‌حه‌قیش دادوه‌ری ده‌که‌ن ﴿۱۷۰﴾

﴿وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أَمَّا﴾ ته‌وان (ج‌و‌له‌که) مان کرد به دوانزه تیره و تایفه‌وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه وه‌حیمان ب‌و موسا کرد ﴿إِذْ أَسْتَشْفَعُ قَوْمَهُ﴾ کاتیک که ه‌وزه‌که‌ی داوای ناویان لی کرد (له‌تینواندا) ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ که به گ‌و‌چانه‌که‌ت بده له‌به‌رده‌که ﴿فَأَنْبَجَسَتْ مِنْهُ﴾ نیر ده‌ست به‌جی لی ه‌ه‌لقولا ﴿أَفَتَتَّاعَشِرَةَ عَيْنًا﴾ دوازه‌کانی ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ﴾ ب‌یگومان ه‌ه‌ر تیره و تایفه‌یه‌ک ج‌یگای ناو خواردن‌ی خوی ده‌زانی ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه‌ه‌ه‌ورمان کرد به‌سینه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گ‌ه‌ز‌و و بالنده‌ی (شیل‌قه) مان ب‌و ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له‌و‌ر‌ز‌ق و ر‌و‌زیه‌ پاکانه‌ بخون که پ‌یمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وه‌ته‌وانه (به‌وتاوانانه) هیچ‌سته‌میکیان له‌ئیمه‌نه‌کرد ﴿وَلَكِنْ﴾ به‌ل‌کو ﴿كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ه‌ه‌ر‌سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (ب‌یرب‌که‌روه) کات‌ی به‌وان ووترا ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له‌ناو‌ته‌و‌شاره‌دا (ب‌یت‌المقدس) نیشته‌ج‌ی ب‌ین ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ له‌(خواردنه‌کانی) ته‌وی بخون له‌ه‌ه‌ر لایه‌ک‌ه‌زتان کرد ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و ب‌ل‌ین: (داوای) ئیمه‌سرپ‌ینه‌وه‌ی گ‌ونا‌ه‌ه‌کانمانه ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له‌ده‌روازه‌ی (شاره‌وه) به‌س‌و‌رده‌بر‌دنه‌وه‌بر‌ونه‌ر‌و‌وره‌وه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ته‌وسا له‌خرابه‌و‌تاوانه‌کانتان ده‌بو‌ور‌ین و خوش‌ده‌ب‌ین ﴿سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ له‌ناینده‌دا (پاداشتی) چاکه‌کاران زیاد‌ده‌که‌ب‌ین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که‌چی ته‌وانه‌یان که‌سته‌میان کرد گ‌و‌ر‌بیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ ته‌و (ووته‌ی) که‌پ‌یان ووترا بو‌و به‌ووته‌یه‌کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجًّا﴾ ئیمه‌ش (داوای ته‌وه) س‌زایه‌کمان ناردنه‌سه‌ریان ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ له‌ناسمانه‌وه ﴿يَمَّا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به‌ه‌وی ته‌وه‌وه که به‌رده‌وام‌سته‌میان ده‌کرد ﴿وَسَقَلَّ لَهُمُ الْعَرْشُ﴾ وه‌پ‌رس‌یاریان لی ب‌که‌ده‌ریاره‌ی ته‌و‌شاره‌ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ﴾ که‌له‌ن‌زیک‌ده‌ریا (ی‌سور) بو‌و ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ که‌له‌ر‌و‌زی شه‌مه‌دا ده‌ست‌در‌ی‌زیان ده‌کرد (به‌وه‌ی‌راوه‌ماسیان ده‌کرد له‌کاتیک‌دا‌خوای گ‌ه‌وره‌له‌و‌ر‌و‌زه‌دا‌راوه‌ماسی لی‌قه‌ده‌غه‌کردبوون) ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا﴾ چونکه‌له‌ر‌و‌زی شه‌مه‌که‌یاندا‌ماسیه‌گ‌ه‌وره‌کان ده‌هاتن وده‌رده‌که‌وتن به‌سه‌ر‌ئاوه‌وه (خوای گ‌ه‌ورو‌به‌مه‌تاقی‌کردنه‌وه) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْبُتُونَ﴾ وه‌ر‌و‌زیک‌که‌شه‌مه‌نه‌بوایه ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیه‌گ‌ه‌وره‌کان نه‌ده‌هات‌ب‌ویان ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ﴾ نا‌به‌و‌ج‌وره‌تاقیمان‌کردنه‌وه ﴿يَمَّا كَانُوا يَقْسُطُونَ﴾ چونکه‌له‌فه‌رمانی‌خوا‌ده‌رده‌چوون وسه‌ر‌پ‌ی‌چی‌یان ده‌کرد (به‌وه‌ی‌ف‌یل‌یان‌کرد، ده‌چوون له‌ر‌و‌زی ه‌ه‌نیدا‌ت‌و‌ره‌کانیان‌داده‌نا، و‌ر‌و‌زی‌یه‌ک‌شه‌مه‌ش ه‌ه‌ل‌یان‌ده‌گر‌ته‌وه‌به‌مه‌ش‌فه‌رمانه‌که‌ی‌خوایان‌ش‌ک‌اند) ﴿

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کاتې تاقمې له وان (به تاقمېکی تریانی) ووت ﴿لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورگاری
 کومه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ که خوا له ناویان دوبات ﴿أَوْ مَعِدَّةٌ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی
 سهخت سزایان دوبات ﴿قَالُوا مَعِدَّةٌ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ ووتیان: تا لای په روه ردگارتان به هانه و عوزر بی
 (و تاوانبار نه بین له سهر بی ده نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به لکو نه وان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا
 سَوَّاهُمْ صُرُوا بِيَدِهِ﴾ نه مجا کاتې نه وهی پنی نامورگاری کرابوون له بیریان چوو ﴿أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
 عَنِ السُّوءِ﴾ نه وانهی بهر گریبان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانهش
 که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ بَّيِّنٍ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی
 ده رچوونیان له فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَاوْا عَن مَّا هُوَ أَعْتَدَ﴾ جاکاتیک یاخی بوون له نه وهی قه دهغه
 کرابوون لی ﴿فَلَمَّا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ قُوَّةٌ حَسْبُكَ﴾ نه وسا پیمان ووتن: بینه چند مه یموونیکي دوور خراوهی
 بی نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (نه ی موحه ممد) بیرکه ره وه) کاتې په روه ردگارت رایگه یاندو
 دای به گونچکه یاندا ﴿لِيَتَّبِعَنَّ عَلَىٰ هُمْ﴾ سوتندی بینگومان دهینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا
 پوړی دواپی ﴿مَنْ يَسْمُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که سانی که سزای توند و به دیان پی بچیرئ ﴿إِنْ رَّكَتَ
 لَسْرِيعٍ الْعِقَابِ﴾ به راستی په روه ردگارت تولهی خیرایه ﴿وَلَهُ الْعَاقِبَةُ﴾ به راستی لی خوش بوو و
 میهره بانیسه ﴿وَقَطَّعْتَ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا﴾ وه نه وانمان له سهر زهوی دابه چند کومه لیک دابهش
 کرد ﴿وَمِنْهُمْ أَصْلَاحٌ﴾ هه ندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ دُورٌ ذَلِكَ﴾ وه هه ندیکیشان وه که نه وان
 نه بوون (بی باوهر بوون) ﴿وَيَكُونُ لَهُمْ بِالْحَسَنَةِ﴾ وه تاقیمان کردنه وه به چندنه ها چاکه و خوشی
 ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به چندنه ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگه رینه وه
 (بوی لای خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَدِيدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دواي نه وان جی نشینانیکي خراب هاتنه جینگه یان
 ﴿وَوَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میرانگری ته ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ که هدر بومال و سامانی
 (حرامی) نه م دنیا به هه ولیان نه دا نه وه شیان هه لبزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَيُعَذِّبُنَا﴾ وه ده یان ووت
 بینگومان نیمه عه فو ده کریین ﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ﴾ له کاتیکدا نه گهر بویان بیت ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالایه کی
 وه که نه وی تر نه گهر چی خرابیش بوايه و هریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَخُذْ عَلَيْهِمْ﴾ نایا لییان و هره گیراوه و
 پیوست نه کراوه له سهریان ﴿فَبَيَّنَّا الْكِتَابَ﴾ په یمان له ته وراتدا ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به دهم
 خواوه هیچ نه لین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه له راستی نه بیت ﴿وَدَّرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه وهی له ته وراتدا هه بوو
 خویندویانه ته وه ﴿وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ﴾ وه پوړی دواپی و (دهست که وتی نه و پوړه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر
 و باشته بز نه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که حق پاریزو له خواترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ﴾ وه نه وانهی به توندی دهست ده گرن به ته وراته وه (و په پره ویان ده کرد پیش
 هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزه کانیا به جی دهینن ﴿إِنَّا لَأَنْصِفُ﴾ بینگومان نیمه وونی
 ناکهین ﴿أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران

﴿وَإِذْ تَنْقَلِبُ الْجِبِلَّ فَوَاقِهِ﴾ (بهینسه‌وه بیریان) کاتیک که کیو (ی‌طور) مان به‌رز کرده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿كَأَنَّهُ زُلَّةٌ﴾ وه‌کو هه‌وریک (سیه‌ریک) بوو ﴿وَقَالُوا أَنَّهُ وَافِقٌ بِهِمْ﴾ وه‌لایان وابوو که ده‌که‌ویت
 به‌سه‌ریاندا ﴿خُذُوا مَاءَ أَنْتُمْ كَمَا يَقُولُونَ﴾ (پیمان ووتن) نه‌وه‌ی که پیمان داوون به‌تونندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی تیدایه (له‌ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له‌بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو
 بینه‌پاریزکار و له‌خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ وه‌کاتی که به‌روه‌ردگارت وه‌ری گرت (ده‌ری هیتا)
 ﴿مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌پشتی ناده‌می به‌کان ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾
 وه‌کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ر خویانه‌وه ﴿الَّذِينَ يَرْتَكِبُونَ﴾ (بنی ووتن) نایا من به‌روه‌ردگاری ئیوه‌نیم ؟
 ﴿قَالُوا إِنَّا شَهِدْنَا﴾ (له‌وه‌لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له
 ریزی دوابی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به‌راستی نیمه‌بی ناگا بووین له‌مه (که‌خوا به‌روه‌ردگارمانه)
 ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاو به‌شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش (نیمه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌نیمه‌ش وه‌چه و نه‌وه‌ی دوی ئه‌وان بووین
 ﴿أَفْتَهَلِكُنَا﴾ ده‌ی نایا له‌ناومان ده‌بیت ﴿بِمَا فَعَّلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ به‌وه‌ی که بی فیه‌و خراپه‌کاران
 کردوویانه ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نا به‌و جوړه‌نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو (به‌روه‌ه‌ق) بگه‌رینه‌وه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئهی موحه‌مه‌د ﴿بِخَوْنَتِهِمْ وَه
 به‌سه‌ریاندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه‌والی ئه‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان بی به‌خشی ﴿فَأَنسَلَخْ
 مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی داری (و ده‌رچوو له‌فهرمانی خوا) ﴿فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ نه‌مجا شه‌یتان دوی
 که‌وت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه بو به‌یه‌کینک له‌گومرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 نه‌گه‌ر بمان ویستایه به‌و نایه‌تانه‌پله‌یمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به‌لام نه‌و ﴿أَخَذَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَاتَّبَعَهُ هَوَاهُ﴾ و دوی ئاره‌زووی خوی که‌وت ﴿فَتَلَّاهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ﴾
 نموونه‌ی ئه‌و وه‌که ئه‌و سه‌گه‌به ﴿إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ﴾ نه‌گه‌ر لی بدبیت و ده‌ریکه‌یت (موره‌ت لی
 ده‌کات و) زمانت لی ده‌ردینی ﴿أَوْ تَرْكُهُ يَلْهَثْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر وازیشی لی به‌یتی هه‌ر زمان ده‌رده‌هیتی
 ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نه‌و (سیفه‌تانه) نموونه‌ی نه‌و که‌سانه‌یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی
 نیمه‌یان به‌درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده‌ی نه‌و داستان و چیروکانه‌باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنه‌وه به‌خویاندا و بیر بکه‌نه‌وه ﴿سَاءَ﴾ به‌دو خراپه ﴿مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیروکی) نه‌و
 که‌سانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی نیمه‌یان به‌درو دانا ﴿وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلُمٍ﴾ نه‌وانه‌هه‌میشه
 سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوا رینموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِی﴾
 هه‌ر نه‌و رینموونی کراوه ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه‌ر که‌سیش (خوا به‌هوی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانه‌زیان لی که‌وتوو ره‌نجه‌رون ﴿

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وه سویتند به خوا به راستی دروستان کردوه ﴿لِجَهَنَّمَ﴾ بۆ دۆزهخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ زۆرینک له جنۆکه و ئاده‌سی ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلبان هه‌یه به لām پێی تیناگهن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه‌یه (هه‌قی) پێی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان هه‌یه (هه‌قی پێ) نابیستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ ئه‌وانه وهك ئازهل (و چوار پێ) وان ﴿بَلْ هُمْ خِرَابِرٌ وَگومرا ترن (له ئازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه بێ ناگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ هه‌ر بۆ خوا به جوانترین و چاکترین ناوه‌كان ﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ جا ئیوه‌ش به‌و ناوه‌بانگ و هاواری لی بکه‌ن ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ﴾ واز به‌یستن و نرخی دامه‌نین بۆ ئه‌وانه‌ی ﴿يَلْعَنُونَ فِي أَصْنَافٍ﴾ که له ناوه‌کانی (خوا) دا گۆران و لادان ده‌که‌ن (ده‌یکه‌نه ناو بۆ به‌کانیان) ﴿سَيُجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌زووی تو له‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد لیان ده‌سه‌نریت ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا آدَمَ﴾ وه له‌وانه‌ی که دروستان کردوه کۆمه‌لێک هه‌یه ﴿يَقْدُونَ بِالْحَيِّ﴾ پێنموونی خه‌لک ده‌که‌ن به (نایینی) راست ﴿وَبِهِ يَفْعَلُونَ﴾ و داد وهریشی پێ ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه ئه‌وانه‌ی که نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ وورده وورده (پله به‌پله) نزیکیان ده‌که‌ینه‌وه له‌ تیاچوون ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌جۆرینک که خۆشیان به‌خۆیان نازانن ﴿وَأَمَّا لِهَٰؤُلَاءِ مَا وَهَبْنَا لَهُمْ﴾ ماوه‌یه‌ك مۆله‌تیاں ده‌ده‌م ﴿إِنْ كِيدِيٍّ مِّنْهُمْ﴾ به‌راستی بیلانی من زۆر پته‌و و به‌هه‌یه‌هه‌ ﴿أُولَئِكَ يَنْفَكِرُوا﴾ ئایا ئه‌وان بیریان نه‌کردۆته‌وه ﴿مَا يَصْاِحِرُهُمْ مِّنْ حَيْثُ﴾ که هاواری که‌یان موحه‌مه‌د ﷺ هه‌ر گیز تووشی شیتی نه‌بووه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌و ته‌نها تر سینه‌ریکی ئاشکرایه (بۆ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُوا﴾ ئایا ئه‌وانه ناروانن؟ ﴿فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌و مۆلکه‌ گه‌وره‌و فراوانه‌ی له‌ ئاسمانه‌كان و زه‌وی دا هه‌یه ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه له‌و شتانه‌ی خوای گه‌وره دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ وه له‌وانه‌یه نزیک بوو بته‌وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کۆتایی (زیان) یان ﴿فَبِأَيِّ حَيْثُ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به‌ج قسه‌یه‌ك له‌ پاش قورئان به‌روا دینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوا گومرای بکات (به‌تاوانی کرده‌وه‌ی خراپی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ ئه‌و هه‌ج پێنموونی که‌ریکی بۆ نییه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازیان لی دینیت ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له‌ گومرای و یاخی بوونی خۆیاندا گیز بخۆن ﴿يَسْتَعْلُونَكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پرسیا تر لی ده‌که‌ن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له‌باره‌ی پۆزی دوایی به‌وه ﴿إِنَّمَا مَرْسَاهَا﴾ که‌ی ده‌بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ بلی: زانیی ئه‌وه ته‌نها لای په‌روه‌ردگارمه ﴿لَا يَحِيطُ بِهَا الْقَوْمُ﴾ هه‌ج که‌س (ناوانیت) کاته‌که‌ی ئاشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگه له‌په‌روه‌ردگار نه‌بیت ﴿تَنَزَّلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامه‌ت) بۆ ئاسمانه‌كان و زه‌ویش گران و قورسه ﴿لَا تَأْتِيكُمُ الْآفَاقَةُ﴾ نایه‌ت به‌سه‌رتاندا (پروندات) له‌ناکاودا نه‌بیت ﴿يَسْتَعْلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له‌تۆ ده‌پرسن وه‌ك ئه‌وه‌ی که‌تۆ ﴿حَقِّيَّ عَنَّا﴾ له‌ (هاتنی) پۆزی دوایی ناگاداری ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿إِنَّمَا عِلْمُهَا﴾ بینگومان زانیی (هاتنی) ئه‌و پۆزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ ته‌نها لای خوا به ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لām زۆرینک له‌خه‌لکی نایزانن ﴿

﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوهنی هیچ سوودو زیاننیک نیم بؤخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَغْنَى الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غهیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَسْتَكَثِّرْتُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیر و خوشی زورم به ده ست ده هیتا ﴿وَمَا مَسْنَى السُّوءِ﴾ وه هیچ خرابه و زیاننیکم پی نه ده گه بی ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ من تنها ترسینه رو مرده ده رم ﴿لَقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ خه لکاننیک که باوه ده هیتن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نه و زاته یه که ئیوهی دروست کردوه ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ﴾ له یه ک که س (که ناده مه) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ هه ر له خوی هاوسه ری به دی هیتا ﴿لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ تاله لای به سه یته وه (نارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا﴾ جا کاتنیک (پیاوه که) له گه ل هاوسه ره که ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا﴾ باری سوو کی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجا له سه ر نه م (سک پر یه) ماوه یه ک تیپه ری ﴿فَلَمَّا أَتَتْهَا﴾ جا کاتنیک (سکه که ی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا﴾ (زن و میرده که) هه ردوو له خوا پارانه وه ﴿لَئِنْ أَتَيْتَنَا صَالِحًا﴾ سویند بی نه گهر تو مند الکی چاک و ته و او مان پی بدهیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بنگومان له سوپاس گوزاران ده بین ﴿فَلَمَّا أَتَتْهَا صَالِحًا﴾ به لام کاتنیک (نه وه کانی ناده م و حه و) پاش خویان) په روه ردگار مند الکی چاکی پیدان ﴿جَعَلَا شُرَكَاءَ﴾ چهند هاوبه شکیان بؤ خوا دانا (وه ک نه وهی بته رسته کان ده یانکرد) ﴿فِيمَا أَتَتْهَا﴾ له وهی که پیی دابوون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا له وه به رزو بلند تره که هاوبه شی بؤ دابنن ﴿أَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا﴾ نایا شتاتنیک ده که ن به هاوبه شی خوا که ناتوان هیچ شتتیک دروست بکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ له کاتنیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نه و بت و په ر ستر او انه) ناتوانن هیچ یارمه تی یه کیان بدهن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ هه روه ها ناتوانن یارمه تی خوششیان بدهن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر ئیوه نه وان (بته کان) بانگ بکه ن بؤ پیی راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَ﴾ شویتان ناکه ون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْهُمْ أَمْ لَا﴾ بؤ ئیوه یه کسانه چ بانگیان بکه ن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی دهنگ بن (سوودتان پی ناگه یه نن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه ی ﴿يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه هاوارو داویان لی ده که ن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أَفْئَالِكُمْ﴾ نه وانش چهند به نده یه کن وه ک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دهی بانگ و هاواریان لی بکه ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا أَلْعَمَّ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهیتن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون، ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ يَهَا﴾ نایا نه وانه (هیچ نه بی وه ک خوتان) قاچیان هه یه که پی ی برؤن به ریدا ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ يَهَا﴾ یان ده سستیان هه یه که ده سستی پی بوه شیتن ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ يَهَا﴾ یان چاویان هه یه که پی ی بینن ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ يَهَا﴾ یان گویان هه یه که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ بانگی هاوبه شه کانتان بکه ن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بؤ دابنن ﴿فَلَا تُظْهِرُونَ﴾ مؤله تیشم مه دهن ﴿

﴿إِنْ وَلَّيْتَ اللَّهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هر خوايه ﴿الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ﴾ نهو (خوايه ی) که قورئانی نارد خواره وه ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وه هر نه ویش پشتیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه نه وانه ی ئیوه جگه له خوا هانایان بۆ ده بن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمه تی تان بدن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویان بدن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر بانگیان بکن بۆ ړینگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نه وان نایستن ﴿وَتَرْهَبُهُمْ بِطُورٍ إِلَيْكَ﴾ وه واده زانی بۆ تو ده روانن ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن ﴿خُذِ الْعَفْوَ﴾ ده ست بگره به لیبورده یی یه وه (چاوو پووشی بکه) ﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ فدرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ و پروو وهر گنپره له نه فامان و نه زانان (وازیان لی بهیته) ﴿وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وه نه گهر خه تهره و خه یال و وه سوه سه یه کت بۆ هات له لایه نی شه یثانه وه ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ یه کسر په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هر نهو بیسه ری زانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پارنیزکار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ ظَلَمٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه تهره و وهس وه سه یه کیان له شه یثانه وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خویان بیر ده که ویتته وه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کتوپر بهر چاویان پووشن ده بیته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَفْوِ﴾ وه برا (شه یثانه) کانیا یارمه تیسان ده دن له گومرایی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ﴾ پاشان کۆتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بۆ گومرا کردنیان) ﴿وَإِذَا لَرَّ تَأْتِيَهُمْ﴾ وه هر کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) ثایه تیکیان بۆ نه هیتی ﴿يَتَابَعُوا قَالُوا لَوْلَا الْجَحَنَّمُ﴾ ده بیان ووت: بۆچی له خوته وه ړنکی ناخه یث (بۆ خوت هه لی نابه ستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا آتَيْتُكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ: يَبْغُمَانِ مِنْ هَر شوینی نه وه ده که وم ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّي﴾ که له لایه ن په روه ردگار مه وه وه حیم بۆ ده کریت ﴿هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نه م (قورئانه) بهر چاو پووشنی و به لگه یه له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَهْدًى﴾ و ړینمونی و نیشانده ره ﴿وَرَحْمَةً﴾ و میهره بانی و به زه یی خوايه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ گهل و هوزیک که باوه ړ دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وه کاتیک که قورئان خویندرا ﴿فَأَسْمِعُوا لَهُمْ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ نه وه ی خوا میهره بانیتان له گهلدا بکات ﴿وَإِذْ ذُكِّرْتُكَ فِي نَفْسِكَ﴾ وه له (دل و) دهروونت دایادی په روه ردگارت بکه ﴿تَضَرَّعًا وَخِيفَةً﴾ به پارانه وه و ترس و بیمه وه ﴿وَدُونَ الْجَاهِلِينَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به بی نه وه ی دهنگ بهر زبکه یته وه ﴿بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ له بهر به یانی و ده ماو ده می ئیواراندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه له بی ناگیان مه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی نه و فریشتانه ی که لای په روه ردگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ له بهر ستنی نه و (خوا) ﴿وَيُسَبِّحُونَهُ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کرنووشی بۆ ده بن) ﴿وَلَهُمْ سَجُودٌ﴾ و تنها سوژده بۆ نه و ده بن. ﴿﴾

سوره‌ی (الأنفال)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْتَأْذِنُكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) پرسبارت لی ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه‌بارت به‌ده‌سکه‌وته‌کان (ی جه‌نگی به‌در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه‌و ده‌ست که‌وتانه هدر بؤ خوا و پیغه‌مبه‌رن ﷺ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته خوتان پیاریزن و له خوا بترسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه‌به‌یوه‌ندی نیوان خوتان چاک بکه‌نه‌وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گویرایه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌رئیوه بروادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بینگومان برواداران تهنها که‌سانینکن ﴿إِذَا دُعِيَ اللَّهُ﴾ کاتیک که‌باسی خوا کرا و ناوی هیترا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْلُؤُهُمْ﴾ دلیان ده‌ترسیت و ترسی لی ده‌نیشیت ﴿وَلَا أُتِلَتْ عَلَيْهِمْ أَيْتُهُ﴾ کاتیکش ثابه‌ته‌کانی خوا بخوینرته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بر وایان (بنی) زیاد ده‌بیت ﴿وَعَلَى رِجْلِهِ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ههر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خویان ده‌به‌ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه‌وانه‌ن که‌به‌راستی نویره‌کانیان به‌جی ده‌هیتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه‌له‌و رزق و روزه‌ی پیمان داوون (له‌پیتاوی خوادا) ده‌بیه‌خشن ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ﴾ ههر نه‌وانه‌ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بروادارانی راسته‌قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی به‌رزیان بؤ هیه‌لای په‌روه‌ردگاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی خوش بوونی (تاوانه‌کانیان) و روزه‌ی په‌سه‌ندو چاک (یان بؤ هیه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ ههر چوئیک که‌په‌روه‌ردگارت له‌ماله‌که‌ت (له‌شاری مه‌ینه) ده‌ره‌هیتاییت (بؤ جه‌نگی به‌در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و راستی ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌کاتیکدا بینگومان ده‌سته‌یه‌ک له‌برواداران ﴿لَكَرْهُونَ﴾ بیزار بوون و پینان ناخوش بوو ﴿يَجِدُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده‌مه‌قالیت له‌گه‌لدا ده‌که‌ن له (شتی) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ش که‌بویان روون بؤ‌ته‌وه (که‌راسته‌هیشتا جه‌نگیان لا‌گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی به‌توندی به‌ره‌و مردن بیرین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به‌چاوی خویان (مردن) ببینن ﴿وَأَذِيعُكُمْ اللَّهُ﴾ (بیری نه‌و کاته بکه‌نه‌وه) که‌خوا به‌لینی به‌ئیوه‌دا ﴿إِخْدَى الْأَعْيُنَ﴾ ده‌ست که‌وتی به‌کینک له‌و دوو کؤمه‌له (کاروانه بازار گانیبه‌که‌یان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریاندا) ﴿أَنَّهُ لَكُمْ﴾ به‌راستی ده‌بیته‌هی ئیوه ﴿وَتُودُونَ﴾ وه‌ئیوه نه‌وه‌تان پی خوشه ﴿أَنْ غَيَّرَذَاتِ الشَّوْكَةَ﴾ که‌نه‌و ده‌سته‌که‌وته‌بی چه‌که، (کاروانه بازار گانیبه‌که‌) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بؤ ئیوه بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا ده‌به‌وینت و وته‌کانی خوی به‌راست ده‌رچی (حق سه‌رکه‌وی) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِ﴾ و ره‌گ و ریشه‌ی بی باوه‌ران له‌بن بیتن ﴿لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ﴾ تا هق جینگیر بکات ﴿وَيُطِيلَ الْبَطِلَ﴾ و ناحه‌قبش له‌ناو به‌ری و پوچه‌لی بکاته‌وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پینان ناخوش بیت

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت
 ﴿وَمَا زَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خوّل و زیخت پروو به کافران) هاویشت به تنهاتو نه تهاویشت
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ به لکو خوا هاویشتی (و لییدان) ﴿وَالْيُسْبُلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ نه وهی خوا پرواداران تاقی
 بکاته وه ﴿وَمِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنٌ﴾ له لایه ن خویه وه به تاقی کردنه وه به کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانیه ﴿ذَلِكَ﴾ (سهر نه نجامی باوه پرواداران و کافران) نه وه بسو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كَذِبَ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی پروایان پوچه له ده کاته وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِ حُوا﴾ نه گهر ئیوه نهی (بیباوه پان) داوای یارمندی و سهر که وتن ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْقِتْحُ ﴿نَهْوه به راستی سهر که وتنتان بۆ هات (گالته یان پی ده کات) ﴿وَأَنْ تَسْتَهْوَفَهُمْ وَخَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کۆتایی بهیتن (له دورژمنایه تی پیغه مبهریان کۆتای بهیتن به بت په رستی) نه وه چاکتره بۆتان
 ﴿وَأَنْ تَعُودُوا نَعْدَ﴾ وه نه گهر بگه ریته وه (بۆ سهر درایه تی یان بت په رستی) نه وه ئیمه ش ده گه ریته وه (بۆ
 سهر خستی باوه پرواداران) ﴿وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِتْنَتُهُمْ شَيْئًا﴾ ههر گیز ده سته و کۆمه له که تان هیچ سوو دیکتان
 پی ناگه به نن ﴿وَلَوْ كُفِّرَتْ﴾ ههر چه ند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له گه ن
 پرواداران دایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گویری ایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ﴾ وپشتی ئیمه که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه
 تیده گه ن و ده بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو نه وانه مبه ن (به سهر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نابستن و تینا گه ن ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خرابترینی هم سوو گیان له به ران له لای خوا ﴿الضُّمَرُ الْبُكْرُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه و
 که پروالان نه ن (مه به ست پی بیباوه پانه) که بیرنا که نه وه و ژیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه به ک له و (بیباوه پانه دا) هه به ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فه رمانی خوی) پی بیستنا به ﴿تَوَلَّوْا﴾ ههر پروویان وهرده گپرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه نه وانه ههر گوی پی نه دهرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه ی
 پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لایمی خواو پیغه مبه ره بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْسِبُكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بۆ لای نه و (نایینه ی) که زیندووتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ﴾
 اللَّهَ ﴿به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده بیته به ره به ست له نینوان ناده می و دلیدا
 (واته نه و په ری ده سته لاتی هه به به سهر دلی بدهنده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ إِلَهِ يَخْشَوْنَ﴾ وه به راستی ههر
 لای نه و کۆ ده کرینه وه (له پروزی دوابی دا) ﴿وَأَتَّقُوا فِتْنَةً﴾ وه خوتان بیاریزن له ناشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تووشی سته م کارانتان ناییت به تاییه تی (همووتان
 ده گرته وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا زور

﴿وَاذْكُرُوا﴾ بیر بکه‌نه‌وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که ئیوه ﴿قَلِيلٌ مُّسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کهم و لاوازکراو و ژیر ده‌سته بوون له زه‌وی (مه‌ککه) دا ﴿خَفَافُونَ﴾ ده‌ترسان ﴿أَنْ يَّخْطَفَكُمْ النَّاسُ﴾ که‌خه‌لکی بتان فرینس و بدهن به‌سه‌رتاندا ﴿فَقَاتِلْهُمْ﴾ نه‌مجا خوا په‌نای دان ﴿وَأَيُّكُمْ يَضْرِبُ﴾ وه به‌یارمه‌تی خوی پستیوانی کردن ﴿وَرَزَقُكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه بزق و پوزی له شته پاک (و‌حه‌لاله) کان پی به‌خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ‌نه‌وه‌ی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه‌که‌ن له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا ﴿وَتَحْزَنُوا أَمَّا تَكُنْ﴾ وه ناپاکی مه‌که‌ن له‌ سپارده‌کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له‌ کاتیکدا که ئیوه ده‌زائن (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَلَمْ آتَاكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ﴾ به‌راستی مال و مندالتان ﴿فِتْنَةً﴾ هوی تاقی کرده‌وه‌ی (ئیوه‌ن) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به‌راستی لای خوا پاداشتی زور گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِنْ تَشَاءُوا اللَّهَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه خواناس بن و خوتان به‌اریزن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ هوی جیاکه‌ره‌وه‌ی (راست و ناراست) تان بۆ‌فه‌راهم دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و له‌ گونا‌هه‌ کانتان ده‌بوری ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیسان خوش ده‌بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌ن به‌هره و چاکه‌ی زور گه‌وره‌یه ﴿وَإِذْ يَتَكَلَّمُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بیر بکه‌ره‌وه) کاتیک نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون پیلانیان له‌ دژت ده‌گیرا ﴿لِيُثْبِتُوكَ﴾ تا به‌ندو کؤت بکه‌ن ﴿أَوْ يُقَتِّلُوكَ﴾ یان بشکورن ﴿أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ یان (له‌ مه‌ککه) ده‌رت بکه‌ن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه‌وانه (به‌رده‌وام) پیلان ده‌گیرن و فرو فیل ده‌که‌ن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وه خوایش له‌ به‌رامبه‌ر نه‌واندا پیلان ده‌گیریت بۆ‌پو‌وجه‌ل کرده‌وه‌ی پیلان و فر و فیله‌کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گیرانه (به‌رامبه‌ر پیلان گیران) ﴿وَإِذْ أَتَاكَ عَلَيْهِمْ رِسَالَةٌ﴾ وه کاتیک که‌نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خویریتسه‌وه ﴿فَالْوَاقدُ سَمِعْتَا﴾ ده‌لین: بیستمان (واته‌ گرنگ نی به) ﴿لَوْ شَاءَ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ نه‌گه‌ر بمان و یستایه وینه‌ی نه‌و نایه‌تانه‌مان ده‌ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌هیچ نی به‌جگه‌ له‌ نه‌فسانه‌ی پیشینان ﴿وَلَا قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر بکه‌ره‌وه) کاتیک (که‌ بی باوه‌ره‌کان) ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه‌راسته‌و له‌لایه‌ن تۆ‌وه‌هاتووه ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جَرَّةً﴾ ده‌ی به‌رد به‌سه‌رماندا بیارینه ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له‌ ئاسمانه‌وه ﴿أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ﴾ یان سزای سه‌ختی پر ئازارمان بۆ‌بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به‌راستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له‌ کاتیک دا تۆ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ﴾ هه‌روه‌ها خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له‌ کاتیکدا نه‌وان داوای لیوردن بکه‌ن له‌خودا ﷻ

﴿وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چۆن سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا ئەوان بەرگری (موسولمانان) دەکەن له چوون بۆ مزگەوتی بەرینزو پیرۆزی (کعبە) ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئَاءَ هُودٍ﴾ له کاتیکدا ئەوان خۆشه‌ویست و سەر پەرشتیاری ئەو (مزگەوتە) نین ﴿إِنْ أُولَئَاءُ هُودٍ إِلَّا الْمُشْكُونُ﴾ بەراستی سەر پەرشتیار و خۆشه‌ویستی ئەو (مزگەوتە) خوا ناسان و پارێزکارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زۆرەیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نوێزی ئەوان (بت پەرستەکان) له مالی خوادا هیچ نی یه ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَتَصَدِيقَةً﴾ و چه‌پله لێدان نه‌بیت ﴿فَذَوْوُوا الْعَذَابَ﴾ که‌واته بچه‌ژن سزای سه‌خت (له به‌دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی پروانه‌هێنان‌تانه‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خه‌رج ده‌کەن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌ر هه‌لستی رینگه‌ی خوا بکه‌ن ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جاله مه‌ودوا (مال و سامانیان) به‌خت ده‌کەن و ده‌یه‌به‌خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له‌پاشان ده‌بیت به‌داخ و په‌ژاره‌ بۆیان ﴿ثُمَّ يُعَذِّبُونَ﴾ پاشان ژێر ده‌کەون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ هه‌ر له‌دۆزه‌خ دا کۆ ده‌کێنه‌وه ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الْحَقِيقَتِ مِنَ الْقَلِيبِ﴾ بۆ ئەوه‌ی خوا ده‌سته‌ی ناپاک له‌ده‌سته‌ی پاک جیا بکاته‌وه ﴿وَيَجْعَلُ الْحَقِيقَتِ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ﴾ و ناپاکه‌کانیش له‌سەر به‌ك هه‌لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ ته‌مجا هه‌مووی پێکه‌وه کۆ بکاته‌وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیه‌خاته‌ دۆزه‌خه‌وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئەوانه‌ زیانبار و خه‌سارۆ مه‌ندی ته‌واون ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ ئەوانه‌ی که‌بی باوه‌ر بوون ﴿إِنْ يَشَاءُوا﴾ ته‌گه‌ر کۆتایی به‌یتن (به‌بی پروایی یه‌که‌یان) ﴿يُعْفِرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ به‌راستی (خوا) ده‌بوریست له‌هه‌رچی له‌وه‌و پێش کردوویانه‌ ﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ به‌لام ته‌گه‌ر بگه‌رێنه‌وه (سه‌ر کرده‌وه‌ی پێشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَّتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەوه به‌راستی باوو یاسای پێشینه‌ (خراپه‌) کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره‌ ده‌بێته‌وه) ﴿وَقَسَتْ لَوُحُهُ﴾ (باوه‌رداران) جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ن بی باوه‌راند! ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ هه‌تا نازاوه‌ (بی باوه‌ری و بت په‌رستی) نامینیت ﴿وَتَكُونَ الذِّبْتُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ و ئایین و ملکه‌چی هه‌مووی بۆ خوا ده‌بیت ﴿فَإِنْ أَنْتَ هَؤُلَاءِ﴾ جا نه‌گه‌ر کۆتایی یان هێنا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئەوه به‌راستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ﴾ به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ك که‌ (بی باوه‌ران) ده‌یکه‌ن بینایه‌ ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته‌گه‌ر پروویان وه‌رگیراو پشتیان هه‌لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ئەوه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ به‌راستی خوا پشتیوان و یارمه‌تی ده‌رتانه‌ ﴿يَعْمَرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (خوا) باشتترین پشتیوانه‌ ﴿وَيَعْمَرُ النَّصِيرَ﴾ وه باشتترین یاریده‌ده‌ر و سه‌رخه‌رتانه‌ ﴿

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و هېزانس ﴿أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ بېنگومان هر چیه کتان له غه نیمه‌ت (دهسکه‌وت) و گرت
 ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُصْمَهُ﴾ نه‌وه به‌راستی پی‌تج به کی نه‌و (دهسکه‌وته) بۆ خوا ﴿وَالرَّسُولِ﴾ و بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
 ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بۆ خزمانی (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و بۆ هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بۆ هه‌زاران
 ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و بۆ رېیوارانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ر تان هیتاوه به‌خوا ﴿وَمَا أَرْزَأْنَا﴾
 وه به‌وه‌ی نار دوو مانه‌ته خواره‌وه ﴿عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ بۆ سه‌ر به‌نده‌که‌مان (که‌موحه‌مه‌د پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ)
 ﴿يَوْمَ الْقُرْقَانِ﴾ له‌ر وژی جیا کر دنه‌وه‌دا (واته جه‌نگی به‌در) ﴿يَوْمَ التَّنَجَّى الْجَمْعَانِ﴾ له‌و ر وژه‌ی که‌دوو
 کومه‌ل به‌یه‌ک گه‌یشتن (دژ به‌یه‌ک جه‌نگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا
 ده‌سه‌لانداره ﴿إِذَا أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّينِ﴾ وه کاتی‌ک ئیوه لای خواری (شیوه‌که‌ی) نزیک (مه‌دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصْوَىٰ﴾ و نه‌وانیش له‌لای سه‌روی (شیوه‌که‌ی) دوور تر (له‌مه‌دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبِ﴾ کاروانه‌که‌ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له‌خوارتری ئیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌لیستان
 به‌یه‌کتر بدایه ﴿لَا خَلَفْتُمْ﴾ بېنگومان جیاواز ده‌بوون ﴿فِي الْيَمْعِدِ﴾ له‌به‌لینه‌که‌دا (جه‌نگتان نه‌ده‌کرد)
 ﴿وَلَكِنْ﴾ به‌لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کوی کردونه‌ته‌وه) بۆ نه‌وه‌ی خوا کاری‌ک به‌دی به‌یتیت ﴿كَانَ﴾
 مفعولاً هه‌ر به‌دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌ناو به‌جیت نه‌و که‌سه‌ی (به‌لای خواوه)
 له‌ناو چووه ﴿عَنْ بَيْتَةٍ﴾ له‌رووی به‌لگه‌وه ﴿وَيَخْرُجَ مَنْ حَتَّ عَنْ بَيْتَتِهِ﴾ وه بۆ نه‌وه‌ی بڑی نه‌وه‌ی (به‌لای
 خواوه) ده‌ژی له‌رووی به‌لگه‌وه ﴿وَاتَّ اللَّهُ تَسْمِيعَ عَلَيْهِ﴾ وه به‌راستی خوا بیسه‌ری زانایه ﴿إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ﴾
 (بیر بکه‌ره‌وه) کاتی که‌خوانه‌و (بی بروای) انه‌ی نشان ده‌دایت ﴿فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا﴾
 له‌خه‌وتدا که‌م بوون ﴿وَلَوْ أَرَادَ كُفْرُكُمْ كَثِيرًا﴾ خو نه‌گه‌ر (خوا ژماره‌ی) نه‌وانه‌ی به‌زور نشان
 بدایتایه ﴿لَفَشَلْتُمْ﴾ نه‌وه بېنگومان ده‌ترسان و ده‌شکان ﴿وَلَنَنزَعَنَّكُمْ﴾ وه جیاواز ده‌بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له‌برباری جه‌نگدا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ﴾ به‌لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) زانایه
 ﴿يَذَاتُ الصُّدُورِ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌ناو دلاندايه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ﴾ (بیر بکه‌نه‌وه) کاتی‌ک خوا نه‌وانی
 نشان دان ﴿إِذْ أَنْقَضَ﴾ کاتی روو به‌روو بوونه‌وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ له‌به‌ر چاوتان به‌که‌م ده‌بیران
 ﴿وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه‌شی له‌به‌ر چاوی نه‌وان به‌که‌م نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بۆ نه‌وه‌ی خوا
 کاری‌ک به‌دی به‌یتیت ﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾ هه‌ر به‌دی دیت ﴿وَالَى اللَّهُ تُرْجِعَ الْأُمُورَ﴾ وه هه‌موو کاره‌کان
 هه‌ر بۆلای خوا ده‌گیر ترینه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ر تان هیتاوه ﴿إِذَا الْقِيَمَةُ﴾
 فِئَةٍ کاتی (له‌جه‌نگدا) له‌گه‌ل کومه‌لنیکدا روو به‌روو بوونه‌وه ﴿فَأَنْتَبَهُوا﴾ خو گرس (هه‌لنه‌به‌ن)
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سه‌ر که‌وتووبن ﴿

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (ته ی باوه پاران) گو تر ایه لی خواو پښغه مېره که ی بکه ن ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقِسْطَ لَوْلَا﴾
وه جیا واز مېن و دوو به ره کی مه که ن به هوی وه بشکین و لاوا زبېن ﴿وَنَذْهَبَ بِكُمْ﴾ و هیزتان پرواو
نه مینیت ﴿وَأَصْبِرُوا﴾ و ه خور اگربن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به پراستی خواله گه ل خو گر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
﴿كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ و ه كه نه وانه (بت په رسته کان) مېن دهر چوون ﴿مِنْ دَيْرِهِمْ﴾ له مال و وولاتی خو یان
﴿بَطْرًا وَرِثَةً لِلنَّاسِ﴾ به فیزوو پروو پامایی بو خه لك كردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری (خه لکیان)
ده کرد له پښه ی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ و ه خوا به هه موو نهو کارانه ی ده یکه ن ناگداره ﴿وَلَا تَزِنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک که شه ی تان کرده وه کانیا نی (بو بت په رسته کان)
پرا ندنه وه ﴿وَقَالَ﴾ و ه ووتی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مړو هیچ که س به سه ر تاندا زالنایی
﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بڼگومان من په نادهر (و پاریزهر) ی ټپووم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ﴾ نه مجا کاتیک
هر دوو ده سته که پروو به پرووی په کتر بوونه وه ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شه ی تان) پاشه و پاش به دوای
خوی دا گه پرایه وه ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ به پراستی من به ریم له ټپوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا﴾
تَرَوْنَ ﴿چونکه به پراستی نه وه ی من ده بڼم ټپوه نایبڼن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به پراستی من له خوا ده ترسم
﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور ټوله ی به تین و سه خته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُسُفِقُونَ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتی
دوو پروو ده کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و نه وانه ی نه خو ش ی له دلیاندا بوو ده یان ووت ﴿عَرَّهْؤُلَاءِ﴾
دېنهم ﴿نه وانه (موسولمانه کان) ناینه که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هره که سی پشت
به خوا بیه ستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه به پراستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَلَوْ﴾
تَرَى ﴿وه نه گهر ده تبینی ﴿إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشته کان گیبانی بی باوه ران
ده کیشن ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْخَرَهُمْ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده دهن ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
ده لښ) بچه زن سزای ناگری سوتینه ر ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ﴾ نهو (نازار و سزایه) به هوی
نه وه وه یه ده ستی خوتان پښی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ عَلِيمٍ﴾ و ه به پراستی خوا به هیچ شپوه یه كه
سته مکار نی په بو بنده کانی ﴿كَذَّابٌ أَلْ فِرْعَوْنَ﴾ (هم بی باوه رانه باوو نه ریتیان) هره وه کو باو
و نه ریتی ده سته ی فیرعهون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه یه له پیش نه وانه وه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
که بی پروا بوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ټپر (سزای) خواشش گر تنی به هوی
گونه ه کانیا نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به پراستی خوا به توانای ټوله به تینه ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً﴾ نه‌وه به‌هوی نه‌وه‌ویه که به‌پراستی خوا هیج نیعمه‌تیک ناگورن
 ﴿أَنعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ که به‌خشیستی به‌هر گهل و هوزنک ﴿حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا أَمَانًا أَنفُسِهِمْ﴾ هه‌تا نه‌وه‌ی له‌خویاندا به
 نه‌یگورن (واته نیمانه که یان بگورن بوی باوهری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به‌پراستی خوا بیسه‌ری
 زانابه ﴿كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ وَآلِ الْأَنْبِيَاءِ﴾ (نهم کرده‌وه‌ی نه‌مان) وه کو باوو نه‌ریتی ده‌سته‌ی
 فیرعه‌ون و نه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌وان بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ﴾ به‌لگه‌کانی په‌رورد گاریان به‌درو
 زانی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیمه‌ش له‌ناومان بردن به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه ﴿وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده‌ست و پتیه‌نده‌که‌ی فیرعه‌ونمان خنکانه‌د ﴿وَكُلُّ كَاذِبٍ لَّأِظْلَمِينَ﴾ چونکه هه‌مو یان ستم کار بوون ﴿إِنَّ سَرَ الْأَعْيُنِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌پراستی به‌دترینی گیان له‌به‌ران (که‌سانینکن) به‌لای خواوه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه‌وانه‌ن بی باوهر بوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوهر ناهیتن ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه‌وانه‌ی که به‌یمانت له‌گه‌لیان به‌ست ﴿ثُمَّ يَفْضُلُونَ عَهْدَهُمْ﴾ له‌پاش نه‌وه به‌یمانه‌که‌یان ده‌شکانه‌د
 ﴿فِي كُلِّ مَرْجٍ﴾ له‌هه‌موو جارینکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه‌وان خویان نا‌پاریزن وله‌خودا نا‌ترسن
 ﴿فَالَمَّا تَثَقَفَتِ الْغُزَىٰ﴾ جا نه‌گه‌ر تووشی نه‌وانه بوویت (زالبوویت به‌سه‌ریاندا) له‌جه‌نگ دا
 ﴿فَفَزَّزْنَاهُمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ﴾ (سزاو کوشتن و برینیکیان پی بکه) که‌بیته‌هوی ترس له‌دلی نه‌و دوژمنانه‌ی
 له‌پشتیانه‌وه‌ن ﴿لَعَلَّهُمْ يَدْخَرُونَ﴾ به‌لکو نه‌وان بیربکه‌نه‌وه ﴿وَالَمَّا أَخَافَتْ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً﴾ وه نه‌گه‌ر
 به‌پراستی مه‌ترسیت کرد له‌ناپاکی ده‌سته‌یه‌ک (که‌به‌یمانه‌که‌یان بشکینن) ﴿فَأَنذَرْنَاهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه‌و
 کاته (به‌یمانه‌که) فری بدهره‌وه بویان به‌رینک وینکی تا به‌رامبه‌ر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ﴾ به‌پراستی
 خوا نا‌پا‌کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه‌به‌ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سُبُوتًا﴾ نه‌وانه‌ی
 بی باوهر بوون پیشکه‌وتوون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بینگومان نه‌وانه‌خوا ده‌سته‌پاچه‌ناکه‌ن (له‌ده‌ستی
 ده‌رناچن) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (ته‌ی نیمانه‌داران) ناماده‌ی بکه‌ن بویان ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ﴾ نه‌وه‌ی
 له‌تواناناندا هه‌یه له‌هیز ﴿وَمِنْ زِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له‌ته‌سپی دابه‌ستراو ﴿ثَرَهُبُونَ بِهٖ﴾ تا بترسینن پی
 ﴿عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ دوژمنی خواو دوژمنی خوتان ﴿وَالْآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که‌سانینکی تریش بیجگه
 له‌وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمُ﴾ نه‌وه‌نا‌یانناسن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خوادیه‌یانناسیت ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌رشتیک
 بیه‌خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پرسی خوادا ﴿يُوقَفَ إِلَيْكُمْ﴾ (پاداشه‌که‌ی) به‌ته‌واوی ده‌دریته‌وه‌پیتان
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَنظُمُونَ﴾ وه نه‌وه‌هیچ سته‌متان لی نا‌کریت ﴿وَإِنْ جَحَّوْا لَلسَّلَافِ فَاجْتَنِبْهُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر نه‌وانه‌مه‌یلی
 ناشتیا‌ن هه‌بوو تووش (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) مه‌یلی نه‌وه‌بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به‌خوا بیه‌سته
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به‌پراستی هه‌ر نه‌و زاته‌بیسه‌ری زانابه ﴿

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه‌گه‌ر ویستیان ﴿أَنْ يَخْرُجُوا﴾ فیلت لی بکه‌ن ﴿إِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه‌وه به‌راستی خوات به‌سه (پشت و په‌نات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بِنَصْرِهِ﴾ خوا نه‌و زانه‌یه که به‌هیزی کردیت به‌یارمه‌تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به‌بر واداران ﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وه هوگری خسته نیوان دلّه کانیان ﴿وَأَنْفَقَتْ﴾ نه‌گه‌ر بته‌خشیا به ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه‌رچی له‌زه‌ویدا هه‌یه ﴿مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ هوگریت نه‌ده‌خسته نیوان دلّه کانیا نه‌وه ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ به‌لام خوا هوگری خسته نیوانیان ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و زالی کار دروسته ﴿يَتَأَيَّأُ النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ خوات به‌سه ﴿وَمَنْ أُنْجِكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و بر واداران هه‌ش که شوینت که وتوون ﴿يَتَأَيَّأُ النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿حَرِصَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی بر واداران بده له‌سه‌ر جه‌نگ کردن (له‌گه‌ل دوزمناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر له‌ئیه‌دا بیت ﴿عَشْرُونَ صَبِيرُونَ﴾ بیست که‌سی خوراگر ﴿يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ زال ده‌بن به‌سه‌ر دو سه‌د که‌سی (بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلَةٌ﴾ وه نه‌گه‌ر سه‌د که‌س له‌ئیه‌ه بیت ﴿يَغْلِبُوا أَلْفًا﴾ زال ده‌بن به‌سه‌ر هه‌زار که‌س دا ﴿مِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌نه‌وانه‌ی بی باوهرن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی به‌راستی نه‌وانه که‌مه‌لیکن نافامن ﴿أَلَنْ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فه‌رمانه‌که‌ی سووک کرد له‌سه‌رتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وه‌زانی که‌لاوازیان تیدابه ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر له‌ئیه‌دا بیت ﴿مِائَةٌ صَابِرَةٌ﴾ سه‌د که‌سی خوراگر ﴿يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ زال ده‌بن به‌سه‌ر دو سه‌د که‌س (ی بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وه نه‌گه‌ر هه‌زار که‌س له‌ئیه‌ه هه‌بن ﴿يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ﴾ زال ده‌بن به‌سه‌ر دوو هه‌زار که‌س دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه‌خوا له‌گه‌ل خوگر اندابه ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾ بزو هیج پیغه‌مبه‌رینک ره‌وانی به ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَى﴾ که‌دیلی (له‌دوزمنان) هه‌بیت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يُفْخِشَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌تا کوشتاری زوریان لی نه‌کات وده‌سه‌لاتی نه‌چه‌سپیت له‌زه‌ویدا ﴿ثُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ نایائیوه مالی دویاتان ده‌ویت (به‌وه‌ر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له‌کاتینکدا) خوی گه‌وره (پاداشتی) ریزی دویی ده‌ویت (بزوئیه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا به‌توانا و زالی کار دروسته ﴿وَلَا يَكُتُبُ﴾ نه‌گه‌ر نووسراو (و بریار) یك ﴿مِنْ اللَّهِ سَبْقٌ﴾ له‌لایه‌ن خواوه پیش نه‌که‌وتایه (که‌حلال بوونی ده‌ستکه‌وت و غنیمه‌تی جه‌نگه) ﴿لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بینگومان له‌به‌ر نه‌و (فیدیه‌ی) که‌وه‌رتان گرت (له‌به‌رامبه‌ر نازادکردنی دیله‌کاندا) نووشتان ده‌بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه‌کی گه‌وره ﴿فَكُلُوا مِمَّا عَرَفْتُمْ﴾ که‌واته بخون له‌وه‌ی که‌ به‌غنیمه‌ت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حلال و پاکه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿

سورتي ﴿التَّوْبَةِ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ته‌مه به‌ری بوونیکي گه‌وره و گرنگه ﴿مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ره که‌یه‌وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بڼو نه‌وانه‌ی که‌په‌یمانان له‌گه‌ل به‌ستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له‌هاوبه‌ش دانهران
 ﴿فَمِیْجُوا فِی الْأَرْضِ﴾ که‌واته (ته‌ی بی‌پرواکان) له‌زه‌ویدا بگه‌رینن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوه‌ی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه‌بزائن بنگومان ټیوه ﴿غَیْرُ مُعْجِزِی اللَّهِ﴾ له‌ده‌ستی خواو ده‌رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِی
 الْكَافِرِیْنَ﴾ وه‌به‌راستی خواو پړسواکه‌ری بی‌پروایانه ﴿وَأَذِّنْ﴾ هه‌روه‌ها ته‌مه راگه‌یاندنیکه
 ﴿مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ره که‌یه‌وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بڼو گشت خه‌لکی ﴿یَوْمَ الْحُجِّ الْأَكْبَرِ﴾
 له‌پوړی حه‌جی گه‌وره‌دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِئٌ مِّنَ الْمُشْرِكِیْنَ وَرَسُولُهُ﴾ به‌راستی خواو پیغه‌مبه‌ره که‌ی به‌رین
 له‌هاوبه‌ش دانره‌کان ﴿فَإِنْ تَبَتُّمُ﴾ جا نه‌گه‌ر په‌شیمان بینه‌وه ﴿فَهُوَ خَیْرٌ لَّكُمْ﴾ ته‌وه چاکتره بڼوتان ﴿وَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر پشټی تی‌بکه‌ن ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ ته‌وه بزائن بنگومان ټیوه ﴿غَیْرُ مُعْجِزِی اللَّهِ﴾ له‌ده‌ستی
 خواو ده‌رناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژده‌ش بده‌به‌وانه‌ی که‌پروایان نه‌هیتاوه ﴿بِعَذَابٍ أَلِیمٍ﴾ به‌سزایه‌کی
 نازارده‌ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بېنچکه له‌وانه‌ی که‌په‌یمانان له‌گه‌ل به‌ستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ﴾ له‌
 هاوبه‌ش دانره‌کان ﴿ثُمَّ لَمْ یَقْضُوا كَرْتِیْنًا﴾ پاشان هیچ که‌م و کور بیان لی نه‌کردن ﴿وَلَمْ یُظْهِرُوا عَلَیْكُمْ أَحَدًا﴾
 وه‌پشټیوانی هیچ که‌سیکیان نه‌کردوه له‌دږتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِیْ عَاهَدْتُمْ﴾ ته‌وه ټیوه‌ش په‌یمان که‌یان بڼو
 ته‌واو بکه‌ن (له‌گه‌لیان دا بییه‌نه‌سهر) ﴿إِلَىٰ مُدَّتِیْهِمْ﴾ تاماوه‌ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ یُحِبُّ الْمُتَّقِیْنَ﴾
 به‌راستی خواو پاریزکاران وله‌خواترسانی خوش ده‌وینت ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ﴾ ته‌مجا
 کاتیک مانگه حه‌رامه‌کان (ذو‌القعدة، ذو‌الحجة، محرم، رجب) ته‌واو بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِیْ عَاهَدْتُمْ﴾ ته‌وه
 هاوبه‌ش دانره‌کان بکوژن ﴿حَیْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شوینیک ده‌ستان که‌وتن ﴿وَحَدُّوهُمْ﴾ وه‌(به‌دیل)
 بیانگرن ﴿وَأَخْصِرُوهُمْ﴾ وه‌به‌رگریان بکه‌ن له‌ده‌رچوون ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ وه‌بڼیان دانیشن له‌
 هه‌موو جینگایه‌کی چاوه‌پروانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا نه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوټریان
 کرد ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کاتیان دا ﴿فَخَلَّوْا سَبِیلَهُمْ﴾ ته‌وه پریان به‌ره‌لاکه‌ن و وازیان لی به‌یتن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِیمٌ﴾ به‌راستی خواو لی بوورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَإِنَّ أَحَدًا مِّنَ الْمُشْرِكِیْنَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 که‌سیک له‌هاوبه‌ش دانره‌کان داوای هاوسی‌یه‌تی و په‌نادانی لی کردیت ﴿فَأَجْرُهُ﴾ ته‌وه په‌نای
 بده ﴿حَتَّىٰ یَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ بڼو ته‌وه‌ی ووته‌ی خوا‌ی گه‌وره (قورنات) بیستیت ﴿ثُمَّ أَلِیْقَ مَأْمَنُهُ﴾
 له‌پاشان بیگه‌یه‌نه‌جینگای هیمنی خوی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ته‌وه له‌به‌ر ته‌ویه که‌بنگومان ته‌وانه
 ﴿قَوْمٌ لَا یَعْلَمُونَ﴾ ده‌سته و کڅمه‌لیکن هیچ نازائن

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چون عهده و پیمان ده‌بیت بؤ هاوبه‌ش دانه‌ره‌كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خواو پتغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بئجگه له‌وانه‌ی كه‌په‌یمان‌تان له‌گه‌لبه‌ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگه‌وتی حه‌رام (كه‌كه‌عبه‌ی پسرورزه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ﴾ جچه‌ندئه‌وانه ريك و راست بوون له‌گه‌لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ئتوه‌ش ريك و راست بن له‌گه‌لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به‌راستی خوا خو پاریزه‌ران و خواناسانی خوش ده‌ویت ﴿كَيْفَ﴾ چون (په‌یمان ده‌به‌نه‌سه‌ر) ﴿وَأَن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له‌كاتيكدا نه‌گه‌ر زال بین به‌سه‌رتاندا ﴿لَا يَرْفُؤُا فِيكُمْ﴾ له‌به‌ر چاو ناگرن ده‌باره‌ی ئتوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هيچ خزمایه‌تی و سوئند و به‌لئینك ﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به‌ووته‌ی ده‌میان پازیتان ده‌كه‌ن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ به‌لام دله‌كانیان دژتانس و رقیان لیان ده‌بیته‌وه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ ئانه‌وانه زوربه‌یان سنووره‌كانی خودا ده‌به‌زینن ﴿أَشْرَأُ وَإِيَّاكَ اللَّهُ﴾ به‌لگه و ئایه‌ته‌كانی خوابان گورپیه‌وه ﴿ثُمَّ أَفْلَحَ﴾ به‌نرخکی زور كه‌م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه‌مجا به‌رگریبان له‌رینگه‌ی خوا كرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی زور خراب بووئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانكرد ﴿لَا يَرْفُؤُونَ فِي مَوْعِدٍ﴾ له‌به‌ر چاو ناگرن ده‌باره‌ی هيچ پروادارنك ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هيچ خزمایه‌تی و سوئند و به‌لئینك ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْعَدُونَ﴾ وه‌هره‌هه‌ر ئه‌وانه ده‌ست دریزی كه‌رن ﴿فَإِن تَابُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژیان به‌جی هئنا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌كاتیاندا ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ ئه‌وه براتانن له‌ئاییندا ﴿وَنُقْضِلَ الْآيَاتِ﴾ وه‌ئیمه به‌لگه‌كان پروون ده‌كه‌ینه‌وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بؤ گه‌لنك كه‌ده‌یزانن ﴿وَأَن تَكُونُوا أَيْمَنُهُمْ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر سوئند و په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شاندوهه ﴿مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾ پاش به‌ستنی په‌یمان‌ه‌کیان ﴿وَوَطَّعُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه‌ته‌شه‌رو تانه‌یاندا له‌ئایینه‌كه‌تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ ئه‌وه بجه‌نگن له‌دژی پیشه‌وایانی بی‌باوه‌ر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وانه هيچ جزوه په‌یمان‌کیان نی‌یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَسْتَهْزِئُوا﴾ به‌لكو کوتایی بیتن (به‌بی‌باوه‌ری) ﴿أَلَا نَقْتُلُوكَ قَوْمًا﴾ ئایا ئتوه جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل گه‌لنكدا ﴿تَكُونُوا أَيْمَنُهُمْ﴾ كه‌په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شاندوهه (په‌یمانی خوده‌بییه) ﴿وَهُمْ أُولَا حِرَاجِ الرُّسُولِ﴾ و نیازی ده‌ر کردنی پتغه‌مبه‌ر ﷺ یان كرد ﴿وَهُمْ بَدَأُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌ر ئه‌وانیش له‌یه‌كه‌م جاره‌وه ده‌ستیان كرد به‌جه‌نگ له‌گه‌ل ئتوه‌دا ﴿أَتُخْشَوْنَهُمْ﴾ ئایا لیان ده‌ترسن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ﴾ (له‌كاتيكدا) هه‌ر خوا شایسته‌تره كه‌لنی بترسن ﴿إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئتوه پروادارن ﴿﴾

﴿قَتَلُوهُمْ﴾ (تهی باوه پاران) بیان کوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيِّدِيكُمْ﴾ خوا به دهستی ئیوه سزایان ده دات
 ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ و ریسوایان ده کات ﴿وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سهرتان ده خات به سهریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
 مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینو دلی کومه لی بر و ادار خوش ده کات ﴿وَيَذْهَبَ عَنَّا ظُلُومُهُمْ﴾ و رقی
 و خه شمی دلّه کانیان داده مرکیتی و ناهیلیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ و ده خوی گه و ره ته و به و ره ده گری ﴿عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ﴾ له هره که سینک که به ویت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ و ده خوازانی دانابه ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 نایا گومانان و ابو که و ازتان لی ده هیترتیت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ناشکرای نه کرد و وه
 ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی تیکو شان له ئیوه (له پیتا و خوادا) ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و ده نه یان
 کرد و وه و هه لیان نه برار دو وه جگه له خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پیتغه مبه ره که ی و موسولمانان
 ﴿وَلِجَنَّةٍ﴾ به ها و راز و جتی نه پیتان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و ده خوانا گایه به هره چی
 که ئیوه ده بکه ن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ناییت ها و به ش دانهران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مزگه و ته کانی خوا
 ناو هه دان بکه نه وه (و سهر به رشتیان بکه ن) ﴿شَهِيدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ﴾ له کاتیکدا خویان شاهیدن
 له سهر خویان که بیبا و هرن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانیان هه لو هه شاو هه وه ﴿وَفِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ده نه وانه له نا و نا گردا هه میشه بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به راستی مزگه و ته کانی
 خوا ناو هه دان ده کاته وه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که سینک که بر وای هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به پر و زی
 دوا یی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویزه کانی به جتی هیتا بیت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی داییت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا
 اللَّهَ﴾ و له که س نه تر سا بیت بیجگه له خوا ﴿فَعَسَىٰ أُولَئِكَ﴾ جا به لکو نه وانه ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 له و که سانه بن که رینمونی کر اون ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ الْحَاجِّ﴾ (تهی بیبا و هرن) نایا پیتان وایه ناو دان
 به حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سهر به رشتی و) ناو هه دان کردنه وه ی مزگه و ته ی حهرام
 (که عبه ی پر و ز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و ده کو که سینک که با و هری هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و به پر و زی دوا یی ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکو شاییت له رینی خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چون
 یه ک نین به لای خودا وه (و به کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و ده خوا رینمونی کومه لی
 سته مکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیتا وه و کز چیان کرد و وه
 ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکو شاون له پرنگای خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پله یان به رز تره لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ده هره نه وانه سهر که و تون (له دنیا و
 دوا پر و زدا) ﴿

﴿ثُمَّ تَوْبُ اللَّهِ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له هر که سینک که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بوردی میهره بانه ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که پرواتان هیتاوه ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ بینگومان هاوبه‌ش دانهران پیسن ﴿فَلَا يَفْرُقُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که واته بانزیکي مزگه‌وتی حرام نه‌که‌ونه‌وه ﴿بَعْدَ عَائِمِهِمْ هَذَا﴾ پاش نه‌م ساله‌یان (نه‌و ساله‌ی فه‌تحي مه‌که‌که‌کرا) ﴿وَأَنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه‌نه‌گهر له‌نه‌بوونی ترسان ﴿فَتَسَوِّفُ يَغْنِيْكُمْ اللَّهُ﴾ نه‌وه له‌مه‌و پاش خوا ده‌وله‌مه‌ندتان ده‌کات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ﴾ له چاکه و فه‌زل و به‌هری خوی نه‌گهر ویستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زانای کاردروسته ﴿فَلْيَتْلُوا الَّذِينَ﴾ جده‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که‌بروا ناهیتن به‌خوا ﴿وَلَا يَوْمُومُ الْآخِرِ﴾ وه به‌روزی دواپی ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وه به‌حرامی دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه‌وه‌ی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی حرامیان کردوه ﴿وَلَا يَدْرِيونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملکه‌چ ناکه‌ن بؤ‌نایی پی‌راست و دروست (نایی نیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه‌وانه‌ی کتیبیان پی‌به‌خشاوه (مه‌به‌ست پی‌ی گاور و جوله‌که‌کانه) ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه‌تا باج و سه‌رانه‌ده‌دن (به‌ده‌وله‌تی نیسلامی) ﴿عَنْ يَدٍ﴾ به‌ده‌ستی خویان و به‌ملکه‌چی ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ له کاتیکدا نه‌وان سه‌رشو‌رو پی‌سوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جووله‌که‌کان ووتیان ﴿عَزَّزْنَا بِنُ اللَّهِ﴾ عوزه‌یر کو‌پی‌خوایه ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ﴾ و گاو‌وره‌کانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه‌سیح کو‌پی‌خوایه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نه‌وه ووتی نه‌وانه‌به‌ده‌می خویان ده‌یلین ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه‌ک ووتی نه‌وانه‌ده‌لینه‌وه ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌پیشتر پی‌بروا بوون ﴿قَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله‌ناویان به‌ریت ﴿أَفَنْ يُؤْفَكُونَ﴾ چؤ‌ن درؤ‌ده‌که‌ن و له‌هق و راستی لاده‌دن ﴿أَتَتَّخِذُوا آخَارَهُمْ وَرُءُوسَهُمْ﴾ زانا و قه‌شه‌کانیان کردوه ﴿أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌په‌روه‌دگار له‌جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه‌روه‌ها مه‌سیحی کو‌پی‌مه‌ریه‌میش (یان کردوه به‌خوا) ﴿وَمَا أُمْرُوا﴾ له کاتیکدا فه‌رمانیان پی‌نه‌دراوه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه‌له‌وه‌ی که‌یه‌ک خوا به‌رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که‌هیچ په‌رستراوینکی راست نی‌به‌بیجگه‌له‌نه‌و ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بینگه‌ردی بؤ‌نه‌و (خوا) به‌ی ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿۱۵﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده بانه ویت پرووناکی (نایینی) خوا بکوزیننه وه ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به فووی
 ده میان ﴿وَيَأْتِي اللَّهَ﴾ وه خوا نایه ویت و ناهیلیت ﴿إِلَّا أَن يُسَمِّرَ نُورَهُ﴾ و هدر پرووناکی خوی (که نایینی
 پیروزی نیسلامه) ته و او ده کات سهری ده خات (به سهر ته و او ی بینا وه پاندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 هدر چنده بی باوه پان پی یان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکه
 که پیغه مبره که ی نارد و وه ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به پرینموونی و نایینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بئو نه وه ی زالی بکات به سهر هه موو نایینه کاندا به گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هدر
 چنده بت پرستان پین ناخوش بیت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بر و اتان هیتا وه
 ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ﴾ به پرستی زور له زاناو قه شه کانی (جووله که و گاوور) ﴿لِيَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ سامان و مالی خه لکی ده خون به ناهق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری
 (خه لک) ده که ن له ریگه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وه نه وانه ی نالتون و زیو
 سه ری که ده نین و کزده که نه وه ﴿وَلَا يُسِفُّونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایبه خشن و زه کاته که ی ده رنا که ن له
 پینا و خودا ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه وه موژده بیان پی بده به سزایه کی نازاردهر ﴿يَوْمَ يَحْمَىٰ عَلَيْهَا﴾
 له پروژیکدا سوور ده کریته وه ﴿فِي تَارِيحِهِمْ﴾ له ناگری دوزه خ دا ﴿فَتَكُونُ بِهَا جَبَاهُهُمْ﴾
 نه و سا به و (نالتون و زیو سووره وه بووه) داخ ده کریت پروویان ﴿وَجُحُوشُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ و نه نیشیان
 و پشتیان ﴿هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُونَ﴾ (پینان ده و وتریت) نه مه نه و (سامانه یه) کوتان ده کرده وه بئو خوتان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ ده بجیزن (توله ی) نه وه ی کوتان ده کرده وه ﴿إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به پرستی ژماره ی مانگه کان (ی سال) لای خوا ﴿أَتْنَا عَشَرَ شَهْرًا﴾ دوانزه مانگه ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 له (لوح المحفوظ) و ا دانراوه ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له پروژیکه وه (خوا) ناسمانه کان و زهوی
 دروست کرده وه ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار له و مانگانه گه وره و به پرین (شه پران تیندا قه ده غه کراوه)
 ﴿ذَٰلِكَ الَّذِي بُدِّلَ الْقَيْمُ﴾ نه وه نایینی رینک و پرسته ﴿فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِمُ آفُسَكُمْ﴾ که واته له و چوار
 مانگه دا سته م مه که ن له خوتان (و کوشتاریان تیندا مه که ن) ﴿وَقَلْبُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾
 وه بجه نگی له دزی ته و او ی بت پرستان به تیکرا ﴿كَمَا يُقْلِبُونَ كُفَّاهُ﴾ هه روه که نه و ان دزی
 نیوه ده جه نگی به تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ نه وه ش بشزانن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 که بیگومان خوا له گه ل پاریز کاران و خوانا ساندایه (به چاودیری و پاراستن) ﴿۝﴾

﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِي﴾ به پرستی دواخستن و گورینی (مانگه حه‌رامه‌کان) ﴿زِيَادَةُ فِي الْكُفْرِ﴾
 رڼوچوونه له بڼی باوه‌رپی دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بڼی باوه‌رانی بڼی گو‌م‌را‌ده‌ک‌ریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه‌که) سالتیک حه‌لالی ده‌که‌ن ﴿وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حه‌رامی ده‌که‌ن ﴿يَتَوَاطَّأُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بڼو نه‌وه‌ی رڼیک بین له‌گه‌ل ژماره‌ی نه‌و چوار مانگه‌ی که‌خوا پرزداري کردوون
 (جه‌نگی تیاندا حه‌رام کردوه) ﴿فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه‌نجام نه‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردبوو
 حه‌لالی ده‌که‌ن ﴿زُيِّنَ لَهُمْ﴾ جوان کراوه‌بویان ﴿سُوءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده‌وه ناشیرینه‌کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رڼنموونی که‌سانی بڼی باوه‌ر ناکات ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ر تان هیتاوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ده‌رچن (بڼو جیهاد) له‌رڼی خوا‌دا ﴿أَنَّا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ﴾ له‌شوینی خو‌تان
 ناجولین (خو‌تان دوا ده‌خه‌ن) ﴿أَرْضِيئُ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه‌را‌زین به‌م ژبان‌ه‌ی
 دنیا له‌بری پاشه‌پوژ ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی کامه‌یه خوشی و شادی ئه‌م ژبان‌ه‌ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له‌به‌رامبه‌ری خوشی پاشه‌پوژ‌دا زور که‌مه ﴿إِلَّا لَتَنفِرُوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌پوون
 و ده‌ر نه‌چن (بڼو جیهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده‌دا به‌سزایه‌کی سه‌خت
 و نازارده‌ر ﴿وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له‌بری ئیوه‌گه‌لنکی تر ده‌هینیت (جیا‌واز له‌ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه هیچ‌زبان‌یکی بڼی ناگه‌به‌نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌توانایه به‌سهر هم‌وو
 شتیک دا ﴿إِلَّا لَتَصْرُوهُ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه یارمه‌تی نه‌و (پڼغه‌مبه‌ره ﷻ) نه‌ده‌ن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه‌وه
 بڼی‌گومان خوا یارمه‌تی داوه ﴿إِذَا أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بڼی بر‌وایان ده‌ریان کرد له‌مه‌که‌ه
 ﴿ثَانِيَ اثْنَيْنِ﴾ پڼغه‌مبه‌ریه کڼک بوو له‌و دوو که‌سه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ﴾ کاتیک نه‌و دووانه (پڼغه‌مبه‌رو نه‌بو
 به‌کر) له‌نه‌شکه‌وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه‌و کاته‌به‌هاوه‌له‌که‌ی (به‌نه‌بویه‌کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه‌م مه‌خو بڼی‌گومان خوا له‌گه‌ل‌مانه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا
 خوا نارامی و ناسایشی بڼو ناره‌ده‌خوا‌روه ﴿وَأَنَّهُدُهُمْ يُخَودُوا لَمْ تَرَوْهَا﴾ وه یارمه‌تی دا به‌سهر بازاتیک
 که‌نه‌تانه‌بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته‌ی بڼی باوه‌رانی گټرا ﴿السُّفْلَى﴾ به‌زیر که‌وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته‌ی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ هه‌ر به‌رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالاده‌ستی کاردرسته ﷻ

﴿أَنِفِرُواْ خِفَافًا﴾ بر وڼ و ډېر چن (بۇ جيهاد) چ سووك بن (له‌ش ساغ و ډوله‌م‌م‌ند و ډه‌سه‌لا تداربن)
 ﴿وَتِقَالًا﴾ چ قورس و گران بن (نه‌خو‌ش و هه‌زاربن) ﴿وَجَاهِدُواْ﴾ و تتيكو‌شن ﴿يَاْمُؤِيْكُمُ﴾
 و انفيكو‌م به‌مال و گيانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللّٰهِ﴾ له‌رينگه‌ی خوا‌دا ﴿ذٰلِكُمْ خَبْرُ لَّكُمْ﴾ نه‌وه‌تان چا‌ك‌تره‌ بۇ‌تان
 ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ نه‌گه‌ر ئي‌وه‌ بزانن ﴿اَلَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا﴾ نه‌گه‌ر ډه‌ست كه‌وتني‌كي نزيك
 ﴿وَسَفَرًا قٰصِدًا﴾ و سه‌فه‌رينكي ئاسان بوايه‌ ﴿لَا تَتَّبِعُوْكُمْ﴾ نه‌وا شو‌يتنت ډه‌كه‌وتن (ډه‌رده‌چوون
 له‌گه‌لتا) ﴿وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ اِلْحَاقَةُ﴾ به‌لام (بريني) رينگه‌ی دوورو دروار (ی جهنگی ته‌بووك)
 بۇ نه‌وان نار‌ه‌حه‌ته‌ ﴿وَسَيَخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ﴾ وه‌ بي‌گومان (پاش گه‌رانه‌وه‌تان له‌ته‌بووك) سو‌يتند
 ډه‌خو‌ن به‌خوا ﴿اَلَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه‌گه‌ر بمانتوانيايه‌ ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له‌گه‌لتان ډه‌رده‌چووين
 (بۇ جيهاد) ﴿يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ خو‌يان ډه‌فه‌وتيتن ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ﴾ وه‌ خوا ډه‌زاني
 به‌راستي نه‌و (دوو پروانه) دروزنن ﴿عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) خوا ليت بيوريت
 ﴿لَمَّا ذُنِبْتَ لَهُمْ﴾ له‌به‌ر چي موله‌تي نه‌و (دوو پروانه‌ت) دا ﴿حَقَّ يَتَّبِعَنَّ لَكَ﴾ هه‌تا بۇت ډه‌ر كه‌ويت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌وانه‌ی كه‌راستيان كرد ﴿وَتَعْلَمُ اَلْكَذِبِيتُ﴾ وه‌ دروزنه‌كان بناست ﴿اَلَا يَسْتَسْتَضِيْكَ﴾
 (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) موله‌تت لي و ه‌رناگرن (بۇ نه‌وه‌ی خو‌يان دوا بخه‌ن له‌
 جيهاد كردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ﴾ نه‌وانه‌ی كه‌ بر وايان هيتاوه‌ به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌رؤ‌زي
 دوايي ﴿اَنْ يُجَاهِدُوا﴾ كه‌تتيكو‌شن ﴿يَاْمُؤِيْهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گيانيان ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ﴾ وه‌
 خوا ئاگا و زانايه‌ به‌خو‌ پاريزه‌ران ﴿اِنَّمَا يَسْتَسْتَضِيْكَ الَّذِيْنَ﴾ به‌راستي نه‌وانه‌ موله‌تت لي و ه‌رده‌گرن
 (كه‌ نه‌يه‌ن بۇ جيهاد كردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ كه‌ بر وايان ني‌يه‌ به‌خوا و به‌رؤ‌زي
 دوايي ﴿وَاَزٰنَا تَقُلُوْهُمْ﴾ و ډله‌كانيان له‌ گومان و دوو ډلي دايه‌ ﴿فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا رَدَدُوْتْ﴾
 بۇيه‌ نه‌وانه‌ له‌ گومان و دوو ډلي خو‌ياندا سه‌ر گه‌ردانن ﴿وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه‌گه‌ر بيان ويستايه‌
 ډه‌ر بچن (بۇ جيهاد كردن) ﴿لَا عُدُوْا لَهُ وَعُدَّةٌ﴾ نه‌وه‌ ه‌زو كه‌ره‌سته‌ی پنيويستيان بۇ ئاماده‌ ډه‌كرد
 (له‌چه‌ك و وولاخ و تفاقى جهنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اَنْيَعَاثَهُمْ﴾ به‌لام خوا ډه‌رچووني نه‌وانى پي ناخو‌ش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهٖمْ﴾ بۇيه‌ (خوا) خاوى كرده‌وه‌ (له‌ډه‌رچوون بۇ جيهاد) ﴿وَقِيلَ اَقْعُدُوا﴾ پنيان ووترا
 دانيشن ﴿مَعَ الْقَاعِدِيْنَ﴾ له‌گه‌لجى ماواندا ﴿لَخَرَجُوا فَيَكْمُ﴾ نه‌گه‌ر له‌گه‌لتاندا ډه‌رچوونايه‌
 ﴿مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا حَبَالًا﴾ هيچ شتيكيان بۇ زياد نه‌ده‌كردن بي‌جگه‌ له‌ تي‌كدان و خراپه‌ كارى نه‌بيت
 ﴿وَلَا تَوْصَّوْا جُنُودَكُمْ﴾ و ني‌وان ئي‌وه‌يان تي‌كده‌دا (به‌دوو زمانى و هاتو هوت) ﴿يَبْعَثُوْكُمْ اِلَيْشَنَّهُ﴾
 ئازاوه‌يان بۇ ډه‌نانه‌وه‌ ﴿وَفِيْكُمْ سَمْعُوْنَ لَهُمْ﴾ وه‌ له‌ناو ئي‌وه‌دا خه‌لكايتي‌ك هه‌ن چاك گو‌ييان لي
 ډه‌گرن ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْفٰلِغِيْنَ﴾ وه‌ خوا به‌ئاگا و زانايه‌ به‌سته‌م كاران ﴿١٧﴾

﴿لَقَدْ أَتَعَوْا الْفِتْنَةَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوویه نازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و
 پینش ﴿وَقَبِلُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ و جوره‌ها فرمان و پیلانیان بۆ (لاواز کردن) ت به‌کاره‌ینا ﴿حَتَّى جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ هه‌تا پراستی هات ﴿وَوَظَّهَرَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سه‌ر که‌وت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که
 نه‌وان پینان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه هه‌ندی که‌س له‌وانه ده‌لین ﴿أَفَذَنْ لِي﴾ (ته‌ی
 موحه‌مه‌د ﷺ) روخسه‌تم بده (با نه‌یه‌م بۆ جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْنِي﴾ و تووشی گونا‌هو خراپه‌م
 مه‌که ﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ ناگادارین (له‌نیسته‌وه) که‌وتوونه‌ته ناو گونا‌هو خراپه‌وه ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ
 لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بینگومان دوزخ ده‌وری بی باوه‌رانی داوه ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾
 نه‌گه‌ر به‌هره‌و چاکه و سه‌ر که‌وتن بیته‌رینگات ﴿شَوْهَتْ﴾ ناره‌حت و غه‌مبار ده‌بن ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ
 مُصِيبَةٌ﴾ وه نه‌گه‌ر ناره‌حتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لین ﴿قَدْ
 أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری خومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و پینش ﴿وَيَسْتَوِلُوا وَهُمْ فِرْحُونَ﴾
 جا روو و ورده‌گیرن به‌خوشحالی و شادمانی به‌وه ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی هیچمان تووش نابیت ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌خوا نوسبویه‌تی بۆمان
 ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه برواداران با ته‌نها پشت
 به‌خوا بیه‌ستن ﴿قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بَنَاتٍ﴾ (پیان) بلی: نایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن بۆ نیمه ﴿إِلَّا إِحْدَى
 الْحُسَيْنَيْنِ﴾ بینگه‌له‌یه‌کین له‌دوو شته زور چاکه که‌(سه‌ر که‌وتن یان شه‌ید بوون له‌ پیناو خوادا)
 ﴿وَتَحْنُ تَرْضَيْنَ بِنُحْرٍ﴾ نیمه‌ش چاوه‌روانین بۆ نیوه ﴿أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
 ﴿بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ به‌سزایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿أَوْ بِأَيِّدِنَا﴾ یان به‌ده‌ستی نیمه ﴿قَدْ تَرَضُّوْا﴾
 که‌وانه چاوه‌روانی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا عَمَلُكُمْ تَرْضَوْنَ﴾ بینگومان نیمه‌له‌گه‌ل نیوه‌دا چاوه‌روانین ﴿وَلَنْ
 يَرْضَى عَنْكَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿أَنْفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه‌خشن به‌خوشی خوتان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان
 به‌زور و ناچاری ﴿لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ﴾ هه‌ر گیز لبتان وه‌ر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾
 چونکه به‌راستی نیوه‌ کۆمه‌لنکی له‌سنوور ده‌ر جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک به‌رگری
 نه‌وانه‌ی نه‌کردووه ﴿أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که‌گیرا بکرت لی یان ﴿تَفَقَّهُتُمْ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشیان
 ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بینگه‌له‌وه‌ی که‌ بینگومان نه‌وانه بی باوه‌ر بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌خوا
 و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه‌ن بۆ نوێز کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى﴾ به‌ته‌مه‌لی
 نه‌بیت ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه‌خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ لیللا پینان ناخوشه
 و ناچارن ﴿﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سه‌رنجت رانه کیشیت (سهر سامت نه‌کات) ﴿أَمْ أَلْهَمْتَهُمْ وَلَا أُولَئِكَ هُمُ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالیان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا ده‌یه‌ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهِمَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌هوی نه‌و (مال و منداله‌وه) له‌م ژبانی دونیا به‌دا ﴿وَنَزَهَقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وه به‌سه‌ختی گیانیان ده‌ربچیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که نه‌وان بی باوه‌رن ﴿وَيَخْلِفُونَ بِأَلْفِهِ﴾ وه سویند ده‌خون به‌خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ که به‌راستی نه‌وان له‌نیوه‌ن (له‌باوه‌ردارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِتَائِبِينَ﴾ که چی له‌نیوه‌نین ﴿وَلَيْكَ هَٰذَا قَوْمٌ يَقْرَنُونَ﴾ به‌لکو نه‌وانه کومه‌لیکن زور ده‌ترسن (زراویان جووه) ﴿لَوْ يَخْشَوْنَ مَلَجَاتٍ﴾ نه‌گه‌ر به‌نایه‌کیان ده‌ست که ویت ﴿أَوْ مَعْرِبٍ﴾ یان نه‌شکه‌وتانیک ﴿أَوْ مَدَّخَلًا﴾ یان کون و قوشین و نه‌فه‌قیک ﴿لَوْ لَا إِلَهٌ﴾ به‌نای بؤ ده‌به‌ن و (پرووی تیده‌که‌ن) ﴿وَهُمْ يَخْشَوْنَ﴾ له‌کاتیکدا زور به‌په‌له‌راده‌که‌ن (یا هیچ شتیک جله‌ویان ناگرت) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی که‌س له‌وانه‌ره‌خته‌و توانجت لی ده‌گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له‌دابه‌ش کردنی خیره‌کاندا ﴿إِنَّا أَعْطَوْنَهَا﴾ خو نه‌گه‌ر له‌و خیر و سه‌ده‌قه‌یان پی بدریت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده‌بن ﴿وَأَن لَّيُتَعَذَّبُوا﴾ وه نه‌گه‌ر بینان نه‌دری لی ﴿إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ نه‌و کاته نه‌وان توو‌ره‌و نارازی ده‌بن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وه به‌راستی نه‌گه‌ر نه‌وانه‌رازی بوونایه ﴿مَاءَ أَنْهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌وه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ پیی دابوون ﴿وَقَالُوا﴾ وه بیان ووتایه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ خوامان به‌سه ﴿سَيُؤْتِينَا اللَّهُ﴾ له‌مه‌و پاش خوا پیمان ده‌به‌خشیت ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فه‌زل و میهره‌بانی خو‌ی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی (به‌شمان ده‌دا) ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ به‌راستی نیمه به‌سوزو به‌روشین بؤ لای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ به‌راستی (زه‌کات) دان ته‌نها (بؤ نه‌م کومه‌لانه‌یه که‌خوا‌ی گه‌ورو باسی کردوون) ته‌وانیش ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بؤ بیته‌ویان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه بؤ هه‌زاران ﴿وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا﴾ وه بؤ کریکارانیک که‌به‌سه‌ریه‌وه‌ن (کزی ده‌که‌نه‌وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نه‌وانه‌ی دلیان دا نه‌هینریت (بؤ خوشویستی نیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بؤ نازاد کردنی به‌نده‌و کویله‌کان ﴿وَالْفَرِیِّینَ﴾ وه بؤ قه‌رزاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بؤ جه‌نگاه‌ورانی پیی خودا ﴿وَأَن تَبْتَغُوا السَّلَامَ﴾ و بؤ پیوارانی په‌ککه‌وته ﴿فَرِیضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه‌مه‌پیویست کراوه و فه‌رز کراوه له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له‌و نا‌پاکانه‌دا که‌سانیک هه‌یه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که‌نازاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه‌لین ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه‌و خوش باوه‌رو گوی گره‌بؤ هه‌موو شت ﴿قُلْ﴾ توش بلی ﴿أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوی گری چاکه‌به‌ (که‌قازانجه) بؤتان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوه‌ری هه‌یه به‌خوا ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوه‌ری به‌نیمانداران هه‌یه ﴿وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ﴾ و میهره‌بانی به‌بؤ نه‌وانه‌ی ﴿ءَامَنُوا مِنكُمْ﴾ برویان هیناوه له‌نیوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌نازاری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ده‌ن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه‌کی نازارده‌ریان بؤ هه‌یه ﴿۱۱﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ﴾ (ناپاکان) به‌خوا سویتندان بۆ ده‌خون ﴿لِيَرْضَوْكُمْ﴾ بۆ ته‌وه‌ی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يَرْضَوْهُ﴾ شایسته‌تره به‌وه‌ی که‌رازی بکه‌ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ته‌وانه بر‌وادارن ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ ثایا ته‌وانه نازانن ﴿أَنَّهُ مَنِ مَّحَادِدِ
 اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بینگومان هه‌ر که‌س دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَأَنزَلْنَاهُ جَهَنَّمَ﴾ ته‌وه
 بینگومان (توله‌ی) ته‌و که‌سه ناگری دوزه‌خه ﴿خَلِيدًا فِيهَا﴾ بۆ هه‌میشه‌یی تیایدا ده‌می‌تته‌وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ ته‌وه‌یه پر‌سواپی و زه‌بوونی زور گه‌وره ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو‌رووه‌کان
 مه‌ترسی ده‌که‌ن ﴿أَن تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له‌وه‌ی که‌سوره‌تیک ده‌رباره‌یان بنی‌ریته‌خواره‌وه ﴿تُنذِرُهُمْ﴾
 که‌هه‌والیان له‌سه‌ربدات ﴿يَمَاقِي قُلُوبَهُمْ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌دلیان دایه ﴿قُلْ أَسْتَهْزِئُ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 بلی: گالته و لاقرنی بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَخْذَرُونَ﴾ به‌راستی خوا ده‌رخه‌رو ناشکراکاری
 ته‌وه‌یه که‌مه‌ترسی لی ده‌که‌ن ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویتندی نه‌گه‌ر پر‌سیاریان لی بکه‌یت ﴿لَيَقُولَنَّ﴾
 به‌راستی ده‌لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلیابن نیمه هه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و گالته ده‌که‌ین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَآيَاتِهِ﴾ ثایا به‌خواو به‌لکه‌کانی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾
 ئیه‌و گالته و لاقرتیتان ده‌که‌ن؟ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ به‌هانه مه‌هیننه‌وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به‌راستی ئیه‌و بی بر‌وا
 بوونه‌وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش بر‌وا هینانتان ﴿إِنْ نَعَفُ﴾ نه‌گه‌ر بیورین و چاوبۆشی بکه‌ین ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له‌کۆمه‌ل و ناقمیکتان (به‌هوی گه‌رانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿نُعَذِّبُ طَائِفَةً﴾ سزای کۆمه‌ل و ناقمیکی تر
 ده‌ده‌ین ﴿بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی بینگومان ته‌وانه تاوانبار بوون ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو‌روو ﴿وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ و ئافره‌تانی دوو‌روو ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان
 ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمُنْكَرِ﴾ فهران ده‌که‌ن به‌خرابه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به‌رگری ده‌که‌ن له‌چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان ده‌قوچن (وخیر ناکه‌ن) ﴿سُوءَ اللَّهِ﴾ خویان له‌بیر چۆته‌وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بۆیه خواش له‌بیری کردوون و وازی لی هیناون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ﴾ به‌راستی دوو‌رووه‌کان هه‌ر ته‌وانن
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که‌ده‌رچوون له‌سنوور ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ خوا به‌لینی داوه به‌پیاو
 ئافره‌ته دوو‌رووه‌کان ﴿وَالْكُفَّارَ﴾ و به‌بی باوه‌رانیس ﴿نَارِ جَهَنَّمَ﴾ به‌ناگری دوزه‌خ ﴿خَالِدِينَ
 فِيهَا﴾ ده‌می‌تنه‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ناگری دوزه‌خیان به‌سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه‌فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه‌میشه‌ییان بۆ هه‌یه ﴿

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (ئېوه نه‌ی دووړووه‌كان) وه‌ك نه‌وانه‌ن له‌پېش ئېوه‌دا بوون ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 نه‌وانه زور به‌هېز تر بوون له‌ئېوه ﴿وَكَانُوا أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا﴾ و مال و سامان و مندالېشيان زور تر بوو (له‌ئېوه)
 ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ته‌مجا نه‌وان شادمان بوون به‌شى خويان رايان بوار د ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾
 وه‌ئېوه‌ش راتان بوار دو شادمان بوون به‌به‌شه‌كه‌ی خوتان ﴿كَمَا أَسْتَمْتَعُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ه‌هر چو‌نېك
 نه‌وانه‌ی له‌پېش ئېوه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به‌به‌شى خويان ﴿وَحُضْرُهُ﴾ وه‌ئېوه پو‌چوون له‌نا‌ه‌ق
 و به‌تالدا ﴿كَالَّذِي خَاصُّوا﴾ به‌وېنه‌ی پو‌چوونى نه‌وان ﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه‌وانه كرده‌وه‌كانيان
 پو‌چهن و بېسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دونياو پو‌زى دوايشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه
 ه‌هر نه‌وانه‌ن زهره‌رمه‌ندو پ‌ه‌نجه‌پو‌ن ﴿الَّذِينَ يَنْهَوْنَ﴾ نايا نه‌هاتووه‌بزيان و بې‌يان نه‌گه‌يشتووه
 ﴿نَبَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ه‌ه‌والى نه‌وانه‌ی كه‌له‌پېش نه‌مانه‌وه‌سوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له‌گه‌لى نوح
 و عاد ﴿وَقَوْمِ هُودٍ﴾ و سه‌موود (هو‌زى صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌گه‌لى ئيبراهيم ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾
 و خه‌لكى مه‌ديهن ﴿وَالْمُؤْتَفِكِينَ﴾ و شاره‌كانى ژيرو زه‌به‌ر كراو (هو‌زى لوط) ﴿أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾
 پېغه‌مبه‌ره‌كانيان هاتن بؤ ناويان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌به‌لگه‌ پو‌ونه‌كانه‌وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته‌مى لى نه‌كردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لكو نه‌وانه خويان سته‌ميان له‌خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ئافره‌تانى باوه‌ردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ ه‌ه‌نديكيان پشتوان
 و يارمه‌تى ده‌رو خوشه‌ويستی ه‌ه‌نديكى تريانن ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌چا‌كه
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و به‌رگرى ده‌كه‌ن له‌خرا‌به ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ و به‌رېك و پېكى نو‌يز جى به‌جى
 ده‌كه‌ن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه‌كات (ى سامانيان) ده‌ده‌ن ﴿وَيُطِيعُونَ أَمْرَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌گو‌پرايه‌لى
 خواو پېغه‌مبه‌ره‌كه‌ى ده‌كه‌ن ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌وانه له‌دا‌هاتوودا خوا پ‌ه‌حميان پنده‌كات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌پراستى خوا به‌ده‌سه‌لاتى كار دروسته ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لېنى داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به‌پياوان و ئافره‌تانى ب‌روادار ﴿جَنَّاتٍ﴾ به‌به‌ه‌شتانيك ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ كه‌پو‌باره‌كان ده‌پو‌ن به‌زيرياندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تييدا ده‌ميته‌وه‌به‌ه‌ميشه‌يى ﴿وَمَسْكِنَ
 ظِلِّينَ﴾ و (به‌لېنى پى داوون) به‌چهنه‌د كوشكى چاك و رازاوه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له‌به‌ه‌شتانيكى
 ه‌ه‌ميشه‌يى دا ﴿وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرٍ﴾ و پ‌ه‌زامه‌نديش له‌لايه‌ن خواوه‌كه‌گه‌وره‌تره (له‌ه‌موو
 شتيك) ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ه‌هر نه‌ويه‌سه‌ر كه‌وتنى زور گه‌وره ﴿٦٦﴾

﴿يَتَّخِذُ النَّاسُ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿جَهْدَ الْكُفَّارِ﴾ جیهاد بکه در ی بی باوه‌ران ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾
 و دو و روه‌کان ﴿وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تیز به‌له‌دریان ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی نه‌وانه
 دوزخه ﴿وَيَسَّ السَّمِيرُ﴾ که دوار و ژو چاره‌نوسینکی خرابه ﴿يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دو و روه‌کان)
 سویند ده‌خون به‌خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (نه‌و و وتانه‌ی دراوه‌ته‌پالیان) نه‌یان و وتووہ ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ
 الْكُفْرِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان و وته‌ی بی باوه‌ریان و وتووہ ﴿وَكَفَرُوا بِعَدِ اللَّهِ﴾ وه بی پروا بوونه‌ته‌وه
 له‌پاش موسولمان بوونیان ﴿وَهُمُ أَعْمَىٰ بُرْهَانَ﴾ و نیازی شستینکیان بوو به‌لام بویان نه‌کرا (کوشتنی
 پیغمبر ﷺ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ته‌بووک) ﴿وَمَا تَقْصُرُوا﴾ وه هیچ ره‌خنه‌و رقیکیان نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ
 أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه نه‌بیست که خوا و پیغمبره‌که‌ی (و پروا دارانیان) ده‌وله‌مه‌ند کردوه
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فزل و به‌هره‌ی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ ته‌مجا ته‌گه‌ر نه‌وان بگه‌رینه‌وه و به‌پشیمان ببینه‌وه
 ﴿يَكْ خَيْرَ لَّهُمْ﴾ نه‌وه چاکتره‌بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ وه نه‌گه‌ر پرو و هر گین و (نه‌گه‌رینه‌وه) ﴿يَعْدِيهِمُ اللَّهُ﴾
 نه‌وه خوا سزایان ده‌دات ﴿عَذَابَ الْإِيمَانِ﴾ به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دونیا و پاشه‌پژدا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له‌زه‌وی دانی به‌بو نه‌وان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دوست و یار مه‌تی ده‌رنت ﴿وَمِنْهُمْ
 مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ وه له‌ناپاکان که سانتیک هن که په‌یمانیان داوه‌به‌خوا ﴿لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند
 به‌خوا ته‌گه‌ر خوا له‌فزل و به‌هره‌ی خوی پیمان بیه‌خشیت ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ﴾ نه‌وه بینگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌ین ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه بینگومان له‌چاکه‌کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 که‌چی کاتیک خوا له‌فزل و به‌هره‌ی خوی پی به‌خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ رژدی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشتیان هه‌لکرد ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه‌پرو و هر گین ﴿فَأَعْقَبَهُمْ﴾ ته‌مجا
 خواش سه‌ره‌نه‌جانی نه‌وانی گینرا ﴿يَفْقَافِي فَلُوبِهِمْ﴾ به‌دو و پرویی له‌دلپاندا ﴿إِلَىٰ يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ﴾ هه‌تا
 نه‌و روزه‌ی به‌دیداری (خوا) ده‌گن ﴿يَمَّا أَخْلَقُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به‌هوی نه‌برد نه‌سه‌ری نه‌و به‌لینه‌ی
 که‌دابوویان به‌خوا ﴿وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به‌هوی نه‌وه شه‌وه‌درویان ده‌کرد ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾
 نایا نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ که‌بینگومان خوا ناگاداره ﴿سِرَّهُمْ﴾ به‌نه‌نیسی ﴿وَنَجْوَاهُمْ﴾
 و چپه‌یان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ﴾ به‌راستی خوا نه‌و به‌ری راده‌ناگاو زانیه‌به‌شاراوه‌و په‌نه‌انه‌کان ﴿وَالَّذِينَ
 يَلْمِزُونَ﴾ نه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌تانه‌و ته‌شهر ده‌دن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له‌و
 باوه‌ردارانه‌ی جگه‌له‌زه‌کات مال و سامانیان ده‌به‌خشن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ﴾ وه (تانه‌و ته‌شهر
 ده‌دن) له‌وانه‌ی که‌ته‌نها که‌مینکیان هه‌یه به‌زه‌حمه‌ت په‌یدایان کردوه ﴿فَيَسْحَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نه‌وسا
 هر گالته‌شیان پی ده‌که‌ن ﴿سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌به‌رامبه‌ر گالته‌ی نه‌واندا)
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه‌خت بو نه‌وانه ﴿۵۵﴾

﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) داوای لیئوردونیان بۆ بکه‌یت ﴿أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ یان داوای لیئوردونیان بۆ نه‌که‌یت (یه‌کسانه) ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ ته‌گه‌ر داوای لیئوردونیان بۆ بکه‌یت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ حه‌فتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ته‌وه‌ خوا هه‌ر گیز لیئان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ته‌وه‌ش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌هوی ته‌وه‌یه‌ بیگومان ته‌وانه‌ بی باوه‌ر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌ خوا رینموونی خه‌لکانی ده‌رچوو له‌تایین ناکات ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ (ته‌و دوو پروانه‌ی) دواکه‌وتن له‌ جیهاد کردن و (له‌مه‌دینه‌دا مابوونه‌وه) دل خوش بوون ﴿يُمَقِّدُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به‌دانیشن و به‌جیمانیان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (له‌جه‌نگی ته‌بووک دا) ﴿وَكَيْفَ هُوَ أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه‌ بیئان ناخوش بوو که‌ جیهاد بکه‌ن و تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌رینی خوادا ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌تیمانداریان) ده‌ووت ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ لهم (وه‌رزه) گه‌رمایه‌دا ده‌رمه‌چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ﴿ثَانِجَةً أَشَدَّ حَرًّا﴾ ناگری دوزه‌خ زور گه‌رم تره (له‌م گه‌رمایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ته‌گه‌ر ته‌وانه‌ تی بگه‌ن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده‌ی با که‌م بی بکه‌ن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زور بگرین ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (ته‌و سزایه) توله‌و پاداشتی ته‌و کرده‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌یان کرد ﴿إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ ته‌وسا ته‌گه‌ر خوا توی گه‌راندیه‌وه (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌ته‌بووک ﴿إِنْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بۆلای کۆمه‌لێک له‌و به‌جی ماوانه ﴿فَأَسْتَفْذُوكَ لِلْخُرُوجِ﴾ و داوایان لی کردیت بۆ ده‌رچوون (بۆ غه‌زایه‌کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ توش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ هه‌ر گیز ئیه‌وه له‌گه‌ل مندا ده‌رناچن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ و هه‌ر گیز ئیه‌وه له‌گه‌ل مندا جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل هیچ دوژمنیکدا ﴿إِنْ كُنْتُمْ رَضِيتُمْ﴾ چونکه‌ بیگومان ئیه‌وه‌ پازی بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌دانیشن له‌یه‌که‌م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که‌وانه‌ هه‌ر دانیشن له‌گه‌ل به‌جی ماواندا ﴿وَلَا تَصَلِّ﴾ وه‌ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) تو نوێز مه‌که‌ ﴿عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ﴾ له‌سه‌ر هیچ که‌س له‌وانه‌ که‌مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَرْعَةٍ﴾ وه‌ پامه‌وه‌سته‌ له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیگومان ته‌وانه‌ بی باوه‌ر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَمَاتُوا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ له‌کاتیکدا ته‌وانه به‌رده‌وام سنوورشکین بوون ﴿وَلَا تَعْجَبْ﴾ وه‌ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) باسه‌رت سوڤنه‌هیتیت ﴿أَمْ أُولَئِكَ أَزْوَاجُ الْمَالِ﴾ مال و مندالی زوریان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌پاستی خوا ده‌یه‌ویت ﴿أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا﴾ به‌وه‌ (مال و مندا) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دونیادا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه‌ گیانیان ده‌رېجیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ته‌وانه‌ بی باوه‌ر ن ﴿وَلَا أَزَلَّتْ سُورَةُ﴾ و هه‌ر کاتیک سوره‌تیک بنیردریته خواره‌وه ﴿أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ﴾ به‌مه‌ی که‌ باوه‌ر به‌خوا بیتن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تیکوشان بکه‌ن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﴿أَسْتَفْذُوكَ﴾ موله‌ت لی وه‌رده‌گرن ﴿أَوَلَوْ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ ته‌وانه‌یان که‌خواه‌ن ده‌سه‌لات و سامان ﴿وَقَالُوا أَزَلَّانَا﴾ و ده‌لین لیمان گه‌رئ و وازمان لی بیتنه ﴿نَكُنْ مَعَ الْقَوَائِدِ﴾ با له‌گه‌ل دانیشتووه‌کاندا بین (وه‌ک ئافره‌ت و مندا) و په‌که‌وته) ﴿

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به وهی که له گهل به جی هیلراوان دابن (وهك نافرته و مندال و په ککه وته کانان) ﴿وَطَمَعَ عَلَى فُلُوهُمْ﴾ وه موز نراوه به سهر دلپاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیچ تیناگه و نازانن ﴿لَسَنَ الرُّسُولِ﴾ به لام پیغه مبه ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وانه ی که بر وایان هیناوه له گهلیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيَرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بۆ نه وانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وانه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿عَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو و باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تیا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَرَارُ الْعَظِيمُ﴾ نه ویه سهر که وتنی زور گه وره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عه ره به ده شته کییه کان هاتن (بۆ لای پیغه مبه ر) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی رینگه یان پی بدریت (نه رۆن بۆ جهیاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نه وانه ی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گهل خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بنگومان نه وانه یان که پی بر و ابوون له داهاتودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزابه کی سه ختی نازارده ر ﴿لَيْسَ عَلَى الصُّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر پی هیز و په ککه وته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾ نه وانه ش که هیه چیان نی یه خه ر جی بکه ن (بۆ پیو یستی جهیاد) هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه (که نه رۆشتوون بۆ جهیاد) ﴿إِذْ لَصَّخُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بۆ خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه به ک نی یه بۆ (تاوانبار کردنی) نه و چاکه کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لینخوش بووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُولَئِكَ يَتَخَالَفُونَ﴾ که هاتنه لات (ته ی موحه ممه د) بۆ نه وه ی (وولاخیان بۆ دابین که بیت و) سواریان که بیت ﴿قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أُحْمِلُهُ عَلَيْهِ﴾ ووت وولاخم ده ست ناکه ویت سواریان بکه م (بۆ جهیاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانبش گه رانه وه ﴿وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیسکی ده رشت ﴿حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هیه چیان نه بوو خه ر جی بکه ن (بۆ پیداویستی جهیاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها رینگه (بۆ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نه وانه یه ﴿يَسْتَدِينُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ﴾ داوای مؤله تت لی ده که ن له کاتیکدا ده وله مه ندیشن (و توانای رۆیشن بۆ جهیادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وه ی که له گهل به جی ماوه کاندا بن (له جهیاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطَمَعَ اللَّهُ عَلَى فُلُوهُمْ﴾ وه خوا موری ناوه به سهر دلپاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیچ نازانن ﴿۷۳﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و بهانه‌تان بۆ ده‌هیتنه‌وه ﴿إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک (له‌جیهاد و غه‌زا) گه‌رانه‌وه بۆ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی بهانه و عوزر مه‌هیتنه‌وه ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا﴾ ئیمه‌هر گیز باوه‌رتان پی ناکه‌ین ﴿قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به‌راستی خوا ناگاداری کردوین له‌هه‌واله‌کانتان (که ئیوه‌ناپاک و دوو‌پروو) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌له‌داهاتوودا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿تُرْثَدُونَ﴾ پاشان (له‌پوژی دوا‌یی‌دا) ده‌گه‌پریننه‌وه ﴿إِنِّي عَلَى الْعَذَابِ وَاثِقٌ﴾ بۆ لای زانای هه‌موو نه‌پنی و ناشکراکان (که‌خوا‌ی‌گه‌وره‌یه) ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والشان پی دده‌ا به‌وه‌ی له‌دونیادا ده‌تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به‌زووی سویندتان بۆده‌خون به‌خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک گه‌رانه‌وه بۆ لایان ﴿لِتُعْزِبُوا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی چاوه‌پوشیان لی بکه‌ن و سه‌رزه‌نشتیان نه‌که‌ن ﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه‌ش روویان لی وه‌ر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به‌راستی نه‌و (دوو‌پروو) انه‌پیس (ونه‌گریسن) ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ وه‌جینگایان دۆزه‌خه (له‌پوژی دوا‌یی‌دا) ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هوی نه‌و تاوان و خراپه‌ی له‌دونیادا ده‌یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به‌درو) سویندتان بۆ ده‌خون ﴿لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی لیان پازی بن ﴿فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر ئیوه‌ش لیان پازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى﴾ نه‌وه‌ی بیگومان خوا پازی نابیت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچوو له‌سنوور (تاوانبار) ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَافًا﴾ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌کان بی بر وایی و دوو‌پرووی یان به‌هیز تره ﴿وَأَجْزَرُ الْأَعْمَلُ﴾ و شایسته‌ترین که نه‌زانن ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ نه‌و سنووران‌ه‌ی خوا ناردوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردروسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه‌له‌و عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیانه‌دا هه‌ندیک هه‌یه ﴿يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ نه‌وه‌ی لی و وه‌رده‌گیریت و ده‌ی به‌خشیت به‌باج و سه‌ران‌ه‌ی داده‌نیت ﴿وَيَتَرَفَّصُ بِكُمْ الدَّوَابُّ﴾ وه‌چاوه‌پروانی ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خراپتان به‌سه‌ردا بیت ﴿عَلَيْهِمْ دَآبِرَةُ السَّوْءِ﴾ به‌لاو به‌سه‌ر هاتی خراپ به‌سه‌ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه‌هه‌ندیکی تر له‌و عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیانه‌هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که‌باوه‌ریان به‌خوا و به‌پوژی دوا‌یی‌هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا﴾ وه‌وای داده‌نیت نه‌وه‌ی ده‌ی به‌خشیت هوی نزیک بوونه‌وه‌یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَصَلَّوْا الرَّسُولَ﴾ وه‌دوعا کردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿إِنَّا أَنْهَأْتُمُوهَ﴾ بیدار بن بیگومان نه‌وه‌ی هوی نزیک بوونه‌وه‌یانه‌له‌خوداوه ﴿سَيُخْلِفُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَةٍ﴾ له‌ئاینده‌دا خوا ده‌یانخاته‌ناو میهره‌بانی و په‌حمه‌تی خویه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ وه (له‌ناپاكان) نه‌وانه‌ی مزگه‌وتنکیان دروست کرد ﴿ضَرَارًا﴾ بۆ زیان گه‌یاندن (به‌موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیاوازی خسته‌نیوان نیمانداران ﴿وَأَصَادًا لِّلْعَمَلِ﴾ و بۆ چاوه‌روانی کردنی که‌سانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولُهُ﴾ که‌دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبهره‌که‌یان کردوه ﴿مِّن قَبْلٍ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ﴾ بینگومان (ئه‌و دوو پروانه) سوینده‌خون (ده‌لین) تنها چاکه‌مان ویستووه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به‌لام خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وانه‌دروژنن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ ههرگیز نویرزی تیدانه‌که‌ی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿لَمَسْجِدَ أُسَسِّ عَلَى التَّقْوَى﴾ بینگومان مزگه‌وتیک که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قوا و له‌خوا ترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِّنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه‌که‌م روزه‌وه (یه‌که‌م رۆژ هانتت بۆ شاری مه‌دینه) ﴿أَلَحُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره‌که‌نویرزی تیدا بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ بیوانیکی تیدابه‌بیان خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که‌خویان خاوین و پاک بکه‌نه‌وه (له‌ژه‌نگ وزاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که‌ده‌یانه‌ویت خویان پاک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسَسِّ بُيُوتُهُ﴾ جا‌نایا که‌سینک بناغه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى تَقْوَىٰ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هینانی ره‌زامه‌ندی خوا چاکتره ﴿أَمْ مَّنْ أُسَسِّ بُيُوتُهُ﴾ یان که‌سینک بناغه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لینواری که‌نده‌لانیکی فشه‌ل و پرووخه‌ک ﴿فَأَنهَارِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا‌به‌خویه‌وه بر وخینه‌ناو ناگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا رینموونی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي﴾ به‌رده‌وام نه‌و دروست کراوه‌یان ﴿بَنَوْا﴾ که‌دروستیان کرد ﴿رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌ئارامی و گومانه‌له‌دلیاندا (واته‌ههرگیز له‌دلیان ده‌رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر دلیان پارچه‌پارچه‌بکرت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ﴾ به‌راستی خوا کپویه‌تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌باوه‌رداران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنَّهُمُ الْجَنَّةَ﴾ به‌وه‌ی که‌به‌هشتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌و بروادارانه) ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نه‌مجا (بی‌باوه‌ران) ده‌کوزن و (خوشیان) ده‌کوزرین (شه‌هید ده‌بن) ﴿وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ نه‌مه‌به‌لینیکی راسته (و خوا بریاری داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ جا‌کسی به‌لین و په‌یمانی خوی وه‌فادارتره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ک‌خوای گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌مژده‌به‌خشن و شادمان بن‌به‌و فروشته‌تان ﴿بِأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌مامه‌له‌تان پنبوه‌کرد ﴿وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی) ههر نه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی زور گه‌وره ﴿۝۹﴾

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ښکاري خوا، نه‌مانه سیفه‌تیانه) توبه‌کارن ﴿الْعَائِدُونَ﴾ خوا به‌رستن
 ﴿الْحَامِدُونَ الشَّيْءِ حُوت﴾ سوباسگوزار وگه‌شنيارن (کوچه‌رن له‌پېتاو خوادا) ﴿الْزَّكَّوْنَ
 السَّجِدُونَ﴾ کړنوش و سوزده بهرن (نوبړ خوينن) ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان دهرن به‌چاکه
 و ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ الْمُذَكَّرِ﴾ بهرگری کهرن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پاريزه‌ران بړ
 سنووره‌کانی خودا ﴿وَنَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (نهی موحه‌ممه‌د ﷺ) موژده بده بهو باوه‌دارانه‌ی (نهو
 سيفا‌تانه‌يان تېدايه) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ رهوا وشايسته‌نی په بړ پېغه‌مبه‌ر وباوه‌داران
 ﴿أَنْ يَسْتَعْفِفُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ که داواي لنيوردن بکه‌ن بړ هاوبه‌ش دانه‌ران ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولَى
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزيکيشيان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش نه‌وه‌ی که بړيان ده‌رکه‌وتووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که ښگومان نهو (هاوبه‌ش دانه‌رانه) هاوه‌ل وپېړی دوزه‌خن ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ وه داواي لني خوش بوونی ئیبراهيم بړ باوکی ﴿إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ﴾ تنه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لینیک بوو ﴿وَعَدَهَا إِيَّاهُ﴾ که به باوکی دابوو (که داواي لني بوردنی بړ بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ جا کاتیک بړی روون بوویه‌وه ﴿أَنَّهُ عَذَّوْبَةٌ﴾ که ښگومان باوکی دوژمنی خوايه ﴿تَنْبَرًا
 مِنْهُ﴾ خوی لني به‌ری کرد ﴿إِنْ إِبْرَاهِيمَ لِأَوْفَىٰ ذُلِّهِمْ﴾ به‌راستی ئیبراهيم زور له خوا ترس و له‌سه‌ر
 خو بوو ﴿وَمَا كَانَتْ أَلْفَةٌ لِّضِلِّ قَوْمًا﴾ وه خودا هيچ گهل وهوزنک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَّيْنَاهُمْ﴾ دواي نه‌وه‌ی رېنموونی کردوون ﴿حَتَّىٰ يَبَيَّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هه‌تا بړيان روون نه‌کاته‌وه
 نه‌وه‌ی پښوسته خوینانی لني به‌رینزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ﴾ ښگومان هه‌ر بړ خوايه پادشايه‌تی و مولکی هه‌موو
 شتيك ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ښگومان هه‌ر بړ خوايه پادشايه‌تی و مولکی هه‌موو
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژنیت و ده‌شم‌رینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه ښجگه له‌خوا بړ ئیوه نيه ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هيچ دوست و فرياد‌پرس و يارمه‌تی ده‌رینك ﴿وَلَقَدْ تَابَ
 اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ښگومان خوا ته‌وبه‌ی وه‌رگرت له پېغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و لهو کوچه‌ر و یاری ده‌ده‌رانه‌ی ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ که شوینی (پېغه‌مبه‌ر ﷺ) که‌وتن
 له‌کاتی سه‌ختی و نا‌ره‌حه‌تېدا (مه‌به‌ست پښی جه‌نگی ته‌بوکه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرْيَعُ قُلُوبُ قَرِيبٍ مِّنْهُمْ﴾
 پاش نه‌وه‌ی نزيك بوو دلی کومه‌لنکیان له هه‌ق لا‌بدات ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته‌وبه‌ی لني
 وه‌رگرتن ﴿إِنَّهُمْ رِيحٌ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌لیان ﴿رَهْءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ دل‌سوز و میهره‌بانه ﴿يٰۤاَيُّهَا

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا﴾ هەروەها (خوایەوبەیی وەرگرت) لەو سێ کەسەش کە دواخرا (خوایەوبەر) یان بریارێ (نەدابوو) ﴿حَقَّ إِذَا ضَافَتْ عَلَيْهِمُ﴾ هەتا ئەو کاتەی لێیان تەسک بووبوو وە ﴿الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ زەوی بە و فراوانیە کە هەبەتی ﴿وَضَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ﴾ و بیزار بوون لە گیانی خویشیان ﴿وَوُضِعُوا لَهَا مَلَجًا﴾ و زانیان هیچ بەناگەبەک نییە ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ لە (سزای) خوا ﴿إِلَّا إِلَهُ﴾ مەگەر بەنایی خۆی نەبێت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان بە شیمانی لێ وەرگرتن (بە دا بە زاندنی چەند ئایەتیک) ﴿لِيَسْتَوُوا﴾ بۆ ئەوەی تۆبە بکەن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بە راستی خوا هەمیشە تۆبە وەرگری مێهرەبانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو ئەوانە ی برواتان هێشوو ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خۆتان بپارێزن لە (تۆلە) خوا ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لە گەڵ راست گۆیاندان و لە پێزی ئەواندان ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ نە دەبوو خەلکی مەدینە ﴿وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و ئەو عەرەبە دەشتەکیانە بە دەوور و بەریانان ﴿أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لە پێغه مەبری خوا ﷺ بە جێ بمێن و دوابکەون (لە جیهاد کردن) ﴿وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ و گیانی خۆیان لە گیانی پێغه مەبر ﷺ خوشتر بویت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو بەر ئەوەیە کە بێگومان ئەوان ﴿لَا يُضِلُّهُمْ﴾ دوو چاریان نابێت ﴿عِلْمًا وَلَا نَصَبًا﴾ هیچ تێوویەتی و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برسیی بەک لە ربی خوادا ﴿وَلَا يَنْظُرُونَ مَوَظِعًا﴾ هەروەها بێ ناخەنە هیچ شوێنیک (لە خاکی کافران) ﴿يَغِيظُ الْكَافِرَ﴾ کە رقی کافرانی بێ هەلسی و تورەیان کات ﴿وَلَا يَنْتَهِونَ عَنْ عُدُوِّيَّتِهِ﴾ وە هیچ زیانی کە لە دوزمن نادەن (دیل کردن و کوشتن یا گرتنی مال و سامانیان) ﴿إِلَّا لِكَيْبَلِهِمْ بِهِ﴾ ئیلا بەم کردەوانە بۆیان دەنوسریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کردەویەکی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بێگومان خوای گەورە ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکە کاران وون ناکات ﴿وَلَا يُغْنُونَنَّهُمْ﴾ وە هیچ شتێک (لە پێگەی خودا) نابەخشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بچووک بێت یان گەورە (کەم بێت یان زۆر) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و هیچ دۆل و شیونیک نابێن ﴿إِلَّا لِكَيْبَلِهِمْ﴾ ئیلا بۆیان دەنوسریت ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ﴾ بۆ ئەوەی خوا پاداشتیان بداتەو وە ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بە چاکترین پاداشتی ئەوەی کە دەیانکرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وە نە دەبوو ساوە پداران ﴿لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾ تێکرا هەموو دەرچن و بپروێ (بۆ جیهاد) ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ﴾ ئەگەر دەر بچوونایە ﴿مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ لە هەموو کۆمەڵیکیان چەند کەسیک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بۆ ئەوەی لە ئایەتە کەیان تێگەن و شارەزاییان ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بۆ ئەوەی گەل و هۆزە کەیان (شارەزاییان) بکەن لەوەی کە فێری بوون (بیشیان ترسێن) (لە ناگری دۆزەخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتی کە گەڕانەو وە (لە جیهاد کردن) بۆ لایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بۆ ئەوەی ئەوانیش (شارەزاییان) و بێدار ببنەو وە (لە نەزانی) ﴿۝۱۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که ایمانستان هیتاوه ﴿قَتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجه‌نگن له‌دری نه‌وانه‌ی ﴿يَكُونُكُمْ﴾ که نزیکن لیتانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌بی پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه‌بابی باوه‌پران له‌نیوه‌دا توند و تیزی بینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ل پارینز کاران و له‌خواتر ساندایه ﴿وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتینک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنیردریته خواره‌وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو پرووه‌کان) هی وایان هه‌یه ده‌لئت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له‌نیوه باوه‌پری به‌م (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌پریان هیتاوه ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ نه‌مه ایمانیان زیاد ده‌کات (و به‌هیزتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾ وه‌نه‌وان مرده به‌خشن و خوش حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو دلپاندانه‌خوشی (وناپاکی) هه‌یه (وه‌ک دوو پرووه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ نه‌وه سوره‌ته که بویان زیاد ده‌کات ﴿يَخْسَأْنَ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌پای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تَوَّأ﴾ نه‌و (ناپا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَفُورُونَ﴾ له‌کاتینکدا که بی پروان ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ﴾ نایا نه‌وانه نازائن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفَكِّتُونَ﴾ بینگومان نه‌وان تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿فِي كُلِّ عَاٍ﴾ له‌هه‌موو سالتینکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جارینک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَسْتَوُونَ﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌پرینه‌وه و توبه‌ناکه‌ن ﴿وَلَا هُمْ يَدْخُلُونَ﴾ و په‌ند وه‌رناگرن ﴿وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتینک سوره‌تیک بنیردریته خواره‌وه ﴿نَظَرُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (نه‌و دوو پرووه‌انه) ده‌پروانن بقیه‌کتری ﴿هَلْ يَرَبُّكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لینن) نایا هیچ که‌س ده‌تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیبه‌وه) ده‌گه‌پرینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی وه‌رگیرا (له‌پرواهیتان) ﴿يَا أَيُّهَا قَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نه‌وانه کومه‌لینک هیچ تی ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی بۆتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رینک له‌خوتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَا عَشِئْتُمْ﴾ نار‌ه‌حتی و ناخوشی نیوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له‌سه‌ر (باوه‌پرهیتان) تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ پرواداران زور دلسوز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه‌گه‌ر پروویان وه‌رگیرا و گویان پی نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلسی من ته‌نها خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به‌رستراوینکی پراست نی به‌جگه له‌نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه‌ویش به‌روهر دگاری عهرشی گه‌وره‌یه ﴿۱۱﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (تعلیف، لام، راو) ده‌خوینتریت‌ه‌وہ خوازان‌اتره به‌مانا‌که‌ی بۆزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌مه‌نایه‌ته‌کانی ﴿الْحَسْبُ لَكَ كَرِيمٌ﴾ قورئانی نه‌گۆپراوی پر‌حیکمه‌ته
﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ نایا به‌لای خه‌لکه‌وه سه‌یره ﴿أَنْ أَوْحَيْنَا﴾ که‌نیمه‌نیگامان کردوه ﴿إِنْ كُنْ لَكُمْ رَحْمَةٌ﴾
بۆ‌پی‌اوینک له‌خۆیان ﴿أَنْ أَنْذِرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتووه) که‌ئاده‌می بترسیته ﴿وَنُفِثَ الرِّيحَ بِأَمْرٍ﴾ وه‌مورده
بده به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿أَنْ لَّهُمْ﴾ که‌بینگومان بۆیان هه‌یه ﴿قَدْ صَدَّقَ﴾ پله و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ
رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ﴾ به‌لام بی باوه‌ریان ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَذِبٌ يُفْتَنُ﴾ بینگومان
نهم (پیاوه) جادووبازینکی ناشکرایه ﴿إِنْ رَكَّبَكَ اللَّهُ آلَتِي﴾ به‌پراستی په‌روه‌ردگاری نیه‌وه نه‌وزاته‌یه
﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش پوژدا
﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه سه‌ره‌ش و قهراری گرت (باوه‌رمان پینیه‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکه‌ی
نازانین) ﴿يَذَرُ الْأَمْثِرَ﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سوپینیت ﴿مَا مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ‌تکا کارینک‌نی
یه (بۆ‌که‌س) ﴿إِلَّا مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رینگه‌دانی نه‌وه (خوا) نه‌بیت ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وزاته
په‌روه‌ردگاری نیه‌ویه ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ که‌واته‌هه‌ر نه‌وه به‌رستن ﴿فَلَا تَدْعُونَ﴾ ده‌ی نایا نیه‌وه بیرناکه‌نه‌وه ﴿وَإِلَى
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گه‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای نه‌وه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینتی خوا حه‌ق و پراسته
﴿إِنَّكُمْ بِنَدَائِهِ لَخَالِقُ﴾ بینگومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه دروستکراوان دروست ده‌کات ﴿تُرْعَبُدُهُ﴾ دوا‌ی
(مردنیان) دووباره دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ﴾ بۆ‌نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌بداته‌وه ﴿أَمَّاؤُا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ﴾ که‌پر وایان هیتاوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگه‌رانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
وه نه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیتاوه ﴿لَهُمْ شُرَکَاءُ مِنْ خَيْرٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولاًو کولنی زور‌گه‌رم
﴿وَعَذَابُ أَلِيمٌ﴾ وه‌سزای سه‌ختی ئازاردهر ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دونیا‌دا بی باوه‌رپوون ﴿وَإِلَّا
هُوَ الَّذِي جَعَلَ النَّفْسَ﴾ خوازانیکه‌که‌خوری گپراوه ﴿ضِيَاءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرُونَ﴾ مانگیشی گپراوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ بۆ (گه‌پانی) مانگ چهند قوناغینکی دیاری کردوه ﴿لِيَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِينَ
وَالْحَسَنَاتِ﴾ بۆ‌نه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و حیسابی (مانگ و پوژنی) بی‌بزانن ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حقه و پراستی نه‌بیت ﴿يُقَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نایه‌ته‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ‌کۆمه‌لینک که‌زانان و تیده‌گه‌ن ﴿إِنْ فِي آخِلَافٍ﴾ بینگومان له‌جیاوازی
﴿الْبَلِّ وَالْغَمِّ﴾ شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ وه‌هرچی خوا دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا يَنْتَرِ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾ چهند نیشانه‌و به‌لگه‌هه‌یه بۆ‌نه‌وانه‌ی که‌خۆیان
ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿

﴿وَإِذْ أَتَيْنَا عَلِيَّهٖمُ ۖ وَكَانَتْ بَخُونِمْ مُتَعَدِّينَ ۚ وَهَاجَرُوا مِنْ دِينِهِمْ وَبَدَّلُوا فَلَانَهُمْ ۚ وَكَانُوا كَانِثِينَ ۚ﴾
 ﴿الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نه‌وانه‌ی به‌ته‌مای دیداری ئیمه‌نین (له‌دوار وژدا) ده‌لین ﴿أَنْتَ بِقَرَّةٍ اِنْ غَيَّرْ
 هَٰذَا﴾ قورئانیک‌ی تر جگه‌له‌م قورئانه‌یینه ﴿أَوْ بَدَّلْهُ﴾ یان بیگوره ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) پنیان بلی بؤمن‌ی به ﴿أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِي﴾ که‌له‌لایه‌ن خومه‌وه بیگورم ﴿إِنْ أَتَيْتُ﴾ من شوین
 هیچ شتی ناکه‌وم ﴿إِلَّا مَا يُؤْتِي إِلَيَّ﴾ جگه‌له‌وه‌ی وه‌حی و سرووش ده‌کرت بؤم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به‌راستی
 من ده‌ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه‌گه‌ر سه‌رپیچی په‌روه‌ردگارم بکه‌م ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای
 رپوزنکی گه‌وره (که‌رپوزی دواپی به) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (پنیان) بلی نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَا
 تَكُونُكُمْ عَلَيَّكُمْ﴾ نه‌م قورئانه‌م نه‌ده‌خوینده‌وه بؤنان ﴿وَلَا أَزْنَكُمْ بِهِ﴾ وه‌له‌و (قورئان) ناگادارم
 نه‌ده‌کردن ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ﴾ چونکه‌ بیگومان من مامه‌وه له‌ناوتاندا ﴿عُمْرًا مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ماوه‌ی
 ته‌مه‌نیک‌ی درپژ پیش هاتنی نه‌م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه بؤ زیر نابن و بیرناکه‌نه‌وه؟ ﴿۝۱۱
 فَمَنْ أَظْلَمُ ۖ جَاكِلٍ سِتْمًا مَّكَارَتُهُ ۖ مِمَّنْ﴾ له‌و که‌سه‌ی ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درؤ به‌ده‌م خواوه
 هه‌لبه‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یا ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌درؤ دابنیت ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ به‌راستی
 تاوان باران رزگاریان نابیت ﴿۝۱۲ وَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ بیجگه‌له‌خوا شتانیک ده‌په‌رستن
 ﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ که‌نه‌زیانیان پی ده‌گه‌یندن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه‌سود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ
 وَهَٰؤُلَاءِ دُهْلَن ۖ وَهَٰؤُلَاءِ بَنَان ۖ﴾ نکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتَسْتَبْشِرُونَ اللَّهَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ
 به‌وانه) بلی ئایا ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوا ﴿يَمَّا لَا يَعْلَمُ﴾ به‌شتیک که‌بی ناگایه‌لی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿سُبْحَنَهُ ۖ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه‌رد و بلند له‌وه‌ی
 که‌ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿۝۱۳ وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ خه‌لکی له‌رابوردودا ﴿إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ هه‌ریه‌ک ئوممه‌ت
 بوون (پروا دار بوون به‌خوا) ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ نه‌مجا جی‌اواز بوون ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر بریارینک
 پیشتر نه‌درایه ﴿مِّن رَّبِّكَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌وا بریار ده‌در له‌نیوانیاندا
 ﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌تیدا جی‌اواز بوون ﴿۝۱۴ وَيَقُولُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ ده‌لین ﴿لَوْلَا أَنزِلَ
 عَلَيْنَا﴾ با به‌یترایه‌ته‌خواره‌وه بؤی ﴿آيَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه
 ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ﴾ توش بلی بیگومان (زانینی) نه‌یتی و په‌نهانی ﴿لِلَّهِ﴾ تاییه‌ت به‌خوايه
 ﴿فَأَنْتَظِرُوا﴾ که‌واته‌ چاوه‌روانی بکه‌ن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به‌راستی منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا ﴿۝۱۵
 الْمُنْتَظِرِينَ﴾ به‌کینک له‌چاوه‌روانکه‌ران ﴿۝۱۶﴾

﴿وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتیک که نيعمهت و ر حمه‌تی خو مان ده‌ده‌ین به‌خه‌لکی و تامی شه و نيعمه‌تیهان پنده‌چیزین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهْزِئٍ﴾ له‌باش زبان و ناخوشیه‌ک که‌لییان که‌وتووه ﴿إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ﴾ ده‌ست به‌جی شه‌وان پیلان ده‌گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده‌بارهی به‌لگه و نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی خوا خیراتره له‌پیلان کردندا (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی شه‌واندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بینگومان فریشته و چاودیره‌کانمان ﴿يَكْفُرُونَ مَا تَكْفُرُونَ﴾ هه‌ر پیلان و فرو فیلنیک (شه‌و بی‌باوه‌رانه) ده‌یکه‌ن ده‌ینوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان پی‌ده‌کات ﴿فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ له‌ووشکابی و له‌ده‌ریادا ﴿حَقًّا إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه‌تا کاتیک نیتوه ﴿فِي الْفَلَاحِ﴾ له‌که‌شتی دان ﴿وَجَزَيْنَ بِهِمْ﴾ (که‌شتیه‌کان) ده‌بان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَبَيعَةٍ﴾ به‌هوی شنه‌بایه‌کی خوشه‌وه ﴿وَفَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده‌بن پی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَالِيَةٌ﴾ (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی زور به‌هیز له‌و (که‌شتیه‌یانه) هه‌لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ وشه‌پولیان بؤ بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَقَالُوا أَنَّهُمْ﴾ وه‌دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌شه‌وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ ده‌وره‌دراون (و له‌ناو ده‌چن) ﴿دَعَا اللَّهَ﴾ هاوار ده‌که‌نه‌خوای گه‌وره ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به‌دل‌سوزی و گه‌ردنی بؤ که‌چ ده‌که‌ن ﴿لَنْ أُنْجِيَنَّاهُ﴾ (و ده‌لین) سوینده‌خوا نه‌گه‌ر رزگارمان بکه‌یت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له‌م سه‌ختی و ناره‌حه‌تیه ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بینگومان نیمه‌له‌ سوپاسگوزاران ده‌بین (بؤتو ته‌ی خواهیه) ﴿فَلَمَّا أَفْجَاهُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له‌و ناره‌حه‌تیه) ﴿إِذَا هُمْ يَبْخُونُ﴾ کوتوپر ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌خرابه‌کاری و بی‌باوه‌ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿بَغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته‌ی ناده‌می یه (خرابه‌کاره‌کان) ﴿إِنَّمَا بَغْيُكُمْ﴾ له‌راستیدا سستم و ناحه‌قی یه‌کانتان ﴿عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ زبانی هه‌ر بؤ خوتانه ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له‌زه‌تی ژبانی دونیاش بی‌نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بؤلای نیمه‌یه ﴿فَنَسِيتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والشان پی‌ده‌ده‌مین به‌وه‌ی که‌(له‌دونیدا) ده‌تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بینگومان وینه‌ی ژبانی دنیا ﴿كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ک باراننیک وایه له‌ناسمانه‌وه باراندومانه ﴿فَلَا تَحْتَلِطُ بِهِ نَجَاتُ الْأَرْضِ﴾ جا به‌هوی شه‌و (بارانه‌وه‌پوه‌کی زور پواوه‌و) سه‌وزی و پوه‌کی زه‌وی تیکه‌ل به‌یه‌ک بوون ویه‌به‌کدا چوون ﴿يَمَّا يَأْتِيكُمُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و ناره‌لش ده‌بخون ﴿حَقًّا إِذَا﴾ هه‌تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ﴾ زه‌وی (به‌سه‌وزی و پوه‌ک) په‌ونه‌ق و جوانی خوی وه‌رده‌گریت و خوی ده‌رازیننیه‌وه ﴿وَوُضِعَ لَهَا﴾ دانیشنوان و خه‌لکی شه‌و (زه‌ویه) واده‌زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدِيرُونَ عَلَيْهَا﴾ که‌به‌راستی شه‌وان به‌توانان به‌سه‌ر (دروینه‌کردن) یددا ﴿أَنَّهُمْ أَمْرُنَا﴾ (له‌ناکاوینکدا) فرمانی نیمه‌بیت بؤ شه‌و (زه‌وی و کشتو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له‌شه‌و یان له‌پورژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه‌مجا وه‌ک دروینه‌کراوی لی‌بکه‌ین (وه‌یچیان بؤ نه‌میننیه‌وه) ﴿كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ﴾ وه‌ک له‌وه‌و پیش هه‌ر نه‌بووینت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ﴾ نایه‌و جوړه‌روونی ده‌که‌بنه‌وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانه‌کانمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ گه‌لی که‌بیربکه‌نه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ وه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات ﴿إِلَى دَارِ السَّلَامِ﴾ بؤ مالی ناشتی و نارامی (به‌هه‌شت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه‌پنمونوی هه‌ر که‌سینک ده‌کات ﴿يَشَاءُ﴾ که‌بیه‌ویت ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ رینگه‌ی راست ﴿۵﴾

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بۆ ئەوانە‌ی چاکە‌یان کردووە ﴿الْحَسَنَ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (بە‌هەشت) و زیاتریان
 هە‌یه (کە‌بینینی خوا‌یه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ﴾ دە‌م و چاویان داینا‌گرێت (لێ‌ی نانی‌شیت) ﴿قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ﴾ هێچ رە‌شی و تە‌پ و تۆ‌زو رێ‌سواییە‌ک ﴿أُولَئِكَ﴾ ئە‌وانە ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌رێ‌ی بە‌هە‌شتن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە‌وانە لە‌و (بە‌هە‌شته) دان بە‌هە‌میشە‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئە‌وانە‌ش ﴿كُتِبُوا الشَّقَاتِ﴾
 کە‌ کردووە‌ی خراپیان کردووە ﴿جَزَاءَ سَيِّئَةٍ﴾ تۆ‌لە‌ی هەر خراپە‌یه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ بە‌ئە‌ندازە‌ی ئە‌و
 (خراپە‌یه تۆ‌لە‌ی لێ‌ دە‌سێ‌ندری) ﴿وَنَزَعْنَاهُمْ ذِلَّةً﴾ وە‌ رێ‌سوایی دایان دە‌گرێت ﴿مَا لَهُمْ﴾ بۆ‌یان نی‌یه
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هێچ بە‌نادەرێ‌ک لە‌ (سزای) خودا ﴿كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ﴾ (بە‌راده‌یه‌ک ر‌وویان
 ر‌ە‌ش بوو) دە‌لێ‌ی دە‌م و چاویان داینا‌شراوہ ﴿فَطَعَنَتْ أَيْلٌ مُظْلِمًا﴾ بە‌چە‌ند بە‌شێ‌ک لە‌شە‌وه زە‌نگ
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئە‌وانە‌ی (کە‌باس کران) هاو‌رێ‌ی نا‌گری دۆ‌زه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە‌وان تی‌یدا
 دە‌مێ‌نن و بە‌هە‌میشە‌یی ﴿وَنَوْمٌ تَحْتَهُمْ جَرَاعٌ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مە‌د ﷺ) با‌سی بکە‌ بۆ‌یان ئە‌و ر‌ۆ‌ژە‌ی
 هە‌موویان کۆ‌دە‌کە‌ینه‌وه ﴿قُلْ نَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ ئە‌مجا دە‌لێ‌ین بە‌وانە‌ی ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا﴾ هاو‌بە‌شیان بۆ‌ خوا بریار داوہ
 ﴿مَكَانَكُمْ﴾ لە‌شوینی خۆ‌تاندا نە‌جولێ‌ن (راو‌ه‌ستن) ﴿أَنَّهُمْ شُرَكَاءُكُمْ﴾ خۆ‌تان و بت و پەرستراو‌ه کانتان
 ﴿فَرَبَّلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ ئە‌مجا لێ‌کیان جیا‌دە‌کە‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُؤُهُمْ﴾ پەرستراو‌ه کانیان دە‌لێ‌ن ﴿مَا كُنْتُمْ بِإِنَّا
 نَعْبُدُونَ﴾ ئێ‌وه ئێ‌مه‌تان نە‌دە‌پەرست ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا بە‌سە‌ کە‌ شا‌هید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 لە‌نی‌وان ئێ‌مه و ئێ‌وه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بێ‌گومان ئێ‌مه بێ‌ نا‌گابووین لە‌بە‌ندایە‌تی کردنتان
 بۆ‌ ئێ‌مه ﴿هَٰذَا لِكَيْ تَبْلُغُوا﴾ لە‌وێ‌ندا دە‌ردە‌کە‌ویت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾ هە‌موو کە‌سی‌ک چی پێ‌ش
 خۆ‌ی خستووہ ﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ وە‌ هە‌موو دە‌گەرێ‌نرێ‌نە‌وه بۆ‌لای خوا ﴿مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ کە‌ کۆ‌مە‌کی کەر
 و پەرورە‌دگاری حە‌ق و راستیا‌نە ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وە‌ لێ‌یان وون دە‌بیت ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئە‌و (پەرستراو‌ه
 درو‌یانه‌ی) هە‌لیان بە‌ستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مە‌د ﷺ) بلی ئایا کێ‌ ر‌زق و ر‌ۆ‌زیتان
 دە‌دات ﴿مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ لە‌ئاسمان (بە‌ باران) و لە‌زە‌ویە‌وه (بە‌ ر‌ووه‌ک) ﴿أَمَّن يَمْلِكُ﴾ یان کێ‌
 خوا‌ه‌نی (دروستکە‌ری) ﴿السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ﴾ گو‌ی و چاوانە ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وە‌ کێ‌ زیندوو
 لە‌ مردوو دە‌ر دە‌هێ‌نیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وە‌ مردوو لە‌ زیندوو دە‌ر دە‌هێ‌نیت ﴿وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ﴾
 هە‌روە‌ها کێ‌ کارە‌کان هە‌لدە‌سو‌رێ‌نی ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بێ‌گومان بە‌ کسەر دە‌لێ‌ن خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
 کە‌وانە (ئە‌ی مو‌حه‌مە‌د ﷺ) پێ‌یان بلی دە‌ی بۆ‌ خۆ‌تان نا‌بارێ‌زن (لە‌سزای خوا)؟ ﴿قَدْ لَكُمْ اللَّهُ﴾
 هەر ئە‌و خوا‌یه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ پەرورە‌دگاری راستی ئێ‌وه‌یه ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ﴾ دە‌ی لە‌پاش راستی هێچ
 هە‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگە‌ لە‌گو‌م‌رایێ‌ ﴿فَإِن تَصْرَفُونَ﴾ دە‌ی چۆ‌ن لە‌رێ‌گە‌ی راست لا‌دە‌درێ‌ن؟! ﴿قُلْ
 كَذَٰلِكَ حَقَّتْ﴾ بە‌و جۆ‌ره چە‌سپاوہ ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری پەرورە‌دگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ لە‌سەر ئە‌وانە‌ی
 ﴿فَسَقُوا﴾ لە‌سنوور لایان داوہ ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بێ‌گومان ئە‌وانە بر‌وا نا‌هێ‌نن ﴿﴾

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ (ئی موحه‌ممه ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کردوتانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ﴾ که سینک هدیه شستیک له‌نبوونه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قُلْ اللَّهُ يَدْعُوا الْخَلْقَ﴾ بلی خوا له‌نبو وشت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَأَنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ ده‌ی چؤن له‌راستی لا‌ده‌درین ﴿قُلْ هَلْ﴾ بلی نایا ﴿مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ له‌ناو به‌رستراوه‌کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِي إِلَى الْخَلْقِ﴾ که‌سی هه‌یه‌رینموونی بکات بؤرینگای راست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي إِلَى الْخَلْقِ﴾ رینموونی ده‌کات بؤرینگای راست ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي﴾ جا نایا که‌سینک که‌رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى الْخَلْقِ﴾ بؤراسته‌ری ﴿أَفَمَنْ يَنْتَعِ﴾ شایان تره‌به‌وه‌ی به‌یره‌وی بکرت و شونیی بکه‌ویت ﴿أَفَمَنْ لَا يَهْدِي﴾ یان که‌سینک رینبازی راست شاره‌زا نایی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ مه‌گهر شاره‌زا بکرت ﴿فَتَالِكُمْ﴾ نه‌وه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چؤن نه‌و بریار ده‌دهن؟ ﴿وَمَا يَشْعُرُ أَكْثَرُكُمْ﴾ وه‌زؤریه‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا ظُلْمًا﴾ جگه له‌گومان ﴿إِنَّ الظَّلْمَ﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يَنْفَعِي مَنْ لَفِيَ شَيْئًا﴾ له‌ناست حه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواونه‌کی) ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانابه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی یه‌و ناگونجیت نه‌م قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَرَى﴾ هه‌لبه‌سترا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لایه‌ن که‌سینکه‌وه) جگه له‌خوا ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي﴾ به‌لکو به‌راست دانهری نه‌و (کتیپانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خویه‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی کتیبه‌ناسمانیه‌کانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (نه‌م قورئانه) هیچ گومانی تیدانی به‌ ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌هاتووه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌ممه ﷺ) خوی نه‌م قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستووه به‌ده‌م خواوه ﴿قُلْ أَتُؤْمِنُونَ بِسُورَةٍ﴾ به‌وانه بلی سوره‌تیک به‌ینن ﴿مِثْلِهِ﴾ وه‌ک نه‌و ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَظْعَمُ﴾ وه‌هر که‌سینک که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بینجگه له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (نه‌وه‌وازلن بینه) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِمَا﴾ نه‌وانه بر وایان به‌قورئان نه‌هیتاوه به‌درویان دانا ﴿لَمْ يُخْطُوا بِعِلْمِهِ﴾ که‌هیچ زانبارییان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هیشتا ﴿يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ سه‌ره‌نه‌جامی (سزاو توله‌ی) قورئانیان بؤ نه‌هاتووه ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ به‌همان شیوه (به‌یامی پیغه‌مه‌برانیان) به‌درو زانی نه‌وانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش نه‌مانه‌وه‌بوون ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه‌مجا سه‌رنج بده‌که‌چؤن بوو ﴿عَذَابُ الظَّالِمِينَ﴾ دواپوژ و ناکامی ستم کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی وا‌هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌به‌روا به‌قورئان ده‌هیتیت ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی واشیان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌به‌روای پی ناهیتیت ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه‌به‌روه‌ردگارت له‌همه‌وو که‌س زاناره‌ی ﴿يَالْمُفْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ نه‌گهر بر وایان پی نه‌هیتای ﴿فَقُلْ لِي عَمَلٍ﴾ نه‌وه‌و پنیان بلی (پاداشتی) کرده‌وه‌ی خؤن بؤ خؤتان ﴿أَنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ ئیوه‌به‌رین (به‌رپر سیارین) ﴿مِمَّا أَعْمَلُ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ منیش به‌ریم (به‌رپر سیاریم) له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْمَعُونَ إِلَيْنَا﴾ گویت لی ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خونیت) ﴿أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ جا نایا تو گو فنارت به‌که‌پران ده‌ژنه‌وینی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌گهر چی نه‌و که‌پرا نه‌هیچیش تینه‌گه‌ن ﴿

﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ وه هی وایان هه‌یه ﴿يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ ده‌پروانیت بۆت ﴿أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْأَعْمَى﴾ ده‌ی ئایا تو
 رینمونیسی ئه‌و کویرانه ده‌که‌یت (مه‌به‌ست پتی بی باوه‌رانه که کویرن له ئاست بینینی هه‌ق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نه‌گهر چی ئه‌و کویرانه نابیناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا
 يَظْلِمُ النَّاسُ شَيْئًا﴾ هیچ ستمم له‌خه‌لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنُ النَّاسُ﴾ به‌لکو خه‌لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 خویان ستمم له‌خویان ده‌که‌ن ﴿وَيَوْمَ يُنْشَرُهُمْ﴾ وه (بیریان بخه‌نه‌وه) ئه‌و پورژه‌ی که (خوا)
 هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿كَانَ لَأُولَئِكَ نَاصِئَةٌ﴾ ده‌لینی له‌دونیادا نه‌ماونه‌ته‌وه ﴿إِلَّا سَاعَةً﴾ ساتیکی که‌م
 نه‌بیت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ له‌پورژیک ﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویان به‌یه‌کتر ده‌ناسیتن ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی
 زهره‌رمه‌ند بوون ئه‌وانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌بروایان نه‌هیتا به‌ (زیندووبونه‌وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه‌ئه‌وانه رینمویان وه‌رگر نه‌بوون ﴿وَأَمَّا نُرُوتُكَ﴾ به‌راستی نه‌گهر نیشانته‌ی
 ﴿بَعْضُ﴾ هه‌ندیک ﴿الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی به‌لیمان داوه‌پیان (زالبوونت به‌سه‌ریاندا) ﴿أَوْ تَوَفَّيْتَهُ﴾ یان
 تو بمریتن (پیش به‌دی هاتنی) ﴿فَالِئِنَّ مَرَجِعُهُمْ﴾ ئه‌وه‌گه‌رانه‌وه‌یان هه‌ر بۆلای ئیمه‌یه ﴿ثُمَّ اللَّهُ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهِيدٌ﴾ شایه‌ته ﴿عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یکه‌ن (له‌پاش تو) ﴿وَلِكُلِّ
 أَمْرٍ رَسُولٌ﴾ وه‌بۆ هه‌موو گهلنک پیغه‌مه‌ریک هه‌بووه ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه‌مه‌ره‌که‌یان
 (له‌قیامه‌تدا) هات بۆلایان ﴿فُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌دریت له‌نیوانیاندا ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌داد گهری و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يَظْلِمُونَ﴾ وه‌ئه‌وان هیچ ستممیان لی ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ ده‌لین کدی ده‌بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئه‌و به‌لین وه‌ره‌شه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلی ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي﴾ به‌ده‌ستم نی یه‌بۆ خودی خووم ﴿صَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ هیچ زیان و سوودنیک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گهر ئه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ أَجَلٌ﴾ بۆ هه‌موو گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک کاتیک دیاری
 کراو هه‌یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌گهر کاته‌که‌یان هات ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً﴾ ئه‌وانه‌ساتنیک دوا ده‌که‌ون
 ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ نه‌پیشیش ده‌که‌ون ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تو بلی (به‌وانه) پیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُ﴾ نه‌گهر
 سزای خواتان بۆ هات ﴿يَسْتَأْذِنُ الْوَهَّارَ﴾ له‌شه‌ودایان له‌پورژدا ﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا تاوانباران
 بۆچی (سزایه‌ک) په‌له‌ده‌که‌ن ﴿أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ﴾ ئایا پاش ئه‌وه‌ی پرووی داو به‌دی هات ﴿ءَامَنْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوه‌بروای پی دینن؟! ﴿ءَالْفَن﴾ ئانیتسا (بروای پی دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خو به‌راستی ئیوه
 په‌له‌ی هاتنی (ئه‌و سزا) یه‌تان ده‌کرد ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ ئه‌مجا پیان ده‌ووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌ی
 که ستممیان کرده‌وه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچه‌ژن سزای ﴿الْخُلْدِ﴾ هه‌میشه‌یی ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ ئایا ئیوه‌تۆله‌تان
 لی ده‌سه‌ندریت ﴿إِلَّا يَمَّا﴾ مه‌گهر به‌هوی ئه‌و (کارانه‌وه) نه‌بیت ﴿كُنْتُمْ تُكْسِبُونَ﴾ که‌خوتان ده‌تان
 کرد ﴿وَيَسْتَفِيدُونَكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) لیت ده‌برسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ئایا ئه‌و سزایه‌راسته (به‌دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَقٍ﴾ پیان بلی به‌لی سویند به‌په‌روه‌ردگارم ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بینگومان ئه‌وه‌راسته
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه‌ئیوه‌ناتوانن خوتانی لی قوتار بکه‌ن ﴿۷۷﴾

﴿وَتَوَّانَ لِكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه‌گه‌ر هی هه‌ر که‌سینک بیت ﴿ظَلَمْتَ﴾ که‌سته‌می کردووه (له‌دونیا‌دا) یان
 بی‌باوه‌ر بسو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر چی له‌زه‌ویدا به ﴿لَا قَدَرَتْ يَهُ﴾ له‌بریتی خوی ده‌یدات
 (ته‌نهابو‌ئو‌ه‌ی‌ر‌ز‌گاری بیت) ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾ وه (بی‌باوه‌ران) په‌شیمانی خویان ده‌شارنه‌وه
 (له‌ور‌ژده‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتینک که‌ئو‌سزایه‌ده‌بینن ﴿وَفُضِّحَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا‌بریار
 ده‌دریت له‌نیوانیاندا به‌دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و‌ئوانه‌هیچ‌سته‌میان‌لی‌ناکریت ﴿
 أَلَا إِنَّ لِلَّهِ﴾ ناگادارین به‌راستی مولکی خوابه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئو‌ه‌ی له‌ناسمانه‌کان
 و‌زه‌ویدا به ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ ناگادارین به‌راستی به‌لیتی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام‌زوربه‌یان‌نازانن ﴿هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ئو‌و (خوابه) ده‌زینیت
 و‌ده‌مرینیت ﴿وَالْيَوْمَ تُرْجَعُونَ﴾ و‌هه‌ر‌بۆ‌لای‌ئو‌ده‌گه‌ر‌یت‌رینه‌وه (له‌پ‌وزی‌دواییدا) ﴿يَتَذَكَّرُهَا
 النَّاسُ﴾ ئه‌ی‌خه‌لکینه ﴿فَدَجَاءَ نَصْرُكَ﴾ بینگومان‌بۆ‌تان‌هاتووه ﴿فَوَعظَمْتَ مِنَ زَيْكُكَ﴾ ناموز‌گاری
 (قورئان) له‌لایه‌ن‌په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه ﴿وَرِشَقَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه‌شیف‌ا‌چاره‌یه‌بۆ‌ئو‌ه‌ی له‌ناو‌دل
 و‌ده‌روئت‌ان‌دایه ﴿وَهَذَى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ر‌یت‌موونی‌و‌میه‌ره‌بانیه ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ‌بر‌واداران ﴿قُلْ بِفَضْلِ
 اللَّهِ﴾ (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌هه‌ر‌به‌هۆ‌ی‌چاکه‌و ﴿وَبِرَحْمَتِهِ﴾ و‌میه‌ره‌بان‌ی‌خواوه‌یه
 ﴿فِي ذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا‌که‌واته‌بابه‌وه‌دل‌خوش‌بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ ئو‌و‌چاک‌تره (بۆ‌یان) ﴿وَمَا يَجْمَعُونَ﴾
 له‌ه‌ی‌کۆ‌ی‌ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی‌ئهم‌دونیا‌یه) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی (به‌و‌بی‌بر‌وایانه) پتیم‌بلین
 ﴿مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ ئو‌ه‌ی‌خوا‌نارد‌وویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿لَكُمْ مِنَ رِزْقٍ﴾ بۆ‌تان‌له‌رزق‌و‌پ‌وزی
 ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ هه‌ند‌یک‌تان‌کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حه‌رام‌و‌هه‌ند‌یکی (به‌حه‌لال) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی
 نایا‌خوا ﴿إِنِ لَكُمْ﴾ مۆ‌له‌تی (ئو‌ه‌ی) پی‌داوون (له‌خۆ‌تانه‌وه‌شتانینک‌حه‌لال‌و‌شتانینک‌ش
 حه‌رام‌بکه‌ن) ﴿أَمَرَ عَلَى اللَّهِ تَقَرُّوْنَ﴾ یان‌درو‌ده‌که‌ن‌به‌ناوی‌خواوه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه‌گومانی‌ئو‌وانه
 چیه ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که‌درو‌هه‌له‌به‌ستن‌به‌ناوی‌خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پ‌وزی‌دواییدا
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی‌خوا ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ خوا‌ه‌نی‌چاکه‌و‌فه‌زل‌و‌به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر‌خه‌لکی‌یه‌وه
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام‌زوربه‌ی‌خه‌لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سو‌پاسی (ئو‌و‌چاکه‌و‌به‌هرانه) ناکه‌ن ﴿
 وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) تۆ‌له‌هه‌ر‌مه‌به‌ست‌و‌کار‌ینک‌داییت ﴿وَمَا تَسْأَلُونَ مِنْ قَوْلٍ﴾
 وه‌هه‌ر‌چی له‌قورئان‌بخوینی ﴿وَلَا تَقْتُلُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و‌ (ئبوه) هه‌ر‌کر‌ده‌وه‌یه‌ک‌بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾
 بینگومان‌ئیمه‌به‌سه‌رتانه‌وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه‌تین‌و‌ناگادارین ﴿إِذْ تُفَيْضُونَ فِيهِ﴾ کاتینک‌ده‌پ‌ونه‌ناویه‌وه
 و‌پتوه‌ی‌خه‌ریکن ﴿وَمَا يُعْرَبُ﴾ وه‌وون‌نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌رد‌گارت ﴿مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾ به‌ئه‌ند‌ازه‌ی
 گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و‌نه‌له‌ناسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾
 وه‌نه‌بجو‌ک‌تر‌له‌و‌گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا أَكْبَرَ﴾ و‌نه‌گه‌وره‌تر‌له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر
 ئو‌ه‌تا‌له‌ناو‌په‌راوینکی‌ناشک‌رادا (که‌مه‌به‌ست‌پنی‌لوح‌الم‌حفوظ) ه

﴿الْآتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولَآئِئَآءَ اللّٰهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سهر
 نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌فته‌یش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌پریان هیتاوه ﴿وَكَانُوا
 يَتَّقُونَ﴾ وه‌هه‌میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرِی﴾ ههر بؤ نه‌وانه
 مزگیتی و مورده ﴿فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِی الْآخِرَةِ﴾ و له‌دواپ‌وریشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾
 گورپان نییه ﴿لِكَلِمَةٍ اَللّٰهِ﴾ بؤ ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذٰلِكَ هُوَ﴾ ههر نه‌ویه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ﴾
 سه‌رکه‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووته‌ی نه‌وانه ﴿لَآ اِلٰهَ
 اِلَّا هُوَ﴾ چونکه به‌پراستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلّٰهِ جَمِیْعًا﴾ هه‌مووی بؤ خوایه ﴿هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾
 خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآتِ لِلّٰهِ﴾ ناگادار بن به‌پراستی ههر بؤ خوایه ﴿مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ﴾ ههر
 چی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِی الْاَرْضِ﴾ ههر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا یَشِیْعُ﴾ به‌بره‌ویان نه‌کردوه
 ﴿الَّذِينَ یَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾ نه‌وانه‌ی بیجگه‌له‌خواده‌به‌رستن ﴿شُرَكَآءَ﴾ به‌رستراوانی (هاوبه‌شانی
 بؤ خوا) ﴿اِنْ یَسْمِعُوا اِلَّا اَظْلٰنَ﴾ نه‌وانه‌ی تنه‌ها شوین گومان که‌وتوون ﴿وَاِنْ هُمْ اِلَّا یَخْرُصُونَ﴾
 وه‌نه‌وانه‌ی تنه‌ها دروده‌که‌ن (به‌گومان و گوتره‌شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِی﴾ نه‌و خوایه زاتیکه
 ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْاٰیٰتِ﴾ شه‌وی بؤ داناون ﴿لِتَسْكُنُوْا فِیْهِ﴾ تاتیدا به‌سینه‌وه ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا﴾ ر‌و‌ریشی
 داناه به‌روونا که‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژیان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ﴾ به‌پراستی له‌وه‌دا (که
 باس کرا) ﴿لَا یَسْمَعُ لِقَوْمٍ یَّسْمَعُونَ﴾ چند به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه بؤ که‌سانیک که‌ده‌بیستن و ژیرن ﴿وَلَمَّا
 قَالُوْا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا﴾ نه‌وانه‌ده‌لین خوامندالی بؤ خوی هه‌ل‌ب‌زاردوه!! ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی
 بؤ خوا ﴿هُوَ الْعَلِیُّ﴾ نه‌و بی‌نیازه ﴿لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ﴾ تنه‌ها نه‌و خاوه‌نیانه‌ه‌ر چی و له‌ناسمانه‌کان
 ﴿وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ و هه‌ر چی و اله‌زه‌ویدا ﴿اِنْ عِنْدَکُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهَٰذَا﴾ هیچ به‌لگه‌یه‌کتان لانیه‌به‌مه‌ی
 که‌ده‌یلین. ﴿اَتَقُولُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْمَلُوْنَ﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌دهم‌خواوه که‌نایزان و بی‌ناگان لئی ﴿وَلَمَّا
 قُلِ الْاٰیٰتِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌پراستی نه‌وانه‌ی ﴿یَقْتَرُونَ عَلٰی اللّٰهِ الْکَذِبَ﴾ که‌درو هه‌ن
 ده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا یُقْلِحُوْنَ﴾ (ههر گیز) ر‌زگار نابن ﴿مَتَّعَ فِی الدُّنْیَا﴾ (چونکه) به‌هره
 و ر‌ابوار دنیکی که‌م له‌دونیادا (به‌سه‌رده‌بن) ﴿ثُمَّ اِلَیْنَا﴾ پاشان بؤ لای نیمه‌یه ﴿مَرْجِعُهُمْ﴾ گه‌رانه‌ویان
 ﴿ثُمَّ نُذِیْقُهُمْ﴾ نه‌مجا بینان ده‌چیزین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا یَكْفُرُوْنَ﴾
 به‌هوی نه‌وه‌ی که‌بروایان نه‌هیتا (نامردن) ﴿۝۱۰﴾

﴿وَأَنذِرْ عَلَيْهِمْ تَبَآئُوجَ﴾ (نهی موحه‌ممه د ﷺ) ده‌نگوباس و هه‌والی نوح (علیه‌السلام) یان بۆ بخوینه‌ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتینک به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿يَتَّقُوا﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر
 به‌لاتانه‌وه قورس و گرانه ﴿مَقَامِي﴾ مانه‌وه‌م له‌ناوتاندا ﴿وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و نامۆز گاری کردنم
 (بوتان) به‌نایه‌ته‌کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه‌وامن پشتم به‌خوا به‌ستوه ﴿فَاجْمَعُوا أَمْرَكُمْ﴾ ئیوه‌ش
 کار و بریاری خو‌تان کۆ که‌نه‌وه ﴿وَشُرَكَاءَكُمْ﴾ له‌گه‌ل هاو به‌شه‌کانتان دا ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 نه‌مجا با کار و بریاره‌کانتان شار او نه‌بیت به‌لاتانه‌وه (به‌لکو ناشکرا بیت) ﴿ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ﴾ پاشان په‌لامارم
 بدن ﴿وَلَا تَعْطُرُون﴾ و ماوهم مه‌دهن ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر سه‌ر پیچیتان کردم (پشتم تی ده‌که‌ن)
 ﴿فَمَا سَأَلْتُكُمْ﴾ نه‌وه‌م داوام نه‌کرد و وه‌لیتان ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیچ پاداشتینک ﴿إِنْ أَخْرَىٰ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من هه‌ر له‌سه‌ر خواهیه ﴿وَأَمَرْتُ﴾ وه‌فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که‌له‌فرمانبه‌ردارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه‌مجا به‌درویان زانی ﴿فَتَجَبَّنَا وَمَنْ مَعَهُ﴾ نه‌وسا ئیمه‌ش نه‌و
 (نوح) و نه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لی بوون پرزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ له‌که‌شتیه‌که‌دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه‌کردمان ﴿خَلْقًا﴾ به‌جی نشینانی (نه‌وان له‌زه‌ویدا) ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌شمان ژیر ناو‌خست ﴿كَذَّبُوا﴾
 بپاینتا ﴿که‌بروایان به‌نایه‌ته‌کانی ئیمه‌نه‌هیتا﴾ ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه‌مجا سه‌رنج بده و پروانه‌بزانه‌چون
 بوو ﴿عَذَابَ الْمُنْذِرِينَ﴾ دواپۆژ و ناکامی ترسیتراوان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه‌مجا له‌دوای نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه‌مبه‌رانتینک ﴿إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ بۆ ناو‌گه‌له‌کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه‌وانیش هاتن
 بۆ لایان به‌به‌لگه‌پروونه‌که‌نه‌وه ﴿فَمَا كَانُوا لِلَّذِينَ﴾ که‌چی نه‌وان بروایان نه‌هیتا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌را بر دوودا بروایان پیته‌هیتا بوو ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ﴾ به‌و جوړه‌مۆر ده‌نننن ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به‌سه‌ر
 دلی ﴿الْمُعْتَرِينَ﴾ ده‌ست درنژ کاراندا (تاتیبگه‌ن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش
 نه‌و نیراوانه ﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بۆ لای فیرعه‌ون ﴿وَمَلَايَهُ﴾ وه‌بۆ لای
 ده‌سته و ناقمه‌که‌ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌کانمانه‌وه ﴿فَاسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام نه‌وان خو‌یان
 به‌گه‌وره‌زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ و نه‌وان هۆزینکی تاوان باربوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتینک
 بۆیان هات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه‌ق و راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿قَالُوا إِنَّا هَذَا﴾ ووتیان بینگومان نه‌مه
 ﴿لَيْسَ حَرْمِينٌ﴾ جادوویه‌کی پروون و دیاره‌ا ﴿قَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا ووتی (بینان) ﴿أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ﴾ نایا
 ئیوه‌به‌م هه‌ق و راستیه‌ده‌لین (جادووه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتینک بۆتان هاتووه ﴿لَيْسَ هَذَا﴾ نایا نه‌وه جادووه
 ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾ که‌جادو و بازان پرزگاریان نابیت ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ووتیان نایا هاتووی بۆلامان
 ﴿لَا يَفْلِحُنَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی لامان ده‌ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا﴾ له‌وه‌ی باوو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لکما تا بۆ هه‌ر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِبْرِيَاءَ﴾ گه‌وره‌یی (وسه‌ر و کایه‌تی به‌نوئیسرا ئیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ئیمه‌هه‌گیز باوه‌رتان پی ناکه‌ین ﴿۵۸﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه‌له‌که‌ی) ﴿أَتُوتُنِي بِكُلِّ﴾ بۆم بیتن و (کوی بکه‌نه‌وه) هه‌موو ﴿سَجَرٍ عَلِيمٍ﴾ جادوو گهریکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره‌کان هاتن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ موسا پنی ووتن: ﴿أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ﴾ نه‌وه‌ی ده‌تانه‌وی بیهاوینزن (فرنی ده‌ن) ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ نه‌مجا کاتیک (جا دووه‌کانیان) فری دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ﴾ هه‌رچی ئنبوه هیتاوتانه جادوووه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَاطِلُهُ﴾ بیگو مان خوا به‌زووی پوچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکی ناکات ﴿عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ﴾ کرده‌وه‌ی خراپه‌کاران ﴿وَيُحْيِي اللَّهُ الْخَبْءَ﴾ خوا حق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌بچه‌سپینیت) ﴿بِكَلِمَتِهِ﴾ به‌فهرمان و به‌لینه‌کانی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پشان ناخوش بیت ﴿فَمَاءَ أَمْنٍ﴾ جا (له‌سه‌ره‌تاوه) بروای نه‌هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به‌موسا ﴿إِلَّا ذُرِّيَّةً﴾ چند که سیت نه‌بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌گه‌له‌که‌ی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به‌هوی ترس و بیمیان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له‌فیرعون ﴿وَمَلَأْنَاهُمْ﴾ و کار به‌ده‌ست و گه‌وره‌کانیان ﴿أَنْ يَفْقَهُهُمْ﴾ نه‌وه‌ک بیانگیرته‌وه بۆ بی دینی ﴿وَأَنْ فِرْعَوْنَ﴾ به‌راستی فیرعون ﴿لَعَالِي فِي الْأَرْضِ﴾ خویه زل زان و زال بوو له‌زه‌وی (میسر) دا ﴿وَلَهُ رُلْمَنُ الْمُسْرِفِينَ﴾ وه به‌راستی له‌سنوور به‌زیتان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه موسا ووتی ﴿يَقَوْمُ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ گهر ئنبوه ﴿ءَاَمْسُمْ بِاللَّهِ﴾ برواتان به‌خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ نه‌وه‌ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ نه‌گهر ئنبوه فهرانبه‌ر و مل که‌جن ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌وانیش (باوه‌رداره‌کان) ووتیان ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته‌نها پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان مه‌مانگیره به‌جینگه‌ی ته‌شکه‌نجه و نازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بۆ گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَنَجِّنَا﴾ وه بزگارمان بکه ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به‌به‌زه‌بی خوت ﴿مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له‌ده‌ست کومه‌لی بی بروایان ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾ وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بۆ موسا ﴿وَأَخِيهِ﴾ و براکه‌ی (هاروون) ﴿أَنْ تَبَوَّءَا﴾ که‌پنکی بیتن و ناماده‌ی بکه‌ن ﴿لِقَوْمِكُمَا﴾ بۆ گه‌له‌که‌تان ﴿بِمِصْرَ بُوَّءَا﴾ چند خانوویه‌ک له‌میسردا (که‌تیدا به‌ه‌وینه‌وه) ﴿وَلَجَعَلُوا بِيُوتَكُمْ قِتْلَةً﴾ وه خانووه‌کانتان بکه‌ن به‌قیله (واته بیکه‌ن به‌جینگای په‌رستنی خودا) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و به‌رنکو پنکی نویر به‌جی بیتن ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مرده‌ش بده به‌برواداران (به‌به‌ه‌شت و سه‌رکه‌وتن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و موسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی تو ﴿ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به‌خشووته به‌فیرعون و کومه‌له‌که‌ی ﴿زِينَةً وَأَمْوَالًا﴾ هوکاری رازانه‌وه و جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیا دا ﴿رَبَّنَا أَخِصِّصْهُ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک گومرا بکه‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له‌پینگای تو ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌ناوی به‌ره و مه‌به‌نله ﴿عَنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله‌کانیان په‌ق و په‌ش بکه ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوْا﴾ هه‌تا نه‌بیتن (به‌چاوی خوینان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿۱۱﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خواهی گه‌وره) فرمودی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُهُ كَمَا﴾ (داوای هه‌ردو و کستان و هه‌ر گه‌یرا
 ﴿فَأَسْتَقِيمَا﴾ (جا خو را گه‌ر و به‌رده‌وام بن (له‌سه‌ر ثابینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ﴾ (و هه‌مه‌که‌ونه‌ شوین
 رینگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (نه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿وَجَزَّوْا بَاسِيَّ إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ (هه‌مجا نه‌وه‌ی ئیسرا ئیلیمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) به‌راندووه ﴿فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ﴾ (هه‌مجا فیرعه‌ون و له‌شک‌ره‌که‌ی
 شوینیان که‌وتن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ (به‌سته‌م و ده‌ست دریزی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (هه‌تا نه‌و کاته‌ی
 ﴿أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ﴾ (خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ (نه‌وسا ووتی به‌روام هیتا ﴿أَنَّهُ لَا
 إِلَهَ﴾ (که‌هیچ به‌رسته‌راوینکی راست نی به ﴿إِلَّا الَّذِي﴾ (جگه‌له‌نه‌و (خوا به) نه‌بیت ﴿آمَنْتُ بِهِ﴾ (که
 به‌روایان پی هیتاوه ﴿بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ (نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل ﴿وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (و هه‌منیش له‌موسلمانانم ﴿
 ﴿عَالَمِينَ﴾ (ئیسنا (باوه‌ر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ (که‌بیگومان له‌وه‌و پیش سه‌ره‌پنجیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (و هه‌تو له‌خه‌را به‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ (به‌لام نه‌مرو ﴿سُحِّجِكَ بِدَنِكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌بن ﴿لَتَكُونَنَّ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ (بو نه‌وه‌ی بی به‌په‌ند بو نه‌وه‌ی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَلَا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ (و به‌راستی زورنک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ الْإِنْتِنَا الْغَفْلُونَ﴾
 بی ناگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ (سویند به‌خوا بیگومان نیشته‌جیمان کردن
 ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل ﴿مُبَوَّأَصْدَفٍ﴾ (له‌شوینینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و ریزی چاک و پاکمان پی دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا﴾ (جا راجیاو دوو به‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ (هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو هات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ (به‌راستی به‌روه‌ردگارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ (به‌ریار
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (له‌ریزی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (له‌وه‌ی نه‌وان تییدا راجیا بوون
 ﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾ (جانه‌گه‌ر تو ﴿فِي شَكٍّ﴾ (له‌گوماندا ی ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ (له‌وه‌ی که‌ناردو مانه‌ته‌خواره‌وه
 بۆت ﴿فَتَسْقِلِ الَّذِينَ﴾ (نه‌وه‌پر سیار له‌وانه‌به‌که ﴿يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ﴾ (که‌کتبی ناسمانی شاره‌زان
 و ده‌بخویننه‌وه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ (له‌پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ (سویند به‌خوا به‌راستی بۆت هاتووه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌به‌روه‌ردگارت هه‌وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْسِرِينَ﴾ (که‌هاته‌له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿
 ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ (و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (که‌نیشانه‌کانی خوایان به‌درو زانی
 (وباوه‌ریان پی نه‌هینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (نه‌گه‌ر و ابکه‌یت) نه‌وه‌ده‌چپته‌ریزی زه‌ره‌مه‌ندانده‌وه ﴿
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ (به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ (ده‌رچووه و چه‌سپاوه‌بویان ﴿كَذَّبْتَ رَبَّكَ﴾ (به‌ریاری
 به‌روه‌ردگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (به‌روا نه‌هینن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (به‌روا نه‌هینن) هه‌رچه‌ند بویان بیت
 ﴿كُلُّ آيَةٍ﴾ (هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا﴾ (هه‌تا نه‌هینن (به‌چاوی خوینان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ (سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿

﴿وَإِنْ يَسْأَلُكَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿يُضْئِرُّ﴾ زيانك ﴿فَلَا تَكُنْ لَهُ﴾ هيچ لاده ريك ني به بؤ نه و
 (زيانه) ﴿الْأَهْوَى﴾ بېجگه له خوا ﴿وَإِنْ يُرِيدْ لَكَ خَيْرٌ﴾ وه نه گهر خير و خوشيه كي بویت بؤت ﴿فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ نه وه
 هيچ بهر گري كه ريك نيه بؤ چاكه‌ی خوا ﴿يُضِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به هر مه ندي ده كات نه و كه سه‌ی خزی به ویت
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له به نده كانی ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ وه هر نه و لي سورده‌ی به به زه ييه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾ (نهي
 موحه محمد ﷺ) بلي نه‌ی خه لكينه ﴿فَدَجَّاهُ كَرَّ الْحَقِّ﴾ به راستي (قورئانی) حه قشان بؤ هاتووه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾
 له لايه ن بهر وه ردگار تانه وه ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هر كه سينك پښمووني وه رگر تينيت ﴿فَالنَّاسُ يَكْفُرُونَ﴾ نه وه
 بېگومان (قازانجي) پښموونيه كه‌ی بؤ خويه تي ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هر كه سيش گومرا بوو ييت ﴿فَالنَّاسُ يَكْفُرُونَ﴾ نه وه
 بېگومان (زياني) گومرا بوونه كه‌ی بؤ خويه تي ﴿وَمَا أَنَا بِمَكِينٍ﴾ وه من له نيوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ بهر پرسيار نيم
 ﴿وَأَتَّبِعْ﴾ شوين نه وه بكه وه ﴿مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ كه سرووش وه‌ی كراوه بؤت ﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ﴾ وه به نارام و خوگر به هدا
 ﴿يَخْكُرَ اللَّهُ﴾ خوا برياري ده دات (له نيواني تو و نه واندا) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوايه) چاكتريني هه مو
 دادوهر و بريار ده رانه

سوره‌تی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشنده‌ی مېهره بان

﴿الر﴾ به (تليف، لام، را) ده خوښترينه وه خوا زانتره به مانا كه‌ی، بؤ زانياري زياتر سه يري سه رنه‌ی سوره‌تی (البقرة)
 بكه ﴿كَتَبَ الْحِكْمَ﴾ نه مه كښييكه به و داريژ راوه ﴿إِنَّمَا﴾ نايه ته كانی ﴿تُرْفُصِلَتِ﴾ پاشان پروون كراونه ته وه ﴿مِنْ
 لَدُنْ﴾ له لايه ن ﴿حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ (خواي) كار دروستي زاناوه ﴿الْأَعْبَادَ﴾ بؤ نه وه‌ی هيچ شينك نه بهرستن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾
 بېجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكُرْمَنٌ﴾ به راستي من له لايه ن نه و (خوا) وه بؤ نيوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ ترسيتهر و موزده دهر م
 ﴿وَإِنْ أَسْتَغْفِرُوا مِنْكَ﴾ هه روه ها بؤ نه وه‌ی داواي لنيوردن بكن له بهر وه ردگار تان ﴿تُؤْتُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان توبه بكن و بگه رينه وه
 بؤ لاي ﴿يَمِيعَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا﴾ ده نان زيني به زيانكي چاك و خوش ﴿إِلَّا لِبَلِيٍّ مُّسْتَسِيٍّ﴾ ناماوه‌ی ديارى كراو (بؤنان) ﴿وَيُؤْتِي
 كُلَّ﴾ وه ده به خشيت به هه مو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ خاوه ن چاكه و به هر ده ك (پادا شني) چاكه و به هر ده‌ی خزی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 وه نه گهر پروو و هر گېرن و سه ريپچي بكن ﴿فَإِنِّي أَخَافُ﴾ نه وه به راستي من مه ترسي ده كه م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه نان بگري
 ﴿عَذَابٍ يَوْمَ يُكْرَمُ﴾ سزاي پوزيكي گه و ره (كه پوزي دوايه) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هر بؤ لاي خوايه ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه رانه وه تان
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه و (خوايه) ده سه لات داره به سه ر هه مو و شينكدا ﴿الْأَنفُسَ﴾ ناگادار بن بېگومان نه وان
 ﴿يَتَوَنَّبُوهُمْ﴾ سنگيان ده بېنچنه وه (له سه ر كينه و دزايه تي) ﴿لِيَسْتَخَفُّوا مِنْهُ﴾ بؤ نه وه‌ی خزيان بشار نه وه له خوا
 ﴿الْآجِينَ﴾ بيدارين كاتيك ﴿يَسْتَفْشِرُونَ يَأْتِكُمْ﴾ نه وانه خزيان داده بؤشن به بؤ شاكه كانيان (بؤ نه وه‌ی پيلانه كانيان دهر نه كه ون)
 ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانيت ﴿مَّا يُسْأَرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ به وه‌ی ده بشار نه وه نه وه‌ی ناشكراي ده كه ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بېگومان
 نه و (خوايه) به ناگا و زانايه ﴿يَذَانِ الضُّدُورِ﴾ به و (نه پتيانه‌ی) له سينه و دله كاندايه

﴿وَمَآئِن دَابَّتْ﴾ هیچ گیان لہ بہرینک نی یہ ﴿فِی الْأَرْضِ﴾ لہ زہوی دا ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ٹیلا لہ سہر خواہیہ
 ﴿رِزْقُهَا﴾ رزق و پوزیہ کہی ﴿وَبَعَلُّهُمْ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وہ (خوا) دہ زانی شوینی مانہ وہی ﴿وَمُسَوِّدَ عَمَّا﴾
 وہ شوینی لی دہر چوونی ﴿كُلٌّ فِی كِتَابٍ مُّبِینٍ﴾ ہہ مووی نو سراوہ لہ کتیبی پروون کہرہ وہ (لوح
 المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ نہو (خواہیہ) زاتیکہ ﴿الَّذِی خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ ٹاسمانہ کان
 وزہوی دروست کردوہ ﴿فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہش پوزدا ﴿وَكَانَ عَرِشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عہر شہ کہی
 لہ سہر ٹاو بوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بؤ نہوہی تاقبتان بکاتہ وہ ﴿إِنَّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کردہ وہی
 چاکتر (دہ کہن) ﴿وَلَیْن قُلْتَ﴾ سویندی بی نہ گہر بلینیت (بہوانہ) ﴿إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ بہراستی ٹیوہ زیندوہ
 دہ کرینہ وہ ﴿مِن بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ لہ پاش مردن ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نہوانہی کہ بی پروان دہ لین
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِینٌ﴾ نہمہ ہیچ نی یہ بیتجگہ لہ جادوویہ کی پروون و دیار نہ بیت ﴿وَلَیْن أَخْرَجْنَاهُمُ
 الْعَذَابِ﴾ وہ سویند بہ خوا نہ گہر نہو سزایان دوا بخہین ﴿إِلَّا أَنتُمْ مَعْدُودُونَ﴾ تاماویہ کی کہمی
 دیاری کراو ﴿لَيَقُولَنَّ مَا یَحْسِبُونَ﴾ نہوہ بہراستی دہ لین چی نہو سزای پراگرتوہ (بؤچی بزمان
 نایہت) ﴿الْأَیُّومِ یَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن پوزی نہو سزایہ یان بؤ دیت ﴿لَیْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ لینان لا نادر
 ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوریان دہ دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِئُونَ﴾ نہوہی کہ نہوانہ گالتہو لاقرتبیان پی
 دہ کرد ﴿وَلَیْن أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر ٹیمہ بچیزین بہ نادرہ می ﴿مِثْرَ حَمَّةٍ﴾ چاکہ
 و فہزل و بہرہیہ ک لای خو مانہ وہ ﴿ثُمَّ نَرْجِعْهَا إِلَيْهِ﴾ پاشان نہو (چاکہ و بہرہیہی) لی بگرینہ وہ
 ﴿إِنَّهُ لَبُغْضٌ كَفُورٌ﴾ بینگومان نہو زور نائومید و سہلہیہ (لہو کاتہ دا کوفری نیعمتہ کانی خوا
 دہ کات) ﴿وَلَیْن أَذَقْنَاهُ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر پنی بچیزین بیدہ بنی ﴿نَعْمَاءَ بَعْدَ صَرَاءَ مَسْنَاهُ﴾
 بہرہ و چاکہ دوا ی نہو سہختی و نارہحتیانہی تووشی بووہ ﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي﴾ بینگومان
 دہ لیت گشت سہختی و زیانہ کانم لہ مل بوویہ وہ (بہرؤکی بہردام) ﴿إِنَّهُ لَفَسْحٌ فَخُورٌ﴾ بینگومان
 (لہ و کاتہ دا) زور دلخوش و لوت بہرزو خن بہزل زانہ ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگہ لہوانہی
 کہ بانارام و خوگر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہ وہ چاکہ کانیان بہجی ہینا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نہوانہ
 بویان ہہیہ ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن و باداشتی گہورہ ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ نایا تو وازہینہری
 ﴿بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ لہ (پراگہ یاندنی) ہندیک لہوہی نیگات بؤ کراوہ ﴿وَصَبَّأْنِیْ بِهٖ صَبْرًا﴾ و دل
 تہنگ دہبی پنی ﴿أَنْ یَقُولُوا﴾ لہ بہر نہوہی کہ دہ لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَیْهِ كُتُبٌ﴾ بؤچی گہنج و خہزینہی بؤ
 نانیردریتہ خوارہ وہ ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ یان بؤچی فریشتہیہ کی لہ گہلدا نہ ہاتوہ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾
 بینگومان تو تہنہا ترسینہری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ وَكِیلٌ﴾ و خوا بؤ ہہ موو شتینک سہر بہر شتیکارو
 چاودیرہ ﴿

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان نه‌وانه ده‌لین پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و (قورئانه‌ی) هله‌به‌ستووه ﴿قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ سُورَةَ الْقُرْآنِ﴾ بلسی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سورته‌ی وه‌ کو نه‌و (قورئانه) بیتن ﴿مُفْتَرٍ﴾ هله‌به‌ستراوین ﴿وَأَذَعُوا مِنْ أَصْطَقَعُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بو پشستیان) هه‌ر که‌س ده‌توانن ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌ له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌ گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌ که‌ن ﴿فَالَّذِينَ لَا يَرْجُوا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جا نه‌ گه‌ر وه‌ لامیان نه‌دانه‌وه ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ﴾ نه‌وه‌ بزائن که‌ بیگومان نه‌م (قورئانه) نیردراوته‌ خواره‌وه‌ ﴿بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ به‌ناگاداری وزانینی خوا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزائن هیچ په‌رستراوینکی راست نی‌یه‌ بیجگه‌ له‌نه‌و ﴿فَقُلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ مل که‌چ و موسلمانن؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ هه‌ر که‌س ده‌یه‌ویت ﴿لِحَيَاةٍ دُنْيَا وَأَزْوَاجٍ﴾ ژبانی دنیا و رازاوه‌ و جوانی نه‌و ﴿ثَوْبٍ﴾ إِلَيْهِمْ أَعْمَلُوا فِيهَا ﴿ثِمَّةً﴾ (به‌ره‌می) کرده‌وه‌ کانیاں به‌ته‌واوی پی‌ ده‌ده‌ین تییدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخَسُونَ﴾ وه‌ نه‌وان له‌م ژبانده‌دا که‌م و کوری یان له‌گه‌ل نا کرنت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه که‌سانین بویان نی‌یه‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ له‌پوژی دوا بییدا جگه‌ له‌ناگر ﴿وَحِيطَ مَا صَعَوْا فِيهَا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی کردیان تییدا پوچ و بی‌ به‌ره‌م بووه ﴿وَكَبُطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ هه‌ر چیان کرد به‌رده‌وام بوو به‌هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا ئایا که‌سیتک ﴿عَلَىٰ بَيْتٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ به‌لگه‌یه‌ کی ناشکرای بی‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار به‌وه‌ ﴿وَيَسْأَلُ شَاهِدُهُنَّ﴾ و شایه‌تیک لای نه‌وه‌وه‌ بوی بخوبینیتته‌وه‌ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ﴾ وه‌ له‌پیش نه‌م (شایه‌تیه‌ی خویه‌وه‌) په‌راوی مووساش (شایه‌ته‌ بوی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌به‌په‌رو پیشه‌واو میهره‌بانیه‌ ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه‌وانه بر وایان هه‌یه‌ به‌و (شایه‌ته‌ که‌ قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س باوه‌ری پی‌ نه‌بیت ﴿مِنَ الْخُرَابِ﴾ له‌و کومه‌ل و ناقمانه‌ (نه‌وانه‌ی کزبونه‌وه‌ له‌سه‌ر درایه‌تی نی‌سلام) ﴿فَالنَّارُ موعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ناگر جینگایه‌تی ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ که‌واته‌ هیچ جزره‌ گومان و دوو دلیه‌کت نه‌بیت له‌و (قورئانه) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ به‌راستی نه‌و قورئانه‌ راسته‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوړنیک له‌خه‌لکی پروانه‌یتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ وه‌ ئایا کی سته‌مکار تره‌ له‌و که‌سه‌ی ﴿افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌درو هله‌به‌ستی به‌ده‌م خواوه‌؟ ﴿أُولَئِكَ يَفْرُسُونَ عَلَىٰ رِبِّهِمْ﴾ نه‌وانه ده‌برینه‌ حوزوری په‌روه‌ردگاریان (ووته‌کانیاں ده‌خریته‌ پروو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان (له‌پیغه‌مبه‌ران و فریسته‌کان) ده‌لین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا نه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (له‌دونیا‌دا) درو یان هه‌لده‌به‌ست به‌ده‌م په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بیدارین نه‌فرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بو سته‌مکارانه‌ ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌لستی ریگه‌ی خوا ده‌ که‌ن ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ﴾ و ده‌یانه‌وی به‌لارو چه‌وتی نی‌شانده‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان به‌پوژی دوا بی ﴿هُم كَفُورُونَ﴾ بی پروان

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ نہی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہ سہر ٹہم (گہیانندی پدیامہ) داوای ہیچ مال و سامانیکتان لی ناکہم ﴿إِنْ أُجِرِيَ﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہەر لہ سہر خواہہ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ من ٹہوانہ دہرنا کہم بر وایان ہیناوہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ﴾ بہراستی ٹہوانہ بہدیداری پەر وہر دگاریان دہ گہن (لہر وری دوا پیدا) ﴿وَلَكِنْ أَرْسَلْنَا﴾ بہلام من ٹیوہ دہینسم ﴿قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکنی نہزانن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي﴾ نہی گہلہ کہم کی یارمہ تسم دہدات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ﴾ لہ بہرانہر خواہا ٹہ گہر ٹہوانہ بتارینسم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ثایا بؤ بیر ناکہ نہوہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیمان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِرُ اللَّهِ﴾ خہزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَغْلَمُ الْغَيْبَ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہزانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہەر وہا نالیم من فریشتم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ بہوانہش نالیم ﴿تَزِدُّنِي آفِيئَةً﴾ کہ لہ بہر چاوی ٹیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چاکہ بہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَغْلَمُ﴾ خوا چاک دہزانی ﴿يَمَافِي أَنْفُسِهِمْ﴾ بہوہی لہ دہروونی ٹہواندایہ ﴿إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہراستی من ٹہوکاتہ (ٹہ گہر ٹہو ہہزارانہ دہر بکہم) لہ سستم کاران دہبم ﴿قَالُوا يَنْبُحُ وَتِيَّانُ نَهْيِ نُوحٍ﴾ بنگومان دہمہ قالیت کرد لہ گہلماندا ﴿فَاكْزَتْ جِدْلًا﴾ زوریش دہمہ قالیت کرد لہ گہلماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا بَعَدْنَا﴾ دہی ٹہوہی بہلینمان پی دہدہیت (لہ سزا) بؤمان بہیتہ ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ٹہ گہر تو لہراست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ وونی بنگومان خوا بؤتان دہہیتیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر بہہوینت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ٹیوہ ناتوان (لہ سزای خوا) خؤتان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ نامور گاری من سوودتان پی ناگہ بہنیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بہہوینت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ نامور گاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ٹہ گہر خوا بہہوینت ﴿أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ گومراتان بکات ﴿هُوَ رَبُّكُمْ﴾ ٹہو پەر وہر دگارتانہ ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وہ ہەر بؤلای ٹہویش دہ گہرینہوہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یا ٹہوانہ دہلین موحمہ مد ﴿لَهُمْ﴾ (فورٹانہی) بہناوی خواوہ ہہلہ سستوہ ﴿قُلْ إِنْ افْتَرَيْنَاهُ﴾ بلئی ٹہ گہر من ہہلم بہستیت ﴿فَعَلَى إِجْرَائِي﴾ ٹہوہ گوناہو تاوانہ کہی تہنہا لہ سہر خؤمہ ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہتاوانی ٹیوہ ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ نُوحٌ﴾ وہ حی کرا بؤنوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہوا کہسی تر بر واناہیتیت ﴿مِنَ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کت ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾ بنبجگہ لہوہی پیشتر بر وای ہیناوہ ﴿فَلَا تَتَّبِعِشْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہوانہ نارہ حہت و غہبار مہبہ بہوہی ٹہوان دہیکہن ﴿وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ﴾ وہ کہشتیہ کہش دروست بکہہ ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ بہ پیش چاو و چاودیری و فرمان و نیگای ٹیمہ (لہم ٹایہ تہدا باسی سیفہتی - چاو، عین - ہاتوہ بؤ خوای گہورہ، بر وامن پینہتی بہبی ہیچ لیچواندن ولیکدانہ ویدہک، شیوہ کہی نازانین وہ تہنہا خوا خؤی دہزانیت) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہلدا مہ کہہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ٹہوانہی سستمیان کردوہ (وبی باوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکہ بنگومان ٹہوانہ دہخنکترین ﴿۷۷﴾

﴿وَتَصْنَعُ الْفُلَ﴾ وہ دہستی کرد بہ دروست کردنی کہ شتہ کہ ﴿وَكَلَّمَا مَرْعِيَّ﴾ ہر کاتیک تی بہریناہ بہ لایدا ﴿مَلَأْنِ قَوْمَهُ﴾ کومہ لی لہ گہ لہ کہی ﴿سَجَرُوا مِنْهُ﴾ گالہ یان پی دہ کرد ﴿قَالَ إِنْ تَسْحَرُونَا مِنَّا﴾ (نوح) دہیوت تہ گہر نیوہ نیستہ گالہ و لاقرتی بہ نیمہ دہ کمن ﴿فَلَا تَسْحَرُونَا﴾ تہوہ بینگومان نیمہ ش لاقرتی بہ نیمہ دہ کمن ﴿كَمَا تَسْحَرُونَ﴾ ہر چون نیوہ لاقرتی بہ نیمہ دہ کمن ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا لہ مہ و پاش دہ زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئی سزای بو دیت ﴿يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ سہر شوپی دہ کات (لہ دونیاداو لہ قیامہ تیشدا) سزای ہہ میسہ یی بہ سہر دادیت ﴿حَتَّى إِذَا﴾ (نوح) (کہ شتہ کہی دروست کرد) ہدنا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فرمانی نیمہ ہات (بو لہ ناوبردنیان) ﴿وَقَارَ الشَّنُورُ﴾ و تہ نورہ کہ ناوی لی ہل قولاً ﴿فَلَمَّا أَحِيلَ فِيهَا﴾ و وتمان (بہ نوح) لہو (کہ شتہ) دا ہلی بگرہ ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ لہ ہموو نیرو مینہ ک دووان ﴿وَأَخْلَكَ الْإِلَٰهَ﴾ زن و مندالہ کانیشت ہل بگرہ تہوہ یان نہ بیت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ ہر یاری خواہی لہ سہر دراوہ (بہ خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمَّنْ﴾ ہر تہوانہ ش (ہل بگرہ کہ) ہر وایان ہینا (لہ گہ لہ کہت) ﴿وَمَاءَ أَمْنٍ مَعَهُ لَا قَلِيلٌ﴾ وہ خہ لکینکی کہم نہ بیت ہر وایان نہ ہینا لہ گہ لی دا ﴿وَقَالَ أَزْكِبُوا فِيهَا﴾ (نوح) ووتی ہموو تان سوارین لہو (کہ شتہ) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمرْسَاهَا﴾ بہ ناوی خواوہ لہ کاتی ہریشتن و وستانی دا ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہراستی بہر و ہر دگام ﴿لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ زور لی ہوردهی میہرہ بانہ ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ﴾ کہ شتہ کہ دہیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ بہ ناو شہ پؤلی وک کیو و شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ أُمَّتَهُ﴾ نوح حیش علیہ السلام کورہ کہی بانگ کرد (کہ ناوی کہ نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْرِلٍ﴾ کہ لہ شوینینکی کہ ناردا بوو ﴿يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَتَا﴾ (ووتی) تہی کوری خوشہ ویستم لہ گہ لمان دا سوار بہ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و لہ گہ لی ہر وایان مہ بہ ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَى جَبَلٍ﴾ (کورہ کہی) ووتی بہ نا بو شاخیک دہ بہم ﴿يَقْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ کہ ہمپاریزیت لہم لا فاوہ ﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) ووتی تہ ہر و ہیچ پاریزہ رینک (بہ نادہ رینک) نیہ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ لہ فرمانی خوا (کہ خنکاندنہ) ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ مہ گہر کہ سینک خواہرہ حمی پی بکات (و باوہ ہر دار بیت) ﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ لہو کاتہ دا شہ پؤلی لا فاو کہو تہ نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمُعْرِقِينَ﴾ جا تہو (کورہ خنکاو) لہ خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ تہو سا ووترائہی زہوی ﴿أَبْلَغِي مَاءَكَ﴾ تاوہ کہت ہل مژہ ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلَبِي﴾ و تہی ئاسمان باران مہ بارینہ ﴿وَنُحِصَ الْمَاءُ﴾ نیر لا فاوہ کہ روچو بہ ناخی زہوی دا ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کارہ کہ (خنکانیان) تہو او کرا ﴿وَأَسْتُوتَ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ و (کہ شتہ کہ) و ہستا بہ سہر (کینوی) جوو دیہوہ ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ ووترادووری لہ ہرہ حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گہ لی ستہ مکاران ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَّبَّهُ﴾ نوح هاواری کردہ بہر و ہر دگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی تہی بہر و ہر دگام ﴿إِنْ أَنِي﴾ بہراستی کورہ کہم ﴿مِنْ أَهْلِي﴾ لہ کہس و کاری منہ ﴿وَإِنْ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ و بینگومان بہ لینی توش راستہ ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ و توش دادوہر ترینی ہموو فرمان ہر وایانی ﴿

﴿قَالَ يَنْتُحِ إِيَّاهُ﴾ (خوا) فہر مووی ئہی نوح بہر اسی ئہو (کہنعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ لہ کہس و کاری
 توئی یہ ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ﴾ بینگومان ئہو (کورہ) کردہ وہی ﴿غَيْرَ صَالِحٍ﴾ خراب و ناہ سہند بوو ﴿فَلَا تَسْتَنْ﴾
 جا کہ واثہ داوای شتیکم لی مہ کہہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہربارہی نی یہ ﴿إِنِّي أَعْطُكَ﴾
 بہر اسی من ناموزگاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ تالہ نہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾
 (نوح) ووتی بہر وہر دگرم بہر اسی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ بہنات ہی دہ گرم (لہ وہی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾
 داوای شتیکم لی بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ نایز انہم ﴿وَلَا تَقْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي﴾ وہ ئہ گہر نہ بوریت لبم
 وہر حمم ہی نہ کہی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ لہ زیان لینکہ و توان دہ بم ﴿قَالَ يَنْتُحِ﴾ ووتر ائی نوح
 ﴿أَحْضِضْ بِسَلْمٍ مِّنَّا﴾ دابہ زہ (لہ کہ شتہ کہ) بہ ہیمنی و بیوہی لہ لایہن ئیمہ وہ ﴿وَبَرَكْتَ عَلَيْكَ﴾
 وہ بہ بیت و فہری زور بہ سہر خوتہ وہ ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ﴾ وہ بہ سہر گہ لانیک کہ بہیدا ئہ بن لہ وانہی
 کہ لہ گہل تو دان (یا بہ سہر ئہو خہ لکانہی لہ گہل تو دان) ﴿وَأُمَمٌ سُمِّيَتْهُمْ﴾ چہند نہ تہ وہو گہل
 دواتر دین خوشی و نازو نیعمہ تیان ہی دہ دہین ﴿فَرَسَمُھُمْ مِّنَّا﴾ پاشان لہ لایہن ئیمہ وہ دوو چاریان
 دہ بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی نازار دہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغٰیْبِ﴾ ئہ مانہ (ی باسکران)
 لہ ہہوالہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿تُوجِبُهَا إِلَيْكَ﴾ بہ نیگا بومان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُھَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾
 نہ تو و نہ گہلہ کہت نہ تان دہ زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هٰذَا﴾ لہ پیش ئہم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واثہ
 خور اگر بہ ﴿إِنَّ الْعٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہر اسی سہر ئہ نجام بو لہ خوا تر سانہ ﴿وَالِیٰ عَادِ أَخٰھُمْ هُوْدٌ﴾
 وہ بولای (گہلی) عاد هوودی برابانمان نارد ﴿قَالَ يَنْقُودِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئہی گہلہ کہم خوا بہرستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غِیْرَہُ﴾ ہیچ بہر ستر اوینکتان نی یہ جگہ لہ ئہو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُقَرَّرُونَ﴾ ئیوہ تہ نہا درو
 ہہلئہ بہستن ﴿یَقُومُ﴾ ئہی گہلہ کہم ﴿لَا أَنْتُمْ لَکُمْ عَلَیْہِ أَجْرٌ﴾ لہ سہر ئہم (گہ باندنی بہ یامہ) داوای
 ہیچ پاداشتیکتان لی ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِیْ إِلَّا عَلَی الَّذِی﴾ پاداشتی من ہہر لہ سہر ئہو (خوا) یہ ﴿فَطَرْفَ﴾
 کہ دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ثایا زیر نابن ﴿وَنَقُومِ﴾ وہ ئہی گہلہ کہم ﴿أَسْتَغْفِرُوا﴾
 رَبَّکُمْ ﴿داوای لبسوردن لہ بہر وہر دگارتان بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَیْہِ﴾ دواتر بگہر ئینہ وہ بولای ئہو
 ﴿یُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَیْکُمْ﴾ (ئہ گہر و ابکہن خوا) لہ ناسمانہ وہ (باران) دہبارینیت بہ سہر تاندا ﴿فَيَذَرُهَا﴾
 بہ لیزہ مہ ﴿وَيَرْزِقُ قُوَّةً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَی قَوْمِکُمْ﴾ بو ہیزہ کہتان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِیْنَ﴾
 وہر وو وہر مہ گیرن (لہ بانگہ وازہ کہم) بہ تاوان باری ﴿قَالُوا یٰھُوْدُ﴾ ووتیان ئہی هوود ﴿مَا جِئْنَاکَ﴾
 بِسَیِّئَةٍ ﴿تُو ہیچ بہ لگہ بہ کی پروونت بو نہ ہیتاویسن ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِکِیْنَ الْیَتٰمٰ﴾ بوہ ئیمہ ش واز
 لہ بہر ستر اوہ کان (خواکان) مان ناہتین ﴿عَنْ قَوْمِکَ﴾ لہ بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَکَ بِمُؤْمِنِیْنَ﴾ وہ ئیمہ
 باوہرت ہی ناکہین ﴿

﴿إِنْ تَقُولُ إِلَّا﴾ نېمه تنهها (نه وه به تو) ده لیسن ﴿أَعْمَرَكَ بِعَصَى الْهَيْتَا﴾ هه ندینک له بهر ستر او ه کانمان
 تووشیان کردوی ﴿يَسْأَلُ﴾ به شیبی ﴿قَالَ إِنِّي﴾ ووتی به پراستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا ده که م به شایهت
 ﴿وَأَشْهَدُ وَأَ﴾ و ټیوه ش شایهت بن ﴿أَنِّي بَرِيءٌ﴾ که به پراستی من به ریم و دوورم ﴿يَمَّا أَثَرَ كُرْتُ﴾ له وهی
 که ټیوه ده یکه نه هاو به ش بو خوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگه له خوا ﴿فَيَكِيدُونِي جَمِيعًا﴾ جا هه مووتان پیلانم
 لی بگپرن ﴿ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ﴾ له پاشان موله تیشم مه ده ن (ولیم مه وه ستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
 به پراستی من پشتم به خوا به ستووه ﴿رَبِّي وَرَبُّكَ﴾ که به روه رد گاری من و به روه رد گاری ټیوه یشه
 ﴿مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِأَصْبَاحِهَا﴾ هیچ گیان له بهرینک نیه له ژیر پ کینی خوی گه وردها نه بیت (بگری
 یشه سهریه تی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به پراستی به روه رد گارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له سهر رینگه به کی پراسته
 ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه وسا نه گه ر ټیوه روو وهر گپرن ﴿فَقَدْ أَتَلَقْتُمْ﴾ نه وه بینگومان من پیم راگه یاندون
 ﴿مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ نه وهی به مندا نیردراوه بۆتان ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه به روه رد گارم
 کومه لیکسی تر له شوینی ټیوه داده نی ﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ ټیوه ش هیچ زیانینک به خوا ناگه به نن
 ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به پراستی به روه رد گارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَظِيطٌ﴾ به سهر هه موو شتینکدا چاودیر و پاریزره ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
 وه کاتینک فرمانی نېمه هات (بۆ له ناو بردنیان) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ دَانًا﴾ هوودمان پزگار
 کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه وانه ش باوهریان هیتابوو له گه لی ﴿يَرْحَمُهُمَّا﴾ به میهره بانی خو مان
 ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وه نه وانه مان له سزایه کی توندو به هیز پزگار کرد ﴿وَتِلْكَ عَادٌ﴾ نه وه ش
 گه لی عاد بوو ﴿جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ باوهریان نه هیتا به به لگه و موعجیزه کانی به روه رد گاریان
 ﴿وَعَصَوْا أُمُورَهُمْ﴾ و سهر پیچی نیردراوه کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كَثِيرًا﴾ و شوین فرمانی هه موو
 ﴿جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ زور دارینکی سهر که ش که و تن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ به شوینباندان نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَهُ﴾
 نه فرین له م دنیا به دا ﴿وَنُورًا لِّلْقَوْمِ﴾ و له پورزی دوا یشدا ﴿إِلَّا إِنْ عَادَا﴾ بیدار بن به پراستی گه لی
 عاد ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ پروایان به به روه رد گاریان نه هیتا ﴿إِلَّا بَعْدَ﴾ بیدار بن دووری و له ناو چوون
 ﴿لِعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ﴾ بۆ عادی گه لی هوود ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ گه لی سه موودیش ناردمان ﴿أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾
 صالح پیغه مبهر علیه السلام ی برایان ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نهی گه له که م ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا به رستن
 ﴿مَّا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ به رستر او یکتان نیه بینجگه له نهو ﴿هُوَ أَنشَأَكُمُ﴾ نهو دروستی کردوون
 ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ و کردونی به نهو ده دان که ره وه تییدا ﴿فَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ که واته
 داوای لیوردنی لی بکه ن ﴿مَنْ تُوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه رینه وه بۆلای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به پراستی به روه رد گارم
 ﴿قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ زور نریکی دوعا وهر گره ﴿قَالُوا لِيَصْلِحْ﴾ ووتیان نهی صالح ﴿فَدَكَّنْتُمْ إِنَّا﴾ به پراستی
 تو له ناو ماندان ﴿مَنْ يُؤَاقِبُ هَذَا﴾ جینی نومید بووی پیش نه مه ﴿أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ﴾ ټایا به رگریمان ده که ی
 له به رستنی ﴿مَّا نَعْبُدُ إِلَّا وَآؤَانَا﴾ نه وهی که باو و باپیرانمان به رستوویانه ﴿وَأَنَّا لَنَبِيٍّ﴾ و به پراستی نېمه
 له گومان داین ﴿يَمَّا تَتَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له وهی تو بانگمان ده که یت بۆلای و دوو دلین ﴿

﴿قَالَ يَتْلُمُ﴾ صالح ووتی نہی گہلہ کم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ یم بلین نہ گہر من ﴿عَلَى يَتَقَرِّمِنْ رَفٍ﴾
 بہلگہ بہ کی ناشکرام ہہ بی لہ لایہن پەرورہ دگار مہوہ ﴿وَأَتَانِي مِنْهُ رَحْمَةٌ﴾ وہ لہ لایہن خوئیہوہ
 پیغہ مہریتی پی بہ خشیم ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي﴾ جا کی یار مہ تسم دہ دات ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ لہ بہر امہر خوادا
 ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ نہ گہر سہر بیچی نہو بکم ﴿فَأَتَرِيدُونَنِي﴾ کہواتہ ئیوہ ہیچ بؤمن زیاد ناکہن ﴿غَيْرَ
 تَحْسِيرٍ﴾ زہرہ رو زیان نہ بیت ﴿وَيَقُولُ﴾ نہی گہلہ کم ﴿هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ﴾ نہمہ ووشرہ کہی
 خوابہ ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ کہ مو عجزہ یہ کی روونہ بؤ ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہریتیہ کم) ﴿فَذَرُوهَا﴾
 جائیوہش وازی لی بیتن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بالہ زہوی خوابخوات (بلہوہ ریت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُنَّ أَسْوَى﴾
 بہ خراپہ دہستی بؤ مہ بہن ﴿وَيَأْخُذْكَ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ نہ گینا سزایہ کی بہ زووی تووشتان دہ بیت ﴿وَلَا
 تَقْعُرُوهُنَّ﴾ کہ چی نہوان ووشرہ کہیان سہربری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتی ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾
 رابویرن لہ مالی خوتاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سی رور ﴿ذَلِكَ وَعْدٌ﴾ نہوہ بہ لیتیکہ ﴿غَيْرُ مَكْدُوبٍ﴾ درونیہ
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فہرمانمان ہات (بؤ لہ ناو ہر دنیان) ﴿فَجَعَلْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان پرگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نہوانہش بروایان ہینابوولہ گہلدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بہ بہ زہیبہ ک لہ لایہن خو مانہوہ
 ﴿وَمِنْ خِزْيٍ يُؤْمِدُ﴾ لہ سہر شورپی و پسوایی نہو رورہ (پہ نامان دان) ﴿إِنْ رَبِّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾
 بہ راستی پەرورہ دگارت ہر خوی بہ تواناو بہ دہ سہ لاتہ ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ نہوانہش
 کہستہ میان کرد شریخہ بہ ک گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جثثًا﴾ نیر لہ ناو مالہ کانیاندا
 کہوتن بہ پرووداو جوولہ بیان لی ہرا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ وہ ک نہوہی لہویندا نہ بووین
 ﴿أَلَا إِنَّ لَكُمْ أُولَئِكَ﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی سہموود ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ بی بروابوون بہ پەرورہ دگاریان
 ﴿أَلَا بُعْدَ الْيَتْمُودِ﴾ بیدار بن دووری و لہ ناو چوون بؤ گہلی سہموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا﴾ سویند
 بہ خوا بنگومان نیرراوہ کانمان ہاتن ﴿إِنذِرْهُمْ بِالْبَشْرِ﴾ بؤلای ئیبراہیم بہ مژدہوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾
 ووتیان سہلامی خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نہویش) ووتی سہلامی خوالہ ئیوہش ﴿فَعَالَيْتُ﴾
 نہمجا نہوہندہی نہبرد ﴿أَنْ جَاءَ يَعْجَلُ خَيْدُ﴾ (ئیبراہیم) خیرا گویرہ کہیہ کی برزاوی ہینا بؤیان
 ﴿فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ﴾ جا کاتیک بینی دہستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ دریز ناکہن بؤی (ولئی ناخون)
 ﴿نَكَرَهُمْ﴾ نااسایی ہاتنہ بہرچاوی ﴿وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لہدہروونی خویدا مہترسی
 لی کردن (کہ نیازی خراپان ہہ بیت) ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مہترسہ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بہ راستی ئیمہ
 نیرراوین ﴿إِلَى قَوْمِ لُوطٍ﴾ بؤ سہر گہلی لووط ﴿وَأَمْرَانَهُمَا قَابَعَةً﴾ لہوکاتہدا خیرانہ کہی وہستابو
 ﴿فَضْحَكْتَ﴾ و پیکہنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمہش مژدہمان پی دا بہ ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبُ﴾
 وہ لہ پاش ئیسحاق (مژدہمان پیدا) بہیہ عقوب (کہ کوری ئیسحاقہ) ﴿

﴿قَالَ يَتْلِيَ﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وه پړو (وای) ﴿ءَالِهَ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ چوَن مندالم ده بیت که من پیره ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ نه و هس میړه که مه که پیر بووه ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به پراستی نه مه شتیکی سهیره ﴿قَالُوا أَعْجَبِينَ﴾ (فریشته کان) ووتیان تو سهرت سورده میتیت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ﴾ ره حمهت و بهره که نی زوری خواتان له سه ربیت ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نه ی نال و بهینی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ رَحِيمٌ مَّجِيدٌ﴾ به پراستی خوا سوپاس کراوی چاکه فراوانه ﴿قَالَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ نه مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاچوو نه ما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى﴾ وه مژده که شی بوزات ﴿يُحْيِي لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ له باره ی گه له که ی لوط گفتوگوی له گه له ده کردین ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ (چونکه) به پراستی ئیبراهیم ﴿حَلِيمٌ أَوْهٌ مُنِيبٌ﴾ له سه رخو و دلنرم و پروو له خوابوو ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ نه ی ئیبراهیم ﴿اعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ واز بهیته له م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ به پراستی بنگومان ده رچووه (بوزاتو کاره) ﴿أَمْرُ رَبِّكَ﴾ فرمانی په روه ردگارت ﴿وَالْهَمَّةُ إِلَيْهِمْ﴾ وه به پراستی بوزاتو ده دیت ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ سزایه کی نه گه پراوه ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک که هاتن ﴿رُسُلَنَا لُوطًا﴾ فریشته کانمان بولای لوط ﴿سَيِّئَ بِهِمْ﴾ هاتنیانی بی ناخوش بوو ﴿وَصَافَقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ وه دلگران بوو پینان ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ وه ووتی نه م پوړه پوړنکی سهخته ﴿وَجَاءَهُ رُؤُوسُهُ﴾ وه گه له که ی هاتن بولای ﴿يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ په له یان ده کرد (له هاتن) بولای ﴿وَمِنْ قَبْلُ﴾ له کاتیک که ده وان له ووهو پېش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ هه همیشه کرده ووه به ده کانیان نه نجام ددها (که نیربازی سوو) ﴿قَالَ يَقْوَى﴾ ووتی نه ی گه له که م ﴿هَذَا بَنَاتِي﴾ نه وانه کهه کانی منن (مه بهستی کهه کانی هوزه که ی بوو) ﴿هُنَّ أَطْفَرُ لَكُمْ﴾ نه وانه پاک وحه لالان بوزاتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَبَإِي﴾ و سه رشوړم مه که ن له ووه ی ده تانه ویت به رامبه ر میوانه کانم بیکه ن ﴿إِلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ ناخو پیاوینکی ژیر و تیگه یشتو وتان تیدانی به ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سویتند بیت بنگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو ده زانیت ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾ نیمه هیچ هق (و ناره زوو) یکمان له کهه کاندانه به ﴿وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ وه به پراستی تو ده زانی نیمه چیمان ده ویت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ﴾ ووتی نای خوژگه له به رانبه ر ئیوه دا هیزیکم بیوا به ﴿أَوْ إِيَّائِي لَرُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ یان په نایه کی قایم بیوا به په نام بی ببردایه (به رگریم ده کردن) ﴿قَالُوا يَلُوطُ﴾ (فریشته کان) ووتیان نه ی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ به پراستی نیمه نیراوی په روه ردگاری توین ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ هه رگیز ناگه نه لای تو ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ جا تو وصال و مندالت و نه ووه ی باوه ری بی هینا ویت له به شینکی شه ودا پرون (و نه م شاره به جی بهیلتن) ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ وه هیچ که س له ئیوه لانه کاته ووه به دوا ی خویدا ﴿إِلَّا أَمْرًا نَكًّا﴾ جگه له ژنه که ت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ به پراستی نه و تو ووشی ده بیت نه ووه ی که تو ووشی نه وان (گه له که ت) ده بیت (چونکه بی باوه ر بوو) ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بنگومان وه ختی له ناو بردنیان به ربه یانه ﴿إِلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ نایا به ربه یان نزیک نیه ﴿۸۱﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کہ فرمانی ئیمہ هات ﴿بِقَوْلِهِمْ دَانِيَان﴾ ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَآ﴾ ئەو (شوئنه) مان
 سەر و ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمَآ﴾ و باران دمان بە سەر یاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و ورده زیخی گلیین
 ﴿مَنْصُوبٍ﴾ بە دوا ی بە کداو بی بچران (دەباری) ﴿مُسَوَّمَةً﴾ هەموو ئەو (وورده زیخانه) دیاری کرابوون
 ﴿عِندَ رَبِّكَ﴾ لای پەر وەرد گارتەوہ ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وە ئەو (سزایە) دوور نی بە لەستەم
 کارانەوہ ﴿وَالْيَٰ مَذِيَّتٍ﴾ وە (ناردمان) بۆ (خەلکی) مەدبە نیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبٌ﴾ شو عەبی
 برایان ﴿قَالَ يَنْقُورُ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا پەرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 پەرستراو یکتان نی بە بێجگە ئەو ﴿وَلَا تَقْصُوا﴾ وە کەم و کورپی مە کەن ﴿الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾
 لە پێوانە و کێشانەدا ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ بە پراستی مە دتان بینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ بە مال و سامانی زۆرەوہ ﴿وَالْيَٰ
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وە بە پراستی مە دترسم لیان ﴿عَذَابٌ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایە کە گەماروتان بدات
 و لی رزگار نەبن ﴿وَيَنْقُورُ﴾ جا ئەی گەلە کەم ﴿أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پێوانە و کێشانە
 پراست و دروست ئەنجام بدەن ﴿وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وە کەم و کورپی مە کەن لەشت و مەکی
 خەلکیدا ﴿وَلَا تَقْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپە کاری مە کەن (باخراپە بلاو مە کەنەوہ) لەزە ویدا ﴿
 بِقِيَّتِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەوہی خوا دەبەینتەوہ (لە قازانجی حەلال) چاکترە بۆتان ﴿إِن كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ﴾ ئە گەر ئێوہ بر وادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ﴾ و مەن پارێزەر نیم بە سەر تانەوہ ﴿
 قَالُوا يَشْعَبُ﴾ و وتیان ئەی شو عەیب ﴿أَصَلَوْتُكَ فَأْمُرْكَ﴾ ئایا نوێزە کەت فرمانت پێ دەدات ﴿أَنْ
 تَتْرَكَ﴾ کە ئیمە واز بیتن ﴿مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ لەوہی باو و باپیرانمان پەرستوویانە ﴿أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا
 نَشَاءُ﴾ یان واز بیتن لەوہی بەو یستی خۆمان لە مال و سامانماندا دەیکەن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾
 بە پراستی تۆ بە لەنە کەری لی زان و هوشمە ندیت ﴿قَالَ يَنْقُورُ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هەوالم
 بدەنی ﴿إِن كُنْتُ عَلَىٰ يَتَقَرِّ مِّن رَّبِّي﴾ ئە گەر مەن بەلگە یەکی بوونم لە لایەن پەر وەرد گار مەوہ پێ بیت
 ﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وە پوزیە کی زۆر و باشی پێدابم لە لایەن خۆیەوہ (چ مەبەستیکم هەبە درۆ
 بکەم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ﴾ وە مەن هەر گیز نامە ویت پێچەوانە ی ئێوہ بکەم ﴿إِلَّا مَا أَنهَنَكُم عَنْهُ﴾
 لەو (کارە ی) بەرگری ئێوہی لی دە کەم (خۆم بیکەم) ﴿إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ مەن هیچ
 مەبەستیکم نی بە بێجگە لە چاککردن و چاکسازی نە بیت ئەو ئەندە ی بتوانم ولەتوانامدا بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سەر کە و تیشیم تەنھا بە (پشتیوانی) خوا یە ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هەر بەو بەستووە
 ﴿وَالْيَٰ أُنُوبُ﴾ هەر بۆلای ئەویش دە گەڕیمەوہ ﴿

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْرِمُكُمْ شِقَاقِي﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م درایه‌تیشان له‌گه‌لم نه‌بیته هزی نه‌وه‌ی ﴿أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان ببیت وینه‌ی نه‌و (سزایه‌ی) توووشی ﴿قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ﴾ گه‌لی نوح بان گه‌لی هوو دیان گه‌لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ خو گه‌له‌که‌ی لوط دوور نی به‌لیتانه‌وه (چیان به‌سهر هات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وه داوای لیووردنیش له‌په‌روهرد گارتان بکه‌ن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌پرنه‌وه بولای ﴿إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به‌پراستی په‌روهرد گارم میهره‌بانی دلسوزه ﴿قَالُوا ائْتِنَا شَعِيبٌ﴾ ووتیان نه‌ی شوعه‌یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَيْدًا﴾ نیمه‌تینا گه‌ین له‌زورنک ﴿مِمَّا قُولُ﴾ له‌وه‌ی تو ده‌یلنیت ﴿وَأَنَّا﴾ به‌پراستی نیمه ﴿لَنُرِيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا﴾ توبه‌لاواز ده‌بینین له‌ناوماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو نه‌گه‌ر (له‌به‌ر) خزمه‌کانت نه‌بوایه ﴿لَرَجَمَنَّكَ﴾ دلنیا به‌برد بارانمان ده‌کردی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ﴾ (چونکه) تو خو ت هیچ ده‌سه‌لاتنکت نی به‌له‌به‌رامبه‌ر نیمه‌دا ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ نایا خزمه‌کانم به‌ده‌سه‌لات ترن له‌به‌رامبه‌ر نیوه‌دا ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَأَلْخَذْنَاهُ وَرَأَاهُ كُفْرًا ظَهْرِيًّا﴾ له‌کاتنکدا فرمانی نه‌و (خوا) تان پشت گوی خستووه ﴿إِنَّ رَبَّ﴾ به‌پراستی په‌روهرد گارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ ناگاداره به‌هرچی نیوه ده‌یکه‌ن ﴿وَيَقُولُ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِرِكُمْ﴾ کرده‌وه بکه‌ن له‌سهر بارو حاله‌تی خوتان ﴿إِنِّي عَلِيمٌ﴾ به‌پراستی منیش کارو کرده‌وه ده‌که‌م ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْزِيهِ﴾ ریسواو سهر شوپی ده‌کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه کیش دروزنه ﴿وَأَتَقَبَّلُونِي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه‌روانی بکه‌ن به‌پراستی منیش له‌گه‌لثان چاوه‌روانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتنک فرمانی نیمه‌هات (بو له‌ناو بردنیا) ﴿فَنَجَّيْنَا شَعِيبًا﴾ شوعه‌بیمان پزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه‌وانه‌ش پروایان هیتابووله‌گه‌لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌به‌زه‌یی له‌لایه‌ن خو مانه‌وه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو ناله‌و شریخه‌که (نه‌عه‌ته‌که) گر تنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَكِّهِمْ جُثَمِينَ﴾ نیتر هه‌موویان له‌مال و جینگا کانیاندا ده‌مه‌و پروو که‌وتن و جووله‌یان نه‌ما (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ (وایان لیهاات) وه‌ک هه‌ر تنیدا نه‌بووین ﴿أَلَا بُعْدَ الْعَذَابِ﴾ بیدارین دووری و تیاچوون بو خه‌لکی مه‌دیه‌ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ نُفُوسُ﴾ وه‌ک چوون گه‌لی سه‌موود تیاچوون و دوور بوون له‌په‌حمی خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان ناردمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ وه به‌په‌ابه‌رو به‌لگه‌ی پروونه‌وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بو لای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام نه‌وان شوین فرمانی فیرعه‌ون که‌وتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له‌کاتنکدا فرمانی فیرعه‌ون پراست و په‌وانه‌بوو ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گله که‌ی ده که‌ویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پرورزی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه مجا
 هه موویان ده‌بانه ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشِّرِ الْأَوْرَادَ الْمَوْرُودَ﴾ نای چند خرابه نه شوینته‌ی نه‌وانی
 بو ده‌بریت ﴿وَالْتَبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه له‌م (دونیا) دا نه‌فرینان به‌شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌پرورزی دوا پیدا ﴿بَشِّرِ الرَّفْعَةَ الْمَرْفُودَ﴾ نای چند خرابه نه‌و به‌خسراوه‌ی پینان به‌خسرا
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا بو‌ت چند هه‌والیکه) له هه‌والی شاره‌کانی رابوردو
 ﴿نَفْصُهُ عَلَيْكَ﴾ ده‌یگیرینه‌وه بو‌ت (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه‌ندیکیان ماون
 وه‌ندیکی تریان نه‌ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه ئیمه سته‌ممان لی نه‌کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان کرد له‌خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوودنیکی
 پی نه‌گیانندن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُمُ الْآيَةُ﴾ نه‌و په‌رستراوانه‌یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان په‌رستن و هاواریان لی ده‌کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتسی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هیچ شتیک (سودیان پی نه‌گیانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾
 کاتی فرمانی په‌روه‌ردگارت هات (بو له‌ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾ نه‌و (بت) انه هیچیان
 زیاد نه‌کرد بو نه‌وانه (ی ده‌یان په‌رستن) بینجگه زیان و له‌ناو‌چوون نه‌بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ نا به‌و
 شیوه‌یه سزادانی په‌روه‌ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفُرَى﴾ کاتیک خه‌لکی شاره‌کان سزا ده‌دات ﴿وَهُی ظَلَمَةٌ﴾
 له‌کاتیکدا سته‌مکاربوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ به‌راستی توله‌سه‌ندنی نه‌و ﴿أَلَمْ شَيْدٌ﴾ نازار دهر و به‌تینه
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو ناموزگاری هه‌یه ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بو که‌سینک بترسیت
 ﴿عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا پرور ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه‌و پرور پروریکه ﴿مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ که‌ناده‌می بو
 کوه‌د کریمه‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ و نه‌وه پروریکسی دیار و به‌رچاوه (هه‌موان ناماده‌ن تییدا) ﴿وَمَا تَوْجِهُهُ﴾
 وه ئیمه دوا ناخه‌بین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ﴾ مه‌گه‌ر بو کاتیکسی دیار و به‌رچاوه نه‌بیت ﴿وَمَا تَوَاتَى﴾
 نه‌و پرور که‌دیت ﴿لَا تَكْفُرْ نَفْسٌ﴾ هیچ که‌س قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌موله‌تی خوا
 ﴿فَإِنَّهُمْ شِقَئٌ وَسِيعٌ﴾ نه‌و سا له‌ناو‌یاند هه‌یه بی به‌خت (وچاره‌په‌ش) و هه‌یه به‌خته‌وه‌ر (وئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی بی به‌خت وچاره‌په‌ش بوون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ نه‌وه له‌ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ له‌ناو نه‌و (ناگه‌ره) دا هه‌ر ئاخ وئوف و هه‌نیسکیانه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا
 ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمانه‌کان و زه‌وی بمیتیت (مه‌به‌ست پی
 ناسمان و زه‌ویه له‌قیامته‌دا که‌نه‌وانیش هه‌ر ده‌میتن) ﴿إِلَّا مَآشَاءَ رَبِّكَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی
 په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ رَزَقَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿فَعَالٌ لِمِائِرٍ﴾
 نه‌وه‌ی که‌بیه‌ویت ده‌یکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿سُوءُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر وئاسووده‌کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ نه‌وه له‌به‌هشت دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی ده‌میتنه‌وه تیایدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمان و زه‌وی بمیتیت ﴿إِلَّا مَآشَاءَ رَبِّكَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرٌ يُجْزَى﴾ نه‌وه به‌خشینیکه بی برانه‌وه

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ کہ واتہ ہیج جورہ گومان و دودلیہ کت نہ بیت ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ﴾ تہ نہا تہوہ دہہ رستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ کہ باوو باپیرانیان دہیان ہر رستن ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ لہوہو پیش ﴿وَأَنَّا لَمَوْفُوهُمْ﴾ ہر راستی نیمہ پیان دہدہ بن بہ تہوای ﴿نَصِيبَهُمْ﴾ بہشی خویان (لہ سزا) ﴿غَيْرَ مَنْقُوصٍ﴾ بہی لی کہ مکر دہوہ (ہر اوپر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا سُلَيْمَانَ﴾ بہ خوا بہ راستی نیمہ بہ خشیمان ﴿مُوسَى الْكَتَبِ﴾ بہ موسا بہر اوای (تہورات) ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ تہ مجا جیاوازی تیدا کرا ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ﴾ تہ گہر لہہر ہر یاریک نہ ہواہ کہ پیشتر دراوہ ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہ نی بہرور دگارتہوہ ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہ کرا لہ نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و بہ راستی تہوانہ ﴿لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مِرْيَةٍ﴾ لہ گومان و دوو دلبدان لہو (قورٹانہ) ﴿وَأَن كَلَّا﴾ بیگومان ہموو (تہوانہی جیاوازن) ﴿أَلَمْ يَوْفِ بِرَبِّكَ أَفَعَلَكُمُ﴾ ہرور دگارت (پاداشتی) کردہوہ کانیان بہ تہوای ہی دہدات ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ہر راستی تہو ٹاگادارہ بہ ہر کردہوہ بہ کہ دہیکہن ﴿فَأَسْتَفْتِكُمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ کہ واتہ راست بہ ہو شتوہی فہرمانت پیدراوہ ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ وہ تہوانہش توبہیان کردہوہ لہ گہل تودا (و گہراونہ تہوہ) ﴿وَلَا تَقْعُوزًا﴾ زیادہ رہوی مہ کہن ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ہر راستی تہو (خوا) بیناہ بہ ہر کردہوہ بہ کہ دہیکہن ﴿وَلَا تَرْكُوزًا﴾ پال مہدہن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہوانہوہ کہستہ میان کردہوہ ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکہ دوو چاری ناگری دوزخ دہبن ﴿وَمَا الْكُفْرُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَقْبَاةٍ﴾ و بیجگہ لہ خوا ہیج پشتیوانیکتان نابی ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش یار مہتی نادرین ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نوٹز تہ نجام بدہ ﴿ظُرْفِي النَّهَارِ﴾ لہم سہرو تہوسہری رورڈا (لہ بہ یانیان و ٹیواراندا) ﴿وَرُلْقَا فِي السِّبْلِ﴾ و لہ بہ شیک لہ شہودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکہ بہ راستی (کردہوہ) چاکہ کان ﴿يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کردہوہ) خراپہ کان لادہ بہن و دہیانسر نہوہ ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ﴾ تہوہ بہند و ناموزگاری بہ ہو بہند و ہر گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ خور اگر بہ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکہ کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ دہی بابیوایہ لہناو تہو ٹومہ تانہی ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ کہ لہ پیش تہوہ دابوون ﴿أُولَٰئِكَ﴾ کہسانی خواوہن ٹایبن و ژیری ﴿يَتَهَوَّتْ عَنِ الْقِسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بہر گریان بکردایہ لہ خراپہ کاری لہ زہویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہمیک ﴿وَمَنْ أَجْنَبْتَ أَيْمَنَهُمْ﴾ لہوانہی رزگارمان کردن لہو گہ لانہدا ﴿وَأَتَّبِعِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ﴾ وہ تہوانہی کہستہ میان کرد شوتنی ژیان خوشی و رابواردن کہوتن ﴿وَكَاوُوا مُجْرِمِينَ﴾ و بہر دہوام بوون لہ خراپہ کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ ہر گیز ہرور دگارت بہستہم خہلکی شارو گوندہ کان لہناو نابات (واتہ خواہی گہورہ ستہ مکار نیہ) ﴿وَأَهْلُهَا مُصْبِحُونَ﴾ لہ کاتیکدا دانیشتوانی (تہو شارانہ) موصلح و چاکہ کار بووبن ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گہر پەرورہ دگارت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خہلکی دہ کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 بہ (پہرہوی) یدک ٹایسن ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ بہ لَام نہوان بہرہوام جیاواز دہ بن ﴿إِلَّا مَن رَّجِعَ
 رَبُّكَ﴾ مہ گہر کہ سینک پەرورہ دگارت میہرہ بانسی لہ گہل کرد بیت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وہ ہہر لہ بہر
 نہوہش دروستی کردوون ﴿وَوَعَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری پەرورہ دگارت دہر چوو (کوٹایی ہات)
 ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ کہ سویند بہ خوا دوزخ پڑدہ کہم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ لہ جنو کہ و لہ نادہمی
 ہہموو ہیکہوہ ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ہہمووت بؤ دہ گیرینہوہ ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ لہ ہہوالی پیغہ مہران
 (علیہم السلام) ﴿مَا تَشِيتُ بِهِ فُؤَادُكَ﴾ بؤ نہوہ کہ دلی توی پی دامہ زراو بکہین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾
 وہ لہم (سورہتہ) دا حق و راستیت بؤ ہاتوہہ ﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ناموز گاری و پندیشی
 تیاہ بؤ پرواداران ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ﴾ وہ بلی بہوانہی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ پروا ناہیتن ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾
 ئیوہ کار و کردہوہ بکہن لہ سہر نہو شئیوہی خوٹان (کہ نہوہتان لہ سہری) ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بینگومان
 ئیمہش کردہوہ دہ کہین (بہ گویرہی نہوہی کہ خودا فرمانسی پی کردووسن) ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾
 ﴿إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ نہوسا چاوہ پروانی بکہن (بؤ بہ سہرہاتی خراب) بہ راستی ئیمہش چاوہ پروانین ﴿وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بؤ خواہ (زانینی) نہیتی ئاسمانہ کان وزہوی و تہنہا ہہر
 نہویش پی ناگادارہ ﴿وَالَيْهِ يُرْجَعُ﴾ ہہر بؤلای نہویش دہ گہر پرتیرتہوہ ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ ہہموو کار
 و بارینک ﴿فَأَعِذُّهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ کہواتہ نہو بہرستہو ہہر پست بہو بیہستہ ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 وہ بینگومان پەرورہ دگارت بی ناگانہ لہ ہہر کردہوہ یہک ئیوہ دہیکہن ﴿﴾

سورہتی ﴿يُوسُفَ﴾

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمَ﴾ بہناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الرَّ﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہ خوینتریتہوہ خوا زاناترہ بہ ماناکہی بؤ زانیاری زیاتر سہیری سہرہنای
 سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہمانہ نیشانہ کانی کتیبی ناشکران ﴿إِنَّا
 أَنْزَلْنَاهُ﴾ بہ راستی ئیمہ نار دومانہ تہ خوارہوہ ﴿فَرَّغْنَا عَمَلَنَا﴾ قورٹانیک بہ عہرہبی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بؤ نہوہی زیرین و لسی تی بگہن ﴿عَنْ نَّقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ئیمہ دہ گیرینہوہ بؤ تو ﴿أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ﴾ جوان ترین چیروک و بہ سہرہات ﴿بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ لہ رینگای نہم قورٹانہوہ
 نیگامان کردوہ بؤت ﴿وَأَنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ہہر چہندہ تو لہ پیش (ہاتنی) نہم قورٹانہدا ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 لہم بہ سہرہاتہ بی ناگا بویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بریان خہرہوہ) کاتینک یوسف بہ باوکی
 ووت ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ نہی بابہ گیان بہ راستی من لہ خہومدا دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا﴾ یازدہ نہستیرہ
 ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و مانگ و پروژ ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیمن سورڈہیان بؤ دہبردم ﴿﴾

﴿قَالَ يَبْنَؤُا وَوَتَىٰ نَهَىٰ كُورَىٰ شِيرِنِم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ﴾ خەوہ کەت مە گێرەرەوہ ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾
 بۆ براکانت ﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ نەوہ ک بەھزیوہ فێل و پیلانیکت لى بگێرن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بەراستی
 شەیتان ﴿لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دۆزمنیکی ناشکرایە بۆ ئادەمى ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ ئابە و شینوہ
 ھەلت دەبژیریت (بۆ پیتغەمبەراییەتى) ﴿رَبُّكَ﴾ پەرورەدگارت ﴿وَعَلَّمَكَ مِنَ الْإِسْمَاتِ﴾
 وە فێری لێکدانەوہى خەوہ کانیشت دەکات ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَرَبُّكَ عَلِيمٌ غَفُورٌ﴾
 تەواو دەکات بۆت ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ وە بۆ بنەمالەى بەعقوبیش ﴿كَمَا أَتَمَّمَا عَلَىٰ أَبْنَاءِكَ﴾ ھەر چوینک
 تەواوی کرد بۆ ھەردوو باپیرەت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لەپێشدا ﴿إِذْ هَبَّ سَيْحُومٌ﴾ کە ئیبراھیم و ئیسحاق
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بەراستی پەرورەدگارت زانای کاردروستە ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾
 سویند بەخوا بەراستی لەبەسەر ھاتی یوسف و براکانى دا ﴿ءَالِيكَ السَّابِقِينَ﴾ بەندو ئامۆزگارى ھەبە
 بۆ پرسیار کەران ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتێک (براکانى یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾ بێگومان یوسف
 و براکەى ﴿أَحِبُّ إِلَيْنَا مِمَّا﴾ خۆشەوێسترن لە ئیمە بەلای باوکمانەوہ ﴿وَنَحْنُ غَضَبَةٌ﴾ لە کاتێکدا ئیمە
 کۆمەلێکى بەھیز و توانین ﴿إِنْ أَتَانَا﴾ بەراستی باوکمان ﴿لَنُضِلَّ سُبُلَ﴾ لە ھەلە بەکى پروون و
 ناشکرادایە ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ (ھەندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافەربى بدەنە
 زەوى بەکى دوور ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ﴾ (ئەو کاتە) سەرئەجى باوکتان تەنیا بۆلای ئێوہ دەبێت
 ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ و لەدوای ئەوہ دەبن بە کۆمەلێکى چاکە کار (بەتۆبە کردن) ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾
 قسە کەریک لەوان ووتى ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ یوسف مەکوژن ﴿وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ﴾
 بەلکو فریى بدەنە بنى بیریکەوہ ﴿يَلْقَظُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ ھەندیک لە کاروانیەکان (دەى دۆزنەوہ)
 و ھەلى دەگرن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ ئەگەر ئێوہ (کارە کە) ھەر دەکەن ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾
 (پاش کێشانی نەخشە و پیلانە کەیان) ووتیان ئەى باوکى بەرێزمان لە بەرچى تۆ لە یوسف لیمان
 دانیانیت و (بەگومانیت لیمان) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ لە کاتێکدا کە ئیمە دڵسۆزو خەمخۆرىن بۆى ﴿أَرْسِلْهُ مَعًا غَدًا﴾
 سەبەبى لە گەلمان بێنێرە (بۆدەر و دەشت) ﴿يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ﴾ (بە ئارەزووى خۆى) خواردن
 ببخوات و یارى بکات ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ و بێگومان ئیمە پارێزگارى دەکەین ﴿قَالَ إِنِّي يَتَحَرَّى﴾
 (باوکیان) ووتى بەراستی دلتەنگ و خەمبار دەبم ﴿أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ کە ئێوہ یوسف بەرن (لە گەل خوتان)
 ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وە دەترسم کە ئێوہ لى بى ئاگابن و گورگ ببخوات
 ﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ ووتیان چۆن گورگ دەبخوات ؟ ﴿وَنَحْنُ غَضَبَةٌ﴾ لە کاتێکدا ئیمە
 کۆمەلێکى بەھیزین ﴿إِنَّا إِذَا الْخَيْرُ نَزَلَ﴾ بەراستی ئەو کاتە ئیمە زەرەر مەندین (پروو زەردى تۆ
 دەبین) ﴿﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِوَيْهٍ﴾ نہمجا کاتیک یوسفیان برد لہ گہل خویان ﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْحَبْلِ﴾ وہ ہم موو ہریاریندا بیخہ نہ بنی بیرہ کہ وہ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ وہ ٹیمہ وہ حی و سرووشمان بنو (یوسف) کرد ﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ سوئند بہ خواہہ والی نہم کارہ یان پی دہدہیت (کہ پییان کردی) ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا نہ وان ہست ناکہن ﴿وَجَاءَتْ أَبَائُهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ جا ٹیوارہ درہنگانیک (براکانی یوسف) بہ گریانہ وہ ہاتنہ وہ بولای باوکیان ﴿قَالُوا أَبْنَاؤُنَا﴾ ووتیان نہی باوکی ٹیمہ ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ بہ راستی ٹیمہ رویشٹین پیشبر کیمان دہ کرد ﴿وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا﴾ و یوسفمان لای شتومہ کہ کانمان بہ جی ہیشت ﴿فَأَكْثَرَهُ الدَّيْبُ﴾ بویہ گورگ خواردی ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وہ تو قت باوہ بہ ٹیمہ ناکہیت ﴿وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ ہرچہند ٹیمہ راستگوش بین ﴿وَجَاءَتْ عَلَى قَوْمِيصَٰءٍ يَدْعُرُ كَذِبٌ﴾ (براکانی) کراسہ کہی (یوسف) یان ہتیایہ وہ کہ خوینی دروینہی پیوہ بوو ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (باوکیان) ووتی بہ لکودل و دہروونی خوتان نہم کارہ (ناپہ سہندہ) ی بو ناسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّرَ جَمِيلًا﴾ (ووتی جا نارام دہ گرم) بہ نارام گرتنیکسی چاک و پہ سہند ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یارمہتی دہرمہ لہ سہر نہ وہی باسی دہ کہن ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾ جا کاروانیک ہات ﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ و ناو ہینہرہ کہ یان نارد (بو ناو) ﴿فَأَذْنَىٰ دَلْوَةً﴾ نہ ویش دؤلچہ کہی داہیلأ بو ناو بیرہ کہ ﴿قَالَ يَبْشُرِي﴾ (کہ دؤلچہ کہی ہتیایہ سہرہ وہ) ووتی نہی خہلکینہ موزدہ بی ﴿هَذَا غُلٌّ﴾ نہمہ کورینکہ ﴿وَأَسْرَوْهُ يُضْعِفُهُ﴾ وہ نہ وان (یوسف) یان شارده وہ کردیانہ کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا زانایہ بہ وہی نہ وانہ دہ بکہن ﴿وَسَرَّوْهُ بِخَيْرٍ﴾ و فروشتیان بہ نرخیکسی کہم ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَتَدَوَّدُونَ﴾ کہ چہند دہرہمینک بوو ﴿وَكَلَّوْا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ و نہ وان بی نیاز بوون لینی (چونکہ دہترسان رازبان دہرکہوینت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَاتِي﴾ وہ نہو کہ سہی لہ میسر یوسفی کری ووتی بہ ژنہ کہی ﴿أَكْرَمِي مَثْوًى﴾ ریزی لی بگرہ (شوینی حہ وانہ وہی چاک ی بو نامادہ بکہ) ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ بہ لکو سوودمان پی بگہیہ نیت ﴿أَوْ نَخْذَهُ وَوَلَدًا﴾ یان بیکہین بہ کورپی خومان ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ نابہم جوڑہ یوسفمان جی گیر کرد (و پلہ و پایہ مان پیدا) لہ زہوی (میسر) دا ﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (نہمہ مان کرد) تا فیری خہو لیکدانہ وہی بکہین ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾ وہ خوا بہ سہر کاری خویدازان و بہدہ سہ لاثہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زوربہی خہلکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وہ کاتیک بوو بہ پیاو و پی گہی ﴿فَاتَّبَعْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ فرمان پڑوایی و زانیاریمان پیدا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ نابہم جوڑہ پاداشتی چاکہ کاران دہدہینہ وہ ﴿۲۳۷﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكَةُ وَفِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾. نه و نافرته‌ی یوسف له مالیدا بوو ده‌ست تیکه لای (وخیانه‌تی) له یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَوْتَابُ﴾. و هه موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾. ووتی ده‌ی وهره پیشه‌وه بو نه‌وه‌ی بۆت ناماده کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾. (یوسف) ووتی من په‌نا ده‌گرم به‌خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾. به‌راستی نه‌و (خوا) په‌روه‌ردگاری منه ﴿أَحْسَنَ مَثْوًى﴾. ریژی لای گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾. به‌راستی سستم کاران رزگاربان نابیت ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِمْ وَهُمْ بِهَا﴾. سویند به‌خوا بینگومان نه‌و ژنه به‌ته‌واوی نیازی (تیکه‌لی ژن و میردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی نه‌و ژنه‌ی ده‌کرد به‌خه‌ته‌ره‌ی نه‌فسی به‌شهری ﴿ثُمَّ لَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَنَ رَبِّهِ﴾. نه‌گهر نه‌و به‌لگه‌ی پوونه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌دیبايه ﴿كَذَلِكَ﴾. نابو جوړه (به‌لگه‌مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَصْرِيقَ عَنَّا السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾. بۆ نه‌وه‌ی خراپه‌و داوین پیسی لای دوور به‌خه‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾. چونکه به‌راستی نه‌و (یوسف) له‌بنده پاک و هه‌لېزاده‌کانی نیمه‌یه ﴿وَأَسْبَغَ الْأَبَّ﴾. (یوسف و نافرته‌که) ههر دوو کیان به‌راکردن گه‌شته‌لای دهر گاکه (یوسف بۆ خو رزگار کردن و ژنه‌که‌ی (عزیزی میسر) یش بۆ نه‌وه‌ی بگات به یوسف (بۆ به‌جیتنانی مه‌به‌ستی خوی) ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾. (نافرته‌که) کراسه‌که‌ی (یوسفی) دراند له‌دواوه ﴿وَالْقِيَاسَ يَدَّهَا﴾. جا هه‌ردوو کیان تووشی میردی (نافرته‌که) بوون ﴿لَا الْأَبَّ﴾. له‌به‌رده‌م دهر گاکه (ی ده‌روه) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾. (نافرته‌که بۆ نه‌وه‌ی خوی له‌و تاوانه به‌دوور بگریخت وخیانه‌ته‌که‌ی دهر نه‌که‌وینت) به‌په‌له‌ووتی: سزای نه‌و که‌سه‌چه‌که‌ی و یستیبی خراپه (داوین پیسی) له‌گه‌ل خیزانه‌که‌تدا بکات ﴿إِلَّا أَنْ تُنَجِّنَ أَوْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾. جگه له‌وه‌ی به‌ند بگریخت یان سزایه‌کی سه‌خت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾. (یوسف) ووتی نه‌و (ژنه) داوین پیسی له‌من وویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾. نه‌وسا شایه‌تیک له‌که‌س و کاری نه‌و (نافرته‌که) شایه‌تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾. (ووتی) نه‌گهر کراسه‌که‌ی (یوسف) ﴿فَدَمِنْ قُلٍ﴾. له‌پیشه‌وه درینرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾. نه‌وه نافرته‌که‌ی راست ده‌کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾. وه (یوسف) له‌دروژنان (خراپه‌کارانه) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾. وه نه‌گهر کراسه‌که‌ی ۲ ﴿فَدَمِنْ دُبُرٍ﴾. له‌دواوه درینرا بیت ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾. نه‌وه نافرته‌که‌ی درو ده‌کات و (یوسف) له‌راست گویانه. ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ﴾. نه‌مجا کاتیک (عزیز) بینی کراسه‌که‌ی یوسف ﴿فَدَمِنْ دُبُرٍ﴾. له‌دواوه دراوه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَذِبِكُنَّ﴾. ووتی به‌راستی نه‌مه له‌فرو فیلای نیوه‌ی (نافرته‌تانه) ﴿إِنْ كَذَبْتُمْ عَنْ عَظِيمٍ﴾. به‌راستی فرو فیلای نیوه‌ی زور گه‌وره‌یه ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَٰذَا﴾. (عزیز ووتی) یوسف وازیته‌له‌م کاره‌و باسی مه‌که ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لَذَلِكِ﴾. و (ژنه‌که) توش بۆ گونا‌ه‌که‌ت داوای لی‌بوردن بکه ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾. چونکه به‌راستی تو له‌پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ يَسْرُوءُ فِي الْمَدِينَةِ﴾. (ده‌سته‌یه‌ک) له‌ژنانی شار (پاش نه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌یان بیست به‌ته‌شهره‌وه) ووتیان ﴿أَمْرًا أَعَزَّ﴾. ژنه‌که‌ی عزیز (ی میسر) ﴿تُرَوِّدُ فَتَنَهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾. ده‌یه‌وینت (هه‌ول ده‌دا) له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَسَّغَهَا حَبًّا﴾. به‌راستی خو‌شه‌ویستی (نه‌و غولامه) چووه‌ته‌ناو په‌رده‌ی دلی ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا﴾. به‌راستی نیمه‌نه‌و (ژنه) ده‌بینین ﴿فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾. له‌گومراییه‌کی پروون دایه ﴿

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عه‌زیز) تانه و ته‌شهری نه‌وانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردی به‌دوایاندا ﴿وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً﴾ ناماده‌ی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادن ﴿وَوَاتَتْ كُلَّ وَجْهٍ مِّنْهُنَّ سَبْکَةً﴾ و هدریه‌ک له‌وان چه‌قویه‌کی پیدان (بؤ میوه‌له‌ت کردن) ﴿وَقَالَتِ آخَرُ عَلَیْهِنَّ﴾ نه‌وسا ووتی (به‌یوسف) وهره بؤ ناویان (باب‌بینن) ﴿فَلَمَّا زَايَرَهُ أَكْبَرْتَهُ﴾ ههر که نه‌و (یوسف) یان بینی چه‌په‌سان (له‌جوانی نه‌ودا) ﴿وَقَطَّعْنَ أَیْدِهِنَّ﴾ و ههموویان (له‌کائی میوه‌له‌تکردندا) ده‌ستی خوابانیان بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکسی وینگه‌ردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه‌مه‌ئاده‌می نییه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نها فریشته‌یه‌کی به‌رزو به‌رینه ﴿قَالَتْ﴾ (ژنه‌که) ووتی پنیان ﴿فَقَدْ لَکُمُ الَّذِی﴾ نه‌مه‌نه‌و که‌سه‌یه‌که ﴿لَمُتْنِی فِیْهِ﴾ ئیوه‌سه‌ره‌نه‌شتی متان ده‌کرد له‌سه‌ری ﴿وَلَقَدْ زَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ و هسوتند به‌خوا بینگومان وستم ده‌ستم له‌گه‌ل تیکه‌ل کات ﴿فَأَسْتَعْصِمُ﴾ به‌لام نه‌و خوی گرتووه (نه‌یکرد) ﴿وَلَیْن لَّرِیْقَعَلْ مَا أَمُرُّهُ﴾ و هسوتند به‌خوا نه‌گه‌ر نه‌وی فرمانی پی ده‌که‌م نه‌یکات ﴿لَیْسَ جَنَّتْ وَلَیْکُمْ مِّنَ الصَّغِيرِیْنَ﴾ نه‌وه بینگومان به‌ند ده‌کریست و له‌پرسوایان ده‌بیست ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَیَّ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌ندکردنم لا خوشتره ﴿مِمَّا یَدْعُونِی إِلَیْهِ﴾ له‌وی که‌نه‌وانه‌داوای ده‌که‌ن لیم (که‌بیکه‌م) ﴿وَالْأَقْصَرُ عَنِّی کِدْهُنٌ﴾ و هه‌گه‌ر پیلانی نه‌و ژنانهم لی لانده‌دی ﴿أَصْبَحْتُ إِلَیْهِنَّ﴾ له‌وانه‌یه‌دلیم بؤ لایان بر و (حه‌زیان لی بکه‌م) ﴿وَأَکُن مِّنَ الْجَاهِلِیْنَ﴾ پاشان له‌نه‌فامان ده‌بم و ده‌چمه‌ریزیانه‌وه ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ نه‌وسا په‌روه‌ردگاری دوعا‌که‌ی لی وهرگرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ کِدْهُنَهُ﴾ و پیلانه‌که‌ی نه‌و (ژنانه‌ی لی لادا) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ﴾ به‌راستی ههر خوا بیسه‌ری زانایه ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآیَاتِ﴾ نه‌مجا بویان ده‌رکه‌وت و پنیان چاک بوو پاش نه‌وی نه‌و ههموو به‌لگه‌یان (لی) بینی ﴿لَیْسَ جَنَّتْ وَحَیَّ جِبْنَ﴾ تاماوه‌یه‌ک به‌ندی بکه‌ن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَیَانٌ﴾ نه‌وسا دوو کوپی لاو (خزمه‌تکار) له‌گه‌لی چوونه به‌ندیخانه ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یه‌کینکیان ووتی (به‌یوسف) ﴿إِنِّی أَرَأِیْتُ﴾ به‌راستی له‌خه‌ومدا خوم دی ﴿أَعِصْرُ حُمْرٍ﴾ تریم ده‌گوشی که‌ده‌بی به‌عه‌رق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ و نه‌وی تریان ووتی ﴿إِنِّی أَرَأِیْتُ﴾ بینگومان له‌خه‌ودا خوم دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِی خُبْرًا﴾ نانم هه‌لده‌گرت به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه ﴿تَأْكُلُ الطَّیْرُ مِنْهُ﴾ بالنده لی ده‌خوارد ﴿ثَلَاثَ یَآئِیمَ یَوْمٍ﴾ لیکدانه‌وی نه‌و (خه‌و) همان پی بلی ﴿إِنَّا نَرَاکَ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ﴾ به‌راستی ئیمه‌تو له‌چا که‌کاران ده‌بینن (که‌چاک خه‌وله‌یه‌ک ده‌ده‌یته‌وه و په‌رژینی ده‌که‌یت) ﴿قَالَ لَا یَأْتِیْکُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِیْهِ﴾ (یوسف) ووتی: (سبه‌ینی) هیچ خوراکیکتان پی نادریت که‌بیخون ﴿إِلَّا تَبَاتُکُمَا یَآئِیمَ یَوْمٍ﴾ به‌ههر دوو کتان ده‌لیم چی وچیتان بؤ ده‌هینن ﴿قَبْلَ أَنْ یَأْتِیْکُمَا﴾ پیش نه‌وی بگانه‌لاتان ﴿ذَلِکُمَا مِمَّا عَلَّمَنِی رَبِّیْ﴾ نه‌مه‌ش له‌و به‌هرانه‌یه‌که‌په‌روه‌ردگارم فیری کردوم ﴿إِنِّی تَرَاکُ﴾ به‌راستی من وازم هیتاوه ﴿مِلَّةَ قَوْمٍ﴾ له‌ئانی گه‌لیک ﴿لَا یُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که‌بر وایان به‌خوا نه‌هینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ کَافِرُونَ﴾ و نه‌وان بی پرواش بوون به‌رؤزی دواپی ﴿٧﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ و ه شوینی ناینی باوو باپیرانم که و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ که (ناینی) نیراهیم و یسحاق و یه عقوبه ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیاونی یه بزمان (بؤ شوینکه و توانی نیراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ که هیچ شتیک بکه یمن به هاوبهش بؤ خوا ﴿ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا﴾ نه مهش چاکه و به هره‌ی خوابه به سهر نیمه وه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وه به سهر خه لکیشه وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه‌ی خه لکی سوپاسی خوا ناکه ﴿يَصْلِحِ الصَّبْرَ﴾ نه‌ی دوو هاوړیکه‌ی به ندینخانه م ﴿إِنَّ أَرْبَابَ مُّشْكِرُونَ خَيْرٌ﴾ نایا چهند خوابه کی جیاجیا باشتن ﴿أَمَرَ اللّٰهُ الْوَحْدَ الْقَهَّارَ﴾ یان خوابه کی تاکی به ده سه لات ﴿مَنْعُبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوه بیجگه له خوا هیچ شتیک ناپه رستن ﴿إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَتُشْرِكُونَ﴾ جگه له چهند ناوینک نه بیت که ئیوه و باوو باپیراتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ خوا هیچ به لگه به کی ده باره یان نه نار دوته خواره وه (که نه وانه به رستن) ﴿إِنْ لَكُمُ اللّٰهُ﴾ بیتگومان بریار ته نها بؤ خوابه ﴿أَمْ أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ﴾ فره مان‌ی داوه بیجگه له و هیچ شتیک نه به رستن ﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُفَسِّرُ﴾ نه وه یه ناینی راستی دامه زراوی نه گوراو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه‌ی خه لکی نازان ﴿يَصْلِحِ الصَّبْرَ﴾ نه‌ی دوو هاوړیکه‌ی به ندینخانه م ﴿أَمْ آتَاكُمَا فَتَسْقِي رَبَّهُمْ خَمْرًا﴾ یه کینکتان عاره ق ده ر خواردی گه و ره که‌ی (پاشا) ده دات ﴿وَأَمْ آتَاكُمَا فَتُصْلَبُ﴾ به لام نه وی تر تان (ده کوریت و) هه لده واسریت ﴿فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ نه و سا بالنده له سهر (و دم چاو) ده خوات ﴿فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ نه و کاره‌ی که ئیوه ده باره‌ی پرسیار ده کهن (له لایه ن خوداوه) بریاری له سهر دراوه (ونا گوریت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) و وتی به وه‌ی که ده یزانی ﴿أَنَّهُ نَجَّاهُ مِنْهُمَا﴾ پرزگاری ده بیت له دوو به ندکراوه که ﴿أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکه لای گه و ره و پادشاکت (که به ناهق گیراوم) ﴿فَأَنْسَاهُ الشَّيْطٰنُ﴾ به لام شه بیتان له بیری برده وه ﴿ذَكَرَنِي﴾ که باسی (یوسف) بکات لای پادشاکه‌ی ﴿فَلَبِثْتُ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ بویه ماوه‌ی چهند سالیک (یوسف) له به ندیخانه دا مایه وه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وه پادشا (خه وینکی بینی) و وتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیتگومان من له خه و مدا حه و ت مانگای قه له و م بینی ﴿يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ﴾ که حه و ت (مانگا) ی له ر ولاواز ده یخواردن ﴿وَمَسْعَ سُدَّتْ خُضْرًا وَأُخْرًا يُاسِثٌ﴾ وه حه و ت گوله دانه و نله‌ی سه و زو حه و تی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ نه‌ی کار به ده ست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ﴾ نه م خه و دم بؤ لیک بده نه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ نه گهر ئیوه مانای خه و ده کهن و ده زانن خه و به رزین بکه ن ﴿١٧﴾

﴿قَالُوا أَضَلُّنَا آلَ هَارُونَ وَوَتِيَّانَ خُهِوْى تِيكَهَن وَهِيكَهَن (و پروپوچہ) ﴿وَمَا تَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمٍ﴾
و تيمهش ليكنده وهى خهوى تيكهَن و هيكهَن نازنين ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
ته وسائيه وهيان كه پزگارى بوو له دوو (بهندكراو) كه له پاش چهند ساليك بيسرى كه وته وه ووتى
﴿أَنَا أَنبِئُكَ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بونان ليكنده ده مه وه ماناي تهو خه وه ﴿فَأَرْسَلُون﴾ جا (فرمويو) بمنيرن
(به دواى يوسف دا كه له بهنديخانه دايه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتى) يوسف تهى
هاورپنى راستگو ﴿أَفَتَتَأْتِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ مِنْ سَبْعِ عَجَافٍ﴾ ماناي تهو خه وه مان پى بلى
چى به ؟ خهوت مانگاي قهلهو كه خهوت مانگاي لهرو لاواز بيانخوات ﴿وَسَبْعُ سُلَاطِينٍ خُضِرٍ﴾
وَأَخْرَجَاسْتِ ههروه ها خهوت گولى دانه ويله ي سهوزو خهوت گولى ووشك ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
النَّاسِ﴾ تا من بگه بريمه وه بولاي خه لكى ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو ته وهى تهوان ته وه بزائن ﴿وَقَالَ
تَرْزَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ ذَآبًا﴾ (يوسف) ووتى خهوت سال كشتوكال ده كه ن به دواى به كداو
به به رده وامى ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُبُلِهِ﴾ جائه وهى كه درويته تان كرد بيهلنه وه له گوله كه بيدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكَلْتُمْ﴾ كه ميك نه بيت له وهى كه ده بخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ ته مجا
له پاش تهو (خهوت ساله) خهوت سالى ترديت كه سهخت وقات و قريبه ﴿يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدَّمْتُمْ
لَهُمْ﴾ هه رچيتان پاشه كهوت كردوه بو ته م (خهوت ساله سهخته) ده بخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَخْتَصُمُونَ﴾
مه گه كه ميك له وهى قايم ههلى ده گرن (بو بنه توو وناشته وهى ساليكى تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دواى تهو (خهوت ساله سهخته) ساليك ديت ﴿فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يُعْصِرُونَ﴾ خه لكى تييدا
(پزگار ده كرين) بارانيان بو ده بارينريت و تييدا دوشاو (ي ميوه هات) ده گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتى ﴿أَتَتُونِي بِهٖ﴾ تهو (بياوه) م بو بيتن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرُّسُلُ﴾ جا كاتيك نير دراوه كه (ي پاشا) هاته لاي
يوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (يوسف) ووتى بگه بريره وه بولاي گه وره كهت (پادشاهت) ﴿فَتَقَهٗ﴾
و پرسيارى لى بكه ﴿مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ آيِدِيَهُنَّ﴾ هوى چى بوو كه تهو ژنانه ده ستى خويانيان
بسى ﴿إِنَّ رَبِّي يَصَدِّقُنِي﴾ بينگومان په روه ردگارم به پيلانى تهو (ژن) انه ناگدارو زانايه ﴿وَقَالَ
يُوسُفُ بَخْلَةً تَبْنِن﴾ ووتى (به ژنه كان) مه بهستان چى بوو كاتيك ويستان
يوسف بخه له تبين و كاري خرابى پى بكه ﴿فَلَنْ حَاشَ لِلَّهِ﴾ (نافرته كان) ووتيان پاك و بينگه ردى بو
خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ تيمه هيچ خراپه به كمان لى نه ديوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه كه ي عه ريز ووتى
﴿الَّذِينَ حَصَحَصَ الْحَقُّ﴾ نائيتنا حق و راستى ده كهوت ﴿أَنَا زَوَّدتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده مويست (يوسف)
ده ستم له گه ن تيكه ن كات ﴿وَلَئِنَّ الصِّدِّيقِينَ﴾ و بينگومان تهو له راست گزيانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (يوسف ووتى) ته وه بو ته وهى (پادشا) بزاني به راستى من ﴿لَمْ أَخْنُ بِالْغَيْبِ﴾ به به نهاني ناپاكي
و خيانه تهم نه كردوه لى ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْفَآئِسِينَ﴾ وه به راستى خواش پيلانى ناپاكان ناگه به نيته
ته نجام ﴿٢٤﴾

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي﴾ (یوسف ووتی) من هر گیز پاكانه بؤ خوم ناكهم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونكه) به‌راستی نه‌فس زور فرمان دهره به‌خراپه ﴿إِلَّا مَا جَرَّيْتُ﴾ بینجگه نه‌و نه‌فسه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌حمی پی کردبیت ﴿إِنَّ رَجِي عَنُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم لیسورده‌ی میهره‌بانہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به‌زیرده‌سته‌کانی) ﴿أَتَتُونِي بِهِ؟﴾ نه‌و یوسفهم بؤ بیتن ﴿أَسْتَخْلِصُكَ لِنَفْسِي﴾ ده‌یکه‌مه (که‌سینکی) تابیبت به‌خوم ﴿فَلَمَّا كَمَتْهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به‌راستی تو ﴿الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه‌مرو لای ئیمه‌خواه‌نی پله‌و پایه‌و باوه‌پینکراوی ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ (یوسف) فرمانوی (به‌پادشا) له‌سهر خه‌زنه‌و دارایی زه‌وی (میسر) دابمنی به‌راستی من پاریزه‌رینکی شاره‌زام ﴿وَوَكَّلْنَاكَ مَكَّا يَٰيُوسُفَ﴾ نا به‌و جزره یوسفمان پایه‌دارو جینگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءُوا﴾ له‌هر شویتیک (ی میسر) دابوستانه‌ده‌زیا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ﴾ هر که‌سمان بوی به‌ر میهره‌بانی خومانی ده‌خه‌ین (له‌دونیدا) ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا نُجْزِ الْأَخْيَرَ خَيْرٌ﴾ وه به‌راستی پاداشتی روزی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نه‌و که‌سانه‌ی برویان هیناوه ﴿وَكَلَّاؤُا تَقُوتَ﴾ و به‌همیشه‌پی خو پاریزه‌سوون (له‌هاوبه‌ش بریاردان و تاوان) ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ﴾ وه (له‌کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بؤ میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه‌وسا چوونه‌لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُكْرَمَاتٌ﴾ ده‌ست به‌جی (یوسف) نه‌وانی ناسی یه‌وه به‌لام نه‌وان نه‌میان نه‌ناسی یه‌وه ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که‌رینکی خستن و نه‌وه‌ی که‌وستان پینی دان ﴿قَالَ أَتَتُونِي بِأَجْرٍ لَّكُمْ مِنْ أَيْكُمُ﴾ ووتی برابه‌کی باوکیان هه‌یه بؤم بیتن ﴿أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي﴾ نایا نابین که‌من ﴿أَوْفَى الْكَيْلِ﴾ پیوانه‌م تیر و نه‌واوه (بؤ کرپاره‌کان) ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ وه‌من خانه‌خونی چاکم ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌و (برابه‌تان) م بؤ نه‌هیتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ نه‌وه پیوانه‌ی (دانه‌ویلله) تان لای من نه‌و نزیك (نه‌م وولانه‌ش) مه‌که‌ونه‌وه ﴿قَالُوا سَرَوْهُ وَدَعْنَاهُ﴾ ووتیان هه‌ول و نه‌قه‌لا ده‌ده‌ین له‌گه‌ل باوکی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنیا به‌ ئیمه‌نه‌و کاره‌ده‌که‌ین ﴿وَقَالَ لِفَتَاتِهِ﴾ وه (یوسف) ووتی به‌به‌رده‌ست و خزمه‌تکاره‌کانی ﴿أَجْعَلُوا بِصَنَعَتِهِمْ فِي رَحَالِهِمْ﴾ دراوه‌کانیان که‌داویانه (به‌دزی یه‌وه) بیخه‌نه‌ناو باره‌کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَقْرَبُونَهَا﴾ به‌لکو بیناسنه‌وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ کاتیک که‌گه‌رانه‌وه بؤ ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته‌هوی نه‌وه‌ی) بگه‌رینه‌وه و بیتنه‌وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ نه‌مجا کاتیکه‌گه‌رانه‌وه بؤ لای باوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه‌ی باوکی به‌ر زمان ﴿مُنِيعٌ مِّنَّا الْكَيْلُ﴾ (بؤ سالی داهاتوو) پیوانه‌مان لی قه‌ده‌غه‌کراوه (شتمان پینافروشن نه‌گه‌ر بنیامین نه‌نیریت له‌گه‌لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا الْخَنَازِنَ نَكْتَلُ﴾ جا که‌واته‌براکه‌مان له‌گه‌لماندا بنیره‌پیوانه‌ش ده‌که‌ین (دانه‌ویلله ده‌کرین) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ و دلنیا به‌ ناگاداریشی ده‌که‌ین ﴿۳۷﴾

﴿قَالَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (پنیا) ﴿هَلْ أَمُكُ عَلَيْهِ﴾ نایا دلنیا بم لیٚان دهر باره‌ی ﴿إِلَّا كَمَا أَمْسُكُ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ك پیشتر دلنیا بووم لیٚان دهر باری (یوسفی) برای ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا﴾ که‌واته خوا چاکترین پاریزه‌ره ﴿وَهُوَ أَزْهَمُ الرَّحِمِينَ﴾ وه‌ئه‌و به‌زه‌یی دارترینی هه‌موو به‌زه‌یی دارانه ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره‌کانیاں کرده‌وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی‌یاں ده‌سمایه‌که‌یاں بۆ گه‌رینراوه‌ته‌وه ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَا﴾ ووتیاں نه‌ی باوکی به‌ریزمان ﴿مَا نَبِيٌّ﴾ چیمان ده‌ویت ﴿هَذِهِ بَضْعَتُنَا﴾ نه‌مه‌دراوه‌که‌مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بۆمان نیردراوه‌ته‌وه ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بۆنویش بۆ خواو خیرانمان ده‌هیتین ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ وبرا که‌شمان ده‌پاریزین ﴿وَنَزِدَا ذِكْرَ لِّعَبْرَةٍ﴾ وباری ووشترنیکیش (دانه‌وینله) زیاد ده‌هیتین ﴿ذَلِكَ كَيْلٌ لِّسِيرٍ﴾ نه‌م (باره‌ش) پیوانه‌یه‌کی که‌مه‌ (و به‌ناسانی ده‌مان ده‌نی) ﴿قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی هه‌ر گیز ناینیرم له‌گهلٚان ﴿حَتَّىٰ تَوْتُونَ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لیٚتیکسی بشه‌وم پیٚ نه‌ده‌ن له‌لایه‌ن خواوه‌ (تا سویندم بۆ نه‌خۆن به‌خوا) ﴿لَتَأْتِيَ بِيَهُ﴾ که‌بینگومان (به‌بیوه‌ی) نه‌ی هیتنه‌وه‌ بۆم ﴿إِلَّا أَن يَخَاطِبَكُمْ﴾ مه‌گه‌ر ده‌ور بدرین وچارتان نه‌میتیت ﴿فَلَمَّا أَتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک په‌یمانیاں پندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (یه‌عقوب) ووتی خوا ناگادار و چاودیره‌سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ده‌یلین ﴿وَقَالَ يَبْنَیٰ﴾ وه‌ووتی نه‌ی کوره‌کانم ﴿لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ﴾ هه‌مووتان له‌ده‌ر گایه‌که‌وه‌مه‌چنه‌ژووره‌وه ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أُبوابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ﴾ به‌لکو له‌چهند ده‌ر گایه‌کی جیا جیا وه‌ه‌چنه‌ژووره‌وه ﴿وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَیْءٍ﴾ وه‌من هیچ سوودتان پیٚ ناگه‌یه‌نم له‌به‌رانبه‌ر (پیشهای) خوادا ﴿إِن لَّكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ هه‌موو حوکم و بربارنک ته‌نها بۆ خوا به‌﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه‌ر به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خۆسپیرانیش با خویان هه‌ر به‌و بسپیرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونه‌ژووره‌وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمُ أَبُوهُمُ﴾ له‌و شویننه‌وه‌ی که‌باوکیان فره‌مانی پیٚ دابوون ﴿مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ نه‌و (چوونه‌به‌و جوړه) هیچ سوودی پیٚ نه‌گه‌یاندن ﴿مِّنَ اللَّهِ مِن شَیْءٍ﴾ له‌به‌رامبه‌ر (قه‌ده‌ری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌ستیه‌ك بوو ﴿فِي نَفْسٍ يَّعْقُوبَ﴾ له‌ده‌روونی یه‌عقوبدا بوو ﴿قَضَاهَا﴾ (به‌م شنبه‌) نه‌نجامی دا ﴿وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ﴾ وه‌به‌راستی یه‌عقوب خواوه‌نی زانست و زانباری بوو ﴿لَمَّا عَلِمْتُهٗ﴾ چونکه‌نیمه‌فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوړبه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ کاتیکیش که‌چوونه‌ژووره‌وه بۆ لای یوسف ﴿ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌په‌نا خویه‌وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا خُوكَ﴾ ووتی به‌راستی من برا که‌ی قوم ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾ که‌واته هیچ غه‌مبار مه‌به‌ ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یکه‌ن (له‌گه‌لت) ﴿

﴿فَلَمَّا جَاهَزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ﴾ جا کاتینک که رینکی خستن و نه‌وه‌ی ویستیان پنی دان ﴿جَعَلَ
 السِّقَايَةَ﴾ ناو خوری (پنوانه‌که‌ی) مه‌لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو باری براکه‌ی ﴿ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنٌ﴾
 پاشان جاپ چی به‌ک جاری دا ﴿أَيُّهَا الْعَبْرُ﴾ نه‌ی کاروانه‌که ﴿إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ﴾ به‌راستی
 ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پرویان تیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ﴾ چیتان گوم
 کردوه؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خوره‌که‌ی (پنوانه‌که‌ی) پادشامان دیارنیه
 ﴿وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ، حِمْلٌ بَعِيرٌ﴾ هه‌ر که‌سینک بیه‌پنیتسه‌وه باری ووشترینک (خوراکی) ده‌دریتنی ﴿وَأَنَّا بِهِ
 زَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سته‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ده‌زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که‌ئیمه نه‌هاتووین ﴿لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه‌وه‌ی خراپه
 بکه‌ین له‌و لانددا ﴿وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ وه‌ئیمه پشتر دز نه‌بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی
 ئایا توله‌ی نه‌ودزه‌چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه دروزن سوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 توله‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سینکدا دوزرایه‌وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه
 خوی توله‌ی بیت (واته : نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی کردوه نه‌بیته‌عه‌بد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی لی کراره)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نابو و جوره توله له‌سته‌مکاران ده‌سیتین ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِ﴾ نه‌وسا (یوسف)
 ده‌ستی کرد به‌بشکیننی جه‌واله‌کانیان (باره‌کانیان) ﴿قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌پیش بشکیننی جه‌والی
 (بنیامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو خور - پنوانه‌که‌ی) ده‌ری هیتا
 ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی براکه‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو و جوره ﴿كَذَلِكَ يُوسُفُ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخَاهُ﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی براکه‌ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پنی ئاینی و یاسایی پادشا
 (به‌لکو به‌پنی نه‌و قسه‌بوو براکانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتینک) که‌خوا
 بیه‌وینت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ شَأْنِهِ﴾ هه‌ر که‌سینک بمانه‌وینت پله‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ له‌سه‌ر
 هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ خاوه‌ن زانستیکه‌وه زانتر هه‌یه (مه‌به‌ست پی خودایه) ﴿قَالُوا إِن يَسْرِقْ﴾
 ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بنیامین) دزیبیتی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه بینگومان براکه‌شی پشتر دزی
 کردوه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پیناخوشبوونی خوی)
 به‌م (تومده‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده‌وه ﴿وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو نه‌وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (ته‌نها)
 ووتی ئیوه ﴿سَرَمَكُنَا﴾ له‌وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زاننی به‌وه‌ی
 که‌ئیه‌ده‌یلین ﴿قَالُوا إِنَّا بِالْعَبْرِ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌ریز (پادشا) ﴿إِنَّ لَهُ وَأَنَا شَيْخَاكِبَرًا﴾ به‌راستی
 نه‌و باو کینکی زور پیری به‌ته‌مه‌نی هه‌یه ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّعَكَ أَهًا﴾ جایه‌کینک له‌ئیمه له‌جیاتی نه‌و بگه‌ره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه تو له‌چاکه‌کاران ده‌بینین ﴿۷۸﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ تَأْخُذَ الْآمَنَ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ کس‌ی بگریسن بینجگه له‌وه‌ی که ئاو خوور (پنوا‌نه) که‌مان لا‌دوزیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بسو) ﴿إِنَّا إِذَا لَطَلِمُوتَ﴾ به‌پراستی نه‌گهر وا بکه‌ین ئیمه له‌ستم کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مَنَّهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بسوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿حَلَّصُوا نَجِيَّتًا﴾ چوونه که‌ناریک به‌چه‌ی راویژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْبَرُهُمْ﴾ برا گه‌وره که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نه‌ی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که‌ بینگومان باو کتان ﴿قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوَثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ سویند و په‌یمانیک‌ی به‌ناوی خواوه‌ لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطُشْتَ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتیش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابو) ده‌باره‌ی یوسف که‌متر خه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أُنَبِّئَكَ الْأَرَضَ﴾ که‌واته من ئهم زه‌ویه به‌جی نایه‌لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَكَ بِهَا﴾ هه‌تا باو کم مؤله‌تی (گه‌رانه‌وه‌م) پی نه‌دات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بؤ نه‌دات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه‌ر نه‌ویش باشتیری دادوهرانه ﴿أَنْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ﴾ ئیوه بگه‌رینه‌وه بؤ لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَاتُ وَهْنِ بَلَدٍ نَهَى بِأَوَكِي خُومَانَ﴾ اِن اَبْنَاكَ سَرَقَ به‌پراستی کوره‌که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ وئیمه‌ش بینجگه له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا بِالْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ خو ئیمه ناگاداری شاروه ونه‌یتی به‌کان نه‌بووین ﴿وَسَقِلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو نه‌گهر بر وانا که‌یت) له‌خه‌لکی نه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌ئیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله‌و کار وانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌رینه‌وه ﴿وَلَنَا الصَّدَقُونَ﴾ وه‌به‌پراستی ئیمه‌ی راست گوین ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (به‌عقوب علیه‌السلام) ووتی وانی به‌به‌لکو نه‌فسی خو‌تان کارنکی بؤ جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبِّرْ حَبِيبٌ﴾ بؤیه‌چارم دان به‌خودا گرتنه به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیامینش) م بؤ به‌یئیتیه‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پراستی هه‌ر نه‌و زانای کار دروسته ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گنهران ﴿وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَى يُوسُفَ﴾ ووتی ئاخ و داخ بؤ یوسف ﴿وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سه‌ی (و کویر) بوون له‌داخ و خه‌فه‌تا دا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه‌ر داخ و خه‌فه‌تی خوی ده‌خواردوه ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَقْتُلُونَا تَذْكُرُ يُوْسُفَ﴾ وازنا هیتی هه‌ر بیری یوسف ده‌که‌یتیه‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هه‌تا په‌کت ده‌که‌وینت به‌نه‌خوشی و خه‌فه‌ت خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چپته‌ی ریزی له‌ناو چوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکا لا و ده‌ردی دل و خه‌فه‌ت و په‌زاره‌م هه‌ر لای خوا ده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایه‌ن خواوه‌ شتانیک ده‌زانم که‌ ئیوه نایزانن ﴿

﴿يَتَّبِعِي أَذْهَبُوا﴾ (به عقوب و وتی) نه‌ی کوره‌کانم بر قون ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا بگه‌رین و هه‌والی یوسف و براهی بزائن ﴿وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ ناو می‌دیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌پراستی ناو می‌د نابیت له‌په‌حم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌یی پروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتیک که چوونه لای نه‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسْنَأْ وَأَهْلْنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسی‌تی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِضَعَفٍ مُزْنًا﴾ و در او یکی که‌ممان هیناوه (بو کرینی خو‌راک) ﴿قَالُوا لَنَا الْكَفِيلُ﴾ توش پی‌وانه که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان پی‌بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌پراستی خوا‌پاداشتی خیره‌ومه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلَّمْتُم مَفَاعِلَهُمْ﴾ ووتی نیه‌وه‌زائن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و براهی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌نیوه نه‌زان بوون ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكْ لَا تِ يُّوسُفُ﴾ ووتیان به‌پراستی تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پنیان) من یوسفم و نه‌مه‌ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌پراستی خوا منه‌تی نابسه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به‌پراستی هه‌ر که‌س خوی بیاریزیت و له‌خوا بترسی‌ت ودان به‌خویدا بگری‌ت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وسا به‌پراستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَفْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌پراستی خوا اتوی هه‌ل بژارد به‌سه‌ر نیه‌مه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ﴾ وه به‌پراستی نیه‌مه له‌خه‌تا‌کاران بووین ﴿قَالَ لَا تَأْيِسْ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌مرو هیچ سه‌رزه‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نیه‌ (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا‌لیتان خوش بی‌ت ﴿وَهُوَ أَزْهَرُ الزَّاهِرِينَ﴾ وه نه‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ نه‌م کراسه‌ی من بی‌ه‌ن ﴿قَالَ قُوْهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر ده‌م و چاوی باو کم‌دا ﴿يَا بَصِيرَا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَنْتُمْ يَا أَهْلَكُم أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بی‌تن بو (نه‌م و لاته‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَ الْعِيرُ﴾ جا کاتیک کاروانه‌که (له‌میسر) ده‌ر چوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باوکیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجْدُرِيحُ يُوسُفَ﴾ به‌پراستی من بونی یوسف هه‌ست پی‌ده‌که‌م ﴿لَوْلَا أَنْ تُفِيدُون﴾ نه‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ﴾ تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌تی ﴿

﴿فَلَمَّا آتَتْ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مرده دهره که هات ﴿الْقَدُّ عَلَى وَجْهِهِ﴾ نهو (کراسه) ی دابه سهر دم و چاویدا ﴿فَارْتَدَّ بَصِيرًا﴾ یه کسهر بینایی گه‌رایه وه (که پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ أَرَأَيْتُمْ لَكُمْ﴾ (یه عقوب) ووتی من به‌ئیوم نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَخَافُ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دنیابن من له لایه‌ن خواوه شتانیک ده‌زانم ئیوه نایزان ﴿قَالُوا بَلَّانَا﴾ ووتیان ئه‌ی بابہ ﴿أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ داوای لی خوش بوونی گونا‌هه کانمان بۆ بکه (لای په‌روه‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ به‌پراستی ئیمه گونا‌ه‌بار بووین ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه عقوب) ووتی پیان دواتر ﴿أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ داوای لی‌وردنتان بۆ ده‌که‌م له په‌روه‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌پراستی ههر نه‌و لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا﴾ عَلَى يُوسُفَ ﴿جَا كَاتِيكَ﴾ چوونه لای یوسف (له‌ولاتی میسر) ﴿ءَاَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ﴾ دایک و باوکی برده نزیک‌ی خوی (وده‌ستی کرده ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ﴾ و فهر مووی پیان وهر نه میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ نه‌گهر خوا‌بیه‌ویت نارام ده‌بن (هیچ زیانیکشان تووش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ وه باوک و دایکی له‌سهر ته‌خت (ی حوکمرانی خوی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سُجَّدًا﴾ وه هه‌موو که‌وتن به‌پروودا بۆی به‌سورده‌ بردنه‌وه ﴿وَقَالَ يَبْنَی﴾ (یوسف) ووتی ئه‌ی باوکی خوشه‌ویستم ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ نه‌مه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَلَهَا رِزْقًا﴾ بنگومان په‌روه‌ردگارم به‌پراستی گیرا ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه به‌پراستی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذَا أُخْرِجَتْنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کات‌ی له‌ زیندان ده‌ری هیتام ﴿وَجَاءَ بِكَ مِنَ الْبَدْرِ﴾ وه ئیوه‌شی له‌ لادی و بیابانه‌وه هیتا (بۆ ناوشار) ﴿مِنْ تَعْدَانِ رِزْقِ الشَّيْطَانِ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌یتان ناخوشی و نا‌کوکی خسته ﴿بَنِي وَبَنَاتٍ أَخَوَاتٍ﴾ نیوان من و براکانم ﴿إِنْ رِزْقِي﴾ به‌پراستی په‌روه‌ردگارم ﴿لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ میهره‌بانه به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ی بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پراستی ههر نه‌و زانای کار دروسته ﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌پراستی پیت به‌خشووم ﴿مِنْ أَمَّاكٍ﴾ هه‌ندیک له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه هه‌ندیک‌یش له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر کردوم ﴿فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌ی دروستکه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ری منی له‌دونیوا و له‌پورزی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به‌موسولمانیتی بممرینه ﴿وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّلَاحِينَ﴾ و بمخه‌ره‌ریزی پیاو چا‌کانه‌وه (له‌دوا‌پور‌دا) ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه‌وه‌ی (که باس کرا) له‌ هه‌واله‌نه‌زانراو و په‌نه‌انه‌کانه ﴿تُوجَّهِ إِلَيْكَ﴾ که‌به‌ وه‌حی بۆت ده‌نیرین (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ تو لای نه‌وان (برا‌کانی یوسف) نه‌بوویت ﴿إِذَا أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ کات‌ی که‌هه‌موو بریاری خویان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ و پیلانیا‌ن د‌ارشت ﴿وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌زوربه‌ی خه‌لکی ههر‌چه‌ند تو سو‌وریت (له‌سهر باوه‌ر هیتانیا‌ن) باوه‌ر ناهیتن ﴿

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) تۆ داوای هیچ پاداشتیگ له‌وانه ناکه‌یت له‌سەر (گه‌یاندنی) ئەو (قورئانه) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو قورئانه هەر پەند و نامۆزگاریه بۆ جیهانیان ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ﴾ وه زۆر به‌لگه‌و نیشانه‌هه‌یه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمانه‌كان و زه‌ویدا ﴿يُتْرُونَ عَلَيْهِمَا﴾ به‌لایاندا ده‌پۆن ﴿وَهُمَا عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به‌لام ئەوان پروویان لێ وەرده‌گیرن ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ﴾ جا زۆر به‌یان باوه‌رناهیسن به‌خوا ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ مه‌گەر ئەوان له‌وکاته‌دا هاوبه‌ش بریار دهرن بۆ خوا ﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جا ئایا ئەوانه ناترسن به‌خه‌یان بگریست ﴿عَذَابٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سزایه‌کی داپۆشه‌ری خوا ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ یان له‌ناکاودا پۆزی دوا‌ییان به‌سەر دا بیت ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئەوان هه‌ستی پێ نه‌که‌ن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بلی ئەمه‌ پینگای منه‌ ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خه‌لکی) ده‌که‌م بۆ لای خوا ﴿عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ له‌سەر به‌لگه‌ی پروون و چاوپۆشنی ﴿أَنَا وَمَنْ آتَبَعَنِي﴾ من و ئەوانه‌ش شوینم که‌وتوون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ وخواش پاک و بێگه‌رده ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌ من هیچ کات له‌هاوبه‌ش دانهران نیسم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌ ئیمه‌ پێش تۆ (پێغه‌مبه‌رمان) نه‌ناردوه‌ ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه‌ له‌پیاوانیک ﴿نُوحٍ إِلَيْهِمْ﴾ که‌نیگامان بۆ ده‌کردن ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ له‌خه‌لکی شار و گونده‌كان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی ئایا ئەو (بێ پروایانه) نه‌گه‌راون به‌سەر زه‌ویدا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ تَأْسِرُ رِجَالَهُمْ﴾ بوه‌و (عَقَبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) سه‌ر نه‌نجامی ئەوانه‌ی که‌ له‌پێش ئەمانه‌وه‌ بوون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ وه‌ بێگومان ژیا‌نی پۆزی دوا‌یی چاکتره‌ ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بۆ ئەوانه‌ی خو‌یان پاراستوه‌ و له‌خواترس بوون (له‌دونیا‌دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئیوه‌ ژیرنابن و تن ناگه‌ن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه‌تا کاتی پێغه‌مبه‌ره‌کانیان نا ئومید بوون (له‌سەر که‌وتن) ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه‌ گه‌له‌ که‌یان وایان زانی که‌ (پێغه‌مبه‌ران) درو‌یان له‌گه‌لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ (له‌وکاته‌دا) سه‌ر که‌وتن و یارمه‌تی ئیمه‌یان بۆ هات ﴿فَفَتَحْنَا مِنَ الشَّأْنِ﴾ جا ئەوانه‌ی ده‌مانویست بزگار کران ﴿وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا﴾ سزاشمان ناگه‌ر نیتیه‌وه‌ ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌گه‌ل و هۆزی تاوانبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سویند بیت بێگومان له‌داستانی (پێغه‌مبه‌رانه‌دا علیهم السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پەند و نامۆزگاری هه‌یه‌ بۆ خاوه‌ن بیر و هۆشان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ ئەم (قورئانه) چیرۆک و قسه‌یه‌کی یه‌هه‌لبه‌سترا بیت ﴿وَلَا يَكُنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌لکه‌و به‌راست دانه‌ر و پشتگیری ئەو (کتیبه‌نه‌) یه‌ که‌ له‌پێش خۆیه‌وه‌ (هاتوون پێش ده‌ستکاری کردنیان له‌لایه‌ن جوله‌که‌ و گاواره‌کانه‌وه‌) ﴿وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه‌روه‌ها پروون که‌روه‌ی هه‌موو شتیکه‌ ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ پێنموونی و میه‌ره‌بانیه‌ ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئەوانه‌ی که‌پروا دینن ﴿﴾

سوره‌تی (الرعد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّعْدُ﴾ به (ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینرته‌وه خوا زاناته‌به ماناکه‌ی، بوزانیاری زیاتر سه‌بری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌مانه ئایه‌ته‌کانی کتیبی (ئاسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی نیراوده‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆتو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ حه‌ق
 وراسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی باوه‌ر ناهیتن ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ وه‌و خوايه‌ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه‌کانی به‌رز کردو ته‌وه ﴿يَغْيِرُ عَمَدٍ﴾ به‌بی هیچ پایه‌و ستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه‌ک ده‌یبین
 ﴿فَإِذَا اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوه‌وه‌ بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (به‌و شپوه‌ی شایسته‌ی خوا بیت
 که‌ئیمه‌ چوئیمه‌ که‌ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه‌خوړ و مانگی رام هیتاوه (بۆ خزمه‌تکردنی خه‌لکی)
 ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ر یه‌ که‌یان ده‌گه‌ری تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَمْثَرَ﴾ هه‌موو کار و باریک
 هه‌لده‌ سوپرتی ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ و ئایه‌ته‌کان پوون ده‌کاته‌وه (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُونَ﴾ هه‌تا
 له (زیندوو بوونه‌وه‌ و) گه‌یشتن به‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگار تان دنیابین ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 وه‌و زاته‌یه‌ که‌ زه‌وی راخستوه (به‌پانی و دریشی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجًى وَأَنْهَارًا﴾ و چه‌نده‌ا چیا و پروباری
 تیدا داناوه (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌له‌ هه‌موو جوړه‌ میوه‌یه‌ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجًى وَأَنْهَارًا﴾
 جوتیک نیر و میی تیدا دروست کردوه ﴿يُنشِئُ اللَّيْلَ الْتَّامَّةَ﴾ شه‌و ده‌دات به‌سه‌ر پوژدا ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾
 به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَآ إِلَهَ إِلَّا الْقَوْمُ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لگه‌ و نیشانه‌ه‌یه‌ بۆ وه‌و که‌سانه‌ی که‌بیرده‌ که‌نه‌وه ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾
 وه‌له‌زه‌ویدا ﴿فَطَعْنَتْ جَوَارِحُ﴾ چه‌ند پارچه‌ی له‌ پال یه‌کتربدا هه‌ن ﴿وَحَشَّتْ مِنْ أَغْطٍ﴾
 هه‌روه‌ها باخاتی تری و په‌ز ﴿وَزَرْعٍ﴾ و کشتو کال ﴿وَحَبْلٍ﴾ و (باخاتی) دارخورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
 وَغَيْرِ صِنَوَانٍ ﴿دوو قه‌د (ی به‌ک بنج) و یه‌ک قه‌د ﴿يُسْقَى بِمَاءٍ وَجِدٍ﴾ هه‌موویان به‌یه‌ک ئاو ئاوده‌درین
 ﴿وَتُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ﴾ که‌چی فه‌زلی هه‌ندیکیمان داوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿فِي الْأَكْلِ﴾
 له‌خواردندا ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَآ إِلَهَ إِلَّا الْقَوْمُ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌ی پوون هه‌یه‌ بۆ وه‌وانه‌ی
 تی ده‌گه‌ن و بیرده‌ که‌نه‌وه ﴿وَإِنْ تَعَجَّبْ﴾ جا ئه‌گه‌ر تو سه‌رت سوپرمیتنی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ وه‌وه
 قسه‌ی ئه‌وانه‌ جینی سه‌ر سوپرمانه‌ که‌ده‌لین ﴿أَيُّ ذَاكَ تُتْرَكُونَ﴾ ئایا کاتیک (که‌مردین و) بوینه‌وه
 به‌خاک ﴿أَيُّ تَالِيفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ ئایا ئیمه‌ سه‌ر له‌ نوی دروست ئه‌کرینه‌وه ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه
 که‌سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌بی باوه‌ر بوون به‌ په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأَوَلَيْكَ الْأَعْمَالُ فِي أَغْطَاهُمْ﴾
 جا ئه‌وانه‌ کۆت و زنجیر له‌ گه‌ردنیاندا به‌ ﴿وَأَوَلَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ئوانه‌ هاوه‌لانی ناگرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که‌به‌هه‌میشه‌یی ده‌میتنه‌وه‌ تیدا

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْسَّيْفَةِ﴾ به‌په‌له داوای سزات لى ده‌کهن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پېش چاکه و به‌زه‌یى ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَةُ﴾ که ینگومان له‌پېش نه‌مانه‌وه زور هه‌بوون توله‌یان لى سه‌نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ و به‌راستی په‌روه‌ردگار ﴿لَذُوْ مَغْفِرٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نى لى بور دنه بؤ خه‌لکى ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گهر چى سته‌مکاریش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی په‌روه‌ردگار ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سیتینکى توند وتیزه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که بى باوه‌ر بوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ﴾ نه‌وه بؤ نه‌نیر دراوه‌ته خواره‌وه بؤى ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه‌یه که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ تو هه‌ر ترسینه‌رى ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بؤ هه‌موو گهلینک رېنېشانده‌رېنک هه‌یه ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ خوا ده‌زانى هه‌موو مېینه‌یه که (له‌منالدا نیدا) چى هه‌لگرتووه (کوربان کچ) ﴿وَمَا يُغْنِى الْأَرْحَامُ﴾ وه‌هه‌روه‌ها ده‌زانیت منالدا نه‌کان چى لى که مده‌پېته‌وه ﴿وَمَا تَزْدَادُ﴾ و چى زیاد ده‌کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه‌هه‌موو شتېک لای نه‌و (خوا) نه‌ندازه‌ی (دیاری کراوى خوى) هه‌یه ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانابه به‌هه‌موو دیار و نادیارېنک ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ گه‌وره و به‌رزه و بلنده ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ﴾ یه‌کسانه (بؤ خوا) نه‌وه‌تان به‌نهیتى قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه‌نه‌وه‌تان به‌ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ﴾ و نه‌وه‌ی که له‌شه‌ودا خوى ده‌شارېته‌وه ﴿وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ نه‌وه‌ی که له‌رؤژدا ده‌رده‌که‌ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ﴾ بؤ نه‌و (ناده‌مى) هه‌یه چه‌ند فرېشته‌یه که به‌دوای یه‌کدا دېن ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له‌پېش و له‌دوايه‌وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌فرمانى خوا ده‌ی پارېزن له‌زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَغَيِّرُ مَا يُقُولُ﴾ (بار و حالى) هېچ گهلینک ناگورېت ﴿حَتَّى يَغْيِرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ هه‌تانه‌وان خویان (بار و حالى) خویان نه‌گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه‌کاتېک خوا بیه‌ویت ﴿يَقُولُ سُوَّةٌ﴾ گهل و هوژنک تووشى به‌لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ هېچ شتېک ناتوانیت رېنگرى لى بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ و جگه له‌و (خوا) هېچ یارمه‌تى ده‌ر و پشٹیوانیکیان نی یه ﴿هُوَ الَّذِی﴾ (خوا) نه‌و زاته‌یه ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسکه‌تان نشان ده‌دات ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ که‌هوى ترساندن و هیوا و نومېدانه ﴿وَيُنْزِلُ السَّحَابَ﴾ اله‌وه‌ها هه‌ورى قورس (به‌ناوى باران) به‌دى ده‌هیتیت ﴿وَيُنْصِفُ الرِّجَالَ بِحُكْمِهِ﴾ وه‌هه‌وره‌گره سوپاس و ستایشى نه‌و (خوا) ده‌کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ هه‌روه‌ها فرېشته‌کانېش له‌هه‌یه‌ت و ترسى نه‌و (ستایشى ده‌کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه‌(په‌روه‌ردگار) هه‌وره‌بروسکه‌کان ده‌نیرت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده‌یدات له‌هه‌ر که‌سى که بیه‌ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له‌کاتېکدا نه‌وانه ده‌مه ده‌مى (و موجداده‌له) ده‌کهن ده‌رباره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و نه‌و (خوا) هېز و توانای زور به‌تینه ﴿۵﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ نزاو پاننه‌وه‌ی هه‌قی‌ش هه‌ر بۆ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ ئه‌وانه‌ش ده‌لایینه‌وه و نزا لای غه‌بری خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ وه‌لامینکیان ناده‌نه‌وه (نایه‌ن به‌هاوارپانه‌وه) ﴿إِلَّا كَيْفَ يَكْفِيهِ إِلَىٰ آلِهَتِهِ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ك كه‌سینك (كه‌تینووی بیت له‌دوو‌ره‌وه) هه‌ردوو مشتی خوی بۆ لای ئاوی‌نك دریتژ کردیی ﴿لِيَسْمَعَ قَوْلَهُمَا وَهَمَزُهُمَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی (ئاو) بگاته‌ده‌می به‌لام نایگاتی ﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو‌عای بی بر وایان (له‌بته‌کانیان) هیچ نیه‌جگه‌ له‌گو‌م‌رایی و سه‌ر لی شتیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سوژده بۆ خوا ده‌بات ﴿مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیانه‌وئ و نه‌یانه‌وئ ﴿وَوُضِعَ لَهُمُ بِالْعُدُوِّ وَالْاَصَالِ﴾ هه‌روه‌ها سییه‌ره‌کانیان له‌به‌یانیان و ئیواراندا (سوژده‌ده‌به‌ن) ﴿قُلْ مَن رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی کئ په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿اَفَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاۗةً﴾ ده‌ی ئیوه‌ بیتجگه‌ له‌و (خوا) پشتیوانانینک‌تان هه‌لبزار دو‌وه (بۆ خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ فَعَزَّوَلَا ضَرَّ﴾ كه‌خواه‌نی هیچ سوود و زیانی‌نک‌نن بۆ خو‌شیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰی وَالْبَصِيْرُ﴾ نایا کویر و چاوساغ یه‌کسانن؟ ﴿اَمْ هَلْ يَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ﴾ یان نایا تاریک‌یه‌کان و پرووناکی وه‌ك یه‌ك وان؟ ﴿اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗةَ﴾ نه‌خیر نه‌وانه‌ چهند هاویه‌شیکیان بۆ خوا داناوه؟ ﴿خَلَقُوْا لِحُفُوۡهِ﴾ (گوایه) وه‌ك دروستکراوانی خویان دروست کردییت؟ ﴿فَتَشَبِهَ الْاَلْفَاۗقُ عَلَيْهِمْ﴾ ئه‌وسا دروست کراوه‌که‌یان لی شتیواوه!! ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْۡءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیکه‌ ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه‌ر ئه‌ویشه‌ تاك و ته‌نیای زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً﴾ بارانی له‌ناسمانه‌وه‌ باراندووه ﴿فَسَاَلَ اُودُنُهُ يَغْدِرُهَا﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلنیک به‌ئندازه‌ی خوی لافاوی هه‌له‌ده‌سیت ﴿فَاَحْتَمَلَ السَّيْلُ﴾ ئه‌وسا لافاوه‌که‌ هه‌لی ده‌گریت ﴿رَبِّكَ اَرۡبَابٌ﴾ كه‌فینکی به‌رزبووه (به‌لافاوه‌که‌وه) ﴿وَمِمَّا يُوقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش په‌یداده‌بی) كه‌ ناگری بۆ تاوده‌ده‌ن (ده‌یتویننه‌وه) ﴿اَنْبِیَآءَ حٰیۡۃٍ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست کردنی خشل (زیر و زیوو) ﴿اَوْ مَنۢ مِّنۡهُ﴾ یان شتوومه‌کی تر (وه‌ك قاپ و قاچاغ) ﴿رَبِّكَ يَشۡأَلُ﴾ كه‌فینك وه‌کو‌ئه‌و (كه‌فی لافاوه‌ په‌یدا ده‌بی) ﴿كَذٰلِكَ﴾ ئابه‌و جزوره‌ ﴿يَضۡرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالۡبَاطِلَ﴾ خوانموونه‌ی حق و به‌تال دینیته‌وه ﴿فَاَمَّا اَلَّذِيۡنَ يَدۡهَبُ جُفَاۗةً﴾ جا كه‌فه‌که‌ ده‌روات و له‌ ناو ده‌چی ﴿وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به‌لام ئه‌وه‌ی كه‌ سوود نه‌گه‌یه‌نیت به‌خه‌لكی ﴿فَتَمۡكُۢمۡ فِيۤ الْاَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ده‌مینیتته‌وه ﴿كَذٰلِكَ يَضۡرِبُ اللّٰهُ الْاَمۡثَالَ﴾ ئابه‌و جزوره‌ خوانموونه‌کان ده‌مینیتته‌وه ﴿لِّلَّذِيۡنَ اسۡتَجَابُوۡا لِاٰوۡاٰیِهِمْ﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی وه‌لامی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان دایه‌وه ﴿الْحَسَنَ﴾ (پاداشتی) هه‌ره‌ چاك (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِيۡنَ لَمْ يَسۡتَجِیۡبُوۡا لَهُۥ﴾ ئه‌وانه‌ش وه‌لامی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دایه‌وه ﴿لَوۡ اَنَّ لَهُمۡ مَّا فِیۤ الْاَرْضِ جَمِیۡعًا﴾ نه‌گه‌ر هه‌رچی واه‌ه‌زه‌ویدا هه‌مووی هی ئه‌وان بی ﴿وَمِمَّا لَهُمۡ مَّعَهُۥ﴾ ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿لَا تَقۡتَدِرُوۡا عَلَیْهِ﴾ ده‌یده‌ن له‌ بریتی و به‌ده‌لی سزای پۆزی دوا‌یی ﴿اَوَلَيْکَ لَهُمۡ﴾ ئه‌وانه‌ بۆیان هه‌یه ﴿سُوۡءَ الْحِسَابِ﴾ لی‌رسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و خراب ﴿وَمَاۤ اُوۡنَهُمۡ جَهَنَّمَ﴾ و جینگایان دۆزه‌خه‌ ﴿وَبَشِّرِ الصَّٰلِحِیۡنَ﴾ ئای كه‌چهند شو‌ئینکی به‌د و خراپه‌ ﴿۱۸﴾

﴿أَمَّنْ يَمْلِكُ﴾ جا ئایا که سینک که بزانتت (ژی‌ری بخاته کار) ﴿أَمَّا الزِّلْزَالُ﴾ به‌راستی نه‌وی نیراوه‌ته خوار بۆ تۆ ﴿مِنْ رَبِّكَ الْخَوْفُ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ حق وراسته ﴿كَمْ هُوَ أَعْمَى﴾ وه‌ك ته‌وه‌ که سه‌یه که کویر بیت (ژی‌ری خۆی نه‌خاته کار و بی‌باوه‌ر بیت) ﴿إِنَّمَا يَذَّكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ بینگومان هه‌ر نه‌وانه‌ بیر ده‌که‌نه‌وه‌ که خاوه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا ده‌به‌نه‌ سهر ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾ وه‌ به‌لین ناشکین و هه‌لی ناوه‌شینه‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا فرمانی داوه‌ که په‌یوه‌ست بکریت له‌گه‌لیاندا (وه‌ك به‌سهر کردنه‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌تر سن ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه‌ له‌ خراپه‌ و سه‌ختی لپه‌ر سینه‌وه‌ ده‌تر سن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ن که دانیان به‌خۆیاندا گرت ﴿ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌ نویژیان به‌جی هیتاوه‌ ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه‌ له‌و‌ رۆزیه‌ی پیمان داوون به‌خشبوویانه‌ ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌یتی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْسَّيِّئَةَ﴾ وه‌ به‌چاکه‌ به‌رگری له‌خراپه‌ ده‌که‌ن (به‌چاکه‌ خراپه‌ کانیان ده‌سپه‌نه‌وه‌ و لای ده‌به‌ن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ﴾ سهر نه‌نجامی چاک‌ی ته‌وه‌ دنیا هه‌ر بۆ نه‌وانه‌ ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ﴾ به‌هه‌شتانیک جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به‌ ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که نه‌وان ده‌چنه‌ ناویه‌وه‌ ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که چاک بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾ وهاوسه‌رانیان و وه‌چه‌ و نه‌وه‌ کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه‌ ژوره‌وه‌ بۆ لایان له‌هه‌موو ده‌رگایه‌که‌وه‌ ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامتان لی بی ﴿يَمَّا صَبَرْتُمْ﴾ چونکه‌ نارامتان گرت (له‌ دنیا‌دا) ﴿فَعَزَّزْتُ عَقَبَى الدَّارِ﴾ جا چهند سهر نه‌نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا هه‌ل ده‌وه‌شینه‌وه‌ ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری‌دانی ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ ته‌وه‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیه‌ی که خوا فرمانی پی‌ داوه‌ به‌جی ناهیتن و نه‌یچرینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خراپه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ هه‌ر بۆ نه‌وانه‌ نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌وه‌ها بۆ نه‌وانه‌ سهر نه‌نجامی خراب ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا رزق و رۆزی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بۆ هه‌ر که سینک خۆی بیه‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه‌که‌می ده‌کات (بۆ هه‌ر که سینک بیه‌ویت) ﴿وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ دلخۆش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژیا‌نی دنیا هیچ نه‌یه‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو رۆزی دوایدا ﴿إِلَّا مَتَاعٌ﴾ جگه‌ له‌ رابوار دنیکی چهند ساتنکی که‌م نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ که‌بی پروا بوون ده‌لین ﴿لَوْلَا الزِّلْزَالُ﴾ بۆچی نه‌نیرا بۆی ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه‌یه‌ك له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ ﴿قُلْ إِنْ اللَّهُ﴾ (ته‌هی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌راستی خوا ﴿يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت گو‌م‌رای ده‌کات (که‌شی‌او‌ی گو‌م‌را‌کردنه‌) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَبَتْ﴾ وه‌ رینموونی هه‌ر که‌سینک ده‌کات که بۆ لای خۆی گه‌را‌بیته‌وه‌ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌پروایان هیتاوه‌ ﴿وَنُظْمِمْ قُلُوبَهُمْ﴾ ودلیان نارام ده‌بیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ ناگادارین که‌هه‌ر به‌یادی خوا ﴿نُظْمِمْ الْقُلُوبَ﴾ ده‌کان نارام ده‌گرن ﴿١٨﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردووه ﴿طُوفُوا لَهُمْ﴾ خوش به‌ختی بو نه‌وانه ﴿وَحَسُنَ مَا ابْرَءَ لَهُمْ﴾ له‌گه‌ل سه‌ره‌نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه‌ر به‌شبه‌ی (پیغه‌مبه‌رانی تر) تو‌مان ره‌وانه کرده‌وه ﴿فِي آثَرِهِ﴾ له‌ناو گه‌ل و نوممه‌تینکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أَمَمٌ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و نوممه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی بیخوینینه‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کرده‌وه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وانه بر وانا هیتن به‌خوا‌ی میهره‌بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلی نه‌وه‌ی ره‌وردگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستر اوینکی به‌هه‌ق نی به‌بینجگه له نه‌وه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر به‌وه به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ گه‌رانه‌وه شسم هه‌ر بۆلای نه‌وه ﴿وَلَوْ أَنَّ قُورَآنًا﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورئانیک (به‌خویننده‌وه‌ی) ﴿سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ چیاکانی پی بیرایه (بو شوینینکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ كُتِرَ بِهِ الْمَوْتُ﴾ یان له‌گه‌ل مردوواندا قسه‌ی بگردایه (نه‌مجا باوه‌ر ناهیتن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو کار و باره‌کان به‌ده‌ست خوان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِيسَ﴾ ده‌ی ثایا بی هیوانه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هه‌موو خه‌لکی ده‌خسته سه‌ر ریڼگه‌ی راست ﴿وَلَا يَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون هه‌میشه ﴿تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی نه‌وه‌ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ﴾ یان نه‌وه (به‌لایه) له‌نزیك ماله‌کانیانه‌وه رووده‌دات ﴿حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لیتی خوا دیته دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْأَعْوَادَ﴾ به‌راستی خوا به‌لیتی خوی به‌دی ده‌هیتیت ﴿وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان گالته و سووکایه‌تی کرا ﴿بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ به‌پیغه‌مبه‌رانی زور له‌پیش تووه ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مؤله‌تم دا به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ﴾ پاشان نه‌وانم گرت (توله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ﴾ جا چۆن بوو توله‌ی من (ده‌ر باره‌یان) ﴿أَقَمْنِ هُوَاقِبَهُمْ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که سه‌وه هه‌رچی کرده‌وه (وه‌ک بتانیکه ناگای له‌هیچ نی به‌وه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌وانه هاو به‌شانینکیان بو خوا بریار داوه ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ بلی ناوی نه‌وه (بت و هاو به‌شانم) بۆ بلین ﴿أَمْ تَتْلُونَهُ﴾ یان ئیوه هه‌وال ده‌دن به‌خوا ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی ئیوه) نایزانیت له‌زه‌ویدا ﴿أَمْ يَظَاهِرُونَ الْقَوْلَ﴾ یان قسه‌ی روت و (بی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ كَفَرُوا مِثْلُكُمْ﴾ (نه‌خیر خوا هاو به‌شی نی به‌وه) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون فیل و پیلانی خو‌یان بۆ پازیترا به‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه قه‌ده‌غه کران له‌ریڼگه‌ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که سیش خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نه‌وه هیچ ری نیشاندهرینکی بۆ نی به‌وه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه‌وانه له‌ژیانی دونیادا سزایان بۆ هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای رۆژی دوا‌یی سه‌خت تر و گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾ وه بینگومان هیچ پاریزه‌رینک نی به‌بو نه‌وان له (سزای) خوا ﴿

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه‌ی شه‌و به‌هسته‌ی که به‌لین دراوه به پاریزکاران و له‌خواترسان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبراره کان ده‌رون به‌ژیر باخه‌کانیدا ﴿أَكُلُوهَا ذَاتَهُ وَظِلَّهَا﴾ میوه و سینه‌ره‌کانی
 (به‌هشت) هه‌میشه‌بین ﴿بِذَلِكَ عُقِّبَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ شه‌و (به‌هسته) ناکامی شه‌واندیه که خویان پاراست
 (له‌دونیدا) وله‌خواترسان ﴿وَعُقِّبَ الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بی باوه‌رانیش هه‌ر ناگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ شه‌وانه‌ش کتیبمان بی دابوون ﴿يَقْرُؤُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ شاد ده‌بن به‌وه‌ی نیراوه‌ته
 خواره‌وه‌بوت ﴿وَمِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ﴾ و هه‌ندی له‌گرو و تاقمه‌کان هه‌ن ﴿يُنْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه‌ندیک له‌وه
 نینکار ده‌که‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُوتِيتُ﴾ بلی من ته‌نها فرمانم به‌وه‌پندراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ که خوا‌پهرستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاو به‌شیکی بو‌دانه‌نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ هه‌ر بولای خوا (خه‌لکی)
 بانگ شه‌که‌م گه‌رانه‌وه‌شم ته‌نها بولای شه‌و (خواه) ﴿وَكَذَلِكَ أُنْزِلْنَاهُ﴾ به‌و شنبه‌ شه‌و (قورئانه‌مان
 ناردوته‌خواره‌وه‌(بو‌تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فرمانیکی عه‌ره‌بیه ﴿وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی شه‌گه‌ر تو شوینی ناره‌زوه‌کانی شه‌وانه‌بکه‌وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له‌دوای شه‌و و وحی و
 شاره‌زاییه‌ی که هاتووه‌بوت ﴿مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيِّ وَلَا وَاقٍ﴾ هیچ پاریزه‌رنکت نابیت له‌(سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیش تو پیغه‌مبه‌رانیکمان ناردووه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَزِينَةً﴾ هاوسه‌ر و نه‌وه و وه‌چه ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه‌بو هیچ پیغه‌مبه‌رنیک نه‌بووه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه‌یه‌ک (موعجیزه‌یه‌ک) بیتنی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزی خوا نه‌بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بو‌هه‌موو کاریک وه‌ختیکی تایه‌تی هه‌یه که نو و سراوه ﴿يَتَخَوُّوا اللَّهَ مَا يُنْشَاءُ وَيُؤْتُونَ﴾
 شه‌وه‌ی خوا‌بیه‌وی ده‌یسرپه‌ته‌وه‌و (شه‌وه‌ش بیه‌وی) ده‌بهنلیته‌وه‌و ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیه‌کان لای شه‌و (خواه که لوح‌المحفوظ) ﴿وَإِنْ مَارُيْتَهُ﴾ جا شه‌گه‌ر نیشانت ده‌بن ﴿بَعْضَ
 الَّذِي﴾ هه‌ندیک له‌و ﴿تَعَذَّرَ﴾ هه‌ره‌شانه‌ی لینمان کردون ﴿أَوْ تَوَفَّيْتَهُ﴾ یان (پیش شه‌وه) بتمرینین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ بینگومان تو هه‌ر راگه‌یاندنت له‌سه‌ره ﴿وَعَلَيْكَ الْحِسَابُ﴾ و لپه‌ر سینه‌وه‌ش له‌سه‌ر
 ئیمه‌یه ﴿أَوْ لَرَبِّرَا﴾ نایا (بیباوه‌ران) سه‌رنجیان نه‌داوه ﴿إِنَّا أَنَا فِي الْأَرْضِ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ که ئیمه
 زه‌وی که‌م ده‌که‌بینه‌وه‌له‌هه‌موو لایه‌کانی به‌وه‌و ﴿وَاللَّهُ يَخْكُمُ﴾ و خوا (به‌ویستی خوی) بریار
 ده‌دات ﴿لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ﴾ که‌س ناتوانی بریاری شه‌و (خوا) بگوری (یا هه‌له‌وه‌شینه‌ته‌وه‌و) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و شه‌و (خوا) لپه‌ر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه‌بینگومان شه‌وانه‌ی پیش
 شه‌مانیش فیل و پیلانیا گه‌را ﴿فَلْيَوَالِكُمْ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو پیلان و (نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ر که‌وتوو) بو
 خواه (له‌به‌رامبه‌ر نه‌خشه‌و پیلانی شه‌واندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تُكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده‌زانیت هه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ﴾ و له‌مه‌و دواش بی باوه‌ران ده‌زنان ﴿لِمَنْ عُقِّبَ الدَّارُ﴾ سه‌ر شه‌نجامی (هه‌ر
 دوو جیهان) بو‌کی ده‌بیت ﴿

﴿وَقُولِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوهر بسوون پیت ده‌لین ﴿لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه‌کراو (وپینغه‌مبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پینان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا﴾ یبنی ویتنگر. شایهت پیت له‌ننوان من و نیه‌دها ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿۱۵﴾

سوره‌تی ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ به (نه‌لیف لام را) ده‌خوئیریتته‌وه خوا زاناتره به‌ماناکی، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كَتَبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ﴾ ته‌مه‌په‌راوینکه نار دو‌مانه‌ته خواره‌وه بو تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿إِخْرَجَ النَّاسَ﴾ بو ته‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی به‌کانه‌وه بو رووناکی (له‌تاریکی بی باوهر په‌وه بو رووناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزی په‌روه‌ردگاریان ﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ رینموونیان بکه‌یت بو رینگای (خوی) به‌ده‌سه‌لات و زالی سوپاس کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ نه‌و خوابه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌هی نه‌وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و هاوار وای بو بی باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ی که ژیا‌نی دونیا‌یان لا‌خوئستره له‌ژیا‌نی رۆزی دوا‌یی ﴿وَيُضْذَوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غهی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌رینگای خوا ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ده‌بانه‌وئیت نه‌و (رینگای خوا) لار و جه‌وت نیشان ده‌ن ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ نه‌وانه له‌گو‌م‌راییه‌کی دو‌ور (له‌پاستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هبچ پینغه‌مبه‌رینکمان ره‌وانه نه‌کردووه ﴿إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ بو ته‌وه‌ی (نایینه‌که‌یان) بو روون بکاته‌وه ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌وسا خوا هه‌ر که‌سی و بستیت گو‌م‌رای کردووه (به‌هوی سه‌ر که‌شی خو‌یه‌وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سینکیشی و بستیت رینموونی کردووه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر نه‌ویش زان و به‌ده‌سه‌لاتی کاردروسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ﴾ سوئند به‌خوا به‌پاستی مووسامان نارد ﴿بَيِّنَاتٍ﴾ به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فه‌رمانمان پیندا) که‌گه‌له‌که‌ت رزگار بکه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی باوهر په‌وه) بو رووناکی (باوهر وئیمان) ﴿وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ رۆزه (پیرۆزه) کانی خودایان به‌بیر به‌یتته‌روه (یا فه‌زله‌کانی خوابان بیر بخه‌روه) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌پاستی له‌و (بیر خسته‌نه‌وه) دا په‌ند و به‌لگهی زور هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو هه‌موو خو‌پ‌راگریکی سوپاس گو‌زار ﴿۱۶﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرری شه‌وه‌زل و به‌هره و چاکه‌ی خودا بکه‌نه‌وه که به‌سهرتانه‌وه‌یه ﴿إِذْ أَنْجَاكُمْ﴾ (شه‌ویش شه‌وه‌بوو) کاتیک که‌پر‌گاری کردن ﴿مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له‌دارو ده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون ﴿يَسُومُونَكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ﴾ که‌سزای خراپیان پی‌ده‌چه‌شتن (به‌هه‌میشه‌یی) ﴿وَيَذَرُوكُم آبْنَاءَ كُفْرٍ﴾ و کوپانی ئیوه‌یان سه‌رده‌بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ئافره‌تانی ئیوه‌یان به‌زیندوویی ده‌هیشه‌وه (بو‌خزمه‌ت کاری) ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له‌وه‌تاندا تاقی کردن‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک که‌په‌روه‌ردگارتان رای گه‌یاند ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویندین بینگومان شه‌گه‌ر ئیوه‌ سوپاسی (چاکه‌ی) من بکه‌ن بۆتان زیاد ده‌که‌م ﴿وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ به‌لام بینگومان شه‌گه‌ر نا سوپاسی بکه‌ن شه‌وه به‌راستی سزای من زور به‌تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه‌رمووی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ شه‌گه‌ر ئیوه‌ ناسوپاسی (نیعمه‌ته‌کانی خوا) بکه‌ن ﴿وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و هه‌موو شه‌وه‌ که‌سانه‌ش له‌زه‌ویدان ﴿قَالَ اللَّهُ لَقَئِي حِمْدٌ﴾ شه‌وه‌ به‌راستی خوابی نیازی سوپاس کراوه ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ ئایا بۆتان نه‌هاتووه ﴿نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ هه‌والی شه‌وه‌ گه‌لانه‌ی که‌له‌پیش ئیوه‌دا بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها شه‌وه‌انی که‌له‌پاش شه‌وه‌ان بوون وه‌اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بینجگه‌له‌خوا هیچ که‌س نایانزانیت ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆهات به‌موعجیزه و به‌لگه‌ی ناشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمُ فِي الْأُفُوقِ﴾ شه‌مجا شه‌وه‌ان ده‌ست و په‌نجه‌ی خزیان گه‌ست له‌رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به‌راستی ئیمه‌بی باوه‌رین ﴿يٰمَآ أَزْسَلْتُمْ بِهِ﴾ به‌و (په‌یامه‌ی) که‌به‌ئیوه‌دا نیر دراوه ﴿وَأَنَّا لَنُفِيَنَّكَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌له‌گومانداین ﴿يَمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وه‌ی ئیوه‌بانگمان ده‌که‌ن بۆلای و دوو دلین ﴿قَالَ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ووتیان (بیان) ﴿أَفِی اللَّهِ شَكٌّ﴾ ئایا له‌(بوونی) خوادا گومان هه‌یه ﴿فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌به‌دیه‌ینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویه‌یه ﴿يَدْعُوكُمْ﴾ بانگتان ده‌کات ﴿لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ بو شه‌وه‌ی له‌گونه‌ها کانتان خوش بیت ﴿وَيُخْرِجَكُم﴾ و دواتان بخات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو کاتیک‌ی دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا أَنشَرْنَا﴾ ووتیان ئیوه‌ش ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا﴾ هه‌رئاده‌یه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿ثُمَّ يَدْعُونَ أَن نَّصَّدُوهُمْ﴾ ده‌تانه‌ویت به‌رگری ئیمه‌بکه‌ن و لاما‌ن ده‌ن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْلَمُهُ آبَاؤُهُ﴾ له‌(په‌رستنی) شه‌وه‌ی که‌باوو باپیرانمان ده‌یان په‌رست ﴿فَأَنزَلْنَا سُلْطٰنًا مِّنْ مَّيْمَنٍ﴾ ده‌ی نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی روونمان بۆ بیتن (شه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌رن) ﴿

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمبره کانیان بینان ووتن ﴿إِن تَحْنِ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هدر ناده میه کین وه کو
ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يُمْنُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت ده نیت به سهر هدر کام له بهنده کانیدا
که بیه ویت (ده یکاته پیغمبره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هدر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ﴾ موعجیزه
وبه لگه یه کتان بؤ بینین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
وه بابر واداران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَمَا لَكُمُ اللَّاتِي تَتَوَكَّلْنَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه نایا بؤچی پشت به خوا
نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که بینگومان نهو (زاته) رینگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَنَصِّرَنَّ﴾ وه به راستی
دان به خومانددا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَذِيْتُمْوْنَا﴾ له سهر هدر نازارنک که بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خو سپیران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی بروا کان ووتیان
﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمبره کانیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهرتان ده کهین
﴿أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مَلَأِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ناینه که ی ئیمه ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾ جا
پهروهرد گاریان نیگای بؤ (پیغمبران) کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الْقَاطِلِينَ﴾ که بینگومان سسته مکاران له ناو
ده بهین ﴿وَلَنُشْكِنَنَّ﴾ و بینگومان ئیوه نیشته چی ده کهین ﴿الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ لهو خاکه دا
پاش (تیاچوونی) نهوان ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نهو هس بؤ که سانیکه له وهستانی به ردهم من
ده ترسن (له قیامه ندا) ﴿وَخَافَ وَعِيدِ﴾ وه (پیشتر) ترسایت له هره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه
(پیغمبران) داوای سهر کهوتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَحَاطَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ وه موو ملهپورو
یاخیسه ک بی هیوا بسوون ﴿مِنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ﴾ له دوای (تیاچوونی جینگای) نهو دوزه خه ﴿وَنُفِئُ
مِنْ مَلَأَوْ صَدِيدٍ﴾ وله کینم و زووخوا ناو دهرنیت (ده کرنیت به گهروویاندا) ﴿يَسْجَرَعُهَا﴾ که قوم قوم
(زور به قیزه وه) ده یخواته وه ﴿وَلَا يَكَاذِبُ سِعْفُهُ﴾ به لام ناتوانی قونی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی
بؤ دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ و که چی ناشمرنیت ﴿وَمِنْ وَرَآئِهِ﴾
وله دوای نهو هس ﴿عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ سزای سهخت (ده درنیت) ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نهوانه ی
بی بروا بسوون به پهروهرد گاریان نموونه ی ﴿أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا﴾ کرده وه کانیان وه ک خو له میشتیک وایه
﴿أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ﴾ به توندی بالی هه لکرد بیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له پورژنکی په شه بای سهختدا ﴿لَا
يَقْدِرُونَ مَقَاكَ سَبُّوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نهوان هیچیان ده ست ناکه ویت له وهی که له دونیادا کردویانه ﴿ذَٰلِكَ
هُوَ الصَّلَٰلُ الْبُعِيدُ﴾ نا نهو به گومرا بوونی دوور له راستی ﴿﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نه‌تان زانیوه (نه‌تانینیوه) که بنگومان خوا ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هق و پراستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بیه‌وینت ئیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلینت ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه (له‌جی‌ی ئیوه) دروست کراوینکی تر ده‌هینت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌وه‌ش بۆ خوا گران و زه‌حمه‌ت نی به ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وه‌موویان (له‌گۆره‌کانیان دینه‌ده‌روه) بۆ خوا ده‌رده‌که‌ون و ناشکرا نه‌بن ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ﴾
 نه‌مجا (له‌پوژی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لین ﴿لَلَّيْلِ أَشْكُرَ﴾ به‌زور دارو خو به‌زل زانه‌کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌پراستی ئیمه‌له‌دونیدا ﴿لَكُمُنَا﴾ شوین که وتووی ئیوه بووین ﴿فَهَلْ أَشْرُ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُتَعَوِّثًا﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئیمه ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَوْءٍ﴾ هه‌ندیک له‌سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین ﴿لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر خوا ئیمه‌ی رینموونی بکر دایه ئیمه‌ش
 ئیوه‌مان رینموونی ده‌کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ به‌کسانه‌بۆمان ﴿أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا﴾ هاوار و ناله‌بکه‌ین
 یان نارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ﴾ رزگار بوونمان نی به (له‌سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشه‌یتان ده‌لینت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که کار نه‌واو ده‌بیت (ولپیر سینه‌وه‌یان کوتایی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بنگومان خوا به‌لینی پیدان ﴿وَعَدَ الْحَقُّ﴾ به‌به‌لینی هق و پراست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 فآخفتکم و منبش به‌لینم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌من نه‌م
 بوو به‌سهر تاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده‌سه‌لاتیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ تنه‌ها نه‌وه نه‌بیت که بانگم
 کردن (بۆ گوهرایی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُ لِي﴾ نیر ئیوه‌ش به‌ده‌نگمه‌وه هاتن (و به‌گویتان کردم) ﴿فَلَا تَلُمُونِي﴾
 که‌واته‌لومه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ به‌لکو لومه‌ی خوتان بکه‌ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به‌پراستی من ناتوانم بپم به‌هاواری ئیوه‌وه ﴿وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾ و ئیوه‌ش ناتوان بین به‌هاواری منه‌وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به‌پراستی من بروام نه‌بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌وه‌ی که پیشتر (له‌دونیدا)
 متان کرد بوو به‌هاو به‌ش بۆ خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌پراستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه‌ختیان بۆ هه‌یه ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌ساوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه ده‌خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به‌هه‌شتانیک که روبره‌کان دین
 و ده‌چن به‌ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌هه‌میشه‌تیایدا ده‌میتنه‌وه به‌ئیزنی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿تَجْنِبُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به‌خیر هاتنیان له‌و (به‌هه‌شته) دا به‌ووته‌ی سه‌لامه ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نه‌ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چۆن نمونه‌ی هه‌تاوه‌ته‌وه ﴿كَامَةً طَيِّبَةً كَشَجَرِ طَيِّبَةٍ﴾ که ووته‌ی چاک
 و پراست (لا إله إلا الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿أَصْلُهَا ثَابِتٌ﴾ په‌گی قایم (له‌زه‌ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پۆ به‌کانیشی (به‌رز بوو بیته‌وه) به‌ناسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تَوَقَّأَكُمَهَا﴾ نه‌و (دره‌خته) میوه و به‌رگریست ﴿كُلَّ حَبٍ بِأَذْنٍ رَبِّهَا﴾ هه‌موو کاتیک به‌ئیزنی
 به‌روردگاری ﴿وَضَرِبُ اللَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ وه‌خوا نه‌و نموونانه ده‌هیتته‌وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 بو‌خه‌لکی بو‌نه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه‌نموونه‌ی ووته‌ی خراب و پیس
 و (بی‌باوه‌ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه‌کو دره‌ختیکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْنُتَ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ﴾
 هه‌لکه‌نرابیت له‌سهر زه‌وی (و‌په‌گی نه‌بیت) ﴿مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه‌رخوی نه‌گریست ﴿يُسَيِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌پر وایان هیتاوه‌خوا دامه‌زراویان ده‌کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّانِي﴾ به‌ووته‌ی به‌ری و‌جی
 (که‌شایه‌تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له‌ژیانی دنیادا و له‌پوژی دوايشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ
 الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواستهم کارانیش گوم‌پاده‌کات ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه‌خواهه‌رچی بیه‌ویت ده‌یکات ﴿
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سه‌یری نه‌وانه‌ت نه‌کردوه ﴿يَدَّعَوْنَ اللَّهَ كُفْرًا﴾ له‌جیاتی (سوپاسی) به‌هه‌ر
 و‌چاکه‌ی خوا بی‌باوه‌ر و سپله‌بوون ﴿وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَانَ الْبَوَارِ﴾ و‌گه‌له‌که‌یان به‌ره‌و هه‌لدیر برد ﴿
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا﴾ نه‌ویش دوزه‌خه که‌ده‌چنه‌ناوی ﴿وَبَشَّ الْقَرَارُ﴾ که‌جینگایه‌کی زور خرابه ﴿
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا﴾ (بی‌باوه‌ران) چهند هاوتایان بو‌خوا بریاردا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی
 (خه‌لک) گوم‌پاکن له‌پینگه‌ی خوا ﴿قُلْ تَمَتَّعُوا﴾ نه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌وانه‌پا‌بویرن (له‌دنیادا
 بو‌کوی ده‌چن؟) ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه‌بینگومان چاره‌نوس‌تان هه‌ر دوزه‌خ ده‌بیت ﴿
 قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌وبه‌ندانهم که‌پر وایان هیتاوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾
 به‌پنکی نویزه‌کان بکه‌ن ﴿وَيُؤْتُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و‌له‌وه‌ی پیمان داوون بیه‌خشن ﴿سِرَآوَةً لَا يَهْتَنِي
 وَنَاشِكِرًا﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ که‌پوژنیک بیت ﴿لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُلُ﴾ نه‌ک‌پین
 و‌فروشتنی تیدایه‌و نه‌دوستایه‌تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خواهه‌و زاته‌یه که‌ناسمانه‌کان
 و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و‌له‌ناسمانه‌وه بارانی باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 الثَّمَرَاتِ﴾ و‌هه‌موو به‌روبوم (و‌دانه‌وینله‌) به‌کی بی‌پواندوه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که‌پزق و‌پوزیه بو‌ئیه
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ﴾ هه‌روه‌ها که‌شتی بو‌پام هیتان (و‌خستویه‌تیه خزمه‌تتانه‌وه) ﴿لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
 بِأَمْرٍ﴾ بو‌نه‌وه‌ی پروات به‌ناو ده‌ریادا به‌فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّهْمَ﴾ و‌پوباره‌کانی بو‌
 پام هیتان (وله‌خزمه‌تاندايه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه‌هه‌روه‌ها پامی هیتاوه‌بو‌تان (له‌خزمه‌تاندايه)
 ﴿الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ﴾ پوژ و مانگ به‌هه‌میشه‌بی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌شه‌و و‌پوژیشی
 بو‌پام هیتان ﴿﴾

﴿وَمَا تَنْكُرُ مِنْ كُلِّ مَآسٍ أَلْمُوءَةُ﴾ وە لە ھەموو ئەو شتانە کە داواتان کردووە پێی بەخشیوون ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ حق ئەگەر بە ھەرە و نەعمەتە کانی خوا بژمێرن ﴿لَا تُحْصَوْهَا﴾ بۆتان ناژمێردرێن ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ بە پراستی ئادەمی (بێ پروا) ﴿لَظَلُمَ كَفَّارًا﴾ زۆر ستم کار و سەپلە یە (بەرامبەر نەعمەتە کانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ﴾ (بیریان بخەرەو) کاتێک ئیبراھیم ووتی ئەی پەرورەدگارم ﴿اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئەم شارە (مە ککە) بکە بە شارێکی ئارام و ئاسایش ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وە خووم و کۆرە کانم پیاوێزە و دوور خەرەو وە ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ لەوێ بێتە کان پەرستین ﴿رَبِّ إِنِّي﴾ ئەی پەرورەدگارم بێگومان ئەو بتانە ﴿أَصْلَلَنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زۆر لە خەلکیان گوێرا کردووە (و لایان دان لە پرێگە ی راست) ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ جا ھەر کە سینک (لە پۆلە کانم) شوێن من کەوت ئەو بێگومان لە منە ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ ھەر کە سەیش سەر پێچی کردم ﴿فَإِنَّكَ عَنَّا رَجِيمٌ﴾ ئەو بێگومان تۆ لیور دە ی میھرە بانسی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئەی پەرورەدگار مان من ھەندێک لە پۆلە کانم نیشتە جێ کرد ﴿بَوَادِعَ دِيَارٍ﴾ لە شیونکی بێ کشتو کاڵ دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله پیرۆز و پێز گیراوە کەت ﴿رَبَّنَا يُفِيقُوا الصَّلَاةَ﴾ ئەی پەرورەدگار مان ھەتا بە چاکی نوێژ بە جی بێتن و ئەنجامی بدەن ﴿فَأَجْعَلْ آيَةً مِّنَ النَّاسِ﴾ بە لکو دلی خەلکانێک وای لێکە بێت ﴿تَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾ سۆزی و مەیلیان بێت بۆ لایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و لە ھەموو بەر و میوہ یە کیش پۆزیان بدە ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ بە لکو شوکرانە بژمێرن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ ئەی پەرورەدگار مان بە پراستی تۆ دە زانی ﴿مَا تُخْفِي وَ مَا تُعْلِنُ﴾ بە ھەر چی دە یشارینەو و ھەر چی دەری دە برین ﴿وَمَا تُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وە ھیچ شتی لای خوا شاراوە نی یە ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نە لە زەوی و نە لە ئاسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ھەموو سوپاس و ستایشێک بۆ ئەو خوا یە ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ کە ئیسماعیل و ئیسحاقی پێی بەخشیم بە پیری ﴿إِنَّ رَبِّي سَمِيعٌ﴾ بە پراستی پەرورەدگارم بێسەری دوعا و پارانەو یە ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئەی پەرورەدگارم من و پۆلە کانم وای لێکە ی بە چاکی نوێژە کان بە جی بێنین ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ ئەی پەرورەدگار مان پارانەو وە و نزاکەم وەر گەرە ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَتِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەی پەرورەدگار مان لە من و باوکم و دایکم و ھەموو پڕ واداران بپورە و خوش بێە ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ لە پۆزێکدا کە لێر سینیو وە دە کرێت و بەر پانە بیت ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا﴾ وای مە زانە خوا بێ ناگایە ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ لەو (زولم و ستمە ی) کە ستم کاران دە یکنە ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِتَرَاهُمْ﴾ بێگومان ئەو دوا یان دە خات بۆ پۆزێک ﴿تَنْخَضُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ کە چاوە کان تیبدا ئە بە لقی دە بن (و ناینوقین لە ترسا)

﴿مُطِيعِينَ﴾ به‌خیرایی ده‌رؤن (به‌دهم بانگ که‌ریان‌ه‌وه) ﴿مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ﴾ سه‌ریان به‌ر زکردو ته‌وه (بو ناسمان) ﴿لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ ظَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْبَدَتْهُمُ هَوَاءٌ﴾ و دل‌بان خالی یه (له‌تیگه‌شتن) ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿خَلَكِي نَاكَادَار بَكِه و بترسیته﴾ ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ له‌و روزه‌ی که‌ سزایان بو دیت ﴿فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ته‌مجا ته‌وانه‌ی که‌سته‌میان کردو وه ده‌لین ﴿رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ته‌ی په‌روه‌ردگار مان بو ماوه‌یه‌کی که‌م دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه‌وازه‌که‌ت بده‌ینه‌وه ﴿وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ﴾ و شوینی پیغه‌مبه‌ران بکه‌وین ﴿أُولَئِكَ كُونُوا آفَئِسْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ته‌ی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویندتان خوارد ﴿مَالَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که‌هه‌ر گیز له‌ناوناچن ﴿وَمَسَكْتُمْ فِي مَسْكِ الَّذِينَ﴾ هه‌ر له‌جی و شوینی ته‌وانه‌ نیسته‌جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بؤتان ده‌ر که‌وت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که‌چیمان به‌سه‌ر هیتان ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بؤتان هیتابه‌وه ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بینگومان ته‌و (بن باوه‌رانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویانیان گتیرا (دژی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوی گه‌وره‌ ناگاداره به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هه‌ر چه‌نده پیلانه‌که‌بان ﴿لَيَرْوُلَنَّ مِنَ الْجِبَالِ﴾ شاخه‌کانی بن بترازیت (و له‌بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا و اگومان مبه‌به‌ به‌خوا ﴿مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ﴾ ته‌و به‌لینه‌ی داویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌رانی به‌دی ناهیتیت و نایه‌یتیه‌جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانی خاوه‌ن تولیه ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ﴾ له‌رؤزیکدا که‌ ته‌م زه‌وی یه‌ ده‌گؤریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه‌کی تر و ناسمانه‌کانیش (ده‌گؤرین به‌ناسمانی تر) ﴿وَيَرْوُلُ اللَّهُ الْفَهَّارُ﴾ ته‌وسا هه‌موو (له‌گؤره‌کانیان دینه‌ده‌ره‌وه) ده‌رده‌که‌ون بو خودای ته‌نهای زان و به‌ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌و روزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کؤت و زنجیردا بیکه‌وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ﴾ پؤشاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَفَشَّى وَجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ و ده‌م و چاویشیان ناگر دایپؤشیوه ﴿لَيَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو ته‌وه‌ی خوا توله‌و پاداشتی هه‌موو که‌سینک بدات به‌گویره‌ی ته‌وه‌ی که‌کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) و لپیرسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَّغُ لِلنَّاسِ﴾ ته‌م (قورئانه) راگه‌یاندن و جار بیکه‌بو هه‌موو خه‌لک ﴿وَلَيَسْئَرُوا بِهِ﴾ وه هه‌تا پینی بیدار بکریته‌وه ﴿وَلَيَعْلَمُونَ أَنَّ مَا هُوَ إِلَهٌ وَحْدٌ﴾ وه بو ته‌وه‌ی بزائن بینگومان ته‌و (خوا) په‌رستراوینکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلَيَذَّكَّرْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ و تا خاوه‌ن ژیرییه‌کان بیربکه‌نه‌وه و به‌ند وه‌ربگرن ﴿٥٦﴾

سورہ قی (الحجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الر﴾ بہ (تہ لیف، لام، را) دہ خوی تریتہ وہ خوا زانانہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہ تہی سورہ قی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ مانہ ثاہت و نیشانہ کانی
 قورٹانی پروون کہرہ وہ وٹاشکران ﴿رَبِّكَ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہر بوون
 (لہ ٹاہندہ کی نزیکدا) زور جار ٹاوات دہ خوازن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 بوونایہ ﴿ذَرَهُمْ يَبْتَغُوا لَكُمْ لَوْ تَوَسَّعُوا﴾ لیان گہری بابخون و رابویرن ﴿وَلَيْلَهُمْ الْأَمَلُ﴾ وٹومید
 وھیوا بی ناگیان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا بیگومان لہ مہ و دوا دہ زانن (چون سزایان دہ دہین)
 ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ (خہ لکی) ہیج شارنکمان لہ ناو نہ بردوہ ﴿إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کاتی دیاری کراو بؤ لہ ناو چوونیان ہہ بوہ ﴿مَا تَشِيقُ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وہ ہیج ٹومہ تیک
 پیش ناکہ ویت ﴿لَهُمَا وَمَا تَسْتَجِزُونَ﴾ لہ کاتی لہ ناو بردنی خوی ہہرہ ہا دواش ناکہ وی ﴿وَقَالُوا إِنَّا نَبِئُهَا الَّذِي﴾
 (بی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿فُزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ﴾ کہ قورٹان نیرا و تہ
 خوار بؤ سہرت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ بہ راستی تو شیتیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكَةِ﴾ دہی بؤ فریشتہ مان
 بؤ ناہیتی (شایہ تی بدات تو پیغہ مہری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گوینیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ٹیمہ فریشتہ نانیرینہ خوارہ وہ مہ گہر بہ راست و رہوا نہ بیت
 ﴿وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہ وانہ مؤلہت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بیگومان
 ہہر ٹیمہ قورٹانمان ناردو تہ خوارہ وہ ﴿وَأَنَّا لَخَفِظُونَ﴾ و بہ راستی ہہر ٹیمہش دہی پاریزین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾
 سویندیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ مہر انمان ناردوہ ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہ ناو ہوزو کڑمہ لہ پیشوہ کاندہ ﴿وَمَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہیج پیغہ مہر یکیان بؤ نہ ہاتوہ
 ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ٹیلا گالتہ و لاقرتبیان ہی کردوہ ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 نا بہ و جزوہ ٹیمہ تہو (قورٹانہ) دہ خہینہ ناو دلی تاوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہ چی تہوان
 باوہری ہی ناہیتن ﴿وَقَدْ حَلَكْتُ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بیگومان باوو ریبازی پیشوہ کانیش ہہر و ابوہ ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ﴾
 تہ گہر بؤمان بکر دناہ تہ وہ ﴿بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَقَطَّرْنَا فِيهِ﴾
 بعرجون و تہوان پیایدا بر وشتناہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَنْصُرُنَا﴾ تہوسا دہیان ووت
 بیگومان ٹیمہ چاوبہ سستمان لیکراوہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْخُورُونَ﴾ بہ لکو ٹیمہ کڑمہ ٹیکین جادو و مان لی
 کراوہ

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دروستمان کردوہ ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چہند بورجینک
 لہ ناسماندا ﴿وَرَبَّهَا السَّيِّدَاتِ﴾ و تہو (ناسمانہ) مان رازاندو تہوہ بق سہ رنج دہ ران و تہ ماشاکہ ران
 ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و تہو (ناسمانہ) مان پاراستوہ ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ زَجِیرٍ﴾ لہ ہموو شہیتانیکی دہر کر او
 لہ بہ زہی خوا ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ مہ گہر تہوانہی کہ بہ دزیہوہ گوی دہ گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِینٌ﴾
 یہ کسہر گرو ناگریکی دیار دوی دہ کہ ویت (وپروی دہنی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زہویشمان پاراستوہ
 ﴿وَالْقِیَافِیْہَا رَوَاسِیً﴾ و چہند کینو و شاخی دامہ زراومان تیدا داناوہ ﴿وَأَنْبَتْنَا فِیْہَا﴾ و پرواندو و مانہ تیایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ شَیْءٍ مَّزُورٍ﴾ لہ ہموو پرووہک و درہختیک بہرینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لَکُمْ فِیْہَا مَعِیشَ﴾
 وہ لہو (زہویہ) دا ہو کارہ کانی زیانمان بق ٹیوہ رہ خساندوہ ﴿وَمَنْ أَسْرَفْ لَهُ یَرْزُقْہِ﴾ ہر وہا بق
 تہوانہش کہ ٹیوہ رزق و پروزیان نادہن ﴿وَإِنْ مِنْ شَیْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزَیْنٌ﴾ وہ ہیچ شتیک نیہ مہ گہر
 خہزینہ کانی لای ٹیمہ بہ ﴿وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ﴾ و نای نیرین و نایدہین بہ تہندازہی دیاری
 کراو نہ بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّیْحَ لَوَفِّحَ﴾ وہ با (ہہوا) مان ناردوہ کہ پتینہری دارو درہخت بیت
 ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ تہمجا لہ ناسمانہوہ بارانمان باراندوہ ﴿فَأَنْسَقْنَا کُمُوہُ﴾ وہ ٹیوہ مان پی تیراو
 کردوہ ﴿وَمَا أَسْرَفْ لَهُ یَحْزَنُ﴾ لہ کاتیکدا ٹیوہ نہ تان دہ توانی تہو (ناوہ) خہزن بکہن ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ غَنٰی﴾
 وَبُیْتُ﴾ بینگومان ہر ٹیمہ دہ ژنین و دہ شمرینین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ ہر ٹیمہش میرانگری ہمووانین
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِیْنَ مِنْکُمْ﴾ سویند بہ خوا ٹیمہ ناگادارین بہوانہی لہ پیش ٹیوہوہ بوون
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِیْنَ﴾ و سویند بہ خوا بینگومان تہوانہش دہناسین کہ پاش ٹیوہ دین ﴿وَإِنْ رَبَّکَ هُوَ
 یَحْشُرْہُمْ﴾ بینگومان ہر پەر وہر دگارت ہموویان کو دہ کاتہوہ ﴿إِنَّہُ حَکِیمٌ عَلِیمٌ﴾ بہراستی ہر
 خوی کار دروستی زانیہ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ٹیمہ نادمہیمان دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلَاسِلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿وَلَمَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو کہ شمان
 پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ نَّارِ السَّمُومِ﴾ لہ ناگریکی بہتین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّکَ لِلْمَلٰٓئِکَةِ﴾ (بیریان بخہرہوہ)
 کاتیک پەر وہر دگارت بہ فریشتہ کانی فہرموو ﴿إِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا﴾ بہراستی من بہ شہرینک دروست دہ کہم
 ﴿مِنْ صَلَاسِلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿فَإِذَا سَوَّیْتُهُ﴾ ہر کاتیک رینک و پینکم
 کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِیْہِ مِنْ رُّوحِی﴾ و فوم بہ بہریدا کرد لہ روحینک کہ خوم دروستم کردوہ (مہ بہست
 لہ دانہ پالی روح بولای خوا پیزو تہ شریفہ) ﴿فَفَعَّلُوا لَہُ سَجِدَیْنَ﴾ دہی بہ کسہر سوژدہی بق بہرن ﴿وَ
 فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِکَةُ كُلُّہُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشتہ کان ہموو تیکرا سوژدہیان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبْلِیْسَ
 أَنٰی﴾ ٹیلیس (شہیتان) نہ بیت کہ سہر پینچی کرد ﴿أَن یَّکُونَ مَعَ السَّجِدِیْنَ﴾ لہوہی کہ لہ گہل سوژدہ بہراند
 بیت ﴿۲۶۳﴾

﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ﴾ (خو) فرموی تہی ئیبلیس بوقی تو ﴿أَلَا تَكُونُ مَعَ السَّٰجِدِينَ﴾ لہ گہل سورڈہ
 بہر اندا نہ بویت ۱۹ ﴿قَالَ لَآ اَكُنْ لَّاسْجُدَ لِبَشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتی سورڈہ نابہم بوقی
 بہ شہرینک ﴿خَلَقْتُهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ کہ دروست کردوہ لہ قورینکی رہشی ترشاوی
 رہق ۲۰ ﴿قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خو اپتی) فرموو دہلہوی (بہہشت) بروڈہرہوہ ﴿فَإِنَّكَ رَٰحِمٌ﴾ چونکہ
 بہرستی تو لہ بہزہبی من دہر کراوی ۲۱ ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وہ بہرستی نہ فرینت لہ سہرہ
 تاروڑی دواپی ۲۲ ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی تہی بہرہردگارم دہی مؤلہتم بدہ
 تاروڑی (مردووان) زیندوو دہ کرینہوہ ۲۳ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خو) فرموی تہوہ بہرستی
 تو لہ مؤلہتم دراوانی ۲۴ ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروڑی کہ کاتی دیاری کراوہ ۲۵ ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی تہی بہرہردگارم لہ بہر تہوہی گومرات کردم ﴿لَا أُزَيِّنُ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بینگومان
 خوشی (دونیا) یان لہ زہویدا بوقی دہرا زینمہوہ ﴿وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وہ بہرستی ہموویان گومرا
 دہ کہم ۲۶ ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ بہندہ دلسوزہ کانت نہ بیت ۲۷ ﴿قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِيمٍ﴾
 (خو) فرموی تہمہ رینگای ہق و راستہ بہرہو من ۲۸ ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بہرستی بہندہ کانی من ﴿لَیْسَ
 لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ﴾ تو هیچ دہسہ لانت نہ بہ سہریاندا ﴿إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ جگہ لہو گومرا بہانہی
 کہشونیت کہوتوون ۲۹ ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْءَجَةٌ مُّجْمَعِينَ﴾ وہ بینگومان دوزہخ جینگای ہموویانہ ۳۰
 ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دوزہخ) حہوت دہر گای ہہیہ ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمُ جُزْءٌ مُّقْسُومٌ﴾ ہہر دہر گایہ کیشیان
 لہوانہ دابہش کراوہ بوقی چہند بہشینک ۳۱ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ﴾ بہرستی خوہارینزو لہ
 خواترسان لہناو باخات و کانیاودان ۳۲ ﴿أَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِينَ﴾ (ہینیان دہووتریت) بہچنہ ناویانہوہ
 بہہینمی و ٹاسوودہبی ۳۳ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غُلٍ﴾ ہہر رق و کینہیہک لہ دلیاندا بوو بیت
 دہرمان ہیناوہ ﴿إِخْرٰجًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ برای یہ کترن بہرامبہر یہ کترن لہ سہر کورسی دانیشتون
 ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ﴾ لہویدا ماندوو بوونیان تووش نایہت ﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ و ہہر گیز
 لہو (بہہشتہ) دہرنا کرین ۳۴ ﴿نَبِّئِ عِبَادِي﴾ ہہوال بدہ بہہندہ کانم ﴿أَنِّ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ کہ
 بہرستی ہہر من لیور دہی میہرہ بانم ۳۵ ﴿وَأَنَّ عَذٰبِيْ هُوَ الْعَذٰبُ الْاَلِيْمُ﴾ وینگومان ہہر سزای منہ
 سزای سہخت ۳۶ ﴿وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صٰٓئِفِ بْنِ هٰٓمِرٍ﴾ وہ ہہوالیان پی بدہ دہربارہی میوانہ کانی ئیراہیم ۳۷

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتینک چوونہ ژورہوہ بۆلای ووتیان سهلامت لی بیت ﴿قَالَ إِنَّا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ئیراهیم) ووتی به راستی ئیمه لیسان دهتر سین ﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ﴾ ووتیان (پنی) مهترسه ﴿إِنَّا نَبِئُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ به راستی ئیمه مژدهت دهدهینی به (له دایک بوونی) کورینکی زانا ﴿قَالَ ابْتَرِئْ مَوْتِي﴾ ووتی ئایا مزگینیم پی دهدهن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّيَ الْكَبِيرُ﴾ له کاتینکدا که پیر بووم ﴿فَمِمْ تَبْشِرُونَ﴾ ئیر چمی مژده به کم دهدهنی ﴿قَالُوا ابْتِرْكَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان نهو مژدهی داومانه بیت راسته (و دیته دی) ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ﴾ جا له نائومیدان مبهه ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ رَحَمَہَ رِیَہَ﴾ ووتی جا کی له مبهره بانی به روه ردگاری نائومید ده بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مپریان نه بیت ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراهیم) فہرمووی ئهی په وانه کراوان (ی خوا) چ کارینکی گرنگتان هدیہ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان به راستی ئیمه نیر دراوین بۆ سہر گه لیکی تاوانبار (له ناویان به رین) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُجْرِمُوہُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگه له مال و مندالی لوط که بینگومان هدموویان پرزگار ده که یں ﴿إِلَّا أَمْرًاۙ قَدْ رَزَاۙ إِنَّا لَمِنَ الْغَیْرِۙ﴾ ژنه که ی نه بیت که بینگومان بریار مانداده نهو له ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتینک نیر دراوه کان هاتن بۆ لای خاوخیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّکُمْ قَوْمٌ مُّکْرُونَ﴾ (لوط) ووتی به راستی ئیوه دهسته به کی نه ناسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَکَ﴾ ووتیان به لکو ئیمه بۆمان هیتاوی ﴿بِمَا کَانُوا فِیہَ یَمْتَرُونَ﴾ نهو (سزای) که نهوان تیندا دوودل بوون ﴿وَأَتٰتٰکَ بِالْحَقِّ﴾ وه ئیمه راستیمان بۆ تو هیتاوه ﴿وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ﴾ بینگومان ئیمه راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِکَ یَقْطَعُ مِنَ الْبَلِّ﴾ جا که واته له به شینکی شه ودا شه وپره وی به (شوینکه و تنوان و) خاوخیزانت بکه (له شار ده رچو) ﴿وَأَنۢبِیۡءَ اذۡبَکَرۡهُۙ﴾ و خوت دوا یان بکه وه ﴿وَلَا یَلۡتَمِیۡتۡ مِنۡکُمۡ اِلَٰهَۃٌ﴾ هیچ کامشان لانه که نه وه ﴿وَأَمۡضُوا حِیۡثُ تُؤۡمَرُونَ﴾ و برۆن بۆ نهو شوینته ی که فہرمانشان پندر اوه ﴿وَقَضٰیۡنَاۤ اِلَیۡہِ ذٰلَکَ الْاَمۡرَ﴾ نه م کاره مان به نیگا به لوط پراگه یاند ﴿اَنۡ دَابَرۡ هٰۤؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُّصَحِّحٌ﴾ که بینگومان له به ره به یاندا نه وانه دوا بر او ده بن (همموویان له ناو ده چن) ﴿وَجَآءَ اَہْلَ الْمَدِیۡنَۃِ یَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خه لکی (نیربازی) شاره که هاتن (به ره و مالی لوط) و مژده یان به به کتری ده دا ﴿قَالَ اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ صٰغِیۡیَۃٌ﴾ (لوط) ووتی دلنیا بن نه مانه میوانی منن ﴿فَلَا تَقۡضَیۡحُنَّ﴾ دهی ئابروم مبه بن ﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تَحۡزَنُوۡنَ﴾ و له خوا بترسن و شه رمه زار و پیسوام مه که ن ﴿قَالُوا اَوَلَا نُنۡہٰکَ عَنِ الْعٰلِیۡیۡنَ﴾ ووتیان ئیمه پیمان نه ووتیت نابی به رگری له که س بکه بیت (نابی که س توخت بکه ویت) ﴿۝﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لووط) فرموی نائہوانہ کچانی منن (مارہیان کہن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلَيْكُمْ﴾ نہ گہر
 ئیوہ (نہ وکارہ) نہ نجام دہدن ﴿لَعَنَّا إِيَّاهُمْ﴾ سویند بہتہ مہن و ژیا نی تو (نہی مو حہ مہد ﴿سُورَةُ﴾
 بہراستی ئہوانہ ﴿لَنْ يَكُونَهُمْ يَوْمَهُمْ﴾ لہ سہر خوشی خویاندا سہر گہردانن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
 مُشْرِقِينَ﴾ جا لہ کانی خور ہلہاتندا شریخہ کی بہہیز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَابِغَةً﴾ نہ مجا
 ئہو (شارہ) مان سہر و ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ﴾ و گلی بہر دینمان بہ سہردا باراندن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن يَتَذَكَّرُ﴾ بہراستی لہ مہدا بہلگی زور ہہیہ بؤ ئہوانہ ہی بیردہ کہنہوہ ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ إِسْتِغَاثَةُ الْمُقَرَّبِ﴾ وہ بینگومان ئہو (شارہ ویران کراوہ) لہ سہر رینگای سہرہ کی (کاروانہ کان)
 دایہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ﴾ بہراستی لہوہدا بہلگی گرنگ ہہیہ بؤ بر واداران ﴿وَأَن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ﴾ بہراستی خاوہن باخاتہ زور پرہ کانیش (قہومی شو عہیب) لہ ستم
 کاران بوون ﴿فَأَتَقْنَا مِنْهُمْ﴾ جا تولہ مان لی سہندن ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ إِسْتِغَاثَةُ الْمُقَرَّبِ﴾ جا بہراستی ئہم
 دووانہ لہ سہر رینگایہ کی ناشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان
 خہلکی حیحریش (گہلہ کھی صالح) بروایان بہ پیغہ مہرہ کانیاں نہ کرد ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ الْيَتِيمَ
 بِالْهَٰكِمِ وَالْيَتِيمَ الْكَنَانِ﴾ بہ لگہ و نیشانہ کانی خومانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ بہ لآم ئہوان پرویان لی وہر گیرا ﴿وَكَاذِبُوا يَتَّخِذُونَ مِنَ الْجِبَالِ﴾ ئہوانہ لہ شاخہ کاندہ دیانتاشی ﴿يَتُوءَاءُ آمِينَ﴾ خانووی زوری (قایمی)
 بی ترس و بیم ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِينَ﴾ نہ مجا دہنگ و پیاہلشا خانیکی بہہیز گرتنی
 لہ بہرہ بیاندا ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُكْسِبُونَ﴾ جا ہر چیان کردبوو (خانوو لہ چیا کاندہ) ہیچ سوودی
 پی نہ گہ یاندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وہ ئیمہ ناسمانہ کان و زہویمان دروست نہ کردوہ
 ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمَا إِلَّا الْيَاقُوتُ﴾ ئہوہش لہ نیوانیاندا یہ بہہق و راستی نہ بیت ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ وہ بینگومان
 روری دواپی دیت ﴿فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ توش بہ جوانی چاوبوشی بکہ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلْقُ الْعَلِيمُ﴾ بہراستی ہر بہرہر دگارت بہدی ہیتہری زانایہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ﴾
 سویند بہ خوا بہراستی حہوت ئاہتہی دووبارہ کراوہ مان پی بہخشیت (مہ بہست لہ سورہی
 الفاتحہ یہ کہ چہند جارنک لہ نویرڈا دووبارہ دہیتہوہ) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ ہر وہا قورٹانی
 گہورہش ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَابَهُ﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿سُورَةُ﴾) چاوت مہبرہ ئہو نازو نيعمہتی
 (دونیا) کہداومانہ بہ ﴿أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ﴾ کومہ لیک لہو بی باوہرانہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خہ میان بؤ مہخو
 ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بالی بہزہی پاخہ بؤ بر واداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا الْذَرِيرُ الْمُسْتَعِينُ﴾ وہ بلی
 بہراستی من ترستہ ریکی روون و ناشکرام (دہتان ترستہم لہ سزایہ ک) ﴿كَمَا أَرْزَقْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ﴾
 وینہی ئہو (سزایہ) ی ناردمان بؤ دابہش کہران (مہ بہست پی جولہ کہ و گاورہ کانہ کہ باوہریان دہ کرد
 بہہندیکی قورٹان و بی باوہریش بوون بہہندیکی تری) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ۱؎ ئەوانەى كە قورئانیان كرده چەند بەشەو (باوەردار بوون بە هەندىكى وكافرىش بوون بە وەى تری) ۲؎ ﴿قُرْآنَكَ لَتَشْتَلَنَّهُمُ الْجَمْعِينَ﴾ ۳؎ جا سویند بە پەرورەدگارت پرسیار لە هەموویان دەكەین ۴؎ ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۵؎ لە وەى كە دەیانكرد (لە دونیادا) ۶؎ ﴿فَأَصْحَبُ عِمْثَاتٍ مِّثْرًا﴾ ۷؎ جا هەر فەرمانىكت پى دەدریت بە ئاشكرا پرای گەیهەنە ۸؎ ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۹؎ و گوی بە هاو بەش دانەران مەدە ۱۰؎ ﴿إِنَّا كَفَيْتَكَ الْمُسْتَهِينَ﴾ ۱۱؎ بە راستى ئیمە تۆ دەپارێزین لە شەر و بیلانى ئەو كە سەنەى گالە و لاقرتە دەكەن بە ئاینە كەت ۱۲؎ ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ۱۳؎ ئەوانەى لە گەڵ خوادا پەرستراوێكى تر دادەنێن ۱۴؎ ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ۱۵؎ جا دواتر دەزانن (چۆن سزایان دەدەین) ۱۶؎ ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ﴾ ۱۷؎ سویند بە خوا بێگومان ئیمە دەزانین ۱۸؎ ﴿أَنَّكَ يَصِيقُ صِدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ ۱۹؎ كە بە راستى تۆ دلت تەنگ دەبێ بە وەى ئەوانە دەبێن ۲۰؎ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ ۲۱؎ كە واتە تەسبیحانی پەرورەدگارت بكە ۲۲؎ ﴿وَكُلِّ مِنَ السَّجْدِينَ﴾ ۲۳؎ و لە سوژدە بەران بە ۲۴؎ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ ۲۵؎ وە پەرورەدگارت پەرستە ۲۶؎ ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْقِيَمُ﴾ ۲۷؎ هەتا مردن بە خەت پى دەگریت ۲۸؎

سورہ قی (التحل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خۆی بەخشیندەى میهرەبان

﴿إِنِّي أَمُرُّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ۱؎ ئەوا فەرمانى خوا (بە سزادانیان) هات بۆیە پەلە مەكەن (لە هاتنى) ۲؎ ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۳؎ پاك و بێگەردى بۆ خوا لە هەر شتێك ئەوانە دەيكەن بە هاو بەشى ۴؎ ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ ۵؎ فریشتە دەنێرێتە خوارووە بە وەحى بە فەرمانى خۆى ۶؎ ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ۷؎ بۆ هەر كە سینك لە بەندەكانى كە خۆى بپەیت ۸؎ ﴿أَن نَّذَرُوا﴾ ۹؎ بە وەى كە خەلكى بترستین ۱۰؎ ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ ۱۱؎ كە بە راستى بێجگە لە من هیچ پەرستراوێكى تر نى یە كە واتە هەر لە من بترسن ۱۲؎ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ۱۳؎ (خوا) ئاسمانەكان و زەوى بە هەق دروست كرد ۱۴؎ ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۱۵؎ بەرزو بلندە لە هەر چى ئەوانە دەيكەنە هاو بەشى ۱۶؎ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ ۱۷؎ (خۆى گەورە) نادەمى دروست كرد لە دلۆپە ئاویك ۱۸؎ ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ ۱۹؎ كە چى بۆتە دوزمینیكى ئاشكراى (بەرنامەكەى خودا) ۲۰؎ ﴿وَلَا تَنفَعُ خَلْقَهُمَا الْكُفْرُ﴾ ۲۱؎ ئازەلێشى بۆ ئیوێ دروست كردووە ۲۲؎ ﴿فِيهَا دُفٌ وَنَافِثٌ﴾ ۲۳؎ كە (هۆى) گەرمایی و كەلكیان تێدا یە ۲۴؎ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ ۲۵؎ وە لە (گۆشتى) ئەوان دەخۆن ۲۶؎ ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ ۲۷؎ وە بۆ ئیوێ هەیه لەو (ئازەلەدا دیهەنى) جوانى و پازاو ۲۸؎ ﴿حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ ۲۹؎ كاتى دەیان هێننەو لە لەو پەرگا و كاتیكیش دەیان بەن بۆ لەو پەرگا ۳۰؎

﴿وَنَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ و (هه‌ندی له و مالاناه) باره کانتان هه‌لده‌گرن (وده‌یبه‌ن) بۆ شار و جینگایه ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ الْأَشْيَاءِ﴾ که ئیوه پئی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر زۆر به‌ناپه‌حه‌ت نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَعَزِيزٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان زۆر به‌سۆزو به‌به‌زه‌یی یه (بۆ ئاده‌می) ﴿وَالْقَلِيلَ وَالْغَالِ وَالْحَمِيرَ﴾ وه‌ئه‌سپ و ماین و ئیسترو گوی درێژ (ی بۆ دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ الْأَشْيَاءِ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سواریان بن و هۆی رازانه‌وه‌ش بن بۆ ئیوه ﴿وَنَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ (خوا) شتی وا دروست ده‌کات که (ئیستا) ئیوه‌نایزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ رینگای راست نیشان‌دان (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بۆ خوا به‌ ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وه‌ هه‌ندیك له‌رینگاکان لار و نا‌رینگه‌ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ الْجَمْعَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه‌هه‌مووتانی رینموونی ده‌کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه‌و (خوا) زاتیکه‌ که له‌ئاسمانه‌وه‌ بارانی بۆ باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ئاو خواردنه‌وه‌تان له‌و (بارانه‌) یه ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ و هۆی سه‌وز بوونی روه‌کیشه‌ که مه‌ر و مالانی لی ده‌له‌وه‌رینن ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ به‌و (ئاوه‌خوا) بۆتان ده‌روینیت کشتوکان ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما میو و په‌ز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ و هه‌موو به‌رو میوه‌یه‌ك ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌یه‌کی رپوون هه‌یه‌ بۆ ئه‌و که سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه‌ ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌ پامی هیتاوه‌ بۆتان شه‌وو رۆژ (له‌خزمه‌تی ئیوه‌دایه‌) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خۆرو مانگ ﴿وَالنَّجْمُ مَسْحَرَاتٌ بِّأَمْرِهِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانیش پام هیتراوون به‌فه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌ی زۆر هه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ که ژیرن و تیده‌گه‌ن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ (پامی هیتاوه‌) بۆتان ئه‌وه‌ی دروستی کردووه‌ له‌زه‌ویدا و بلاوی کردووه‌وه‌ ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ که په‌رنگ و جو‌ریان جیاوازه‌ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشان‌یه‌کی رپوون هه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که نامۆزگاری وه‌رده‌گرن ﴿هُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ وه‌ ئه‌و (خوا به‌) زاتیکه‌ که ده‌ریای پام هیتاوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی گوشتی تازه‌ی لی بخۆن (مه‌به‌ست ماسی و هاوشیوه‌کان به‌تی) ﴿وَلَسَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ جَلَّةً تَكْسِبُوهَا﴾ وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خشلیشی لی ده‌ر به‌یتن که ده‌ی پۆشن (بۆ خۆ رازاندنه‌وه‌ وه‌ك دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَتَرَى الْفُلَ مَوْجًا فِيهِ﴾ و که شتیبه‌کان ده‌بینی ئاوی ده‌ریا که له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌فه‌زل و رۆزی خوا به‌ده‌س بیتن و بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی خواش بکه‌ن ﴿۱۱﴾

﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وہ (خوا) لہ زہ ویدا چہند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بُو
 نہوہی ئیوہ نہ لہ رزینیت وبتوان لہ سہری بڑین ﴿وَأَن تَهَکَّا﴾ وہ چہم و پروباری (تیا داناوہ) ﴿وَسُبَّكَ
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ہر وہ ہا رینگای زور (ی بہدی ہتاوہ) بُو نہوہی ئیوہ پئی ی پی نہر کہن ﴿وَعَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَعْلَمُونَ﴾ ہر وہ ہا نشانہی زوری داناوہو بہ نہ سترہش خہلکی پئی نہر کہن
 (لہ شہودا) ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (نہ مانہ) دروست دہ کات وہ کہ سینک وایہ
 کہ ہیج دروست نہ کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نہوہ بُو بیر نا کہ نہوہ؟ ﴿وَأَن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وہ نہ گہر (بتانہ ویت) نیعمہ کاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان بڑمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیسوردهی میہرہ بانہ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ﴾ وہ خوا دہ زانی چی دہ شار دہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 و چی ناشکر ا دہ کہن ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نہوانہش ہاواریان لی دہ کہن بیتجگہ لہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیج شتیک دروست نا کہن بہ لکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمْرٌ غَيْرُ
 لَحْيَةٍ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (نہو بتانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندو دہ کر نہوہ ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ خوای ئیوہ خواہ کی تاک و تہ نیایہ
 ﴿قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا نہوانہی کہ ہروا ناہیتن بہ پروزی دواپی ﴿قُلُوبُهُم مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ﴾ دلہ کانیان بی باوہرہو ہہ میسہ خویان بہزل دہ زانن ﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بینگومان خوا دہ زانیت ﴿مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ بہ نہوہی دہی شار نہوہو نہوہی ناشکرای دہ کہن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
 مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ بوتربت ئایا پەرورہدگار تان چی ناردوتہ خواہوہ
 ﴿قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ دہلین حیکایہت و تہ فسانہی پپرو پوچی پپشووہ کان ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بُو نہوہی باری گوناہی خویان بہ تہواوی ہہ لبرگن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پروزی دوایدا
 ﴿وَمِن أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ﴾ لہ گہن ہہ ندیک لہ باری گوناہی نہوانہی کہ نہمان گومرایان دہ کردن
 ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بہ بی زانیاری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدارین زور بہدہ نہوہی کہ ہہ لیدہ گرن (و دہ بگر نہ
 نہستو) ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی نہوانہش کہ لہ پپش نہمانوہ بوون پیلانیان گبرا
 ﴿فَأَنَّى اللَّهُ بُنِيَ لَهُم مِّن الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہ کانیان لی بہن و بناغہوہ دہر ہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن قَوْعِهِمْ﴾ نہوسا سہربانہ کانیان لہ سہریانوہو روخا بہ سہریاندا ﴿وَأَنَّهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ لایہ کہوہ سزایان بُو ہات کہ ہہستیان پی نہدہ کرد ﴿

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان لہ روضی دوا پیدا ریسوا و سہر شوریان دہ کات ﴿وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ﴾ و (خوا پیان) دہ فرمونت لہ کوئن نہ و ہاوبہ شانہی ﴿كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ کہ ٹیوہ لہ بہر نہ وان ململانیسی (ہنغہ مہرہ کان و پرواداران) تان دہ کرد دہ بارہیان ﴿قَالَ الَّذِينَ اَوْفُوا الْعَهْلَ﴾ نہ وانہی زانیاریان ہی درا بوو دہ لین ﴿اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْشُّوْءَ﴾ بہر اسی ریسوایی و بہدہ ختی نہ مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بڑ بی باوہر انہ ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نہ وانہی کہ فریشتہ کان گیانیان دہ کیشن ﴿ظَالِمِيْ اَنْفُسِهِمْ﴾ لہ کاتیکدا ستم کار بوون لہ خویان ﴿قَالَ قَوْمُ الْاَسْتَرِ﴾ جالہ و کاتہ دامل کہ چ دہ بن ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَوْءٍ﴾ (و نہ لین) نیمہ ہیچ خرابہ بہ کمان نہ کردوہ ﴿بَلَى اِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بہ لن (خرابہ تان کردوہ) بیگومان خوا ناگادارہ بہ و کردہ وانہی کہ ٹیوہ دہ تانکرد ﴿فَاَدْخُلُوا اَنْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ کہ و اتہ لہ دہر گاکانی دوزخہ خہ و ہر ونہ ژورہ وہ ﴿خَلِيلَيْنِ فِيْهَا﴾ تیدا بمیتنہ وہ بہدہ میسہی و (ہتاهہ تابی) ﴿فَلَيْشَ مَثْوًى الْمُنْكَرِيْنَ﴾ نای جینگہی خوبہ گہ ورہ زانان چہ ندنا خوش و خرابہ ﴿وَقِيلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا﴾ وہ ووتر بہ وانہی کہ خویان پاراست (لہ بی بروایی) ﴿مَا ذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ﴾ نہ وہ بہر وہر دگارتان چی ناردونہ خوارہ وہ؟ دہ لین خبر و چاکہ ﴿لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بڑ نہ وانہی کہ لہم دونیابہ دا چاکہ یان کردوہ چاکہ ہبہ ﴿وَلِلَّذِيْنَ اَلْاٰخِرَةِ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جینگای روضی دوا بی چاکترہ ﴿وَلِنِعْمَ دَرُّ الْمُتَّقِيْنَ﴾ و چ خوشہ مال و شوینی پاریز کاران ولہ خواتر سان ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُوْنَهَا﴾ بہدہ شتانیک جینگای مانہ وہی ہہ میسہ بین کہ نہ وان دہ چہ ناوی ﴿يَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ روبرہ کانی دہ پون بہ ژیر (قہ سرو درہ ختہ کان) باندا ﴿لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُوْنَ﴾ لہ و بہدہ شتانہ دایہ نہ وہی بیانہ و بی بویان نامادہ بہ ﴿كَذٰلِكَ يُخْرِىْ اللَّهُ الْمُتَّقِيْنَ﴾ نابہ و جورہ خواہا داشتی خو پاریزہ ران و خواناسان دہ داتہ وہ ﴿الَّذِيْنَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِيْنَ﴾ نہ وانہی کہ فریشتہ کانی (گیان کیشن) گیانیان دہ کیشن بہ پاکی ﴿يَقُولُوْنَ سَلِّمْ عَلٰيْكُمْ﴾ (فریشتہ کان) دہ لین سہ لامتان لی بیت ﴿اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ بچہ بہدہ شتہ وہ بہدہی نہ وہی کہ دہ تانکرد (لہ دونیادا) ﴿هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نایا (نہ و بی باوہر انہ) چا وہر یی چی نہ کہن جگہ لہ وہی فریشتہ کان بڑ تان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿اَوْ يَأْتِيْ اَمْرٌ رَّبِّكَ﴾ یان فرمانی بہر وہر دگارت بیت (بڑ سزادانیان) ﴿كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نہ وانہی پیش نہ مانیش ہر وہ کو نہ مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواستہ می لی نہ کردن ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ﴾ بہ لکو خویان ستم میان لہ خویان دہ کرد ﴿فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوْا﴾ لہ نا کامدا تولہی نہ و خرابانانہ یان تووش بوو کہ کرد بوویان ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا يَسْتَهْزِءُوْنَ﴾ وہ نہ و (سزای) کہ نہ وان گالتہ یان ہی دہ کرد دہوری دان و ہاتہ سہریان ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ ٹہوانہی ہاویہ شیان داناوہ بقو خوا دہ لئین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ٹہ گہر خوا بیویستایہ ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیجگہ ٹہو (خوا) ہیج شستیکمان ٹہ دہ بہرست ﴿تَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا﴾ نہ ٹیمہ و نہ باو و باپیر انمان ﴿وَلَا حَرَمْنَا﴾ وہ حہر امان ٹہ دہ کرد ﴿مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیج شستیک بہ بنی فہرمانی ٹہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ پتیشنانی ٹہ مانیش ہہر بہو جوڑہ یان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نایا پیٹہ مہہر ان ہیچیان لہ سہرہ بیجگہ لہ پراگہ یاندنیکی ﴿الْمُحْسِنُ﴾ ٹاشکرای (ٹائی نی یہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہ ناو ہہ موو گہل و ٹومہ ٹیکدا پیٹہ مہرینکمان ناردوہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلُوتَ﴾ (کہ فہرمان دہ کہن بہ خہلکی) بہوہی ٹہنہا خوا بہرستن و دوور کہو نہوہ لہ (بہرستی) ہہر بہرستراوینکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہہندیکی لہو (ٹومہ تانہ) رینمونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ و ہہندیکیشیان (لہ بہر خراپیان) گو مپایسی یہ خہی گرتن ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ دہی بہ زہویدا بگہرین و تہ ماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سہر ٹہ نجامی بی باوہر ان چوون بوو ﴿إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہہر چہند زور سووربی لہ سہر رینمونی ٹہوانہ (بی سوودہ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا رینمونی کہ سینک ناکات کہ (بیہوی) گو مپای بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ تَنْصِيرٍ﴾ ہیج پشٹیوانیکیشیان نی یہ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ زور توند سویندیان دہ خوارد بہ خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (دہ یان ووت) ہہر کہس ہمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَى وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بہلئی (زیندووی دہ کاتہوہ) بہلئینکی ہق وراستی خواہیہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہلام زور بہی خہلکی نازانن ﴿إِسْبِغْ لَهُمُ الْمَاءَ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بوٹہوہی روونی بکاتہوہ بوخہلکی ٹہوہی تبایدا جیاوازن ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہٹا ٹہوانہش کہ بی باوہر بوون بزائن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ کہ بہراستی ٹہوان دروزن بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ بہراستی کاتیک (زیندو و کردنہوہ و بہدہیتانی ہہر شستیکمان) بویت ﴿أَنْ نَقُولَ لَهُ مَرْكُ فَيَكُونُ﴾ (ٹہمہیہ) کہ پنی دہلئین بیہ ٹہویش یہ کسہر دہ بیت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ ٹہوانہی لہرینی خوادا کوچیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دوا ی ٹہوہی سٹہ میان لی کرا ﴿لَنَجْوَئَهُمْ فِي الذُّلِّ نَحْسَةً﴾ بیگومان لہ دنیا دا نیشٹہ جی یان دہ کہ بن زور بہ چاکی ﴿وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرٌ أَكْثَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وہ بہراستی پاداشتی پوڑی دوا بی گہورہ ترہ ٹہ گہر بیان زانیابہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ٹہوانہ کہسانیک بوون دانیان بہ خویاندا گرت و ٹہنہا پشٹیان بہ بہرورہر دگاریان دہ بہست ﴿

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ و ه په وانه مان نه كړدووه له پېش تو ﴿إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ﴾ بېجگه له پياوani
كه نيگامان بو ناردوون ﴿فَسَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دهی پرسيار بكن له زانايان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
نه گهر ئيوه نازانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له گهل چهندين به لگه و په راوی ناسماني ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ﴾ و قورئانيشمان بو تو نارد ﴿لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ﴾ بو نه وهی روونی بكه پته وه بو خه لكی
نه وهی بزيان نير دراو ته خواره وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به لكوبير بكه نه وه وتی بگن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا
السَّيِّئَاتِ﴾ دهی ثايا نه وانهی كه پيلان و خراپه يان كړدووه بی باكن و ناترسن له وهی ﴿أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ يَهُمُ
الْأَرْضِ﴾ كه خوا بيان بات به ناخی زه ويدها ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ يان سزايان بو بيت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾
له شوي نيكه وه كه هه سستی بی ناكه ن ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي ثَغْلِيهِمْ﴾ يان (سزا) بيان گرنت له كاتی گه ران
و هاتو چو دا ﴿فَتَأْتُهُم بَعْجَجِينَ﴾ نير ناتوانن خويان قوتار كه ن ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى خُوفٍ﴾ يان له كاتيكدا
ده ترسن (له سزادان) له ناويان ده بات ﴿فَإِنْ رَجَعُوا إِلَى رَبِّهِمْ﴾ بېگومان په روه ردگار تان زور دلسوز
و ميه ره بانه ﴿أَوْ لِيُرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ثايا نه وانه نابينن و سهرنج نادهن كه هه رچی خوا دروستی
كردووه ﴿يَتَفَقَّهُوا ظِلْمَهُ﴾ سنيه ره كانيان ده گوريت ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به لای راست و چه پياندا
﴿مُجَدِّدًا لِلَّهِ وَهُوَ دَاخِرُونَ﴾ به مل كه چه وه سوژده بو خوا ده بن ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
هه رچی له ناسمانه كان و زه ويديا به هه ر بو خوا سوژده ده بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُوَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾
له گيان له به ران و فرشته كان له هه مان كاتدا خو شيان به گه و ره دانانين ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ﴾
له په روه ردگار يان ده ترسن كه له لای سه روويانه وه به ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و هه ر فرماننيكان
پس بكرنت ده بكن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا فهرمووی دوو په رستراو بو خوتان
دانه نين ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بېگومان په رستراو (ی ئيوه) ته نها به كيكه (كه خواي گه و ره وبالا ده سته)
﴿فَإِلَٰهِي فَآرْهَبُونَ﴾ كه واته هه ر له من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ته نها مولكي خوا به
نه وهی له ناسمانه كان و له زه ويديا به ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا﴾ وه گوپرايه لی به رده وام هه ر بو نه وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَتَّقُونَ﴾ دهی ثايا له غه بیری خوا ده ترسن ؟ ﴿وَمَا يَكُرُّ مِنْ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ وه هه ر چاكه و به هره به كتان
هه بيت نه وه هه مووی له خوا وه به ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ پاشان كاتيك دوو چاری زبان و ناره حه تيه ك بين
﴿فَإِلَٰهِي تَجْعَلُونَ﴾ نه وه په ناو هاوار هه ر بولای نه وه ده بن ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ﴾ له پاشان كاتيك
ناره حه تيه كهی له سه ر لا بردن ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ﴾ كتوپر ده سته به ك له ئيوه ﴿يَرْبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ هاو به ش
بريار ده دن بو په روه ردگار يان (وده گه رينه وه سه ر بی باو هری) ﴿۱۱﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لینان گہری) با بیباور و سپلہ بن بہرامبہر تہوہی پیمان بہ خشین
 ﴿فَتَسْمَعُوا مَقْصُوفَ تَعْمُونَ﴾ وہ (لہ دونیادا) رابویرن جا لہ مہو دوا دہ زانن (چیپان لی دہ کہین) ﴿۵۵﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَنْفَعُونَ﴾ وہ (بت بہرستان) بؤ تہو (بت) انہی کہ ہیچ نازانن دادہ نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا زَفَّاهُمْ﴾
 بہ شیک لہوہی کہ نیمہ پیمان بہ خشوون (لہ خواردن و خواردنہوہ) ﴿ثَالِثَةً لِّسُلُكٍ مِّمَّا كُنْتُمْ
 تَقْتَرُونَ﴾ سویند بہ خوا پرسیار تان لی دہ کریت لہ سہر تہو درؤو بوختانہی کہ ہلٹان دہ بہ ست ﴿۵۶﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾ تہو (بت بہرستانہ) کچان بؤ خوا دادہ نین (و دہ لٹن فریشتہ کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ پاک و بیگہ ردی بؤ خواو بؤ خوشیان چیپان پی خوشہ (دایدہ نین کہ
 حزیان لہ کورہ) ﴿۵۷﴾ ﴿وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ ہر کاتی یہ کیٹ لہوانہ مز گیتی کچی پی بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ روی رہش دائہ گہریت و بؤ خوی پیش دہ خوانہوہ ﴿۵۸﴾ ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ﴾
 خوی دہ شاریتہوہ لہ خہ لکی ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبَّيْتُمْ﴾ لہ بہر تہو مژدہ خراپہی پتی دراوہ (بہ گومانی
 خوی) ﴿أَيُّسِيكُمُ عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (تہو کچہ) بیہنیتہوہ بہ سہر شور (ی بہ خنوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زیندہ بہ چالی کات ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن نای چہند خراپہ تہو بہر بارہی دہ یدہن! ﴿۵۹﴾
 ﴿لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بؤ تہوانہ ہدیہ کہ بروایان بہرؤزی دواپی نی یہ ﴿مَثَلُ السَّوْءِ﴾ نموونہی خراپ
 ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نموونہی ہمرہ بہر زیش ہر بؤ خواپہ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ہہر تہو (خوا)
 زالی بہدہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿۶۰﴾ ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وہ تہ گہر خوا خہ لکی سزا بدایہ ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾
 بہ ہوی سستہم (و پی بروایی) یانہوہ ﴿مَّا تَرَكُوا عَلَيْهِمَ مِنْ دَابَّةٍ﴾ ہیچ گیان لہ بہری (مروف) یکی لہ سہر
 (زہویدا) نہ دہ ہینشت ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بہ لام دواپان دہ خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراویان ہات (رؤزیان تہواو بوو) ﴿لَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً﴾ ہیچ
 کات و ساتیک دوانا کہون ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ و پیشیش ناکہون ﴿۶۱﴾ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وہ تہوان
 شتی بؤ خوا دادہ نین کہ خویان حزی لی ناکہن ﴿وَنَصِيفُ الْيَسْتَفِيدُ الْكَذِبِ﴾ وہ زمانیان بہ درؤ دہ لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ کہ بیگومان پاداشتی زور چاک ہر بؤ تہوانہ ﴿لَا جَرَمَ أَن لَّهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راستہ
 و گومانی تیدانی یہ (پاداشتی) تہوانہ ہہر ناگری (دؤزخ) و زوو بہ پلہ دہ برین (بوی) ﴿۶۲﴾
 ﴿ثَالِثَةً لِّسُلُكٍ مِّمَّا كُنْتُمْ تَقْتَرُونَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی پیغہ مہر انمان نار دووہ بؤ سہر گہ لانی پیش تو
 ﴿فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَاهُمْ﴾ جاشہ یتان کردہوہ (خراپہ کان) یانی بؤ رازاندنہوہ ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویہ تہ مرو (شہ یتان) پشتیوانیانہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بؤ تہوانہ سزای سہختی بہ نازار ہدیہ ﴿۶۳﴾
 ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وہ نیمہ قورٹانمان نہ نار دؤتہ خوارہوہ بؤت ﴿إِلَّا لِّتُبَيِّنَ لَهُمُ﴾ مہ گہر بؤ تہوہی
 روونی بکہ یتہوہ بؤ خہ لکی ﴿الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ تہوہی کہ تبایدا جیاواز بوون ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وہ تارینمونی و میہرہ بانیش بیت بؤ کہ سانئ کہ باوہر دینن ﴿۶۴﴾

﴿وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وہ خواہ تاسمانہ وہ بارانی باراندو وہ ﴿فَأَخْيَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْنِهَا﴾ جابہ و (بارانہ) زہوی زیندو و کردہ وہ دواہی تہ وہی کہ مردبو و ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہ مہ دا ﴿لَا يَذَرُ الْقَوْمَ يَسْمَعُونَ﴾ نشانہ و بہ لگہیہ کی روون ہدیہ بؤ کہ سانیٹ کہ (راستی) دہ بیستن ﴿وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾ وہ بہ راستی لہ نازہ و مالاتیشدا بؤ ئیوہ بہند و ناموژگاری ہدیہ ﴿شُعْبَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ لہ وہی لہ ناو سکی دایہ بہ ئیوہی دہ نو شین ﴿مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمْلَبَنَّا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ لہ نیوان سروان (ہیسی) و خویندا شیریکی پاکسی بی خہ و شتان ہی دہ نو شیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وہ لہ بہرو بوومہ کانی دار خورما و پزہ کانیٹ ﴿تَسْخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنہ وہی) سہر خوشکہری لی دروست دہ کەن ﴿وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ وہ پوزی و بزئوی پاک و چاکیشی (لی) دروست دہ کەن وەك میوژ و دوشاو ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بہ راستی لہ وہ دا نشانہ ہدیہ بؤ کہ سانیٹ کہ تیدہ گەن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وہ بہروہر دگارت سرووش (ئیلہامی) کرد بؤ ہنگ ﴿أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ کہ لہ چیا کاندہ خانو و (بؤ خوت) ساز بدہ ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ و لہ (کونی) دارو درہ ختہ کان لہ و (شوین) انہی کہ خہ لکی دروستی دہ کەن (بؤی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ باشان لہ ہہمو و بہرو بوومیک ہمژہ ﴿فَأَسْلِكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا﴾ تہوسا تہ و پنگایانہی بہروہر دگارت بگرہ بہر بہمل کہ چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ لہ سکی تہ و (ہنگانہ وہ) دیتہ دہر ﴿ثُمَّ رَأَتْ مِنْهُ أُتُنًا﴾ خواردنہ وہ بہک (ہہنگوین) کہ پزہنگہ کانی جیاوازہ ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ کہ شیفای تیدایہ بؤ خہ لکی ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگو مان لہ وہ دا نشانہی گہورہ ہدیہ بؤ کہ سانیٹ کہ بیر دہ کەنہ وہ ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ﴾ بیگو مان خوا ئیوہی دروست کردو وہ و باشان دہ تان مرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمرِ﴾ وہ ہہندیٹ لہ ئیوہ (زور بیر دہ بی تا) دہ گہرینریتہ وہ بؤ لاواز ترینی تہ مەن ﴿لِيَكُنِيَ لَكُمْ لَعْنَةً بَعْدَ عَلِيمٍ شَيْئًا﴾ بؤ تہ وہی لہ پاش زانین ہیچ شتیک نہ زانیت (ہہمو و شتیک لہ بیر بجیتہ وہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا زانای بہ توانایہ ﴿وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وہ خوا فہ زلی ہہندیٹکانی داوہ بہ سہر ہہندیٹکاندا لہ (پیدانی) رزق و پوزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَازِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ جائہ وانہی کہ فہ زلی خودایان بہ سہرہ وہیہ و رزق و پوزیان زورہ بہشی بہندہ کانی لی نادہن ﴿فَهُمْ فِي سَوَاءٍ﴾ تابہ ہوی تہ وہ وہ تہ وان (بہندہ کان و) تہ مان بہ کسان بن تیدا ﴿أَفَبِعَمَلِهِمْ تَبَحَّخْذُونَ﴾ دہی نایا تہ وانہ ٹینکاری چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوا دہ کەن؟ ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ خوا لہ پزہ گہزی خوتان ہاوسہری بؤ بہدی ہیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْزِلِكُمْ بَيْنَ وَحَقَّةٍ﴾ وہ لہ زن و ہاوسہرہ کانتان کوپو نہ وہی بؤ فہراہم ہیتاون ﴿وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ رزق و پوزی پاک و خوشی پیدا وون ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہ وان ہہر بہ ناہق و بہ تال باوہر دینن ﴿وَبِعَمَلِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وہ بہ چاکہ و نیعمہ تہ کانی بی باوہر و سپلہن ﴿

﴿وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نه‌وان له‌جیاتی خوا شتانی ده‌پرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ رِزْقًا﴾ که‌خواه‌نی هیچ
 رزق و پوزیه‌کی نه‌وان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نه‌له‌ ناسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (پوزیان بدهن) ﴿فَلَا تَضُرُّوهُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ که‌واته وینه‌بو خوا مه‌هیننه‌وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌پراستی خوا ده‌زانیت و ثبوه‌نازانن ﴿صَضَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌بنده‌یه‌کی خواهن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ که‌توانای به‌سهر هیچ شتیکدا نه
 ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا رِزْقًا حَسَنًا﴾ له‌گهل که‌سینکی (باوه‌ردار) که‌رزق و پوزی چاکمان پی دابیت له‌لایه‌ن
 خومانه‌وه ﴿فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ نه‌ویش له‌و (پوزیه‌ی بیه‌خشیت به‌نهینتی و ناشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ نایا نه‌و دووانه‌یه‌کسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زور به‌بیان نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ وه‌هروه‌ها خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌دوو
 پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَتَىٰ كَرْمًا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ به‌کینکیان لالی زگماکی به‌که‌توانای به‌سهر هیچ شتیکدا نییه
 ﴿وَهُوَ كُلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ﴾ و نه‌و (پیاوه) نه‌رك و باره‌به‌سهر خواونه‌که‌یه‌وه ﴿أَيْنَمَا يُوْجِهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ به‌ره‌و
 هه‌رشوینیک بینیری هیچ خیر و چاکه‌یه‌ک ناهینیتته‌وه ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ نایا نه‌و که‌سه
 به‌کسانه له‌گهل که‌سینک فرمان به‌داد گه‌ری بدات ﴿وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و نه‌و (که‌سه) له‌سهر
 رینگه‌یه‌کی پراست بیت ﴿وَلِلَّهِ عِثَابُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ههر بو خوا به‌نهینتی و به‌نهانیه‌کانی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وه‌هاتنی پوزی دوایش (به‌لای خواوه) ﴿إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هَوَاقِرٍ﴾ هه‌ره‌کو چاو تروکانیک وایه‌یان نزیک تر له‌وه‌ش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ به‌پراستی خوا به‌سهر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خواه‌وه‌خوا به‌که‌ثبوه‌ی له‌سکی دایکتان ده‌ره‌هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ که‌هیچ‌تان نه‌ده‌زانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه‌(خوا) گوی و چاو و دلی پیدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بو نه‌وه‌ی سوپاسی (خوا) بکه‌ن ﴿أَلَمْ يَرْوِا إِلَى الظَّيْرِ﴾ نایا نه‌وان سه‌رنجی بالنده‌یان نه‌داوه؟
 ﴿مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْا السَّمَاءِ﴾ که‌چون له‌هه‌وای ناسماندا رام هینراون ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتجگه له‌خوا
 کنی رایان ده‌گریت (به‌و ناسمانه‌وه) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌پراستی له‌و (پراگیر کردنه) دا
 چهند نیشانه و به‌لگه‌هه‌یه بو نه‌وانه‌ی باوه‌ردینن ﴿۷۸﴾

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ وہ خواہ مالہ کانتانی کردوہ بہ جی دانیشن و حہ وانہ وہ ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ وہ لہ پیستی نازہ لیش دہ وارو پہ شمالی بؤ فہ راہم ہیتاون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (ہلہ دریت و دہ گوئزرتہ وہ) بہ ٹاسانی لہ پورزی کتچ و بار کردنتانداو لہ پورزی مانہ وہ ونیشتہ جی بونتاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ وہ (سازاندویہ تی بؤتان) لہ خوری و کولکی (تہ و نازہ لانہ) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتًّا﴾ وہ لہ سووہ کانیاں شتومہ کی ناو مال کہ کہ لکی لی و ہر دہ گرن ﴿إِلَىٰ حِينٍ﴾ تا ماوہ یہ کہ ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ وہ خواہ وہی کہ دروستی کردوہ سیہری زوری پہ خساندوہ بؤتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَّا﴾ وہ لہ چپا کاندہ پہ ناگا و تہ شکہ وتی بؤ بہ دی ہیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ﴾ وہ سازیداوہ بؤتان جل و پؤشاکینک کہ دہ تان پاریزی لہ گہرما ﴿وَسَرَائِلَ تَقِيَكُمُ الْبَأْسَ﴾ ہر وہا جل و پؤشاکینک کہ لہ کاتی جہنگدا دہ تان پاریزیت (لہ دوزمنان) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نا بہ و جوڑہ چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوی تہ واو دہ کات بہ سہر تانہ وہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہ وہی مل کہ چ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ﴾ تہ وسا تہ گہر تہ وان پرویان و ہر گنپرا تہ وہ بینگومان تہ وہی لہ سہر تویہ تہ نہا ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ راگہ باندنی ناشکرای (ٹاینہ کہ تہ) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ تہ وانہ بہ ہرہ کانی خوا دہ ناسن (و دہ زانن) ﴿ثُمَّ يُكْرَفُونَ﴾ پاشان ٹینکاری دہ کہن ﴿وَأَكْفَرُهُمْ الْكُفْرُونَ﴾ وہ زوربہی تہ وانہ ہر بی باوہ پرن ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ پورٹیک دی ٹیمہ لہ ہر ٹومہ ٹیک شایہ ٹیک (پینگہ مہرینک) یان بؤ دہ نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وسا مؤلہ ت نادریت بہ وانہی باوہ پریان نہ ہیتاوہ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی و ہر ناگیریت ﴿وَإِذَارَةُ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ وہ کاتی تہ وانہی ستمیان کردوہ و سزای دوزخ دہ بینن ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نہ سزاکہ یان لہ سہر سووک دہ کریت نہ مؤلہ تیش دہ درین ﴿وَإِذَارَةُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ وہ کاتینک تہ وانہی کہ ہاوبہ شیان داناوہ پہر ستراوہ کانیاں دہ بینن ﴿قَالُوا﴾ دہ لین ﴿رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا﴾ تہی پہر و ہر دگارمان تہ وانہ پہر ستراوہ کانمانن ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِن دُونِكَ﴾ کہ ٹیمہ ہاوارمان لی تہ کردن لہ جیاتی تو ﴿قَالَ قُلُوا لِيهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ﴾ تہ مجا تہ و (پہر ستراوانہ) ووتہ یان ٹا راستہ دہ کہن (و دہ لین) بہ راستی ٹیوہ ﴿لَا كَذِبُوتَ﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ هَٰذَا السَّلَامُ﴾ وہ لہ و پورژہ دا ہموو گوپراہی لی و ملکہ چی تہ نوٹینن بؤ خوا ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَقَاكِلُهُمْ﴾ وہ وون دہ بیت لیان تہ و درویانہی کہ ہہ لیان دہ بہ ست (لہ دونیادا)

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوانەى كە بێ باوەر بوون و بەرگری خەلكیشیان كردوو
 لەپێگەى خوا ﴿زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگە لە سزا كەى خوێان سزایان بۆ زیاد دەكەین ﴿يَمَّا
 كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ لەبەر ئەوەى كە خراپە کاریان دەكرد ﴿وَيَوْمَ تَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وە ئەو
 پرۆزەى كە ئێمە لە هەر ئوممەتێك شایەتێك (پێغه مەبەرتك) دەنێرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بۆ سەریان
 لە خوێان (كە شایەتیان لێ بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ وە تۆش دەهێتین (ئەى موحەممەد
 ﷺ) بە شایەت لە سەر ئەوانە ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وە ئێمە قورئانمان ناردۆتە خوارە وە بۆت
 ﴿يَتَّبِعُوا كُلَّ شَيْءٍ﴾ كە پر وون كەرە وە بە بۆ هەموو شتێك ﴿وَهُدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وە پێنموونی
 و مێهرەبانى و مژدە بە بۆ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بە پراستى خوا فرمان دەدات
 بە دادگەرى و بە چاكە ﴿وَالْأَيْمَانِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بە بەخشین بە خەزم و خوێش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ﴾ وە (خوا) بەرگری دەكات لە داوێن پێسى و خراپە و دەست درێژى ﴿يُعْظَمُ لَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ تَذَكَّرُونَ﴾
 ئامۆزگاریتان دەكات بۆ ئەوەى پەند وەر گەرن و بیركەنەوہ ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾
 وە بە ئێتى خوا بە جى یێن كاتى كە بە لێن دەدەن ﴿وَلَا تَقْصُوا أَلَا يَمُنَ﴾ و بە لێن و پەیمانە كاتنان مەشكێن
 ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لە پاش بەستن و دووپاتكردنەوہ بیان ﴿وَقَدْ جَعَلَكُمْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا﴾ لە كاتێكدا
 خواتان كردووہ بە شایەت و چاودێر بە سەر خۆتانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ﴾ بە پراستى هەر چى
 دەكەن خوا دەیزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَصَّتْ عَنْ رَبِّهَا﴾ وەك ئەو (ئافەرەتە) مەبەن كە پێسە كەى كردوہ
 بە خورى ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ كُنَّا﴾ لە پاش بادان و پرستن و شەتەك دانى ﴿تَخْذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلْتُمْ بُيُوتَكُمْ﴾
 سۆتندو پەیمانە كاتنان دەكەن بە هۆى ناپاكى و فر و فیل لە نێوانتاندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ لەبەر
 ئەوەى دەستەو كۆمەلێك زۆر تر و بەهێز ترە لە دەستەو كۆمەلێكى تر ﴿إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا بەوہ
 تاقیتان دەكاتەوہ ﴿وَالْيَبِيتَنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وە سۆتند بە خوا لە پرۆزى دوایدا بۆتان پر وون دەكاتەوہ
 ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ئەوەى كە ئێوہ تیایدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 وە ئەگەر خوا بیویستایە ئێوہى دەكرد بە یەك ئوممەت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ بە لام (خوا) هەر
 كە سێكى بۆت گومرەى دەكات (بە هۆى سەر كەشى خۆیەوہ) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر كە سێكىشى
 بۆت پێنموونی دەكات ﴿وَلَنُثَبِّلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وە سۆتند بە خوا پر سيارتان لى دەكریت لەوہى
 كە دەتەنەوہ

﴿وَلَا تَسْخِذُوا أَنْفَكُمْ﴾ وہ سوئند و پیمانان مہ کن بہ ہوی ﴿دَخَلَا بَيْتَكُمْ﴾ غہ درو ناپاکی
 لہ نیوان یہ کتردا ﴿فَقَرَّلَ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تاپی لہ پاش جینگیر بوونی (لہ سہر باوہر) ہلنہ خلیسکی
 ﴿وَتَذُوقُوا السُّوءَ﴾ و سزاو نارہ حہ تی نہ چہ ژن ﴿يَمَاصِدُّ دُثْرَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہرہ لستی
 کردنتان لہ ربیازی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (تہ گہر و ابن) سزای زور گہورہ تان بؤ دہ بیت ﴿إِنَّمَا
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ بہرہ لستی تہ وہی کہ لای خوا ہدیہ چاکترہ بؤ تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر
 ثبوتہ بزائن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکہ) ہرچی لای ثبوتہ تہ واو دہ بیت تہ فہوتیت
 ونامیتیت بہ لام تہ وہی لای خواہ ہر دہ میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سوئند بہ خوا
 تہ وانہی کہ بہ تارام بوون پاداشتیان دہ دہینہ وہ ﴿يَا أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہ پاداشتی چاکتر لہ
 کردہ وہ کانیان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَى﴾ ہر کہس لہ نیر یان لہ می کردہ وہی چاکی
 کرد بیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و بر واداریش بوو بیت تہ وہ سوئند بہ خوا
 بہ ربانیکی خوش دہیان ژہ نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سوئند بی پاداشتیان بدہینہ وہ بہ چاکتر
 ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہ وہی کہ تہ وان دہیان کرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (تہی مو حہ ممہ دہ) ﴿كَاتِبِكَ
 وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ تہ وانہی کہ باوہر یان ہینا وہ ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و تہ نہا پشت
 بہ ہر وہ رد گاریان دہ بہ ستن ﴿إِنَّمَا سَأَلْتُهُمْ عَلَى الَّذِينَ﴾ تہ نہا دہ سہ لاتی بہ سہر تہ وانہ دا ہدیہ
 ﴿يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ کہ تہ و (شہیتان) دہ کہ نہ دؤست پشتیوانی خویان و تہ وانہی بہ ہوی
 تہ وہ وہ بوونہ تہ ہا وہ لدانہر ﴿وَإِذَا بَدَأْتُمْ آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾ ہر کاتیک ٹایہ تیک لہ جئی ٹایہ تیکی
 تہر دا دابہ زنین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ﴾ وہ خوا چاکتر دہ زانی چی دہ نیریتہ خوارہ وہ ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
 مُفْتَرٍ﴾ دہ لنین تو لہ خوتہ وہ درو ہلہ بہ سستی بہ ناوی خواوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیہ) بہ لکو
 زور بہ بیان ہیچ نازائن ﴿فَلَنَنْزِلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلنی جوہرہ ٹیل دایہہ زاندوہ ﴿مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ لہ لایہن
 بہر وہ رد گارتہ وہ بہرہ لستی ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا تہ وانہی باوہر یان ہینا وہ دامہ زراویان بکات
 ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینموونی و موزدہش بیت بؤ موسولمانان ﴿

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دہ زانین کہئو (بی باوہ پرانہ) دہ لئین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ ہر نادہ می یہ (ئم قورٹانہی) فیری (موحہ ممہد) دہ کات (مہ بہ سستیان
 کابراہ کی پومی بوو) ﴿لِسَانَ الَّذِي يُلْجِدُونَ إِلَيْهِ أَغْجَمٌ﴾ کہ چی زمانی ئو کہ سہی ئو وہی
 دہ دہ نہ پال عہ جہ می یہ ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ وئم (قورٹانہ) ش بہ زمانی عہ رہی ہار او و پروون
 (دابہ زیوہ) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ئو وانہی کہ ہر وایان بہ نایہ تہ کانسی خوا
 نی یہ ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوا ی گہ ورہ رینموونیان ناکات، و سزای سہ ختی بو
 نامادہ کردوون ﴿إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بینگومان تہ نہا ئو وانہ دروہ لدہ بہ ستن بہ ناوی
 خواوہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ کہ باوہ پریان بہ نایہ تہ کانسی خوا نی یہ ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و ہر خویان دروزنن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ ئو کہ سہی بی باوہ پری بہ خوا لہ پاشان
 باوہ پریٹانی ﴿إِلَّا مِنْ أَكْثَرِ﴾ مہ گہ کہ سینک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دلشی
 دامہ زراو نارام بیت بہ باوہ پری ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ بہ لام کہ سنی دلی خوش و شادمان
 بیت بہ بی باوہ پری ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئو وہ بہر خہ شسم و قینی خوا کہ و توون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گہ ورہ یان دہ بی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئم (ہر پہ شہیہ) لہ بہر ئو وہیہ بہ راستی ئو وانہ
 ﴿أَسَاءَ حَبُوبًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دونیا یان لا خوشہ و یستر بوو لہ زبانی پورزی دواپی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و بہ راستی خوا رینموونی کہ سانی بی باوہ پری ناکات ﴿وَأُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ﴾ ئو وانہ کہ سانیکن ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوہ بہ سہر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَنْصَرِهِمْ﴾ و بہ سہر گوئی و چاویاندا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وہ ہر ئو وانہ بی ناگیان ﴿وَلَا جَرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راستہ و بینگومان ئو وانہ لہ پورزی دواپیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہر ئو وانہ
 زہرہ مہندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ پاشان بہ راستی پەرورہ دگارت بو ئو وانہی کوچیان
 کردوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاش ئو وہی سزا دران پاشان جیہاد و تی کوشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و بہ نارام بوون بینگومان پەرورہ دگارت لہ دواپی ئو وہ ﴿لَقَدْ قُورٌ
 رَجِيءٌ﴾ لی بوردہی مہرہ بانہ (بزیان) ﴿۷۰﴾

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا مِنْ رَبِّهَا وَتُخَدِّلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ بہر گری لہ خوی
 دہ کات ﴿وَتُؤْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وہ ہمہ موو کہ سینک ہرچی کردیت پاداشتی تہ واوی و ہر دہ گری
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و تہ وان ستم میان لی ناکریت ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْنَةً﴾ خوا نموونہ ہی ہینا و تہ وہ
 بہ (خہ لکی) گوند و شارنک ﴿كَانَتْ أَمْتَةً مُطْمَئِنَّةً﴾ کہ ہینم و دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا﴾
 رزق و پوزی زوری بڑ دہات ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ لہ ہمہ موو شوینیکہ وہ ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾ کہ چی
 بہرانبہر چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوا ناسو پاس و سپلہ بوون ﴿فَأَذَقَهَا اللَّهُ﴾ جا خوا بہ و ہویہ وہ کردی
 بہ بہر (خہ لکہ کہ) یدا ﴿لَيْتَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ پو شاکی برسیتی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾
 لہ بہر تہ و کردہ وانہی کہ دہ یان کرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی پیغہ مہرینکیان
 لہ خویان بڑ ہات ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ کہ چی باوہریان ہین نہ ہینا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا سزا گرتنی
 لہ کاتیکدا ستم کار بوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ جا لہ و بڑیویہی خوا ہین ی بہ خشبوون بخون
 ﴿حَلَّالًا طَيِّبًا﴾ کہ حہ لال و پاکہ ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و سو پاسی چاکہ و نیعمہ تی خوا بکہن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَاءَ تَعْبُدُونَ﴾ نہ گہر نیوہ ہر تہ وہ دہ بہرستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بینگومان
 (خوا) تہ وہی حہرامی کردوہ لہ سہر تان تہ نہا مردارہ وہ بوو ﴿وَالذَّمَّ وَالْحَمَّ الْخَنِيزِيرِ﴾ و خوین
 و گوشتی بہراز ﴿وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ و تہ وہی (کہ سہر براوہ) ناوی غہیری خوا لی ہینراوہ
 ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَعْضٍ وَلَا عَادٍ﴾ بہ لام ہر کہ سینک ناچار بوو (لہ و حہرامانہ بخوات) ہین دہست دریزی
 و زیادہ روی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ تہ وہ بینگومان خوا لی بور دہی مہرہ بانہ ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 وہ لہ خوتانہ وہ نہ لہین ﴿لِمَا نَنْهَيْكُمُ أَنْ تَكْذِبَ﴾ تہ وہی کہ بہ زمانتاندا دیت بہ درو ﴿هَذَا
 حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ تہ وہ حہ لالہ و تہ وہ حہرامہ ﴿لِتَقْرَؤُا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بڑ تہ وہی درو ہلہ بستن
 بہ دہم خواوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْرَؤُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بہ راستی تہ وانہی درو ہلہ بستن بہ ناوی خواوہ
 ﴿لَا يَقْلِحُونَ﴾ پزگار نابن ﴿مَنْعَ قَلِيلٍ﴾ (لہ دنیا دا) رابور ادنیکی کہم (یان دہی) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ (لہ دوا پوز دا) سزای سہختیان بڑ ہدیہ ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ لہ سہر تہ وانہی کہ جوولہ کہ
 بوون ﴿حَرَّمَ مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ حہرامان کرد (لییان) تہ وہی کہ باسمان کردوہ بڑت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش
 (دابہ زینی تہم ثابہ تہ) ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وہ نیمہ ستممان لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 بہ لکو خویان ستم میان لہ خویان دہ کرد ﴿

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيِّبِ﴾ پاشان بہ راستی پەرورہ دگارت بۆ ئەوانەى ﴿عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خراپەیان کردووہ بہنە قامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى ئەوہ گەر پاونەتەوہ و تۆبەیان کردووہ ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کرداری خۆیان چاک کردووہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پەرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لە پاش ئەوانە ﴿لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لیسور دەى مېھرەبانە ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ بہ راستی ئیبراھیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بۆ خۆى) ئوممەتێک بوو گوێپرایەل و فەرمانبەردار بۆ خوا ﴿حَنِيفًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ لا دەربوو لەھەموو ئاینیکی ناھەق و ھەرگیز لەھاوبەش دانەران نەبووہ ﴿شَاقِرًا لِلْعَمِلِ﴾ شوکرانە بۆئى (خوا) بووہ لەبەر امبەر ناز و نېعمەتەکانیدا ﴿لَجَّيْنَاهُ وَهَدَّاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەویش ھەلى بۆارد و ڕینگەى راستى نیشان دا (کە ئیسلامە) ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وە ئێمە لە دنیا دا نېعمەت و بەھرى چاکمان پى بەخشى ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وە بہ راستى ئەو لە پۆزى دوايشدا لە پىزى چاکاندايە ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نىگامان بۆ کردیت ﴿أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ کە پەسەرەوى ئیبراھیم بکە ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکە پاک و راست بوو بەھىچ جۆرى لەھاوبەش دانەران نەبوو ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بىگومان (پىزگرتنى) پۆزانى شەممە تەنھا لەسەر ئەوانە دانرا ﴿لَا تَخْلُقُوا فِيهِ﴾ کە جىاواز بوون تىايدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وە بہ راستى پەرورہ دگارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُم﴾ دادوہرى دەکات لە نىوانياندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە پۆزى دوايدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لەوہى کە ئەوان تىايدا جىاواز بوون ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خەلکى) بانگ بکە بۆ پىسازى پەرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بە دانايى و بە ئامۆزگارى جوان و چاک و شىرىن ﴿وَيُخَذِّلُهُمْ﴾ وە لەگەلىان بدوى (موجادەلە بکە) ﴿بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بە چاکترىن شىوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بىگومان پەرورہ دگارت خۆى چاک دەزانى ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بەوانەى گومرا بوون ولاياندا وە لە پىنگاکەى ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وە ھەر خۆشى زانايە بەوانەى لەسەر پىنگای راستى ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ﴾ وە ئەگەر تۆلەتان سەندەوہ ﴿فَعَا فَبَإِمْثَلٍ مَا عُوِفْتُمْ بِهِ﴾ ئەوہ بە ئەندازەى ئەو سستەمەى دژتان کراوہ تۆلە بکەنەوہ ﴿وَلَيْتَ صَبَرْتُمْ﴾ وە ئەگەر ئارام بگرن ﴿لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ئەوہ باشترە بۆ ئارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وە (ئەى موحەممەد ﷺ) دان بەخۆتدا بگرە ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئارام گرتنە کەشت ھەر بە (يارمەتى) خوايە ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خەفە تيان بۆ مەخو ﴿وَلَا تَكُ فِي صِيقِ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بەو فیل و پىلاناھەش دەیکەن دل تەنگ مەبە ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستى خوا لەگەل ئەوانەى کە خۆیان پاراستوہ (لە تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ھەر وەھا لەگەل ئەوانە شىدايە کە خیر خواز و چاکە کارن ﴿۲۸۱﴾

سورہ قی ﴿الْإِسْرَاءُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاک و بیگہ ردی بؤ نہ وزاتہی کہ شہ و پرہوی کرد ﴿يَعْبُدُونَهُ لَيْلًا﴾ بہ بہندہی خوی
 لہ شہ و نکدا ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ مزگہ وتی حہرامہ و ہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بؤ مزگہ وتی (الاقصى) لہ (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ کہ دہ ورو بہ ریمان پسرؤز و فہر دار
 کردوہ ﴿لِيُرِيَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بؤ نہ و ہ ی ہتدیک لہ بہ لگہ و نشانہ پروونہ کانی خؤمانی نشان بدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہر نہ و بیسہری بینایہ ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكَتَابَ﴾ و ہ تہ وراتیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و ہ نہ و (تہ وراتہ) مان کردہ ہؤی رینموونی بؤ نہ و ہ ی
 ئیسرائیل ﴿الَّتِي تَخْذُوا مِن دُونِي وَكَيْلًا﴾ (پیمان و وتن) کہ بیتجگہ لہ من کہ س مہ کہ نہ پشتیوانی
 خؤتان ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ (نہی) نہ و ہ ی نہ و کہ سانہی کہ لہ گہ ل نوح (لہ کہ شتیدا)
 ہہ لمان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَّاتٌ عَبْدًا مَسْكُورًا﴾ بہ راستی نوح بندہ یہ کی زؤر سوپاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نہ و ہ کانی ئیسرائیلمان ناگادار کردو ہہ و المان پیدان لہ نامہ کہ یاندا
 ﴿لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ کہ سویند بہ خوائیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہوی دا دوو جار ﴿وَلَتَعْلَنَّ
 عُلُوكَ كَيْدًا﴾ و بیگومان بہر ز دہ بنہ و ہ و زال دہ بن (بہ سہر خہ لکی دا) بہ بہر ز بونہ و ہ یہ کی زؤر گہورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتیک یہ کہ مین بہ لنین (لہ و دووانہ) ہات (کہ بہ لیتان پندراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا﴾ دہ بنیرنہ سہرتان چہند بہندہ یہ کی خؤمان ﴿أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ کہ خواہنی
 دہ ست و ہ شاندنکی بہ تینن لہ جہنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالِ الدِّيَارِ﴾ نہ مجا نہ وانہ دہ گہرین بہ ناو
 وولانہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾ و ہ نہ و ہ بہ لیتنکی بہ دی ہتیرا بوو ﴿فَمُرَّدِّدًا إِلَى الْكُرَّةِ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان جارنکی ترئیوہ بہ سہریاندا زال دہ کہینہ و ہ ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ و ہ دارایی
 و کورپی زؤرتان ہن دہ بہ خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ تُقْيِيرًا﴾ و ہ لہ شکر و کہستان (لہ جاری پیشو و)
 زؤرتر دہ کہین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ﴾ نہ گہرئیوہ چاکہ بکہن نہ و ا چاکہ بؤ خؤتان دہ کہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ و ہ نہ گہر خرابہ ش بکہن نہ و ا (سزاکہی) ہر بؤ خؤتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتنی بہ لیتنی (سزا و تؤلہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ﴾ بؤ نہ و ہ ی پہ زارہ و خہفہ ت
 بہر و خسارتانہ و ہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ و ہ بؤ نہ و ہ ی بچنہ و ہ ناو مزگہ وتی نہ قصاوہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چؤنیک لہ جاری یہ کہ مددا چوونہ ناویہ و ہ ﴿وَلِيَسْتَوُوا أَمَاعًا لَّوْا تَسِيرًا﴾
 و ہ بؤ نہ و ہ ی ویرانی بکہن بہ ویران کردنکی گہورہ ﴿۷﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ﴾. نومید وایه پەروەردگار تان پەرحمان پەس بکات (ئەگەر بگەرێنەو بەزۆی خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدُّوْهُنَّ ذُنُوبًا﴾. ئەگەر بگەرێنەو (بۆ سەر تاوان) ئێمەش دەگەرێنەو (بۆ سزادانان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ﴾
 حەسیرا. وە دۆزەخمەن کرد بە بەندیخانە بۆ بێ باوەڕان ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾. بەراستی ئەم قورئانە
 رێنموونی دەکات ﴿لِلَّذِينَ هُمْ عَنْهُ﴾. بۆ رێباز و بەرنامەیەک کە راست تریه. ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾. و مۆردەش
 دەدات بە و باوەڕدارانە ی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾. کە کردەو و چاکەکان دەکەن ﴿أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾. کە بەراستی
 پاداشتی گەورەیان بۆ هەیە ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾. وە بەراستی ئەوانە ی کە باوەڕیان نیە ﴿بِالْآخِرَةِ﴾. بەرۆزی
 دوا یی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾. سزایەکی سەختمان بۆ ئامادە کردون ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ﴾. وە ئادەمی نزاو
 هاوار بۆ شەر و خراپە دەکات ﴿دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾. (هەر وەکو) داوا و نزا کردنی بۆ خێر و چاکە ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾.
 وە ئادەمی هەمیشە هەر پەلەبەتی ﴿وَجَعَلْنَا الْبَلَّ وَالْفَقَارَ يَتَنَبَّهْنَ﴾. شەو و ڕۆژمان کرد بە دوو نیشانە ی (گەورە ی
 دەسەلاتی خودا) ﴿فَمَحْوَاةٌ آيَةٌ الْبَلِّ﴾. ئەمجان نیشانە ی شەومان تارێک کرد (یا سەریبەو) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ الْفَقْرِ مَبْصُورَةً﴾.
 و بەلگە و نیشانە ی ڕۆژمان ڕووناک کردەو ﴿لَتَتَّبِعُوا أَفْضَالَ مِمَّنْ رَبُّكُمْ﴾. بۆ ئەو ی بەشۆین ڕۆزی پەروەردگار تاندا
 بگەرێن ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَذَابَ الْيُسُفِّينَ وَالْجَبَابِ﴾. وە بۆ ئەو ی ژمارە ی سالتەکان و حیسابی (مانگ و شەو و ڕۆژەکان)
 بزانن ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ قَصَصْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾. وە ئێمە هەموو شتی کمان بە ڕوون و پەوانی باس کردووە (بۆتان) ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمْنَهُ لَغْوُ رَبِّهِ﴾.
 (چاکە بێت یا خراپە) ﴿وَنُخْرِجُهُ لَمَّا مَرَّتْ الْفِتْنَةُ﴾. وە لە ڕۆزی دوا ییدا بۆی دەردەهێنن ﴿يَكْتُبُ الْفِتْنَةَ مَشُورًا﴾.
 نامە یەک کە بە کراو یی (و هەموو کردەو و کانی تێدا نوسراو) و دەبێتیت ﴿أَفَرَأَيْتَكَ﴾. (پە ی دەووتریت)
 نامە کەت بخوێنەرەو ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِنَفْسِكِ أَيَّامٌ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾. ئەم ڕۆ خۆت بە سبب کە مو حاسە بە ی خۆت بکەیت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾. هەر کەس رێنموونی و هیدایەتی وەر گرتبێت ئەو بە بێگومان رێنموونی
 و هیدایەتە کە ی (سوود و قازانجە کە ی) هەر بۆ خۆی دەبێت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾. و هەر کە سبب گومرا
 بووبێت ئەو بە بێگومان (زیان و سزا کە ی) هەر بۆ خۆی دەبێت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾. وە هیچ کە سبب گوناھکار
 گوناھ ی هیچ کە سبب تر هەلنا گرتیت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾. ئێمە هەر گیز سزای (بەندەکان) نادەین ﴿حَتَّىٰ تَبْعَثَ﴾
 رَسُولا. هەتا پیغەمبەر نە ئێرین (بۆیان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾. وە کاتێک بمانەوێت ﴿أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً﴾. (دانیشتوانی)
 شار و گوندێک لە ناو بیهین ﴿أَمْرًا مَّرْفُوعًا﴾. فەرمان دەدەین (بە گوێرا یەلی و کردەو ی چاک) بە دەوڵە مەندە
 خراپە کار و زۆردارە کانی ﴿فَقَسَّوْا فِيهَا﴾. کە چی ئەوان یاخی دەبن و لە فەرمان دەردەچن ﴿حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾.
 جا بریاری (سزادان) پێیست دەبێت بۆ (دانیشتوانی) ئەو شار و گوندانە ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾. جا ئەو سا و یرانیان
 دەکەین بە وێران کردنیکی ئەو او ﴿وَكُنَّا أَهْلُهَا﴾. وە زۆر (گەل و مبللەت) مان لە ناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ﴾
 نُوحٍ. لە چەرخی کانی پاش نوح ﴿وَكُنْ بِرَبِّكَ يَذُنُّوْبٌ عَبَادُهُ﴾. پەروەردگار ت بە سە بە گوناھ ی بەندە کانی
 ﴿خَيْرًا بَصِيرًا﴾. کە ناگادار و بینایە ﴿﴾

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سینک تہ نہا ژبانی دونیای بویت ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا﴾ لہم (دونیا) دا زو و ہی ی دہ دہین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ تہوہی بمانہوئی بؤ ہر کہ سینک ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان بؤ سازداوہ ﴿يَسْلُبْنَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لزومہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانہ خوا ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سینکیش مہ بہ سستی رُوزی دواپی بووینت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ و ہہ و لی بؤ بدات بہ و جوزہی شایستہی تہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہر داریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعِيَهُمْ مَّشْكُورًا﴾ نائہ وانہ کردوہ و تیکو شانہ کہیان و ہر گیراوہ (لای پەر و ہر دگاریان) ﴿كَلَّا نُؤْتِيهِمْ دَهَبًا خَشِينَ بِهٖ هُمُوعًا﴾ ﴿هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ﴾ تہ وانہ (کہ ہر دونیایان دہ ویت) و تہ وانہش (کہ رُوزی دواپیان دہوئی) ﴿مِنْ عَطَا رَبِّكَ﴾ لہ بہ خششی پەر و ہر دگارت (لہم دونیایہ دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَا رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ بینگومان رُوزی و بہ خشرای پەر و ہر دگارت ہر گیر قہ دہ غہ کراو نہ بووہ ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ (تہی مو حہ مہد ﷻ) سہ رنج بدہ چؤن ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہ زلی ہہ ندیکیانمان داوہ بہ سہر ہہ ندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ و ہ بینگومان پلہ کان لہ رُوزی دواپیدا گہ و ہ ترہ و فہ زلہ کانیش گہ و ہ ترن ﴿لَا تَحْمِلْ مَعَ اللَّهِ الْإِهَاءَ الْآخَرَ﴾ (تہی نادہمی) لہ گہل خوا دا پەر ستر اوئکی تر مہ پەرستہ ﴿فَتَقَعُوا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ تہ گینا دہ بیتہ لزومہ کراوئکی سووک و رسوا ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ و ہ پەر و ہر دگارت برپاری داوہ ﴿الَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا﴾ کہ ہیچ شتیک نہ پەرستن بینجگہ لہ تہوہ ﴿وَبِالْآلِئِينَ إِحْسَنًا﴾ و ہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکن ﴿إِنَّمَا يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ تہ گہر بہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہہ ردو و کیان لای تو پیرسوون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ﴾ قسہی ناخوشیان ہی مہ لی تہ نانت توفیش ﴿وَلَا تَهَمَّ لَهُمَا﴾ و ہ تیان مہ خورہ و پیناندا ہلہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی نہرم و شیرینیان (لہ گہلدا) بہ کار بیتہ ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی خو بہ کم زانین و میہرہ بانیتیان بؤ رابخہ ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلی تہی پەر و ہر دگارم رہ حمیان ہی بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہر چؤنیک تہوان منیان پەر و ہر دہ کرد بہ مندالی ﴿رَبُّكَ أَغْلَزَ بِنَانِي نُفُوسِكُمَا﴾ پەر و ہر دگارتان چاک دہ زانیت بہ ہرچی لہ دل و دہر و ناندہ ہہیہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ تہ گہر تئوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان بیت ﴿قَالَ لَهُ كَانَ لِلْأَوَّيَيْنِ عَفْوًا﴾ تہوا بینگومان تہوہ (خواہیہ) لی بور دہیہ بؤ توبہ کاران ﴿وَأَنِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ﴾ و ہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمَسْكِينِ وَآلِنَ السَّبِيلِ﴾ (ہر و ہا مافی) ہہ ژارو ریبواریش ﴿وَلَا تَبْذُرْ نَبْذِيرًا﴾ زیادہ رہ ویش مہ کن ﴿إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ﴾ بہ راستی زیادہ رہوان ﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾ دؤست و برای شہیتانہ کائن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانیش بہرانبہر (ناز و نیعمہ تہ کانی) پەر و ہر دگاری ہہ میہ سہلہیہ ﴿٧﴾

﴿وَمَا تَعْصَرُ عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گھر پروت وەر گنیرا له وانه (له بهر نه داری) ﴿الْبَيْعَةَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾
 چاوه پروانی به خششی و پوزیه ک بویت له لایه ن پهروه رد گارته وه ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا﴾ نه وه قسه ی
 جوان و نه میان له گه لدا بکه ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وه ده ست مه که کؤت به گه ردنتدا
 (واته ده ست قوو چاوو مبه له خیر کردندا) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ وکراوه و بهر له لاشی مه که
 به ته وای (هه رچیت هه به بیده به خه لکی) ﴿فَتَقَعْدَ مَلُومًا مَحْسُورًا﴾ تا نه بیته که سبکی لومه کراوی
 هیچ به ده سته وه نه ماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به راستی پهروه رد گارت ﴿يَسْطُرُ الزُّرُقَ﴾ بزق و پوزی فراوان
 ده کات ﴿لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بؤ هه که سبک که به ویت و وه ته نگی ده کات بؤ هه که سبکی به ویت
 ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستی نه وه هه میشه ناگا و بینایه به به نده کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
 وه پؤله کانتان مه کورن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ له ترسی هه ژاری و نه داری ﴿لَعَنَ تَرَفُّهُمْ وَآيَاكُمْ﴾ نیمه پوزی
 نه وانیش و نیوهش ده ده بین ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَاتِبٌ كَبِيرٌ﴾ به راستی کوشتنی نه وانه (نه و مندا لانه تان)
 هه له و تا وانیکی گه وره به ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزُّنَىٰ﴾ و نزیککی زیناش مه که ونه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾
 به راستی نه وه کرده و به کی زور ناشیرین ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و بنگه به کی پیس و خراپه ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وه که سبک مه کورن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که خوا کوشتنی نه وای حرام کرده
 مه گه به (هویه کی) راست و په وانه بیت (وه که نه گه هاتوو که سبکی کوشتبوو، یان له ناین
 پاشگهز بپوه وه، یان شووی کردبو و یان ژنی هیتابوو زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ جا هه که سبک
 به نا هق و ستم لی کراوی کورزا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَاهُ سُلْطَانًا﴾ نه وه ده سه لاتمان داوه به خوا ونه که ی
 (به سه ر بکوره که دا) ﴿فَلَا تُسْرِفُوا فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خوا ونه که ی زیاده پوزی نه کات له توله سه ندنه وه دا
 (نه گه ره فووی کرد پاش نه وه نه چیت توله ی لی سه نه ته وه، وه نه گه کوشتیشیه وه به جوانترین
 شپوه بیکوریتیه وه و پازی بیت به بریاری خودا هه رچونیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکه
 به راستی نه و (خوا ونه) یار مه تی دراوه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیککی مالی هه تیو مه که ونه وه
 ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گه به چاکترین شپوه نه بیت (که بریتی به له پاراستن و بهر هم هیتانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
 أَشَدَّهُ﴾ هه تا (هه تیوه که) ده گانه که مالی ژیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وه فا بکه ن به به لین
 و په یمانه کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ به راستی (خوا ونه) به لین و په یمان لپیر سر او بهر امبه ر به لینه کانی
 ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾ وه کاتیک که پتوانه ده که ن (بؤ خه لکی) به ریک و پیککی پتوانه بکه ن
 ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتِكُمْ﴾ و کیشانهش بکه ن به ته رازوی راست و دروست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ نه مه
 (بؤ تیوه) چاکترو ناکامیشی باشتره (له دنیا و قیامه تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شوین
 شتیک مه که وه که زانیاریت ده باره ی نی به ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ به راستی گوئی و چاو و دل
 ﴿كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ هه موو نه وانه (خوا ونه کانیان) بهر پر سیارن لیان ﴿وَلَا تَقْفُ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا﴾ وه مه پؤ به زه ویدا به فیز زلی و شانازی وه ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکه) به راستی تو نه ده توانی
 زه وی کون که بیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ وه نه ده گه به ته شاخه کان له درنژیدا ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ﴾
 هه موو نه وای باسکرا خراپه کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای پهروه رد گارت نابه جی و بیزراوه ﴿۱۷﴾

﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ ۱؎ نہ وہ (ی کہ باس کرا) ہندیکہ لہو دانایی وحیکمہ تہی کہ
 پروہ ردگارت نیگای کردوہہ بئوت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ۲؎ وہ هیچ پروہ ستر اوینکی تر لہ گہل
 خوادا مہ پروہ سترہ ﴿فَتَأْتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ ۳؎ نہ گینا فری دہ دریتہ ناو دوزہ خہوہ ﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ ۴؎ بہ لؤمہ کراوی
 ودوور خراوہی لہ بہ زہیسی خوا ﴿أَفَأَصْفَقَدُ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنِ﴾ ۵؎ تابا پروہ ردگارتان پہ گہزی کوپی
 تابہ تہی کردوہہ بہ ثیوہوہ ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا﴾ ۶؎ لہ فریشہ کانیشی دا کچانی بوخوی ہلزار دوہ
 ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ۷؎ بہ راستی ثیوہوہ تہیہ کی زور گہوہ (ونابہ جی) دہ لئین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا
 الْقُرْآنِ﴾ ۸؎ وہ سویند بہ خوا ییگومان (مہ بہ سترہ کانمان) بہ چہند جور ہیناوہ لہم قورٹانہ دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ ۹؎
 بؤ تہوہی بیربکہ نہوہ و ناموزگاری وەر گرن ﴿وَمَا يَذْكُرُوا إِلَّا نَفْسًا﴾ ۱۰؎ بہ لام (خوانہ ناسان) ہەر
 دوور کہوتنہوہ بیان زیاتر دہ بیت (بہو باسکردنہ) ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾ ۱۱؎ (تہی موحمہ مد ﴿سُبْحٰنَہٗ﴾
 بلئی نہ گہر لہ گہل خوادا پروہ ستر اوینکی تر بیوایہ ﴿کَذَٰلِقَوْلُونَ﴾ ۱۲؎ وہ کہ تہو (بت پروہ ستان) دہ لئین
 ﴿إِنَّا لَا نَسْتَعِزُّ﴾ ۱۳؎ تہو کاتہ دہ گہران بہ دواي ﴿إِلَّا ذِی الْعَرْشِ سَیِّدًا﴾ ۱۴؎ پینگایہ کدا بئولای خواوہنی عہرش
 (کہ خواہیہ) ﴿سُبْحٰنَہٗ وَتَعَالٰی﴾ ۱۵؎ پاک و بی گہرد و بہرز و بلندہ تہو (خواہیہ) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ ۱۶؎ لہوہی
 تہو (بت پروہ ستانہ) دہ لئین (دہ بارہی خوا) ﴿عُلُوًّا کَبِيرًا﴾ ۱۷؎ زور بہرز و بلند ترہ ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ
 السَّبْعُ﴾ ۱۸؎ ہەر حہوت ٹاسمانہ کان تہ سیبحاتی خودا دہ کەن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَن فِیْہَا﴾ ۱۹؎ و زہوی و ہەرچی
 لہ ناویانداہیہ ﴿وَإِن مِّن شَیْءٍ﴾ ۲۰؎ وہ هیچ شتیک نیہ ﴿إِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِہٖ﴾ ۲۱؎ کہ تہ سیبحات و سوپاس
 و ستایشی تہو نہ کات ﴿وَلٰکِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَہُمْ﴾ ۲۲؎ بہ لام ثیوہ تہی ناگہن لہ تہ سیبحاتہ کہ بیان
 ﴿إِنَّہٗ كَانَ حَلِیْمًا غَفُورًا﴾ ۲۳؎ بہ راستی خوا ہمیشہ بہ نارام ولہ سہرخو و لیوور دہیہ ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ ۲۴؎
 وہ (تہی موحمہ مد ﴿سُبْحٰنَہٗ﴾) کاتیک قورٹان دہ خوینیت (بہ سہریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِیْنَ﴾ ۲۵؎ دادہ نئین
 لہ نئوان تئو تہوانہ دا ﴿لَا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ۲۶؎ کہ باوہریان بہ پورزی دواہی نیہ ﴿جَحَٰبًا مَّسْجُورًا﴾ ۲۷؎ پردہ بہ کی
 نادیار (دپوشہر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوبِہُمْ﴾ ۲۸؎ وہ دہیدہ یں بہ سہر دلیاندا ﴿اِکَّةً﴾ ۲۹؎ چہند پردہ بہ کی
 زور تہستوور ﴿أَن یَفْقَهُوْهُ﴾ ۳۰؎ بؤ تہوہی لہ قورٹان تہی نہ گہن ﴿وَقِیٰمًا فِیْہِمْ وَقْرًا﴾ ۳۱؎ و گویشیان کہ پدہ کہین
 (تانہ بیستن) ﴿وَإِذَا ذُکِّرْتُ بِرَبِّکَ﴾ ۳۲؎ وہ ہەر کاتیک ناوی پروہ ردگارت دہ بیت (لای تہو بی باوہراندہ دا)
 ﴿فِی الْقُرْآنِ وَحْدَہٗ﴾ ۳۳؎ لہ قورٹاندا بہ تاک و تہ نیایی ﴿وَلَوْ عَلٰی أَدْبَرِہِمْ نَفُورًا﴾ ۳۴؎ بہ بئزاری پشت تہی دہ کەن
 ﴿لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا یَسْتَمِعُونَ بِہٖ﴾ ۳۵؎ نیمہ چاک دہ زانین بؤچی تہوان گوی دہ گرن ﴿إِذْ یَسْتَمِعُونَ إِلَیْکَ﴾ ۳۶؎
 کاتیک گوی دہ گرن لہ تئو (تہی موحمہ مد ﴿سُبْحٰنَہٗ﴾) ﴿وَإِذَا هُرِّجُوا﴾ ۳۷؎ ہروہا کاتیک پیکہوہ چہہ دہ کەن
 ﴿إِذْ یَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ ۳۸؎ کاتئ سترہ کارہ کان دہ لئین ﴿إِن تَدْعُونَا إِلَّا لِأَجْلِ مَّسْخُورًا﴾ ۳۹؎ ثیوہ تہنہا شویننی پیوینکی
 جادو لیکراو دہ کەون ﴿أَنْظُرْ کَیْفَ﴾ ۴۰؎ سہرنج بدہ چؤن ﴿صَرَّفْنَا لَکَ الْأَمْثَالَ﴾ ۴۱؎ نموونہی جورا و جورٹ
 بؤدیننہوہ ﴿فَضَلُّوا﴾ ۴۲؎ سہرنہ نجام گومرا بوون ﴿فَلَا یَسْتَطِیْعُونَ سَبِیْلًا﴾ ۴۳؎ نئیر ناتوانن پینگای راست
 بدوزنہوہ ﴿وَقَالُوا لَا کُنَّا عِظَمًا وَرَفْنَا﴾ ۴۴؎ دہ شلین نایا کاتئ بووینہ ٹیسک پروہ سکینکی پزیو و پتور کاو
 ﴿لَیْسَ بَالْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِیدًا﴾ ۴۵؎ نایا (جاریکی تر) زیندو دہ کریینہوہ و دہ بینہوہ بہ دروہ سکر اوینکی نوی ۴۶؎

﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پنیان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ ئیوه بپن به‌برد یا به‌ئاسن ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا﴾ یان هه‌ر درست کراوئکی ترله‌وه‌ی ﴿يَكْتُبُ فِي صُورِكُمْ﴾ له‌ می‌شک و دلتاندا گه‌وره‌یه ﴿فَسِقُولُونَ﴾ جابینگومان ئه‌وانه ده‌لین ﴿مَنْ يُعِيدُنَا﴾ کئ زیندووومان ده‌کاته‌وه ﴿قُلِ الَّذِي﴾ بلی ئه‌و زاته (زیندووئان ده‌کاته‌وه) ﴿فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ که‌یه‌که‌م جار دروستی کردوون ﴿فَسَيُغْضِوْنَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (به‌لاقرتیه‌وه) سه‌رت بق ده‌له‌قینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و ده‌لین ئه‌وه‌که‌ی ده‌بیت ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی له‌وانه‌یه‌وه (پروژه‌هاتنی) نزیک بیت ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ ئه‌و پروژه‌ی که‌بانگتنان ده‌که‌ن (له‌گوره‌کانتانه‌وه) ﴿فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾ جائئوه‌ش ده‌ست به‌جئ دین به‌ده‌م بانگ کردنه‌که‌وه به‌ سوپاس و سه‌ناکردنه‌وه ﴿وَنُظَرُونَ إِنْ لَيْسَ لَهُمْ وَادٌّ عَنَّا﴾ و واده‌زانن نه‌ماونه‌ته‌وه (له‌دونبادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیت ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌به‌نده‌کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ لَهِ أَحْسَنُ﴾ قسه‌یه‌ک بکه‌ن که‌جوانتر و باشرینی قسه‌بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و ئازاوه ده‌خاته‌نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ به‌راستی شه‌یتان هه‌میشه‌بوئاده‌می ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورمنیکی رون و ناشکرایه ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ به‌روه‌ردگارتان زاناتره به‌ئیه ﴿إِنْ يَشَأْ يُزْهِقْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بیه‌وی ره‌حمتان بی ده‌کات ﴿أَوْ أَنْ يَشَأْ يُعْزِبْكُمْ﴾ یان نه‌گه‌ر بیه‌وی سزاتان ده‌دات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وه ئیمه‌تومان نه‌ناردووه ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ به‌چاودیر و پاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه به‌روه‌ردگارت زاناتره ﴿يَمُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان وله‌زه‌وی دایه ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وه سوئند به‌خوا بینگومان فه‌زلی هه‌ندی له‌پینگه‌مبه‌رانمان داوه ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿وَعَاقِبَتُنَا دَاوُدَ وَزُلُفًا﴾ و زه‌بورمان به‌خشی به‌داوود ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (بی‌باوه‌ران) هاوار بکه‌ن له‌ئه‌وانه‌ی ﴿زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ که‌ئیه به‌خوانان ده‌زانین بیجگه‌له‌خوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا ئه‌وانه ده‌سه‌لاتیان نیه ﴿كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ﴾ به‌لاو زیانتان له‌سه‌ر لابه‌ن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه (ده‌سه‌لاتی) گو‌رانی‌شیان نی‌یه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئیه (نه‌فامانه) هاواریان لی ده‌که‌ن ﴿يَتَّبِعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ أَوْسِيَّةً﴾ ئه‌وانه به‌دوای هو‌کاریکدا ده‌گه‌رینن که‌نزیکیان کاته‌وه له‌به‌روه‌دگاریان ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبُ﴾ کامیان نزیک تره (له‌خواوه و پله‌و پایه‌ی به‌رزتره) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وه به‌هیوا و ئومئیدو ره‌حمی ئه‌ون ﴿وَيَخْلِفُونَ عَذَابَهُ﴾ وله‌سزایشی ده‌ترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ به‌راستی سزای به‌روه‌ردگارت ﴿كَانَ مَحْذُورًا﴾ هه‌میشه‌مه‌ترسی لیکراوه و خو‌لیپاریزراوه ﴿وَأَنْ تَنْزِيلَهُ﴾ وه (خه‌لکی) هیچ شارو‌گون‌دیکمان ﴿إِلَّا أَنْتُمْ مُهْلِكُوهَا﴾ که‌ئیمه له‌ناویان بیه‌ین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ پیش (هاتنی) پروژی دواپی ﴿أَوْ مَعَذُوبَهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان سزایان به‌دین به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ئیلا ئه‌و (سزادانه‌یان له‌ناو بردنه) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ له‌(لوح‌المحفوظ) دانوسراوه ﴿

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وہ هیچ شتیک بہر گری ٹیمہی نہ کردو وہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ نہو موعجزانہ بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگہ لہوہی کہ پیشینہ کان بہ درویان دہزانی ﴿وَأَتَيْنَاهُمُودَ الثَّاقَةِ﴾ ناردمان بڑ (ہوڑی) سہموود نہو حوشترہی ﴿مُبْصِرَةً﴾ کہ (موعجزہ یہ کی) ناشکرا بوو ﴿فَقُلْمُوا بِهَا﴾ کہ چی (باوہریان نہ ہینا و) ستمیان لیکرد و (سہریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ وہ ٹیمہ موعجزہ کان نانیرین ﴿إِلَّا أَخْرِيفًا﴾ مہ گہر بڑ ترساندنہی (نہو گہلہ نہ بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾ (بیریکہرہوہ) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہراستی بہرہردگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ دہوری ہہموو خہلکی داوہ (دہسہ لاتی ہہیہ بہ سہریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ﴾ وہ نہو خہو بینینہی کہ پیشانی تو ماندا (لہوشہو بہویدہا) ﴿إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ ہہرلہ بہر تاقی کردنہوہی خہلکی بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ہہرہوہا نہو درہختہ نہفرین لی کر اوہش ﴿فِي الْفُرَاتِ﴾ کہ لہفورٹاندا باسماں کردو وہ ﴿وَنُحُوفُهُمْ﴾ وہ ٹیمہ (بہو جوڑہ بہلگانہ) نہوانہ دہترستینین ﴿فَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طُعْنًا كَبِيرًا﴾ کہ چی نہو (ترساندنہ) ہیچیان بڑ زیاد ناکات جگہ لہ یاخی بوون و سہرکہشی نہ بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ كَفَّةً﴾ وہ باسی نہو کاتہبکہ کہ ٹیمہ بہفریشہ کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوڑدہ بہرن بڑ نادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نہوانیش یہ کسہر ہہموویان سوڑدہیان برد بیجگہ لہ ٹیبلیس (شہیتان نہ بیت) ﴿قَالَ أَسْجُدْ﴾ ووتی ٹایامن سوڑدہ بہرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا﴾ بڑ کہ سینک کہ لہفور دروست کردو وہ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ﴾ (ٹیبلیس) ووتی پیم بلی و ہہوالم بدہری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ لہ بارہی نہمہوہ کہ پریزی نہوت داوہ بہ سہرمندا ؟! ﴿لَنْ أَخْرَجَنِي﴾ سویند بہخوا نہ گہر دوام بخہیت ﴿إِلَّا بِقَوْلِ الْقِسْمَةِ﴾ تاروڑی دواپی (نہرم) ﴿لَأَخْتَنِيَنَّ دُرِّيَّتَهُ﴾ بہراستی زال نہبم بہ سہر نہوہ کانیدا (بہ گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کہ مینک لہوان نہ بیت (کہ بہندہ تاییہ تہہ کانی خوان) ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خواہ شہیتانی) فہرمووبرو ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنْهُمْ﴾ ساہر کہس لہوان شوینی تو کہوت ﴿فَلَنْ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا﴾ نہوہ بہراستی تولہی ہہمووتان دوزخہ ﴿جَزَاءُ مَا كَفَرُوا﴾ کہ تولہیہ کی پر بہ پرہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ مَنْ أَسْطَغَفْتَ مِنْهُمْ﴾ وہ ہہر کہس لہوانہ کہ دہتوانی گومرای بکہ ﴿بِصَوْتِكَ﴾ بہدہنگت و سہدای (ناہقت) ﴿وَأَجَلَبَ عَلَيْهِمْ﴾ و بدہ بہ سہریاندا و تی یان خوڑہ ﴿بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ﴾ بہسوار و پیادہی لہ شکرہ کہتہوہ ﴿وَشَارَكُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وہ ہاوبہشییان بکہ لہمال و سامان و مندالیاندا ﴿وَعَدَهُمْ﴾ بہلینیشیان ہی بدہ ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بہلام شہیتان بہلینیان ہی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ بہخہلہ تاندن نہ بیت ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بیگومان بہندہ کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ دہسہ لات بہ سہریاندا نی یہ (و ناتوانی گومرایان بکہیت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وہ بہرہردگارت بہ سہ پاریزہرو چاودیر بیت ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ بہرہردگارتان نہو زاتہیہ ﴿يُنْجِي لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْبَحْرِ﴾ کہ کہشتی لہ دہریادا ہاتوچو بندہ کات بڑ ٹیوہ ﴿يَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بڑ نہوہی بگہرین بہدوای ہہندیکہہرہ و روڑی نہودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بہراستی نہو (خواہ) ہہمیشہی میہرہبان وہ بہزہی یہ بہرامہر بہ ٹیوہ ﴿

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہ ریادا تووشی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾ ھموو
 ٲو (بہر ستر اوانہ) ی ھاواریان لی دہ کھن وون دہ بن بیجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا تَخَجَّضُوا إِلَى الْبَرِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گھنہ ووشکانی ﴿أَغْرَضْتُمْ﴾ روو وہر دہ گھرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِسْنُ
 كُفْرًا﴾ (چونکہ) نادہ می ھہ میسہ سہلہ و ناسو پاسہ ﴿أَفَأَمِنْتُمْ﴾ جا نایا ئیوہ ناتر سن و بینا کن
 ﴿أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکایی دا (بوو مہ لہ رزہ) بتانیات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہی) بای توندتان بنیریتہ سہر بہ وور دہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيلًا﴾ پاشان پاریزہ ریکیشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ﴾ نہی نایا دلنیا و بینا کن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُوفِيَهُ﴾ لہ وہی بتان گھرنیتہ وہ ناو دہ ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جار یکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
 سَهْرَتَانِ﴾ (قاصفاتین الزیج) بایہ کی توندو تیزی ویران کھر ﴿فَيَغْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ ٲو سالاہ دہ ریا کہ دانقومتان
 بکات لہ بہر ٲو بی باوہر و سہلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان ناکہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْهِ
 نَبِيعًا﴾ ھیچ کہ سینک کہ داوای تولہی ئیوہ لہ ئیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہی نادہم گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ ولہ ووشکانی و لہ دہ ریادا ھلہ مان
 گرتن (بہ سواری و گہرانمانن) ﴿وَوَرَّرْنَاهُمْ مَتَ الْطَّيْبَتِ﴾ و رورزی پاک و خاویتمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ﴾ وہ فہر لمان داون بہ سہر زورینک ﴿فَمَنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ لہ وشتانہی کہ درو ستمان
 کردون بہ فہر لیکسی گہ ورہ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنْثَى﴾ (بیریاں بخنہ وہ) ٲو رورہی کہ ئیمہ ھموو
 نادہ میہ ک بانگ دہ کہ بن ﴿بِأَمْرِ﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ یانہ وہ (بہ ناوی پھیامہ کہ یانہ وہ) ﴿فَمَنْ اَوْفَى
 كِتَابَهُ يَسْمِعْهُ﴾ جا ھہر کہ سینک نامہی کردہ وہ کہی بدریت بہ دہ سستی راستیہ وہ ﴿فَاُولَٰئِكَ يَفْرُقُونَ
 كِتَابَهُمْ﴾ ٲاٲہ وانہ نامہ کہ یان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ﴾ وہ ستہ میان لی ناکریت ﴿فَتِيلًا﴾ بہ ٲہ ندازہی
 ٲو تالہ باریکہی بہ دہ وری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ اَعْمَى﴾ بہ لام ھہر کہ سینک لہم
 (دونیاہ) دا کوئر بوو بیت (ورنگہی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ اَعْمَى﴾ ٲو وہ ٲو کہ سہ لہ رورزی
 دواشدا کوئرہ ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بگرہ لہ کوئریش گومر اترہ ﴿فَإِنْ كَذَّبُوا بِفِئْتِنُوكَ﴾ وہ بہ راستی
 نزیک بوو ٲو وانہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگامان کرد بوٲ ﴿لِتَقْرَأَ عَلَيْهِ تَاٰوِیْرَهُ﴾
 بو ٲو وہی جگہ لہ قورٹان شتیک بہ دہم ئیمہ وہ ھلہ بستیت ﴿وَإِذَا لَا تَجِدُوا لَكُمْ خَلِيلًا﴾ (ٲہ گہر گوئر اہ لیان
 بوو ٲتیاہ) ٲو وہ لہ و کاتہ دا دہ یان کردیت بہ دوسٹ و خوشہ وستی خویان و (گومر یان دہ کردیت) ﴿وَلَوْ
 اَنَّ اَنْ تَمَنَّكَ﴾ خو ٲہ گہر ئیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَقَدْ كَذَّبْتَ﴾ بہ راستی نزیک بوو تو
 ﴿تَرَكْنَا اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ کہ میٹ بہ لایاندا بچی ﴿اِنْ اَلَذَّقْنَاكَ﴾ جا بینگومان ٲو کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضِعْفَ الْحَبْوَةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) زیان ﴿وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کھوت ﴿عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ یار مہ تی دہرینک بہرانبہر بہ ئیمہ (کہ بہر گری
 ٲو سزایت لی بکات) ﴿۷۵﴾

﴿وَإِنْ كَادُوا﴾ وہ بہراستی نزیك ہوو ٲو (بن باوہر) انه ﴿لَيَسْتَغْفِرَنَّكَ﴾ (بہیلان و دوڑمنایہ تی) نارہحتت
 بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ خاکسی مہ ککہ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بؤ ٲوہی دہرت بکہن لی ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْقَكَ﴾
 جا ٲو کاتہ ٲووانہ نہدہمانہوہ لہ پاش تؤ ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکسی کہم نہ بیئت (خوالہ ناوی دہ بردن) ﴿سُئِلَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ رینگا ونہریتیکہ لہ (ٲیمہوہ) بؤ ٲووانہی کہ نارہومانن. ﴿فَبَلَّغْ مِنْ رُسُلِنَا﴾ لہ
 پیغہ مہر انمان پیش تؤ ﴿وَلَا تَجِدُ لِرُسُلِنَا نَجْوِيًّا﴾ باوو یاسای ٲیمہش گؤرانی بہ سہر دانایہت ﴿أَقْبِرِ
 الصَّلَاةَ﴾ (ٲہی موحمہمہد ﷺ) نوٲڑ بہ جی ٲہینہ ﴿لِذُلِّكَ الشَّمْسِ﴾ لہ کاتی لادانی خور (لہ ناوہ پراستی
 ناسمان) ﴿إِلَى عَسْقِ الْإِيلِ﴾ ہما (ہاتنی) تاریکی شوہ ﴿وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ ہروہہا نوٲڑی بہ یانی (بہ جی
 بیتہ) ﴿إِنْ قُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ بہراستی قورٹان خویندنسی نوٲڑی بہ یانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ ہمیشہ دہیریت
 (لہ لایہن فریشتہ کانی شوہ و پوڑوہ) ﴿وَمِنَ الْإِيلِ﴾ وہ (ٲہی موحمہمہد ﷺ) لہ بہ شیکسی شوہدا
 ﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ ہمستہ شوہ نوٲڑ بکہ بہ قورٹان خویندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ ٲوہ زیادہ نوٲڑی تایبہت بہ ٲوہ
 ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ٲومیدہ وار بہ پەرورہد گارت بشگہ بہ نیتہ ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ پلہو جینگاہہ کی پہ سہند کراو
 (کہ شہ فاعہ تی گہورہ بہ بؤ خہلکی لہ قیامہ ندا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی ٲہی پەرورہد گارم ﴿أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾
 (لہ ہر کار نکدا بووم) راست و چاک ٲیم ٲہنجام بدہ ﴿وَلَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکش ٲیم کونابی
 بیتہ ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ﴾ وہ لہ لایہن خوٲوہوہ بؤم بسازنہ ﴿سُلْطٰنًا قٰصِيْرًا﴾ دہسہ لاتیکی یارمہ تی دہر (کہ زان
 ٲیم بہ سہر ہمہوو کؤ سپینکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وہ بلی ٲاینی راست ہات ﴿وَرَهَقَ الْبَاطِلُ﴾ وہ ٲاینی ناحق و
 بہ تال نہما و پوشت ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوًّا﴾ بہراستی بہ تال ہمیشہ لہ ناوچوہوہ ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءَانِ﴾ وہ لہم
 قورٹانہدا دہنیرنہ خواروہ ﴿مَّا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ٲوہی کہ ہوی شیفہ و مہرہ بانی بہ بؤ پرا داران
 ﴿وَلَا يَزِيْدُ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا خَسَارًا﴾ بہ لام (ہاتنی ٲہم قورٹانہ) بؤستہم کاران ہیچ زیادناکات جگہ لہ خہ سارو مہندی
 نہ بیئت ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ ونیمہ تی خو مان برٲڑین بہ سہر ٲادہمی (بن باوہر دا)
 ﴿أَغْرَضَ﴾ پوو و ہر دہ گپریت (لہ زیکری و یادی ٲیمہ) ﴿وَنَسِيَ بَحْيَانِيَّهٖ﴾ و دوور دہ کہ ویتہوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾
 وہ کاتیک ناخوشتی و زبانی لی بکہوینت ﴿كَانَ يَتُوسًا﴾ زور ناٲومید دہ بیئت ﴿فَلْيُكَلِّمْ﴾ (ٲہی موحمہمہد
 ﷺ) بلی ہمہوو کہ س کار دہ کات ﴿عَلَى شَاكِلِيَّهٖ﴾ لہ سہر سرووشت و (پربازی) خوی ﴿فَرِيضَةً أَعْلٰى بِحَنِّ
 هُوَ﴾ جا پەرورہد گارتان زانترہ بہو کہ سہی ﴿أَعْدَى سَيْبِكَ﴾ کہ پربازہ کہی راسترہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾
 وہ (ٲہی موحمہمہد ﷺ) پرسپارت لی دہ کەن لہ بارہی پوچہوہ (کہ چی بہ) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی پوچ
 لہ کارو فہرمانی تایبہت بہ پەرورہد گارمہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ أَلَمٍ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ ٲیوہ تہنہا کہ مینک لہ زانیاربتان
 ٲی بہ خسر اوہ ﴿وَلَمَّا يَشْتَأ﴾ وہ سویند بہ خوا ٲہ گہر بمانہوینت ﴿لَتَذْكُرَنَّ الَّذِيْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان ٲوہ
 (قورٹانہی) نیگامان کردوہ بؤت ناپہیلین (لہ دل و پەرہ کاندہا) ﴿لَتُرَدَّ إِلَى رُبِّكَ﴾ لہ پاشان دہست ناکہوینت
 ﴿بِهِ عَالِمًا وَكِيلًا﴾ لہ بہرانبہر ٲیمہدا کہ سینک کہ بہر گریت لی بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مہ گہر میہرہ بانئیک لہ لایہن پەر وەر دگار تہ وہ نہ بیت ﴿إِن فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾
 بہ راستی فہزل و چاکہ ہی تہ و بہ سہر تہ وہ گہ و رہیہ ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہی موحمہ مد
 ﴿بَلَىٰ سَوِّتَنَدَ بِخَوَاتِہ گہر ئادہ می و جنو کہ ہہ موو کو بیئہ وہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہ وہی
 ویتہی تہم قورئانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوانن ویتہی تہو بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ ندہ پشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ وہ سویتند بہ خوا ئیمہ ہینا ومانہ تہ وہ بؤ
 خہلکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہم قورئانہ دا ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ لہ ہہ موو جو رہ نموونہ یہک ﴿فَلْيَنظُرِ الْإِنْسَانُ﴾
 کہ چی زوربہی خہلکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفُورًا﴾ جگہ لہ سہلہی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ﴾
 لہم زہویہ دا کانیا ویکمان بؤ ہلنہ قولیتی ﴿أَوَتَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَنَحْنُ﴾ یان باخیکت
 بیت لہ دارخورما و تری ﴿فَتَفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خَلْجًا لِّهَا فَتَجِيرًا﴾ و چہند روبریک ہلقولیت لہ نیوان
 درختہ کانیدا بہ خو ر ہر وات ﴿أَوْ تَسْقِطُ السَّمَاءُ﴾ یان ئاسمان ہر وختی ﴿كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كَسَفًا﴾
 بہ سہر ماندا ہہر چؤن لافت لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَوْ تَأْتِي بِآلِهَةٍ كَفَّةٍ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بیتی ﴿فَبَيِّنَا﴾ روو بہ روو (بیان بینن) ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیکت بیت
 ﴿مِّنْ زُخْرٍ﴾ رازاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر زبیتہ وہ بؤ ئاسمان ﴿وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ﴾
 وہ ہہر گیز باوہر نایتین بہ بہر زبونہ وہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ نُزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ ہہتا بہ یامیکمان
 بؤ نہ ہیتیتہ خوارہ وہ خو مان بیخوینینہ وہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہی موحمہ مد ﴿بَلَىٰ پَاسِی
 وینگہردی بؤ پەر وہر دگارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ ئایا من (شتیکی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلُكُمْ﴾ جگہ لہ ئادہ میہ کی
 نیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہو شتانہم نیہ بہ لکو من تہنہا مرقوئیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہلکی نہ کرد ﴿أَن يُّؤْمِنُوا﴾ لہ وہی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہرینموونی و ئاینی حہ قیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ وہی دہ یان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چؤن خوا ئادہ میہک بہ پیغہ مہر دہ نیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 مَلٰئِكَةٌ يَّسْمَعُونَ مَقْطُوعِينَ﴾ بلی تہ گہر لہ زہوی دا فریشتہ ہہ بواہیہ و بہ دلتیایہ وہ (تیایدا) بگہر انایہ
 (بہ ویتہی ئادہ می) ﴿لَنرٰنَا عَلٰیہِم مِّنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ئاسمانہ وہ دہ مان ناردہ خوارہ وہ بؤ یان ﴿مَلَكًا﴾
 رَسُوْلًا﴾ فریشتہ یہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾ بلی بییان خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بِتَبِيِّ
 وَبَيْنَكُمَا﴾ لہ نیوان من و ئیوہ دا ﴿إِنَّہُ كَانَ بِعَبَادِہِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ میسہ بہ ناگادار و بینایہ
 بہ بہ ندہ کانی ﴿۱۱﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خواہ یتیموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر نہو کہسہ یتیموونی کراوہ (بہراستی)
 ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ہر کہسبش خواہ گومراہی بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُنَّ﴾ نہوہ ہر گیز دہست ناکہ ویت بویان
 ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگہ لہ خواہ دوست و یارمہ تی دہرانیک ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وہ لہ روزی دوا پیدا
 حہ شریان دہ کہین ﴿عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ بہسہر پرومہت و دہم و چاویاندا ﴿عُصِمَا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾ کہ کویر و لال
 و کہرن ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوینی نیستہ جیان دوزہ خہ ﴿كُلَّمَا حَبَتِ﴾ ہر جارنک (دوزہخ) بلیسہی
 بنیشیتہوہ (دامریتہوہ) ﴿زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسہی ناگرہ کہیان بز زیاد دہ کہین ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم﴾ نہوہ تولہی
 نہوانہیہ ﴿يَا نَهْمُ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نہہیتا بہنایہ تہ کانی نیمہ ﴿وَقَالُوا أَآلَاكُنَا﴾ و دہیان ووت
 نایا نہ گہر نیمہ بوینہ ﴿عِظْمًا وَّرُفَاتًا﴾ نیک و پروسکی پارہ پارہی رزیو ﴿أَهَٰذَا الْمَوْءُودُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ نایا
 نیمہ جارنکی تر زیندوہ دہ کرینہوہ بہدروست کردنکی تازہ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ نایا نہوانہ نہیانزانیوہ
 بیگومان نہو خواہی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ ناسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ﴾
 یشاہر ﴿دَسَلَاتِ دَارٍ﴾ بہ توانایہ کہوتنہی نہوانہ دروست بکاتہوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ آجَلًا﴾ وہ کات و ماوہیہ کی
 دیاری کردوہ بویان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَنَّى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ بہ لام ستہ مکاران ہیچیان
 ناویت بی باوہری نہ بیت ﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ﴾ بلی نہ گہر نیوہ ﴿تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَتِي﴾ خواہنی خہزینہ کانی
 چاکہ و نیمہ تہ کانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَمْ تَسْكُنْ﴾ نہو کاتہ دہنانگریتہوہ (لہ بہخشین) ﴿حَشَبَةُ﴾
 ﴿الْإِنْقَادِ﴾ لہ ترسی خہرج بوون و تہواو بوون ﴿وَكَاثِبُ الْإِسْنِ قُتُورًا﴾ وہ نادہمی ہمیشہ پڑدہ و چروکہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ سویند بہ خواہ بہراستی بہخشیمان بہ مووسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو موعجزہی پروون
 و ناشکرا ﴿فَتَقَبَّلَ بِحَبْلٍ مِّنْ سَعْدٍ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) دہی ہر سیار لہ نہوہی ئیسرائیل بکہ (سہبارت بہروداوی
 مووسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتن (مووسا) ہانہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ تہمجا فیرعون پنی ووت
 ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی تہی مووسا من و اگومان دہبہم کہ تو جادو لی کراو بیت ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتِ﴾
 (مووسا علیہ السلام) فہر مووی سویند بہ خواہ بیگومان تو دہزانی ﴿مَا أَرْزَلَهُمْ لَآءَ﴾ ہیج کہس
 نہم موعجزانہی نہ نار دوتہ خواہوہ ﴿إِلَّا رِبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ جگہ لہ بہرور دگاری ناسمانہ کان
 وزہوی نہ بیت کہ پروونکہرہوہن (بؤ خہلکی) ﴿وَأَنَّى لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہراستی من دلنیام کہ تو ﴿يَفِرْعَوْنُ مَشْبُورًا﴾
 تہی فیرعون لہ ناو دہجبت ﴿فَارَادَ أَنْ يَنْفِرَ هُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعون ویستی کہوا (مووسا
 و کوملہ کہی) دہر کات لہ زہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا﴾ بتر نیمہش فیرعون و نہوانہی لہ گہلی
 بوون ہہ موویانمان خنکاند لہ دہریادا ﴿وَقُلْنَا مَنْ نَّعْبُدُ﴾ تہوسا لہ ہاش خنکاندنیان و وتمان ﴿لَبَّىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾
 بہ نہوہی ئیسرائیل ﴿أَسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾ نیستہ جی بن لہو زہویہی (کہ فیرعون ویستی دہر تان کات لی ی)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ رَعْدُ الْآخِرِ﴾ جا کاتنک بہلینسی روزی دواپی ہات ﴿جَنَّتَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾ تہوسا ہہموتان پیکہوہ
 (بؤ داد گای خوا) دینین ﴿

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہہق ناردو تہ خوارہوہ ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ﴾ وہ بہحق و راستیش ہاتو و تہ خوارہوہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان پڑوانہ نہ کردوہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بہمورڈہ دہرو ترسیتہر نہ بیت ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾ وہ قورٹانمان بہش بہش بؤت ناردوہ ﴿لِيَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بؤ ٹہوہی بیخوینیتہوہ بہسہر خہلکیدہ ﴿عَلَىٰ مَكِّي﴾ بہ لہسہر خوئی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہو شنیوہ دابہزاند ﴿قُلْ أَمْثُلُ آبَاءِهِ﴾ (ٹہی موحمہد ﷺ) پیان) بلیٰ باوہر بیتن بہم (قورٹانہ) ﴿أَوْ لَا تَتُومِنُوا﴾ یان باوہری پی نہ ہیٹن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بہراستی ٹہوانہی کہ زانیارییان پی بہخسراوہ ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ لہپیش ٹہم (قورٹانہ) دا ﴿إِذْ أَنزَلْنَاهُ عَلَيْهٖ﴾ کاتینک (قورٹان) بخوینریتہوہ بہسہریاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ سُجَّكًا﴾ بہچہسپانی دہکہون بہرودا بہسورڈہ بردن ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وہ دلین پاک و بیگہردی بؤ پەرورہر دگارمان ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ بہراستی ہمیشہ بہلبتی پەرورہر دگارمان بہدی دیت ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ يَبْكُونَ﴾ وہ دہکہون بہسہر پڑودا و دہگرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ و (قورٹان) ہمیشہ ملکہچیان بؤ زیاد دہکات ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ﴾ بلیٰ نزا و ہاوار لہخوا بکہن ﴿أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان ہاوار لہ پڑہمان بکہن (بہکسانہ) ﴿أَيُّ مَآثِدَعُوا﴾ بہسہر کامیان نزاو ہاوار داوای لی بکہن ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى﴾ چونکہ ہر بؤ خواہیہ ہمموو ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾ لہنویر کردنتدا دہنگ بہرزمہ کەرہوہ ﴿وَلَا تَخْشَوْنَ بَهَا﴾ و بہنہیتیش مہیکہ ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا رینگاہیک ہلبریرہ (بہشنیوہ بہک خوت گوت لہخوت بیت) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وہ (ٹہی موحمہد ﷺ) بلیٰ ہمموو سوپاس و ستایش ہر بؤ خواہیہ ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا﴾ زاتینک کہہیچ مندالنکی بؤ خوی ہر بار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و ہیچ ہاوبہشینیکی نہ بووہ ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ لہ مولک و بادشاہیتدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ﴾ ہیچ دؤست و یارمہتی دہرینکی نہ بووہ ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہبہر بی دہسہ لاتی ﴿وَكَبِيرَةٌ تَعْجَبًا﴾ (کہواتہ) خوا زور بہگہورہ بگرہ ﴿

سورہ قی الکہنف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندهی مہربان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ہمموو سوپاس و ستایش بؤ ٹہو خواہیہ ﴿أَنْزَلَ﴾ کہ ناردوویہ تہہ خوارہوہ ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الکتب ﴿قُورْثَانِ بؤ سہر بہندکہی خوی (موحمہد ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تیدا دانہناوہ ﴿قِيَمًا﴾ (کتیبینیکی) راست و پایہ دارہ ﴿لِيُنذِرَ بِأَسَاسِدِيدًا﴾ بؤ ٹہوہی بہ سزایہ کی زور بہتین بترسیتیت (ٹہوانہی کہہ باوہری پی ناہیتن) ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہ لایہن خوہوہ ﴿وَرَبِّشَرِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مژدہش بدات بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہ کردوہ چاکہ کان ٹہنجام دہدن ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ بہمہی کہہ پاداشتیکی چاکیان بؤ ہدیہ ﴿مَتَرَكِينَ فِيهِ آيَاتًا﴾ لہو (بہہشتہ) دا بی پڑانہوہ دہمیتنہوہ ﴿وَيُنذِرَ﴾ الکتب ﴿وہ (بؤ ٹہوہی) کہہ سانینک بترسیتیت ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ کہ دہیان ووت خوا پڑولہی بؤ خوی ہر بار داوہ ﴿

﴿مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویان زانا بون بنی ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿كَثُرَتْ كَلِمَةً﴾ چ قسمہ کی
 (بوختا نیکی) گہ ورہیہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہ دہ میان دہ ردہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ
 لہ درق هیچ شستکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بَدِيعُ خَلْقِكَ﴾ جا لہ واندہ خوت لہ ناوہری ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِمْ﴾
 لہ بر کردہ وہی نہ وان ﴿إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا﴾ نہ گہر نیمان نہ ہیسن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَنفًا﴾ بہم قورثانہ
 لہ داخ و خہ فہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہ راستی نیمہ ہرچی و ابہ سہر زہوی یہ وہ
 کرد و ومانہ ﴿زِينَةً لَّهَا﴾ بہ زینہ ت و جوانی بؤ زہوی ﴿لِيَتَبَوَّهَ﴾ بؤ نہ وہی خہ لکی ناقی بکہینہ وہ
 ﴿إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہ وہی جوانرو چاکترہ؟ ﴿وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا﴾ وہ بہ راستی نہ وہی
 و ابہ سہر زہویہ وہ نیمہ ہہ مووی دہ کہین ﴿صَعِيدًا جُرُزًا﴾ بہ زہویہ کی تہ ختی ووشک و برنگ
 ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ثایا وات زانی ﴿أَن أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ﴾ کہ ہاوہ لانی نہ شکہوت و تابلو
 (نہو بہ ردہی ناویانی تیا نو سرا بوو) ﴿كَأَنَّهُمْ لَبَتُوا نَحْبًا﴾ نہ وان لہ ناو نیشانہ کانی نیمہ دا شستکی
 سہر سورہیتہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتی کؤمہ لہ گہ نجیک پہ نایان بردہ بہر
 نہ شکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَمِنَ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان نہی پەرورہ دگارمان لہ لایہن خوتہ وہ
 پرحمہ تیکمان پی بیدخشہ ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وہ فہراہم بیتہ بؤمان لہم کارہی کہ واین تیایدا
 پنی راست و بزگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ جا نیمہش (دو عاکہ یانمان گیرا کردو) پەرہمان
 ہیتا بہ سہر گویناندا ﴿فِي الْكَهْفِ مِائِينَ عَدَدًا﴾ لہو نہ شکہوتہ دا چہند سال (خہ ومان لی خستن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾
 لہ پاشان خہ بہرمان کردنہ وہ ﴿لِنُعَلِّمَهُ﴾ بؤ نہ وہی دہر یخہین ﴿أَيُّ الْحِزْبَيْنِ﴾ لہو دوو
 ناقمہ کامیان ﴿أَخَصَىٰ لِمَا آتَيْنَاهُمَا﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویان دہ زمیرن (لہ نہ شکہوتہ کہ دا) ﴿ثُمَّ﴾
 ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ نیمہ بؤت دہ گیرینہ وہ ﴿نَبَأَهُ بِالْحَقِّ﴾ ہہ والی نہ وان بہرینک و راستی ﴿إِنَّهُمْ فَتْيَةٌ﴾
 بہ راستی نہ وانہ کؤمہ لہ لاوینک بوون ﴿أَمْ سَأُلَبِّسُهُمْ﴾ باوہر یان ہیتا بوو بہ پەرورہ دگاریان ﴿وَزِدْنَاهُمْ﴾
 ہڈی ﴿نِیمَہش رینموونیمان زیاد کردن﴾ ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و دلیانمان بہ ہیز کرد (لہ سہر
 نہو باوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہ کاتیکدا ہہستان و پاپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان پەرورہ دگاری نیمہ
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورہ دگاری ٹاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿لَن نَّدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ نیمہ ہہر گیز
 بینجگہ لہو پەرستراوینکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا﴾ (نہ گہر جگہ لہ خواشتی تر بہرستین)
 سویند بہ خوا نہ و کاتہ درؤمان ووتوہ ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا﴾ نائہ وانہ گہ لہ کہی نیمہن ﴿أَتَّخَذُوا مِنْ﴾
 ﴿دُونِهِ إِلَهًا﴾ بینجگہ لہ خوا پەرستراوی تریان بؤ خویان بریار داوہ ﴿لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ﴾ دہی با بویان
 بیہیتنہ وہ ﴿بِسُلْطَانٍ بَيْنٍ﴾ بہ لگہ و نیشانہی پروون و ناشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ﴾ دہی کئی سستم کارترہ لہو
 کہ سہی ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درق ہہ لہبستی بہ دہم خوداوہ ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسَّاهَآ عَنْكَ لِإِلْعَابِآءِ رَبِّكَ ۚ وَلَآ إِلَآهَ إِلَّا هُوَ ۚ سَآءَ مَا يَكُونُ لِمَن يَدْعُوهُ سِوَا هُوَ﴾ (پاش سہ دان سال) ثا بہ و شیوہ خہ لکمان ناگادار کرد بہ سہ ریاندا
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا اللَّهُ حَقُّهُ﴾ بؤ تہ وہی بزائن کہ بنگومان بہ لیتی خواہ استہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَآءَ لَآ رَیْبَ فِیْہَا﴾
 وہ دلبابن کہ پوزی دوایی گومانی تیدانیہ ﴿إِذِی تَنْزَعُونَ مِنْہُمْ﴾ (خہ لکی مان ناگادار کرد
 بہ سہ ریاندا) لہ کاتیکدا تہ و خہ لکہ کیشہ یان بوو لہ ننیوان خویاندا ﴿أَمَرُہُمْ﴾ دہ ربارہ یان
 ﴿فَقَالُوا أَتُؤْتُونَهُم مِّنْ سَمٰۤیٍۭ﴾ جا (ہہ ندیکیان) ووتیان چہ ند خانوویہ کیان بہ سہ رہ وہ دروست بکہن
 ﴿رَبُّہُمْ أَعْلَمُ بِہُمْ﴾ پەرورہ دگاریان ناگادار ترہ پی یان ﴿قَالَ الَّذِیْنَ عَلَبُوا عَلَىٰٓ أَمْرِہُمْ﴾ تہ وانہی کہ زان
 بوون بہ سہ ر کار و باری تہ و کومہ لہ دا ووتیان ﴿لَنَتَّخِذَنَّ عَلَیْہُمْ مَّسٰۤجِدًا﴾ بنگومان مزگہ و تیکیان
 بہ سہ رہ وہ دروست دہ کہین ﴿سَیَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَّآیَعُہُمْ کَلْبُہُمْ﴾ تہ وسا ہہ ندیکیان دہ لنین (تہ و لاوانہ)
 سنی کہ سن و چوارہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَ سَادِسُہُمْ کَلْبُہُمْ﴾ وہ ہہ ندیکی تریان
 دہ لنین پینچ کہ سن و شہ شہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿رَجَمَآ بِالْغَیْبِ﴾ تہ مانہ قسہی بی بہ لگہن (تفہ نگ
 بہ تاریکہ شہ وہ و دہ نین) ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَۃٌ وَّثَمٰنُہُمْ کَلْبُہُمْ﴾ ہہ ندیکی تریان دہ لنین تہ وانہ حہ و ت
 کہ سن ہشتہ مہ کیان سہ گہ کہ یانہ ﴿قُلْ رَبِّیْٓ اَعْلَمُ بِعَدَّتِہُمْ﴾ (تہی مو حہ مہ د) بلی پەرورہ دگام
 زانترہ بہ ژمارہ یان ﴿مَا یَعْلَمُہُمْ اِلَّا قَلِیْلٌ﴾ کہ میٹ نہ بیت لہ خہ لکی کہ س ژمارہ یان نازانیت
 ﴿فَلَا تُعٰرِ فِیْہُمْ﴾ کہ واتہ (تہی مو حہ مہ د) لہ بارہ یانہ وہ دہ مہ قالی مہ کہ ﴿اِلَّا مَرَّۃً ظٰہِرًا﴾ جگہ لہ
 دہ مہ قالیہ کی ناشکر او ناسان (تہ نہا تہ وہ بلی کہ لہ قور ناند بؤت ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَفِیْ فِیْہُمْ مِّنْہُمْ اَحَدًا﴾
 وہ لہ بارہ یانہ وہ پرسیار لہ کہ سیان (خواہن نامہ کان) مہ کہ ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍۭ﴾ بؤ (کردنی) ہبچ
 شتیک مہ لی ﴿اِنِّیْ قَاعِلٌ ذٰلِکَ عَدًّا﴾ بنگومان من سبہ ننی تہ و شتہ دہ کہم ﴿اِلَّا اَن یَّشَآءَ اللّٰهُ﴾ مہ گہر
 (لہ گہ لی دا بلیت) تہ گہر خواہیہ ویت ﴿وَاذْكُرْ رَبَّکَ اِذَا نَسِیْتَ﴾ ہہر کاتی (اِن شاء اللہ) ت لہ بیر چو و
 کہی بیرت ہاتہ وہ بلی ﴿وَقُلْ عَسٰی اَنْ یَّہْدِیَنَّ رَبِّیْ﴾ بلی تومیندہ وارم پەرورہ دگام رینمو ونیم بکات
 ﴿لِاَقْرَبَ مِنْ ہٰذَا رَشَدًا﴾ بؤ رینگاہیہ کی نزیکتر (لہ راستی) لہ مہ ﴿وَلِیُّوْا فِی کَہْفِہُمْ﴾ (تہ و کومہ لہ
 لاوہ) مانہ وہ لہ ناو تہ شکہ وتہ کہ یاندا (بہ خہ و تووی) ﴿فَلَمَّا تَرٰہُمْ سِنِیْنَ﴾ ماوہی سنی سہ د سال
 (بہ سالی ہہ تاوی) ﴿وَاَزْدَادُوْا فِیْ سَعًا﴾ نو سالی تریشیان زیاد کرد (تہ گہر بہ سالی مانگی عہرہ بی حیساب
 بکرت) ﴿قُلْ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِیْسُوْا﴾ بلی خوا زانترہ بہ ماوہی مانہ وہ یان ﴿لِلّٰهِ غَیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 تہ نہا بؤ خواہیہ زانینی نہیتی ناسمانہ کان و زہوی ﴿اَبْصِرْ بِہٖ وَاَسْمِعْ﴾ نای (خودا) ج بینا و بیسہرہ
 ﴿مَا لَہُمْ مِّنْ دُوْنِہٖ مِنْ وَلٰیٍّ﴾ بنبجگہ لہ (خوا) ہبچ ہشتیوانیکیان بونیہ ﴿وَلَا یُشْرِکْ فِی حُکْمِہٖۤ اَحَدًا﴾
 کہ سیش ناکات بہ ہاوبہ شی خوی لہ فہرمانی دا ﴿وَاَقُلْ مَا اَوْحٰی اِلَیْکَ﴾ بخوینہرہ وہ تہ وہی کہ
 وہ حیت بؤ کراوہ ﴿مِنْ کِتٰبِ رَبِّکَ﴾ لہ قورٹانی پەرورہ دگارت ﴿لَا مَبْدَلَ لِکَلِمٰتِہٖ﴾ کہ س نیہ
 بتوانیت و تہ کانی تہ و بگوریت ﴿وَلَنْ یَّجِدَ مِنْ دُوْنِہٖ مُّلْحَظًا﴾ ہہر گیز پہ نایہ کت دہ ست ناکہ ویت
 بنبجگہ لہ خوا پہ نای بؤ بہریت ﴿۝۱۸﴾

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خۆت را گره له گه‌ل ته‌وانه‌ی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه
 ویادی ته‌وه‌که‌ن (و ده‌په‌رستن) ﴿بِالْقُدْرَةِ وَالْعِشْيِ﴾ به‌بانیان و ئیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ که‌مه‌به‌ستیان
 په‌زامه‌ندی خواپه ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چاوه‌کانت له‌وان لامه‌ده و وه‌رمه‌گیره (بو که‌سانی بی
 باوه‌ری ده‌وله‌مهند) ﴿تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ که‌جوانی و رازاوه‌یی ژبانی ته‌م دونیای ده‌ویت
 ﴿وَلَا تَطْغَمَنَّ﴾ و به‌گوینی که‌سینک مه‌که ﴿أَغْفَلْنَا قُلُوبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ که‌دلیمان له‌یادی خویمان بی‌ناگا کردوه
 ﴿وَأَنبَحْ هَوْنَهُ﴾ و شوینی هه‌واو ئاره‌زووی خوی که‌وتووه ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ هه‌موو کاره‌کانی خراپ و
 له‌سنوور ده‌رجووه ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلی حق (ته‌م قورئانه) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه
 هاتووه ﴿مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا هه‌ر که‌سی ده‌به‌ویت با باوه‌ربیتی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و هه‌ر که‌سبش
 ده‌به‌ویت با بی باوه‌ربیت (ته‌مه‌ش جوریکه‌له‌هه‌ر شه‌وسه‌ر زه‌نشست) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾
 به‌پراستی ئیمه‌ناماده‌مان کردووه بو سته‌مکاران (بی باوه‌ران) ﴿نَارَ الْحَاطِ بِهِنَّ سُرَادِقَهَا﴾ ناگریک که
 بلنسه‌که‌ی (وه‌کو ره‌شمال) ده‌وریان ده‌دات ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر (له‌تینوانا) هاواری ئاو
 بکه‌ن ﴿يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾ ئاویکیان بو ده‌هیتری وه‌ک مسی تواوه (یا وه‌ک چلک و چه‌په‌لی رو‌ن و
 زه‌یت وایه) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهَ﴾ روو ده‌م و چاوه‌کان ده‌برژینی ﴿يَتَشَبَّهُ الشَّرَابُ﴾ ئای چ خوار دنه‌وه‌به‌کی
 پیس و خراپه ﴿وَسَاءَتْ مَرَقَقًا﴾ و ئای چ شوین و جیگایه‌کی خراپه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 به‌پراستی ته‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوه‌ی چاکه‌بان کردووه ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ
 أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بنگومان ئیمه‌پاداشتی ته‌وانه وون ناکه‌ین که‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾
 په‌وباره‌کان به‌ژیریاندا دین و ده‌چن ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا﴾ ده‌پازیرینه‌وه له‌و (به‌هه‌شتانه‌دا) ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 به‌بازنی زو‌ری ئالتون ﴿وَيَلْبَسُونَ فِيهَا خُضْرًا﴾ وه‌پوشاکی سه‌وز ده‌پوشن ﴿مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له
 ئاوریشمی ته‌نک و ته‌ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه له‌و (به‌هه‌شته‌دا) به‌سه‌ر کورسی
 وپاله‌شته‌کانه‌وه ﴿يَنُفِثُ الْوَابُ وَيَحْسِنُ مَرَقَقًا﴾ ئای چهند پاداشتیکی چاکه و جیگایه‌کی خوشه ﴿وَأَصْبِرْ لَهُمْ مَثَلًا﴾
 (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بویان بگیریه‌روه‌ه‌نمونه‌ی ﴿رَحُلَيْنِ﴾ ته‌وه‌دوو پیاوه ﴿جَعَلْنَا﴾
 لا‌حده‌ما دابوومان به‌یه‌کیکیان (که‌بی باوه‌ر بوو) ﴿جَعَلْنَا مِنْ أَغْصَابٍ﴾ دوو باخ له‌هه‌موو جو‌ره
 تریه‌که ﴿وَحَفَفْنَاهُمَا بِخَلٍ﴾ به‌دار خورما ده‌وری هه‌ردوو باخه‌که‌مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾
 له‌نیوان ته‌وه‌دوو باخه‌دا کشتو‌کالمان فه‌راهه‌م هیتابوو (بوی) ﴿يَكْتُمَا الْجَنَّتَيْنِ﴾ هه‌ردوو
 باخه‌که‌به‌ری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ تَنْظُرْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ هپچیان لی خه‌سار نه‌بوو بوو ﴿وَقَفَّيْنَا لَهُمَا فَهْرًا﴾
 و له‌نیوان ته‌وه‌دوو باخه‌دا کانیایو یکمان هه‌لقولاندبوو (بو ئاودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ قَمَرٌ﴾ هه‌روه‌ها
 (خاوه‌نی ته‌وه‌دوو باخه‌) مال و سامانی زو‌ری هه‌بوو (له‌ئالتون وزیووشتی تر) ﴿فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾
 جا به‌هاو‌ری (ئیمانداره‌هه‌زاره‌) که‌ی ووت له‌کاتیکدا که‌قه‌سی له‌گه‌لدا ده‌کرد ﴿إِنَّا أَكْثَرُ﴾
 مِنْكَ مَالًا من مال و سامانم له‌تو زو‌رتره ﴿وَأَعْرَضْنَا﴾ کوپ و کال و خزمه‌تکاریشم زیاتره ﴿

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ (بی باوہرہ کہ بیان) چو وہ ناو باخہ کہ یہ وہ ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا کہ ستمہ کار بسو له خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوہرہ ناکہم ہر گیز ستمہ باخہم له ناو بچیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکہم پروزی دواپی بیت و پروو بدات ﴿وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَى رَبِّي﴾ سویتند بی خو نہ گہر (ہاش مردن) بمگیر نہ وہ بو لای پروہرد گارم ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر لهم باخہم دەست دە کہوی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ ہاوپری (نیماندارہ) کہی پنی ووت ﴿وَهُوَ يُخَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا کہ گفتو گوی له گہ لدا دە کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ نایا تو بی باوہریت بہو زاتہی کہ تو ی له خاک دروست کردوہ ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ پاشان له دلوپہ ناوینک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا﴾ پاشان کردویتی بہ پیانو ﴿أَلَيْسَ أَهَؤُلَاءِ رَبِّي﴾ بہ لام من ہر (دہلیم) نہو خوا پروہرد گارمہ ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ کہ سیش ناکہم بہ ہاوبہشی پروہرد گارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وہ باکاتی چوویتہ ناو باخہ کہ تہ وہ ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بتو تاییہ ہرچی خوا بیہوی (ہر نہ وہ دە بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ہہموو تواناییہ کیش ہر بہ دەس خواہی ﴿إِن تَرَىٰ أَنَا أَقْلَمُنَا﴾ نہ گہر تو من دە بینی له تو کہ متریش ﴿مَا لَا وَوَلَدًا﴾ مال و دارایی و مندالم ہہیہ ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ئومیدم وایہ کہ پروہرد گارم ﴿أَن يُزَيِّنَ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخہ کہی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و بہ لا و برو سکہ یہ کیش له ناسمانہ وہ بنیریت بو باخہ کہی تو ﴿فَتَصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ جا (باخہ کہت) بیت بہ زہویہ کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تُصْبِحُ مَاءً زَاغًا وَّزَا﴾ یان ناوہ کہی پرو بچی بہ ناخی زہویدا ﴿فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْلَبًا﴾ نیر ہر گیز نہ توانی بیدوزیتہ وہ ﴿وَلَجِيطٌ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بہر و بوومہ کہی له ناویرا (بہ ہہوہ برو سکہ سوتا و نہما) ﴿فَأَصْبَحَ يَفْلُكُ كَفْنَهُ﴾ نہمجا کابراش له داخا دەسہ کانی دەہر واند و دەبدان بہیہ کدا ﴿عَلَىٰ مَا اتَّفَقَ فِيهَا﴾ له سہر نہو مالہی کہ خہرجی کرد بسو (لہ باخہ کہیدا) ﴿وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرْوَةِهَا﴾ له کاتیکدا (کہہری) باخہ کہی ہہموو کہ ووتوون بہ سہر یہ کدا ﴿وَيَقُولُ يَٰأَيَّتَنِي﴾ (جا لہ ہاشہ پروژدا) دہلیمت : خوزگہ ﴿لَمَّا أَشْرَفَ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ کہ سہم نہ کردایہ بہ ہاوہلی پروہرد گارم ﴿وَلَمَّا تَرَىٰ لَهُ رُفَّةً يَضُرُّوهُ﴾ کہ سانینک نہ بوو یار مہتی بدن و بین بہ ہانایہ وہ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگہ له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویشی سہر کہ ووتو نہ بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْخَلْقِ﴾ لہو شوینانہدا پشتیوانی تاییہ تی خوا ی راست و حہقہ ﴿هُوَ خَيْرُ تَوَانَا﴾ ہر نہویش چاکترین پاداشت نہ داتہ وہ ﴿وَخَيْرُ عُقْبَا﴾ و سہر نہ نجامی باشیش (بہ نیمانداران) دەدات ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ (نہی مو حہمہد ﴿بِئْسَ مَثَلٌ لِّبَنِي آدَمَ﴾) بہینہر وہ بو نہو (بی باوہر) انہ نموونہی ژیاپی دنیا ﴿كَذَٰلِكَ أُنزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ہک بارانینک وایہ له ناسمانہ وہ دە بیارینین ﴿فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ نہو سا جڑوہا پروای زہوی (بی دہرویت و) دہروون بہ ناو یہ کدا ﴿فَأَصْبَحَ حَشِيمًا تَذُرُّهُ الرِّيحُ﴾ نہمجا دہ بیتہ پوش و پہ لاش و باہرش و بلاوی دہ کاتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وہ خوا ہہمیشہ بہ توانا و دەسہ لات دارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کوپر و کال جوانی و زینہ تی ژیا نی دونیان ﴿وَالْآٰفِئَتُكَ الصَّالِحٰتُ﴾
 کردہ وہ چاکہ کان کہ (پاداشتیان) دہ مینتہ وہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەر وہ رد گارت
 ﴿وَحَيْرٌ اَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہ ی نومیدن (لہ مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِِّرُ الْجِبَالَ﴾ وہ (یادیان خہرہ وہ)
 پورژنی کہ شاخہ کان دہ خہینہ ری ﴿وَنَرَى الْاَرْضَ بِارْزَةٍ﴾ و پرووی زہوی بہ پروونی و تہختی دہ بینی
 ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ﴾ و ہہ موو (خہ لکی) کز دہ کہینہ وہ ﴿فَلَمَّا نَفَاذَ مِنْهُمْ اَحَدًا﴾ و ہیچ کہ سیان بہ جی ناہیلین
 ﴿وَعَرِضْوا عَلٰی رَبِّكَ صَفًّا﴾ و ہہ موو (نادہ می) لہ بہر دہم پەر وہ رد گارتدا ریز دہ کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا﴾
 سویند بہ خوا دینہ وہ بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہہر بہو شیوہ بہی کہ یہ کہم جار دروستمان کردن
 (بہ پروونی و بی بہرگی) ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ﴾ بہ لام نئوہ گومانان و ابوو ﴿اَلَنْ تَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ کہ نئمہ کاتیک
 دانانین بؤ (لیپر سینہ وہ) تان ﴿وَوُضِعَ الْكِتٰبُ﴾ نامہ ی کردہ وہ کان دابہش دہ کریت (دہ درتہ دہستی
 راست چاکان و دہستی چہ پی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ﴾ تہ مجاتان و انباران دہ بینیت ﴿مُشْفِقِينَ مِمَّا فِیْهِ﴾
 زور دہ ترسن لہو (ہہ موو تاوان و خراپہ) ی کہ تیندایہ ﴿وَيَقُولُونَ يَتَوَلَّاهُمْ﴾ و دہ لین نای ہاوار بؤ نئمہ
 ﴿مَالٍ هٰذَا الَّذِیْ كُتِبَ﴾ تہم نامہ و دہ فترہ جیہ ؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا اَخَصَّهَا﴾ ہیچ کردہ وہ بہ کی
 بچووک و گہورہ ی بہ جی نہ ہیشٹوہ و تواماری کردوہ ﴿وَوَجَدُوا مَاعِیْلًا حَاضِرًا﴾ ہہر کردہ وہ بہ کیان
 کردیت (تاییدا) نامادہ بہ ﴿وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ اَحَدًا﴾ و پەر وہ رد گارت ستم لہ کہس ناکات ﴿وَاَذَقْنَا﴾
 اِلَٰمَتَکَ اَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (بیریان بہیتہرہ وہ) کاتیک بہ فریشٹہ کانمان ووت سوژدہ بہرن بؤ نادہم
 ﴿فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِیْسَ﴾ تہ وانیش ہہ موو سوژدہ یان برد جگہ لہ نیلیس (شہیتان) نہ بیت ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾
 کہ لہ پیری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَّقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ﴾ بؤیہ لہ فرمانی پەر وہ رد گاری دہر چوو ﴿اَفَتَسْجُدُوْنَہٗ﴾
 وَذَرَّیْنٰہٗ دہی ثایا نئوہ (تہی نادہ میزادہ کان) تہو و نہوہ ی دہ کہنہ ﴿اَوَلِیَّۃٌ مِنْ دُونِیْ﴾ دوست و پشتیوانی
 خوتان لہ جیاتی من ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوان دوژمنی نئوہ ﴿بَشِّرِ الظَّالِمِیْنَ بِذٰلَکَ﴾ نای
 چ گورینہ وہ بہ کی خراپہ بؤ ستہ مکاران ﴿مَّا اَشْهَدْتُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ من تہوان (شہیتان
 و نہوہ ی) م نامادہ ی دروست کردنی ٹاسمانہ کان و زہوی نہ کردوہ ﴿وَلَا خَلْقَ الْاَنْفُسِہِمۡ﴾ ہہر وہا لہ
 (کاتی) دروست کردنی خوشیاندا (نامادہم نہ کردوون) ﴿وَمَا کُنْتُ مُشْخِذَ الْمُضِلِّیْنَ عَصٰدًا﴾ وہ من ہہر گیز
 گومرا کہ رانم نہ کردوہ بہ یارمہ تی دہری خنوم ﴿وَيَوْمَ یَقُولُ نَادُوْا اَشْرَکَآءَی الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ﴾ پورژنیک
 دہ بیت کہ خوا دہ فہرموی بانگی تہو بتانہ بکہن کہ لاتان و ابوو ہاوبہشی منن (با یارمہ تیتان بدن)
 ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ یَسْتَجِیْبُوْا لَهُمْ﴾ تہ وانیش بانگیان دہ کہن بہ لام وہ لامیان نادہنہ وہ (و نایہن بہ ہاواریانہ وہ)
 ﴿وَجَعَلْنَا بَیْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وہ نئمہ لہ نئوانیاندا شیونکی پەر نازارمان داناوہ ﴿وَرَدَّ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ﴾
 وہ تاوانباران ناگری دوزخ دہ بینن ﴿فَنظَّنُّوْا اَنَّهُمْ مُّوٰفِقُوْہَا﴾ و ہہ موو دہ زانن و دلنیان کہ دہ چنہ ناوی
 و تئی دہ کہون ﴿وَلَمْ یَحِیْدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رینگایہ کیان دہست ناکہوی بؤ گہراندہ وہ لہو (ٹاگرہ)

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ٹیمہ لہم قورٹانہ دہیتا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
 ہہ موو جوزہ نموونہ یہ کہ بڑ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام ہہ میسہ ٹادہ می ﴿أَكْثَرُ شَيْءٍ وَجَدَلًا﴾
 لہ ہہ موو شتی زیاتر موجدہ لہ و دہ ماقالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
 ہہج شتیک رینگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ ربہیتن کاتیک ہیدایہ ت و ریتنموونیان بڑہات
 ﴿وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ﴾ و داوی لی بوردن بکہن لہ پەروردگار یان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا وَلِينَ﴾ جگہ
 لہ وہی وہ کہ نومہ تانی پیشینانیاں لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
 یان سزا روو بہ روویان بیتہ وہ (بہ چاوی خویان بیینن) ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ٹیمہ بیتہ مہہ رانمان
 ناردوہ ﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہنہا مورڈہ دہر و ترسیتہر بن ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ﴾
 ٹہوانہی کہ بیٹاوہ رن بہ ناہق و بہ تال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِيُحْضِرُوا إِلَيْهِ الْحَقَّ﴾ بڑ ٹہ وہی (ٹایینی) راستی
 پی لہ ناو بہرن ﴿وَاتَّخَذُوا أَيْتِي وَمَا أَنْذَرُوا هُتُوا﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و ٹہو ہہرہ شانہی پی
 ترسیتراون بہ گالتہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کئی ستہ مکارترہ لہو کہ سہی کہ
 نامور گاری کرا بیت بہ ٹایہ تہ کانی پەرورد گاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لام ٹہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَيْسَ
 مَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ﴾ و ٹہو تاوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیری خوی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
 ٹیمہ چہند پەر دہیہ کی ٹہستورمان داوہ بہ سہر دلپاندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا بیتہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ)
 ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ وہ قورسی و کہ ریمان خستو تہ گویانہ وہ (تا راستی نہ بیستن) ﴿وَأَنْ تَذَعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
 جائہ گہر بانگیان بکہیت بڑ سہر رینگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدْنَا﴾ ٹہوانہ ہہر گیز ہیدایہ ت و ہر ناگرن
 ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەرورد گارت لی بوور دہی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ نَوَلَّيْنَاهُمْ بِمَا عَسَوْا﴾
 ٹہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہوی ٹہو (تاوانانہ وہ) ی کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بیگومان بہ
 پہلہ سزای سہختی بڑ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لام بڑ (سزادانی) ٹہوان کاتیکی دیاری کراو ہہ بہ
 ﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا﴾ بیجگہ لہو (خواہی) ہہج پہنایہ کیان دہست ناکہ وئی (لہو سزایہ) ﴿وَلَا يَخْشَى الْفُرْيَ أَهْلَكَ كَيْتُهُمْ﴾
 و ٹہو ہہ موو شار و گوندانہ مان بہ ربیاد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَنَّمُوا﴾ کاتیک
 (دانیشٹوانیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بڑ لہ ناو برد نیشیان کاتیکی دیاری کراومان
 دانا بوو ﴿وَلَاذَقَالَ مُوسَى لِفَتْنَةٍ﴾ (باسی ٹہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ پەر دہستہ کہی خوی ووت
 ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ﴾ من ہہر دہر پوم ہہ تا دہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہ یہ کہ گہیشٹنی دوو دہریاکہ
 ﴿أَوْ أَقْصَى حُقَبًا﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریتز دہر پوم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کاتی گہیشٹنہ ٹہو
 شوینہی دوو دہریاکہ بہ یہ کہ دہ گہن ﴿نَسِيحًا خَوْفَهُمَا﴾ ماسی بہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ وہ کہ توینشو و بڑ
 سہ فہرہ کہ یان پییان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) رینگہی خوی
 گر تہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہ ت دہ بوو وہ کہ خوی لی نہ دہ ہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتنی تپہ پرین (لہو شوینہ) ﴿قَالَ لِقَتُهُ إِيتَا عِدَا تَنَا﴾ (موسا) فرموی بہ لاوہ
 بہرہ دستہ کہی خوار دنہ کہ مان بؤ بیتہ ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم
 سہ فہرہ ماندا دوو چاری ماندوویسی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیر تہ
 ﴿إِذْ أَوْنَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتنی چو وینہ پہنا بہرہ گہورہ کہ (بؤ پشوودان) ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ﴾ جا بہ راستی
 من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا النَّسِيئَةُ﴾ ہیچ شتی نہو (ماسیہ کہی) لہ بیر نہ بر دمہوہ ﴿إِلَّا
 الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُّ﴾ کہ باسی بکہم بؤت بینجگہ لہ شہ بیتان ﴿وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیہ کہ زیندو
 بویہوہ و) بہ شنیوہیہ کی سہر رینگای خوی لہ دہریاکہ گر تہ بہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَمْنَعُ﴾ (موسا) ووتی
 ٹیمہش نہوہ مان دہوہست ﴿فَارْتَدَّ عَنَّا إِثْرُهَا﴾ نہمجا بہ شونی خویاندا گہر پانہوہ ﴿فَقَصَصْنَا﴾ بہ سہرنج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہندہیہ کہ لہ بہندہ کانی ٹیمہیان دی ﴿عَائِدَةً رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن
 خؤمانہوہ رہ حمہ تمان پندابوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ لہ زانیاری تابیہتی
 خؤمان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہندہ صالحہ) ی ووت ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ ثایا (ہاوپنیہتیت بکہم و)
 شوینت بکہوم ﴿عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي﴾ بؤ نہوہی فیرم بکہیت ﴿مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری
 بوویت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہدر گیز ناتوانی لہ گہن
 مندا خؤت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چؤن خؤت دہگری لہ سہر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا﴾ شتی کہ لہ
 رازو نہینتی نہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہوی
 بہ خؤر اگر دہمیینی ﴿وَلَا أَصْبِي لَكَ أَمْرًا﴾ و سہر پینچی لہ ہیچ فہر ماننکت ناکہم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾
 ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شوینم کہ ووتی ﴿فَلَا تَسْتَأْذِنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ نہوہ پرساری ہیچ شتیکم لی مہ کہ
 ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ہہتا خؤم دہریارہی قسہت بؤ دہ کہم (لہ نہینتیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَإِنْظَرْنَا
 حَرْفًا﴾ (ہیباو چاکہ کہ) کہ شتیکہی کون کرد ﴿قَالَ أَخْرَجْنَاهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیکہت کون تی کرد
 ﴿لِنُعْرِقَ أَهْلَهَا﴾ بؤ نہوہی سہر نشینہ کانی (لہ دہریادا) نو قم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی کارنکی زؤر خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (بہندہ چاکہ کہ) ووتی ثایا من نہم ووت
 ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہدر گیز ناتوانی خؤت بگری لہ گہن مندا ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾
 (موسا) ووتی لیم بسورہ لہ بہر نہوہی (نہو مہرجہی دامان نابوو) لہ بیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي﴾
 عسرا ﴿نہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿فَإِنْظَرْنَا﴾ نہمجا پینکہوہ ہدر دووکیان رویشتن
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَاعْلَمًا﴾ ہہتا گہشن بہ تازہ لاوینک ﴿فَفَتَّلَهُ﴾ بہ کسہر (ہیباو چاکہ کہ) نہو (تازہ لاوہی) کوشت
 ﴿قَالَ أَفَتُلْكُ نَفْسًا رَكِيَّةً﴾ (موسا) ووتی کہ سینیکی پاکسی بی گوناہت ہروا کوشت ﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ بی
 نہوہی کہ سینیکی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لَّكْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کارنکی زؤر خراب و ناپہوات

کرد ﴿۱﴾

﴿قَالَ أَتَرَأَى لَكَ﴾ (به‌نده چاکه‌که) ووتی (به‌مووسا) پښم نه‌ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بڼگومان
 تو هر گېز ناتوانی خوت بگری له‌گدل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (مووسا) ووتی نه‌گر
 دواى هم جاره پرسیاری هرشتېکم لى کردی (په‌خنم لى گرتیت) ﴿فَلَا تَصْبِرْ﴾ نېتر هاوړېه‌تیم مه‌که
 ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ چونکه به‌راستی له‌لایه‌ن منه‌وه بیان‌ووت هه‌یه (له‌وه‌ی وازم لى بیتیت) ﴿وَلَا تَنْظُرْ﴾
 نه‌مجا پڼکه‌وه هر دوو کیان پویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هه‌تا گه‌شته لای خه‌لکی شاریک
 (له‌و کاته‌دا برسیان بوو) ﴿أَسْطَرَعَا أَهْلُهَا﴾ داوای خوراکیان کرد له‌خه‌لکی شاره‌که ﴿فَأَتَوَا أَنْ يَصِفُوهُمَا﴾
 نه‌وانیش (خه‌لکی شاره‌که) میوان داریان لى نه‌کردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ نه‌مجا بینیان دیواریک له‌ودا (له‌و شاره‌دا)
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمُوتَ﴾ نزیك بوو بکه‌ویت ﴿فَأَقَامَهُ﴾ (به‌نده چاکه‌که) دیواره‌که‌ی راستی کرده‌وه وه‌لېچنه‌وه
 ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (مووسا) ووتی نه‌گر بتویستایه ﴿لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ کرڼه‌کت له‌سه‌ری وهرده‌گرت ﴿وَلَوْ
 شِئْتَ لَفُحِّقْنَا بِنَارٍ وَبُيُوتٍ﴾ ووتی نالیره‌دا کاتی جیا بوونه‌وه‌ی من و تویه ﴿سَأَلْتُكَ بِأَوَّلٍ﴾ ناگادارت ده‌که‌م
 له‌حیکمه‌نی ﴿مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه‌و شتانه‌ی که تو نه‌توانی خوت بگری له‌سه‌ر (پوودان) یان ﴿أَمَّا
 السَّفِينَةُ﴾ هوی (کوون کردنی) که شتیبه‌که (نه‌وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (نه‌و که شتیبه) هی چهند که‌سینکی
 هزار بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ نیشیان ده‌کرد (به‌و که شتیبه) له‌و دهر یابه‌دا ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَ﴾ بویه ویستم
 (به‌کون کردنی) عه‌یب داری بکه‌م (تا پاشا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرت) ﴿وَكَانَ زَرَّاءَ هَرْمَلًا﴾ چونکه له‌پیشیان‌وه
 پاشایه‌ک هه‌بوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ده‌ستی ده‌گرت به‌سه‌ر هه‌موو که شتیبه‌کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ
 وَهُوَ تَارَةً لَا وَهْوَ﴾ (که کوشتم) ﴿فَكَانَ لِأَوْدَاقٍ مُّؤْتَمِنِينَ﴾ نه‌وه باوک و دایکی نیماندار بوون ﴿فَخَشِيتَا أَنْ يَرَهُمَا﴾
 جا نیمه‌ش ترساین (خوشه‌ویستی نه‌ولاوه) پالیان پتوه بیتیت ﴿طَفِيتَا وَكُفِرَا﴾ بۆ سه‌ر که‌شی و بی باوه‌ری ﴿وَأَرَادَ
 أَنْ يَبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا﴾ جا (به‌و کاره) ویستم پهره‌رد گاریان (له‌بری نه‌وا) بویان بگوړیت ﴿حَتَّىٰ
 بَلَغَ رُدُّوهُ﴾ (به‌مندالیکسی) چاکتر له‌و پاکتر له‌و گوناھ ﴿وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ به‌سوزو به‌زه‌یی تر بی بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ
 فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه‌هوی (چاک‌کرده‌وه‌ی) دیواره‌که‌ش چونکه هی دوو مندالی هه‌تیو
 بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له‌ شاره‌که‌دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا﴾ له‌زیریدا گه‌نجینه‌یه‌ک هه‌بوو که‌هی نه‌و دوو
 منداله‌بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه‌باوکسی نه‌و دوو منداله‌چاک و خواناس بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه
 پهره‌رد گارت ویستی ﴿أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ هه‌ردوو کیان گه‌وره به‌هیز بین ﴿وَنَسَخْنَا مِنْهُمَا﴾ پاشان
 گه‌نجینه‌که‌یان دهر بیتن ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌مه په‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن پهره‌رد گارت‌وه‌وه (له‌به‌ر باوکیان)
 ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِئٍ﴾ نه‌و (شتانه‌ی) کردم له‌خو مه‌وه نه‌بوو ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ﴾ نه‌وه نه‌پنی و هوی نه‌و کرده‌وانه
 بوو ﴿مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خو گرتت نه‌بوو له‌سه‌ر (کردن) یان ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْفَرِّقَيْنِ﴾
 هه‌روه‌ها پرسیارت لى ده‌که‌ن دهر باره‌ی (ذو القرنین) ﴿قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (له‌وه‌لا میاندا) بلنى له
 باره‌یه‌وه هه‌ندیک باس ده‌که‌م بۆتان ﴿وَلَا يَسْأَلُونَكَ عَنْهُ﴾

﴿إِنَّمَا مَتَكْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌پراستی نیمه‌هیز و دسه‌لاتمان پې داله زه‌ویدا ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِي وَسَيِّئًا﴾ وه‌هؤ‌کاری هم‌موو
 شتی‌کمان پې دابوو (که‌پاشایه‌تی پتو‌ستی بوو) ﴿فَاتَّبَعِ سَبِيلًا﴾ ته‌ویش که‌لکی له‌هؤ‌کاره‌کان وهرده‌گرت (بؤ
 گه‌شتن به‌مه‌به‌ست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خؤ‌ی و له‌شکره‌که‌رؤ‌یشت) تا‌هؤ‌کانه‌ی گه‌بشته‌شو‌بتی
 ناوا‌بوونی خؤ‌ر ﴿وَجَدَهَا عَذْرَاءً﴾ (له‌و‌شو‌بنده‌ا) وا‌دیار بوو خؤ‌ر‌ئاوا‌ده‌بی ﴿فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ له‌کانیا‌ونکدا‌که‌قوره
 په‌شه‌ی به‌ده‌ور‌دایه ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا﴾ جاله‌و‌جینگادا‌پنی که‌موت له‌گه‌لنکی (بې‌باوه‌ر) ﴿فَلَمَّا زَاغَتِ الْقُرُونُ﴾ پیمان
 ووت‌شه‌ی (ذو‌القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُرْسِلَةٌ﴾ یا‌سزایان بده‌(به‌کوشتن گهر‌باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَلَمَّا أَنْ تَخَيَّدَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ بان
 چاکه‌بان له‌گه‌لدا‌بکه‌(گهر‌باوه‌ریان هیتا) ﴿قَالَ أَمَّا نَنْتَظِرُ﴾ (ذو‌القرنین) ووتی ته‌وه‌ی سستم‌بکات (باوه‌ر
 نه‌هیتي) ﴿فَسَتَوْفَىٰ عَذَابُهُمْ﴾ ته‌وه‌ی بنگومان نیمه‌سزای ته‌ده‌ین (به‌کوشتن) ﴿ثُمَّ يُرْدَىٰ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان ده‌گه‌ر‌نیرته‌وه
 بؤ‌لای په‌روه‌ردگاری ﴿وَعَذَابُهُ عَذَابًا لَّا تُكْرَىٰ﴾ ته‌ویش سزای ده‌دات به‌سزایه‌کی سه‌خت که‌و‌تنه‌ی نه‌بینراوه ﴿وَلَمَّا نَسُوا مَا فِي الْأَنْفُسِ﴾ ته‌وه‌ی پاداشتی هه‌ره‌چاک
 (له‌دوا‌رؤ‌دا) بؤ‌ته‌وه‌ی ﴿وَسَتَقُولُ لَهُمْ مِنْ أَفْرَاقٍ﴾ و‌کارو‌فرمانی خؤ‌مانی بؤ‌سووک و‌ناسان ده‌که‌بین ﴿ثُمَّ أَتَّبَعِ سَبِيلًا﴾
 پاشان گه‌پایه‌وه‌بؤ‌رؤ‌زه‌لات، و‌ته‌و‌هؤ‌کارانه‌ی گرت‌به‌ر که‌خوای گه‌وره‌پنی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه‌تا
 کانی گه‌بشته‌شو‌بتی هه‌لانی خؤ‌ر ﴿وَجَدَهَا ظِلًّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بی‌نی خؤ‌ر هه‌لدبت له‌سه‌ر‌گه‌ل و‌ته‌وه‌یه‌ک ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ قِنًّ
 دُونَهَا بَاسِرًا﴾ که‌هیچ په‌رده‌و‌په‌نایه‌کمان بؤ‌دانه‌نابوون (له‌خؤ‌ر بیانشارته‌وه) ﴿كَذَٰلِكَ﴾ هه‌ره‌به‌و‌شو‌بتو‌بوو
 (به‌سه‌ره‌اتی ذو‌القرنین) ﴿وَقَدْ أَهْلَكْنَا بِمَا لَدَيْهِمْ قَوْمًا﴾ بنگومان نیمه‌به‌وه‌ی هه‌یبوو (له‌بیریدا‌بوو) ناگادار‌بووین ﴿ثُمَّ
 أَتَّبَعِ سَبِيلًا﴾ پاشان (ذو‌القرنین) رؤ‌یشت، وه‌ته‌و‌هؤ‌کارو‌رینگایانه‌ی گرت‌به‌ر که‌(خوای گه‌وره‌پنی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 بَيْنَ السَّادَتَيْنِ﴾ هه‌تا‌گه‌بشته‌نیوانی دو‌وبه‌ر‌به‌ست (نیوان دو‌و‌چیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا﴾ له‌نزیک ته‌و‌دو‌وبه‌ر‌به‌سته‌دا‌گه‌لنکی دی
 ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ له‌هیچ و‌ته‌به‌ک تی نه‌ده‌گه‌بشتن (به‌زمانی خو‌یان نه‌بیت) ﴿قَالُوا زَاغَتِ الْقُرُونُ﴾ و‌وتیان
 شه‌ی (ذو‌القرنین) ﴿إِنَّا بِأُجُوجٍ وَمَآجُوجٍ﴾ به‌پراستی (یاجوج و‌ماجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌م‌خاکه‌دا‌خرابه‌کارن
 ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ لَكَ خَرْجًا﴾ ناخؤ‌خر‌جینکت پنی بده‌ین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بؤ‌ته‌وه‌ی به‌ر‌به‌ستی له‌نیوان نیمه‌و
 نه‌واندا‌دروست بکه‌بت ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ و‌وتی ته‌و‌سامان و‌دسه‌لانه‌ی په‌روه‌ردگارم پنی داوم
 چاکتره (له‌وه‌ی نپوه‌باسی ده‌که‌ن) ﴿فَأَعْيُونُهُمْ يَفْهُونَ﴾ جا‌نپوه‌به‌هیز و‌بازوو‌یارمه‌تیم بده‌ن ﴿أَجْعَلِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾
 له‌نیوان نپوه‌و‌نه‌واندا‌به‌ر‌به‌ستیک دروست ته‌که‌م ﴿إِنَّا أَنشَأُوا لَكَ الْفُجُورَ﴾ پارچه‌ناسنم بؤ‌بیتن (له‌سه‌ر‌یه‌ک دابینن)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاءَ بَيْنَ الصَّدَقَيْنِ﴾ هه‌تا‌نیوانی هه‌ردو‌و‌کنپوه‌که‌ی پر‌کردو‌رینکی یه‌ک‌بوون ﴿قَالَ أَطِيعُوا﴾ و‌وتی: (به‌موشه‌ده‌مه)
 فو‌و‌بکه‌ن (له‌و‌ناگره‌ی له‌رؤ‌یریدا‌کرا‌بوویه‌وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه‌تا‌کانی ته‌و‌(پارچه‌ناسنانه‌ی) کرد‌به‌ناگر
 ﴿قَالَ﴾ (ذو‌القرنین) و‌وتی ﴿إِنَّا أَنشَأُوا لَكَ الْفُجُورَ﴾ مسی‌توا‌و‌م بؤ‌بیتن بیکه‌م به‌سه‌ریدا ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ نه‌مجا
 (یاجوج و‌ماجوج) نه‌بان ده‌توانی سه‌ر‌که‌ون به‌سه‌ریدا (به‌هؤ‌ی به‌رزی و‌ساف و‌لوسی یه‌وه) ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَكْفُرُوا﴾
 وه‌نه‌بان ده‌توانی کونی تینکه‌ن (له‌به‌ر‌په‌قی و‌ته‌ستو‌وری) ﴿

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾ (ذو القرنین) وونی نهم (دروست کردنه) په‌حمه‌تیکه له لایهن په‌روه‌دگارمه‌وه
 ﴿فَإِلَاجًا وَعُدْرَةً﴾ جا همرکات به‌لنسی په‌روه‌دگارم هات (به‌دەرچوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ ده‌یکاته
 زه‌ویه‌کی ته‌خت ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ وه بینگومان به‌لنسی په‌روه‌دگارم هق و راسته ﴿وَتَرَكْنَا وَازَ﴾ (له‌خه‌لکی)
 دینین ﴿فَتَحْنَتُهُمْ يَوْمَئِذٍ مَوْجٌ فِي عَيْنٍ﴾ له‌و پورزه‌دا دین و ده‌چن به‌ناو به‌کتردا (وه‌کو شه‌بولی ده‌ریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فو و ده‌کری به‌شه‌پور دا ﴿فَجَمَعْتُهُمْ جَمْعًا﴾ نه‌وسا هه‌موویان کو ده‌که‌پنه‌وه سه‌راپا (که‌سیان لی جی نامینیت) ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه له‌و پورزه‌دا دوزخ نیشانی کافران ده‌ده‌ین ﴿عَرَضًا﴾ به‌نیشان دانیکی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ كَانَتْ أَغْنِيَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که (له‌م دنیا‌په‌دا) چاویان ﴿فِي غَطَاةٍ عَنْ ذِكْرِي﴾ په‌رده‌ی به‌سهردا هاتبو و له‌پادی من
 ﴿وَكَانُوا لَا يَشْعُرُونَ سَمْعًا﴾ وه نه‌وانه نه‌یان ده‌توانی (قورئان) بیستن ﴿أَلْقَيْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تابا نه‌وانه‌ی
 بی باوهرن وا گومان ده‌بن (سوودی هه‌بی بویان) ﴿أَن يَخْذُوا عِبَادِي﴾ که به‌نده‌کاتم (وه‌ک فریشته و عیسا) بکن
 ﴿مِنْ دُونِ آلِهَاتٍ﴾ به‌یار و یاور و په‌رستراو جگه له‌من ﴿إِنَّا أَفْتَدَيْنَاهُمْ﴾ به‌راستی نیمه دوزه‌خمان ناماده
 کردوو ﴿لِلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ به‌جنگا و شونین (میوانداری) بویان باوهران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ﴾ بلی تابا هه‌والشان به‌دین
 ﴿بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ به‌خه‌ساره‌تمه‌ندترین (که‌س) له‌کار و کرده‌وه کانیاندا ﴿وَالَّذِينَ صَلَّوْا سَعْيُهُمْ﴾ (نه‌وانه) نه‌و
 که‌سانه‌ن که کرده‌وه کوششیان به‌فیروز جوو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیا‌دا ﴿وَنَحْنُ نَحْشُرُ الْأَعْمَارَ﴾ واشیان گومان ده‌برد
 به‌راستی نه‌وان ﴿يُحْشَرُونَ سَمْعًا﴾ کاریکی زور چاک ده‌کدن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه که‌ساننکن یی باوهر بوون
 ﴿يَذَلُّونَ رَبَّهُمْ فَلْيَايَهُ﴾ به‌نیشانه‌کانی په‌روردگاریان و گه‌یشتن به‌خزمه‌تی (له‌دوار و زدا) ﴿فَلْيَعْلَمِ الْعَمَلُ﴾ له‌به‌ر
 نه‌وه کرده‌وه کانیان پوچه‌ل و یی پاداشت ده‌رچوو ﴿فَلَا يُفْقِرُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزُنًا﴾ که‌واته له‌پورزی دواپی دا هیچ نرخ
 و پزیرنکیان بۆ دانانینن ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وه توله‌و سزایان دوزه‌خه ﴿يَمَّا كَفَرُوا﴾ له‌به‌ر نه‌وه بی باوهر بوون
 ﴿وَأَخَذُوا آبَائِهِمْ وَرُسُلَهُمْ جُرُوءًا﴾ و گالته‌بان ده‌کرد به‌نیشانه‌کان و پیغه‌مبه‌رانی نیمه ﴿إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی
 نه‌وانه که‌نیمان و باوربان هتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردوو ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾
 به‌هه‌شته‌کانی فیرده‌وس جینگای (میوانداری) نه‌وانه ﴿حَلَالِينَ فِيهَا﴾ به‌به‌رده‌وامی تیتدا ده‌میتنه‌وه
 ﴿لَا يَمُرُّونَ عَلَيْهَا جَوْلًا﴾ داوای گواسته‌وه ناکدن له‌و (به‌هه‌شته‌دا) ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی
 نه‌گه‌ر (شاوی) ده‌ریاکان بیواپه ﴿مِثْلًا لِكَمَاتِ رَبِّي﴾ به‌مره‌که‌ب بۆ (نوسینی) زانیاری په‌روه‌دگارم ﴿لَنَبْذُ الْبَحْرَ﴾
 بینگومان (شاوی) ده‌ریاکان ته‌واو ده‌بوون ﴿قَبْلَ أَنْ تَفْذَلَ كَمَاتِ رَبِّي﴾ پینش نه‌وه‌ی زانیاری په‌روه‌دگارم ته‌واو بیت
 ﴿وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَنًا﴾ نه‌گه‌ر چهند نه‌ونده‌ی ده‌ریاکانیش پینین (بیکه‌ین به‌مره‌که‌ب زانیاری خوانه‌واو ناییت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ بلی (به‌و یی باوهرانه) بینگومان منیش ته‌نهاده‌میزادیکم وه‌ک نبوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام وه‌حیم
 بۆ دینت ﴿أَنَّمَا الْكُفْرُ الْاَلَهُ وَجِدْتُ﴾ به‌راستی په‌روه‌دگاری نبوه په‌روه‌دگاریکی تاک و نه‌نیایه ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ جا
 هه‌ر که‌س به‌ته‌مایه به‌خزمه‌ت په‌روه‌دگاری بگات (له‌قیامه‌تدا) ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ نه‌وه با کرده‌وه‌ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يُشْرِكْ بِاللَّهِ رَبِّهِ أَصْحَابًا﴾ وه له‌پهرستنی په‌روه‌دگاری دا که‌س نه‌کات به‌هاو به‌شی ﴿

سوره‌تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَمْ يَبْعَثُ﴾ به (کاف، ها، یا، عهین، صاد) ده‌خوینریت‌ه‌وہ خوا زان‌اتره به مانا‌که‌ی، بوزان‌باری
زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (نه‌مه‌ی ده‌خوینریت‌ه‌وہ
به‌سه‌رتدا) باس و یاد‌ی به‌زه‌یسی په‌روه‌رد‌گار‌ته ﴿عَبْدَهُ رَزَقْنَاهَا﴾ به به‌نده‌ی خو‌ی که‌زه‌که‌ریابه ﴿إِذْ نَادَى رَبُّهُ﴾ له‌کاتینکدا پاراپه‌وہ له‌په‌روه‌رد‌گاری ﴿يَذَلِّهِ خَفِيًّا﴾ به‌پارانه‌وہ‌یه‌کی نه‌یتی و په‌نامه‌کی
﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گارم به‌پراستی من ﴿وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ ئیسکم لاواز بووه
﴿وَأَسْتَعْلَ الْأُرْسُ شَيْبًا﴾ له‌به‌ر پیری سه‌رم (به‌مووی سه‌ی) گری گرتووه (نه‌مه‌ جوړیکه له‌په‌وانی‌بزی
زمانی عه‌ره‌بی به‌کار دیت به‌مه‌به‌ستی نه‌و‌ی که مووی سه‌ی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداو له‌مو
په‌شه‌کانی سه‌رده‌می که‌نجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ په‌روه‌رد‌گارم هر‌گیز له‌پارانه‌وہ‌م لیت
بی هیوانه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ﴾ به‌پراستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌نایینی خوا لاده‌ن)
﴿مِنْ وَرَائِي﴾ له‌پاش (مردنی) خو‌م (چونکه که‌سینکیان تیدانه‌ی جینگری من بیت) ﴿وَكَاَنَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا﴾ وخیزانه‌که‌شم نه‌زو‌که (مندالی نابیت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وہ
منالینکی چاکم پی به‌خشه ﴿يَرْثُنِي وَيُرِثْ مِنْ عَالٍ يَعْزُوبُ﴾ میراتگری (پنغه‌مبه‌ریتی) من
وبنه‌ماله‌ی په‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ نه‌ی په‌روه‌رد‌گارم واشی لی بکه که‌خوت لی
پازی بیت ﴿يَرْزُقْنِي إِنَّا نَبْتَرُكَ﴾ (خوای گه‌وره‌فرمووی) نه‌ی زه‌که‌ریا به‌پراستی موژده‌ت
ده‌ده‌بینی ﴿يُعَلِّمُهُ يَخَی﴾ به‌مندالی که‌ناوی په‌حبایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا﴾ پیشت‌که‌سمان
به‌و‌ناوه‌ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گارم چون‌مندالم ده‌بی
﴿وَكَاَنَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا﴾ له‌کاتینکدا خیزانم نه‌زو‌که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِسْرِ عِتْيًا﴾ بینگومان
خو‌شم له‌پیریدا گه‌یشتوومه‌ته نه‌و په‌ری پیری ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (بریار) به‌و جوړه‌یه
﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ په‌روه‌رد‌گاریشت فرموویه‌تی ﴿هُوَ عَلَىٰ هَئِثٍ﴾ نه‌و (کاره) به‌لای منه‌وہ زور ئاسانه
﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بینگومان پیشت‌ریش تو‌م دروست کړدووه ﴿وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾ که‌شتینک نه‌بوویت
(پیش نه‌و دروست‌کرده‌ن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گارم
نیشانه‌یه‌کم بوز دابنی (کاتی نه‌و مژده‌هاته‌دی) ﴿قَالَ آيَتُكَ﴾ (خوای گه‌وره‌فرمووی نیشانه‌ی
تو نه‌و‌یه (له‌سه‌ر بوونی نه‌و کوړه) ﴿أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفتو‌گو له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌یت
﴿تِلْكَ لَیْسَ لَیْسَ سَوِيًّا﴾ سی شه‌و له‌سه‌ر یه‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وہ هر‌چه‌نده) ساغیت و لال نیت ﴿فَخَرَجَ
عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌په‌رستگا‌که‌ی هاته‌ده‌ر بوز ناو گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾
به‌ئیشاره‌ت پی ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُحْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن

﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي﴾ نه مجا (لهو خورما) بخو و (لهو ناوہش) بخوره وه ﴿وَقَرِّي عَيْنًا﴾ چاوو دل پو شنبه ﴿فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا نه گهر هدر كه سينكت بينی (هرسياری نه موندالهی لی کردی) ﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ به (نیشارهت) پنی بلی به راستی من قسه نه کردم له سه خو م نه زر کرد وه بؤ (خوای) میهره بان ﴿فَلَنُؤْكِمَنَّ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ له بهر نه وه نه مړو قسه له گه ل هیچ كه سينكدا ناکه م ﴿فَأَنْتَ بِهِ قَوْمَهَا﴾ جا به و (مندالیه وه) هاته وه بؤ لای كهس و كاره كهی ﴿تَحْمِلُهَا﴾ نه و (مندالهی) گرتبو و به باوه شبه وه ﴿قَالُوا يَمْرُؤُا﴾ (خز مه كانی) ووتیان نهی مهربم ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا قَرِيًّا﴾ به راستی شتیکی زور خراب و نابرو بهرت کرد وه ﴿يَتَأَخَذُ خَرُونَ﴾ نهی نه وهی وه ك خوشکی هاروون وایت (له ته قوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًى﴾ نه باوكت پیاوینکی خراب و داوین پیس بووه ﴿وَمَا كُنْتَ أُمًّا كَيْفًا﴾ نه دایكت داوین پیس و زیناكار بووه ﴿فَأَمَّا زَكَاةُكَ﴾ (جا) مهربم (نیشارهتی بؤ نه و) (مندالیه) كرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكْفُرُ﴾ (خز مه كانی) ووتیان چون قسه بكهین ﴿مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَيْبًا﴾ له گه ل منالینكدا كه له بیشكه دایه ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالیه كه هاته قسه و) ووتی به راستی من به ندهی خوام ﴿إِنِّي الْكَتَبُ﴾ به راوی نینجیلیم پی ددهات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دهمكات به پیغه مبر ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ وه پیروز و فهداری کرد ووم له هدر جینگایه كدا بم ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فهرمانی پندام به نویژ كردن و به زه كات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ هه تاله زیاندام و زیند ووم ﴿وَوَسَّارٌ بُولَدِي﴾ و (کردومی) به پولهیه کی چا كه كارو گویرایه ل بؤ دایكم ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نهی کرد ووم به ملهورینکی به د پرفتار ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾ سلاوی خوام له سهر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ نه و پورژی كه له دایك بووم وه نه و پورژی كه ده مرم ﴿وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وه نه و پورژی كه زیند و ده کریمه وه ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ نه وه (كه باس كرا) عیسای كوری مهربمه ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ كه ووته به کی راسته (ده باره ی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمْعُرُونَ﴾ كه نه وان (گا وور و جووله كه كان) تییدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایه ن نی به بؤ خوا مندالی هه بیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاك و بیگهردی بؤ خوا ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ هدر کائی بیهوی کارینك ببی ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ نه وه بیگومان ته نها پنی ده لی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، به كسهر ده بیت ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بیگومان خوا به روه ردگاری من و نیه وشه ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ كه واته هدر نه و به رستن ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نه مه به رنگا و رنبازی راست و دروست ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لام ده سته و ناقمی (گا وور و جووله كه) كان له نیو خویناندا رایان جیاواز بوو (له باره ی عیسا وه) ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو له ناو چوون بؤ نه وانهی كه بی باوه پوون ﴿مِنْ مَّشْهَدٍ يُوقَعُ عِظِيمٍ﴾ له بینینی پورژه زور گه وره كه (كه پورژی دواپی به) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأُتِیْهِمْ﴾ نای كه چه نده بیسه ر و بینهرن (نه و) بی باوه پرانه ﴿يَوْمَ يَأْتُونَنَا﴾ له پورژینكدا كه دینه وه بؤ لامان (له قیامه ندا) ﴿لَكِ الْظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ به لام سته مكاران نه مړو (له دنیا دا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له گومراییه کی ناشكرادان ﴿

﴿وَقَدَرْنَا﴾ و ه نیمه نومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کتوی طوره‌وه ﴿وَقَرَرْنَا﴾ یحیا. و ه نوم (مووسا) مان نریک کرده‌وه تا قسه‌ی له‌گهل بکه‌ین ﴿وَوَهَبْنَا لَهُنَّ رَحْمَةً﴾ و ه له‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خومان به‌خشیمان به‌و (مووسا) ﴿أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَأَذْكُرُوا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و ه له‌قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بنگومان نوم له‌په‌یمان و به‌لینه‌کانیدا راست گز بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ه و نیرراو پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ﴾ و ه همیشه فرمانی ددها به‌خیزان و کس و کاری ﴿يَا صَلَوَةَ وَالزُّكُوفَ﴾ به‌نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و ه همیشه لای په‌روه‌ردگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو ﴿وَأَذْكُرُوا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ و ه باسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی شه‌و زور راست گز و پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَوَقَعَتْ مَكَائِيلُ﴾ و پایه و په‌یمان بلند و به‌رز کرده‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی (که باس کران) که سانیکن که خوا نبعمت و چاکه‌ی خوی پشت به‌سهریاندا ﴿وَمِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که له‌نه‌وه‌ی ئاده‌من (وه‌ک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ حَنَكْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ و ه له‌(نه‌وه‌ی) نه‌وانه‌یش (که له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گهل نوح دا هه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنَ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ قَاسِمَ يَلٍ﴾ و ه له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و په‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَابْنُ مَرْيَمَ﴾ و ه نه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داوون هه‌لمان بزار دوون ﴿إِذْ أَتَى عَلَىهِمْ آيَةُ الرَّحْمَنِ﴾ ئا نه‌وانه‌هه‌ر کاتی ئایه‌ته‌کانی خوی به‌به‌زه‌بیان بؤ بخوئیرته‌وه ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَكَبَّرُوا﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌پوودا به‌سوزده و گریانده‌وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ قَدَرٍ مَخْلُوفٍ﴾ نه‌مجا له‌پاش نه‌وان که سانیکن (له‌نه‌وه‌کانیان) بوونه جیئشینیان ﴿أَصَاغُوا الصَّلَاةَ﴾ که نویژیان ده‌فه‌وتاند ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ﴾ و شوئن هه‌واو ئاره‌زوو که‌وتن ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا نه‌وانه‌له‌داهاتوودا تووشی (سزای) گو‌م‌راییان ده‌ین ﴿إِلَّا مَنِ اتَّبَعَ وَآمَنَ﴾ جگه له‌وه‌ی که توبه‌ی کردینیت و باوه‌ری هتاینیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردینیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا نه‌وانه‌ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ و هیچ سته‌مینکیان لی ناکرینت (له‌پاداشتی کرده‌وه چاکه‌کانیان که‌م ناکرینه‌وه) ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ به‌هه‌شتانی جی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی په‌﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که‌خوی میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عِبَادَهُ﴾ بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که نادیارو په‌نه‌انه‌وبه‌چاونه‌بانیبنیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به‌راستی خوا به‌لینی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌هه‌شتیه‌کان) له‌به‌هه‌شتدا هیچ ووته و قسه‌یه‌کی بی سوود نایستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ نه‌نها سه‌لام کردن ده‌یستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَرْغُوبَاتٌ﴾ له‌ویندا رزق و پوزی ئاماده‌یه‌بویان ﴿مُكْرَمَاتٍ وَعِشْيَاءٌ﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿فِي تِلْكَ الْجَنَّةِ﴾ نوم به‌هه‌شته‌ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ نه‌ویه که‌ده‌یه‌بخشین ﴿مِنَ عِبَادِنَا الَّذِينَ كَانُوا نَبِيًّا﴾ به‌و که‌سانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَمَا تَنْزِيلُ الْإِبْرَاهِيمَ﴾ نیمه (فریشته‌کان) له‌ئاسمانه‌وه‌دانابه‌زین به‌فرمانی په‌روه‌ردگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَا يَشَاءُ أَيْنَ مَا حَلَفْنَا﴾ نه‌نها بؤ خوا به (و خوا ده‌زانی) هه‌سوو کاروباری داهاتوو پابووردوو ﴿وَمَا يَنْبَغُ ذَلِكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ و ه په‌روه‌ردگارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کرده‌وه ﴿

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و هرچی له نیوانیاندایه
 ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِحُكْمِهِ﴾ که واته بیه رسته و زور خوگر به له په رستیدا ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾
 نایا ناگاداریت وینه ی نهو (خواه کی تر) ه بیت ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾ ناده می (بی بروا) ده لی
 ﴿أَلَمْ آتِمْسِكْ﴾ نایا که مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾ له داهاتوودا به زیندوویی (له گوړ) دهرده هیتیریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ نهو ناده میزاد بو بیر ناکاته وه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ که ینگومان نیمه له سه ره تاوه
 نهومان دروست کردوه ﴿وَلَمْ يَكْ شَيْئًا﴾ که نهو شتیک نه بوو ﴿فَوَرَّكَ لَتَخْشُرُنَّهُمْ﴾ نه مجا سویند
 به په روه ردگارت نهو (بی بروایانه) کړ ده که یښه وه (له پژوی دوا پیدا) ﴿وَالشَّيْطَانِ﴾ (له گهل)
 نهو شه یثانانهای (که گو مریان کردن) ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَّنَّهُمْ﴾ پاشان به پراستی هه موویان ناماده ده که یښ
 ﴿حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا﴾ به ده وری دوزه خدا به سهر نه ژنویاندا که وتوون (له بهر ترسناکی نهو روزه) ﴿ثُمَّ لَنَزَيَّرَنَّ﴾ پاشان ینگومان ده ری دینین (و ده یخه یښه دوزه خه وه) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ﴾ له هه پېرو
 ده سته یه ک ﴿إِنَّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِيًّا﴾ کامه یان تاوانبارتر (یاخی تر) بووه له به رانه ر خوی میهره باندا
 ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَّنَّهُمْ﴾ نه مجا ینگومان نیمه زاناترین ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا﴾ به وانه ی که شیاوترن
 بخړینه دوزه خ و بسوتین پی ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ﴾ که س نیبه له نیوه ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نه روا ت و تینه په ریت
 به سهر دوزه خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (نهو تپه رینه) بریارینکی براوه یه له په روه ردگارت وه ﴿ثُمَّ لَنُنْجِيَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ دواتر نه وانه رزگار ده که یښ که پاریز کار و له خوا ترس بوون ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا﴾
 جیجی و سته م کاران له سه رچوک له ناو (دوزه خ) دا ده هیلینه وه ﴿وَإِذَا نَسِيتُ عَلَيْهِنَّ إِذْنَائِي نَسِيتُ﴾
 هه ر کاتی نایه ته روون و ناشکراکاتی نیمه به سه ریاندا بخوینترایه ته وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی
 بی بروا بوون ده یان ووت ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وانه ی نیمانیان هیتا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا﴾
 کام له م دوو کومه له جی و شوینی (خانوو به رهی) خوشتره ﴿وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾ و کور و
 مه جلیسی چاکتره ﴿وَوَكَّرْ أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ﴾ وه پېش نه مان چه ندینمان له ناو برد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له گه له
 (بی باوه په کان) ﴿هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَدًّا﴾ که ل و په لی ناو مال و لاشه وقیافه تیشیان له مان جوانتر بوو ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَّنَّهُمْ﴾
 ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی نه وه ی له گو مریسی دایه ﴿فَلْيَسْمَعْ ذَلِكَ الْرَّحْمَنُ مَدًّا﴾
 باخوا ی میهره بان موله تی پی بدات و ته مهنی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا زُلَّ زُلْفَىٰ وَتَوَدَّوْنَ﴾
 هه تا کاتی نهو هه په شانهای کراوه لییان ده بېنن (دینه دی) ﴿إِنَّمَا الْعَذَابُ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (نه وه ش) یان
 سزایه (له دنیا دا) یان (هاتنی) پژوی دوا یه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ جا له داهاتوودا ده زانن ﴿مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به رهی) خراب و ناخوشه ﴿وَأَضْعَفُ جُنْدًا﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران یان باوه داران) ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحَدَدُوا هُدًى﴾ نه وانه ی له سه ر پربازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿وَالْيَقِينُكَ الصَّلَاحُ﴾ نهو کرده وه چاکانه ی له
 (پژوی دوا پیدا) ده مینه وه ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ لای په روه ردگارت پاداشتی چاکتره ﴿وَحَيْرٌ مَرَدًّا﴾
 و نا کامیشی باشتره ﴿٧٦﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا نه و كه سست دیوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوه پر سوو به نیشانه و ثابته کانی نیمه
 ﴿وَقَالَ﴾ وونی ﴿لَا أُبَرِّئُ مَا لَا وَدَّ﴾ (له پرۆزی دوايشدا) مان و کوپم بی ددری ﴿أَطْلَعَ الْغَيْبِ﴾
 ثابا به نهیینه کان ناگاداره ﴿أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا به لیتی له خوی میهره بان و هر گرتووه ﴿كَلَّا﴾
 نه خیر (وانیه) ﴿سَتَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ له مه و پاش نه وهی ده یلی ده بنوسین (له سه ری)
 ﴿وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوهی سزای بو دریز ده کهینه وه ﴿وَنَزِّنُ لَهُ مَا يَقُولُ﴾ نه وهی نه وه یلی
 (له مال و مندا) به میرات لی و هر ده گریته وه ﴿وَيَأْتِيَنَا قَرْدًا﴾ (له پرۆزی دوايیدا) به ته نه ا دیته وه لا مان ﴿وَأَخَذُوا مِنْ ذُوبِ اللَّهِ﴾ نه وانه بینجه له خوا بر یاریان داوه بو خویان ﴿إِلَهَةً﴾ چهند پر ستر اوینک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ بو نه وهی نه و پر ستر اوانه بینه یارمه تی هر (و تسکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نه خیر (وانیه) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ به لکو پر ستر اوه کان (له قیامت دا) ئینکاری پر ستنه که ی
 نه وان ده کهن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا﴾ وه ده بنه دزیان و بهر پر چیان ده ده نه وه ﴿الَّذِينَ﴾ ثابا نه تدبوه
 (سه رنجت نه داوه) ﴿أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ که بینگومان نیمه شه پتانه کانمان زال کردووه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به سه ر بی باوه پران دا ﴿تَوْرَهُمْ أَزًّا﴾ چاک هانیان ده ده ن (بو کوفر و تاوان) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (نه ی موحه ممه د) په له یان لی مه که ﴿إِنَّمَا عُدَّ لَهُمْ عَذَابٌ﴾ بینگومان نیمه به ژمار دینکی ورد (پرۆزانی
 ته مه نیان) ده ژمیرین ﴿يَوْمَ نَخْسِرُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی نه و پرۆه بکه که پاریز کاران وله خواتر سان کو
 ده کهینه وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ ده سته ده سته و کومه ل کومه ل بهر پر و حورمه ته وه ده یان به بن بو لای خوی
 میهره بان ﴿وَسُوفُ الْمُتَجَرِّمِينَ﴾ تاوانباریش ده ده ینه بهر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ بو دوزخ به تینویه تی (به وینه ی
 که له ناژل) ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده سه لاتی نکاو لاله یان نی به ﴿إِلَّا مَنِ﴾ جگه له و که سه ی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به لیتی له خوی میهره بان و هر گرتووه (وه ک پیغه مبه ران و شه هیدان) ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (گاوور و جووله که کان) ده یان ووت خوا مندا لی بو خوی داناوه
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند به خوا به راستی شتیکی زور نابه جی و سه بر ده لنین ﴿نَكَادُ السَّمَوَاتِ﴾ نزیکه ناسمانه کان ﴿يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ﴾ له ت له ت و پاره پاره بین له بهر نه و (قه سه یه)
 ﴿وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکه) زه ویش شق بهریت و بقلیشی ﴿وَنُحِيزُ الْجِبَالَ هُدًى﴾ و (نزیکه) چیاکان
 به یه ک جار پر وخین ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ له بهر نه وهی (بی باوه پران) مندا له ده ده نه پال خوی
 میهره بان ﴿وَمَا يَتَّبِعِ لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوی میهره بان شیوا نیه ﴿أَن يَخْذَ وَلَدًا﴾ که مندا لی هه بی
 ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه موو نه وانه ی له ناسمانه کان و زه ویدان ﴿إِلَّا إِيَّيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾
 به به نده یی دینه لای خوی میهره بان (هیچ که سی له وانه نیه به نده ی خوی میهره بان نه بی)
 ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ سویند به خوا به راستی هه موویانی سه ر ژمیری کردووه به ژماردن
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْيَقِينَةِ قَرْدًا﴾ هه ر هه موویان به تا ک و ته نه ا دینه وه بو لای (خوا) له پرۆزی
 قیامتدا ﴿

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعْمَةٍ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که با وهر پسان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیشیان کردووه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ بیگومان خوی میهره‌بان خوشه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوه‌رداراندا) ﴿فَالْتَمَسْنَا لَهُمُ الْيُسْرَىٰ﴾ جا به‌راستی نیمه قورئانمان له‌سهر زمانی تو ناسان کردووه ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الْيُفُوتَ﴾ تا مرده‌ی پی به‌دیت به‌باریز کاران و له‌خواتر مسان ﴿وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا﴾ نه‌و که سانه‌شی پی بترسیتیت که به سه‌ختی دزایه‌تیت ده‌کن ﴿وَكُرْهُلَهُمْ كَبَلًا فَتَلَامِيَهُمْ مِنَ قَرْنٍ﴾ گدل و کومه‌لی زورمان پیش نه‌مان (له‌به‌ر خرابیان) له‌ناوبرد ﴿هَلْ تُحِشُّ مُثَهُمْ مِنْ أَعْدٍ﴾ نایا هه‌ست نه‌که‌یت به‌هیچ که سینگ له‌وانه مابیت؟ ﴿وَأُتِمِّمُوا لَهُمْ نِعْمَتًا﴾ یان هیچ وورته و سرته‌به‌کیان ده‌بیستیت ﴿﴾

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به (طا، ها) ده‌خوینرینه‌وه، خوا زانتره به ماناکه‌ی بوزانباری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ قورئانمان نه‌ناردوته خواره‌وه بۆ سه‌ر تو ﴿لِيَشْفَىٰ﴾ بۆ نه‌وی دوو چاری ناره‌حه‌تی غم و په‌زاره‌ بیت ﴿إِلَّا تَذَكُّرًا لِّمَن يَخْشَىٰ﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خسته‌وه‌یه بۆ نه‌و که سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿تَذَكُّرًا لِّمَن﴾ (نه‌م قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوته خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ﴾ که زه‌وی و ناسمانه به‌رزو بلنده‌کانی دروست کردووه ﴿الرَّحْمَنُ﴾ که (خوی) میهره‌بانه ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَشْتَوَىٰ﴾ که به‌رز بووه سه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیاوی بیت نیمه جزئییه‌کی نازنین) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خوا به‌ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وی له‌زه‌ویدایه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ﴾ و نه‌وی له‌نیوانیاندایه و نه‌وی له‌زیر خاکدایه ﴿وَإِن يُجْهَرُوا لَأَنقَلِبْنَاهُ إِلَى الْغُيُوبِ﴾ نه‌گهر تو به ناشکرا قسه بکه‌یت ﴿قَالَ لَهُ يَحْيَىٰ اأَنْتَ أَخِي﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و (خوا) نه‌یتی و له‌نه‌یتی شاراوهریش ده‌زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (نه‌و زانه‌یه) که هیچ به‌رستراوینکی نری به‌هق و راستی نی به‌جگه له‌نه‌و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ته‌نها بۆ نه‌وه ناوه هه‌ره جوانه‌کان ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) نایا هه‌وال و ده‌نگویاسی موسا پیغه‌مبه‌رت پی گه‌یشتووه ﴿إِذْ رَأَاهُ أَنَاكَ﴾ کاتی ناگرینکی بینی (له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ میصر له‌شه‌وینکی سارددا) ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ جا (موسا) ووتی به‌خیزانه‌کی لیره به‌پینه‌وه ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من ناگرینکم به‌دی کردووه ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ (نه‌روم بۆ لای) به‌لکو له‌و ناگره‌ چلو سکینکتان بۆ بیتم (خوتانی پی گهرم بکه‌نه‌وه) ﴿وَأُوحِدْ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ یان لای نه‌و ناگره‌ رینگانیشان ده‌رینکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾ جا که گه‌شته لای (ناگره‌که) ﴿تُورِي يَمْوَسًى﴾ بانگی لی کرا: نه‌ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من به‌روه‌ردگاری تو ﴿فَأَخْلَعَ نَعْلَيْكَ﴾ ده‌ی پیناوه‌کانت داکه‌نه (له‌به‌ر ریزی شوینه‌که) ﴿إِنَّكَ بِأَلْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ چونکه بیگومان تو له‌شیوی پیروزو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿﴾

﴿وَأَنَا آخَرُكَ﴾ من توّم هه لبراردووه (بو پیغه مبه رایه تی) ﴿فَأَسْمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ که واته گوی بگره
 بو نه وهی نیگاده کری (بوت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ به راستی هه ر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ
 بهر ستر اوینکی راست نییه جگه له من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ که واته من بهرسته ﴿وَأَقِرْ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 به چاکی نوینر به جی بیتنه تامنن بیتنه وه یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بیگومان رورزی دواپی دیت
 ﴿أَكَادُ أَخِيهَا﴾ نزیک بوو (کاتی هاتنی له خورشیم) بشارمه وه، (چا جای له فریشته و پیغه مبه ران، که واته
 زانینی کاتی هاتنی رورزی دواپی ته نها بهر وهر دگارد یز انیت) ﴿لَتُجْزَى﴾ بو نه وهی پاداشت بدریته وه ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿بِمَآ تَسْعَى﴾ به گویره ی نه و کرده وهی که ده یسکات ﴿فَلَا تُصَدِّكَ عَنْهَا﴾
 جا بارنگری نه کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ نه و که سه ی باوهری نی یه به و (قیامته) ﴿وَأَتَّبِعْ هَوَاهُ﴾
 و شوین هه و او ثاره زووی خوی که وتووه ﴿فَتَرَدَّى﴾ نه و سا تیا ده چیت ﴿وَمَا تَلَكَ بِمِيسِنِكَ﴾
 یئوسنی ﴿خوافر مووی﴾ نه ی مووسا نه وه چیه به ده ستی راسته وه ﴿قَالَ هِيَ غَصَايَ﴾ (مووسا)
 فر مووی نه وه گزچانه که مه ﴿أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا﴾ خوم ددهم به سه ریدا (کاتی روشتن) ﴿وَأَهْشُ بِهَا
 عَلَى عَنَمِي﴾ که لای دره ختی پی ده وه رینم بو مبه پره کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَقَارِبٌ أُخْرَى﴾ وه چند کار و پنیوستی
 تری پی ده که م ﴿قَالَ أَلَيْهَا يَكُونُ﴾ (خوافر مووی نه ی مووسا گزچانه که ت فری بده ﴿قَالَ لَهَا
 جَا نَهْ وِشْ فَرِي دَا﴾ ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ ده ست به جی گزچانه که بووه به مارنک
 به خیرایی ده روشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وره) فر مووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ بیگره و
 مه ترسه ﴿سَعِيدٌ هَاسِرٌ تَهَاوَا﴾ دلنیا به ده ی گیرینه وه بو شیوه که ی به که م جاری (ده یکه ینه وه
 به گزچان) ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحٍ﴾ ده ستست بخهره بن بالث (پاشان دهری بیتنه) ﴿وَنَخَّجَ بِضَآءَ﴾
 که دهر دیت سپیه (وه ک کافور دهره و شیتنه وه) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوَءٍ﴾ بی نه وهی به له کی و نه خوشی بیت
 ﴿ءَايَةُ أُخْرَى﴾ (نه مه ش) موعجیزه به کی تره (جگه له گزچانه که ت) ﴿لَتُرِيَنَّكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى﴾ بو
 نه وهی هه ندی له موعجیزه و به لکه گه وره کانی خومانن پیشان بده ین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ بر بو
 لای فیرعه ون ﴿إِنَّهُ طَعَنَ﴾ چونکه به راستی له سنوور دهر چووه و یاخی بووه ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی بهر وهر دگارد سنگم (دل و دهر ونم) فراوان بکه ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾
 وه ئیش و کارم بو ئاسان بکه ﴿وَأَخْلَلْ عَقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾ و گرنی زمانیشم بهر له بکه ﴿يَقْفُوهَا قَوْلِي﴾
 بو نه وهی له قسه کانم تیگه ن ﴿وَأَجْعَلْ لِي زُفْرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ وه له خزم و که سی خوم که سینک بکه ره
 پشتیوانم ﴿هَؤُلَاءِ﴾ که هاروونی برامه ﴿أَشْدُّ بِهِ أَزْرَى﴾ پشتمی پی قایم و به هیز بکه
 ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾ بیکه ره هاو به شم له کاره که مدا (گه یاندنی به یامی خوا) ﴿كَسَيْتَكَ
 كِبِيرًا﴾ بو نه وهی زور ستایشت بکه ین ﴿وَتَذَكَّرُكَ كِبِيرًا﴾ وه یاد و زیگری زورت بکه ین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِنَاصِيحَةٍ﴾ به راستی تو بینای به (هه موو شتیکی) ئیمه ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَكُونُ﴾ (خوای
 گه وره) فر مووی به راستی نه وهی داوات کرد پیت درانه ی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَاكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه جارینکی تر مننه تمان ناو ته سهرت ﴿۳۷﴾

﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کاتنی ئیمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَنْ أَوْحَىٰ﴾ نه‌وه‌ی پیویست بوو ناگادار بکرنیت ﴿أَنۡ أَقْرِضْهُ فِي الْغَافِقِ﴾ که نه‌و (مووسای شیرخوره) بخهره ناو سندوقیکه‌وه ﴿فَأَقْرَيْهِ فِي الْيَمِّ﴾ نه‌مجا فرینی دهره دهری‌ساره ﴿فَلْيَقْضِ الْيَمُّ بِالسَّاعِلِ﴾ جا باده‌ریاش بییانه که‌ناری ناوه‌که ﴿يَا حَذَّهٗ عَذْرَؤُنِی وَعَذْرَؤُنِی﴾ (له‌ناکامدا) دوزمنی من و دوزمنی نه‌و (که‌فیرعه‌ونه) بگریته‌وه ﴿وَالْقَيْتُ عَلَیْكَ مَخَبَّةً مِّنِّی﴾ له‌لایه‌ن خومه‌وه جوره خۆشه‌ویستییه‌کم پیدایست ﴿وَلْيَضْحَكْ عَلَی عَنِّی﴾ بو‌نه‌وه‌ی په‌روه‌رده بکرنیت له‌پیش چاوی خوم (به‌چاودنری و پاریزگاری خوم) ﴿إِذْ تَنَسَّی لُحْثُکَ﴾ (له‌بیرت بی) کاتنی که خوشکه‌کوت دهر ویشست ﴿فَقُولْ﴾ و ده‌یووت (به‌فیرعه‌ون و ده‌سته‌کی که مووسا ده‌گریا و شیریه‌هیچ ثافره‌تیکی نه‌ده‌خوارد) ﴿هَلْ أَدُلُّکُمْ عَلَی مَنۡ یَّکْفُلُکُمْ﴾ که‌سیکتان نیشان بدهم که به‌خوبی کات و بیگریته‌ه‌ستو ﴿فَرَجَعْنَاکَ إِلَىٰ آلِکَ﴾ به‌و هؤیده‌وه تو‌مان گیرایه‌وه بو‌لای دایکت ﴿کَلَّا تَقَرَّعْنَاهَا وَلَا تَحْزَنُ﴾ تا چاو ودلی گمش پیته‌وه و خه‌ف‌نه‌خوات ﴿وَقَتَّلْتَ نَفْسًا﴾ وه که‌سیکت کوشت (له‌ناقمی فیرعه‌ون) ﴿فَنَجَّیْنَاکَ مِنَ الْغَمِّ﴾ به‌لام ئیمه‌ پرزگارمان کردی له‌و غم و په‌زاره‌به ﴿وَقَتَّلْتَ فُتُورًا﴾ وه دوو‌چاری چنده‌ها‌ناقی کردنه‌وه‌مان کردی ﴿فَلَمَّا سَیَرْنَا﴾ نه‌مجا چهند سالتیک مایته‌وه ﴿فِی أَهْلِ مَدَیْنٍ﴾ له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا ﴿وَلَمَّا جِئْتَ عَلَی قَدَرٍ یَّمُوسَىٰ﴾ پاشان نه‌ی مووسا له‌کاتی دیاری کراودا (بو‌پیغه‌مه‌برایه‌تی) هاتو‌یته‌ تیره ﴿وَأَصْطَفٰتُکَ لِنَفْسِی﴾ وه تو‌م هه‌ل‌ب‌زارد بو‌خوم (ناکو پیغه‌مه‌بر بیت و په‌یامی من را‌گه‌یه‌نیست) ﴿أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوکَ بِقَاتِلِی﴾ برؤ خوت و برا‌کت به‌بدل‌گه و مو‌ع‌ج‌یزه‌کانه‌وه ﴿وَلَا تَنَیَّافِی ذِکْرِی﴾ سستی نه‌که‌ن له‌زیکر و یادی مندا ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ردو و کسان برؤن بو‌لای فیرعه‌ون ﴿إِنَّهٗ رَطَقَی﴾ چونکه به‌راستی له‌سنوور دهر‌چووه و یاخی بووه ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لَیْسَا﴾ جا‌قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن به‌نهرم و نیانی ﴿أَلَمْ یَسْأَلْکُمَا مَنۡ رَّبُّهُمَا﴾ به‌لکو بیریکانه‌وه یا‌ترسی (له‌سزای خوا) ﴿فَلَا رِبَّیَّ﴾ هه‌ردو و کیان و و‌تیان نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّمَا نَحْنُ بِمُرْسَلٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ده‌ترسین ﴿أَنۡ یَّقْضَ عَلَیْنَا﴾ ده‌س درنری بکاته‌ سه‌رمان پیش نه‌وه‌ی ئیمه‌ هیچ بلینس ﴿أَوْ أَن یَطْعَنَ﴾ یان زیاتر یاخی و سه‌رکه‌ش بیت ﴿فَقَالَ لَاحِقًا﴾ (خوا) فره‌مووی مه‌ترسن ﴿إِنِّی مَعَّکُمَا﴾ به‌راستی من له‌گه‌ل‌تانام ﴿أَسْمَعُ وَآزِی﴾ ده‌بیستم و ده‌بینم ﴿فَأَنۡیَا فَعُولَا﴾ که‌وایو و بجه‌نه‌لای و (بنی) بلینس ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّکَ﴾ بیگومان ئیمه‌ هه‌ردو و ک‌نیر‌راوی په‌روه‌ردگاری تو‌ین (بو‌سه‌رتو) ﴿فَأَرْسَلْنَا بِمَعْنَا بَنِی إِسْرَءِیْلَ﴾ جا‌واز له‌به‌نی ئیسرا‌ئیل به‌ینه (با‌بین) له‌گه‌ل ئیمه‌دا ﴿وَلَا تَعْدِیْهُمُ﴾ وه‌نازار و سزایان مه‌ده ﴿فَدَجَّجْنَاکَ بِآیَاتِی مِّنۡ رَبِّکَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌ته‌وه به‌ل‌گه‌و مو‌ع‌ج‌یزه‌مان بو‌ه‌تی‌وای ﴿وَالسَّلَامُ عَلَی مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَیَّ﴾ سلاویش له‌سه‌ر که‌سینک بیت که‌شوین رینگای راستی ده‌کوی ﴿إِنَّا قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ به‌راستی ئیمه‌ نیگامان بو‌کراوه ﴿أَنۡ الْعَذَابَ﴾ که‌بیگومان سزا ﴿عَلٰی مَنۡ کَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ بو‌که‌سینکه (پیغه‌مه‌بران) به‌درؤ ده‌زانی و پرو و ه‌رده‌گیریت (وبا‌وهر ناهیننی) ﴿فَقَالَ مَنۡ رَّبُّکُمَا یَمُوسَىٰ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی باشه‌ مووسا په‌روه‌ردگاری هه‌ردو و ک‌کنی به‌؟ ﴿فَقَالَ رَبُّنَا الَّذِیۤ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ حَلَقَهُ﴾ (مووسا) فره‌مووی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ نه‌و زاته‌به‌که‌هه‌موو شتیکی به‌شینه‌وه‌کی رینگ و بینک و جوان درو‌شکر‌دووه ﴿وَرُحْدَیَّ﴾ پاشان رینمو‌ونیشی کردووه (بو‌کاری خوی) ﴿فَقَالَ حَآبِلُ الْاَلْوَنِ الْاَوَّلِ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی نه‌ی خه‌ل‌کانی سه‌رده‌مه‌پیشو‌وه‌کان حال‌بان چییه‌و چونه (له‌پاشی

مردنیان) ﴿

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرمودی زانیاری نه‌وه لای په‌روهر دگارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په‌راوینکدایه
 ﴿لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَسْتَمِعُ﴾ په‌روهر دگارم هیچی لی وون نابی و هیچی له‌بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (په‌روهر دگارم) زاتیکه که زه‌وی بؤ کردونه‌ته شوینی حسانه‌وه (وه‌کو بیشکه) ﴿وَمَسَّاكَ لُكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾
 وه له‌ناویدا چنده‌ها ړینگای بؤ فراهم هیتاون ﴿وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ناسمانه‌وه باران ده‌بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ﴾ جا به‌و بارانه‌ی ړواندومانه ﴿أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى﴾ زور جوتی جزواو جزور له‌پرووه‌ک
 (که جیاوازن له تام و بون و ږه‌نگ و شپوه‌دا) ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ﴾ (ته‌ی مروفه‌کان) بخون و نازول
 ومالاته‌کانیشتان بله‌وه‌رینن ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باسکرا) ﴿لَا يَتَّبِعُ الْأُولَى الْآخِرَى﴾ به‌لگه و نیشانه‌ی
 زور هه‌به بؤ نه‌وانه‌ی خواهنی ژیرین ﴿وَمِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ له‌م زه‌ویه دروستمان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده‌تانگیرینه‌وه ناو زه‌وی (به‌مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جاریکی تر له‌و زه‌ویه ده‌رتان
 دینینه‌وه (به‌زیندووی بؤ لپرسینه‌وه) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه هه‌موو
 به‌لگه و نیشانه‌کانی خومان نیشان فیرعه‌ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ که‌چی باوه‌ری نه‌هیتاون سه‌رپیچی کرد ﴿وَلَقَدْ
 أَجْنَبْنَا الْجَنَّةَ لَكُمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی هاتوویت بؤ ناومان بؤ نه‌وی دهرمان که‌یت ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ بیه‌خړی بیه‌خړی
 له‌خاکه که‌مان به‌جادوو گه‌ریه که‌ت ته‌ی موسا ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ﴾ سویند بی جادویه‌کت بؤ (به‌کار)
 بینین ﴿وَقِيلَ لَهُ﴾ وه‌ک ته‌و (جادووه‌ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له‌نیوان نیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا نُخْلِفُهُمْ حَتَّىٰ وَلَا آتَاكَ﴾ نه‌نیمه و نه‌تو خومانی لی نه‌بوترین ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ (با) جینگایه‌کی
 نه‌خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ (موسا) فرمودی کاتی دیار کراوتان ږوژی خورپازانده‌وه
 (ږوژی چه‌ژن) بیت ﴿وَأَن يُخَشِّرَ النَّاسَ صَبًى﴾ به‌مهرجی له‌کاتی چیسته‌نگاودا خه‌لکی کوبکرینه‌وه ﴿وَلَقَدْ
 فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون ږویشته له‌و جینگایه ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه‌موو جادوو گه‌ره‌کانی کز کرده‌وه
 ﴿ثُمَّ أَنَّى﴾ پاشان هات (بؤ شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ﴾ موسا به‌جادوو گه‌رانی ووت
 ﴿وَلَكُمْ لَا تَفْعَلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ هاوار بؤ نیوه درو به‌دهم خواوه نه‌که‌ن ﴿فَنَسِجَ كَرِيعَاتٍ﴾ نه‌گینا به‌سزایه‌ک
 له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى﴾ به‌راستی هه‌ر که‌سی درو هه‌لبه‌ستی به‌دهم خواوه ږه‌نجه ږو ده‌بیت
 ﴿فَنَسَرَ عَوَّا أَمْرَهُم بِبَيْنِهِمْ﴾ نه‌مجا (جادوو گه‌ره‌کان) سه‌بارته به‌کاره که‌یان له‌نیوانیان دا جیاوازی په‌یدا
 بوو ﴿وَأَسْرَأَ النَّجْوَى﴾ و به‌نه‌ینی چر په‌یان ده‌کرد ﴿قَالُوا إِن هَٰذَا لَسِحْرٌ﴾ ووتیان به‌راستی نه‌مانه‌دوو
 جادوو گه‌رن ﴿يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكَ﴾ ده‌پانه‌وی ده‌رتان په‌رینن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ بیه‌خړی بیه‌خړی له‌خاک و وولاته‌که‌تان
 به‌جادوو که‌یان ﴿وَيَذَّهَبَا بِطَرِيقَتَيْكُمْ﴾ وه ږیاز و نه‌ریته هه‌ره‌باشه که‌تان له‌ناو به‌رن ﴿فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ﴾
 جا که‌واته هه‌موو جادوو و پیلانیکشان کوبکه‌نه‌وه ﴿فَرَأَوْهُمُ اصْفَاءً﴾ پاشان به‌به‌ک ږسز بیته (گورپه‌پانه‌وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ به‌راستی هه‌ر که‌سی ته‌مړو سهر که‌وی ږزگاری ده‌بی و سهر فراهه ﴿وَلَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾

﴿قَالُوا لِمُوسَى﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان شه‌ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتو (جادووه‌ک‌ت) فری بده ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا نیمه له‌سهره‌تاوه فری ده‌دین ﴿قَالَ بَلْ أَنتَ أَكْثَرُ تُبَوِّه﴾ (له‌پیشه‌وه) فری بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَعِصْرُ غُصْنٍ﴾ (نه‌وانیش فریابندا) جاله‌ناکاودا گوریس و دار ده‌سته‌کانیان ﴿يُخَيِّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنْهَآ تَنَزَّلُ﴾ وه‌ها هاته‌پیش چاوی (موسا) به‌هزی جادووه‌کیانه‌وه که‌به‌راستی ده‌جولین و ده‌رون ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى﴾ جا موسا له‌دلی خویدا که‌می ترسا ﴿فَلَمَّا لَاحَظَ﴾ ووتمان پنی مه‌ترسه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَافِلُ﴾ بنگومان هه‌رتو سه‌رکه‌وتوو ده‌بی ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِهِ﴾ شه‌وی له‌ده‌سنی راستدابه (که‌گوزانه‌ک‌ته) فری بده ﴿تَلَقَّفَ مَاصِعُهُ﴾ هه‌رچی (جادو) شه‌وان کردوو یانه‌قوتی ده‌دات (هه‌لی ده‌لوشی) ﴿إِنَّمَا صَعَوْا كَيْدَ سِحْرِ﴾ بنگومان شه‌وی شه‌وانه کردوو یانه‌ته‌نفا فروینلی جادوو بازه ﴿وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَنْ﴾ جادوو بازیش سه‌رکه‌وتوو نابی له‌هه‌ر کوی وه‌هاتبی (هه‌رچی بکات) ﴿قَالَ السِّحْرُ مُجْتَمِعٌ﴾ شه‌وسا جادوو گه‌ره‌کان خران به‌رودا به‌سوزده برده‌وه (بو‌خوا) ﴿قَالُوا أَمْ نَبِئُكَ بِذُنُوبِ قَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ووتیان برومان هینا به‌په‌روه‌ردگاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی پنیان ﴿أَمْ نَبِئُكَ بِذُنُوبِ قَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا نیوه برواتان پی هینا پیش شه‌وی مؤله‌تتان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي﴾ بنگومان شه‌و موسا گه‌وره‌تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که‌فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا قِطْعَ﴾ جا سویند بیت ده‌بیرم (ده‌بقرتیم) ﴿أَيَّدِيكَ وَآزْجُلُكَ مِنْ خَلْفٍ﴾ ده‌ست و قاجشان به‌پنجه‌وانه‌وه (راست و چپ) ﴿وَلَا ضَلِيلَتَكَ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ وه‌بنگومان به‌قه‌دی دارخورمادا هه‌لتان ده‌واسم (ده‌تانکه‌م به‌دارا) ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ﴾ (شه‌وسا) به‌راستی ده‌زانن ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنَّى﴾ کاممان (من‌بان‌خواکه‌ی موسا) سزمان سه‌ختر و به‌رده‌وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَكَ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه هه‌رگیز تو هه‌لنا بزیترین ﴿عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ به‌سه‌ر شه‌و نیشانه‌و موعجیزانه‌دا که‌بزمان هاتوو ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه‌تو هه‌لنا بزیترین به‌سه‌ر) شه‌و خوایه‌ی که‌له‌نه‌بوون نیمه‌ی دروست کردوو ﴿فَأَقِصْ مَا أَنْتَ قَاصٍ﴾ جا هه‌ر چیت له‌ده‌ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بنگومان تو ته‌نفا له‌م زیانی دنیا ده‌ست ده‌رواو بریار ده‌دیت ﴿إِنَّمَا أَمْثَلِ رَبُّنَا﴾ به‌راستی نیمه باوه‌رمان هینا به‌په‌روه‌ردگاریمان ﴿لِيُعَذِّبَنَّا﴾ بو شه‌وی له‌تاوانه‌کانمان خوش ببیت ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و جادوو‌ه‌ش که‌به‌زور پیت ده‌کردین ﴿وَأَلَّهُ خَيْرٌ وَأَنَّى﴾ وه‌خوای گه‌وره (پاداشتی) چاکتره و به‌رده‌وامتره ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌سی بگه‌رپته‌وه لای په‌روه‌ردگاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به‌تاوانباری ﴿فَلَنْ لَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شه‌و بنگومان دوزه‌خ جینگایه‌تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ نه‌ده‌مری تیندا نه‌ده‌زی (به‌ناسووده‌بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ وه‌شه‌و که‌سه‌ی به‌باوه‌رداری بگه‌رپته‌وه لای (خوای گه‌وره) ﴿فَدَعِيلَ الصَّلَاحِ﴾ به‌راستی کرده‌وی چاکیشی کردین ﴿قَالَ لَكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ ئانه‌وانه‌پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلندیان هیه ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ که‌به‌هشتانیکه‌جینگای مانه‌وه‌ی هه‌مه‌میشه‌بیه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبره‌کان ده‌رون به‌زیرابندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه‌وه‌ده‌مینته‌وه تیندا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَنَّى﴾ شه‌و پاداشتی که‌سبکه‌خوی پاک و خاوین رابگری (له‌کوفر و تاوان) ﴿

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیکامان نارد بۆ موسا ﴿أَنۢ أَنزِلۡ بِآيٍۭ﴾ که به‌نده‌کانم به‌شه و بیه (و له میصر ده‌رجن) ﴿فَأَضَرَبَ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ مَسَٰجِدَ﴾ رینگه‌یه‌کی ووشکیان له ده‌ریای (سور) دابۆ بکه‌ره‌وه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) پیت بگات ﴿وَلَا تَخَفْ﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمُ قَوْمُ رَبِّهِمْ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به‌سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوینیان که‌وتن ﴿فَغَشَّيْهُم مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَاشُوا﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پولی خویدا) داپوشی چ داپوشینک ﴿وَأَصْلَٰرُ عَمُوۡنَ قَوْمِهِۦ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ و ریتموونی نه‌کردن ﴿يَتَّبِعُوا آيَاتِنَا﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنۢ وَعَدُوۡهُ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَوَعَدَنَّهُمْ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به‌هانتی موسا بۆ) لای راستی کیوی طور ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَیْهِمُ﴾ و بۆمان ناردن ﴿الْمَنَّ وَالسَّلٰوٰی﴾ گه‌زو و شیلقه (بالنده‌یه‌که‌گوشتی له‌همو و بالنده‌یه‌که‌خوشره) ﴿كُلُوا مِن طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ﴾ بخون له‌و پوزیه‌پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْعَمُوۡا فِیْهِ﴾ و زیاده‌پوی تیدا مه‌که‌ن ﴿فَيَجِلَّ عَلَیْكُمْ عَصَبُیۡ﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته‌وه ﴿وَمَنۢ يَّحِلَّ عَلَیْهِ عَصَبُیۡ﴾ جا هر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدْ هَوٰی﴾ نه‌وه بینگومان تیاچووه و هه‌لدیراوه ﴿وَأَنۢ لَّیۡلَیۡ لَفَقَارٌ لِّمَنۢ تَابَ﴾ وه به‌راستی من زور لیسوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌وبه‌ی کردیی ﴿وَأَمِّنۢ وَعَمِلَ صٰلِحًا﴾ و باوه‌پی هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردییت ﴿ثُمَّ أَهْتَدٰی﴾ پاشان به‌رده‌وام بوبی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا أَغۡجَلٰكَ عَنۢ قَوْمِكَ یٰۤمُوسٰی﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی موسا بۆ چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بۆ گه‌یشتن به‌کیوی طور) ﴿قَالَ هُمۡ أَوَّلَآءِ عَلٰیِٔٔیۡ﴾ (موسا) فهرمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌وه‌ن ﴿وَعَجَلْتُ إِلَیۡكَ رَبِّ﴾ بۆیه به‌په‌له‌هاتم بۆ لات نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿لِّرَضٰی﴾ بۆ نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرمووی ﴿فَإِنَّا قَدَفَتْنَا قَوْمَکَ﴾ جا به‌راستی ئیمه‌قه‌ومه‌که‌تمان تاقی کرده‌وه ﴿مِنۢ بَعۡدِکَ﴾ له‌پاش (هانتی) تو ﴿وَأَصَلَّهُمُ السَّامِرُ﴾ وه‌سامیری گومرای کردن ﴿فَرَجَعَ مُوسٰی إِلَىٰ قَوْمِهِۦ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی نه‌ورات) موسا گه‌پایه‌وه بۆ لای گه‌له‌که‌ی ﴿عَصَبُکَۤنۡ أِیۡفَا﴾ به‌توورپی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ یَقۡوِمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَلَمۡ یَعِدْکُمۡ رَبُّکُمۡ﴾ نایا په‌روه‌ردگار تان به‌لینی بی‌نه‌دان ﴿وَعَدَ لِحَسَنًا﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿أَفَطَالَ عَلَیۡکُمُ الْعَهۡدُ﴾ بۆچی من زورم بی‌چوو ﴿أَمۡ أَرَدۡتُمۡ﴾ یان هر ویستان ﴿أَنۢ یَّحِلَّ عَلَیۡکُمۡ عَصَبُ مِّنۢ رَبِّکُمۡ﴾ توورپی و خه‌شم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌یه‌خه‌تان بگریت ﴿فَأَخَلَقۡنُم مَّوۡعِدَیۡ﴾ بۆیه به‌لینی متتان شکاند ﴿قَالُوا مَا أَخَلَقۡنَا مَوۡعِدَکَ﴾ ووتیان ئیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان نه‌شکاند ﴿بِمَلٰٓئِکَآ﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لانی خومان ﴿وَلَکِنَّا حَمَلْنَا أَوۡزَارًا﴾ به‌لکو ئیمه‌چهند کۆل و باری درابوو به‌کۆلماندا ﴿مِّنۢ زِينَةِ الْقَوۡمِ﴾ له‌خسلی قیبیه‌کان ﴿فَقَدَفۡنَاهَا فَاکَذَّبَکَ الْاَلٰی السَّامِرُ﴾ جا فریماندایه (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فریی دا ﴿۝﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَلَدًا﴾ نیر (سامیری لهو خشله تواوانه) په‌یکه‌ری گویره‌که‌یه‌کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُمْ حُورٌ﴾ بو‌یه‌کی هه‌بوو (وهك بو‌یه‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ﴾
 ﴿مُوسَى﴾ نه‌مه‌خوای ئیوه‌و خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ نه‌وه (مووسا) له‌بیری چووه (ده‌گه‌ری به‌شونین
 خوادا) ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ نایا نه‌وان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه‌و گویره‌که‌یه) وه‌لامی
 هیچ ووته‌یه‌کیان ناداته‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه‌خواه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه‌ بزیان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هاروون پنی ووتن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌وه‌و پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بَعْدُ﴾ بینگومان ئیوه‌بهم (گویره‌که‌یه) ناقی کرانه‌وه (گومرا بوون)
 ﴿وَأَنَّ رِبِّكُمْ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی په‌روه‌دگاری ئیوه‌خوای میهره‌بانه ﴿فَأَتَّبَعُونِي﴾ که‌واته‌شونینی من
 بکه‌ون ﴿وَاطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌ایدلی فرمانی من بن ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهیتین و به‌ده‌وریدا دین و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه بو لامان
 ﴿قَالَ يَهُرُّونَ﴾ (مووسا) ووتی نه‌ی هارون ﴿مَا مَنَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ﴾
 صَلُّوا ﴿كَأَنِّي بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌مانه‌گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له‌وه‌ی) که‌شونین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ﴾
 أَمْرِي ﴿نَايَا سه‌ره‌پنجی فرمانی منت کرد؟﴾ ﴿قَالَ يَبْتَغُونَ﴾ (هاروون) فه‌رمووی نه‌ی کورپی دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گره‌و پرایمه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 که‌(هاتیه‌وه‌پیم) بلیت ﴿فَرَّقَتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ توجیا وازیت خسته‌نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌کانه‌وه ﴿وَلَمَّا﴾
 تَرَفُّبُ قَوْلِي ﴿و‌چاوه‌پروانی فرمانی منت نه‌کرد﴾ ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرِي﴾
 نه‌ی سامری تو نه‌م کاره‌ترسناکه‌چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی نه‌وان نه‌یانزانی (یامن شتیکم بینی نه‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَشْرِ﴾
 الرَّسُولِ ﴿نه‌مجا من مشتیکم له‌شونین پنی (وولاخه‌که‌ی) جویره‌ئیل هه‌لگرت ﴿فَتَبَدَّثُهَا﴾ وه‌
 پرژاندم (به‌خشله‌تواوه‌که‌دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جو‌ره‌نه‌فسم نه‌و کاره‌ی بو جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه‌وسا بینگومان
 تاماوی له‌م ژیا نه‌دا (هه‌ر که‌س لیت نزیک بویه‌وه) ده‌بی بلیت: ﴿لَا مَسَاسَ﴾ نزیکم مه‌که‌وه‌ره‌وه،
 وده‌ستم لی مه‌ده ﴿وَإِنَّ لَكَ مَعَنَا لَنْ تُخَلَّفَهُ﴾ وه‌بینگومان به‌لینیکیشته‌هه‌به‌(له‌پو‌ژی دوایدا) هه‌رگیز
 پرژگار ناییت لی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که‌ ﴿الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌په‌رست ﴿لَنْحَرِّقَنَّهُ﴾ دلنیا به‌چاک ده‌یسوتینن ﴿ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْبَحْرِ﴾ پاشان بینگومان
 (خوله‌میشه‌که‌ش) پرژو بلا و ده‌که‌ینه‌وه به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به‌پرژو بلا و نیکی وه‌ها (که‌شونته‌واریشی
 نه‌مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (پارسته‌قینه‌ی) ئیوه‌نه‌نها خوابه ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌هیچ په‌رستراو نیکی راست نی‌یه‌ نه‌و نه‌بیت ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری نه‌و هه‌موو شتیک
 گرتو نه‌وه ﴿۱۵﴾

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (نهي موحه ممد ﷺ) ثابو جوړه ده يگير پنه وه بؤت ﴿مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ هه نديك له به سهرهات و هه والي نهو (گه لانه‌ی) رابوردون ﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ بېنگومان پېمان داويت ﴿مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ له لايه ن خومانه وه قورئان ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ هه ر كه سي پشني تي بكات ﴿فَإِنَّهُ يَخْمَلُ﴾ نه وه به راسني هه لیده گري ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پورزي دواييدا ﴿وَرَزَا﴾ بارينكي قورس (له تاوان) ﴿خَلَّيْنِ فِيهِ﴾ بې برانه وه تييدا ده ميته نه وه ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾ چ بارينكي خراب و بېنه ريان به كوله وه به له پورزي دواييدا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ نه وه پورزي كه فوو ده كرى به شه پوردا (بؤ جاري دووهم) ﴿وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ﴾ نه وس تاوان باران كزده كه پنه وه ﴿يَوْمَ يَذُرُّمَا﴾ له پورزه دالمش و چاويان شين هه لگه راوه ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ به چر به وه له نيوان خوياندا ده لين ﴿إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا غَشِيًّا﴾ نيوه ته نها ده (شه وو پورز له دونيادا) ماونه نه وه ﴿عَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ نيمه چاك ده زانين به وه‌ی نه وان ده يلين ﴿إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ عَذَابٌ﴾ كاتي (نه وه يان) كه زير تريانه و نزيك تريانه له راستيه وه ده لي ﴿إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا أَيُّومًا﴾ نيوه ته نها به ك پورز ماونه نه وه ﴿وَنَسْتَلُونَكَ عَنِ الْبَيْتِ﴾ (نهي موحه ممد ﷺ) پرسيارت لي ده كهن سه باره ت به شاخه كان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ توش بلي په روه ردگار له بيخيان ديني و وردو خاشيان ده كات نه مجا باپرزو بلاويان ده كاته وه ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ نه مجا ريك و ساف بي ناوو گزو گياو ده به نيته وه ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابيني تييدا ﴿عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ هيچ جوړه لاري و به رزي و نزميه ك ﴿يَوْمَ يَذُرُّمَا﴾ له پورزه دالمش و تيعوت الداعي هه موو ده كه ونه شوين جاپرده ري (كو كرنه وه) ﴿لَا عِوَجَ لَهُمْ﴾ لاره جله وي ناكهن له فهرمانني ﴿وَنَحْشُرُ الْأَمْمَاتِ لِلرَّحْمَنِ﴾ له ترسي خوي ميهره بان هه موو ده نكه كان نزم ده بن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چه چه نه بي شتيك نابيستي ﴿يَوْمَ يَذُرُّمَا﴾ ناله و پورزه دالمش و الشفاعة تكا كردن سوودي نيه ﴿إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرِّحْلُ﴾ مه گهر كه سي خوي ميهره بان پينگاي بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ له ووتنه كه شي پازي بي ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانني و ناگاداره ﴿مَا بَقِيَ إِلَّا يَذُرُّمَا﴾ به هه موو نه و شتانه‌ی له پيشيانه وه به (له قيامه تدا چاوه ريبانه) ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به هه موو نه و شتانه له پاشيانه وه به (له دونيادا كروويانه) ﴿وَلَا يَحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ به لام نه وان ده رباره‌ی خوا هه موو شتيك نازانن ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ﴾ هه موو دهم و چاوه كان (له پورزي قيامه تدا) مل كه چ و فهرمانبه ردارن ﴿لِلْحَيِ الْقَيُّومِ﴾ بؤ (خوي) هه ميشه زيندوو و راگري بوونه وه ره ﴿وَقَدْ خَابَ﴾ بېنگومان زهره رمنه ند بووه ﴿مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾ نه وه‌ی كه باري سته مي هه لگرتي ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ نه وه ش كرده وه چاكه كاني كرديت ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوه رداريش بوو بيت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ نه وه نه له سته م ده ترسي (لني بكرى) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾ نه له كه م كرنه وه‌ی پاداشتي (ده ترسي) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ثابو جوړه ﴿أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئاننيكي عه ره بيمان دابه زاندووه ﴿وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ به چند جوړ و شينواز هه ر شه مان له ودا باس كر دووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بؤ نه وه‌ی له خوا ترسن و خويان به ريزن (له تاوان) ﴿أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ يان بيت به هوي بيدار كرنه وه يان له غه فله ت وي ناگايي (به هوي قورئانه وه) ﴿۝۳۹﴾

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ ته مجا به رزو بلنده ته و خوايه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكَ﴾ كه دهسه لات دارينكي (پادشايه كي) حق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْبُدْ إِلَّا اللَّهَ﴾ په له مه كه له (خويندني) قورناندا ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پېش ته وهی ﴿أَلَمْ يَخْلُقْكَ وَخَلَقَ﴾
 وه حی كړنه كه ی بڼت ته و او بڼت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه بلی ته ی په روه ردگارم زانست و زانياريم زياد
 بكه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ﴾ سويند به خوا به راستي نيمه پېشتر په يمان و به ليمان له نادم و هر گرت
 (له دره ختی قه دهغه كړاو نه خوات) ﴿فَتَنِي﴾ به لام كاری پي نه كړد (له بيري چوو) ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا لَكَ عِزًّا﴾ وه نيمه
 له ودا لپېر انمان نه دی (كه بيه ویت بي فرمانی خودا بكات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) ته و كاته بكه
 به فرېشته كانمان ووت: ﴿اسْجُدُوا لِلآدَمِ﴾ سوژده بهرن بڼ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ ته و انيش هم و سوژده يان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنُ﴾ جگه له شهيتان كه سهر پېچی كړد (و سوژده ی نه برد) ﴿فَقُلْنَا إِنَّكَ آدَمُ﴾ ته مجا و وتمان ته ی نادم
 ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به راستي هم (ثييليسه) ﴿عَدُوٌّ لَكَ وَزَوْجُكَ﴾ دوژمنی تو و هاوسره كه ته ﴿فَلَا يَخْرُجُ جَنَّاتٍ مِنْ الْجَنَّةِ﴾
 كه واته (ناگدارين) له به هه شت دهرتان نه كات ﴿فَتَشَقَّى﴾ چونكه دوو چاری ناخوښی و زه حمت ده بيت
 ﴿إِنَّ لَكَ أَلْجُوعَ فِيهَا﴾ بېگومان تو له و (به هه شته) دا برسيت نابي ﴿وَلَا تَعْرِى﴾ و پرووت و قوت
 نابي ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْلُمُونَ فِيهَا﴾ و بېگومان له ويدا تېنووت نابيت ﴿وَلَا تَضْحَكُ﴾ وه هه تاوی (خور) ليت
 نادات (نازارت پي ناگه يه ني) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ ته مجا شهيتان نيازى خرابي خسته دليه وه
 ﴿قَالَ﴾ ووتی ﴿يَا آدَمُ﴾ ته ی نادم ﴿هَلْ أَدْرَاكَ﴾ ناياب نيشانت بدم ﴿عَلَى شَجَرَةٍ مُخْتَلَفٍ﴾ دهره ختی نه مری
 (هر كه س لي ی بخوات هر گيز نامری) ﴿وَمَلِكٌ لَا يَكُنْ﴾ و مولك و دهسه لاني هر دوايی نه بهت ﴿فَإِصْرًا﴾
 ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا﴾ ته مجا هر دوو كيان له و (به رويومي دره خته) يان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ به و هويه وه (جل
 و بهر گيان دامال دراو) دهر كه ووت ﴿لَهُمَا سَوْءٌ أَنَّهُمَا﴾ عديب و عه و ره تيان ﴿وَطُوفَا﴾ و دهه ستیان كړد
 ﴿يَتَخَفَتَانِ عَلَىٰ ظُهُبِهِمَا مِنْ رِزْقِ الْجَنَّةِ﴾ به داپوشيني له شيان به گه لای (دره خته كاني) به هه شت ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾
 و نادم سهر پېچی فرمانی په روه ردگاری كړد ﴿فَعَوَّى﴾ نير له پړنگای راست لای دا ﴿ثُمَّ اجْتَبَا رَبَّهُمَا﴾
 پاشان په روه ردگاری هه لپېزارد (بڼ پېغه مېریتي) ﴿فَتَأَبَّأَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾ و ته و بهی لي قبول كړدو
 پېنموني كړد ﴿قَالَ أَقِطَا مِنْهَا﴾ (خوا) فرموي هر دوو كسان برېنه خواره وه له وې (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به به كه وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نه و كاتنان) ده بڼه دوژمنی به كتری ﴿فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ هُدًى﴾
 جا نه گهر (به پېغه مېراند) په يامتان بڼ هات له لايه ن منه وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ﴾ ته و سا ته وهی شوينی
 پېنموني من بكه وې ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشَقَّى﴾ ته وه (له دونيادا) گومر نابي و (له پوژي دوايشدا) تووښی
 ناخوښی و زه حمت نابي ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هر كه سني روو و هر گيږي ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له پړبازو يادی
 من ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ ته وه بېگومان ته و كه سه گوزه رانكيی سه خت و تهنگی ده بيت (له گوردا)
 ﴿وَنَحْشُرُ رُوحَهُ الْيَمِينَةَ﴾ و له پوژي دوايشدا هه شري ده كه ين ﴿أَعْمَى﴾ به كويږي ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لي ته ی
 په روه ردگارم ﴿لِيَحْشُرَنِي أَعْمَى﴾ بڼ چي به كويږي هه شرت كړدم ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ خو من (له دونيادا)
 چاو ساغ و بينا بووم

﴿قَالَ كَذَابًا﴾ (خو!) ده‌فرموی هدر به‌و شیوه‌ی ﴿أَتُنذِرُنَا قَوْمًا لَا يَذَرُونَ﴾ نایه‌ته‌کانی نیمه‌ت بۆ هات و له‌بیری خۆت برده‌وه (و کوتر بوویت له‌ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنصَفُونَ﴾ به‌همان شیوه‌ تۆش نه‌مرو گویت پی نادریت و له‌بیر ده‌کریت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ﴾ وه‌هر به‌و جۆره‌ تۆله‌ ده‌ستین له‌وه‌ی زیاده‌پۆی کردیت ﴿وَلَا تُؤْمِنُ يَاقَانُ بِرَبِّكَ﴾ و باوه‌ری نه‌هیتابی به‌نایه‌ته‌کانی په‌روردگاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ﴾ وه‌ سزای پۆزی دواپی ﴿أَشَدُّ وَأَلَمُّ﴾ به‌تین ترو به‌رده‌وام تره (له‌سزای دونیا) ﴿أَلَمْ يَنْهَ لَهُمْ﴾ ده‌ی ئایا (خو!) بۆی پروون نه‌کردوونه‌ته‌وه ﴿كَرَاهَا﴾ چه‌ندمان له‌ناو برد ﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ قُرْآنَ الْفُرْقَانِ﴾ له‌گه‌ل و نه‌وه‌ی چه‌رخه‌کانی پشش نه‌مان ﴿يَتَشَوَّنُ فِي مَسْكِنَتِهِ﴾ كه (هم پی باوه‌رانه) ده‌گه‌رین و هات و چۆ ده‌که‌ن به‌جی و شوینه‌کانیادا ﴿إِنِّي ذُنُوبٌ كَثِيرٌ﴾ به‌پاستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا) ﴿لَا يَنْتَفِعُونَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ چه‌ند به‌لگه‌ و نیشانه‌ی هه‌یه‌ بۆ نه‌و که‌سه‌نه‌ی که‌ژیرن ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ﴾ نه‌گه‌ر له‌بهر به‌لین و به‌پاریت نه‌بوايه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگارت‌وه‌ پشستر دراوه (بۆ له‌ناو‌بردنیان) ﴿لَكَانَ زَمَانًا﴾ بینگومان (له‌ناو‌بردنی پی باوه‌ر) پنیوست ده‌بوو ﴿وَلَجَلْ مُسَيِّئٌ﴾ نه‌گه‌ر ماوه‌ی دیاری کراویش نه‌بوايه (که‌قیامه‌ته) ﴿فَأَصْبَحَ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ که‌واته (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نارام بگه‌ر له‌سه‌ر ته‌وه‌ی نه‌وانه‌ده‌لین ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به‌حه‌مد و سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگارت ته‌سبیحانی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ مَلُوحَ الشَّمْسِ﴾ له‌پشش هه‌لاتنی خۆر ﴿وَقِيلَ غُرُوبًا﴾ و له‌پشش ئاوا بوونیدا ﴿وَمِنْ آتَايَ إِلَيْكَ النَّجْمِ﴾ و له‌هه‌ندی کات و ساته‌کانی شه‌ودا خوا په‌رسته و نویژ بکه ﴿وَأَنظَرْنَا السَّحَابَ﴾ وه‌له‌ سه‌ره‌ناو کوتایی پۆژدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾ بۆ ته‌وه‌ی (پادا‌شتی بدریشه‌وه) که‌پشی پازی یست ﴿وَلَا تَمْنَنَ فِتْنَتَكَ﴾ تۆ چاوه‌کانت مه‌به‌ر ﴿إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ﴾ نه‌و نازو نيمه‌ته‌نه‌ی داومانه ﴿أَرْوَاهُمْ مَاءً﴾ به‌تاقم و ده‌سته‌یه‌ک له‌وان (له‌بیا‌وه‌ر) ﴿زَهْرَ الْحَبَقِ الْأُتَيَا﴾ (چونکه‌ ته‌وه) زینت و جوانی هم‌ ژبانی دونیایه ﴿لِنَقْتَرِفُ بِهِ﴾ بۆ ته‌وه‌یه‌ تاقیبان بکه‌بنه‌وه‌ تپایدا ﴿وَرِزْقِ رَبِّكَ﴾ دلنیا به‌رِزق و پۆزی په‌روه‌ردگارت (له‌دوا‌ر‌وژدا) ﴿خَيْرَ وَأَقْنَى﴾ چاک‌تر و به‌رده‌وام‌تره ﴿وَأَمَّا أَهْلُكَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) فه‌رمان بده به‌ته‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّطِيزَةِ عَلَيْهِمَا﴾ به‌نویژ کردن، وه‌ خویشت خۆرا‌گرو به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ر به‌جی هیتانی ﴿لَا تَسْأَلْهُ رِزْقًا﴾ نیمه‌ داوای پۆزیت لی ناکه‌پن ﴿فَخَرَّ نُرُوقًا﴾ به‌لکو نیمه‌ رِزق و رۆزی تۆ ده‌هین ﴿وَالْعَرِيقَةُ لِلْفَقِيرِ﴾ و سه‌ره‌نجامی چاک بۆ پاریز کاران و خواناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (پی باوه‌ر) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِينَا﴾ (نه‌گه‌ر راسته‌ پیغه‌مه‌ره) ده‌ی بۆ یۆمان ناهیتنی ﴿يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌ و موعه‌زه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری‌وه ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ﴾ ئایا نه‌وان به‌لگه‌ی ئاشکریان بۆ نه‌هاتووه ﴿مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ که‌ له‌په‌راوه‌ پشش‌وه‌ کانداه‌بوو (وه‌ک ته‌ورات و ئینجیل) ﴿وَلَوْلَا أَهْلُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر نیمه‌ نه‌وانمان له‌ناو بیردایه ﴿وَعَذَابُ قَبْلِهِ﴾ به‌سزایه‌ک پشش (ناردنی پیغه‌مه‌ره ﷺ) ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا﴾ بینگومان (له‌دوا پۆژدا) ده‌بان ووت ته‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بۆچی (له‌دونیا‌دا) پیغه‌مه‌ریکت بۆ نه‌ناردین ﴿فَتَنَجَّ إِلَيْنِكَ﴾ تاشوینی به‌رنامه‌ و نایه‌ته‌کانی تۆ بکه‌وتینابه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْرَجَ﴾ پشش ته‌وه‌ی سه‌رشۆر و بریسوا بیین ﴿قُلْ كُلُّ مَرْيُوسٍ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: هه‌موو چاوه‌روانین (چ لایه‌کمان سه‌رده‌که‌وین) ﴿فَرَقَصُوا﴾ ده‌نیوه‌ش چاوه‌روان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ نه‌وسا له‌ناینده‌دا ده‌زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الْأَحْزَابِ السَّوِيَّ﴾ چ که‌سینک خواوه‌نی رینگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه‌ چ که‌سینک هیدایه‌تی خوی و هر‌گرتووه ﴿

سورەتی (الانبیاء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای بەخشندە ی میهربان

﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لێ پرسینە وە ی خە لکی نزیک بۆ تە وە ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بە لām ئە و ان
 له بی ناگای ی و غە فله تدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکەر و پرو وەر گیرن (له ئایینی خوا) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هەر بە یامینکی تازه یان له پەر وە رد گاریانە وە بۆ بیت (که قورئانە)
 ﴿إِلَّا أَسْتَعْمُوهُ وَهُمْ يُنْعَمُونَ﴾ ئە و ان دە بیستن و گالتە ی پی دە کە ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ دلە کانیا ن
 بی ناگایە ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زۆر بە نهیتی چه یان دە کرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئە و انە ی که سته میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دە لێ ن) ئایا ئە م (پێغه مبه ر) هه ش هه ر به شه رێک نییه وە ک ئێ وە ﴿أَفَتَأْتُونَ
 السِّحْرَ﴾ دە ی ئایا ئێ وە دەر و ن به دوا ی جادو و دا ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ له کاتیکدا ئێ وە ده بین (دە زانن ئە وە ی
 مو حە مە د ﷺ دە ی لی سحره) ﴿قَالَ﴾ (پێغه مبه ر ﷺ) فەر مووی ﴿رَبِّي بِعِلْمِ الْفُقُولِ﴾ پەر وە رد گار م
 به هە مو و قسە یە ک (چر بە یە ک) دە زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسما ن بیت یا له زە و ی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئە و زاته بی سه ری زانایە ﴿بَلْ قَالُوا﴾ ئە و انە و وتیا ن : نه خیر (ئە وە ی مو حە مە د
 هیتا و یه تی نیگانییه) به لکو ﴿أَضَعْتُ أَخْلِي﴾ چە ند خە و بینیتکی تیکە ل و پیکە لی (مو حە مە د
 خویە تی) ﴿بَلْ أَفْتَرْتَهُ﴾ نا به لکو مو حە مە د خوی ئە م (قورئانە ی هە لبه ستو وە ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نا به لکو ئە و (مو حە مە د) شاعیره ﴿فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ دە بانیشانە و مو عجیزه یه کما ن بۆ بیتی ﴿كَمَا أَرْسَل
 الْأَوَّلُونَ﴾ وە ک (ئە و مو عجیزانە ی) پێغه مبه رانی پیشووی پی نیر درابوون ﴿مَاءَ أَمْتٍ﴾ بر وایان
 نه هیتا ﴿قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِينٍ أَهْلَكَ عَنْهَا﴾ (خە لکی) هیچ شار و گوندیک پیش ئە مان که له نا و مان بر دوون
 ﴿أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دە ی ئایا ئە مان با وەر دینن ؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ ئە مان ناردو وە ﴿قَبْلَكَ﴾ پیش تو (ئە ی
 مو حە مە د ﷺ) ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگە له پیا و انیک ﴿نُوحٍ إِلَيْهِمْ﴾ که نیگا و سرو و شمان بۆ کردوون
 ﴿فَقَتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دە ی پر سیار بکه له خا وە نی کتیبه کانی (پیشو و له زانایانی گا وور و جو و له که)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئە گەر ئێ وە نازانن ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾ ئیمە ئە و پێغه مبه رانە مان نه کردو تە
 په یکه رێک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ که خوار دن نه خو ن ﴿وَمَا كَانُوا أَحْلَادِينَ﴾ وە ئە و ان هە می شه یی و نه مر
 نه بوون ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان به لێ نیک که هیمان دابوون به جیمان هیتا ﴿فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ﴾
 جا ئە و انە و هەر که سینکمان دە و یست (له با وەر داران) رز گار مان کردن ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾
 وە زیاده رویانمان له نا و برد ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا ناردو مان ته خوار وە ﴿إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾
 کتیبیک بۆ ئێ وە ﴿فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾ که سه ره رزی و نا و بانگی ئێ وە ی تدا یه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دە ی ئایا بۆ
 بیر نا که نه وە ﴿

﴿وَرَفَعْنَا مِنْ قَتَرٍ﴾ چہ ندہا شارو گوندمان تیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستمکار بوون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وہباش نہوان گہل و تاقمی ترمان (لہ جیسان) ہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَسَاءَ﴾ جا کاتیک (بی باوہران) ہستیان کرد بہ سزاو تولہی نیمہ ﴿إِذَا هُمْ﴾ دہست بہ جی نہوان ﴿فَمِنْهَا بَرَكُوتٌ﴾ لہو شارانہ بہ خیرایی رایان دہ کرد ﴿لَا تَرْكَبُوا وَأَنْتُمْ كُفَرَاءُ﴾ (فریشتہ کان بہ گالتہوہ پیسان دہ لین) رامہ کمن وبگہرینہوہ ﴿إِنِّي مَّا أَرْسَلْتَنِي﴾ بولای نہو نازو نیمہ تانہی کہ رچوہو بوون تیندا ﴿وَسَكِكُوكُمْ﴾ وہ (بگہرینہوہ) بڑ سہر خانوہ مالہ کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو پرسیارتان لی بکریٹ (لہوہی بہ سہر تان ہاتوہ) ﴿قَالُوا يَتَوَلَّوْا﴾ (لہ گہل ہلہانتاندا) دہیان ووت: ہاوار بڑ نیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمہ ستمکار بووین ﴿فَمَّا زَالَ﴾ نیتربہ ردہوام ﴿فَبَلَكَ دَعْوَانَهُمْ﴾ تہمہ ہاواریان بوو (ہاوار بڑ نیمہ) ﴿حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہتا ہموویانمان دروینہ و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نیمہ دروستمان نہ کردوہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْيَوْمَ﴾ ناسمان و زہوی و تہوہی لہ تہوانیاندا بہ گالتہوہ بہی ہودہ ﴿وَأَوْرَدْنَا﴾ تہ گہر بمان وویستایہ ﴿أَن تَسْجُدَ لَهُمْ﴾ سہر قالی بڑ خومان ہلہ بڑیرین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا تَخْذُوا مِنَّا مِن لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ لہ لایہن خومانہوہ ہلہمان دہ بڑارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ پینہ) بہ لکو حق دہدہین بہ سہر بہ تان و ناحہ قدا ﴿فَيَذَمُّهُ﴾ بہ ہویہوہ (بہ تال) میشکی دہ بڑی و تیکدہ شکی ﴿فَإِذَا هُوَ آهٍ﴾ تہ مجا دہست بہ جی بہ تال دہفہوتی و لہ ناو دہ جیت ﴿وَلَا تُولِوْا﴾ ہاوار (وسزای بہ تین) بڑ تہوہ ﴿وَمَا تَصِفُونَ﴾ لہ بہر تہوہی کہ دہیلین و پریاری دہدن بڑ خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَهُمْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بڑ خواہ تہوہی لہ ناسمانہ کان وزہویدایہ ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ﴾ وہ تہو (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہ پہرستی نہو خویان بہ زل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوہ نابن ﴿يَسْتَعْجِلُونَ الْآثِلَ وَالْثَمَارَ﴾ شہوہ و پورژ تہ سیحات و ستایشی (خودا دہ کمن) ﴿لَا يَفْقَرُونَ﴾ ماندوہ نابن و سارد نابنہوہ ﴿أَوْ تَخْذُوا﴾ تاپا تہوانہ ہلہیان بڑاردوہ (وپریاریان داوہ) ﴿إِنَّا إِلَهُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ چہ ند پہرستراو و (خواہک) لہ زہوی دا (بڑ خویان) ﴿هَرَبُشُرُونَ﴾ کہ دہسہ لاتی تہوہیان نیہ مردوہ زیندوہ بکمنہوہ) و خویان کڑدہ کرینہوہ وزیندوہ دہ کرینہوہ ﴿لَوْ كَانَتْ فِيهِمَاءُ الْبُتَّةِ﴾ تہ گہر لہ ہہر دوہ کیاندا (لہ ناسمان و زہویدا) چہ ند پہرستراونک ہہبواہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگہ لہ خوا ﴿الْقَسْدَ﴾ بینگومان (ناسمان و زہوی) ہہر دوہ کاوول ویران دہ بوون ﴿فَسَبَّحْنِ اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ﴾ دہی پاک و بینگہردی بڑ خوی پہرورہدگاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران پہوای دہدن (بڑ خوا) ﴿لَا يَسْأَلُ﴾ (خوا) پرسیاری لی ناکریٹ (پہختہی لی ناگیریت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کارنک کہ دہیکات ﴿وَهُمْ يَسْأَلُونَ﴾ بہ لکو نہوان (نادہمیزاد) پرسیاریان لی دہ کریٹ ﴿أَوْ تَخْذُوا﴾ تاپا تہوانہ ہلہیان بڑاردوہ (وپریاریان داوہ) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ چہ ند پہرستراونک جگہ لہ خوا ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (پیشان) بلی بہ لگہ تان بیتن (لہ سہر تہوہی پریارتان داوہ) ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ تہمہ قسہی تہم فورٹانہیہ (خوا ناردوہی) بڑ من ﴿وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ وہ قسہی تہو (پہیام و پہراوانہ شہ) لہ پینش منہوہ ہاتوون (وہک تہورات و تینجیل لہ ہیچاندا بوونی چہ ند پہرستراونک پریار نہ دراوہ) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بہ لام زورہی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ لہ بہر تہوہ پشی تیدہ کمن و پرووی لی وہردہ گنہن

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وە ئێمە نەمان ناردوووە ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پێش تۆ ﴿مِّن رَّسُولٍ﴾ هیچ پێغەمبەرێک ﴿إِلَّا نُوْحٍ إِبْرٰهٖمَ﴾ مەگەر نینگامان بۆ ناردوووە ﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (بەوێی کە) بینگومان جگە لەمن هیچ بەرستراوێکی راست نییە ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ کەواتە تەنھا من بپەرستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وەبێ باوەڕان) ووتیان ﴿لَنَحْمِلَ الزُّحْلَ نَحْنُ وَاللَّهُ﴾ خۆی میبەرەبان مندالی بۆ خۆی بپارداوە (کە فریشتەکانن) ﴿سُبْحٰنَكَ﴾ پاك و بێگەردە خوا (لەم شتانه) ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ بەلکو ئەوانە (ئەو فریشتەکانە) بەندە ی پرێزگیرا و (ی خوا) ن ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ﴾ لە خوا پێش ناکەون ﴿بِالْقَوْلِ﴾ بەقسە و ووتەیان ﴿وَهُمْ يَآثُرُونَ﴾ وە ئەوان بەفەرمانی خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ کار دەکەن ﴿يَعْمَلُونَ﴾ (خوا) دەزانیت و ئاگادارە ﴿مَا يَتَّبِعُنَّ﴾ بە ئەوێ لەدوێنا لەبەر دەستیاندایە ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وە بە ئەوێ لەپوژی دوایدا بۆیان ئامادە کراوە ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وە (فریشتەکان) تەکا ناکەن ﴿إِلَّا لِمَن أَرَادَ﴾ تەنھا بۆ ئەو کەسە نەبێت (خوا) پازی بێت (تکای بۆ بکەیت) ﴿وَهُمْ مِّنْ خَشَیْعَةٍ﴾ وە ئەوان (فریشتەکان) لەترس و هەییەتی خوا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زۆر دەترسن ﴿وَمَن يُّقُلْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِّنَ الْحَسَنَةِ﴾ وە هەر کام لەوانە (لەو فریشتەکانە) بلی ﴿إِلَّٰهَ مِن دُونِهِ﴾ بینگومان منیش بەرستراوم جگە لەخوا ﴿فَلَا يَخْزِيهِ جَهَنَّمُ﴾ ئەو بە (ئاگری) دوزەخ تۆلە ی لێ دەسەنین ﴿كَذٰلِكَ﴾ هەربە و جوۆرە ﴿يَخْزِي الْفٰلِیِّیْنَ﴾ پاداشتی سەمکاران دەدەینەو (تۆلەیان لێ دەکەینەو) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نەیان دی (نەیان زانیو) ﴿أَلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە بێ پروا بوون ﴿أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە ئاسمانەکان و زەوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هەردووکیان پێکەووە لکابوون (وێک پارچە بوون) ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ ئەمجا لەیە کترمان جیا کردنەو ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ﴾ وە فەراهممان هێتا لەئاو و دروستمان کردوووە ﴿كُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ﴾ هەموو شتیکی زیندوو ﴿أَفَلَا یُؤْمِنُونَ﴾ دە ی ئایا ئەوانە هەر باوەڕ ناهێتن؟ ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وە دروستمان کردوووە (ودامان ناو) لەزەویدا ﴿زُرُوعًا﴾ چەند شاخی دامەزراو ﴿أَن نَّمِیْدَهُمْ﴾ بۆ ئەو جوولە جولە نەکات بەوانە ی (بەسەر پشتیو) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وە سازاندومانە لە زەوی (یان لە شاخەکان) دا ﴿فِجَالًا مَّسْبُكًا﴾ دۆل و پرێگاوبانی زۆر ﴿أَعْلَمَهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تانەوان شارەزاین و پێوستی خۆیان دا بین بکەن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وە ئاسمانمان کردوووە ﴿سَفَافًا مَّحْفُوظًا﴾ بەسە قفیکی (سەرێکی) پارێزراو ﴿وَهُرَّ عَنْ رَبِّهَا﴾ بەلام ئەوانە سەبارەت بە ئایە تەکانی ئاسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەر و پروو وەرگیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِی﴾ وە هەر ئەو (خوا) یە ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە شەو و پوژی دروست کردوووە ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆر و مانگیش (ی دروست کردوووە) ﴿كُلٌّ﴾ هەریەک لەوانە ﴿فِي فَلَاکٍ یَّسْبَحُونَ﴾ لە خولگە یە کدا دەسوڕێنەو ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بپارمان نەداوە ﴿لِیَشْرِیْنَ قَبْلَكَ﴾ بۆ هیچ کەسێک لەپێش تۆوە ﴿الْحَمْدُ﴾ مانەوێی هەمیشە یی (نەمری) ﴿أَفَإِن مَّتَّ﴾ ئەمجا ئەگەر تۆ بمری ﴿فَهُمُ الْخٰلِدُونَ﴾ (دوا مردنی تۆ) ئایا ئەوان ژیا نیان بەردەوام دەبێ و نامرن؟ (نەخیر) ﴿كُلٌّ نَّقِیْرٌ﴾ هەموو کەسێک ﴿ذٰبِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دەچێزێت (ودەمرێت) ﴿وَنَبْلُوكُ﴾ وە ئێمە تاقیتان دەکەینەو ﴿بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ﴾ بە خرابە و ناخۆشی وە بە چاکە و خۆشی ﴿وَنُفِثَ﴾ تادەرکەوێت (چاک و خراب) ﴿وَالَّذِی نَزَّلْنَاهُ﴾ وە هەر بۆ لای ئێمە دەگەرێنەو ﴿

﴿وَإِذْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَٰهِيمَ الْإِسْلَامَ﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) کاتى تۆ دە بېنن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى كە بى باوەر ن ئەن ﴿إِنْ يَخِذُوا مِنَّا فَتَةً﴾ جگە لە گالته و لا قرتى كەردن بە تۆ هېچى تر ناکەن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بە سەر سامیە كە وە دەلین) ئا ئەمە ئەو كە سەبەه ﴿يَذْكُرُ إِلَهُتَهُ﴾ (بە خراپى) باسى بە كائنان دە كات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمٰنَ﴾ لە كاتى كەدا خوێان بە باس كەردنى (قورئان) و زىكرى خواى مېهرەبان ﴿هُم يَذْكُرُونَ﴾ بى پروان ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتى) ئىنسان وایە لە سەر پەلە كەردن بەدى هېتر اوە ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بە زووى تۆ لەى خۆمتان نیشان دە دەم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ كە واتە پەلە مە كەن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وە (بە پەرستان بە گالته وە) دەلین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئەم بە ئىنى (تۆ لە یە) كەى دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئىنە پاستگۆن ﴿لَتُوعَلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە گەر ئەوانەى كە كافرن بیا نزا ئىایە (چ سزایە كى سەخت لە بەر دە میان دایە) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ كاتى ناتوانن دوورى بە خەنە وە ﴿عَنْ وَجْهِهِ النَّارُ وَلَا عَنْ طُهُورِهِ﴾ بلى سەى ئاگر لە دەم و چا و پشتیان ﴿وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ﴾ وە ئەوان یارمەتى نادىن ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بەلكو لە ناكاودا توشیان دیت ﴿فَتَنْهَهُهُمْ﴾ و سەر سامیان دە كات (بە شىوە یەك) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نە دە توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بى گێر نە وە (بەر گرى بكەن) ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وە نە مۆلە تیشیان دە دریت (تە و بە بكەن) ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُوا﴾ سویند بە خوا بى گومان گالته و لا قرتى كرا وە ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بە پىنە مە برانى پىش توش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ﴾ ئەمجا دە وری ئەوانەى دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لەوان كە گالته یان دە كەرد (بە پىنە مە بران) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزایەى ئەوان گالته یان پى دە كەرد ﴿قُلْ﴾ بلى (بە گالته كە ران) ﴿مَنْ يَكْلُوْكُمْ﴾ كى (دە توانیت) ئىنە پاریزیت ﴿بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بە شە و و بەر و ژ ﴿مِنَ الرَّحْمٰنِ﴾ لە (سزای) خواى مېهرەبان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بەلكو ئەوانە ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ﴾ بەر دە وام پشت هەلته كەن لە یاد و زىكرى بەر وەرد گارىان ﴿أَمْلَأَهُمُ إِلَهَةٌ﴾ ناخۆ (ئە و بى باوەر پانە) چەند بەر ستر او بى كیان هەبە ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِهَا﴾ جگە لە ئىمە رىنگرى (سزا) یان لى بكات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (ئە و بەر ستر او انە) ناتوانن ﴿نَضْرَأْ أَنفُسَهُمْ﴾ یارمەتى خوێان بەدن ﴿وَلَا هُمْ مَنَّا بِصَحْبٍ﴾ وە لە لایەن ئىمە شە وە پە نا نادىن ﴿بَلْ مَتَّعْنَاهُمُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ﴾ بەلكو ئىمە ئەوان و با و باپىر انیانمان زىاند و وە بە خوشى (ناز و نىعمەتى دۇنیا مان پىندابوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تاتە مەنى زورىان بە سەر بەرد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دەى ئایا ئەوانە (قورە شىبە كان) سەرنج نادەن ﴿أَنَّا أَنَا فِي الْأَرْضِ﴾ كە بى گومان ئىمە (ور دە و ر دە) دىبە خاك و لا ئى (ئەوان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لە هەمو و لایە كى یە وە كەمى دە كە ینە وە (بەرز گار كەردن لە لایەن مۆسلمانانە وە) ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دەى ئایا ئەوان زال و سەر كە و تۆون (یان ئىمە) ؟ ﴿﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (نہی موحمہد ﷺ) بلی: بنگومان من تہنہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہوہ (دہتان ترسینم) ﴿بِالْوَحْيِ﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حق) نایبستن ﴿إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ کاتیک کہ دہ ترسیرین ﴿وَلَمَّا مَسَّهُمْ﴾ سویند بہ خواہ گہر دوو چاریان بیت ﴿تَفَحَّةً﴾ کہ میک ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەروردگارت ﴿لَقَوْلِهِ﴾ بنگومان نہوان دہلین ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ ہاوارو تیاچوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہراستی ئیمہ (ہموومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَضَعُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نین ﴿الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ﴾ تہرازوہ کانی دادہ رورہی (کہ کردہوی ہی دہ کیشریٹ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ ندا ﴿فَلَا تَقْظَلُمْ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ نہمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہمی لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾ بہ قہدہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیت ﴿أَتَيْنَاهَا﴾ ئیمہ دہ ہیبتین ﴿وَكُنَّا بِمَحْسَبِينَ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہوی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خواہراستی تہورات (کہ جیا کہرہوی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَضِيَاءَ ذِكْرًا﴾ وەر وون کہرہوہ و یاد خہرہوہ شہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بو پارنیز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ نہوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەروردگاریان بہ نادباری و پہنہانی ﴿وَهُمْ﴾ وہ نہوان (کہسانینکن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہ رورزی دواپی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ وہئم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرُ مَبَارَكٍ﴾ یاد خہرہوہ یہ کی بہ فہر و پیرورزہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ نار دومانہ تہ خوارہوہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی ئایا ئیوہ ﴿لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ دانی پیدا نانتین (باوہری ہی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خواہراستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ رُشِدَهُ﴾ بہ ئیراہیم رینموونی وشارہ زابی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) نہوانا گادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ بہ باوکی و گہلہ کہی ﴿مَا هَذِهِ الشَّيْءُ الَّذِي﴾ ناہم پیکہر و بتانہ چین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان پەرستن (بہ لایانہوہ ماونہ تہوہ) ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَاهُ آيَةً نَّآ﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عَذِيبٌ﴾ نہمانہیان پەرستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہراستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ خوٹان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومراییہ کی ناشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ﴾ ئایا راستی و حقت بو ہیتاوین ﴿أَمَأَنْتَ مِنَ اللَّعِينِ﴾ یا تو گالٹہمان ہی دہ کہ بیت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئیراہیم) ووتی (حہقم ہیتاوہ) بہ لکو پەروردگاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەروردگاری ئاسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہەر تہویش بہ دی ہیتاوان ﴿وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر نہوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ﴿وَتَاللَّهِ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ دواہی تہوہی ہشتان تیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿

﴿فَجَعَلْنَاهُ جُودًا﴾ ئەمجا ئیبراھیم ھەموو بته کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَيْدًا لَهُمْ﴾ جگە لە بته زلە کەیان
 نەبیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ بە ئومیدی ئەوەی ﴿إِلَّاهُ يَرْجِعُونَ﴾ بگەرێنەووە بۆ لای ئەو (بۆ لای ئیبراھیم ئەویش
 راستیان پێی بلی، بە لکوباوە پێتێن) ﴿قَالُوا﴾ (بت پەرستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ کێ ئەمەى کردووە
 ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بە خوا کائمان (بە بته کائمان) ﴿إِنَّهُ﴾ بە راستی ئەو کەسە ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لە ستمەکارانە
 (دەبێ سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چەند کەسێک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ﴾ گوێمان لە لاوێک بوو
 ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی ئەوانی (بته کانی بە خراپە) دە کرد ﴿يَقُولُ لَهُمْ﴾ پێی دەلێن ئیبراھیم ﴿قَالُوا﴾
 (کۆمەلێ لە گەلە کەى) ووتیان ﴿قَالُوا بِهِ﴾ کە واتە بیهێتێن ﴿عَلَى أَغْوَى النَّاسِ﴾ لە پێش چاوی
 خەلک (بیوەستیتێن) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ بە لکو (ئەوانەى دەیناسنەووە) شایەتى لە سەر بەدەن ﴿قَالُوا﴾
 ووتیان ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ ئایا تۆ ئەمەت کردووە ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بە خوا کائمان (بە بته کائمان)
 ﴿يَا إِلَهِي﴾ ئەى ئیبراھیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراھیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ رَكَبِي هَذَا﴾ نەخێر بە لکو ئەم بته
 گەورەیان ئەوەى کردووە ﴿فَتَلَوْهُمُ﴾ دە پر سيار لەوانە (بته شکاوە کان) بکەن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾
 ئە گەر ئەوانە قسە دە کەن ﴿فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ ئەمجا گەر ئەوانە بۆ لای یە کترى (سەریان کرد
 بە یە کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (لە ناو خۆیاندا ھەندیکیان) ووتیان ﴿إِنْ كُمْ﴾ بە راستی ئێوە ﴿أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾
 ھەر خۆتان ستمەکارن ﴿ثُمَّ لَكُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سەر بەرەو خوار کرانەووە (گەر ئەوانە بۆ سەر
 سەختی و نە فامیە کەیان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ بە راستی تۆ دە تزانى ﴿مَا هَذَا بَشَرًا فَنَاسَهُ قَسَهُ نَاكُنَ﴾
 (ئەى ئیبراھیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراھیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ دەى ئێوە دە پەرستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾
 جگە لە خواشتانێک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ﴾ کە ھیچ قازانج و سوودێکتان پێ ناگە یەنن ﴿وَلَا﴾
 یَضُرُّكُمْ وە ھیچ زیانیکیشتان لى نادن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ تۆف بۆ ئێوە ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ ئەو
 بتانەش کە دە پەرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دەى ئایا ژیر نابن (بیر و ھوشتان
 ناخەنە کار) ﴿قَالُوا﴾ (ھەندى لە بت پەرستان) ووتیان ﴿حَرِّقُوهُ﴾ (ئیبراھیم) چاک بسوتیتێن
 ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَكُمْ﴾ و یارمەتى خوا کانتان (بته کانتان) بەدەن و سەریان بخەن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ ئە گەر ئێوە
 ئەو کارە دە کەن ﴿قُلْنَا﴾ (کە ئیبراھیمیان خستە ناگرەووە) ووتمان ﴿يَسْتَأْذِنُ﴾ ئەى ناگر ﴿كُونِ بِرَدًا﴾
 و سەلاما سارد بەرەووە بێ زيانە ﴿عَلَى إِلَهِي﴾ لە سەر ئیبراھیم ﴿وَأَزَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ ئەوان
 و یستیان پیلان بگێرن لە ئیبراھیم (بە سووتان لە ناوی بەرن) ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ بە لام ئیمە ئەوانمان کردە
 ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زەرەر مەندترین (دوڕاوترین) کەس ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وە ئیبراھیم و لوط و طمان
 پزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ ئەو زەویە (بۆ وولاتى شام) ﴿بَنَكْنَا فِيهَا الْعَالَمِينَ﴾
 کە پیت و فەرمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وە بە خشیمان بە ئیبراھیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾
 ئیسحاق و (بە ئیسحاقیش) یەعقوب، بە زیاد (لە داواکەى ئیبراھیم کە داواى منداڵێکی کرد)
 ﴿وَكُنَّا جَعَلْنَا﴾ وە ھەموو یانمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ بە پیاوی چاک ﴿۷۶﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وە ئەوانمان کرد بە پێشەوا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ بە فەرمانی ئیمە پێشموونی (خەلکیان) دە کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وە نینگامان کرد بۆیان ﴿فَقُلْ الْخَيْرَاتِ﴾ بە ئەنجامدانی کاری چاک ﴿وَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وە بە نوێژ کردن ﴿وَأَتَىٰ الزَّكَاةَ﴾ وە زەكات دان ﴿وَكَانَ لِلنَّاسِ﴾ وە ئەوان هەر بۆ ئیمە ﴿عَبِيدِينَ﴾ عیبادهتیان دە کرد ﴿وَلَوْ طَآءَنَتِ كُفْرًا وَعَمَلًا﴾ بەخشیمان بە لووط پێغه مەهریتی و زانیاری ﴿وَنَجَّيْنَاهُ﴾ وە بزگارمان کرد ﴿مِنَ الْقَرْيَةِ﴾ لە (دەست خەلکی) ئەو شارەى (سەدوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَاءَ﴾ کە (خەلکە کەى) کردە وەى پێس و دزبویان دە کرد (نێربازبیا دە کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بە راستی ئەوانە ﴿قَوْمَ سَوَءٍ فَسَقِينَ﴾ گەلێکی خراپی لە فەرمان دەرچوو بوون ﴿وَأَذَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ وە لووطمان خستە ناوڕەحمەت و میهرەبانى خۆمانە وە ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بە راستی لووط لە چاکە کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلِ﴾ وە پێشتر نوح پێغه مەهر ﷺ هاواری (لە ئیمە) کرد ﴿فَأَسْمَعْنَاهُ﴾ ئەمجا ئیمەش وە لاماندا وە وە دەنگیە وە هاتین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خۆی و (ئیماندارانى) خێزانە کە یمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ لە تەنگانە زۆر گەورە کە (لە لافاو و خنکان) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وە یارمەتیمان دالە دزی ئەو گەلەى ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کە بەلگە و ئایە تەکانی ئیمەیان بە درۆ دەزانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ بە راستی ئەوانە ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ﴾ گەلێک بوون پوچوون لە خراپەدا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ لە بەر ئەو وە هەموو یانمان خنکان (لە توفانە کەدا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سولهیمان بکە ﴿إِذْ يَخُصَّمانِ﴾ کاتى بریاریان دەر کرد ﴿فِي الْقَرْيَةِ﴾ دەربارەى ئەو کشتو کالەى ﴿إِذْ نَفَسْتُمْ فِيهِ غَمًّا الْقَوِيمَ﴾ کە بە شەو و نازەلى کەسانیک تێدا لە وەرابوون (زیانیان لى دا بوو) ﴿وَكُنَّا إِلَٰهِيهِمْ﴾ وە ئیمە بۆ دادوەرى بریارە کە یان ﴿شَٰهِدِينَ﴾ ئامادە (ناگادار) بووین ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ ئەمسا ئیمە ئەو مان فیری سولهیمان کرد (سولهیمان ووتى: نازەلە زیان خۆرە کە بدریتە دەست خاوەن کشتو کالە کە، کەلک لە شیر و بەر هەمیان وەر بگریت، وە کشتو کالە کەش بدریتە دەست خاوەن نازەلە کە بەر و بوومە کەى بخۆن و خزمەتى بکەن تا وەك پێش زیان لیکە و تنە کەى لى دیتە وە، پاشان هەریك لە نازەل و کشتو کالە کە بگەڕێنرێنە وە بۆ خاوەنە کانیان) ﴿وَكُلَّآءَ آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وە بە هەر یەك لە وە دووانە (داوود و سولهیمان) پێغه مەهریتی (ودادوەرى) و زانستمان پێدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وە پامان هێنا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ لە گەل داوودا ﴿الْجِبَالُ يَسُبِّحْنَ وَالطَّيْرُ﴾ چیاکان و بالندە کە تەسبیحاتى خویان دە کرد ﴿وَكُنَّا قَاعِلِينَ﴾ وە هەر ئیمە ئەو مان کرد (بۆ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكَرْمَ﴾ وە داوودمان فیری دروستکردنى پۆشاکى زڕینی (جەنگی) کرد بۆ ئێوہ ﴿لِيُخَصِّصَ كَرْمًا بِأَسْكُتٍ﴾ تابان پارێزیت لە کاتى شەرو کوشتارتاندا ﴿فَهَلْ أَنتُمْ﴾ دەى ئایا ئێوہ ﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بۆ خوا لە سەر ئەم نەعمەتانە) ﴿وَأَسْلَمْنَا﴾ وە (پامان هێنا) بۆ سولهیمان ﴿الْبَيْعَ عَافِيَةً﴾ بای توند (پەشەبا) ﴿بِحَجْرٍ بِأَمْرِهِ﴾ بە فەرمانى سولهیمان دەپوشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بۆ ئەو وولات و زەوپیەى ﴿الَّتِي بَرَكَتْنَا فِيهَا﴾ کە پە پیت و بەرە کەتمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وە ئیمە ﴿يَكْلُ شَيْءٍ﴾ بە هەموو شتێک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگادار بووین ﴿﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وە هەندى لە شەیتانەکان (مان پام هینابوو) ﴿يَغْوُصُوتُ لَهُ﴾ دەچوونە ژێرى دەریا بۆ سولهیمان (تا گەوهەر و مروارى بۆ دەربهێتن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وە جگە لەوە کارى تریشپان دەکرد (بۆى وەك كۆشك دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ بە پاستى ئیمەش چاودێر (وباریزەر) ی ئەوان بووین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وە (باسى) ئەیوب (بکە) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتێک هاواری لە پەروەردگارى کرد (لە دواى ناساغى ماو بەبەكى زۆر) ﴿أَنِّي﴾ بە پاستى من ﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ﴾ زیان و ئازار و نەخۆشى دووچارم بوووە ﴿وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّجْمِينَ﴾ و تۆش مێهرەبانترینى مێهرەبانانى ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ جا ئیمەش هاوار و نزاكەیمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ طَرَفٍ﴾ ئەو زیان و ئازار و نەخۆشییەى كە هەیبوو ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ وە هەموو مال و مەندالیمان پێ بەخشىووە (كە پێشتر مردبوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ئەوەندەى تریش لە گەلیاندا ﴿رَحْمَةً مِنَّا﴾ ئەوە پەرحەمەتێكى تاییەت بوو لە ئیمەووە ﴿وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ﴾ وە بیرخەرەووە و ئامۆزگارى بوو بۆ خوا پەرستان ﴿وَأَسْمَاعِيلَ وَادْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وە (باسى) ئیسماعیل و ئیدریس و ذەلکەفل (بکە) ﴿كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ هەموویان لە ئارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وە ئیمە ئەوانمان خستە ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو پەرحەمتى خۆمان (كە بەهەشتە) ﴿إِنَّا﴾ بێگومان ئەوانە ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لە چاكەكە کاران بوون ﴿وَذَا النُّوْنِ﴾ وە (باسى) زەنون (یونس) بکە كە پێغه مەهرى خەلكى نەبەنەوا (بوو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کاتێک پڕۆشت ﴿مُغْضِبًا﴾ بە تۆرەبى (گەلەكەى بەجى هێشت) ﴿فَطَرَ﴾ وای دەزانی ﴿أَنْ لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ئیمە تەنگانەى بەسەردا ناهێتین و هەروا وازى لى دەهێتین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای گەورە ئاقبەردووە و فەزەندەى ناو دەریا و نەهەنگێك قوتى دا) جا لە تاریکیە کائادا (تاریكى شەو و دەریا و ناو سكى نەهەنگ) هاواری کرد ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ئەى خوايە) بە پاستى هیچ پەرستراوێكى بەهەق و پاستى نییە جگە لە تۆ ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکی و بێگەردى بۆ تۆبە ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بێگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لە سەتەمكاران بووم (لەبەر ئەوێ ئارام نەگرت و وازم لە گەلەكەم هێنا) ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ئیمەش نزا و هاواری ئەومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لەو غەم و خەفەتە پزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾ هەر بەو شێوەیە ﴿نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئیماندارانیش پزگار دەكەین ﴿وَرَزَكْنَاهُ﴾ وە (باسى) زەكەریا (بکە) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتێک هاواری لە پەروەردگارى کرد ﴿رَبِّ﴾ ئەى پەروەردگارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ بە تەنها مەمەیلەرەووە (مەندالێكم پێ بێخەشە) ﴿وَأَنْتَ﴾ وە تۆ ﴿خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ چاكترین میراتگرانى ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ئیمەش دوعای ئەومان وە لام دایەووە ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ﴾ و بەحیامان پێ بەخشى ﴿وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ﴾ و خیزانەكەشیمان بۆ چاك كردهووە (لە نەزوكى) ﴿إِنَّا﴾ بێگومان ئەوانەى (باسكران لە پێغه مەهران) ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پێش بڕكێیان دەکرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لە (ئەنجامدانى) هەموو خیر و چاكەبەكدا ﴿وَيَذْعُونَ﴾ و هاواریان لە ئیمە دەکرد ﴿رَعِبًا وَرَهَبًا﴾ بە ئومیدی (بەهەشت) وە ترسى (دۆزەخ) ﴿وَكَاؤُوا﴾ وە ئەوان ﴿لَنَا خَشِيعِينَ﴾ ملكەج بوون بۆ ئیمە (ودەترسن لێمان) ﴿

﴿وَالَّتِي﴾ وه (باسی) نه‌و ئافره‌ته (مهریه‌می کچی عیمران بکه) ﴿أَخَصَّتْ فَرْجَهَا﴾ که داویتی خوی پاراست ﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ نه‌مجا فوومان پندا کرد (به‌هوی جویره‌ئيله‌وه) ﴿مِنْ رُّوحِنَا﴾ له‌و روحی که‌هی خومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا أَنْثَى﴾ وه نه‌و (مهریه‌م) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ به‌ مو‌عجیزه‌یه‌ک بۆ جیهانیان ﴿إِنَّ هَذِهِ﴾ به‌راستی ئا نه‌مه‌یه ﴿أَمْتَكُمْ﴾ ئایینی ئیه‌وه ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ که‌یه‌ک ئایینه (ئایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و منیش په‌روه‌ردگار تانم ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که‌واته‌ ته‌ن‌ها من په‌رستن ﴿وَنَقْطَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به‌لام خه‌لکی جیاوازیان که‌وته‌ نیوان و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کرد، زۆربه‌یان بوون به‌چه‌ند کۆمه‌ل گرۆه‌یکه‌وه (هه‌ستان ده‌ستیان‌کرد به‌ په‌رستی بت و هه‌واو ئارزووی خویان) ﴿كُلُّ﴾ (به‌لام) هه‌موویان ﴿إِلَّا تَارِكُونَ﴾ ته‌ن‌ها بۆ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿فَقَسَّ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌س ﴿يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هه‌ر چه‌ند) له‌کرده‌وه چاکه‌کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (به‌و مهرجه‌ی) باوه‌رداریش بی‌ت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ﴾ نه‌وه (پادا‌ستی) کۆششه‌که‌ی وون نابیت و به‌فیر و ناروات ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾ به‌راستی ئیمه‌ بۆ (کرده‌وه‌کانی) نه‌و نووسه‌رین ﴿وَحَرَمٌ عَلَى قَرِيَّةٍ﴾ وه‌هه‌رامه‌ قه‌ده‌غه‌یه‌و ناشیت بۆ خه‌لکی نه‌و گوند و شارانه‌ی ﴿أَهْلَ كَنْهَاءٍ﴾ که‌کا و لمان کردن وله‌ناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ که‌جاریکی تر بگه‌رینه‌وه (بۆ دونیا) ﴿حَقٌّ إِذَا﴾ (ژیان درنه‌وه‌ی ده‌بی‌ت) تائه‌و کاته‌ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (به‌ربه‌سته‌که‌ی) په‌ئجوج و مه‌ئجوج ده‌کرینه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مِنْ كُلِّ حَدَبٍ﴾ له‌هه‌موو به‌رزاییه‌که‌وه ﴿يَسِيلُونَ﴾ به‌په‌له (وبه‌خیرایی) دینه‌هه‌روهه ﴿وَاقْتَرَبَ﴾ وه‌نزیک بۆته‌وه ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ به‌ئینی راست (هاتی قیامه‌ت) ﴿فَإِذَا﴾ جاله‌ناکاودا ﴿هِيَ شَخْصَةٌ﴾ نه‌بله‌ق و زه‌ق ده‌بی ﴿أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی نه‌وانه‌ی بی‌پروا بوون ﴿يَكُونُونَ﴾ (ده‌ئین) هاوارو مهرگ بۆ ئیمه‌ ﴿فَذَكَّنَا﴾ بینگومان ئیمه‌ له‌دونیا دا ﴿فِي عَقْلٍ مِّنْ هَذَا﴾ له‌بی ناگایه‌ک (ی ته‌واو) دا بووین له‌ئمه‌ ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیمه‌ سه‌مه‌کار بووین ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیه‌وه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و نه‌وانه‌ش ده‌تانه‌په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه‌له‌خوا ﴿خَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ (ده‌بنه) سووته‌مه‌نی (وه‌هلگیر سینه‌ری) دۆزه‌خ ﴿أَنَّهُ لَهَا وَرْدُونَ﴾ ئیه‌وه (و نه‌وان) ده‌چه‌ناوییه‌وه ﴿لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ﴾ نه‌گه‌ر تائه‌وانه (به‌ته‌کان) ﴿إِلَهَةً﴾ خوا بوونایه ﴿مَا وَرَدُوهَا﴾ نه‌ده‌چوونه‌ناو نه‌و (ناگری دۆزه‌خ) وهه‌و ﴿وَكُلُّ﴾ وه‌هه‌موو (بت و بت په‌رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا ده‌میننه‌وه ﴿لَهُمْ﴾ بۆ نه‌و (دۆزه‌خیانه) هه‌یه ﴿فِيهَا﴾ له‌دۆزه‌خ دا ﴿زَقِيرٌ﴾ هه‌ناسه‌ی سارده‌هلکیشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ وه‌نه‌وان له‌ویدا (له‌دۆزه‌خدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هه‌ج نابستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مِتًّا﴾ له‌لایه‌ن ئیمه‌وه پیشت‌ر به‌ریار دراوه‌بۆیان ﴿الْحَسْبُ﴾ که‌به‌خته‌وه‌رین (وچاکه‌به‌یترینه‌رییان) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿عَنَّا مُبْعَدُونَ﴾ له‌دۆزه‌خ دوور ده‌خه‌رینه‌وه

﴿لَا تَسْمَعُونَ﴾ (ئەوان) نایبستن ﴿حَیْسَہَا﴾ دەنگی (بلیسەو قرحەى) ناگری دۆزەخ ﴿وہم﴾
 وەئەوان ﴿فِی مَا أَشْتَمَتْ أَنْفُسُہُمْ﴾ لەناو ئەو (نازو نەعمەتە) ى دلبان حەزى لێتەى ﴿خَالِدُونَ﴾
 بەھەمیشەى وى برانەو دەمیتنەو ﴿لَا یَحْزَنُهُمُ﴾ غەمباریان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسە
 ھەرە گەورە کە (لە قیامەتدا) ﴿وَتَسَلَّقُنَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ و فریشتە کانیش پیشوازیان لى دە کەن (لە بەر
 دەرگاکانى بەھەشتدا) ﴿هَذَا یَوْمُکُمُ الَّذِی﴾ (وپیانی دەلێن) ئەمە ئەو رۆژىہە ﴿کُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 کە بە لێتان پى درابوو ﴿یَوْمَ﴾ (بیتەوہ بیران) ئەو رۆژەى ﴿تَطْوِی السَّمَاءَ﴾ کە ئاسمانەکان دەپێچنەوہ
 ﴿کَطَی السَّجْلِ لِلْکُتُبِ﴾ وەك پێچانەوہ لول کردنى توامارى کتیب و بەتروکینک ﴿کَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وەك یە کەم جار چۆن دروستمان کرد (بەرپوت و قووتى) ﴿تُعِیدُهُ﴾ (پاش مردنیش) ئەو
 (دروست کردنە) دووبارە دەکەینەوہ ﴿وَعَدًا عَیْنًا﴾ ئەوہ بە لێنیکە (جى بە جى کردنى) لەسەر ئیمەیہ
 ﴿إِنَّا کُنَّا فَاعِلِينَ﴾ بىگومان ئیمە (ئەو بە لێنە) بەدى دەھیتین ﴿وَلَقَدْ کَتَبْنَا﴾ سویند بەخوا
 بىگومان ئیمە نووسیوومانە ﴿فِی الزَّبُورِ﴾ لەزەبووردا ﴿مِن بَعْدِ الذِّکْرِ﴾ لەدواى نووسینی لە (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ بەراستى سەر زەوى (بەھەشت) ﴿تَرْتُهَا﴾ دەبنە خواوەنى و بەمیراتى
 دەبێن ﴿عِبَادِی الصَّالِحُونَ﴾ بەندە چاک و پاکەکانم ﴿إِن فِی هَذَا لَبَلَاغًا﴾ بىگومان لەمەدا
 (لەوہى لەم سورەتەدا باسکرا) بەسە کە بەند و ئاموزگارى بیت ﴿لِقَوْمٍ عَالَمِينَ﴾ بۆ گەلى خوا
 بەرستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وە (ئەى موحەممەد ﷺ) توومان تەنھا بۆ ئەوہ
 ناردووہ کەرەحمەت بیت بۆ جیھانیان ﴿قُلْ﴾ بلى ﴿إِنَّمَا أُوحِیَ إِلَیَّ﴾ بىگومان تەنھا شتیک کە نیکا
 کراوہ بۆ من ﴿أَنَّمَا أَنُفِکُ إِلَہُ وَحْدًا﴾ (ئەمەیہ) کە بەراستى پەرستراوى ئیوہ خواى تاک و تەنھایە
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دەى ئایا ئیوہ ملکەچ دەبن؟ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نەگەر پروویان وەرگیرا
 ﴿فَقُلْ ءَاذَنْکُمْ﴾ ئەوہ بلى ھەمووتانم ئاگادار کرد ﴿عَلَى سَوَاءٍ﴾ بە یە کسانى ﴿وَإِنْ أَدْرَتْ﴾ و ناشزانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ یَعِیدُ﴾ نزیکە یادووہ (ھاتنى) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئەو ھەرەشەى لێتان دەکړیت ﴿إِنَّہُ
 یَعْلَمُ﴾ بەراستى خوا دەزانى ﴿الْجَهَنَّمَ الْقَوْلُ﴾ بە ووتە و قسەى ئاشکرا ﴿وَنَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾ وە
 دەشزانیت بەو قسەى دەپشارنەوہ ﴿وَإِنْ أَدْرِی﴾ وەمن نازانم (مۆلەت داننان) ﴿لَعَلَّہُ فِتْنَةٌ لَّکُمُ﴾
 لەواندە بە تاقیکردنەوہ بیت بۆ ئیوہ ﴿وَمَتَّعْ إِلَىٰ حَبِیْن﴾ (بەوێت) تاماوەیەك (وازتان لى بەھیتیت) کەرەبوێرن
 ﴿قُلْ﴾ (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی ﴿رَبِّ أَحْکُم بِالْحَقِّ﴾ ئەى پەرورەدگارم بە دادگەرانیہ پریاریدە (لە
 نێوان من و ئەم بى باوەرانیہدا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وە پەرورەدگارى ئیمە ﴿الْخَمْرُ الْمُسْتَعَانُ﴾ مېھربانى یارمەتى
 لى داواکراوہ ﴿عَلَىٰ مَا تَقِفُونَ﴾ لە بەرانبەر (ئەو قسە نابە جیانیہى) ئیوہ دەلێن و ھەلیدەبەستن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ بترسن له (سزای) په روه ردگارنان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکه به راستی بوومه له رزه ی قیامت هه ستان ﴿شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زور گه وره به، کاره ساتینیکی سامناکه ﴿يَوْمَ تَرْوُهَا﴾ له و پرژه دا ئیوه نه و (بوومه له رزه) ده بینن ﴿تَذْهَبُ﴾ بئ ناگا ده بی (له ترسی نه و پرژه) ﴿كُلُّ مُرْضَعَةٍ﴾ هه مو و نافرته نیکی شیرده ر (کائی کمه مکی له ده می منداله که یدایه) ﴿عَمَّا أَزْضَعَتْ﴾ له نه و (منداله) ی شیر ی پی داوه ﴿وَوَضَعُ﴾ وه فرینی ده دات و له باری ده چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هه مو و دوو گیانیکی (میینه به کی سک پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سکه که ی (کوره به که ی) ﴿وَتَرَى النَّاسَ﴾ خه لکی ده بینن ﴿مُسْكَرًا﴾ (وه) سهر خوشن ﴿وَمَأْمُرٍ مُسْكَرًا﴾ به لام سهر خوشیش نین ﴿وَلَعَنَ عَذَابَ اللَّهِ شَديدًا﴾ به لکو سزای سهخت و به تینی خوا (وای لی کردن) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ له مرو فه کاندای که سی واهه به (نه ضری کوپری حارث) ﴿يُجَادِلُ فِي آيَاتِهِ﴾ موجه ده له ده کات دهر باره ی خوا (و سیفه نه کانی) ﴿يَغْتَابُ﴾ به بی هیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَسْتَعْ كُلُّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وه شوینی هه مو و شه ی تانیکی سهر که ش ده که ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ له سهر ی نوسراوه (بریار دراوه) ﴿أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ﴾ که بینگومان هه که سینک خوشی بویت (و شوینی بکه ویت) ﴿قَالَ لَهُ يُصَلِّ﴾ نه وه به راستی گو مرای ده کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وه پرنموونی ده کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزه خ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْآيَةِ﴾ له گوماندان دهر باره ی زیندو و بوونه وه ﴿فَإِنَّا خَلَقْتُمُ﴾ نه و سا (بزنان) به راستی ئیمه ئیوه مان دروست کردووه ﴿مِّنْ تُرَابٍ﴾ له خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ﴾ پاشان (نه وه کان) له نطفه به که (دروست ده بن) ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مه یبو ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾ دوا ی نه وه (ده بیته) پارچه گوشتیک ﴿مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ﴾ شکل و شیوه کینشراو و شکل و شیوه نه کینشراو ﴿لِّنَبِّئَنَّكُمْ﴾ بو نه وه ی پرونی بکه به نه وه بو ئیوه ﴿وَنَقُصِّ فِي الْأَرْحَامِ﴾ وه له مندالدا ده به یلینه وه (پایده گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ نه و (بینجو) هی بمانه ویت (له بار نه چیت) ﴿إِلَّا أَجَلَ مُّسَمًّى﴾ تاکاتینیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (له سکی دایکتان) دهر تان ده هیتین به ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَسْتَلْبِغُوا أَشَدَّكُمْ﴾ پاشان گه وره ده بن تاده گه نه ته وای هیزو تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّى﴾ وه (له م نه مه نه دا) هه ندیکتان دهر تریت ﴿وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ﴾ وه هه ندیکتان ده گه به نرینه ﴿إِلَّا أَزْدِلُ الْعُمْرُ﴾ نه و به پری پیری، بئ که لکترینی ته مه ن ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ﴾ بو نه وه ی نه زانی و له پیری نه میتیت ﴿مِن يَّعْدِلُ عِلْمَ شَيْئًا﴾ هه رچی که ده یزانی ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ﴾ وه زه وای ده بینن (له زستاندا) ﴿حَامِيَةً﴾ خاموشه ووشک و بئ گیایه ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتیک بارانمان به سهر دا باراند ﴿أَهْرَزَّتْ﴾ زه وای (پرووه کی لی ده پرویت و) ده جولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زه وای هه ل ده دات (به رز ده بیت) ﴿وَأَنْبَتَتْ﴾ و (زه وای) ده پرویتی ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَّهْبِجُ﴾ له هه مو و جو ره (گیا و گولیکی) جوان ﴿

﴿ذَلِكَ يَأْنٍ﴾ ئەوێ (باس کرا) لەبەر ئەوەیە دلباشن ﴿اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ کە خوا حەق و راستە ﴿وَأَنَّهُ يُخَيِّمُ الْمَوْتَى﴾
 وە بینگومان مردوووە کان زیندوو دەکاتەووە ﴿وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و بینگومان ئەو (خواه) توانای بەسەر
 هەموو شتێکدا هەیە ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ﴾ وە بە راستی قیامەت ﴿ءَاتِيَةٌ﴾ دێت (و بەرپا دەبێت) ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ گومانى
 نەدانی بە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و دلباش بن خوا ﴿يَبْعَثُ﴾ زیندووێ دەکاتەووە ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ هەموو ئەو کە سەنەى لەناو
 گوێرەکاندا (مردوون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وە لەنا و خەلکدا کەسى واهەیه ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موحادە لە دە کات
 دەربارەى خوا ﴿يَغْتَرِ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى﴾ بەبێ هیچ زانیاری و شارەزاییە (بەلگە بەک) ﴿وَلَا يَكْتَسِبُ مُنِيرٌ﴾ وە بەبێ
 کتییکی پروونکەرەووە (لە لایەن خواوە) ﴿ثَانِي عَظِيمٌ﴾ (کە سێکە) پروو وەر دەگیریت (و حەق وەر ناگیریت)
 ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوێ خەلک لەڕینگەى خوا لادا ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ ئەو کە سە لە دنیادا سەر شۆڕ
 دەبێت ﴿وَلْيَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وە لە قیامەتیشدا پێى دەچێژین ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای سوتینەر ﴿ذَلِكَ﴾ (پێى
 دەووتریت) ئەو سزایە (کە باس کرا) ﴿بِمَا قَدَّمْتِ يَدَاكَ﴾ بەهۆى ئەو (گوناھانەوێ) کە بە دەستی خۆت پێشت
 خستوووە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وە بینگومان خوا ﴿لَيْسَ بِظَلَمٍ﴾ ستم کار نەى بە ﴿لِلْعَبِيدِ﴾ بەبەندەکانى ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ﴾ وە لەناو خەلکدا کەسى واهەیه ﴿يَعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا دەبەرستى ﴿عَلَى حَرْفٍ﴾ لە قەرەغدا، (لە نێوانێکدا)
 ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ جا نە گەر تووشى خێر و خوشى بوو ﴿أَظْمَأْنَ بَصَرَهُ﴾ دلخۆش دەبێ پێى (بەردەوام دەبێ
 لە خوا بەرستى دا) ﴿وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ﴾ وە ئە گەر تووشى ناگیردەووە بەلا بوو ﴿أَنفَلَبَ عَلَى رَجُلِهِ﴾ بەرەو دوا
 هەلە دەگەڕێتەووە پاش گەز دەبێتەووە لە ئایىن ﴿خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ زەرەر مەندى دویا و قیامەت بوووە ﴿ذَلِكَ
 خُبْرٌ﴾ تەنھا ئەوێ بە ﴿الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ﴾ زیانباری و خەسارەت مەندى پروون و ناشکرا ﴿يَدْعُوا﴾ ئەو دەپارێتەووە
 (ودەبەرستى) ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لە خوا ﴿مَا لَا يَصْرِفُهُ﴾ شتێک نەزىانى پێدە گەیه نیت ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُ﴾
 وە نە سوود و قازانجیشی پێدە گەیه نیت ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ تەنھا ئەوێ بە ﴿الصَّلَاةِ الْبَعِيدَةِ﴾ لە پێى لادانى (گومراپى)
 زۆر دوور لە پرستى ﴿يَدْعُوا﴾ ئەو هاوار دەکات، و دەبەرستیت ﴿لَمَنْ صَرَّهُ﴾ (لە) کە سێک کە زىانى
 ﴿أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ﴾ لە سوودى نزیکترە ﴿لَيْسَ الْمَوْلَى﴾ ئایى چ پشتیوانێکى خراپە ﴿وَلَيْسَ الْعَشِيرُ﴾ وە ج هاوێرى
 و هاو دەمێکى خراپە ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بە پرستى خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوانەى کە باوەرپان
 هێناو و کردەووە چاکەکانیان کردووە دەیانخاتە ﴿جَنَّاتٍ﴾ باخەکانى بە هەشتەووە ﴿نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 کە پرووبارە کان دەرون بە ژێریاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ ئەوێ بێدوینت دەیکات ﴿مَنْ
 كَانَ يَظُنُّ﴾ هەر کەس واکومان دەبات (لە بێ پروایان) ﴿أَن لَّنْ يَصْرَهُ اللَّهُ﴾ کە هەر گێز خواتەو (پێغه مبه رە ﷺ)
 یارمەتى نادات و سەرى ناخات ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لە دویا و دواو وێژدا ﴿فَلْيَسُدَّ سَبِيلَ إِلَى السَّمَاءِ﴾ دەبا پەتێک
 بە سەرەووە (بە بەرزیهووە) هەلواسیت (و ملی پێدا بکات) ﴿فَلْيَقْطَعْ﴾ پاشان هەناسەى بېرى (نا دەخنکیت)
 ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ ئەو سا بېینى (سەرنج بدا و بێر کاتەووە) ﴿هَلْ يُدْهِنُ كَعِيدُهُ مَا يَعْطَلُ﴾ ئایا بەم کارە ئەو ڕق و تورە بیهى
 (لە دلبایە) لای دەبات (وناپهێلێت) ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أُنزِلَتْهُ﴾ ثابهم شینوه نهو (قورئانه) مان ناردوته خواره وه ﴿ءَايَاتٍ يَتَتَبَعْنَ﴾ كه ثابه‌ته‌کانی پرون وناشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ هه‌ر که‌سینک خوی بیه‌ویت هیدایه‌تی ده‌دات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی که‌سانیک که‌پر وایان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و که‌سانیک که‌بوون به‌جووله‌که ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾ و نه‌ستیره (یا فریشته) په‌رسته‌کان ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و گاواره‌کان (نه‌سرانیه‌کان) ﴿وَالْمُجُوسَ﴾ و ناگر په‌رسته‌کان (زه‌رده‌شتی به‌کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و نه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بۆ خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بریار ده‌دا له‌نیوانیاندا (جیایان ده‌کاته‌وه له‌یه‌کتر کۆمه‌لنیک بۆ به‌هه‌شت و کۆمه‌لنکی تریان بۆ دوزه‌خ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوژی دواایدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتینکدا ناگاداره. ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نه‌تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ﴾ كه به‌راستی سوژده بۆ خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و نه‌وه‌ی له‌زه‌ویدایه ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ هه‌روه‌ها پوژ و مانگ و نه‌ستیره‌کان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ﴾ و چیاکان و دره‌خت و گیان له‌به‌ران ﴿وَكَبِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ زورنیکش له‌خه‌لکی (هه‌موو نه‌مانه‌ی باسکران بۆ خوا سوژده ده‌بن) ﴿وَكَبِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وه زورنیکش سزای بۆ بریار درا (له‌سه‌ری چه‌سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وه هه‌ر که‌سینک خوا بۆ پیز و پيسوای بکات ﴿فَمَالَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ نه‌وه‌ که‌س پیزی لى ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر شتینکی بویت ده‌یکات ﴿هَٰذَا خِصْمَانِ﴾ نه‌مانه‌ دوو کۆمه‌لی دژ به‌یه‌کن ﴿أَخْصِمُوا فِي رَيْبِهِمْ﴾ ده‌مه‌قالی و کیشه‌یانه‌ ده‌باره‌ی په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌بى باوه‌پ‌بوون ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ رِجَابٌ مِنْ نَارٍ﴾ له‌(پوژی دواایدا) پۆشاکیان بۆ ده‌بردیت (په‌به‌به‌ریان) له‌ناگر ﴿يُصِيبُ مِنْ قَوْقُزٍ رُءُوسَهُمْ﴾ به‌سه‌ریاندا ده‌رژنریت ﴿الْحَمِيمُ﴾ ناوی زور گهرم ﴿يُصْهَرُ بِهِ﴾ ده‌توینرینه‌وه به‌و (ئاوه‌گهرمه) ﴿مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناوسک و پیسته‌کاندایه ﴿وَلَهُمْ مَقْنَعٌ مِنَ حَدِيدٍ﴾ بۆیان ناماده‌یه‌گورزی ئاسنی ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا﴾ هه‌ر کاتینک بیان‌ه‌ویت ﴿أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ كه‌بینه‌ده‌روه‌ه له‌و (دوزه‌خ) ﴿مِنْ غَيْرٍ﴾ له‌به‌ر زور نا‌په‌حه‌تسى ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ ده‌گیرنرینه‌وه بۆ ناوی ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ وه (پنیا‌ن ده‌ووتریت) به‌چیزن سزای سوتینه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَءَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کردوه‌ده‌یانخاته ﴿جَنَّاتٍ﴾ به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پووباره‌کان به‌رژنریاندا ده‌پوون ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا﴾ (نه‌وان) ده‌رازنرینه‌وه له‌و (به‌هه‌شتانه‌دا) ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ به‌بازنی ئالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسًا مَهْمَرًّا فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وه پۆشاکیان له‌به‌هه‌شتدا ئاوریشه

﴿وَهَذُوا﴾ ئەو (بەهەشتیانە) پێنموونی کراون ﴿إِلَى الظُّلُمِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتەى کە پراست و جوانە (ووتەى لا اله الا الله) ﴿وَهَذُوا﴾ ھەروەھا پێنموونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ پێنگای (خوای) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان ئەوانەى بێ باوەڕ بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە پێنگری (موسلمانان) دەکەن لە پێنگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وە لە (پوشتن بۆ) مزگەوتى حەرام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ کە ئەو ئیمان داناوە (بۆ خوا پەرستى) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ ھەموو خەلکى یە کسانە ﴿الْعَکُفِّ فِيهِ وَالنَّبَازِ﴾ چ ئەوانەى لە وێدان یان لە دورەو ھە بۆى دینى ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ﴾ وە ھەر کەس بێدەستى لەوێ (لە مزگەوتى حەرام) ﴿بِإِلْحَامٍ يُطْلَمُ﴾ مەیلی لە ھەق لادان زولم و ستم بەکات ﴿تُدْفَعُ﴾ پێى دەچێژن ﴿مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ سزای ئازاردەر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان بخەرەو) کاتێک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جێگای کەعبە ﴿أَنْ لَا تُشْرِكَنِي شَيْئًا﴾ (پێمان ووت) ھێچ شتێک مەکەرە ھاوبەشم ﴿وَطَهَّرْنَا بَيْتِي﴾ و ماله کەم (مزگەوتى حەرام) پاک بکەرەوہ ﴿لِلْقَائِمِينَ﴾ بۆ تەواف کەران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ و بۆ نوێژگەران (بەپێوہ) و کوپنوش و سوژدە بەران ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ﴾ وە جارێدە بەناو خەلکیدا ﴿بِالْحُجِّ﴾ بۆ حەج کردن ﴿يَا قَوْمِ إِنِّي لَا أَمُرُّكُمْ بِفِعَالٍ﴾ دین بۆ لات (بۆ حەج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بەسوار ھەموو ووشترێکی لاواز (لەبەر ئەوہى) ﴿يَأْتِيَتُ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ کە لە ھەموو رینگایەکی دورەوہ دینى ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادەى جوژەھا سوود و قازانجى خوێان بێن ﴿وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ﴾ وە ناوی خوا بێن (کاتێک قوربانى سەر دەبەرن) ﴿فِي آيَاتٍ مُّعَلَّمَاتٍ﴾ لە پوژانێکی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ أَلْأَنفَعُ﴾ لەسەر ئەو ئازە لانەى خوا پێى داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا لەو (گوشتى قوربانیانە) بخۆن ﴿وَأَطِيعُوا أَوَّلِيَّ الْفَقِيرِ﴾ وە بێدەن بە نەداران و ھەزاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دواى (سەر بپێنى قوربانى) چلک و پێسى (موو و نینۆک) لابەن بە خوێانەوہ ﴿وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ وە نەزەرە کانیاں جێبەجێ بکەن ﴿وَلِيُطَوَّفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿يَا أَيُّهَا الْعَرَبِيُّ﴾ بە دەورى مالی دێرین و بە پێژدا (بە دەورى کەعبەدا) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمەى (پێشوو) باسى حەج بوو ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ﴾ جا ھەر کەس پاریزىست و بە گەورەى بگرتى ﴿حُرِّمَتْ لِلَّهِ﴾ سنوورەکانى خوا ﴿فَهُوَ حَرِّمٌ لَهُ﴾ ئەوہ بۆ خۆى چاکترە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەرورەدگارى ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْبَهِيمَةُ﴾ وە گوشتى ئازەل (مەر، بزن، مانگا، و شتر) بۆ ئێوہ حەلال کراوہ ﴿إِلَّا مَا شَتَّىٰ عَلَيْهِ كُتُّهُ﴾ جگە لەوانەى بۆتان باس دەکرتى (وەک مردارەوہ بوو، یان بۆغەبرى خودا سەرپرراو) ﴿فَاجْتَنِبُوا﴾ کەواتە خۆتان دور بخەنەوہ ﴿الرَّجَسَ مِنَ الْأَوْتَانِ﴾ لەو پێسىبە کە بەتەکانە ﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ھەروەھا خۆتان پاریزن لە قەسەى درۆ و ناردەوا ﴿

﴿حُفَّتَا لَہٗ﴾ گہردن کہ چ بن بؤ خوا (خوٹان لہ ہہ موو بیرو باوہ ریکی لار دوور بگرن) ﴿عِزِّ مَشْرِکَیْنِ﴾
 ﴿ہَاوِبَہِشْ بِرِیَارِدَہِ مَہِ بِنِ بؤ خوا ﴿وَمِنْ بُشْرِکَیْہِ﴾ جا ہہر کہس ہاویہش بؤ خوا دابنیت
 ﴿فَکَانَا﴾ نہوہ وہک نہوہ وایہ ﴿حَرَمَ السَّمَاۃِ﴾ لہ ٹاسمان کہ وتبیتہ خوارہ وہ ﴿فَخَطَفَہُ الظُّیْرُ﴾ نہمجا بالندہ
 (لہ ہہ وادا) بہ پہلہ بیفرینیت (وپارچہ پارچہ ی بکات) ﴿اَوْتَهٰی بِہِ الرِّیْحَ﴾ یا بایہ کی توند بیات
 ﴿فِی مَکَانٍ سَجَیِّ﴾ بؤ جینگاہہ کی زور دور (چولہ وانی) ﴿ذٰلَکَ﴾ نہمہ (کہ باسکرا نموو ونہی ہاویہش
 دانان بوو بؤ خوا) ﴿وَمِنْ یُعْظَرُ شَعْبَرًا لِّلّٰہِ﴾ وہ ہہر کہس دروشمہ کانی (نایینی) خوا بہ گہورہ راگریت
 ﴿فَانِہَا﴾ جا بہ راستی نہو کارہ ﴿مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتہ قواکارن) ﴿لَکُمْ فِیہَا مَتَّعٌ﴾
 بؤ ٹیوہ لہو (نازہ لانہ) دا چند سوود وہر گرتنیک ہہیہ (وہک سوار بوون،
 خواردنی شیربان) ﴿اِلٰی اَحْلِی مُسَمًی﴾ (جگہ لہ مانہیش دہتوانن سوودیان لی ببینن بہشیوہدہک زبانیان ہی
 نہگات) تاکاتی دیاری کراو (بؤ سہر برینیان) ﴿تُرْمِیْہَا﴾ کہ شونی (سہر برینی) نہوانہ ﴿اِلٰی الْبَیْتِ الْعَتِیْقِ﴾
 کاتیکہ دہ گہنہ مالی دیرینی (کہ عہہ) ﴿وَلِکُلِّ اُمَّۃٍ﴾ وہ بؤ ہہ موو ٹومہ تینک ﴿جَعَلْنَا مَسْکَاۃً﴾
 قوریانی کردنمان داناوہ ﴿لِتَذْکُرُوْا اَسْمَ اللّٰہِ﴾ بؤ نہوہی ناوی خوا بیہن ﴿عَلٰی مَا رَزَقْنٰہُمْ مِنْ نِّہِمَۃٍ اَلَا نَعْمُ﴾
 (کاتی سہر برین) لہ سہر نہو نازہ لانہی خوا ہی داون ﴿فَاَلْہُکُمْ اِلَہً وَّحِیْدٌ﴾ جا خوا ی ٹیوہ بہر ستراونکی
 تہنہایہ ﴿قُلْہٗ وَاَسْمٰوُا﴾ کہ واثہ تہنہا ملکہچی نہو بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِیْنَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہ ملکہچان و خو
 بہ کہم زانان ﴿الَّذِیْنَ اِذَا ذُکِّرَ اللّٰہُ﴾ نہوانہی ہہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ قُلُوْبُہُمْ﴾ دلہ کانیان
 دہترسی (دہلہ رزیت) ﴿وَالصّٰدِقِیْنَ عَلٰی مَا اَصَابَہُمْ﴾ وہ ٹارام گرن لہ سہر نہوہی تووشیان دہی (لہ ناخوشی)
 ﴿وَالْمُقِیْمِ الصَّلٰوۃَ﴾ وہ بہجی ہیتہرانی نوڑہ کانیانن ﴿وَمَقَارَ زَقْنٰہُمْ یُفْقُوْنَ﴾ وہ لہو رزق روزیہی
 پیمان داون دہ بہ خشن ﴿وَالْبَذْنَ﴾ نہو ووشرہ گہورہ و قہلہ واثہ (دہ برین لہ بیت الحرام سہر دہ برین)
 ﴿جَعَلْنَا لَکُمْ مِنْ شَعْبَرٍ اَللّٰہُ﴾ ٹیمہ کردومانہ تہ دروشمی خوا بؤ ٹیوہ ﴿لَکُمْ فِیہَا خَیْرٌ﴾ بؤ ٹیوہ لہ واندہ خیر
 وچاکہ ہہیہ ﴿فَاذْکُرُوْا اَسْمَ اللّٰہِ عَلَیْہَا﴾ کہ واثہ (کاتی کردنیان بہ قوریانی) ناوی خوا یان لہ سہر بہیتن ﴿صَوَافٍ﴾
 لہ کاتیکدا لہ سہر سی پہل و ستاون و دہستی چہ بیان بہ سراوہ تہوہ (لہ بہر نہوہی وشر بہ پیوہ سہر دہر دریت)
 ﴿فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُہَا﴾ جا کاتیک کہوتنہ سہر زوی بہ تہنیشتا (کاتیک گیانیان دہر چوہ) ﴿فَکَلُوْا مِنْہَا﴾ نہوہ
 لہ گوشتہ کہیان بخون ﴿وَاَطْعَمُوْا الْقَالِیۃَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وہ بیدہن بہ ہڈاران و سوالکہران ﴿کَذٰلَکَ سَخَّرْنَا لَکُمْ﴾ تا بہو
 جزوہ نہو مالانانہ مان بؤ ٹیوہ رامہیتاوہ ﴿لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ﴾ تا سوپاس گوزار بن بؤ خوا ﴿لَنْ یَّتَالَ اللّٰہُ﴾
 ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لِحُمُہَا وَلَا دِمَآؤُہَا﴾ نہ گوشتی نہو (قوربانیانہ) نہخوینیان ﴿وَلٰکِنْ یَّتَالِہُ الشَّقَوٰی مِنْکُمْ﴾
 بہ لام نہوہی بہ خوا دہگات تہ قوا و پاریزکاری ٹیوہیہ ﴿کَذٰلَکَ سَخَّرَہَا لَکُمْ﴾ تا بہو جزوہ نہو مالانانہی
 بؤ ٹیوہ رامہیتاوہ ﴿لِتَذْکُرُوْا اَللّٰہَ﴾ بؤ نہوہی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکہن) ﴿عَلٰی مَا هَدٰیْکُمْ﴾ لہ سہر
 نہوہی رینموونی کردوون (بؤ سہر ثانی پیروزی نیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِیْنَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہچاکہ کاران
 ﴿اِنَّ اللّٰہَ یَذِیْقُ﴾ بہ راستی خوا بہر گری وپشتیوانی دہکات ﴿عَنِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ لہوانہی کہ پروایان ہیتاوہ
 ﴿اِنَّ اللّٰہَ لَا یُحِبُّ﴾ بینگومان خوا خوشی ناوی ﴿کُلَّ خَوَّانٍ کَفُوْرٍ﴾ ہہ موو خیانہ نکار و بی باوہر
 وکافرینک ﴿

﴿أُذِّنْ رِنْگە درا (بەجەنگ و جیهاد کردن)﴾ ﴿لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ﴾ بە ئەو (موسلمانانە ی) شەڕیان لەگەڵدا دەکریت ﴿يَأْتَهُمْ ظُلُمًا﴾ لەبەر ئەوەی کە بەراستی سەتەمیان لێ کراوە ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وە بێگومان خوا ﴿عَلَىٰ نَصْرِ قَوْمِ لَقْدِيرٌ﴾ بۆ سەر خستنیان بە توانایە ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ ئەوانە ی کە دەر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ لە مال و ولاتیان بە ناهەق ﴿إِلَّا أَن يَقُولُوا﴾ تەنها (گوناهیان ئەوە بوو) کە دەیان ووت ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ پەر وەردگارمان خوا یە ﴿وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وە ئەگەر خوا خەڵکی لە ناو نەبردایە ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هەندیکیان بە هەندیکێ تریان ﴿لَهَدَمَتْ﴾ بێگومان دەر و خێرا (وێران دەکرا) ﴿صَوْمُعٌ﴾ دێر (خەلوەنگە) ﴿وَبَيْعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ و کەنیسە ﴿وَمَسْجِدٌ﴾ مزگەوتەکان ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کە یادی خوا لەو (پەرسنگایانە) دا زۆر دەکرا ﴿وَلِيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ﴾ وە بێگومان خوا یارمەتی کەسانیک ئەدات (وسەریان دەخات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ کە یارمەتی (دینی) خوا دەدەن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بە راستی خوا ﴿لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بە هێز و بالادەست و بە توانایە ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوانە ی ئەگەر دەسەلاتمان پێدان لە زەویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بە چاکێ نوێژ بەجێ دەهێشن ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وە زەکات دەدەن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فەرمان دەدەن بە چاکە ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بەرگری دەکەن لە خراپە ﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سەرئەنجامی هەموو کارەکان تەنها بە دەست خوا یە ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ وە ئەگەر (بێ باوەڕان) تۆبە دروژن دەزانن و باوەڕت پێ ناکەن ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ ئەوە بێگومان پێش ئەوانیش (گەلانی تر) باوەڕیان نەکرد (بە پێغەمبەرەکانیان) ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وەک) گەلی نوح و عاد و سەموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ وە گەلی ئیبراھیم و گەلی لوط ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ هەروەها یارانی مەدینە (هۆزی شوعەیب) ﴿وَكَذَّبَ مُوسَىٰ﴾ وە موساس بە دروژن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾ ئەمجا (بۆ ماوەیەک) مۆلەتی بێ باوەڕانمدا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ دواتر تۆلەم لێ سەندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْبِيرُ﴾ جا چۆن بوو بە گژا چوونی ئێمە (لەوان) ﴿فَكَأَنَّ مِنَ قَرْنَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ ئەمجا چەندەها شار و دێتاتمان وێران کرد ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ کە (خەڵکە کە ی) سەتەمکار بوون ﴿فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ ئەو (شارانە دیواری خانووەکانی) کەوتبوون بە سەر سەربانەکانیاندا ﴿وَبَدْرٌ مُّعْطَلَةٌ﴾ وە چەندەها بیر بێ خاوەن بوون (لە کار کەوتبوون) ﴿وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾ وە چەندەها کۆشکی بەرز و بلند (بێ خاوەن بوون) ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ دە ی نایا ئەوانە بە زەوی دا نەگەراون ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلایان هەبێت ﴿يَعْقُلُونَ بِهَا﴾ بیرێ پێ بکەنەو (لەو وێران بوونە) ﴿أَوَلَا إِذْ أَنْ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوێیان هەبێت گوێی پێ بگرن (بۆ راستی) ﴿فَأَنبَاهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ﴾ لە راستی دا چاوەکان کوێر نابن ﴿وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ﴾ بە لکو ئەو دلانە کوێر دەبن ﴿الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ کە لە سینه کاندان ﴿۱۱﴾

﴿وَمَسْجِدُكَ بِالْعَدَابِ﴾ وه‌ئه‌وان (قوره‌بیش به‌گالته‌وه) به‌به‌له‌ داوای سزات لی ده‌که‌ن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رگیز خوا‌پینچه‌وانه‌ی به‌لینی خوی ناکات ﴿وَأَتَى يَوْمَئِذٍ نَّكَاتٌ﴾ و بینگومان ر‌وزنیک لای به‌روه‌ردگارت ﴿كَأَلَيْسَ سَنَفًا﴾ وه‌که‌هه‌زار سال وایه ﴿وَمَتَاعُ ذُرِّيَّتٍ﴾ له‌و سالانه‌ی ئیوه‌ده‌یژمیرن ﴿وَكَلَّانَ مِنْ قَرْنٍ أَتَمَّتْ لَهَا﴾ وه‌(خه‌لکی) چه‌نده‌ها شار و گوند (هه‌بوون) مؤله‌تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که‌سته‌مکار بوون ﴿لَنُأَخَذْنَهَا﴾ له‌پاشان توله‌م لی سه‌ندن (وله‌ناوم بردن) ﴿وَأَلَى الْمَصِيرِ﴾ وه‌هه‌ر بولای من ده‌گه‌رینه‌وه ﴿قُلْ يَتْلُوهَا النَّاسُ﴾ بلی ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ﴾ بینگومان من بو‌ئیه‌ته‌نها ﴿نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌مجانده‌و که‌سانه‌ی بر‌وایان هیتاوه‌ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لیخوشبوون و ر‌وزیه‌کی به‌نرخ و فراوانیان بو‌ناماده‌یه ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه‌ بو‌(دزایه‌تی) نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتواناوده‌سته‌پاچه‌ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئه‌وانه‌هاوه‌لی دوزه‌خن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌ئیمه‌له‌بیش تو‌نه‌مان ناردوه‌ه‌ ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هیچ‌ره‌وانه‌کراو یان پیغه‌مبه‌رنیک ﴿إِلَّا إِذَا نَمَسْتُمْ﴾ مه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک (به‌راوی خودای) خویندبیشه‌وه‌ بو‌گه‌له‌که‌ی ﴿أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ شه‌یتان گومان و وه‌سوه‌سه‌ی ده‌خسته‌ناو خوینراوه‌که‌یه‌وه‌ (تا خه‌لک باوه‌ری پی نه‌هیتن) ﴿فَنَسَخَ اللَّهُ﴾ ته‌مجا خوا‌لایده‌بات (پوچه‌لی ده‌کاته‌وه) ﴿مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ ته‌وه‌ی شه‌یتان داویتی به‌گوینی خه‌لکدا (له‌وه‌سوه‌سه‌ودله‌پراوکی و دوودلی) ﴿فَتُحْكَمُ إِلَيْهِ﴾ پاشان خوا‌نایه‌ته‌کانی خوی ده‌چه‌سپیتی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا‌زانای کاردرسته‌ه‌ ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی ئه‌و گومانانه‌ی شه‌یتان ده‌یخاته‌(دله‌کان خوا) ده‌یکاته‌ه‌ ﴿وَنَسَفَ اللَّهُ﴾ (هوی) تاقیکردنه‌وه‌ بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ قَرْصٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ نه‌خوشی له‌دلیاندايه‌و (ئه‌وانه‌ی) دلیان ره‌قه‌ه‌ ﴿وَإِنْ أَظْلَمَ لِيَمِينٍ﴾ وه‌به‌راستی سته‌مکاران ﴿لَقَدْ يَشْقَى بَعِيدٌ﴾ له‌دزایه‌تی به‌کی زور دوور (له‌راستی) دان ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌بزانن ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿أُولُوا الْعِلْمِ﴾ که‌زانباریان پی‌دراوه‌ ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بینگومان ئه‌م (قورئان)ه‌راستیبه‌که‌له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگارت‌وه‌ه‌ ﴿فَيُؤْمِنُوا بِهِ﴾ تا باوه‌ری پی‌بینن (به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری) ﴿فَتُحْجَتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ وه‌دله‌کانیان ملکه‌چ و به‌ئارام بیی بو‌ئه‌و (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وه‌بینگومان خوا‌هیدایه‌تده‌ری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌ باوه‌ریان هیتاوه‌ ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو‌سه‌ر رینگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌رده‌وام ئه‌و که‌سانه‌ی پی‌باوه‌رن ﴿فِي مِرْيَقَتِهِ﴾ له‌گومانندان ده‌باره‌ی قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا له‌ناکاودا ر‌وزی دواپی به‌خه‌یان ده‌گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا به‌خه‌یان ده‌گریت (ودیت بزیان) ﴿عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾ سزای ر‌وزنکی نه‌زوک و پی‌خبر (که‌ر‌وزی قیامه‌ته‌ه‌) ﴿

﴿الْمَلِكُ يُوسِّدُ لَكَ دَهَسَ لَاتٍ وَ پاشاہی تی لہو پرورہ داتہ نہا بق خواہ﴾ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوانیاندا دادوہری دہ کات ﴿قَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ مجا تہو کہ سانہی باوہر یان ہیناوہو کردہوہ چاکہ کانیان کردوہو ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہہ شستانی ہر نازو نیعمت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہی بن باوہر بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہتہ کانی ٹیمہ یان بہدرو دہ زانی ﴿قَالَ لَيْتَ لَكُمْ لَهْمٌ﴾ بؤ تہ وانہ ہہیہ ﴿عَذَابٌ مُّهِمٌ﴾ سزای ہیسواکہر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہی کزچیان کردوہو ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ہرنگای خوادا ﴿ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوڑران (شہید بوون) یان مردن ﴿لَا يَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ ہینگومان خواہر زق و پرورہ کی چاکیان دہداتی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ ہینگومان خواہ ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینی پروری دہرانہ ﴿لَا يَدْخُلَنَّهُمْ فِيهِمْ مُّذَخَّرٌ﴾ سویتند بہ خواہ، خوانہ وانہ دہ خاتہ جیگاہہ کہ ہینی رازی دہ بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ عَلِيمٌ﴾ وہ ہینگومان خواہ زانی لہ سہر خویہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہی (باسمان کرد بؤت) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وہ ہہر کہ سینک تزلہی خوی ہسینیت (لہدہس دریزی کہر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾ بہوینہی تہو ستہمہی لنی کراوہ ﴿ثُمَّ يُعْطَىٰ عَلَيْهِ﴾ لہدوای تہوہ جاریکی تر دہست دریزی ہکریتہ سہر ﴿لَا يَنْصُرُهُ اللَّهُ﴾ تہوہ ہینگومان خواہ یارمہتی دہدات (سہری دہ خات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾ بہراستی خواہ چاوپوشی کہری لیور دہیہ ﴿ذَٰلِكَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ تہم (سہر خستہی خواہ) لہ بہر تہوہیہ بہراستی خواہ ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (تہوہندہ بہدہسہ لاتہ) شہو دہباتہ ناوہ پرورہوہ (کاتیک شہو دریز تر بیت لہ پرور) ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وہ پرور دہباتہ ناوہ شہوہوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وہ ہینگومان خواہ ہیسہری ہیناہیہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہی ﴿يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ لہ بہر تہوہیہ بہراستی ہہر خواہق و راستہ ﴿وَأَنَّ مَا يَنْتَعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ ہینگومان تہوہی جگہ لہ خواہاواری لنی دہ کہن (ودہ ہہرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ہہر تہو بہتال و ناہراستہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہراستی خواہ ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ہہر خوی بہرزو ہلندو گہورہیہ ﴿الَّذِي﴾ ٹاہا ناہینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ﴾ کہ بہراستی خواہ باراندوہیہتی ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لہ ٹاسمانہوہ باران ﴿فَنُصِصَ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ (بہہوی تہو بارانہوہ) زہوی سہوز دہ بیت (بہرہوہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ ہینگومان خواہ ووردہینی ٹاگاہیہ (بہہموو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر بؤ خواہیہ تہوہی لہ ٹاسمانہ کانہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و تہوہیشی لہ زہویدایہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہراستی خواہ ﴿لَهُوَ الْغَفُورُ الْحَلِيمُ﴾ ہہر خوی بن نیاز و دہولہ مہندہ و شایستہی سوہاسہ ﴿

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نایینی (نازانی) بہرستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوہ بڑتان
 و خستویہ تہہ خزمہ تتانہوہ ہہموو ٹہو شتانہی لہ زہویدایہ ﴿وَأَلْفَلَاكَ فَجَرِي﴾ و ہ کہشتی (رام
 ہیناوہ بڑتان) و دہروات ﴿فِي الْبَحْرِ يَأْتِرُهُ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی ٹہو (بہ فہرمانی خوا)
 ﴿وَنُفِثَ السَّمَاءَ﴾ و ہناسمانی راگیر کردوہ ﴿أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تانہ کہوینت بہ سہر زہویدا
 ﴿الْأَيَّامِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی ٹہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿بِالْأَنْبِیاءِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
 دلسوز و میہرہبانہ بہرانبہر بہ خہلکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَخْيَاكُمْ﴾ و ہ ٹہو (خوا) زاتیکہ کہڑیانی
 پی بہ خشیوون (لہ سہرہتای دروسکردنتانہوہ) ﴿لَنُرِيَنَّكُمْ فَرَغَتَكُمْ﴾ دواتر دہ تانمرینیت
 پاشان زیندووتان دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٌ﴾ بینگومان خہلکی زور ناسوپاس و سپہن ﴿وَسِطْرًا﴾
 ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بڑ ہہموو ٹومہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَسْجِدَ﴾ شہریعت و بہرنامہ بہ کمان داناوہ
 ﴿هُمْ تَابِعُوكُمُ﴾ ٹہوان کاریان پی کردوہ ﴿فَلَا تَسْرِعُنَا فِي الْأَمْرِ﴾ کہواتہ ناییت (خاوہن
 نایینہ کانی تر) لہ کاری ناییندا کیشہ و نازاوہ ت لہ گہلدا دروست کہن ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ و ہ تو خہلک
 بانگ بکہ بڑ لای بہرورہدگارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَّيْ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ﴾ بینگومان تو لہ سہر نایینکی راستی ﴿وَأَن جَدُّوكَ﴾
 جاتہ گہر دہمہ قالی و موجدہ لہ بان لہ گہلدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَغْنَىٰ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ تو ش
 بلی خوا خوی چاک دہزانی بہو کردہوانہی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿اللَّهُ يَخْتَرُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوہری
 دہکات لہ نیوانتاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پڑی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہو شتانہی کہ ٹیوہ ﴿فِيهِ تَقْتَلُونَ﴾
 تیندا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمُ﴾ ثایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہرستی خواوہ زانی ﴿مَّا فِي السَّمَاءِ﴾
 و ﴿الْأَرْضِ﴾ بہہموو ٹہو شتانہی لہ ناسمان و زہویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بینگومان ٹہوہی
 باسکرا لہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہرستی ٹہم (زانباریہی باسکرا)
 بہ لای خواوہ ناسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ٹہوان جگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن ﴿لَمْ يُزَلْ بِهِ﴾
 سُلْطَانًا﴾ (خوا) ہیچ بہلگہ بہ کی نہ نار دوتہ خواوہوہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ و ہ بینگومان
 خوشیان ہیچ زانباریان دہربارہی ٹہو (بہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ و ہ بڑ ستم کاران نیہ
 ﴿مِن نَّصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہتی دہرینک ﴿وَلَا أَشْأَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ و ہ کاتی بخوینریتہوہ بڑیان ﴿ءَاِئْتِنَا﴾
 بَیِّنَاتٍ﴾ نشانہ پروونہ کانی ٹیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دہم و چاوی ٹہو کہ سانہی بن باوہرن
 دہبینی ﴿الْمُنْكَرِ﴾ پرووگرزی و تورہیی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ بہ لامار (وہیرش) بہرن بڑ
 ٹہو کہ سانہی ﴿يَسْأَلُونَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ سہردا دہ خوینیتہوہ ﴿قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ﴾ (ٹہی
 موحمہ د ﴿بِالَّذِينَ﴾ بلی ثایا ہہوالتان بدہمی ﴿يَشْرُونَ دَلِيلًا﴾ بہ خراپتر لہو (پروگرزی و تورہییہی)
 ٹیوہ چی یہ ﴿النَّارِ﴾ ناگری دوزخہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي لَئِنْ كَفَرْتُمْ﴾ کہ خوای گہورہ بہ لینی داوہ بہو
 کہ سانہی کہ بن باوہرن ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ چ جینگہ و ناکامیکی خراپہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿وَالَّذِينَ﴾

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسَ﴾ ئەمەى خەلکەینه ﴿صُربَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لِلَّهِ﴾ نموونە بەک هیتراوە تەوە جا گوینی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بینگومان ئەوانەى هاواریان لى دەکەن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتى خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەر گیز ناتوانن مێشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەر چەند هەموو شیان بۆى
 کوێبەنەوە ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وە ئەگەر مێشیش شتیکیان لى بفرینى ﴿لَا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ﴾
 ناتوانن لى بستیئەوە ﴿صَعَفَ الظَّلَالِ وَالْمَظْلُوبِ﴾ داواکار و داوالى کراو لاواز و بى دەسەلاتن ﴿وَ
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئەوانە بەو شێوە پێویستە خوا بناسن ئەیان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بینگومان خوا بە توانای بە دەسەلاتە ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَكُوتِ كَرُوسًا﴾ خوا لە فریشتە کاندە
 نێردراو هەلدەبژێرت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وەها لە خەلکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بە راستی
 خوا بیسەری بینایە ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بەوێ لە بەردە میاندا یە
 (رووی داو) و بەوێ لە دوا یانەوێ (دواتر پوو دەدات) ﴿وَالَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارەکان
 هەر بۆ لای خوا دەگەڕێتەوە ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمەى ئەوانەى کە باوەرتان هێناوہ ﴿أَرْكَعُوا
 وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورپنوش و سوژدە بەرن و بەروەردگارتان پەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کاری چاک بکەن بۆ ئەوێ پرزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پێناوی خوا دا بەو شێوەیەى شایستە و شیاویەتى ﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ﴾ ئەو (خوا)
 ئێوہى هەلبژاردوہ (بۆ هەلگرتنى ئەم ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کارێکی قورس و گرانی لەسەر دانەناون ﴿فَلَمَّا آتَاكُمْ نَبَاهٌ﴾ ئەمە ئاینی ئیبراھیمی باوہ گەورە تانە
 ﴿هُوَ سَمْعُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا﴾ ئەو (خوا) پێشتر ئێوہى بە موسلمان ناوناوہ وە لەم قورئانە شدا
 ﴿يَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پێغەمبەر بێت بە شاھید لەسەر ئێوہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئێوہ ش
 بینە شاھید لەسەر خەلکی ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ کەواتە بە چاکى نوێزە کانتان بکەن
 وزە کات بەدن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ﴾ وە تەنھا پشت بە خوا بیستەن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئەو پشتیوانتانە
 ﴿فَتَعْمَلُوا لِي وَلِيًّا وَتَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئای چەند پشتیوان و یارمەتى دەریکی چاکە ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به راستی باوهرداران پرگار دهبن (سه ده کههون) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 نهو کهه سانهی کهله نوێزه کانیاندا ﴿خَاشِعُونَ﴾ له خواتر سن (کههردن کهه چن بوخوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه نهوانهی ﴿عَنِ الْغَوَايِ مُعْرِضُونَ﴾ لهشتی بی هووده خویان دوور ده گرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نهوانهی
 ﴿لِلزَّكَاةِ قَاعِلُونَ﴾ کهزه کاتی (سامانیان) ده ده کهه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نهوانهی ﴿لِفُرُوجِهِمْ﴾
 حَفِظُونَ ﴿کهه پاریزه ری داوینیان (له شهروال پیسی) ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه گهر بو خیزانی
 خویان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو کهه نیزه کیک کهه بووبن به خواوه نیان ﴿فَإِنَّهُمْ عِبَرٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ نهوه به راستی
 نهوانه سه رزه نشت نا کرین ﴿فَمَنْ أَتَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه مجا هه کهه سنی نیازی جگه لهو (دوو جوژه
 نافرته) بکات (و ئاره زووی خوی تیر بکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نهوسا نهوانه دهست دریزی
 کهه رن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه نهوانهی کهه پاریزه ری سپاردهو په یمانه کانیان
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه نهوانهی کهه به رده وامن له سه ر نوێزه کانیان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 هه نهوانه میرات گران ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ نهوانهی کهه ده بنه خواوهنی فیردهوس و میراتگری
 (به هه شت) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نهوان له به هه شتدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 سویند به خوا به راستی مرو فمان دروست کرد ﴿مِنْ سُلَّالَةٍ طِينٍ﴾ له خو لاسه و پالفتیه له قور ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُفُفًا﴾ له پاشان نهومان کرد به نوتفه بهه ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له ئارامگایه کی قایم (منالدانی
 دایک) دا ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّفُفَ عَلَقَةً﴾ دواتر نوتفه کهه مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾
 نه مجا خوینه مه ییوه کهه شمان کرد به پارچه گوشتیکی جوواو ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ نه مجا پارچه
 گوشته کهه شمان کرد به ئیسقان ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ نه مجا به گوشت (په یکه ره) ئیسکه کهه مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان نهومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا کهه وره
 و پیروزه نهو خوابه یی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ کهه چا کرینی به دی هینه رانه ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعِينُونَ﴾
 پاشان به راستی ئیوه له دوا ی نهوه هه مووتان ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ له پاشان
 بینگومان ئیوه له پورزی دوا پیدا زیندوو ده کرینه وه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْقَارًا﴾ سویند به خوا به راستی
 له سه ری ئیوه وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ چهوت نهوم ئاسمان ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَالِقِ غَافِلِينَ﴾
 وه ئیمه له دروست کراوه کان بی ناگانین ﴿۝﴾

﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە لە ئاسمانەو بە ئەندازە (ی پێویست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنْتَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوی دا ھێلایەو (پراگرت) ﴿وَلَنَأْمُرَنَّ ذَهَابَ بَيْتِهِ﴾ وە بێگومان ئێمە بەسەر لەناوبردنی ئەو (ئاو)دا. ﴿لَقَدْ رَوْنَا﴾ بەتواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ﴾ ئەمجا بە ھۆی ئەو (باران)و بە دیمان ھێناو (پرواندومانە) بۆتان ﴿جَعَلْنَا مِنْ خَلِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾ چەند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكُهُ كَبِيرَةٌ﴾ بۆ ئێوە ھەبە لەو باخانەدا میوەی زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندیکیان دەخۆن (بەشیوەی بژێوی وەك میوژ و خورما) ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ﴾ ھەر وەھا (پرواندومانە) جۆرە دارێك (زەیتون) كە لە طورى سېنا دەرویت ﴿تَنبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبَّغَ لَكُمْ لَبَنٌ﴾ كە بۆن و پێخۆرێك دەگریت بۆ ئەوانەى دەبخۆن ﴿وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾ وە بەپراستی بۆ ئێوە لە مالات و ئازەلدا پەند ھەبە ﴿تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾ پیتان دەنوشین ئەو (شیر)ەى لە ناو سکیاندا بە ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَتَعٌ كَبِيرَةٌ﴾ وە بۆ ئێوە لەو (ئازەلەدا) سوود و كەلکیكى زۆر ھەبە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لێشیان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالَكِ تَكْمُلُونَ﴾ وە لەسەر (پشتى ھەندى) لە ئەوان و لەسەر (پشتى) كەشتیەكانیش سوار دەكرین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سۆتێد بەخوا بەپراستی ئێمە نووحمان نارد بۆ لای ھۆزەكەى ﴿فَقَالَ يَتْلُوا فِى هَؤُلَاءِ آيَاتِ اللَّهِ﴾ جا پێى ووتن ئەى ھۆزەكەم خوا پەرستى ﴿مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ئێوە جگە لەو پەرستراونكى تر تان نى بە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئایا خۆتان ناچارێزن ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ئەو دەسەلاتدار و ناودارانەى كە بى باوەر بوون لە ھۆزەكەى (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) ئەنھا كەسێكە وەك ئێوە ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ عَلَيْكُمْ﴾ دەبەوێت خۆى بكاتە گەورە بەسەرتانەو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَكًا﴾ ئەگەر خوا بپوستانە (پێغەمبەرێك بنێرى) فریشتەى دەناردە خواو ھەو ﴿مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئێمە شتى وامان نەبێستوو ﴿فِي آيَاتِنَا الْأُولَىٰ﴾ لە باو و باپەرە پێشوو و کانمانەو ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر پیاوێكە ﴿بِهِ جِنَّةٌ﴾ شىتى لە گەلدا بە ﴿فَتَرْتَضَا لَهُ حَتَّىٰ جِئَ﴾ جاتاماو ھەك چاو و روانى بكن (بەلكو چاك بێتەو) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتى ئەى پەر وەرد گارم یارمەتیم بدە (سەرم بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەو ھى باوەرم پى ناھێن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ ئەمجا ئێمە نینگامان بۆ كرد ﴿أَن اصْبِرْ إِلَىٰ الْفُلْكِ﴾ كە كەشتیەكە دروست بكە ﴿يَا عَيْنَا وَوَحَيْنَا﴾ بە پێش چاو و چاودێرى و فەرمان و نینگای ئێمە (لەم ئایەتەدا باسى سېفەتى - چاو، عین - ھاتوو بۆ خواى گەورە، پڕوامان پێنەسى بەبى ھیچ لێچواندن و لێكدانەو ھەك، شیوەكەى نازانین وە ئەنھا خوا خۆى دەزانیت) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ ئەمجا كاتى فەرمانى ئێمە (بۆ لەناوبردنى ئەوان) ھات ﴿وَقَارَ السَّمُورُ﴾ و ئاو لە تەنورەو ھەلقولا (نیشانەى دەسپێکردنى توفانەكە بە) ﴿فَأَسْلَفَ فِيهَا﴾ توش بێخەرە ناو كەشتى بەكەو (سواری كە) ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنَ الْآثِنِ﴾ لە ھەموو جۆرە (ئازەلێك) جوتێك (نێر و مێ) بەك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنهُمْ﴾ ھەر وەھا (سوار بكە ئەندامانى) خێزانەكەت جگە لەوانەیان كە بربارى لە ناو چوونیان دراو (كە كۆرەكەى و ھاوسەرەكەى بوون) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و قەشەشم لە گەلدا مەكە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لەبارەى ئەوانەى كەستەمیان كردو (و باوەریان ناھێنا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعَذَّبُونَ﴾ چونكە بێگومان ئەوانە دەخكنێترین ﴿

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَعَكَ عَلَى الْفُلِّ﴾ ئەمجا كاتى تۆۋەن كەسەنەى لەگەلت دان سوارى كەشتى بەكە بوون
 ﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ئەى نوح) بلى سوپاس بۇ خواپە كى ئەوتۇ ﴿تَجْعَلُنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ كە ئىمەى پزگەر كەرد
 لە دەست گەلى زالمان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْزُقْنِي مَزَلًا مُبَارَكًا﴾ ۋە بلى ئەى پەرۋەردگارم دامبەزىنە (لە كەشتى بەكە) لە
 جىنگاپە كى پىرۋز ۋە بەفەردا (كە كىنۋى جوودى بە لە كوردستانى تور كىيا) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ ۋە تۇ (خواپە)
 چاكتىرىنى دابەزىنەرانى ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بەرپاستى لەم (بەسەرھاتەى نوح دا) پەند و نىشانەى زۆر ھەپە
 (بۇ كەسانى ژىر ۋە ھۆشمەند) ﴿وَأَنْ كُنَّا الْمُنْتَلِينَ﴾ ۋە بەرپاستى ئىمە تاقىكەر ۋە بىن (بۇ ھەموو خەلك) ﴿فَرَأَيْنَاهُمْ
 يَتَّخِذُونَ﴾ پاشان لەدۋاى ئەوان بەدىمان ھىسا ﴿فَرَأَيْنَاهُمْ﴾ گەل ۋە نەۋەپە كى تر ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾
 ئەمجا لە ناۋ ئەواندا پىغەمبەر كىمان لە خۇيان نارد ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پىنى ووتن) تەنھا خواپەرسن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
 غَيْرِهِ﴾ جگە لەۋ (خواپە) پەرستراۋىكى تر تان نى بە ﴿إِلَّا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئايا خۇتان ناپارىزن (لە خوا ناترسن)
 ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ دەسە لاتداران ۋە ناۋدارانى (ھوود ەلىە السلام) ۋە تىان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ﴾
 ئەوانەى كە پرويان نەھىساۋ بى باۋەر بوون بە دىدارى پۇزى دۋاسى ﴿وَأَرْسَلْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 ۋە لە ژيانى دۇنيادا ناز ۋە نىعمە تمان پى دابوون ﴿مَّا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (ۋە تىان) ئەمە ھەر مەرفىكە ۋەك ئىۋە
 ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ لەۋەى ئىۋە دەپخۇن (ئەۋىش) دەخوات ﴿وَنَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ ۋە لەۋەى ئىۋە
 دەپخۇنەۋە (ئەۋىش) دەخواتەۋە ﴿وَلَيْنَ أَطْعَمُنَا بِشَرِّ مِثْلِكُمْ﴾ سۈيىند بەخۋا ئەگەر ئىۋە گۈپرايدەلى بەشەرىكى
 ۋەك خۇتان بىكەن ﴿إِن كُنَّا إِلَّا خَيْرٌ مِنْكُمْ﴾ بىنگومان ئەۋ كاتە ئىۋە لە زىان باران دەبن ﴿أَعِدُّوا لَهُمْ إِذَا مَضَىٰ
 نَايَا ئەۋ (ھوود ەلىە السلام) بەلئىن بە ئىۋە دەدات كە بەرپاستى كاتى مردن ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَمَرًا﴾ ۋە بوون
 بەخاك ۋە ئىسك (ى پزىۋو) ﴿أَلَمْ تَخْرُجُوا مِنْ بَنِي كَعْبٍ﴾ بىنگومان ئىۋە (لە گۈپرا) دەر دەھىترىن (زىندوۋ دەكرىنەۋە) ﴿وَلَمْ
 تَكُنْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ۋە بەلئىنەى بە ئىۋە دراۋە (گۈپرا زىندوۋ دەكرىنەۋە) ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ۋە دەژىن (نەۋە لە دۋاى نەۋە) ﴿وَمَا تَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ ۋە ئىمە زىندوۋ ناكىرىنەۋە ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا زَجَلٌ﴾ ئەۋە (كە)
 دەلى پىغەمبەر (تەنھا پىۋاۋىكە) ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درۋ دەكات بە دەم خواۋە ﴿وَمَا تَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ۋە ئىمە
 ھەر گىز باۋەرى پى ناكەبن ﴿قَالَ رَبِّ احْضُرْنِي﴾ (ھوود ەلىە السلام) ۋە تى ئەى پەرۋەردگارم يارمە تىم بەدە
 (ۋە تۆلەيان لى بىسەنە) ﴿يَمَّا كَذَبُوكَ﴾ بەھۋى ئەۋەى كە باۋەرم پى ناھىتن ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فەر موۋى
 لە ماۋەپە كى زۆر كەمدا ﴿أَلَيْسَ بِحُكْمٍ مُبِينٍ﴾ بىنگومان بەشىمان دەبنەۋە ﴿فَأَخَذْنَاهُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ ئەمجا
 شىرخە ۋە دەنگىكى زۇ بەھىز (دای بەسەرياندا) ھەموۋيانى گرت كە ھە قىان بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ عُرَّةً﴾ ۋە ئەوانمان
 كەرد بە (ۋىنەى) پۈش ۋە كەفى (سەر لافاۋ) ﴿فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دوورى (لە پەحمەتى خوا) بۇگەلى
 سەمكاران ﴿فَرَأَيْنَاهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ دواتر لە پاش ئەۋان بەدىمان ھىسا ﴿فَرَأَيْنَاهُمْ﴾ چەند گەل
 ۋە ئوممە تىكى تر

﴿مَّا تَشِيقُونَ مِنْ أُمَّةٍ أُجِّلَتْ﴾ هیچ ئوممه‌نی له ماوه‌ی دیاری کراو (بۆ مردن) یان نه پێش ده‌که‌ون ﴿وَمَا يَسْتَجِرُّونَ﴾ نه‌دواش ده‌که‌ون ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ له‌پاشان پێغه‌مبه‌رانی خۆمان به‌ك له‌دواى به‌ك نارد ﴿كُلٌّ مَلَاجَةٌ أُمَّةٍ رَّسُولُهَا﴾ هه‌ر كاتى ئوممه‌تێك له‌خۆیان پێغه‌مبه‌ریکیان بۆ بهاتایه ﴿كَذَّبُوهُ﴾ باوه‌ریان پێ نه‌ده‌هێنا ﴿فَأَتَيْنَاهُمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾ جا ئیمه‌ش ئهم ئوممه‌ته (بێ باوه‌رانه‌مان) به‌ك به‌دواى به‌كدا (له‌ناو برد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ وه (باسی) ئه‌وانمان كرده‌ رووداو و چه‌ند به‌سه‌رهاتێك (كه‌خه‌لكی له‌نیوان خۆیان باسی بكه‌ن) ﴿فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه‌مجا دووری (له‌په‌حمی خوا) بۆ گه‌لى باوه‌ر نه‌هێتن ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ﴾ له‌پاشان مووسا و هاروونی برایمان نارد ﴿بِقَائِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ به‌نیشانه‌كانمان و به‌لگه‌ی ناشكراوه ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌كه‌ی ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام خۆیان به‌گه‌وره‌دانا (باوه‌ریان نه‌هێنا) ﴿وَكَاذَبُوا قَوْمَ عَالِيْنَ﴾ وه ئه‌وان گه‌لێكی ده‌سه‌لاتدار بوون به‌سه‌ر خه‌لكیدا ﴿فَقَالُوا الْوَيْلُ لِمَنْ يَشْرِي مِثْلَنا﴾ نه‌مجا ووتیان ئایا ئیمه‌ به‌دوو كه‌سی وه‌ك خۆمان باوه‌ر بیتین. ﴿وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ له‌كاتێكدا گه‌له‌كه‌یان (به‌نى ئیسرائیل) ئیمه‌ ده‌په‌رستن (گه‌ردن كه‌چن بۆ ئیمه‌) ﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌ باوه‌ریان پێ نه‌هێنان ﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ نه‌مانیش (وه‌ك گه‌لانی تر) له‌ناو بران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سوێند به‌خوا بینگومان ئیمه‌ ته‌وراتمان به‌خشى به‌مووسا ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا (به‌نى ئیسرائیل) پێنموون بین ﴿وَجَعَلْنَا آيَاتٍ مَّرِئَةً وَأَمَّا آيَةُ﴾ هه‌روه‌ها عیساى كوڤى مه‌ریه‌م و داکیمان كرد به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌یه‌ك ﴿وَأَوْسَيْنَاهُمَا إِلَى زَوْجٍ﴾ و هه‌ر دوو کیان (عیسا و داکی) مان دانا له‌شوێنێكی بلند (بیت المقدس) ﴿ذَاتِ قُرَارٍ مَّعِينٍ﴾ كه‌خواوه‌نى (هه‌موو هۆیه‌كى) چه‌سانه‌وه‌و كانیاوه ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئه‌ی ئێر راوانى خودا ﴿كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له‌خۆراكى پاك (حه‌لال) بخۆن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ وه‌ك ده‌وه‌ی چاك بكه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (چونكه‌) به‌راستی من به‌وه‌ی ئێوه‌ ده‌یکه‌ن ئاگادارم ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ﴾ وه‌بینگومان هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ ئابن و دینی ئێوه‌ (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ران ده‌ستی پێوه‌ بگرن) ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ كه‌یه‌ك ئایین و به‌رنامه‌یه‌ ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ قَاتِلُونَ﴾ وه‌منیش په‌روردگارنامم كه‌وانه‌ خۆتان بپارێزن (له‌تۆله‌م) ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُرًّا﴾ (شوێنكه‌و توانیان) ئاینه‌كه‌یان (كه‌یه‌ك ئایین بوو) پارچه‌ پارچه‌ كرد له‌نیوان خۆیاندا به‌چه‌ند پارچه‌یه‌ك ﴿كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَزِمْتَهُمْ قَرْحُونَ﴾ جا هه‌ر كۆمه‌ل و ده‌سته‌یه‌کیان دله‌خۆشن به‌و (به‌شه‌ ئایینه‌ی) كه‌هه‌یانه ﴿فَقَذَرُوا فِي عَمْرَتِهِمْ﴾ كه‌وا بوو وازیان لى بێته‌ له‌و بێ ئاگایی و گو‌م‌رایی به‌ی داپۆشیون ﴿حَتَّى جِئَ﴾ (بابزین) ئاماوه‌یه‌ك ﴿إِنِّي حَسْبُكُمْ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ واده‌زانن ﴿أَلَا يَذْكُرُ يَهُ﴾ ئه‌وه‌ی پێشان ده‌به‌خشین ﴿مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ﴾ له‌سامان و مندا لان ﴿سُبَّاحَ لَّهُمْ فِي الْحَيَرَةِ﴾ (به‌هۆی شیاویانه‌وه‌) په‌له‌مان كرده‌وه‌ بۆیان له‌خه‌یر و خۆشبه‌كاندا ﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌خه‌یر وانى به‌) به‌لكو ئه‌وانه‌ هه‌ست ناكه‌ن (كه‌ بۆ ئاقى كرده‌وه‌یه‌انه‌) ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ به‌راستی ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌ترسی (سزای) په‌روه‌ردگاریان هه‌میشه‌ ده‌ترسن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِقَائِلَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ وه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ش كه‌ به‌ئایه‌ته‌كانى په‌روه‌ردگاریان باوه‌ر دینن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾ وه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ش كه‌هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان دانا نین

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمَّ﴾ وه نهو که سانهی که ده بیه خشن نه وهی (لهزه کات و خیر دهی) بیه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
وَجَاهٌ﴾ له کاتیکدا دلیان ده ترسی (ده له رزی) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَكَرْهُمُ﴾ له بهر نه وهی دلنیا بۆ لای پهروه رد گاریان
ده که پینه وه ﴿أَوَلَيْكَ يَسْرَعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ ئا نه وانه (که خاوه نی نهو سیفه تانه بوون باسکران) په له ده که ن
له نه نجامدانی چاکه کاندای ﴿وَهُرْ لَهَا سَيِّئُونَ﴾ وه نه وان بۆ چاکه کردن له پیشن ﴿وَلَا تَكِلْهُنَّ أَنْفُسًا إِلَّا أَنْفُسَهُنَّ﴾
وه ئیمه نه رک ناخهینه سهر هیچ کهس به قه دهه توانای خوی نه بی ﴿وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ بِطُلُوعِ النَّهَارِ﴾ وه کتیبیکمان
له لایه (کرده وهی هه موو بنده کانی تیدایه) که به راست و دروستی ده دوی ﴿وَهُرْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه هیچ سته میك
له وان ناکری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لام (بی پروایان) دله کانیان ﴿فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا﴾ له بی ناگایی و نه زانی دایه له م
(کتیب و نامه ی کرده وه) ﴿وَلَهُمْ أَغْمَلُ مِّنْ ذَلِكَ﴾ وه نه وان چهند کرده وهی خرابی تریان هه یه جیا وازه
له کرده وهی باوه پدران ﴿هُرْ لَهَا عَمَلُونَ﴾ که نه وان هه میسه نه نجام در یانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا نهو کاته ی
﴿أَخَذْنَا مَقَرَهُم بِالْعَذَابِ﴾ که سزا به سهر گه و ره و خوش گوزه رانه کانیاندا دینن (له دونیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَخْرُجُونَ﴾
له نا کاودا نه وان دهس ده که ن به هاوار و پارانه وه ﴿لَا تَخْرُجُوا الْيَوْمَ﴾ (بی یان دهوتری) نه مرق هاوار مه که ن
﴿إِنَّا كُنَّا لَا نَنْصَرُونَ﴾ به راستی ئیوه له لایه ن ئیمه وه یارمه تی نادرین ﴿فَدَاكَتْ آيَاتِي شَتَّىٰ عَلَيْكُمْ﴾ بینگومان
(پیشتر) ئایه ته کانی من ده خو تر ای وه به سهر تاندا ﴿فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُ كَصُوتِ﴾ به لام ئیوه به دوی
خوتاندا پاشه و پاش ده گه رانه وه ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ له بهر ام بهر نهو (قورئانه) دا خوتان به گه و ره ده زانی
﴿سَمِعَ النَّجْوَ﴾ شهو گارتان ده بده سهر به گالته کردن و قسه ی ناشرین و وتن (به ئایه ته کانی ئیمه) ﴿وَلَمْ
يَقْرَأُوا الْقُرْآنَ﴾ دهی ئایا نه وان (قوره بش) بیران له م قورئانه نه کرد و ته وه ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
بۆ هاتو وه ﴿مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ که بۆ باو و باپیره پیشینه کانیان نه هاتو وه ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
یایینه مبه ره که یان نه ناسیو وه ﴿فَهُرْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ بهو هوی وه نه وان دان به پیغه مبه رابه تیه که یدا نانین ﴿وَلَمْ
يَقُولُوا بِهِ جَهَنَّمَ﴾ یاده لپن نهو (پیغه مبه ره) شیهه ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی به) به لکو حق
و راستی بۆ هیتاون ﴿وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ به لام زۆریه یان بوغزینه ری حق و راستین (رقیان لیته ی)
﴿وَلَوْ أَنَّبَغَ الْحَقُّ أَهْوَاهُمْ﴾ وه نه گهر حق و راستی شوین هه و و ئاره زوی نه وان بکه و تابه ﴿لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ئاسمانه کان و زهوی و هه موو نه وانه ی تیا یاندا به ده شینوان و تیک ده چوون
به سهر یه کدا ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ﴾ به لکو ئیمه قورئانیکمان بۆ هیتاون که هوی یادخسته وه (و سهر به رزی)
یه بۆ نه وان ﴿فَهُرْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ به لام نه وان له بیر خسته وه (و سهر به رزی) خویان پشتیکه رن ﴿وَلَمْ
يَكُنْ لَهُمْ خَرَجٌ﴾ یا داوای پاره و خه رج له وان ده که بیت (له بهر ان بهر بانگه وازه که ت دا بۆیه باوه پ
ناهیتن) ﴿فَخَرَجَ مِنْ رَبِّكَ خَبْرٌ﴾ نهو به خشن و بۆزی پهروه رد گارت چاکره (بۆ ئیوه ی موحه ممه د ﷺ)
﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ﴾ وه خوا چاکترینی بۆزی ده رانه ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وه به راستی تو نه وان بانگ ده که بیت
﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بینگومان که سانی که باوه پریان
نیه به بۆزی دوا یی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنُنْكِرُ﴾ له م رینگا راسته لاده رن ﴿

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وە ئەگەر پەرحەم بەوان (بەت پەرستانى قورەيش) بکەين ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ﴾ وە ئەو ناخوشى و بەلایەى لەسەریان بوو لایبەين و ھەلیگرين (کەبریتی بوو لەبرسىتى بۆماوەى ھەوت سأل) ﴿الْجَوَّافِ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (نەك بیر ناکەنەو) بىگومان لەسەر کەشى خویان دا پۆدەچن و بەسەر گەردانى دەمىنەوہ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾ سۆیند بەخوا بەراستى ئىمە ئەوانمان تووشى سزا و ئازار کرد (تاھوش بکەنەوہ) ﴿فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بەلام ئەوان (لەبەرانبەر) پەرورەدگار یاندا نەخویان بەکەم زانى (ملکەچ بوون بۆى) ﴿وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾ وە نە ھانا و نزیان (بۆخوا) دەبەن لەکاتى ناپەھەتى دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا﴾ (بەر دەوام بوون لەسەر ھالى خویان) تاکاتى دەرگایە کمان بۆ کردنەوہ ﴿ذَاعَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ کەسزایەکی زۆر سەختى ھەبوو ﴿إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسَّلُونَ﴾ ئىسر کتوپر لەویندا بى ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وە ئەو (خوا) زاتیکە دروستى کردوہ بۆ ئیوہ گوى و چاوو دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سوپاسى ئەو ناکەن زۆر کەم نەبى ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وە ئەو (خوا) زاتیکە ئیوہى (دروست کردوہ و) بلایى کردوہ تەوہ بەزەویدا ﴿وَالَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وە ھەر لای ئەویش کۆدە کرینەوہ (لەپۆزى دوايیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ﴾ وە ئەو (خوا) زاتیکە دەژینى و دەمرینى ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وە جیاوازی شەو و پۆزیش ھەربەدەست ئەوہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دەى ئایا ئیوہ بیر ناکەنەوہ؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ (نەخیر بیر ناکەنەوہ) بەلکو ئەوان ھەر ئەوہیان دەووت کە پىشووہ کانیان دەیان ووت ﴿قَالُوا لَهُ دَاسِنَا﴾ دەیان ووت ئایا کاتى کەمردیین ﴿وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَمًا﴾ و بووین بەخۆل و ئیسكى (پرزوو) ﴿أَمْ نَأْتِيكُمُ الْبُوتُ﴾ ئایا ئیمە (جاریكى تر) زیندوو دە کرینەوہ ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا لَكُم بِهَذَا﴾ سۆیند بەخوا بىگومان ئەم بەلینە بەئیمە و باوو باپیرانمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لەمەو پىش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەم (بەلینانە) ھىچ نە جگە لەئەفسانەى (قەسەى پەر و پوچى) پىشووہ کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ئەى موھەممەد ﷺ) بلى زەوى و ئەوہى لەناویدا بە ھى كى بە؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئیوہ شت دەزانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بىگومان دەلین (ھەمووى) ھى خوابە ﴿قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بلى دەى ئایا بىر ناکەنەوہ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلى ئەى كى پەرورەدگارى ھەوت ئاسمان ﴿وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و پەرورەدگارى عەرشى گەورەيە ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بىگومان دەلین (ھەمووى) ھى خوابە ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلى دەى ئایا خۆتان ناپاريزن (لەخوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنْ يَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلى كى فەرمان پەر وایى ھەموو شتىكى بەدەستە ﴿وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَا يَجْزَاكَ عَلَيْهِ﴾ وە پەناى (ھەموو لایەك) دەدات و كەس لەو پەنا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئیوہ شت دەزانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بىگومان دەلین (ھەموو ئەوانە) ھى خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلى كەواتە ئیوہ چۆن سىحەر و جادووتان لى كراوہ (كە ئاینى خوا بەناحق دەزانن لەگەل دان نانتان بەھەموو پراستى بەکانیدا) ﴿

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو ئیمه راستیمان بۆ هیتان ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه بینگومان نه وان دروزن ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ پۆله یه کی بۆ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهِ﴾ وه هیچ په رستراونکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا لَذَّحَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ (ته گهر په رستراوی تری له گه لدا بوایه) ته وکاته هه په رستراونک چی دروست کردووه (بۆ خوی) ده برد ﴿وَلَعَلَّا تَعْظُمُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ وه هندیکیان زال ده بوون به سهر هندیکی تریاندا ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بینگهرده له وهی نه وان ده یلین ﴿غَيْرِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نه بی وناشکر اکانه ﴿فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه به رزو بلنده له وهی که نه وان (بت په رستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَّا تُبِیِّنْ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بَلِّغْ﴾ بلی ته ی په روه ردگارم ته گهر هه رنیشانم ده ده بیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ ته و سزایه ی که به وان به یلین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ ته ی په روه ردگارم مه مخه ده ﴿فِي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ پیزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَأَنَّا عَلَيَّ أَنْ تُرِيكَ مَا وَعَدْتَهُمْ لَقَدْ رَوْنُ﴾ وه به راستی ئیمه به تواناین ته و به یلینه ی (سزای) به وانمان داوه نیشانته به یین ﴿أَدْفَعْ بَالِيٍّ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه به رگری بکه له خراپه ﴿غَنِّ أَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ئیمه ناگادارترین به وهی نه وان ده یلین (به خوت و ناینه که ت) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلی ته ی په روه ردگارم په نا ده گرم به تو ﴿مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ له خه تهره و (پالنه رو) وه سوه سه ی شه یثانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ وه په نات یی ده گرم له وهی (شه یثانه کان) ناماده بین لام (سهرم لی بشیونن) ﴿حَقِّقْ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بی بر وایان وه ک خویان ده میتنه وه) هه تا کاتی مردن دیت بۆ هه ر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ ته و ساه لئی ته ی په روه ردگارم بمگیره وه وه (بۆ دنیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کردوه ی چاک بکم (له بری ته وهی نه مکردوه) له و ته مه نه ی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بینگومان ته مه ی (که ده یلینت) ته نها قسه یه که ته و ده یلین (ته گهر بگه ریته وه بۆ دنیا هه روه ک جاران ده بیت) ﴿وَمَنْ زَارَهُمْ بَرَّحْ﴾ و له پیشیانه وه به رزه خیتک (به ربه ستیک) هه یه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ يَبْعَثُونَ﴾ تا ته و روزه ی زیندوو ده کریته وه ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ﴾ ته مجا کانی فوو ده کری به شه یپوردا ﴿فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له و روزه دا هیچ خزمایه تبه ک نامیتن له نیتوانیدا ﴿وَلَا يَنسَبُ لَوْنَ﴾ وه په سیاری به کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ته مجا هه ر که سنی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ته وه نه وانه رزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه که سنی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ته وانه که سانیکن ﴿خَيْرُ وَأَلْفُسُخُ﴾ زیانیان له خویان داوه، خویان دۆراندووه ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دۆزه خ دان بی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ (ناگری دۆزه خ) دم و چاویان ده سوتیتن ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ و هه موویان له ناگری دۆزه خ دا لیویان هه لقر چاوه و دانه کانیان ده رکه وتووه ﴿

﴿أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ عَلَىٰكَ كُفْرًا﴾ (ببین ده و تریت) ئایا ئایه ته کانی من له دونیادا به سه ر تاندا نه ده خو تر ایه وه؟
 ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَ كُفْرِكَ﴾ که چی ئیوه به درو تان ده زانی و ئیمان تان بی نه ده هینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وه لامدا)
 ده ئین ئه ی په روه رد گاری ئیمه ﴿غَلَبَتْ عَلَيْنَا مِثْقَلُ الْكَفْرِ﴾ به دی و خرابی خومان زال بوو بوو به سه رماندا
 ﴿وَكَفَّ الْقَوْمَ صَغِيرًا﴾ وه ئیمه که سانیک گومر ابوین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئه ی په روه رد گارمان
 له م (دوزه خه) ده رمان بیتنه ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِرُ الْمُوتِ﴾ جا نه گهر جارنیک تر گه راینه وه (بو بی باوه ری)
 ئه وه به راستی ئیمه سته مکارین ﴿قَالَ لَخَسْرٌ لَّيْسَ بِهَا وَلَا تُكْرِمُونَ﴾ وه (خوا) ده فهر موی: به ریسوایی
 بمیته وه له دوزه خدا و هیچ قسه به کم له گه لدا مه که ن (إخسأ: بۆ سه گ به کار دی کاتی ده ری ده که بیت
 و پئی ده لیت چغه) ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي﴾ بینگومان له دونیادا کۆمه لیک له به نده کانی من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ده یانوت ئه ی په روه رد گارمان ئیمه باوه رمان هینا وه ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ ده ی لیمان
 خوشبه و په حمان بی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ چونکه تو چاکترینی میهره بانانی ﴿فَلَا تَحْزَنْهُمْ حَزْرٌ﴾
 سخری ئا که چی ئیوه گالته تان به وان ده کرد ﴿حَقٌّ أَسْوَكَ بِكَرِي﴾ تا (ئه وه گالته کردنه تان به) ئه وان یادی
 منی له بیر بر دنه وه ﴿وَكُنْشَرُ مِنْهُمْ تَضَحَكُونَ﴾ وه ئیوه هه میسه به وان پیده که نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بینگومان ئه مرق پاداشتم داونه ته وه ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به هوی خو گریانه وه ﴿أَنْتُمْ هُمُ الْقَائِمُونَ﴾ به راستی
 هه ر ئه وانن سه ر که وتوو ﴿قُلْ كَلِمَاتٍ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) ده فهر موی: چهند سال له سه ر
 زه وی دا مانه وه؟ ﴿قَالُوا لَيْتَنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (له وه لامدا) ده ئین روژنیک یا که متر له روژنیک ماینه وه
 ﴿فَقَتِلَ الْعَاقِبِينَ﴾ له و (فریشت) انه پیر سه که ژمیریان ﴿قُلْ إِنْ لَيْتَنَّا إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فهر موی
 نه ماونه ته وه ماوه به کسی که نه بیت ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه گهر به راستی ئیوه ده تان زانی؟ ﴿قُلْ﴾
 ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمُ الْخَالِقُونَ عَبَثًا﴾ ئایا ئیوه گو مانستان و ابو وه که بینگومان ئیوه مان به بی هوده دروست
 کردو وه ﴿وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَأْتِرْجَعُونَ﴾ وه بینگومان ئیوه نا گه رینه وه بۆ لای ئیمه ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾
 جا به رزو بلندی بۆ خوی پاشای راست و په و ا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراوینک نی به جگه له و
 ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ که په روه رد گاری عهرشی به ریزو به رزه ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ هه ر که س په رستی
 ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ په رستراوینکی تر له گه ل خوادا ﴿لَا يَرْهَنَ لَهُ رِبْهٌ﴾ که هیچ به لگه به کسی نه بی
 له سه ر ئه و (په رستنه) ﴿فَالنَّاصِبُ أَهْلُ عَذَابٍ﴾ ئه وه به راستی لپه ر سینه وه ی ته نه لای په روه رد گاریتی
 ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بینگومان کافران پزگار نابین ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د) ﴿وَقُلْ﴾
 بلی ئه ی په روه رد گارم لیم خوش به و په حمان بی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه تو (خوا به) چاکترینی
 میهره بانانی ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتیکە نێمە ناردومانەتە خوارەوه ﴿وَقُرْآنُهَا﴾ و فەرزمان کردووه (گوێراپەلێ بربارەکانی) ﴿وَأَنزَلْنَاهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هێناومانەتە خوارەوه ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پڕوونەکان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوەی ئێوە بیر بکەنەوه ﴿الرَّائِيَةُ وَالَّذِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَنبَلَدُوا كُلٌّ وَحَدِيثَهُمَا مَافَ جَلَدُوا﴾ هەریەکیکیان سەد دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَلَا تَأْخُذْ بِهِمَا آفَةٌ﴾ وە بەزەیی هاتنەوه تان پێیاندا (ژن و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جێ بە جێ کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئێوە باوەڕتان هەیە ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە خوا و بە پۆزی دوابی ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا﴾ وە با نامادەیی یێنی سزادانی ئەو دووانە بن ﴿عَلَّافَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک لەباوەڕداران ﴿الَّذِي لَا يَنْكُحُ الْآرَاءِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةَ﴾ پیاوی زیناکەر ماره ناکات تەنھا ئافەرەتی زیناکەر و ئافەرەتی موشریک نەبی ﴿وَالَّذِي لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وە ئافەرەتی زیناکەر ماره ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نەبی ﴿وَحَرُمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارە کردن و شۆو کردن بە زیناکەر) یاساغ کراوه لەسەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾ وە ئەوانەیی کەبۆهتانی (زینا) دەکەن بۆ ئافەرەتانی داوێن پاك ﴿تَزْوَرَاتٍ أَوْ أَرْبَعَةً شَهَدَاتٍ﴾ لەباشان چوار شایەت ناهێتن (لەسەر راستی بۆهتانه کەیان) ﴿فَأَنبَلَدُوا هَرَفَيْنِ جَلَدًا﴾ ئەو هەشتا دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَدَةً أَبَدًا﴾ ئێر هەرگیز شایەتیان لێ وەر مەگرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لەسنوور دەر چوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگە لەوانەیی کە دواي ئەو هەوێ دەکەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کردەوه بیان چاک دەکەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەو سە بە راستی خوا لێخۆش بووی بە بەزەیی بە ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَجَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانەیی) بۆهتان بۆ خێزانەکانیان دەکەن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُنَّ شَهَدَاتٌ إِلَّا أَنفُسُهُنَّ﴾ وە بێجگە لەخۆیان هیچ شایەتیکان نی یە ﴿فَشَهَدَتْ أَحَدُهُنَّ﴾ ئەو شایەتی دانی هەریەک لەوانە (بەم جۆرە یە) ﴿أَن تَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ لَا يَمُنُ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سوێند بەخوا بخوات کە بێگومان ئەو لەپراستگۆیانە (کە دەلێت خێزانە کەم بێنێوە زینای کردووه) ﴿وَالْحَقِيسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وە لەپێتجەم جار دا بلی نەفرینی خوا لەسەر ئەو یی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ ئەگەر دروژن بی ﴿وَيَذَرُهَا الْعَذَابَ﴾ ئەو ئافەرەتەش (کە تاوان بار کراوه لە لایەن میردە کە یەوه) سزای (زینای) لەسەر لادەبات ﴿أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِأَمْرِ اللَّهِ لِمَنِ الْكَذِبِينَ﴾ بەمەیی کە چوار جار سوێند بەخوا بخوات کە بێگومان میردە کەیی لە دروژنانە (دروژ دەکات) ﴿وَالْحَقِيسَةُ أَنَّ عَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لەپێتجەم جار دا (بلیت) خەشمی خوی لەسەر بی ئەگەر میردە کەیی لەپراست گۆیان بیت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئەگەر بەهره بەزەیی خوا نەبوایە بەسەر تانەوه (هەر کام لەو پیاو و ئافەرەتی باسکران دروژن بن خوا دەری دەخست و سزای دەدا لە دونیادا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بێگومان خوا گیراکەری بەشیمانی و کار دروستە ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه و بو هتانه یان (بؤ عائشه ی خیزانی پیغه مبه ر ﷺ) هه لیه ست ﴿عَصَبَةُ نَكْرٍ﴾ ده سته یه ک بوون له خوتان (ومونا فقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ واما مزانی نه و (بو هتانه) شهرو خراپه بؤتان ﴿بَلْ هُوَ خَبَرٌ لَّكُم﴾ (وانی یه) به لکو خیر و چاکه یه بؤتان ﴿لِكُلِّ أَشْرِي وَفِتْنَةٍ﴾ بؤ هه ر یه ک له وانه هه یه ﴿مَا أَكْثَبَ مِنَ الْإِثْرِ﴾ له تاوان به و نه ندازه ی هه ولی داوه (له و بو هتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وه نه و که سه یان که به شی گه و ره ی بو هتانه که ی گرت ته نه سستو (که عه بدولای کوری نوبه ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له ر وژی دوا ییدا) بؤ نه وه سزای هه ره گه و ره ﴿وَلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ ده بوا کاتی نه و بو هتانه تان بیست ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ أُنْفُسُ هُنَّ أَلْفٌ بِأَلْفٍ﴾ پساوان و نافر هتانی نیماندار گومانی چاکیان به خویان بیردایه ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وه بیان ووتایه نه مه بو هتانیکی ناشکراو پروونه ﴿وَلَا جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بَازِعَةٌ شَهْدَةٌ﴾ ده بؤچی نه و بو هتانه که رانه چوار شایه تیان له سه ری نه هیتا ﴿فَإِذْ لَبَّيْنَاؤُا بِالشَّهْدَةِ﴾ نه مجا نه گه ر شایه ته کانیان نه هیتا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ که واته هه ر نه وانه ن لای خوا در و زن ﴿وَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به هه ره و ره حمه تی خوانه بوایه به سه رتانه وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیا و ر وژی دوا یی دا ﴿لَمْ سَكُفِي مَا أَفْضَرُ﴾ دوو چارتان ده بوو له بهر ر وچو و نتان له و بو هتانه دا (بؤ عائشه) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ﴾ کاتی نه م بو هتانه تان به ده ماو ده م له یه کتره وه وه ر ده گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به زمانتان شتیک ده لنین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیارتان ده ر باره ی نه بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان ده زانی شتیک سووک و ناسانه ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له کاتیکدا لای خوا زور گه و ره یه ﴿وَلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بؤچی کاتی نه مه تان بیست نه تان ووت ﴿مَا يَكُونُ لَنَا﴾ بؤ نیمه شیوانی یه ﴿أَنْ نُنْكَرَ هَذَا﴾ قسه (و بو هتانی) ی و ابکه یین ﴿سُبْحَنَكَ هَذَا ابْنُ مَرْيَمَ﴾ پاک و بیگه ردی بؤ توخوا یه، نه مه بو هتانیکی زور گه و ره یه ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا نامورژگار یستان ده کات ﴿أَنْ تَعُوذُوا بِاللَّهِ﴾ که هه ر گیز نه گه رینه وه بؤ وینه ی نه وه ی ر ووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر نیوه بر وادارن ﴿وَيَقُولُ اللَّهُ لَكُمْ أَلَا بُدَّ﴾ وه خوا نایه ته کانی خوی بؤ نیوه ر وون ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانی کار دروسته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ به راستی نه وانه ی پنیان خوشه ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلا و بیته وه ﴿فِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناو خه لکی نیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه خیان بؤ هه یه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیا و ر وژی دوا یی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده زانی و نیوه نازانن ﴿وَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هه ره و به زه یی خوانه بوایه به سه رتانه وه (دوو چاری سزا ده بوون به هوی نه و بو هتانه وه که کرا بؤ عائشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به سوزی میهره بانه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی ئەوانه ی باوه پتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ به دوای ههنگاوه کانی شهیتان دا مه پۆن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه هه ر که س شوین ههنگاوه کانی شهیتان بکه وی ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکه به راستی شهیتان فرمان ده کات به کاری زۆر ناشیرین (زینا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هه ره و میهره بانی خوا نه بوایه به سه رتانه وه ﴿مَا زِلَّ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ هه ر گیز که سی له ئیوه پوخت و پاک نه ده بو وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ﴾ به لام خوا هه ر که سی بوی (شیابوین) پاک ی ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿وَلَا يَأْتِي﴾ باسویند نه خۆن ﴿أُولُوا الْقُصْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ ئەوانه تان که خواوه نی چاکه و سه روه ت و سامان ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ که یار مه تی نه ده ن ﴿أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به خزمان و هه ژاران و کوچه ران له پیتاوی خوا دا ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ ده بالی بوور ده بن و چاوپووشی بکه ن ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئایا پیتان خۆش نه خوا لیتان خۆش ببی ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لینه خۆش بوو و میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەوانه ی ﴿يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بو هتانی زینا ده که ن بو ئافره تانی داوین پاک ی بی ناگای ئیماندار ﴿لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه فریسان لیکراوه له دونیا و ناخیره ت دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بۆیان هه یه سزای زۆر گه وه ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ پۆژنیک (دی) شایه تی ته دات له سه ریان ﴿أَلَيْسَتْ لَهُمْ نِسَاءٌ وَأَبْنَاؤُهُمْ وَآرْحُلُهُمْ﴾ زمانیان و ده ست و قاچه کانیان ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به و کرده وانه ی که کردوویانه ﴿يَوْمَ يَذَرُ﴾ له و پۆزه دا ﴿يُؤْفِكُهُمُ اللَّهُ وَيَنْهَهُمُ اللَّعْنُ﴾ خواپاداشتی ته واوی کار و کرده و بیان به راستی و داد گه رانه وه ده داته وه ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وه ئەو کاته ده زانن به راستی هه ر خوا هه قی ناشکر او دیاره (بوخوی و سیفات و کرداری) ﴿أَلَا حَسِبْتُمْ لِلَّذِينَ يَلْحَقُونَ﴾ (واپاسته) ئافره تانی ناپاک بو پیاوانی ناپاک ﴿وَالَّذِينَ يَلْحَقُونَ لِلْحَيِثُوتِ﴾ وه پیاوه پیسه کان بو ئافره ته پیسه کان ﴿وَالَّذِينَ يَلْحَقُونَ لِلطَّيْرِ﴾ وه ئافره ته پاکه کان بو پیاوه پاکه کان ﴿وَالَّذِينَ يَلْحَقُونَ لِلطَّيْرِ﴾ وه پیاوه پاکه کان بو ئافره ته پاکه کان ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئەو پاکانه به ری کر اون له و (تۆمه تانه ی) ناپاکان ده یلین ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بو ئەو پاک و چاکانه یه لیسووردن و پۆزی چاک و پیروز (به هه شت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی ئەو که سانه ی پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مه چنه هه یج مالیک جگه له ماله کانی خۆتان ﴿حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا﴾ هه تا پرس ده که ن (به خواوه نه کانیان) ﴿وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ وه (دوای ئەوه ی موله ت دران) سه لام بکه ن له خواوه ن ماله که ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ئەوه چاکتره بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو ئەوه ی په ندو نامۆزگاری وه رگرن ﴿۷﴾

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾ نه مجانه گهر کهستان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ نه وه مه چنه ژوره وه بۆ نه و ماله
 ﴿حَتَّى يُوْذَنَ لَكُمْ﴾ هه تا مۆله ت نه درین ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وه نه گهر پیتان ووترا ﴿أَجْعُوا فَأَرْجِعُوا﴾
 بگه پرینه وه نه بی بگه پرینه وه ﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر و پاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
 وه خوا زانایه به هه موو نه و کرده وانه ی ده یکه ن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هینکتان له سه ر نییه
 (گونا هبار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چنه نه و مالا نه ی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ که سی تیدا
 نیشته جی نی یه و که ل و په لی خو تانی تیا بیت (وهك ثوبیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانی ﴿مَا تَبْدُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ به وه ی ناشکرای ده که ن و به وه یشی ده یشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ (ته ی موحه ممه د
 ﴿﴾ بلی به پیاوانی ئیماندار ﴿يَغْضُوْنَ أَبْصَارَهُنَّ﴾ چاوی خو یان (له سه بر کردنی نامه حره م) داخه ن
 و بیاریزن ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْوَاحَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان (له داوین پیسی) بیاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَهُنَّ﴾ نه وه چاکتر
 و پاکتره بۆ نه وان ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَصْنَعُونَ﴾ بینگومان خوا نا گایه به هه موو کرده وه بهك که ده یکه ن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بلی به ئافره تانی ئیماندار ییش ﴿يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ چاویان داخه ن
 و بیاریزن (له سه بر کردنی نامه حره م) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْوَاحَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان بیاریزن (له داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وه ی به ده ره وه یه و دیاره
 له جوانی (وهك دم و چاویان و ده ستیان) ﴿وَلَيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ﴾ وه با سه ر پۆشه کانیا ن بده ن
 به سینگ و به رۆکیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن (زیاد له وه ی ده ره که ویت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میرده کانیا ن نه بیت یا باوکیان ﴿أَوْ أَبَائِهِنَّ﴾ یا باوکی میرده کانیا ن
 ﴿أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا کورپه کانیا ن یا کورپی میرده کانیا ن ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا براکانیا ن
 یا کورپی براکانیا ن ﴿أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یا کورپی خوشکه کانیا ن ﴿أَوْ سَائِرَهُنَّ﴾ یا ئافره تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که نیزه که کانیا ن ﴿أَوِ الشَّعْبَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه و شوین که و ته و
 پیاوانه ی که بی نیازن له ئافره ت (وهك خزمه ت کار و پیر و نه خوش که ئاره زووی ژن و میردایه تیان نییه)
 ﴿أَوِ الْوَلَدَ الَّذِي لَرَّيْطُهُنَّ أَوْ عَلَى عَوْرَتِ الْنِسَاءِ﴾ یا نه و منداله کورپانه ی که ناگایان له له ش و (عه و ره تی)
 ئافره تان نه بیت (بالغ نه بوو بن) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ (ئافره تان له کاتی پوشتن دا) قاجیان نه ده ن
 به زه وی دا ﴿لِيَعْلَمَ مَا تَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا دهنگی خه ر خال و پاوانه کانیا ن بیت و) بزانریت به و
 جوانیه ی پیا ن که شار دویانه ته وه ﴿وَتُؤْتَوْنَ إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مو و تان ته و به بکه ن و بگه پرینه وه بۆ لای خوا
 ﴿أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ته ی ئیمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ تا بزگار و سه ر که و ته و بن ﴿﴾

﴿يَجَالُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُزَيِّنُ حِجْرَهُ وَلَا يَبُغِ﴾ بپاوانتیک که بازارگانی و کڕین و فروشتن بى ناگایان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقْدَارَ الصَّلَاةِ وَآيَاتِهِ الرَّكُّوعِ﴾ له یادی خواو نوێژ کردن و زه کات دان ﴿يَخَافُونَ يُومًا﴾ له پورژیک ده ترسن (پورژی قیامت) ﴿سَقَلَبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَرُ﴾ دل و چاوه کان تبايدا (ده گۆڕین و) ئاوه ژوو ده بن ﴿لِيُخْرِجَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشتیان بدانه وه به پاداشتی چاکترینی ئه وهی کردویهانه ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (ببجگه له پاداشته که بیان) له به هرهی خویه وه زیاده شیان دهداتی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا برزق و ورزی (پاداشت) دهدا به ههر کهس بیهوی ﴿يَغْفِرُ حَسَابًا﴾ به بی ژمار، بی سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه وانهی که بی پروان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسَابًا﴾ کرده وه (چاکه) کانیاں وه ک سهراییک وایه (سهراب نیشکیکه کاتی زور گهرما له بیاباندا وه ک ئاو دیته پینش چاو) ﴿يَقْبَعُونَ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بداته وه) ﴿يَحْتَسِبُ الْقُلَمَاتُ مَاءً﴾ (که سینی) زور تینوو به ئاوی ده زانی (له دووره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ (به په له ده روات بۆی) کاتی ده گانه لای ﴿لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾ (له قیامت کافر) ده بیی خوا ئاماده به له لایدا ﴿فَوَقَدَهُ حَسَابًا﴾ نه مجا خوا به ته وای پاداشتی (کرده وه کانی) دهداتی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعٌ الْحِسَابِ﴾ وه خوا به په له و چه سپانه له لایر سینه وه دا ﴿أَوَكَلَّمْتُ فِي بَحْرِ لُجِّي﴾ یا (کرده وهی بی پروایان) وه که چهند تاریکییه ک وایه له ئاو ده ریا به کی قولدا ﴿بَعَثَهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾ که شه پۆل له سهر شه پۆل دایو شاییت ﴿مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ﴾ له سهر ئه و (شه پۆله) یشه وه هه ور یکی ره شی (باراناوی) بیت ﴿طَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾ تاریکیه کان نیشته به سهر به کتری ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا﴾ نه گهر ده سستی ده رینی نزیکه ده سستی خوی نه بی نیئت (له بهر تاریکی) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا ههر کهس خوا نووری (ئیمانی) بی نه به خشیی ﴿فَقَالَ لَهُمْ نُورٌ﴾ ئه وهی پرووناکی بیت نیه تی ﴿الْزُّكَّرُ﴾ ئایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان هه مو و نه وانهی له ئاسمانه کان و زهوی دان ته سبیحاتی خوا ده کهن ﴿وَالطُّيُورُ مِمَّنْ يَنْصَبُ﴾ هه ر وه ها بالنده کان کاتی بالیان کردۆته وه (به ئاسماندان ته سبیحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ هه ر به ک له مانه نوێژ (دوعا) و ته سبیحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ وه خوا به وهی ده یکه زانا و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بۆ خوا به خاوه نیه تی ئاسمانه کان و زهوی ﴿وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گه رانه وهش هه ر بۆ لای خوا به ﴿الزُّكَّرُ﴾ ئایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابًا﴾ که خوا به له هه وره کان ده بات (به ئاسماندا) به هینواشی ﴿لَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ﴾ پاشان ئه و (په له هه ور) انه په یوه ست ده کات به یه که وه ﴿لَهُمْ فِيهَا زُكَاةٌ﴾ دواتر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ﴾ نه مجا ده بیی دلۆپه باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ له نیتو هه وره که وه ده بارى ﴿وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَنَاجِلٌ فِيهَا مَنَازِلُ﴾ وه له ئاسمانه وه له هه وره کان که وه ک کتون ته رزه ده بارینی ﴿فَيَصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ﴾ نه مجا تووشی زیان ده بی به م (ته رزه به) هه ر که سى خوا بیه ویت ﴿وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَن يَشَاءُ﴾ وه لای ده دات له هه ر که سى که خوی بیهوی ﴿يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ نزیکه پرووناکی و شه و قی چه خماخه (ی هه وره) که (بینای) چاوه کان بیات ﴿

﴿يَقْبَلُ اللَّهُ التَّوْبَةَ وَالنَّهَارَ﴾ خوا شه‌وو پوژ ده‌گۆریت (به‌گورت و درێژ کردنیان یا به‌روژ بوونه‌وه و شه‌و داهاتن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ په‌ندیک هه‌یه بۆ خاوه‌ن ژیری یه‌کان ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّلَاءٍ﴾ وه‌خوا هه‌موو زینده‌وه‌ریکی له‌ئاو دروست کردوه ﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ندی له‌وانه له‌سه‌ر سکی ده‌روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ﴾ وه‌هه‌ندیکی تریان له‌سه‌ر دوو قاج ده‌روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾ وه‌هه‌شیانه له‌سه‌ر چوار پی ده‌روات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه‌رچی بوی دروستی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ چه‌ند ئایه‌تیکی پوون که‌ره‌وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وخواش هه‌ر که‌سی بوی رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رنگای راست ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ وه‌ئه‌وانه ده‌ئین پڕوامان هه‌تاوه ﴿يَا اللَّهُ وَبِالرُّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ به‌خواو به‌په‌غه‌مبه‌رو گوێرا به‌ئیمان کردوه ﴿ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ﴾ پاشان کۆمه‌ئیک له‌وان پشستی تی ده‌که‌ن ﴿مِّن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی (ووتیان پڕوامان هه‌تاوه) ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ئه‌وانه (له‌راستیدا) ئیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه‌کاتی بانگ بکرین ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ لای (شه‌ریعه‌تی) خواو په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی حوکم بکات له‌نیوانیاندا ﴿إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ تَفَرَّقُوا﴾ یه‌که‌سه‌ر کۆمه‌ئیک له‌وانه پوو وه‌رده‌گیرن ﴿وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحُكْمُ﴾ به‌لام ئه‌گه‌ر (له‌حوکم دانه‌که‌دا) حه‌قه‌که‌ بۆ ئه‌وان بیت ﴿يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ﴾ دین بۆ لای (حوکه‌که‌) به‌و په‌ری ملکه‌چی یه‌وه ﴿أَنَّى قُلُوبُهُمْ مُّزْجُ﴾ ئایا دله‌کانیان نه‌خۆشی تیدا به‌ ﴿أَمْ أَتَانَا﴾ یا له‌گوماندا پوون ﴿أَمْ يَخْفَوْنَ أَنَّ حَيْفَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ رَسُولُهُ﴾ یان ده‌ترسن خواو په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ سته‌میان لی بکه‌ن ﴿بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰكِرُونَ﴾ (نه‌خیر هه‌یج له‌وانه‌نی یه‌) به‌لکو ئه‌وانه هه‌ر خۆیان سته‌مکارن ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه‌ی ئیمانداران ته‌نها ئه‌مه‌یه ﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکرین بۆ لای (به‌رنامه‌ی) خواو په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی برباریدات له‌نیوانیاندا ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که‌ده‌ئین بیستمان و گوێرا به‌ئین ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌وانه‌ن پزگار پووان ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه‌ر که‌س گوێرا به‌ئێسی خواو په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿وَنَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقُوهُ﴾ وه‌له‌خوا بترسی و خۆی له‌(سه‌رپنجی) خوا به‌اریزی ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئه‌وه به‌راستی هه‌ر ئه‌وانه سه‌رکه‌وتوون ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه‌کان) سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾ به‌ئه‌و په‌ری سویند خوار دنیان ﴿لَئِنْ أَمَرْتُمْ لَنَخْرُجُنَّ﴾ که‌ئه‌گه‌ر فه‌رمانیان پی بده‌یت (به‌ده‌رچوون بۆ غه‌زا) بینگومان ده‌رده‌چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویند مه‌خۆن ﴿طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ﴾ ملکه‌چی و گوێرا به‌ئێسی ئه‌وه‌ زانراوه (قسه‌تان په‌چه‌وانه‌ی کردارتانه) ﴿إِنِ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ﴿حَبِيرٌ يُمَاتِعَمَلُونَ﴾ ناگاداره به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن ﴿۵۳﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فەرمانبەررداری خواو فەرمانبەررداری پێغه‌مبەر ﷺ بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾
 ته‌مجان ته‌گەر پشتیان هه‌لکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ مَحْمَلٌ﴾ ته‌وه‌ ته‌وه‌ (پێغه‌مبەر ﷺ) ته‌نها به‌رپر سياره‌ له‌وه‌ی
 دراوه‌ به‌سه‌ریدا (که‌ گه‌ یاندنی په‌یامی خوايه‌) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَحْمَلَتٌ﴾ وه‌ ئیوه‌ش به‌رپر سن له‌وه‌ی
 دراوه‌ به‌سه‌ر تاندا (که‌ باوه‌ر هیتانه‌) ﴿وَإِنْ تَطِيعُوا فَتَمْدُدُوا﴾ وه‌ ته‌گەر گوێرا به‌لی پێغه‌مبەر ﷺ بکه‌ن،
 ته‌وه‌ هیدایه‌ت وه‌رده‌ گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وه‌ پێغه‌مبەر هیچی له‌سه‌ر نی‌یه‌ ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بێجگه‌
 له‌گه‌ یاندنی پروون و ناشکرا (ی په‌یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا به‌لینی داوه‌ به‌و
 که‌سانه‌تان که‌ باوه‌ریان هیتاوه‌ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌کانیان کردووه‌ ﴿لَنَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ که‌ بێگومان ده‌یانکاته‌ جی‌ نشینی (خه‌لکی تر) له‌زه‌ویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 هه‌روه‌ک ته‌وانی (ئیماندارانی) پێش ته‌مانی کرده‌ جی‌ نشین ﴿وَلَنَمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وه‌ ئاینه‌ که‌ یان
 بو‌ ده‌چه‌ سپێتی ﴿الَّذِي أَرَضَىٰ لَهُمْ﴾ ته‌وه‌ (ئاینه‌) ی که‌ خوا پێی رازی بو‌وه‌ بۆیان ﴿وَلَنَسَبِّحَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ
 أَمْثَلًا﴾ وه‌ ترس و بیمیان بو‌ ده‌ گوێی به‌ ئاسایش و ئارامی ﴿بَعْدُ وَنَحْنُ﴾ (له‌ وکاته‌ دا ئیتر) هه‌ر من
 ده‌ به‌رستن و ﴿لَا يَشْرُكُنَّ بِي شَيْئًا﴾ هیچ هاو به‌شیه‌ کم بو‌ بریار ناده‌ن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س
 بی‌ بر وای دوا ته‌وه‌ (به‌دی هاتنی به‌لێنه‌ کان) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ته‌وه‌ به‌راسنی هه‌ر ته‌وانه‌ن
 ده‌ر چوو له‌ رینگه‌ی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌ نوێژ به‌ جی‌ بێتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه‌ کات به‌دن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گوێرا به‌لی پێغه‌مبەر ﷺ بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ تا خوا ره‌ حمتان پێی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وه‌ که‌سانه‌ی بی‌ باوه‌رن وانه‌ زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌تۆله‌ی خوا
 پرزگاریان ده‌بی‌ له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا جُنَاكِبَانِ﴾ ته‌وه‌وان جینگایان ناگه‌ره‌ ﴿وَلَيْشَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چ
 سه‌ر ته‌نجامینکی به‌ دو خرا به‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی ته‌وه‌ که‌سانه‌ی باوه‌ر تان هیتاوه‌ ﴿لَنَسْتَدْلِكَكُمْ﴾
 ده‌بی‌ مۆله‌ تان لی و هه‌ر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ ته‌وه‌ که‌سانه‌ی به‌نده‌ی ئیوه‌ن (به‌نده‌ کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ تَرَبَّعُوا خَلْفَكُمْ﴾ هه‌روه‌ها مندا له‌ کانتان که‌ هیتا با لڤ نه‌بوون ﴿فَلَا تَمَرَّتْ﴾ له‌سێ کاتدا
 (بو‌ چوونه‌ ژوری نوستنی ژن و می‌رد) ﴿مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ له‌پێش نوێژی به‌یانی ﴿وَحِينَ
 تَضَعُوا ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وه‌ کاتی پۆشاکتان داده‌نێن (لاده‌ به‌ن له‌ به‌رتان دا) له‌ کاتی نیوه‌ پرواندا ﴿وَمِنْ
 بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ وه‌ له‌ پاش نوێژی عیشا (خه‌وتنان) ﴿فَلَا تَعْرَبْ لَكُمْ﴾ ته‌م سێ کاته‌ کاتی خۆ ده‌رخستنه‌
 بو‌تان دروسته‌ ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ﴾ دوا ته‌م سێ کاته‌ (بی‌ مۆله‌ت وه‌ر گرتن) نه‌بو‌ ئیوه‌ و
 نه‌بو‌ ته‌وان هیچ گونا هیتک نی‌یه‌ (مۆله‌ت وه‌ر نه‌ گرن) ﴿طَلُوفُونَ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه‌) ته‌وان ژور به‌ ده‌ورو
 به‌رتاندا دین (بو‌خزمه‌ت کردنتان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ئیوه‌ له‌ گه‌ل به‌ کتر داتیکه‌ن ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئایه‌ ته‌ کانی بو‌ ئیوه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌ خوا زانای
 کار دروسته‌ ﴿۵۸﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ﴾ وه کاتى که منداله کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَفْذُوا﴾ نه وسا ده بى مؤله ت وه رىگرن ﴿كَمَا اسْتَفَذَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه کو چون که سانى پيش نه مان مؤله تيان وه رده گرت (له هه موو کاتىگدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابه م جوړه خوا پروونى ده کاته وه ﴿لَكُمْ ءَايَاتُهُ﴾ ئابه ته کانى بو ئيوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانابه ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وه ئافره تانى پيرو له کار که وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ نه و ئافره تانه ی ئومیدی شو کردنیا نه ماوه ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ﴾ هېچ گوناھىکیان له سهر نى یه ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ که (هه ندیک له) پو شا که کانیا لابه رن ﴿غَيْرَ مُتَّبِعِينَ بَرِئْتُمْ﴾ به لام زینه ت و جوانیا دهر نه خه ن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾ خو نه گهر لاینه به ن و پو شته بن ﴿حِزْبًا لَّهُنَّ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه رى زانابه ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گوناھى له سهر نى یه ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شهل گوناھى له سهر نى یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه روه ها نه خو ش گوناھى له سهر نى یه (نه م جوړه که سانه گوناھى یه بویان نان خوار دن له گه ل که سانى ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ﴾ وه بو ئيوه ش گوناھى نیه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ أُيُوتِكُمْ﴾ که له ماله کانى خو تان نان بخون (مالى مندال و خیزانه کانتان هه ر به مالى خو تان داده نرى) ﴿أَوْ يُوتِ آبَاكُمْ﴾ یا (نان بخون له) مالى باو کانتان ﴿أَوْ يُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالى دایکانتان ﴿أَوْ يُوتِ إِخْوَانَكُمْ﴾ یا مالى برا کانتان ﴿أَوْ يُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالى خو شکه کانتان ﴿أَوْ يُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالى مامه کانتان ﴿أَوْ يُوتِ عَمَّاتِكُمْ﴾ یا ماله پوره کانتان (خوشکانى باوک) ﴿أَوْ يُوتِ أَخَوَالَكُمْ﴾ یا مالى خاله کانتان ﴿أَوْ يُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالى پوره کانتان (خوشکانى دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحَهُ﴾ یا نه و مالانه ی که کليله کانیا به ئيوه یه ﴿أَوْ صَدِيقَكُمْ﴾ یا مالى براده رو هاوړیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ﴾ هېچ گوناھتانه له سهر نیه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ به کومه ل یا به ته نیا نان بخون ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتى چوونه (هه ر مالیک له) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه سه لام له یه کتر بکه ن (له وانه ی که وه ک خو تان وان) ﴿يَحْيَاةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ به سه لام کردنیک له لایه ن خوا وه (هاتو وه) ﴿مُبَرَكََةً طَيِّبَةً﴾ سه لامینکى جوان و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابه و شيوه خوا پروونى ده کاته وه ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ ئابه ته کانى بو ئيوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکو ژیریتان بخه نه کار و بیرکه نه وه ﴿

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ به پرستی ئیمانداران تهنها نهوانه ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که بر وایان به خواو
 پیغه مبه ره که ی هیتاوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وه هدر کاتیک له گهل نهو (پیغه بمبهه) دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 له کاریک ی گرن گدا که کویان ده کاته وه (وهك غه زاو جومعه و جه زن) ﴿لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ﴾ نارون
 به هیچ لایه کدا هتا مولهت له پیغه مبهه ﴿وَهُرَنه گرن﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ﴾ بینگومان نهوانه ی
 مولهت لی وه رده ر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهوانه که سانیکن که بر وایان هه به
 به خواو پیغه مبه ره که ی ﴿فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ﴾ جا هدر کاتی نهوانه داوای موله تیان لی کردیت ﴿لِغَضِّ
 شَأْنِهِمْ﴾ بۆ هندی نیش و کاری تایبه تی خویان ﴿فَأَذِنَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ نهوه هدر کامیان خوت
 ویستت موله تی بده ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ﴾ وه داوای لیووردنیان بۆ بکه له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 به پرستی خوا لیوورده ی میهره بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه مبهه ﴿وَلَا
 لَهَاو خَوَاتِنَا دَامَهُنَّ﴾ (نابن) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وهك بانگ کردنی خوتان له به کتری (ده بیت
 به رنزه وه بانگ بکرت وهك نه ی پیغه مبهه یار رسول الله) ﴿فَدَعَلُمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ به پرستی خوا
 ده زانی و ناگاداره به وانه ی ﴿يَسْتَسْلُونَ مِنْكُمْ لَوَاقِعَ﴾ له نیوه (به بی مولهت) له به نای خه لکی تره وه
 ده رده چن به دزیه وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابترسن نهوانه ی ﴿يَخْشَوْنَ عَنْ أَمْرِ﴾ که پیچه وانه ی
 فره مان ی پیغه مبهه ﴿دِه کهن﴾ ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که (له دونیادا) به لاو ناقیکردنه وه به کیان تووش بیت
 ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه کی سه ختیان تووش بی (له دوا پروردا) ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ﴾ بیدارینه وه
 به پرستی تهنها بۆ خوا به ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهوه ی که له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿فَدَعَلُمَا أَنْتُمْ
 عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا ناگاداره به ته وای نهو شتانه ی ئیوه ی له سهرن، وه بهو (کارانه یشی که ده یکهن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ نهو پرورش که ده گهرن ترینه وه لای خوا ﴿فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ نهوسا ناگاداریان
 ده کاته وه بهو کرده وانه ی کردوویانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیک ناگاداره ﴿٦٦﴾

سوره قی (الفرقان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان
 ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گه وره و پیروزه نهو زاته ی ﴿نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که فورقان (قورئان) ی بۆ سه ر
 به نده ی خوی ناردوته خواره وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترسینه ر بیت بۆ هه موو جیهانیان ﴿١﴾
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو زاته ی که ده سه لات و مولکی ناسمانه کان و زه وی ه ی نهوه
 ﴿وَلَمْ يَخْذَلْ﴾ و هیچ مندالی بۆ خوی بریارنه داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ و کهس هاویه شی
 نییه له فره مانره وای و مولک و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه هه موو شتیک ی دروست کردووه
 ﴿فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وه نه دازه ی بۆ دیاری کرد (له هه موو پرویه که وه) به چاک ی ﴿٢﴾

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بینجگه له خوا چهند په رستراو نیکیان بو خویان بریار داوه ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ که هیچ شتیک دروست ناکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ به لکو خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دهسه لاتیان نی به بو خویان ﴿صَرًّا وَلَا تَفْعًا﴾ نه زیان نه سوودو قازاج (بگه به نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا﴾ ههروه ها مردن و زیان و زیندوو بوونه وهی خویان به دهس نییه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که بی پروا بوون دهیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرْتَهُ﴾ بینگومان نه م (قورئانه) هیچ نییه جگه له درویه کی گه وره که موحه محمد ﷺ هه لی به ستووه ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وه کهسانی تر بو نه و (هه له به ستنه) یارمه تییا داوه ﴿فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلُمَاتُ وَرُؤُسِهِمْ﴾ نه و به پرستی نه وانه سته م و بو هتانیکی گه وره یان کردوه ﴿وَقَالُوا أَأُطِيعُوا الْأَوَّلِينَ﴾ وه (بی پروایان) دهیان ووت (نه م قورئانه) به سه رهات و داستانی پینشووه کانه ﴿أَكْتَبَبَهَا﴾ (موحه محمد ﷺ) داوای کردوه بو ی بنوسن ﴿فَبِمَا تُمْنَىٰ عَلَيْهِ﴾ نه مجا ده خویندریته وه به سه رییدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (نه ی موحه محمد ﷺ) بلی زاتی نار دویه تی به خواره وه ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که هه موو نهیسی ئاسمانه کان و زهوی ده زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به پرستی نه و (خوا) لیوورده ی میهره بانه ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی پروایان) دهیان ووت نه مه چون پیغه مبه ریکه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده خوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه به بازاردا ده پروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَالًا﴾ بو چی فریشته یه که نه نیرا وه ته خواره وه بو لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ زُبُرٌ﴾ بو نه وه ی له گه لیدا تر سینه ر بی ﴿أَوْ يُنْفِقُ إِلَيْهِ كَنْزٌ﴾ یا گه نجینه یه کی (له ئاسمانه وه) بو فری بدرایه ﴿أَوْ يَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببوایه لینی بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه سته مکاران (بی پروایان) دهیان ووت (به ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوه ته نها شوین پیاوینیکی جادوو لیکراو که و توون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَّوْا لَكَ الْأَمْثَلُ﴾ سه یر که چون نمونه ی (پووج) بو تو دیننه وه ﴿فَصَلُّوْا﴾ به و هویه وه گو مپرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوانن رینگای حه ق و پرستی بدوزنه وه ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گه وره و پیروزه نه و زانه ی نه گهر بیه وی (له دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر له وه (ی بی پروایان ده لنین) بو ت ساز ده دات ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتینک که روباره کان به ژیریاندا ده پروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا﴾ وه چهند کوشکت بو فه راهه م دیننی ﴿بَدَلْ كَذِبُكَ بِالْحَقِّ﴾ (پرست ناکه ن وانیه) به لکو نه وانه باوه ریان به پروژی دواپی نیه ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالْحَقِّ﴾ وه ئیمه ئاماده مان کردوه بو که سنی باوه یری به پروژی دواپی نه بی ﴿سَعِيرًا﴾ ئاگری هه لگیر ساو ﴿

﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتێ (ئەم ناگرە) لەدوورەوه ئەوان دەبینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا﴾ نرکه و ناله‌ی گر و بلیسه‌ی دەبێسن (که نیشانە‌ی ڕق و قینی زۆریه‌تی لیان) ﴿وَإِذَا الْفُؤَادُ مِنْهَا مَكَانًا صَفِيًّا﴾ وه کاتێ فری ده‌درینه جینگایه‌کی ته‌نگ له‌دوورەخدا ﴿مُقَرَّنِينَ﴾ به‌ج‌ووت کراوی ده‌ست و قاچ و ملیان له‌کوژ و زنجیردا (یا له‌شیان به‌کوژ و زنجیر پێکه‌وه به‌سراوه) ﴿دَعَاؤُهَا نَالِكٌ ثَبُورًا﴾ له‌ویدا داوای تیاچوون و مردن ده‌که‌ن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا﴾ ئەم‌ڕۆ داوای ته‌نیا مردنێک مه‌که‌ن ﴿وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ به‌لکو داوای مردنی زۆر به‌که‌ن ﴿قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ﴾ بلی ئایا ئەمه‌ چاکتره‌ ﴿أَمْ جِنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُشْكُورُ﴾ یا ئەو به‌هه‌شته‌یه‌که‌ به‌لێن دراوه‌ به‌پاریز کاران و له‌خواترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾ که‌پاداشت و سه‌ر نه‌نجام و ئاکامیانه‌ ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا هه‌ر چیان بوی هه‌یه‌ ﴿خَالِدِينَ﴾ به‌هه‌میشه‌یی و بی برانه‌وه‌ ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا﴾ ئەوه به‌لێنیکه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ ئه‌و لێ به‌ر په‌رسپاره‌ ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ﴾ وه له‌و ڕۆژه‌دا خوا ئه‌و (بت په‌رست) انه‌ کوژه‌ کاته‌وه‌ ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له‌گه‌ڵ ئەو په‌رستراوانه‌ی که‌ په‌رستوونیان جگه‌ له‌خوا ﴿فَقُولْ أَنْتُمْ﴾ ئەم‌جا خوا (به‌ په‌رستراوه‌کان) ده‌لێ ئایا ئێوه‌ ﴿أَصَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ﴾ ئەو به‌ندانه‌ی متان گو‌م‌را کرد ﴿أَمْ لَهُمْ صُلُوكٌ سَبِيلٌ﴾ یا خ‌و‌یا‌ن ڕینگای (په‌ستیان) و نه‌کردو گو‌م‌را بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په‌رستراوه‌کان) ده‌لێن پا‌ک و بێ‌گه‌ردی بۆ تو ﴿مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا﴾ بۆ ئێمه‌ شایسته‌ نه‌بووه‌ ﴿أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ که‌ بێ‌جگه‌ له‌تو په‌رستراوێک بۆ خ‌و‌ما‌ن دا بنێن ﴿وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ﴾ به‌لام ناز و نێعمه‌ت دا به‌ئەوان و با‌وو با‌په‌رانیان ﴿حَتَّىٰ سَأَلُوا الذِّكْرَ﴾ هه‌تا (وا‌یا‌ن لێهات) یادێ تو‌یا‌ن له‌بیر چ‌وو ﴿وَكَانُوا قَوْمًا ثُبُورًا﴾ وه ئەوانه‌ کو‌مه‌لێکی تیاچ‌و‌وی بی خ‌یر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا كَذِبًا قِيلُوتٌ﴾ (خوا به‌بت په‌رسته‌کان ده‌لێ) جا بێ‌گو‌مان په‌رستراوه‌ کانتان ئێوه‌یا‌ن به‌درو‌ خسته‌وه‌ له‌و قسانه‌ی که‌ ده‌تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ ئەم‌جا نه‌ده‌توانن (سه‌زای خوا) له‌خ‌و‌تان لاده‌ن نه‌ده‌توانن یارمه‌تی (خوا) به‌ده‌س بێنن ﴿وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌ئێوه‌ سه‌تم بکات (ها‌وه‌ڵ بۆ خوا دا‌بنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ سه‌زایه‌کی گه‌وره‌ی بی ده‌جه‌ژین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئێمه‌ پێش تو هه‌ر کام له‌په‌غه‌مه‌به‌رانه‌مان نا‌رد بێت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الْظُلَمَ﴾ بێ‌گو‌مان ئەوان خ‌وار دنیان خ‌وار دووه‌ ﴿وَيَسْأَلُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ و به‌بازا‌ر دا ڕو‌شتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئێمه‌ هه‌ندیک له‌ئێوه‌مان کرده‌ ه‌و‌ی تا‌قێ‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندیکێ تر تان ﴿أَنْصِرُوتَ﴾ ئایا خ‌و‌ده‌گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ وه په‌روه‌ردگار ت بێ‌نا‌یه‌ (به‌هه‌موو

شتێک) ﴿

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه ئهوانه ی که به هیوای دیداری ئیمه نین (له پۆزی دواپی دا) ده لێن
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه وه بۆ فریشته نانیر درێته خواره وه بۆ سه رمان ﴿أَوْتَرَىٰ رَبَّنَا﴾ یاخود
 په روه ردگارمان نابینن ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سوێند به خوا به راستی ئهوانه له دهرونی خویاندا
 خویان به گه وه ده زانی ﴿وَعَتَوْعْتَوْا كِبِيرًا﴾ وه سه رکه شیه کی گه و ره یان کرد. ﴿يَوْمَ تَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه و ورۆزه ی فریشته کان ده بینن (کاتی مردن یا قیامهت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له و پۆزه دا هیچ
 مرده به ك بۆ تاوانباران نی به ﴿وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه ده لێن (به نامان بدهن) به په نادانی پارێزر او ﴿
 وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ هاتین هه ر کرده وه به کیانکرد بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه موو یمان وه کو
 توزی پرش و بلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به هه شتی به کان له و پۆزه دا ﴿حَدِثٌ مُسْتَقَرًّا﴾
 له چاکترین جینگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه له باشترین شوینی هه سانه وه (ی نیوه پروان) دان ﴿وَنُفُوءَ
 تَشَقُّقِ السَّمَاءِ بِالْغَمَامِ﴾ وه پۆزی ئاسمان له ت ده بی له گه ل هه ورێکی سه ی (هه موو ئاسمان ده گرێته وه)
 ﴿وَنُزُلِ الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا﴾ وه فریشته کان ده نیردرێته خواره وه کۆمه ل کۆمه ل. ﴿الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ لَّخِفٌ
 لِلرَّحْمَنِ﴾ له و پۆزه دا فه رمانه وایه تی ته نها بۆ خوای میهره بانه ﴿وَكُنَّ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه و
 پۆزه رۆژێکی زۆر سه خته له سه ر بی باوه ران ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الْأَمْرُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ وه پۆژنکه که سه ته مکار
 قه پ ده کات به هه ر دوو دهستی خۆیدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ و ده لێ خۆزگه ﴿أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْبًا﴾
 له گه ل پیغه مبه ردا پینگای راستم بگرتایه ته به ر ﴿يَوَيْلَ لِي﴾ ئای تیاچوون بۆ من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
 خَلِيلًا﴾ خۆزگه فلان که سه م نه کردایه به هاوه ل و خوشه و یستی خۆم. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به راستی نه و (که سه ی کردم به هاوه ل) منی له قورئان و یل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا ته وه ی قورئانم بی
 گه یشت (و باوه رم بی هینا) ﴿وَكُنَّ الشَّيَاطِينُ لِلْإِنْسِ خَذُولًا﴾ وه شه یان هه میسه پشت تیکه رو پشت
 به رده ره بۆ ناده میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ﴾ وه پیغه مبه ر ﴿وَوْتِي نَهَىٰ په روه ردگارم ﴿إِنَّ قَوْمِي﴾
 به راستی قه ومه که م (قوره یش) ﴿أَتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه م قورئانه یان واز لیه یتاوه و گوئی بی
 ناده ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ﴾ ئا به و جوړه (موحه ممه د ﴿مُحَمَّدٌ﴾) که ده ژایه تی تو ده کری (دامان
 ناوه بۆ هه موو پیغه مبه ریک ﴿عَذَابٌ مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوژمنیک له تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾
 به سه په روه ردگار ت پێنموونی که رو یارمه تی ده رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئهوانه ی بی پروا
 بوون ده یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بۆچی (موحه ممه د ﴿مُحَمَّدٌ﴾) هه موو قورئانی به یه ك
 جار بۆ دانه به زینراوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به و جوړه (دامان به زاندووه) ﴿لِنُنَبِّئَكَ بِهِ نُذُرًا﴾ بۆ نه وه ی دلی تو
 (ئه ی موحه ممه د ﴿مُحَمَّدٌ﴾) به و قورئانه دامه زراوو به هیز به کین ﴿وَرَزَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ وه (به و بۆ نه یه وه)
 ئا به تانی خۆم بۆ ناردن به ره به ره ﴿

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مه‌سه‌لینکت بۆ بیتن (له‌ په‌خنه و پێشنیاره‌ نابه‌جیکانیان) ﴿إِلَّا جِئْتَكِ بِالْحَقِّ وَالْحَسَنِ تَفْسِيرًا﴾ ئیمه وه‌ لاهه که یمان بۆ تو هیتاوه به‌ راستی و جوانترین پروون کردنه وه ﴿الَّذِينَ يُخَشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه وه که سانه‌ی که به‌ سه‌ر پروخساریاندا ده‌ برین (پراده‌ کیشترین) بۆ دوزه‌خ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نه‌ وانه خراپترین جیگایان بۆ هه‌یه ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وه‌ ڕینگاشیان وون کردوه (گوهراترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌ خوا به‌ راستی ته‌ وراتمان دا به‌ موسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه‌ هاروونی برایشیمان کرده یاریده‌ ده‌ری ﴿فَقُلْنَا أَهْبَا﴾ نه‌ مجا و وتمان هه‌ردووکتان بپرون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بۆ سه‌ر نه‌ وه‌ گه‌له‌ی که باوه‌ریان به‌ نایه‌ ته‌ کانی ئیمه‌ نی‌یه‌ و به‌ دروی ده‌زانن ﴿فَذَمَّرْتَهُمْ تَدْمِيرًا﴾ نه‌ وساله‌ ناومان بردن به‌ له‌ ناو بردنکی زور خراپ ﴿وَقَوْمٌ نُّوجِ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ﴾ گه‌لی نووحیش کاتێ پێغه‌مبه‌رانیان به‌ دروژانی ﴿أَعْرَفْتَهُمْ﴾ (له‌ ناوی لافاودا) نو قه‌مان کردن ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ نَافِلَةٍ عَمَلًا﴾ وه‌ کردمانن به‌ په‌ند و عیبه‌ت بۆ خه‌لك ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌ ناماده‌مان کردوه بۆ سه‌ته‌مکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه‌خت ﴿وَعَادًا وَنَعْمًا وَأَوْصَحَبَ الرِّقِّ﴾ و گه‌لی عاد و سه‌موود و خاوه‌نی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيِّنَتٍ ذَٰلِكَ كَيْدُهُ﴾ وه‌ زور گه‌لی تر که له‌ نیاوانیان دا بوون (له‌ ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا صَبَرْنَا لَهُ الْأَمْتَلُ﴾ وه‌ بۆ هه‌موویان چه‌ندین نموونه‌مان هیتاوه وه‌ (به‌ لام بیریان نه‌ کرده وه‌) ﴿وَكُلًّا صَبَرْنَا تَنْبِيْرًا﴾ وه‌ هه‌موویانمان له‌ ناو برد به‌ له‌ ناو بردنکی خراپ ﴿وَلَقَدْ أَنَا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ﴾ سویند به‌ خوا به‌ راستی نه‌وان (قوربه‌ش) تپه‌ر بوون به‌ نه‌وه‌ شارده‌ (سه‌دوم) ﴿الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرًا شَدِيدًا﴾ که بارانی شه‌ر (به‌ردی) به‌ سه‌ردا بارینرابوو ﴿أَفَلَا يَكُونُوا يَرَوْفَةً﴾ نایا نه‌وان نه‌وه‌ (شاره‌ به‌ر دباران کراوه‌) یان نه‌ بینوه‌ ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ شُورًا﴾ (وانی‌یه‌ بینوویانه‌) به‌ لکو نه‌وان به‌ ته‌مای زیندوو بوونه‌ وه‌ نین ﴿وَلَا آذَانًا﴾ وه‌ نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿كَانُوا يَنْبَغُونَ﴾ به‌س گالته‌ت پی‌ ده‌ کهن ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ئانه‌مه‌یه‌ خوا ناردویه‌تی به‌ پێغه‌مبه‌ر ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتَانَا﴾ (وه‌ ده‌لین) نزیک بوو له‌ په‌ر ستراره‌ کانمان لاهان بدات ﴿لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه‌ گه‌ر له‌ سه‌ر (په‌رستنی) یان خوگر نه‌بووینایه‌ ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌ داها توودا ده‌زانن ﴿جِئْنَا بِرَقُونَ الْعَذَابِ﴾ کاتێ سزای (خوا) ده‌بینن ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ کێ (گوهراتره‌) ڕینگای وون کردوه ﴿أَرَأَيْتَ﴾ نایا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنًا﴾ نه‌وه‌ که سه‌ی هه‌وا و ناره‌زووی خوی کردو ته‌ په‌ر سترای خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ نایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ نه‌بیته‌ پارێزه‌ر بۆ نه‌وه‌ (که شوینی ناره‌زووی نه‌ که ویت) ؟ ﴿۱۷﴾

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئايا وادەزانى ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زۆربەى ئەوانە دەبىستىن ياكى تەندەگەن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانە ھەر ھەك ئازەلەن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بەلكو ئەوان گومرا تەرىشتەن ﴿۱۱﴾
 ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ﴾ ئايا نابىنى پەرۋەردگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾ چۈن سىيەرى درىژ كەردۆتەو (لەبانگى
 بەيانانە و تا خۆر ھەلاتەن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ ئەگەر بىۋىستايە پراي دەگرت بەو ھەستاي
 (سىيەرە كە بەردەوام دەبوو) ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ لەپاشان خۆرمان كەردە ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ بەلگە لەسەر
 ئەو (سىيەرە چۈنكە ئەگەر خۆر نەبىت سىيەر نانا سەرت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ قَفَّضْنَا إِلَيْهَا﴾ پاشان ئەو سىيەرە
 بۆلای خۆمان دەبەينەوہ ﴿فَبَصَّاتِيسِرًا﴾ بەشىتەبى و كەمە كەمە نايەتلىن ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ئەو (خو)
 زاتىكە ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَاسَا﴾ كەشەوى بۆ كەردون بەدەپۆشەر (پۆشاك) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ ۋە خەوتنى
 بۆ كەردون بەھۆى مەت بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ لُشُورًا﴾ ۋە پۆزى بۆ ھەستان (لەخەو بۆ كارو پىس
 پەيدا كەردن) داناوہ ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ۋە ئەو (خو) زاتىكە ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باكان دەنبرى ﴿بِشْرَائِينَ
 يَدَيَّ رَحْمَتِهِ﴾ بەمژدەدەر پىش پەحمەتى خۆى (باران بارىن) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ ۋە لەئاسمانەوہ
 باراندومانە ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ئاۋىكى پاكۆكەر (پاك و خاۋىن) ﴿۱۵﴾ ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً قَدِيمًا﴾ تا زەوى
 مردوۋى پى دەبوژتىنەوہ ﴿وَلُشْقِيَّةٍ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ ۋە ئاۋى دەدەن بەو (بارانە) لەوانەى دروستمان
 كەردوون ﴿أَلَمْ تَأْنِيسَ كَثِيرًا﴾ ئازەل و خەلكانىكى زۆر ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِ لَكُم مِّنْ ذِكْرٍ﴾ سۆتىند بەخو
 بەپراستى نىمە بەچەند جۆر ئەم (ئىشانە) مان گۆزى لەنىۋانىندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا بىرەكەنەوہ ﴿فَأَنَّى
 أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ بەلام زۆربەى خەلك جگەلە سەلەبى (بى باۋەرى) ھىچيان ناۋىت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا﴾ ئەگەر بىمان وىستايە بىنگومان دەمان نارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا﴾ لەھەموو
 شارو شارو چەكە كەدا ترسىتەرىك ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ﴾ كەواتە تۆ بەگوڭى بىباۋەران مەكە
 ﴿وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ بە(بەلگە كانى) ئەم قورئانە بەرەركە كانى يەكى گەورەيان لەگەلدەكە
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ ئەو (خو) زاتىكە دوو دەريا (ئاۋ) ى بەرەلا كەردوۋە لەپال يەكدا ﴿هَذَا
 عَذَابٌ مُّرْتَبٌ﴾ ئەمەيان شىرىن و سازگارە (ئاۋى پوبارو كانياۋە) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەوى تريان زۆر
 سۈيۈرۈ تال و تفتە (ئاۋى دەرياكانە) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخًا﴾ ۋە لەنىۋان ئەو دوو (ئاۋ) ەدا بەرەستىكى
 داناوہ ﴿وَجَعَلَ مَتَجُورًا﴾ ۋە بەرگى كەرىكى ئەستور (تائەو دوو ئاۋە تىكەل بەيەك نەبىن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خو) زاتىكە لەئاۋ (ى مەرۋف) ئادەمىزادى دروست كەردوۋە ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئەمجا ئەو (ئاۋە) ى كەردۆتە ھۆى پەچەلەك (پىشت كە بەرىنگەى نىرىنە دەگەن بەمەرۋف
 ۋەك كوپ) و خزم (كە بەرىنگەى ئافرەت دەگەنەو بەمەرۋف ۋەك كچە زاو خوشكەزا) ﴿وَكَانَ رَبُّكَ
 قَدِيرًا﴾ ۋە پەرۋەردگارت ھەمىشە بە دەسەلات و توانايە ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوانە جگە لەخو
 شتاتىك دەپەرستەن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ كە نەسۈود نەزىيان بەوان ناگەبەنن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ ۋە بى پروايان بەردەوام دژى پەرۋەردگارىان پىشتىۋانى يەكتەرىن (بۆ تاۋان و خراپە) ﴿۲۲﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئیمە تۆمان تەنھا بۆ ئەو ناردووہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ کەمژدە دەرو ترستەر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) بلی من لەسەر گەباندنی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتێک لەئێوە داوا ناکەم ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ بەلام هەر کەس ویستی
 رینگە ی پەروردگاری بگری (با بگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ﴾ پشت بیهستە بە (خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ کەزاتێکە هەرگیز نامریت ﴿وَسَيُخْرِجُكُمُوهُ﴾ تەسبیحات بکە بەستایشی
 ئەو ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عَبْدِهِ خَيْرًا﴾ بەسە (بۆ تۆ) کەخوا ئاگادارە بە گوناھیی بەندەکانی ﴿وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئەو (خوایە) ی کە ئاسمانەکان و زەوی دروست کردووہ ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 و ئەو هەش لەنیوانیان دایە ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لەشەش ڕۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ لەپاشانیش بەرز
 بوویدووہ بۆ سەر عەرش و قەراری گرت (باوەرمان پێتەتی بەی ئەو هەو شینووە کە ی بزائین) ﴿الرَّحْمَنُ
 فَسَلِّ بِهِ خَيْرًا﴾ ئەو خوای میهرەبانە کە واتە پرسیار لەزاتی بکە کە بەهەموو شت زاناو ناگایە ﴿وَلَاذِاقِلْ لَهُمْ﴾ وە کاتی بەوان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژدە بیهن بۆ خوای میهرەبان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ دەئین پەحمان کێیە (ئیمە نایناسین) ﴿أَتَسْجُدُ لِمَا أَمُرْنَا﴾ نایا سوژدە بیهن بۆ ئەو (زاتە ی)
 کە تۆ فەرمانمان پێ دەدەیت ﴿وَرَادَهُمْ نُفُورًا﴾ وە (بەم داوای سوژدە بردنە) دور کەوتنەویان (لە رینگای
 راست) زیاتر دەبیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاک و بێگەرد و بێرۆزە ئەو (خوایە ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ کە
 لە ئاسماندا چەند خولگە (بورج) ی دروست کردووہ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناو لە ئاسماندا خۆرینکی
 پڕ شنگدار ﴿وَقَمَرًا مِّنِيرًا﴾ و مانگینکی ڕووناک کەرەوہ (بۆ زەوی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وە ئەو (خوایە) زاتێکە
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ کە شەو و ڕۆژی لەجینی یە کتر داناوہ (بە داوای یە کتر دین و شوینی
 یە کتر دەگرەوہ) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْدَكِرَ﴾ بۆ ئەو کەسە ی بیهوی بیری کاتەوہ (لە دروسکراوہ کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیهوی شوکرانە بژیری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ بەندە تاییەتی یە کانی
 خوای میهرەبان کە سانینک ﴿يَتَمَشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ بە یقار و نەرمی دەڕۆن بەسەر زەوی دا (بی
 لوت بەرزی و کە شەخەو فیز کردن) ﴿وَإِذَا حَاطَبَهُمُ الْجِبَالُوتُ﴾ وە کاتی نەزان و نەفامەکان (بەووتە ی
 ناشیرن) لە گەلیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتە یە ک دەئین پێیان گوناوە بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيسُوتُ رَبَّهُمْ﴾
 وە کە سانینک لە شەو دا بۆ پەروردگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَمًا﴾ سوژدە بەرن و شەو نوێژ دەکەن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وە کە سانینک کە دەئین ئەو پەروردگارمان ﴿أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزەخمان لێ لادە ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ بەراستی سزای ئەو (دۆزەخە) لانه چووی
 بەردەوامە ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ بەراستی دۆزەخ جینگە و شوین مانەو یە کی زور خراپە
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا﴾ وە کە سانینک کاتی مآل و سامان خەرج دەکەن (بۆ خۆیان و خێزانیان)
 ﴿لَمْ يَسْرِئُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نە زیادە ڕۆی و نە پەزیلی و دەست نوقاوی (تێدا) ناکەن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾
 (بە لکو) مام ناوەندیە لەو نێوانە دا

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ و ه كه سانیكن كه له گه‌ل خوادا نا به‌رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ به‌رستراوینکی تر ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ﴾ و ناكوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ كه‌سی كه خوا كوشتنی نه‌وی یاساغ (حرام) كر دووه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و په‌وانه‌بی ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ و ه زیناو داوین پیسی ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ و ه هه‌ر كه‌س نه‌و تاوانانه بكات (كه باسكران) ﴿يَتْلُقْ أَثَامًا﴾ تووشی توله كه‌ی دیت ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بۆ چهند باره‌ده كریته‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوژی قیامه‌ندا ﴿وَيَحْتَلِدُ فِيهِ مُمْهَاتًا﴾ و ه‌بی برانه‌وه به‌بی ریزو و پیسواپی له‌دوزه‌خ داده‌میتته‌وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بینه‌گه‌له كه‌سی ته‌وبه‌ی كریبی و باوه‌ری هیتایی ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كارو كرده‌وه‌ی چاكیشی كریبیت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه‌وانه ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و ناوانه‌كانیان ده‌گوژپیت به‌چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه‌خوا هه‌میشه لیسوورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و ه هه‌ر كه‌س ته‌وبه‌ی كرده‌وه‌ی چاكی كرد ﴿فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و كه‌سه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ و ه (به‌نده‌كاني خوا) كه‌سانیكن كه‌شایه‌تی درو ناده‌ن ﴿وَلَا مَرُوا بِالْغُورِ﴾ و كاتی تیپه‌ر بن به‌لای شتی بی سووددا (نه‌نجام بدریت له‌لایه‌ن نه‌فامانه‌وه) ﴿مَرُوا كِرَامًا﴾ تیپه‌ر ده‌كه‌ن به‌ریزه‌وه (بی گویندانه نه‌فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا﴾ و ه كه‌سانیكن كاتی ناموزگاری بكرین ﴿يَتَلَبَّسُوا زِينَةً﴾ به‌نایه‌ته‌كاني په‌روه‌ردگاریان ﴿لَمْ يَخْزُوا وَآلَتْهُمْ﴾ ناكه‌ون به‌سه‌ریاندا ﴿صُفًّا وَعُمُيًّا﴾ به‌كه‌پی و كویری ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْكَ رِزْقًا حَلَالًا﴾ و ه كه‌سانیكن كه‌ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌خشه پیمان ﴿مِنْ أَرْزِقًا وَدُرِّتِنَا﴾ له‌هاوسه‌ران و نه‌وه‌كانمان (منداله‌كانمان) ﴿فَرَّةَ أَغْنَى﴾ نه‌وه‌ی چاوانی پی گه‌ش بی هوی دلخووشی بیت ﴿وَأَجَعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ و ه بمانكه به‌پیشه‌وای پاریزكاران و له‌خوا ترسان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه‌وانه (كه نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیابه) ﴿يُخْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا﴾ پاداشت ده‌درینه‌وه به‌پله و كوشکی به‌رز له‌به‌ه‌شتدا به‌هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَةً وَسَلَامًا﴾ و ه له‌و شوینه‌دا سلاویان لی ده‌کری (له‌لایه‌ن فریشته‌كانه‌وه زور به‌گرمی) ﴿خَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه‌وه تیایدا ده‌میتنه‌وه ﴿حَسَنَتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه‌وه‌یه‌کی جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا تَعْبَرُوا بِكُمْ رَبِّ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی خه‌لکینه په‌روه‌ردگار گویتان بی نادات و هیچ بایه‌خیکتان نی به‌لای ﴿تَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر دوعا و نزانان نه‌بی (له‌کاتی تنگی و نا‌په‌حه‌تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه‌چی (زور به‌تان) نایینی خوانان به‌درو ده‌زانی (پرواتان نه‌هیتا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله‌كه‌ی به‌خه‌تان ده‌گری و لی‌تان جیا نایته‌وه ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

﴿طس﴾ بە (طا، سین، میم) دەخوینریتەووخوا زانائەرە بە ماناکەى، بۆ زانیاری زیاتر سەبىرى سەرەتای سورەتى (البقرە) بکە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ﴾ (تەقەتەنە کانى قورئانى پروونکەرەووبە) ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (خەرىکە خۆت لەناو دەبەى) (دەکوژى) بەخەفەت ﴿أَلَا يَتَذَكَّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (بەبەر ئەوێ ئەوان (خەلکى مەککە) باوەر ناهیتن) ﴿إِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ اللَّهِ﴾ (ئەگەر بمانەوێت) ﴿تَزِيلَ عَنْهُمْ﴾ (دینیتە خوارەووبە بۆیان) ﴿فَإِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ (نیشانەو بەلگەیکە لەئاسمانەو) ﴿فَلَمَّا أَتَتْهُمْ مُسْتَبْرِحِينَ﴾ (کەبەرەدەوام گەرد نیانی بۆ دانەوێتن (ناچارسان بکات باوەر بیتن) ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمْ﴾ (هەر بیت بۆیان) ﴿فَإِنَّ زَكْرِيَّا إِذْ هُوَ نَذِيرٌ﴾ (بەبامێکى تازە دابەزیتراو (کەقورئانە) لەخواى مېهرەبانەو) ﴿إِلَّا كَاؤُاَعْتَهُ مُعْرِضِينَ﴾ (ئەوان بەرەدەوام پەشت تیکەر و پروو وەرگیرن لێى) ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ (جا بینگومان ئەوانە بەدرویان زانى و باوەریان پى نەکرد (ئەوێ ناردبومان) ﴿فَتَسَاءَلُهُمْ﴾ (جا بەزووبى بۆیان دیت) ﴿أَتُنْفِئُوا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (هەوالە کانى ئەوێ ئەوان گالەشو لاقرتییان پى دەکرد) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْآرْضِ﴾ (ئایا سەبىرى زەوى ناکەن) ﴿كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهَا﴾ (چەندمان پرواندووە تبابدا) ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ (لەهەموو جوړىکى چاکى بەکەلک) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ (بەپراستى لەپرواندنى ئەو هەموو پرواوویدا بەلگەى گەورە هەبە) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُكُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (بەلام زۆر بەیان پروادارنێن و باوەر ناهیتن) ﴿وَإِنْ رَبُّكَ﴾ (بینگومان پەرورەدگارت) ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (تەنها ئەو خواوەن دەسەلاتى بەزەبى دارە) ﴿وَلَا تَأْخُذُكَ شَيْئٌ﴾ (باس بکە) ئەو کانهى پەرورەدگارت بانگى مووسای کرد ﴿أَنْ أَتَى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (کە (بەپێغه مەبەرى) پرۆ بۆ لای ئەو گەلە سستەمکارە) ﴿فَوَمِرَ عُونَ﴾ (کە گەلە کەى فیرەدەو) ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ (ئایا ئەوان ناترسن (بى فەرمانى خواوە کەن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾ (مووسا) ووتى ئەى پەرورەدگارم ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ (بەپراستى من دەترسم پروام پى نەکەن) ﴿وَرَضِيقُ صَدْرِي﴾ (وەسینگم (دلەم) تەنگ بێى) ﴿وَلَا يَطْلُقُ لِسَانِي﴾ (وە (دەترسم) بەچاکى قسەم بۆ نەکړى و زمانم بەر نەبى) (لەو گریه‌ى هەبەتى) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ (کەواتە (خواه جویرەئیل) بنێرە بۆ لای هاروون) (و بیکە بەپێغه مەبەر بۆ ئەوێ یارمەتیم بدات) ﴿وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكَ﴾ (وە ئەوان (گەلى فیرەدەو) تۆلەى تاوانیکیان لەسەر مە) ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ (بۆیە دەترسم کەبمکوژن (لەجیاتى ئەو کوژراو) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فەرمووی نەخیر (ئەوێ باست کرد هیچى روونادات) ﴿فَإِذْ هَبَّتْ زَوَاجِرُهُمْ﴾ (کەواتە هەردووکتان بەموعجیزە کانمانەو) پرۆن (بۆ لای فیرەدەو و گەلە کەى) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ﴾ (ئیمە لەگەشتان گوى دەگرسن) ﴿فَأَيُّا فِرْعَوْنَ فَقُولَا﴾ (ئەوسا پرۆنە لای فیرەدەو و هەردووکتان بلێن) ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (بەپراستى ئیمە پێغه مەبەرى پەرورەدگارى جیهانیانین) ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نیراوین) کەتۆ بەنو ئیسرائیل (لەژێر دەستەبى خۆت) بەرەلا کەیت لەگەل ئیمەدا (پرۆین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرەدەو) ووتى ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا قَالِدٌ﴾ (ئایا ئیمە پێشان نەگەیاندى لەناو (مالى) خۆماندا بەمندانى) ﴿وَلَيْسَتْ فِئْتَانٌ مِنْ عُمُرِكَ سَيِّئِينَ﴾ (وە نۆ چەند سالتیک لەتەمەنت لەناو ئیمەدا نەمایەتەو) ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَكَ آتَىٰ فَعَلْتَ﴾ (وە ئەو کردەو) (خراپە) شت کرد کە کردت (کەکوشتنى قیبتى بەک بوو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (وە تۆ لەوانەى سەپلەو ناشوکرێن) ﴿

﴿قَالَ فَعَلَّمَهَا﴾ (موسا) ووتی نهو کارهه کرد (نهو پیاوهم کوشت) ﴿إِذَا وَاتَّامَمَ الضَّالِّينَ﴾ کاتی که من له ریزی نه زاناندا بووم ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ﴾ نه مجا رام کردو هه لهاتم له ئیوه ﴿لَمَّا خِفَّكُمْ﴾ کاتیک تر سام لیان (تولهه لی بسه نن) ﴿فَوَهَبَ لِي زَيْنَ حُكْمًا﴾ نهوسا پهروه ردگارم حیکمه تی (پیتغه مبه ریده تی) پی به خشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خسته ریزی پیتغه مبه رانه وه (کردمی به پیتغه مبه ر) ﴿وَبَلَكَ نِعْمَةً تَنْمُو عَلَيْ﴾ وه نهو (به خینو کردنه) که تو ده یکه پست به منته به سه رمه وه ﴿أَنْ عَبْدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به هوئی نه وه وه بووه که تو نه وهی ئیسرائیلت کرد بووه کویله و ژیره هسته ی خوت (له ترسا دایکی موسا موسای به خینو نه کرد) ﴿قَالَ رِغْوَنُ وَمَارِبُ الْعَالَمِينَ﴾ (نه مجا) فیرعه ون ووتی پهروه ردگاری جیهانیان کی به ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پهروه ردگاری ئاسمانه کان وزه وی و هه رچی له نیوانیان دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه دلنیاں ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرعه ون) ووتی به وانه ی به ده وری دا بوون (له شوینکه وتوانی) ﴿أَلَا تَسْتَمِعُونَ﴾ ئایا گویتان لینه (چی ده لی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی پهروه ردگاری ئیوه وه پهروه ردگاری باوک و باپیره پیتشو وه کانتانه ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرعه ون) ووتی به راستی نهو پیتغه مبه ره که نیرراوه بو ئیوه ﴿لَمَجْنُونٌ﴾ شبنه ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پهروه ردگاری روزه لات و پوز ئاویه وه وهی له نیوانیا دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ نه گهر ئیوه بیرکه نه وه و ژیر بن ﴿قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي﴾ (فیرعه ون) ووتی سویندبی نه گهر په رستراوی تر جگه له من دابنیت ﴿لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمُسْجُورِينَ﴾ بنگومان ده تخمه ریزی به ندرکراوه کانه وه و زیندایت ده که م ﴿قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هه زیندانییم ده که یت نه گهر شتیکی (موعجیزه به کی) پروون و ناشکرات بو یتیم (که راسته پیتغه مبه رم) ﴿قَالَ فَأَيْنَ بِهِ﴾ (فیرعه ون) ووتی دهی نهو شته بیتنه (بیتونه) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ نه مجا موسا گزچانه که ی فریدا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾ ده ست به جی بوو به نه ژدیهایه کی دیار و ناشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وه دهستی ده رهینا (له بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بِیَضَاءٍ لِّلنَّظَرِیْنَ﴾ به کسه دهستی سهی وهر شنگذار بوو بو بیتنه ران ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ﴾ (فیرعه ون) ووتی بهو پیاوه گه و رانه ی له ده وری بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بنگومان نه مه جادوو گهریکی زور زانیه ﴿یُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ ده به وی ده رتان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحَرِهِ﴾ له وولات و خاکسی خوتان به جادوو وه که ی ﴿فَمَآذَا تَأْمُرُونَ﴾ جافه رمانی چی ده دن (له دزی بیکه م) ﴿قَالُوا زَوْجَةٌ وَآخَةٌ﴾ ووتیان جاری موسا و برا که ی وازی لی بیتنه (دوایانخه) ﴿وَأَمَّا فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ﴾ سه ر بازه کانت کۆ بکه ره وه و بیانیره بو هه موو شاره کان ﴿يَأْتُونَكُم بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهه موو جادوو گهریکی زور زانت بوو بهیتن ﴿فَجَمَعَ السَّحَرَةُ﴾ نه مجا نهو جادوو گهرانه کۆ کرانه وه ﴿لِيَمِيزَ الْيَوْمَ مَعْلُومٌ﴾ له کات و پوزی دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَشْرَ مُجْتَمِعُونَ﴾ و به خه لکیش و ترا ئیوه ش کۆده بنه وه ؟ ﴿۳۶﴾

﴿لَعَلَّاتَنْفِخُ السَّحَرَةَ﴾ تاشوین جادوو گهران بکهوین ﴿إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالِيِينَ﴾ ئەگەر ئەوان زال و سەرکەوتوو بوون
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ ئەمجا کاتی جادوو گەرەکان هاتن ﴿قَالُوا لِمَ نَحْنُ﴾ ووتیان بە فیرعهون ﴿أَبِنَا لَنَا الْخُرُ﴾ ئایا
 بەراستی پاداشتمان هەیه ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيِينَ﴾ ئەگەر ئێمه زال و سەرکەوتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون)
 ووتی بە ئی ﴿وَأَنْتُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وە بینگومان ئێوە ئەو کاتە لە نزیکانی خۆم دەبن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾
 مووسا بە ساحیرەکانی ووت ﴿أَلَمْ أَتَاكُمْ بِالْحَقِّ﴾ بیهاوێژن ئەوەی ئێوە هاوێژەریانن (لە جادوو) ﴿قَالَ قَرَأَ الْحَقُّ هُتُوتَ﴾ ئەوانیش گوریس و حەبل و دار دەستەکانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْزُ فِرْعَوْنَ﴾ وە ووتیان
 سوێند بە گەرەیی فیرعهون ﴿إِنَّا نَحْنُ الْعَالِيُونَ﴾ بەراستی هەر ئێمه زال و سەرکەتووین ﴿قَالَ لَقَدْ مُوسَى﴾
 عَصَا ﴿ئەمجا مووسا دار دەستەکی فریدا (و بوو بە ماریکی گەرە) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا کۆت
 و سپر ئەو (مارە گەرە) هەرچی جادوویمان کرد بوو هەلی لوشی ﴿قَالَ لَقَدْ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ﴾ ئەمجا جادوو
 گەرەکان خەران (کەوتن) بە پروودا بە سوژدە بردنەو (بۆ خوا) ﴿قَالُوا أَأَتَانَا رِبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان ئەوا
 باوەرمان هێتا بە پەرورەدگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ کە پەرورەدگاری مووسا و هاروونە ﴿قَالَ أَتَشْتَرُونَ﴾ (فیرعهون) ووتی ئایا باوەرمان پێ هێتا ﴿قَبْلَ أَنْ نَعْلَمَ﴾ پێش ئەوەی مۆلەتتان بدەم
 ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ بەراستی ئەو (مووسا) جادوو گەرە گەرە کە تانە کە فیری جادووی کردون
 ﴿فَلَسَوْقَ تَعْلَمُونَ﴾ جا بینگومان لە مەودوا دەزانن (چێتان لێ دەکەم) ﴿لَا أَفْطَنُ لَكُمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ خَلِيفَ﴾ بەراستی
 دەست و قاچتان راست و چەپ دەبەرم ﴿وَلَا أَصْلَحُ لَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وە بینگومان هەمووتان هەل دەواسم (بە دارا)
 ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ﴾ (جادوو گەرەکان) ووتیان هیچ زبانی نی یە (بۆ ئێمه ئەوەی تۆ ئەتەوی بیکە) ﴿إِنَّا
 إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکە) بەراستی ئێمه گەرە پانە وەمان بۆ لای پەرورەدگارمانە ﴿إِنَّا نَقْطَعُ﴾ بەراستی
 ئێمه بە تەماین و ئومێد دەکەین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَكَ رَبُّكَ خَطِيئَتَا﴾ کە پەرورەدگارمان لە گوناھو تاوانەکانمان ببوری
 ﴿أَنْ كُنَّا أَقْوَامًا مُؤْمِنِينَ﴾ چونکە ئێمه یە کەمی باوەر داران بووین (لە گەرە کەماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾
 وە حیمان نارد بۆ مووسا ﴿أَنْ أَتْرِيبِيَّادِي﴾ کە بە شەو بەندە (باوەر دارە) کانم بپە (و مېصر بە جی بێلن)
 ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾ بینگومان (فیرعهون و کۆمەلە کەمی) دواتان دەکەون ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ﴾
 ئەو مووسا فیرعهون پیاوانی کۆ کەرەوێ نارد بە شارەکاندا (بۆ کۆکردنەوێ لە شکر و هېز) ﴿إِنْ هَلْوَ
 لَيْزِمَهُ قِيلُونَ﴾ (فیرعهون ووتی) بەراستی ئەوانە (مووسا و شوێن کەوتوانی) کۆمەلێکی کەمی بێ نرخن ﴿وَأَتَاهُمُ لَنَا لِقَاءُ يُطُون﴾ وە بەراستی ئەوانە رقی ئێمه هەل دەستێن (بە ووتار و کرداریان) ﴿وَأَنَّا لَجَمِيعٌ خَدْرُونَ﴾
 وە بینگومان ئێمه کۆمەلێکین بێدار و ناگاداریس (بە پیلانەکانیان) ﴿فَأَخْرَجْنَا هُم مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ئەمجا
 ئەوان (فیرعهون و کۆمەلە کەمی) مان دەر کرد لە باخات و کانیاوێ کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَبِيرٍ﴾ وە (دەرمان
 کردن) لەو هەموو گەنج و غەزە و کۆشکە زۆر جوان و چاکانە ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا بەو جۆرە (لە ناومان بردن)
 ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو کانی بە عقوب (جوولە کە) مان لە جینگایان دانا ﴿فَأَتَّبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ﴾ ئەمجا
 (فیرعهون و لەشکرە کەمی) کاتی خۆر هەل هاتن شوێنیان کەوتن ﴿

﴿فَلَمَّا تَرَ أَجْمَعِينَ﴾ نه مجا کاتی دوو کۆمه له که چاویان بهیه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ بینگومان ئیمه گیراویسن، (پیمان ده گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه خیر پیتان ناگهن ﴿إِنْ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ بینگومان من بهروردگارم له گه له دنیابن
 رینگای (رزگار بوونم) نشان ده دات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه مجا سرووشمان کرد بق موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به گۆچانه کهت بده له ده ریا که ﴿فَأَنفَلَقَ﴾ (نه ویش لیداو) جاده ریا که
 لهت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که ههر له تیکی وهك شاخیکی زۆر گه ووه وابوو ﴿وَأَرْزَقْنَا
 نَمْرَ الْأَخْيَرِينَ﴾ وه نه وانی تر (فیرعهون و له شکره کهی) مان نزیک کرده وه له وئی (له ده ریا که) ﴿وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هه موو نه وانهی له گه لی بوون رزگارمان کردن ﴿وَأَنجَيْنَا
 نَمْرَ الْأَخْيَرِينَ﴾ پاشان نه وانی ترمان نو قم کرد (له ده ریا دا) ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی
 له وه دا (که باسکرا) بهلگه به کی گه ووه هه به (له سه ده سه لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 به لام زۆر به بیان باوه ریان نه هیتا ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ به راستی بهروردگار زان
 و به به زهیی به ﴿وَأَنزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الْبُرْهَانِ﴾ (نه ی موحه مه د) بخوینه ره وه به سه ریا ندا هه وائی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتی ووتی به باوکی و گه له کهی ﴿مَاتَعْبُدُونَ﴾ چی ده به رستن
 ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده به رستین ﴿فَنُفِّلْ لَهُمُ الْعَذَابَ﴾ نه مجا بهر ده وام به ندایه بیان
 ده که یسن ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا نه وانه گوینان لی تانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده کهن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّوهُ﴾ یا ئایا نه وانه سوود یازیان تان بهی ده گه به نن
 ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ ووتیان (نه خیر هه چیان بهی نا کری) بهلکو ئیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ئابه و شیوه (ی ئیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ئایا ئیمه ده زانن
 چی ده به رستن ﴿أَنَّهُمْ وَآبَاؤُهُمْ أَتَقَدَّمُونَ﴾ ئیمه و باوو باپیره پیتشووه کانتان ﴿فَأَنَّهُمْ عُدُوِّي﴾
 جا به راستی هه موو نه وانه دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له بهروردگاری جیهانیان
 ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهْوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منی دروست کردووه پاشان ههر نه ویش رینموونیم ده کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه ههر نه و زاته خوړاکم پنده دات و تیراوم ده کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِينِ﴾ وه کاتی نه خوش بکه ووم ههر نه و شیفام ده دات (چاکم ده کاته وه) ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِينِ﴾ وه زاتیکه که من ده مریتنی و پاشان زیندووم ده کاته وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه (بهروردگارم)
 زاتیکه به ته مام و ئومید ده کهم ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له پرۆزی پاداشت دا (قیامه تدا) بیوری
 له هه له کانم و بیان سپرته وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ نه ی بهروردگارم دانایم بهی بیه خشه ﴿وَالْحَقُّنِي
 بِالصَّلَاحِينَ﴾ بمبه ره ریزی پیاوچا کانه وه

﴿وَلَتَجْلِي لِي لِسَانَ صِدِّيقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ ۱۰۰. وه باس كردنم به چاكه له ناوگه له داهاتوووه كاندا بى بيه خشه ﴿وَلَتَجْلِي لِي مِنْ وَرَقَةِ جَنَّةِ النَّبِيِّ﴾ ۱۰۱. وه بىم گىبرى له وه گرانى به ههشتى بىر نازو نىعمهت ﴿وَأَعْرِضْ لَآئِي﴾ ۱۰۲. وه له باوكم خوش بيه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ ۱۰۳. به راستى ئه وه له گومر ايانه ﴿وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ ۱۰۴. وه شه رمه زارو پىسوام مه كه له پورژىكدا كه (خه لكى) زىندوو ده كرىته وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ۱۰۵. پورژى كه مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه به نىن ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ۱۰۶. بىجگه له كه سى بىته خزمهتى خوا به دلىكى ساغ و پاك و خاوينه وه ﴿وَأَنْزَلَتْ الْجَنَّةُ الْمُتَّقِينَ﴾ ۱۰۷. وه (له پورژى دوا بىدا) به ههشت نزيك ده خرىته وه بۆ پارىزكاران و له خوا ترسان ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ ۱۰۸. دوزخه خىش ده رده خرىت (و ئاشكرا ده كرى) بۆ گومر ايان ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ ۱۰۹. وه پىيان ده وترىت ﴿إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ﴾ ۱۱۰. كوان ئه وانهى كه ئىوه ده تان به رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ۱۱۱. له جىاتى خوا ﴿هَلْ يَصُرُونَ لَكُمْ أَوتُنَصِّرُونَ﴾ ۱۱۲. ئايا يارمه تىشان ده دهن يا يارمه تى خويان ده دهن ﴿فَكَيْفَ يُؤْفِكُهُمُ وَالْعَافُونَ﴾ ۱۱۳. ئه مجا هه موو ئه وانه (به رستراوان) و گومر ايان سه ر به رو خوار فرى ده درىته دوزخه وه ﴿وَجُودُ إِلَهِسَ أَجْمَعُونَ﴾ ۱۱۴. هه روه ها هه موو سه ربازانى شه يتان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ ۱۱۵. (بت به رستان) له كاتىكدا له دوزخ دا شه به قسه و ئازاوه يانه (له گه له به رستراوه كانيان دا) ده لىن ﴿قَالَ اللَّهُ إِنْ كُنَّا لِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ۱۱۶. سويند به خوائىمه له گومر ايبى به كى ئاشكرا دا بووين ﴿إِذْ تُسَوِّرُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۱۷. كاتىك ئىوه مان ده بر ده رىزى به روه ردگارى جىهان يانه وه ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ﴾ ۱۱۸. كه س ئىمهى گومر انه كرد تا وانباران نه بىت ﴿فَالْأَنبَاءُ مِنْ شَفِيعِينَ﴾ ۱۱۹. وه هىچ تكاكارى بۆ ئىمه نى به ﴿وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ﴾ ۱۲۰. وه هىچ هاو رىبه كى دلسوزمان نيه ﴿فَلَوْ أَنَّ لِلنَّاسِ﴾ ۱۲۱. خوزگه جارىكى تر بگه راينا به ته وه (بۆ دونيا) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۲۲. ئه وسا له باوه پداران ده بووين ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ ۱۲۳. به راستى له وه دا (باسكرا) به ندو به لگه هه به ﴿وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۱۲۴. به لآم زۆر به يان باوه پدار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ۱۲۵. به راستى هه ر به روه ردگارت زال و ميه ره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ ۱۲۶. گه لى نوح پىغه مبه رانيان به دروزن دانا (به روايان بى نه كردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ ۱۲۷. كاتى كه نووحى برايان بى ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ۱۲۸. ئايا ناترسن له خوا (خوتان نا پارىزن) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ۱۲۹. بىگومان من پىغه مبه رىكى ئه مىنم بۆ ئىوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ۱۳۰. كه واته له خوا بترسن و گو رىرايه لى من بكه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ ۱۳۱. وه من داواى هىچ كرىبه كتان لى نا كه م له سه ر ئه و (به رىنموونى كردنه تان) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۳۲. (چونكه) پادا شتى من ته نها له سه ر به روه ردگارى جىهان يانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ۱۳۳. كه واته له خوا بترسن و گو رىرايه لى من بكه ن ﴿قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ﴾ ۱۳۴. ووتيان ئايا (چون) باوه ر به تو بىتىن ﴿وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ ۱۳۵. له كاتىكدا ئه وانهى شوينت كه ووتون به سترىن كه سن (هه زارو داماو و نه فامن) ﴿

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم نه وانه چی کرده ویه که ده که نه
 ﴿إِنْ جَاءَهُمْ إِلَّا عَذَابٌ﴾ پرسینه ویهان تهنها له سهر په روه ردگار مه ﴿وَتَشْعُرُونَ﴾ نه گهر ئیوه ههست
 بکه نه (بزانه) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر که ری باوه پداران نیم ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 من ته نیا ترسیته ریکی پوون که ره ووم ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ﴾ ووتیان نه ی نوح نه گهر کۆتایی
 نه هیتی (له م کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بینگومان له به رد باران کراوان ده بی ﴿
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ (نوح) ووتی: نه ی په روه ردگارم بینگومان گه له که م پر وایان پی نه کردم
 ﴿فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ که واته له نیوان من و نه وانه حو کم بده به حو کم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيُخَيِّبْ وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و نه و باوردارانه ی له گه لمدان پر زگار بکه ﴿وَأَنْجِيْنَهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾
 نیمه ش نوح و نه و که سانه ی له گه لی بوو پر زگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ﴾ له و
 که شتی به ی که پر کراو بوو (له مروف و هه موو جو ره گیانداریک) ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له دوا (پر زگار کردنی نیمانداران) نه وانه ی که مانه وه نو قسمان کردن (له ئاوی توفانه که دا) ﴿
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له ودها (باسکرا) به لگه به کی گه وریه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به یان باوه پدار نه بوون ﴿قَالَ رَبِّكَ لَهُمُ الْعَذَابُ الرَّجِيمُ﴾ وه به راستی هه ر په روه ردگارت زالی
 به به زویه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به دروژن دانا (باوه پریان پی
 نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی بریان پی ووتن ﴿الَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا
 خوتان ناباریزن (له سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بگه نه ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کریه که له ئیوه داوا ناکه م له سهر نه م (گه یاندنی بانگه وازه) ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 پاداشتی من تهنها لای په رور دگاری جیهانیانه ﴿أَتَتَّبِعُونَ كُلَّ دَجْوَةٍ تَقْبَلُونَ﴾ ئایا ئیوه له هه موو
 شوئینکی به رز (ی سهره ریگا) بورجینک دوست ده که نه به پی هووده ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ﴾ وه چه نه
 کوشک و قه لای به هیز (کار گه) دروست ده که نه ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و ئومیده ی هه ر بمیننه ووه
 نه مرن ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ﴾ وه هه ر کاتی دهست بوه شیتن ﴿بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ سته مکارانه دهس ده وه
 شیتن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان بهاریزن و گوی رایه لی من بکه نه ﴿
 وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه له (سزای) نه و خواه به بترسن و خوتان بهاریزن که خوتان ده زانن
 چی پی به خشبون ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنِنَا﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿وَنَحْنُ وَغُيُوبُ﴾ باخ و کانیاوی
 زوری پی داوون ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارتان پی ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای
 پر وژیکی زور گه وریه (ی دژوارو پر له سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود علیه السلام) لای
 نیمه به کسانه ﴿أَوْ عَظُمْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ ناموز گاری بکه یث یا ناموز گاری نه که یث

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە (ی تۆ هیتاوتە) تەنھا درۆو دەلەسە ی پێشینانە ﴿وَمَا تَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾
 وە ئیمە سزا نادرین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ ئیتر باوەریان پێ نەهیتا بۆیە ئیمەش لەناومان بردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بینگومان لەوەدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە ھەبە ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی ھەر پەرورەدگارت
 بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی سەموود پێغەمبەرانیان بەدرۆزن زانی ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّعُ﴾ کاتی صالح (علیە السلام) ی برایان پێی ووتن ﴿الَاتَّقُونَ﴾ ئایا (لەسزای خوا)
 خۆتان ناچارین؟ ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بەراستی من پێغەمبەرینکی ئەمینم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 دە ی لەخوا بترسن و گوی رایەلی من بکەن ﴿وَمَا اسْتَفْلِكُ عَلَيْكُمْ الْخَبْرُ﴾ و من هیچ کری و پاداشتێک
 لەسەر ئەم (پێغەمبەرتی یە) لەئێوە داوا ناکەم ﴿إِنَّ الْآخِرَىٰ لَأَعْلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کری و پاداشتێکی من تەنھا
 لای پەرورەدگاری جیھانیانە ﴿أَتُرْكُونَ فِي مَا هُمْتَأَنَاءُ أَمِينٌ﴾ (وا دەزانن) وازتان لێ دەهێتری لەدو نیا دا
 بەھیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ لەناو باخات و کانیاوی زۆردا ﴿وَزُرُوعٍ وَحُلِيِّمْ طَلْعُهَا﴾
 ھەبەشە ﴿وَلَهُنَّ كُشُوفٌ كَالْبُسُوفِ﴾ لەناو کشتوکالی زۆر و باخاتی دار خورمای مێو گەببۆدا ﴿وَتَنَجُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوُنَا﴾
 قەریھین؟ ﴿وَلَهُنَّ حِجَابٌ مِّنَ الْخِطَابِ﴾ وە لەچیاکان دا خانوو دادەتاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کەواتە لە (سزای) خوا
 بترسن و گوی رایەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وە گوی رایەلی زیادە پەوان مەکەن ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەوانە ی خرابە کاری دەکەن لەزەوی دا ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وە کردەوی چاک
 ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (بەصالح علیە السلام) تۆ تەنھا یە کینکی لە جادوو
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ تۆ تەنھا مەرووفینکی وە ک ئیمە ﴿فَأَنبِئَانِي إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾
 دە ی ئایەت و موعجیزە یە کمان بۆ بیتە ئەگەر لەراست گۆیانسی ﴿قَالَ هَذِهِ سَاقَةٌ﴾ (صالح علیە
 السلام) ووتی ئەم و شترە مێینە (موعجیزە) یە ﴿لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ ئاو خواردنەو پەرزێک بۆ
 ئەو و پەرزێکیش بۆ ئێوە یە ﴿وَلَا تَمْسُوهَا إِسْوَاءَ﴾ دەستی بۆ مەبەن بە خرابە ﴿فَاتَّخَذُوا عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
 ئەگینا سزای تۆلە ی پەرزێکی گەورە تووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ حَتَّىٰ تُؤْتِيَهُنَّ﴾ کەچی ئەوان
 سەریان پری ئەوسا پەشیمان بوونەو (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ﴾ ئەمجا سزای
 (خرابە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ بەراستی لەمەدا (باسکرا)
 نیشانە یە کی گەورە ھەبە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان
 پەرورەدگارت زان و بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گهلی لوط پیغه مبه رانیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُ لُوطُ لَا تَتَّبِعُونَ﴾ کاتی لوطی بریان (علیه السلام) ووتی پیان نایا ئیوه له خوا ناترسن خوئا پاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی ته مینم بۆ ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکهن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ پاداشتی که له سهر (پیغه مبه ریتیکه) له ئیوه داوا ناکه م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تهنها لای پهروه ردگای جیهانیانه ﴿أَتَأْتُونَ الذِّكْرَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا له ناو (هموو خه لکی) جیهانیاندا ئیوه تیر بازی ده کهن ﴿وَتَذَرُونَ﴾ وه واز دینسن ﴿مَا خَلَقْنَاكُمْ ذُنُورًا وَأَرْوَجُكُمْ﴾ لهو هاوسه رانه تان که پهروه ردگارتان بۆی دروست کردون ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه کۆمه لیکن ده رچوو له سنوری ناره زوو ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ لُوطَ﴾ ووتیان: به راستی تهی لوط نه گهر واز نه هیتی (له م کارهت) ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ بینگومان له ده رکران ده بیت (له م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكُم مِّنَ الْفَالِغِينَ﴾ (لوط) ووتی بینگومان من زور قه لس و بیزارم لهو کرده و هتان (تیر بازی) ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ تهی پهروه ردگارم خوم و مال و خیزانم رزگار بکه له (تولهی) تهو کرده وهی تهوان ده یکهن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَتَجِدِينَ﴾ ته مجا نیمه ش لوط و هموو خیزانه که یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ﴾ بینگه له پیره ژنی (خیزانی لوط) که له جیماوان و (تیاچوان) بوو ﴿فَرَدَّمْنَا الْأَخْرَبَ﴾ پاشان تهوانی ترمان له ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له بهرد) به سه ریاند باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ ته مجا ئای چ خراب بوو بارانی ترسیتراوه کان ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَيِّتٌ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا) په ندیکی گه و ره هیهه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان پهروه ردگارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه نی باخاته چرو پره کانیش پیغه مبه رانیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه بیه علیه السلام بئی ووتن: نایا خوئا نا پاریزن و له خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی ته مینم بۆ ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که و ابو له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکهن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له ئیوه داوا ناکه م له سهر پیغه مبه رایه تیه که م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تهنها لای پهروه ردگای جیهانیانه ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکهن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له زیان ده ران مه بن (له پیوانه دا ناته و او بیبون) ﴿وَرَزُوا بِالْقِسْطِ إِنْ كُنْتُمْ مُسْخِرِينَ﴾ وه به ته راز و ویه کی راست و رینک کیشانه بکهن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که م و کوری مه کهن له شته کانی خه لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر پی مه خه ن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه رومه چن له زه ویدا به خرا به کاریتان ﴿

﴿وَأَنفُوا الَّذِي﴾ وه بترسن له و زاته ی ﴿خَلَقَكُمْ وَأَلْجَاكُمْ إِلَىٰ أَوَّلِينَ﴾ كه ئیوه و خه لكانی پیتشویشی دروست کردووه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو تهنها له جادوو لی کر اوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو تهنها مرو فیکى وهك ئیمه ی ﴿وَأَن تَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و به پراستی ئیمه واگومانست پی ده بهین له دروزنان بیت ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ده ی چهند پارچه بهك له ناسمان بخهره خواره وه به سه رماندا ﴿إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له پراست گزیانی ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّمِائَتَتِهِمْ لُحُوتٌ﴾ (شوعه یب) وونی په روه ردگارم چاك ده زانی به ههر کرده وه بهك كه ده یكهن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا شوعه بیبان به دروزن زانی ﴿فَأَخَذَهُمُ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ﴾ به و هویه وه سزای پوزی سیهر (ی هور) گرتنی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يُّومٍ عَظِيمٍ﴾ به پراستی نه و سزایه سزای روزنکی زور گه وه به و ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بینگومان له مه دا (باسکرا) به لگه به کی به هینز هیهه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به بیان باوه ردار نه بوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به پراستی په روه ردگارت ههر نه وه زال و به به زه یی ﴿وَأَنَّا لَنُنَزِّلُ لَكَ الْقُرْآنَ﴾ و به پراستی نه م (قورئان) دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ جویره ئیلی نه مین هینایه خواره وه ﴿عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بۆ سه ردلی تو بۆ نه وه ی له تر سینته ران بی ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ﴾ به زماننکی عه ره بی روون و پاراو ﴿وَأَنَّا لَنُنَزِّلُ لَكَ الْقُرْآنَ﴾ وه به پراستی (باسی قورئان) له کتیبی پیغه مبه ره پیتشو وه کاندا هیهه ﴿أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَنْزِلَ إِلَيْهِمُ الْوَحْيُ كَذِكْرِ رَبِّهِمْ﴾ ئایا نه مه به لگه به کی روون نه بوو بویان (بۆ کافرائی قوریهش) ﴿أَن يَّعْلَمَهُ وَعِلْمُهُمْ إِنِّي آسِرٌ بِهِ﴾ كه زانایانی به نی ئیسرائیل نه و (دهنگ و باسی قورئان) ده زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر ئیمه نه و (قورئانه) مان بنار دابه ته خواره وه بۆ سه ر كه سینکی عه جه می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا بیخویندایه ته وه به سه ریاندا (به سه ر بی باوه پانی مه كه ده دا) ﴿مَّا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه پریان پی نه ده هینا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به و جزره نه و (قورئان) مان خستنه ناو دلی تاوانبارانه وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كه چی ههر باوه پری پی ناهینن ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه تا سزای سه خت به چاوی خویان ده بینن (جا باوه پ دینن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نه ویش له ناكاودا دیت بویان كه نه وان ههستی پی ناكهن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ نه و سا نه لینن ناخو مؤله تمان پی ده درجت ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ده ی ئایا نه وان په له ی سزای ئیمه یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پیسم بلی نه گهر چهند سالی به خوشی بیان زینین ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نه و سزایه ی كه لئی تر سینتر بوون بیت بویان ﴿

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُدُودِيَانِ بَيْنَ نَاقَةِ يَمَنِ﴾ ﴿مَا كَانُوا يُمْشُونَ﴾ ئەو ھەموو خۆشی و ڕابواردنەیی بەوان درابوو ﴿وَمَا أَفْلَحْنَا مِنْ قَرِيْبٍ﴾ ھېچ شارو گوندیکمان لەناو نەبردووہ ﴿إِلَّا لَهُمُ مِّنْ دُونِ﴾ دلنیا بە ترسینەرانیکی ھەبووہ ﴿ذُكِّرُوا وَمَا كُنَّا ظَالِمِيْنَ﴾ بۆ ئەو ھێ بێر بکەنەوہ، وە ئیمە سستەمکار نەبووین (لەسزادانیاندا) ﴿وَمَا تَزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ﴾ شەیتانەکان ئەو (قورئانە) یان نەھیتاوەتە خواروہ ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نەشیاوای ئەو ھەن و نەدەشتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعُزُولُونَ﴾ بەراستی شەیتانەکان لەگۆی گرتن (ی ھەوایی ناسمان) بەرگری کراون ﴿فَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ کەواتە ھېچ بەرستراویکی تر نەپەرستی لەگەڵ خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِيْنَ﴾ ئەگینا لەسزا دراوان دەبی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ﴾ خەزم و کەسە زۆر نزیکە کانت بترسینە ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ﴾ و بەالی بەزەیی و نەرم و نیانیت ڕاخە ﴿لَعَلَّكَ تَلْمِزُ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بۆ ئەو باوہ ڕادارانەیی کە شۆینت کە وتوون ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ﴾ ئەمجا ئەگەر سەر بپنجیان کردی ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيْءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ ئەوسا پێیان بڵی: بەراستی من بەریم لەو ھێ ئیوہ دەیکەن ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ﴾ وە پشت بەو خواہی بپەستە کە زال و بەزەیی بە ﴿الَّذِي يَرْفَعُ سَنَابِلَ النَّفْسِ﴾ ئەو (خواہ) کە دەتبینی کاتی بەتەنیا نوێژ دەکەیی ﴿وَتَقْلِبُ فِي السَّجْدِيْنَ﴾ وە (دەبینی) نوێژ کردنت لەناو نوێژ گەراندە (کە پێش نوێژیان بۆ دەکەیت) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ﴾ بەراستی تەنھا ئەو ھەیسەری ناگادار ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ﴾ ھەوالتان بەدەمی شەیتانەکان دادەبەزەنە سەر کی؟ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْرٍ﴾ دادەبەزەنە سەر ھەموو (کەسێکی) زۆر درۆزنی زۆر تاوانبار ﴿يُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَآثَرُ رُخْزٍ كَذِبُوْنَ﴾ باش گۆی دەگرن (بۆ شەیتانەکان) وە زۆر بەیان درۆزن (لەو ھەوالتانەدا دەیدەن بەخەلکی) ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُوْنَ﴾ (پێغەمبەر ﷺ) شاعیر نی (بە) شاعیرەکان تەنھا گومرەکان شۆتێیان دەکەون ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ ئایا نابینی کە ئەوانە ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ﴾ بە ھەموو دۆل و شیونکدا بەسەر لێشیواوی دەپۆن (شعیر دەلێن) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ﴾ وە بەراستی ئەوانە شتی دەلێن کە خۆیان نابکەن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگە لەوانە بیان ڕوایان ھیتاوەو کردوہ چاکەکانیان کردوہ ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا﴾ وە یادو زیکری خویان زۆر کردوہ ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ﴾ وە تۆلەیان سەندوہ لەپاش ئەو سستەمیان لێ کراوہ ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وە ئەوانەیی سستەمیان کردوہ لەمەودوا دەزانن ﴿أَنِّي مُنْقَلِبٌ يُنْقَلِبُوْنَ﴾ کەچۆن گەرانیوہ بەک دەگەرینەوہ (بۆ لای خوا دوا ی مردن) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده خوێنریته وه خوا زاناتره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه ره تایی سورەتی (البقرة) بکه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْقُرْاٰنَ وَكِتٰبَ مُبٰرَكٍ﴾ ئەمە ئایە تەکانی قورئان و کتییی ئاشکرایه ﴿هُدًى وَبُشْرٰى لِّلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ (هۆی) پێنموونی و مژده دانه بۆ بپرواداران ﴿الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَوُضُوْءَ الرَّكْعٰتِ وَهُمْ عَلٰى كَعْبٰتٍ﴾ ئەوانە ی کە نوێژ بە جێ دێنن و زە کات دە دەن ﴿وَهُرَّ بِاٰخِرَةِ هُمُ الْيَوْمُ﴾ وه ئەوانە ی بپروای بتهویان بە پوژی دوایی ههیه ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰخِرَةِ﴾ بە راستی ئەوانە ی باوهر ناهیتن بە پوژی دوایی ﴿رَبَّنَا اٰهْمَ اَعْمَلْنٰهُ﴾ کرده وه (خرابه) کانیانمان پازاندو وه توه بۆیان ﴿فَهُمْ يَخْشَوْنَ﴾ بۆیه ئەوان بە سه رگەردانی ده سوپێنه وه ﴿اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْرَةُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانە کە سانیکن سزای بە دیان بۆ ههیه ﴿وَهُرَّ فِيْ اٰخِرَةِ هُمُ الْاٰخِسِرُوْنَ﴾ وه ئەوانە له پوژی دوایی دا زهره مه ندرتین کە سن ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقٰى الْقُرْاٰنَ﴾ بە راستی تۆ (ئە ی موحه مە د) قورئانت پێده درێ (فیر ده کری ی) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ﴾ له لایه ن خوای کار دروستی زانا وه ﴿اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاٰهْلِيْهِ﴾ (بیریان خه ره وه) کاتی موسا به خێزانه که ی ووت ﴿اِنَّ اِلٰهَنَا اِلٰهٌ وَاحِدٌ﴾ بینگومان من ئاگری به دیده که م ﴿سَتَايَكُم مِّنْهَا عَذَابٌ﴾ (ئیه لیره دا بن) من ده پۆم بۆ لای ئەو ئاگره به زووی هه والیکتان بۆ دینم ﴿اَوَلَيْكُم مِّنْهَا عَذَابٌ﴾ یا گرو بزوسکی (له و ئاگره) تان بۆ دینم تا ئیه ﴿تَضَلُّوْنَ﴾ خۆتانی پێ گه رم بکه نه وه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْوَيْلُ﴾ ئەمجا کاتی (موسا علیه السلام) گه یشته لای ئاگره که بانگی لێ کرا ﴿اَنْ يُدْرِكَ مِنَ النَّارِ وَهَمَّ حَوْلَهَا﴾ که پیرۆز بووه ئەو که سه ی له ناو ئاگره که (پروناکی که) دایه و نه وه ش به ده وری دایه ﴿وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾ وه پاك و بێگه رده خوای په وه ردگاری جیهانیان ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْقُرْاٰنَ الْعَزِيْزَ الْحَكِيْمَ﴾ ئە ی موسا به راستی ئە وه ی (بانگی کردی) منم خوای به ده سه لاتی کار دروست ﴿وَآلٰى عَصَاكَ﴾ ده گۆچانه که ت فری ده (ئه ویش فری دا) ﴿فَلَمَّا رَاَهَا قَهَرًا كَانَهَا جَانٌ﴾ ئەمجا کاتی بینی وه ک تیره مار ده جولێ ﴿وَلٰى مُدْبِرًا وَّرَءَ الْعُقُبِ﴾ (موسا) هه لهات و ئاویری نه دایه وه. ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ لَا تَخَفْ﴾ (خودا فه رمووی) ئە ی موسا مه ترسه ﴿اِنَّيْ لَا يَخَافُ لَدُنِّى الْمُتَّقُوْنَ﴾ بینگومان پێغه مبه ران لای من ناترسن ﴿اِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بێجگه له که سه ی که سه ته می کردی ﴿فَرٰبَدَلًا حَسَنًا بَعْدَ سُوْرٍ﴾ باشان خراپه که ی گۆریبی به چاکه ﴿فَاِنَّ عَقُوْرَ رَجِيْمٍ﴾ ئە وه به راستی من لیبورده ی به به زه یم ﴿وَاَدْخَلَ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ﴾ وه ده ستت بکه به باخه لندا ﴿تَخْرُجُ بِيْضَةً مِّنْ غَيْرِ سُوْرٍ﴾ (که ده رت هیتنا) به سه پتی و پرشنگداری دیته ده ره وه به یی به له کی ﴿فِيْ تِسْعَةِ اِلَٰهٍ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ (ئهمه دوو مو عجیزه یه) له نو مو عجیزه بۆ فیرعه ون و گه له که ی ﴿اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا قٰسِيْنَ﴾ به راستی ئەوانه گه لیک ی له سنوور ده رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ اٰیٰتُنَا مُبْصِرَةً﴾ ئەمجا کاتی مو عجیزه ئاشکرا و پروونه کانی ئیمه یان بۆ هات ﴿قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ﴾ ووتیان ئەمه جادوویه کی ئاشکرایه ﴿

﴿وَجَعَدُوا بِهَا﴾ ئەو مووعیزانەیان دان پێدا نەدەنا و ئینکاریان دەکرد ﴿وَأَسْتَقْبَحَتْنَهَا أَنْفُسُهُنَّ﴾ کەچی لەدەلی خۆیان دا بەراستیان دەزانی ﴿ظَلَمْنَ وَأَعْلَوُا﴾ لەبەر سستەمکاری و خۆ بە زل زانییان (ئینکاریان دەکرد) ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سەرئەنجامی خرابەکاران چۆن بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سویند بە خوازانستمان بە داوود و سولهیمان بە خشی ﴿وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هەردووکیان ووتیان: هەموو سوپاس و سەنایە بۆ ئەو خواوەی ﴿فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کە پێزی داوین بەسەر زۆر لە بەندە باوەردارەکانیدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وە سولهیمان بوووە میراتگری داوود (لە پێغه مەبەرتی و پاشایەتی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سولهیمان) ووتی ئەو خەلکینە ﴿عِلْمَنَا مَطْلُوعٌ الْظُّلُمِ﴾ فیری زمانی بەلندەکان کراوین ﴿وَأُولَئِينَ مِن كُلِّ شَيْءٍ﴾ وە لە هەموو شتێکمان پێ دراووە ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ بەراستی ئەمە (بە من دراووە) فەزل و چاکە بەکی ئاشکراوە ﴿وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ﴾ وە کۆ کرایەووە بۆ سولهیمان هەموو سەربازەکانی ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالْظُّلُمِ﴾ لە جنۆکە و ئادەمی و بەلندەکان ﴿فَهُمْ يُورَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (لە پێش و دواکەوتن) بەرگری دەکران (و بەرێز دەپوشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا﴾ هەتا کاتی گەشتنە ﴿عَلَىٰ وَادٍ الْقَتْلِ﴾ سەر شیوی میروولە (شوینیک بوو میروولە ی زۆر بوو) ﴿قَالَتْ نَحْنُ يٰٓأَيُّهَا النَّملُ﴾ میروولە بەک ووتی: ئەو میروولەکان ﴿أَذْخُلُوا مَسَكِنُكُمْ﴾ برفۆنە ناو مالهەکانی خۆتان (کونە کانتان) ﴿لَا يَخْطُبَنَّكُمُ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ﴾ با سولهیمان و لەشکرە کە ی نەتان پلێشین (لە ژێر پێیاندا) ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتی کدا ئەوان هەست ناکەن ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾ ئەمجا (سولهیمان بەسەر سوپامانەووە) زەرەخەنە ی کرد لە قەسە ی ئەو میروولە ﴿وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي﴾ و ووتی ئەو پەرورە دگرم وام رابیتە ﴿أَنْ أَشْكُرَ بِعَمَّتِكَ أَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ﴾ کە سوپاسی ئەو چاکە و نێعمەتە تانەت بەکەم کە پشوووتە بەسەر من و دایک باو کەمدا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَلَاحًا تُرْسُهُ﴾ وە (پام بێتە) کە کار و کردەو ی چاکە بەکەم کە تۆ پێی رازی بیت ﴿وَأَدْخُلْنِي رَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وە بە بەزەبی خۆت بمخەرە پێزی بەندە چاکە کانت ﴿وَتَقَقَّدَ الظُّلُمِ﴾ جا (سولهیمان) چاوی بە بەلندەکان دا گیرا ﴿فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَىٰ الْهُدُودَ﴾ ووتی ئەوە چی بە بۆ بەپوو سلیمانە نابینم ﴿أَمْ كَانِ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ یاخود لە ئامادە نەبووانە؟ (خۆی دزیووە ئەو) ﴿لَا عُدْبَتَهُ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سویند بە خوا سزایەکی بەتینی دەدەم ﴿أَوَلَا أَدَّبْنَاهُ﴾ یا سەری دەبەرم ﴿أَوَلَيْسَ لِي سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ﴾ یا بەلگە بەکی پوونم بۆ دینیت (لە سەر ئامادە نەبوونی). ﴿فَمَكَ عَزَّ بِعَمْرِ﴾ ئەمجا (بەپوو) ماو بەکی کورت مایەووە ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾ جا (هاتەووە و بە سولهیمانی) ووت ئاگادار بووم لە شتێک کە تۆ ئاگادار نیت لێ ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ﴾ لە (وولانی) سەبە ئەو هەوالێکی راستە قینەم بۆ هیناوی ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ بەراستی من دیم ئافەرەتێک پادشای ئەوانە (بەناوی بەلقیس) ﴿وَأُوتِيتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ کە هەموو شتیکی (پادشایەتی) پێ دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و تەختیکی (پادشایەتی) زۆر گەورەى هەیه ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا﴾ خۆی و گەلە کە یەم دی ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا سوژدە بۆ رۆژ دەبەن ﴿وَرَبَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَتَمَلَّكُهُمْ﴾ و شەیتان کردەووە (خرابە) کانیانی بۆ پازاندبوونەووە ﴿فَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ﴾ بەو هۆیەو بەرگری کردون لە پرینگەى راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بۆیە ئەوان پرینگای راست نادۆزنەووە ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي﴾ بۆ ئەوێ سوژدە نەبەن بۆ ئەو خوا بەی ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کە ئەوێ شاراوێ بێت لە ئاسمانەکان و زەویدا دەری دەخات (دەردینێ) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئەوێش دەى شارنەووە و ئەوێ دەری دەخەن دەى زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا بە هێچ پەرستراوێکی راست نی یە جگە لە ئەو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ پەروردگاری عەرشی هەرە گەورەیه ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سولەیمان بە پەپووە کەى) ووت ئیمە لى کۆلینەو دە کەین (سەیر دە کەین) ﴿أَصَدَقْتَ أَفَكُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزانی) راست دە کەیت (لەو هەوالەدا) یا لە درۆزنانیت ﴿أَذْهَبَ بِكِ كُنِيَ هَذَا﴾ ئەم نامەیهى منیان بۆ بەرە ﴿فَالْقَافَةُ إِلَيْهِمْ قُرْءَانٌ عَنَّهُمْ﴾ و فریى دە بۆیان پاشان دوور کەووەو لێیان ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئەمجا سەرنج بدە ج وەلامێک دە گەڕێننەووە ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو﴾ (بەلقیس) ووتى ئەى پیاو ماقول و سەرۆکەکان ﴿إِنِّي أَلْقِي إِلَيْكَ كِتَابَ كَرِيمٍ﴾ بەراستی من نامەیهى کى گرنگم بۆ هاوێژراوێ ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ کە بێگومان لە سولەیمانەووە (هاتووە). ﴿وَاللَّهُ يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمِ﴾ بەراستی ئەو (نامە دەست پێ دە کات): بەناوی خواى بەخشندەى میهرەبان ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّي وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ خۆتان بە گەورە مەزانن بە سەرمداو بە موسلمانى (گەردن کە چى) وەرن بۆ لام ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو﴾ (بەلقیس) ووتى ئەى سەرۆک و ئەشرافەکان ﴿أَفَتُونِي فِي أَمْرِي﴾ دەربارەى ئەم کارەم رای خۆتانم پێ بلێن ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکە من هێچ بێراریک نادەم ﴿حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾ هەتا ئێوە نامادە نەبن (و راپۆژتان پێ نە کەم) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُورٍ﴾ ووتیان: ئیمە خواوێ هیزین (چەك و سەرباز) ﴿وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ وە (لە جەنگدا) خواوێ ئازایەتێکى زۆرین ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ وە فرمان و بێراریش بە دەستی تۆیه ﴿فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ کەواتە سەرنج بدە (بیربکەرەووە) ج فرمانتێک دە دەیت ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ﴾ ووتى بەراستی پادشایان ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾ هەر کاتى (بەزۆر) چوونە شارێکەووە خراب و وێرانى دە کەن ﴿وَجَعَلُوا أَمْوَالَهُمْ أَهْلِيهَا أَذِلَّةً﴾ وە دەسەلات دارەکانى ئەو (شارە) پێسواو سەرشۆر دە کەن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وە (کاتى زان بوون) هەر بەو جۆرە دە کەن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا من دیارییهى کى بەنرخ و گەورەیان بۆ دەنێرم ﴿فَنَاطِرَةٌ يَمْزِجُ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئەمجا چاوێ پێوان دە کەم کەنێر دراوێ کان بە چى یەو دە گەڕێننەووە

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سویند به خوا ناردمان بۆ گهلی سه موود صالح پیغه مبهری بریان
 (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پنی ووتن) که خوا بیهرستن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که چی
 نه وان بوونه دوو کۆمهلی دژ به یه ک ﴿قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ووتی نه ی گه له که م بۆ چی په له ده که ن
 ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَتَلَ الْحَسَنَةَ﴾ (به هاتنی) سزاو تۆله پېش (هاتنی) په حمهت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾
 بۆ چی (ناگه پرته وه) داوای لیخو شېبون ناکه ن له خوا ﴿لَعَذَابُكُمْ تَزَحْمُوتُ﴾ تا په حمتان پنی بکریت
 ﴿قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ووتیان نیمه تووشی شومی و نه گبه تی بووین به هوی تۆو نه وانه ی
 له گه ل تۆدان (باوه رداران) ﴿قَالَ طَبَّيرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی نه و نه گبه تی یه ی ئیوه له لای
 خوا به (که پنی باوه ریتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه گه لیکن تاقی ده کریته وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ له و شاره (ی صالح) دا ﴿يَسْعَىٰ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ نو که س
 هه بوون له زه ویدا خراپه کاریان ده کرد به هیچ جوړ چاکه یان نه ده کرد ﴿قَالُوا أَنْفَسُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان
 (به یه کتری) سویند بخون به خوا ﴿السَّيِّئَةِ وَأَهْلَكُوا﴾ که به شه ودا هیرش ده که یته سهر مال و خیزانی
 (صالح) و هه موویان له ناو ده به یسن ﴿قُلْ لَنْقُولَ لَوْلَا نِعْمَ﴾ له پاشان ده لیسن به که س و کاری (صالح)
 ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ نیمه ناگامان له کوشتن و تیاچوونی خیزانی نه وونی به ﴿وَأَنَّا لَصَادِقُونَ﴾
 وینگو مان پر استیش ده که یسن ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ نه وان پیلانی نه خشه یان داپشت به پیلاندانینکی
 خراپ (بۆ کوشتنی صالح) ﴿وَمَكَرْنَا مَكْرًا﴾ نیمه ش (له به رامبه ر پیلانی نه واند) پیلانمان گنیرا
 (بۆ له ناو بردن یان) به پیلانگیرانینکی به هیز ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ههستیان نه ده کرد
 ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ﴾ نه مجا سه رنج بده سهر نه نجامی پیلانی نه وان چی لیهات
 ﴿أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چون نیمه نه وان و گه له که یانمان هه موو پیکه وه له ناو برد
 ﴿فَتِلْكَ يَوْمَتُهُمْ﴾ نه مجا نه وه (جی) خانووه کانیا نه ﴿خَاوِيَةً يَمُاطَلَمُونَ﴾ چۆل و خالی به له به ر
 نه وه ی سته میان کرد ﴿إِنِّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له و به سهر هاته دا په ندو ناموزگاری و به لگه هه به
 ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ کۆمه لیک که ده زانن (چیمان به سهر نه وانه هیتاوه) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وکاتوا یقوت و نه وه که سانه مان پرزگار کرد که پروایان هیتاوو و له خوا ده ترسان ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه باسی لووط بکه کاتی ووتی به گه له که ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحْشَاءَ﴾ نایا ئیوه
 نه و کاره زور خراپ و ناشیرینه ده که ن ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ که ئیوه ده بینن و ده زانن (چهند پیس
 و ناشیرینه) ﴿أَلَيْسَ لَكُمُ اتُّوَاتُ الرِّجَالِ شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون !! نایا به راستی ئیوه ده چنه لای
 پیاوان له جیاتی ئافره تان بۆ به جی هیتانی ئاره زوو (ه کانتان) ؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُجَاهِلُونَ﴾ دیاره ئیوه
 گه ل و کۆمه لیک نه فام و نه زانن ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ نه مجا وه لامي گه له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگه له وه ی که ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و که سوکار و (شوین که و توانی) له شاره که تان ده رکهن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وان که سانیکن خو یان پاک راده گرن (له م کرده وه ی نیمه) ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ﴾ نه مجا نیمه لوط و خیزانه که یمان رزگار کرد جگه له هاوسه ره که ی
 ﴿فَدَّرَ هَمَّتِ الْفَرِيقِ﴾ که به ریارمان دا نه و (هاوسه ره که ی) له جیما وان بیت له سزادا ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له به رد) به سه ریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ نای چ خراب
 بوو بارانی تر ستر او ه کان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷻ) بلی هموو سو پاس و ستایش
 بو خوا ﴿وَسَلَّمَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى﴾ وه سه لام و درود له سسر نه و به ندانه ی خوا هه لیبراردون
 (بو پیغه مبه رایه تی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ نایا خوا با شتره یا نه و بتانه ی ده یکه نه هاو به شی خوا ﴿أَمَّنْ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتیک که نه اسمانه کان و زهوی دروست کرد وه ﴿وَأَنزَلَ الْكُرْسِ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 له نه اسمانه وه بارانی بو باراندون ﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ نه مجا به و (بارانه) چهند باخچه یه کی
 خاوهن جوانیمان رواند ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُدْشُوا شَجَرَهَا﴾ که ئیوه نه تان ده توانی درهخت و پروای
 نه و (باخچه) بروینن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رسترای تر له گه ل خوادا هه یه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نه خیر نی یه) به لام نه وانه گه لیکن لاده دهن له رینگای راست ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ نایا زاتی
 که زهوی کرده ته جینگای نارامی و نیشته جی بوون ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾ وه له ناو (زهوی) دا چهند
 ربوباری به دی هیتاوه ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوِیًی﴾ وه چهند چبای گه وری بو زهوی داناوه ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وه له نیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به ربه سستی داناوه (بو نه وه ی تیکه ل نه بن)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رسترای تر هه یه له گه ل خوادا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه خیر نی یه
 به لام زور به بیان نازانن ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا﴾ نایا زاتی که دیت به هاواری ناچار و داماو وه
 کاتیک هاواری لی ده کات ﴿وَيَكْفِي السُّوءَ﴾ وه ناخوشی و به لا کان لاده بات ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ وه ده تان کاته جیشینی گه لانی تری سه ر زهوی ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به رسترای یکی تر هه یه
 له گه ل خوادا (نه خیر نییه) ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ به لام زور که م بیر ده که نه وه ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ نایا زاتی که رینموونی ئیوه ده کات (به نه سستیره و شتی تر) له تاریکی یه کانی
 ووشکانی و ده ریادا (له شه ودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِإِذْنِ رَحْمَتِهِ﴾ و زاتیک که (با) ده نیریت
 به موزده ده ر پیش بارانی ره حمه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رسترای یکی تر هه یه له گه ل خوادا
 ﴿تَعْلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا به رز و بلندتره له وه ی بت به رستان ده یکه نه هاو به شی ﴿ۛ﴾

﴿أَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ يُعِيدُهُ﴾. ثایا زاتی که له‌سهره‌تاوه بونه‌وهر به‌دی دینیت پاشان (دوای مردنی) جارینکی تر دروستی ده‌کاته‌وه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾. وه‌زاتی که له‌ناسمان و زه‌وی یه‌وه ږزق و ږوزیتان ده‌دات ﴿إِلَهُ مَعَ اللَّهِ﴾. ثایا هیج به‌رستراوی تر هه‌یه له‌گه‌ل خوا‌دا (نه‌خیر نی یه) ﴿قُلْ هَآؤُلَآئِزْهَتْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾. (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی به‌لگه‌تان بیتن نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾. بلی که‌سانی که له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دان غه‌یب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾. بیتجگه له‌خوا (ته‌نها نه‌و ده‌یزانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَتَىٰ بِهِنَّ يَوْمَهُنَّ﴾. و نه‌وان هه‌ست ناکه‌ن چ کاتی زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿بَلْ أَذْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾. به‌لکو زانیاری نه‌وان ده‌رباره‌ی ږوژی دوایی کورته و بر ناکات (زانیاریه‌کی وایان نی یه) ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾. به‌لکو له‌باره‌ی (ږوژی دوای) یه‌وه نه‌وان له‌گومان و دوودلیدان ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾. به‌لکو نه‌وان له‌و باره‌یه‌وه کویرن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾. نه‌وانه‌ی بی باوه‌ږ بوون ده‌یان ووت ﴿أَیْنَآ كُنَّا نَبَآءُ آبَائِنَا﴾. ثایا کاتی ئیمه‌و باوو باپیرانمان بووین به‌خاک ﴿أَیْنَآ لَمْ خُرْجُوا﴾. ثایا ئیمه‌و ده‌ر هیترین (له‌گورپه‌کانمان و زیندوو ده‌بینه‌وه) ﴿لَقَدْ وَعدْنَا هَآؤُلَآئِکَ وَآبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾. سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌و باوو باپیرانمان له‌مه‌و پیش به‌لینی ئیم (زیندوو کردنه‌وه) مان پی درابوو ﴿إِنَّ هَٰذَا إِلَّا أَسْطِیرُ الْأَوَّلِ﴾. ئیم (هه‌ره‌شه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) لیمان ده‌کات (ته‌نها درو و ده‌له‌سه‌ی گه‌له‌پیشووه‌کانه (که‌نوسراوه‌ته‌وه) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾. (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) پیمان) بلی ږړون بگه‌ږین به‌زه‌وی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِینَ﴾. نه‌مجا سه‌رنج بدن بزائن سه‌رته‌نجامی تاوانباران چو‌ن سووه (چییان به‌سه‌ر هاتووه) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾. خه‌فت مه‌خو‌بو نه‌وانه (که‌ږرو ناهیتن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي صَبَقِیِّ مِمَّا یَمْکُرُونَ﴾. و سینگ و دلت ته‌نگ نه‌بی له‌و پیلان و خرابانه‌ی ده‌یکه‌ن (دژبه‌تو) ﴿وَقُلُوبُهُمْ مَعَىٰ هَٰذَا الْوَعْدِ﴾. ده‌لین ئیم به‌لینه‌ی (سزای پیمان ده‌ده‌ن) که‌ی دیت ﴿إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ﴾. نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ یُکُونَ رِیقٌ لَّکُمْ﴾. (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی له‌وانه‌یه زور لی‌تانه‌وه نزیک بوو بیته‌وه ﴿بَعْضَ الَّذِی نَسْتَعْجِلُونَ﴾. هه‌ندی له‌و سزای به‌په‌له‌داوای هاتی ده‌که‌ن ﴿وَإِنَّ رَبَّکَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾. وه‌به‌راستی په‌روه‌ردگارت خوا‌هن فه‌زل و چاکه‌یه به‌سه‌رخه‌لکه‌وه ﴿وَلَٰکِنْ أَکْثَرُهُمْ لَا یَشْکُرُونَ﴾. به‌لام زور به‌یان سوپاس (ی په‌روه‌ردگار) ناکه‌ن ﴿وَإِنَّ رَبَّکَ لَیَعْلَمُ﴾. وه‌به‌راستی په‌روه‌ردگارت ناگاداره‌و ده‌زانیت ﴿مَا تَكُنْ صُدُّوا عَنْهُ وَمَا یَعْلَمُونَ﴾. به‌و (دورمنایه‌تی و کینه‌ی) له‌ده‌رونیاندا ده‌یشارنه‌وه و به‌وه‌ش ده‌ری ده‌ږن (نایشارنه‌وه) ﴿وَمَا مِنْ غَآیْبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾. وه‌هیچ شتیکی نادیار نییه له‌ناسمان و زه‌وی دا ﴿إِلَّا فِی کِتَابٍ مُّبِینٍ﴾. مه‌گه‌ر له‌کتیسی ږوون (لوح‌المحفوظ) دایه ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ﴾. به‌راستی ئیم قورئانه ﴿یَقُضُّ عَلَىٰ بَنِی إِسْرَءِیْلَ﴾. ده‌یگه‌ریته‌وه بو‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿أَكْثَرُ الَّذِی هُمْ فِیهِ یَخْتَلِفُونَ﴾. زوربه‌ی نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌نه‌وان تییدا جیاوازن ﴿۷۱﴾

﴿وَالَّذِي لَهُمْ فِيهَا رِزْقٌ مِّنْ ثَمَرِهَا مُتَبَدِّلٌ﴾ (قورئانه) پرینمورنی میهره‌بانی یه بؤ ئیمانداران
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ﴾ به‌پرستی په‌رووردگارت دادوهری ده‌کات له‌نیوانیان دا به‌برباری خوی
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌خوا به‌ده‌سه‌لانی زانابه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که‌وا بسو و پشت هدر به‌خوا به‌سته
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به‌پرستی تو له‌سهر ناینیکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ به‌پرستی تو
 ناتوانی (بانگه‌وازت) به‌مردووه‌کان بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ﴾ وه‌ناتوانی بانگه‌وازت به‌وانه‌ی
 که‌رن بژنه‌وینی ﴿إِذَا أُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ کاتی پشت هه‌لده‌که‌ن و ده‌رون ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ صَلَاتِهِمْ﴾
 وه‌تو ناتوانی کونیران رزگار که‌بت له‌گومراییه‌که‌یان (پرینمورنیان بکه‌یت) ﴿إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾
 تو ته‌نها (پرینمورنیت) به‌که‌سی ده‌ژنه‌وینی که‌بروا به‌نایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌دینی ﴿فَهُمْ مُسْمِئُونَ﴾ چونکه
 نه‌وانه‌هه‌میشه‌ملکه‌چن (بؤ هه‌ق) ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌کاتی نه‌و به‌لینی (سزاییه‌ی پینان دراوه)
 به‌سهریانداهات ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَاتَ الْجَبَلِ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (که‌مینک پیش رودانی قیامت) گیان له‌به‌رینک له‌زه‌وی
 ده‌رده‌هیتین بویان ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ كَأُولَآئِكَ لَنُفُوتُونَ﴾ (ده‌لنی) به‌پرستی
 نه‌م خه‌لکه‌باوهری راسته‌قینه‌یان نه‌هیتا به‌نایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ قَوَّامًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د
 ﷻ) باسی) نه‌و روزه‌بکه‌له‌هه‌موو میلله‌تیک پۆلیکی زور کژده‌که‌ینه‌وه ﴿مَنْ يُكَلِّبُ يَدَايِنَا﴾ له‌وانه‌ی
 نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو ده‌زانی ﴿فَهُمْ يُرْجَعُونَ﴾ نه‌مجا نه‌وان (له‌پیش و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (به‌ریز
 ده‌رون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ هه‌تا کاتی دین (بؤ شوینی کز کردنه‌ویان) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا﴾
 (خوا) نه‌فه‌رموی نایا ئیوه‌نایه‌ته‌کانی متنان به‌درو ده‌زانی (باوهرتان پی نه‌هیتا) له‌کاتیکدا هیچ زانیاریه‌کتان
 ده‌رباره‌یان نه‌بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ یان ئیوه‌چیتان ده‌کرد (له‌دونیا) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا﴾
 وه‌برباری (سزادانیان) به‌سهراده‌سه‌پی به‌هوی سته‌مکاری یانه‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَبْطِئُونَ﴾ نه‌مجا نه‌وان هیچ
 قسه‌ناکه‌ن ﴿الَّذِينَ﴾ نایا (بی پروایان) نه‌یان زانیوه‌و نابین ﴿أَلَمْ نَجْعَلْكَ آيَةً لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ئیمه‌شه‌ومان
 سازاندووه‌بؤ شه‌وی نه‌وان نارامی تیا بگرن ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ﴾ وه‌روژمان پرووناک کردووه (نیش و کاری
 نیاده‌که‌ن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌پرستی له‌مه‌دا چهند به‌لگه‌و نیشانه‌هه‌یه‌بؤ که‌سانی باوهر دینن
 (به‌خوا) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) باسی) نه‌و روزه‌بکه‌فوو ده‌کری به‌شه‌پوردا
 ﴿فَفَرَّجَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ﴾ جا هه‌رچی که‌س له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌ده‌ترسی ورا ده‌چله‌کی
 (هه‌موو ده‌مرن) ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌له‌و که‌سانه‌ی خوا به‌هوی (به‌نارام بن و نه‌مرن) ﴿وَكُلُّ أُمَّةٍ دَافِعِينَ﴾
 وه‌هه‌موو به‌ملکه‌چی و سهر شویری دینه‌وه‌لای خوا ﴿وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا﴾ وه‌نه‌و کینو و چیه‌نه‌ی
 واده‌زانی دامه‌زراون (له‌شوینی خویان دا) ﴿وَمَنْ تَمَرَّمْ إِلَّا سَعْدِی﴾ (کاتی فوو کرا به‌شه‌پوردا) چیاکان وه‌کو
 پوشتنی هه‌ور ده‌رون ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ نه‌مه‌دروست کراوی نه‌و خوابه‌که‌هه‌موو شتیکی به‌و
 به‌ری رینک و پینکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ حَرِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ به‌پرستی خوا ناگاداره‌به‌هه‌ر کردووه‌به‌ک ئیوه
 ده‌یکه‌ن

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کەس کردەوێ چاکی کردبێت ﴿فَلَهُ حَشْرٌ مِّمَّهَا﴾ (لەپوژی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 لەو (کردەوێ) ی بۆ هەیە ﴿وَهُمْ مِنْ فِرْعَوْنٍ يَوْمَئِذٍ يَمُنُّونَ﴾ وە ئەوانە دڵیان لە ترس و داچلەکانی گەورە ی ئەو پوژە ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وە هەر کەس خراپە ی کردبێت ﴿فَكَفَّ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (لەو پوژەدا) بەسەر پوومەت و دەم
 و چاویاندا دەخوێتە ناو ناگر (ی دۆزەخ) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُفِّرْتُمْ﴾ ئایا سزادەدرێن جگە لەوێ دەتانکرد
 ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ﴾ (ئەو موحمەد ﷺ) بێن (بێن) بێنگومان من فەرمانم پێ دراوێ ﴿أَنْ أَغْبِرَ رَبُّ هَذِهِ الْبَلَدَةَ﴾
 کەتەنەها پەرورەدگاری ئەم شارە (مەککە) پەرستم ﴿الَّذِي حَرَمَهَا﴾ ئەو (خواپە) ی (پێز شکاندی) ئەم
 شارە ی حەرام کردووە ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ وە هەموو شتێک تەنها ی ئەو (خواپە) ﴿وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وە فەرمانم پێ دراوێ لە موسلمانان بێ ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ وە (فەرمانم پێ دراوێ) قورئان بخوێنم (بەسەر
 خەڵکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ لِلْآثِمِينَ لِيَقْسِمُوا﴾ جا هەر کەس هیدایەتی وەرگرت ئەو بێنگومان تەنها بۆ خۆی
 هیدایەت وەرەگری (قازانجە کە ی بۆ خۆیەتی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هەر کەسبیش گومرا بێت (زیانی بۆ خۆیەتی)
 ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ وە بێن: بەراستی من تەنها یە کێکم لە ترسێتەران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وە بێن
 هەموو سوپاس بۆ خواپە ﴿سُبُّكُمْ إِنِّي بِهِ فَعَرِفُونَهَا﴾ ئەو (خواپە) بەزوویی ئایەت و نیشانهکانی نیشانی ئێوە
 دادەت ئێوەش دەیانناسن (کە ئایەتی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وە پەرورەدگارت بێ ناگانی ئەوێ لەوێ
 کە ئێوە دەیکەن ﴿

سوره‌ی القصص

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوا ی بەخشندە ی میهرەبان

﴿طس﴾ بە (طا، سین، میم) دەخوێنرێتەوێ خوازانانترە بە ماناکە ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرتای سوره‌ی
 (البقرة) بکە ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئەم (ئایەتەکانی قورئانی پوون و ناشکران ﴿تَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾
 دەبخوێنێتەوێ بەسەرتا (ئەو موحمەد ﷺ) ﴿مِنْ شَيْءٍ مُّوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ﴾ هەندێ لە هەوالی
 موسا و فیرعون بەراستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئەوانە ی بپروا دێتن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ بەراستی فیرعون زال و (ملهور و یاخی) بوو لە زەوی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِيْعًا﴾ وە خەڵکە کە ی
 (میسری) کرد بە چەند بەش و کۆمەڵێک ﴿يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ کۆمەڵێکیانی لاواز و ژێر دەستە دەکرد
 ﴿يَدَّبْحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُ نِسَاءَهُمْ﴾ کوپانی ئەوانی سەر دەبێ و ئاخرەتانیانی بەزیندویی دەهێشتەوێ (دەیکردنە
 خزمەتکار و کەنیزە ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ بەراستی ئەو (فیرعون) لە خراپە کاران بوو ﴿وَنُرِيدُ
 أَنْ نَمُنَّ﴾ وە ئێمە دەمانەوێ (بەچاکە ی خۆمان) مەنت بنێن ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر ئەوانە ی
 کە لاواز و ژێر دەست کرا بوون لە وولاتی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وە بیان کە پێ
 پێشەواو بیان کە پێنە میرات بەران (ی کە لەپوری فیرعون و و شوێن کە وتوانی) ﴿

﴿وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ده سه لات داریان بکهین له و زه ویه دا ﴿وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودَهُمَا﴾ و نه نشانی فیرعهون و هامان و له شکری هه ردوو کیان بدهین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَحْذَرُ﴾ له (به نوئیسرا ئیلی یه کانه وه) نه وهی خویان لی ده پاراست ﴿وَإَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ به دایکی موسامان راگه یاند (ئیلها مان بۆ کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِهَا﴾ که شیر بده به موسا ﴿فَإِذَا خِيفَتْ عَلَيْهِ﴾ نه مجا هه رکاتی ترست لینی هه بوو ﴿فَأَلْقَاهُ فِي السَّيْرِ﴾ نه و کاته بیخه ره پرو بار (ی نیله) وه ﴿وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ﴾ مه ترسه (لی ی) و خه فه تیش مه خو (بوی) ﴿إِنَّا رَأَوْنَاهُ إِلَٰهَ﴾ به راستی ئیمه ده بگپینه وه بولات ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمَرْسَلِينَ﴾ وه ده بکهین به یه کن له پیغه مبه ران ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی موسای خسته ناوی نیله وه) نه مجا دارو ده سته ی فیرعهون (پیان زانی و) هه لیان گرت وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ بۆ نه وهی بیی به دور من و هو ی خه فه ت بویان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودَهُمَا﴾ به راستی فیرعهون و هامان و له شکر و سه ربازه کانیاں ﴿كَانُوا خَاطِلِينَ﴾ تاوانبارو هه له بوون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾ (ویستیان موسا بکوژن ئاسیه ی) ژنی فیرعهون و وتی ﴿فَرَّتْ عَيْنِي لِیَ وَلَئِنْ لَا تُقْتُلُوهُ﴾ مایه ی چاو و دل روشنی یه بۆ من و بۆ توش (فیرعهون) مه یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به لکو سوودو که لکمان پی بگه یه نی ﴿أَوْ نَخْذَهُ يَوْلَدًا﴾ یا بیکهین به کوپی خومان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتینکدا نه وان ههستیان نه ده کرد (هم منداله نه بیته هو ی تیاچو نیان) ﴿وَأَصْبَحَ فَاؤُا إِبْرَاهِيمَ قَرِيعًا﴾ جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه موو شت جگه له منداله که ی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیک بوو (نهیتی) نه و منداله نا شکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلِيلًا﴾ نه گهر دلیمان نه به سستایه ته وه (وه به هیزمان نه کردایه) ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْفَٰئِزِينَ﴾ بۆ نه وهی له بپرواداران بی ﴿وَقَالَتِ الْاُخْتُءُ قُصَيْيَةُ﴾ (دایکی موسا) و وتی به خوشکه که ی (موسا) به شوینیدا بپرو ﴿فَبَصَّرْتَهُ بِهِ عَنْ جُنْبٍ﴾ نه مجا له دوره وه موسای بیی و بیی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتینکدا نه وان (فیرعهون و کۆمه له که ی) ههستیان نه ده کرد ﴿وَحَرَّمَ مَنَا عَلَیْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه ئیمه پیشتر (شیری) شیر دهره کانمان حه رام کرد له موسا (مه می که سیانی نه ده مزی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نه مجا خوشکه که ی (موسا) و وتی پیان ئایا مالینکتان نیشان دم ﴿يَكْفُلُوهُمْ لَكُمْ﴾ که نه و منداله بۆ ئیوه به خینو بکهن (و شیر ی بده نی) ﴿وَهُمْ لَهُ رِضْعُونَ﴾ و دلسوز بن بوی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ نه مجا موسا مان گپرا یه وه بۆلای دایکی ﴿کَیْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ بۆ نه وهی چاوی پی پرون بیته وه و خه فه ت نه خوات ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ وه بۆ نه وهی بزانتیت که به ئیتی خوا راست و هه قه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن ﴿۱۷﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾ کاتن موسا گه‌شته نه‌وپه‌ری پینگه‌یشتنی له‌ش و ژیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیندا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه‌ربه و شپوه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) ر‌پوشته ناو شار بی‌ نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 ناگایان لی بن ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له‌و شارده‌دا دوو پیاوی دی له‌گه‌ل یه‌کتر شه‌ریان ده‌کرد
 ﴿هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ نه‌مه‌یان له‌تایفه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیان له‌دوژمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاذَ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌یان که له‌تایفه‌ی خوی بوو داوای یارمه‌تی لی کرد ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾
 له‌دژی نه‌وه‌ی که له‌(تاقمی) دوژمنه‌که‌ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا موساش ب‌و‌ک‌ز‌ن‌کی
 لیندا و نه‌و (قییتی‌یه) ی‌ک‌وشت ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی نه‌م (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌و (شه‌یتان) دوژمنیکی گوم‌را‌که‌ری پروون و ناشکرایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گ‌ارم به‌راستی من سته‌م له‌خوم کرد ﴿فَاعْفُزْنِي فَغْفَرَ
 لَهُ﴾ ده‌ی لیم خوشبه‌جا نه‌ویش (خودا) لی‌ی خوش‌سوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ب‌ی‌گ‌ومان ته‌نها
 نه‌و لی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْتَمْتُ﴾ (موسا) ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گ‌ارم به‌هه‌قی چاکه
 ونیعمه‌ت له‌سه‌رم (نه‌و هیزو توانایه‌یه که پینداوم) ﴿فَلَنَ أَكُونُ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ بریار بی‌ هه‌ر‌گ‌یز نه‌بم
 به‌پشتیوانی تا‌و‌ا‌ب‌ر‌ان ﴿فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ حَافِيًا تَرَفُّبًا﴾ به‌هوی نه‌و (کوشته) وه له‌شاردا به‌ترسه‌وه
 چاوه‌روانی ده‌کر (فیرعه‌ونیه‌کانی چ هه‌لو‌یست‌ن‌کیان ده‌بی) ﴿فَإِذَا الَّذِي اٰتٰنَصْرَهُۥ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِجُهُ﴾
 له‌نا‌کا‌ودا نه‌و (به‌نی ئیس‌رائیلی‌یه‌ی) دو‌ی‌نی داوای یارمه‌تی کرد له‌و (موسا) له‌گه‌ل یه‌ک‌ن‌کی
 تر‌دا‌شه‌ریه‌تی) هانای ب‌و‌ موسا هینا فریاری که‌و‌یت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوَىٰ مُبِينٌ﴾ موسا به‌و
 (به‌نو ئیس‌رائیلی‌یه‌ی) ووت به‌راستی تو که‌س‌ن‌کی گوم‌رای ناشکرای ﴿فَلَمَّا اٰنَازَا﴾ نه‌مجا کاتن
 که (موسا) ویستی ﴿اَن يَّطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾ به‌تون‌دی بدات له‌و پیاوه‌ی دووژمنی هه‌ردو وکیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ اَتْرِيدُ اَن تَقْتُلَنِي﴾ ووتی نه‌ی موسا نایا ده‌ته‌و‌ی ب‌م‌کوژی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾
 هه‌روه‌کو دو‌ی‌نی که‌س‌ن‌کت کوشت ﴿اِن تُرِيدُ اِلَّا اَن تَكُوْنَ جَبَّارًا فِی الْاَرْضِ﴾ تو هه‌ر ده‌ته‌و‌ی زور دارو
 مله‌و‌ر بیت له‌زه‌وی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ اَن تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ وه ناته‌و‌ی له‌پیاو چاکان (پ‌ن‌ک‌خه‌ران) بیت ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ﴾
 نه‌مجا پیاو‌ن‌ک له‌و په‌ری شارده‌وه به‌په‌له‌هات (بو‌لای موسا) ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ اِنَّ الْمَلَآءَ﴾ ووتی نه‌ی موسا (نا‌گ‌اداره‌یه) کاربه‌ده‌ست و سه‌ر‌گه‌وره‌کان ﴿يَأْتِمُرُونَ
 بِكَ لِیَقْتُلُوكَ﴾ ک‌ز‌بو‌ونه‌ته‌وه له‌باره‌ی تو‌وه (قسه‌ده‌که‌ن) بو‌ته‌وه‌ی بت‌کوژن ﴿فَاَخْرَجْنِي اِلٰی لِّكَ مِنَ الْمُصْحِحِينَ﴾
 که‌وانه ده‌ر‌چ‌و له‌شار (بان‌ه‌ت‌گ‌رن) ب‌ی‌گ‌ومان من د‌ل‌سوژتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَافِيًا تَرَفُّبًا﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌ر‌چ‌و به‌ترسه‌وه چاوه‌روانی ده‌کرد (پ‌نی‌ب‌زانن و بی‌گ‌رن) ﴿قَالَ رَبِّ يَخِنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی نه‌ی په‌روه‌رد‌گ‌ارم پ‌ز‌گ‌ارم ب‌که‌له‌م ک‌ز‌مه‌له‌سته‌م‌کاره ﴿

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ بِلِقَاءِ رَبِّهِ﴾ له کاتیکدا به‌رو و شاری مه‌دیه‌ن ده‌پ‌وشت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 نومید ده‌که‌م به‌رو و دگرم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءٌ السَّبِيلُ﴾ بۆ رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ وکاتی گه‌یشته سهر ناوه‌که‌ی مه‌دیه‌ن ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ﴾ بینی له‌سهر شه‌و ناوه ﴿أُمَةً
 مِّنَ النَّاسِ يَتَّخِذُونَ﴾ کۆمه‌لنیک له‌خه‌لکی (نازل و مسالت) ناو ده‌ده‌ن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له‌نزیک شه‌و (خه‌لک) انه‌وه دوو نافرته‌ی بینی ﴿تَذَوُّبًا﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌نازه‌له‌که‌یان (له‌وه‌ی
 بیته سهر ناوه‌که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه مه‌به‌ستان چی یه؟ (ناهیلن نازه‌له‌که‌تان
 ناو بخوات) ﴿قَالَتَا لَا تَسْمِعْ﴾ ووتیان ئیمه (نازه‌له‌که‌مان) ناو ناده‌ین ﴿حَقٌّ يُضَدِّدُ الرَّعْلَةَ﴾ هه‌نا
 شوانه‌کان (ونازه‌له‌که‌یان له‌سهر ناوه‌که) نه‌گه‌رینه‌وه ﴿وَأَوَّلًا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه باو کمان پیرنکی
 گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه‌مجا (مووسا) مه‌ره‌کانی بۆ ناودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له‌پاشان
 (مووسا) چو و بۆ ژیر سینه‌رینک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جاووتی ئه‌ی به‌رو و دگرم ﴿إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ إِذْ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به‌راستی من هه‌ژارم (پنویستم هه‌یه) به‌هر خیر و رۆزیه‌ک بۆم بنیری ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌مجا
 یه‌کینک له‌دوو کچه‌که‌هات بۆ لای مووسا ﴿تَمْشِي عَلَىٰ آسَ خَيْلٍ﴾ به‌شهر مه‌وه ده‌پ‌وشت له‌رینگادا
 ﴿قَالَتْ إِنَّ ابْنِي يَدْعُوكَ﴾ ووتی به‌راستی باو کم (شوعه‌یب) بانگت ده‌کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بۆ شه‌وه‌ی پاداشتی شه‌وه‌ت بداته‌وه که‌مه‌ره‌کانت بۆ ئیمه‌ ناودا (مووسا) له‌گه‌لی رۆشت
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه‌مجا کانی مووسا هات بۆ لای (باوکی کچه‌که) و به‌سهراته‌که‌ی بۆ
 گپ‌رایه‌وه ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (شوعه‌یب علیه‌السلام) ووتی مه‌ترسه ﴿بِخَبَرِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بووه له‌و گه‌له‌سته‌مکاره ﴿قَالَ إِحْدَاهُمَا إِنِّي أَتَتْجِرَةً﴾ یه‌کێ له‌و دوو (کچه‌به‌باوکی) ووت ئه‌ی
 باوه‌گیان به‌کری ی بگه‌ (بۆ شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ﴾ چونکه به‌راستی چاکترین که‌سه‌که
 به‌کری بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به‌هیز و نه‌مینه (ده‌س و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه‌یب)
 ووتی به‌راستی من ده‌مه‌وی ﴿أَنْ أَكْحَلَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ که‌یه‌کینک له‌م دوو کچه‌م له‌تۆ ماره‌که‌م
 ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَّجٌ﴾ به‌و مه‌رجه‌ی هه‌شت سال په‌نجهریم بۆ بکه‌یت ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌سالت ته‌واو کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ شه‌وه‌له‌ (پیاو ته‌ی) خو ته‌وه‌یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾
 و من نامه‌وی قورسی بکه‌م له‌سهرت ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی بیگومان ده‌مبینی
 ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له‌پیاو چاکان ده‌بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی شه‌وه‌ی ووتت
 پیم (بریار بیت) له‌نیوان من و تۆدا ﴿أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ﴾ هه‌ر کام له‌و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یه‌م
 ته‌واو کرد ﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ نابی سته‌م لی بکری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له‌سهر شه‌وه‌ی
 که‌ده‌یلین شایه‌ت و چاودیره ﴿۵۸﴾

﴿فَلَمَّا أَفْضَى مُوسَى الْأَجَلَ﴾ نه‌مجا کاتیک موسا ماوه‌ی شوانی یه‌که‌ی ته‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی به‌شه‌و رۆشتن (له‌مه‌دیه‌نه‌وه‌ بۆ میصر) ﴿أَشْرَ مِنْ جَانِبِ الظُّلُمَاتِ﴾ له‌دوره‌وه‌ لای راستی کیوی طور ناگرو پرووناکی یه‌کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی ئیوه (لیره‌دا) بمینته‌وه ﴿إِنِّي أَنَا أَنْتُ نَارًا﴾ به‌راستی من ناگرنکم به‌دی کرد (بینی) ﴿أَعْلَىٰ أَيْكُمُ النَّارُ يَخْبَرُ﴾ به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بۆ بیتم لای ته‌و (ناگه‌ره) ﴿أَوْ جَذُوقٍ تَارٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتان بۆ بیتم به‌لکو خوتانی بێ گه‌رم که‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ﴾ نه‌مجا کاتی هاته‌نزیکی ته‌و (ناگه‌ره) بانگی لێ کرا ﴿مِنْ شَطِئِ النَّوَارِ الْأَيْتَنِ﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی یه‌به‌فه‌رو پیرۆزه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَنْ يَتَمَوَّسَ﴾ (بانگی لێ کرا) که‌ته‌ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی من خوایه‌کم به‌روه‌ردگاری جیهانیانم ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾ (وه‌بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّنَا أَنَّهَا جَانَّةٌ﴾ نه‌مجا کاتی موسا ته‌و (گوچانه‌) ی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جوولنی به‌په‌له ﴿وَلَا مَذْبَحَ وَلَا رُفْعَةٍ﴾ پشتی تی کرد و رایکرد و نه‌گه‌راپه‌وه‌ سه‌ری ﴿يَتَمَوَّسَ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ﴾ (خوا فه‌رمووی) ته‌ی موسا وه‌ره پیش و مه‌ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ﴾ به‌راستی تو له‌و که‌سانه‌ی بێ باک و بێ ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنَّاتِكَ﴾ ده‌ستت بخه‌ره‌ناو باخه‌ل (و ژیر باله‌) ﴿تَخْرُجُ بِضِيَاءٍ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ (کاتی ده‌ری دینی) دیته ده‌ره‌وه‌ به‌سه‌پتی و تیشک ده‌داته‌وه‌ بێ ته‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمَمْتَ إِلَيْكَ جَنَّاكَ مِنَ الزَّهَابِ﴾ ده‌ستت بلکیته‌به‌خوته‌وه‌ (و بیخه‌ره‌سه‌ردلت) بۆ (نه‌هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَنَنكَرَنَّ بَرَهْمَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئانه‌م دووانه‌ (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو مو‌عجیزه‌ن له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ (نیرراوه‌) بۆ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَسَيَفِين﴾ به‌راستی ته‌وانه‌ کۆمه‌لنکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی ته‌ی په‌روه‌ردگارم بینگومان من یه‌کینکم له‌وان کوشتووه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ ده‌ترسم که‌بم کوژن (له‌جیاتی ته‌و کوژراوه‌) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا﴾ وه‌هاروونی برام له‌من زمانی پاراوتره ﴿فَارْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا ته‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت و وته‌کانم به‌سه‌لمینتی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دروژنم دابنن (باوه‌رم بێ نه‌هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خوا) فه‌رمووی بینگومان ئیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیزت ده‌که‌ین ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا﴾ وه‌ده‌سه‌لاتیک به‌هه‌ردووکتان ده‌ده‌ین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا﴾ ته‌وسا به‌هۆی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌وه‌ ده‌ستیان به‌ئیه‌ ناگات ﴿أَنشَأُوا مِنْ آتِئَعَكُمَا الْفُلُوفِ﴾ ته‌نها ئیوه (موسا و هاروون) و ته‌وه‌ی شوینتان ده‌که‌وی سه‌رده‌که‌وون ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نه‌مجا کاتیک که‌موسا موعجیزه پروونه‌کانی نیمه‌ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آيَاتُ مُفَرِّقٍ﴾ نه‌وان ووتیان نه‌مه (تو هیتاوته‌موسا) نه‌نها جادوویه‌کی ده‌ست هه‌له‌سته
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ نیمه نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌باوو باپیره پئشوه‌کانمان ﴿۱۵﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَعْلَمُ﴾ موسا ووتی په‌روه‌ردگارم زانتره ﴿يَمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ﴾ به‌و که‌سه‌ی
 که‌رینموونی لای نه‌وه‌ه هیتاوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زانتره) به‌و که‌سه‌ی سه‌رنجام
 و‌دوا‌پوژی چاکی ده‌بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) سه‌مکاران‌پزگار ناکات ﴿۱۶﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ فیرعه‌ون ووتی: نه‌ی کاربه‌ده‌ست و‌ده‌سه‌لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
 غَيْرِي﴾ و‌ا‌نا‌زانم جگه له‌خۆم هیچ په‌رستراوینکی تر‌تان هه‌بنی ﴿فَأَوْفِدَیْیَهُمْ عَلَى الطَّيِّينِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر د‌ل‌نیا‌بوون) نه‌ی هامان کوره‌ی نا‌گر تا‌وده‌و خشتی سو‌روه‌ه کراوی لی‌ دروست بکه‌ بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّی صَرَخًا﴾ نه‌مجا (له‌وخشته) کۆشکینکی به‌رزم بۆ دروست بکه ﴿لَعَلِّي أَطْلِعُ إِلَیْهِ مُوسَى﴾
 (به‌گالته‌وه ووتی) به‌لکو سه‌یری خوا‌که‌ی موسا بکه‌م و‌بی‌بینم ﴿وَأِنِّی لَأُطْلِعَنَّ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 و‌به‌راستی و‌اده‌زانم نه‌و (موسا) له‌در‌وز‌نانه ﴿۱۷﴾ ﴿وَأَسْتَكْبِرُوهُ وَجُودُهُ﴾ نه‌و (فیرعه‌ون) و‌له‌شکرو
 سه‌ربازه‌کانی خو‌بان به‌زل زانی ﴿فِی الْأَرْضِ یَغْیِرُ لَحْفِي﴾ له‌وولات و‌زه‌وی (میسر) دا‌به‌نا‌ره‌وا
 ﴿وَقَلُّوا أَنَّهُمْ إِلَٰهِنَا لَا یُرْجَعُونَ﴾ وه‌گو‌مانیان و‌ابوو که‌زیندوو نا‌کرینه‌وه‌و نا‌گرینه‌وه‌و بۆ‌لای نیمه ﴿۱۸﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِی الْیَمِّ﴾ جا تو‌له‌مان له‌نه‌و (فیرعه‌ون) و‌له‌شکرو سه‌ربازه‌کانی سه‌ندو
 تو‌ر‌مان دانه‌ناو ده‌ریای سو‌روه‌وه ﴿فَانْظُرْ کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِیْنَ﴾ نه‌مجا سه‌رنج بده (نه‌ی
 مو‌حه‌مه‌د ؑ) سه‌رنه‌نجامی سه‌مکاران چۆن بوو ﴿۱۹﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَسْبَغَةً یَدْعُونَ إِلَى التَّارِ﴾
 نه‌وانمان کرده‌پئشه و‌ایانیک که‌(خه‌لک) بانگ ده‌که‌ن بۆ نا‌گری دۆزه‌خ ﴿وَيَوْمَ الْقِیَمَةِ
 لَا یُنصَرُونَ﴾ وه‌له‌پوژی دوا‌یشدا یارمه‌تی نا‌درین ﴿۲۰﴾ ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً﴾ له‌م
 د‌و‌نیا‌یه‌دا نه‌فرینمان نا‌رد به‌دوا‌یان دا ﴿وَيَوْمَ الْقِیَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِیْنَ﴾ وه‌له‌پوژی قیامه‌تیشدا
 نه‌وانه له‌بیزراو و‌دور‌خراوه‌کانن ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سو‌یند به‌خوا‌بین‌گو‌مان ته‌ورا‌تمان
 به‌خشی به‌موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی خه‌لکی چه‌رخه‌پئشوه‌کانمان
 له‌ناو‌برد ﴿بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًی وَرَحْمَةً﴾ تا‌به‌ر‌چاو پروونی و‌رینموونی و‌په‌حمه‌ت بی‌ بۆ خه‌لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی نه‌و خه‌لکه‌ بیر‌که‌نه‌وه‌و نا‌مو‌ژ‌گاری وه‌ر‌گرن ﴿۲۲﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ تو (تھی موحہ ممد ﷺ) له لای خور شاوی (شاخی طور) نه بویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾ کاتیک که فرمانی پیغمبر ایه تمان دا به موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وه تو له ناماده بووانی (ئهو پروداوه) نه بویت ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا﴾ به لام ئیمه چند چین و
 سهرده ممان دروست کرد (له پاش موسا) ﴿فَنُظَاوِلُ عَلَيْهِمُ الْعُمُرَ﴾ ئه مجا ماوه به کی دوورو در نژیان
 به سهردا تپه پری ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيهِمْ أَهْلِي مَدْيَنَ﴾ وه تو له ناو خه لکی مه دیه ندا نیشته جی نه بویت
 ﴿تَسْلُوا عَلَيْهِمْ إِنَّا﴾ که نایه ته کانی ئیمه یان به سهردا بخوئیتسه وه ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به لام هدر
 ئیمه بووین پیغمبر مان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وه تو لای کینوی طور نه بویت
 کاتی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَكِن رَّحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به لام ئه وه به زه بیه که له بهر وهر دگاره وه
 (به توی داوه) ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا أَنَّهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو ئه وه ی گه لیک بترسینی که پیش تو هیچ
 ترسینه رنکیان بو نه هاتووه ﴿أَعْلَمُكُمْ بِتَذَكُّرُونَ﴾ به لکو بیر که نه وه وه پهند وهر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 تُصِيبَهُمْ﴾ وه نه گهر (پیش ناردنی پیغمبر) تووشیان بیوایه ﴿مُصِيبَةٌ يَّمَاقَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ به لایه ک
 به هوی ئه وه (خرابانه وه ی) که کردوویانه ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا ده یان ووت نه ی
 بهر وهر دگاری ئیمه بزچی پیغمبر نکت بو نه نار دین ﴿فَنَنْجِ إِلَيْنِكَ﴾ بو ئه وه ی شوین نایه ته کانت
 بکه و تینایه ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له بر واداران بووینایه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ئه مجا
 کاتی راستیان بز هات له لایه ن ئیمه وه ﴿قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ﴾ ووتیان بزچی به وه (موحه ممد ﷺ) نه دراوه
 ﴿مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ﴾ وینه ی ئه وه ی به موسا دراوه ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ نایا ئه وان
 پیشتر بی پروانه بوون به وه ی در ابو به موسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ ده یان ووت (قورئان و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كِفْرٍ نَّوْتُ﴾ وه ده یان ووت بنگومان ئیمه
 بی باوه رین به هه موویان (به قورئان و تهورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (تھی موحه ممد
 ﷺ) بلی ده ی ئیه کتیبیک له لایه ن خواوه بینن ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُ﴾ که نه وه (کتیبه) راست تربیت
 له و دووانه (قورئان و تهورات) من شوینی ده که وم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیه و راستگون ﴿إِن
 فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ ئه مجا نه گهر به گوئیان نه کردی (و وه لامیان نه دایته وه) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتْلَا
 أَنفَاءَهُمْ﴾ ئه وه بزانه که ته نه ها شوین هه واو ناره زوی خو یان ده که ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وه کی له و که سه گومر اتره که شوین ناره زوی خوی بکه ویت ﴿يَعْتَرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ بی رینموونی
 له لایه ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بنگومان خوا رینموونی گه لی سته مکار

ناکات ﴿

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ سوئند به‌خوا (ثابه‌ته‌کانی) قورئانمان به‌شوین یه‌کدا بقو ناردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ند وهر گرن و بیر بکه‌نه‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه‌و که‌سه‌انه‌ی له‌پیشدا کتییی ناسمانیمان پی دابوون ﴿هُمْ بِهِ يُمُوتُونَ﴾ نه‌وانه‌و بر و ادینن به‌قورئان ﴿وَقَالُوا لَنُحْيِيَنَّاهُ﴾ وه‌کاتی (قورئان) بخوینتریتسه‌وه به‌سه‌ریان دا ﴿قَالُوا لَمَّا يَبْدُءِ﴾ ده‌لین باوهرمان پی هیناوه ﴿إِنَّهُ لَمُتٌ مِنْ رَبِّنَا﴾ بینگومان نه‌م (قورئانه) راسته‌و له‌لایه‌ن په‌روهر دگارمانه‌وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌پیش (هاتنی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أَوَلَيْكَ يَوْمَ تَأْتِي سَاعُهُمْ فُتُورٌ﴾ نه‌وانه‌و دوو جار پاداشتیان پی دهری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوین گرت و به‌نارام بوون ﴿وَيَذَرُونَهُمْ فِي السَّيِّئَةِ﴾ به‌چاکه‌ به‌رگری خرابه‌ده‌که‌ن ﴿وَمِمَّا زَقَّاهُمْ يَضُفُّونَ﴾ وه‌له‌و رزق و ریزی یه‌ی پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّفْظَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ وه‌کاتی قسه‌ی ناپه‌سه‌ند و هیچ و پوچ بیستن پشستی تی ده‌که‌ن ﴿وَقَالُوا إِنَّا أَغْمَلْنَا وَلَكِنْ أَغْمَلُكُمْ﴾ وه‌ده‌لین (به‌نه‌فامان نه‌نجامی) کرده‌وه‌کانمان بقو خومانو (نه‌نجامی) کرده‌وه‌کانی ئیسه‌ش بقو خوتانه‌و ﴿سَلَّمَ عَلَيْكَ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ سه‌لامتان لی بی ئیمه‌هاورپیته‌ی نه‌فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به‌راستی (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو ناتوانی نه‌و که‌سه‌ی خوشت بوی رینموونی بکه‌یت ﴿وَلَا يَكُنِ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا ههر که‌سی بوی هیدایته‌ی ده‌دات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌و (خواهه‌) زانتره‌ به‌وانه‌ی رینموونی وهر گرن ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهْدَىٰ مَعَكَ﴾ وه‌(بی باوهران) ده‌لین نه‌گهر ئیمه‌شوینی رینموونی (نه‌و نایینه‌) بکه‌وین که‌به‌تویه‌ ﴿تُخْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ ده‌فریندرین له‌خاک و وولاتماندا (وده‌رده‌کرین و مال و سامانمان به‌تالانی دهریت) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَرَمَاءُ آمَنَّا﴾ (جا‌خوا‌ی گه‌وره‌وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌وده‌فرموت) نایا ئیمه‌نه‌وانمان جیگیر نه‌کردووه‌له‌شاریکی پر نه‌من و ناسایشی (وه‌ک‌شاری مه‌که‌که‌هه‌موو کوشت و بر و خرابه‌کاریه‌کی تیدا قه‌ده‌غه‌و حهرامکراوه‌) ﴿يُحْجَىٰ إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ کزده‌کریتسه‌وه‌و ده‌بری بقو نه‌وی (شاری مه‌که‌که‌) هه‌موو جوړه‌ به‌روبوومیک ﴿زُرْقًا مِنْ لَدُنَّا﴾ به‌روزی دان له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن و تی ناگه‌ن ﴿وَكُرْ أَهْلُكُمْ نَمِينٌ﴾ وه‌(خه‌لکی) زورشار و دینه‌اتمان له‌ناو برد ﴿بَطَرَتْ مِعْشَرَتُهُمْ﴾ له‌به‌ر خوشگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه‌کانی خوایان نه‌کرد) ﴿فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ﴾ جا‌نه‌وه‌جی و شوینه‌کانیانه‌و (ویران کراوه‌) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له‌باش (تیا‌چوونی) نه‌وان بقو ماوه‌یه‌کی کم نه‌بی (له‌لایه‌ن ریبوارانه‌وه‌) که‌سی تیا نیسته‌جی نه‌بووه‌ ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه‌ئیمه‌بووینه‌میراتگریان ﴿وَمَا كَانَتْ تِلْكَ مُهْلِكَ الْفَرَى﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه‌کردووه‌ ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمْتَارِ سُورًا﴾ هه‌تا له‌شاره‌گه‌وره‌که‌یاندا پیغه‌مه‌ریکی نه‌ناردینت ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَن يَبْنِئَا﴾ که‌ثابه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینتریتسه‌وه‌ ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْفَرَى﴾ وه‌ئیمه‌ویران که‌ری هیچ گوند و شاریک نه‌بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه‌گهر کاتی خه‌لکه‌کی سته‌مکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ و هه‌رجی به‌ئیه در اوه ﴿فَسَمِعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَهَا﴾ نه‌وه هوی خوشی و رابوار دنی
 ژبانی نه‌م دنیا و جوانیه‌تی ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه‌ئو (پاداشته‌ی لای‌خوایه‌باشتر و نه‌پراوه‌یه
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی نایا ژیر نابین ﴿أَفَنُوعِدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا﴾ نایا که‌سی که‌به‌لینمان پی‌داوه به‌به‌لینی
 چاک ﴿فَهُوَ لَقِيَهُ﴾ نه‌و که‌سه ده‌گات به‌و (به‌لینه که‌به‌هسته) ﴿كُنْ مَعْنَاهُ﴾ وه‌کو که‌سینک وایه
 خوشی و رابوار دنیمان پنداره ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به‌خوشی و له‌زه‌تی ژبانی دنیا ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ
 الْمُخْضَرِّينَ﴾ له‌پاشان له‌پوژی دواپی داله‌ناماده کراوان ده‌بی (بو سزادان) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾
 (نه‌ی موحه‌ممه د) باسی نه‌و پوژه بکه که (خوا) بانگی نه‌و (بت په‌رست) انه ده‌کات و (پیان)
 ده‌فرموی ﴿إِنَّ شَرْكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ له‌کونن نه‌و هاویه‌شانه‌ی که‌ئیه به‌خه‌یالی خوتان
 به‌هاویه‌شی متتان ده‌زانین ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نه‌وانه‌ی (سه‌رو که‌کانی گومرایی) که
 بریاری سزادان به‌سه‌ریان داچه‌سپا ده‌لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئانه‌وانه که
 نیمه گومرمان کردن ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾ گومرمان کردن هه‌روه‌کو خومان گومر بووین ﴿فَبَرَأْنَا
 إِلَيْكَ﴾ نیمه به‌ری بووین (له‌وانه به‌ری بوونه که‌مان) لای تو ده‌که‌ین ﴿مَا كُنَّا إِلَٰهًا نَعْبُدُونَ﴾ نه‌وانه
 نیمه‌یان نه‌ده‌په‌رست ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه‌(پیان) ده‌وتری هاوار بکه‌ن له‌وبتانه‌ی که‌داتان نابو
 به‌هاویه‌شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه‌وانیش هاواریان لی ده‌که‌ن به‌لام وه‌لامیان ناده‌نه‌وه
 ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ له‌وکاته‌دا سزا (ی دوزه‌خ) ده‌بینن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْعُرُونَ﴾ (ئاوات ده‌خوازن که)
 خوزگه‌ته‌نها رینگای راستیان بدایه‌ته‌به‌ر ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌پوژی که (خوا) بانگیان ده‌کات
 و (پیان) ده‌فرموی ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چیتان وه‌لامی پیتغه‌مبه‌ران دایه‌وه؟ ﴿فَتَحِيَّتٌ عَلَيْهِمْ
 الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌مجا له‌و پوژه‌دا هه‌واله‌کانیان (به‌لگه‌کانیان) له‌بیر ده‌چیته‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ﴾
 نه‌وسا په‌سیاریش له‌یه‌کتری ناکه‌ن ﴿فَلَمَّا تَوَسَّوْا بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَأَمَنَّ زَيْلًا﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی گه‌پراوه‌ته‌وه
 (له‌بی باوه‌ری) و باوه‌ری هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکی کردوه ﴿فَقَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نه‌وه بینگومان
 له‌پزگار بووان ده‌بی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت (نه‌ی موحه‌ممه د) نه‌وه‌ی
 بیه‌وی دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه‌لکی) هه‌لبراردنیان بۆ نیه (له‌کاری
 خوادا) ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَعَلَىٰ غَمَاقٍ كُوتٌ﴾ خوا پاک و بینگه‌رد و به‌رز و بلند له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاویه‌شی
 ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت ده‌زانن ﴿مَا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌سینگیان
 (دلیان) دا ده‌بشارنه‌وه‌و به‌نه‌وه‌شی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه‌نه‌و خوایه که‌هیچ
 په‌رستراونکی راست نیه جگه له‌و ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه‌موو سوپاس ته‌نها بۆ خوا له‌دویناو
 له‌پوژی دواپیشدا ﴿وَلَهُ الْفُكْرُ وَالْيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌بریرو حوکم هه‌ر بۆ نه‌وه و هه‌مووتان ته‌نها بۆ لای
 نه‌و ده‌گه‌ر پترینه‌وه (له‌پوژی دواپیدا)

﴿قُلْ آتَىٰكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ آيَاتٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ پئیان) بلی‌ی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التَّلَّاءَ سَرْمَدًا﴾
 ته‌گه‌ر خوا‌شه‌وتان بۆ درنژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌وبیت) ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا پورزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 الله‌ی چ په‌ر ستراونکی تر جگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بَصِيرَةٌ﴾ پرووناکی (پورژ) تان بۆ دیننی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی نایا ئیوه‌ نابستن ﴿قُلْ آتَىٰكُمْ﴾ (پئیان) بلی‌ی پیم بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التَّلَّاءَ سَرْمَدًا﴾
 ته‌گه‌ر خوا‌پورژ بکاته‌وه همیشه‌یی بۆ تان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا پورزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کینه
 په‌ر سترای تر بیتجگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بَصِيرَةٌ﴾ که‌شه‌وتان بۆ دیننی نارامی نیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ ده‌ی نایا ئیوه‌ نابین ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له‌به‌زه‌بی نه‌و
 (خوایه) که‌شه‌و پورزی بۆ دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ شه‌و نارام بگرن
 له‌(شه‌و) داو بۆ شه‌و بگه‌پن به‌دوای پورزی و به‌هره‌ی خوا‌دا (له‌پورژ‌دا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌بۆ شه‌و‌ی سوپاسی خوا‌بکه‌ن (له‌سه‌ر شه‌و‌ی نعیمه‌تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌پورزی که‌(خوا)
 بانگیان ده‌کات ته‌مجا (پئیان) ده‌فرموی ﴿إِنَّ شُرَاكِيَ الَّذِينَ﴾ له‌کونین هاو‌به‌شه‌کانی من نه‌وانه‌ی
 ﴿كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که‌ئیه‌ به‌هاو‌به‌شی متان داده‌نان ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌له‌ناو هه‌موو
 نوممه‌تیک‌دا شایه‌تیک ده‌هیتین ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ ته‌مجا (به‌بت په‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌تان بیتن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ ته‌وسا ده‌زانن بینگومان هه‌ق و راستی تایبه‌تی خوایه ﴿وَوَصَّلَ عَنْهُمْ مَقَالَهُمْ﴾
 یَقَرُّونَ ﴿ته‌وه‌ی به‌درو هه‌لیان به‌ستبوو (کردبوویان به‌په‌ر سترای جگه‌له‌خوا) لییان گوم ده‌بی
 ﴿إِنْ قَرُّونَ كَاتٍ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ﴾ بینگومان قاروون له‌گه‌له‌که‌ی مووسا بوو (جووله‌که‌بوو) ﴿فَتَعَلَّىٰ﴾
 عَلَيْهِمْ ﴿به‌لام ده‌ست درنژی و سته‌می لی‌ی ده‌کردن ﴿وَرَأَيْنَاهُ مِنْ أَلْفُكُورٍ﴾ ته‌وه‌نده‌مان گه‌نج
 (نالتون و زیوو) پندا بوو ﴿مَا إِنْ مَقَالَهُ﴾ که‌بینگومان (هه‌لگرتنی) کلله‌کانی (ته‌و گه‌نج و قاسانه)
 ﴿لَتَنُوبًا بِالْعَصْبَةِ أُولَىٰ الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌گیرا بۆ کومه‌لنکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (نیمانداری) گه‌له‌که‌ی پئیان ووت دلخوش مه‌به (به‌و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بینگومان
 خوا‌ته‌و که‌سانه‌ی خوش ناوی دلخوشن (و له‌خوبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه) ﴿وَأَتَّبَعْ﴾
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ﴿وه‌له‌و (گه‌نج و سامان) هی خوا‌پنی داوی ته‌و دونیای پنی به‌ده‌س بیتنه
 ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌به‌شی خویشته‌ له‌م دونیایه‌له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَخْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌چاکه‌بکه (له‌گه‌ل خه‌لک‌دا) هه‌رچونی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل تودا کردووه ﴿وَلَا تَبْتَغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه‌له‌سه‌ر زه‌وی دا به‌شوین خراپه‌دا مه‌گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی خوا‌خراپه‌کارانی
 خوش ناویت ﴿﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (قاروون) ووتی ینگومان هم سامانه‌م پتدراوه به‌هوی زانیاری په‌که‌وه که‌هه‌مه ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا (قاروون) نه‌یزانیوه که‌به‌پاستی خوا ﴿قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْفُرُونَ﴾ له‌چهر‌خه‌کانی پیش ته‌مدا له‌ناوی بردووه ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ قُوَّةً وَكَرُمًا﴾ که‌سانی وا که‌له‌و (قاروون) به‌هیزتر بوون کوږ و کو‌مه‌لیشیان له‌و زور ترسووه ﴿وَلَا يَسْتَلْ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (کاتیک سزای خواهات) پرسیار ناکری له‌تاوانه‌کانی هم تاوانبارانه ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ ته‌مجا (قاروون) به‌خوږ ازاندنه‌وه هاته‌دهر بؤ ناو گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ته‌وانه‌ی ژیا‌نی دونیا‌یان ده‌ویست ووتیان ﴿يَكَلِّتْ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ﴾ نای خوږ گه‌ته‌وه‌نده‌ی به‌قاروون دراوه نیمه‌ش بمان بوايه ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ به‌پاستی ته‌و (قاروون) خاوه‌نی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به‌لام ته‌و که‌سانه‌ی (باوه‌دار بوون) و زانستیان پی درابوو ووتیان ﴿وَتَلَكُمُ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ هاوار بؤ نپوه پاداشتی خوا (له‌پوړی دوا‌ییدا) له‌وه چاکتره ﴿لِمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ بؤ ته‌و که‌سانه‌ی پروایان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿وَلَا يُغْنِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ﴾ وه که‌س ته‌و (ووته‌ی زانایانه) وه‌رناگری جگه‌له‌خوږاگران ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾ ته‌مجا ته‌و (قاروون) و کو‌شکه‌که‌یمان برد به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هېچ ده‌سته‌یه‌کیشی نه‌بوو له‌به‌رانبه‌ری (سزای) خوادا یارمه‌تی بدات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ وه له‌و که‌سانه‌ش نه‌بوو بتوانی خو‌ی پژگار بکات ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُم بِالْأَمْسِ﴾ وه ته‌وانه‌ی دوینی تاواتیان ده‌خواست له‌شوی‌ن و پله‌ی ته‌و (قاروون) دابن وایان لی هات ﴿يَقُولُونَ وَيَكُنَّا اللَّهُ﴾ ده‌بان ووت وای وا دپاره‌خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ﴾ پوړی زور ده‌کات بؤ هه‌ر که‌س خو‌ی بیه‌وی له‌به‌نده‌کانی که‌میش ده‌کاته‌وه (بؤ هه‌ر که‌س خو‌ی بیه‌وی) ﴿لَوْ لَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا﴾ ته‌گه‌ر خوا منه‌تی نه‌کردایه به‌سه‌رمان دا ﴿لَخَسَفَ بَنَاهُ﴾ نیمه‌شی ده‌برد به‌ناخی زه‌وی دا ﴿وَيَكُنَّا لَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ نای له‌م به‌سه‌ره‌اته سه‌رسوږ هینه‌ره، ینگومان پژگار نابن ته‌وانه‌ی شوکرانه بزیری چاکه‌ی خوانین (کافرن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ ته‌و مالی دوا پوړه (به‌هه‌شت) ده‌یده‌ین به‌و که‌سانه‌ی ﴿لَا يُرِيدُونَ غُلُوبًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾ نه‌به‌رزی و خو‌به‌زل زانیان ده‌ویت له‌زه‌وی دا نه‌ده‌ست دربی‌زی و خرابه‌کاری ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ وه سه‌ره‌نه‌ج‌امی چاک بؤ خو‌پاریزانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا﴾ هه‌ر که‌س کاریکی چاک بکات ته‌وه (پاداشتی) چاکتر له‌وه‌ی بؤ هه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ هه‌ر که‌سیش خرابه‌بکات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ته‌وه تو‌له‌ناسه‌نری له‌وانه‌ی خرابه‌کانیان کردووه ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها به‌ته‌ندازه‌ی ته‌و کرده‌وانه نه‌بیت که‌کردویانه ﴿

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان نهو (خواه‌ی) که قورئانی بۆ تو ناردووه (پتویست کردووه) ﴿لَرَأَاكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ ده‌تگیریتسه‌وه بۆ مه‌ککه ﴿قُلْ رَفِئْتُ غَلَمًا مِّنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی په‌روه‌ردگارم زاناتره به‌و که‌سه‌ی ریتموونی (نایینی راستی) هیتاوه ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه به‌و که‌سه‌ی له‌گومرایی به‌کی پروون و ناشکر ادایه ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌هیا نه‌بویت ﴿أَنْ يُّلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌ئهم (قورئانه) ت بۆ بنیردری ﴿الْأَرْحَمَٰةَ مِن رَّبِّكَ﴾ به‌لام په‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاته‌وه (بۆت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته هه‌ر گیز مه‌به به‌پشتیوان بۆ بی پروایان ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی پروایان) به‌ر گیت نه‌که‌ن له‌(گه‌یاندنی) نایه‌ته‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾ دوا ئه‌وه‌ی دابه‌زیتسراوه بۆت ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بانگی (خه‌لک) بکه بۆلای په‌روه‌ردگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه له‌هاو به‌ش دانه‌ران مه‌به ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوا دا هیچ په‌رستراوینکی تر مه‌به‌رسته ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست و به‌هه‌ق نی به‌جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو ده‌چی جگه له‌رووی پیروزی نه‌و نه‌بیت (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جیگیر کردنی سیفه‌تی (وجه - روو) بۆ خوی گه‌وره هاتووه، به‌لام به‌شیه‌یه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی و ته‌واوی زاتی خوا بیت، به‌بی هیچ لیجواندن و لیکدانه‌وه‌یه‌ک، پرومان پێیه‌تی و چۆنیه‌تیه‌کی نازانین) ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بریارو حوکم تابه‌تی خوا به‌و ته‌نها بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌ریتسه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الْعنكبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿آلَ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوینریتسه‌وه خوا زاناتره به‌مانا که‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا﴾ نایا خه‌لک وا ده‌زانن که‌وازیان لی ده‌هیتسری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ نه‌گه‌ر بلین پرومان هیتاوه ﴿وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر نه‌وان تا‌قی نا‌کریتسه‌وه ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان که‌سانی پێش نه‌وانمان تا‌قی کرده‌وه (ئه‌مانیش تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئه‌مجا بینگومان خوا نه‌و که‌سانه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ دروزه‌نه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا نه‌وانه‌ی خراپه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْفُتُوا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زۆر خراپه نه‌و بریاره‌ی ده‌یده‌ن ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری خوا (با به‌ندایه‌تی خوا بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا هه‌ردیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ته‌نها خوا به‌سه‌ری زاناو ناگادار ﴿وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وه هه‌ر که‌س جیهاد بکاو تی بکوشی ئه‌وه ته‌نها بۆ خوی تی ده‌کوشی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی خوا له‌هه‌موو جیهانیان بی نیاز و ده‌وله‌مه‌نده ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بینگومان خراپه کانیان ده‌سپینه‌وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌باشتر له‌وه‌ی که کردویانه پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه فرمانمان داوه به‌ئاده‌می که چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ وه ته‌گهر (دایک و باوکت) هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بو ته‌وه‌ی که هاو به‌شم بو بریار بده‌ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیاریه‌کت نی‌یه ده‌رباره‌ی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ته‌وه به‌گویان مه‌که ﴿إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ﴾ ته‌نها بو لای منه‌گه‌رانه‌وتان (له‌دوا رپورژدا) ﴿فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته‌وسا هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته‌و که سانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوهه ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بینگومان ده‌یان خه‌ینه‌ی ریزی پیاو چاکانه‌وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی ده‌لین باوه‌رمان به‌خوا هیتاوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ته‌مجا کاتی سزا بدری له‌پیتاوی خوا‌دا (له‌لایه‌ن کافرا نه‌وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خه‌لکی وه‌کو نازارو سزای خوا‌داده‌نی ﴿وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ وه ته‌گهر له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار ته‌وه سهر که وتینک بیت ﴿لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به‌ته‌وانه ده‌لین بینگومان نیمه له‌گه‌ل نبوه‌دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ نایا خوا زاناو ناگادار تر نیه ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌وه‌ی له‌دل و ده‌رونی هه‌موو که‌س دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بی‌خوا چاک ده‌زانی ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌چاک ده‌زانی دو‌پروانیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌وانه‌ی بی‌پروا بوون ووتیان به‌وانه‌ی تیمان دار بوون ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین پینگا و ریبازی نیمه بکه‌ون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تاوانه‌کانسان به‌ته‌ستوی نیمه ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ته‌وانه (بی‌پروایان) هیچک له‌تاوان و گونا‌هی ته‌وان (باوه‌رداران) هه‌لناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌پراستی ته‌وانه دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند به‌خوا (بی‌پاوه‌ران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خو‌یان هه‌لده‌گرن ﴿وَأَتَقَالَمَا أَثْقَالَهُمْ﴾ وه‌باری گرانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گرانی خو‌یان دا (هه‌لده‌گرن) ﴿وَلَيَسْتَلْنَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه به‌پراستی له‌پورژی قیامت دا پرسیاریان لی ده‌کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْتِرُونَ﴾ له‌و درو و ده‌له‌سانه‌ی له‌دونیا دا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌خوا نوو حمان نارد بو لای گه‌له‌که‌ی (به‌پیغه‌مبه‌ری) ﴿فَلَبَّىٰ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ته‌مجا ته‌ویش مایه‌وه له‌ناویان دا نو‌سه‌د و په‌نجا سال (هزار سال په‌نجا که‌م) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له‌ناکامدا لافاو و زریان له‌ناوی بردن له‌کاتیکدا ته‌وان سته‌مکار بوون ﴿

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَا﴾ نه مجا نه و (نوح) و که سانیک له که شتییه که دا بوون پرزگارمان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه نه و (که شتی یه) مان کرد به نیشایه که بز جیهانیان ﴿وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ﴾ وه (نه‌ی موحه ممد ﷺ) باسی) ئیبراهیم بکه کاتی به گه له که ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْتَهُوا
 خُوعًا بِرُسُلِهِ﴾ و لی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وه چاکتره بز ئیوه نه گهر
 ئیوه بزائن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَؤُنَا﴾ به راستی ئیوه له جیاتی خوا بتانیک ده به رستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ وه ئیوه درویه کی گه و ره هله ده به رستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه‌ی که ئیوه ده‌یان به رستن بئجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و ریزی ئیوه
 بدنه ﴿فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ که واته داوای رزق و ریزی له خوا بکهن ﴿وَاعْبُدُوا وَاشْكُرُوا لِلَّهِ﴾
 وه نه و به رستن و هدر سو باسی نه ویش بکه ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ته‌نھا بز لای نه و ده گهر بترینه وه
 (له قیامه‌تدا) ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾ وه نه گهر ئیوه باوهر نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه وه
 نوممه تانی پیش ئیوه ش باوهریان (به پیغه مبه‌ره کانیان) نه هیتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وه پیغه مبه‌ره ته‌نھا را گه یاندی ناشکرا و پرونی له سه‌ره ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه وانه سه‌رنجیان نه داوهر
 ﴿كَيفَ يَبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ که چون خوا دروستکراوان به‌دی ده‌هیتیت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده‌هیتیتیه وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بئگومان نه و (زیندوو کردنه وه) بز خوا ناسانه ﴿
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موحه ممد ﷺ) بلی برقن بگه‌رین به‌زه‌وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سه‌رنج بدنه که چون دروستکراوهر کانی له سه‌ره تاوهر به‌دی هیتاوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يَنْشِئُ النِّسَاءَ الْأُخْرَى﴾ له پاشان
 هدر خوا به‌دی هیتانی دوا روریش به‌دی دینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به‌توانا به
 به سه‌ره موو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای ههر که سینک ده‌دات که بیه‌وی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وه ره حمیش ده‌کات به ههر که سی که بیه‌وی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وه ته‌نھا بز لای خوا
 ده گهر بترینه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئیوه ناتوانن له ده‌ست خوا ده‌ربازبن ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْآفِ
 السَّمَاءِ﴾ نه له‌زه‌وی دا و نه له‌ناسماندا ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه بز ئیوه نی یه جگه له خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و یار مه‌تی ده‌ریتک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه وانه‌ی که
 به‌نیشانه کانی خوا و دیداری باوهریان نی یه ﴿أُولَئِكَ يَكُونُ مَن رَّحِمَتِي﴾ نانه وانه له به‌زه‌یی من (خوا)
 ناو مید ده‌بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به‌سو و سه‌ختیان بز هه‌یه ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ئەمجا وەلامی گەلەکە‌ی ئەو (ئێبراهیم) تەنھا ئەو بوو کە ووتیان
 ﴿أَفْسُلُوهٗ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ (ئێبراهیم) بکوژن یا بیسووتێن ﴿فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش ئەوی پزگار
 کرد لە و ناگرە ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ بێگومان لەو (پزگار کردنی ئێبراهیم) دا ﴿لَآئِبَتٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ﴾ چەند
 نیشانە و بەلگە هەیە بۆ کەسانی باوەڕ دەهێنن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ وە (ئێبراهیم)
 ووتی بێگومان ئەو‌ی ئێسە هەلەتان بژاردوو لە جیاتی خوا بتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 لەبەر خۆشەویستی نێوانتان لەژیانی دنیا (دەیانە‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 لەپاشان لەپۆزی دوا‌ی دا هەندیکتان بیزاری دەر دەبەرن لە هەندیک‌کی تر تان (دان نائین بە یە کتری دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ وە نەفرین لە یە کتری دەکەن ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا جِغَاثُ شَاةٍ نَّاعِرٍ﴾
 دوزخە ﴿وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرٍ﴾ وە هیچ یارمەتی دەر نیکیشان نی یە ﴿فَقَامَتِ لَهُ لُوطٌ﴾
 ئەمجا لوط باوە‌ری بەو (ئێبراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَيْثٍ﴾ وە (ئێبراهیم) ووتی بێگومان
 من کۆچ دەکەم بۆ لای پەرورەدگارم (لە بابلەو بە شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بە‌راستی
 تەنھا ئەو زالی بە دەسەلاتی کار دروستە ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وە بەخشیمان بە ئەو
 (ئێبراهیم) ئیسحاق (ی کۆ‌ری) و یە‌عقوب (ی کۆ‌رە‌زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾
 وە پێغەمبەرێتی و کتێبان بریاردا لە ئەو کانی (ئێبراهیم) دا ﴿وَأَنبَيَيْنَاهُ فِي آخِرِهِ بِمَا كَانُوا يَكُونُونَ﴾ وە لە دنیا دا
 پاداشتمان دایەو وە ﴿وَأَنبَيَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَّا تَصَلَّىٰ حَيْثُ﴾ وە بە‌راستی ئەو لە پۆزی دوا‌یشدا لە پیاو چا‌کانه
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لوطیش بکە کاتی بە گەلەکە‌ی ووت ﴿إِنِّي لَأَتُوتُ الْفَاحِشَةَ﴾
 بێگومان ئێسە کارێکی ناشیرین و قیزەون دەکەن (کە نێ‌ربازیە) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾
 لە جیهاندا کەس پێش ئێسە ئەو کارە‌ی نە کردوو وە ﴿إِنِّي لَأَتُوتُ الرِّجَالَ﴾ ئێسە نێ‌ربازی دەکەن
 ﴿وَيَقَطُّونَ السَّبِيلَ﴾ وە پێگادە‌گرن (لە پێ‌بواران) ﴿وَأَتُوتُ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ﴾ وە لە نادێ و شوێنی
 کۆ‌بونە وە تاندا هەموو خرابە‌یەک دەکەن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ کەچی وەلامی گەلەکە‌ی تەنھا
 ئەو بوو کە ووتیان (بە لوط) ﴿أَنبَيَيْنَا عَذَابَ اللَّهِ﴾ سزای خوامان بۆ بیتە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 ئە‌گەر تۆ لە‌راست گۆیانی ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي﴾ (لوط) ووتی ئە‌ی پەرورەدگارم یارمەتیم بدە
 (وزالم بکە) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ بە‌سەر ئەو گەلە خرابە‌کارە‌دا ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانی ئیمه مرده‌ی (به‌خشینی ئیسماعیل) یان دا به‌ئیراهیم ﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بینگومان ئیمه له‌ناوبه‌ری دانیشتوانی ئهم شاره‌ین (سه‌دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به‌پراستی دانیشتوانه‌کە‌ی سته‌مکار بوون ﴿قَالَ إِنِّ فِيهَا لَأُولُوا﴾ (ئیراهیم) ووتی بینگومان لوط له‌و (شاره) دایه ﴿قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ بِمَنْ فِيهَا﴾ ووتیان ئیمه چاک ده‌زانین کینی لینه ﴿لَنْ نَجِدَنَّهُمْ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تُهْر﴾ سویند به‌خوا ئیمه لوط و نه‌ندامانی خیزانه‌کە‌ی رزگار ده‌که‌ین جگه‌ ژنه‌کە‌ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ که له‌جیم‌اوان (تیاچووان) ده‌بیت ﴿وَلَمَّا آتَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کانی نیراوه‌کانمان هاتن بۆ لای لوط ﴿سِوَةً بِهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ پیشان تیکچوو و زور دل ته‌نگ و ناره‌حت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ ووتیان مه‌ترسه‌خه‌م مه‌خو (چونکه) ﴿إِنَّا مُتَّجِرُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَّكَ﴾ بینگومان ئیمه تو و خیزانه‌کە‌ت رزگار ده‌که‌ین جگه‌ له‌ ژنه‌کە‌ت نه‌بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ که نه‌و له‌جیم‌اوان (تیاچووان) ده‌بیت ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به‌پراستی ئیمه ده‌بارینین به‌سه‌ر دانیشتوانی ئهم شاره‌دا ﴿رِجْرَاقِينَ السَّمَاءِ﴾ سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌سنوورو فه‌رمانی (خوا) ده‌رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً بَيِّنَةً﴾ سویند به‌خوا بینگومان له‌و شاره (ویران کراوه‌دا) نیشانه و په‌ندیکی دیارمان به‌جی هیشت ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ گهل و کۆمه‌لی که ژیربن ﴿وَالَّذِينَ مَدَنُوا أَهْلَهُمْ شُعَبًا﴾ وه بۆ خه‌لکی مه‌دیه‌نیش شوعه‌یی برایانمان (نارد) ﴿فَقَالَ يَنْقُورُ أَغْبُدُوا لِلَّهِ﴾ ووتی نه‌ی گهل که‌م خوا به‌رستن ﴿وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ و به‌هیاو ئومیدی پوژی دواپی بن ﴿وَلَا تَعْتَوِفُوا الْأَرْضَ مُفْسِدِينَ﴾ وه خراپه‌کاری پوچوو مه‌بن له‌زه‌وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ﴾ به‌لام نه‌وان باوه‌ریان پی نه‌هینا نه‌وسا بوومه‌له‌رزه به‌تینه‌که‌ گرتنی (لیی دان) ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ﴾ به‌هۆی نه‌وه‌وه له‌خانوه‌کانی خویاندا نه‌رئویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادَا وَشُعُودًا﴾ وه گه‌لی عاد و سه‌موودیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ﴾ به‌پراستی (نه‌وله‌ناوبردنه) پروون بووه‌ته‌وه‌بۆتان له‌شوینه‌واره (ویرانه) کانیانه‌وه ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ شه‌یتان کرده‌وه خراپه‌کانیانی بۆ رازاند بوونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾ به‌هۆی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌رینگای راست له‌کاتیکدا نه‌وان توانای بیر کردنه‌وه‌یان هه‌بوو (ژیر بوون) ﴿٢٥﴾

﴿وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ﴾ هره‌ها قاروون و فیرعه‌ون و هامانیسمان (له‌ناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآلِهَتِهِنَّ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی موسا هات بو ناویان به‌چند موعجیزه به‌که‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام نه‌وان خویمان به‌گوره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِينَ﴾ نه‌شیانتوانی له‌ده‌ستمان ده‌رچن ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾ نه‌وسا ئیمه هه‌ریه‌ك له‌وانمان به‌تاوانی خوئی سزادا (له‌ناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا هه‌ندیکیان بایه‌کی به‌هیزمان نارده سه‌ریان به‌ورده به‌رده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وه هه‌ندیکی تریان پیا به‌لشاخانیک و ده‌نگیکی گه‌وره له‌ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وه هه‌ندیکیشیانمان به‌ناخی زه‌وی دا برده خواره‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ وه هه‌ندیکی ترمان له‌وان له‌ده‌ریادا نو قم کرد ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ﴾ خواسته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویمان سته‌میان له‌خویمان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینه‌ی که‌سانی که‌بیجگه له‌خوا به‌رستراوانیک بو خویمان داده‌نین ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وه‌کو جالجالو که‌وایه که‌مالیکی (بو خوئی) به‌خساند وه ﴿وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتُ لَبِثَتْ الْعَنكَبُوتُ﴾ که‌به‌راستی لاوازترین مال مالی جالجالو که‌به ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان خوا ده‌زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وان له‌جیاتی خواچی ده‌به‌رستن و هاواری لی ده‌کن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ه‌ر نه‌و (خوا به) زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروست ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نه‌و وینه‌و نموونانه بو خه‌لکی دینینه‌وه ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ته‌نها زانا بیان له‌وانه تیده‌گه‌ن ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌حق و راستی دروست کرد وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه هه‌یه بو به‌رواداران ﴿أَتُلَىٰ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخویننه‌ره‌وه نه‌و قورئانه‌ی که‌وه‌حی کراوه بووت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ بکه ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان نویژ به‌رگری (نویژ گه‌ر) ده‌کات له‌کاری ناشیرین و ناپه‌سه‌ند (خرا به) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وه زیکر و یادی خوا گه‌وره‌تره (له‌هه‌موو شتینک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش ده‌زانی به‌هر کارینک که‌ئیوه ده‌یکه‌ن ﴿۱۵﴾

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده‌م‌قالی و موجدله‌مه‌کن له‌گه‌ل‌خاوه‌نی کتیبه‌ناسمانیه‌کاندا
 ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌جوانترین شنبوه‌نه‌بیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌له‌وانه‌یان که
 سته‌میان کرد (له‌ئیه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه (به‌خاوه‌ن کتیبه‌کان) بلین باوه‌رمان هیناوه
 به‌وه‌ی نیردراوته‌خواره‌وه‌بؤ‌ئیمه ﴿وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و (به‌وه‌ش) نیردراوته‌خواره‌وه‌بؤ‌ئیه
 ﴿وَالْهُنَاءُ وَالْهَکْمُ وَجَدُ﴾ وه‌خوا‌ی‌ئیمه و خوا‌ی‌ئیه‌به‌کیکه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ئیمه‌بؤ‌ئیه
 (خوا) گهردن که‌چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (پنغه‌مبه‌رانی پیتشو) قورئانمان
 بؤ‌تو (ئی‌موحه‌ممه‌د) ناره‌خواره‌وه ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ جائه‌وه‌که‌سانه‌ی که
 کتیبمان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌و (قورئانه) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌له‌مانه‌ش (بت‌په‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) که‌سانی بر‌وای‌ه‌ی ده‌هیننن ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَتَابِعَتَنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نها‌بی باوه‌رانی (رؤ‌چوو) دان‌ناتین به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 وه‌تو (ئی‌موحه‌ممه‌د) پیتش‌ئیم (قورئانه) هیچ کتیبیکت نه‌ده‌خوینده‌وه ﴿وَلَا تَحْطُطُ رِيسْمِيكَ﴾
 وه‌به‌ده‌ستی‌راستت نه‌توس‌سیوه ﴿إِذَا لَأَزْتَابُ الْمُبْطِلُونَ﴾ (ئه‌گهر و‌ابویه) ئه‌وه‌کاته‌ناراسته‌کان
 (بی‌بر‌وایان) ده‌که‌وتنه‌گومانه‌وه ﴿بَلْ هُوَ آتٍ بَيِّنٌ﴾ (نه‌خیر و‌انییه‌گومان‌ده‌بن) به‌لکو قورئان
 نیشانه‌کانی ناشکران ﴿فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له‌دل و‌ده‌رونی که‌سانیکدایه‌که‌زانستیان‌ه‌ی
 دراوه (له‌لایه‌ن‌خواوه) ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَتَابِعَتَنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا سته‌مکاران دان‌ناتین به‌نیشانه‌کانی
 ئیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ووتیان ئه‌وه‌بؤ‌چهند موعجیزه و‌به‌لگه‌به‌ک
 دانابه‌زینسری بؤ‌سه‌ری (موحه‌ممه‌د) له‌لایه‌ن‌په‌ره‌ردگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلن
 (پیان هینانه‌خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان ته‌نیا له‌لایه‌ن‌خواوه‌یه ﴿وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌به‌راستی
 من ته‌نها ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْبَأُوا بِأَنْهُمْ يَدْعُونَ﴾ ئایا بؤ‌ئیه‌وان به‌س‌نییه ﴿أَنَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ يُقَالُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌ئیمه قورئانمان ناردوته‌خواره‌وه بؤ‌سه‌رتو، ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا به‌زه‌یسی و‌پهند و‌ناموزگاری
 هه‌یه بؤ‌باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلن (پیان) خوا به‌سه ﴿بَتَنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بؤ‌شایه‌تی
 دان له‌نیوان من و‌ئیه‌وه‌دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و‌زه‌ویدایه‌ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌که‌سانی که‌باوه‌ریان هیناوه‌به‌به‌تال و‌بی باوه‌ر‌بوون به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نها ئه‌وانه‌ن زه‌ره‌رمه‌ندان ﴿﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له داوای (هیتانی) سزات لئی ده‌کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 ته‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو نه‌بوایه (بۆ سزادانی ته‌وانه) بینگومان سزاکه‌یان بۆ ده‌هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ
 وَهْرٌ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا ته‌و سزایه‌یان بۆ دی که ته‌وان هه‌ستی پئی نا‌کهن ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له له‌تۆ داوای (هیتانی) سزاده‌کهن ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به‌راستی دۆزه‌خ
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له‌پۆرژیکدا سزادایان ده‌پۆشی ﴿مِن قَرْعِهِمْ وَمِن
 نَحْوِ أَرْجَائِهِمْ﴾ له‌لای سه‌ریانه‌وه و له‌ژێر پێیانه‌وه ﴿وَيَقُولُ دُفُّوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده‌فه‌رموی:
 بچیژن تۆله‌ی ته‌و کرده‌وانه‌ی که له‌دونیا‌دا ده‌تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی به‌نده‌کانم که
 باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِن أَرْضِي وَسِعَةً﴾ بینگومان زه‌وی من پان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ﴾ که واته‌هه‌ر
 من به‌رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیژی و ده‌مری
 پاشان بۆ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رتنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان
 هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَنُؤْتِيَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به‌خوا له‌کۆشکه‌ به‌رزه‌کانی
 به‌هه‌شتدا نیسته‌جیان ده‌که‌ین ﴿نَجْرِي مِّنْ حَتَّىٰهِيَ الْأَنْهَارُ﴾ که پووباره‌کان به‌ژیریاندا دین و ده‌چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ بی پرانه‌وه تیا‌یدا ده‌مینه‌وه ئای چهند چاکه‌ پاداشتی چاکه‌کاران ﴿وَالَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ته‌وانه‌ی دانیان به‌خویندا گرت و ته‌نها پشتیان به‌په‌روه‌ردگاریان
 به‌ست ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ ذَاتِهَا لَا يَخْمَلُ رِزْقَهَا﴾ زۆر گیان له‌به‌ر (زینده‌وه‌ر) هه‌یه پۆزی خوی هه‌لنا‌گری
 و کۆی نا‌کاته‌وه (بۆ داهاتوو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ خوا پۆزی ته‌و (گیان له‌به‌رانه‌و) و ئیوه‌یش ده‌دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه‌ر ته‌وه بیسه‌ری زانا ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به‌خوا ته‌گه‌ر په‌رسیار له‌و (بی باوه‌رانه) بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه
 ﴿وَمَسَحَّرَ السَّمَاءَ وَالْقَمَرَ﴾ و پۆژ و مانگی رامه‌یتاوه و خستویه‌تیه خزمه‌تیا‌نه‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِن يُّوفَّكُونَ﴾
 بینگومان ده‌لین خوا ده‌ی که‌واته‌ چۆن (له‌ په‌رستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا پۆزی فراوان ده‌کات بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که بیه‌وی یا بۆی که‌م ده‌کات
 ﴿إِن اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم﴾ وه ته‌گه‌ر په‌رسیاریان لئی
 بکه‌یت ﴿مَن نَّزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له‌ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿فَالْحَيَاةُ مِنَ الْأَرْضِ مِمَّا بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ ته‌مجا
 به‌و بارانه‌ زه‌وی مردووی پئی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بینگومان ده‌لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌موو سوپاس هه‌ر بۆ خوا به ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌یان
 ژیریان به‌کار ناهیتن ﴿۱۹﴾

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ و ه ژیا نی ثم دونیا به تنها رابوار دنیکی بی هوده و یاری (منالانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ و ه به راستی مالی قیامت هدر نه ویه ژیا نی (راسته قینه) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾
 نه گهر نه وان بیانز انیا به ﴿فَإِذَا كُفُّوا فِي الْفُلْكِ﴾ نه مجا کاتی نهو (بی باوه رانه) سوار کهشتی ده بن ﴿دَعَوْا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (و ترسان له نوقم بوون) تنها هاوار له خوا ده کهن به دلسوزی و گهر دن که چیه وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتی خوا پرزگاریان ده کات و ده گه نه وه ووشکانی ﴿إِذَا هُمْ يُنْشَرُونَ﴾
 کتوپر نه وان هاو بهش بو خوا داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَعْلَمُوا﴾ (وازیان لی بهینه) با دان
 نه نین به وهی نیمه پیمانندان، وه له زت بهن له ژیا ن ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا له مه ولا ده زانن (نه نجامی
 نهو کرده و خرابانه یان چی ده بن) ﴿أَوْ لَعَنُوا﴾ نایا نه یان زانیوه و سه رنجیان نه داوه ﴿أَنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمَاءَ امْنَاءَ﴾ که نیمه (شاری مه ککه) مان کردو ته جینگایه کی ریز گیرای بی ترس وپر ناساشیش
 ﴿وَبِتَّ حَظْفُ النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له کاتیکدا له ده ور و به ری نه و اندا خه لک ده فریتریت ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾
 دهی نایا باوه به به تال ده هینن ﴿وَيَنْعَمَ اللَّهُ يَكْفُرُونَ﴾ وه سه ل و بی نه زانن به رامبه ر نیعمه ته کانی خوی
 گه وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سه مکار تره که در و به دم خوا وه هه لده به سنی
 ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوه به نه هینی به نایینی راست کاتی بوی هات ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾
 نایا جینگای مانه وه بوی بر وایان له دوزه خدا نیه ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا فِتْنَةً﴾ وه که سانی که له پیناو
 په زامه نندی نیمه دا تیکوشانیان کردوه ﴿لَنَهْدِيَهُمْ صُلْبًا﴾ به راستی رینمو و نیان ده که بن بو رنگا
 چاکه کانی خومان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه بنگومان خوا له گه ل چاکه کار اندایه ﴿

سوره‌ی ﴿الرَّؤُفِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿الرَّحْمَ﴾ به (نه لیف، لام، میم) ده خوینتر ته وه خوا زانانتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سه پیری
 سه رده تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿عَلَيْتِ الرَّؤُفِ﴾ روم شکیتران و ژیر که و تن (فارس زال بوو
 به سه ریاندا) ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ﴾ له نزیک ترین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولاتی فارس وه)
 ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ﴾ وه رومه کان دوی تیشکانیان ﴿سَيَعْلَبُونَ﴾ له داهاتوودا سه ر ده که ون
 (به سه ر فارسه کاندا) ﴿فِي يَضِيعِ سِينٍ﴾ له ماوهی چند سالتیکدا (له نیوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿لِلَّهِ الْأُمُورُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ هدموو کاروبار تنها به ده ست خوی به له پیش (سه ر که و تن)
 وله دوا (سه ر که و تیش) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأُمُورُ﴾ وه له و روزهی (رومه کان سه رده که ون)
 نیمانداران دلخوش ده بن (چونکه رومه کان خاوه ن نامه ی ناسمانی بوون) ﴿يَنْصُرِ اللَّهُ﴾
 به سه ر خستنی خوا (بو رومه کان) ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هر که سی بویت سه ریده خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه هر نه وزالی بالادهستی میهره بانه ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾. نه‌و به لئنی خوابه (که پرومه‌کان سهربخات) خوایش پنجه‌وانه‌ی به لئنی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾. به لام زوربه‌ی خه‌لک نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾. تنه‌ا رواله‌تی نه‌م ژبانی دونیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾. به لام بی ناگان له‌رؤزی
 دواپی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾. ثایا نه‌وانه له‌ده‌روونی خویاندا بیربان نه‌کردوته‌وه ﴿فَخَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾. که خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه‌دروستی نه‌کردوه
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾. به‌هق و راستی نه‌بیت، وه‌بو‌ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَاتَّكَبَّ بِرَأْسِهِ مِنَ النَّاسِ﴾.
 بیگومان زورنیک له‌خه‌لک ﴿يَلْقَا فِي رِزْقِهِمْ لَكُفْرًا﴾. باوه‌ریان نیه به‌خزمت په‌روه‌ردگاریان بگه‌ن
 (له‌دوارپوردا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾. ثایا نه‌وان به‌سهرزه‌ویدانه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾. بو‌نه‌وه‌ی ببین سهرنه‌نجام نه‌و (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چون بووه ﴿كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾. که زور به‌هیزتر بوون له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿وَأَنزَلُوا الْأَرْضَ﴾. و زه‌ویبان
 کینلا (بو‌کشت و کال) ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾. و ناوه‌دانیان کرده‌وه زیاتر له‌مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾. وه‌پنجه‌مبه‌رانبان بو‌هات به‌موعجیزه‌روونه‌کانه‌وه ﴿فَمَا كَانُوا يَنْظُرُونَ﴾.
 بویه‌خواسته‌می لی نه‌کردوون (که له‌ناوی بردوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾. به‌لام خویان
 سته‌میان له‌خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَفْتُوا السُّورَى﴾. پاشان چاره‌نووسی نه‌وانه‌ی که‌تاوان
 و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه (که‌دوزخه) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾. له‌به‌ر نه‌وه‌ی باورپان نه‌هیتنا
 به‌نایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾. وه‌همیشه‌گالته‌یان پی‌ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾. خوا
 له‌سهره‌تاوه (ئاده‌می) دروستکرد ﴿فَرُيِّدُهُ﴾. وه‌له‌پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَرَأَى إِلَهُهُمُ يُجْعَلُونَ﴾.
 پاشان بو‌لای نه‌و (خوا) ده‌گه‌رنه‌وه ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾. وه‌نه‌و پرؤزه‌ی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾. تاوانباران غه‌مبار و ناویمید ده‌بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ﴾. بیگومان له
 ناو په‌رستراوه‌کانیاندا تکا‌کارانیک نیه بو‌نه‌وان ﴿وَكَانُوا يُشْرِكُ بِهِمْ كُفْرًا﴾. و نه‌وان بی باوه‌ر
 ده‌بن به‌په‌رستراوه‌کانیان (که‌کردبوونیان به‌هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾. نه‌و پرؤزه‌ی
 که‌قیامت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَذَّكَّرُ عَنْهُمْ﴾. (خه‌لک) له‌و پرؤزه‌دا جیاده‌بنه‌وه له‌یه‌کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾. نه‌مجا که‌سانی که‌باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾. نه‌وان له‌به‌هشتدا دلخوش ده‌کرین ﴿۵۰﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ی سوون و دانیان نه‌ده‌نا ﴿يَقَاتِلَتَا وَلِقَايَ الْآخِرَةِ﴾ به‌نیشانه‌کانی ئیمه و گه‌یشتن به‌رؤزی دواپی ﴿قَالُوا لَيْسَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾ نا‌ئه‌وانه له‌سزا (ی دوزه‌خ) دا‌ناماده ده‌کرین ﴿فَسَبَّحْنِ اللَّهَ﴾ نه‌مجا پاک و بینگه‌ردی خوا بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی ئیواره‌تان لی‌دیت، وه‌کاتی به‌یانبیتان لی‌ده‌بیته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌سو‌پاس هه‌ر بۆ‌خوایه له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه‌(پاکی و بینگه‌ردی خوا بلین) له‌شه‌ودا و کاتی نیوه‌رؤتان لی‌دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له‌مردوو ده‌ردیننی و مردوو له‌زیندوو ده‌ردیننی ﴿وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه‌زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پاش مردن و وشک بوونی ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌ر به‌وجوره ئیوه‌ش ده‌رده‌هیتیرین (له‌گۆره‌کانتان) ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له‌نیشانه‌کانی ئه‌و (خوایه) که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له‌پاش (ماوه‌یه‌ک) کتوپر ئیوه‌ئاده‌مین و بلا‌وبوونه‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی ئه‌وه (نیشانه‌کانی خوایه) که بۆ‌ی دروست کردوون ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له‌(ره‌گه‌زی) خوتان هاوسه‌رانی‌ک بۆ‌ئه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌لایان دا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه‌خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی خستوته‌نیوانتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زور هه‌یه بۆ‌که‌سانی که بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) ئه‌وه دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَ كُ وَاللُّوِينُ كُ﴾ وجیاوازی زمانتان و ره‌گه‌زتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌ی زور هه‌یه بۆ‌زانایان ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی ئه‌وه، خه‌وتنتان به‌شه‌و و رۆژدا ﴿وَأَبْعَدُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌هه‌رلدانتان (له‌رۆژدا) بۆ‌به‌هه‌ره وه‌رگرتن له‌به‌خششی (رۆزی) خوا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زور هه‌یه بۆ‌کومه‌لی بیستن ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ أَلْبَاقٍ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ له‌نیشانه‌کانی (خوایه) که هه‌وره‌بروسکه‌تان نیشان ده‌دات بۆ‌ترسان و ئومید (ترسان له‌هه‌وره‌بروسکه و ئومیدی بارانبارین) ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه باران ده‌باریننی ﴿فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که زه‌وی دوا‌ی مردنی به‌هوی ئه‌و بارانه‌وه ده‌بورژینیه‌وه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا) ﴿لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهند به‌لگه و نیشانه هه‌یه بۆ‌ئه‌وانه‌ی ژیریان به‌کار ده‌هینن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و ه له‌نیشانه‌کانی نه‌وه ﴿أَن تَقُومَ السَّعَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که‌ئاسمان و زه‌وی به‌فهرمانی نه‌وه
 وه‌ستانون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا لِدَعْوَتِهِ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کاتی (له‌پوژی دواییدا) له‌زه‌وی به‌وه‌بانگتان ده‌که‌ن
 ﴿إِذَا أَنتَرْتَهُمْ فَرِحُوا﴾ به‌کسه‌ر ئیوه (له‌گوژه‌کانتان) دینه‌ده‌ره‌وه ﴿وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی
 له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌نها هی‌خوایه ﴿كُلُّ لَهْفٍ فَتَنُونَ﴾ هه‌موویان هه‌ر بۆ نه‌وه (خوا) گه‌ردن
 که‌چن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه‌وه (خوا) زاتیکه‌به‌دی هیتانی ده‌س پینک‌دوهه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾
 له‌پاشان (دوا‌مردنی) دووباره‌دروستی ده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ نه‌م (دروست‌کردنه‌وه‌ی دووه‌م)
 لای‌خوا ئاسان‌تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه‌ر بۆ نه‌وه (هه‌موو) سیفه‌تیک‌ی به‌رزو
 بلند له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه‌ر نه‌وه‌زالی کار‌دروست ﴿صَرَبَ لَكُمْ﴾
 قَتْلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ﴿(خوا) نموونه‌به‌کشان له‌خودی‌خوتاندا بۆ ده‌هیتنه‌وه ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ﴾
 أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ﴾ ئایا له‌به‌نده‌کانتان دا‌هاوبه‌شانیک هه‌یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ﴾
 سَوَاءٌ ﴿له‌و‌پوژی و سامانه‌ی به‌ئیه‌مان دا‌بوو به‌جوژی ئیوه و نه‌وه‌به‌ندانه‌تیایدا به‌کسان بن
 ﴿تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتَكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ و له‌وان ده‌ترسن (حسابیان بۆ بکه‌ن) وه‌کو‌ترستان له‌که‌سانی وه‌ک
 خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَلْبَابَ﴾ ئا به‌و‌جوژه‌نیشانه‌کان‌پوون ده‌که‌ینه‌وه (به‌دریزی باسی ده‌که‌ین)
 ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ که‌سانی ژیریان به‌کار ده‌هیتن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ (وازیان لی
 بیتنه) به‌لکو نه‌وانه‌ی سته‌میان کردشون ناره‌زووی‌خویان که‌وتن ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بی‌شاره‌زایی و نه‌زانانه
 ﴿فَمَنْ يَهْدِي مِنَ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ نه‌مجا کی (ده‌توانی) پ‌ینموونی که‌سی بکات که‌خوا گومرای کردبی
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ له‌کاتیکدا بۆ نه‌وان هیچ یارمه‌تی ده‌ریک نییه ﴿فَأَقْزَوَاجَهُكَ الَّذِينَ حَنِيفًا﴾
 که‌واته‌پووی‌خوت ر‌یک بکه‌ره‌ئاینی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَظَرَّتْ اللَّهُ إِلَيْنِ فَطَرَتِ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾
 (شوین ئاینی) به‌کتابه‌رستی بکه‌وه، نه‌وه‌ئاینه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره (له‌سه‌ره‌تاوه) فتره‌تی پاک‌ی
 مرفقی له‌سه‌ر‌دروست‌کردوهه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئاین و دروست‌کراوه‌کانی خوا هیچ‌جو‌ر
 گو‌رانی بۆ نی‌یه ﴿ذَٰلِكَ الَّذِينَ الْقَيُّمُ﴾ نه‌وه (ئاینه‌ی باسکرا) هه‌ر نه‌وه‌ئاینی ر‌یک و راسته
 ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام‌زوربه‌ی‌ئاده‌می‌نازانن ﴿مُتَّبِعِينَ إِلَهَهُ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا﴾
 الصَّلَاةَ ﴿به‌توبه‌کاربه‌وه‌شوین ئاین بکه‌ون، وه‌بۆلای‌خوا بگه‌ر‌ینه‌وه و هه‌ر له‌ویش‌بترسن،
 وه‌به‌چاک‌ی‌نویژه‌کانتان نه‌نجام‌بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له‌هاوبه‌ش‌دانه‌ران‌مه‌بن ﴿مِّنَ الَّذِينَ﴾
 قَرَّبُوا دِينَهُمْ ﴿له‌وانه‌ی که‌ئاینه‌که‌یان به‌ش‌به‌ش‌کرد ﴿وَكَاوُوا شَيْعًا﴾ و بوون به‌چهند‌کۆمه‌ل
 و ده‌سته‌یه‌که‌وه ﴿كُلٌّ جَزَبَ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْحُونَ﴾ هه‌ر کۆمه‌ل‌یکیان به‌و (ئاینه‌ی) خویان دل‌خوشتن ﴿

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ و ه ه ه کاتی زیان (و گران‌ی و بی‌بارانی) بکه‌وی له‌خه‌لکی (هاوبه‌ش دانهر بۆ خوا) ﴿دَعَاؤُهُمْ مُبِينٌ إِلَيْهِ﴾ هاوار بۆ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ن و بۆ لای ئەو ده‌گه‌رینه‌وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ رِيحٌ رَّحِمَةٌ﴾ پاشان کاتی له‌لایه‌ن خۆیه‌وه په‌رحمه‌ت و ژبانی خو‌شیا‌ن بێ‌بدات ﴿إِذَا فَرَّيقُ مِّنْهُمْ﴾ کتوپر ده‌سته‌یه‌ك له‌وان ﴿يَرْيَهُمُ النَّاسُ كُفْرًا﴾ هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان داده‌نێن ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لێیان گه‌ری) با سه‌پله‌ و بێ‌ نه‌زان بن و دان نه‌نێن به‌و چا‌کانه‌ی که ئی‌مه پێمان داوون ﴿فَتَسْمَعُوا﴾ جا بارابوێرن و له‌زه‌ت و هه‌ر گه‌رن له‌ژبان ﴿فَتَعْلَمُونَ﴾ ته‌مجا له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چیتان به‌سه‌ر دیت) ﴿أَلَمْ أَنْزِلْ سَائِغَ الْجَنَّةِ سُلْطَانًا﴾ ئایا به‌لگه‌یه‌کمان بۆ نه‌اردوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يَنْشُرُ كُفْرًا﴾ که ده‌رباره‌ی ئەو‌ی ئەوان کردویه‌انه ته‌هاوبه‌شی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتی په‌رحمه‌ت و چا‌که‌یه‌ك به‌خه‌لك بده‌ین ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پێی دلخۆش ده‌بن ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ﴾ و ه نه‌گه‌ر زیانیکیان تووش بیه‌ت ﴿يَمَقْلَعَتِ أَيْدِيهِمْ﴾ به‌هۆی کرده‌وه‌ی خراپانه‌وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْطِرُونَ﴾ کتوپر بێ‌ هیوا ده‌بن (له‌به‌زه‌ی‌ی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا ئەوانه‌ نه‌یان زانیوه‌ که به‌راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ پوزی فراوان یان که‌م ده‌کات بۆ هه‌ر که‌س که‌بیه‌وێت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێ‌گومان له‌وه‌دا (باسکرا) چه‌ندین به‌لگه‌هه‌یه‌ بۆ ئەوانه‌ی باوه‌ر ده‌هێنن ﴿فَتَاتِذَا الْفُتُوحَاتُ﴾ که‌واته‌ خه‌زم مافی خۆی بێ‌ بده‌ ﴿وَالْمُسْكِينُ وَالنَّاصِيَةَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌زار و پێ‌وارانی که‌م ده‌ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌ بۆ که‌سانێک په‌زامه‌ندی خویان ده‌وی چاک‌تره‌ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و هه‌ر ئەوانه‌ن پزگه‌ر بووان ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّحْمَةٍ﴾ ئەو‌ی به‌ناوی سوود داوتانه‌ (به‌خه‌لکی) ﴿لِيَرْزُقُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بۆ ئەو‌ی زیاد بێ‌ له‌ مال و سامانی ئەو خه‌لکانه‌دا (زیاتر له‌وه‌ داوتانه‌ پێیان بتان ده‌نه‌وه‌) ﴿فَلَا يَرْزُقُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەو‌ه‌ لای خوا هیچ زیادناکات (پاداشتی نییه‌) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّحْمَةٍ﴾ و هه‌ر زه‌کات و خه‌ریک که‌داوتانه‌ و ﴿لِيُرِيدُوا وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه‌به‌ستان ته‌نها په‌زامه‌ندی خوا بووه‌ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُصْلِحُونَ﴾ ئائه‌وانه‌ (پاداشتیان) چه‌ند جاره‌ ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتێکه‌ ئێوه‌ی به‌دی هه‌تاه‌وه‌ له‌پاشان پوزی بێ‌ داوون ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ دواتر ده‌تان مری‌تی له‌پاشان زیندووتان ده‌کاته‌وه‌ ﴿هَلْ مِنْ شَرِكٍ لِّكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ئایا هیچ یه‌ك له‌و هاوبه‌شانه‌ی بۆ خواتان دانه‌نا هه‌یه‌ ﴿يَفْعَلُ مِن دَلَّامٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له‌وانه‌ (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و به‌رزی بۆ خوا له‌وه‌ی ئەوان ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْوَدَّ وَالْأَحْيَارِ﴾ خراپه‌ (به‌لا و شینوان و ده‌رد) له‌وشکا‌نی (زه‌وی) و ده‌ریادا ده‌ر که‌وتووه‌ ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ به‌هۆی ئەو خراپانه‌ی خه‌لکی کردویه‌انه ﴿لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بۆ ئەو‌ی (تۆله‌ی) هه‌ندی له‌و (خراپانه‌ی) کردویه‌انه پێیان بچه‌ژی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بۆ ئەو‌ی بگه‌رینه‌وه‌ (له‌خراپه‌کاری) ﴿

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلسی به‌زه‌ویدا بگه‌رین ﴿فَافْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 ته‌مجا سه‌رنج بده سه‌رنه‌نجامی ته‌وانه‌ی له‌پیش (تیوه‌وه) بوون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ﴾
 كه زوره‌بیان هاوبه‌ش دانه‌ر بوون بۆ خوا ﴿فَافْظُرُوا وَجْهَكَ لِلَّذِينَ الْقَبِيرَ﴾ كه‌واته پرووی خوت بکه‌ره
 نایینی رینك و راست ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ له‌پیش ته‌وه رۆزی بیت ﴿لَا مَرَدُّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه كه گپه‌انه‌وه‌ی بۆ نییه ﴿يَوْمَ يَصْدَعُ عَنْ﴾ له‌و رۆژه‌دا خه‌لكی جیانه‌بنه‌وه له‌یه‌كتر ﴿مَن كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هه‌ر كه‌س بی باوه‌ر بووبی ته‌وه (تۆله‌ی) بی باوه‌ریی به‌كه‌ی له‌سه‌ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 هه‌ر كه‌س پیش كرده‌وه‌ی چاكی كر دبیته ﴿فَلَا تُفْسِدُهُمْ يَمَهُدُونَ﴾ ته‌وه شوین بۆ خویان (له‌به‌ه‌شتدا)
 ناماده ده‌كه‌ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی كه‌سانی كه باوربان هیتاوه‌و كرده‌وه‌ی
 چاكبان كر دووه پاداشتیان بده‌ته‌وه ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له‌میهره‌بانسی و چاكه‌ی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به‌راستی ته‌و (خوا) بی باوه‌رانی خوش ناوی ﴿وَمِنَ الْآيَةِ﴾ وه له‌نیشانه‌كانی ته‌و (خواهه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه‌چهند بایه‌کی مژده‌ده‌ر (به‌بارینی باران) ده‌نیری ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ﴾ بۆ ته‌وه
 هه‌ندی له (بارانی) به‌زه‌بی خویتان بی بچه‌زی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفَالِكِ بِأَمْرِهِ﴾ و بۆ ته‌وه‌ی كه‌شتیه‌كان به‌فه‌رمانی
 خوا (به‌و بایه) برۆن و بگه‌رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِن فَضْلِهِ﴾ و بۆ ته‌وه‌ی به‌دوای رۆزی ته‌و (خوا) دا بگه‌رین
 (له‌ده‌ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا شوكرانه‌ بژی‌ری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی پیش تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناردومه‌نه ﴿رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ پیغه‌مبه‌رانیك بۆ لای گه‌له‌كانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ته‌مجا موعجیزه و به‌لگه‌ پروونه‌كانیان بۆ هیتان (به‌لام باوه‌ریان نه‌هیتا)
 ﴿فَانقَمَتْنَا مِنَ الَّذِينَ أَلْحَمُوا﴾ ته‌مجا تۆله‌مان سه‌ند له‌وانه‌یان تاوانیان كر د ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یارمه‌تیدانی باوه‌ر داران و سه‌رخستیان هه‌ق و مافیکه‌ له‌سه‌رمان ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیكه‌ ته‌و بایانه‌ ده‌نیریت ﴿فَتُبِيرُ سَحَابًا﴾ بۆ ته‌وه‌ی هه‌وره‌كان بجولیتن (بگه‌رینن) ﴿فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ته‌مجا ته‌و (هه‌وره‌خوا) چون بیه‌وی بلاوی ده‌كاته‌وه به‌ناسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ رِيسْفًا﴾ وه
 ته‌و (هه‌وره) ده‌كاته‌ پارچه‌یه‌ك (وكۆیان ده‌كاته‌وه له‌سه‌ر به‌كتر) ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ته‌مجا
 ده‌بینی قه‌تره قه‌تره‌ی باران له‌نیوانی هه‌وره‌كه‌وه ده‌باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ته‌مجا
 كاتی (خوا) ته‌و بارانه‌ بیاریتی بۆ (وولات وزه‌وی) هه‌ر كام له‌به‌نده‌كانی كه‌بیه‌وی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ﴾
 كتوپر دلخوش و شادمان ده‌بن (به‌و بارانه) ﴿وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِّن قَبْلِهِ﴾ ته‌گه‌ر چی پیش
 ته‌وه‌ی باران به‌سه‌ریاندا بیاری ﴿لَمْ يُبَلِّسُوا﴾ بی هیوا و ناو میتد بوون ﴿فَافْظُرُوا إِلَىٰ أُولَئِكَ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 ته‌مجا سه‌یری ناسه‌واری بارانی خوا بکه (وه‌ك كشتو كال و گژو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا﴾ چون زه‌وی زیندوو ده‌كاته‌وه دوا‌ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُعْجَى الْمُؤْتَى﴾ به‌راستی
 هه‌ر ته‌و خوا به‌ زیندوو كرده‌وه‌ی مردووانیشه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه‌ره ته‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ﴿

﴿وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سویند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زهرمه‌ند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا﴾ جا نه و (هه‌وره یا کشتو کاله که یان) ده‌بینن به زهر د بووی ﴿فَلَقَالُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له‌پاش نه و (زیانه) هه‌ر ناشو کړی ده‌که ن ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ﴾ چونکه به‌پراستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ناتوانی به‌مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ الضُّعْفَ الدُّعَاءَ﴾ و ناتوانی بانگه‌وازت به‌که‌پران (کافران) بیستیتیتي ﴿إِذَا وُؤُؤُا مُدْبِرِينَ﴾ کاتی روو وهرده‌گیرن لیت به‌پشت تیکردنه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِهِمْ﴾ وه‌تو رینموونی که‌ری نابینایان نیت (پزگاریان که‌یت) له‌گو‌م‌پایی یان ﴿إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو ته‌نہا به‌که‌سانی ده‌شنه‌ویتی که به‌نیشانه‌کانی نیمه‌باوهر ده‌هیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ چونکه نه‌وانه‌گهر دن که‌چن (بو بانگ و فرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوا زاتیکه ئیوه‌ی دروست کردوه له‌لاوای (لاوای نوتفه و بیجو و مندالی شیره‌خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دواى لاوای به‌هیزی کردون (بوون به‌لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً﴾ له‌دواى به‌هیز کردنتان لاواز و پیرتان ده‌کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه زانای به‌ده‌سه‌لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه‌پوژی قیامت هه‌لده‌سی ﴿يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران سویند ده‌خون (له‌دونیا دا یا له‌به‌رزه‌خ دا) ﴿مَا لِيَؤَاغَبُ سَاعَةً﴾ ته‌نہا ساتیک ماونه‌ته‌وه (له‌دونیا دا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْكَلُونَ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌ته‌وان له‌دونیا دا لادران له‌پراستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه‌که‌سانی که زانیاری و ایمانیان پی‌دراوه‌ووتیان ﴿لَقَدْ لَبِثْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی ئیوه‌له (به‌رزه‌خدا به‌پنی‌پریاری) نوسراوی خوا هه‌تا پوژی زیندو و بوونه‌وه ماونه‌ته‌وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه‌مجا نه‌مه‌پوژی زیندو و بوونه‌وه‌به ﴿وَلَا يَكُنْ كَمَنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌نه‌تان ده‌زانی (پراسته و دیته‌دی) ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ﴾ جاله‌ورپوژه‌دا که‌سانیک که‌سته‌میان کردوه، به‌هانه‌و بیانو و هیتانه‌وه سوو دیان پی‌ناگه‌به‌نیت ﴿وَلَا لَهُمْ يَسْتَعْتَبُونَ﴾ وه‌ته‌وان داوایان لی‌ناکری خوا له‌خویان پازی بکه‌ن ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ رَبُّنَا لِلنَّاسِ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی هیتا و مانه‌ته‌وه بو‌خه‌لکی ﴿فِي هَذَا الْفَرَقَةِ انْ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له‌م قورئانه‌دا له‌هه‌مو و جوهره‌نموونه و باسینک ﴿وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ﴾ نه‌مجا به‌پراستی نه‌گهر نیشانه‌به‌کیان بو‌بیتی ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا بن نه‌وبی پروایانه‌ده‌لین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه‌هه‌ر نا‌پراست و به‌تالن (نه‌مه‌سیحره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ نا‌به‌و جوهره‌خوا موهر ده‌نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌سه‌ر دلی ته‌وانه‌ی که‌بی‌ناگه‌و نه‌زانن ﴿فَأَصْبَحَ رَأً وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا‌دان به‌خودا بگه‌ر بیگو‌مان به‌لینی خوا پراسته ﴿وَلَا يَسْتَحْجِفَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تاوه‌کو نه‌وانه‌ی بی‌باوهرن له‌(ثایینی) پراست لات نه‌ده‌ن و بیزارت نه‌که‌ن ﴿

سوره‌ی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَمَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینریتسه‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری
سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئەم ئایه‌تانه له‌ئایه‌ته‌کانی
قورئانی پرله‌حیکمه‌ت و دانایی به ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هۆی) رینموونی و به‌زه‌بین بۆ
چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نوینر به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان به‌پۆزی دواپی هه‌یه ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئەوانه
له‌سه‌ر رینموونین له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه‌ر ئەوان پزگارن ﴿وَمِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی هه‌یه قسه و باسی بیهوده ده‌کری (وه‌ک ئەفسانه
و گۆرائی و موسیقا) ﴿يُخْضِلْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌نه‌زانی خه‌لک له‌پینگای خوا گومرا بکات
﴿وَيَسْخَرُهُمْ هَاهُنَا﴾ وه پینگای خوا ده‌کاته جینگای گالته‌و لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه سزای
پیسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا بِكُم﴾ وه هه‌ر کاتی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینریتسه‌وه
﴿وَأَن مِّنْ مُّسْتَكْبِرٍ﴾ پروو و هه‌رده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره زانییکه‌وه ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾
هه‌روه‌ک نه‌بیستبن، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوینچه‌یدا که‌ری بیی ﴿فَنَبِّئْهُ عَذَابَ آلِيمٍ﴾ ده‌ی
(ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی بده‌ری به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
بینگومان ئەوانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجام داوه ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بۆ ئەوانه
به‌هه‌شتانی په‌رناز و نیعمه‌ت هه‌یه ﴿حَدِيدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه ده‌میتسه‌وه تیی‌دا ئەوه
به‌لینیکی راسته له‌خواوه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر ئەو زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به ﴿خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردووه به‌ی هه‌ج کۆله‌که‌وه ئەستوونیک که‌ئیه
بیینن ﴿وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناوه ﴿أَن يَمِيدَ لَّكُمُ الْبَرْقُ
ثَوًى﴾ ئەوانه‌ی نه‌تانله‌رزینی و نه‌جولنی له‌زیر تاندا ﴿وَبَيْنَ يَدَيْهِمَا جُودَىٰ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌ی زینده‌وه‌ریکی تیدا
بلاو کردۆته‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿فَنَبِّئْنَاهُمَا مِن كُلِّ رَوْحٍ﴾
به‌هۆی ئەو (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوړه‌ی پوه‌ی که‌لک و جوانمان پواندووه ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئەمه (باسکرا) دروست کراوی خوا به ﴿فَأَرْوِي مَا خَلَقْتُ اللَّيْلُ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم
بده‌ن ئەو (بت و په‌رستر اوانه‌ی بینجگه له‌خودان چییان دروست کردووه ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
(هه‌یچیان دروست نه‌کردووه) به‌لکو سه‌ته‌مکاران له‌گومرایی به‌کی ناشکرانان ﴿۱۱﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی دانای و حیکمه‌تماندا به لوقمان ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وبیمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هر که س شوکرانه بڑیری خوا بکات نه‌وه بینگومان شوکرانه بڑیری (بو قازانج و سوودی) خوی ده‌کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ هر که سیش ناسوپاسی کرد بی (زیانی به‌خوانه‌گه‌یاندوه) نه‌وه بینگومان خوا بی نیازی سوپاس کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) باسی نه‌وکانه بکه که لوقمان به‌کوره‌کمی ووت که نامور گاری ده‌کرد ﴿يَبْنِي لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ (ووتی) نه‌ی کوره شیرینه‌کم هاوبه‌ش بو خوا دامه‌نی ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی هاوبه‌ش دانان بو خوا سته‌مینکی زور گوره‌یه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِسْمَاعِيلَ بِرَأْسِهِ﴾ وه‌فهرمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ﴾ دایکی هه‌لی نه‌گری به‌دو و گیانی (پیی لاواز ده‌بی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَصَّلَ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و پرینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌مه‌نی) دو و سالی‌وه ﴿أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِذَلِكَ﴾ (وه‌فهرمانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاس‌گوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ ته‌نها بؤلای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي﴾ وه‌نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌وه‌پری هه‌ولیان دا له‌گه‌لت بؤنه‌وه‌ی شتی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که‌هیچ زانیاری به‌کت پنی نی‌یه نه‌وه گوپرایه‌لییان مه‌که ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاوپرینه‌تی وه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین رینازی که‌سینک بکه‌وه که‌به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بؤلای من ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا پروردا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نها بؤلای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان ﴿فَأَنبَأَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والشان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردوتانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) نه‌ی کوره شیرینه‌کم ﴿إِنَّمَا إِنَّ تِلْكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾ به‌راستی نه‌و (چاکه و تاوانه) نه‌گه‌ر کیتی تو وه‌خه‌ر ته‌له‌یه‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَكُوتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردینکدا یان له‌ناو ناسمانه‌کان یان له‌زه‌وی دا بیت ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامه‌ت دا) ده‌یه‌نی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردبین و ناگاداره ﴿يَبْنِي أَقِيمُ الصَّلَاةَ﴾ نه‌ی کوره شیرینه‌کم نوپز به‌جی بیتنه‌گه‌رانه‌وه‌تی و امر بالمعروف و نه‌عن المنکر ﴿وَفَهْرمان بکه به‌چاکه و پنگری بکه له‌خرابه‌گه‌رانه‌وه‌تی و اصبر علی ما آصابك﴾ هوگر و به‌نارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخوشی به‌ک تو و شت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بینگومان نه‌وه له‌وکاره گه‌ورانیه که خوا پنیوستی کردوه ﴿وَلَا تُصَوِّرْ ذَلِكَ لِلنَّاسِ﴾ روو له‌خه‌لک وه‌رمه‌گیره ﴿وَلَا تَقِمْ فِي الْأَرْضِ مَرَجًا﴾ و به‌که‌شخه و فیزه‌وه مه‌رو به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خوبه‌زل زانینکی شانازی که‌ریخوش ناوی ﴿وَأَقِمْ فِي مَسْجِدِكَ﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوه‌ندی به (نه‌هینواش به‌نه‌په‌له) ﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی ناخوش ترین ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌ره‌ی) گویند ریژه ﴿

﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ سَحَرُكُمْ﴾ نایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا پرستی هیتاوه بؤنان ﴿فَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وه‌ی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ﴾ وه نبعمه‌ته‌کانی پرستووه به‌سهرتاند
 ﴿ظِلْفِرَةً وَنَاطِلَةً﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌ئاده‌می
 موجداه‌له و ده‌مه‌قالتی ده‌کات له‌باره‌ی خواوه ﴿يَتَّبِعُونَ آيَاتَهُ وَلَا يَهْتَدُونَ وَلَا يَكْتَسِبُونَ﴾ به‌بی هیچ زانیاریه‌ک یان
 پرستمونی‌ه‌ک یان کتینیکی روون و ناشکرا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی پنیان بوتری ﴿أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾
 شوین نه‌و (نایینه) بکه‌ون خوا نار دوویه‌تی به‌خواره‌وه ﴿قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا نَجِدُ نَاعِلَةً آيَةً نَّآ﴾ ده‌لین نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه‌شوین نه‌و (نایینه) ده‌که‌وین که باو باپر انمان له‌سهری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه‌گهرچی شه‌یتان بانگیان بکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بؤ سزای ناگری هه‌لگیر ساوی دوزخ ﴿وَمَنْ يُضِلَّهُ فَوَاحِشُهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه‌ر که سیتک به‌راستی رووبکاته‌خوا (ملکه‌چی فدرمانه‌کانی نه‌و بیت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه‌کار بیت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ نه‌وه‌ بنگومان
 ده‌ستی گرتووه به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که به‌کخوا به‌رستی و نایینی پیروزی نیسلا‌مه) ﴿وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ وه‌سهرته‌نجامی هه‌موو کاریک ته‌نها بؤلای خوا به ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ﴾
 کفره‌وه وه‌هه‌ر که س بی برپا بوو بابی برپایی به‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نها بؤلای ئیمه‌به ﴿فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ ته‌مجا هه‌والیان ده‌ده‌ینی به‌وه‌ی کردوویانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی له‌ناو دله‌کاندایه‌ناگاداره ﴿نُعْتِمُهُمْ قَلِيلًا﴾ که‌می ناز
 و نبعمه‌تیان پی ده‌ده‌ین (له‌دونیا‌دا) ﴿ثُمَّ نَضْطِرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌مین که
 برپونه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا نه‌گهر پرسیاریان
 لی بکه‌یت کی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿يَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بنگومان ده‌لین: خوا
 (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: سوپاس بؤ خوا (که‌دان به‌و پرستی به‌دا ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زور به‌یان نازانن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوا به‌نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوا به‌بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ﴾
 مین شجرة‌اقلنر بنگومان نه‌گهر هه‌رچی درخت له‌زه‌وی دایه‌قه‌له‌م و پیتووس بیت ﴿وَالْبَحْرُ مُمَدَّدُهُ﴾
 هه‌موو ده‌ریای زه‌وی بیته‌مره‌که‌ب ﴿مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ حه‌وت ده‌ریای تر دوی نه‌وه‌ی
 (باسکرا) بیت به‌مره‌که‌ب ﴿فَمَا تَقَدُّتْ كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ ووته و زانراوه‌کانی خوا دوابی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌موو تان (له‌سهره‌تاوه) و زیندو کردنه‌وه‌تان ﴿إِلَّا كَتَفَقِيسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه‌ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سیتک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يُولِجُ إِلَيْهِمُ أَنْهَارٌ فِي الْجَنَّاتِ﴾ نایا نه‌تزانیه که به‌پرستی خوا شه و ده‌کات به‌ناو پروردا ﴿وَيُؤْتِيهِمُ فِي الْجَنَّاتِ﴾ وه پرور ده‌کات به‌ناو شه و دا ﴿وَسَحَّرَ الشَّيْطَانُ مَا كَفَرُوا﴾ وه خورو مانگی رام هیتاوه و خستویه‌تیه خزمه‌تیانه‌وه ﴿كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجْلِ مُسَمًّى﴾ همر یه‌که‌یان تائه‌وماویه‌ی (بزیان) دیاری کراوه، ده‌گه‌رین و ده‌سورینه‌وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به‌پرستی خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن خه‌به‌رداره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نه‌مه له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌که بینگومان ته‌نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطِلُ﴾ و به‌پرستی نه‌وه‌ی هاواری لی ده‌که‌ن و ده‌یبه‌رستنن بینجگه له‌و (خوا) به‌تال و نا‌راسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بینگومان همر خوا بلند و گه‌وره‌یه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نایا نه‌تزانیه (نه‌ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفَلَاحَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ که که‌شتیه‌کان به‌چاکه و فه‌زلی خوا ده‌پرون له‌ده‌ریادا ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندئ له‌نیشانه‌کانی خویشان نیشان بدات ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَيْتٌ﴾ چونکه به‌پرستی له‌مه‌دا (که‌باسکرا) چهند به‌لگه‌یه‌ه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه‌موو ئارام گرینکی شوکرانه‌ بزیئر ﴿وَلَا تَعْشِيقُهُمْ قَوْلَ الْظُلَمِ﴾ وه همر کاتنی (له‌ده‌ریادا) شه‌پولینکی وه‌ک هه‌وره‌کان دایان پوشتی ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوقم بوونیان بییت) هاوار له‌خوا ده‌که‌ن، دلسوزانه همر بۆ نه‌و ملکه‌ج ده‌بن ﴿فَلَمَّا تَخَذْتُمُ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ نه‌مجا کاتی (خوا) پرزگاری کردن بۆ ووشتکانی ﴿فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾ نه‌وسا هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندی یه (هه‌ندیکی تریان کافره، وه‌دان نانن به‌چاکه‌ی خوا) ﴿وَمَا يَتَخَذَتِ ابْنَتَا الْأَكْمَلِ خَتَنًا وَكَفُورًا﴾ که‌س نیشانه‌کانی ئیمه ئینکار ناکات جگه له‌په‌یمان شکیتانی ناشوکر و (سه‌له) نه‌بییت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ نه‌ی ئاده‌می خو‌پیاریزن له (توله‌ی) به‌روه‌ر دگارتان ﴿وَأَخْشَوْا يَوْمًا﴾ له‌و پرورده‌ش بترسن ﴿لَا يَخْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ﴾ هیچ باوکی تاوانی روله‌که‌ی هه‌لناگری ﴿وَلَا مَوْلًى وَهُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ روله‌یه‌کیش شتیک له‌تاوانی باوکی هه‌لناگریست ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بینگومان به‌لینسی خوا حقه و راسته ﴿فَلَا تَغُرَّكُمْ أَلْحَايَةُ الدُّنْيَا﴾ که‌واته با‌زیانی دنیا هه‌لتان نه‌خه‌له‌تینن ﴿وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وه با‌شه‌یتانی فریوده‌ر به‌(بیانوی به‌زه‌یی و لی بوردنی) خوا نه‌تان خه‌له‌تینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌پرستی ته‌نها لای خوا به‌زانباری (کاتی هاتنی) پروری دوابی ﴿وَمُزِيلُ الْعُنْتِ﴾ وه همر خوا باران ده‌بارینن ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته‌نها خوا ده‌زانن به‌وه‌ی له‌مندالدانی (دایکان) دایه ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ وه هیچ که‌س نازانی سبه‌ینن (له‌داهاتو‌دا) چی ده‌کات ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّا فِي أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هیچ که‌س نازانیت له چ شوین و زه‌وی یه‌کدا ده‌مرینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به‌پرستی خوا زانا و ناگاداره ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْع﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوینرینه‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی بۆزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ﴾ هیتانه خواره‌وه‌ی ئەم قورئانه هیچ گومانی
تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌یه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ ئایا
(بی‌یاوه‌ره‌کان) ده‌لین: موحه‌مه‌د ﷺ خوی ئەم (قورئانه‌ی) هه‌له‌ستوو و ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه‌خیر
هه‌لی نه‌به‌ستوو) به‌لکو ئەو (قورئانه) راسته له لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه (هاتوو) ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا﴾ بۆ
ئه‌وه‌ی به‌و (قورئانه) بترستی خه‌لکی ﴿مَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له پیش تو هیچ ترستنه‌ریکیان
بۆ نه‌هاتوو ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ به‌لکو پرنموونی وەرگرن ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەوه‌ی له نیوانیاندا به‌دی هیتاوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له
شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوویه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (ئیمانمان
پیشه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَا سَفِيعٌ﴾ بینجگه له‌و (خوا) هیچ پشتیوان و تکا
کارنیکتان نییه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بۆ بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وەرناگرن ﴿يَذَكِّرُ الْأُمَمَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
خوا هه‌موو کاروباره‌کان به‌رپه‌وه‌ده‌بات له ئاسمانه‌وه تازه‌وی (هه‌تا رۆژی دوا‌ی) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ﴾ له پاشان
هه‌موو ئەو کاروباره به‌رز ده‌بیشه‌وه بۆ لای خوی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ له رۆژنیکدا
(له قیامه‌تدا) که‌ئه‌ندازه‌که‌ی هه‌زار ساله له‌و سالانه‌ی ئیوه ده‌یژمیرن ﴿ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ ئەو
(خوا) زانایه به هه‌موو نه‌یتی و ئاشکرایه‌ک ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به ده‌سه‌لات و میهره‌بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ زاتیکه هه‌موو شتیکی به‌جوانترین شێوه دروست کردوو ﴿وَمَا خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
طِينٍ﴾ جا مروفی له سه‌ره‌تاوه له قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ له پاشان
نه‌وه‌ی مروفی له پوخته‌یه له ناوی بنی نرخی و قیزه‌ون دروست کردوو ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ
رُوحِ رَبِّهِ﴾ له پاشان پرنک و پینکی کرد (به‌شێوه‌ی ئاده‌می) و فوی کرد به به‌ریدا له رۆحیک که خوی
دروستی کرد (دانه‌پالی رۆح بۆ لای خوا بۆ پرنه‌وه‌شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾
گوی و چاو و دلی پینه‌خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زور که‌م سوپاسی خوا ده‌که‌ن ﴿وَإِلَّا لَوِ اتَّخَذَ اللَّهُ
دَلِيلًا لِّلنَّاسِ الْآرِضِ﴾ (بنی بر واکان) ده‌لین: ئایا کاتیک (مردین و له‌شمان پزاو) له ناو زه‌ویدا
وون بووین ﴿أَلَمْ تَأْتِ الْخَلْقَ جَدِيدًا﴾ ئایا سه‌ر له‌نوی جارنکی تر دروست ده‌کرینه‌وه (وزیندوو ده‌بینه‌وه)
﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو ئەوان باوه‌ریان نییه به‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگاریان بگه‌ن
(بۆ دادگایی قیامه‌ت) ﴿قُلْ يَتُوقَدُ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكَلِّمُكُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی فریشته‌ی
گیان کیشان که گیان کیشانی ئیوه‌ی پی سپه‌راوه ده‌تان مرینی ﴿ثُمَّ إِنِّي رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بۆ لای
په‌روه‌ردگارتان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرُجَاتُ﴾ نه گهر ده‌بینی کاتیک (له‌قیامت دا) تاوانباران ﴿تَاكْسُرُونَ﴾ و سیه‌ی عنده‌ی ربهم ﴿له‌حوزوری پهر و ورد گاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سه‌ریان داخستووہ ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ (ده‌لین) نه‌ی پهر و ورد گاری نیمه (نه‌وی به‌لینت پی دابوین) دیمان و بیستمان ﴿فَارْجِعْنَا تَعْمَلْ صَالِحًا﴾ ده‌ی بمانگیره‌وه (بزو دونیانا) کرده‌وی چاک بکه‌ین ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ به‌راستی نیمه دلنایین (له‌قیامت) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾ نه‌گهر بمانویستایه رینموونیمان به‌هه‌موو که‌سی ده‌دا ﴿وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ به‌لام به‌لینی من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌یینگومان دوزخ پرده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنو که و ناده‌می به‌تیکرا ﴿فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ که‌واته (سزای دوزخ) بچه‌ژن، چونکه گه‌یشتن به‌م پوزنه‌ان له‌بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَسِيتُكُمْ﴾ به‌راستی نیمه‌ش ئیوه‌مان له‌بیر خومان برده‌وه ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ و سزای به‌رده‌وام بچیژن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌وی ده‌تانکرد (له‌دونیا دا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ نه‌نیا که‌سانی باوهر به‌نایه‌ته‌کانی نیمه‌ده‌هینن ﴿إِذَا دُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾ هه‌ر کاتی به‌و (نایه‌تانه) ناموز گاری بکرین نه‌که‌ون به‌روودا به‌سوزده بردنه‌وه ﴿وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ و به‌پاکی ستایشی پهر و ورد گاریان ده‌که‌ن ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خویان به‌گه‌وره دانانین ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ نه‌نیشتیان دوور نه‌که‌ویته‌وه له‌جینگای خه‌وتنیان (واته: له‌خه‌وه‌له‌ده‌سن بوشه‌و نویژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ هاوار و نزاله‌پهر و ورد گاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا زَقَمُوا يُفْقُونَ﴾ و له‌و پوزی و سامانه‌ی پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س نازانی ﴿مِمَّا أُخِیَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ چی شاراوته‌وه بویان له‌(به‌هشت دا که‌هوی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه‌م پاداشته (ده‌درینه‌وه) به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردوبانه ﴿أَمَّنْ كَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده‌ی نایا که‌سی ئیماندار بووی ﴿كُنْ كَانَ فَاسِقًا﴾ وه‌ک که‌سینکه‌ده‌ر چووی له‌ئیمان (وفاسق بوو بیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ هه‌ر گیز چونیه‌ک نین ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌باوهریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ نه‌وه به‌هشتانیکی پر ریزو خوشیان بوشه‌یه ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌وی که‌ده‌یان کرد ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌فاسق بوون ﴿فَمَا لَهُمْ النَّارُ﴾ نه‌وه جینگایان ناگه‌ر ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ هه‌ر کاتی بیانه‌وی له‌دوزخ ده‌رچن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ دووباره‌ده‌بانگیر نه‌وه ناو دوزخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ و پیمان ده‌وتری بچه‌ژن سزای نه‌و ناگه‌ری ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ که‌ئیه‌باوهرتان پی نه‌ده‌کرد ﴿

﴿وَلَذِيقَتُهُمُ الْعَذَابِ الْأَذَى﴾ و ه به راستی نئمه سزای دونیا یان بی ده چیزین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ جگه له سزای هه ره گه وره (ی دوزخ) ﴿أَعْلَهُمْ رَحْمُونَ﴾ تابگه رینه وه (بئزای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته مکار تره له وه که سه ی به نایه ته کانی بهر وره دگاری ناموز گاری بکریست ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهَا﴾ دوا نه وه پروو وهر گپرت وپشتی نی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ به راستی نئمه توله سیته رین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی نئمه ته وراتمان دا به موسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾ نه مجا گومانته نه بیت (ئه ی موحه ممه د) له گه یشتنت به موسا (یان گومانته نه بیت له گه یشتنی ته ورات به موسا) ﴿وَجَعَلْنَا هُدًى لِّسِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نئمه نه وه (ته وراته) مان کرد به رینموونی که ری به نو ئیسرا ئیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه له ناو نه واند ا پئشه وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینموونی (خه لک) یان ده کرد به فدرمانی نئمه ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ کانی خو یان گرت و به نایه ته کانی نئمه دلنیا بوون (باوه ری به ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم﴾ بینگومان بهر وره دگارت بریار ده دات له نئوان (بهنده کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پروزی قیامه تدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی نه وان تئیدا جیاواز بوون ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ نایا (رینگای راست) پروون نه بو ته وه بویان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِمَّنْ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ که نئمه پیش نه مان زور گهل و نه ته وه مان له ناو بر دو وه ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ نه مان (بی باوه پرانی مه که که) به شوین و خانو وه (ویران کرا وه) کانی نه واند ا هاتوو چو ده که ن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له (تیا چوونی) نه واند ا چهند به لگه ی گه وره هه یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده ی نایا نه وانه (نه و راستیانه) نایستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نابین و نازانن ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که نئمه ناو ده نیرین بئز وه ی ووشکی بی پرووه ک ﴿فَنُخْرِجُ بِهِمْ رِزْقًا﴾ نه مجا به هزی نه وه (ناو وه وه) کشتو کال و گزو گیا ده ر وینین ﴿وَأَكُلُوا مِنْهُ أَلْعَمَهُمْ وَأَلْقُسُهم﴾ که نازه لیان لئی ده له وه ری و خوشیان لئی ده خو ن ﴿أَفَلَا يَصِيرُونَ﴾ ده ی نایا نه وانه نابینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه پرانی مه که که به موسلمانان) ده لئین نه م حو کم و بریار دانی قیامه ته، که ی ده بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر نئوه راستگون ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی پروزی بریار دانی قیامه ت باوه ر هینان سوود نا گه یه نئیت به وانه ی بی باوه ر بوون له دونیادا ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ و مؤله تیشیان بی نادری ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ جا (ئه ی موحه ممه د) پروویان لی وهر گپره و گو ییان مه ده ری ﴿وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ﴾ وه تو چاوه پروانی بکه بینگومان نه وانیش چاوه پروانن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ (به‌رده‌وام) له خوا بترسه ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به گونی کافران و دوپرویه‌کان مه‌که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بینگومان خوا زانای کار به‌جینه ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ وه شوین نه‌وه بکه‌وه که له په‌روه‌ردگار ته‌وه وه‌حیت بؤ‌کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت هدر به‌خوا به‌سته ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به‌سه‌پاریزه‌ر بیت ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوا دای نه‌ناوه بؤ‌هیج بی‌اونک (نا‌ده‌مییه‌ک) ﴿مِن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له نا‌وسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي﴾ وه (خوا) نه‌وه‌هاوسه‌رانه‌تانی نه‌کردوته ﴿تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ دایکتان که (ظهار) یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن (بینیان ده‌لین ئیوه وه‌ک پشتی دایکمان وان بؤ‌ئیمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه‌خوا به‌کوپر کراوه‌کانتانی نه‌کردوته کوپرتان ﴿ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ نه‌وه‌قسه‌ی سه‌ر زاره‌کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش ووتنه‌ی راست ده‌لی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هدر نه‌ویش پرینمونی (خه‌لک) ده‌کات بؤ‌رینگای راست ﴿أَدْعَوْهُمْ لِآبَائِهِمْ﴾ (نه‌وه به‌کوپر کراوانه) به‌ناوی باوکیانه‌وه بانگیان بکه‌ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌راستره به‌لای خواوه ﴿إِن لَّرَ تَقْوًا﴾ نه‌مجا نه‌گهر باوکیان نه‌ناسن (تابه‌ناویانه‌وه بانگیان بکه‌ن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَوَلِيُّكُمْ﴾ نه‌وانه برای ثانینی و دؤ‌ست و خوشه‌ویستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا‌هینکتان له‌سه‌ر نی به‌له‌و (بانگ کردنه‌دا) که به نه‌زانیس گوتبیتان (پیش هاتنی نه‌م نایده‌ته) ﴿وَلَا كُن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به‌لام (گونا‌هبار ده‌بن) نه‌گهر به‌دل و به‌ده‌س نه‌نقه‌ست بیکه‌ن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه‌خوا لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِن نَفْسِهِمْ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ له خودی بر‌واداران بؤ‌خویان له پیشتره ﴿وَأَزْوَاجُهُ وَأُمَّهَاتُهُمْ﴾ خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌ردارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و نه‌وانه‌ی (به‌نه‌سه‌ب) خزمی به‌کترن (نه‌گهر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له‌قورئانی خودا بؤ‌یه‌کتری له پیشترن (میرات له به‌کتر به‌رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له ئیمانداران و کوچه‌ران (که خزم نین) ﴿إِلَّا أَن تَقَعُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا﴾ مه‌گهر خوتان چاکه‌یه‌ک (به‌خشین یا وه‌سیتی) بؤ‌دؤ‌ست و خوشه‌ویستانان بکه‌ن ﴿كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه‌وه‌برپاره له قورئان (یان له لوح المحفوظ دا) نوسراوه ﴿١﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ پیریان بخەرەو) کاتێ که پەیمانمان وەرگرت لە پێغه‌مبەران ﴿وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هەر وەها لە تو و لە نوح و لە ئیبراھیم و لە موسا و لە عیسی کوری مەریەم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا عَلَيْهِمْ﴾ وە لە هەموویان پەیمانی بەهێز و بته‌ومان وەرگرت ﴿يَسْتَلِ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ بۆ ئەوێ (خوا) پرسیار لە راست گۆیان بکات دەر بارە‌ی راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای پڕ نیش و ئازاریشی نامادە کردووە بۆ بێ باوە‌ران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەو کەسانەي کە باوە‌رتان هێناوە ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر لە چاکە و نعیمة‌ی خوا بکە ئەو بە سەرتانەووە ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتێ لە شکرێکی زۆرتان بۆ هات (لە جەنگی خەندە‌قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا﴾ ئەمجا ئیمە بایە کێ بەهێزمان بۆ ناردن ﴿وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ و لە شکرێ (فریشتەش) کە ئێوە نەتان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَازِعَمَلُونَ بِصِيرًا﴾ وە خوا بەوێ ئێوە دەیکەن بینایە ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ مِّنْ أَسْفَلٍ مِّنْكُمْ﴾ کاتێ (بێ باوە‌ران) هێرشیان بۆ هێتان لە سەر ووتانەووە و لە خوار تانەووە (خوار دەووری مەدینەیان گرت) ﴿وَإِذْ رَاغِبَ الْأَبْصَرُ﴾ وە چاوە‌کان ئەبلەق بوون ﴿وَلَمَّا غَشِيَ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ و دلە‌کان (لە ترسا) گە‌یشتبوونە گە‌روو ﴿وَتَنَظَّرُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ و گومانێ جو‌ربە جو‌رتان بە خوا دەبرد ﴿هَٰذَا لِكِ الْإِسْلَامِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ لە وێدا ئیمانداران تاقی کرانەووە ﴿وَلَزِلْوا زَلِيلًا شَدِيدًا﴾ وە پراوە‌شێتران بە‌راوە‌شان دینیکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکە ئەو) کاتێک دوو پروووە‌کان و ئەوانە‌ی لە دڵیاندا نەخووشی هەبوو و وتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خوا و پێغه‌مبەرە‌کە‌ی بینجگە‌ لە تە‌فرە‌دان هێچ بە‌لێتیکیان پێ نە‌داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ وە کاتێ دەستە‌یه‌ لەو (دوو پروووانە) و وتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ ئەي دانیشتوانی مەدینە ئێرە جێی مانەووە‌تان نی یە دە‌ی بگەرێنەووە ﴿وَيَسْتَفِيزُونَ فِيهِمْ النَّبِيَّ﴾ وە کۆمە‌لێ تر لە‌وان مۆلە‌تی گە‌رانەووە لە پێغه‌مبەر ﷺ دە‌خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنَّا يَوْمًا عَوْرَةٌ﴾ دە‌یان ووت: خانووە‌کانمان بێ پارێزەر و پرووت و کە‌لتناوێهە ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ لە کاتێکدا واش نە‌بوو (کە‌دە‌یان ووت) ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ ئەوان تە‌نها مە‌بە‌ستیان هە‌لھاتن بوو (لە جیھاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا﴾ وە ئە‌گەر هێرش بهێترایە‌تە سە‌ریان لە هە‌موو لایە‌کی (مە‌دینە) وە ﴿ثُمَّ سُلِّوا الْفِئْتَةُ لَأَتَوْهَا﴾ ئەمجا داوای کافر بوون و جە‌نگ کردنیان لێ بکرایە (دژ بە‌تو ئەي موحەممەد ﷺ) داواکە‌یان بە‌جێ دە‌هێنا (و بە‌گوێیان دە‌کردن) ﴿وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا لَيْسِيرًا﴾ وە ئە‌م داوایان دوانە‌دە‌خست ماوێهە‌کی کە‌م نە‌بێت ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بێ‌گومان ئە‌وانە‌ لە‌پێش ئە‌م (پرو داو) پە‌یمانیان بە‌ خوا دا‌بوو ﴿لَا يُولُونِ إِلَّا دَبْرًا﴾ کە (لە غە‌زادا) پشت هە‌لناکە‌ن و پ‌اناکە‌ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وە پە‌یمانی درا بە‌ خوا (خواوە‌نە‌کە‌ی) لێ‌رسا و دە‌بێ ﴿١٥﴾

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ به‌دوورپروه‌كان) بلی‌ی هه‌لهاتن سوودتان پئی ناگه‌یه‌نی ﴿لَنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ نه‌گه‌ر له‌مردن یا‌کوشتن هه‌لبین (خوتان بدزنه‌وه) ﴿وَلَا تَأْمَنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا‌له‌و‌کاته‌دا به‌هره‌و خو‌شی ژبانتان پئی نادری ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلی‌ی کییه‌ نه‌و که‌سه‌ی ئیوه‌ له‌خوا‌ده‌پاریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ نه‌گه‌ر خوا‌زیان و خراپه‌ یان به‌زه‌یسی و په‌حمه‌تی بۆ ئیوه‌ بو‌ست ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بی‌جگه‌ له‌خوا‌ بۆ نه‌وان نییه‌ ﴿وَلَا يَنْصُرُوا﴾ هیچ‌ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾ بی‌گومان خوا‌ ده‌زانی به‌و که‌سانه‌تان که‌ناسته‌نگ دروست ده‌کات له‌ریگه‌ی (موسلمانان بۆ جیهاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾ که‌ به‌براده‌ره‌کانیان ده‌لین: وهرن بۆلای ئیمه‌ (وخویان ده‌دزیبه‌وه له‌جیهاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه‌وانه‌ نایه‌ن بۆ جه‌نگ و غه‌زا زور به‌که‌می نه‌بیست ﴿أَشِخَّةَ عَلَيْهِمْ﴾ له‌ناستی ئیوه‌دا (نه‌ی موسلمانان نه‌وانه‌) چروو‌کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ﴾ نه‌مجا‌ کاتیک (به‌هزی جه‌نگه‌وه) ترس و بیم په‌یدا‌بیست ﴿رَأَيْتُمْ يُزْجَوْنَ فِي الْكَفِّ﴾ ده‌یان بینی به‌جوری سه‌یرت ده‌که‌ن (له‌ترسی جه‌نگ) ﴿تَدْرَأُونَ أَغْنِيكُمْ﴾ چاویان به‌م لا‌ولادا ده‌سو‌ری ﴿كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ به‌و‌ینه‌ی که‌سیتک له‌سه‌ره‌ مهر‌گدا‌ بی‌هوشی به‌سه‌ردا‌ بیست ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ﴾ به‌لام‌ کاتی ترسه‌ که‌ رو‌شت و نه‌ما ﴿سَلَفُوكُمْ بِالْأَسْنَةِ جَدَايَ﴾ به‌زمانی تیژ زمانتان لی‌ در‌یژ ده‌که‌ن (وه‌ دا‌وای غه‌نیمه‌تتان لی‌ ده‌که‌ن) ﴿أَشِخَّةَ عَلَى الْفِتْرِ﴾ که‌چی چروو‌ک و ر‌ژدن له‌سه‌ر‌مال و غه‌نیمه‌ت ﴿أَوَلَيْكُمُ لَمْرُؤُومٌ﴾ ئانه‌وانه‌ با‌وه‌ریان نه‌هیتا‌ بو‌و ﴿فَأَخْبِطَ اللَّهُ أَعْمَانَهُمْ﴾ بۆیه‌ خوا‌ کرده‌وه‌یانی پو‌چه‌ل کرده‌وه‌ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌نه‌مه‌ به‌لای خوا‌وه‌ (کارینکی) ئاسانه‌ ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده‌زانی کۆمه‌له‌کان (له‌شکریان هیتا‌بو‌و) نه‌رو‌شتو‌ون ﴿وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر نه‌و کۆمه‌لانه‌ بگه‌رینه‌وه‌ (بو‌سه‌ر مه‌دینه‌) ﴿يُؤْذُوا وَلَوْ أَنَّهُمْ بَادَوْا فِي الْأَحْزَابِ﴾ ئا‌واتیان ده‌خواست که‌ له‌نا‌و (مه‌دینه‌) عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌کان به‌دو‌ور بو‌ونایه‌ (له‌ترسی جه‌نگ) ﴿يَسْتَلُونُ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ﴾ له‌دو‌وره‌وه‌ پرس‌یاریان له‌هه‌والی ئیوه‌ بکر‌دایه‌ ﴿وَلَوْ كُنَّا زُفَرًا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر له‌نا‌و ئیوه‌دا‌ بو‌ونایه‌ ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جه‌نگیان نه‌ده‌کرد زور به‌که‌می نه‌بی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سو‌یند به‌خوا‌ به‌پراستی له‌پیتغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ ﴿أُسْرَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ر‌مه‌شقی و پیتشه‌وایه‌تی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بۆ که‌سیتک به‌هيوای خوا‌و (پادا‌شتی) ر‌وژی دوا‌یسی یه‌ ﴿وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ زور‌یادی خوا‌ده‌کات ﴿وَلَمَّا زَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وه‌کاتی ئیمانداران نه‌و کۆمه‌لانه‌یان دی (له‌شکریان هیتا‌بو‌و بۆ سه‌ر مه‌دینه‌) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان نه‌مه‌ نه‌و به‌لینه‌یه‌ خوا‌ و پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌ئیمه‌یان دا‌بو‌و ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا‌ و پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی پراستیان فره‌مو‌و ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (هاتنی نه‌و هه‌مو‌و هیزه‌ی کوفر) با‌وه‌رداران ته‌نها‌ ئیمان و ملکه‌چیان پئی زیادی کرد ﴿

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له‌ناو باوه‌پراران دا پیاوانیک هه‌ن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له‌گهل
 نه‌و په‌یمان‌ه‌ی که دابریان به‌خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان نه‌زر و به‌لیتی خوی به‌جی هیتاو
 (شه‌هید بوو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ﴾ هه‌ندیکیان چاوه‌روانن (وهیتشاله‌زیاندان) ﴿وَمَا بَدَلُوا أَكْثَرًا﴾ هیچ
 گورانیکیان (له‌به‌لیتی خویان دا) نه‌کردوو ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بو‌نه‌وه‌ی (خوا) پاداشتی
 پرست گویان بداته‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَلِيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه‌سزای دوو پرووه‌کان
 بدات نه‌گه‌ر بیه‌ویت ﴿أَوْ يُتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته‌و به‌یان لی‌گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بینگومان
 خوالییورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قوره‌یش که له‌شکریان
 هیتابوو بو‌سه‌ر مه‌دینه) گه‌پانده‌وه به‌رق و مه‌راقه‌وه (بو‌ولانی خویان) ﴿لَا يَتَّخِذُوا﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له‌ناو بر دنی ئیمانداران) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا ئیمان دارانی
 له‌جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توند و فرشته‌وه کافرانی پرزو بلاو کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَرِيبًا عَنِ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هیزی به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌نی قوره‌یزه) که به‌شتگیری
 نه‌وان (قوره‌یش و غه‌طفان) یان کرد خوی گه‌وره هیتانیه‌خواره‌وه ﴿مِنْ صِيَابِغِهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌ترسی خسته‌ناو دل‌یانه‌وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوژن
 ﴿وَتَأْخِذُونَ فَرِيقًا﴾ وه‌کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرن ﴿وَأُورَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوی
 تیاچوونی نه‌وان خوا) زه‌وی و خانوو سامانی نه‌وانی دا به‌ئیه‌وه ﴿وَأَرْضًا لَّا تَنْظُرُوهَا﴾ هه‌روه‌ها زه‌وی
 به‌کیش که پیشان پیانه‌نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شینکدا به‌توانایه ﴿يَتَّخِذُهَا النَّبِيُّ قُلُوبَهُمْ رِجَالٌ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خیزانه‌کانت بلی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِثْتُمْهَا﴾
 نه‌گه‌ر ئیه‌و زیانی دنیا و رازاوه‌ی نه‌وتان ده‌وی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمْتِعْكُمْ﴾ ده‌ی هه‌مووتان و هرن موته‌تان
 پی‌بده‌م (موته‌پاره و شتومه‌کیکه ده‌دریته‌نافره‌تی ته‌لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ وه‌ته‌لاق‌تان
 بده‌م به‌ته‌لاق‌دانیکی چاک و بی‌زیان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ئیه‌و
 خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پاداشتی پروری دوی تان ده‌وی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وه بینگومان
 خوا ناماده‌ی کردوو بو‌چاکه‌کاران له‌ئیه‌وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه‌وره ﴿بِنِيسَةِ النَّبِيِّ﴾ نه‌ی
 خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ هه‌ر کام له‌ئیه‌و گونا‌هیکی گه‌وره بکات
 ﴿يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو‌دوو به‌رابه‌ر ده‌کرته‌وه به‌دوو قاتی (خه‌لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌نه‌م کاره‌ش بو‌خوا ئاسانه ﴿۵۱﴾

﴿وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ (ته‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هدر کام له‌ئیه له‌سه‌ر گوئرایه‌لی
 خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش بکات ﴿وَتُؤْتِهَا أَجْرَهَا
 مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی پی دده‌بین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ زُفَّاءَ كَرِيمًا﴾ وه پوزیه‌کی چاک و خوشمان بؤ ناماده
 کردووہ (له‌به‌هشت دا) ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ته‌ی ژنانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیه
 وه‌ک هیچ یه‌ک له‌نافره‌تانی دیکه‌نین ﴿إِنْ أَتَيْتُكُمْ﴾ ته‌گهر خوتان بیارین و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته به‌خه‌مزه و نازه‌وه قسه‌مه‌که‌ن (وه‌ک نافره‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿فَيَقْطَعَنَّ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾
 نه‌وه‌کو نه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خوشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾
 (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له‌ماله‌کانی خوتاندا بمیننه‌وه
 ﴿وَلَا تَخْرُجْنَ تِلْكَ الْأَوَّلَ﴾ وه زینت و جوانی خوتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حره‌مدا)
 وه‌کو خۆ ده‌رخستنی ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌قامی یه‌که‌م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
 نویژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَأَطِيعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوئرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌یه‌ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ته‌ی ئال و به‌یتی (پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ) هدر جوړه‌پیس و گوناھینک له‌ئیه دوو ربخانه‌وه ﴿وَيُطَهِّرَ كُتُبَهُمْ﴾ و پاک و خاویتتان
 بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا بَيْنَ يَدَيْكَ﴾ وه بیر بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوئرنیت
 له‌ماله‌کانتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا ووردینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
 به‌راستی پیاوه‌موسلمانان و ئافره‌ته‌موسلمانان کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه‌باوه‌رداره‌کان و
 ئافره‌ته‌باوه‌رداره‌کان ﴿وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِتَاتِ﴾ و پیاوانی همیشه‌گوئرایه‌ل و ئافره‌تانی همیشه‌گوئرایه‌ل
 ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه‌راست گؤکان و ئافره‌ته‌راست گؤکان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
 و پیاوان و ئافره‌تانی خوگر و به‌ئارام ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ وه پیاوانی له‌خوا ترس و ژنانی
 له‌خوا ترس ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی به‌خشنده ﴿وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ﴾
 و پیاوان و ئافره‌تانی پوزوه‌وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و ئافره‌تانی داوین پاک
 ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاوانی که‌زور یادی خوا ده‌که‌ن و ئافره‌تانی که‌زور یادی
 خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی کردووہ بؤ هه‌موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخوشبوون
 و پاداشتی گه‌وره ﴿۝۲۵﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیچ پیاوو ئافره‌تینکی باوه‌ردار نییه ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بریاری هدر کارنکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَبَرُ مِنْ أَمرِهِ﴾ (بویان نی‌یه) که‌سه‌ر پشک بن له‌کاره‌که‌یانداندا ﴿وَمَنْ يَقِصَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌ه‌هر که‌س سه‌ر پیچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ نه‌وه‌به‌راستی گومرا بووه‌به‌گومرا بونینکی ناشکرا ﴿وَإِذَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتیک ده‌تووت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خواو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشتبوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌رده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَوْحَكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خوٚت راگرو و بیه‌یل‌ه‌وه ﴿وَأَنَّى اللَّهُ﴾ وه‌له‌خواو بترسه ﴿وَنُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خوٚتدا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خواو ناشکرای ده‌کات ﴿وَنُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وه‌له‌(قه‌سی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتیکدا خواو شیاوتره‌که‌لنی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا﴾ نه‌مجا کاتی زه‌ید پتو‌یستی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و ته‌لا‌قیدا ﴿رَوَّحْنَاكَهَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ما ره‌کردیت ﴿لِيَكُنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ نا‌ره‌حه‌تی (وتاوانی) نه‌بیت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أَذْعَبًا يَهُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کور کراوه‌کانیانداندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پتو‌یستیان پییان نه‌ماو ته‌لا‌قیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواو (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بۆت) دراوه و براوه‌یه ﴿مَّا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نا‌ره‌حه‌تی (تاوان) ینک له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه ﴿فِي مَافَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خواو بریاری داوه‌بۆی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو سونه‌ت و رینگای (دانراوی) خوابه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبه‌رانی له‌مه‌وپیشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواش بریاریکی براوه‌یه (وده‌بیت جی به‌جی بکرت) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ که‌سانی که‌به‌یامه‌کانی خواو راده‌گه‌یندن ﴿وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌له‌(خوا) ده‌ترسن و بینجگه‌له‌خواو له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خواو به‌سه‌که‌چاودیر و لپه‌رسره‌وه‌بیت ﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﷺ باوکی هیچ به‌ک له‌پیاوه‌کانتان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداروی خواو کونا هه‌مین پیغه‌مبه‌رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْلِي فِي عَالَمِنَا﴾ وه‌خواو به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ردان هه‌تاوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه‌ن ﴿وَسَيُخَوِّذُهُمْ بِكُرَّةٍ وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خواو بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیوارانداندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتیکه به‌زه‌یی خوٚی ده‌رژیننی به‌سه‌رتاندا ﴿وَمَلَكُكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لی‌یوردنتان بۆ ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌ه‌ویه‌وه (خوا) له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌ده‌رتان دیننی به‌ره‌و نو‌رو و پروناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه‌خواو به‌به‌زه‌بیه به‌ئیمانداران ﴿۱۳﴾

﴿يَحْيِيهِمْ قَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ﴾ رۆژنیک باوه‌داران ده‌گه‌نه خزمه‌ت ئەو (خوا) به‌خیر هاتنیان به (ووشه‌ی) سه‌لامه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بۆ ئاماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئەه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ بینگومان ئیمه‌ تو‌مان نار دووه (بۆ خه‌لکی) ﴿مُشَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایه‌ت و مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به‌بانگ‌خواز بۆ (رینگه‌ی) خوا به‌فهرمانی ئەو ﴿وَمِيرَاجًا مُبِيرًا﴾ و چرایه‌کی پرووناک که‌روهه ﴿وَبَشِيرًا الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه مژده‌بده‌ به‌ئیمانداران که‌بینگومان بۆ ئەوان هه‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ به‌هره‌و به‌خششینی که‌وره‌له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَلَا تَطْلِعَنَّ عَلَى الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ گو‌یرایه‌لی کافران و دوو پرووان مه‌که‌ ﴿وَدَعْ أَذُنَهُمْ﴾ گو‌ی مه‌ده‌به‌نازار دانی ئەوان (بۆ تو) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به‌سه‌ که‌پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌باوه‌رتان هه‌تاوه ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی ئافره‌تانی ئیماندارتان ماره‌کرد ﴿فَمَّا طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له‌پاشان له‌پیش ئەوه‌ی به‌چه‌لایان ته‌لاق‌تان دان ﴿فَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَقْتَدُونَهَا﴾ ئەوه‌له‌سه‌ریان نبیه‌بۆ ئیوه‌هیچ عیده‌یه‌که‌هه‌لزمیرن ﴿فَتَتَعَوَّهْنَ وَسَرَّحُوهُنَّ﴾ که‌وانه‌موتعه‌یان (پوشاک و نوێن بۆ دلخۆشییان) بده‌نی و ته‌لایان بده‌ن ﴿سَرَّاحًا جَوِيلًا﴾ به‌ته‌لاق‌دانینیکی جوان و ڕنک و ڕنیک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ﴾ ئەه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ بینگومان ئیمه‌حه‌لالمان کرد بۆ تو ﴿أَزْوَاجًا أَلْفًا تَمُوتُ بِأُجُورُهُنَّ﴾ ئەو هاوسه‌رانه‌ت که‌ماره‌بیت پی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ه‌ائه‌و که‌نیزه‌کانه‌ی که‌خوا ده‌ستی تو‌ی خستن (به‌هۆی زال بوونت به‌سه‌ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتٍ عَمَّكَ وَبَنَاتٍ عَمَّتِكَ﴾ و (بۆمان هه‌لال کردویت) که‌چانی مامت و که‌چانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتٍ خَالَكَ وَبَنَاتٍ خَالَتِكَ﴾ و که‌چانی خالت و که‌چانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ ئەوانه‌ی که‌کو‌چیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَمْرًا مُؤَمَّنًا﴾ و هه‌ت نفس‌ها‌لله‌ی هه‌روه‌ه‌ا ئافره‌تینیکی ئیماندار ته‌گه‌ر خۆی بیه‌خشی به‌پێغه‌مبەر (به‌بی ماره‌بی) ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ته‌گه‌ر پێغه‌مبەر ﷺ و ویستی ماره‌ی بکات ﴿خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه‌مه‌یان) ته‌نیا بۆ تو دروسته‌به‌جیا له‌ئیماندارانی تر ﴿فَدَعَلَمْتَ مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به‌پراستی ئیمه‌ ده‌زانین چیمان پتو‌یست کردووه‌له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فَتِ أَرْوَجِيهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده‌رباره‌ی هاوسه‌رکانیان و که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی هیچ له‌لات زه‌حمه‌ت و گران نه‌بی (که‌شتانینکت به‌جیا له‌موسلمانان بۆ دروسته‌) ﴿وَكُنَّ اللَّهُ عَفْوَ رَاحِمًا﴾ وه خوا لی‌بو‌رده‌ی میهره‌بانه

﴿ثُمَّ جَاءَ مِنْ نِسَاءِ يَثْرِبَ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) سهره‌ی) هه‌ریه‌ کینک له‌خیزانه‌ کانت وویست دوا‌ی بخه
 ﴿وَقُوِيَ إِلَيْكَ مِنَ نِسَاءِ﴾ و هه‌ریه‌ کئی له‌وانت وویست (پیشی بخه‌و) بییه‌ته‌ بۆ لای خۆت ﴿وَمِنْ أَتَغَبَّيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾ وه‌ هه‌ر کامت بویت (بیته‌ لات) له‌وانه‌ی به‌ر که‌نارت کردوون له‌وه‌وپیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ گونا‌هینکت له‌سهر نییه‌ ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ﴾ نه‌و (سه‌رپشک کردنه‌) نزیک‌تره‌ که‌چاوو
 دلیانی پی‌ گه‌ش بیته‌وه‌ ﴿وَلَا يَحْزَنَ﴾ و خه‌فه‌ت نه‌خۆن ﴿وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾ و هه‌موویان
 رازی بن به‌وه‌ی که‌پیت داوون ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه‌ خوا ده‌زانی به‌وه‌ی که‌ له‌دل‌تاندا‌یه
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ وه‌ خوا زانای له‌سهر خویه‌ ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَسَاءُ مِنْ بَعْدُ﴾ دوا‌ی نه‌مانه
 (که‌ هاوسه‌رتن) هیچ نافرته‌تیکت بۆ حه‌ل‌ال نییه‌ ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گو‌ری به‌هاوسه‌رانی تر ﴿وَلَوْ أَغَبَّكَ حُسْنُهُنَّ﴾ هه‌رچه‌نده‌ به‌ جوانیان سه‌رسام بیت (رینک و پنیکیان
 سه‌رنجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌نیزه‌ک بیته‌ خواوه‌نی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ وه‌ خوا به‌سهر هه‌موو شتینکدا‌ چاو‌دیره‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان
 هیتاوه‌ ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾ مه‌چنه‌ ژووره‌وه‌ بۆ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ﴾
 مه‌گه‌ر رینگه‌تان پی‌ بد‌ری بۆ نان خوار دنی‌ک ﴿غَيْرِ نَظَرٍ فِي إِمَائِهِ﴾ پی‌ نه‌وه‌ی چاو‌ه‌روانی پینگه‌یشتنی
 بکه‌ن ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بۆنان خوار دن) نه‌وسا‌ برونه‌ ژووره‌وه‌
 ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُّوا﴾ نه‌مجا‌ نه‌گه‌ر خوار دنه‌ که‌تان خوار د بلا‌وه‌ی لی‌ بکه‌ن ﴿وَلَا مُسْتَفْسِسِينَ لِحَدِيثٍ﴾
 وه‌مه‌میته‌وه‌ بۆ قسه‌ کردن ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ چونکه‌ به‌پراستی نه‌و (مانه‌وه‌تان) ئازاری پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ) ده‌دات ﴿فَيَسْتَفْخِمْ مِنْكُمْ﴾ نه‌ویش شه‌رم ده‌کات لی‌تان (که‌ پی‌ ده‌نگه‌) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَفْخِمُ مِنْ الْحَقِّ﴾
 به‌لام خوا له‌ (ووتنی) هه‌ق شه‌رم ناکات ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾ وه‌ هه‌ر کاتی داوا‌ی شتیکی ناوما‌لتان
 کرد له‌ (هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نه‌وه‌ له‌پشتی به‌رده‌وه‌ لی‌یان داوا‌که‌ن
 ﴿ذَلِكَ أَطْهَرُ لِقَائِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نه‌و (شی‌وه‌ داوا‌ کردنه‌) تان خاوی‌ن تره‌ بۆ دلی ئی‌وه‌و نه‌وانیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ بۆ ئی‌وه‌ دروست نی‌یه‌ ئازاری (دلی) پیغه‌مبه‌ری
 خوا بدنه‌ ﴿وَلَا أَنْ تَكُونُوا أَزْوَاجًا مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ وه‌ هه‌ر گیسز نابی‌ خیزانه‌کانی پاش خوی ماره‌ بکه‌ن
 ﴿إِنْ ذَلِكُمْ﴾ به‌پراستی نه‌و (ئازاردانی دل و ماره‌ کردنه‌) تان ﴿كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به‌لای خواوه‌
 (گونا‌هینکی) زور گه‌وره‌یه‌ ﴿إِنْ تَبَدَّلُوا شِيعًا﴾ نه‌گه‌ر هه‌ر شتی‌ک ئاشکرا بکه‌ن (بی‌لین) ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾
 یا بیشارنه‌وه‌ (له‌ دل‌تاندا‌) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ نه‌وه‌ به‌پراستی خوا زانایه‌ به‌هه‌موو شتی‌ک ﴿

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ﴾ (هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ گونا‌هینکیان له‌سه‌ر نییه ﴿فِيءَ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه‌گه‌ربی حیجاب‌بن) لای باوکیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ﴾ و بر ازاکانیان و خوشکه‌زاکانیان ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ (لای نافرته‌نایی هاودینیان و لای غولام و که‌نیزانی خو‌یان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (له‌خوا بترسن) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (به‌راستی خوا چاودینرو ناگاداره به‌سه‌ر هم‌موو شتیکدا) ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ (به‌راستی خوا و فریشته‌کانی سه‌لاوات ده‌دهن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه) ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (تیوه‌ش سه‌لاوات و سه‌لامی زوری له‌سه‌ر بدن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (به‌راستی که‌سانئ که‌نازاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌دهن) ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (خوا نه‌فرینی لی کردوون له‌دونیا و له‌دوار و ژدا) ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (وه‌سزای ریسواکه‌ری بؤ‌ناماده‌کردون) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (وه‌که‌سانئ که‌نازاری پیاوان و نافرته‌نایی ئیماندار نه‌دهن) ﴿بِغَيْرِ مَا كَسَبُوا﴾ (بی‌نه‌وه‌ی هیچ تاوانینکیان کردیت) ﴿فَقَدْ أَحْصُوا بُرْهَانَهُمْ إِنَّهُمْ مُّكِبِينَ﴾ (نه‌وه‌به‌راستی نه‌وانه‌بوه‌تان و تاوانینکی‌ناشکریان گرتوته‌نه‌ستو) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ﴾ (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿بَلْسَىٰ بِهِ هَاوَسَه‌رَانَتِ﴾ (وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ) و به‌که‌چانت و به‌نافرته‌نایی بر واداران ﴿يُذَرِّبْنَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلَدٍ بَهِيمٍ﴾ (با‌عابا و بالاپوشه‌کانیان بدن به‌سه‌ر خو‌یابندا (خو‌یان و جوانیانی بی‌داپوشن) ﴿ذَٰلِكَ أَذَقْنِي أَنْ يُعْرِفَنَّهُ﴾ (نه‌وه‌نزیک‌تره‌بناسرین (به‌داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذَنُ﴾ (تا به‌هویه‌وه‌نازار نه‌درین) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ (وه‌خوا لی‌خوش‌بوی میهره‌بانه) ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُخَفَّفُونَ﴾ (به‌راستی نه‌گه‌ر کوتایی نه‌هیتن دوو‌رووان) ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ (وه‌که‌سانیک له‌دلیاندا نه‌خوشی هه‌یه) ﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (و پر و پاگه‌نده‌چییه‌کان له‌مه‌دینه‌دا) ﴿لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ﴾ (ئیمه‌تو هان ده‌ده‌ین (به‌جه‌نگ کردن) له‌دزیان) ﴿ثُمَّ لَنُجَاوِرَنَّكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ (پاشان ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌مه‌دینه‌دا) در اوسیت نابن (ده‌ده‌کرین) ﴿مَلْعُونِينَ أَسْمَاقُفُوا﴾ (نه‌وانه) نه‌فرین لیکراون له‌هر کوی به‌ر ده‌ستت که‌وتن) ﴿أُخِذُوا وَقُتِلُوا فَتَرَّيْكَ﴾ (به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشتن ده‌کوژرین) ﴿سُئِّتَ اللَّهُ﴾ (خوا (نه‌وه‌ی کردووه) به‌سوننه‌ت و باو) ﴿فِي الَّذِينَ خَلَاوْا مِنْ قَبْلُ﴾ (له‌ناو که‌سانیک که‌پیشتر بوون) ﴿وَلَنْ نَّجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (هر‌گیز باوو سوننه‌تی خوا گو‌رانی بؤ‌نییه) ﴿

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خه‌لك پرس‌یارت لی ده‌کهن ده‌رباره‌ی (به‌ربابوونی) ر‌وژی دوا‌یی ﴿قُلْ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی زانینی (به‌ربا بوونی) نه‌و ر‌وژه‌ ته‌نها لای خوا‌یه ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ تو‌ چوزانیست ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌یه ر‌وژی دوا‌یی نزیک بیت (به‌لام خه‌لك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خوا‌نه‌فرینی له‌ بی باوه‌ران ک‌ردووہ ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگری هه‌لگیرساوی ب‌و ناماده ک‌ردوون ﴿حَٰكِمِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیندا ده‌میتنه‌وه ﴿لَا يَجِدُونَ وَلَا يَصِيرُوا﴾ هیچ پشتیوان و یاری ده‌ده‌ریکیان نیه ﴿يَوْمَ نُفَلِّقُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ﴾ ر‌وژی که‌ده‌م و چاویان له‌ناگری د‌وژه‌خدا نهم دیو و نه‌و دیو ده‌ک‌ریت ﴿يَقُولُونَ يَكَلِّمُنَا﴾ ده‌لین: خ‌وزگه و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ گو‌یرایه‌لی خوا‌و گو‌یرایه‌لی پیغه‌مبه‌رمان ب‌ک‌ردایه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ وه‌ده‌لی: ئه‌ی به‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا﴾ به‌راستی ئیمه‌به‌گو‌نی سه‌ران و گه‌وره‌کانمان ک‌رد ﴿فَأَصْلَحُوا السَّبِيلَ﴾ ئیر له‌رینگای راست گو‌م‌رایان ک‌ردین ﴿رَبَّنَا أَنفِصْ عَقَبِينَ مِنَ الْعَذَابِ﴾ ئه‌ی به‌روه‌ردگارمان دوو به‌را به‌ر سزایان بده ﴿وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ و به‌ر نه‌فرینی گه‌وره‌ی خ‌وتیان بخه‌یت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى﴾ وه‌ك نه‌و که‌سانه‌مه‌بن که‌ موسایان نازاردا (ت‌ومه‌تیا ب‌و ک‌رد) ﴿فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ جا خوا‌ موسای پاک ک‌رده‌وه له‌وه‌ی ده‌یان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (موسا) لای خوا‌ ر‌یزو پله و بایه‌ی هه‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا‌ ب‌ترسن و پار‌یزکار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی راست و دروست ب‌کهن ﴿يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ ک‌رده‌وه‌کانتان چاك ده‌کات ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وله‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه‌ر که‌س گو‌یرایه‌لی خوا‌و پیغه‌مبه‌ره‌ک‌دی ب‌کات ﴿فَقَدْ قَرَّبْنَا قَوْلًا عَظِيمًا﴾ نه‌وه به‌راستی سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بینگو‌مان ئیمه‌ سه‌پارده‌مان نیشانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکان دا (هه‌لگرتنی نه‌مانه‌تی دینداریمان پیشنیار ک‌رد ب‌ویان) ﴿فَأَيُّنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به‌لام هه‌چیان پازی نه‌بوون که‌هه‌لیگرن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ که‌چی ئاده‌می نه‌و (سه‌پارده‌ی) هه‌لگرت ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ به‌راستی نه‌و (ئاده‌می) ز‌ورسته‌مکار و نه‌زانه ﴿يَعَذِّبُ اللَّهُ الْمُفْسِقِينَ وَالْمُفْسِقِينَ﴾ ب‌و نه‌وه‌ی خوا‌ سزای پیاوان و نافرته‌انی دوو ر‌وو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ وه (سزای) پیاوان و نافرته‌انی هاوه‌ل دانه‌ریش (بدات) ﴿وَيُؤْتِ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌ پیاوان و نافرته‌انی ئیماندار ته‌وبه‌ وه‌رگ‌ریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا‌ لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿۷۷﴾

سوره‌قی ﴿مَكِّيَّۃٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هم‌وو سوپاس و ستایش بۆ خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ که‌هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌نیا مولکی نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ﴾ وه‌له‌دواروژیشدا ستایش هه‌ر بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه‌نه‌و (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وچی لسی ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌چی دیته‌خواره‌وه‌له‌ناسمان ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ وچی بۆ سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه‌خوا میهره‌بانی لیبوره‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بی‌باوه‌پان ووتیان: ﴿لَا تَأْتِيْنَا السَّاعَةُ﴾ پوزی دوا‌ییمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلٰی وَرَبِّیْ لَتَأْتِيَٰنَا كُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (وانیه) سویند به‌په‌روه‌ردگارم نه‌و (قیامه‌ته‌) تان بۆ دی ﴿عَلِیْهِمُ الْعَذَابُ﴾ (خوا) زانای هم‌وو په‌نه‌انه‌کانه ﴿لَا يَنْزِلُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نابی ﴿يُنْفَخُ الدُّرُفُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ﴾ قورسایی گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرُ﴾ وه‌بچو‌ک‌ترو گه‌وره‌تر له‌وه‌نیه ﴿اِلَّا فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ﴾ نیلا له‌کتیبنیکی ناشکراو رووندایه ﴿لَيَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌ی باوه‌پان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌بداته‌وه ﴿اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ه‌یه لیبوردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ﴾ وپاداشت و پوزی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِيْنَ سَعَوْا بِاٰیٰتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌نه‌کری ﴿مُعْجِزٰتٍ﴾ ده‌سته‌پاچه‌ن وه‌یچیان بی‌ناکریت ﴿اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه‌سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَنَرٰی الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ﴾ نه‌وانه‌زانباریان پی‌دراوه‌ده‌زانن ﴿الَّذِيْ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌په‌روه‌ردگارته‌وه‌بۆت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نها نه‌وه‌راسته ﴿وَيَهْدِیْ اِلٰی صِرَاطٍ الْعَزِیْزِ الْحَمِيْدِ﴾ وپرنموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ رینگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یانووت ﴿هٰذَا نَدْلُکُمْ عَلٰی رَجُلٍ﴾ نایا پیاوینک‌تان نیشان بده‌ین ﴿يَنْتَبِهُوْا اِذَا مَرَّ قُسُفٌ كُلُّ مُرَقٍّ﴾ که‌هه‌والتان پی‌ده‌دات کاتیک (مردن و) به‌ته‌واوی پزین و پاره‌پاره‌بوون ﴿اِنَّکُمْ لَفِیْ خَلْقٍ جَدِیْدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌سه‌ر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿۷﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ نایا نهو (پینغه مبه‌ر ﷺ) به‌دهم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یا شیتته ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌وانه‌ی بن باوه‌رن به‌دوا روژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گو مپراییه کی دوور (له‌راستی) دان ﴿۵﴾ ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی نایا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بزو نه‌وی له‌به‌ر دم و له‌پشتیانه‌ویه ﴿مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان و زه‌ویدا ﴿إِنْ تَشَاءُ نَحْنُ قَاهِرٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌مانه‌وی ده‌یان به‌ین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ نُقِطُ عَلَيْهِمْ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ریاندا ﴿كَسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ چهند پارچه‌یه‌ك له‌ناسمان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگو به‌ند هه‌یه ﴿يَكُلُّ عِمْدٌ مُّضِيبٌ﴾ بزو هه‌ر به‌نده‌یه‌ك روو له‌خوا بیست ﴿۶﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌لایه‌ن خومانه‌وه‌فه‌زل و به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشیوو ﴿يَجِبَالُ أَزْجَىٰ مَعَهُ وَالظَّيْرِ﴾ نه‌ی چیا و بالنده‌كان له‌گه‌ل داوود زی‌کرو ته‌سیجاتی خوا بکه‌ن ﴿وَالنَّالِ الْخَدِيدِ﴾ وه‌ناسمان بزو نه‌رم کر دبوو ﴿۷﴾ ﴿إِنْ أَعْمَلَ سَفِهْتِ﴾ (فه‌رمانمان پین کرد) قه‌لغان وزرینی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدْ زَيَّفَ الْأَسْرَفِ﴾ و له‌چینی زریندا بانه‌ندازه‌یی نه‌لقه‌كان وه‌ك به‌ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده‌وی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وی که‌ده‌یکه‌ن بینام ﴿۸﴾ ﴿وَأَسْلَمْنَا نَاصِرًا وَرَأَوُنَا غَدَوْنَاهُمُ﴾ به‌پانیان تانبوه‌رو (با) به‌نه‌ندازه‌ی مانگینک رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّاحُنَا هَاشِمٌ﴾ وه‌ (نیوه‌روان تا) ئیوار انیش به‌نه‌ندازه‌ی مانگینک رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْفُطْرِ﴾ وه‌مسمان بزو تونده‌وه‌ه‌ك کانیو (ده‌روی) ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ندی له‌جنو که‌کانمان پام هیتا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمَن يَزِغْ مَثْهَرُ عَنْ أَمْرِنَا﴾ و نه‌گه‌ر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی ئیمه‌لابدا ﴿نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ سزای ناگری هه‌لگه‌روای پین ده‌چیزین ﴿۹﴾ ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌یمان) هه‌رچی بوو یستایه‌بویان دروست ده‌کرد ﴿مِنَ مَّحَرِّبٍ وَتَمْثِيلٍ﴾ له‌به‌رستگاو په‌یکه‌رو ﴿وَجِقَانٍ كَالْجُرَابِ﴾ چهندین قاپی (نان خواردن) وه‌ك حه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقَدْ وَرَّأَيْكَ﴾ چهند قازان و مهنجه‌لی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾ نه‌ی نالی داوود شوکرانه‌بژی‌ری خوا بکه‌ن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بزو خوا) سوپاسگوزارن ﴿۱۰﴾ ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ نه‌مجا کانتیک سوله‌یمانمان مراند ﴿مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله‌یمانی نیشان (جنو که‌كان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ بینجگه‌له‌خوره‌و موریانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِنْسَائَهُ﴾ که‌دارده‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌یمان خوی دابو و به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ نه‌مجا کاتی (سوله‌یمان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ﴾ بزو جنو که‌كان روون بویه‌وه ﴿أَن لَّوْكَأُوا يَعْلَمُونَ الْعَتَبِ﴾ که‌نه‌گه‌ر غه‌بیان بزانیایه ﴿مَا لَيْسُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له‌و سزا ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ مه گهر بۆ که سئی نهو
 (خوا) ریگه بدات ﴿حَقِّ إِذَا فَتَعَّ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه تا کاتی ترس و بیم له دلی (تکا کاران) لاده بری (به هوی
 ریگه پیدانی شه فاعهت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به به کتر) ده لئین: پهروه ردگار تان چی بریارینکی فهرموو
 ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته راسته که ی فهرموو (که ریگه دانه به تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه ته نهها
 (خوا) به رزو بلندو گهره یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی رُوزیتان ده دات
 له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی خوا (رُوزیمان ده دات) ﴿وَأَنَا أَقْرَبُكُمْ﴾ بینگومان ئیمه یا ئیوه
 (یه کینکمان) ﴿لَعَلِّي هُذًى أَوْ فِ ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له سهر رینمومنین یان له گومراییه کی ناشکراداین ﴿قُلْ
 لَا تَسْتَعْلُونَ عَمَّا أُخْرِجْتُمْ﴾ (بلی) پرسیار تان لی ناکری له تاوانی که ئیمه کردو ومانه ﴿وَلَا تَسْتَلْ عَمَّا
 نَعْمَلُونَ﴾ ئیمه ش پرسیار مان لی ناکری له وه ی ئیوه ده یکه ن ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی پهروه ردگار مان
 ئیمه و ئیوه کُوده کاته وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له پاشان بریار ده دات له نیوانا ماندا به هه ق و راستی
 ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه وه دادوهری زانا ﴿قُلْ أَرَأَيْتِ الَّذِينَ اتَّخَفْتُم بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده ی
 نیشانم دن نه و هاویه شانیه بر دو بو و تاننه ریزی خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانییه به لکو زاتی خوایه
 ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ وه ئیمه
 تۆمان نه نار دوه بۆ هه موو ئاده می به مژده دهر و ترسینهر نه بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ وه ده لئین نه م به لئینی (رُوزی دوا یی) ه
 که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون ﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ بلی به لئینی ئیوه
 رُوزیکه ﴿لَا تَسْتَعْجِلُون عَنَّا سَاعَةً وَلَا تَسْتَفِيدُونَ﴾ نه ساتیک دوا ده که ون لئی و نه پینشیش ده که ون ﴿قُلْ
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بنی باوه ر بوون ووتیان ﴿أَنْ تُؤْمِنُوا بِهِذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه ههر گیز
 باوه ر ناهیتین به م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و به و کتیبانه ش پیش نه م (قورئانه) هاتوون
 ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه ده ت دی کاتی نه و سته مکارانه ﴿مَوْفُوقُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ راده گیرین
 له به رده م (داد گای) پهروه ردگار یاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه و تاوان ناراسته ی به کتر
 ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ لاوازو ژیرده سته کراوان ده لئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به وانه ی خویان
 به گه وره ده زانی (ده سه لاتداره کان) ﴿لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه نه بو ونا یه بینگومان ئیمه
 باوه ر دار ده بووین ﴿﴾

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خویان به‌گه‌وره‌ داده‌نا ده‌لین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَغْنَوْا﴾ به‌وانه‌ی ژیرده‌سته و لاواز کرابوون ﴿اَتَخْنُ صَدَدَكُمْ عَنِ الْهُدَى﴾ نایا ئیمه به‌ر گریمان کردن له‌رینمونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ﴾ دواى نه‌وه بو‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خوتان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَغْنَوْا﴾ ژیر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو به‌زل زان بوون ﴿بَلْ مَكْرَ الْإِنِّلِ وَالنَّهَارِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو بیلانی (ئیه‌وه) به‌شه‌و و به‌رؤژ (چه‌واشه‌ی کردین) ﴿لِإِذْ قَامُوا رَبَّنَا أَنْ تَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فرمانتان پی ده‌داین که بی پروا بین به‌خوا ﴿وَتَجْعَلَ لَهُمْ آيَاتًا﴾ وه‌وینه وهاوبه‌شانی بو دابننن ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾ هم‌مویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَقَارَأُوا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که‌سزای دوزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْمَالُ فِي آغْنَانِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌زنجیرو ته‌وقمان کرده‌گه‌ردنی بیباوه‌ران ﴿هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا توله‌یان لی نه‌سه‌نریت جگه‌له‌سزای نه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ وه‌له‌هیچ شاریکدا پیغه‌مبه‌ری ترسینه‌رمان نه‌ناردووه ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهَا﴾ مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی) ووتوو یانه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِمُ الْغُرُوثَ﴾ به‌راستی ئیمه باوه‌رمان نی یه‌به‌و (ناینه‌ی) ئیه‌وی پی نیردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا كُفْرًا مِّنْ قَبْلُ﴾ وه‌ووتیان ئیمه سامان و مندالمان زورتره (له‌ئیه‌وه) ﴿وَمَا كُنَّا بِمُعْذِيبِينَ﴾ وه‌ئیمه قه‌ت سزانا درینن ﴿قُلْ إِنِّي رَحِيمٌ﴾ بلسی به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌یگریته‌وه بو‌هر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی خه‌لك نازانن ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآيَاتِي﴾ وه‌سامان و مندالتان شتیک نین ﴿تَقْرَبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَى﴾ لای ئیمه پله‌و پایه‌تان نزیک بکه‌نده‌وه ﴿إِلَّا مَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ری هیتابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردی ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَعْدِ﴾ بو‌نه‌وانه پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هیهه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی نه‌و چاكانه‌ی که‌کردو یانه ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفِ أَعْمُوتٌ﴾ نه‌وان له‌کوشکه به‌رزه‌کانی (به‌هه‌شتدا) له‌ئاسایش دان ﴿وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌ولی بو‌چه‌ل کرده‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه ده‌ده‌ن ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته پاچه‌ن و هیچیان پی ناکری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ نه‌وانه له‌سزای دوزه‌خدا ناماده‌کراو ده‌بن ﴿قُلْ إِنِّي رَحِيمٌ﴾ بلسی بیگومان په‌روه‌ردگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی هه‌رکام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بو‌ی ﴿وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ئیه‌وه هه‌ر شتیک بیه‌خشن (له‌پیتاو خوا‌دا) ﴿فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾ نه‌وه خوا جینگه‌ی پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌نه‌و (خوا) چاکترینی رۆزی ده‌رانه ﴿﴾

﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَبَعًا﴾ وه پوژنك (خوا) هه موویان كو ده كاته وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به فرشته كان ده فهرموى ﴿أَهْلُوا لَهُ أَكْثَرُوا يَعْبُدُونَ﴾ نایا نه وانه (له دونیا) ئیوه یان ده بهرست ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (فرشته كان) ده لئین پاك و بیگه ردی بو تو ﴿أَنْتَ وَلِئَامِن دُونِهِمْ﴾ ته نیا تو گه و ره و پشتیوانی ئیمه ی نهك نه وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْآلِهَةَ﴾ بهلكو نه وان جنو كه یان ده بهرست ﴿أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زو ره یان باوه پریان به وان (جنو كه) هه بوو ﴿قَالُوا لِمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا﴾ نه مجا نه مپو ناتوانن هیچ سوودو زیاننك به یه كتری بگه یه نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به سته مكاران ده لئین: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزهخ به چوژن ﴿الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾ نه وه ی ئیوه باوه پریان پی نه بوو ﴿وَلَا تَأْتِيهِمْ﴾ كاتی بخوینرته وه به سه ریاندا ﴿أَنْ يَنْتَظِرُوا﴾ نیشانه پرو نه كانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لئین: نه مه (پینگه مبه ر ﷺ) هیچ نییه جگه له پیاو نك ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا﴾ ده به و ی پریگرتان بكات ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ﴾ له وه ی كه باوو با پیرانتان ده یان بهرست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لئین: نه مه (قورئان) شتیک نییه ﴿إِلَّا أَفَّاكٌ مُّقْتَرِئٌ﴾ بیجگه له درویه کی هه له به ستر او به ناوی خوا وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ وه بیباوه پریان به راستی به (قورئان) یان ده ووت كه بو یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَلْهَاءٌ سَاحِرُونَ﴾ نه مه ته نها جادوو یه کی ناشکرایه ﴿وَمَاءَ آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیتستر چند کتیبیکمان پی نه دابوون كه بیان خویننه وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بومان نه نار دبوون ﴿قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ پیتش تو هیچ پینگه مبه ر نیکی تر سیتنه ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه كه سانی پیتش نه مان (قوریه شبیه كان) باوه پریان به پینگه مبه رانیان نه هیتا ﴿وَمَا بَلَّغُوا عَشَارَ مَاءِ آتَيْنَهُمْ﴾ نه مان (قوریه شبیه) نه گه یشتبوونه ده به کی نه وه ی به وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ نه مجا نه وان باوه پریان به پینگه مبه رانی من نه هیتا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چوژن بوو تو له سه ندنی ئیمه (له وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَعْدِ اللَّهِ﴾ بلی من ته نیا به یهك شت ناموژ گاریتان ده كه م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خُفٍّ﴾ كه دوو دوو، یهك یهك، له بهر خوا هه لسن (و گوپرایه لی فرمانه كانی بن) ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ پاشان بیر بكه نه وه هاوړنكه تان (پینگه مبه ر ﷺ) شیت نییه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ﴾ نه و (پینگه مبه ر ﷺ) ته نیا تر سیتنه ره بو ئیوه ﴿يَنْ يَذَّاقُ عَذَابَ شَدِيدٍ﴾ له پیتش هاتنی سزای سه ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا سَأَلَ كُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ﴾ بلی هه ر كری و پاداشتنیکم لی داوا كرددوون نه وه بو خوژتان ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته نها له سه ر خوا یه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه نه و (خوا) به سه ر هه موو شتیکدا ناگاداره ﴿قُلْ إِنِّي بِقَدْرِ الْحَقِّ﴾ بلی به راستی بهر و ردگارم به توندی هه ق ده دات به سه ر (به تالدا) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ (خوا) زانایه به نهیتی و شار او ه كان ﴿٤٣﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ و به‌تال (نه‌ما) و دروست نابیته و دووباره ناگه‌پریته‌وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ﴾ بلی ته‌گهر من گومرابم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ ته‌وه زیانه‌که‌ی ته‌نیا بۆ خۆمه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه ته‌گهر پریتموونبم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ ته‌وه به‌هوی ته‌و (قورئانه) وه‌یه که‌په‌روه‌ردگارم بۆی ناردووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌پراستی خوا بیسه‌رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ ذُقِرُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ته‌گهر ده‌بینی کاتی (بی باوه‌پان) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ ته‌مجا به‌هیچ جوړی رزگار بوونیان نییه ﴿وَأُخْذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له‌شویتینکی نزیک (دوزه‌خه‌وه) ده‌برین بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا أَمْثَلُ بِهِ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌پان هیتا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنِّي لَهُمُ الشَّائِئُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چۆن (باوه‌پان) ده‌ست ده‌که‌وی له‌شویتینکی دوره‌وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌پراستی ته‌وان له‌دونیا‌دا بی باوه‌پان پنی ﴿وَيَقْدِرُ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌په‌نه‌نیه‌کان ده‌کرد له‌شویتینکی دوره‌وه (که‌دونیا‌یه) ﴿وَجِلَّ بِبَيْنِهِمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریته‌نیوان ته‌وان و ته‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن (که‌پروا هیتان و ته‌وبه‌کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر وه‌کو به‌هاوشیوه‌کانیان کرا له‌پیش ته‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌پراستی ته‌وان له‌گومانینکی دوو دل‌که‌ردان ﴿

سوره‌قی ﴿فَاطِرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌موو ستایش بۆ خوا به‌که‌به‌دی هیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌یه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ كَرُوسًا﴾ فریشته‌کانی کردووه به‌نیراوانیک ﴿أُولَئِكَ أَجْنَحُهُمْ قُفُّوا تِلْكَ وَرُفُّوا﴾ خاوه‌نی (چه‌ند جوړه) بالن : دووان و سیان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هه‌ر چی بیه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌پراستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿مَا يَفْصَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ ذَمِّهِمْ﴾ خوا هه‌ر په‌حمه‌ت و چا که‌یه‌ک بۆ خه‌لک به‌په‌لا بکات و بی‌کانه‌وه ﴿فَلَا تَمْسِكْ لَهُمْ﴾ ئیتر شتیک نیه‌پرینگری لی بکات و بی‌گریته‌وه ﴿وَمَا يُمْسِكُ﴾ وه‌خوا هه‌ر به‌هه‌ریه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا تُرْسِلْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له‌پاش گرتنه‌وه‌ی خوا به‌په‌لا که‌ر و نیره‌ری بۆ نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿يَتْلَاهَا النَّاسُ﴾ ته‌ی خه‌لکینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه‌وه له‌به‌هه‌ری خوا به‌سه‌رتانه‌وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ نایا بینجگه‌له‌خوا دروست که‌رینکی تره‌به‌یه ﴿يَزُفُّونَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ﴾ که‌رؤزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراونکی راست نییه‌بینجگه‌له‌خوا ﴿فَأَنِّي تُوفِّكُونُ﴾ ده‌ی چۆن واروو وه‌رده‌گیرن (له‌یه‌کخوا به‌رستی) ﴿

﴿وَإِنْ يَكْذِبُواكَ﴾ نه‌گهر باوه‌پریان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌پراستی
 پیغه‌مبه‌رانی پیش تو ش باوه‌پریان بی نه‌هینرا ﴿وَالَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هموو کارو باره‌کان ته‌نھا بۆ لای
 خوا ده‌گهریته‌وه ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خوا پراسته ﴿فَلَا تَعْرَظْكُمْ
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با‌ژیانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا يَعْزَظْكُمْ بِاللَّهِ الْعِزُّورُ﴾ وه‌باشه‌یتان به‌(به‌زه‌یی
 و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌پراستی شه‌یتان دوزمنی ئیویه ﴿فَلْيَحْذَرُوا
 عَذَابَ﴾ ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش به‌دوزمنی خوتانی دابننن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌یتان) تاقم
 و کومه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌هاوه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی
 (دوزخ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌واته‌ی بی باوه‌پریون سزای به‌تینیان بۆ هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی باوه‌پریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن
 و پاداشتی گه‌وره‌بان بۆ هه‌یه ﴿أَفَمَن رَّبَّنَا لَمْ يَسْؤَرْ عَمَلِهِ﴾ ده‌ی ئایا که‌سنی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خوی
 بۆ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی ﴿وَهُكَاهُ سَيِّئًا﴾ که‌سینکه‌پنوره‌ی چاکه‌و خرابه‌ی ثابین
 بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه‌به‌پراستی خوا هه‌ر که‌سینکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾
 وه‌هه‌ر که‌سینکی بوی رینمونی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فت خواردن
 له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خوت مه‌فه‌وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعُقُونَ﴾ به‌پراستی خوا به‌وه‌ی که‌نه‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با،ه‌وا) کانی ناردوه‌وه ﴿فَتُفِيرُ مَحَابِلُ﴾ بۆ
 نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌رینن (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌وران) ده‌نیرین
 بۆ سه‌ر و لاتیکی مردوو ﴿فَلْيَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا (بارانی لی ده‌باری و) زه‌وی پیتی زیندوو
 ده‌که‌ینه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندوو کرده‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامه‌تدا)
 هه‌ر به‌و شنیویه ﴿مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ﴾ هه‌ر که‌سنی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌رزی ده‌وی (له‌خوای بوی)
 ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌پراستی هموو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خواجه ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَبِيرُ الْأَطْلَبُ﴾
 ووته‌ی پاک و چاک ته‌نھا بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌رده‌که‌وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه‌(ووته‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کانه‌وه (بۆ لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی که‌پیلانه‌خرابه‌کان
 ده‌گپرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینیان بۆ هه‌یه ﴿وَمَكَرُوا لَكَ هَوِیُّوْرُ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه
 له‌ناو ده‌چی ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ خوا (باوکی) ئیویه له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾
 له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کردوونی به‌چهند
 جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه‌هیچ مینه‌یه‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان نابی و
 سکه‌که‌ی دانانی (نابییت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بییت ﴿وَمَا يَعْمَرُ مِنْ مُّعْتَرٍ﴾ وه‌هیچ ته‌مه‌ن درنژ کراوی
 ته‌مه‌نی درنژ ناگری ﴿وَلَا يُقْصِرُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه‌له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گه‌ر له‌کتیبیک (لوح
 المحفوظ) دانوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌پراستی ته‌م کاره بۆ خوا ناسانه ﴿۱۵﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ نه و دوو (جوره) ده‌ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّزَاتٌ﴾ نه‌مه‌یان سازگار و شیرینه ﴿سَالِحٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنه‌وه‌ی ناسانه و خوشه ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ نه‌وی تریان سویر و تال و تفته ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيفًا﴾ و له‌هه‌ردووکیان گۆشتی ته‌رو تازه ده‌خۆن ﴿وَتَسَخَّرُ جَوْشَجًا﴾ و خشلی (مرواری و سه‌ده‌ف و دوپ له‌ده‌ریا) ده‌رته‌هیتن و ده‌پۆشن، و خۆتانی پی ده‌پازیتنه‌وه ﴿وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِيرَ﴾ و که‌شتی یه‌کان ده‌بینی ناوه‌که له‌ت ده‌که‌ن (کاتی به‌ناویدا ده‌پۆن) ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندی رزق و پۆزی خوا په‌یدا بکه‌ن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌تا ستایشی خوا بکه‌ن (له‌سه‌ر به‌هره‌کانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه‌و ده‌کات به‌ناو پۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و پۆژ ده‌کات به‌ناو شه‌ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه‌خۆرو مانگی رام هیتاوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگی خۆیدا) تا نه‌و ماوه‌یه‌ی بۆی دیاری کراوه ده‌گه‌ریت و ده‌سوپیته‌وه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وه‌یه‌ی خوی په‌روه‌ردگاری ئیوه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ پادشایه‌تی ته‌نها بۆ نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه‌وانه‌ی ئیوه هاواریان لی ده‌که‌ن ببنجگه له‌خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوه‌نی توینکله سپنکه‌ی ناوکی خورمایش نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ﴾ (به‌که‌ن) نه‌گه‌ر نزاو هاواریان لی بکه‌ن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَهُمْ﴾ هاواره‌که‌تان نابیستن ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَنتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و نه‌گه‌ر بیشی بیسن وه‌لامتان ناده‌نه‌وه ﴿وَنَوْمَ الْيَقِينَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ﴾ و له‌پۆزی قیامه‌تیشدا بی باوه‌ر ده‌بن به‌هاوبه‌ش دانانه‌که‌تان (وبه‌دروتان ده‌خه‌نه‌وه) ﴿وَلَا يَتَّبِعُكَ مِنْ خَلْفٍ﴾ وه‌دلنبا به‌که‌س وهك (خوی) ناگادار ناگادارت ناکات (له‌سه‌ر نه‌نجامتان) ﴿يَتَّبِعُهَا النَّاسُ أَشْتَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه هه‌ر ئیوه هه‌زاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ وه‌ته‌نیا خوا به‌بی نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر (خوا) بیه‌وی له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه‌خه‌لکینکی تری تازه ده‌هیتیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه‌نه‌مه‌ش بۆ خوا کارینکی گران نییه ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هه‌ج گونا به‌بارینک گونا ه‌ی که‌سینکی تر هه‌لناگریست ﴿فَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِلْمَتَا﴾ وه‌نه‌گه‌ر بار گران (گونا به‌باری) بانگی که‌سی تر بکات بۆ هه‌لگریستی (باره‌گونا هه‌که‌ی) ﴿لَا يَحْتَمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هه‌ج له‌و (باره‌گونا هه‌) هه‌لناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ هه‌رچه‌نده (داوالی کراوه‌که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُذَرُّ الذِّبْرُ﴾ به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ته‌نها نه‌وانه‌بیدار ده‌که‌یته‌وه ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ که‌به‌په‌نه‌هانی له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژه‌کانیان به‌ریکی به‌جی ده‌هیتن ﴿وَمَنْ تَرَكَ فَإِنَّمَا يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌س خۆی پاك راگری (له‌تاوان) نه‌وه به‌راستی (سوودی) خۆ پاك راگرته‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی ﴿وَالَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گه‌رانه‌وه‌ش ته‌نها بۆ لای خوا به‌

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کوئرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه كن) ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ﴾ و نه سییه‌رو خوړه‌تاو (وهك يه كن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبه‌رن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ﴾ به پراستی خوا (بانگی خوی) ده بیستی‌تی به هدر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا آتَىٰ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) په‌یامه‌که‌ت) بیستی‌تی به‌وانه‌ی له‌گۆره‌کاندان (مردوون) ﴿إِنَّا أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تو ته‌نهما ترسیته‌ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان نیمه‌تومان به (نایی) پراسته‌وه ناردووه مژده‌ده‌ر و ترسیته‌ر بیت ﴿وَلَا مَن أَمَّةٍ إِلَّا خَلَّافُهَا نَذِيرٌ﴾ هر گهل و نوممه‌تیک (پینگه‌مبه‌رنکی) ترسیته‌ری تیدا هاتووه ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ وه نه‌گه‌ر باوهرت پی نه‌هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ته‌وه بینگومان له‌پیش ته‌وانیشه‌وه که‌سانیک باوهریان نه‌هیتا (به پینگه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پینگه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌لایان به‌موعجیزه‌کان ﴿وَبِالْزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْأُنِيرِ﴾ و په‌راوو کتیبه‌ پروون که‌ره‌وه‌کانه‌وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان ته‌وانه‌یان بی باوهر بوون قارم لی‌گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چوون بوو توله‌سه‌ندن‌ی نیمه‌ (له‌وان) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا نه‌تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ﴾ که به‌پراستی خوا له‌تاسمانه‌وه بارانی باراندووه، ته‌مجا به‌و بارانه‌ هه‌موو جوړه‌میوه‌به‌کمان پرواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که‌شیوه‌ و په‌نگه‌کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ﴾ و له‌جیاکاندا چهند پینگا هدیّه ﴿بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که‌په‌نگیان سپی و سوره‌ (سپی و سوره‌کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَابٍ سُوْدٌ﴾ و هه‌شیانه‌ په‌شیکی توخه ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ وَالْأَنْعَامِ﴾ وه له‌ناده‌می و زینده‌وه‌رو نازله‌ل و مال‌تیشدا ﴿مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ﴾ په‌نگی جوړاو جوړ هدیّه به‌وینه‌ی جیاوازی میوه‌هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به‌پراستی له‌ناو به‌نده‌کانی خودا، ته‌نهما زانایان (وهك پئویست) له‌خوا ده‌ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بینگومان خوا زالی بالاده‌ستی لیبوره‌دیّه. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ كَسَبَ اللَّهُ﴾ به‌پراستی ته‌وانه‌ی که‌کتیبی خوا ده‌خویننه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به‌چاکی نوئریان به‌جی هیتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له‌وه‌ی که‌پیمان داوون به‌نه‌یتی و ناشکرا ده‌به‌خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءَ لَّن تَبُورَ﴾ چاوه‌پروانی بازرگانیه‌کن هه‌رگیز زهره‌ر ناکات ﴿لِيُؤْفِكَهُمْ أَجُورَهُمْ﴾ بو ته‌وه‌ی (خوا) به‌تیر و ته‌واوی پاداشتیان بداته‌وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له‌فه‌زل و به‌هره‌ی خوی زیاتریشیان پی‌بدات ﴿إِنَّهُ رَعُوفٌ شَكُورٌ﴾ به‌پراستی خوا لیبوره‌دی سوپاس وهر‌گره

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه ته‌وه‌ی له‌قورئاندا نیگامان کردوه بۆ تۆ ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌ر ته‌وه‌ راسته‌و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْبَادُوهٗ لَٰ خَيْرٌ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادارو بینایه ﴿لَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ الَّذِي﴾ له‌باشان ته‌م قورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌بنده‌کانماندا هه‌لمان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ ظَلَمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ ته‌مجا هه‌ندیکیان سته‌مکارن له‌خودی خویان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ه‌ندیکیان مام ناوه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ ابْتُئِنَّا﴾ وه‌ه‌ندیکی تریان به‌فرمانی خواپیشکه‌و توون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌وه ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ته‌م (قورئان پیدانه) له‌خویدا به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ ته‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هه‌شتانیک که جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی ئالتونی و مرواری ده‌پازیرنه‌وه ﴿وَلِبَاسُهَا مِنْهَا خَيْرٌ﴾ وه‌وشاکیشیان تیندا ناو‌ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه ته‌وان ده‌لین: هه‌موو سوپاس بۆ ته‌و خوا به ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لابر دین و نه‌به‌یشت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارمان لی‌بورده‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامِ مِن قَبْلِهِ﴾ ته‌و (خوا به) که به‌چاکه‌و به‌هره‌ی خوی نیشته‌جینی کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَّ فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَّ فِيهَا الْغُوبُ﴾ وه‌هیچ ته‌رك و زه‌حمه‌تیکمان دووچار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزخ بۆ ته‌وانه‌یه‌بی باوه‌ر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَ مَوْتُوا﴾ به‌باری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِنَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دوزخ) یان لی سووک ناکری ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ نا به‌و جو‌ره‌توله ته‌سه‌نین له‌هه‌موو بی باوه‌رینک ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه ته‌وانه له‌دوزخدا هاوار ده‌که‌ن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا تَعْمَلْ صَالِحًا﴾ ده‌لین ته‌ی په‌روه‌ردگارمان (له‌دوزخ) ده‌رمان به‌ینه‌تا کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دونیا دا) ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) نایا ته‌مه‌نمان دریز نه‌کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ﴾ ته‌وه‌نده‌ی ته‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه‌ تیایدا بیر بکاته‌وه ﴿وَحَٰجَةُ الْوَالِدِ﴾ وه ترسیته‌رتان بۆ نه‌هات ﴿فَذُوقُوا أَلَمَ الْإِظْلَامِ مِن نَّصِيرٍ﴾ ده‌ی (ته‌و سزا) به‌چه‌ژن چونکه هه‌یج یاریده‌ده‌رینک بۆ (بی باوه‌ره) سته‌مکاره‌کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌یتی ئاسمانه‌کان وزه‌وه‌ی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بینگومان خوا به‌نه‌یتی دلان ناگاداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ﴾ هەر ئەو زاتە ئێوەی کردە جێنشین (ی پێشوان) لەزەویدا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْلَیْهِ كُفْرًا﴾ ئەوسا هەر کەس بێ باوەربێ ئەو (تۆلە) بێ باوەرپێه کە ی هەر بۆ خۆیه‌تی
 ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بێ باوەری کافران هیچیان بۆ زیاد ناکات لای پەرورەدگاریان
 ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگە لەخەشم و پقی زۆر ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وە بێ باوەرپێ کافران هیچیان
 بۆ زیاد ناکات بێجگە لەزەرەرمەندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) بێسێ هەوالم بەدەنی
 ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو هاوبەشەنە ی لەجیاتی خوا دەتانپەرستن (هاوارتان لێ دەکردن)
 ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بەدەن لەزەویدا چیان دروست کردووە؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان
 لەبەدی هێتانی ئاسمانە کاندای بەشداری (خوا) یان کردووە؟ ﴿أَمْ أَنَاءَتِمْ أَنْ تَعْلَمُوا﴾ یا کتیبیکمان بێ داوون
 ﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ﴾ جا بەلگەیان لەو کتیبەدا هەیە (کەبته‌کان هاوبەشی خوان) ﴿بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نەخیر وانییه) بەلکو ستمکاران هیچ بەلێتێک بەیە کتری نادنە جگە لەفریودان
 و (هەلخەلە تاندن) نەبیست ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بەپراستی خوا ئاسمانەکان و زەوی
 راگیر دەکات ﴿أَنْ تَزُولَا﴾ بۆ ئەوێ لەپەرەوی خۆیان لاندەدەن ﴿وَلَيْنَ زَالَا﴾ بەپراستی ئەگەر لەپەرەوی
 (خۆیان) لابەدەن ﴿إِنْ أَمْسَكْتُمَا مِنْ لَدُنِّهِ يَعْدَنُ﴾ کێ هەیه جگە خوا رایان بگریست ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾
 بێگومان ئەو (خوا) لەسەر خۆ و لیبوردهیه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْسِنَتِهِمْ﴾ (بت پەرستان) بەسویندی
 هەره‌گەرەیان سویندیان دەخوارد بەخوا ﴿لَئِنْ جَاءَ نَذِيرٌ﴾ (دەیان ووت) ئەگەر پێغه‌مبەرێکی
 تر سێنەریان بۆ بیست ﴿لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ بەپراستی ئەوان لەهەر یەك لە ئوممەتانی تر
 پێنموان تر دەبن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ ئەمجا کاتی پێغه‌مبەری تر سێنەریان بۆ هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾
 زیاتر دوور کەوتنەو (لەریگە ی پراست) ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لەبەر خۆ بەزل زانی لەزەویدا
 ﴿وَمَكَّرَ السَّيِّئُ﴾ و فیل و بیلانی خراپ کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وە فیل و بیلانی خراپ
 تەنیا زیان بەخواوەنە کە ی دەگەیه‌نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّمَاءَ الْأُولَىٰ﴾ دە ی کەواتە ئەوان جگە لەچارەنووسی
 پێشینان چاوەروانی شتیکی تر دەکەن؟ ﴿فَلَنْ نَجْعَلَ لُتَّىٰ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾ چونکە باوی خوا هەر گیز گۆرانی بۆ
 نییه ﴿وَلَنْ نَجْعَلَ لُتَّىٰ اللَّهُ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بۆ نییه ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئەوان بەزەویدا
 نەگەراون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سەیر بکەن سەر ئەنجام گەلانی پێش خۆیان چۆن
 بوووە ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ کە ئەوان لەمان بەهێزتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیکی
 ناتوانی لەدەستی خوا دەرچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نە لەئاسمانەکان و نە لەزەویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ
 عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ بەپراستی خوا زانا و بەدەسلات و بەتوانایه

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وە ئەگەر خوا قار بگرنی لەخەلکی (تۆلەیان لی بسەنی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ لەبەر ئەو (خراپانە‌ی) کردویانە ﴿مَاتَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبَةٍ﴾ هیچ گیاندارنکی بەسەر زەویە وە نەدەهێشت ﴿وَلَوْ كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بەلام (خوا) مۆلەتی ئەوان دەدات تا ماوە‌ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئەمجا کاتی ماوە‌کەیان (کۆتایی) هات (دەیان مرتئی) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ يَبْصِيرًا﴾ جا بینگومان خوا بە بەندەکانی ئاگادارو بینایە ﴿١٥﴾

سوره‌قی ﴿يَسَّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوا‌ی بەخشندە‌ی میهرەبان

﴿يَسَّ﴾ بە (یا، سین) دەخوێنرێتە وە خوا زاناترە بەماناکە‌ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سوره‌تی (البقرة) بکە ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سوێند بە قورئانی پڕ لەدانیی ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ بەراستی تۆ (ئە‌ی موحەممەد ﷺ) لە پێغه‌مبەرائی خوا‌ی ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ لەسەر رێبازی راستی ﴿نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابەزێراوە لەلایەن خوا‌ی زالی بالادەستی میهرەبانە وە ﴿إِنْ نَذِرْ قَوْمًا مَّا أَتٰذِرُهُ أَبَآوَهُمْ﴾ بۆ ئەو‌ی گەلنی بترسیتی (لەسزا) کە باوو باپیرانیان نەترسێتربوون ﴿فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بۆیە ئەوان بێ ئاگا بوون ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سوێند بەخوا بەراستی بەلێتی خوا چەسپاو هاتە دی لەسەر زۆریەیان ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکە ئەوان باوەر ناهێن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْعَمِهِمْ أَغْلَاقًا﴾ (وەک کەسانێ وان کە) تەوقمان کردبێتە گەردنیان ﴿فَبَيَّ إِلَى الْأَذْقَانِ﴾ جائەو (تەوقانە) تا چەناکەیان هاتبێ (گەردنیانی بەتەواوی گرتبێتە وە) ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾ ئەمجا سەریان بەرز کرابێتە وە (نەتوانن بۆ خوارو ئەم لاو لا بیجولێن) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وە بەر بەستمان لەبەر دەم و پشتیانە وە داناوو ﴿فَأَعْيَنَّا لَهُمْ فِتْنَةً لَا يَبْصُرُونَ﴾ پەردەشمان داووە بەسەر چاویان دا بۆیە ئەوان (پراستی) نابینن ﴿وَسَوَّاهُ عَلَيْهِمْ آندَرَهُمْ لَمْ تُذِرْهُمْ﴾ وە بۆ ئەوان یە کسانە چ بیان ترسیتیت یان نەیان ترسیتیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوەر ناهێن ﴿إِنَّمَا تُذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تۆ تەنها کەسێک دەترسیتیت کە شوێن قورئان دەکەویت ﴿وَخِشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ لەپەنهانیشتدا لە خوا‌ی میهرەبان دەترسن ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ بەهۆی (ئەو شوێن کەوتن و ترسانە وە) مژدە‌ی بدەری بەلیخۆشبوونی (گوناهەکانی) و پاداشتی چاکی (بەهەشت) ﴿إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ عَمَّا يُكْفَرُونَ﴾ بەراستی هەر ئێمە مردوو و زیندوو دەکەینە وە ﴿وَنَكُتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ﴾ وە هەرچی پێشتر کردویانە و شوێنەواری پاش خۆشیان دەنوسین ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وە هەموو شتێکمان لە پەرەوانیکی پروون و ئاشکرا دا ژماردوو و نووسیوو (لوح المحفوظ) ﴿١٦﴾

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (تهی موحه‌ممه د ﷺ) نموونه‌یان بۆ بیته‌ره‌وه به‌خه‌لکی شاری (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتئ که پیغه‌مبه‌رانیان بۆ هات ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ کاتئ دوو (پیغه‌مبه‌ر) مان نارد بۆ ناویان باوه‌ریان پیته‌کردن ﴿فَعَزَّزْنَا بِالشَّيْطَانِ﴾ ته‌مجا به (ناردنی پیغه‌مبه‌ری) سنیهم به‌هیزمان کردن (وپیشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ﴾ جا (هه‌موویان) ووتیان بینگومان ئیمه‌نیر دراوین بۆ سهر ئیوه ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان ئیوه هه‌ر ئاده‌میه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره‌بان هیچ شتیکی (له‌نیگا) نه‌ناردوته خواره‌وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبُونَ﴾ ئیوه ته‌نها دروژن و درو ده‌که‌ن ﴿قَالُوا رَبَّنَا بَعْلَمَ إِنَّا إِلَهُكُمْ لَمُرْسَلُونَ﴾ (پیغه‌مبه‌ره‌کان) ووتیان په‌روه‌ردگار مان ده‌زانی به‌راستی ئیمه‌ (به‌پیغه‌مبه‌ریتی) نیر دراوین بۆ سهر ئیوه ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ و ئیمه ته‌نها گه‌یاندنی (ناینه‌که) مان له‌سه‌ره به‌روونی ﴿قَالُوا إِنَّا فَطَّرْنَا أَبْرَارًا﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان بینگومان ئیمه به‌هوی ئیوه‌وه دووچاری شوومی و به‌دبختی بووین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ﴾ سویند به‌خوا ته‌گه‌ر واز نه‌هینن (له‌و کاره‌تان) به‌رد بارانتان ده‌که‌ین ﴿وَلَنَمَسَّنَّكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ و به‌راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه دووچاری سزایه‌کی پر ئیش و نازار ده‌ین ﴿قَالُوا أَطَّلَعْنَاكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ﴾ (پیغه‌مبه‌ره‌کان) ووتیان شوومی ئیوه به‌خوتانه‌وه‌یه چونکه ئیوه ته‌گه‌ر ناموژگاری بکرین (هه‌ست به‌شوومی ده‌که‌ن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئیوه گه‌لنکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعَى﴾ وه‌له‌و په‌ری شاره‌که‌وه پیاوینک به‌په‌له‌هات ﴿قَالَ يَنْقُومُ آلُكُمْ الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتئ ته‌ی گه‌له‌که‌م شوین ته‌م پیغه‌مبه‌رانه‌ بکه‌ون ﴿أَتَسْمِعُونَ لِمَنْ لَا يَسْمَعُ كُمْ أَعْرَابًا﴾ شوین که‌سانی بکه‌ون داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لی‌ناکه‌ن ﴿وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ که‌خوشتان پینموونی کراون ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه‌من بۆچی زانی نه‌په‌رستم که‌منی به‌دی هیناوه ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر بۆ لای ته‌وه ده‌گه‌رینه‌وه ﴿أَفَتُخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ نایا بینجگه‌له‌و (خوا) په‌رستر اوینک بۆ خوم پریار بده‌م ﴿إِنْ يُرِيدَنَّ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ﴾ ته‌گه‌ر خوای میهره‌بان زیانی بۆ من بوی ﴿لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکای ته‌وان هیچ سوودنک به‌من ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا يُنْقِذُون﴾ و (له‌سزای خوا) رزگارم ناکه‌ن ﴿إِنِّي إِذْ لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بینگومان من (ته‌گه‌ر هاوبه‌ش دابنیم) ته‌و کاته‌له‌گو مرایه‌کی زور ناشکر ادام ﴿إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ﴾ به‌راستی من باوه‌رم هینا به‌په‌روه‌ردگارتان و ده‌ئیوه‌ش گوینان لینی ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (ته‌م پیاوه‌یان شه‌هید کرد) پنی ووترا: برۆره به‌هه‌شته‌وه ﴿قَالَ يَكَلِّتُ قَوْمِي يَعْامُونَ﴾ (ته‌و پیاوه‌ش) ووتئ خوژگه‌گه‌له‌که‌م بیانزانیابه ﴿يَمَآغَرِلِي رَبِّي﴾ به‌ته‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارم لینم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وه‌بردمیه‌ریزی ریز گیراوانه‌وه ﴿

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و ه ل ه د و ای ت ه و ن ه م ا ن ن ا ر د ه خ و ا ر ه و ه ب و س ه ر گ ه ل ه ک ه ی ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ه ی چ ل ه ش ک ر ی ک ل ه ت ا س م ا ن ه و ه ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ و ت ی م ه د ا ب ه ز ی ت ه ر ن ه ب و ی ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صِحَاحٌ وَحِيدَةً﴾ (ه و ی ت ی ا چ و ن ی ا ن) ت ه ن ی ا ش ر ی خ ه ی ک ی ب ه ه ی ز ب و و ﴿فَإِذَا هُمْ خُلِدُوا﴾ ج ا ک ت و پ ر ت ه و ا ن ه ه م و و ج و ل ه ی ا ن ن ه م ا و م ر د ن ﴿يَنْحَسِرُونَ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ﴾ ن ا ی پ ه ش ی م ا ن ی و د ا خ ی س ه خ ت ب و ت ه و ب ه ن د ا ن ه ی (ک ه ب ی ب ا و ه ر ن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ه ه ر پ ی ت غ ه م ب ه ر ی ک ی ا ن ب و ب ه ا ت ا ی ه ت ه ن ی ا گ ا ل ت ه ی ا ن پ ی د ه ک ر د (و ه ی چ ت ر) ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ن ا ی ا ن ه ی ا ن ز ا ن ی و ه ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ل ه پ ی ش ت ه و ا ن د ا چ ه ن د گ ه ل ی (ت ا و ا ن ب ا ر) م ا ن ل ه ن ا و ب ر د و و ه ﴿أَنَّهُمُ الْيَهُودَ لَا يَرْجِعُونَ﴾ ک ه ب ی ن گ و م ا ن ن ا گ ه ر ی ت ه و ه ب و ل ا ی ت ه م ا ن ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ه ه ر ه ه م و و (ل ه ن ا و ب ر ا و ا ن) ک و د ه ک ر ی ت ه و ه ل ا ی ت ی م ه (و ل ه ق ی ا م ه ت د ا) ن ا م ا د ه د ه ک ر ی ن ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطٌ﴾ و ه ن ی ش ا ن ه و ب ه ل گ ه ی ه ک ب و ت ه و ا ن، ت ه م ز ه و ی ب ه م ر د و و ی ه ﴿أَخْيَيْنَاهَا﴾ ک ه ز ی ن د و و م ا ن ک ر د ه و ه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و د ا ن ه و ی ل ه م ا ن ل ی د ه ر ه ی ت ا (ل ی ر و ا ن د) ک ه ل ی ن ی د ه خ و ن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ و ه ل ه و (ز ه و ی ب ه) د ا چ ه ن د ب ا خ ل ه خ و ر م ا و ت ر ی م ا ن ب ه د ی ه ی ت ا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چ ه ن د ک ا ن ی ا و م ا ن ت ی ا د ا ه ل ق و ل ا ن د و ه ﴿يَأْتِيكُمُ اللَّيْلُ مِنْ تُرُوبٍ وَمَا عَمَلَتُمُ اللَّيْلُ بِأَيِّدِيهِمْ﴾ ب و ت ه و ی ل ه ب ه ر و ب و و م ه ک ا ن ی ب خ و ن ک ه د ه س ت ی ت ه و ا ن ب ه ر ه م ی ن ه ه ی ت ا و ه ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ د ه ی ت ا ی ا س و پ ا س ی خ و ا ن ا ک ه ن ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پ ا ک و ی ن گ ه ر د ه ز ا ت ی ک ک ه ه ه م و و ج و و ت ه ک ا ن ی (ن ی ر و م ی) د ر و س ت ک ر د و و ه ﴿وَمِمَّا شِئْتِ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ ل ه و ی ک ه ز ه و ی د ه ی ر و ی ت ی و ل ه (ن ا د ه م ی) خ و ی ا ن ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و ل ه و ش ت ا ن ه ش ک ه ن ا ی ز ا ن ن ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطٌ﴾ ش ه و ی ش ب ه ل گ ه و ن ی ش ا ن ه ی ه ب و ت ه و ا ن ک ه ت ی م ه ر و ز ی ل ی د ه ر د ه ه ی ت ی ن ﴿فَإِذَا هُمْ مُقْلَبُونَ﴾ ت ه م ج ا ل ه ن ا ک ا و د ا ت ا ر ی ک ی ه ه م و ی ا ن د ه گ ر ی ت ه و ه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خ و ر ی ش ب ه ر ه و ب ن ک ه ی خ و ی (ل ه گ ه ر ا ن د ا ی ه و) د ه ر و ا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ت ه و ه ب ر ی ا ر د ر ا و ی (خ و ا ی) ز ا ل ی ب ا ل ا د ه س ت ی ز ا ن ا ی ه ﴿وَالْقَمَرُ قَدَرْتَهُ مَتَازِلًا﴾ و ه ب و م ا ن گ ی ش چ ه ن د ق و ن ا غ ی ک م ا ن د ا ن ا و ه ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (د و ا ی ت ه و ا و ک ر د ن ی ق و ن ا غ ه ک ا ن ی) ه ه ت ا و ه ک و پ ه ل ی د ا ر خ و ر م ا ی ک و ن ی (و ش ک ب و و ی) ل ی د ی ت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خ و ر ب و ی ن ی ه (ن ا ت و ا ن ی) ب گ ا ت ب ه م ا ن گ ﴿وَلَا الْيَلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و ش ه و ی ش ن ا ت و ا ن ی پ ی ش ک ه و ی ل ه ر و ز ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و ه ه ر ی ه ک ه ی ا ن (خ و ر و م ا ن گ) ل ه خ و ل گ ه ی ه ک د ا م ه ل ه د ه ک ه ن و د ه س و ر ی ت ه و ه ﴿

﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ﴾ و به لگه به کی ناشکرای تر بُو نه وان نه مه به ﴿أَلَمْ نَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَنْفُسِ الْآيَةَ الْمَشْهُونَ﴾ که بیگومان
 نیمه نه وه کانی نه وانمان له که شستی پر کراو (له خویان و کدل و په لیان) دا هه لگرتو وه ﴿وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ وه به وینه‌ی که شستی شتانیکی تریشمان بُو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَإِنْ
 نَشَاءُ نَمُوتُهُمْ﴾ وه نه گهر بمانه وی نو قمیان ده که بن ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُعْذَرُونَ﴾ جا هیچ که س نایه ت
 به هاواریانه وه و پر گاریش ناکرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه گهر به زه بی
 نیمه (پر گاریان بکات) و تا کانی دیار کراو بیان رُتینین ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک پینان بوتری ت
 ﴿أَنْقُضُوا مَا بَيْنَ آيِدَيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خوتان پاریزن (له و سزای که) له به رده متان دایه و له وهش له پشتانه وه به
 (له پوژی دوا سی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تاره حمتان پی بکری ﴿وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 وه هه ر به لگه و نایه تینکیان له نایه ته کانی په روه رد گاریان بُو بیت ﴿إِلَّا كَذِبًا وَمَعَرِضِينَ﴾ نه وان هه ر
 پرو و هه رده گیرن له و (نایه تانه) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفَعُوا أَمْثَارَ زَكَاةِكُمْ اللَّهُ﴾ وه هه ر کاتی پینان بوتری له وه ی
 خوا پی داوون بیه خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی پی باوهر سوون ده لنین به وانه ی نیمانیان
 هینا بوو ﴿أَنْظِعُمْ مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَنْظِعَهُ﴾ نایا خواردن بده بن به که سی نه گهر خوا بیو ویستایه خواردنی
 پی ده دا ﴿إِنْ أَشَاءَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ نیمه نه نه ها له گومر ایبه کی ناشکرا دان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ وه ده لنین نه مه به لینه که ی دیت نه گهر نیمه راست گون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 نه مانه چاوهر وانی هیچ ناکه ن مه گهر شریخه و ده نگینکی به هیز (فوو کردن به که پر نه ادا) بیانگری ت
 ﴿وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ له کاتیکدا له نیو خویاندا ده مه قالی ده که ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ نه و سا ناتوانن هیچ وه سیبتیک بکه ن یان بگه رینه وه لای که س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری تر) فوو ده کری به که پر نه ادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ نه مجا نه وان کتوپر له گوره کان
 دینه ده روه و ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ به په له ده رُون بُو لای په روه رد گاریان ﴿قَالُوا أَتُوقِنُ أَنَّكُمْ
 مَرْقَدُونَ﴾ ده لنین نه ی هاوار بُو نیمه کی زیندووی کردینه وه له گوره کانمان دا ﴿هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ نه مه نه و به لینه به خوا ی میهره بان پی ی داین و پیغه مبه ره کان راستیان کرد ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ نه نه ها شریخه و ده نگینکی گه و ره دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ نیتر کتوپر
 هه موویان (به کومه ل) لای نیمه ناماده کراون ﴿فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ سَيِّئًا﴾ نه مپروش هیچ جو ره
 سته میك له که س ناکری ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه جگه له وه ی که ده تان کرد پاداشت
 و سزا نادرینه وه

﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به راستی به هشتی به کان نه مرو ﴿فِي سُعُلٍ فَكُحُون﴾ له خوشی و شادیدا
 سهرقالن ﴿هُرُواوَزُجُفٍ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكُمْ مَكْكُوت﴾ خویان و هاوسه ره کانیاں له سییه ره کاند
 له سهر تهخت (ی رازوه) پالیاں داوه ته وه ﴿لَهُمْ فِيهَا قُلُوبُهُمْ وَمَا يَذَّعُونَ﴾ له وه (به هشته) دا
 بویان ناماده به میوه هات و هه رچی داوا بکهن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه لام (یاں لی ده کریت)
 به و ته یه که له لایه ن به روه ردگاری میهره بانه وه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئیوه ش ئه ی تاوانباران
 نه مرو جیا بینه وه (له ئیمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْتَدِ الْكُفْرَ بِنَبِيِّكُمْ﴾ ئه ی نه وه کانی ناده م نایا وه سیتم
 بونه کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که شهیتان نه به رستن ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه به راستی
 شهیتان دوزمنی ناشکرای ئیوه به ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (نایا وه سیتم بونه کردن)
 که من به رستن نه مه رینگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا بینگومان
 (شهیتان) خه لکینکی زوری له ئیوه گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا بوزیر نه بوون ﴿هَٰذِهِ
 جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نه مه نه و دوزه خه به که به لیتان بی درابوو ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه مرو برونه ناوی به وه به هوی بی باوه ر بوون تانه وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه مرو
 مؤر ده نیتن به سهر ده میاندا ﴿وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گه لدا ده که ن ﴿وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شایه تی ده دن به وه ی که کردویانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه نه گه ر بمانه وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریاں ده کهین) ﴿فَأَسْتَبْقُوا الْعَصْرَ طَقَاتٍ يَبْصُرُونَ﴾ نه و سا
 ده یانه وی به ره و رینگای راست پیشبر کی بکهن جا چون ده بینن ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ﴾
 خو نه گه ر بمانه وی له شوینی خویاندا شیوه ی ناده مییان ده گزیرین (ده یان کهین به شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نه و (گوپینه وه) نه یان ده توانی نه برون و نه بگه رینه وه ﴿وَمَنْ
 تَعَمَّرَ نَكْسَنَهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه ته مهنی هه ر که س دریز کهین لاشه ی لاواز و نانه وان
 ده کهین ده ی نایا زیر ناسن ﴿وَمَا عَمَلَتُهُ الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه نه و (موحه ممه د ﷺ) مان فیری
 شیعر نه کردووه، و شیعر و تن شیاوی نه و نی به ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه وه ی (موحه ممه د ﷺ)
 ده یلی به ند و ناموزگاری و قورئانی رونه ره وه ی (راستی به) ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بونه وه ی
 نه وانه ی (دل) زیندوون بیان ترسینن ﴿وَيَحْيَى الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به لیتی (سزا) بسه پیتیت به سهر
 بی باوه راندا ﴿

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ثایا نه‌بان دی (نه‌بان زانیوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا الْهَمَّ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيْنَا أَلْعَمَاءُ﴾ که بینگومان نیمه نازده‌لیمان بزئنه‌وان دروست کردووه ﴿فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ﴾ نه‌مجا نه‌وان خواوه‌نیانن ﴿وَدَلَّلْنَاهَا إِلَهُمُ﴾ وه راممان هیتاون بزئان ﴿فِيْنَهَا رُكُودُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ نه‌مجا سواری هندیکیان ده‌بن و (گوشتی) هندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه زور سوودیان لی ده‌بینن وشتی خواردنه‌وه‌شیان لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده‌ی ثایا سوپاسی خواناکه‌ن ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً﴾ وه بینجگه له‌خوا چهند په‌رستراوینکیان بزئ خویسان داناووه ﴿لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ﴾ به‌و هیوایه‌ی یارمه‌تی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (نه‌و په‌رستراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بده‌ن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ به‌لام نه‌مان سه‌ربازی ناماده‌ن، له‌خز مه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌و بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْزِيْكَ فَوْلُهُمْ﴾ جا قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيُوْنَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُفُّ﴾ ثایا ناده‌می نه‌یزانیوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ که نه‌ومان له‌نوفه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی یه‌کسه‌ر ده‌بیته‌ دوزمنیکی سه‌ر سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌رینکی ناشکرایه) ﴿وَصَرَبَ لَنَا مَمْلَأًا وَلَيْسَ خَلْقُهُ﴾ وه نموونه‌مان بزئ دینیتسه‌وه و به‌دیبه‌تانی خوی له‌بیر چوته‌وه ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (نه‌و بی‌پروایه) ده‌لی کی ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه له‌کاتیکدا که‌رزیون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نه‌و زاته‌ زیندوو یان ده‌کاته‌وه که‌له‌یه‌که‌م جاره‌وه به‌دی هیتاون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ و نه‌و به‌هموو دروست کراوینک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که له‌دره‌ختی سه‌وز ناگری بزئ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنشَأْنَاهُ ثَوْدُونَ﴾ نیر نیوه ناگری بی ده‌که‌نه‌وه ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ثایا زاتی که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتاوه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی وینه‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانی و هه‌ر نه‌ویش دروست که‌ری زانایه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌یه هه‌ر کاتی بیه‌وی شتیک به‌دی به‌یتیت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ به‌ی ده‌لی: بیه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیست ﴿فَسُبْحَنَ الَّذِي يَدُوهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بینگه‌رده نه‌و خوایه‌ی که‌مولکایه‌تی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَالَّذِي يُرْجِعُ عِوْنَ﴾ و بزئ لای نه‌ویش ده‌گه‌رینرنه‌وه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشندی می‌پره‌بان

﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز بوون (له کانی عیباده‌تدا) ﴿فَالرَّحِیرَاتِ رَحْرًا﴾ وه سویند به‌وانه که ده‌خورن به‌سهر هه‌وره‌کاندا ﴿فَالثَّلَیْنِ ذِکْرًا﴾ وه سویند به‌خوینته‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَٰهَهُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌پراستی به‌رسترای ئیوه‌ناک و ته‌نهایه ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانباندایه ﴿وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ و به‌روه‌ردگاری خور هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَنَیْهِ الْكَوْکَبِ﴾ بینگومان ئیمه‌ئاسمانی دونیامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاند و نه‌وه ﴿وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَیْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وه له‌هه‌موو شه‌پتانیکی سهر که‌ش پراستوومانه ﴿لَا یَسْتَعْمِلُونَ إِلَّا الْمَالَ الْأَخْطَرَ﴾ ناتوانن گوی بگرن بۆ نه‌و فریشتانه‌ی له‌به‌رزترین پله‌دان ﴿وَقَدْ فُؤِنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (نه‌گهر به‌چن گوی بگرن) له‌هه‌موو لایه‌کی (ئاسمانه‌وه) ناگر باران ده‌کرین ﴿ذُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾ راو ده‌نرین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌تدا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَنْ خَلِفَ لَظْفَقَةً﴾ (شه‌پتانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گهر به‌کینکیان به‌دزیه‌وه هه‌والئیک (له‌فریشته‌یه‌ک بیستی و) به‌پله‌بفرینتی ﴿فَاتَّبَعُوا شَهَابًا ثَاقِبًا﴾ بزیسکی گردار و سوئینه‌ری شوین ده‌که‌ویت (وده‌ی سوئیتی) ﴿فَاسْتَفْهِجُوا حَتَّىٰ أَهْلَکُمْ أَخْلَافًا﴾ ته‌مجا (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بیرسه له‌وانه‌ی (که بیئاوه‌رن) ئایا نه‌وان دروستکراوئیکی گه‌وره‌تر و گرنگتر و به‌هیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ یان نه‌و شتانه‌ی تر که دروستمان کردووه (له‌ئاسمان و خور و زه‌وی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَا مِنْ طِینٍ لَّازِبٍ﴾ به‌پراستی ئیمه‌ئاسمان نه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له‌قورئیکی لینجی جیر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَتَسْخَرُونَ﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سهرت سوپ‌ماوه (چون باوه‌ر ناهینن) که‌چی نه‌وان گالته‌ده‌که‌ن (به‌تو که ده‌لئیت زیندوو بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَلَا ذِکْرُوا لَا یَذْکُرُونَ﴾ وه کانی ناموزگاری بکرین ناموزگاری وهر ناگرن ﴿وَلَا ذِکْرُوا أَنَّهُ یَسْتَسْخَرُونَ﴾ وه کانی موعه‌جیزه‌یه‌ک بیینن ده‌یکه‌نه گالته‌جار ﴿وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ﴾ وه ده‌لئین ته‌م (قورئانه) هیچ نییه جگه له‌جادوویه‌کی ناشکرا ﴿أَلَمْ نَأْمُرْکُمْ أَنْ تُقَالُوا عَظَمًا﴾ (ده‌لئین) ئایا ئیمه‌که مردین و بووین به‌خول و ئیسکی پزیو ﴿أَلَمْ نَأْمُرْکُمْ أَنْ تُقَالُوا عَظَمًا﴾ ئیمه‌زیندوو ده‌کرینه‌وه ۱۹ ﴿أَوَءَاوُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پیشینانمان ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ خَبِیْرُونَ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلئی: به‌لئی (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا ئیوه‌زلیل و سهر شوپرن ﴿فَإِنَّمَا هِی زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ یَنْظُرُونَ﴾ چونکه‌ئو (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر یه‌ک ده‌نگه‌ئیر ده‌ست به‌جی زیندوون و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا یَتُوبَلْنَا هَٰذَا یَوْمَ الدِّینِ﴾ وه ده‌لئین: وای بۆ خومان ته‌مه‌پوژی تو له‌سه‌ندن و پاداشته ﴿هَٰذَا یَوْمُ الْقَیْلِ الَّذِی کُنتُمْ بِهِ تُنْکَرُونَ﴾ (بییان ده‌وتری) ته‌مه‌ئو پوژی بریاردانه‌یه که باوه‌رتان پنی نه‌بوو ﴿أَحْشَرُوا الدِّینَ ظَلَمُوا وَأَوَّزُوا جَهَنَّمَ﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فرموی) نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد کویان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاو‌پنکیان (هاو‌ینه‌کانیان) ﴿وَمَا کَانُوا یَعْبُدُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ش ده‌یان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَلَقَدْ هَمُّوا إِلَىٰ صِرَاطٍ الْحَبِیرِ﴾ ته‌مجا رینگای دۆزه‌خیان نشان ده‌ن ﴿وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ وه نه‌وانه راوه‌ستینن بینگومان پرسیاریان لی ده‌کری

﴿مَّا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ﴾ (بیان ده‌وتری) نه‌وه چیتانه یارمه‌تی به کتر نادهن ﴿بَلْ هُمْ آتِیَوْمٌ مُّسْتَسْخِرُونَ﴾ (نه‌خیر یارمه‌تی به کتر نادهن) به لکو نه‌وان هه‌موو (به‌نده‌و په‌رستراوه‌کانیان) له‌و روزه‌دا گه‌ردن که‌چن بق خوا ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (له‌و روزه‌دا) پروو ده‌که‌نه به کتر و پرسیار له‌به کتر ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومراکراوه‌کان به گومراکهره‌کان) ده‌لین به‌راستی ئیوه‌بوون له‌لای راسته‌وه‌هاتنه‌لامان (نه‌تان هیشت شوینی که‌وین) ﴿قَالُوا بَلْ لَّيْسَ بِكُمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (گومراکهره‌کان) ده‌لین (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به لکو ئیوه‌خوتان ئیمان دار نه‌بوون ﴿وَمَا كَانَ لِنَاعِلِكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ وه ئیمه‌هیچ ده‌سه‌لاتیکمان به‌سهر ئیوه‌دا نه‌بوو ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ﴾ به لکو خوتان گه‌لینکی له‌خوایاخی بوون ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰلِكَ أَهْلُونَ﴾ نه‌وته بریاری په‌روه‌ردگارمان (به‌سزا دانمان) سه‌پا به‌سهرماندا، که به‌راستی ده‌بی بیچه‌ژین ﴿فَأَعْوَجَّتْ لَهَا الْكَاغِبُ﴾ به‌لی ئیمه‌ئیوه‌مان گومراکرد چونکه به‌راستی خوشمان گومرا بووین ﴿فَالْتَهَمَتْ فَمِذْبٰی الْعَذَابِ مُشْرِكَوْنَ﴾ جا به‌راستی هه‌موویان (گومراکراو و گومراکار) له‌و روزه‌دا له‌سزادا هاو به‌شن ﴿إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِ﴾ بیگومان ئیمه‌تاوانباران به‌و جوړه‌لی ده‌که‌ین ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ به‌راستی هه‌ر کاتی به‌وانه‌بوترایه ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست نییه‌بیجگه‌له‌خوا، خویان به‌گه‌وره‌ده‌زانی (و ملکه‌چی نه‌ده‌بوون) ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا كُؤٰةٌ الْهَيْتَا﴾ وه‌ده‌بان ووت: ئایا ئیمه‌په‌رستراوه‌کانمان وازللی به‌یتین؟ ﴿إِنَّمَا عِزٌّ تُخَوِّنُ﴾ له‌به‌ر شاعیرینکی شینت ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به لکو نه‌و (پتغه‌مبه‌ره) هه‌قی هیتاوه‌و باوه‌ری به‌پتغه‌مبه‌رانی پتسوو هه‌به ﴿إِنَّكُمْ لَذٰلِقَوْمٍ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ به‌راستی ئیوه‌سزای سه‌خت ده‌چه‌ژن ﴿وَمَا تُحْزِنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوه‌ته‌نها تو له‌ی نه‌و (خراپانه) تان للی نه‌سه‌نری که‌کردوتانه ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌لام به‌نده‌پاک و هه‌لبزارده‌کانی خوا ﴿أُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه‌وانه‌ن رزق و روزه‌ی دیار کراویان بق هه‌به ﴿فَوَكِّرْهُمْ وَهُم مَّكْرُمُونَ﴾ که‌میه‌هاتی جوړا و جوړه، وه‌نه‌وان رنژ لینگیراون ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ له‌به‌هشتانی پر ناز و نیعمه‌تدا ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِينَ﴾ له‌سهر ته‌خت و کورسی به‌پازاوه‌کان به‌رامبه‌ر به‌کتر دانیشتوون ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِیْنٍ﴾ به‌سهریاندا ده‌سورینه‌وه به‌په‌رداخی پر له‌شهرابی پاک و خاوین له‌پرووباره‌پوشتوه‌کانی به‌هه‌شت ﴿يَبْتَغِبْنَ لَذَّةَ الْحَیٰوةِ﴾ سپیه‌له‌په‌نگدا، زور به‌له‌زه‌ته‌بق نه‌وانه‌ی ده‌بخونه‌وه (که‌هیچ زیانیک به‌لاشه‌و ژیری مرؤف ناگه‌به‌نیت) ﴿لَا فِيهَا عُوقٌ وَلَا هَرَعٌ﴾ (نه‌و شه‌را به‌) نه‌میشکیان تیک ده‌دات نه‌سهر خوشیان ده‌کات ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِیْنٌ﴾ وه‌نافره‌تانی چاو جوان و گه‌وره‌یان لایه، که‌جگه‌له‌میره‌ده‌کانیان سه‌یری که‌س ناکه‌ن ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ﴾ وه‌کو هیلکه‌ی ناو هیلانه‌ن (یان نه‌للی مرواری ناو سه‌ده‌فن) ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌مجا پروو ده‌که‌نه‌به‌ک و پرسیار له‌به کتر ده‌که‌ن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِیْنٌ﴾ به‌کی له‌وان ده‌لی: من (له‌دونیا) هاوه‌لینکم هه‌بوو ﴿

﴿يَقُولُ أَتَكْتُمُونَ﴾ دهی ووت: نایا به‌راستی تو له‌وانه‌ی باوهرت هه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه؟) ﴿أَمْ نَمِيتُنَا وَمَكَانًا آوَعَلَمْنَا﴾ نایا کاتی مردین و بووین به‌خاک و ئیسقانی پزیوو ﴿أَمْ نَأْتِمُرُكُمْ﴾ نایا به‌راستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه) سزا ده‌درین ﴿قَالَ هَلْ أُشْرُقُظِلُّونَ﴾ (پیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی نایا ئیمه ته‌ماشای (ی دوزه‌خ) ناکهن ﴿فَأُطْلِعَ قَوْمَهُ﴾ نایا کاتی مردین به‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوبر له‌ناوه‌راستی دوزه‌خدا ئه‌و (هاویری) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ﴾ پنی ووت سویند به‌خوا نزیك بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضِرِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم فریام نه‌که‌وتایه، منیش له‌ئاماده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتَمُرُكُمْ بِمَيْمَنِينَ﴾ دهی نایا ئیمه نامرین؟ ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ جگه‌له‌مردنه‌که‌ی به‌که‌م (ی دونیا) مان ﴿وَمَا تَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ﴾ وه‌ئیمه سزا نادرین؟ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ﴾ به‌راستی ئه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لَيْسَ هَذَا أَقْلِعْمَلِ الْعَمَلُونَ﴾ باتیکوشه‌ران بو‌باشه‌پوژی پوژنکی واتیکوشن ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ لِّزَلَاةٍ سَجَرَةٍ الْأُخْرَى﴾ نایا ئه‌و (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌مووت ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ بینگومان ئیمه ئه‌و (داره) مان کرده‌هوی تا‌قی کرده‌وه‌ی سته‌مکاران (که له‌دونیا دا‌گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی ئه‌و (ژه‌قنه‌مووته) دره‌ختیکه له‌بینخی دوزه‌خ دا‌ده‌پوینت ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روه‌ك سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل‌چلاوی یه) ﴿فَأَنهَمُ لَا يَكُونُ مِنْهَا﴾ جا بینگومان ئه‌و (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَتَالْوَنُ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾ و سکیان له‌(به‌ری) ئه‌و دره‌خته‌پر ده‌که‌ن ﴿فَتُحْرَأُ لَهُمْ عَلَيْهَا شُوبَاتٌ مِّنْ جَمِيمٍ﴾ له‌پاشان به‌راستی ئاویکی لیلی زور گهرمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه ﴿ثُمَّ إِنْ مَرَجَعْنَاهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ آبَاءَهُمْ صَالِينَ﴾ به‌راستی ئه‌وان باو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایسی بینی ﴿فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرٍ مُّبِينٍ﴾ ته‌مجا ئه‌وان هانده‌دران بو شونین که‌وتنیان (له‌گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیش ئه‌و (گومرایانه‌ی قوپه‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرا بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه له‌ناو خویاندا (پینگه‌مبه‌رانی) ترسینه‌رمان بو ناردن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ﴾ ته‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) سه‌رنج بده سه‌رئه‌نجامی ترسینه‌راوه‌کان چو‌ن بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بیجگه‌له‌به‌نده‌هه‌لیراوه‌کانی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْيَعْمُرْ الْمُجِيبُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نوح (علیه‌السلام) هاواری لی کردین ته‌مجا ئیمه‌ش زور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی) ئه‌ومان دایه‌وه ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿

﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ لَهُمُ الْيَاقُونَ﴾ و ده تنها نه‌وه‌کانی نه‌ومان (له‌سهر زه‌وی) هیشت‌ه‌وه ﴿٥٦﴾ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ده باس و ناو بانگی (باشی) نه‌ومان له‌ناو گه‌له‌پاشینه‌کاندا هیشت‌ه‌وه (که نه‌مه‌یه) ﴿٥٧﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و درود له‌سهر نوح له‌لایه‌ن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿٥٨﴾ ﴿إِنَّا كَذَّبْنَا نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و شنبه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿٥٩﴾ ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نه‌وله‌به‌نده‌باوه‌رداره‌کانی ئیمه‌بوو ﴿٦٠﴾ ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ له‌پاشان نه‌وانی تر (دورژمنان) مان نو قم کرد ﴿٦١﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنْ شِيعَتِهِ لِبَرْهَيْسَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌په‌یره‌وان و شوینکه‌وتوانی نوح بوو (له‌بنه‌ماکانی ناییندا) ﴿٦٢﴾ ﴿إِذْ جَاءَتْ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ کاتی به‌دلنکی ساغه‌وه‌به‌روه‌په‌روه‌ردگاری هات ﴿٦٣﴾ ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهُ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی که به‌باوکی و گه‌له‌کی ووت چی ده‌په‌رستن ﴿٦٤﴾ ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يُرِيدُونَ﴾ نایا بیتجگه‌له‌خوا په‌رستراوینکی درو و هه‌له‌بستر اوتان ده‌وی (بپه‌رستن) ﴿٦٥﴾ ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ناخو گومانان چونه‌به‌رانبه‌ر به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان؟ ﴿٦٦﴾ ﴿فَقَطَّرَ نَظْرَهُ فِي النَّجْمِ﴾ نه‌مجا سه‌یرینکی نه‌ستیره‌کانی کرد ﴿٦٧﴾ ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایه‌م بو جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌روه‌ی شار) ﴿٦٨﴾ ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ نه‌وانیش پشتیان تی کرد و روشتن (بو ده‌روه‌ی شار بو جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿٦٩﴾ ﴿فَرَاغَ إِلَى اللَّهِ إِلَهُ الْعَجَمِ فَقَالَ آتَانَا كُؤُنْ﴾ جا (ئیراهیم) به‌نه‌یتی روشتن بو لای په‌رستراوه‌کانیان (به‌گالته‌وه) پی ووتن نه‌وه‌بوشت ناخون ﴿٧٠﴾ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ نه‌وه‌چیتانه‌قسه‌ناکه‌ن ﴿٧١﴾ ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ نه‌مجا به‌ده‌ستی راستی (به‌ته‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد وردی کردن جگه‌بنه‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿٧٢﴾ ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرُونَ﴾ (گه‌له‌کی زانیان) په‌کسه‌ر به‌په‌له‌به‌روه‌ئیراهیم هاتن ﴿٧٣﴾ ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی نایا ئیوه‌بتانیک ده‌په‌رستن که‌خوتان ده‌یتاشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿٧٤﴾ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا خوا به‌ده‌یتنه‌ری خوتان و نه‌و بتانه‌شه‌دروستان کردون ﴿٧٥﴾ ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ بَنِينَ فَافْقُوهُ فِي الْحَجِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو دروست بکه‌ن (پری که‌ن له‌ناگر) و فری‌ی‌بدنه‌ناو ناگره‌که‌وه ﴿٧٦﴾ ﴿فَارْأَوْا بَهِيمَ كَبِدًا فَجَعَلْنَاهُمْ لَأْسَاقِينَ﴾ وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان به‌لام ئیمه‌نه‌وانمان زیر خست ﴿٧٧﴾ ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَعِيدٍ﴾ (ئیراهیم) ووتی من ده‌روم بو لای په‌روه‌ردگارم، دلنایم رینموونیم ده‌کات ﴿٧٨﴾ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم منالیکسی چاکم پی بیه‌خشه ﴿٧٩﴾ ﴿فَنَشَرْنَاهُ يُغْلِمُ حَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش مرده‌ی کورینکی له‌سه‌رخومان پیتدا ﴿٨٠﴾ ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کاتی نه‌و (کوره‌گه‌وره‌بووتا) گه‌شته‌نه‌وه‌ی ئیش و کار بکات له‌گه‌ل (ئیراهیم) دا ﴿٨١﴾ ﴿قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَى فِي السَّمَاءِ آيَ أَذْيَحَكَ﴾ (ئیراهیم) ووتی نه‌ی کوره‌خو شه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خه‌ودا بینیم که‌سهرت ده‌برم ﴿٨٢﴾ ﴿فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾ جا سه‌رنج بده‌ده‌لنیت چی و رات چی یه؟ ﴿٨٣﴾ ﴿قَالَ يَبْنَؤُا أَفَعَلَ مَا تَأْمُرُ﴾ (کوره‌که‌ = ئیسماعیل) ووتی بابه‌گیان نه‌وه‌ی فرمانت پی دراوه‌بیکه ﴿٨٤﴾ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنایه‌ده‌مبینی به‌وویستی خواله‌خوگران ده‌بم ﴿٨٥﴾

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَلْحَبِيرُ﴾ ثم مجا کاتی هر دو کیان ملکه‌ج بوون (بؤ فەرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی بهر وودا خسته‌سهر زه‌وی ﴿وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّبِعْهُ﴾ ئیمه‌ش بانگمان کردئی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا﴾ بینگومان خه‌وه‌که‌ت به‌جی هینا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه
 ثابه‌و شیوه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بینگومان ئیمه‌تاقی کردنه‌وه‌ی
 ناشکرا بوو ﴿وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ وه‌به‌رانتیکی گه‌وره‌مان کرده‌قوربانی ئه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه‌لام له‌سهر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و شیوه
 پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و له‌به‌نده‌ئیمان داره‌کانی
 ئیمه‌یه ﴿وَنَبَشِّرُهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ مزده‌ی ئیسحاقمان پیندا (که‌ده‌بیته) پیغه‌مبه‌ریک
 له‌چاکه‌کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جافه‌ر و به‌ره‌که‌تمان رشت به‌سهر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ وه‌له‌نه‌وه‌ی هر دوو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌روونی
 خوی به‌ناشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان منه‌تمان نا به‌سهر
 موسا و هاروون دا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ هر دوو کیان و گه‌له‌که‌یانمان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُولُوا حَلَالًا﴾ وه‌یارمه‌تیمان دان، بویه‌هر ئه‌وان سهر که‌وتن
 (به‌سهر فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌یدا) ﴿وَوَهَبْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه‌کتیبی پروونکه‌ره‌وه‌مان دا
 به‌هر دوو کیان (به‌موسا و هاروون) ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه‌پینموونی هر دوو کیانمان
 کرد بؤرینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌ناوبانگی چاکه‌ی هر دوو کیانمان له‌ناو
 گه‌له‌پاشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سهر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و جوړه‌پاداشتی کارچاکان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لَٰمَنَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَالَسْتُمْ بِكَانِي
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت ئه‌وه‌له‌خوانا ترسن (خوتان ناپاریزن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به‌عل ده‌به‌رستن و واز دینن له‌(به‌رستنی) چاکترینی دروستکه‌ر و به‌دیبه‌ته‌ران (که‌خوای گه‌وره‌یه) ﴿اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ که‌خوای به‌روه‌ردگاری ئیوه و باوو باپیره‌پیشینه‌کانتانه

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوه‌ریان نه‌هیتا به‌ئیلیاس که‌وابوو بینگومان نه‌وان ناماده ده‌کرین (له دوزخ دا) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به‌نده هه‌لبزیراوه‌کانی خوا ﴿وَرَكَّاعًا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسی چاکی نه‌و (ئیلیاس) مان له‌ناو گه‌له‌پاشینه‌کان دا هیشته‌وه ﴿سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ﴾ سه‌لام له‌سه‌ر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس هه‌ر به‌ک که‌سه) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌نا به‌و شیوه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نه‌و (ئیلیاس) له‌به‌نده باوه‌رداره‌کانی ئیمه‌یه ﴿وَإِنْ لَوْطَا لَمِنَ الْمَرْسِيِّ﴾ به‌راستی لوط (پتغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پتغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک خوی و هه‌موو که‌سه‌کانی و شوین که‌وتوو انیمان پرزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجگه له‌پیره‌ژنیک (خیزانی لوط) که‌له‌تیاچووه‌کان بوو ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ﴾ پاشان نه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿وَالنَّجْمُ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مُمْسِكَينَ﴾ به‌راستی ئیوه (ئهی قوره‌یشیه‌کان) به‌به‌یاناندا (به‌پوژ) ده‌رون به‌سه‌ر (شوینه‌واره‌کانیاندا) ﴿وَبِالنَّجْمِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ و به‌شه‌ودا نایا ئیتر ژیر نابین ﴿وَلَقَدْ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌به‌راستی یونس (پتغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پتغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ أَنْبَأَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ کاتی پای کرد بو‌لای که‌شسته‌کی پر (له‌خه‌لک) ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه‌مجا (نه‌و که‌شسته له‌به‌ر نه‌وه‌ی باری قوورس بوو، له‌ترسی نو‌قم نه‌بوونی، خه‌لکه‌که‌ی که‌له‌ناویدا بوون، قورعه‌کیشیان کرد بو‌نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی ده‌رچوو بیخه‌نه‌ناو ده‌ریاکه‌وه‌وباری که‌شسته‌یه‌که‌سوو کتر بیت) قورعه‌یان کرد (یونس) نه‌و که‌سه‌بوو له‌قورعه‌که‌سه‌رنه‌که‌وت ﴿فَالْقَمَرَ اخْرُجْ وَهُوَ مَيْمٌ﴾ (خرایه‌ده‌ریاکه‌و) نه‌مجا نه‌هه‌نگیک قووتی دا نه‌ویش شایانی سه‌رزه‌نشست بوو ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ﴾ خو‌نه‌گه‌ر به‌راستی نه‌و له‌یاد کارانی (خوا) نه‌بویه ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه‌تا پوژی زیندوو بوونه‌وه له‌ناو سکی نه‌و (نه‌هه‌نگه‌دا) ده‌مایه‌وه ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه‌فریمان دایه‌زه‌ویه‌کی پرووت (بی‌دار و دره‌خت) و نه‌خوشیش بوو ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ﴾ وه‌رووه‌کینکی کوله‌که‌مان به‌سه‌ریدا پرواند ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ نه‌وسا به‌پتغه‌مبه‌ریتی ناردمان بو‌لای سه‌ده‌هزار که‌س یا زیاتر ﴿فَتَأْتُوا مَغْشَعَهُمْ إِلَى جَيْبٍ﴾ گه‌له‌که‌ش باوه‌ریان هیتا و به‌و هویه‌وه به‌هره‌م‌ندمان کردن له‌ژیان تا ماوه‌یه‌ک ﴿فَأَسْتَفْتِيَهُمُ الرِّبَا أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ الْبَتُّ وَلَهُمُ الْبُتُّونَ﴾ نه‌مجا (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) پرسیاریان لی‌بکه‌نایا که‌چان بو‌په‌روه‌ردگاری تویه و کوپانیش هی نه‌وانه؟ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان نه‌وان به‌دیاره‌وه‌بوون که‌ئیمه‌فریشته‌کانمان به‌میننه‌دروست کرد ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهْمَ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار بن به‌راستی نه‌وان له‌ده‌س هه‌لبه‌سی خویانه‌وه‌ده‌لین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ خوا‌مندالی بووه‌و بینگومان نه‌وانه‌دروژنن ﴿أَصْطَلَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ نایا (خوا) که‌چانی هه‌لبزاردووه (بو‌خوی) به‌سه‌ر کوپان دا ﴿٤٥١﴾

﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چنانچه چون بریاری واده‌دن ﴿فَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی نایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونشان (له‌م باره‌یه‌وه) هدیہ ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ دهی کتینه‌کشان (به‌لگه‌کشان) بیتن نه‌گه‌ر راست ده‌کهن ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا﴾ وه نه‌وه (بی باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنو که‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتْ الْجَنَّةُ أَنَّهَا لَمُحَضَّرُونَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جنو که‌کان ده‌یان زانی که به‌راستی نه‌وان ناماده ده‌کرتن (له‌روزی دوا پیدا) ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ پاک و بینگه‌رده خوا له‌وهی نه‌وه (بی باوه‌رانه) ده‌یلین ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (همه‌مویان سزا ده‌درتن) بینگه‌به‌نده‌خاوتن کراوه‌کانی خوا ﴿فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَعُونَ﴾ نه‌مجا به‌راستی ثیوه و نه‌وه (بتانه) یش که ده‌پهرستن ﴿مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِينَ﴾ ثیوه ناتوانن له‌به‌رانه‌ری خوا دا گوهر که‌ری (که‌س) بن ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَبَرِ﴾ بینگه‌نه‌وه که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته دوزه‌خه‌وه ﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّقْلُومٌ﴾ (فرشته‌کان ده‌لین) هیچ کام له‌ئیمه‌نییه‌مه‌گه‌ر پله‌و شونینکی دیاری کراوی خوی هدیہ ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ وه به‌راستی ئیمه‌همه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عبادت و به‌جی هینانی فرمانی خوا) ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾ وه بینگومان ئیمه‌مین همیشه‌ته‌سیبحات وزیکر ویدی نه‌وه که‌بن ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ﴾ بینگومان هر چه‌نده‌بت په‌رستان ده‌یانووت ﴿لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر کتینیک (ی ناسمانی وه‌ک کتینی) پتشیانمان هدیوه ﴿لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌به‌نده‌پاک و خاوتنه‌کانی خوا ده‌بووین ﴿فَذَكِّرُوا بِهِ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا (که‌کتیینان بو هات) باوه‌ریان پی نه‌هینا، جابه‌زووی ده‌زانن (سهر نه‌نجامی بی بر وایه‌که‌یان چون ده‌بی) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِإِذَا نَا الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پتشر بریارمان داوه بو به‌نده‌نیر دراهه‌کانمان ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که‌بینگومان هر نه‌وان سهر ده‌خرتن ﴿وَإِنْ جُنَدُنَا لَهُمُ الْمُغْلِبُونَ﴾ دیاریشه‌هر سهر بازانی ئیمه‌سهر ده‌که‌وون ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ هٰذَا جَبَرٌ﴾ توش وازیان لی به‌ینه‌تا نه‌وه‌ماوه‌ی (دیاری کراوه بو له‌ناوبردیان) ﴿وَأَنصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ﴾ وه بیان بینه (سهرنجامیان چون ده‌بیت) له‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن (چیان به‌سهر دیت) ﴿أَفَعِدَابُنَا یَسْتَعْجِلُونَ﴾ جا نایا به‌پله‌داوی سزای ئیمه‌ده‌کهن ﴿فَإِنَّا نَزَّلْنَا سَاحِیْرًا﴾ ههر کاتی سزای ئیمه‌هاته‌خواره‌وه بو ناو مال‌کانبان ﴿فَسَاحِ الْوٰهَّجِ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه‌وسا ترسبتران چ‌روزیکی خراب و تنگیان ده‌بی ﴿وَقَوْلَ عَنْهُمْ هٰذَا جَبَرٌ﴾ وه وازیان لی به‌ینه‌هه‌تانه‌وه‌ماوه‌ی (دیاری کراوه بویان) ﴿وَأَنصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ﴾ وه بینه‌نه‌مجا له‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ په‌روهر دگارت پاک و بینگه‌رده، په‌روهر دگاری بالا ده‌ست له‌وه‌ی بی باوه‌ران ده‌یلین (ده‌باره‌ی) ﴿وَسَلِّمْ عَلَی الْمُرْسَلِينَ﴾ سلوو و درودیش بو گشت پیغه‌مبران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو خوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په‌روهر دگاری همه‌وو جیهانبان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوینرتنه‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌نای سورته‌ی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ سویند به قورئانی خاوه‌ن ریز و په‌ند و نامۆزگاری ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ شَقِيقٍ﴾ به لام نه‌وانه‌ی
 بئ باوه‌رین بۆ چوون، له‌خویه‌گه‌وره زانین و دژایه‌تیدا (به‌رانبه‌ر ئیسلام و شوین که‌وتوانی) ﴿كَرَّاهُوا لَنَا مِمَّا قَدْ لُمْنَا مِنْ
 قَبْلُ﴾ چهنده‌ها گهلان پینش نه‌وان (کافرانسی مه‌ککه) له‌ناو یرد ﴿فَقَادُوا أَوْلَادًا مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ نه‌مجا هاواریان کرد له
 حالیکدا کاتی رزگار بوون نه‌مابوو ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِمَّنْ هُمْ أَتَوْا بِهَذَا بَشَرًا مِثْلَهُمْ﴾ سه‌ریان سوپرده‌ماکه ترسیته‌ریکیان له‌خویان بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَبٌ﴾ وه بئ باوه‌ران ده‌یان ووت ثم (پینگه‌مبه‌ره) جادوو گهریکی زور دروژنه ﴿أَجْعَلِ
 الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ ئایا شه (پینگه‌مبه‌ره) هه‌موو خواکانسی کردوته به‌ک خوا ﴿إِنَّ هَذَا الشَّيْءُ عَجَبٌ﴾ به‌پراستی نه‌مه
 (که‌به‌ک خوا بئی) شتیکی زور سه‌رسوپره‌تیره ﴿وَأَنطَلَقْنَا لَعْنَهُمْ﴾ وه گه‌وره‌کانسی (قوپه‌پیش له‌گه‌ل پینگه‌مبه‌ر
 قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ده‌رچوون ﴿أَنِ امشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهِمْ﴾ (به‌خه‌لکیان ووت) برون و خوگرین
 له‌سه‌ر (به‌رستی) خواکانتان ﴿إِنَّ هَذَا الشَّيْءُ يُرَادُ﴾ به‌پراستی نه‌مه (ی موحه‌مه‌د ﷺ) ده‌یلی) شتیکه له‌نبوه داوا کراوه
 (هه‌تا بیته‌گه‌وره‌ی هه‌موو عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْعِلْمِ الْأَوَّلِ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌کۆنا ئاییندا (که‌نه‌سرانی به)
 ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُنَا﴾ نه‌مه‌ته‌نها شتیکی هه‌له‌ستراوه ﴿أَن نُّنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا﴾ ئایا چۆن وه‌حی له‌ناو هه‌موومان
 دا بۆ شه (موحه‌مه‌د ﷺ) دابه‌زستراوه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾ (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه له‌گومانندان له
 قورئانه‌که‌ی من ﴿بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو نه‌وانه هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شتووه (بۆیه باوه‌ر ناهیتن) ﴿أَمْ
 لَمْ يَنْصُرُوا نَجْرًا لِمَنْ هُمْ زَعَمُوا أَنَّ هُوَ إِلَهُهُم بِالْبَرِّ وَالْكَافِرِ الْأَوَّلِ﴾ یا خه‌زیتنه‌کانی به‌زه‌یی په‌روه‌رگاری زالی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿أَمْ
 لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَلَكٌ مُنْذِرٌ وَالَّذِينَ يَلْمِزُونَ أَوْلَادَهُمْ أَتَسْمَانَهُمْ أَمْ أَوْلَادَهُمْ لَكُمُ الْكِبَرُ أَمْ هُم بِآيَاتِنَا إِتَّفَقُوا
 عَلَى كَذِبٍ﴾ (نه‌گهر وایه) ده‌با به‌رز بیه‌وه له‌ناو هۆکاره‌کانی به‌رز بوونه‌وه‌دا (تا ده‌گه‌نه عه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌زیتن بۆ هه‌ر که‌سی خویان ده‌پانه‌ویت) ﴿لَعَنَّا مَا هُمْ مِنَ الْأَخْرَابِ﴾ (بئی بر وایانی قوپه‌پیش)
 له‌شکر و کۆمه‌لیکی بئی نرخن له‌و کۆمه‌لانه‌ی (دژی پینگه‌مبه‌رانن به‌زوویی) ده‌شکیتترین و سه‌ر شۆپ ده‌بن ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ لُوطٍ
 وَعَادٌ وَفِرْعَوْنٌ ذُو الْأَوْتَارِ﴾ پینش نه‌وان گه‌لی نووح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن میخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌پینگه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هیتا ﴿وَنُوحٌ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَاصْحَابُ الْقِبْكَوْ﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن باخه‌چرو
 په‌ره‌کان ﴿أُولَئِكَ الْأَخْرَابُ﴾ نه‌وانه ناقم و کۆمه‌لانی بون ﴿إِنْ كُلُّ الْأَكْثَرِ الْأُنْثَى فَتَقَى عِقَابَ﴾ هه‌ر هه‌موویان
 باوه‌ریان به‌پینگه‌مبه‌ران نه‌هیتا بۆیه سزای منیان به‌سه‌ره‌چه‌سپا (و له‌ناو چوون) ﴿وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجَدَهُمْ
 نَعْمَانَهُمْ تَعْنَاهُمْ جَاوِبًا يَدْعُوهُمْ كَقَوْلِ رَبِّ لَو لِي مُدْرِكٌ﴾ نه‌و ده‌نگه (فوو کردن به‌که‌ره‌نادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستنی نییه ﴿وَقَالُوا لَوْ أَنَّا نَحْنُ الْمُغْلَبُونَ﴾ (به‌گالته پیکردنیکه‌وه) وه ووتیان: نه‌ی په‌روه‌رگارمان
 پینش بۆزی لی پر سینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌سزایان پاداشت) بئ بده

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (نهی موحه‌ممه) دان به خوئندا بگره له‌سهر نهو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ إِذْ أَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ فَأُوتِيَ الْوَيْلَ﴾ (داوود) ی خاوه‌ن هیز و توانا بکه‌ره‌وه بینگومان نهو هه‌میشه گه‌پراوه بوو بؤ‌لای خوا ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی ئیمه چیا‌کامان رام هیتا‌بوو ته‌سیب‌حاتی خوابان ده‌کرد له‌گه‌ل نهو (داوود) ﴿بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ به‌ئیتواران و به‌یاناندا ﴿وَالطُّبَرِ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ وه‌بالنده‌کان که له‌ده‌وری نهو (داوود) کۆده‌کرانه‌وه هه‌موو (بؤ‌ته‌سیب‌حات) بؤ‌لای نهو ده‌گه‌پراوه‌تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن ﴿وَمَسَدَنَا مُلْكُهُ﴾ وه‌پاشایه‌تیه‌که‌ی نه‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا لَدُنَّا﴾ دانایی و گو‌فتاری جیا‌که‌ره‌وه‌مان بئ به‌خشی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَضِرِ إِذْ تَسُوْرُوا الْيَحْرَابَ﴾ وه‌نایا هه‌والی داوا چیه‌کانت بئ گه‌یشتووه کاتی به‌دبوری خه‌له‌ه‌تگا‌که‌دا سه‌ر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَرَّجَ مِنْهُمْ﴾ له‌ناکاودا چوونه ژووره‌وه بؤ‌لای داوود نه‌ویش دا‌ج‌له‌کا و ترسا‌لیان ﴿قَالُوا لَا تَحْفَظْ خَصْمَانِ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (ئیمه) دوو داوا چین ﴿بَقِيَ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌کینکمان سته‌می له‌وی تر کردووه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ﴾ جاله‌نیوانماندا به‌هق و‌راستی بربار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌برپاره‌که‌تا) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ وه‌رینموونیمان بکه‌بؤ‌رینگای راست ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً﴾ (به‌کیان ووتی) بینگومان نه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دونو سه‌رمه‌ری هه‌یه ﴿وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و منیش به‌که‌مه‌رم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَهْلِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لئت نه‌و مه‌په‌ش بده‌به‌من (بیسپیره‌به‌من) و له‌کاتی قسه‌کردندا زاله‌به‌سه‌رمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَى نَجَاتِهِ﴾ (نه‌مجا داوود علیه‌السلام به‌بئ نه‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌په‌له‌نم حو‌که‌می دا) ووتی: سو‌ینده‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که‌داوات لینده‌کات ناقه‌مه‌ره‌که‌ت بخانه‌ناو مه‌ره‌کانی خویه‌وه ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ الْخَاطِئِينَ لَيُنبِئَنَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ و بینگومان زور له‌شه‌ریک و هاو به‌شان سته‌م له‌به‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بینجگه له‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، نه‌وانه‌ش زور که‌من ﴿وَوَلَّى دَاوُودَ آيَاتِنَا﴾ داوود زانی که ئیمه ته‌نها نا‌قیمان کرده‌ته‌وه ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ بویه داوای لی‌بور‌دنی کرد له‌په‌ره‌دگاری و که‌وت به‌روودا به‌سوژده‌بردنه‌وه و توبه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بئ گوی‌گرتن له‌که‌سی به‌رامه‌ر حو‌که‌م‌بدات و په‌له‌ش بکات له‌بریار‌دندا) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ ئیمه‌ش له‌وه‌له‌ی نه‌و خوش‌بووین ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَقَابٍ﴾ به‌راستی نه‌و (داوود) پله و پایه‌ی به‌رزه و نزیکه له‌ئیمه‌وه و دوا‌پو‌ژنکی چا‌کشی هه‌یه ﴿يَذْكُرْ إِذْ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داوود بینگومان ئیمه تۆمان کرد به‌جینشینی (په‌غه‌مه‌رانی پش خۆت) له‌زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌وا‌بوو توش له‌نیوان خه‌ل‌کدا به‌راستی فه‌رمانه‌روایی بکه‌﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هه‌وا و تاره‌زوو مه‌که‌وه‌باله‌رینگای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی له‌رینگای خوا لاده‌ده‌ن و گو‌مرا‌ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سَؤُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیان بؤ‌هه‌یه چونکه روژی لی‌په‌رسینه‌وه‌یان له‌بیر کردبوو ﴿

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ نیمه ناسمان و زهوی و نه‌وهی له نیوانیاندایه به‌نیوده دروستمان نه‌کردوه ﴿ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وه گومانی نه‌وه که‌سانه‌به که بی باوه‌ر بوون ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ سا‌هاوار بۆ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون به‌ناگری دۆزه‌خ ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نایا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌وه کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌گه‌ل خرابه‌کاران له زه‌ویدا وه که یه‌کیان داننن (له‌دوا روزدا، نه‌خبر وانی به) ﴿أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان پاریز‌کاران وله‌خواترسان وه که به‌د کرداران لی ده‌که‌بین ﴿كَتَبَ أَزْوَاجَهُ لَهُنَّ كُتُبٌ غَزِيرٌ﴾ (نهم قورئانه) کتیبکی پیروزه‌ناردو ومانه‌ته‌خواره‌وه بۆ تو ﴿لِيَذْكُرُوا أَنَّهُمْ وَلِيَتَذَكَّرُوا أُولَٰئِكَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی، وه‌خواه‌نانی بیر و ژیری په‌ندی لی وه‌ر‌بگرن ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ نیمه سوله‌یمانمان به‌خشسی به‌داوود (علیهما السلام) ﴿يَعْرِى الْعَبْدَ إِلهُ وَأَوَّابٌ﴾ نه‌وه (سوله‌یمان) به‌نده‌به‌کی چاک‌سو، بنگومان نه‌وه زور‌روو له‌خوا‌بوو ﴿إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِيقِ الصَّفِيفَتُ الْخِیَادُ﴾ سه‌ر له‌نیواره‌کاتیک نه‌سپانی په‌سمن و خیرا‌نیشانی سوله‌یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَخِيتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي﴾ جا (سوله‌یمان) ووتی خوشه‌ویستی نهم نه‌سپانه‌م باودا به‌سه‌ریاد و عیباده‌تی په‌روهر دگرم دا (که‌نوژی عه‌سربوو) ﴿حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سه‌یری نه‌سپه‌کانی ده‌کرد) هه‌تا له‌چاوو گوم بوون ﴿رُزُّوْهُمَا عَنِّي﴾ (ووتی) جارنکی تر نه‌وه نه‌سپانه‌م بۆ بگیر نه‌وه ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ نه‌مجا ده‌ستی هیتا به‌ده‌ست و قاچ و گهردن و بالی (نه‌وه نه‌سپانه‌دا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی سوله‌یمانمان تاقی کرده‌وه ﴿وَالْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾ و لاشه‌ی (له‌ته‌کورپی) کمان فریدا به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌یدا (چونکه‌پیشتر سویندی خوار‌دبوو، که به‌سه‌ر ته‌واوی خیزانه‌کانیدا نه‌سوپته‌وه و کو نه‌بیته‌وه له‌گه‌لیاندا، وه‌ریه‌که‌شیان کورنکی بیت وله‌پیشاو‌خوادا جه‌هاد بکه‌ن به‌بی نه‌وه‌ی (ان شاء الله) بکات له‌دواییدا له‌هر هه‌موو خیزانه‌کانی ته‌نها کورنکی نوقسانی ناته‌واوی بوو، خوی گه‌وره‌ش به‌مه‌تاقبکرده‌وه) ﴿ثُمَّ أَنَابَ﴾ پاشان ته‌وبه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه بۆ لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا﴾ (سوله‌یمان) ووتی نه‌ی په‌روهر دگرم لیم خوشبه‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تیکم بی بیه‌خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَخِيرٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ که‌دوای من ده‌س نه‌دا بۆ که‌سی تر ﴿إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ﴾ بنگومان ته‌نها توی به‌خشنده‌ی (هه‌موو شتیکی) ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾ (دوای نزاکه‌ی) (با) مان بۆ رام هیتا و خستمانه‌خزمه‌تیه‌وه ﴿تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾ به‌فهرمانی نه‌وه به‌نهرمی ده‌روژی بۆ هه‌ر جیگایه‌ک بیویستایه ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ مَنَّا وَعَوَّاصٍ﴾ وه‌هه‌موو (جنوکه‌و) شه‌یتانه‌کامنمان بۆ رام هیتا‌بوو که‌بنا‌سازو مه‌له‌وانی ژیر ده‌ریا‌بوون ﴿وَأَخْرَجْنَا مَقَرَّنٍ فِي الْأَصْفَادِ﴾ وه‌هه‌ندیکی تریان (که‌سه‌ره‌نجی سوله‌یمانان کردبوو رامان هیتان بۆی) به‌پیکه‌وه به‌سترای له‌کوژ زنجیردا ﴿هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ نه‌مه‌ی (که‌باسکرا) به‌خشسی نیمه‌به (بۆ تو)، نه‌مجا به‌ویستی خوت بییه‌خشه، یان بیگره‌وه و مه‌یه‌خشه به‌بی په‌رسینه‌وه (لنت) ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزَنَ وَحُشْنَ مَقَابٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وه (سوله‌یمان) پله‌ی به‌رزی هه‌یه لای نیمه وه‌سه‌ر نه‌نجامی چاک‌ه‌یه ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ وه‌نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ باسی به‌نده‌ی نیمه نه‌یوب بکه‌کاتیک هاواری له‌په‌روهر دگاری کرد ﴿إِنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (ووتی) به‌راستی شه‌یتان تووشی زه‌حمه‌ت و نار‌حه‌تی و نازاری کردووم ﴿أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَٰذَا مَغْفَلٌ لَّكَ وَارْتَبْ﴾ (ه‌ی ی وترا) پیت بده به‌زه‌ویدا نه‌وه‌کانیاوینکی سارده بۆ خوشتن و خوار‌دنه‌وه (ه‌ی دا به‌زه‌ویدا و ناو هه‌لقولی وله‌و ناوه‌خوی شت و ناوی خوار‌ده‌وه وله‌نه‌خوشیه‌که‌پشی چاک‌بوویه‌وه) ﴿

﴿وَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِنْهُمْ رَعِيَّتُهُ﴾ وه زن و مناله کانی و نه‌ونده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دا به (نه‌یوب) به‌خشی
 ﴿رَحْمَةً فَنَادَى الْأُولَى الْأَتْبَى﴾ به‌رحم و مبه‌ره‌بانی له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه (بو نه‌یوب) وه بو په‌ند و نامۆزگاری بو
 خاوه‌نانی زبیری و بیرو هوش ﴿وَخَذِيذٌ لِّضَعْفَاءَ ضَرْبٍ بِهِمْ وَلَا تَحْنُثُ﴾ (پیمان ووت) چه‌پکی شوون (داری زور
 باریک) به‌ده‌سته‌وه بگه‌ره و پی بده (له‌خیزانت به‌ک جار) و سویتنده‌کەت مه‌شکینه (که له‌خیزانت خوارد بوو
 سه‌د داری لی بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ ضَالًّا﴾ به‌راستی ئیمه‌ نه‌و (نه‌یوب) مان به‌خۆگری بینی ﴿يَعْتَمِدُ الْعَبْدُ إِلَهَ الْأَوَابِ﴾
 چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو به‌راستی نه‌و زور گوێرايه‌ن و پروو له‌خوا بوو ﴿وَإِذْ كُنَّا بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَتَحْتَهُ﴾
 وه باسی به‌نده‌کانی ئیمه‌ بکه‌ ئیبراهیم و ئیسماعیل و یسحاق و یعقوب ﴿أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که‌خواه‌نی هیزو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا أَنْصَبْنَاهُ فِي الْخَلْقِ الْخَصَّةَ ذِكْرَى النَّارِ﴾ به‌راستی له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی پۆزی دوا بیان له‌بیردا بوو
 ئیمه‌ (به‌به‌نده‌ی تایبه‌تی خۆمان) هه‌لمان بژاردن ﴿وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُضْطَّظِّينَ الْأَخْيَارِ﴾ وه به‌راستی نه‌وانه
 (هه‌ر سیانیان) لای ئیمه‌ له‌به‌ند هه‌لبێژتر دراوه‌ چاکه‌کانن ﴿وَإِذْ كُنَّا سَمْعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه باسی
 (به‌نده‌کانی ئیمه‌) ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و ذو‌لکفیل بکه‌ ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ که‌هه‌موویان له‌چاکه‌کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرُ الْإِسْقَيْنِ الْحَسَنِ مَقَابِ﴾ ئهم (باسی پیغه‌مه‌رانه) باس و ناویانگی چاکبانه‌ له‌دو نیا‌دا و بینگومان
 پاریزکاران سه‌ره‌نه‌جامیکی چاکبان هه‌یه‌ ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مِّنْ مَّغْنَمٍ لَهُمُ الْآزْوَجُ﴾ (که‌ بریتی به‌له‌) به‌هه‌شتانی
 جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، که‌ده‌رگا‌کانی کراوه‌ته‌وه‌ بۆیان ﴿مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا﴾ له‌ویندا (له‌سه‌ر کورسی
 پازاوه‌) پالیان داوه‌ته‌وه‌ ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُنْكِزٍ كَبِيرٍ وَفَرَّابِ﴾ تیی‌دا داوای میوه‌هاتی زور و جوړه‌ها خواردنه‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفَرَافِرِ الْأَرْبُ﴾ و حۆریانی هاوته‌مه‌نیان لایه‌ (خیزانیان) که‌چاویان برپوه‌ته
 میرده‌کانیان ﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِيُؤْمِرَ الْحِسَابِ﴾ ئه‌مه‌ نه‌و (نازو نیعمه‌تانه‌) به‌که‌ به‌لێنتان پی‌درا بوو بو پۆزی
 لێرسینه‌وه‌ (ی قیامه‌ت) ﴿إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِنْ نَّقَادِ﴾ به‌راستی ئه‌مه‌ رزق و پۆزی ئیمه‌یه‌ هه‌ر گیز ته‌واو
 بوونی بۆ نییه‌ ﴿هَذَا قَوْلُ الْفَلَّاحِينَ لَشَرِّ مَقَابِ﴾ ئا ئه‌مه‌ (پاداشتی پاریزکارانه‌) و بینگومان سه‌رکه‌شانیش
 خراپترین باشه‌ پۆزیان هه‌یه‌ ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَشْسُ الْيَهَادُ﴾ دۆزه‌خه‌ که‌ده‌چنه‌ ناویه‌وه‌، ئای چ جینگایه‌کی
 به‌دو خراپه‌ ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقُ﴾ ئه‌مه‌ و ئاوی له‌کول و کینم وزووخواو، ده‌با بیچه‌ژن ﴿
 وَآخَرِينَ سَكَنَهُ أَرْوَحُ﴾ وه‌چهند جوړی تر سزایان هه‌یه‌ له‌و شیوه‌ ﴿هَذَا قَوْلُ الْمُفْتَحِ مَعَكُمْ﴾
 (به‌گومر اکه‌ره‌کان ده‌وتری) ئه‌مه‌ کۆمه‌لیکه‌ له‌گه‌ل ئیوه‌ دا دینه‌ دۆزه‌خ ﴿لَا مَرْجَا بِهِمْ﴾ (گومر اکه‌ره‌کانیش
 ده‌لێن) به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ ده‌چنه‌ ناو ناگری دۆزه‌خ ﴿قَالُوا لَوْلَا نُسُخَتِ الْأَمْثَلُ بِكُمْ﴾
 نه‌وان (به‌گومر اکه‌ره‌کان) ده‌لێن به‌لکو ئیوه‌ به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿أَنَّهُمْ قَدْ شَمُّوهُ لَنَا﴾ ئیوه‌ (له‌دو نیا گومر اتان کردین)
 و ئهم سزاتان پێش هینا بۆمان ﴿فَيَشْسُ الْقَرَارُ﴾ ئای چ جینگاو مه‌نزلیکی خراپه‌ ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ر که‌س (هۆی) پێش هینانی ئهم سزایه‌ بوو بۆ ئیمه‌ ﴿فَرِذَّةٌ عَذَابٌ لِّضَعْفَاءِ النَّارِ﴾
 نه‌وه‌ سزای نه‌و که‌سه‌ له‌دۆزه‌خدا چه‌ند قات بکه‌ ره‌وه‌ ﴿

﴿وَقَالُوا مَاذَا لَنَا رَبِّ لَا تَنْزِيلًا﴾ وه (گو مپرا که ره کان) ده لئین نه وه چیمانه بوج بیوانتیک نابینین ﴿كَأَنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾
 الاشرار ﴿که نیمه له خراپه رکارانمان ده ژماردن ﴿تَنَزَّلَتْ سِجْرًا﴾ نایا نه وانه که گالته مان بی
 ده کردن؟ ﴿أَمْ رَأَتْهُنَّ الْأَبْصَارُ﴾ یا (لیره نه لآم) چاوه کان لئیان که لا بووه (و نایان بینن) ﴿إِنَّ
 ذَلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُّمِ أَهْلِ النَّارِ﴾ بینگومان نه وه (که باسکرا) نازاوه و شه ره قسه‌ی دوزخه خیانه، و راسته (و دیته دی)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ من ته‌نھا ترسیته رنکم ﴿وَمَأْوِنَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾
 و هیچ بهر ستر اوینکی راست نییه بینجگه له خوای ته‌نهای به ده سه لات ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بهر ور دگاری ناسمانه کان و زهوی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندایه ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی بالادهستی
 لیورده‌یه ﴿قُلْ هُوَ تَوَّابٌ عَظِيمٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌وه هه‌والینکی زور گه‌وره‌یه ﴿أَنَّمْ عَنَّا مُعْرِضُونَ﴾
 که نیوه گوی بی نادهن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَىٰ﴾ (بلی نه گه‌روه حیم بونه هاتایه)
 من هیچ ناگام له کومه‌لی هره بلند (فریشته کان) نه‌بووه ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کاتی ده‌مه قالیان ده کرد
 (ده‌باره‌ی نادم) ﴿إِنْ رُوحِي إِلَىٰ﴾ نیگا بو من نا کریت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ جگه له‌وه نه‌بیت که من
 ته‌نھا ترسیته رنکی پروونکه ره وه ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ نه‌و کاته‌ی (ده‌مه قالی یان بوو) بهر ور دگارت
 به فریشته کانی فرممو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ بهر راستی من مرقوفیک له قور دروست ده‌که م ﴿وَإِذَا سَوَّيْتُهُ
 وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ نه‌مجا کاتی شنبه که یم رنک خست و فوم پیدا کرد و گیانم کرد به بهر یداله
 گیانیک که خوم دروستم کردووه ﴿فَقَعُوا لَهُ سَجْدِينَ﴾ نه‌و سا هه‌مو به سوژده بردن بوی بکه‌ون بهر وودا ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾
 جافریشه کان هه‌ر هه‌مو یان سوژده یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بینجگه له شه‌بتان که خوی به گه‌وره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه‌ران بوو ﴿قَالَ يَبْنَاسُ﴾
 (خوا) فرموی نه‌ی نیلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي﴾ چی شتیک رینگری کردی (له‌وه‌ی) که
 سوژده بیه‌یت بو که سی که به هه‌ر دوو ده‌ستی خوم دروستم کردووه ﴿أَسْكَرْتُ أَفْكَتَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا خوت
 به گه‌وره زانی، یاخو له بهر زو بلنده کانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شه‌بتان) ووتی من له (نادم) چاکترم
 ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکه منت له ناگر دروست کردووه، به لآم نه‌وت له قور دره‌ستکردووه ﴿قَالَ فَخَرَجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ﴾
 (خوا) فرموی که وانه له‌و (به‌هسته) ده‌رچو و برؤ، چونکه بینگومان تو
 ده‌ر کراوی له‌ره‌حمه‌تی من ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه بهر راستی نه‌فرینی منت له‌سه‌ر بی تا رؤزی
 (پاداشت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه‌بتان) ووتی نه‌ی بهر ور دگارم ده‌ی مؤله‌تم
 بده (نه‌رم) تا رؤزی (مردوان) زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فرموی:
 ده‌ی بهر راستی توله مؤله‌ت دراونی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تا رؤزی کاتی دیاری کراو ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
 (شه‌بتان) ووتی نه‌مجا سویند به‌عیزه‌ت هه‌ر هه‌مو یان گو مپرا
 ده‌که م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی که به‌نده‌ی پاک و هه‌لبرارده‌ی تون ﴿۵۷﴾

﴿قَالَ الْحَقُّ وَلِحَقِّي أَقُولُ﴾ (خوا) فرمودی: من حقم هر حقش ده‌لیم ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْ أَتَابِعِينَ﴾ به‌راستی دوزخ پر ده‌کم له تو و نه‌وانه‌ی (له ناده‌میان) شوینت ده‌که‌ون به‌تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی من هیچ کری و پاداشتیک له‌سهر گه‌یاندنی نه‌م نایینه له‌نیوه داوانا‌کم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ و من له‌و که‌سانه‌ش نیم که‌درو هه‌لبه‌ستم و زور له‌خوم بکه‌م ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌م (قورئانه) ته‌نها په‌ند و ناموز گاریه‌ی بۆ هه‌موو جیهانیان ﴿وَلِتَعْلَمَنَّ بِآءِهِ بَعْدَ حِينٍ﴾ به‌راستی باش ماوه‌یه‌ک له‌هه‌والی نه‌و (قورئانه) ده‌زانن

سوره‌قی ﴿الزُّمَرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ نه‌م قورئانه هیتراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی کار به‌جی وه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان نیمه به‌حق و راستی قورئانمان بۆ تو هیتراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا بپه‌رسته و به‌ته‌نها هه‌ر بۆ نه‌و ملکه‌ج به‌ ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیداره‌نایینی (گه‌ردن که‌چی) پاک و خاوین هه‌ر بۆ خواجه‌ی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِهِ أَتُوبُ أَمْ﴾ وه‌که‌سانی جگه‌له‌و (خوا) چه‌ند په‌رستراوینکیان بۆ خو‌یان داناوه‌ی ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوهُنَّ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده‌لین) ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ده‌یان په‌رستین نزیکمان بکه‌نه‌وه له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان خوا بریار ده‌دات له‌نیوانیادا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و شتانه‌دا که‌نه‌وان تیایا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به‌راستی خوا پرینموونی که‌سی ناکات که‌دروزی زور بی‌باوه‌ره ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ نه‌گه‌ر خوا بیوویستایه‌ی مندالیک بۆ خوی بریار بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌وه له‌ناو دروست کراوه‌کانیدا کامه‌ی بوویستایه‌ی هه‌لی ده‌بژارد ﴿سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بینگه‌رده هه‌ر نه‌وه‌خوا‌ی ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق دروست کردوه‌ی ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هیتی به‌سهر رۆژدا ﴿وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و رۆژ ده‌هیتی به‌سهر شه‌ودا ﴿وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خور و مانگی رام هیتراوه‌ی ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگه‌ی خویدا) تانه‌و ماوه‌یه‌ی بۆی دیاری کراوه‌ده‌گه‌ریت و ده‌سورپته‌وه‌ی ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ بیداره‌ی هه‌ر نه‌و (خوا) زالی لی بورده‌یه

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) نبوه‌ی له تاكه كه سينك (ئاده‌م) دروست كردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ پاشان لهو (كه‌سه) هاوسه‌ره‌كه‌ی (حه‌ووا‌ی) به‌دی هیتاوه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِهَ أَزْوَاجًا﴾ وه‌بو نبوه‌ه‌شت جووتی (نیر و من) له‌نازل به‌دی هیتاوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ نبوه‌دروست ده‌كات له‌ناو سکی دایكتاندا ﴿خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ﴾ به‌به‌دی هیتانی به‌ك له‌دوا‌ی به‌ك ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ له‌ناو سنی تاریکی (ناو سك، مندال‌دان، په‌رده‌ی كوربه‌له‌) دا ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ إِلَهُ الْمَلَائِكَةِ﴾ ئانه‌وه په‌روه‌ردگاری نبوه‌به‌كه‌ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌ر مولکی نه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تُصْرَفُونَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی راست جگه‌له‌زاتی نه‌و‌نیه، كه‌واته‌نبوه‌چون له‌ثایینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ نه‌گه‌رنبوه‌بی باوه‌پرسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ﴾ نه‌وه‌بینگومان خوا‌بی نیازه‌له‌نبوه ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و‌پازی نییه‌به‌بی باوه‌پری بو‌به‌نده‌کانی ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر سوپاسی خوا‌بكه‌ن (و‌گه‌ردن كه‌چ بن) به‌وه‌لیتان پازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ گونا‌هبارنك گونا‌ه‌ی كه‌سینکی تره‌لنا‌گرنیت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان گه‌پانه‌وه‌تان هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ردگار تانه ﴿فَيُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والشان ده‌داتی به‌وه‌ی كه‌ده‌تان كرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌پراستی خوا‌نا‌گاداره‌به‌نه‌یتی دلان ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ وه‌كاتی ئاده‌می زیان‌تکی لی‌بكه‌وی ﴿دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ده‌گه‌پرته‌وه‌بو‌لای په‌روه‌ردگاری و‌هاواری لی‌ده‌كات ﴿ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن خویه‌وه‌به‌هه‌ره و‌نعمه‌تکی دایه ﴿لَيْسَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت كه‌له‌پیشتر هاواری له‌په‌روه‌ردگاری ده‌كرد ﴿وَجَعَلَ اللَّهُ أَفْعَادًا﴾ و‌هاوتایانی بو‌خوا‌داده‌نی ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی (خه‌لك) له‌پینگای نه‌و گومراكات ﴿قُلْ فَتَحَ لَكَ فَالِقًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به‌هه‌ره‌شه‌وه) بلی: به‌بی باوه‌پنكه‌ت كه‌مینك له‌زه‌ت و‌ه‌رگه‌له‌ژیان ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَخْصَابِ النَّارِ﴾ چونكه‌به‌پراستی تو‌له‌هاوه‌لانی ناگری دوزه‌خی ﴿أَمَّنْ هُوَ قَتِيلٌ﴾ (هاوبه‌ش دانه‌ران چاكترن) یان كه‌سینك ملكه‌چ و‌خوا‌به‌رست بیت؟ ﴿إِنَّهُ أَتَى الْبِلَّ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ له‌كاتنه‌کانی شه‌ودا‌به‌سوژده‌بردن و‌پاوه‌ستان (له‌شه‌و‌نویردا) ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَهُوَ رَاجِعٌ رَّجِعُهُ﴾ كه‌له‌(سزای) دوا‌پوژ ده‌ترسیت و‌به‌هیوا‌ی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاریه‌تی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ثایا نه‌وانه‌ی ده‌زانن به‌كسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی كه‌نازانن ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُوا لَوَا الْأَلْبَابِ﴾ به‌پراستی ته‌نها‌خواه‌نانی ژیری‌ی ناموژگاری و‌ه‌رده‌گرن ﴿قُلْ يَبْعَادِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌و‌به‌ندانه‌م كه‌باوه‌پریان هیتاوه ﴿أَتَقُولُونَ كَذِبًا﴾ له‌(سزای) په‌روه‌ردگارتان خو‌پاریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدِّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ كه‌سانی له‌م دونیا‌به‌دا‌چاكه‌بان كردووه، پاداشتی چاكیان بو‌هده‌به‌﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا‌فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌پراستی ته‌نها‌نارامگران به‌بی‌حساب و‌ژماردن پاداشتیان ده‌دریته‌وه

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئە‌ی موحەممەد ﷺ) بلی بە‌راستی من فەرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
 که خوا بپەرستم بە‌دلسۆزی بۆی ملکه‌ج بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە فەرمانم پی دراوه
 که یە‌که‌م که‌سی موسلمانان (ی ئوممە‌تم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئە‌ی موحەممەد ﷺ) بلی بە‌راستی
 من دە‌ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ ئە‌گەر سەر پێچی پەروە‌ر دگارم بکەم ﴿عَذَابُ قَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لە‌ سزای پۆرتکی
 گە‌وره (قیامە‌ت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْهُ خَالِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ بلی من هەر خوا دە‌پەرستم بە‌ پاک‌ی و تە‌نیا هەر بۆ
 ئە‌و ملکه‌چم ﴿فَاعْبُدُوا أَمَانَتَكُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (بە‌ بی باوە‌ران بلی) ئێ‌وه‌ش جگە‌ لە‌ خوا چیتان و وێ‌ست
 بی پەرستن ﴿قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي الدِّينِ﴾ بلی بێ‌گومان زەرە‌رمە‌ندان که‌سانێ‌کن ﴿خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 که‌خوێ‌ان و که‌س و کاریان لە‌ده‌ست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە‌ پۆرتی قیامە‌تدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾
 بێ‌دار بن، هەر ئە‌وه‌ زەرە‌رمە‌ندی ئاشکرا و دیار ﴿لَهُمْ مِنْ قَبْلِهمْ ظُلُمٌ مِنَ النَّارِ﴾ بۆ ئە‌وان هە‌یه‌ لە‌ لای
 سە‌ریانە‌وه‌ چە‌ند تە‌بە‌قی (وە‌ک هە‌وری رە‌ش) لە‌ ناگەر ﴿وَمِنْ تَحْتِهمْ ظُلُمٌ﴾ و لە‌ ژێ‌ریشانە‌وه‌ چە‌ند تە‌بە‌قی
 هە‌یه‌ ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ ئە‌و (سزایە) خوا بە‌نده‌کانی خۆی پی دە‌ترستنی ﴿يَعْبَادُ قَاتِلُونَ﴾
 ئە‌ی بە‌نده‌کانم خۆتان بپارێ‌زن (لە‌ سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظَّلْمَ أَنْ يَبْذُوهَا﴾ وە‌ که‌سانی که
 لە‌ پەرستنی بت (و هە‌موو پەرستراوێ‌کی تر) خوێ‌ان پاراستووہ ﴿وَأَنَّا بِلِلَّهِ﴾ وە‌ گە‌راو‌نە‌تە‌وه‌ بۆ لای
 خوا ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ مژدە‌ی گە‌وره‌ تە‌نیا بۆ ئە‌وانە‌یە، که‌واتە‌ مژدە‌ بدە‌ بە‌نده‌کانم ﴿الَّذِينَ
 يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ ئە‌وانە‌ی گۆی دە‌گرن بۆ قە‌سە‌ و گو‌فتار ﴿فَيَسْتَمِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ئە‌مجا شوێ‌ن چاک‌ترینی
 ئە‌و (قسانە‌) دە‌که‌ون ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئە‌وانە‌ که‌سانێ‌کن خودا رێ‌نموونی کردوون ﴿وَأُولَئِكَ
 هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ هەر ئە‌وانە‌ن خواوە‌نانی ژێ‌ری و هۆش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ جا نایا
 که‌سێ‌ک بە‌لێ‌تی سزای بە‌سە‌ردا چە‌سپا‌ییت (بۆی بپارێ‌دراییت) ﴿أَفَأَنْتَ تُقِذُّمَنْ فِي النَّارِ﴾ دە‌ی نایا
 تۆ (دە‌توانی) که‌سی رێ‌گەر بکە‌یت که‌ لە‌ ناو ناگری دۆ‌زە‌خدا‌یە؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَوَّاهُمْ﴾ بە‌لام
 که‌سانی که‌ لە‌ پەروە‌ردگاریان ترساون و خوێ‌ان (لە‌ سزای) پاراستووہ ﴿لَهُمْ عَرْقٌ مِنْ قَوْفِهِمْ عَرِيفٌ مَبِيتَةٌ﴾
 (لە‌ بە‌هە‌شتدا) بۆ ئە‌وانە‌ کۆشک و تە‌لاری چە‌ند نە‌هۆم هە‌یه‌ ﴿يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پووباری ناو
 بە‌ ژێ‌ریاندا دە‌روات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ عِلْمَہُ﴾ (ئە‌مە) بە‌لێ‌تی خوا‌یە و خواش بە‌لێ‌تی خۆی دە‌باتە
 سەر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نە‌تێ‌نی که‌ خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لە‌ ئاسمانە‌وه‌ بارانی دە‌بارینی (بۆ سەر
 زە‌وی) ﴿فَسَلَكَهُ رِيشِيعٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌مجا ئە‌و بارانە‌ دە‌بات بە‌ ناو زە‌ویدا کانی‌اوە‌ کانی لی دە‌ردینی ﴿فَرُ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ لە‌ پاشان کشتوکال و گژوگیا و گۆلی پی دە‌رویتنی که‌ رە‌نگە‌ کانیان جیا‌وا‌زە
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَرَكَنَهُ مُصْفَرًّا﴾ پاشان دە‌بێ‌نی ووشک دە‌بی و زە‌رد هە‌لدە‌گە‌ری ﴿فَرُ يَجْعَلُهُ حُطَمًا﴾ دواتر
 دە‌یکات بە‌ پووشی ورد و خاش ﴿إِنِّي ذَٰلِكَ لَذَكِّرٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بە‌راستی لە‌مە‌دا (که‌ باسکرا)
 نامۆ‌زگاری و پە‌ند هە‌یه‌ بۆ ئە‌وانە‌ی خواوە‌ن ژێ‌رین ﴿

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی نایا که سنی خوا سینه‌ی گوشاد کرد و وه بؤ نیسلام ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و نهو له سهر رنبازی رووناکی پدروهر دگاریه‌تی (وهک که سنیکه دلی رهق بووینست له‌ناست نیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلنَّبِيِّ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له ناوچوون بؤ نه‌وانه‌ی دلیان ره‌قه له‌ناست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نائه‌وانه له گومراییه‌کی ناشکرادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فرمایشنی ناردوته خواره‌وه ﴿كِتَابًا مُّشْتَدِّهَا مَثَانِي﴾ قورئاننیکه (که‌نایه‌ته‌کانی) له‌یه که‌چووی دوو پات کراوه‌ن ﴿تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی له‌پدروهر دگاریان دهر سن پنیستیان ته‌زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيهِ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پنیستیان و دلیان نه‌رم ده‌بی به‌یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ نه‌و (قورئانه) رینمونی خواجه ﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به‌و (قورئانه) رینمونی ههر که‌سنی ده‌کات که‌بیه‌وی ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که‌سپش خوا گومرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن حَافٍ﴾ نه‌وه رینمونی که‌رینک بؤ نه‌و نیبه ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ يَوْجَهُهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دهی نایا که‌سینک به‌دهم و چاوی خوی پپاریزیت له‌سزای سه‌خنی رورزی دواپی (وهک که‌سینک وایه که‌له‌به‌هشت دابنت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به‌سته‌مکاران ده‌گوتری ﴿ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌چرژن سزای نه‌و (کرده‌وانه‌ی) له‌دوینا ده‌تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی پینش نه‌مان (پینش قورپه‌شیه‌کان) بوون باوه‌ریان نه‌هیتا به‌پتغه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿فَأَنذَرْتَهُمُ الْعَذَابَ﴾ به‌و هؤیده‌وه سزا (ی خوا) یان بؤ هات ﴿مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌لایه‌که‌وه که‌هستیان پی نه‌کرد ﴿فَأَنذَرْتَهُمُ اللَّهَ﴾ نه‌مجا خوا پیی چه‌شتن ﴿الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له‌ژیانی دنیادا ﴿وَالْعَذَابَ الْآخِرَ أَكْبَرُ﴾ وه بینگومان سزای رورزی دواپی گه‌وره‌تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر نه‌وانه‌ بزانن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی له‌م قورئانه‌دا هیتا و مانه‌ته‌وه بؤ خه‌لکی ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه‌موو جوړه نموونه‌یه‌ک ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ندو نامور گاری وهر گرن ﴿فَرَأَاهُم مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ عِزِّي عَاجٍ﴾ (نه‌و قورئانه) قورئاننیکی عهره‌بی به‌هیچ خواری و لاری به‌کی تیا نیبه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بؤ نه‌وه‌ی (له‌سزا) خو پپاریزن وینه له‌خواترس ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نموونه‌ی هیتا و نه‌وه به‌پیاوینکی (به‌نده) ﴿فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ﴾ هی چند که‌سینکه نازا و ه‌یانه له‌سهر نه‌و (به‌نده) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾ وه پیاوینکیش که‌ته‌نیا به‌نده‌ی پیاوینکه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾ نایا نه‌م دوو که‌سه وهک به‌کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه‌موو سوپاس ته‌نها بؤ خواجه به‌لام زور به‌یان نازانن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌پراستی تو دهری و نه‌وانیش دهرن ﴿ثُمَّ إِنَّكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پاشان بینگومان تبه‌وه له‌رورزی دواپیدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تُخْصَمُونَ﴾ لای پدروهر دگارتان داوا چی ده‌بن درزی به‌کتری ﴿

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ نه مجا کی ستم کارتره ﴿يَمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ له و که سه‌ی که درو به‌ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوهری به‌راستی قورئان نی به ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزهخ دا جیگه‌یه‌ک نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالْصِّدْقِ﴾ وه نه و
 که سه‌ی قورئانی هیتاوه (واته پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ باوهری پی به‌تی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هه‌ر نه وائن له خواترسان و پاریزکاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه‌یه (له‌به‌هشت
 دا) نه‌وه‌ی بیانه‌وینت لای په‌روه‌ر دگاریان ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وه‌یه پاداشتی چاکه کاران ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾
 تاخوالییان بسپرنه‌وه ﴿أَسْأَلَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ خراپترین (کرده‌وه‌یه‌ک) که کردوویانه
 ﴿وَيُخْرِجَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ وه پاداشتیان بداته‌وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 نه‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ نایا خوا بو به‌نده‌ی خو‌ی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ)
 به‌س نی به (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخْرِجُونَكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نه‌و بییاوه‌رانه ده‌ترسین
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌وانه‌ی جگه له‌خوان (واته ده‌ترسین به‌خواکانیان که زیانت پی ده‌گه‌یه‌نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه‌ر که‌س که خوا گومرای بکات ﴿فَعَالَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نیر هیچ که‌س ناتوانیت
 بیت به‌رینموونیکه‌ری و هیدایه‌تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هه‌ر که‌س که خوا رینموونی بکات
 ﴿فَعَالَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ نه‌وه هیچ گومراکه‌رنکی بونی به ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾ نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله‌سین نیه؟ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر پرسیاریان لی بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: ده‌ی پینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ نه‌گه‌ر خوا وویستی زیانیکم پی بگه‌یه‌نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ نایا نه‌و
 (په‌رستر اوانه) ده‌توانن نازارو زیانی نه‌وم لی لاده‌ن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه‌گه‌ر وویستی نیعمه‌ت
 و به‌هریه‌کم پی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ﴾ نایا نه‌وانه‌ی ده‌توانن به‌هره‌و میهره‌بانی نه‌وم لی
 بگرده‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هه‌ر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خوشپیران ته‌نها پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَتَّقُوا﴾ بلی نه‌ی گه‌له‌کم ﴿اتَّقُوا عَلَى مَكَاتِكُمْ﴾ نیوه له‌سه‌ر ریبازو شینوازی
 خو‌تان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ منیش (له‌سه‌ر ریبازی خو‌م) کارده‌کم ﴿مَنْ تَتَّقُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا به‌م
 زووانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کی (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو دیت که‌رپسوا‌ی ده‌کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه‌کی پی برانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دی

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌راستی ثم قورئانه مان بؤ سهر تو ناردوته خواره وه ﴿إِلَّا النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بؤ هم موو خه لکی به هه ق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هه ره که سی هیدایهت وه ر گریت ﴿فَلَنْفَسِيَهُ﴾ نه وه قازانجی هه ر بؤ خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ر که سیش لاری و گومرا بیت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِهَا﴾ نه وه به‌راستی زیانی گومرا بوونه که ی هه ر بؤ خویه تی ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلَ﴾ وه نه ی پیغه مبه ر ﴿تَوْكَارِ سَیْرِرَاو و چاودیر نیت به‌سهر یانه وه (تا پروا بهیستن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانه کان ده کیشتی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له کاتی مردنیان دا ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ﴾ وه نه وه ی نه مرد بیت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ له کاتی خه و تنیدا ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي﴾ نه مجا نه و (گیانانه) راده گری ﴿قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ بریاری مردنی داوه ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ﴾ وه نه وانی تر به ره لا ده کات (که ده بی زیندو و بمیستن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاما وه به کی دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به‌راستی له مه دا چهند به لگه هه به ﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ نه و که سانه ی بیر ده که نه وه ﴿أَلَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَةً﴾ ناخو جگه له خوا تا کارا نیکیان بؤ خویان دانا وه ﴿قُلْ أُولَٰئِكَ أُولُوا﴾ بلی گه رچی نه وانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نه هیچ شتیکیان به ده سته ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه تیش ده گهن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: تا که هه مووی هه ر بؤ خوا به ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ناسمانه کان و زهوی هه ر بؤ نه وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان هه ر بؤ لای نه و ده گه ر پترینه وه ﴿وَإِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وه کاتیک یادی خوا بکری به تا ک و نه نیا ﴿أَشْمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده چیت وه بیزار ده بی دلی که سانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که با وه ر یان نیبه به ر وژی دوا بی ﴿وَإِذَا دُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که چی کاتیک ناوی په ر ستر اوانی بیجگه له خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ به که سهر شادو رو و خوش ده بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: نه ی خوا به ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیه پته ری ناسمانه کان و زهوی ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نه پیتی و ناشکراکان ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ هه ر تو دادو هری ده که یت له نیوان به نده کانتدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ﴾ له وه ی نه وان نیایدا ﴿يَحْتَلِفُونَ﴾ جیا واز بوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی نه گه ر هی نه و که سانه بوایه سته میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه موو نه وه ی له سهر زه ویدایه ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ نه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت ﴿لَا تَقْدَرُ عَلَيْهِ﴾ له بریتی خویان دا ده یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان له سزای خرابی ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ر وژی قیامت ﴿وَمِنَ اللَّهُمَّ مِنَ اللَّهِ﴾ وه له لایه ن خوا وه بؤ یان ده ر که و ت ﴿مَا لَكُمْ كُونُوا يُحْسِبُونَ﴾ شتی وا که نه وان بیر یان لی نه کردو ه ته وه و گومان یان بؤ ی نه چو وه ﴿۱۷﴾

﴿وَيَذَٰلَهُمُ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وە بۆشیان دەرکەوت چی خراپەیان کردووہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وە دەوری گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ ئەو سزای ئەوان گالته‌یان پێ دەکرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ ئەمجا کاتێ ئادەمی زیانیکی لێ کەوت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بۆ دیتێ ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَتْهُ نِعْمَةٌ مِّنَّا﴾ لەپاشان هەر کاتێ بەهرە و نعیمة‌تیکمان پێدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ دەلی: بەراستی ئەم بەهرە و نعیمة‌تەم پێدراوہ ﴿عَلَّيْهِمْ﴾ بەهۆی لیزانی و زانستی خۆمەوہ ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یە) بەلکو ئەوہ ئەزمون و تاقی کردنەوہیہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زۆر بەیان نازانن ﴿فَدَقَّالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بینگومان ئەم قەسە یە کەسانی پێش ئەمانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بەلام هیچ سوودی پێ نەگەیاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمجا دوو چاریان بوو (تۆلە ی) ئەو خراپانە ی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ئەو کەسانەیان ستمیان کرد (بێباوەرانی مەککە) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ لەمەو پاش دوو چاری (تۆلە ی) کردەوہ خراپەکانیان دەبن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وە ئەمانە (لەدەستی خوا) دەرباز نابن ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا نەیانزانێوہ کە بینگومان خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان دەکات و دەیشیگرێتەوہ لەهەر کەسێک کە بێوێت ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان لەوہدا بەلگە و نیشانە ی زۆر هەن بۆ ئەو کەسانە ی باوەر دیتن ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلٰٓىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) بلی: ئە ی بەندەکانم ئە ی ئەوانە ی کە خۆتان زۆر گوناھبار کردووہ ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناویند مەبن لەمبەرەبانی و بەزەیی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ چونکە بینگومان خوا لەھەموو گوناھەکان خوش دەبێت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی هەر ئەوہ لێ بور دە ی بەبەزەیی یە ﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ (بەو مەرجه ی کە) بگەرێتەوہ بۆلای پەرورەدگارتان ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ﴾ وە گەردن کە چی ئەو بن ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بەر لەوہ ی سزاتان بۆبێت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوهٖ﴾ پاشان یارمەتی نادرین (لەلایەن هیچ کەسێکەوہ) ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وە شوین چاکترین شتی بکەون کە نێردراوہ تە خوارەوہ بۆتان ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ لە پەرورەدگارتانەوہ ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ بەر لەوہ ی لەناکاودا سزاتان بۆبێت ﴿وَأَن تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ کە ئێوہ هەر هەستی پێ نەکەن ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نەکا ئەوسا کە سێ بلی ﴿يَحْشُرَنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ﴾ ئە ی مەخابن لەسەر ئەوہ ی کە مەترخەمێم کرد ﴿فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ لەکارکردن بەوہ ی خودا فەرمانی پێکردبوو ﴿وَإِنْ كُنْتُ لَئِنْ أَلْتَجِرَ مِنْ﴾ وە بەراستی من لەو گالته‌ چیانە بووم (کە گالته‌یان بە ئاینە کە ی دەکرد) ﴿۵۱﴾

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خواړ یتنموونی بکر دمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِفِينَ﴾ نه وه یتنګومان له پاریز کاران وله خوا تر سان ده بووم ﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان کاتیک سزاګه‌ی ده بینیت بلیت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرْهٌ﴾ خو زګه جارنکی تر بګه پامایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه و سالا له چا که کاران ده بووم ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ نَصَرَتِي﴾ (پراست ناکه‌یت) خو یتنګومان به لګه و نایه ته کانی منت بو هات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لام باوه پرت پې نه هیتاو خوت به گه و ره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بی باوه پان بو ویت ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پوړی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی نه وانه‌ی درویان بو خوا هله ده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُتَسَوِّدَةٌ﴾ پرویان په شه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شو یتنیک نی به بو خو به گه و ره زانان؟ ﴿وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه نه وانه‌ی خویان پراست (له کوفرو تاوان) خواړ زگار یان ده کات ﴿بِمَقَرَّتِهِمْ﴾ چونکه پینګه‌ی زگار یان گرتوبه بهر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تو ووشی ناخوشی ده بن ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خه م ده خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هینه ری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه هه نه ویش پاریزه ری هه موو شتیکه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلبله کانی ناسمانه کان و زه وی به ده ست خوا به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه نه وانه‌ی به به لګه و نیشانه کانی خوا بی باوه پان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه نه وانش زه ره رمه ند ﴿قُلْ أَفَعَيِّرَ اللَّهُ مَا مَرَّرْتُمْ أَغْبُدْ﴾ (نه‌ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده که ن من بیجګه له خوا شتیکه تر پیرستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه فام و نه زانان ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویند به خوا نیګا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ﴾ وه بو پینغه مبه رانی پیش تو ش ﴿لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ نه گهر هاو به ش بو خوا دا بینیت به پراستی کرده و هت هه لده وه شیته وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه یتنګومان له زه ره رمه ندان ده بیت ﴿بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْ﴾ (وامه که) به لکو ته نها خوا به رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپا سګوزاران به ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خویان نه ناسیوه (به گه و ره یان نه زانی) به و جوړه‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پوړی دواپی دا هه موو زه وی له چنګی نه و دایه (به ده ست خوا به) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانیش به ده ستی پراستی نه و پینچراونه ته وه (له م نایه ته دا جینګیر کردن سیفده تی ده ستی پراست بو خودا هاتوه نیمه باوه پان پییه تی، به بی هیچ لیچواندن ولینکدانه ویه ک و شپوه که‌ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاو به شی ﴿

﴿وَيُفِخُ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا به که پرنادا (به شه پوردا) ﴿فَصَيَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ به کسر هم مو و نه وانه‌ی له ناسمانه کان و زه ویدان ده مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر که سانئ خوا بیه ویت (نه مرن) ﴿وَيُفِخُ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جاریکی تر فوو ده کری به که پرنادا ﴿فَإِذَا هُم بِهَا﴾ جاله پر هم مو و راست ده بنه وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاوهر وان ده کهن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ وه زه وی له و روزه‌دا به نوری په روه رد گاری رووناک ده بیته وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه نامه‌ی کرده وه له به رده میان داده نریت ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءَ﴾ و پیغه مبه ران و شاهیدی (سهر گله کان) ده هیترین ﴿وَقَضَىٰ رَبِّيَ عَنْهُمْ أَلْحَقَ﴾ وه له نیوانیاندا به هق دادوهری ده کری ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وه نه وان سته میان لی ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه (له و روزه‌دا) هم مو که سینک چی کردو وه به تیرو ته و او ی پاداشت ده درته وه ﴿وَهُوَ أَزْلَمُ﴾ وه خوا خوشی ناگاداره (به بی شایهت و نامه‌ی کرده وه کان) ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ به و کرده وانه‌ی که ده یکه ن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه و سا نه وانه‌ی بیباوه پر بوون راپنچ ده کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بو دوزهخ کومه ل کومه ل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ده رگاکانی ده کریته وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزِّنْهَا﴾ وه ده رگاوانه کانی دوزهخ (به لومه کردنیکه وه) به وان ده لین ﴿الَّذِينَ كُفِّرُوا عَنْهُمْ﴾ نایا پیغه مبه ران تان له خوتان بو نه هات ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم﴾ که نایه ته کانی په روه رد گارتان به سهر دا بخوینته وه ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ﴾ وه بتانتر سینن ﴿لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ له گه شستتان به م روزه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده لین: به لی (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به لام بریاری سزا دراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سهر (نیمه‌ی) بیباوه ران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ پینان ده وتری: له ده رگاکانی دوزهخ وه به چنه زووره وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میسه‌یی له ویدا به مینته وه ﴿فَبَشِّرْهُم بِأَلَمِ الْكَافِرِينَ﴾ نای چ خرابه جینگه و مه نزلگای خو به زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه که سانئ (که خواناس بوون) و له په روه رد گاریان ده ترسان بول بول ده برین بو به هه شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) به هه شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و ده رگاکانی ده کریته وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزِّنْهَا﴾ وه ده رگاوانه کانی به وان ده لین ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه لامتان لی بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ ثبوه پاک و خاوین بوون (له تاوان له دونیادا) ﴿فَادْخُلُوا خَالِدِينَ﴾ که واته برونه ناو به هه شت به هه میسه‌یی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (نه وانش) ده لین: سو پاس بو نه و خوا به‌ی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُور﴾ ههر به لیتیکی به نیمه‌دا راست بوو ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه زه وی (به هه شتی) به میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءُوا﴾ له ههر شوینیکی به هه شتدا بمانه ویت نیسته چی ده بین ﴿فَوَعَدَ أَجْرَ الْعَمِلِينَ﴾ نای چهنه چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿۷۱﴾

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ وه فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سبیحات ده‌که‌ن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوه‌ری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کوتایی دا) ده‌ووتریت هم‌وو سوپاس هر
 بؤ‌خوایه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿٧٥﴾

سوره‌ی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حاً، میم) ده‌خوینرته‌وه‌و خوا به‌واتای ئه‌م پیتانه زاناتره، سهرنجی سهره‌تای
 سوره‌ی (البقرة) بده‌درباره‌ی واتاکه‌یان ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئه‌م قورئانه هیتراوه‌ته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی داناه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌ی تاوان و ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران وتوبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الطُّوْلِ﴾ وه‌خاوه‌ن فزل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بینه‌جکه له‌و هیچ په‌رستراوینکی به‌هق
 و راست نی به ﴿إِلَهِهِ الْمُبِصِّرِ﴾ که‌پانه‌وه‌ی هم‌موان هر بؤ‌لای ئه‌وه ﴿٢﴾ ﴿مَا يَجْعَلُ فِي عَاقِبَةِ اللَّهِ﴾ دهمه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیباوه‌پان نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْنَزُكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَدِ﴾ هاتوچؤ و که‌پانیان به‌وولاتدا (بؤ‌بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿٣﴾ ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیت ئه‌وان گه‌لی نوح باوه‌پان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْأَخْرَافِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته و ناقمه‌کانی دوی ئه‌وانیش (باوه‌پان نه‌هیتا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌موو گه‌لینک
 و ویستویه‌تی (نیازی کردوه) ﴿بِرُسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که‌پنغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوزن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَيَحْدِلُوا فِي الْبَطْلِ﴾ وه‌ده‌مه‌قالیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيَذِجْصُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی
 راستی بی لاه‌رن و نه‌یه‌یلن ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾ ئیتر (قار و توو‌په‌یی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چؤن
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿٤﴾ ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ئابه‌و جؤ‌ره‌پریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بی باوه‌پوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بینگومان ئه‌وان
 دؤ‌زه‌خین ﴿٥﴾ ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئه‌و فریشتانه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئه‌وانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سبیحات ده‌که‌ن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌باوه‌پان به‌وه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌داوای لیبوردن ده‌که‌ن بؤ‌ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَةُ وَعَظَمَاءُ﴾ (ده‌لین:) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هم‌وو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردوه ﴿وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ریځای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌بیانپاریزه له‌سزای دؤ‌زه‌خ ﴿٧﴾

﴿رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَذْنٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار مان بیشیان خه‌ره به‌ه‌شتانکی هه‌میشه‌یی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾
 که به‌لینت پی دابوون ﴿وَمَنْ صَاحٍ﴾ نه‌و که سانه‌ش چاکه کار بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾
 له‌باوو باپیران و هاوسه‌ران و پۆله‌کانیان (نه‌وه‌کانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پراستی هه‌ر تو
 زالی کار دروستی ﴿وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌بیانپارینه‌له‌ه‌ (تۆله‌ی) تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَوَلَّى السَّيِّئَاتِ﴾
 یومیز ﴿چونکه هه‌ر که سینک له‌ه‌ (تۆله‌ی) خراپه‌و تاوان پیریزی له‌و پۆره‌دا ﴿فَقَدْ رَجَعْتُمْ﴾ نه‌وه
 بینگومان په‌حمت پی کردووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌یه سه‌ر که وتنی زور گه‌وره
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ﴾ به‌پراستی که سانی بی باوه‌ر بوون (له‌پاشه‌پۆردا) بانگ ده‌کرین
 ﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که به‌پراستی تو به‌یی و خه‌شمی خوا (له‌دونیا‌دا) گه‌وره‌تر بوو
 له‌رق و تو به‌یتان له‌خوتان (له‌قیامه‌تدا) ﴿إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ کاتیک بانگ ده‌کران بو
 باوه‌ر هیتان به‌لام باوه‌ر تان نه‌ده‌هیتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلْتَنَیْ﴾ ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگار مان تۆ دوو
 جارت مراندووتین ﴿وَأَخْبَيْنَا أَفَلْتَنَیْ﴾ وه‌دوو جاریش زیانت به‌به‌ردا کردوون ﴿فَأَعْرِضْنَا عَنْهُمْ﴾
 جا دانمان نا به‌تاوانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی نایا پرینگایه‌ک هه‌یه‌ بۆ ده‌رباز بوون
 ﴿ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ نه‌م سزایه‌تان له‌به‌ر نه‌وه‌یه که به‌پراستی هه‌ر کاتی
 خوا به‌تاک و ته‌نایی به‌رسترایه‌ ئیوه‌ بی باوه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾ وه‌نه‌گه‌ر هاوبه‌شی بۆ
 دابنرایه‌ باوه‌ر تان ده‌هیتا (به‌و هاوبه‌ش دانانه) ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ برپاردان هه‌ر بۆ خوی
 بلندو به‌رزو گه‌وره‌یه ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ نه‌و زاتیکه‌ نیشانه‌کانی خوتان نیشان ده‌دات
 ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه‌ رزق و پۆزیتان بۆ ده‌نیریته‌ خواره‌وه ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾
 که‌س بیرناکاته‌وه‌ (به‌ند و نه‌رناگری) ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه‌گه‌ر که سینک پروو له‌خوا بی ﴿فَادْعُوا﴾
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴿که‌واته له‌خوا پیرینه‌وه‌و به‌پاکی و دل‌سوزی و بۆی گه‌ردن که‌ج بن
 ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ بی باوه‌ر انیش پینان ناخوش بی ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾
 (خوا) پله‌و پایه‌ زور به‌رزی خاوه‌ن عه‌رشی مه‌زنه ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوی وه‌حی
 ده‌نیری ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿لِيُنذِرَ قَوْمَ الْآلَاقِ﴾ تا (خه‌لک)
 بترسین له‌ پۆزی به‌یه‌ کتر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ﴾ پۆزی که‌ هه‌موو (له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌رو)
 ناشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ هه‌ج شتیکیان له‌ خوا په‌نه‌ان نابیت ﴿لَئِنْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا
 ده‌فه‌رمووی:) نه‌م‌و پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کتیه‌ (وه‌لام نادرته‌وه‌) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خوی
 وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌فه‌رموویت) هه‌ر بۆ خوی تاک و ته‌نهایه‌ که‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتدا زاله ﴿۵۱﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي﴾ وە فیرعون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ بامووسا بکوژم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ ئەوسا
 بانه و هانا بۆ پەرورەدگاری بەری (پزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بەپراستی من دەترسم
 کە تاینە کە تان بگۆریت ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان لەزەویدا ئازاوه و خراپە کاری بنیتەوه ﴿وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ﴾ وە مووسا ووتی: بەپراستی من پەنادە گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ بەپەرورەدگاری خۆم
 و پەرورەدگاری ئیوه ش ﴿مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾ لەهەموو خۆبەزل زانیک ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ کە باوەری
 بەپۆزی لی پرسینه وە نی یە ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ وە پیاویکی باوەردار ووتی: ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾
 لەکەس و کاری فیرعون بوو ﴿يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ کە باوەرە کە ی شارەبەوهو ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا﴾ ئایا
 (چۆن) پیاویک دەکوژن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ لەبەر ئەوەی دەلی: خوا پەرورەدگارمه ﴿وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ کە بەپراستی چەند بەلگە و موعجیزە ی روونی لە پەرورەدگارتانەوه
 بۆ هیتان ﴿وَأَنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو ئەگەر درۆزن بێ (کە دەلی پیغه مەهرم) ئەوه (تاوانی)
 درۆکە ی بەئەستۆی خۆیەتی ﴿وَأَنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو ئەگەر پراستگۆ بێ ﴿يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾
 هەندێ لەو (سزایە) بەلێتی بێ داوون تووشتان دەبێ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بنگومان
 خوا پرینموونی کەسی ناکات کە زیاده‌پۆ و درۆزن بیت ﴿وَيَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ﴾ (مووسا ووتی)
 : ئە ی گە لە کەم فرمان پەوایی ئەمڕۆ هی ئیوه یە ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و بەدەسەلات و زالن لەسەر
 زەویدا ﴿فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ دە ی کێ یارمە تیمان دەدات ئەگەر سزای خوامان بۆ بیت
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾ فیرعون ووتی: چی خۆم بە چاکی دەبینم هەر ئەوە تان نیشانە دەدەم
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وە ئەنیا بۆ پزگای پراست پرینموونیتان دەکەم ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَنْقُومُ﴾ وە
 ئەو (پساوێ) باوەری هیتا بوو ووتی: ئە ی گە لە کەم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بەپراستی من لەوه دەترسم
 بەسەرتان بێ ﴿مِثْلَ نَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینە ی (سزای) ئەو پۆزە ی بەسەر کۆمەلان و گەلانی پیتشووات
 ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وە ئەو (سزایە) هات بەسەر گەلی نوح و عاد و سەموود و
 ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئەوانەش لەدوای ئەوان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ وە خوا زولم و ستمی ناوی
 بۆ بەندەکانی ﴿وَيَنْقُومُ إِلَى أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وە ئە ی گە لە کەم بەپراستی من ترسی پۆزی هاوارو
 بانگ لەیە کتری کردنم هەیه لیتان (ئەو پۆزە ی کە هەموو کەس هاوار و داوای یارمەتی لەیە کتری
 دەکەن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ ئەو پۆزە ی پشت هەلە کەن و هەلدین ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾
 هیچ پەناگە یە ک بۆ ئیوه نی یە لە (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە هەر کەسی خوا گوپرای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئەوه هیچ پرینموونی کە ریکی بۆ نی یە ﴿

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به خوا بینگومان پیشتر یوسف پیغمبر تان بؤ هات به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ که چی ئیوه هدر له گوماندا بوون ﴿وَمَا جَاءَهُمْ بِهِ﴾ لهو به لگانه‌ی بؤی هینا بوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتئ (یوسف) وه فاتئ کرد ﴿فَلْيَسَّرْ لَنَ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتان ئیتر دوا‌ی ئه و خوا هیچ پیغمبره ریکی تر نانیرئ ﴿كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾ نابو و جوره خوا گومر ای ده کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾ ئه و که سه‌ی زیاده پؤی دوو دله ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ نه وانه‌ی دهر باره‌ی نیشانه کانی خواده مه قالی ده کهن ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾ به بن نه وه‌ی به لگه به کیان بؤ هاتئ ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه و دهمه قاله یان) هؤی تور به‌ی به لای خوا‌ی گوره ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه لای نه وانه‌ش باوه ریان هینا وه ﴿كَذَٰلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ﴾ نابو و جوره خوا موره‌نی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّكْثِرٍ حَبَّارٍ﴾ به سهر دلی هه موو خو به زل زانئکی زور داردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَكُنَّ فِرْعَوْنٌ وَوَتِي نَهَىٰ هَامَانَ﴾ کؤشکئکی به رزم بؤ دروست بکه ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ به لکوبگه مه ئه و پنگایانه ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ﴾ که پنگا کانی (به رز بوونه وهن بؤ) ئاسمانه کان ﴿فَأَقْطَعِ إِلَىٰ اللَّهِ مَوْسَىٰ﴾ بؤ نه وه‌ی (له وئوه) سه‌یری خوا که‌ی موسا بکه‌م ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾ وه به راستئ من و ا گومان ده به‌م ئه و (موسا) دروزنه ﴿وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ﴾ نابو و جوره رازئترابه وه بؤ فیرعه‌ون ﴿سُوْءَ عَمَلٍ﴾ کرده وه‌ی خرابئی ﴿وَصُدِّعَنِ السَّبِيلَ﴾ وه (به هؤیه وه) پنگری کرا له پنگای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وه هدر فیل و پلانئکی فیرعه‌ون هه بوو به فیر و چوو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه ئه و (پیاوه‌ی) باوه‌ری (به موسا) هینا بوو ووتئ ﴿يَنْقُورُ الْغَيْبُونَ﴾ نه‌ی گه له که‌م شوئین من بکه‌ون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ پنگای راستان نیشان ده‌ده‌م ﴿يَنْقُورُ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾ نه‌ی گه له که‌م به راستئ ژبانی ئه‌م دونیایه رابوار دئئکی که‌مه ﴿وَأَنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وه به راستئ هدر پاشه‌پور و ژجئ حسانه وه‌ی هه میشه‌یی به ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ هدر که‌سئک کاری خرابه‌ی کردبئ ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هدر به نه‌ندازه‌ی خرابه که‌ی سزا ده‌درئ ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هدر که‌سئش چاکه‌ی کرد بیت ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَمْ يَأْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئافره‌ت بیت یان پیاو (به و مهرجه‌ی) باوه‌ردار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا نه وانه ده‌چنه به هه‌شته وه ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا فَيَغْفِرُ حَسَابٍ﴾ له وئدا به بن ژماره و حساب رزق و پوزیبان بئ ده‌درئ ﴿

﴿وَيَقُولُ مَا إِلَىٰ أَذُنُكُمْ إِلَّا النِّجْوَةُ﴾ وە ئەوێ گەلە کەم ئەوێ چێ یە مەن بانگتەن دە کەم بۆ پزگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ کە چێ ئێوێ مەن بانگ دە کەن بۆ ناگری دۆزەخ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 دە کەن بۆ ئەوێ بێ باوە پریم بە خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وە شتی بکەمە هاو بەشی خوا کە هیچ
 زانیاری یە کەم لێ ی نیه ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُم إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقِيدِ﴾ لە کاتی کدا مەن بانگتەن دە کەم بۆ لای خوای
 بە دەسە لاتی لیور دە ﴿لَا جَرَمَ أَنَّا نَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ پراستە و گومانی تێدانێ یە ئەوێ ئێوێ منی بۆ بانگ
 دە کەن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نە لە دنیا و نە لە دوا پوژدا
 ﴿وَأَن مَّردَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وە بە پراستی گەرانه وە مان هەر بۆ لای خوا یە ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بێگومان زیاده پرسیان هاوێ لانی ناگری دۆزەخن ﴿فَسَدَّكُرُوتَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جالە مە و دوا
 ئەوێ مەن پێتان دە لێم بیرتان دە کە وێتە وە ﴿وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وە مەن کاری خۆم بە خوا دە سپێرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ بە پراستی خوا بینایە بە بە نده کانی ﴿وَقَدْ عَلِمَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كُفَرُوا﴾ جا خوا ئەو
 (پیاوێ ئیماندارە) ی پراستە لە زبانی ئەو فێر و فێلانە ی دە یان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وە سزای سەخت هات و دارو دە سته ی فیرعەونی گرتە وە ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 بە یانیان و ئیواران (فیرعەون و دە ست و پێو نده کە ی) دە برێتە دیاری ناگری دۆزەخ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ پوژنیکیش قیامت هە لده سینت ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فەرمان دە درێ)
 دارو دە سته ی فیرعەون بخەنە سە خترین سزاوہ ﴿وَيَذِثُّهَا جُودُ فِي النَّارِ﴾ وە کاتی ک
 (دۆزە خیه کان) لە ناو ناگرە کە دا دە مە قالی دە کەن ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازه کان
 بە وانه ی خۆ بە زل زان بوون دە لێن ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ بە پراستی ئیمە شوین کە و توو ی ئێوێ بووین
 ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْهُ﴾ دە ی ئایا ئێوێ لە جیاتی ئیمە لە ئە ستو دە گرن ﴿تَصِيبَا مِّنَ النَّارِ﴾ بە شیک لە م
 ناگرە ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئە وانه ی خۆ بە زل زان و زوړدار بوون دە لێن: ﴿إِنَّا كُنَّا فِيهَا﴾
 بە پراستی هە موومان لە ناگر داین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بێگومان خوا لە نینوان بە نده کانی دا
 دادوهری کردوو (و حوکمی تە و او بوو) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وە ئە وانه ی
 لە ناگری دۆزە خدان بە دەر گا وانه کانی دۆزەخ دە لێن ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ﴾ داوا لە پەروەردگار تان بکەن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنْكُمْ يَوْمَ مَآئِنَ الْعَذَابِ﴾ تە نها یە ک پوژ سزما ن لە سەر سووک بکات ﴿

﴿قَالُوا﴾ ده‌ئین: ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ﴾ نایابیتغه مبه‌ره کان نه هاتن بۆ لاتان؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به‌جه‌ندین به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌ئین: به‌لئی (هیتابوویان) ﴿قَالُوا أَأَدْعُوا﴾ بیان ده‌ئین ده‌ی خو‌تان بیارینه‌وه ﴿وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگو‌مان پارانه‌وه‌ی بی باوه‌پان وون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه پیته‌غه مبه‌ر انمان و نه‌وانه‌ی باوه‌پان هیتاوه سهر که‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و پروزه‌ی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ﴾ پروژیکه بیانوو و پا‌کانه کردنی بی باوه‌پان هیچ سوودی‌ان بی ناگه‌یه‌نیت ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا‌ن لی کراوه و خراپ‌ترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیل‌مان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرَىٰ لِلْأُولَىٰ الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) پ‌ینموونی و په‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بۆ خاوه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَأَصْبَحُوا رِعَٰدَةً لِّلَّهِ﴾ نه‌مجا (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگو‌مان به‌لئنی خوا هه‌قه‌و دیتته دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ﴾ وه‌داوای لی‌بور دنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَيَحِبُّكَ ذُنُوبُكَ﴾ وه‌ته‌سییحات بکه به‌ستایشی په‌روه‌ردگارت ﴿يَا عِيسَىٰ وَالْيَحْيَىٰ وَالْيُسُفَىٰ﴾ به‌ئواران و به‌یانیا‌ندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ﴾ به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قانی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي ءَايَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿يَعْتَرِ سُلْطٰنٍ أَتَتْهُمْ﴾ به‌بی نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بۆ هاتبیت ﴿إِن فِي صُورِهِمْ ءَلَاكِبٌ﴾ هیچ له‌دلایندا نی به‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌بیت ﴿مَّا هُمْ بِبَالِيَةٍ﴾ هه‌ر گیز نه‌وان به‌ (مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذْ بِٱللَّهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگه‌ره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هیتانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هیتانی خه‌لکی ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی مه‌ردووم نه‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌ناینا و بینا به‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌پان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا أُلْمِيهِمْ﴾ له‌گه‌ن به‌دکاران وه‌ک به‌ک نین ﴿فَلِئَلَّا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۵۸﴾

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ بہر راستی پوزی دواپی دیت ﴿لَارْتَبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی بہ ﴿وَالَّذِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بہ لام زورہی خہلکی باوہر ناکہن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وہ پەروردگار تان فہر موویہ تی: لیم پیارینہ وہ ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وہ لامتان دہدہ وہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ بہر راستی ئەوانہی خو بہ گہ ورہ دہ زانن کہ ہمپہرستن ﴿سَيَذَلُّونَ جَهَنَّمَ ذَاخِرِينَ﴾ بینگومان بہ سہر شوری دہ چنہ دوزہ خہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خوا ئەو زاتہیہ شہوی داناوہ بۆ ئیوہ ﴿لِيَسْتَكْبِرُوا فِيهَا﴾ تانارامی تیدا بگرن ﴿وَاللَّهُ تَزْمِيصًا﴾ وہ پوزیشی روناك کردوتہ وہ (بۆ زیان پەیدا کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بہر راستی خوا خواوہن چاکہ و میہرہ بانی بہ بہ سہر خہلکہ وہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زورہی نادہمی سوہاس گوزارنن ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەمہیہ خوای پەروردگاری ئیوہ ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروستکەر وداہیتہری ہدمو وشتیکہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراوینکی بہ ہق وراست نیہ جگہ لہ ئەو ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ دەی کہواتہ چۆن لائەدہن لہر راستی ﴿كَذَلِكَ يُؤْفَكُ﴾ نا بہم جوہر لائەدرین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ يَحْدُثُ﴾ ئەوانہی کہدان نانین بہ بہلگہ و نیشانہ کانی خوادا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتینکہ کہ زہوی بۆ کردونہ تہ نیشتہ جی (وٹارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وہ ناسمانیشی بۆ کردوون بہ سہر بان ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ و بہ جوانترین شیوہ ئیوہی دروست کردوہ ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ لہوشتانہیش کہ حہ لال و ہاکن پوزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەمہیہ خوای پەروردگاری ئیوہ ﴿فَسَبَّارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ بہرزی و پیروزی بۆ خوای پەروردگاری جیہانیان ﴿هُوَ الْغَنِيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہەر زیندوہ وہ هیچ پەرستراوینکی بہ ہق وراست نیہ جگہ لہ ئەو ﴿فَادْعُوا مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ کہواتہ خوا پەرستن بہ دلسوزی وتہنہا بۆ ئەو ملکہج بن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوہاس و ستایش بۆ خوای پەروردگاری جیہانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی: بہر راستی من پینگری کراوم لہ پەرستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانہی ئیوہ دہیان پەرستن جگہ لہ خوا ﴿لَتَأْتِيََنَّ الْبَيْتَ مِنْ رَبِّي﴾ دواي ئەوہی بہلگہی پروونم بۆ ہاتوہ لہ پەروردگار مہ وہ ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وہ فہرمانم ہن کراوہ کہ گہردن کہج ہم ﴿لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بۆ پەروردگاری جیہانیان ﴿

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خواہیە بە کەئێوەی لەخاک دروست کردووہ ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ لەپاشان لەدلوپنیک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان لەپارچە خویننیک ﴿ثُمَّ يَخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾ لەپاشان بەمندان (ساوایی) دەتان هینتە دەر (لەسکی دایک) ﴿ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾ لەپاشان تا دەگەنە تینی هیزو لاویتان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوعًا﴾ لەپاشان تا پیر دەبن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَّى مِنْ قَبْلٍ﴾ وە هەندیکتان پیش پیربون دەمرنن ﴿وَلَتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى﴾ هەتا دەگەنە ئەو کاتە ی کە بۆتان دیاری کراوہ ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ئەوہی بیرکەنەوہ ﴿هُوَ الَّذِي يُخَيِّرُ رَيْبِيَّتٍ﴾ ئەو خواہیە بە کە دەژنن و دەمرنن ﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ جا هەر کاتیک (بەوێت) بریارنیک بدات ﴿فَاللَّهُ يَقُولُ لَهِ رُكْنٌ فَيَكُونُ﴾ تەنہا پنی دەفرمووێت بێ، دەست بەجی دەبی ﴿الَّذِينَ يَخُوفُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوہ سەبارەت بە بەلگە و نیشانەکانی خوادەمە قالی و موجدەلە دەکەن (بەبی هیچ زانیاریەک) ﴿أَنِّي يُضَرُّونَ﴾ چۆن لەپنی (راست) لادەدرن ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانە ی باوہ پسان بەقورئان نەهینا ﴿وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ وە بەو (بەپاوانە ی) بەپێغەمبەرەکانماندا ناردومانە ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوہ لەمەو پاش (سەرئەنجامی خویان) دەزانن ﴿إِذْ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ﴾ کاتی زنجیرو تەوقیان لەگەردندا یە ﴿يُسْحَبُونَ﴾ بی ی پادە کیشرن ﴿فِي الْحَمِيمِ﴾ لەناو ئاوی زور گەرمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پاشان لەدۆزەخدا دەسووتنن ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ لەپاشان پێیان دەوتریت: ﴿أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ لەکوین ئەو هاوہ شانە ی بۆ خواتان دادەنان ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لەخوا ﴿قَالُوا أَصَلُّوا عَنَّا﴾ دەلین: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَّئِنْ لَمْ تَنْتَهِ عَنَّا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وانی یە) بەلکو ئیمە لەدوینا (بێجگە لەخوا) شتیکمان نەدەپەرست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابەم جوړە خوا بی باوہ پان لەرینگە لادەدات ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمەتان لەبەر ئەوہیە کە ئێوە ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بەناوہ و شادی و کەیفەتان دەکرد لەزەویدا ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وە لەبەر ئەوہی کە ئێوە فیزو کە شەختان دەکرد لەزەویدا ﴿أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دە ی لەدەرگاکانی دۆزەخوہ پرونە ژوورەوہ تیایدا دەمیتنەوہ بە هەمیشەیی و ئیجگاری ﴿فَيَسَّ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چەند خراپە شوینی خو بەزل زانان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ دە ی کەواتە (ئە ی موخەمەد ﷺ) خو راگر بە بێگومان بەلێنی خوا راستە ﴿فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ جا یان هەندیک لەو بەلێنانە ی پێیان دەدەین نیشانەت دەدەین ﴿أَوْ نَوَفِّئَنَّكَ﴾ یان تە دەمرنن (بەلێنەکان نابینی) ﴿فَإِشْرَارُ رَجْعَتٍ﴾ ئەوسا هەمووتان هەر بۆلای ئیمە دەگەرنەوہ ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا به راستی بهر له تو پیغه مبه رانیکمان ناردووہ ﴿مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به سہرہاتی ہندیکیانمان بوباس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وہ ہندیکیانمان بوباس نہ کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِقَائِلَةٍ﴾ وہ ہیچ پیغه مبه ریک ناتوانی موعجزہ یہ کہ بہتیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ئیزی خوا نہ بیت ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فرمانی خواہات (بہ سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾ بہ ہق دادوہری دہ کریت (لہ نیوانیاندا) ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ وہ لہ ویدا ناراستان زہرہ رمندہ بن ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفُسَ﴾ خوا نہ و زاتہ یہ نازہل و مالاتی بو ئیوہ بہ دی ہیناوہ ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَكُونُونَ﴾ بو ئوہی سواری ہندیکیان بن و (گوشتی) ہندیکیشیان بخون ﴿وَلَا تَكُنْ فِيهَا تُنْفَعُ﴾ وہ لہ و (نازہ لانہ) دا چہند سوودو کہ لک بو ئیوہ ہہہہ ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ وہ تابہ ہوی ئہ وانہ وہ بگہ نہ پیوستی یہ کہ لہ دل و دہر و نتان دایہ ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وہ لہ سہر پشتی ئہ و (ولاخانہ) و لہ سہر کہشتی ئیوہ سوار دہ کرین ﴿وَتُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا زور نشانہی خویتان نشان دہدات ﴿فَأَنَّى إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ تَتَكَبَّرُونَ﴾ جا ئیوہ ئینکاری کام لہ نشانہ و بہ لگہ کانی خوا دہ کہن ۱۹ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ دہی ئایا بہ زہ ویدا نہ گہ راون تا ببینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ مِّن قَبْلِهِمْ﴾ سہرہ نجامی کہ سائیک کہ لہ پیش ئہ وان بوون چون بووہ ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ کہ لہ مان زور ترو بہ ہیز تریش بوون ﴿وَعَاثُوا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ شوینہ واریشیان لہ زہ ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا آغَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نہ مجا ئہ وہی کرد بوویان (لہ دونیادا) سوودی ہی نہ گہ باندن ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه مبه رہ کانیان بہ بہ لگہ روونہ کانہ وہ ہاتنہ لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دلخوش بوون بہ و زانینہی ہدیان بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئہ و (سزایہی ئہ وان) گالتہ یان ہی دہ کرد چوار دہوری دان (وہانہ دی) ﴿فَلَمَّا زُلْزِلَ الْأَرْضُ﴾ نہ مجا کاتیک سزای بہتینی ئیمہ یان بینی ﴿قَالُوا﴾ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ﴿وَوَتَيَان: باوہرمان بہ خوی تاک و تہنہا ہینا ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وہ ہی باوہرین بہ و شتانہی کردبو و مانہ ہاوبہشی خوا ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعَهُمْ لِمَ كُنُوا﴾ جا باوہر ہینانہ کہ یان ہیچ سوودی نہ بوو بویان ﴿لَمَّا زُلْزِلَ الْأَرْضُ﴾ لہ کاتیکدا سزای ئیمہ یان دی ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَنَّى قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِي﴾ باوو سوننہتی خوا ہر و باووہ پیشتر لہ گہل بہندہ کانی دا ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ وہ لہ ویدا ہی باوہران زہرہ رمندہ بوون ﴿۸۵﴾

سوره‌تی ﴿فُصِّلَتْنَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حاً، میم) ده‌خوینرینه‌وه خوا زاناتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش‌بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له‌لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانسه‌وه نیردراوه‌ته خواره‌وه ﴿١﴾
 ﴿كَتَبَ فُصِّلَتْ ءِیَّتُهُ﴾ په‌راوینکه به‌لگه‌کانی پروون کراوه‌ته‌وه (لینک جیاکراوه‌ته‌وه) ﴿قُرْءَانًا غَرِيبًا الْقَوْمِ
 يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بۆ‌گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زائن ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مرژده‌درو
 ترسیته‌ره ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فَمَهُزْ لَا يُسْمَعُونَ﴾ که‌چی زۆربه‌یان گوی‌ی بی‌ناده‌ن و بۆیه (قورئان) ناییستن
 ﴿وَقَالُوا أَفُلَوْنَا فِي أَكْتَفٍ﴾ ده‌لینن دلّه‌کانمان له‌ناو‌چهند په‌رده‌یه‌کدایه (تی‌ناگه‌بن) ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَیْهِ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی تو‌ئیمه‌ی بۆ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي ءَاثِنَا وَقُرْءَانٍ﴾ وه‌له‌گوینه‌کانماندا گران‌ی و که‌ری‌هه‌یه
 ﴿وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه‌له‌نینوان ئیمه‌و تو‌دا په‌رده‌یه‌ک‌ه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾ که‌واته‌ تو‌کاری
 خو‌ت‌بکه و بینگومان ئیمه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌بن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مروفئیکم وه‌ک‌ئیوه ﴿يُوحِیْ إِلَیَّ﴾ به‌لام (هه‌نده‌هه‌یه‌من) نیگام بۆ‌ده‌کریت ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾
 که‌به‌راستی په‌رستراوی ئیوه‌خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نیایه ﴿فَاسْتَغْفِرُوا إِلَیْهِ وَاسْتَغْفِرُوا لَهُ﴾ که‌واته‌ بارووتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌په‌رسته‌کانتاندا) و داوای لی‌بوردنی لی‌بکه‌ن ﴿وَوَقِّلْ لِلشَّارِکِیْنَ﴾
 وه‌سزاو له‌ناو‌چوون بۆ‌هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِیْنَ لَا یُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ کَفِرُونَ﴾ باوه‌ریشیان به‌پو‌زی‌دوایی نی‌یه ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وانه‌ی باوه‌ریشان هه‌تاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 پرانه‌وه‌یان بۆ‌هه‌یه ﴿قُلْ أَهَلْکُمْ لَکُمْ کُفْرُؤُنَّ بِالْإِلَهِیِّ﴾ بلی: ناخو به‌راستی ئیوه‌باوه‌رتان به‌و‌زاته‌نی‌یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِی یَوْمَئِیْنٍ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پو‌ژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُونَ لَهُ ءَاثِنًا﴾ وه‌هاوبه‌شانی بۆ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِکَ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ﴾ هه‌ر‌ئه‌وه‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِیْهَا زَوَاجِیْنَ مِنْ قَوْحِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر‌زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِیْهَا﴾ وه‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَقَدَّرْنَا فِیْهَا أَقْوَانَهَا﴾
 وه‌بژئیوی (هه‌موو گیاندارینکی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فَإِذَا نَزَعْنَاهَا مِن مَّوَدِّهَا﴾ له‌ماوه‌ی چوار پو‌ژدا ﴿سَوَاءٌ
 لِّلشَّٰرِکِیْنَ﴾ به‌یه‌کسانی بۆ‌گشت داواکه‌ران ﴿ثُمَّ أَسْمَوْنَاهَا إِلَی السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ناسمانی کرد که‌پیشتر دوکه‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضُ أَتِیَّتَا﴾ ته‌مجا
 به‌ناسمان و به‌زه‌وی فه‌رموو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وو‌یستی خو‌تان‌یان به‌ناچاری (بیته‌زیرفه‌رمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتِیَّتَا طَائِعِیْنِ﴾ هه‌ر دووکیان ووتیان به‌وو‌یستی خو‌مان هاتین ﴿٥﴾

﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نه‌وسا جهوت ناسمانی له‌دوو پوژدا دروست کرد (که‌واته خوای گه‌وره زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌شه‌ش پوژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌ه‌در ناسمانه‌ی فرمان (کار) ی خوی بۆ نارد ﴿وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا﴾ وه‌ناسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه، وپاریزراوه (له‌گوی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه بریاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لانه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ جا‌ته‌گه‌ر پوویان وه‌ر گه‌یرا ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ نه‌وه بلی به‌ه‌ه‌وره تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌ناترسیتیم ﴿فِي ثَلَاثَةِ صَاعِقَةٍ عَادٌ وَثَمُودُ﴾ وه‌ک ه‌ه‌وره تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾ کاتنی پتغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیان وه (له‌ه‌ه‌موو لایه‌که‌وه) ﴿الَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (پینان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوانه‌به‌رستن ﴿قَالُوا الْوَيْلَ لَنَا لَآئِزَلْ مَلَكَةٌ﴾ ووتیان: ته‌گه‌ر به‌روه‌ردگارمان بیویستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواره‌وه (بۆمان) ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ بۆیه‌ به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ی پی نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ته‌مجا (گه‌لی) عاد به‌ناره‌وا خویان به‌گه‌وره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَن أَسْأَلُنَا مِنَّا قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه‌ به‌هیز تره ﴿أَوْ أُرْسِلْهُ﴾ نایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَسْأَلُهُمْ قُوَّةً﴾ بینگومان نه‌و خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کرد وه‌ له‌ئه‌وان به‌هیز تره ﴿وَكَاذِبًا بَيْنَهُمْ حَدِيثٌ﴾ وه‌ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ نه‌وسا ئیمه‌ بایه‌کی زور به‌هیزی ساردمان بۆ ناردن ﴿فِي أَيَّامٍ مَّجْسَاتٍ﴾ له‌پوژانیککی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سزای نابرو به‌ریان پی بجه‌ژین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ﴾ بینگومان سزای پاشه‌ پوژیان نابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره ﴿وَهُمْ لَا يَصْزُرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هوزی) سه‌موودمان پینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِهِمُ عَلَىٰ هُدًى﴾ به‌لام نه‌وان زیاتر چه‌زیان له‌کویری وگومرایی کرد تا‌شاره‌زایی و پینموونی ﴿فَلَعَذَابُهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا‌بۆیه‌ ه‌ه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لپی دان ﴿يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (خرابانه‌وه) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَحْنُ الَّذِينَ﴾ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ وه‌ نه‌و که‌سانه‌شمان رزگار کرد که‌باوه‌ردارو پاریزکار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ أَصْفَادُ النَّارِ﴾ وه‌ پوژنک ه‌ه‌موو دوژمنانی خوا به‌روه‌ ناگری دوزه‌خ کۆده‌ کرینه‌وه ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ جا‌ئه‌وان (له‌ پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌ر گری ده‌کرین (تا ه‌ه‌موو پیکه‌وه به‌پیز برۆن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ﴾ تا کاتنی ده‌گه‌نه‌ لای ناگری دوزه‌خ ﴿شَهِدُوا عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌ دزیان ﴿سَمِعْتُهُمْ وَاتَّخَذْتُهُمْ وَجُودُهُمْ﴾ گوی و چاو و پیستی له‌شیان ﴿يَمَا كَانُوا يَكْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه (له‌دونیادا) ﴿

﴿وَقَالُوا لَجُودٌ هَٰذَا﴾ و به پیسته کانیان ده‌لین: ﴿لَمْ يَشْهَدْ عَالَمُنَا﴾ بوجی شایه‌تیتان دا له‌دزمان
 ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خواجه نیمه‌ی هیناوه‌ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ که همه‌و شستیکی
 هیناوه‌ته زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هدر نه‌ویش به‌که‌م جار نیوه‌ی دروست کرده
 ﴿وَالْبَٰتِلُ يُرْجَعُونَ﴾ و هدر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رینرنه‌وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ﴾ و نه‌ویش خوتان
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانی گوی
 و چاوو پینستی له‌شتان له‌دزمان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو و گومانتان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كِبَارَكُمْ فَمَتَّعْمَلُونَ﴾
 که‌خوا نازانی به‌زورنیک له‌و کارانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ نا نه‌وه گومانتان
 بوو که‌ده‌تان برد به‌په‌روهر دگارتان ﴿أَزْدَنْكُمْ﴾ نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾
 و چوونه‌ریزی زیانباران و خه‌سار و مه‌ندانده‌وه ﴿فَإِنْ يَصْصِرُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿قَالُوا زُمُو
 لَّهُمْ﴾ نه‌وانه‌ تاگر شوینی مانه‌وه‌یانه ﴿فَلَنْ يَسْتَعِينُوا﴾ و نه‌گه‌ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه‌ن ﴿فَمَنْ لَّمْ مِنَ الْمُعْتَمِلِينَ﴾ نه‌وه‌ خوا هدر گیز رازی نابین (خوش نابین لینیان) ﴿وَقِيضَتِ لَهُمْ فُرْقَاتُهُمْ﴾
 و ه‌چند دوست (و هاو‌ده‌م) مان له‌دونیا بو دانان ﴿فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَخَافَتُهُمْ﴾ که‌خرابه‌کردنی
 دونیاو (بی بروایی) پوزی دواپی بو‌پازاندنه‌وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ و به‌لینی (سزادانیان) به‌سه‌ردا‌دا
 ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌(پیزی) نه‌و گه‌لانه‌ی رابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ﴾ به‌پرستی زه‌ره‌رمه‌ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ و
 بی باوه‌ران (به‌یه‌کتریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بو نه‌م قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ و ه‌قسه‌ی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سه‌ر که‌ون (به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَنَذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به‌خوا
 بینگومان نه‌وانه‌ی بیباوه‌ر بوون پینان ده‌چیژین ﴿عَذَابًا سَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ و توله‌یان لی ده‌سه‌نین (به‌توله‌ی) خراپترینی تاوانی که‌ده‌یان کرد ﴿ذٰلِكَ جَزَاءُ اَعْدَاءِ اللّٰهِ
 النَّارُ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمنانی خوابه‌ که‌ناگری دوزه‌خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخٰلِدِ﴾ مالی هه‌میشه‌ی
 نه‌وان له‌و ناگره‌دایه ﴿جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه‌و سزایه‌ (ده‌درین) چونکه‌ دانیان نه‌ده‌نا
 به‌نیشانه‌کانی نیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌لین ﴿زَيْنًا أَرَبْنَا الَّذِيْنَ اَصْلَلْنَا﴾
 نه‌ی په‌روهر دگارمان نه‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که‌گو مپریان کردین ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿جَعَلَهُمْ مَّاتَحْتِ اَفْدَانِ﴾ تا بیانخه‌ینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ اَلْاٰثِمِيْنَ﴾ تاله‌ ژیری ژیره‌وه‌ی
 دوزه‌خ بن ﴿۵﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا‌په‌روه‌ردگارمانه و ﴿ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا﴾ له‌پاشان
 رېښک وراست (له‌سهر نایین) به‌رده‌وام بسوون ﴿تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کان پؤل پؤل
 دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (بییان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و
 خه‌ف‌ت مه‌خون ﴿وَأَنبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ وه‌ مژده‌ بئ لیټان نه‌و به‌ده‌شته‌ی که‌به‌لیټتان پی
 درابوو ﴿نَحْنُ أُولَئِكَ وَكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ٲنمه‌ له‌ژیانی دنیا و له‌پوژی دوایدا بشتیوانی
 ٲیوه‌ین ﴿وَلَكَّرْ فِيهَا مَا تَشْتَهُی أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌ده‌شته‌دا) هه‌رچی هه‌زی لی بکه‌ن بۆتان ناماده‌به
 ﴿وَلَكَّرْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ﴾ وه‌ هه‌رچی داوا بکه‌ن له‌ویدا له‌خزمه‌ت‌ناده‌به ﴿تَزَلَّامِنْ عَفْوَ رَبِّحَیْر﴾
 ریزلیټان و میوانداریه‌ له‌لایه‌ن خوا‌ی لی‌یورده‌ی میهره‌بانه‌وه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کی
 ووته‌ی چاکتر و به‌جیټره‌ له‌و که‌سه‌ی (خه‌لک) بۆلای خوا‌بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لی بی‌گومان من له‌کۆمه‌لی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه‌ و خرابه‌ چوون یه‌ک نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاکترین
 شیوه‌ وه‌لامی (خرابه‌) بده‌روه‌ه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سیټک که‌ له‌نیوان تو و نه‌ودا
 دوژمنایه‌تی هه‌یه‌ ﴿كَأَنَّهُ وَفٍّ حَمِيمٌ﴾ وه‌ک دو‌ستیکی دل‌سوز و گیانی به‌گیانی لی دیت (نه‌مه‌ش
 ده‌ره‌نجامی ره‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه‌) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م ناسته
 ناگات که‌سانیک نه‌بیت که‌ خو‌پاده‌گرن و به‌نارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ وه‌ پی‌ی ناگات
 مه‌گه‌ر که‌سیټک خوا‌ه‌نی به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَنْزِعُكَ مِنَ السَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾
 وه‌ نه‌گه‌ر له‌شه‌یتانه‌وه‌ تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادرست بوویت ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه‌ په‌نا بگه‌ره
 به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانایه‌ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوا‌به‌شه‌وو پوژو خو‌رو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده‌ مه‌به‌ن نه‌بو خو‌رو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوژده‌ به‌رن
 بو نه‌و خوا‌به‌ی نه‌وانی به‌دی هیټاوه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه‌گه‌ر ٲیوه‌ ته‌نها نه‌و ده‌په‌رستن ﴿فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ جا نه‌گه‌ر خو‌یان به‌گه‌وره‌ زانی (من په‌رستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی
 نه‌وانه‌ی لای په‌روه‌ردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ﴾ به‌شه‌و و
 به‌پوژ عیاده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه‌که زه‌وی ده‌بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَاهَا عَلَى الْوَالِدَةِ﴾ که‌چی کاتیک بارانمان باراند به‌سهریدا ﴿أَهْزَتْ وَرَبَّتْ﴾ (به‌رواندنی پروه‌ک)
 ده‌که‌وینته‌جوله‌و ده‌بوژینته‌و (به‌رز ده‌بینته‌و) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ بینگومان نه‌وه‌ی (زه‌وی
 ووشک) ده‌بوژینته‌و زیندوو که‌ره‌وه‌ی مردوو کانشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) به‌سدر
 هه‌موو شتیکدا به‌توانابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی له‌ثابه‌ته‌کانی ئیمه‌لاده‌ده‌ن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له‌ئیمه‌شاراوه‌نین ﴿أَفَنُتَلَقَّى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾ ده‌ی نایا که‌سی ده‌خریته‌ناو ناگره‌وه‌چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یان نه‌و که‌سه‌ی له‌پوژی قیامت دا بین ترس دیت ﴿أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هدرچیتان
 وویست (حه‌زتان لی کرد) بیکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ يَصْمَعُونَ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بینابه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌قورئانیان بو هات و باوه‌ریان پی نه‌هینا (سزایان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَلَهُمْ لِكُتُبٌ غَيْرٌ﴾ که‌به‌راستی کتیبکی زور به‌رزو جینگه‌ی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطُلُ﴾ به‌تال و ناراستی روی
 تی ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه‌له‌ئینستا و نه‌له‌دووا پوژدا (نه‌به‌لی که‌مکردن نه‌به‌لی زیاد کردن)
 ﴿تَنْزِيلٍ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه‌نیردراوته‌خواره‌وه‌له‌لایه‌ن (خوای) کاردروستی ستایش کراوه‌وه ﴿وَهُوَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به‌تو ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه‌گر نه‌وه‌ی به‌پینغه‌مبه‌رانی
 به‌رله‌تو ووتراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت خاوه‌ن لیبوردنه (بو ئیمانداران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌خاوه‌ن توله‌ی سه‌خته (بو پی باوه‌ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾ نه‌گر نه‌م
 قورئانه‌مان به‌زمانیکی تر جگه‌له‌عه‌ره‌بی بناردا به ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی باوه‌ران ده‌یان ووت بوچی
 ثابه‌ته‌کانی به‌روونی شینه‌کراونه‌ته‌وه ﴿أَعَجَبِي وَعَظْمِي﴾ (چون ده‌بی) قورئانی عه‌جه‌می و پینغه‌مبه‌ری
 عه‌ره‌بی ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ هَٰذِي وَشِقَاقَهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی: قورئان بو که‌سانی باوه‌ریان پی هیتاوه
 رینیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ری پی نایه‌ن له‌گویاندا گرانی و
 که‌ری هه‌به (له‌بیستنی حه‌ق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هدروها له‌ناست نه‌و
 قورئانه‌دا کویرن، نه‌وانه‌له‌شوینینکی زور دوره‌وه‌بانگ ده‌کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به‌خوا به‌راستی ته‌ور اتمان دا به‌مووسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به‌لام جیاوازی تیدا کرا (له‌لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌نه‌گر پینشتر بریار نه‌درا به‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت هه‌وه (که‌سزایان
 دوا بخریت) ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیاندا دادوه‌ری ده‌کرا (به‌سزا دانیان له‌دونیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وان له‌دوو دلی و به‌دگومانی دان ده‌ریاره‌ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هدر که‌سی کاری چاکه‌بکات (قازانجه‌که‌ی) بو خوینه‌ی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هدر که‌سیش
 خراپه‌بکات (زیانه‌که‌ی) بو خوینه‌ی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَمِيدِ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت سته‌م له‌به‌نده‌کانی

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةُ﴾ زانینی رُوزی دواپی ته‌نیا بۆ لای خواده گه‌رینتر ته‌وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
 وه هه‌ر به‌ر و بوومینک که له‌هینست و قه‌باغه‌که‌ی دینه‌هه‌وه ﴿وَمَا تَخْجَلُ مِنَ النَّارِ﴾ و هه‌ر مینه‌یه‌که‌ی ناوس
 ده‌بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه‌که‌ی) داده‌نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ ته‌وه (خوا) ناگای لسی به‌ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
 وه رُوزی خوا (هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران) بانگ ده‌کات ﴿إِنَّ شَرَّكُمْ لَبِئْسَ الْأَوَّلِينَ﴾ هاوبه‌شانن (که‌داتان نابوو
 بۆ) من له‌کوین ﴿قَالُوا أَذُنُكَ﴾ ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ﴿مَا مِثْلُ مِنْ شَهِيدٍ﴾ که‌س له‌نیمه‌شایه‌ت نبین
 (تو هاوبه‌شت هه‌بی) ﴿وَصَلَّاهُمْ﴾ وه وون بوولیان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ته‌وانه‌ی پیشتر
 ده‌یانپه‌رستن ﴿وَقَالُوا مَا اللَّهُ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ وه زانبان که‌هیچ په‌نایه‌کیان نی به‌ ﴿لَا يَشْفَعُ إِلَّا بِنُورِهِ﴾
 ناده‌می ماندو نابن ﴿مِنْ دُعَاةِ الْحَرِّ﴾ له‌داواکردنی خیر و خوشی ﴿وَأَنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وه ته‌گه‌ر ناخوشی
 به‌که‌ی دوو چاری بیی ﴿فَيَقُولُ قُوْطٌ﴾ ته‌وه بی هیوا و ناویمده‌بی ﴿وَلَيْنَ أَذْقَنُ﴾ وه ته‌گه‌ر پیمان
 به‌خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ میهره‌بانی به‌که‌ی له‌لایه‌ن خومانده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْنَةٍ﴾ له‌پاش زیاننیک لسی
 که‌وتووہ ﴿يَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ ده‌لین: ته‌مه‌هی خومه‌ی ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه گومان نابهم رُوزی
 دواپی به‌رپا بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه ته‌گه‌ر گه‌ریندرامه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارم (زیندوو بوونه‌وه
 هه‌بوو) ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لِلْحُسْنِ﴾ بنگومان لای خوا (پاداشتی) زور چاکم هه‌به‌ ﴿فَلَنَسِفَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا سویند به‌خوا هه‌وال ده‌ده‌بین به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌وه‌ی کردوویانه‌ (له‌دونیا)
 ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ﴾ وه سویند به‌خودا پنیان ده‌چه‌رین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه‌کی به‌هیز و به‌تین ﴿وَإِذَا أَلْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی چاکه‌ و خوشیمان رشت به‌سه‌ر ناده‌می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ پروو
 وه‌ده‌گیرئ و به‌خوبه‌زل زانینه‌وه دوور ده‌که‌ویتته‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به‌لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ﴿فَذُوْغَعَا عَرِيضٍ﴾ ته‌وه نزاو هاواری زور ده‌کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ بَلَىٰ يَمِينٍ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ﴾ ته‌گه‌ر (قورئان) له‌لایه‌ن خواوه‌بوو ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ پاشان نیه‌وش باوه‌رتان پی نه‌کرد
 ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گوهراتره‌ی ﴿مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌له‌دزایه‌تی به‌کی دوور له‌پراستیدا
 بیت ﴿سَرَّيْهِمْ أَهْلِيْنَا﴾ له‌مه‌ودوا به‌لگه‌کاتی خومانیان نیشان ده‌ده‌بین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له‌ناسوی
 دنیا (له‌بوونه‌وه‌ردا) ﴿وَرَفِ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له‌خودی خویاندا ﴿حَتَّىٰ يَنْبَسِثَ لَهُمْ﴾ هه‌تا بۆیان پروون
 بیته‌وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بنگومان ته‌م (قورئانه) پراسته‌ی ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ﴾ نایا په‌روه‌ردگارت به‌س نییه
 ﴿أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که‌به‌پراستی ناگاداره‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُمُ فِي مَرْفَعَةٍ﴾
 ناگاداره‌به‌پراستی ته‌وانه‌له‌دوو دلیدان ﴿مِنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ له‌دیدار و گه‌شتن به‌په‌روه‌ردگاریان
 ﴿إِلَّا إِلَهُهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ناگاداره‌به‌پراستی (زانست و زانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شتیک

سوره‌ی الشوری

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده‌خوینتریشه‌وه ﴿عَسَق﴾ به (عسین، سین، قاف) ده‌خوینتریشه‌وه خوا
 زاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاترو واتاکه‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿
 كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ ثابه‌و جوّره خودانیگاده‌کات بۆ تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بۆ ئه‌و (پینغه‌مبه‌رانه‌ی)
 پیش تو ش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بۆ خوا به ههرچی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههرچی له زه‌وی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه ئه‌و (خوا) بلند و گه‌وره‌یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطُرْنَ﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌بین
 ﴿مِنْ قَوْحِنَ﴾ له سه‌رویه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه فرشته‌کان به‌پاکی یادو سوپاسی
 په‌روه‌ر دگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لیسوردن ده‌کهن ﴿لَعَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی
 له‌زه‌ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که بنگومان ته‌نھا خوا لیسورده‌ی میهره‌بانه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه ئه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا دوستانیکیان بۆ خویان هه‌لبزاردوه
 ﴿اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ناگادار و چاودیره به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمَا آنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) پاریزهر و چاودیر نیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههر وه‌ها نیگامان کردوه بۆت
 ﴿قُوَّةً أَنَا غَیْبًا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) عه‌ره‌بی ﴿لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که
 و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترستی ﴿وَنُنْذِرَ قَوْمَ الْجَمْعِ﴾ وه (خه‌لک) بترستی له‌پروژی کۆکردنه‌وه
 ﴿لَا رَبَّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نه ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ﴾ کۆمه‌لێک له‌به‌هه‌شتدان ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کۆمه‌لێک له‌ناگریی بلنسه‌داردان ﴿وَنُوحِشَ اللَّهُ﴾ وه ئه‌و گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن
 به‌یه‌ک نه‌ته‌وه (باوه‌ر داریان بپاوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ نَشَأَةٍ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌یخاته‌ناو
 میهره‌بانی خویه‌وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دوست و یارمه‌تی ده‌ریکیان
 نی‌یه ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایا ئه‌وان جگه‌له‌خوا پشتیوان و دوستانیکیان بۆ خویان هه‌لبزاردوه؟
 ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دوسته ﴿وَهُوَ الْحَيُّ الْقَوِيُّ﴾ وه ته‌نھا ئه‌و مردوو و زیندوو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئه‌و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَمَا أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتیک که تیدا جیاواز بوون ﴿فَحُكُّهُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئه‌وه بریاره‌که‌ی بۆ لای خوا ده‌گه‌ریته‌وه
 ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي﴾ ئه‌و خوا به‌په‌روه‌ر دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نھا پشتم به‌و به‌ستوه ﴿وَالَيْهِ
 أُنِيبُ﴾ وه ههر بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به‌دیه‌تتری ناسمانه‌کان و زه‌ویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به‌دی هیتان هاوسه‌ران له‌خودی خوتان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌نازه‌لیشدا جوونی
 (دروستکردوه) ﴿يَذَرُكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ
 شتیک به‌وینه‌ی خوانی به (نه له‌زات و نه له‌سیفات و نه له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه‌ئه‌وه
 بیسه‌ری بینایه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ ئه‌وه (کلیده‌کانی) ده‌سه‌لانداری ناسمانه‌کان
 وزه‌وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگریته‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 بیه‌وینت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ناگاداره به‌هه‌موو شتیک ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ﴾ ئه‌و
 ثابینه‌ی بۆ داناوون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ ئه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئبراهیم
 وموسا وعیسا ﴿أَنِ اقْبِلُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که‌له‌سه‌ر ئه‌و ثابینه‌بن به‌رینک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ ئه‌وه‌ی
 ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿إِنَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾ وه‌رینموونی که‌سینک ده‌کات بۆ لای خوی بگه‌رپته‌وه ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾
 وه‌جیاواز نه‌بوون ﴿إِلَّا مِمَّن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ هات ﴿بَعَثْنَا بَنِيهِمْ﴾ به‌هوی دژایه‌تی و هه‌سوودی نیوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانینک پشتر له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ده‌رنه‌چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٌ مُّسَدَّدٌ﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی بژین)
 ﴿لَقَضَىٰ بَنِيهِمْ﴾ ئه‌وه‌هه‌ر یار له‌نیوانیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَالَّذِينَ أُورُوا إِلَيْكَ كِتَابٌ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌
 به‌راستی ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان نامه‌یان پێ درا ﴿لَقَدْ شَاقَّ مِنْهُ مَرْيَمُ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لینی ﴿فَلْيَدْرِكْ فَادْعُ﴾ که‌واته‌تو بۆ ئه‌وه‌بانگه‌واز بکه و ﴿وَأَسْتَفْتِ كَمَا أَمَرْتُ﴾ راست و پراوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ثابینه‌که‌ت به‌و جوژه‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ناره‌زووه‌کانی
 ئه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ءَمِنْتُ﴾ وه‌بلێ باوه‌رم هیتاوه ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيَّ مِنَ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌رنامه‌یه‌ک
 که‌خوا ناردویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿وَأَمَرْتُ لِأَعْلِلَ بَنِيكُمْ﴾ وه‌فه‌رمانم پێ دراوه که‌داد په‌روه‌رسم له
 نیوانتاندا ﴿إِنَّهُ رَبُّكَ وَإِنَّكَ مَبْرُؤٌ لِّرَبِّكَ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَنُكْفِيَنَّكَ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی
 خومان بۆ خومان و ﴿وَلَنُكْفِيَنَّكَ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی ئیوه‌ش بۆ خوتانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ﴾
 هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کرای) ﴿إِنَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌رۆزی دواپی دا)
 کۆمان ده‌کاته‌وه ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌مه‌ده‌مین ده‌کهن له‌باره‌ی خواوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ﴾ له‌دوای
 نه‌وه‌ی (خهلکی بانگه‌وازی) نه‌ویان وه‌لام دایه‌وه و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّجُهُمْ ذَا حِصَّةٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 به‌لگه کانیان بوچ و به‌تاله لای په‌روه‌ردگار یان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾ وه‌خه‌شم و رقی خویان له‌سهره
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وه‌سزای زور سه‌ختیان بو‌هه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خواه وه‌زاته‌یه که
 نه‌م قورئانه‌ی به‌پراستی ناردووه‌ته خواره‌وه ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وه‌ته‌رازووی ناردووه (بو جیا‌کردنه‌وه‌ی
 حق و به‌تال) ﴿وَمَا يَذَرِيكَ﴾ وه‌تو چوزانیت ﴿أَعْلَى السَّاعَةِ قَرِيبٌ﴾ له‌وانه‌یه هاتنی پوژی دوایی زور
 نزیک بیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پنی نیه په‌له‌ی هاتنی ده‌کهن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پنی هه‌یه ده‌ترسن لنی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وه
 ده‌زانن پوژی دوایی پراسته ﴿إِلَّا إِنْ الَّذِينَ يُنَادُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیدارین به‌پراستی نه‌وانه‌ی که گومانیان
 هه‌یه له‌پوژی دوایی ﴿لَيْسَ صَلاَءُ بَعِيدٍ﴾ نه‌وه به‌پراستی له‌گومراییه‌کی زور دوور له‌پراستی دان ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوا دل‌سوزه به‌بهنده‌کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت رزق و پوژی ده‌دات
 ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه به‌هینزو بالاده‌سه‌ت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌ر که‌س
 به‌ره‌مه‌ی دوا پوژی بویت ﴿نَزِدْ لَهُمْ فِي حَرْثِهِ﴾ ئیمه به‌ره‌مه‌که‌ی بو زیاد ده‌کهن ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ
 حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک به‌ره‌مه‌ی دونیای بویت ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ﴾ هه‌ندی له‌دونیای پنی ده‌ده‌ین
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به‌لام له‌پوژی دوایی دا هبیج به‌شینکی نی به ﴿إِنَّمَا لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو
 نه‌و (بی‌باوه‌رانه) هاو به‌شائینکیان هه‌یه ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ناینیکیان بو داناوون ﴿مَا لَوْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ﴾
 که خوا رینگه‌ی پنی نه‌داوه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وه‌نه‌گه‌ر بریاری به‌کجاری ده‌رنه‌چوايه ﴿لَقَضَىٰ
 رَبُّهُمْ﴾ له‌نیوانیان دا بریار ده‌درا (به له‌ناویردنیان) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌به‌پراستی بو
 ستم کاران سزای سه‌ختی نازار ده‌ره‌یه ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو ستم‌مکاران
 ده‌بینی زور ده‌ترسن له‌تاو نه‌وه‌ی کردویانه ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بینگومان نه‌وه سزایه هه‌ر دوو چاریان
 ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و چاکه کانیان کردووه
 ﴿فِي رَوْحَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ له‌ناو باخ و باخانی به‌هه‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌لایه‌ن
 په‌روه‌ردگاریانه‌وه هه‌ر چییان بویت بویان ناماده‌یه ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌وه‌یه چاکه‌و
 به‌خششی زور گه‌وره ﴿۝۵۵﴾

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ﴾ و ه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک و هک شاخه کان له
 ده ریادا ده رۆن ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾ نه گهر خوابیه وی (با = ههوا) راده گریت ﴿فَيُظِلُّنَّ رَوَاكِدَ عَالِيِ ظَهْرِهِ﴾
 ئیتر که شتیبه کان به سه ر پستی ده ریاکه وه ده وهستن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی نه وهی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیهه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه موو نارام گرینکی سوپاسگوزار ﴿أَوْ يُوقِنُ إِيمَانًا كَسْبُوا﴾ یان به هوی کرده وه کانیا نه وه نو قمیان ده کات ﴿وَنَعْفُ عَنْ كِبَرِهِ﴾ له زور نکیش
 (له گونا هیان) چا و پو شی ده کات ﴿وَنَعْمَ الَّذِينَ يَجِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ نه وانه ی که ده مه قالی ده کهن
 ده باره ی به لگه کانی ئیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ قِيسٍ﴾ هیچ په نایه کیان نییه ﴿فَمَا أَوْفَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه ر شتیکنان پی به خشر او ه ﴿فَتَنَعَ الْحَبَرُ الدُّنْيَا﴾ نه وه ته نها خو شی ژیا نی نه م دونیا به ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
 وَأَنفَى﴾ وه نه وه ی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه وانه ی با وه ریان هینا وه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ وه ته نها پشت به به رده ر دگاریان ده به ستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ الْأَيْدِي وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 نه وانه ی له گونا هه گه وره کان و خرا به زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَلَا مَأْوَ عَصَبُوا﴾ وه کاتی
 رق و قینان هه لسیت ﴿هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ نه وان لی ده بوورن ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه نه وانه ی که
 گو ئپرا به لی به رده ر دگاریان کرده وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نو ئزه کانیا ن به چاکی نه نجام دا وه ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ﴾ وه کار و باری نیوانیا ن به پرس و مه مشوره ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ وه له و پوزی به ی پیمان دا وون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه نه وانه ی کاتی ده ست در ئیزیا ن لی ده کریت ﴿هُمْ يَنْصَرُونَ﴾
 تو له ی خو یا ن ده ستین (و سه ر دانا خه ن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ وه تو له ی هه ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خو یی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَاجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 نه وه پاداشتی نه و له لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خو ش نا وی ﴿وَلَمَنْ
 أَنْصَرَ فَقَدْ ظَلَمَ بِهِ﴾ وه هه ر که س تو له به سته نی له پاش نه وه ی سته می لیکرا وه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسِيلٍ﴾
 تا نه وانه هیچ تا وان و گونا هینکیان له سه ر نه یه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تا وان و گونا هه ر
 له سه ر نه و که سانه یه که سته م له خه لکی ده کهن ﴿وَيَتَوَكَّلُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه به نا هه ق خرا به کاری
 ده کهن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وانه سزای زور سه ختیان بۆ هیهه ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ﴾
 وه هه ر که س خو گرو لی بو رده پی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به راستی نه مه له کاره به ر بایه خ و
 به سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مپرا سی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَبَعٍ﴾ نه وه
 پاش نه وه هیچ دو ست و یار مه تی ده رینکی نی یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَٰهٌ إِلَّا مَرْفِقٌ مِّنْ سَبِيلٍ﴾ ده ئین نایا ریگایه ک هیه به گه ریینه وه بۆ
 دنیا ﴿﴾

﴿وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا﴾ و ده‌یانی بنی پیشانی دوزخ ددرین ﴿خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ﴾ به‌مل که‌چی و زه‌لیلی و داماوی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ به‌گوشه‌ی چاوو به‌دزیه‌وه ده‌روانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ده‌ئوانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه ده‌لینن ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ به‌راستی زیانباره‌کان نه‌وانه‌ن که خو‌یان و که‌س و کاریان له‌پوژی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌ده‌س داوه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرِبٍ﴾ بیداربن به‌راستی سته‌مکاران له‌سزایه‌کی هه‌میشه‌یی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءَ﴾ و ده‌ئوانه هیچ پشتیواننکیان نی به ﴿يَصْنَعُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که یارمه‌تبان بدن بئجگه له‌خوا ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ﴾ و ده‌هر که‌سینک خوا گو‌م‌رای بی‌کات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نه‌وه هیچ رینگه‌یه‌کی رزگار بوونی بونی به ﴿أَسْتَجِبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گو‌ن‌رایه‌ل بن بؤ په‌روه‌ردگارسان ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی پوژنک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن خواوه که گه‌رانه‌وه‌یی بونی به ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلَكٍ يُوَفِّيهِمْ﴾ نه‌و پوژه هیچ به‌ناگایه‌کتان نابیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ و ده‌هیچ ئینکاریه‌کتان بی‌ناکریت ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا نه‌گره‌روویان و ده‌رگیرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ نه‌وه ئیمه‌تومان به‌پارنزه‌ر و چاودیر نه‌نارد و ده‌بؤ سه‌ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ توتنه‌پارا گه‌بیاندت له‌سه‌ره ﴿وَلَا إِذَا دُفِعَ إِلَيْنَا نِسَاءً رَحْمَةً﴾ و ده‌به‌راستی کاتنی ئیمه له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه به‌هره و نیعمه‌تینک به که‌سینک بچه‌ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پنی دلخوش ده‌بی ﴿وَلَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ و ده‌نه‌گر ناخوشیه‌کیان تووش بیت ﴿بِمَا قَدَّمْتَأْيَدِيهِمْ﴾ به‌هوی کرده‌وه‌ی خو‌یانه‌وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ نه‌وه به‌راستی ناده‌می پنی نه‌زان و سه‌له‌یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بؤ خوایه مولک و پاشایه‌تی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌رچی بیه‌ویت به‌دی ده‌هیتیت ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتًا﴾ بؤ هه‌ر که‌سینک بیه‌ویت که‌چی پنی ده‌به‌خشیت ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورُ﴾ و ده‌بؤ هه‌ر که‌سینک بیه‌ویت کوری پنی ده‌به‌خشیت ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتًا﴾ یان کو‌ر و که‌چی به‌یه‌که‌وه پنی ده‌به‌خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ و ده‌هر که‌سینکشی بویت نه‌زوکی ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا زانایی ده‌سه‌لاتداره ﴿وَمَا كَانَ لِإِبْرَآنَ يَكْلِمَهُ اللَّهُ﴾ بؤ هیچ که‌س نه‌بووه که‌خوا قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به‌وه‌حی نه‌بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ﴾ یان له‌پشت په‌رده‌وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان نیراوتنک بنیریت ﴿فَيُوحِي بِآذَنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و به‌فه‌رمانی خو‌یی نه‌وه‌ی که بیه‌ویت و ده‌حی بؤ ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ به‌راستی خوا بلندی کاردروسته ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ هەر به و شیوه (که وەحی پێ دیت) قورئانمان بۆ تۆ نارد (ئەو موحەممەد ﷺ) ﴿مِّنْ أَمْرِنَا﴾ بە فرمانی خوێمان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ کە تۆ نەتە زانی کتیب و ئیمان چی بە ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ بە لام ئیمە ئەوەمان کردە پرووناکی بەک ﴿نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ﴾ پێنموونی هەر کە سێکی پێ دەکەین کە بمانەوێت ﴿مِّنْ عِبَادِنَا﴾ لەبەندەکانمان ﴿وَأَنَّكَ لَنَهْدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ وە بەراستی تۆ (خەلک) پێنموونی دەکەیت بۆ پێگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ پێگەیی ئەو خواپەیی ﴿لَهُ مَنَافِي السَّمَوَاتِ وَمَنَافِي الْأَرْضِ﴾ کە هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدایە هی ئەو ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیداربن هەموو کارەکان هەر بۆلای خوا دەگەڕێتەو ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الزخرف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوا ی بەخشندە ی میهرەبان

﴿حَم﴾ بە (ح، میم) دەخوێنرێتەوە خوازانانترە بە واناکیی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سوره‌ی (البقرة) بکە ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سوێند بەم پەراوە پروون کەرەوێه ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ بەراستی ئیمە قورئانمان بەعەرەبی داناوو ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ئەوێ تێ بگەن ﴿وَاللَّهُ رُفُؤُ الْأَكْثَرِ لَدَيْنَا﴾ بەراستی ئەم قورئانە لەتابلۆی پاریزراودایە لای ئیمە (لە لوح المحفوظ دا) ﴿لَعَلَّيْ حَكِيمٌ﴾ کە زۆر بلندو پڕە لەدانیی ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ دە ی ئایا ئیمە ئەم قورئانەتان لێ دوور بخەینەو ﴿أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ لەبەر ئەوێ ئێو گەلێکی زیاده‌پوون ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وە زۆر پێغه‌مبەرمان لە گەلە پێشووەکان ناردوو ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ﴾ وە هەر پێغه‌مبەرێکیان بۆ هاتبێ ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەوان هەر گالته‌بان پێ کردوو ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا کەسانی کە لەمان بەهێزتر بوون لەناومان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ وە بەسەرچوو سەرگوزشتەیی پێشینیان ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وە ئەگەر پرساریان لێ بکەیت کێ ئاسمانەکان و زەویی بەدی هێناو؟ ﴿لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بێگومان دەلێن خوا ی زالی بالادەستی زانا دروستی کردوون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئەو خواپەیی زەوی کردوو بەلانکە بۆتان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وە چەند پێگایەکی تیا دا دروست کردوو بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ ئەوێ بگەن بە مەبەستەکانتان ﴿﴾

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ و نه و خواجه‌ی که له‌نا سمانه‌وه به‌نه‌ندازه بارانی بؤ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْمَنًا﴾ جا و ولایتیکی و و شک و مردووی پی زیندو و ده کهینه‌وه ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ ثاب و
 جو ره ئیوه ش زیندو و ده کرینه‌وه ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ و نه و خواجه‌ی که هم مو و جو و ته کانی
 به‌دی هینا و ده ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ و نه که شتی و و لآخی بؤ فراهم هینا و نه که سواریان
 ده بن ﴿لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بؤ نه و ده‌ی سواری پشتیان بن ﴿تُرْتَدُّونَ لَوُحْمًا يُعْتِمِرُ رَيْكُزًا﴾ له پاشان بیر له به‌هره
 و نیعمه‌تی په‌روه ردگارتان بکه‌نه‌وه ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
 هَذَا﴾ و به‌لین پاک و بنگه‌ردی بؤ نه و (خواه‌ی که نه‌می بؤ رام هینا وین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ که
 پیشتر نیمه توانا مان به‌سهریدانه‌بو و ﴿وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ و نه به‌راستی نیمه بؤ لای په‌روه ردگارمان
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ و نه بنگومان له‌نا و به‌نده‌کانی خوا‌دا هه‌ندی‌ک (مندالیان)
 بؤ په‌روه ردگار دانا ﴿إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفُورٌ﴾ و نه به‌راستی مروف (ی کافر) پی نه‌زان و سه‌له‌ی ناشکرایه ﴿وَأَمْ
 لَمْ نَخْلُقْ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾ نایا له‌نا و دروست کرا و ده‌کانیدا که جانی بؤ خوی هه‌ل‌باردو و ده ﴿وَأَصْفَنَّاكُمْ
 بِالْبَنِينَ﴾ و نه کورانی تاییه‌ت کردو و ده به‌نیوه‌وه ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ﴾ و نه کاتی مرده به‌به‌کی
 له‌وان بدری ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ به‌وه‌ی به‌نمونه بؤ خوی داده‌نیت (واته : نه‌گه‌ر پی
 بو و تریت که چنان بو و ده) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی ره‌ش هه‌ل‌ده‌گه‌ری و پیش
 ده‌خوا‌ته‌وه ﴿أَوْ مَن يَنْشُؤُا فِي الْجَنَّةِ﴾ نایا نه‌وه (که‌جه‌ی له‌نا و نالتون و خشلا به‌خیو و کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْإِصْبَاءِ غَيْرُ غَمِيمٍ﴾ له‌کاتی ده‌مه‌قالیدا ناتوانی مه‌به‌ستی خوی ده‌ریریت (بؤ خوی
 بریار ده‌ده‌ن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ و نه و فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی خوی
 به‌خشنده‌ن به‌مینه‌بان داده‌نان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ نایا نه‌وان به‌دیاری دروستکردنیانه‌وه بوون
 ﴿سَخَّرْنَا لَهُمْ شَهَادَتَهُمْ وَنُسَّوْنَهُمْ﴾ بنگومان نه‌وه شایه‌تیانه‌بان ده‌نوسریت و پرسیاریان لی ده‌کری ﴿وَقَالُوا
 لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ و نه دلین نه‌گه‌ر خوا بیوویستایه نیمه نه‌وه (فریشتانه‌مان) نه‌ده‌په‌رست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری به‌کیان نی به‌له‌و باره‌یه‌وه ﴿إِن هُمْ إِلَّا خَيْرُ صُورٍ﴾ نه‌وانه
 هه‌ردرو ده‌که‌ن ﴿أَمْ أَنَتُمْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾ و نه نایا له‌پیش قورئان په‌رتو کینکمان پی داوون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ که نه‌وان ده‌ستیان پیوه‌گر تسی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ إِنَاءً نَّاعِلٍ أَهْلَهُ﴾
 (نه‌خیروانی به‌له‌کو ده‌یانو و ت به‌راستی نیمه با و و پایبر انمان له‌سه‌ر ناینیک دیو و ده (له‌سه‌ریت په‌رستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ و نه بنگومان نیمه‌ش په‌یره‌وی رب‌بازی نه‌وانین ﴿

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ همدرو هاپیش تو هیچ پیغمبر نیکمان نه نار دووه له هیچ شارنکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرُكُهَا﴾ مه گهر خو شگوزه رانه کان (دهوله مهنده کان) ی ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَاعِلٍ أَفْرَ﴾
 به راستی نیمه باوو باپیرانی خومان له سهر نایینیک دیووه ﴿وَإِنَّا عَلَيْنَا لَهُمْ مُقْتَدُونَ﴾ وه به راستی نیمه
 له سهر نایینی نه وان ده‌رؤین ﴿قُلْ أُولَئِكَ تُكْرَهُونَ﴾ ووتی نه گهر چی من (نایینی) راستریشم
 بؤ هینابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ له وهی که باوو باپیرتان دیووه له سهری ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
 كَافِرُونَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه بن باوه‌رین بهو (نایینه‌ی) به‌نیوه‌دا نیرراوه ﴿فَأَنقَضْنَا مَنَّهُمْ﴾ بویه
 توله‌مان لی سه‌ندن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌ر نه‌نجامی دروزنان چون بوو ﴿وَلَقَدْ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وه کاتیک ثیر اهییم به‌باو کی وگه له‌کی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بینگومان
 من به‌ریم له وهی نیوه ده‌به‌رستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له و زاته‌ی که دروستی کردووم ﴿فَإِنَّهُ
 سَيَهْدِينِ﴾ چونکه همدرویش رینموونیم ده‌کات ﴿وَجَعَلَهَا آيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ نهو (به‌کخوا به‌رستی)
 له‌ناو نه‌وه کائیدا به‌جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه رینه‌وه (سهری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 به‌لکو من نه‌وانه ویاو و باپیرانیانم له خو شگوزه رانیدا هیشته‌وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی
 قورئانیان بؤ هات ﴿وَرَسُولٌ مُّیِّنٌ﴾ له‌گه‌ل پیغمبره‌ری ناشکرا ﴿وَلَعَلَّاهُمْ لَحِقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بؤ هات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾ ووتیان نه‌مه جادووه ﴿وَآبَاءَهُمْ كَفَرُونَ﴾ وه به‌راستی نیمه باوه‌ری بی‌ناکه‌ین ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بؤ چی نه‌م قورئانه‌نه‌نیرراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بؤ پیاوینکی گه‌وره‌ی (ناودارو دارا) له‌م دوو‌شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ نایا
 نه‌وان په‌حمه‌تی په‌روهر دگارت دابه‌ش ده‌کن ﴿فَنَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا نیمه له‌نیوانیاند دابه‌شمان
 کردووه ﴿مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هوی گوزه رانیان له‌زبانی نه‌م دونیا به‌دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه‌هه‌ندیکیانمان چه‌ند پله به‌رز کردووه به‌سه‌ره‌ندیکی تریاندا ﴿لِيُخْذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بِنَا﴾
 تاهه‌ندیکیان نیش به‌هه‌ندیکی تریان بکه‌ن وله‌خزمه‌تی به‌کتردا بن ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْتَمِعُونَ﴾ وه
 به‌زه‌بی په‌روهر دگارت (بؤ تو) له‌وه چاکتره که نه‌وان کوی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوا به‌که‌خه‌لکی به‌ک‌نوممه‌تی بن باوه‌ر بوونایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالْإِسْلَامِ﴾ وامان ده‌کرد همدرو که‌س بن باوه‌ر بوا به‌خوای میهره‌بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُفًا مِنْ فُضْفُصٍ﴾ سه‌قفی
 خانووه‌کانیان له‌زیوو بوا به‌﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ همدروها پله‌کان که‌بی داسه‌ر ده‌که‌ون (بؤمان
 ده‌کردن به‌زیوو) ﴿۱۳۷﴾

﴿وَالْيُتِرَٰثُ الْوَرَاثَ﴾ و ده‌ر گای زورمان بۆ خانووه کانیان داده‌نا ﴿وَمُرَّرَٰعَيْنَهُمَا يَنْكَرُونَ﴾ و ده کورسی و قه‌نه‌فه‌ی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرَفًا﴾ زرق و برق و پرازاندنه‌وه‌ی مالی دونیا (له‌نالتون و زیوو) (خوای گه‌وره و از ده‌هینیت له‌و بیناوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مال و سامان و خوشی دونیا و هر بگرن، به‌لام پاشه‌پوژ هه‌ر ده‌گه‌پرینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَإِنَّ كُلَّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ جا هه‌موو نه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هه‌رو خوشی ژبانی دونیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) پوژی دوابی لای په‌روه‌ردگارت بۆ پاریز کاران وله‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ شِئْرًا يُجْزَىٰ﴾ و ده‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا هه‌لکات ﴿نَفِضَ لَهُ شَيْطَانًا﴾ شه‌یتانیکی بۆ ناماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لئی جیا نه‌بیته‌وه ﴿وَأَنَّهُمْ لَصُدُوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ و ده‌بینگومان نه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست پرنگریبان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زانی که‌بینگومان هه‌ر نه‌وانن که هیدایه‌تدر اوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُنَّ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دیته‌وه لامان ﴿قَالَ يَكُنَّ بَيْتِي وَبَيْتَكَ بَعْدَ الْمَسْرِ قَيْنِ﴾ ده‌لی خوزگه‌نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خوره‌لات و خورئاوا بوابه ﴿فَقَسَّ الْقَرِينُ﴾ نای چ هاو‌پئی به‌کی خراب بوویت ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (نهم خوزگه) هیچ سوودینکتان پیتاگه‌یه‌نیت چونکه سته‌متان کرد ﴿أَلَمْ تَكُنْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت دا هاو‌به‌شن ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی نایا تو (ده‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْ تُهْدِي الْعُمْیَ﴾ یان کویر پرینموونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ و ده‌نه‌و که‌سه‌ی که له‌گومرایی به‌کی ناشکر ادا بیت ﴿فَإِنَّمَا لَذَهَبٌ﴾ جا نه‌گه‌ر تو بمرینین ﴿يَا قَاتِلْهُمْ فَبِئْسَ ثَمَرُ مَنَاقِبِهِمْ﴾ نه‌وه بینگومان ئیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌سیتین ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي وَعَدْتُهُمْ﴾ یان نه‌و هه‌ره‌شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌ده‌ین ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌پراستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْمَسَ بِهَ الَّذِي أُوْحِيَ إِلَيْكَ﴾ که‌واته ده‌ست بگه‌ر به‌و قورئانه‌وه‌ی بۆت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيرٍ﴾ به‌پراستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی پراستیت ﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَالْقَومِ﴾ و ده‌بینگومان نهم قورئانه‌وه‌ی ناو‌داری به‌بۆ خۆت و بۆ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ تَسْقُطُونَ﴾ له‌داهاتو و شدا پرسیارتان لی ده‌کرتیت ﴿وَسَقِلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ تو پرسیار بکه له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ نایا بینجگه له‌خوای میهره‌بان بریارمان داوه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُونَ﴾ په‌رستر او انیک که به‌پرسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی مووسامان به‌به‌لگه‌کانمانه‌وه نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ووتی به‌پراستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهان‌یانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بۆ هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُونَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌به‌لگه‌کان پنده‌که‌نین ﴿۱۷﴾

﴿وَمَا تُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾ و ه هیچ به لگه به کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا﴾ مه گهر نه و به لگه به
 گهره تربو و له ها و تا که ی ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ و ه تو و شی به لا و سز امان کردن (چونکه با و ه پریان نه هینا)
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بؤ نه و ه ی بگه رینه و ه (له بی با و ه پی) ﴿وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُ السَّاحِرِ﴾ و وتیان (به مو و سا)
 نه ی جاد و و باز ﴿أَدْعُ لِنَارِكَ بِمَا عَدَّدْتَ﴾ دا و امان بؤ بکه له په ر و ه رد گارت نه و ه ی به لیتی پی داوی
 (به دی بهینیت) ﴿إِنَّا لَمُهْذَوُونَ﴾ نه و سا به راستی نیمه با و ه رده هینین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾
 جا کاتی به لا و سز اکه مان له سه ریان لا برد ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ کتوپر په یماننه که یان هه لده و ه شانده و ه ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ و ه فیر عه و ن جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿قَالَ يَتْلُوا لِيَ آيَاتِ الْمُرْسَلِ﴾ و وتی نه ی
 گه له که م ثایا پادشایی میصر هی من نی به ؟ ﴿وَهَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُجْعِلُونَ﴾ و ه (ثایا) نه م ر و و یارانه
 به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿أَفَلَا بُصِيرُونَ﴾ ده ی ثایا ثیوه نایبین ؟ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ
 مَكِينٌ﴾ به لکو من باشترم له و (مو و سا) که لا و از و بی ریزه ﴿وَلَا يَكْذُوبِينَ﴾ و ه ناتوانی به چاکی قسه
 بکات (زمانی نه و او نی به) ﴿فَقُلْ أَلَيْسَ عَلَيَّ آيَةٌ أَنِّي رَسُولُ رَبِّكَ﴾ ده بؤ چی بازنی نالتونی پی نه در او ه ؟
 (نه گهر راست ده کات) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَكَ مَقَرٌّ مِن قَبْلُ﴾ یان فریشته ی (شایه تی ده ری) له گه لدا
 نه ها تو و ه ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَوَاطَا عُوهُ﴾ جا به م قسانه گه له که ی هه لحه له تان و نه و انیش گویر ایه لیان
 کرد ﴿إِنَّهُمْ كَاذِبُونَ﴾ بنگومان نه و ان هه میشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه لیک ی له سنو و ر ده رچو و بو و ن ﴿فَلَمَّا
 آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سدنن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
 نه مجا هه مو و یانمان له ده ری ادا خنکاند ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ سُلَاقًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ و کردمانن به په ند و نمو و نه
 و ناموژگاری بؤ که سانی دوی خو یان ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ و ه کاتی عیسیای کو پی مه ری م
 به نمو و نه هتیر ایه و ه ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يُصُدُّونَ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه ها و ارو قیره ی خوشی
 (واده زانن قسه ی نه و ان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که و تو و ه) ﴿وَقَالُوا أَلَيْسَ خَيْرًا لِّمَنْ هُوَ﴾
 و ه ده لین ثایا په ر ستر او ه کانی نیمه باشتره یان عیسا ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه و انه نمو و نه ی عیسیان
 ته نها بؤ ده مبارزی و ده مه ده می بؤ ده هینایته و ه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه و انه گه لیک ی
 زور ده مه قالی کهرن ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ عیسا هیچ نی به جگه له به ند ه یه ک که نیعمه تی
 خو مان رشتو و ه به سه ری دا ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و ه کرد و مانه به نمو و نه بؤ نه و ه ی ئیسرائیل ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَثَلًا﴾ نه گهر بمانو یستایه له جیاتی ثیوه فریشته مان داده نا ﴿فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾
 له زه ویدا ده بو و نه جی نشینی ثیوه

﴿وَإِنَّهُ لَإِعْلَمُ السَّاعَةَ﴾ وە ینگومان (دابەزینی عیسا بۆ سەر زهوی) یە کینکە لە نیشانەکانی قیامت ﴿فَلَا تَمَتَّرَنَّ بِهَا﴾ کەواتە دەربارە ی قیامت هیچ گومانان نەبێ پاسته ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وە شوینی من بکەون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمە پینگای پاسته ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وە باشەیتان پینگریتان نە کات لە پینموونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ بە پاستی ئەو (شەیتان) دوزمنیکی ناشکرای ئیوہیہ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وە کاتی عیسا بە لگە پروونەکانی هینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (بەنەوێ ئیسرائیل) ینگومان بە پینغەمبەرایەتی هاتووم بۆ ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بۆ ئەوێ پروونی بکەمەوہ بۆتان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هەندی لەوشتانە ی جیاوازن تییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دە ی لە خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گوێرا یە لیم بکەن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بە پاستی خوا پەروەردگاری من و پەروەردگاری ئیوہشە ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کەواتە هەر ئەو پەرستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هەر ئەمە پینگای پاسته ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کۆمە لە کان جیاواز بوون لە نیوان خویاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو لە ناوچوون بۆ ئەوانە ی سستە میان کرد ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَوْمِ﴾ لە سزای سەختی پۆزی بە نازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ نایا جگە لە پۆزی دوا ی چاوەروانی چی دە کەن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ کە کتوپر بیت بۆیان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتیکدا ئەوان هەست ناکەن ﴿أَلَا أَلْجَلَةُ يَوْمٍ يَعْظُمُهُمْ لِبَعْضِ عَذَابٍ﴾ دۆست و خوێشەویستەکان لەو پۆژەدا دوزمنی یە کترن ﴿إِلَّا الْمُنَافِقِينَ﴾ جگە لە پارێزکاران ولە خواتر اسان نەبیت ﴿يَعْبَادُونَ لِآخُوهُمْ عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ﴾ (پێیان دەوتریت) ئە ی بەندەکانم ئەمەق هیچ مەترسیە کتان لە سەرنی یە ﴿وَلَا أَنشُرُ فَخْرُونَ﴾ خەفەتیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە ی باوەریان بە ئایەتەکانی ئیمە هیناوە ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هەمیشە گەردن کەج بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (لەو پۆژەدا پێیان دەلێن) بچنە بە هەشتەوہ ﴿أَنشُرُوا زَرْجُكُمْ﴾ ئیوہ و هاوسەرە کانتان ﴿تُخْبَرُونَ﴾ (پێز دەگیرین و) دل خوش دەکڕین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ بە سینی و پەرداخی ئالتونی (خواردن و خواردنەوہ) دەگیرن بە سەریاندا ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ وە لەو بە هەشتەدا هە یە ئەوێ دل حەزی لی بکات ﴿وَتَكُنُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو لە زەت لە پینینی بیات ﴿وَأَنشُرُ فِيهَا خِلْدُونَ﴾ وە ئیوہ بە هەتا هەتایی دەمیتنەوہ تیایدا ﴿وَتَكُنُّ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئەوہ ئەو بە هەشتە یە کە بۆ ئیوہ ماوەتەوہ (پێتان دراوہ) ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بە هو ی ئەو کردەوانەوہ ی کە دەتانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوہ هە یە تییدا میوہ هاتی زور ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ کە لیان دەخون ﴿٥٧﴾

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دوزخ‌خدا به‌همه‌میشه‌یی ده‌میتنه‌وه ﴿لَا يُقَرَّرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووک ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ وه‌ئوان له‌ناو‌ئهو سزایه‌دا بی‌ئومیدن ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیج سته‌مینکمان لی‌نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو ههر خویان سته‌مکار بوون ﴿وَنَادُوا لِمَالِكٍ﴾ وه‌هاوار ده‌کهن‌ئهی مالیک (سهر به‌رشتیاری دوزخ) ﴿يَقْضِ عَيْنَانَا بِكَ﴾ با به‌روه‌ردگارت بمان مرئیت (تارزگارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُمْ﴾ (ئویش پاش ماوه‌یه‌کی زور وه‌لامیان ده‌داته‌وه) ده‌لئت : بیگومان ئیوه‌ده‌میتنه‌وه‌تیابدا ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی (نایینی) هه‌قمان بۆ هیتان ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به‌لام زور به‌تان راستیان پیناخوشه ﴿أَمْ أَبْرَمُوا أَلْعَا﴾ به‌لکو ئه‌وانه‌بۆ پیلان و فیلبان (له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ) لیبران ﴿فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾ بۆیه به‌راستی ئیمه‌ش (بۆ توله‌لی سه‌ندیان) لیبراین ﴿أَمْ تَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ناخو‌وا ده‌زانن ئیمه‌ نه‌یتی و چه‌کانیان نایستین ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی ده‌بیستین ﴿وَرُسُلًا لَّدِينِهِمْ يَكُفُّونَ﴾ فرشته‌کانیشمان که‌له‌لایانن و ناماده‌ی (ئهو پیلان و فیلبان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی ئه‌گه‌ر به‌روه‌ردگار کوری بیوايه ﴿فَأَنَّا أَوَّلَ الْعَاذِينَ﴾ ئه‌وه‌من یه‌که‌مین که‌س بووم ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاك و بیگه‌ردی بۆ به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و به‌روه‌ردگاری عه‌رش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌و (قه‌ ناپیکانه‌ی که‌ ئه‌وان بۆ خوی هه‌لده‌به‌ستن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْصًا وَيَتَّبِعُوا﴾ جالینان گه‌ری با سه‌رگه‌رمی پر و پوچی بن و گالته‌بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تا ده‌گهن به‌رۆزی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌ به‌لینیان پی‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ﴾ وه‌ئهو (خوايه) زاتیکه‌ به‌رستراوه‌له‌ ئاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ﴾ وه‌ به‌رستراوه‌له‌ زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ ته‌نها ئه‌ویش کار دروستی زانیه ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ پاك و به‌فه‌رو گه‌وره‌یه‌ئهو و خوايه‌ی که‌ خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ ﴿وَمَا يَنْهَيَاهَا﴾ وه‌ هه‌رچی له‌نیوانیاندايه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌ زانینی (هاتنی) رۆزی دواپی ته‌نها لای ئه‌وه ﴿وَالَّذِينَ تَرْجَعُونَ﴾ وه‌ هه‌ر بۆ لای ئه‌وه‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ی بیجگه‌له‌ خوا ده‌به‌رسترین (وهاواریان لی‌ده‌کریت) ناتوانن نکا بکه‌ن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانیک شایه‌تیان به‌هه‌ق دابی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌ هه‌قیان زانیوه‌ و ناگاداری بوون ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر په‌ر سیاریان لی‌بکه‌یت کی دروستی کردوون ﴿لَقُولُوا لِلَّهِ﴾ بیگومان ده‌لین خوا ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن ئه‌وان له‌هه‌ق وراستی لاده‌دن ﴿وَقِيلَ لِمَنْ يَرْبِّ﴾ وه‌ (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شکانی کردو) ووتی ئه‌ی به‌روه‌ردگار ﴿إِن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌گه‌لین باوه‌ر ناھیتن ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای گه‌وره‌فه‌رمووی: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تۆش وازیان لی‌به‌یتنه‌ و گوئیان پی‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ و بیان بلی (سه‌لام) ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌و پاش ده‌زانن (چی یان به‌سه‌ردیت) ﴿

سوره‌تی ﴿الدَّخَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حاً، میم) ده‌خوینرته‌وه خوازاناتره به‌واتاکه‌یی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م قورئانه پروون که‌روه‌یه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌ثم قورئانه‌مان له‌شه‌وینکی پیروژدا ناردوه‌ته‌ خواره‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ترسینه‌رین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و (شه‌وه‌ پیروژه) دا‌هه‌موو کار و بارینکی شیاو له‌یه‌ك جیاده‌کرته‌وه ﴿أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا﴾ فدرمانیکه له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌پینغه‌مبه‌ران ده‌نیرین ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ که‌ره‌حمه‌تیکه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بینگومان هه‌ر خوا‌بیسهری زانیه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی وه‌هه‌رچی له‌نیوانباندایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته‌گه‌رئیه‌و ئیمانداری راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق و راست نی‌یه‌جگه‌له‌خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژئنی و ده‌مرینی ﴿رَبُّكُمُ رَبُّ الْأَوَّلِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری ئیه‌و په‌روه‌ردگاری باو و باپیره‌پیشوه‌کاتانه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام‌ئه‌وان له‌دوو‌دلی و گوماندا‌گه‌مه‌و گالته‌ده‌که‌ن ﴿فَلَزَيْتُمْ﴾ جا‌چاوه‌روان به‌﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ پروژی که‌ئاسمان دو‌که‌لینکی ناشکرای لی‌په‌یدا‌ده‌بی ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾ هه‌موو‌ناده‌می داده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و (ده‌لین) ته‌مه‌به‌لایه‌کی سه‌خته ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌م سزایه‌مان له‌سه‌ر‌لایه‌ ﴿إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌باوه‌ردارین ﴿أَنِّي لَهُمُ الدَّكَرَى﴾ چۆن ته‌می‌خواره‌بن و نامۆزگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ﴾ که‌به‌راستی پینغه‌مبه‌رینکی پروون و ناشکرایان بۆ‌هاتووه ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ له‌پاشان گو‌ییان پی‌نه‌داو ﴿وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾ وه‌ووتیان: فیرکراوینکی شیه‌ته‌ ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا﴾ بینگومان بۆ‌ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌مه‌به‌لایه‌لا‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا عَاكِفُونَ﴾ بینگومان ئیه‌و ده‌گه‌رینه‌وه (بۆ‌بی‌باوه‌ری) ﴿يَوْمَ تَبُطُّ السُّفُوفُ الْكُفْرَى﴾ پروژیک دیت په‌لامارینکی به‌هیز و هه‌ره‌گه‌وره‌یان بۆ‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌تۆ‌له‌ده‌سه‌نین (له‌کافران له‌جه‌نگی به‌دردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌پیش‌ئه‌مان‌گه‌لی فیرعه‌ونمان تا‌قی‌کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپینغه‌مبه‌رینکی به‌رێزبان بۆ‌هات ﴿أَن ادْعُوا إِلَىٰ عِبَادَتِي﴾ (پینی ووتن) که‌به‌نده‌کانی خوا (به‌نویسرائیل) به‌من‌بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه به‌راستی من پینغه‌مبه‌رینکی ته‌مین و باوه‌ر‌پیکراوم بۆ‌ناو‌ئیه‌ ﴿۵۱﴾

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ وە خوستان بە بەرزو گەورە مەزانی لە بەرامبەر خوادا ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ﴾
 بێگومان من بە لگە و نیشانە بە کێ ناشکرام بۆ هێناون ﴿وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّيَ وَرَبَّكُمْ﴾ وە بێگومان من
 بە نادە گەرم بە پەر وەرد گاری خۆم و پەر وەرد گاری ئێوە لەوەی ﴿أَنْ تَرْجُمُون﴾ کە ئێوە بەردبارانم بکەن
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَقُولُوا لِي فَأَعَرِلُون﴾ وە ئە گەر باوەڕم پێناهێتن ئەوە وازم لێ بهێتن (و خراپەم دەربارە مەکەن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری لە پەر وەرد گاری کرد (ووتی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ بەراستی ئەمانە
 گەلێکی تاوانبارن ﴿فَأَتْرِبَعَادِي لَيْلًا﴾ ئەوسا (پێی ووترا) بەندە کانم بە شەو بەرە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّسَبِّحُونَ﴾
 چونکە بەراستی (فیر عەون و کۆمە لە کە ی) دواتان دەکەوون ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾ وە دەریاکە (دەریای
 سوور) بە ئارامی و ناوە لا بە جی بهێنە ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعَرَّفُونَ﴾ بێگومان ئەوانە سەربازانیکی خنکێتر او
 دەسن (تیندا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چەندە هایان بە جی هێشت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ لە باخات و کانیاو ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ و کشتو کال و جی و مەئوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَلَکِيمِينَ﴾ وە ناز
 و نیعمەتی زۆر کە ئەوان تیایدا دەژیان و پریان دەبوارد ﴿كَذٰلِكَ وَأُورِثَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هەر بەم جۆرە
 ئەو (خوێشی بە) مان دا بە گەلێکی تر ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جانه ئاسمان و نەزەوی نە گریان
 بۆیان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و مۆلە تیشیان پێ نەدرا ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِوَاقٍ﴾ سوێند بە خوا بەراستی
 نەوێ ئیسرا ئیلمان پزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ لە سزای پێسواکەر ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ لە فیر عەون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بێگومان فیر عەون خۆبە زل زانیکی لە سنوور دەرجوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخَذْنَاهُمْ﴾ سوێند بە خوا بەراستی نەوێ ئیسرا ئیلمان هەلبژارد ﴿عَلَىٰ عِلِّيِّينَ﴾ بە سەر خەلکی
 (سەر دەمی خوێان) دا بە پێی زانیاری (خۆمان) ﴿وَوَاقٍ أَخَذْنَاهُمْ مِنَ الْأَيْمَنِ﴾ وە موعجیزە و بە لگە ی
 زۆرمان پێدان ﴿فَمَا فِي بَلَاءِهِمْ﴾ کە بۆ نا قی کردنە وە ی بوون و ناشکرا بە س بێت ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ﴾
 بەراستی ئانە و انە ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ دەلێن ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هەر بۆیە بە کەم جار دەمرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُشْرِكِينَ﴾ ئێتر زیندوو نا کرێنە وە ﴿قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ﴾ دە ی باوو با پیر انمان (زیندوو بکە نە وە) بیان
 هێننە وە (بۆ دنیا) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ﴾ ئە گەر ئێوە راست دەکەن ﴿أَهُمْ خَيْرٌ﴾ ئایا ئەوانە چاکترن
 ﴿أَمْ قَوْمُ تُبٰعٍ﴾ یان گەلی توبیە ع (ی پادشایی یە مەن) ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ئەوانە ی لە پێشیانە وە بوون
 ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ هەموو یانمان لە ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ﴾ چونکە بێگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ﴾ وە دروستمان نە کردوو ئەسمانە کان و زەوی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوێ لە
 نێوانیاندا یە ﴿لَعِينٍ﴾ بە بێهۆدە و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هەر دوو کیانمان بە دی نە هێناو بە هەق
 وراستی نە بێت ﴿وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بە لام زۆر بە بیان نازان

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ بنگومان پوژی جیا کر دنه وه (ی حق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کر اویسی هه موویانه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْتِي عَنْ مَوْتِي شَيْئًا﴾ پوژیکه هیچ دوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه یه نی به دوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه یارمه تیش نادرین ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ﴾ مه گهر
 که سی خوا ره حمی بی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی ته نها خوا زالی بالادهستی میهره بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرُّومِ﴾ بنگومان دره ختی ژه قنه موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ خوراک کی که سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه کوخلته ی پون زه بتوون ﴿يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ له ناو سکه کانداده کولیت ﴿كَافِرُهُ﴾
 ﴿كَفَى الْحَمِيمِ﴾ هه ره وه کو کولانی ناوی زور گهرم ﴿حُدُودُهُمْ قَاتِلُوهُ﴾ (نه وه کافره) بیگرن و
 به توندی رای کیشن ﴿إِلَى سَوَاءٍ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده یه نه) ناوه راستی دوزه خ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیرژن به سهر سهریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ﴾ هه ندی له ناگر و ناوی زور گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (پنی دوو تریت) بیچیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (به گالته پیکر دینکه وه پنی دهو تریت) چونکه
 به راستی تو به ده سولات و به ریز بویت (له دونیادا) ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بنگومان نه مه
 نه و سزایه یه که ئیوه گومانتان لینی هه بوو ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ به راستی پاریز کاران
 وله خوا ترسان له شوئینکی بیوه بی و نارام دان ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و نزیک کانیاودان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له ناو ریشمی ناسک و نه ستور ده پوشن ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾
 پوهه پرووی به کتری داده نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بِيُوعَيْنٍ﴾ هه روه ها کیزانی چاو گه وره و جوان
 ده که یه هاوسه ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ له و به هه شته دا هه موو جزره میوه یه ک داوا ده که ن
 ﴿وَأَمِينِينَ﴾ به ئاسووده بی و بیوه بی ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له به هه شته دا هه رگیز مردن
 ناچه ژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ جگه له مردنی به که م جار (که له دونیادا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له سزای دوزه خ پاراستوونی ﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ﴾ نه مه به خششه له لایه ن په روه ردگار ته وه
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نا نه وه یه سهر که وتنی زور گه وره ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُ يَلْسَانُكَ﴾ جا به راستی
 نه م قورئانه مان له سهر زمانی تو ئاسان کردووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو نه وه ی بیرکه نه وه ﴿فَازْتَفَّتْ﴾
 ﴿فَازْتَفَّتْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾ ئیر تو چاوه پروان به، بنگومان نه وانیش چاوا پروان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده‌خوینرته‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هیتا نه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
خوای بالاده‌ستی کاردر وسته‌وه‌یه ﴿إِن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا
﴿لَا يَكُفُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ وه‌له‌ دروست کردنی خوتان دا
﴿وَمَا يَكُفُّ مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه‌ نه‌و گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿ءَايَاتِ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی
باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتِلَافِ أَلْوَانِ الثَّوَارِ﴾ وه‌له‌ جیاوازی شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾
وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه‌ ده‌یبارینیت (که‌هوی رزق و پوژی یه) ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
به‌هوی وه‌زه‌وی زیندووده‌کاته‌وه‌ (وده‌بووژینیت وه‌) ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ وه‌له‌ گوپانی بایه‌کاندا ﴿ءَايَاتِ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ﴾ نانه‌مانه‌ به‌لگه‌کانی خوان
﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده‌یخوینیت وه‌ بۆت به‌راستی و دروستی ﴿فَبِأَيِّ حِينٍ﴾ جا به‌چی قسه‌و گوفتارینک
﴿بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوی خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هیتن ﴿وَيَقُلْ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون
بۆ هه‌موو دروژنکی گونا‌ه‌بار ﴿يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا ده‌بیستیت ﴿تُحِلُّ عَلَيْهٖ﴾
و پوژی ده‌خوینرته‌وه‌ ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُشْكِرًا﴾ له‌پاشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌ چونکه‌خوبه‌زل زانه
﴿كَانَ لَوْ يَسْمَعُهَا﴾ نه‌لنی هه‌ر نه‌ی بیستوه‌ه ﴿فَيَشْرِي بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی پی بده‌به‌سزایه‌کی سه‌خت
﴿وَإِذَا عَزَمْتَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌هه‌ر کاتی شتیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَتَخَذَ هَاهُنَا﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿أَوَّلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مِنْ زُرَّاهِمُ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشیانه‌وه
ناگری دوزه‌خه‌ ﴿وَلَا يَغْنِي عَنْهُمْ﴾ هه‌یج سوودنکیان پی ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ نه‌وه‌ی له‌(دو‌نیا) دا
کردوویانه‌ ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه‌نه‌و پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوودی
نی یه) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زورگه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هَدًى﴾ نه‌م قورئانه‌هوی
پینموونی یه‌ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی پی باوه‌رن به‌نایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌هه‌یه سزایه‌کی پر نازاری سه‌خت ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ﴾ خوا
نه‌و زاته‌یه‌ ده‌ریای بۆ رام هیتاون ﴿لِيَجْزِيَ الْفُلُوكَ فِيهِ بَأْمَرِهِ﴾ تا به‌فرمانی خوا که‌شتی تیایدا بگه‌ری
﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌تا له‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هره‌مهن‌د بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌بۆ نه‌وه‌ی
سوپاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا
هه‌یه بۆ یتوه‌ی ژیربار کردووه‌ (وخستویه‌تیه‌ خزمه‌تانه‌وه‌) ﴿جَمِيعًا إِنَّهٗ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بنگومان له‌و شتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک بیر
بکه‌نه‌وه‌ ﴿۱۲﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی بهو که سانه‌ی بروایان هیناوه ﴿يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پووشی بکه‌ن لهو که سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سزای خوانیه ﴿لِيُجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی پاداشتی خه‌لکانی بداته‌وه به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه‌ر که‌سی چاکه‌ی کرد ئه‌وه (قازانجه‌که‌ی) بو‌خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَلَعَلَّهَا﴾ وه هه‌ر که‌سی خراپه‌ی کرد ئه‌وه (زیانه‌که‌ی) بو‌خویه‌تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ له‌پاشان بۆلای په‌روه‌ردگار تان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیلمان به‌خشی ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام و حوکمرانی و پیغمبه‌رایه‌تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رۆزیمان دان له‌شته‌حال و پا‌که‌کان ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه ریزمان دان به‌سه‌ر جیهانیاندا ﴿وَأَتَيْنَاهُم بِبَيِّنَاتٍ مِنَ الْآمُرِ﴾ وه به‌لگه‌ پروونه‌کامان پیدان له‌باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جی‌اواز نه‌بوون له‌نیو‌خویاندا دوا‌ی ئه‌وه نه‌بی‌ت زانستیان بۆهات ﴿بَيِّنَاتٍ بَيْنَهُمْ﴾ له‌به‌ر دوزمنایه‌تی و حه‌ساده‌تی نیوان خویان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بینگومان په‌روه‌ردگار له‌رۆزی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌نیوانیاندا دادوهری ده‌کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و‌شته‌نه‌ی جی‌اوازیان تیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ عَمْرٍ﴾ له‌پاشان تۆمان خسته‌سه‌ر شه‌ریعه‌تیک ﴿مِنَ الْآمُرِ﴾ له‌باره‌ی نابینه‌وه ﴿فَأَتَّبَعَهَا﴾ توش شوینی بکه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنِيَنَّكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بینگومان ئه‌وانه له‌لایه‌ن خواوه هیچ سوودیکت پی ناگه‌یدن ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وه به‌راستی ستم کاران هه‌ندیکیان دوست و پشتیوانی هه‌ندیکیانن ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا دوست و پشتیوانی پارێزکاران وله‌خواتر سانه ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾ ئه‌م قورئانه بیناییه و هۆی چاو‌رشنی به‌بو‌مه‌ردومان ﴿وَهْدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ وه رینموونی و میهره‌بانیه بو‌گه‌لنیک که باوهری پته‌ویان هه‌یه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرُكُمْ أَلَسَيِّئَاتٍ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ی که خراپه‌کانیان کردووه و اگومان ده‌بن ﴿أَنْ جَعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمه ئه‌وانه وه‌کو که سانی‌ک داده‌نین که بروایان هیناوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وه‌کو یه‌ک بی‌ت ژبانیان و مردنیان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چهند خراپ دادوهری ده‌که‌ن ﴿وَسَخَّلَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق و راستی دروست کردووه ﴿وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سی‌ک پاداشت بدریته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوویه‌تی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه ئه‌وان هیچ ستمیان لی نا‌کریت

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینو ته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ نهو کهسه‌ی هه‌واو ناره‌زووی خوی کردو ته په‌رسترای
 خوی ﴿وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ﴾ خواش به‌زانی گومرای کرد ﴿وَحَفَرَهُ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾ وه مؤری ناوه به‌سهر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَسَةً﴾ وه په‌رده‌ی داوه به‌سهر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له‌خوا کی رینمونی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوجی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَلْهَافٌ
 هِيَ﴾ جگه له‌ژیانی دنیامان ﴿ثَمُومٌ وَنَجْمٌ﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا إِلَهُكُمَا إِلَّا اللَّهُ﴾ وه
 جگه له‌پورگار هیچ شتی نیمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی به ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ تنه‌ها گومان ده‌به‌ن ﴿وَلَا تَتْلُو عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتیک بخوینرته‌وه به‌سهری‌اندا
 ﴿ءَاٰیَاتُنَا يَنْصُرُ﴾ به‌لگه پروونه کانمان ﴿مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ﴾ هیچ به‌لگه به‌کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا آيَاتِنَا﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باو و باپیرانمان زیند و ویکه‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّصُكُمْ﴾ بلی: خوا زیند و وتان ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مریتیت ﴿ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پورزی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌رد وومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بو‌خوا به‌مولکداریتی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نه‌و پورزی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَذِيخْتُرُ الْمُبِطُونَ﴾ له‌و
 پورزه‌دا به‌تال‌خوازه‌کان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَنَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کومهل کومهل
 که‌وتوون به‌سهر نه‌رنودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تَدْعِي إِلَى كُفْيَها﴾ بانگ ده‌کری بولای په‌راوه‌که‌ی
 ﴿أَلَيْسَ يُخْرَجُونَ﴾ نه‌مرو سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تانکرد
 ﴿هَذَا كُتِبَتْ﴾ نه‌مه په‌راوه‌که‌مانه ﴿يَتْلُو عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی له‌سهرتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ﴾
 به‌راستی نیمه وه‌ک خوی نویسیمانه‌ته‌وه (ویننه‌مان گرتووه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌تانکرد ﴿وَلَا
 تَعْلَمُونَ﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَذَلُّهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه په‌روردگاریان ده‌یانخاته‌ناو میهره‌بانی خویه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ﴾ نا نه‌وه به‌سهر که‌وتنی ناشکرا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی پروا وون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ لِلنَّارِ شَاقِلَ
 عَلَيْكَ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کانی نیمه‌تان به‌سهردا نه‌ده‌خوینرایه‌وه ﴿فَأَسْكَنْتُمْ لَهُمْ﴾ که‌چی خوتان
 به‌گه‌وره‌ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ لَهُمْ آجَرِينَ﴾ وه ئیوه گه‌لنکی تاوانبار بسوون ﴿وَلَا أَقِيلُ﴾ وه ههر کاتی
 بو‌ترابه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بینگومان به‌لنسی خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ وه پورزی دوی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَلْتَمَّ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین پورزی دوی چی به ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا غَلَا﴾ نیمه
 نه‌نیا گومان ده‌به‌ین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَغْنِينَ﴾ وه نیمه دنیانین ﴿﴾

﴿وَبَدَّاهُمْ﴾ و ده در ده که ویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ نه و خرابانه‌ی که کردویانه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ و ده وریان ده‌دا ﴿مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ توله‌ی نه و ده‌ی گالنه‌بان پی ده کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُم﴾ بینان ده ووتری نه مرقو له بیرتان ده کهین ﴿كَمَا نَسِفْنَا لَقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ هه چونی ئیوه نه م روزه‌تان له بیر چوو بوو ﴿وَمَا وَدَّكَ النَّارُ﴾ و ده جینگای مانه و ده‌ی ئیوه دوزه‌خه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾ و هیچ یارمه‌تی ده‌ریکتان نی به ﴿ذَلِكُمْ يَأْتِكُمْ﴾ نه مه له بهر نه و ده به بنگومان ئیوه ﴿اتَّخَذُوا إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ هُزُولًا﴾ به لگه کانی خواتان به گالنه دانا بوو ﴿وَعَرَّضْكَ لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ و ده زیانی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا﴾ جا نه مرقو له و دوزه‌خه‌دا ده‌رناهیترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ و ده ریگه نادرین داوای لیبوردنیش بکه‌ن ﴿فَلِلَّهِ الْحُكْمُ﴾ جا هه موو سوپاس و ستایش بو خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ﴾ و ده سه‌لات و گه‌وره‌ی ته‌نها بو نه و ده ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له هه موو ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ده هه‌ر نه و زال و یالاده‌ست و دانا و کار سازه ﴿۱۳﴾

سوره‌ی ﴿الأحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینتریته و ده‌خوایانتره به‌مانا که‌ی بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ نه م قورئانه‌هیتره و ته‌خواره و ده ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوای زالی بالاده‌ستی کار به‌جیوه ﴿۲﴾ ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه و ده‌ی له‌نیوانیاندا به دروستمان نه کردووه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مه‌گه‌ر به‌هق و راستی و بو کاتینکی دیاری کراو نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌چی نه‌وانه‌ی بنی باوهر بوون ﴿عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ﴾ له و ده‌ی که‌پی ترسیترابوون پروو و ده‌گنبرن ﴿۳﴾ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی پشم بلسی ﴿مَّا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه و شتانه‌ی ئیوه ده‌یانپه‌رستن جگه له‌خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بدن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردووه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له (دروست کردنی) ناسمانه‌کاندا به‌شداریان کردووه ﴿أَتُقْرُونِي بِكُتُبٍ﴾ ده‌ی په‌راوینکم بو بهینن ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ له‌پیش نه‌م (قورئانه‌هاتنی) ﴿وَأَنْتُمْ وَمَنْ عَلَيْكُمْ﴾ یان زانیاریه‌ک که له‌پیشووان به‌جی مابیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راست گون ﴿۴﴾ ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کنی گومراره ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌هاوار له‌غیبری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ که‌وه‌لامی ناداته‌وه ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا روزه‌ی دواپی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ و نه‌و (هاوار لیکراو) انه له‌هاواری نه‌وان ﴿عَافِلُونَ﴾ بی‌ناگان ﴿۵﴾

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خه‌لک کزده‌کرینه‌وه (له‌قیامت) دا ﴿كَأَنَّهُمْ أَغْدَاةٌ﴾ به‌رستراوه‌کان ده‌بنه‌دورژمنیان ﴿وَكَأَنَّهُمْ بَعِيدٌ غَيْرٌ﴾ وه (به‌رستراوه‌کان) به‌به‌رستنه‌که‌یان باوه‌رناکه‌ن ﴿وَإِذَا نُتِيَ عَلَيْهِمْ إِلَٰهَاتُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کاتیکیش نایه‌ته‌روونه‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینترینه‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌رپوون ده‌لین ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُمْ﴾ به‌و قورئانه‌ی بویان دیت ﴿هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌مه جادووویه‌کی ناشکرا و دیاره ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌ممه‌د ﷺ) خوی نه‌م قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ إِن افْتَرَيْنَاهُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نه‌گهر خوم هه‌لم به‌ستین (خوا سزای به‌تینم ده‌دات) ﴿فَلَا تَقْلُبْ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه‌وسا ئیوه‌ش له‌به‌رانبه‌ر خوادا بۆ من هیچتان له‌ده‌ست نایه‌ت ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده‌زانی ﴿بِمَا تُفْعَلُونَ فِيهِ﴾ به‌و توانجانه‌ی ده‌یده‌ن له‌قورئان ﴿كُلُّ يَوْمٍ يَشْهَدُ﴾ نه‌و خوابه‌به‌سه‌که‌شایه‌ت بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌لییورده‌ی میهره‌بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَافٍ أَرْسِلْ﴾ بلی من یه‌که‌م پینغه‌مبه‌ر نیم (نی‌ررابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُونُ﴾ چی به‌سه‌ر من و ئیوه‌ش ده‌هیتری ﴿إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا بِمُؤَيِّنَاتٍ﴾ ته‌نها په‌بره‌وی نه‌وه‌ده‌که‌م که‌وه‌حی ده‌کریت بۆم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه‌من ته‌نها ترسینه‌رنکی ناشکرام و به‌س ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی پینم بلین ﴿إِنْ كَانُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه‌گهر (نه‌م قورئانه) له‌لایه‌ن خواوه‌بی ﴿وَلَقَدْ رَمَوْهُ﴾ ئیوه‌ش باوه‌رپان بی نه‌هیتابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ﴾ وه‌که‌سینک له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل شایه‌تی داییت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ له‌سه‌ر وینه‌ی (نه‌وه‌ی واله) قورئاندا هه‌یه ﴿فَقَامَنَ وَأَنسَكَرُوا﴾ جا باوه‌ری هیتابیت، که‌چی ئیوه‌خوتان به‌گه‌وره‌زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوا رینمورونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌لین ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیتاوه‌﴿لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ نه‌گهر (ئیسلاام و باوه‌ر هیتان) چاک‌بوایه ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ نه‌وانه‌پیش ئیمه‌نه‌ده‌که‌وتن بۆ نه‌و (باوه‌ر هیتانه) ﴿وَإِذَا لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه‌خویان به‌و (قورئانه) رینمورن نه‌بوون ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جا دواتر ده‌لین ﴿هَٰذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ﴾ نه‌مه‌ده‌س هه‌لبه‌سینکی کونه‌﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌له‌پیش نه‌م (قورئانه‌دا) ﴿كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ ته‌وراتی موسا پیشه‌وا و ره‌حمه‌ت بوو ﴿وَهَٰذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ نه‌م قورئانه‌ش (کتیبه‌کانی پیش خوی) به‌راست داده‌نیت ﴿لِّسَانًا عَرَبِيًّا﴾ که‌به‌زمانی عه‌ره‌بی یه‌﴿لِّبَشَرٍ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاسته‌مکاران بترسینی ﴿وَلِّسَرِّی الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌بۆ چاکه‌کاران مژده‌بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌ده‌لین په‌روهر دگارمان (الله) یه‌﴿ثُمَّ أَسْتَقْتُمُوا﴾ پاشان به‌رده‌وام بوون (له‌سه‌ر باوه‌ره‌که‌یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه‌نه‌ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌خه‌فه‌تیش ده‌خون ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نه‌وانه‌هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیدا ده‌مینته‌وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یانکرد (له‌دونیا‌دا) ﴿

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ وە ئیمە ئامۆزگاری ئادەمیی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ بە چاکە کردن لە گەل دایک و باوکی دا ﴿حَمْلَهُ أُمُّهُ كُرْهًا﴾ دایکی بە نارەحەتی و نازارەووە هەلی گرتوووە ﴿وَوَضَعَهُ كُرْهًا﴾ وە بە نازار و نارەحەتیش بوو یەتی ﴿وَحَمْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ماوەی دوو گیان بوون (ی دایک) پێی یەو و لە شیر برینەووەی سی مانگە ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تادە گاتە تافی لاوی (پێی گەشتوی لاشەیی و ژیری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و دە گاتە چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ دەلێ ئەمی پەرورەدگار پام بهێتە ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شو کرانە بژیری ئەو بە هەر و نعیمة تانەت بکەم ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ کە رشتو تە بە سەر من و دایک و باوکم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وە (پام بهێتە) کردەووەی چاک بکەم کە تۆ پێی رازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ ئەووە کانیشم چاک و صالح بکە ﴿إِنِّي نَزَّيْتُ إِلَيْكَ﴾ بینگومان بۆ لای تۆ گەر پراومە تەووە ﴿وَلِيٍّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە بە راستی من لە موسولمانی گەردن کە چم ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە کە سانیکن ﴿تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَعَامِلًا﴾ کە ئیمە کردەووە چاکە کانیاں لێ وەر دە گرین ﴿وَتَسْجُدُ لَهُمْ سَاجِدِينَ﴾ وە چاوپۆشی دە کە یەن لە خراپە کانیاں ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ لە ریزی بە هەشتیان دان ﴿وَعَدَ الصِّدِّيقُ الَّذِي﴾ ئەمە ئەو بە لێتە راستە بە ﴿كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ کە بە لیتیاں پێی درابوو لە دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لُؤْلُقُ لَوَٰدِيهِ﴾ ئەو کە سەش کە بە باوک و دایکی بلێت ﴿أَتَىٰ لَكُمْ﴾ توف لە دەس ئێوە ﴿أَتَعِدِلْنِي أُنْحَرِجَ﴾ ئایا هەر پەشەم لێ دە کەن کە (زیندوو دە کریمەووە و لە گۆر) دیمە دەرەووە ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ لە کاتێکدا چەند چینی خەلک پێش من پویشتون (و زیندوو نەبوونە تەووە) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وە (دایکی و باوکی) هەردوو کیان هانا بۆ خوا دە بەن ﴿وَذَلِكَ أَمِينٌ﴾ (دەلێن) هاوار بۆ تۆ باو و پەشەم بەهێتە ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بینگومان بە لیتێ خوا راستە ﴿فَيَقُولُ﴾ کە چی ئەو دەلێ ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَنْطَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە تەنها ئەفسانە ی پێشینانە و هیچی تر ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە ئەو کە سانەن ﴿حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بربار (ی خوا) یان بە سەردا چەسپا ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ﴾ لە ریزی ئەو ئوممە تانەدا کە پێش ئەمان رابوردوون ﴿مِنَ الْبَنِي وَالْإِنْسِ﴾ لە جنۆکە و ئادەمیی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَحْسَنَ رِزْقًا﴾ بینگومان ئەوانە خوێان زەرەرمەندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَعَامِلًا﴾ وە بۆ هەریەک لەوانە پەل و پایە هەیه بە گوێرە ی کردەووە کانیاں ﴿وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ تا خوا پاداشت و سزای کردەووە کانیاں بە تەواوی بداتەووە ﴿وَهُمْ لَا يظْلَمُونَ﴾ وە ئەوان هیچ سستە میان لێ ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وە (بیریان بخەرەووە) ئەو پوژە ی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ ئەوانە ی کە پێی باوەرێن بە رانەبر دوزەخ رادە گیرێن ﴿أَذْهَبَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ (پێیان دەووتریت) هەر چی خوشتیان بوو بە سەرتان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا﴾ لە ژیا نی دونیا تاندا ﴿وَأَسْمَعَتْهُمْ بِهَا﴾ وە لە زەتتان لێ برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ تُنْجَرُونَ﴾ بۆ یە ئەمە تۆ تە تان لێ دە سە نری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ بە سزایە کی ریسوا کەر ﴿بِمَا كُنتُمْ﴾ لە بەر ئەووە ی کە ئێوە ﴿تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بە ناهەق خۆتان بە زل دە زانی لە زەو ی دا ﴿وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ وە لە بەر ئەووە ی لە فەرمانی خوا دەر دە چوو بوون ﴿

﴿وَأَذْكُرَ أَخَا عَادٍ﴾ (نهی موحه ممد ﷺ) باسی (هوودی) برای گه‌لی عاد بکه ﴿إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ کاتی گه‌له‌کی ترسانده (وولاتی) ئەحقاف ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْوُحُوشُ﴾ بنگومان پیغه‌مبه‌رانی زور رابوردوون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پیش و دوی ئەویشه‌وه ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانه) جگه له‌خوا هیچی تر نه‌په‌رستن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بنگومان من ده‌ترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای پوزنیکی گه‌وره بۆ‌ئیه (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌کی) ووتیان ﴿أَجَعَلْنَا لَكَ نُفُوسًا﴾ نایا تو (نهی هوود) هاتوویت هه‌تا لامان بدهیت ﴿عَنْ إِلَهَيْنَا﴾ له (په‌رستنی) په‌رستراوه کانمان ﴿قَالَتَا﴾ ده‌ی بۆمان به‌ینه ﴿بِمَا تَعْبُدَانِ﴾ ئەو (سزا) ی به‌لینت پی داووبن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر له راست گوینت ﴿قَالَ إِنَّمَا إِلَهُ الْبَرِّ اللَّهُ﴾ (هوود) ووتی بنگومان زانیاری (نهی سزا) لای خوابه‌وه به‌س ﴿وَأَنْتُمْ كَمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ وه‌من ته‌نها نه‌وه‌ی پی نیر دراوم پیتان راده‌گه‌یه‌نم ﴿وَلَكِنْ أَنْزَلُوكَ﴾ به‌لام من ده‌بینم ئیه ﴿فَمَا تَجْهَلُونَ﴾ گه‌لیکی نه‌زان و نه‌فامن ﴿قَالُوا زَوْجٌ بَعَثَ﴾ جا کاتی ئەو (سزایه) یان بینی په‌له هه‌وریک بوو ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ به‌ره و شیوه‌کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ﴾ ووتیان ئەمه هه‌وریکه بارانی پیته بۆمان ﴿بَلْ هُمْ مِمَّا اسْتَعْجَلُوا بِهٖ﴾ (هوود ووتی نه‌خیر) به‌لکو ئەوه ئەو (سزایه) یه به‌په‌له داواتان ده‌کرد ﴿يَخْرُجُ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بایه‌کی به‌هیزه سزای سه‌ختی پیته ﴿تَذُرُّ كُلَّ شَيْءٍ بِأَنْزَرِهَا﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک ده‌پوختنی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ئیر وایان به‌سه‌ره‌ات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسْجِدَهُمْ﴾ ته‌نها شوینی خانووه‌کانیان ده‌بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و جوړه ﴿تَجْرِي الْغَوَامُّ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای هوزی تاو‌نباران ده‌ده‌بن ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِيهَا مَكَّنًا كَرِيمًا﴾ سویند به‌خوا ئەوه‌ی به‌وان (گه‌لی عاد) مان دابوو (له‌سامان و ده‌سه‌لات) به‌ئیه‌مان نه‌دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُؤَادًا﴾ وه‌گویی و چاوو دل‌مان پیدابوون ﴿فَمَا آغَرُوا عَنْهُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی نه‌گه‌یاندن ﴿سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا فُؤَادُهُمْ﴾ نه‌گویی و نه‌چاوو نه‌دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ چونکه ئەوان باوه‌ریان به‌نیشانه‌کانی خوا نه‌بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه‌ده‌وری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزای گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿وَلَقَدْ أَفْلَحْنَا﴾ وه‌بنگومان له‌ناومان برد ﴿مَا حَوَّلَكُمُ الْقُرْآنُ﴾ (دانیشتووانی) ئەو شار و دیه‌تانه‌ی که به‌ده‌ورو به‌رتان دابوون ﴿وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ﴾ وه‌به‌لگه و نیشانه‌ی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (له‌بی باوه‌ری) بگه‌پینه‌وه ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ ده‌ی بۆچی یارمه‌تی نه‌دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ذُرِّيَّةَ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ی جگه له‌خوا بۆ‌نزیك بوونه‌وه له‌خوا کردبوونیا نه په‌رستراوی (خوینان) ﴿بَلْ صَلُّوا عَلَيْهِمْ﴾ (نه‌ک یارمه‌تیا نه‌دان) به‌لکو گو‌میش بوون لییان ﴿وَذَلِكُمْ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئەوه بوو (به‌ره‌می په‌رستراوه) درۆ‌که‌یان و ئەو درۆ‌یانه‌ی هه‌لیان

﴿قَدْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ و (بیریان خدره وه) کاتیک چند جنو که به کمان نارد بوقلات ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک ناماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿قَالُوا أَنصِتُوا﴾ ووتیان (به‌یه کتری) بن دهنگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾ جا که (قورئان خویندنه که) ته‌واو بوو ﴿وَلَوْ أَنَّىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ هه‌موویان گه‌رانه‌وه بولای قه‌وم و هوزه که‌یان به‌تر سینئر ﴿قَالُوا يَنْقُومَنَّا﴾ ووتیان نه‌ی هوزو قه‌وم که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ به‌راستی نیمه گوی بیستی کتیبیک بووین ﴿أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ که له‌پاش موسا نیز دراوه‌ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ په‌راوه‌کانی پیش خوی به‌راست داده‌نی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌لک) رینمونی ده‌کات بق هه‌ق و ریبازی راستی ﴿يَنْقُومَنَّا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ نه‌ی قه‌وم که‌مان وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (موحه‌مه ده‌ده) بدنه‌وه ﴿وَأَمَّا بَنُو إِدْرِيسَ﴾ و باوه‌ری بن بیتن ﴿يَتَفَرَّضُونَ لَكُمْ دُؤُوبَكُمْ﴾ (خوا) له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی و ده‌یسرینه‌وه ﴿وَيُجْزَكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وه‌له‌سزای سه‌خت ده‌تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (که موحه‌مه ده‌ده) نه‌داته‌وه ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌و به‌هیچ جوریک ناتوانی له‌زه‌وی داله‌ده‌ست خوا ده‌رجی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ آلِيَّةٌ﴾ وه‌جگه له‌خوا یار مه‌تیده‌ر و پشتیوانیکی نی‌یه ﴿أَوَلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ نا نه‌وانه له‌گو مری به‌کی ناشکرادان ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه‌وانه نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌راستی نه‌و خوابه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُمْ يَخْلُقْهُمْ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ الْمَوْتُ﴾ وه‌له‌دروست کردنیاندا ناتوانا و ده‌سته‌پاچه نه‌بووه، وه‌به‌توانایه مردو و انیش زیندو و بکاته‌وه ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لنی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌سدر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ وه‌پورنیک بن باوه‌ران به‌رانبه‌ر دوزه‌خ راده‌گیرین ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بیان ده‌لین) نایا نه‌مه‌راستی نی‌یه ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ده‌لین: به‌لنی سویند به‌په‌روه‌ردگارمان راسته ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده‌فه‌رموی: ده‌ی نه‌و سزایه‌بچه‌ژن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکه نیشه‌باوه‌رتان بن نه‌ده‌کرد ﴿فَاصْبِرْ﴾ که‌واته خو‌گر به (نه‌ی موحه‌مه ده‌ده) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌رانی خو‌راگری به‌هیز دانیان به‌خوداگرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه‌په‌له‌مه‌که بق (سزادان) بیان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾ نه‌و پوزه‌ی که (سزای) به‌لین پیدراو یان ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ تنه‌ها ساتیک له‌روژ له‌دنیادا ماونه‌ته‌وه ﴿بَلَىٰ﴾ (ثم قورئانه) ناگاداری به‌﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا نایا که‌س له‌ناو ده‌جیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له‌گه‌لی له‌سنوور ده‌رجو و نه‌بیت ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بی باوہر بیون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه رینگری (خه‌لک) بان کرد له‌ربازی خوا ﴿أَصْلًا أَعْتَلَهُمْ﴾ (خوا) کرده‌و کانیاں پوچه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ش باوہر بان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیاں کردو ﴿وَوَاعَدُوا نَزْلَ عَلَيْنَا نَحْمَرُهُمْ﴾ باوہریشیاں هیتا به‌و (قورئانه) ی که نیردراوہ ته‌ خواروه بؤ موحه‌مه‌د ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نها نه‌ویش راسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه هاتووه ﴿كَفَرْتُمْ عَنْ سَبِيلِنَا﴾ خواله‌گونه‌ه کانیاں خوش بووه ﴿وَأَصْلَحَ بِالْهَمْرِ﴾ دل و هوشیاںی رنک و چاک کردوه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌ویه به‌راستی نه‌وانه‌ی بی باوہر بیون ﴿أَتَعْبُوا الْبَاطِلَ﴾ شوین به‌تال و په‌رو پووج که‌وتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیگومان نه‌وانه‌ش نیمانیان هیتا بوو ﴿أَتَعْبُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین نه‌وه‌ه‌قه که‌وتسون که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه هاتووه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه‌و شیوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾ خوا نموونه‌ی (کرده‌وه‌ی) خویانیان بؤ ده‌هیتیته‌وه ﴿وَإِذَا الْقِسْمُ الْآخِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌مجا نه‌گر (له‌جه‌نگدا) گه‌شتن به‌وانه‌ی بی باوہر بن ﴿فَضْرَبَ الْقَافُ﴾ نه‌وه‌بدن له‌گره‌دنیان و بیان‌کوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَخَمُّضُوا﴾ هتا کاتی کوشتاری زوریان لی ده‌کهن ﴿فَسُدُّوا أُلُوفًا﴾ ته‌مجا (دبله‌کانیاں) قایم بیه‌سته‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا تَبَاعَدُوا﴾ جا دواتر بان به‌منه‌ت وچاکه (به‌ره‌لایان کهن) ﴿وَلَمَّا بَدَأْنَا﴾ یان به‌فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ الْقُرُوفُ أُوَارِهَا﴾ هتا جه‌نگ چه‌که‌کان (به‌بی باوہر بن) داده‌نی (بان تا جه‌نگ کزایی دیت به‌نه‌مانی بت په‌رستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ تَسَاءَلْتُمْ﴾ فه‌رمان نه‌ویه ته‌گر خوا بیوویستایه ﴿لَا تَنْصَرِفْتُمْ عَنْهُمْ﴾ خوی توله‌ی لی ده‌سندن ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ به‌لام (فه‌رمانی پیدان به‌جه‌نگ) تا به‌به‌کتری تاقیتان بکاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ سَبِّلُوا سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش له‌پیتا و ربازی خودا کوژران ﴿فَلَنْ يُغْنِيَ عَنْهُمْ خَوْفُكُمْ وَلَا يَحْزَنُهُمْ﴾ نه‌وه‌خوا هه‌رگیز (پاداشتی) کرده‌وه کانیاں وون ناکات ﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾ بیگومان ریتمونیاں ده‌کات ﴿وَيُضِلُّع بِالْهَمْرِ﴾ دل و بیربان پاک ساف ده‌کات ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَهَنَّمَ عَرَفًا﴾ وه ده‌یانخاته نه‌وبه‌هسته‌ی بؤی باس کردون ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوہر بان هیتاوه ﴿إِنْ تَضُرُّوهُمُ﴾ ته‌گر نه‌و یارمه‌تی (نایینی) خوا بدن ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش نه‌و زال و سه‌ر که‌وتو ده‌کات (به‌سه‌ر کافران دا) ﴿وَيُنَبِّئُ أَقْدَامَكُمْ﴾ وه پتیه‌کانتان جیگیر ده‌کات (له‌جه‌نگدا خوراکر تان ده‌کات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش که بی باوہر بیون ﴿فَتَعَسَا لَهُمْ﴾ نه‌وه‌ته‌گه‌تی و سه‌ر شویری به‌شیانه ﴿وَأَصْلًا أَعْتَلَهُمْ﴾ وه (خوا) کرده‌وه کانیاں پووج و بی مایه‌ده‌کات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌و توله‌یان له‌به‌ر نه‌ویه که بیگومان نه‌وانه ﴿كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ رقیان له‌و قورئانه‌بوو که خوا نار دوویه‌تیه خواروه‌وه ﴿فَلَا يَحْطُلُ عَنْهُمْ﴾ بؤیه خواش کرده‌وه کانیاںی پووج کردنه‌وه ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناخو نه‌وانه به‌زه‌وی دانه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تابیین ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی پیش خویان سه‌ره‌نجامیان چون بووه ﴿ذَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خواله‌ناوی بردن ﴿وَاللَّكْهِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ده‌ی بیگومان بن) بؤ بی باوہر انیش سه‌ره‌نجامی ناوا هیه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چونکه بیگومان خوا ﴿مَوَّلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتیوانی نه‌وانه‌یه که باوہر بان هیتاوه ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان بی باوہر انیش ﴿لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ هیچ پشتیوانیکیان نیه

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه‌ی باشیان کرده‌وه‌ی ناخاته باخاتی به‌هسته‌وه ﴿عَجْرٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرویاره‌کان به‌ژیراندا ده‌روات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش بین باوه‌ربوون ﴿يَسْتَمْعُونَ﴾ (له‌دونیا) راده‌بویرن و ﴿وَيَاكُونُ كَمَا نَأْكُلُ الْأَعْنَمُ﴾ وه‌ك نازهل ده‌خون و ده‌له‌وه‌ربین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ وه‌دوزخ شونئی مانه‌وه‌یانه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ وه‌(خه‌لکی) زور شار هه‌بوون ﴿بِهِ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ که به‌هیزتر بوون ﴿مَنْ قَرَّبَكَ الْبُخْرِيَّ﴾ له‌و(خه‌لکی) مه‌ککه‌یه که توپان ده‌ر کرد ﴿أَهْلَكَكُمْ﴾ له‌ناومان بردن ﴿فَلَا تَصِرْ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه‌بوو ﴿أَمِنْ كَانَ عَلَى يَمِينِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ ناخو نه‌و که‌سه‌ی به‌لگه‌ی پروونی له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ی هاتبی (که‌قورئانه) ﴿كَمَنْ رَزَقْنَاهُ سَوْءَ عَمَلٍ﴾ وه‌ك نه‌و که‌س وایه که کرداری خرابی بو جوان کراین و رازیترا بیته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ شونین هه‌واو ناره‌زووی خوپان که‌وتبن ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي﴾ شنبه‌ی نایابی نه‌و به‌هسته‌وایه ﴿وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ که به‌لین دراوه به‌پاریزکاران و خواناسان ﴿فِيهَا الْأَنْهَارُ﴾ چنده‌ها پروباری تیدایه ﴿مِنْ مَلَأَ عَيْنًا مِنْهَا﴾ له‌ناوی سازگاری تام و بون نه‌گور او ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌چنده‌ها پروبار ﴿مِنْ لَبَنٍ لَبَنٍ طَعْمُهُ﴾ له‌شیر که‌تامی نه‌گور اووه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌چنده‌ها پروباری له‌شه‌رابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لَّسَرِيَّةٍ﴾ به‌له‌زه‌ت و خوش بو بنوشانی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌چند پروباریشی تیدایه له‌هه‌نگوینی پالفته ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌له‌وی هه‌موو جوړه میوه‌هاتیکیان بو ناماده‌یه ﴿وَمَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له‌گه‌ل لیوردن له‌په‌روه‌ردگاریانه‌وه ﴿كَمَنْ هُوَ خَيْرٌ فِي النَّارِ﴾ (نایا نه‌و به‌هسته‌یانه) وه‌کو که‌سانیک وان که له‌ناگری دوزخ دابن به‌هسته‌یهی ﴿وَسُقَاتُهَا جَمِيعًا قَطْعَ أَعْقَالِهِمْ﴾ ناوی کولاو کولیان ده‌ر خوارد بدری که ریخوله‌کانیان پارچه‌پارچه بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌ندی له‌وانه گویت لیده‌گرن ﴿حَقِّقْ إِذَا أَخْرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ به‌لام کاتیک لای تو ده‌رده‌چن ﴿قَالُوا الَّذِينَ أَوْفُوا أَلْعَمَ﴾ ده‌لین به‌وانه‌ی زانیاریان پی دراوه (له‌هاوه‌لان) ﴿مَاذَا قَالَهُ إِذَا﴾ نه‌وه نیسته موحه‌مه‌د ﷺ وونی چی؟ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿طَلَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا موری ناوه به‌سدر دلیاندا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ وه‌شونین هه‌واو ناره‌زووی خوپان که‌وتوون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی هیدایه‌تیا و هرگرتووه ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شاره‌زاییان زیاده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهَدْيِ﴾ وه‌ته‌قوا و باریزکاری و خواناسیان پی ده‌به‌خشنی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده‌ی نایا نه‌و (نایا‌کانه) چاوه‌روانی چی ده‌که‌ین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگه له‌قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که‌کتوپر به‌خه‌یان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده‌ی ینگومان هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی هاتو ته‌دی ﴿فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ کاتی (پروزی دواپی) به‌خه‌یان بگریت نیتیر که‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که‌واته دلیابه و بزانه بینجگه له (الله) هیچ په‌رستر اوینکی به‌هه‌ق و راست نی‌یه ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ﴾ وه‌داوای لیوردن بکه (له‌خوا) بو گونا‌هی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه‌بو (گونا‌هی) پی‌اوان و نافرته‌انی ئیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وینگومان خوا ده‌زانی ﴿مَنْ قَرَّبَكَ الْبُخْرِيَّ﴾ به‌جم و جوتان (له‌پوژدا) و نارام گرتتان (له‌شه‌ودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه ده‌لنین ﴿لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾ بوجی سورته‌تیک (له‌قورئان) نانیردریته خواره‌وه؟ (دهرباره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ که‌چی کاتیک سورته‌تیک‌ی پروون و دامه‌زراو نیراییته خواره‌وه و تیایدا باسی جهنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلیاندا نه‌خوشی (دوو پرووی) هه‌یه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ته‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ الْمَغِشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وه‌که ته‌ماشای کردنی که‌سینک که‌له‌ترسی مردن له هوشی خوی چووبیت ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بؤ نه‌وان و چاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ فرمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکیان بگردایه ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هدر کاتیکیش فرمانی (جهنگ) درا (جی به‌جی نا‌که‌ن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو نه‌گهر له‌گهل خوا راستیان بگردایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه‌وه باشر بوو بویان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا‌نایا نینوه به‌ته‌مان (نه‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌گهر پشت ههلکه‌ن (له‌نیسلام و جیهاد) ﴿أَنْ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا نازاوه و خراپه به‌ربابکه‌ن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ وه‌هرچی په‌یوه‌ندی خزمايه‌تی به‌بیچرتن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نا‌نه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا نه‌فرینی لی کردوون ﴿فَأَصْحَارُهَا فُجِعَتْ وَابْصَرَهُمْ﴾ وه‌که‌پری کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ناخو نه‌وانه وورد نابه‌وه له‌قورئان (وتی نا‌گه‌ن)؟! ﴿أَمْرًا عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالُهَا﴾ (وانی به) به‌لکو دلیان قوفلی لی دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَرَادُوا عَلَىٰ أَذْبَرِهِمْ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه له‌نایینه‌که‌یان ﴿مَنْ بَعْدَ مَا نَبَّأَتْ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌قیان بؤ پروون بوویه‌وه ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شه‌یتان خراپه‌کانیانی بؤ جوان و رازاوه کردبوون ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ وه‌به‌هیوا و نومید فریوی دابوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکه نه‌وان ده‌یان ووت ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌پریان بوو له‌و قورئانه‌ی خوا نارد بووی ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ نیمه له‌مه‌ولا له‌هه‌ندی کاردا گویرایه‌لیتان ده‌که‌ین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نه‌یتیبه‌کانیان ده‌زانی ﴿فَكَفَّ إِذَا نَفَخْتُمُْ الْمَتَلَكَّةَ﴾ ناخو چون بی (حالی نه‌و ناپاکانه) کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کینشن و ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ﴾ له‌پوخسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌و (جوره‌گیان کینسانه) ﴿يَا أَيُّهَا أَتَّبِعُوا مَا آتَاكُمُ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌بینگومان نه‌وانه شوین شتانی که‌وتبوون که‌خوای توپه کردبوو ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ به‌زامه‌ندی خواشیان بی ناخوش بوو ﴿فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بویه خواش کرده‌وه‌کانیانی بوو چهل کرده‌وه ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ نایا واده‌زانی ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاک‌ی) له‌دلیان دایه ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْحَابَهُمْ﴾ که‌خوا هدرگیز رق و کینه‌یان ده‌رناخات و ناشکرای ناکات ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ﴾ نه گهر بمانو یستایه ﴿لَآ تَرَكَكُمْ﴾ نه وانه مان نشان ده دایت (که دو و پروون) ﴿فَلَعَزَّ فَتْهُمْ﴾ یسیمه گهر نه و سا هر به شیوه و دیمه نیاندا ده تناسین ﴿وَلَعَزَّ فَتْهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وه بنگومان به شیوازی قسه شباندا ده یاننا سییت ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه دلنیا بن خوا به هموو کرده وه کانتان ده زانیت ﴿وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ﴾ سویند به خوا تا قیتان ده که ینه وه ﴿حَتّٰی نَعْلَمَ﴾ تا ده ری بخه یین و دیار یین ﴿الْمُجْهَدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّٰعِيْنَ﴾ موجهیدن و خور اگر انتان ﴿وَنَبْلُوَ اٰخْبَارَكُمْ﴾ وه تا هه و انتان چی به ناشکرای که یین ﴿۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بنگومان که سانی که یی باوه ربوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ وه ریگری (خه لک) یان ده کرد له ریبازی خوا ﴿وَشَاقُّوا الرَّسُوْلَ﴾ دزایه تی پیغه مبریشیان ده کرد ﴿مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى﴾ باش نه وه ی هه ق و راستیان بز پروون بونه وه ﴿لَنْ يَضُرَّوْا اللّٰهَ شَيْئًا﴾ هیچ زیانیک به خوا ناگه یه نن ﴿وَمَسِيْخُطْ اَعْمَالَكُمْ﴾ وه به زوویی (خوا پیلان) و کرده وه کانیا ن پوو چهل ده کاته وه ﴿۞ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ نه ی نه وه که سانه ی که باوه رتان هیتا وه ﴿اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ﴾ فەرمانه بردار و گوئربا به لی خوا و پیغه مبرین ﴿وَلَا تَبْطُلُوْا اَعْمَالَكُمْ﴾ وه کرده وه (چاکه) کانتان هه لمه وه شیتنه وه ﴿۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بنگومان نه وانه ی که یی باوه ربوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ وه ریگری (خه لک) یان ده کرد له ریبازی خوا ﴿ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان به بی باوه ری مردن ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ﴾ نه وه هر گیز خوا لیا ن خوش نابیت ﴿۞ فَلَا يَهْتُمُّوْا وَتَدْعُوْا اِلَى السَّلٰمِ﴾ جا (باوه رداران) لاوازو سست مهن و داوای ناشتی (و شهر و هستان) مه که ن ﴿وَأَنشُرُ الْاَغْلٰثَ﴾ چونکه هر ئیوه زال و بهیترن ﴿وَاللّٰهُ مَعَكُمْ﴾ (یارمه تی) خواش له گهل ئیوه دایه ﴿وَلَنْ يَزِيْرَكَ اَعْمَالُكُمْ﴾ وه (پاداشتی) کرده وه کانتان که م ناکاته وه ﴿۞ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ بنگومان زبانی دنیا ته نها ﴿لَوْبٌ وَلَهُوٌّ﴾ گالته و گه پیکه (وده بریته وه) ﴿وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا﴾ خو نه گهر باوه ربه یینن وله خوا ترس بن ﴿يُنَزِّلْكُمْ اُخْرٰى كُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خوتان پی ده دات ﴿وَلَا يَسْـَٔلُكُمْ اَمْوَالُكُمْ﴾ وه داوای به خشینی هموو دارایی و مالشان لی ناکات ﴿۞ اِنْ يَسْـَٔلْكُمْ عَنْهَا﴾ نه گهر (خوا) داوای به خشینی هموو سامانتان لی بکات ﴿فِيْ حِفْظِكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لی تان ﴿تَبَخَّلُوْا﴾ ئیوه چرو و کی و په زیلی ده که ن ﴿وَيُخْرِجْ اَضْعَفَتْكُمْ﴾ و رق و کینه ی ده رو و نتان ده رده خات ﴿۞ هٰذَا نَشْرُ هٰٓؤُلَآءِ﴾ بیدار بن ئیوه نه وه که سانه ن ﴿نُدْعُوْنَ﴾ که بانگ ده کرین ﴿لِنُثَقِّفُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ تاله پیتاوی خوا مال بیه خشن ﴿فَمَنْ مِّنْ يَّبْخُلْ﴾ که چی هه ندیکتان پرده ی ده که ن ﴿وَمَنْ يَّبْخُلْ﴾ هر که سیش پرده یی و په زیلی بکات ﴿۞ اِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهٖ﴾ نه وه بنگومان ته نها پرذبی له (دزی) خو ی ده کات ﴿وَاللّٰهُ الْغَفِيْرُ﴾ چونکه خوا (ده وله مهنده) و بی نیازه ﴿وَأَنشُرُ الْاَفْقَرٰٓءَ﴾ هر ئیوه ن هه زار و بی نه وا ﴿۞ اِنْ تَتَوَلَّوْا﴾ جا نه گهر ئیوه پشت هه لکه ن (له ثابنه که تان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ (خوای گه و ره) ئیوه ده گو ریت به که سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اٰمَنًا لَّكُمْ﴾ پاشان (نه وان) وه کو ئیوه نابن (راستگون له گهل په روه رد گاریاندا) ﴿۞﴾

سوره‌ی ﴿الْفَتْحُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بینگومان نیمه‌سهر که‌وتنیک‌ی ناشکر امان بن دایت
 (که‌رنکه‌وتنی حوده‌یبیه) ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بینت ﴿مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ له
 گونا‌هه‌کانی رابوردو و داهاتوت ﴿وَبَرَّكَ نِعْمَةً عَلَیْكَ﴾ وه‌نیمه‌تی خوی به‌ته‌واوی برزیت به‌سهرتدا
 ﴿وَنَهَدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌رنگای راست نشان بدات (به‌رده‌وامت کات) ﴿وَنَصْرَكَ اللَّهُ﴾
 وه‌خوا سهرت بخات ﴿نَصْرًا عَظِيمًا﴾ به‌سهر که‌وتنیک‌ی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ته‌و خوا زاتیکه
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندو وه‌ته ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناودلی نیمانداران ﴿لِيُزَادُوا بَيِّنَاتٍ﴾ تائیمانان
 زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌گهل ته‌و نیمانه‌ی که‌ه‌یانه ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌ی خواجه‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌ه‌میشه‌خوا زانای کار دروسته ﴿لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پیاوان و نافر‌ه‌تانی باوهر دار بیاته ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانیک
 که‌ر و باره‌کان به‌زیر یاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیایدا ده‌میننه‌وه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا له‌گونا‌هه‌کانیان خوش بینت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه‌ته‌م (به‌لینه) لای خوا
 ﴿قُورًا عَظِيمًا﴾ سهر که‌وتنیک‌ی گه‌وره‌یه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیاوان
 و نافر‌ه‌تانی (دو و رو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پیاوان و نافر‌ه‌تانی هاو به‌ش پیداکه‌ری
 ﴿الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظَلَمَ السَّوْءُ﴾ گومان به‌رانی خراب ده‌رباره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَرَةٌ السَّوْءُ﴾ ته‌و خرابه‌(له‌ناو
 چرونه‌ی چاوهر وانی ده‌که‌ن بز نیمانداران) هر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ﴾ وه‌خوا
 خه‌شمی لی‌گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمُ﴾ نه‌فرینی لی‌کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزه‌خی بز ناماده
 کردوون ﴿وَمَسَّاتِمْصِيرًا﴾ نای چ سهر نه‌نجامیک‌ی خرابه ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌ی خواجه‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه‌بالاده‌ستی
 کار به‌جی به ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌راستی (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) تو‌مان ناردووه ﴿شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 به‌شایه‌ت و مرژده‌هر و ترسینه‌ر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بز ته‌وه‌ی باوهر به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
 به‌یتن ﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ وه‌پشتیوانی لی‌بکه‌ن و ریزی لی‌بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه
 ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن به‌بیانان و ثیواراندا ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ﴾ به‌راستی نه‌و‌که‌سانه‌ی په‌یمان ده‌ده‌ن به‌تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿إِنَّمَا يَبَايِعُونَكَ﴾
 الله. بنگومان نه‌وانه په‌یمان به‌خوا ده‌ده‌ن ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ ده‌ستی خوا له‌سره ده‌ستی نه‌وانه وه‌به
 (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جیگیر کردن وباسکردنی سیفه‌تی ده‌ست بۆ خودا هاتووّه ئیمه‌ش بر وامن
 پیمه‌تی به‌بنی هبج لیچواندن وله‌به‌کدانه‌وه‌به‌ک، وه‌شپوه‌که‌ی نازانین ته‌نھا خودا خوی ده‌یزانیت)
 ﴿فَمَنْ نَّكَثَ﴾ جا هه‌ر که‌س په‌یمان که‌ی شکاند ﴿فَإِنَّمَا يَنْتَكُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ نه‌وه بنگومان نه‌و په‌یمان
 شکانده ته‌نھا (زبان) بۆ خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌فا بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ به‌و
 په‌یمان که‌داویتی به‌خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نه‌وه به‌راستی خوا پاداشتی گه‌وره‌یی ده‌داتی ﴿وَسَيَقُولُ لَكَ﴾
 بنگومان بیت ده‌لین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ نه‌و عه‌ره‌به ده‌شته کیانه‌ی که‌له غه‌زا جی
 مابوون ﴿سَخَّطْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مه‌شغولیان کردین (نه‌یان هیشته بین بۆ
 غه‌زا) ﴿فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ له‌به‌ر نه‌وه داوای لی خوشبو و نمان بۆ بکه ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرَهُمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
 نه‌وه‌ی به‌زمانیان ده‌یلین له‌دلپاندانی به (وباوه‌ریان پنی نه‌ی) ﴿قُلْ فَرَنْ﴾ بلی جا کی ﴿يَعْلَمُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 شئیًا ﴿له‌به‌رانه‌ر خوادا هبجی به‌ده‌سته بۆتان﴾ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ نه‌گه‌ر خوا زیانیکسی بۆتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوود و قازانجیکسی بۆتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیه که‌ده‌یلین) به‌لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ ناگاداره به‌هه‌ر چییه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ به‌لکو وا گومانتان ده‌برد که
 ﴿لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغه‌مه‌ر و ئیمانداران هه‌ر گیز ناگه‌رینه‌وه بۆ ناو که‌س
 و کاری خوربان (و شه‌هید ده‌بن) ﴿وَرَبِّكَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه‌و گومانه له‌دلپاندان رازنرابووینه‌وه
 ﴿وَوَلَّيْتُمْ ظُلُمَ السَّوْءِ﴾ وه‌گومانی خرابتان ده‌برد ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ و به‌راستی ئپوه گه‌لینکن له‌ناو ده‌چن ﴿وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ﴾
 و هه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌هینا بی ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خوا و پیغه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿فَإِنَّا آغْتَدْنَا﴾
 نه‌وه به‌راستی ئیمه‌ ناماده‌مان کردووّه ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بۆ نه‌و بی باوه‌رانه ناگریکی هه‌لگیر ساو ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی ته‌نھا مولکی خوا به ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ له‌هه‌ر که‌س
 که‌بیه‌ویت خوش ده‌بیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای هه‌ر که‌سیش ده‌دات که‌بیه‌ویت (له‌تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا لیبوره‌ی میهره‌بانه ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بنگومان به‌جیماوان
 له‌غه‌زا ده‌لین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ هه‌ر کاتیک (له‌مه‌دینه) ده‌رچوون ﴿إِلَى مَعَارِ لَتَأْخُذُوهَا﴾ بۆ گرته‌ی
 ده‌سکه‌وته‌کان (غهنیمه‌ت) ﴿ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾ لیمان گه‌رین باشوینتان بکه‌وین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ﴾
 الله. ده‌یانه‌وی ووته‌ی خوا (که‌ده‌سکه‌وته‌کانی خه‌بیه‌ر بۆ به‌شدارانی حوده‌بیه‌یه) بگورن ﴿قُلْ لَنْ﴾
 تَبْغُوا (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌ر گیز نابیت شوینمان که‌ون ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾ چونکه
 پیشتر خوا ده‌رباره‌تان هه‌روای فرمووه ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ نه‌مجا دواتر ده‌لین ﴿بَلْ نَحْسُدُ النَّاسَ﴾ (وانی به)
 به‌لکو حه‌سوودی به‌ئیمه‌ده‌بن ﴿بَلْ كَاوُوا﴾ (وانی به) به‌لکو نه‌وان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور که‌م
 تیده‌گه‌ن ﴿۱۵﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوانده و زاته‌یه ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ﴾ که ده‌ستی نه‌وانی (کافران) له‌ئیوه کتوتا کرد ﴿وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾ ده‌ستی ئیوه‌شی له‌وان (کتوتا کرد به‌رئکه‌وتنی حوده‌بیه) ﴿يَبْطِنُ مَكَّةَ﴾ له‌ناو جهره‌گی مه‌ککه‌دا ﴿مِنْ تَعْدٍ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئیوه‌ی به‌سهر نه‌واندا زال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌هرچی ئیوه‌ده‌یکه‌ن بینایه ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هدر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدَّ وَكَرَّ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه‌رئگری ئیوه‌یان کرد (له‌زیاره‌تی) مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا﴾ وه‌(نه‌یان‌هئشت) قوربانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌حوده‌بیه‌دا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجْلَأَهُ﴾ بگاته شوینی سه‌ر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَالسَّائِمُونَ﴾ (خوا زالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا له‌و سالد‌دا) نه‌گهر پیاو و نافر تانی ئیماندار نه‌بوايه (له‌ناو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾ که‌ئیوه نه‌تان ده‌ناسین ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾ پیتان پتداده‌نان (ده‌تان کوشتن) ﴿فَقُصِّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ﴾ جابه‌هویانه‌وه‌تووشی تاوان ده‌بوون ﴿يَغْيِرُ عِلْمُ﴾ بی نه‌وه‌ی بزائن ﴿لِيُنْزِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاته به‌ر به‌زه‌یی خوی ﴿مَنْ يَسْأَلُ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌به‌وئ ﴿لَوْ نَزَّلْنَاهُ﴾ به‌لام نه‌گهر (ئیمانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا) له‌یه‌کتر جیابوونایه‌ته‌وه ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی باوه‌ره‌کانیانمان سزاده‌دا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌سزادانیکی سه‌خت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌مار گیر بیان خسته‌دلیانه‌وه ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ که‌ده‌مارگیری نه‌فامی به‌ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلیایی و نارامی خوی ناره‌خواره‌وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پتغه‌مبه‌ر ﷺ و ئیمانداران ﴿وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾ وه‌باوه‌ردانی پایه‌ند کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه‌ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاو تر بوون و خاوه‌نی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌مووشتیک ناگادار وزانایه ﴿لَقَدْ﴾ سوئنده‌خوا بینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ يُرَىٰ بِالنُّجِيِّ﴾ خواهه‌وخه‌وه‌ی که‌پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی دیبوی به‌راستی گیراوه‌نیایه‌دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که‌(ووتبوی) دلیابن ده‌چنه‌ناو مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ به‌وویستی خوا ﴿ءَامِينَ﴾ به‌نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سه‌رتان تاشیوه‌یان کورتان کردوته‌وه ﴿لَا تَخْافُونَ﴾ (له‌دورژمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جا نه‌وه‌ی (خوا) ده‌یزانی ئیوه‌نه‌تان ده‌زانی (که‌خیر له‌رئکه‌وتن دایه) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له‌ (چونه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿فَتَحَاقَرَبِئَا﴾ سه‌ر که‌وتنیک نزیك (بوئیه‌یه‌که‌رئکه‌وتنی حوده‌بیه‌یه) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوانده و زاته‌یه که‌پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی نار دووه ﴿بِالْهَدْيِ وَدِينَ الْحَقِّ﴾ به‌رئنمونی و نایینی راسته‌وه ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُفِرُوا﴾ تا به‌سهر هه‌موو ریبازیکدا زالی بکات ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ته‌نها خوا به‌سه‌که‌شاهید بیت له‌سهر نه‌مه ﴿١٨﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحہ مہد ﷺ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہردار) انہش کہلہ گہ لیدان
 ﴿أَشِدَّاهُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہرامہرہ بن باوہردان توندو تیزن و ﴿رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیتوان خویاندا بہ بہزہ بین ﴿تَرَاهُمْ
 زُكَّامًا مَّجْدًا﴾ دہیان بینہ (ہہمیشہ) لہ کورنوش و سوزدہ بردندان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و پرمزامہندی خودا دہ کەن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لہ ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مِنْ أُنْزُرِ
 الشُّجُودِ﴾ بہ ہوی زور سوزدہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائہو (ہاوہلہ بہرہزانہ) ئەوہ
 نمونہ و صیفہ تیان ہوو لہ تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نمونہ و صیفہ تیان لہ ئینجیلیشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ مِنْهُمُ﴾ وەك پرووہك وکشتو کالیک وایہ چہ کەرہی دہر کرد بیت (سہوز ہووہی)
 ﴿فَتَأْزِرُهُمْ فَاسْتَعْظَمُوا﴾ ئەمجا چہ کەرہ کە ی بہہیز کردہی و قاییم ہووہی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ﴾ جا لہ سہر
 لاسکی خوی رینک وہستابن ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ئہوہندہ جوان ہن) جوتیارہ کانی سہرسام کردہی
 ﴿لِيُعْظِیْہُمْ الْكُفَّارَ﴾ تا بہ (زور ہووہی) ہوہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہ لیتی
 داوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہردیان ہیتاوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہہشتہ) ﴿۝﴾

سورہ فی (الحجرات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہخشندهی مہرہبان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہسانہی کہ باوہردان ہیتاوہ ﴿لَا تَقْدِمُوا﴾ ہینش مہ کەون (لہ ہیچ
 کاروہر یارینکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لہ خواو پیغہ مہرہ کەہی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا ہترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ہینگومان خوا ہیسہری زانایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہسانہی
 باوہردان ہیتاوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہرز مہ کەنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہسہر دہنگی
 پیغہ مہردا ﷺ ﴿وَلَا تَحْجُرُوا اللَّهَ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہدہنگی بہرز قسہی لہ گہل مہ کەن ﴿كَلِمَةٍ بَعْضُهَا لِبَعْضٍ﴾
 وەك دہنگ بہرز کردنہوہتان لہ گہل یہ کتریدا ﴿أَنْ تَحْجُظَ أَعْمَالُكُمْ﴾ نہوہ کو کردہوہ کانتان بہنال ہیتہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہستی ہن نہ کەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ ہینگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾
 دہنگیان نزم دہ کەنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لہ خزمہتی پیغہ مہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہسانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلہانی زاخاو داوہ و پاکی کردوہ تہوہ ﴿لِلتَّقْوَىٰ﴾ بۆ تہقوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش ہوون و پاداشتی گہورہیان بۆ ہدیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ ہینگومان ئەو
 کہسانہی ﴿يَتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لہ دہرہوہی ژوورہ کان بانگت دہ کەن (ئہی موحہ مہد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگہن ﴿۝﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خُو نه گهر چاوه پروانیاں بگردایه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ﴾ تاده پروشتیه دهره وه بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه وه چاکتر بوو بویان ﴿وَأَلَّهَ عَذُوبٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوا لیورده‌ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی باوه پرتان هیتاوه ﴿إِن جَاءَكُمُ الْقَائِلُ بِبَيِّنَةٍ﴾ نه گهر گونا هکاری هه والیک‌ی گرنگی هیتا بۆتان ﴿فَتَّبِعُوا﴾ نه وه لی ی بکۆلنه وه (تاروون بیته وه) ﴿أَن تُصِيبُوا﴾ نه وه ک زیان بگه یه نن ﴿فَوَمَا يَحْصِلُكُمْ﴾ به خه لکینک به نه زانین ﴿فَتَصْبِرُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ نه وسا په شیمان بن له وکاره‌ی که کردووتانه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که ینگومان پیغه مبه‌ری خوا له ناوتاندا به ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ نه گهر به گوی ی یتوه‌ی بگردایه ﴿فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾ له زورینک له کاره کاندا ﴿لَعَنَ اللَّهُ﴾ نووشی نار هتیه ده‌بون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيَّ الْإِيمَانَ﴾ ئیمانی لاتان خوشه ویست کردووه ﴿وَوَرَّيْتَهُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه له دلتاندا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَوَكَّرَ إِلَيْكُمْ﴾ وه بیزراو ناشرینی کردووه له لاتان ﴿الْكَفَرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعُصْيَانُ﴾ بی باوه‌پی و تاوان و سه‌رینچی فرمانی خوا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ ههر نه وانه‌ن شاره‌زاو له سه‌ر رینازی راستن ﴿فَضَلَّاهُمُ اللَّهُ وَرَعْمَهُ﴾ (نه وه) به خشش ونیعمه‌تیکه له لایه‌ن خواوه ﴿وَأَلَّهَ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایه ﴿وَأَن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر دوو کۆمه‌ل له ئیمانداران ﴿أَقْتَتَلُوا﴾ دژ به یه کتر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه وه له نیتوانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿فَأَن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ نه مجا نه گهر کۆمه‌لنکیان ده‌ست درینزی و سه‌ر که‌شی کرد ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بۆ سه‌ر کۆمه‌لنکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي﴾ نه وه یتوه (نه‌ی موسولمانان) دژی نه وه بیان بجه‌نگن ده‌ست درینزی ده‌کات ﴿حَتَّى تَقُتْلُوا﴾ تاده گهر پیتسه وه ﴿إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ بۆ فرمانی خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِن قَاتَلْتُمُ﴾ نه مجا نه گهر گه‌رایه وه ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه وسا له نیتوانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿يَا لَعَدْلٍ وَأَقِظُوا﴾ به داد گهرانه و راست و دادپه‌روهر بن (له نیتوانیاندا) ﴿إِن اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپه‌روهرانی خوش ده‌وی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ ینگومان نه‌نبا باوه‌پرداران برای به کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ که‌واته له نیتوان دوو براتاندا (نازاوه هه‌بوو) ناشته وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تاره‌حمتان پی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی که باوه‌پرتان هیتاوه ﴿لَا يَسْخَرُونَكُم مِّن قَوْلِهِ﴾ باهیچ کۆمه‌ل هیاوینک گالته نه‌که‌ن به کۆمه‌لنکی تریان ﴿عَسَى أَن يَكُونُوا﴾ ره‌نگه گالته پی کراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنكُمْ﴾ له گالته که‌ره‌کان باشتربن (لای خوا) ﴿وَلَا يَسْأَلُكُم بَسًا﴾ وه ژنانینک گالته نه‌که‌ن به ژنانینکی تر ﴿عَسَى أَن يَكُنَّ﴾ ره‌نگه‌ن ثافره‌ته گالته پیکراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾ له ثافره‌ته گالته که‌ره‌کان باشتربن (لای خوی گه‌وره) ﴿وَلَا تَأْمُرُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانه وته‌شهر له یه کتری مده‌ن (له نیتو خوتاندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ناوو ناتوره له یه کتری مه‌نین ﴿يَسَّأُ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ﴾ ئای چهند خرابه‌ی ناو بردنی که گونا هه (به موسلمان بلینیت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوه‌پرتان هیتان ﴿وَمَن لَّزِمْتُمْ﴾ جا نه وه‌ی په شیمان نه بیته وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه نه وانه ههر خویان سته‌مکارن ﴿

سوره‌ی (ق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خوند ریته‌وه، مانا‌که‌ی تن‌ها خوا ده‌بزانن بۆ زانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تو نیز درای خوای ته‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) ﴿بَلْ عَجَّبُوا﴾ به‌لام (بن باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَن جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پینغه‌مبه‌ریکی تر‌سینه‌ریان بۆ هان‌وه‌ له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكَاذِبُونَ﴾ جا بن باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ نه‌مه‌ شنیکی سه‌یره ﴿أَلَمْ نَأْتِ بِشِئْنٍ﴾ نایا‌کاتی مردین و ﴿وَكُنَّا ثَمَرًا﴾ بووین به‌خول (چون زیندو و ده‌بینه‌وه) ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ نه‌وه‌ گه‌پانه‌وه‌به‌کی دووره‌و نابی ﴿مَذْعَلْنَا﴾ بینگومان ئیمه‌ ده‌زانیس ﴿مَا تَقْصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهن‌دی له‌ لاشه‌یان ده‌خوات (هیچ‌یمان لی وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كَنْزٌ حَفِیظٌ﴾ به‌پاویکی‌شمان لایه‌که‌ پاریزه‌ری هم‌وو شتی‌که ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندو و بوونه‌وه‌ دوورنی‌یه) به‌لکو نه‌وان باوه‌ریان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَعَلَّاهُمْ﴾ کانتیک بۆیان هات ﴿فَهَرَفَتْ أَمْمَرٌ قَرِیْبٌ﴾ بۆیه نه‌وان له‌ناو کاریکی تیکه‌ل و پیکه‌لدان ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾ ده‌ی ئایا سه‌رنجی نه‌و ئاسمانه‌یان نه‌داوه‌ که‌ له‌سه‌ریان‌وه‌به‌ ﴿كَتَبَتْ بَيْنَهُمَا وَرَیْبَهُمَا﴾ چون دروستان کردووه و رازاندو مانه‌ته‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیندانی‌یه ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدَ لَهَا﴾ زه‌ویشمان راختووه ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوِیْیَ﴾ چهنده‌ها شاخی دامه‌زراومان تیندا داناوه ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ پرواندو مانه‌ تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ یَّهْبِجُ﴾ هم‌وو جۆر پروه‌کیکی جوان ﴿تَبَصَّرَهُ وَذَكَرَی﴾ تابهر چاو پروونی و په‌ندو بیر‌خه‌ره‌وه‌ بیت ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِیبٍ﴾ بۆ هم‌وو به‌نده‌به‌کی ته‌ویه‌ کارو گه‌پاوه‌ بۆ لای خوا ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ له‌ئاسمانه‌وه‌ باراندو مانه‌ ﴿مَاءً مُّبَرَّکًا﴾ بارانیکی به‌پست و فەر ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾ جابه‌و بارانه‌ پرواندو مانه ﴿جَعَلَتْ وَحْشٌ لِّلْحَبِیْدِ﴾ باخات و دانه‌وئله‌ (ی نه‌و کشتو کالانه‌ی) که‌دروینه‌ ده‌کرین ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ﴾ به‌هینسووی تیک په‌ستراوه‌وه ﴿رَزَقًا لِلْعِبَادِ﴾ (نابینه‌) برزق و برزی بۆ به‌نده‌کان ﴿وَأَخْبَتْنَا بِهِ بِلَادَهُ مِیْنًا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌ زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بوژنینه‌وه ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندو و کردنه‌وه‌ (ی مردوانیش) هه‌ر به‌و شپویه‌ ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ﴾ پینش نه‌مانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پینغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿فَوَقَّعْنَاهُ أَصْحَابَ الرَّیْسِ وَشُودُ﴾ گه‌لی نوح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادَ وَفَرَعَوْتُ وَآخُونَ لُوطٍ﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعه‌ون و گه‌لی لووطیش ﴿وَأَصْحَابَ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌ چپ و پره‌کان و گه‌لی توبیه‌عیش ﴿كُلُّ كَذَّبٍ أُرْسِلَ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پینغه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿حَقٌّ وَعِیْدٌ﴾ بۆیه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دزیان) هانه‌دی ﴿أَفَعِیْبًا بِالْحَقِّ الْأَوَّلِ﴾ جا ئایا ئیمه‌ له‌دروستکردنی‌یه‌ که‌م جاردا ده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌بینه‌وه) ؟ ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وانه‌) به‌لکو نه‌وان ﴿فِي لَیْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیدٍ﴾ له‌گومان‌دان له‌دروست بوونه‌وه‌به‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوا ئیمه ئاده‌میمان به‌دی هیناوه و ﴿وَتَعْلَمُ مَا تُوسْوُ بِهِ نَفْسَهُ﴾ چاک ناگادارین به‌و خه‌بال و خه‌ترانه‌ی دین به‌دل و دهر و ونیدا ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ و ئیمه له‌و وه نزیکترین (واته خوای گه‌وره عیلم و زانینی ته‌واوی هه‌یه به‌هه‌موو جموجولیکی ئاده‌میزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿إِذْ تَلَقَّى الْمَلَائِكَةَ﴾ کاتیک نه‌و دوو فریشته (کرداری) تو مار ده‌کهن ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ که له‌لای راست و لای چه‌په‌وه دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ﴾ هه‌ر و وته‌به‌ک له‌ده‌می دهر چن ﴿إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ چاودیریکی به‌سه‌ره‌وه‌یه (و ده‌بنوسن) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ناره‌حه‌تی و بینه‌وشی مردن دیت له‌گه‌ل راستیه‌کاندا ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ نَجِیدٌ﴾ (پتی ده‌ووتری) نه‌مه نه‌و (مردنه‌یه که خوت لی ده‌پاراست و لاده‌دا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه‌مجا فوو ده‌کری به‌(شه‌پور) که‌په‌نادا ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ نه‌وه رۆزی (به‌دی هاتنی) هه‌ره‌شه‌کانه ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا﴾ له‌گه‌ل هه‌موو که‌سی‌کدا دیت (بو مه‌حشر) ﴿سَائِقٌ وَشَهِیدٌ﴾ دوو فریشته، به‌کینکیان پیش خوی داوه، نه‌وی دیکه‌شیان شاهیدی له‌سه‌ر نه‌دات، (له‌ته‌واوی نه‌و کارور کرده‌وانه‌ی که کردوونی له‌دونیا‌دا) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ فِي عِقْلِ غَرَقٍ﴾ (پتی ده‌ووتریت) سویند به‌خوا به‌راستی تو له‌مه‌بن ناگا بوویت له‌دونیا‌دا ﴿فَكُشِفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾ جا ئیمه په‌رده (ی قیامت) مان له‌سه‌ر لادایی ﴿فَصَرَكَ الْيَوْمَ صَعِیدٌ﴾ جا نه‌مرو (که قیامته) چاوت تیزه و چاک ده‌بینی ﴿وَقَالَ قَرِیْبُهُ﴾ وه نه‌و (فریشته شاهیده‌ی) له‌گه‌لیدا به‌ده‌لیت ﴿هَذَا مَا الَّذِیْ عَیَّدُ﴾ نه‌مه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ئاماده‌یه و لای منه ﴿إِنِّیْ فِیْ جَهَنَّمَ﴾ (خوا ده‌فهرموی به‌دوو فریشته‌که) فری ی بدنه‌نه‌ناو دۆزه‌خه‌وه ﴿كُلُّ كَفَّارٍ عَبِیدٌ﴾ هه‌موو کافر یکی سه‌رکه‌شی ﴿مَتَّاعٌ إِلَىٰ خَيْرٍ﴾ رینگری که‌ر له‌چاکه ﴿مُعْتَدِرٌ مُّبِیْ﴾ ده‌ست درنژ که‌ری گومان‌اوی ﴿الَّذِیْ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آٰخَرَ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌په‌ر ستر‌اوی تری له‌گه‌ل خوا‌دا دان‌اوه ﴿فَإِلْقَاؤُهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِیدِ﴾ جا هه‌ر دوو کتان (نه‌ی فریشته‌کان) فری ی بدنه‌نه‌سزای سه‌خته‌وه ﴿وَقَالَ قَرِیْبُهُ﴾ نه‌و (شه‌بتانه‌ی له‌دونیا‌دا) له‌گه‌لیدا بوو ده‌لنی ﴿رَبَّنَا مَا أَفْغَيْتَهُ﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارم من نه‌وم سه‌رکه‌ش نه‌کرد ﴿وَلٰكِنْ كَانَ فِی ضَلٰلٍ بَعِیدٍ﴾ به‌لکو خوی له‌گومرایی به‌کی دور له‌راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّیْ﴾ (خوا ده‌فهرموی) له‌لای مندا ده‌مه‌قالتی و مشتومر مه‌کهن ﴿وَقَدْ قُلْتُمْ اِلٰنْکُمْ بِالْوَعْدِ﴾ چونکه بیگومان پیشتتر هه‌ره‌شه‌م (له‌م باره‌یه‌وه) نار دوو بۆتان ﴿مَا یَبْدِلُ الْقَوْلَ لَدُنِّیْ﴾ به‌لینی من هه‌ر گیز گورانی به‌سه‌ردا نایه‌ت ﴿وَمَا اَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِیدِ﴾ وه من هیچ جزره‌سته‌میک له‌به‌نده‌کانم ناکه‌م ﴿یَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ رۆزیک ده‌بیت به‌دۆزه‌خ ده‌لینن ﴿هَلْ اَمْتَدَّیْنَ﴾ نایا پر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّرِیدٍ﴾ دۆزه‌خیش ده‌لنی نایا که‌سی تر هه‌یه (بییه‌تن)؟ ﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِیْنَ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و رۆزه‌دا) نزیک کراوه‌ته‌وه بو پارنژکاران وله‌خوا ترسان ﴿غَیْرَ یَعِیدُ﴾ دور نی به‌(لیتان) ﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ﴾ (بییان ده‌ووتری) نه‌مه نه‌و (به‌هه‌شته‌یه که به‌لنیتان پی درابوو) ﴿لِّکُلِّ اَوَّلٰی حَفِیْظٍ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خوا به‌کی خوربارنژ ﴿مَنْ حَبِطَ الرَّحْمٰنُ بِالْغَیْبِ﴾ نه‌وه‌ی له‌خوای میهره‌بان ترساین له‌په‌نه‌ناندا (و خوی له‌گونه‌ه پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِیْبٍ﴾ وه به‌دلنکی روو له‌خوا وه گه‌را بیته‌وه (بو لمان) ﴿اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ﴾ (بییان ده‌ووتریت) هه‌موو تان برۆنه‌ناو به‌هه‌شته‌وه، دلنیا و بی ترس بن (له‌سزاو ناخوشی) ﴿ذٰلِكَ یَوْمُ الْخُلُوْدِ﴾ نه‌م رۆزه‌رۆزی هه‌میشه‌یی و نه‌مری به‌ ﴿اَلْهَمَّ مَآئِسَآءَ الْوَن فِیْهَا﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌ر چیان بویت بۆیان ئاماده‌یه ﴿وَلَدَبْنَا مَرِیْدٌ﴾ وه له‌وه زیاتریشمان هه‌یه (که بیینی خوای گه‌وره‌یه)

﴿وَكُنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَبْلٍ﴾ و هینش نه مان گهل و چینی زورمان له ناویرد ﴿هَٰذَا أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ كه نه وان له مانیش به هیز تر بوون ﴿فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں بشکنیوه و گه پراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ نایا هیچ به نا گایه كه هه بوو (بویان له مردن) ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرٌ﴾ بینگومان له م (باسه دا) به ندو ناموز گاری هه به ﴿لَمَنْ كَانَتْ لَهُ قُلُوبٌ﴾ بو كه سینك خاوه ن دلنکی (زیندو و بیت یان ژیرین) ﴿أَوَلَمْ يَلْقَ السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ یا گوی بگری (بو قورئان) و بیریشی له لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند به خوا بینگومان درو ستمان کردووه ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه کان و زهوی و هدرچی له نیتواناندا به ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش پرژدا ﴿وَمَا مَسْكَنًا مِنْ عُورٍ﴾ وه هیچ ماندو و بوونیکمان تووش نه بوو ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ كه واته (نه ی موحه ممه د ﷺ) خو گریه به رامبه ر نه و (قسه نابه جی یانه) ی كه ده یلین ﴿وَسَيَحْمَدُنَّكَ﴾ به ستایشی په روه رد گارت ته سببحات بكه ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ پیش هه لهاتنی خوړو ﴿وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ پیش ناوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه له به شینك له شه ودا ستایشی په روه رد گارت بكه ﴿وَأَذِّنْ الشُّجُودَ﴾ وه له پاش نویژه کانیش ﴿وَاسْتَمِعْ يَوْمَ﴾ گوی بگره له پرژنکدا ﴿يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دهرنك له شویتنیکی نزیکه وه بانگ ده کات ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ پرژنی كه نه عره ته به كه (دهنگینکی گه وره ی ترسناك) به راستی ده بیستن ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ نه و پرژه پرژنی هاتنه دهره وه به (له گوره کان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بینگومان هه ر نیمه بین دهرتین و ده شمرتین ﴿وَالْيَتَا الْمُصِيرُ﴾ گه پانه و هه ش هه ر بولای نیمه به ﴿يَوْمَ نَشْفُقُ الْأَرْضَ عَنْهُمْ﴾ پرژنك دیت زهوی له ناست نه وانه (ی مردوون) قلیش ده بات ﴿مِيرَاعًا﴾ به په له (دینه دهره وه) ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ نه و کز کردنه وه به لای نیمه وه ناسانه ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بینگومان نیمه ناگادارین به وه ی كه ده یلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو ده سه لاتت به سه ریاندانی به ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ﴾ كه وایه تو به م قورئانه ناموز گاری نه و كه سه بكه ﴿بِحَقِّ وَعِيدٍ﴾ كه له هه ره شه ی من ده ترسی ﴿مَنْ﴾

سوره‌ی ﴿الزَّانِثَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالَّذِينَ ذَرَوْا﴾ سویند به و بایانه ی كه زور شت پرژو بلاوده كه نه وه به بلاو کردنه وه ﴿فَالْحَمِيَّتِ وَقَرًا﴾ نه مجا سویند به و هه ورانه ی كه هه لگری باران ﴿فَالْآخِرِيَّتِ يُسْرًا﴾ نه مجا سویند به و كه شتیانه ی كه به ناسانی ده گه رین (له ناو دهریادا) ﴿فَالْمَقْسِمَتِ أَمْرًا﴾ نه مجا سویند به و فریشتانه ی كار دابه شكه رن ﴿إِنَّمَا نُوعِدُونَ صَادِقٌ﴾ بینگومان هه ر به لیتنی كه پیتان دهری راسته ﴿وَأَنَّ الْآلِينَ لَوَفَّ﴾ وه به راستی (پرژنی) پاداشت و توله پرووده دات ﴿

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْحُبُوبِ﴾ و هسویند به ناسمانی خاوهن پرنگای زور (خاوهن جوانی و پرنگ و پینکی) ﴿إِنْ كُنْ لِي قَوْلٌ مُنْتَفِعٌ﴾ بینگومان ئینوه له قسه و گوفتاری جیاوازدان ﴿يُؤْفَكُ عَنْهُ مِنْ أُفْكَ﴾ ئەو كه سه لاده دریت له ئیمان كه لادراوه (چونكه خوی گو مراه) ﴿فَقُلِ الْخُزُوعَ﴾ دهك به كوشت چن ئەو دروزنانه (و نه فرینیان لی بی) ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ئەوانه كه سانینكن ﴿فِي غَمَرٍ سَاهُونَ﴾ له گیتراوی نه زانیدا بی ناگان (له هه موو شت) ﴿يَسْتَأْذِنُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ (به گالتهوه) ده پرسن كه ی پوزی دواپی دیت ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ پوزنك (سزا ده درین) كه ئەوان ﴿عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ﴾ به ناگری دوزه ده سوتینرین ﴿دُؤُومًا فِتْنَةً﴾ (پیشان ده ووتریت) سزاكه تان بچه ژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ئەمه ئەو (سزایه) ﴿كُتِبَ بِهِ تَسْتَعِجَلُونَ﴾ (به گالتهوه) به پهله داواتان ده كرد ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ بینگومان پاریزكاران و له خواترسان ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُجُنٍ﴾ وان له باخات و كه ناری سه رچه شمه ی ره واندا ﴿أَخِيذِينَ مَاءً شَاغِرًا يُفْتَمَرُ﴾ ئەوهی خوا بی داوون وهی ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُتَخِصِّمِينَ﴾ (چونكه) بینگومان ئەوان له وهو پینش چاكه كار بوون ﴿كَانُوا أَقْبَلَ مِنْ أَلْبَلٍ﴾ ئەوانه كه مینك له شه ودا ﴿مَا يَهْجَعُونَ﴾ ده خهوتن (ئەوی تری شه و نوئزبان ده كرد) ﴿وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه له به ره به یاناندا داوا ی لیخو شبو و نیان ده كرد ﴿وَفِي أَنْوَالِهِمْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِلنَّاسِ لِلْمَأْكُولِ وَالْمَكْرُومِ﴾ بۆ (هه ژاری) داوا كه رو داوانه كه ره مافی خویان هه بوو ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ وه له زه ویدا به لگه و نیشانه هیه بۆ باوه برداران ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه له خودی خوشتاندا (به لگه ی زور هیه) ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ دهی ئایا بۆ وورد نابنه وه و سه رنج نادهن ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ وه پرزق و پوزی ئینوه و ئەو به لئینانه ی پیتان ده درئ له ناسمانه ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ جا سویند به په وه ردگاری ناسمان و زهوی ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بینگومان ئەوه (ی باسکرا) هه ق و راسته ﴿يَمَثَلُ مَا أَكُلُوا نَطْقُونَ﴾ به وینه ی ئەو قسانه ی خوتان ده یکه ن ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ ئایا پیت گه شتوه ﴿حَدِيثٌ ضَلَفَ ابْنُ هَبْرَةَ الْمُكْرَمِينَ﴾ به سه رهاتی میوانه ریزداره کانی ئیبراهیم ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونه لای ئیبراهیم و ﴿فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ ووتیان سلاو (ئه ویش) وونی سلاو له خوتان ﴿فَوَمُنْكَرُونَ﴾ (ئینوه) كه سانینکی نه ناسراوون ﴿فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بۆلای خیزانه که ی ﴿فَلَمَّا بَعَثَ إِلَيْنَا سَمِيرًا﴾ ئەمجا گویره که به کی قه له وی (به برژاوی بۆیان) هینا ﴿فَقَرَأَهُ إِلَيْنَا﴾ وه نزیکی کرده وه لییان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ آتَاكُلُونَ﴾ ووتی ئەوه ناخون؟ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ئەو سا لییان ترسا ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مه ترسه (ئیمه نیر دراوی خوابن) ﴿وَنَسُرُّ وَفَعَلْنَا لَهُمْ﴾ وه مز گیتیان بی دا به کورینکی دانا (که ئیسحاقه) ﴿فَأَقْبَلَ آمَرَائِهِ فِي صَرَافٍ﴾ جاژنه که ی قریوه به کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾ وه دای به پروومه تی خویدا (وهك باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ وه وونی پیره ژننکی نه زوك (چون مندالی ده بی) ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشته كان) ووتیان پهروه ردگارت وای فره مووه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بینگومان هه ر خوا کار به جی ی زانایه ﴿

﴿قَالَ فَاحْظَرِكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (نبیراهیم) ووتی: چیتان بین سپیتر دراوه شه‌ی نیراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه نیراوین بۆ سهر گه‌لی تاوانباران ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشًا مِّن طَیْنٍ﴾ بۆ شه‌وی بیاریتین به سهریانداهه‌رد له گلی سوره‌وه کراوی ﴿مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ نیشانه کراو له لایه‌ن په‌روه‌رد گارته‌وه بۆ له سنوور ده‌ر جوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌مجا هه‌رچی بوو له‌و (شاره‌ی لووط) داله‌ بر واداران ده‌رمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه نه‌ماندی تیدا بینجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (نه‌ویش مالی لووط بوو) ﴿وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً﴾ وه‌په‌ند و نیشانه‌یه‌کمان تیدا به‌جی هیشت ﴿لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بۆ شه‌وانه‌ی که له سزای به‌نازار ده‌ترسن ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌سهر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌و په‌ند هه‌یه) کاتی که ناردمان ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ سُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ بۆ لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه ﴿فَقَتْلَ يَرْكَبِهِ﴾ فیرعه‌ونیش روی وه‌رگیرا و سهر بینچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌که‌یه‌وه ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يُجُودٌ﴾ وه ووتی: (مووسا) جادوو گه‌ره‌یان شیهه ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره‌که‌یمان گرت ﴿فَقَبْذَتْهُمْ فِي آيَةٍ﴾ و فریمان دانه‌ناو ده‌ریاوه ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ که نه‌و شیاوی لومه‌کردن بوو ﴿وَفِي عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌و په‌ند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که ناردمانه‌سهریان ﴿الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾ بای (گهرمی توندی) بی خیر ﴿مَا تَذَرُ مِن شَیْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ﴾ به‌سهر هه‌ر شتیکدا پرؤشستایه‌وازی لی نه‌ده‌هیتا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ دُخَانًا مِّن مَّاءٍ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی نه‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (په‌ند وئاموز گاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که بییان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت ﴿فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ جاشه‌وان سهر که‌شیان کرد له‌فه‌رمانی په‌روه‌رد گاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾ نه‌مجا هه‌وره‌بروسکه‌لییدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا شه‌وان (تیاچوونی خویانیان) به‌چاو ده‌بینی ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَامٍ﴾ نیر نه‌یانتوانی هه‌سته‌نه‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سهر که‌و توویش نه‌بوون ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِّن قَبْلٍ﴾ وه له‌لی نووحیش له‌پیش نه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ فَسِيقِينَ﴾ که به‌پراستی گه‌لنکی به‌دکارو له‌سنوور ده‌رچوو بوون ﴿وَالنَّمَاةَ يَنسِفُهَا يُبِيتُ﴾ و ناسمانمان به‌هیزو توانایه‌کی گه‌وره‌دروست کردوه ﴿وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ وه نیمه به‌پراستی فراوانکه‌ری (ناسمانین) به‌به‌رده‌وامی ﴿وَالْأَرْضَ فَرَسْنَا﴾ وه زه‌ویمان راختووه ﴿فَبَعَثْنَا الْمَرْهُدُونَ﴾ نای چ راخته‌ریکی چاکین نیمه ﴿وَمِن كُلِّ شَیْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و من) مان دروست کردوه. ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ شه‌وی بیرکه‌نه‌وه و په‌ندی لی وه‌ر بگرن ﴿فَقَرَأُوا إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌په‌له‌به‌ره‌و لای خوا پروون ﴿إِنِّي لَكُمْ قُرْآنٌ نَّذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌پراستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ناشکراو پروونم بۆ نیهه ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُمْ قُرْآنٌ نَّذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌پراستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ناشکراو پروونم بۆ نیهه

﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہر بہم شیوہ ہر ہیچ پتہ مہرے نہ ہاتو وہ بڑی لای ٹومہ تانی
 پش نہ مان ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ﴾ مہ گہر و تو و یانہ (بہو پتہ مہرہ) جادو و گہرہ یان شیتہ ﴿أَتَوَصَّوهُمْ﴾
 نایا (نہ مان و نہ وان) پاسپاردہ یان بڑیہ کتری کردو وہ؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نہ خیر)
 بہ لکو نہ مان گہ لیکسی سہر کدش و یاخیین ﴿فَقُولْ عَنْهُمْ﴾ تو (نہی مو حہ مہد) پرویان
 لی و ہر گہرہ ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ چونکہ تو لومہ کرا و نیت ﴿وَذَكِّرْ﴾ وہ ناموڑ گاریان بکہ و بیریان بخہرہ وہ
 ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکہ بہ راستی ناموڑ گاری (نہ گہر سوودی بڑی برویان نہ بی) سوود
 نہ گہ یہ نی بہر واداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ وہ من جنو کہ و نادمہ میزاد نہ ہا بڑی وہ
 دروست کردو وہ کہ بہ ندایہ تی من بکہن ﴿مَا أُرِيدُ بِكُمْ مِنْ زُرِّي﴾ من ہیچ پڑیہ کم ناوی لیان
 ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُلْغِمُونَ﴾ ناشمہ وی خوار دنم بدہنی ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ بہ راستی نہ ہا خوا خوی پڑی
 دہرہ ﴿دُو الْفَقْرِ الْمَسِيئِ﴾ کہ خاوهن دہ سہ لاتی زور بہ ہیزہ ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ نہ مہجا بنگومان
 بڑی نہ وانہی ستمیان کردو وہ، سزای زورمان بڑی نامادہ کردو وہ ﴿يَثَلُّ ذُنُوبَ آبَائِهِمْ﴾ ہر وہ ک چون بڑی
 ہا و ہل و ہا و بیرہ کانیاں نامادہ مان کردو وہ ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ﴾ دہی با تیر پہلہ نہ کہن (لہ داوا کردنی سزا)
 ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا ہاوار بڑی نہ وانہی بی باوہر بوون ﴿مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ لہو پڑیہ
 کہ ہر ہر شہ یان ہی لیکراوہ ﴿

سورہ قی (الذاریات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالْأَطْوَرِ﴾ سویند بہ کیتی طور (بہو کتیوہی مو سالا سہری قسہی لہ گہل خواہی گہورہ
 کرد) ﴿وَكُتِبَ قِسْطُورٌ﴾ وہ بہ کیتی نو و سراو (مہ بہ ست پنی قورٹانہ) ﴿فِي رَفِ مَسْجُورٍ﴾
 لہ چہند پہرہ کی بلاو کراوہ (قورٹان نو و سراو تہ وہ لہ چہند پہرہ کدا) ﴿وَالْأَبِيتِ الْمَعْمُورِ﴾ وہ
 سویند بہو خانہی ناوہ دانہ (بیت المعمور: جینگاہہ کہ لہ ناسمان، فریشتہ کان ہمیشہ بہدہ و ریدا
 دین و دہ چن، بہ وانہ وہ ناوہ دانہ) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وہ سویند بہ بانہی بلند کراو (ناسمانی
 دونیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وہ سویند بہ دہریای پڑ کراو (لہ ناویان ناگری داگیر ساو) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾
 ہیچ بہرہ گری کہری نی بہ ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوَرًا﴾ پورٹیک کہ ناسمان زور توند دہ کہ ویتہ
 جولہ و ہاتو چو ﴿وَنَسِيرُ الْجِبَالِ سَيْرًا﴾ وہ چیاکان (لہ جینی خویان) دہ جو و لین و توند
 دہرون ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ کہ وانہ لہو پڑدہا ہاوار بڑی باوہران ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ
 يَلْعَبُونَ﴾ نہ وانہی کہ لہ کاری ناپہ وادا پڑدہ چن و ہمیشہ گالتہ و گہپ دہ کہن ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ
 إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ پڑی پالیان پیوہ دہری بہرہ ناگری دوزخ چون پال پیوہ نانیک ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (بیان دہ و تریت) نہ مہ نہو ناگرہیہ کہ ٹیوہ بہ دروٹان دہ زانی ﴿

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَقَهُمْ بِهَذَا﴾ ناخو فام و ژیریان فرمانیان بی شه‌دا به‌م قسانه ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو نه‌مانه گه‌لنکی سه‌رکه‌ش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ لَكَ﴾ یا ده‌لین قورئان (موحه‌ممه‌د ﷺ) خوی هه‌لییه‌ستووه؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انییه) به‌لکو بروا ناهیتن ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ﴾ ده‌ی با‌ئه‌وان (بی‌باوهره‌کان) نموونه‌یه‌کی وه‌ک قورئان به‌یتن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن، (که‌هه‌لبه‌ستراوی مروفه) ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ نایا‌ئه‌وان (بی‌خالقیک) له‌خویانه‌وه‌دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان‌خویان (خالق) و دروستکه‌ری‌خویان؟ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نه‌ی نایا‌ئه‌وان ناسمانه‌کان و زه‌ویان دروست کردووه ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انی‌یه) به‌لکو دلنایین و گومانمان هه‌یه ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ نه‌ی نایا گه‌نجینه‌کانی په‌روه‌ردگاری تو‌لای نه‌وانه؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾ یان نایا هه‌ر‌ئه‌وان ده‌سه‌لاتدار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُورٌ يُسْمِعُونَ فِيهِ﴾ یان په‌یزه‌یه‌کیان هه‌یه (پنیدا سه‌ربکه‌ون بو ناسمان و) گوی بگرن تییدا (له‌هه‌والی ناسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ﴾ جا (نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن) با گوی گره‌که‌یان به‌لگه‌یه‌کی روون ببنیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾ یان نایا که‌چان بو‌خوایه و کو‌ران بو‌ئیه؟ ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا﴾ یان نایا تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) داوای کری و باداشتیانان لی ده‌که‌یت؟ ﴿فَهُمْ مِنْ تَفَرُّقٍ مُتَقَلَّبُونَ﴾ نه‌وانیش له‌به‌ر بژاردنی باریان گرانه؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا نایا زانیاری غه‌بیان لایه؟ ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ که (له‌به‌ری) بنووسنه‌وه ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی فیل بکه‌ن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ ده‌ی هه‌ری باوهران فیل لی کراوون ﴿أَمْ لَهُمُ الْغَيْبُ﴾ نه‌ی نایا په‌رستراونکیان هه‌یه بینجکه له‌خوا؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا‌پاکه له‌هه‌موو هاویه‌شینک که‌بوی بریار ده‌دن ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾ وه‌نه‌گه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ناسمان بیسن بکه‌ویته‌خواره‌وه ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾ نه‌لین: (نه‌مه) هه‌وریکی به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوووه (بارانمان بو‌ده‌بارتنی) ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا﴾ ده‌ی لیان گه‌ری تاتووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ رورزی‌خویان ده‌بن که‌تیا‌یده‌له‌ناوده‌چن ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ رورزی که‌فیله‌کانیان هیچ سوودنکیان بی ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه‌هیچ سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز نابن ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه (له‌خویان و بی‌بروا بوون) بویان هه‌یه. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزایه‌ک پیش سزای رورزی‌دوایی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوره‌بیان نایزان ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوه‌روانی بریاری په‌روه‌ردگارت به ﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکه بیتگومان تو له‌پیش چاو و چاودیری ئیمه‌دایت (له‌م نایه‌ته‌دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفته‌ی چاو بو‌خودا هاتوووه ئیمه بروامان پینه‌تی به‌بی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌ویه‌ک، وه‌شینوه‌که‌ی نازانین ته‌نھا خودا ده‌یزانیت) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ هه‌رکاتی (له‌خه‌و) هه‌ستایت ته‌سبیحات بکه‌به‌ستایشی په‌روه‌ردگارت ﴿وَمِنْ أَلْيَلٍ فَسَبِّحْهُ﴾ وه‌بیهرسته و ستایشی بکه له‌به‌شینک له‌شه‌ودا ﴿وَإِذَا رَأَیْتَ الْجُومَ﴾ وه‌کاتیک نه‌ستیره‌کان وون ده‌بن (و‌پشت هه‌لده‌که‌ن) ﴿۱۵﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به نه‌ستیره کاتی ناوا ده‌بین ﴿۱﴾ ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ﴾ هاوریکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿۲﴾) گومرا نه‌بووه ﴿وَمَا كُنَّا﴾ وه له راستی لای نه‌داوه ﴿۳﴾ ﴿وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿۴﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ههرچی ده‌یلی
 (قورئانه‌و) نیگا ده‌کریت بوی ﴿۵﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْغَوَىٰ﴾ (جوبره‌ئیلی) زور به‌توانا فیری کردووه ﴿۶﴾
 ﴿ذُرِّيَّتَهُ﴾ خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿فَأَسْوَىٰ﴾ جاله‌سهر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی راوه‌ستاره
 ﴿۷﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به ناسوی هه‌ره به‌رزی ناسمانه‌وه بوو ﴿۸﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ پاشان نزیک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿۹﴾) و نه‌مجا هاته خواره‌وه ﴿۱۰﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به نه‌ندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌ددا ﴿۱۱﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ نه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بۆ به‌نده‌ی خوی، نای چ نیگایه‌ک بوو ﴿۱۲﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿۱۳﴾) به‌چاوی سهر بینی دلی (بروای پی کردو) به دروی نه‌زانی ﴿۱۴﴾ ﴿أَفَتُكْوِنُهُ لِلْأَعْيُنِ﴾ جانا یا
 (بی باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالنی ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به چاوی خوی ده‌ی بینی ﴿۱۵﴾
 ﴿وَلَقَدْ زَاغُوا أَفَ الْكُرْسِيِّ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جاریکی تر جوبره‌ئیلی بینیوه ﴿۱۶﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿۱۷﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَتِ الْوَتَاءِ﴾ که لای نه‌وه‌ویه به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون ﴿۱۸﴾
 ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ نه‌و کاته‌ی (پنجه‌مبه‌ر ﴿۱۹﴾) نه‌و شته‌گرنگ و سهر سور هینه‌ره‌ی بینی که سیدره‌ی
 داپوشی چون داپوشینیک ﴿۲۰﴾ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿۲۱﴾) به‌ملا و لادانه‌ی سدره‌وانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌پری) ﴿۲۲﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بینی ﴿مِنَ أَمْرِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لگه و نیشانه‌ی په‌روه‌ردگاری ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ده‌ی پیسم بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووبتن) ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَنْوَةَ الْغَالِیَةِ الْأُخْرَىٰ﴾ وه بتی سیته‌م که مه‌ناته (ئایا هیجیان پی ده‌کری) ﴿۲۵﴾ ﴿الْكَاذِبَةُ﴾
 الائی ئایا راسته ئیوه کوپان بۆ خوتان و که‌چان بۆ خودا به‌په‌وا و چاک ده‌زانن؟ ﴿۲۶﴾ ﴿ثَلَاثَ إِذَا قَسَمُهُ
 ضَرِيحًا﴾ نه‌گه‌ر وایی دابه‌شکر دینکی نادرست ده‌بین ﴿۲۷﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا الْأَمْرُؤُا أَبَا ذَرٍّ﴾ نه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانیکی روتن که ئیوه و باو و باپیر انتان لیتان ناون (به‌بین ناوه‌پوک) ﴿۲۸﴾ ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سهر په‌رستراوی نه‌وان نه‌ناردووه‌ته خواره‌وه ﴿۲۹﴾ ﴿إِنْ يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّلْمَ وَمَا تُهَوَّى الْأَنْفُسُ﴾
 نه‌نها شوینی گومان و نه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان چه‌زی لی به‌تی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾
 له کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هیدایه‌تیا بۆ هاتووه ﴿۳۰﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ئایا
 سروق ثاره‌زووی ههرچی کرد بۆ دینه‌ی (نه‌خیر) ﴿۳۱﴾ ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خوابه
 خاوه‌نی دنیا و دواپورزه ﴿۳۲﴾ ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له ناسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌تیا هیچ سوودی نی به ﴿۳۳﴾ ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر دوا
 نه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿لَمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بۆ هه‌ر که‌سینک که خوی به‌ووی و رازی بیت پی ﴿۳۴﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به پراستی نه‌وانه‌ی که باوهر به پوژئی دواپی ناهیتن ﴿لَيْسَتُنَّ الْمَلَائِكَةَ نَسِيَةً الْأَنْفُ﴾ فریشته‌کان به کچی (خوا) ناو ده‌به‌ن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیاریه کیان ده‌بارهی نی‌یه ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ تنه‌ها دواپی گومان ده‌که‌ون ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ﴾ وه به پراستی گومان ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾ هیچ سوودینکی نی‌یه له زانیی هتق و پراستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌واته توش وازبهیته له‌و که‌سه پشت ده‌کاته قورئان و یادی نیمه ﴿وَلَوْ رُدُّوا إِلَّا الْحَبْوَةَ الَّذِينَ﴾ وه بینجگه زبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه‌مه نه‌وپه‌ری زانیاری و تیگه‌یشتنیانه له‌زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به پراستی په‌روهر دگارت چاک ده‌زانی به‌وه‌ی له‌پربازه‌که‌ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ وه چاک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌پینوین بووه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا‌خواه‌نیتی ههرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ تا سزای نه‌وانه بدات که‌خراپه‌یان کردووه به‌پنی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نه‌وانه بداته‌وه که‌چاکه‌یان کردووه به‌چاکه‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَعْضَ الْأَشْيَاءِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌گوناه‌ی گه‌وره و کرده‌وه‌ی دزیو‌خویان ده‌پاریزن ﴿إِلَّا اللَّهُمَّ﴾ جگه تاوانی به‌چووک نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْعَفْوَ﴾ به پراستی په‌روهر دگارت لیئوردنی فراوانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه‌و له‌همه‌وو که‌س به‌حالی ئیوه زاناره له‌کاتیکدا که‌له‌زه‌وی دروستی کردون ﴿وَإِذَا أَنْشَأَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ وه کاتیک که‌ئیه کوربه‌له‌ن وله‌سکی دایکتان‌دان ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌واته خوتان به‌چاک و پاک دامه‌نین ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ خوا زاناره به‌و که‌سه‌ی زیاتر له‌خواتر سه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا‌نایا دیت نه‌و که‌سه‌ی که‌پشتی هه‌لکرد (له‌باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له‌وه‌ی پریاری دابوو) که‌مینکی به‌خشی و نه‌وه‌ی تری گرتوه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ نایا (نه‌و که‌سه) زانیاری به‌نه‌انی لایه‌و ﴿فَهَوَّيْنَا﴾ و به‌چاو ده‌بینی ﴿أَنزَلْنَا بِمِائِي ضُحُفٍ مُوسَى﴾ یان نایا ناگادار نه‌کرا‌بوو به‌وه‌ی که‌له‌په‌راوه‌کانی مووسادا بوو ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الَّذِي وَفَّى﴾ (وه به‌وه‌ی که‌له‌په‌راوی ئیبراهیمدا بوو) نه‌و ئیبراهیمه‌ی که‌په‌یمانی خوی به‌چاک‌ی به‌جی هیتا ﴿الْأَنْزِلُ وَارِدًا وَرَّأَى آخِرَتَهُ﴾ (له‌وپه‌راوانه‌دا هاتوه) که‌هیچ تاوانبارنک گونا‌ه‌ی تاوانبارنکی تر هه‌لناگری ﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بینگومان ناده‌می جگه له‌کوششی خوی‌خواه‌نی هیچی تر نی‌یه (له‌دوا پوژدا) ﴿وَأَن سَعَاهُ سَوْفَ يُرَى﴾ و بینگومان هه‌ول کوششه‌که‌ی له‌داهاتوو (له‌قیامت) دا ده‌بینرته‌وه ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده‌دریته‌وه به‌تیر و ته‌واوی ﴿وَأَن إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به پراستی هه‌سوو کارنک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌ر بق‌لای په‌روهر دگارت ده‌گه‌رته‌وه ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَأَنْتَ كَى﴾ وه بینگومان هه‌ر نه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خاته‌گریان و پیکه‌نین ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾ وه بینگومان هه‌ر نه‌وه ده‌یانمرینی و زیندووشیان ده‌کاته‌وه ﴿

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ و به پراستی هه‌ر ئه‌وه كه جوئی نیر و منی دروست كردوه ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ﴾ له‌نوتفه‌یه‌ك كاتيك ده‌رژنیرته مندالدانه‌وه ﴿وَأَن عَالِمُ الْغَيْبِ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ و به پراستی هه‌ر له‌سه‌ر خواجه دروست كردنه‌وه‌ی له‌پوژی دوايیدا ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ﴾ و به پراستی هه‌ر ئه‌وه په‌روه‌ردگاری ته‌ستیره‌ی شیعرا (شیعرا: ته‌ستیره‌یه‌ك بوو خه‌لكانیک له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌یانه‌رست) ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ﴾ و به پراستی هه‌ر ئه‌وه خواجه گه‌لی عادی یه‌كه‌می له‌ناو برد ﴿وَنَمُودًا أَهْلًا أَبْنَىٰ﴾ گه‌لی سه‌موودیشی له‌ناو برد و كه‌سی نه‌هیشتن ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ فِی الْفُلِ﴾ و به گه‌لی نووحیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلًا أَزْوَاجًا﴾ كه‌به‌پراستی ته‌وان سته‌م كارترو ﴿وَأَطَقُوا﴾ سه‌ر كه‌ش تربوون ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ﴾ و به گونده سه‌روژیر كراوه‌كانی (به‌زه‌ویدا) برده‌خواره‌وه (كه‌گونده‌كانی گه‌لی لووط‌بوون) ﴿فَغَشَّاهَا مَأْمَتًا﴾ ته‌مجا ته‌و گونده‌نه‌ی داپوشی (به‌جوره‌ها سزای سه‌خت) چو‌ن داپوشینك ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ﴾ له‌كام نازو نبعمه‌ته‌كانی په‌روه‌ردگارت ﴿تَنَمَّارَىٰ﴾ دوو دلیت ﴿هَٰذَا نَذِيرٌ مِنَ الْفُلْكِ الْأُولَىٰ﴾ ته‌م (په‌غه‌مبه‌ره) تر سیته‌ریكه‌له (په‌غه‌مبه‌ره) تر سیته‌ره‌كانی پیشوو ﴿أَفَرَأَيْتِ الْآلِفَةَ﴾ پوژی دواپی زور نزیك بوو ته‌وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه‌له‌خوای گه‌وره كه‌س نی به‌ناشكرای بكات (ویز انیت كه‌ی دیت) ﴿أَفَرَأَيْتِ هَٰذَا الَّذِي يَصْعَدُ الْجَبْنَوت﴾ جا نایا له‌م قورئانه سه‌رتان سو‌ر ده‌میتیت؟! ﴿وَتَصْحَكُونَ وَلَا تَتَكَلَّمُونَ﴾ و به پنده‌كه‌نن و ناگربین! ﴿وَأَنْتُمْ سَمِيعُونَ﴾ و به ئیوه سه‌ر گه‌رم و بی‌ناگان ﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ ده‌ی سو‌رده به‌رن بو‌خوا و په‌رستشی بكه‌ن ﴿

سورته‌ی (القدر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿أَفَرَأَيْتِ السَّاعَةَ﴾ پوژی دواپی نزیك بوویه‌وه ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ و به مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ و به ته‌گه‌ر بی‌بروایان مو‌عجیزه‌یه‌ك ببینن ﴿يَعْرِضُوا﴾ پشت هه‌لده‌كه‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ و به ده‌لبن ته‌مه جادوویه‌کی به‌رده‌وامه (و مو‌حه‌مه‌د لیان ده‌كات) ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاهُمْ﴾ و به ته‌و (بت په‌رستانه) باوه‌ریان نه‌هیناو شوین هه‌واو ناره‌زووی خو‌یان كه‌وتن ﴿وَكُلٌّ أَفْرِ مُّسْتَفِرٌّ﴾ له‌كاتیکدا هه‌موو كارینك سه‌ره‌نجامینکی هه‌یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ بینگومان هه‌والی زور (له‌ناو‌بردنی یاخیانیان) پی‌گه‌یشتوو (له‌قورئاندا) ﴿مَافِي مَزْجٍ﴾ كه‌بیانگیرته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ﴾ (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تینکی ته‌واوه ﴿فَمَا تَنْقِی الذُّرَّ﴾ به‌لام ترساندن تر سیته‌ران (بو‌گه‌لی بی‌بروا) سوودی نی به‌ه ﴿فَقُولْ عَنْهُمْ﴾ ته‌مجا تو (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د) ﴿پرویان لی و به‌رچه‌رخینه﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ﴾ (چاوه‌روانی) ته‌و پوژه بكه‌كه‌جا‌ر ده‌رینك بانگی خه‌لكی ده‌كات ﴿إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾ بو‌شتینکی زور ناخوش (كه‌پوژی حه‌شه‌ه) ﴿

﴿حُشَعَاً شَرَصَرًا﴾ (بى باوەپان) بەکزوچاو شوپرى يەوہ ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ لەگۆرەکانیان دینەدەرەوہ
 ﴿كَانَهُمْ جَرَادًا مُّنتَشِرًا﴾ وەك كۆللەى پەرش و بلاون ﴿مُّتَّعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾ خیرا دواى جار دەرەكە
 دەكەون ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾ بى باوەپان دەلێن ﴿هَذَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەمەو پۆزىكى زۆر دزوار و سەختە ﴿كَذَّبَتْ
 قَادُوتُ إِيمَانًا﴾ پێش ئەمان گەلى نوح بى باوەپان بوون، جابەندەى ئیمە (نوح) یان بەدرۆزن دانا
 ﴿وَقَالُوا آمِنُوهُمْ﴾ وە ووتیان (نوح) شىتە ﴿وَالَّذِينَ﴾ وە هەرەشەیان لێکرد و پىنگرى کرا لەبانگەوازەكەى
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا (نوح) هاوارى کردە پەرورەدگارى و ﴿أَنِّي مَغْلُوبٌ﴾ (ووتى) بەراستى من شکستم
 خواردووہ (بى دەسەلاتم) ﴿فَأَنْصَرِ﴾ دەى تۆ یارمەتیم بدە ﴿فَقَتَحْنَا آيَاتِنَا﴾ ئیمەش هەموو
 دەرگای ئاسمانمان کردووہ ﴿بِمَا كُفِّرُوا﴾ بەئاوى بارانى بەلێزمە ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾ وە کانیاوى
 زۆرمان لەزەویدا هەلقولاند ﴿فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ﴾ جاناوى ئاسمان و زەوى بەیەك گەشتن بەو ئەندازەى
 ﴿فَقَدِرَ﴾ كە بریارى لەسەر درابوو ﴿وَحَمَلْنَا عَلَى ذَاتِ الْأَرْجِ﴾ وە نووحمەن (لەگەڵ شۆین كەوتووانى)
 هەلگرت لەسەر كەشتیەك كە بەچەند پارچە تەختەو ﴿وَوُضِعَ﴾ بزمەر (دروست کرابوو) ﴿فَجَرَى بِأَغْيَاسِنَا﴾ لە پێش چاوو چاودێرى ئیمە دەرویشت (نەمان هێشت نوقم بێت) (لەم ئایەتەدا
 جینگى کردنى صیغەتى [عین = چاو] بۆ خواى گەورە هاتووہ، بەلام بەشیوەیەك كە شایستەى
 گەورەى و تەواوى زاتى خوا بێت، بەبى هیچ لێچواندن و لێكدانەو یەك، وە بروامان پێتەى و
 چۆنەتەكەى نازانین، تەنھا خوا دەیزانیت) ﴿جَرَاءُ لَيْسَ كَانَ كُفْرًا﴾ ئەمە پاداشتە بۆ ئەو كەسەى باوەپرى بى
 نەكرا (كە نوووحە) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً﴾ بىگومان ئەو پروو داوەمان هێشتەو تابییتە پەندىك. ﴿فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾
 جا ئایا كەسێك هەبە پەند وەرگرى؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ دەى ئایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْفِرْعَانَ بِالذِّكْرِ﴾ سویند بەخوا بەراستى ئیمە قورئانمان ئاسان کردووہ بۆ ئامۆزگارى لى وەرگرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾ جا ئایا كەسێك هەبە پەندى لى وەرگرتى؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گەلى عادیش پێغەمبەرەكەیان
 بەدرۆزانى ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ جانايا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾
 بىگومان ئیمە بايەكى توندى ساردمان ئاردە سەریان ﴿فِي يَوْمٍ غَيْرٍ مُّسْتَمِرٍّ﴾ لەپۆزىكى شوومى سەختدا بە
 بەردەوامى ﴿تَرِيحُ النَّاسِ كَالْفِهْرِ أَنْفُلًا مُّثْقَلًا﴾ خەلكى (لە زەوى) هەلئەگرت وەك بنە دارخورماى لەبێخ
 هەلئەندراوى (لێکردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ جا ئایا سزاو هەرەشەى ئیمە چۆن بوو (لەبى باوەپان)؟
 ﴿وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْفِرْعَانَ بِالذِّكْرِ﴾ بەراستى قورئانمان ئاسان کردووہ بۆ ئامۆزگارى لى وەرگرتن ﴿فَهَلْ مِنْ
 مُّذَكِّرٍ﴾ جا ئایا كەسێك هەبە پەندى لى وەرگرتى؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ﴾ گەلى سەموود باوەپان بە
 پێغەمبەرەكەیان نەهیتا (كە صالح پێغەمبەریان بوو عليه السلام) ﴿فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلَانَا﴾ جاورتیا:
 چۆن ئیمە دواى تاكە كەسێك بكەوین لەخۆمان ﴿إِنَّا إِذْ أَلَيْنَا صَلَاحَ لِّسَانِهِ﴾ ئەگەر دواى تۆ بكەوین ئەوسا
 ئیمە لەگومراى و شكست داين ﴿أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ ئایا لەناو هەمووماندا نیگا هەر بۆ ئەو كراوہ
 بەتەنیا؟ ﴿يَلْهَوْكَ ذَاكُ الْأَمْرِ﴾ (نەخیر) بەلكو ئەو (صالح) پیاوێكى زۆر درۆزنى خود پەسەند و لوت بەرزە ﴿سَبِّحُوا
 عَذَابَ الْكَذَّابِ الْأَشْرَارِ﴾ سەبى دەزانن كە كى زۆر درۆزنى خود پەسەندە ﴿إِنَّا أَمْرِيْلُوا النَّاقَةَ فَتُنَنَّا لَهُمْ﴾
 ئیمە حوشترەكە دەنیرین بۆ ئاقى كردنەو یان ﴿فَأَرْقَبْنَاهُ وَأَصْطَبِرَ﴾ جا (ئەى صالح) چاوەروانى سەر
 ئەنجامیان بكە و دان بەخۆدا بگرە ﴿

﴿وَنَبِّهْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ﴾ و هه‌والیان پی بده که‌ئاوه که له‌نیوانی (حوشتره که‌و نه‌و) اندا به‌ش کراوه
 ﴿كُلٌّ لِّشَرِّبٍ مُّخْتَصِرٍ﴾ هه‌ریه که‌یان له نوره ناوی خویدا حازر بی ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ (گه‌له‌کی له‌م کاره
 بینزار بیون) جا بانگی هاوپی (خرابه) که‌یان کرد (قوداری کوپی سالیف) ﴿فَتَعَالَى فَعَقَرٌ﴾ نه‌ویش
 ده‌ستی دایه شمشیر و (حوشتره که‌ی) سه‌ر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ جا توله‌و ترساندن من
 چؤن بؤ بیوان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾ بینگومان نیمه ده‌نگیکی گه‌وره‌ی ترسانکمان بؤ
 ناردن ﴿فَكَانُوا أَكْثَرُ الضَّالِّينَ﴾ هه‌موو (مردن و ته‌فروتونا بیون) به‌وینه‌ی پووشی ژیر پی‌ی نازهل ﴿وَلَقَدْ
 بَعَثْنَا فِي الْأَنْفُسِ الْكَافِرَةِ أَنْ لَّيْلاَ كَرِهَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی قورئانمان ناسان کردووه بؤ ناموزگاری لی‌وهر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ﴾ جا نایا که‌سیک هه‌یه په‌ندی لی‌وهر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِآلِ لُوطٍ﴾ گه‌لی لووط
 باوهریان نه‌هیتا به‌پنجه‌مبه‌ره که‌یان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ به‌راستی نیمه‌ش ناردمانه سه‌ریان
 بایه‌کی به‌هیز به‌ورده زیخه‌وه (وله‌ناوی بردن) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾ جگه‌له‌ که‌س و کاری لووط نه‌بیت
 ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَحَرًا﴾ که‌له‌ به‌ره‌بیاندا رزگارمان کردن ﴿يَقَعَمَّ مِنَ الْعَذَابِ﴾ به‌به‌زیسی و په‌حمه‌تی خؤمان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه‌ره‌و شتیه پاداشتی سوپاسگوزاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرْتَهُمْ بَشَارَةً﴾ به‌راستی (لووط)
 گه‌له‌کی ترساند له‌توله‌ی سه‌ختی نیمه ﴿فَتَكَرَّروا بِاللَّذَّةِ﴾ به‌لام نه‌وان گومانیان هه‌بوو له‌و ترساندن و بر‌وایان
 پی‌ی نه‌بوو ﴿وَلَقَدْ رَاوَوْهُ عَنْ صَيْفِهِ﴾ سویند به‌خوا اینگومان (گه‌لی لووط) داوای میوانه کانیان لیکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا نیمه‌ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ ده‌بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ
 صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾ سویند به‌خوا اینگومان هیرشی برده سه‌ریان له‌به‌ره‌بیاندا سزایه‌کی به‌رده‌وام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ ده‌ی بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي الْأَنْفُسِ الْكَافِرَةِ أَنْ لَّيْلاَ كَرِهَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی نیمه قورئانمان ناسان کردووه بؤ خویندنه‌وه و ناموزگاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ﴾ جا نایا که‌سیک هه‌یه په‌ندی
 لی‌وهر بگریت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ آلُ فِرْعَوْنَ الْمُنْذَرُ﴾ بینگومان ترسینه‌ران (مووسا و هاروون) هاتن بؤ سه‌ره‌فیرعه‌ون
 و ده‌ست و پیوه‌نده‌کی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذِبًا﴾ باوهریان به‌هه‌ره‌موو نیشانه‌کانی نیمه نه‌کردو به‌درویان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ جائیمه‌ش توله‌مان لی‌سه‌ندن به‌توله‌سه‌ندن که‌سیکی زالی به‌توانا ﴿وَأَكْفَرُوا
 كُفْرًا كَبِيرًا﴾ نایا کافره‌کانی ئیوه (ئه‌ی خه‌لکی مه‌ککه) باشترین له‌م گه‌لانه‌ی (که‌باسکران)
 ﴿أَنزَلْنَاهُ فِي الْغُرِّ﴾ یان ئیوه (نه‌ماننامه‌تان) هه‌یه له‌کتیه ناسمانی به‌کاندا (ودلیان که‌سزاند رین) ﴿وَأَنزَلْنَاهُ
 فِي الْقُرْآنِ الْحَمِيدِ﴾ یان ده‌لین نیمه کؤمه‌لنکی سه‌ره‌که‌وتووین و نابه‌زین ﴿سَبَّحَهُمُ الْجَمْعُ
 وَبُيُوتُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ بینگومان کؤمه‌له‌که‌یان ده‌شکینری و هه‌لدین ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ به‌لکو به‌لینیان پوژی
 دواپی به‌﴿وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْسٌ﴾ وه (سزای) نه‌و پوژه زور سه‌خت ترو تال تره ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ مُّسْتَعِرٍ﴾
 به‌راستی تاوانباره‌کان له‌گومرایی و شبتی دان ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ نه‌و پوژه‌ی که‌له‌ناگری
 دوزه‌خدا به‌سه‌ره‌رو خساریاندا پاده‌کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (بیان ده‌لین) بچه‌ژن نازاری دوزه‌خ ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ
 خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بینگومان نیمه هه‌موو شتیکمان به‌ئه‌ندازه دروست کردووه ﴿﴾

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ﴾ و ه فدرمانی نیمه تنه‌ها یه ك جاره ﴿كَأَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ و ه ك چاو ترو كاندنیک (وايه له خیر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾ سویند به خوا بیتگومان زور له كه سانی بی باوه‌ری و ه ك نیوه مان له ناو بر دووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ﴾ جانا یا كه سینك هه به پهن دی لی و ه ر بگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ و ه هه ر چیه کیان کردووه له نامه‌ی کرده و ه کانیا ندایه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ و ه وورد و درشتی (کرده و ه کانیا ن) هه مو و نو سراوه ﴿إِنَّ الْمُنَاقِبَاتِ فِي جَنَّتِ وَنَهَرٍ﴾ بیتگومان پاریز کاران و له خوا ترسان وان له باخات و رووباره کانی (به هه شندا) ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ له جینگایه کی خوش و په سندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه کی به ده سه لاتی به توانان

سوره‌ی ﴿الرَّحْمَنُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به خشنده (ئه و خوی به) ﴿عَمَّ الْفُرُقانَ﴾ كه قورئانی فیر (ی موحه ممه د ﴿وَنَادَاهُ مِيزَادُ كَرْد، به ئاسانکردنی خویندنه و ه له به ر کردن و تیگه یشتنی مانا و انا کانی) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ و ه فیری گفتوگویی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ رۆژو مانگ به حسابیکی زور وورد دین و ده چن ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ نه مستیره و گزو گیاو درهخت (بو خوا) سوژده ده به ن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ و ه ئاسمانی بلند و به رز کردووه ته و ه ته رازو (ی عه داله تی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (و ه فدرمانی داوه) كه هه ر گیز زیاده روی له ته رازو دانه كه ن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ و ه کیشانه تان ریتك بکیشن ﴿وَلَا تَحْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له ته رازو دا كه م و کووری مه كه ن (سووك مه یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ﴾ و ه زه وی بۆ خه لکی راختووه ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خاوه ن پۆرك ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ و ه دانه و نیله‌ی خاوه ن کاو پهل و پؤدار و په بحانه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناكه ن؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له قورینکی ووشكه و ه بووی و ه ك سوآله ت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ﴾ و ه جنو كه‌ی دروست کرد له بلیسه‌ی ئاگریکی بی دوو كه ل ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناكه ن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په روه رد گاری هه ر دوو رۆژه لات و په روه رد گاری هه ر دوو رۆژ ناوایه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده‌ی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناكه ن

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دهریای بهرله کوردووو که ده گهن به یه ک ﴿يَسْتَمِعُا بَرْزَخَ لَا يَبْغِيَانِ﴾ له نیوانیاندا بهر به ستیک هده تیکه لی به کتر نابن ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لهو دوو دهریایه مرواری و مهر جان دهر ده چن (دروست دهن) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَاللَّهُ الْجَوَارِ الْمُشَاقَّ فِي الْبَحْرِ الْعَظِيمِ﴾ وه بو خوایه نهو که شتی به گه وره دروستکراوانه ی که وه ک شاخن له دهر یادا ده گه رین ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان به درو ده زانن؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هدرچی دروستکراو له سر زه ویدا هده نامیتی و تیاده چی ﴿وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ﴾ وه هدر پووی بیروزی بهر وهر دگارت ده میتیت (لهم نایه ته دا جیگیر کردنی سیفه تی [وجه = پروو] بو خوا ی گه وره هاتوو، به لام به شیوه یه ک که شایسته ی گه وره یی و ته وای زاتی خوابیت، به بی هیچ لیچواندن و لیکن دانه ویه ک، وه بر و امان پیته تی و چو نیه تیه که ی نازانین، ته نها خوا ده یز انیت). ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که خاوهن شکوی ریز داره ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان به درو ده زانن؟ ﴿يَسْأَلُهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه ووی له ناسمانه کان و زهوی دایه (هموو) داوای (پیوستیان) له خوا ده کهن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هموو پروژی خواله (به نه نجام گه یاندنی) کاریکی (گشتی بوو نه وهر) دایه (یه ک دهر رینیت، یه ک له دایک ده بیت، یه کینک سهر ده خات ویه کینکی تر ده شکیتیت .... هتد...) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ﴾ له مه و لا مو حاسه به تان ده که بین نه ی گروی ناده می و جنو که ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسُ﴾ نه ی کومه لی جنو که و ناده می ﴿إِنْ أَسْأَلُكُمْ أَنْ تَفْعُلُوا﴾ نه گهر توانیتان دهر چن ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له به شه کانی ناسمانه کان و زهوی ﴿فَأَفْعُلُوا﴾ نه ووه بر وون دهر چن. ﴿لَا تَفْعُلُوا إِلَّا بِأَمْرِ السُّلْطَانِ﴾ ناشتوانن مه گهر به ده سه لانی ک نه بیت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا بُقَاتٌ أَلْفٌ مِنْ ثَمَرٍ مُنْتَبِهَةٍ﴾ بونان ده نیری ﴿شَوَاطِدٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ﴾ بلیسه ی ناگر و مسی تواوه (یادوو که لی ناگر) ﴿فَلَا تَنْصَبِرْ﴾ نه و سا یارمه تی به کترتان پی نادریت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فَإِنَّا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءَ﴾ نه مجا کاتیک ناسمان له ت له ت بوو ﴿فَكَانَتْ زُرَّةً أَعْلَى هَكَايَ﴾ وه ک گولی سوور یان پرونی هه لقرچاوی لیها ت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ نه مجا لهو پروژدها پر سیار ناکریت له تاوانی ﴿إِنْسٌ وَجَانٌّ﴾ هیچ ناده می و جنو که یه ک (چونکه هموو کهس لهو پروژدها به پرویدا ده ناسریتنه ووه که تاوانباره یان چاکه کار) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ﴾ خرابه کاران بهر و خسار یاندا ده ناسریتنه ووه. ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَفْئَامِ﴾ نه مجا رانه کیشرین به مووی پیشی سهریان و به قاچیان (بو ناو دوزخه) ﴿

﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ته مه ته و دوزه خه یه که تا و انباران به درو یان ده زانی ﴿يُظَوَّرُونَ بِبَنَاتٍ وَأَبْنٍ حَمِيمَةٍ﴾ هاتو چو ته که ن له نیوان ته و (دوزه خه) و ثاوی زور گهرمدا ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه بو ته و که سدی له وه ستانی به ردهم په روه رد گاری بترسیت هه یه ﴿جَنَّتَانِ﴾ دوو باخی (خوش) ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه که) خاوه نی میوه و دره ختی زورن ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ دهی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان بی باوهړن؟ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ جَحْرِيَّانِ﴾ تیاندا هه یه دوو پروو بار و کانی اووی په وان ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾ هه یه له ناویاندا له ههر میوه به که دوو جوړ ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ﴾ پالیان داوه ته وه له سهر جوړه فهرشیک ﴿بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾ که به ره کانیان له ناواریشمی ته ستوره ﴿وَحَتَّى الْجَنَّتَيْنِ الَّتِي﴾ وه میوه لی کردنه وهی ته و دوو باخه نزیکه دهسته ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿فِيهِنَّ قَصْرٌ مَّرْمَرٌ﴾ له و باخانه دا هرن حوریانیک که ته نهها چاویان بریوه ته میرده کانیان ﴿لَا يَرْيَٰهُنَّ مِنْهُنَّ قَبْلَهُمْ وَلَا يَلْبَسْنَ﴾ پیش ته وان دهستی ناده می و جنو که یان لی نه که و تنووه ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿كَانَ لَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ ته و (حوری یانه) وه یاقوت و مهرجان وان ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ ثایا پاداشتی چاکه ههر چاکه نی یه؟ ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾ وه بیتجگه له و دوو باخه ی (که باسکران) دوو باخی تر هه ن ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿مُذَهَّبَتَانِ﴾ دوو باخی ته وه نده سه وزن (له سه وزیداره ش دنونین) ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ صَافَاَتَانِ﴾ له و دوو (باخه) دا دوو کانی هه لقولاویان تیدایه ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابه کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوهړ ناکه ن؟ ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ له و دوو (باخه) له هه موو جوړه میوه و دارخورماو هه ناریکیان تیدایه ﴿فَإِذَا لَآءَ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾ تییاندا هه‌یه ئافره‌تانی ئاکار چاکسی رواله‌ت جوان ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ حوریانیتک له‌ناو خیتوه‌ت و چادره‌کاندا ده‌رناچن و دوور ناکه‌ونه‌وه (هه‌میشه چاوه‌پرسی هاوسه‌ره‌کانیان) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْ يَقْبَلَهُنَّ وَلَا جَانٌّ﴾ پیش نه‌وان نه‌ده‌ستی ئاده‌می و نه‌ده‌ستی جنوکه‌یان لی نه‌که‌وتووه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفُوفٍ خَضِرٍ وَظَهْرُهُنَّ حَسَنٌ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه به‌پشتی سه‌وزباوی رازاوه و فهرشی زور جوانی نایابه‌وه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿يَبْتَغِيكَ اللَّهُ يَوْمَ الذِّكْرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَكُمْ لَعَلَّكُمْ﴾ پیروزه‌ناوی په‌روهر دگاری خاوه‌ن گه‌وره‌یی و به‌خشش ﴿﴾

سوره‌تی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که پرووداوی گه‌وره‌ی (قیامت) پرویدا ﴿لَيْسَ لَهَا أَجَلٌ مُبَدَّلَةٌ﴾ له‌پرودانیدا هیچ درو و گومانیک نی‌یه ﴿حَافِظَةٌ رَافِعَةٌ﴾ نزم که‌ره‌وه‌ی (که‌سانیکه‌و) به‌ر زکه‌ره‌وه‌یه (بو که‌سانیکه‌ی تر) ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْجًا﴾ کاتیک که زه‌وی هینرایه جولان به جولانیکه‌ی توند ﴿وَوُتِّدَ الْجِبَالُ وَتُحَالَفُ﴾ وه شاخه‌کان زور وورد کران به‌ورد کردن ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثَاتًا﴾ وه بوون به‌ته‌پوتوزی پرش و بلاو ﴿وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وه ئیوه‌ده‌بنه‌سنی کۆمه‌ل (له‌دوا پروژدا) ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ نه‌مجا یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ وه یارانی لای چه‌پ، کام یارانی لای چه‌پ؟ ﴿وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾ وه پیشه‌که‌وتوه‌کان هه‌ر خویانن پیش که‌وتوو ﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾ نه‌وانه‌ن نزیکانی (باره‌گای خوا) ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ له‌به‌هه‌شتانی پر نازو نیعمه‌تدان ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى﴾ کۆمه‌لکی زورن له (گه‌لانی) پیشینان ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وه که‌مینکن له پاشینان (له‌ئومه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه و کورسی چنرا و به‌ئالتون ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ﴾ پال نه‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ری به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتری ﴿﴾

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی هم‌میشی به‌سهری‌انداده‌گیرین ﴿يَا كُؤِبَ وَأَيَارِقُ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به‌په‌رداخ و سوراحیی و گلاسی پر له‌شهرایی سه‌رچاوه‌ی په‌وان ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ﴾ نه‌سهریان پی‌ی ده‌یشیت و نه‌سهرخوش نه‌بن پی‌ی ﴿وَفِي كَهْزَمَاتٍ خَيْرُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خویان هه‌لی بژیرن ﴿وَلَحِمٌ طَيْرٍ مَّا يَسْتَهْجُونَ﴾ وه‌گوشتی هه‌ر بالنده‌یه‌ک که‌حه‌زی لی‌ی بکه‌ن ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه‌حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌به‌له‌ک ﴿كَأَمْثَلِ الذُّلُوفِ الْمَكُونِ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌ف وان ﴿جَزَاءً يَّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (نهم‌نیعمه‌تانه) له‌پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌دایه‌که‌نه‌نجامیان نه‌دا ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾ نایبستن له‌و به‌ه‌شته‌تانه‌ده‌نقه‌سی بیتهوده، وه‌نه‌تاوانبار کردن ﴿إِلَّا قِيلَ سَلَامًا﴾ جگه له‌ووته‌ی سلاو سه‌لام کردن (له‌یه‌کتری) ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وه‌یارانی لای راست کام یارانی لای راست ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له‌ژیر سینه‌ری دارتاوگی بی‌ی در کردن ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾ وداری موزی هونراو به‌هیشووه موز ﴿وَوَيْلٌ مِّنْ دُورٍ﴾ و سینه‌ری به‌رده‌وام ﴿وَمَاءٌ مَّشْكُوبٌ﴾ وه‌ئاوی نافگه‌یی و ئاوی په‌وان ﴿وَفِي كَهْزَمَاتٍ خَيْرٌ﴾ وه‌میوه‌هاتی زور ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که‌هه‌رگیز ته‌واو نابی و قه‌ده‌غش ناگری ﴿وَفُورٍ مَّرْمُوعَةٍ﴾ هه‌روه‌ها راخه‌ری به‌رز زبلندی تیدایه ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً﴾ نیمه‌حوریه‌کانی به‌ه‌شته‌تمان دروست کرده‌وه به‌دروست کردنیکی زور جوان ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا﴾ وه‌گیراومانن به‌حوریانی هم‌میشه‌کچ (واته: هه‌رچه‌نده‌هاوسه‌رکانیان بچه‌لایان خوی گه‌وره‌بویان ده‌کاته‌وه به‌کچ) ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ هاوسه‌ره‌کانیان زور خوش ده‌ویت و هاوته‌مه‌نیانن ﴿لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ (نهمانه‌هه‌موو) بویارانی لای راستن ﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (یارانی لای راست) کومه‌لنکی زورن له‌(گه‌لانی) پشپو ﴿وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ کومه‌لنکی زوریش له‌پاشینان (له‌نوممه‌تی موحه‌مه‌ده‌ﷺ) ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه‌هاورپنیانی لای چه‌پ کام هاورپنیانی لای چه‌پ؟ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ له‌ناو گبری دوزه‌خ و ئاوی له‌کول دان ﴿وَوَيْلٌ مِّنْ يَّخْمُومٍ﴾ وه‌له‌سینه‌ری چه‌ره‌دوو که‌لی ره‌ش دان ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ نه‌فیتکه و نه‌که‌لکیشی هه‌یه ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ إِلَهِكَ مُتَرَفِّعِينَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌مانه‌پیشتر خوشگوزهران بوون ﴿وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنِثِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر گونا‌هه‌گه‌وره‌که‌(هاوه‌ل دانان بؤ‌خوا) ﴿وَكَانُوا يَتْلُونَ﴾ وه‌ده‌یانووت ﴿أَبَدًا مَّتَّوَكَّنًا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا﴾ ئایا نه‌گه‌ر مردین و بووین به‌خول و ئیسکی پزیو ﴿أَلَمْ يَسْمَعُوا﴾ ئایا نیمه‌زیندوو نه‌کرینه‌وه ﴿أَوَلَمْ يَأْتُوا الْآوَّلُونَ﴾ یاخود باوو باپیرانمان (زیندوو نه‌کرینه‌وه) ﴿قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ﷺ) بلی بیگومان هه‌موو پیشینان و پاشینان ﴿لَمْ يَجْعَلْهُنَّ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمَ مَقْعَلِهِمْ﴾ کزده‌کرینه‌وه و پاپیچ ده‌کرین بؤ‌کاتی پوزی دیاری کراو

﴿ثُمَّ إِنَّهَا لَظَالِمَةٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ پاشان ئىتوہ ئەى گومرايانى بى باوەران ﴿لَا يَكُونُ مِن شَجَرٍ مِّن رُّومٍ﴾
 بىنگومان لە (بەرى) درەختى ژەقنە سووت (دەخۆن) ﴿فَالَّذِينَ مِنهَا لَظَالِمُونَ﴾ جا وورگى خۆتانى
 لى پردە کەن ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ ئەمجا ئاوى کولاًوى بەسەردا دەخۆنەوہ ﴿فَشَرِبُونَ
 شُرْبَ الْهَلِيمِ﴾ دەى خۆنەوہ وەکو خواردنەوہى (خوشرانى) تىنوو ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُم تَدَّيْنُونَ﴾ ئەمە
 ميوانداری ئەوانە لە پۆزى قىامەتدا ﴿أَمْ نَحْنُ خَالِقَتُكُمْ فَلَوْلَا نُصَدِّقُكُمْ﴾ ئىمە دروستمان کردون ئەى
 بۆ بڕواناکەن (بەزىندوو بوونەوہ) ﴿أَفَرَأَيْتُم مَّا تَشْتُمُونَ﴾ جا پىم بلین ئەو ئاوى کە دەبىژنە ناو
 مندالدا نەوہ؟ ﴿أَمْ أَنشَأْنَاهُم بِحُلُمٍ﴾ نایا ئىتوہ دروستى دەکەن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ يان ئىمەين بەدى
 ھىتەرەين؟ ﴿أَمْ نَقَدَّرْنَا بَيْتَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا تَحْسِبُونَ﴾ ئىمە لەناوتاندا مردنمان داناوہ، وەکەس
 پىش دەسەلاتى ئىمە ناکەوى ﴿عَلَى أَن يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ﴾ (بەدەسەلاتين) کە لەجياتى ئىتوہ نەوہى
 تر بھيتين ﴿وَأَن تُبَدِّلَ مَا تَتَعَمَّلُونَ﴾ وە دروستتان بکەينەوہ بەشيوہ يەك کە ھىچى لى نازان
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾ سویند بەخوا بىنگومان ئىتوہ لەبەدى ھىتانى يەکەمى ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئىتر بۆ بىرناکەنەوہ ﴿أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْمِلُونَ﴾ جا پىم بلین ئەو تۆوہى کە دەبىچىن ﴿أَمْ
 أَنشَأْنَاهُم بَعْدَ الْوَعْدِ﴾ نایا ئىتوہ دەبىروينن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ يان ئىمەين دەبىروينن؟ ﴿أَمْ لَوْ
 شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ حُطُمًا﴾ ئەگەر بمان ويستايە ئەو (پرواوە) مان دەگىرا بە پووش و کا ﴿فَلَقُلْنَا تَعْمَلُونَ﴾ ئەمجا دەستان
 دەکرد بەقسەى بى کەلک ﴿إِنَّا لَمَعْرِضُونَ﴾ (دەتانبوت) بەراستى زەرەرلىکەوتوو ئىمەين ﴿بَلْ نَحْنُ
 مَخْرُومُونَ﴾ بەلکو ئىمە لە رزق و پۆزى بى بەشەين ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پىم
 بلین ئەو ئاوى کە دەبىخۆنەوہ ﴿أَمْ أَنشَأْنَاهُم مِّنَ الْمَرْيِ﴾ نایا ئىتوہ لە ھەورەکانەوہ دەبىارينن
 ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنِزِلُونَ﴾ يان ئىمە دەى بارينن ﴿أَمْ لَوْ شَاءَ جَعَلْنَاهُ لُجَجًا﴾ ئەگەر بمان ويستايە دەمانکرد بەئاوێكى زۆر
 سویرى تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئىتر بۆ سوپاسى خواناکەن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پىم بلین ئەو ئاگرەى
 کە دايدە گىرسىن ﴿أَمْ أَنشَأْنَاهُم شَجَرًا﴾ نایا ئىتوہ دارە کەيتان بەدى ھىتاوہ؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾
 يان ئىمە بەدى ھىتەرىنى؟ ﴿أَمْ نَحْنُ جَعَلْنَاهُم أَزْكَرَ﴾ ئىمە ئەو (ئاگرە) مان کردووہ بەھوى يادخەرەوہ
 (ى ئاگرى دۆزەخ) ﴿وَمَتَّعْنَا لِلْمُفْسِدِينَ﴾ وە (کردومانەتە) ھوى کەلک لى وەرگرتن بۆ گەشتياران ﴿فَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا کەواتە ياد و تەسبيحاتى پەرورەدگارى گەورەى خۆت بەپاکى بکە
 ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ الْجُورِ﴾ جا سویند بىت بەشوينى (ھەلھاتن و ئاوابوونى) ئەستىزەکان ﴿وَإِنَّهُ
 لَفَسْمٌ لَّو تَعْمَلُونَ عَظِيمٌ﴾ بەراستى ئەم سویندە ئەگەر بزانن سویندینكى زۆر گەورەيە ﴿

﴿إِنَّهُ لَفَرَزٌ أَن كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه‌مه قورئانینکی گه‌وره و به‌پریزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له‌ناو کتیبینکی
 شاراوهدایه (که لوح‌المحفوظه) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه‌کان که‌س
 ده‌ستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیردراو‌ته خواره‌وه له لایه‌ن به‌رو‌ردگاری جیهانیانه‌وه
 ﴿أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ﴾ ده‌ی ثابا‌نیوه به‌م قورئانه باو‌ه‌ر ناکه‌ن ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وه له‌جیاتی
 سوپاسگوزاری له‌سهر ر‌وزیتان ﴿أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾ نیوه باو‌ه‌ر ناهیتن ﴿فَقُولُوا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفُ﴾ ده‌ی
 ب‌وزچی کاتنی گیان (ی نه‌خوشه‌که‌تان) ده‌گاته گه‌رووی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٌ تَنْظُرُونَ﴾ وه نیوه له‌و کاته‌دا
 ته‌ماشا ده‌که‌ن ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له‌و کاته‌دا (فریشته‌کانمان) له‌نیوه نریکترن له‌و (که‌سه‌ی
 له‌سهره‌مه‌ر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَصْبِرُونَ﴾ به‌لام نیوه (فریشته‌کانی) نیمه‌نابینن ﴿فَقُولُوا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾
 ده‌ی ب‌وزچی نه‌گه‌ر نیوه (زیندوو ناکرینه‌وه) پاداشت نادرینه‌وه؟ ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ر‌و‌حی
 (مردوه‌که‌تان) ب‌گیرنه‌وه نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر نه‌و (که‌سه‌ی
 له‌گیانه‌ل‌دایه) له‌نریکان بی (له‌خوا) ﴿فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَحَتَّىٰ تَعِيرَ﴾ نه‌وه حه‌سانه‌وه و ب‌ونی خوش و
 به‌هه‌شتی پر له‌ناز و نیعمه‌تی ب‌و‌ه‌یه ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه‌گه‌ر له‌هاو‌ه‌لانی ده‌ستی
 راست بی ﴿فَسَلِّمْلَهُمُ الْبَرَكَاتِ﴾ نه‌وه سه‌لامه‌تی و بی زیانی ب‌و‌تو (چونکه) تو له‌یارانی
 ده‌ستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر له‌بی باو‌ه‌رانی گومرا بیت ﴿فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾
 نه‌وه (شونیی) میوانداریه‌که‌ی ئیجگار گه‌رمه ﴿وَنَصِيلَةٌ حَقِيرٌ﴾ وه‌چوونه ناو
 د‌وزه‌خه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی (که له‌م سوره‌ته‌دا باسکرا) حه‌ق و بیگومانه
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که‌وا بو‌و به‌پاکی یاد و ته‌سبیحاتی به‌رو‌ردگاری گه‌وره‌ی خ‌وت
 بکه ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الجزینا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میهره‌بان
 ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ته‌سبیحاتی خوا ده‌که‌ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر ب‌و نه‌وه
 ده‌سه‌لات و خ‌اوه‌نیه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده‌ژینسی ده‌مرینن ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه نه‌و ده‌سه‌لاتی به‌سهر هه‌موو شتینکدا هه‌یه ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هه‌ر نه‌وه به‌که‌مینه (پیش هه‌موو
 شتینک هه‌بووه) وه هه‌ر نه‌وه د‌وا‌هه‌مینیشه و (پاشی هه‌موو شتینک ده‌مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه
 دیار و ئاشکرایه (ب‌و‌خواه‌ن ه‌وش و فامه‌کان به‌به‌لگه‌کانی) وه په‌نهان و شاراو‌یه (له‌چاوی به‌نده‌کان
 وزانایه به‌ئاشکرا و نه‌پنیه‌کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه‌و به‌هه‌موو شتینک ئاگاداره ﴿﴾

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌رؤژنکدا که تو پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ده‌بینیت ﴿يَسْعَىٰ نُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَآخِثِينَ﴾ که پرووناکی (باوهریان) له‌پیشیانوه و له‌لای راستیانوه ده‌روات ﴿يُنْشِرُ لَكُمْ أَلْيَوْمَ﴾ (پیشان ده‌لین) مژده‌ی ئیوه نه‌مرو ﴿جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هشتانیکه که پرووباری زور به‌زیریاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هدر نه‌ویه سدر که وونی گه‌وره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ له‌وړژده‌ا پیاوان و ئافره‌تانی دوو پروو ده‌لین ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌وانه‌ی که باوهردار بوون ﴿انظروا نفاقن من نُّورِكُمْ﴾ سه‌یرنکمان بکه‌ن تا له‌پرووناکیان تروسکینک وهرگرین ﴿فَلِإِنْ رَجِعُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَبِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ پیشان ده‌وتریت بگه‌رینه‌وه بؤ دواوه‌ی خوتان ﴿فَالْتِمِسُوا الْوَارِثَ﴾ وه‌داوای پرووناکی بکه‌ن بؤ خوتان ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمُ اسْمَ﴾ یه‌کسه‌ر شوورایه‌ک ده‌کیشری له‌نیوانیاندا ﴿لَهُ بَابٌ﴾ که ده‌ر گایه‌کی تیندایه ﴿بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾ پرووی ناوه‌وه‌ی ره‌حمه‌تی تیندایه ﴿وَوَظَّيْرُهُ مِنْ عَذَابٍ﴾ ده‌ره‌وه‌یشی پرووی له‌سزایه ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ (دوو پرووان ئیمانداران) بانگ ده‌کهن و ده‌لین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نایا ئیمه له‌گه‌ل ئیوه نه‌بوین (له‌نویژ و پوژوودا) ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ئیمانداران ده‌لین: به‌لئ له‌گه‌لماندا بوون ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنَّا أَنْتُمْ كُمْ﴾ به‌لام ئیوه خوتان خه‌له‌تاند (دوو پروو پیلان گپربوون) ﴿وَتَرْتَضَىٰ أَرْبَعًا﴾ وه‌چاوه‌روانی (نه‌مانی باوهردارانتان) ده‌کرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّكُمْ الْأَمَانُ﴾ وه‌هیواو ئاوات فریوی دان ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ تا فهرمانی خواهاات (و مردن) ﴿وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُوبُ﴾ وه‌شه‌یتان فریوی دان به‌لئ بورده‌یی خوی گه‌وره ﴿قَالُوا لَا تَوْخِذْ مِنْكُمْ ذِيَّةً﴾ نه‌مرو هیچ بریتیه‌ک وهرناگیریت نه‌له‌ئیوه ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌نه‌له‌بی باوهریان بؤ پزگار بوونتان ﴿مَأْوَاهُمْ النَّارُ﴾ جینگاتان ناگری دوزخه ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ نه‌و ناگره‌شیواوتانه ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نای چهند سه‌ره‌نه‌نجامینکی خراپه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا کاتی نه‌وه نه‌هاتوه بؤ پروو داران ﴿أَنْ تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ که دلپان راجله‌کیت و ملکه‌چ بی‌بؤ یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وه‌بؤ نه‌و قورئانه‌ی که نار دویه‌تیه‌خواره‌وه؟ ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ وه‌ک نه‌و که‌سه‌انه (جووله‌که و گاور) نه‌بن ﴿أَوْفُوا الْكَيْبَ مِنْ قَبْلِ﴾ که له‌مه‌و پیش کتییی ئاسمانیان پندرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾ وه‌ماوه‌یه‌کی دوو پروو دریزیان به‌سه‌ردا تپه‌ری ﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ نه‌مجا دلپان ره‌ق بوو ﴿وَكَبُرَ مِنْهُمْ قَسْوَنُ﴾ وه‌زوربه‌یان یاخی و له‌سنوورده‌چوو بوون ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ﴾ بینگومان بزائن که خوازه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوا‌ی مردنی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بینگومان نیشانه‌و به‌لکه‌کانمان بؤ پروون کردونه‌ته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تابیر بکه‌نه‌وه ﴿إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و ژنانی خیرخواز ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه‌وانه‌ش قهرز ده‌ده‌ن به‌خوا به‌قهرزینکی چاک (یارمه‌تی هه‌ژاران ده‌ده‌ن) ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾ چهند به‌رامبه‌ر ده‌یاندرینه‌وه ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وه‌بؤ نه‌وان هه‌یه‌پاداشتی زور چاک ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و ه‌ئوانه‌ی باوهریان هیتاوه به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌رانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 ه‌ئوانه‌ خویانن راست گویان ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و ه‌شه‌هیدان له‌لای په‌روه‌ردگار یان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوه‌ن پاداشت و نور و پرووناکی خویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و ه‌ئوانه‌ی که‌بی
 باوهریون و به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ه‌ئوانه‌ هاوه‌لی ناگری
 دوزخن ﴿أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه‌بزانن که‌بی‌گومان ژیا‌نی دنیا ته‌نھا ﴿لَيْبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ﴾ گالته
 و گمه و رازاندنه‌وه و ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خو‌ه‌ه‌لکیشانه له‌نیوانتاند و لاف لیدانه
 به‌دارایی و مندالی زوره‌وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ و ه‌ك بارانیک وایه ﴿أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ﴾ که‌حاسلاته‌که‌ی
 جووتیاران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ فِتْرَتَهُ مُصْفَرًّا﴾ پاشان ووشك بی‌ و به‌زردی بی‌ بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له‌ پاشان بی‌ت به‌پوش و په‌لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له‌ پروژی دوا‌بشدا
 سزای توند و سه‌خت (ه‌ه‌یه‌ بؤ دنیا په‌رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه‌لی‌ بوردن و په‌زامه‌ندی
 ه‌ه‌یه‌ له‌لایه‌ن خواوه (بؤ خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ و ه‌ژیا‌نی دنیا هیچ‌نی‌یه
 جگه‌ له‌ رابوار دنیکی خه‌له‌تینه‌ر نه‌بی‌ت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که‌واته) پینشبرکی بکه‌ن
 بؤ (ده‌ست خستنی) لی‌خوشیون له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه‌بؤ به‌ه‌شتیک که
 پانتایی به‌که‌ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌وینه‌ی پانتایی ناسمان و زه‌وی به‌ ﴿أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ناماده‌کراوه بؤ ه‌ئوانه‌ی باوهریان هیتاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مبه‌رانی ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 نه‌و (پاداشته) به‌خششیکی خوایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَّشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هر که‌س که‌خوی به‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه‌خوا خاوه‌نی به‌خششی گه‌وره‌یه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ‌زیان و
 به‌لایه‌ك پرووی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌خودی خو‌تاند و ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 ئیللا له‌ (لوح‌المحفوظ) دانوسراوه ﴿مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا﴾ پیش نه‌وه‌ی به‌دی به‌نین ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ﴾
 یسیر ﴿بِیْغُومَانِ﴾ ه‌وه‌ بؤ خوا زور ناسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تا‌خه‌فت نه‌خون ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾
 بؤ نه‌وه‌ی له‌ده‌ستتان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و ه‌دلخوش و مه‌غرور نه‌بن ﴿بِمَاءِ الْكُفْرِ﴾ به‌وه‌ی که
 پی‌ی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه‌خوا هیچ‌خو‌به‌زل زانیک‌ی شانازی که‌ری خوش
 ناویت ﴿الَّذِينَ يَبْتَخُلُونَ﴾ ه‌ئوانه‌ی چروکی و په‌زیلی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خشین له‌پینا‌و خوا‌دا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ﴾ و ه‌فرمان به‌خه‌لکیش ده‌که‌ن په‌زیل و چروک بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه‌هر
 که‌س پشت هه‌لکات نه‌وه بی‌گومان خوا ﴿هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ه‌هر خوی بی‌ نیازی سوپاسکراوه ﴿۱۱﴾

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان ناردووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به‌لگه و موعجیزه‌ی پروونه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتیبی (ناسمانی) و ته‌رازوی دادمان له‌گه‌لدا ناردن ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری په‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خویاندا) ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه‌ناسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزکی به‌تینی توندی تیدایه بوجه‌نگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوودینکی زوریشی هیه بو‌خه‌لکی (له‌به‌رکاهیتانی له‌هموو جزره پشه‌سازیه خزمه‌تگوزاریه‌کاندا) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا‌خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْقَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (ثانی) خواو پیغه‌مبه‌رانی ده‌دات که په‌نه‌نایشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بنگومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بنگومان نوح و ئیبراهیم مان په‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشیاندا پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبی ناسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُنْتَدٍ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان پرتنمونیان و هرگرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به‌شونن نه‌واندا دیسان پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی کوری مه‌ریه‌ممان نارد ﴿وَأَنبَتْنَا الْإِنجِيلَ﴾ وه‌ئینجیلیمان پی‌به‌خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی نه‌وانه‌دا که‌شوننی که‌وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سوز و به‌زه‌ییمان دروست کرد ﴿وَرَهَبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾ وه گوشه‌گیری به‌ک که‌خویان دایان هیتا‌بوو ﴿مَا كُنْتُمْ عَلَيْهَا عَلَيْهِمْ﴾ که ئیمه نه‌وه‌مان له‌سه‌ر پیویست نه‌کردبوون ﴿إِلَّا اتَّبِعَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به‌لام‌خویان دایان هیتا‌بوو په‌زامه‌ندی خوا ﴿فَتَارَكُوهَا حَقًّا رِّعَايَتِهَا﴾ که‌چی وه‌ک پیویست پاریز‌گاری نه‌و گوشه‌گیری به‌یان نه‌کرد ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا‌بوو ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان له‌سنوور ده‌ر‌چوون ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتا‌وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌تسن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كَثَلًا مِّن رَّحْمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌په‌رحمت و به‌خششی خوی پی‌ده‌به‌خشی ﴿وَجَعَلْ لَّكُمْ نُورًا﴾ وه پرووناکیه‌کتان ده‌داتی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که پرتنمونی و پرتی راستی پی‌ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده‌بیست ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خوالی خوش‌بووی میهره‌بانه ﴿لَنَلَّاعِلَ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تا‌خواه‌ن په‌راوه ناسمانیه‌کان بزانن ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه‌ل‌تیا‌ن‌نی به‌به‌سه‌ر هیچ‌یک له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌رچی به‌خشش هیه به‌ده‌ست‌خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سینک که‌خوی بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا‌خواه‌نی به‌خششی زور‌گه‌وره‌یه ﴿۱۵﴾

سورہ قی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿فَدَسَمَعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي نَجَّدَكَ فِي رَوْحِكَ﴾ ووتہ‌ی نه‌وژنہ‌ی که له‌بارہ‌ی میرده‌که به‌وه گفتوگزی له‌گه‌ل نه‌کردی ﴿وَتَشَكَّى إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا‌لای خوی بۆ لای خوا نه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَائُزُكُمْ﴾ وه خوا گوتی له‌ووتووژی ه‌ردووکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیس‌ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌تان که ظهار ده‌کهن ﴿مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنه‌کانیاندا (بینان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ نه‌وانه دایکی نه‌وان نین ﴿إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا أَلْفٌ وَلَدَتْهُمْ﴾ ه‌ر نه‌وژنانه که نه‌وانیان لی بسووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مِنْكَ رَأَيْنَ الْقَوْلِ﴾ وه بینگومان نه‌وانه گوفتاریکی خرابی ناپه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَرُؤُوسًا﴾ و درو ده‌کهن ﴿وَاللَّهُ لَعَفُو عَفْوٌ﴾ وه به‌راستی خوالی خوش‌بوی لی بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ظهار ده‌کهن ﴿مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل هاوس‌ره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌بان‌ه‌ویت بچنه لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی که ووتویانه (واته خیراته لایان ناده‌ن) ﴿فَتَخْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ نه‌وه پتویسته به‌نده‌یه‌ک نازاد بکه‌ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگهن (و بچنه لایان) ﴿ذَلِكَ تُوعَظُونَ بِهِ﴾ نه‌م که‌فاره‌ته‌ی (که له‌س‌رتان پتویست کراوه) ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زا و ناگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر به‌کینک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ نه‌وه با دوو مانگ له‌س‌ره‌یه‌ک به‌ر‌وژوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾ پیش نه‌وه‌ی بچنه لای به‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ نه‌گه‌ر به‌کینک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌ر‌وژوو بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ نه‌وه بانانی شه‌ست هزار بدات ﴿ذَلِكَ لِيُذَكِّرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه که له‌س‌رتان پتویست کراوه) بۆ نه‌وه‌یه باوه‌ر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل که‌چی فدرمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه نه‌وانه سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بۆ پی باوه‌ران ه‌دیه سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی دزایه‌تی و س‌ه‌ر‌پنجی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌کهن ﴿كُتِبُوا﴾ ریسواو س‌ه‌رشور ده‌کرین ﴿كَأَكْبَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ه‌ر وه‌ک نه‌وانه‌ی پیش نه‌مان ریسواو س‌ه‌رشور کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ بَيِّنَاتٍ﴾ (چون نافرمانی ده‌کهن) له‌کاتیکدا دلنیا که ئیمه به‌لگه‌ی روونمان ناردوته خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه بۆ پی باوه‌ران سزای ریسواکه‌ر ه‌دیه ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌ر‌وژنیکدا که خوا ه‌موویان تیکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ پاشان ه‌والیان پی‌ی ده‌دات به‌وه‌ی که کردویانه ﴿أَخَصَّنَا اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾ که خوا (ه‌مووی) ژماردوو وه (به‌لام) خویان له‌بیران چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به‌س‌ه‌ر ه‌موو شتیکدا ناگاداره ﴿١﴾

﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ که خوا ده زانی چی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه چی له زه ویی دایه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چه ی هیج سی که سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾ که خوا
جواره میان نه بیت ﴿وَلَا خَمْسَةٍ﴾ وه چه ی هیج بیتج که سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ که نه وه شه میان
نه بیت ﴿وَلَا أَذَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ﴾ وه نه که متر له و ژماره نه زورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه گهر خوابان
له گه لدایه (به زانیاری و ناگاداری) ﴿إِنَّ مَا كَانُوا﴾ له هدر جینگایه کدا بن ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
پاشان له پورزی دوا پیدا ناگاداریان ده کاته وه به وه ی که کرد وویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی
خوا به هه موو شتیک ناگادار و زانیه ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ نایا سه رنجت نه داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ هُمْ عَنِ النَّجْوَى﴾
له نه وانه ی که قه ده غه کران له چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده گهرینه وه ﴿لِمَا هُمْ عَنْهُ﴾ بۆ نه وه ی لیان
قه ده غه کرا بوو ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَ بِالْإِفْكِ وَالْعُدْوَانِ﴾ وه له گه ل یه کتریدا به چه نه دوین دهر باره ی گونا هو تاوان
و ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و بی فرمانی پیغه مبه ریش ﷺ ﴿وَأَذَانَهُ وَحَيْثُ﴾ وه کاتی بین بۆ
لات سه لامت لی ده کهن ﴿بِمَا تُرْحِمُكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به شیوه یه که که خوا به و جزره سه لامی لی نه کرد وویت
﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له دلی خویاندا ده لین: (نه گهر پیغه مبه ره) ﴿لَوْلَا يَعْلَمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ بۆ چی خوا
سزمان نادات به هو ی نه و قسانه ی که پی ده لین ﴿حَسْبُ جَهَنَّمَ بَصَالَةً لِّفِتْنِ الصَّابِرِ﴾ نه وانه
دوزه خیاب به سه که (بینگومان) ده چنه ناویه وه که جینگایه کی زور خرابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
نه وانه ی که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾ که چه تان کرد ﴿فَلَا تَنَجَّيُوا بِالْإِفْكِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به چه باسی
گونا هو ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه ریتچی پیغه مبه ره مه کهن ﴿وَتَنَجَّيُوا بِالْيَمِّ وَالْقَوَى﴾
وه باسی چاکه و پاریزکاری و له خواتر سان بکه ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له خوا بترسن (و خوتان پیاریزن
له سزای نه و خوابه ی) ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ که هه ر لای نه و کوده کرینه وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾
بینگومان چه تنه ا له شه یانه وه یه ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نه وانه ی که پروایان هیناوه دلته نگ بکات
﴿وَلَيْسَ بِصَارِفٍ شَيْئًا﴾ له کاتیکدا هیج زیان یان پی ناگه به نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خوانه بیت
﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده با) ئیماندارانیش تنه ا پشت به خوا بیه ستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیان ووترا ﴿فَتَسْحَبُوا فِي الْمَجَالِسِ﴾ له کور
ودانیشتنه کاند جینگه بکه نه وه (و فراوانی بکه ن) ﴿فَاتَسْحَبُوا فَيَسْجِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئیوه ش فراوانی بکه ن خواش
گوشادی به ئیوه ده دات ﴿وَأَقِيلْ أَشْرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ وه کاتیک پیان ووترا هه ستن ، ئیوه ش هه ستن
﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه ی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که پروایان هیناوه
﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وه نه وانه ی که زانستیان پی به خشر او به به چند پله یه که (پله یان به رز
ده کاته وه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره زایه به وه ی ده یکه ن ﴿۱۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که سانه‌ی که باوه پرتان هیناوه ﴿إِذَا جَاءَ الرَّسُولُ﴾ هدر کاتی (ویستان) قسه‌ی په‌نهانی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﴿بَكْرَةً﴾ بکه‌ن ﴿فَقَدْ مُوَأَيْنَ بِدَىٰ جَنُودِكُمْ صَدَقَةٌ﴾ نه‌وه پیش چه‌ کرده‌تان خیریک بکه‌ن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ نه‌مه بۆ خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر هیچتان نه‌بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ نه‌وه بیگومان خوا لیخوش بوو میهره‌بانه ﴿وَإِنْ أَشَقَقْتُمْ﴾ نایا ده‌ترسان (له‌هزاری) ﴿أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ جَنُودِكُمْ صَدَقَتٌ﴾ پیش چه‌ کرده‌تان خیریک بکه‌ن ﴿فَإِذَا تَقَعَلُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر خیره‌که‌تان نه‌کرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته‌وبه‌ی لی گیرا کردن ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه‌وسا نویژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌گویرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خواشاره‌زایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا بۆ سه‌رنجیک ناده‌ی له‌نه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که‌دوستایه‌تی نه‌که‌ن ﴿فَمَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له‌گه‌ل هوزیک (ی‌جوله‌که‌) که‌خواغه‌زه‌بی لیگرتوون ﴿مَا هُمْ بِكُمْ وَلَا مِنْكُمْ﴾ نه‌وان نه‌له‌تیوه‌ن و نه‌له‌نه‌وانیشن ﴿وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وه‌سوینده‌خون به‌درو ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا خویان ده‌زانن (درو‌ده‌که‌ن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درواری بۆ ناماده‌کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یانکرد کاریک‌ی نابه‌سهند بوو ﴿أَتُحَدِّثُكَ أَتَسْمَعُ حُجَّتَهُ﴾ (دوو‌رووه‌کان) سوینده‌کانیان کردبووه قه‌لغانی (درو‌وخرابه‌کانیان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌رینگری (خه‌لک) یان کرد له‌ریبازی خوا ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه‌مجا بۆ نه‌وان هه‌یه‌سزای ریسواکه‌ر ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودیک‌ی نی‌یه‌بۆیان ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌یار و هاوده‌می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیسدا ده‌میتنه‌وه‌به‌هه‌میشه‌بی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌پورژیکدا که‌خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَخْلِفُونَ لَهُمْ﴾ نه‌وسا سویندی بۆ ده‌خون ﴿كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ ههر چونی سویندیان ده‌خوارد بۆ تیوه‌ (له‌دونیاندا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه‌واده‌زانن شتیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزائن به‌راستی ههر نه‌وانن دروزن ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه (به‌جوزیک) ﴿فَالَسَّ لَهُمُ الزَّكْرُ اللَّهُ﴾ که‌یادی خوا‌ی له‌بیر بردوونه‌ته‌وه ﴿أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ نه‌وانه‌کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ با بزائن که‌به‌راستی ههر کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتان زهره‌رمه‌ندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌دورمنایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ نه‌وانه‌له‌ریسواترینی خه‌لک‌ن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوانووسیه‌تی ﴿لَا غَلَبَ أَتَا وَرُسُلِي﴾ که‌بیگومان من و پیغه‌مبه‌رانم سه‌رده‌که‌وین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستی خوا به‌هیز و به‌توانای بالاده‌سته ﴿

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که سائیک نابینیت که باوهریان هبیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به خواو به‌پوژی دواپی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دوستایه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خواده‌که‌ن (واته : نابیت باوهرداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوهران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا إِبْنَةَ امِّهِمْ﴾ ههر چنده‌نه‌و دورژمنانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کور و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ نه‌وانه‌ خوا باوهری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ به‌هیزی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَيَدْخُلُهُمُ جَنَّتٌ﴾ وه‌ده‌بانخاته به‌هشتانیکه‌وه ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه‌ ناوی زور ده‌روات به‌ژیر دره‌خته‌کانیاندان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تپیدا ده‌میننه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی‌یان پازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه‌وانیش له‌خوا پازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ کومه‌ل وده‌سته‌ی خودان ﴿الْإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگاداربن که‌ته‌نها کومه‌ل وده‌سته‌ی خودا رزگار و سه‌رفرازن ﴿۱۱﴾

سوره‌ی (الجنَّة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها نه‌و زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوهرانی خواهن کتیبی ده‌رکرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خویان ﴿لَا رَدَّ لِحُشْرٍ﴾ بویه‌که‌م کویوونه‌وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (نه‌ی موسولمانینه) که (له‌قه‌لاکانیان) ده‌ربچن ﴿وَقَالُوا أَنَّهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که قه‌لاکانیان ده‌یانپاریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمْ أَتَوْا اللَّهَ﴾ بویه‌(سزای) خویان بوهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَوْ يَخْتَسِبُونَ﴾ له‌شوینیکه‌وه که‌گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسینکی خسته‌ناو دلاینه‌وه ﴿يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ﴾ که‌خانه‌کانی خویانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خویان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَأَعْتَبُوا بِتِلْكَ الْأَمْثَلِ﴾ نه‌مجا په‌ند وهرگرن نه‌ی خواهن بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ نه‌گهر خوا ده‌به‌ده‌ری له‌سه‌ر برپار نه‌دانایه (له‌سه‌ر نه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بیگومان له‌دونیا‌دا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پوژی دواپیشدا بونه‌وان هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزه‌خ ﴿۱۲﴾

﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ﴾ ثم سزایه به هوی نه‌و‌و‌ه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درایه‌تی خوا و پیغه‌م‌ب‌ر‌ی‌ان کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه هر که سینک درایه‌تی خوا بکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌و‌ه به‌راستی خوا تو له
 سیتی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ نه‌و‌ه‌ی بریتان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكَتُمْوهَا﴾ یا لینی گه‌ران
 ﴿فَآيَمَةً عَلَىٰ أَعْمَالِهِمْ﴾ به وه‌ستاوی له‌س‌ر بنه‌کانیان بمیننه‌وه ﴿فَإِذِْنِ اللَّهُ﴾ نه‌و‌ه به‌فرمانی خوا بو‌وه
 ﴿وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه بو‌س‌ر شور کردنی له‌سنوور دهر چووان بوو (مه‌به‌ست پی‌جوله‌که‌کانه)
 ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ﴾ نه‌و (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌ندی‌وه (بی‌جه‌نگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
 بو‌پیغه‌م‌ب‌ره‌که‌ی له‌مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نیوه بو‌به‌ده‌ست هیتانی
 (نه‌و مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ نه‌سپ و حوشرینکیان تاونه‌داوه و (نه‌جه‌نگاون) ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌م‌ب‌رانی زال ده‌کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌س‌ر هر که‌س‌دا که‌بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوابه‌س‌ر هه‌موو شتیک‌دا به‌ده‌سه‌لانه ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ نه‌و‌ه‌ی خوا
 ده‌ست پیغه‌م‌ب‌ری خست (به‌بی‌جه‌نگ) ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سه‌روه‌ت و سامانی) گوند‌نشینه‌کانی
 جوله‌که ﴿فَاللَّهُ وَالرَّسُولُ﴾ نه‌و‌ه بو‌خواو بو‌پیغه‌م‌ب‌ره ﴿وَإِنَّ لَهُ بِرِزْوَانِهِ﴾ (واته له به‌رزه‌وه‌ندی گشتی موس‌لمانان‌دا خه‌رج
 ده‌ک‌ریت) ﴿وَالَّذِي الْقُرَىٰ وَالْيَتَامَىٰ﴾ وه بو‌خزمانی (پیغه‌م‌ب‌ر) و هه‌ت‌ی‌وان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَالْأَنْفُسِ﴾
 وه بو‌ه‌زاران و ر‌ی‌ب‌وارانی که‌م ده‌سته ﴿كَلَّا لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ تا (نه‌و مال و سامانه)
 ته‌نها له‌ناو ده‌وله‌م‌هنده‌کانتان‌دا ده‌ست به‌ده‌ستی پی‌ نه‌ک‌ریت و به‌س ﴿وَمَا أَتَتْكُمْ الرُّسُلُ فَخُذُوهُ﴾
 وه نه‌و‌ه‌ی پیغه‌م‌ب‌ر پی‌ی‌دان و ه‌ر‌ی‌ب‌گ‌رن ﴿وَمَا تَنْهَكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا﴾ وه نه‌و‌ه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
 لی‌به‌یتن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خواب‌تر‌سن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بی‌گومان‌خوا‌ی گه‌وره‌س‌زای سه‌خته
 ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (نه‌و ده‌س‌که‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر‌گی‌یرا) بو‌نه‌دارانی ک‌و‌چ‌که‌رانه ﴿الَّذِينَ لُحِقُوا﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ده‌ر‌ک‌ران ﴿مِنْ دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌ره‌ی خوا و ر‌زام‌ندی نه‌ویان ده‌ویت ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یار‌مه‌تی (ثایینی) خوا
 و پیغه‌م‌ب‌ری خوا ده‌ده‌ن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن ر‌است‌گ‌ویان ﴿وَالَّذِينَ بَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ﴾
 ق‌ب‌ل‌ه‌م‌ر (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شو‌ینی خو‌یان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هیتا
 پیش (ک‌و‌چ‌کردنی برا مو‌هاجره‌کانیان) ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ نه‌و‌ه‌ی ک‌و‌چ‌بکات بو‌لایان خو‌شیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک‌نا‌به‌ن له‌دل و ده‌روونی خو‌یان‌دا هیچ‌ج‌وره
 حه‌سوودی و به‌خیلیه‌که‌له‌به‌ر نه‌و‌ه‌ی به‌شی ک‌و‌چ‌که‌ران درا و (به‌شی نه‌وان نه‌درا له‌و مال و سامانه‌ی
 که‌گی‌را له‌جوله‌که‌کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه فه‌زلی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌س‌ر فه‌زلی خو‌یان‌دا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نه‌گ‌ر چی‌خو‌شیان زور پ‌ن‌ویستیان پی‌ی‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤَفَّكَ عَنْ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌و
 که‌سه‌ی خ‌و‌ی له‌پ‌ر‌دی و به‌خیلی ده‌روونی پ‌ار‌یز‌یت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) هه‌ر
 نه‌وانن سه‌رفه‌راز و سه‌ر‌که‌وتوو

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ (باوهر دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ﴾ نه‌ی
 په‌روهر دگارمان لیتمان خوشبه ﴿وَلَا خَرِجْنَا الْآلِیْنَ﴾ وه له‌و برایانه‌شمان (خوش بهه) ﴿سَبِّحُوا بِأَلَمِیْنِ﴾
 که پیشمان که‌وتوون له‌ئیمان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هیهچ رق و کینه‌یه‌ک
 مه‌خهره دل‌مانه‌وه ده‌رباره‌ی باوهر پاداران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِیمٌ﴾ نه‌ی په‌روهر دگارمان به‌پراستی
 ههرتوی دلسوزی میهره‌بانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا سهرنجینک نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تَأْفَكُوا﴾ له‌وانه‌ی که
 دوو‌پروو بوون ﴿يَقُولُونَ لَا خَرِجْنَاهُمْ﴾ نه‌لین به‌و براده‌رانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که بی باوهر
 بوون له (جووله‌که) خواهن کتیه‌کان ﴿لَیْنِ أَخْرِجْتَهُ﴾ نه‌گهر ده‌ربکرین (له‌مال و خا‌ک و ناوتان)
 ﴿لَنَخْرِجَنَّهُمْ مَعَكُمْ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌ل‌تاندا ده‌رده‌چین ﴿وَلَا تُطِيعُوا فِيكُمْ أَهْلَ الْبُکَا﴾ وه ههر گیز گو‌برایه‌لی که‌س
 ناکه‌ین له‌دزی نیوه ﴿وَإِنْ قُتِلْتُمْ﴾ وه نه‌گهر جه‌نگتان له‌گه‌ل دا‌بکری ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بی‌گومان نیمه
 یارمه‌تی نیوه نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بی‌گومان خواشایه‌تی نه‌دات که نه‌وان دروزن ﴿لَیْنِ
 أَخْرِجُوا﴾ نه‌گهر ده‌ربکرین ﴿لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾ نه‌وان له‌گه‌لیاندا ده‌رنا‌چن ﴿وَلَیْنِ قُتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾
 وه نه‌گهر جه‌نگیان له‌دژ کرا یارمه‌تیا‌ن ناده‌ن ﴿وَلَیْنِ نَصْرُوهُمْ﴾ وه نه‌گهر یارمه‌تیا‌ن بده‌ن
 ﴿لَيُؤْتِنَا الَّذِیْنَ﴾ بی‌گومان (نه‌شکین و) پشت هه‌ل‌نه‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُون﴾ پاشان سهرنا‌خرین ﴿وَلَا
 تَنْتَرِ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ به‌پراستی (نه‌ی باوهر داران) نیوه ترستان زیاتره له‌دلی نه‌واندا
 تا‌خوا ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه که بی‌گومان نه‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ که‌سانیکن تی‌نا‌گه‌ن
 ﴿لَا يَفْقَهُوْنَ كُفْرًا جَمِيعًا﴾ (جووله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل ناکه‌ن هه‌موو پیکه‌وه ﴿إِلَّا فِي قُرَى مُحْصَيْنَةٍ﴾
 مه‌گهر له‌چه‌ند گون‌دیک‌ی قایمی قه‌لاییندا نه‌بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ یان له‌پشتی دیواره‌وه
 ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَرِیدَةً﴾ دزایه‌تی نیوانیا‌ن زور سه‌خته ﴿تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا﴾ تو‌واده‌زانی که نه‌وان کزو پیکه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِیٌّ﴾ له‌کاتیکدا دل‌یا‌ن جیا‌وله‌یه‌ک دووره ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه‌وه به‌هوی نه‌وه‌یه
 که نه‌وان گه‌ل‌یک‌ی نه‌فامن ﴿كَمَثَلِ الْآلِیْنَ﴾ نموونه‌ی (نهم جووله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی نه‌وانه‌ن
 ﴿مِنْ قَبْلِیْهِمْ قَرِیبًا﴾ که له‌پیش نه‌ماندا بوون به‌ماوه‌یه‌کی که‌م (مه‌به‌ست پنی موشریکه‌کانی قور‌ه‌یش
 وجوله‌که‌کانی به‌نو قه‌ینو‌قاعه) ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِیْهِمْ﴾ سهر نه‌نجامی کاری خو‌یا‌ن چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِیمٌ﴾ وه بو نه‌وان هه‌یه سزای سه‌خت ﴿كَمَثَلِ الشَّیْطَانِ﴾ (نموونه‌ی نهم ناپا‌کانه) وه‌ک شه‌یتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ﴾ که به‌مرو‌فی ووت: بی‌پروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا که بی پروا بوو (شه‌یتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِئٌ مِّنْكَ﴾ به‌پراستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ﴾ بی‌گومان من له‌خوا‌ی
 په‌روهر دگاری جیهانیا‌ن ده‌ترسم ﴿۝۱۱﴾

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهر نه نجامی هردو و کیان نه وه یه ﴿أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَتَيْنِ فِيهَا﴾ که بیگو مان
 هردو و لا له دوزه خدا نه بن به هه میسه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه یه سزای سته مکاران ﴿۱۹﴾
 ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نه وانه ی که باوه رتان هیتاوه له خوا بترسن ﴿وَلْتَنْتَظِرْ نَفْسُ﴾ وه هه موو
 که سینک باسه رنج بدات ﴿مَا قَدَّمَتْ لِعَدُوِّ﴾ (بزانی) چی پیش خوی نارد وه بپاشه پوزی (له کار و کرده وه ی
 چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ﴾ به راستی خوا شاره زایه به وه ی
 که ده یکه ن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه که نه وانه مه بن که خویان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَهُمْ
 أَنفُسُهُمْ﴾ جا خواش نه وانی له بیر خویان برده وه ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ ههر نه وانه دهر چوان له
 فره مانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خیان و به هه شتیان وه که یه که ویه کسان
 نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقٰوْنَ﴾ به هه شتیان پزگار و سهر که توون ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ﴾ نه گهر نه م
 قورئانه مان دابه زاندا یه ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾ بۆ سهر کتوبنک ﴿لَرَأٰتَهُ خَشِيعَةً مُّتَصِدِّعَةً﴾ (وه تینگه شتایه له وه ی که
 تپیدا هاتو وه) ده تپینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مِنْ حَشِیةِ اللَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَبَلَكَ الْأَمْتَلُ﴾ نه م
 جوړه نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده یان هیتینه وه بۆ خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بۆ نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿۲۰﴾
 ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا ههر نه و زاته یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر اوینکی راست نی یه بینگه نه و
 ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای هه موو نه یی و ناشکر اکانه ﴿هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ﴾ ههر نه وه به خشنده ی
 میهره بان ﴿۲۱﴾ ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خوابه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بینگه له و بهر ستر اوینکی
 راست نییه ﴿الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ﴾ پاشا و پاک و بینگه رد ﴿السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ناشتی دهر و، دلنیا که ره و
 ﴿الْمُهَيْمِنُ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِیزُ﴾ وزان و بالاده سته و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه ن شکو
 ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ و شایسته ی هه موو گه وره یی به که ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ﴾ پاک و بینگه ردی بۆ خوابه
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له و هاو به شانیه ی که بوی دانه نری ﴿۲۲﴾ ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ههر نه وه خواو ﴿الْخَلِیْقُ﴾ به دیه یته ر
 و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهیترو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کیشه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ ههر بۆ نه وه هه موو ناوینکی ههره
 جوان و پاک ﴿یَسْبِغْ لَهُ مَا فِی السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دابه ستایشی نه و ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِیْمُ﴾ وه ههر نه وه زال و بالاده سته ی کار به جی ﴿۲۳﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌رئان هیتاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوزمنانی
 من و خوئان مه‌که‌ن به‌دوستی خوئان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستایه‌تی خوئانیان بۆ بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن نه‌وان بئ باوه‌رئ ﴿يَمَاجَاءُكُمْ مِنَ الْخَلْفِ﴾ به‌و ئاینه‌ی راسته‌ی که‌بۆئان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا لَهُم بِبَيْتِهِمْ مَبْعَدٌ﴾ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَنْ تَوَدُّوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (له‌به‌رئه‌وه‌ی) که
 باوه‌رئان هه‌یه‌به‌خوای په‌روه‌ردگارئان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر دهرچوون له‌وولاتی خوئان
 ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ﴾ بۆ تیکۆشان و جه‌نگ کردن له‌پرسی مندا ﴿وَأَيُّهَا مَرْضَاتِي﴾ وه‌بۆ به‌ده‌سته‌یتانی
 خوئانوودی من (دوستایه‌تی نه‌وان مه‌که‌ن) ﴿تُسِرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوه‌رئانیان) بئ ده‌لین
 به‌دوستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من نه‌زانم ﴿بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شاردتانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ئاشکراتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌و دوستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 نه‌وه‌بئگومان پئی‌ی راستی وون کردووه ﴿إِنْ يَتَّبِعُوا﴾ نه‌گه‌ر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ نه‌بین
 به‌دورمنی ئیه‌و ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ نه‌که‌ن بۆئان ﴿أَيُّدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ﴾ ده‌سته‌یان و زمانیان
 به‌خرایی ﴿وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا﴾ ئاواته‌خوازن که‌ئیه‌و بئ باوه‌ر بونایه‌ی ﴿أَنْ تَسْفَعُوا أَرْحَامَكُمْ وَلَا أُولَدَكُمْ﴾
 نه‌خزمانئان و نه‌منالانئان سوودتان پئی‌ی ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌پورزی دوا پیدا (خوا
 ئیه‌و و خزمه‌کانتان) له‌یه‌که‌جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ لَكُمْ﴾
 به‌راستی بۆ ئیه‌و هه‌یه‌﴿أَسْوَءُ حَسَنَةٍ﴾ سه‌رمه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا الْقَوْمُ هُمُ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خوئیانیان ووت ﴿إِنَّا بَرَاءَةٌ وَإِنْ مِنْكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌و ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوا ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ ئیمه‌باوه‌رمان نی‌یه‌به‌(ئایینی) ئیه‌و ﴿وَيَدَّابِينَا وَيُنْكَرُ﴾ وه‌پیدا بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیه‌و ﴿الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بۆ هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّى تَوَدُّوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ تا کاتیک
 که‌به‌روا به‌خوای تا که‌و ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا تَشْفِقْ لَكَ﴾ بئگومان داوای لیخۆشبوونت بۆ نه‌که‌م ﴿وَمَا أَفِيكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هه‌چم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رئبه‌ر خوادا بۆ تو ﴿رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌نها پشتمان
 به‌تۆ به‌ستوووه ﴿وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ﴾ وه‌هه‌ر بۆ لای تۆ گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ر نه‌نجامیش هه‌ر
 بۆ لای تۆ به‌ی ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گوهرایی
 نه‌وانه‌ی بئ باوه‌ر بوون ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خوئشه‌یه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی هه‌ر تۆیت زالی بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿۵﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بؤ ئیوه هه‌یه له‌ئیراهیم و بر و اداره‌کاندا ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ر مه‌شقیکی جوان ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بؤ که‌سینک که‌ئومید و هیوای بئی به‌خوا و به‌پورزی دواى ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وه‌هر که‌سینک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ ئه‌وه به‌پراستی هه‌ر خوایه بئی نیاز و ده‌وله‌مهندو ﴿الْحَيِّدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾ دلنیا بن‌خواى گه‌وره دؤستانه‌تی و خوشه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دوزمانیه‌تین له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هیتانی زوربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا لى خوشبوی میهره‌بانه ﴿لَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ خوا یریتان لى ناگرت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَا يَقْتُلُكُمْ﴾ که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌م دینه ﴿وَلَا يَخْرُجُكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌جیگا و شوین و خاك و وولاتى خوتان ﴿أَنْ يَرْوُحُوا﴾ که‌چاکه‌بان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَنَقِصُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ به‌پراستی خوا ئه‌وانه‌ی خوش ئه‌وی که‌داد گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا یریتان لى ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر دین (وباوه‌ره‌که‌تان) ﴿وَلَا تَخْرُجُكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوین و خاك و وولاتى خوتان ﴿وَلَا تَهْرَبُوا عَنْ لَحْزِمْكُمْ﴾ وه‌یارمه‌تین داوه له‌سه‌ر ده‌رکردنتان ﴿أَنْ تَوَلَّوْهُمْ﴾ (یریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دؤستانه‌تین له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دؤستان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که‌سینک دؤستانه‌تین بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئه‌وانه خویان سته‌مکارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه، ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ ئه‌گه‌ر ئافره‌تانی ئیماندار هاتن بؤلاتان ﴿مُهَاجِرَاتٍ﴾ به‌کۆچ که‌ری ﴿فَاَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ تاقیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ خوا به‌باوه‌ری ئه‌وان زاناته‌ره ﴿فَإِنْ عَمَسْتُمُوهُنَّ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر زانیتان ئه‌و (ئافره‌تانه) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ئه‌وه مه‌یانگه‌رنه‌وه بؤلای (میره‌ده) بئی بر واکانیان ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌ئه‌و ئافره‌تانه حه‌لالن بؤ ئه‌و میرده‌ بئی باوه‌رانه ﴿وَلَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ وه‌نه‌ئه‌و میردانه‌ش بؤ ئه‌و ئافره‌تانه حه‌لالن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئه‌وه‌ی (میره‌ده‌کانیان) خه‌رجیان کردووه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا﴾ هه‌یج گونا‌هه‌ی‌کسان له‌سه‌ر نی‌یه ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌ئهم ئافره‌تانه ماره‌ بکه‌ن ﴿إِذَا عَمَسْتُمُوهُنَّ لُجُورُهُنَّ﴾ ئه‌گه‌ر ماره‌یه‌ی‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُنكِحُوا عَصِمَ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌کافره (بت په‌رسته‌کان) لای خوتان پامه‌گرن (ئه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌ککه‌به‌بئی باوه‌ری ماونه‌ته‌وه) ﴿وَسَقَلُوا مَا اتَّفَقُوا﴾ ئیوه داوای ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خه‌رجتان کردووه (بؤ ژنه‌کافره‌کانتان که‌ئسته‌چوونه‌ته‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَهُنَّ الْفُتُورُ﴾ ئه‌وانیش با داوای ئه‌وه بکه‌ن که‌خه‌رجیان کردووه (بؤ ژنه‌موسولمان بوه‌کانیان که‌هاتوونه‌ته‌لای ئیوه) ﴿ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئه‌مه‌فهرمانی خوایه ﴿يَخْرُجُ بَيْنَكُمْ﴾ یریار ئه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاربه‌جی‌یه ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستان چو ﴿مَتًى مِنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾ به‌کینک له‌خه‌زانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بؤلای بئی باوه‌رانه ﴿فَعَاثِبَةٌ﴾ ئیوه‌ش توله‌تان لى سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ ئه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته‌) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کانیان رۆشتووه ﴿فَقَاتُوا مَا اتَّفَقُوا﴾ به‌ئهندازه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خه‌رجیان کردووه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بترسن له‌و خوایه‌ی ﴿الَّذِينَ أَنشَبُوا بِهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ که‌ئیه‌و بر و اتان بئی هیتاوه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتیک ئافره‌تانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَبَايَعُكَ﴾ که په‌یمانست له‌گه‌ل بیه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ﴾ وه‌دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌مندالانی
 خویشان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِنَّ يَفْعَلْنَ بِهِنَّ﴾ هیچ جوړه بوهتاتیک هه‌لنه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پێ یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وه‌بێ فه‌رمانیت نه‌که‌ن له‌هیچ کارینکی چاکه‌دا
 ﴿فَبَايِعْهُنَّ﴾ تۆش په‌یمانیا له‌گه‌ل بیه‌سته ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌له‌خوا داوای لی خوشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالی خوشبووی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانیک که‌خوا غه‌زه‌بی لی گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌دۆست و پشتیوانی خوتان ﴿قَدْ يَسُوءُ مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به‌راستی نه‌وان بێ هیوا بوون له‌(پاداشتی)
 پوژی دواپی ﴿كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن بێ پروایان بێ هیوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌مردووی ناو
 گورستان (که‌زیندوو بیته‌وه) ﴿﴾

سوره‌قی الضَّحَىٰ ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و له‌زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌نه‌و زالی بالاده‌سنی کاربه‌جی په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که‌پرواتان هیتاوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی نه‌وه‌ی نه‌بلین نه‌نجامی ناده‌ن ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و توپه‌بی په‌لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌قسه‌یه‌ک بلین کرده‌وه‌ی
 بێ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانیک خوش ده‌وی ﴿يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که‌به‌یه‌ک ریز ده‌جنگن له‌پێی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُومٌ﴾ وه‌ک کۆشکینکی قایمی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتیک که‌مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمُ لِمَ تَقُولُونَ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی ئازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتیکدا به‌دلنیاپیه‌وه ده‌زانن
 ﴿أَيُّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌من نیردراوی خوام بۆلای ئیوه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتیک لایان دا له‌هه‌ق
 ﴿أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خواش دلی وه‌رگیران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌خوا پرتیموونی گه‌لی
 له‌پێ ده‌رچوو ناکات ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ آتَىٰ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتیک که عیسی کوری مریم وونی ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نهی به‌نو نیرائیل (نم‌وه‌کانسی به‌عقوب) بیگومان من ﴿رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ نیردراوی خوام بولای نیوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ نه‌و ته‌ورانه‌ی که له پیش مندا هاتووه به‌راستی دانه‌نیم ﴿وَمُؤَيَّدًا لِّرَسُولِهِ﴾ وه‌مژده‌تان بی‌ده‌دم به‌پیغه‌مبه‌رنیک ﴿يَأْتِي مِنَ الْبَعْدِ﴾ که له‌دوای من دی‌و ﴿أَسْمُهُ أَتَّخَذَ﴾ ناوی نه‌حمده‌ه ﴿فَلَنَجْآءَهُنَّ﴾ نه‌مجا کاتیک که نه‌و (پیغه‌مبه‌ره) یان بولایات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ به‌چند نیشانه‌ی پروون و ناشکرا وه‌ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌مه جادوویه‌کی ناشکرایه ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ جاکنی له‌و که سه‌سته‌مکارتره ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درق‌وه‌لیبه‌ستیت به‌دم‌خواوه ﴿وَهُوَ يَدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ له‌کاتیکدا که بولایسلام بانگ ده‌کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا پرینموونی گه‌لی ستم کارناکات ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده‌بان‌ه‌وی پرووناکی دینی خوا بکوزینه‌وه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌(فوی) ده‌میان ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾ وه‌خوا پرووناکی خوی ته‌واو ده‌کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ بای بی‌باوه‌رانیش بی‌یان ناخوش بی‌﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوان‌ه‌و زاته‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوی ناردووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَزَيْنَ الْقَنَقِ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ به‌پرینموونی و ناینیکی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سه‌ر هه‌موو ناینیکدا سه‌ری بخات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌رچهنده‌هاوبه‌ش په‌یدا که رانیش بی‌یان ناخوش بی‌﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿هَلْ أَتَاكُمْ عَلَىٰ بُحْرٍ﴾ تابا بازارگانه‌کتان نیشان بده‌م ﴿شَيْعِرٌ﴾ که رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابِ الْبَرِّ﴾ له‌سزابه‌کی هر له‌نازار ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازرگانه‌ک‌ش نه‌مه‌یه) باوه‌ر به‌یتن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی ﴿وَيُحِبُّهُمْ﴾ وه‌تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌سامان و گیانی خوتان ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌مه‌تان باشتره بولای خوتان ﴿لَنْ كُفِّرْتُمْ عَنْهُنَّ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌بزائن ﴿بِغَيْرِ لَكُمْ دُونِكُمْ﴾ (نه‌وسا‌خوا) له‌گونه‌ه‌کانتان خوش‌ده‌بی ﴿وَبَدَّلَكُمْ جَنَّتَكُمْ﴾ وه‌(له‌پوژی دوایدا) ده‌تان خاته‌باختیکه‌وه ﴿تُخْرِجُنِي مِنْهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه‌ی ناوی زور به‌زیربانداده‌روات ﴿وَمَسْكِنٌ ظَنِيَّةٌ﴾ (وه‌ده‌تان‌خاته‌) خانو و کوشکی زور پاک و خوشه‌وه ﴿فِي جَنَّتٍ عَذْبٍ﴾ له‌به‌ه‌شتانی جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی دان ﴿ذَلِكَ الْقَوْصُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا﴾ وه‌شتیکی تر که حه‌زی لی‌ده‌که‌ن ﴿تَصْرَفُ فِي اللَّهِ﴾ که یارمه‌تی دانه‌له‌خواوه ﴿وَفَتْحَ قَرِيْبٍ﴾ وه‌رزگارکردنیک‌ی نزیک (ونا‌زاد‌کردنی شاری مه‌که‌یه) ﴿وَلَقَرَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌(به‌مه‌) مژده‌بده‌به‌یتمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ بی‌سن به‌یارمه‌تی ده‌رانی (ناینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه‌روه‌ک عیسی کوری مریم وونی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ به‌هاو‌ری‌ی تایبه‌تیه‌کانسی خوی ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کی یارمه‌تی ده‌ری منه‌بولای خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ هاو‌ری‌نکانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ نیمه‌یارمه‌تی ده‌رانی (دینی) خواین ﴿فَقَامَتَ ظُلُمَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌مجا ده‌سته‌به‌ک له‌به‌نو نیرائیل باوه‌ریان هیتا ﴿وَكُفِّرَتْ ظُلُمَةٌ﴾ وه‌ده‌سته‌به‌کیشیان بی‌باوه‌ر بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نیمه‌ش پشتیوانی نه‌وانه‌مان کرد که باوه‌ریان هیتا ﴿عَلَىٰ عَذْرٍ﴾ له‌به‌رانبه‌ر دوزمه‌کانی‌اندا ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ بویه‌سه‌رکه‌وتن و زال بوون به‌سه‌ریاندا ﴿

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌نه‌وی له‌زه‌وی دایه ﴿الْمَلَائِكَةُ الْقُدُّوسُ﴾ (نه‌و‌خوایه‌ی) که‌پاشایه‌کی پاک و بینگه‌ردی ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خواه و زاته‌یه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ﴾ که‌ناردوویه‌تی له‌ناو نه‌خوینده‌واراندا (عهر به‌کاندا) ﴿رُسُلًا مِنْهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رئک له‌خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاکیان ده‌کاته ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌قورئان و فهرمووده‌ی (هر سوود) یان فیرده‌کات ﴿وَأَن كَا تَأْمِنُوا قَبْلُ﴾ هر چه‌ندئه‌وان له‌پیشدا ﴿لَفِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گو مراییه‌کی ناشکرا دابوون ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وه‌(ره‌وانه‌شی کردووه‌بو) گه‌لانی تری جگه‌له‌وان ﴿لَمَّا تَلَّهَا مُخْلِوًا بِهَا﴾ که‌هیشتا پی‌یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌به‌هریه‌کی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌یدا به‌هر که‌سئک که‌(خوی) بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا خواه‌نی فه‌زل و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌یه ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانه‌ی ﴿حُمِلُوا الثَّوْرَةَ﴾ که‌ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَخْمَلُوهَا﴾ له‌پاشان هه‌لیان نه‌گرت (ره‌فتاریان پی‌نه‌کرد) ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ﴾ وه‌ک گوی درئزئکه ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که‌کتینیکی زوری هه‌لگرتبی (سوودی لی‌نابینی) ﴿يَشْسُ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ند خرابه‌نموونه‌ی نه‌و‌گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خویان به‌دروزانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواری نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِن زَعَمْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پی‌تان وابه ﴿أَنكُم أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ﴾ که‌به‌راستی ئیوه‌دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه‌له‌خه‌لکی تر ﴿فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ﴾ که‌هوا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْتَوُونَ أَرْبَابًا﴾ وه‌نه‌وانه‌هر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿يَمَاقِدَ مَتِّ أَيْدِيهِمْ﴾ له‌به‌ر نه‌و (گوناهانه‌ی) که‌به‌ده‌ستی خویان پی‌شیان خستووه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواناگاداره به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی نه‌و‌مردنه‌ی که‌﴿تَقْرُونَ مِنْهُ﴾ لی‌ی راده‌که‌ن ﴿فَاللَّهُ مُتَلَفِّئُكُمْ﴾ بیگومان پی‌تان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر پئرنینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلِّمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ناشکرا و نه‌پینه‌کان ﴿فَيَسْئَلُكُمْ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌دات ﴿يَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿۵﴾

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ﴾ کاتیک که بانگدرا بۆ نویژ ﴿مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌ر وژی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ﴾ به‌په‌له‌ر وڼ بۆ یادی خوا (و نویژی هه‌ینی) و ﴿وَذَرُوْا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کریڼ و فروشتن بهیتن ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاهه‌وه بۆ ئیوه چاکتره ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ نه‌گه‌ر بزاسن و تنی بگه‌ن ﴿فَاِذَا قُضِيَّتِ الصَّلٰوةُ﴾ جا کاتیک که نویژی هه‌ینی ته‌واو بوو ﴿فَاسْتَشِرُّوْا فِی الْاَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ﴾ وه‌داوای رزق و پرۆزی خوا بکه‌ن ﴿وَاذْكُرُوا اللّٰهَ کَبِيْرًا﴾ وه‌ر زور یادی خوا بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی رزگار و سه‌ر فه‌راز بین ﴿وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَلًا﴾ هه‌ر کاریکی بازرگانی یان هه‌ر کاریکی بینهوده بینن ﴿اَنْفَضُوْا اِلَيْهَا﴾ بلاوه‌ی لی نه‌که‌ن بۆ لای نه‌و بازرگانی به ﴿وَتَرَكُوْكَ فَآيِسًا﴾ وه‌تو به‌جی دینن به‌راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره که‌ت) ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلن نه‌وه‌ی لای خوا به‌چاکتره ﴿مِنْ اَللّٰهِ وَمِنْ اَلْبَحْرِ﴾ له‌شتی بی هوده و بازرگانی ﴿وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ﴾ وه‌خوا باشتیریڼی پرۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌ی ﴿الْمُنٰفِقُوْنَ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿اِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ﴾ کاتیک که دوو پروان بینه‌لات ﴿قَالُوْا اَشْهَدُ اِنَّكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ﴾ ده‌لینن شایه‌تی ده‌ده‌ین که به‌پراستی تو پینغه‌مبه‌ری خوایت ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ﴾ وه‌دیاره‌خوایش ده‌زانی که تو په‌وانه‌کراوی نه‌وی ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ﴾ که بینگومان دوو پروان درۆزنن ﴿اَتَّخَذُوْا اٰيْمٰنَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بۆ خویان) ﴿فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ نه‌مجا رینگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌پری خوا ﴿اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ به‌پراستی نه‌وان کاریکی خراپیان ده‌کرد ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا﴾ نه‌وه‌ی (که ووترا) له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که به‌پراستی نه‌وان باوه‌ریان هیناوه ﴿لَمْ يَكْفُرُوْا﴾ له‌پاشان بی باوه‌ر بوون ﴿فَقُلْ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ﴾ نه‌مجا مۆر نرا به‌سه‌ر دلپاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ ئیتر نه‌وان هیچ تنی ناگه‌ن ﴿وَإِذَا رَأٰسُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌بان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ﴾ له‌ش و قه‌لافه‌تیاڼ سه‌ر سامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُوْلُوْا تَسْمِعْ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر قسه‌بکه‌ن گوی له‌قسه‌که‌یان ده‌گرییت ﴿كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مُّسْنَدَةً﴾ (دوو پروان) هه‌روه‌ک داری هه‌لسپیر دراو وان ﴿يَحْسَبُوْنَ﴾ وا گومان ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار و قیره‌یه‌ک بۆ سه‌ر نه‌وانه ﴿هُرُّ الْعَدُوِّ﴾ هه‌ر نه‌وانن دوژمن ﴿فَاحْذَرُهُمْ﴾ که‌واته‌خو‌تیاڼ لی پاریزه ﴿فَتَنَّهُمُ اللّٰهُ﴾ خوا بیانکوژی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت) ﴿اَنّٰی يُؤْفِكُوْنَ﴾ چۆن وه‌رده‌گیرین (له‌حه‌ق) ﴿

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتینک پیان بووتریت ﴿تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ وهرن بۆ لای پیغه‌مبهری خوا تا داوای لیخوشبوونتان بۆ بکات ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ سَهْماً﴾ (سه‌رپیچی ده‌کهن) سه‌ریان با ده‌دهن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ﴾ وه‌ده‌یان بینیت پروو وهرنه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌کاتینکا که نه‌وان خویان به‌گه‌وره ده‌زائن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ نه‌وان به‌کسانه ﴿أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبوونیان بۆ بکه‌یت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبوونیان بۆ نه‌که‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ههر گیز خوالی یان خوش نابن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا پرینموونی گه‌لی له‌پری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وان نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌لین: ﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهردان ﴿حَقٌّ يَنْقُضُهَا﴾ تا بلاوه‌ی لی بکه‌ن (و نه‌م دینه‌بفه‌وتیت) ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌کاتینکا ههرچی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه‌هه‌مووی هسی خوایه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پرووه‌کان نازائن ﴿يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دوو پروه‌کان) ده‌لین سویندین نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بۆ مه‌دینه ﴿لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ بینگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیی خویان بوو) لات و بی ریزه‌کان له‌مه‌دینه ده‌رده‌کهن (مه‌به‌ست پیی برواداران بوو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ش به‌ره‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌یی ته‌نها بۆ خوا و بۆ پیغه‌مبهری خوا و باوه‌ردارانه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دوو پروو و نازائن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا تَأْخُذْكُمْ أَثْمَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالانتان بی ناگاتان نه‌کهن له‌یادی خوا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نا نه‌وانه‌ خویان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَأَنفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بیه‌خشن له‌وه‌ی بزق و روزیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ پیش نه‌وه‌ی مردن به‌خه‌به‌یه‌کینکتان بگری ﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه‌وسا بلیت: خوایه خوزگه مردنی منت دوا بخستایه ﴿إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مالم بیه‌خشایه ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بوومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ ههر گیز خوا هیچ که‌سینک دوا ناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتینک که وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا

شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْجُدُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبیحانی خواده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌وی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لانی ته‌واو بۆ ته‌وه‌﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بۆ ته‌وه‌﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ته‌وه‌به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لانه‌﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوا‌ته‌و زاته‌یه‌که‌ئی‌وه‌ی دروست کردوه‌﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ ته‌مجا هه‌ندی‌کستان بی‌باوه‌رو ﴿وَمَنْ كُفِرَ مِنْكُمْ﴾ هه‌ندی‌کی تریش‌تان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌هر شتی‌ک که‌ته‌نجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کیشاون ﴿وَالْيَهُ الْقَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ر ته‌نجامیش هه‌ر بۆلای ته‌وه‌(گه‌رانه‌وه‌) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه‌، وه‌به‌وه‌یشی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانایه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌رونده‌یه‌﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ نایا بیتان نه‌گه‌یشتووه‌هه‌والی ته‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بی‌باوه‌ر بوون له‌مه‌و پیش ﴿فَذَاقُوا نَالَ أَمْرِهُمْ﴾ بۆیه‌چه‌شتیان توله‌ی کاری خو‌بان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ ته‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ته‌و(سزایه‌) بینگومان به‌ه‌وی ته‌وه‌وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که‌پیتغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ هات به‌به‌لگی ناشکراوه‌﴿فَقَالُوا أَإِشْرَارُ يَهْدُونَنَا﴾ که‌چی ده‌یان ووت چۆن ته‌بی‌ئاده‌می یه‌که‌له‌خۆمان ری‌نموو نیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ ته‌مجا بی‌بروا بوون و پرو‌سان وه‌رگیرا ﴿وَأَسْتَفْتَى اللَّهَ﴾ وه‌خو‌اش بی‌نیازی نو‌اند (له‌باوه‌ر هیتانیان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى خَمِيدٍ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مهنده‌و شایسته‌ی ستایشه‌﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌باوه‌ران وایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَنْ يَبْعَثُوا﴾ که‌(له‌پو‌زی دوا‌یی دا) زیندوو ناکرینه‌وه‌﴿قُلْ بَلَى﴾ ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَيِّنَاتٍ بَلَى﴾ به‌لی : ته‌لی ﴿وَرَبِّيَ اشْهَدُ﴾ سو‌یند به‌په‌روه‌ردگارم بینگومان زیندوو ده‌کرینه‌وه‌﴿لَنْ نَسْتَبُودَ بَعْدَ عَمَلِنَا﴾ دل‌نیابن پاشان هه‌والتان بی‌ده‌دریت به‌وه‌ی که‌کردوونانه‌﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ته‌مه‌بۆ خوا (زور) ناسانه‌﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ رُسُلَهُ﴾ که‌هاته‌باوه‌ر به‌یتن به‌خو‌او پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالنُّورَ الَّذِي أُنْزِلَنَا﴾ به‌و پرو‌ناکی یه‌ی دامن به‌زاندووه‌(که‌قورئانه‌) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پاداش‌تان ده‌داته‌وه‌) له‌پو‌زی‌کدا که‌کو‌تان ده‌کاته‌وه‌بۆ پو‌زی‌کو‌کردنه‌وه‌﴿ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ ته‌ه‌وپو‌زه‌پو‌زی زیانباری به‌﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هرکه‌سیتی‌ک بر‌وا به‌یتیت به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا‌چاوپو‌شی ده‌کات له‌گونه‌ه‌کانی وده‌یانسرپته‌وه‌﴿وَيَدْخُلْهُ جَنَّتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه‌﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ناوی زور به‌ثریراندا ده‌پروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیتدا ده‌میتنه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی وه‌هتا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ﴾ ته‌وه‌یه‌بردنه‌وه‌و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که بن باوه‌ربوون و نیشانه و به‌لگه‌کانی ئیمه‌یان به درو‌زانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی هاوه‌لی ناگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تینیدا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿وَبَشِّرِ
 الصَّابِرِينَ﴾ وه‌سه‌ر نه‌نجامینکی زور خراپه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هیچ نارپه‌هتسی یه‌ک تووشی
 (خه‌لک) ناییت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌فهرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سینک باوه‌ر
 به‌یتیت به‌خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ خوا ری‌نموونی دلی ده‌کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا به‌هه‌موو
 شت ناگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گو‌یرایه‌لی خوا و گو‌یرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر پشتان تی‌کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا﴾ جا نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌یه
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ تنه‌ها گه‌بیاندنی روون و ناشکرای (ناینه‌که‌به‌تسی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتیکه‌که‌جگه‌له‌و هیچ به‌رستراونکی راست نی‌یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی
 با باوه‌رداران تنه‌ها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه
 ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ ظُلُمَاتٌ لَكُمْ﴾ به‌راستی هه‌ندیک له‌ژنان و منداله‌کانتان دوژمنی
 ئیوه‌ن (به‌وه‌ی ده‌یانه‌ویت ریگریتان بکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و په‌شیمانان بکه‌نه‌وه له‌ناینه‌که‌تان)
 ﴿فَاخْذَرُوهُمْ﴾ جا خو‌تانیان لی‌پاریزن (وناگاداریان بن، به‌گو‌ییان نه‌که‌ن) ﴿وَلَنْ تَعْمُوا﴾ وه‌نه‌گه‌ر
 (لییان) بیورن ﴿وَتَصِفُوا﴾ وه‌وا‌ز به‌یتن (لییان) ﴿وَتَعْفُوا﴾ وه‌(لییان) خوش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه‌وه‌ی بنگومان خواش لی‌خوش بووی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا آمَوَ لَكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فَتَنَةٌ﴾
 بنگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندالتان هو‌ی تاقی کرده‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 له‌کاتیکدا خوا پاداشتی زور گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که‌وا بوو له‌خوا بترسن
 و به‌ندایه‌تی نه‌و بکه‌ن نه‌وه‌نده‌ی که‌ده‌توانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه‌گو‌یرایه‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَأَنْفِقُوا
 خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾ وه‌مال بیه‌خشن که‌بو خو‌تان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی پاریزراو بی
 له‌چرووکی نه‌فسی خو‌ی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو‌ر‌زگار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه‌گه‌ر قه‌رز بده‌ن به‌خوا به‌قهرزیکسی چاک (واته بیبه‌خشن له‌پیتا‌و‌خوا) ﴿يُضَاعَفْهُ
 لَكُمْ﴾ چهند به‌رانبه‌ری ده‌کاته‌وه‌بو‌تان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه‌لیتان خوش ده‌بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه‌خوا سو‌پاسگوزاری له‌سه‌رخو و به‌ئارامه ﴿عَلَى الْعِيبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (نه‌و‌زاته‌په‌روه‌ردگاریکی)
 زانا و ناگاداره به‌شته‌په‌نه‌ان و ناشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی یه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (تو و نوممه‌ته‌که‌ت) ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هر کاتیک ویستان ژنه‌کانتان ته‌لاق بدنه ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ با ته‌لاقیان بدنه له‌کاتی عیده‌یاند (نه‌و کاته‌ی له‌حیز پاک بوونه‌ته‌وه‌و له‌گه‌لیان دروست نه‌بوون) ﴿وَأَحْضُوا أَلْعِدَّةَ﴾ وه عیده‌ی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بزمیرن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾ وه له‌خوا بترسن که‌په‌روهر دگارتانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ نه‌و ژنانه‌ده‌رمه‌که‌ن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ له‌ماله‌کانی خویان (تاعیده‌یان ته‌واو ده‌بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ نافر تانیس با ده‌رنه‌چن (له‌ماله‌کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گه‌ر کاریکی خرابی ناشکرا بکه‌ن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه نه‌وانه‌سنووره‌کانی خودان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ هر که‌سینک له‌سنووره‌کانی خوادهر بچیّت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه‌وه‌بینگومان سته‌می له‌خوی کردوه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو چووزانی له‌وانه‌یه‌خوا پیشی به‌یتیّت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دوی نه‌وه‌کار وبارودوخیکی تر (وژن وپیاه‌که‌بکه‌ونه‌وه‌یه‌کتر وناشتیان بیته‌وه) ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مِنْكُمْ﴾ نه‌مجا که‌گه‌یشتنه‌کاتی خویان (پاش ته‌لاقیک یان دوو ته‌لاق) ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ نه‌وسا یان بیانیه‌لنه‌وه‌به‌باشی (بیانبه‌نه‌وه‌بو لای خوتان به‌شیوه‌یه‌کی چاک) ﴿أَوْ أَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان لیان جیا بینه‌وه‌به‌باشی ﴿وَأَشْهِدُوا ذُو قُرْبَىٰ مَعَكُمْ﴾ وه دوو شاهیدی دادپه‌روهر بگرن له‌خوتان ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ که‌له‌به‌ر خوا نه‌و شاهیدی بدنه ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌وانه‌ی (باسکران په‌ندیکن) ﴿يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ﴾ که‌ناموژگاری نه‌وانه‌ی پی‌ده‌کری که‌باوه‌ریان ه‌بی ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خوا وپوژی دوابی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه‌هر که‌سی خواناس پی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوادهر ووی لی‌ده‌کاته‌وه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و پوژی ده‌دات له‌لایه‌که‌وه‌که‌به‌خه‌یالیدا نه‌هاتوه وپیری لی‌نه‌کردوه‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه‌هه‌که‌سی پشت به‌خوا بیه‌ستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ نه‌وه‌خوی به‌سه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾ به‌راستی خوا کار و فرمانی خوی به‌نه‌نجام ده‌گه‌یه‌نی ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بینگومان خوا بو‌ه‌موو شتینک نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراوی داناوه ﴿وَالَّذِي يَشِينُ مِنَ الصَّحِيفِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بی هیوا ده‌بن له‌که‌وتنه‌حه‌یزه‌وه ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له‌ژنانتان ﴿إِنْ أَنْتُمْ قَعِدْتُمْ عَنْ ثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ﴾ نه‌گه‌ر (ده‌بارهی زانینی عیده‌یان) دوو دل بوون نه‌وا عیده‌یان سی مانگه ﴿وَالَّذِي لَكُمْ يَحْضُنُّ﴾ وه (ه‌روا) نه‌وانه‌ش که‌(له‌به‌ر مندالی) هیشتا حه‌یزیان پیندا نه‌هاتوه (عیده‌یان ه‌ر سی مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ وه ژنانی سک پر (دوو گیان) ﴿أَجَلُهُمْ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ عیده‌یان نه‌و کاته‌یه‌که‌سکه‌کیان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ه‌ر که‌سینک له‌خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بو‌ناسان ده‌کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باسکرا) فرمانی خواجه ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾ که‌بوی ناردونه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه ه‌ر که‌سینک خواناس و له‌خواترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا‌هه‌کانی بو‌دائه‌پوشی و نه‌یانسرپته‌وه ﴿وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه

﴿أَسْكُوْهُنَّ﴾ (زنانی ته لاق دراو) دابنن و نیشته جییان بکن ﴿مِنْ حَيْثُ سَكَّرُ﴾ لهو شوینته‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیشته جی ده‌سن ﴿مِنْ وَدَيْكَ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَصْأَرْوْهُنَّ﴾ وه زیانیان پی مه‌گه‌بنن ﴿لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی هه‌لچنن ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَلَّ﴾ وه ته‌گه‌ر دوو‌گیان بوون ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ ته‌وه‌ه‌ر جیان بکیشن ﴿حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌بان دانه‌نین ﴿وَإِنْ أَضَعْنَ لَكُمْ﴾ ته‌وسا ته‌گه‌ر شیریان دا به‌منداله‌که‌تان ﴿فَقَاتُوْهُنَّ أَجُوْرَهُنَّ﴾ ته‌وا‌تیوه‌ش کروی‌یان به‌ده‌نی ﴿وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ﴾ وه‌له‌ناو‌خوتاندا‌پاویژ‌بکن به‌چاکی (ده‌رباره‌ی منداله‌که) ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرُوْا﴾ وه‌ته‌گه‌ر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُ الْاُخْرٰی﴾ ته‌وه‌با‌نافره‌تیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيُتَفَقَّ دُوسَعَةً مِّنْ سَعٰیَةٍ﴾ باده‌وله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه‌بدات ﴿وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه‌ه‌هر که‌سینک کم‌ده‌ست وه‌ه‌زار بوو ﴿فَلْيُفَقِّ مِمَّا آتٰهُ اللّٰهُ﴾ با به‌پی‌ی ته‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه‌بدات ﴿لَا يَكْلِفُ اللّٰهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿اِلَّا اَمَّاۗءًا اَنْهٰمُ﴾ مه‌گه‌ر به‌پی‌ی ته‌وه‌ نه‌بیت که‌پینی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عَشْرٍ اٰیٰتًا﴾ بینگومان خوا داوی ته‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَانَ مِّنْ قَرْنٍۭ عَشْرٍۭ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشین کان سه‌ره‌پنچی‌یان کرد ﴿عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی‌په‌رو‌ردگار و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبٰهَا﴾ نیمه‌ش پر‌سینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿جَسَآءًا شَدِيْدًا﴾ به‌پر‌سینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت ﴿وَعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا لَّکَرًا﴾ وه‌سزیمان دان به‌سزایه‌کی دزوار ﴿فَقَاثَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا﴾ نیر‌ثاکامی کرده‌وه‌ی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ اَمْرٌۭ خٰسِرًا﴾ وه‌سه‌ره‌نه‌نجامی‌کاریان بوو به‌زیانباری و خه‌سار و مه‌ندی ﴿اَعٰذَ اللّٰهُ لَهْمُ عَذَابٍۭ شَدِيْدًا﴾ خواناماده‌ی کردووه‌بویان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَاَتَوْا اللّٰهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَاۤاُولِی الْاَلْبٰبِ﴾ ته‌ی ته‌وه‌که‌سانه‌ی خاوه‌ن‌ژی‌ری و بیر و هوشن ﴿اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بینگومان خوا قورئانی بو‌دابه‌زاندون ﴿رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِ﴾ (هه‌روه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مبه‌رنک که‌ده‌خوینیتته‌وه‌بوتان ﴿ءَاٰیٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ﴾ ثایه‌ته‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ تاده‌ره‌به‌ییت ته‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَلِيْمَلُوْا الصَّٰلِحِيْنَ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿مِّنَ الظَّالِمِيْنَ اِلَى التَّوْرِ﴾ له‌تاریکستانی (پی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ﴾ وه‌ه‌هر که‌سینک باوه‌ره‌به‌ییت به‌خوا‌ی گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صٰلِحًا﴾ وه‌کار و کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍۭ﴾ ته‌وه‌خوا‌ی گه‌وره ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَنْجَرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ﴾ که‌به‌ژی‌ر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ناوی زور ده‌روا ﴿حٰلِلِيْنَ فِيْهَا اَنْهٰرٌ﴾ تباده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا﴾ بینگومان خوا (له‌وی) پ‌و‌زی‌ی چاکی بو‌ثاماده‌کردووه ﴿اَللّٰهُ الَّذِيْ﴾ خوا زاتیکه ﴿حَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ﴾ که‌حه‌وت‌ناسمانی دروست کردووه ﴿وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه‌به‌وینته‌ی ته‌وان زه‌ویشی دروست کردووه ﴿يَنْزِلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی‌خوا له‌نیوانیاندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ﴾ تا چاک بزائن که‌خوا ﴿عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ به‌سه‌ره‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَآتَ اللّٰهُ﴾ وه بینگومان خوا ﴿قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیک‌ی داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بوونه‌وه‌ره) ﴿۱﴾

سوره‌ی ﴿التَّحْرِيمُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

پنجه‌مبهری خودا (ﷻ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کزوبه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌ردارانش به‌مه‌ی زانی، پنجه‌مبهریش (ﷻ) به‌حفصه‌ی فهرموو: ئه‌وه ماریه‌م له‌خۆم حه‌رام کرد به‌و مهرجه‌ی ئه‌م نه‌هتیه‌ی لای که‌س نه‌در کتیت، حه‌فصه‌ش رۆشت لای عایشه‌ نه‌هتیه‌ی که‌ی در کاند، به‌م هۆیه‌وه ئه‌م سوره‌ته هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی پنجه‌مبهر (ﷻ) ﴿لَمْ تَحْرُمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتیک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌ خوا بۆی حه‌ لال کردویت (مه‌به‌ست بئی خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿تَبَتَّيْ مَرْصَاتٍ أَزْوَاجَ﴾ تو پرهماه‌ندی ژنه‌ کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ عَفْوَ رَحِيمٌ﴾ له‌ کاتیکدا خوا لێخۆشبووی میهربانه ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ بینگومان خوا دایناوه بۆتان ﴿حِجَابَ آمَنِكُمْ﴾ هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌ کانتان ﴿وَاللَّهُ مُؤَلِّمُ﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ ئه‌و زانای کاردروسته ﴿وَإِذَا سَأَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتیک که‌ پنجه‌مبهر (ﷻ) به‌نه‌هتیی ﴿إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌ کانی قسه‌یه‌کی در کاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئه‌مجا که‌ ئه‌و (ژنه‌) قسه‌کی کرد (بۆ هه‌وینکه‌ی) ﴿وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پنجه‌مبهری (ﷻ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پنجه‌مبهر (ﷻ) هه‌ندیك (له‌ قسه‌کان) ی باسکرد و بئ ده‌نگ بوو له ﴿بَعْضِ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئه‌مجا که‌ بئی ی ووت (ژنه‌ که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أُنْبِئَكَ هَذَا﴾ کئی ئه‌مه‌ی بئی گه‌باندی ﴿قَالَ تَبَايَأُ الْعَالَمُ الْخَبِيرُ﴾ فهرمووی خوای زانای ناگادار بئی ی گه‌باندم ﴿إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ﴾ (ئه‌ی حه‌فصه‌ و عایشه‌) ئه‌گه‌ر هه‌ردوو کتان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆ لای خودا (جی ی خۆیه‌تی) ﴿فَقَدْ صَعَّتْ قُلُوبُكُمْ﴾ چونکه‌ به‌راستی دلشان لایدا (له‌ حه‌ق و راستی) ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر به‌شتی یه‌ کتر بگرن له‌دژی پنجه‌مبهر (ﷻ) (سه‌ر که‌وتوو نابن) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ﴾ چونکه‌ بینگومان پشگیری ئه‌وه‌ خواو ﴿وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌ کانش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دوا ی ئه‌وان فریشته‌ کانش پشتیوانی ئه‌وان ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ يُلَاقَهُمْ﴾ دلباس ئه‌گه‌ر ئیوه ته‌لاق بدات په‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْ﴾ له‌بری ئیوه ژنانیکی باشته‌ له‌ ئیویه ده‌داتی ﴿مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ﴾ موسلمانانی، به‌روادارانی ﴿فَلَبَسَتْ ثِيَابًا﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عِيْدَاتٍ سَتَحَبَّطٍ﴾ خوا به‌رستانی، پۆزوو گران ﴿ثِيَابًا وَأُنْكَارًا﴾ له‌ بیوه‌ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هیتاوه ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان بیاریزن له‌ ناگریك ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که‌ سووته‌مه‌نی یه‌ که‌ی ناده‌می و به‌رده‌ ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ﴾ سه‌ره‌رشتی ئه‌و (ناگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زیر و توندو تیزی وان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌ ناهه‌رمانی خوا نا که‌ن له‌وه‌ی که‌ فهرمانیان بئی ئه‌دات ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌ج فهرمانیکیان بئی بدری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ بئ باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئه‌مرو (که‌ پۆزی دوا به‌) عوزر و بیانو و مه‌هتته‌وه ﴿إِنَّمَا تُخْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه‌ بینگومان پادا هت ده‌درینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۷﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوهرتان هیتاوه ﴿تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره
 ﴿تُؤْتِيَهُ نَفْصُوحًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئیجگاری (و‌پاست و‌دروست، که‌جاریکی تر نه‌گه‌رینه‌وه سه‌ر
 نه‌و گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تا په‌روه‌رد گارتان له‌ گونا‌هه‌ کانتان خوش بیی
 ﴿وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ﴾ وه‌ بشان خاته‌ ناو باخاتیکه‌ وه‌ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌ ده‌روا به‌ژیر یاندا
 جو‌گه‌ ناوی زور ﴿يَوْمَ لَا يُجْزَىٰ اللَّهُ النَّفْسَ الَّتِي آمَنُوا مَعَهُ﴾ له‌ په‌رژیکدا که‌ خوای گه‌وره، پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ و‌که‌سانی که‌ باوهریان هیتاوه له‌ گه‌لیدا سه‌ر شو‌ریان ناکات ﴿وَأُولَٰئِكَ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ پرووناکی
 (ئیمان) یان ده‌روات له‌ پیشیان‌وه‌وه ﴿وَبِأَيِّمَانِهِمْ﴾ له‌ لای راستیان‌وه‌وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْمَنَّا لَأُؤْتِنَاكَ﴾
 ده‌لین نه‌ی په‌روه‌رد گارمان پرووناکی به‌که‌مان بۆ زیادو ته‌واوبکه‌ ﴿وَأَغْفِرَ لَنَا﴾ وه‌لیمان خوش به‌
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌پاستی هر توتیت به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌سه‌لاتداری ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه‌ له‌ گه‌ل بی باوهران و‌دوو پروواندا
 ﴿وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و‌تیزبه‌ له‌ گه‌لیاندا ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِجَنَّةٍ﴾ وه‌جینیان دوزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 که‌ سه‌ر نه‌نجامیکی زور خرابه ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ﴾ خوا بۆ بی
 باوهران ژنی نوح و‌ژنی لوطی به‌نمونه‌ هیتاوه‌وه ﴿كَاتِلَاخَتَ عَبْدِتٍ﴾ که‌ له‌ ژیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌ به‌نده‌ چاکه‌ کانی ئیمه ﴿فَخَاتَاَهُمَا﴾ نه‌مجا خیانه‌تیا له‌ گه‌لکردن
 (مه‌به‌ست پنی بی باوهر بوون پییان) ﴿فَلَزَّيْنَاهُ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ که‌چی (میزده‌ کانیان) نه‌بیانتوانی
 شتیک له‌ سزای خویان لی دوور یخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌ پییان و‌وترا که‌ به‌ر‌ونه‌ ناو ناگره‌وه
 ﴿مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ له‌ گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ ده‌ر‌ونه‌ ناویده‌وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (ه‌روا) خوانمونه‌یه‌کی
 تری هیتاوه‌وه ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که‌ پروایان هیتاوه ﴿أَمْرَاتُ فِرْعَوْنَ﴾ (به‌) ژنی فیرعه‌ون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَه‌ووتی﴾ ﴿رَبِّ ابْنِ لِي﴾ په‌روه‌رد گارم بۆم دروست بکه‌ ﴿عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾
 لای خوت مالیک له‌ به‌ه‌شتدا ﴿وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌ پزگارم بکه‌ له‌ فیرعه‌ون و‌کرده‌وه‌ کانی
 ﴿وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ پزگارم بکه‌ له‌ گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ﴾ وه‌ (به‌)
 مه‌ریه‌می کچی عیمران (نمونه‌ ده‌هیتیته‌وه) ﴿الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ نه‌وه‌ی که‌ داوینشی خوی پاک
 راگرت ﴿فَفَخَّنَا فِيهِ﴾ نه‌وسا ئیمه‌ فوومان پیاکرد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له‌ په‌ر‌وحتیک که‌ خومان دروستمان
 کردووه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ وه‌ باوهری هیتا بوو به‌ ووته‌ کانی په‌روه‌رد گاری خوی
 و‌کتیبه‌ کانی ﴿وَوَكَّانَتْ مِنَ الْقَدِيرِينَ﴾ وه‌ له‌ پیزی گو‌یرایه‌ل و‌فه‌رمانبه‌رداراندا بوو ﴿۝۵۱﴾

سوره‌تی ﴿الملک﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ گه‌وره و پیروزه‌ته و زاته‌ی که‌هرچی ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌یه به‌ده‌ست ته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ته‌وه ده‌سه‌لات‌داره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ته‌وه
 زاته‌ی که‌مردن و ژیا‌نی داهیتاوه و دروست‌کردوه ﴿يَبْلُوكَ﴾ تا‌ناقی‌تان بکاته‌وه ﴿أَلَمْ أَحْسَنْ عَمَلًا﴾
 که‌کرده‌وه‌ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ وه‌ه‌ر ته‌وه بالا‌ده‌ست و لی‌خوش‌بوو ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ته‌وه زاته‌ی که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردوه یه‌ک له‌سه‌ریه‌ک ﴿مَاتَرَى﴾
 تو‌نابینیت (ته‌ی ته‌ماشا‌که‌ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحَنِ﴾ له‌دروست کراوه‌کانی خوای میهره‌باندا ﴿مِنْ تَقْوَى﴾ هیچ
 نارینکی یه‌ک ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو‌بگیره و ورد‌به‌روه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هیچ ناته‌واویه‌ک
 ده‌بینیت ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دو‌باره چاو‌بگیره ﴿كَرَّتَيْنِ﴾ یه‌ک له‌دوای یه‌ک ﴿يَقْلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِفًا﴾
 چاووت به‌ری‌سوایی و نا‌ومیدی ده‌گه‌ری‌ته‌وه بۆ‌لای خوت ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ وه‌ته‌وه (چاو‌ه‌ت) ماندوه
 و تاقه‌تی چووه ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصُبْحٍ﴾ سو‌یندینت بینگومان ناسمانی دونیامان رازاندوه‌ته‌وه
 به‌چرای زور (ی‌ته‌ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ وه‌گیراومانن به‌ره‌جمی شه‌یتانه‌کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه بۆ‌ته‌وان (له‌قیامه‌تدا) سزای نا‌گری هه‌لگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌بۆ‌ته‌وانه‌ی که‌بی‌بروان به‌په‌روه‌ر گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ يُقَسَّ الْمَصِيرُ﴾ سزای دۆزه‌خ
 ناماده‌یه، که‌مه‌نزل‌گایه‌کی زور خراپه ﴿إِذَا الْفُؤَادُ مِنْ رَجْدَةٍ﴾ کاتینک که‌فری‌درانه‌ناوی به‌وه
 ﴿سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا﴾ له‌وه دۆزه‌خ‌ه‌وه لو‌وره‌و نر که‌یه‌ک ده‌بیستن ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾ وه‌ته‌وه ته‌کولنی و جوش
 ده‌خوات ﴿كَذَٰلِكَ نَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه (دۆزه‌خ) له‌رقانا‌پاره‌پاره‌بی‌ی ﴿كَلَّمَآ أَلْفَىٰ فِيهَا فَوْجٌ﴾ هه‌ر
 کاتی ده‌سته‌یه‌ک فری‌بدرینه‌ناویه‌وه ﴿سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهُمْ﴾ ده‌ر‌گاوانه‌کانی دۆزه‌خ په‌رسیاریان لی‌ده‌که‌ن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ئایا پی‌غه‌مبه‌ری‌کی تر‌سینه‌رتان بۆ‌ته‌هاتوه (له‌دونیا‌دا) ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾ ده‌لین
 به‌لی‌بۆ‌مان هاتوه ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا﴾ به‌لام به‌درومان ده‌زانی، و ده‌مان ووت (بی‌ی) ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچی نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِنْ أَشْرَأَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه به‌س له‌گو‌م‌رایه‌کی گه‌وره‌دان ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه‌ده‌لین ته‌گه‌ر قسه‌ی (پی‌غه‌مبه‌ران) مان بی‌ستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تی‌بگه‌شتینایه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ته‌م‌رۆ‌له‌هاوه‌لانی دۆزه‌خ نه‌ده‌بووین ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ﴾ ته‌وسا‌ئیر به‌نا‌جاری
 دان به‌گونا‌هه‌کانیا‌ندا ده‌نین ﴿فَسُحِقَ الْأَصْحَابُ السَّعِيرِ﴾ که‌وا‌بوو دو‌وری له‌میهره‌بانی خوا بۆ‌هاوه‌لانی
 دۆزه‌خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بینگومان ته‌وانه‌ی له‌په‌نهایدا له‌خوای خویان ده‌تر‌سن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی‌خوش‌بوون و پا‌دا‌شتی گه‌وره‌یان بۆ‌هه‌یه

﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾ ثبوت قسه به په نهانی بکن یان به ناشکرا (بؤ خوا به کسانه چونکه) ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ نهو (خوای گه‌وره) ناگاداره به خودی (نهیتی) دلان ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ نایا نهو خوا بهی که مه‌ردوومی دروست کردوه ناگای له نهیتیان نیسه ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ له کاتیکدا که نهو ووردبین و ناگاداره ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾ خوائه و زاته به که زهوی بؤ رام کردوون ﴿فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾ دهی بگه‌رین به هم‌موو گوشه‌و که ناریکیدا ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ وه له پوزی خوا بخون ﴿وَالْيَهُ النُّشُورُ﴾ وه هر بؤلای نه‌وه گه‌رانه‌وه ﴿أَمْ أَمْسُرَ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیاں لهو خوا بهی که له ناسمانه ﴿أَنْ يَخْفَى بِكُمْ الْأَرْضُ﴾ که بتانباته خواره‌وه به ناخی زهوی دا ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ له کاتیکدا که زهوی (وه‌ک‌ده‌ریا) گیتز بخوات و (بیته له‌رزین)؟ ﴿أَمْ أَمْسُرَ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیاں لهو خوا بهی که له ناسمانه ﴿أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ که بای توندتان بنیرته سهر به وورده زیخه‌وه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ نهو ده‌مه تی ده‌گن که هه‌ره‌شه‌ی نیمه‌چونه؟ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سوتند به‌خوا به‌راستی نهو (گه‌لانه‌ی) که له پیش نه‌ماندا بوون (پتغه‌مبه‌رانی نیمه‌یان) به دروزن دانا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ جا چون بوو به‌گژدا چوونه‌وه‌ی نیمه (له‌وان) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّيْرِ فَوَقَّهُمْ﴾ نایا سه‌یری بالنده‌کان ناکه‌ن به ژوور سه‌ریانه‌وه ﴿صَفَّيْنِ وَبَقِصْنِ﴾ به بال کراره‌ویی و هیتانه‌وه‌یه‌ک ﴿مَا يَمْسِكُنَّ إِلَّا الزَّحْمَنُ﴾ رای نه‌گرتوون (به‌و ناسمانه‌وه) خوانه‌بی ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ که نهو به هم‌موو شستیک بینایه ﴿أَمْ نَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ﴾ نایا نه‌وه کی به نهو که‌سه‌ی که له شکری ثبوتیه ﴿يَضْرِبُكُمْ مِنْ دُونَ الرَّحْمَنِ﴾ یارمه‌تیاں ده‌دات له جیاتی خوای میهره‌بان؟! ﴿إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ بی پروایان هه‌ر له فریو خواردنان ﴿أَمْ نَ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُكُمْ﴾ نایا نه‌وه کی به نهو که‌سه‌ی که پوزیتان ده‌دات ﴿إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا پوزی خویشان لی بگریته‌وه؟ ﴿بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ به‌لکو (به‌ناره‌زوو) درتزه‌یان دا به‌سه‌ر که‌شی و دوور که‌وتنه‌وه (له‌پی‌ی‌راست) ﴿أَمْ نَ يَمْشِي مِجْبَاعًا وَجْهَهُ أَهْدَى﴾ نایا نهو که‌سه‌ی پروا و به‌ده‌ما بکه‌وی‌باشتر پی‌ده‌رده‌کات؟ ﴿أَمْ نَ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یان به‌کینک که قنج و قیت پروا به‌سه‌ر پینگایه‌کی راست و په‌واندا؟ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: هه‌ر خوا به که درووستی کردوون و به‌دیهیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه گوی و چاوو دلی پی‌داوون ﴿فَلْيَلَا مَا تَشْكُرُونَ﴾ زور به‌ده‌گمن سوپاسی (نهم به‌هرانه) ده‌که‌ن ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بلی: هه‌ر خوا به که ثبوتیه بلاو کردوه‌ته‌وه له زه‌ویدا ﴿وَالْيَهُ تُخْشَرُونَ﴾ وه‌هه‌ر لای خواش کوده‌کرینه‌وه (له‌پوزی دوا پیدا) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ (بی‌پروا کان به‌گالته‌وه) ده‌لین: نهم به‌لینه (به‌هاتنی پوزی دواپی) که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: زانینی نه‌و پوزه‌هه‌ر لای خوا به ﴿وَلِنَمَّا أَنَا لَكُمُ مُبِيرٌ﴾ وه‌من ته‌نھا ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی پروایان نهو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیک خویانه‌وه ﴿سَبَّحْتَ وَجْهَ الَّذِي نَكَّرُوا﴾ نال ده‌بی پروو خساری نه‌وانه‌ی که‌بی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ﴾ وه (پی‌یان) ده‌ووتری: نه‌مه‌یه نهو (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾ نه‌گه‌ر خوا من و نهو (موسولمانانه) ی که له گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحْمَةً﴾ یا میهره‌بانیمان له گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُخِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی په‌نای بی پروایان ده‌دات له سزای سه‌خت ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ﴾ بلی: هه‌ر نه‌وه خوی به‌خشنده که پروامان پی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ وه هه‌ر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسْتَغاثُوا مِنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ جا له مه‌ولا ده‌زانن که کی له گو‌م‌رای یه‌کی ناشکرا دایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه‌گه‌ر ئاو (ی خواردنه‌وه) تان پروچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی (بیجگه له خوا) ئاوی زولالتان بو ده‌هیتی

سوره‌ی ﴿القلم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ت﴾ به (نوون) ده‌خوینرته‌وه، خوا به‌مانا که‌ی زاناتره بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سویند به‌پینوس و به‌و دپ‌رانه‌ی ده‌ینوسن ﴿مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ فِي عِصْيَانٍ﴾ تو له سایه‌یی به‌خششی خواوه شیت نیت ﴿وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَعْنُونٍ﴾ وه بیگومان پاداشتی نه‌برانه‌وه هه‌یه بو تو ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌راستی تو له سه‌ر به‌وشت و خویه‌کی ئیجگار به‌رزو گه‌وره‌یت ﴿فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ﴾ جا به‌م زووانه توش و نه‌وانیش ده‌بینن ﴿يَأْتِيكُمُ الْغَفُورُ﴾ که کامتان شیتن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بیگومان به‌روه‌ردگاری تو له هه‌موو که‌س زاناتره به‌و که‌سه‌ی که پی‌ی راستی خوی وون کردی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه نه‌و زاناتره به‌و که‌سانه‌ی که پی‌ی راستیان گرتبسی ﴿فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ گو‌ن‌رایه‌لی نه‌وانه مه‌به که قسه‌کانت به‌درو ده‌زانن ﴿وَذُوا الْأَوْدَانِ﴾ هه‌زیان ده‌کرد که تو نه‌رمی نشان به‌ده‌یت ﴿فَيَذَرُوهُنَّ﴾ نه‌وسا نه‌وانیش نه‌رمی (به‌رانه‌رت) ده‌نوینن ﴿وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گو‌ن‌رایه‌لی مه‌که بو هیچ سویند خو‌رنکی ﴿مُهَيِّينَ﴾ په‌ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿هَمَّازٍ مَشَّاءٍ مَبِيتٍ﴾ پیتک گری هاتوو‌چو که‌ر بو قسه هیتان و بردن ﴿مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ﴾ زور بنگری که‌ر له چاکه ﴿مُعْتَدٍ أُولِئِكَ هُمُ الْغَافِقُونَ﴾ سته‌مکاری گونا‌ه‌کار ﴿عَلَّيْكَ عَذَابُكَ ذَنْبِهِ﴾ دل په‌قی که‌لله شه‌ق دوی نه‌وه‌ش زول ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که خاوه‌نی دارایی و کو‌ری زوره (هه‌موو نه‌م سیفه‌تانه وه‌ک زانایان ده‌لین مه‌به‌ست پی‌ی وه‌لبیدی کو‌ری موغه‌یره‌یه) ﴿إِذَا نُنَادِيٰ عَلَيْهِمْ إِتْنَا قَالُ﴾ که نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینرته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ (نه‌مانه) نه‌فسانه‌ی پشینانن ﴿سَسِئَةُ عَنِ الْغَاطُومِ﴾ به‌م زووانه سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین

﴿إِنَّا نَوْتُهُ﴾ ۱. یتیمه تاقیمان کردنه‌وه ﴿كَمَا بَوَّأْنَا أَهْلَ الْجَنَّةِ﴾ ۲. هه‌روهك له‌مه‌ویش خاوه‌نانی ئه‌و باخه‌مان تاقی کرده‌وه
 ﴿إِذَا قَسَمُوا﴾ ۳. كه (له‌شه‌ودا) سویتندیان خوارد ﴿لَئِنْ كُنَّا لَهُمْ مُقْسِيْنَ﴾ ۴. كه له‌ده‌می به‌ره‌به‌یاندا (به‌روبوومه‌كه‌ی) برنن
 (تا‌هه‌زاران نه‌زانن) ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ ۵. هپچی (بۆ هه‌زاران) لی‌ده‌نه‌كه‌ن ﴿فَطَافَ عَلَيْهِمُ طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ۶. ئه‌مجا
 به‌لایه‌ك له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ سوپرایه‌وه به‌سه‌ر باخه‌كه‌دا ﴿وَهُمْ نَاقِمُونَ﴾ ۷. له‌كاتیكه‌دا كه‌ ئه‌وان خه‌وتبوون
 ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيرِ﴾ ۸. ئه‌وسا وه‌ك باخینکی پرناوی لی‌هات ﴿فَتَنَادَوْا مُصْرِيْنَ﴾ ۹. له‌شه‌به‌قدا (براكان) بانگی
 په‌كتری یان كرد ﴿أَن لَّعَدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ﴾ ۱۰. (ووتیان): كه‌ هه‌ستن بچن بۆ سه‌ر باخه‌كه‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُصْرِيْنَ﴾ ۱۱.
 ته‌گه‌ر ته‌نانه‌وی بی‌رنن ﴿فَأَنظَرُوا﴾ ۱۲. ئه‌مجا كه‌وتنه‌ ری ﴿وَهُمْ يَخَفَتُونَ﴾ ۱۳. وه‌ ئه‌وان به‌چرپه‌ به‌په‌كتریان
 نه‌ووت ﴿أَن لَّيْسَ لَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ عِشْرٌ﴾ ۱۴. ئه‌مه‌رۆ هپچ هه‌زارینك نه‌یه‌ت به‌سه‌رتاندا له‌ناو باخه‌كه‌دا ﴿وَعَدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ﴾ ۱۵. ده‌مه‌و به‌یان پوشتن لایان وابوو كه‌ ده‌توانن بی‌به‌شیان بكه‌ن ﴿فَلَمَّا زَاوَاهَا قَالُوا﴾ ۱۶. كه
 باخه‌كه‌یان دیی (به‌سوناوی) ووتیان ﴿إِنَّا لَنَاقِمُونَ﴾ ۱۷. یتیمه‌ پینگامان وون کردووه (ئمه‌ باخه‌كه‌ی یتیمه
 نی‌یه) ﴿بَلْ لَّحْنٌ مَّخْرُومٌ﴾ ۱۸. نه‌ه‌ به‌لكو به‌ش برآو كراوینن ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ ۱۹. برآناوه‌نجی په‌كه‌یان
 (له‌ژیریدا) ووتی ﴿الزَّاقِلْ لَكُمْ﴾ ۲۰. مه‌گه‌ر پینم نه‌ووتن؟ ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ ۲۱. بۆچی یادو سوپاسی خوا ناكه‌ن ﴿وَقَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ﴾ ۲۲. هه‌موو ووتیان: پاك وینگه‌ردی بۆ په‌روه‌ردگارمانه (سته‌م له‌كه‌س ناكات) بینگومان
 یتیمه‌ خۆمان ﴿قَالِيْنَ﴾ ۲۳. سته‌م كارین ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ ۲۴. ئه‌مجا پرویان كرده‌ په‌كتری ﴿يَتْلُوْنَ﴾ ۲۵.
 به‌سه‌رزه‌نشست كردن ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا إِنَّا كَانُوا لَطُغِيْنَ﴾ ۲۶. ووتیان: وای بۆ خۆمان به‌پراستی له‌خوا یاخی بووین ﴿وَعَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرَ مِمَّا كُنَّا﴾ ۲۷. ئومیده‌وارین كه‌ خواله‌ جیانی ئه‌و باخه‌ باشتهمان بداتی ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾ ۲۸.
 به‌پراستی یتیمه‌ هیوامان هه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاری خۆمانه ﴿كَذٰلِكَ الْعَذَابُ﴾ ۲۹. ئاوايه‌ سزا (ی خواله‌ جیهاندا) ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ أَكْبَرُ﴾ ۳۰. وه‌ سزای پۆزی دواپی گه‌لی گه‌وره‌تره ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ۳۱. خۆزگه‌ بیانزانیایه ﴿إِنَّا
 لَنَشْفِقُ﴾ ۳۲. بینگومان بۆ له‌خواترسان هه‌یه ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ ۳۳. لای په‌روه‌ردگاریان باخاتی پر له‌ناز
 و نیعمه‌ت ﴿فَلَنَجْعَلَ الْمُسْلِمِينَ الْآخِرِينَ﴾ ۳۴. چۆن یتیمه‌ موسولمان و به‌دكاران وه‌ك لی‌ده‌كه‌ین؟ ﴿وَلَنَجْعَلَ لِكُلِّ فِتْنَةٍ مَّكَرًا﴾ ۳۵. نه‌وه‌ چیتانه‌ چۆن بریارینك ده‌ده‌ن ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ ۳۶. نه‌خیر ئایا كتیبنکی
 (ناسمانی) تان هه‌یه‌ ته‌مه‌ی تیدا ده‌خویننه‌وه ﴿إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا تَعْلَمُونَ﴾ ۳۷. وه‌ له‌و كتیبه‌دا ریتان بی‌دراوه‌ چیتان
 بویت ته‌وه‌ هه‌لبێزێن بۆ خۆتان؟ ﴿أَمْ لَكُمْ أَعْيُنٌ عَابِلَةٌ﴾ ۳۸. یان په‌یمانی به‌هیزتان هه‌یه‌ له‌گه‌لمان ﴿إِلَى يَوْمِ
 الْفَيْصَةِ﴾ ۳۹. تا پۆزی دواپی ﴿إِن لَّكُمْ لَمَّا تَعْلَمُونَ﴾ ۴۰. كه‌ هه‌رچی ئیوه‌ بریار بده‌ن بتاندریتی ﴿سَأْتُهُمْ﴾ ۴۱. په‌رسه‌ لییان
 (بزانه) ﴿أَتُنْمِئُوهُمْ بِذٰلِكَ زَيْعًا﴾ ۴۲. كامیان زامنی ته‌م كاره‌ن ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ۴۳. ناخۆ هاوپیریان هه‌یه‌ (له‌م قسه‌یه‌دا)
 ﴿فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ﴾ ۴۴. ده‌با هاوپی‌ره‌ كانیان به‌یتن ﴿إِنْ كَانُوا صٰدِقِيْنَ﴾ ۴۵. ته‌گه‌ر پراست ده‌كه‌ن ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ ۴۶.
 له‌پۆزینكه‌دا (كه‌ قیامه‌ت و نا‌په‌حه‌تیه‌ كانیه‌تی) خوای گه‌وره‌ لا‌قی په‌رۆزی ده‌رده‌خات (وه‌ك له‌فه‌رمووده‌ی
 نیمامی بوخاری و موسلیمدا هاتووه‌، باوه‌رمان پیه‌تی به‌بی هپچ لی‌چواندن و لینگدانه‌وه‌یه‌ك، وه‌ یتیمه‌ش
 چۆنیتیه‌كه‌ی نازانین) ﴿وَيُنَادُونَ إِلَى السُّجُودِ﴾ ۴۷. وه‌ (به‌ته‌وسه‌وه‌) بانگ ده‌كرین بۆ سوژده‌ بردن (بۆ خوای
 گه‌وره‌) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ۴۸. (كه‌چی) ناتوانن (سوژده‌ بیه‌ن) ﴿

﴿خَشِيعَةً أَنْصَرُّهُمْ﴾ چاویان شوږو ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ پړسواپی دایان ده‌گری ﴿وَفَذَكَوَالَّذِينَ هُمْ إِلَى﴾
 به‌راستی جاران که بانگ ده‌کران بو ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكَ﴾ سوژدهو (نه‌یان ده‌برد) که ساغیش
 بوون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّبْ يَهْدِ الْغَدِيثُ﴾ وازم لی بهینه بو نه‌وانه‌ی که هم قورئانه به‌درو ده‌زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌ره به‌ره کیشیان ده‌که‌م به‌ره‌نگینک که پی نه‌زانن ﴿وَأَنقَلِبْ لَهُمْ﴾
 وه مؤل‌تبان ده‌دهم ﴿إِنْ كَذِبَ مَتْنُ﴾ به‌راستی پیلانی من تو‌که‌م و به‌هیزه (له به‌رانبه‌ر پیلانی نه‌واندا)
 ﴿أَنزَلْنَاهُمْ أَجْرًا﴾ ناخو تو له بی پروایان داوای کری (ی کوششی پیغه‌مبه‌ریتی) یان لی ده‌که‌یت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ فَتَقُولُونَ﴾ نه‌وانیش له بزاردنی قهرزداری گران بارن ﴿أَنزَعْنَاهُمُ الْقَيْبُ﴾ یا پروپه‌په‌ی
 غه‌بیان له لایه ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ وه نه‌وان له‌به‌ری ده‌نوسنه‌وه ﴿وَأَنصَرِّحْ لَهُمْ خَيْرَ الْفَيْبِ﴾ (هی مو‌حه‌مه‌د
 ﴿وَأَنصَرِّحْ لَهُمْ خَيْرَ الْفَيْبِ﴾ دان به‌خو‌تا بگره و چاوه‌روانی فره‌مانی په‌روه‌رد‌گارت بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْبِ﴾ وه‌ک
 هاوپی ی نه‌ه‌نگه‌که‌مه‌به (که یونس پیغه‌مبه‌ره‌ علیه‌السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد، نه‌و تو‌وپه‌بوو (له بی پروایی گه‌له‌که‌ی) ﴿لَوْلَا أَن تَدَارِكُهُ نَفْسٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 نه‌گره‌میه‌ره‌بانیه‌ک له لایه‌ن په‌روه‌رد‌گاریه‌وه‌ فریای نه‌که‌وتایه ﴿لَنُيَذِّبَنَّ بِالْعُزَّةِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ فری ده‌درایه
 ده‌شتیکی پرو‌ته‌ن وه نه‌و به‌دناو ده‌بوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ نه‌مجا په‌روه‌رد‌گاری ه‌لی بزارده‌وه
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه کردی (به‌یه‌کینک) له چاکه‌کاران ﴿وَإِنْ يَكَاذِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی
 نزیک بوو بی پرواکان ﴿لَنُرَاقِبَنَّكَ يَا أَنْصَرِّحْ﴾ ه‌لت خلیس‌کیتن به‌چاو (ی پس) یان ﴿لَنَأْسَمِعَنَّ الذِّكْرَ﴾
 له کاتیکدا که قورئان ده‌بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وه ده‌یان ووت: به‌راستی هم (پیغه‌مبه‌ره) شیته
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له کاتیکدا که هم قورئانه ه‌ر ناموز‌گاری یه بو ه‌موو جیهانیان ﴿

سوره‌ی (الحاقة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوای خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ هاتنی ږوژی دواپی (ه‌ق وړاسته) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت نه‌و ږوژه (ه‌ق وړاسته)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ تو چووزانیت نه‌و ږوژه چی یه ﴿كَذَّبَتْ ثُودُودًا بِالْقَارِعَةِ﴾ گه‌لی سه‌موود
 وعاد نه‌و ږوژه‌یان به‌درو زانی (که دل‌ه‌کان داده‌خورپیتنی) ﴿فَأَمَّا ثُودُودُ فَأَعْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ نه‌مجا
 (گه‌لی) سه‌موود له ناوبران به‌نه‌ره‌ته‌یه‌کی زور‌گه‌وره ﴿وَأَمَّا عَادُ﴾ وه (گه‌لی) عادیش
 ﴿فَأَعْلِكُوا بِسَفَرِ عَالِيَةِ﴾ له ناوبران به‌بایه‌کی سه‌ختی ساردی به‌تینی به‌گره‌م ﴿سَفَرَهَا عَالِيَةِ﴾ (خوا)
 زالی کرد به‌سه‌ریاندا ﴿سَجَّ لِيَالٍ وَنَمْنِيَّةٌ أَبْلَاكُمْ حُسُومًا﴾ حه‌وت شه‌و و ه‌شت ږوژ به‌بی و وچان (له‌ناوای
 بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نه‌و گه‌له‌ت ده‌بینی له‌و ماوه‌به‌دابی گیان که‌وتبوون ﴿كَانَهُمْ أَشْجَارٌ أَخْلَتْ حَاوِيَةً﴾
 وه‌ک قه‌دی داری خورمای گه‌نده‌ل (ناوړزاو) ﴿فَهَلْ رَأَى لَهُمْ مِنْ نَاقِيَةٍ﴾ نایا که‌س ده‌بینیت له‌وان که
 مایته‌وه؟ ﴿

﴿وَجَاءَ رَعُودُ مِّن قَبْلِهِ وَالْمَوْتَضَعُونَ﴾ (هەر بهو پره‌نگه) فیرعدون و گهلانی پینش نهو له گهل (دانیشتوانی دپهاته) سه‌رهو ژیرسووه‌کان هاتن ﴿بِالْحَاطَةِ﴾ به گونا‌هو خراپه‌وه ﴿فَقَصَّوْا رُسُلَ رَبِّهِمْ﴾ وه بی فرمانی پیغه‌مبری په‌روه‌دگاریان کرد ﴿فَأَخَذُوا خُذَّةً رَّابِعَةً﴾ نه‌وسا گرتنی به گرتنیکی زور سه‌خت ﴿إِنَّمَا طَافَ الْمَاءُ حَمَلَكُوفٍ الْجَارِيَةِ﴾ به‌راستی نیمه کاتیک که ناو (ی توفان) سه‌رکه‌وت (باپییره‌کانی) نیوه‌مان هه‌لگرت له که شتیدا نه‌ی بی پروایانی مه‌ککه ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكُّرًا﴾ تا نه‌م کرده‌وه به بکه‌ینه بیر هیته‌روهه بو نیوه ﴿وَنَعِيهَا أَذُنٌ وَرِعَةً﴾ وه تاله‌گوینی بگرت گونگرینیکی تیگه‌بشتوو ﴿فَإِنَّا نُفِخُ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً﴾ نه‌مجا کاتیک فوو کرا به که‌ره‌نادا به‌ناقه فوو کردنیک ﴿وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه زه‌وی و شاخه‌کان هه‌لگیران ﴿فَذُكِّدْنَاهُ وَاحِدَةً﴾ به جارنیک دران به‌یه‌کدا (وته‌خت کران) ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ نه‌و پ‌وزه پروودای گه‌وره پرووده‌دات ﴿وَأُنشِقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه ناسمان له‌ت ده‌بی ﴿فَنُفِثَ يَوْمَئِذٍ وَاهِبَةً﴾ وه نه‌و له‌و پ‌وزه‌دا سست و (بی‌کله‌که) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وه فریشته‌کان له که‌ناری ناسماندان ﴿وَنُحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةً﴾ وه له‌و پ‌وزه‌دا هه‌شت (فریشته‌ی به‌هینز) عهرشی په‌روه‌دگارت به‌بان سه‌ریانه‌وه هه‌ل ده‌گرن ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ له‌و پ‌وزه‌دا (له به‌رده‌می خوادا) هه‌مووتان نشان ده‌درین ﴿لَا تُخَفِّي مِنْكَ خَافَةٌ﴾ هیچ (کرده‌وه‌یه‌کی) په‌نه‌انیتان به نه‌یتی نامینته‌وه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِسْمِينَةٍ﴾ نه‌وسا نه‌و که‌سه‌ی که نامی (کرده‌وه‌ی) درایه ده‌ستی راستی ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْبَرُ﴾ ده‌لی: ها نامه‌که‌م بگرن و بیخویننه‌وه ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنفِي مَالِكٍ حَسَابَةٍ﴾ بی‌گومان من خوم ده‌مزانی که تووشی نه‌م لیپرسینه‌وه‌یه ده‌بم ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ﴾ نه‌و که‌سه‌له ژبانیکی په‌سه‌ندا ده‌بی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له به‌هه‌شتیکی به‌رزدا ﴿فَطُوفُوا دَائِبَةً﴾ که میوه‌ی نزیکه ده‌سته ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (بی‌یان ده‌ووتریت) بخون و بخونه‌وه، نوشتان بی ﴿يَمَّا اسْلَفُوا فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ به‌هوی نه‌و چا‌کانه‌وه که له پ‌وزانی رابر دوودا کردووتانه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِسْمَالَةٍ﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که نامه درایه ده‌ستی چه‌بی ده‌لی: ﴿بَلَيَّتِي لِأَوْفَى كِتَابَةٍ﴾ خوزگه هه‌ر نامه‌م نه‌درایه‌تی ﴿وَلِأَوْدَاقٍ حَسَابَةٍ﴾ وه نهم زانیایه چی په (سه‌ره‌نه‌جامی) لیپرسینه‌وه‌م ﴿بَلَيَّتُهُمَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ خوزگه مردنه‌که‌م په‌کجاری بوویه ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ سامانه‌که‌م هیچ قازانجیکی پی نه‌گه‌یاندم ﴿هَٰذَا عَنِّي سُلْطَانِي﴾ له‌ده‌ستم چوو ده‌سه‌ل‌ته‌که‌م ﴿حَذُّوهُ فَعِلُّوهُ﴾ (نه‌مجا به‌چاودیرانی د‌وزه‌خ ده‌ووتریت) بی‌گرن زنجیر بکه‌نه ده‌ست و گه‌ردنی ﴿فُؤُادُ الْجَحِيمِ صَلَّوهُ﴾ له پاشان بی‌نه‌بو د‌وزه‌خ (بیسوتینن له د‌وزه‌خدا) ﴿فُؤُادُ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ نه‌مجا به‌زنجیریکی حه‌فتا گه‌زی بی به‌ستنه‌وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بی‌گومان نه‌و پروای به‌خوای گه‌وره نه‌ده‌کرد ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَشْكِينِ﴾ وه هانی که‌سی نه‌ده‌دا بو خوراک دان به‌ه‌زاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ نه‌مرو نه‌ویش لی‌ره نه‌دلسوزیکی هه‌یه (یارمه‌تی بدات) ﴿

﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَشِيلِينَ﴾ و نه خوار دنئی (بیخوات) جگه له کیم وزوو خاوی جهسته‌ی دوزه خیه کان نه بی ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِلُونَ﴾ که (کس) نایخوات گونا هباران نه بیت ﴿فَلَا أَقْسَرُ مِنْهُمْ قِسْرُ وَغَابِقَرُونَ﴾ جا سویند بهو شتانه‌ی که ده‌بان بینن ﴿وَمَا لَا تُحْصِرُونَ﴾ وه به‌وهش که نایان بینن ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بینگومان ئەم قورئانه فەرمووده‌ی په‌وانه کراوینکی به‌پرزو گه‌وره‌یه (له‌خواوه بۆتان دینئی) ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ﴾ وه ئەم (قورئانه) قسه‌ی شاعیر نی‌یه ﴿فَلَا تَأْتُونَهُمْ﴾ زور کم بپروا ده‌هینن (به‌قورئان) ﴿وَلَا يَقُولُ كَافٍ﴾ وه قسه‌ی فالچی و زیوانیش نی‌یه ﴿فَلَا تَأْتَدَّ كُفْرًا﴾ زور کم بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانه) نیراوه‌ته خواره‌وه له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ نه‌گەر (موحه‌مه‌د ﷺ) به‌دهم ئیمه‌وه هه‌ندی (ووته‌ی) هه‌لییه‌ستایه ﴿لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ بینگومان ئیمه‌به‌ده‌ستی خو‌مان تۆله‌مان لی‌ده‌سه‌ند ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له‌پاشان په‌گی دلیمان ده‌بری ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزٍ﴾ وه‌کس له‌ئیه‌ نه‌یده‌توانی به‌رگری لی‌بکات ﴿وَلَّاهُ لَنْدَ كَرَّةٍ لَشَقِيقٍ﴾ وه‌بینگومان ئەم قورئانه ناموزگاری و په‌نده‌بۆ پاریزکاران وله‌خواترسان ﴿وَأَنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌ده‌زانین که هه‌ندیکتان قورئان به‌درو ده‌زانن ﴿وَلَّاهُ لَحَصْرَةً عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه‌بینگومان ئەم قورئانه هوی په‌شیمانی بی‌بروایانه ﴿وَلَّاهُ لَحَقًّا لِيَقِينَ﴾ وه‌به‌راستی قورئان پاست و درووست و دنیا به‌خشه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که‌وا‌ته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) توش هه‌میشه‌یادی په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خۆت بکه ﴿

سوره‌ی ﴿المعارج﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خاوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواکارینک داوا‌ی سزایه‌کی (خوا‌یی) کرد که (ئه‌و سزایه) هه‌ر پوو ده‌دات ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَفْعٌ﴾ بۆ بی‌بروایان نی‌یه هیچ پال پنه‌نه‌رینک (که بیان پاریزیت) ﴿مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له‌(سزای) خاوی خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی زور به‌رز ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ فریشته و جبریل سهر ده‌که‌ون بۆ لای خوا ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له‌پوژینکدا که نه‌ندازه‌که‌ی په‌نجا هه‌زار ساله ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که‌وا بوو خۆت رابگره (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌خو‌راگر تینکی چاک و جوان ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی ئەو بی‌بروایانه ئەو پوژه به‌دوور ده‌بینن ﴿وَيَرَوْنَهُ قَرِيبًا﴾ ئیمه‌ش زور به‌نزیکی ده‌بینن ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ﴾ ئەو پوژه‌ی که ناسمان وه‌ک مسی تواوه (یان خلته‌ی زه‌یتی) لی‌دی ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ کینه‌کانیش وه‌ک خوری شیکراوه‌یان لی‌دی ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمِيرًا مِمَّا كَسَبَتْ﴾ وه‌هیچ که‌سینک نا‌پرسیته‌وه له‌هیچ که‌سینکی خوشه‌ویستی خۆی ﴿

﴿يَصْرُوهُمْ﴾ که نیشانی به کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمُجْرِ﴾ تاوانبار ثاوات ده‌خوازی ﴿تُؤْتِيهِ مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری پرگار بوونی خوی له‌سزای نه‌و پرژه ﴿بَيْنِهِ﴾ به‌کورپه‌کانی ﴿وَصَحَّتْهُ سَوَاجِدُهُ﴾ به‌ژن و به‌براکانی ﴿وَفَصَّلَتْهُ أَلْفُ نُوْبٍ﴾ به‌هوزه‌که‌شبه‌وه که په‌نایان ددها ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَحْنُ﴾ وه به‌هرچی که‌س له‌سهر زه‌وی به (هم‌ووی بدایه و) له‌پاشان هر
خوی پرگاری یی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْظَرُ﴾ نه‌خیر (وانی به) به‌راستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌به ﴿نَزَاعَةً لِّلنَّوَى﴾ دامالینه‌ری پیستی سهره ﴿تَدْعُو مَنْ أَغْبَىٰ وَتَوَلَّىٰ﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سیک ده‌کات که
بشتی هه‌لکردی له‌خواو پرووی وهرگیرایی ﴿وَجَمْعَ قَوْمٍ﴾ وه سامانی کو کردیته‌وه و هه‌لی گرتی
﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَلُوعًا﴾ بینگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنوکیکی تنگه‌تیلکه ﴿إِذَا مَسَّهُ
الْضَّرُّ جُرُوعًا﴾ که ناخوشی به‌کی تووش بی‌هاوارو ناله‌ده‌ست پی ده‌کات ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْفُجْرُ مَنُوعًا﴾ که
سامانیش پرووی تی بکات نه‌ی گرتیته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمُسْلِمِينَ﴾ جگه‌نویر گهران نه‌بیت
﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نه‌وانه که به‌رده‌وامن له‌سهر نویر گهران کانیاں ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا
نُؤْتُهُمْ يَسْفَحُون﴾ به‌شینکی دیاری کراو له‌داراییاندا هه‌به ﴿لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو‌هه‌زاری داوا‌کر
وبی نه‌وای داوانه‌که‌ر ﴿وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌پوژی پاداشت هه‌به ﴿وَالَّذِينَ
هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که له‌سزای په‌روه‌ردگاری خوین ده‌ترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ چونکه به‌راستی سزای په‌روه‌ردگاری نه‌وان که‌س لی‌ی دلنیا نه‌ه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ
عَنِ الْجَهَنَّمَ حَافِظُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ناگاداری داوینی خوین ده‌که‌ن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَرْجَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنانی
خوین نه‌بیت ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یا که‌نیزه‌کیک که بووبن به‌خواه‌نیان ﴿فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
يَسْفَحُونَ﴾ نه‌وانه لومه‌کراو نین ﴿فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه‌مجا هر که‌سیک دوا‌ی شتی تر بکه‌وی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ﴾ نه‌و که‌سانه نه‌وانه‌ن که ده‌ست دریز که‌رن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که
چاودیری سپارده‌و به‌یمانی خوین ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که شایه‌نی خوین
به‌ته‌واوی ده‌ده‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که پاریزگاری نویریان ده‌که‌ن ﴿أُولَٰئِكَ
فِي جَهَنَّمَ مُكْرَمُونَ﴾ نه‌وانه (که باس کران) ریز ده‌گیرین له‌باخاتی به‌هه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِيمَكَ
مُتَّعِينَ﴾ ده‌ی چی یانه نه‌و بی‌بروایانه (که تو ده‌ر نه‌که‌ویت نه‌ی موحه‌ممه د) به‌به‌له‌دین بو‌لات
﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه ده‌سته ده‌سته ده‌بن ﴿أَنطَمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ
نَافِئًا هه‌موو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿أَن يُدْخِلَ جَنَّةً يَغْرِبُ﴾ که بخریته به‌هه‌شتی پر له‌نازو نیعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْقَالًا يَوْمَئِذٍ﴾ وانی به: (وه‌ک به‌ته‌مان) به‌راستی نیمه درو‌ستمان کردوون له‌وه‌ی که
ده‌یزانن ﴿فَلَا أَقْسُرُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا سویند به‌په‌روه‌ردگاری پرژه‌لانه‌کان و پرژئاواکان
﴿إِنَّا قَدَرُونَ﴾ بینگومان نیمه به‌ده‌سه‌لانی

﴿عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ له سهر نه‌وه‌ی که بیانگورین و باشر له‌وان به‌تین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ وه که‌س له ده‌ستمان ده‌رناچی ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَرَبْعًا﴾ نه‌مجا وازیان لی به‌ینه، باله بی‌اوه‌ری و قسه‌ی هیچ و سووچ و گالته‌ی خو‌ی‌اندا پرؤیچن ﴿حَتَّىٰ يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دوو چاری ته‌و پرؤزه‌ی خو‌یان ده‌بن که به‌لتیان پی‌ دراوه ﴿يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا﴾ ته‌و پرؤزه‌ی که به‌په‌له له گۆره‌کانیان دینه ده‌روهه ﴿كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ صُبْحٍ يَوْمِئِذٍ﴾ وه که ته‌وه‌ی که بؤ لای به‌کانیان رابکه‌ن ﴿خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شو‌رو (سهر به‌ره‌و ژیره) ﴿تَرَهُهُمُ ذَٰلِكَ﴾ ریسوایی و شه‌رمه‌زاری دایان ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ نه‌مه ته‌و پرؤزه‌یه که له‌وه‌و پیش به‌لتیان پی‌ درابوو ﴿

سوره‌تی ﴿نوح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان ئیمه‌ نوو حمان نارد بؤ لای هۆزه‌که‌ی ﴿أَن أَنْذِرْ قَوْمَكَ﴾ (وه پیمان ووت) که هۆزه‌که‌ت بیدار که‌روهه و بیانتر سیته ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی که سزای سه‌ختیان تووش بیی ﴿قَالَ يَنْفِقُونَ إِلَيَّ لَكُمُ ذِكْرٌ مِّنْ مَّوَدِّ﴾ (نوح) ووتی: نه‌ی گه‌لی خوم به‌راستی من (پینه‌مه‌رو) تر سیته‌رینکی ناشکرام بؤ ئیوه ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که ههر خواپه‌رستن ﴿وَأَتَّقُوا وَأَطِيعُوا﴾ و لی ی ترسن وه فرمانبه‌رداری من بکه‌ن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ تا خوا له گونا‌هه‌کانتان خوش بیی ﴿وَوَعَدُوكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به‌زیندوویی) ده‌تان هیلته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا که هات دوا ناکه‌وی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بتانزانی‌یه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِنُكُلٍ وَنَهَارٍ﴾ ووتی: نه‌ی به‌روه‌ردگارم من گه‌له‌که‌ی خومم (به‌په‌نه‌انی) بانگ کرد به‌شه‌وو به‌پرؤ ﴿فَلَمَّا زَادَهُمْ دَعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ته‌وان زورتر دوور نه‌که‌وتنه‌وه لیم و هه‌له‌هاتن ﴿وَلَا إِلِيَّ كَلِمَاتُ الَّذِينَ يُدْعَوْنَ لِيُغْفَرَ لَهُمْ﴾ وه بینگومان من ههر کات بانگم ده‌کردن (بؤ پروا هیتان) تا لیان خوش بییت ﴿جَعَلُوا أَصْدِقَاءَهُمْ فِي عَادَتِهِمْ﴾ ته‌وان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد به‌گونچه‌کیاندا ﴿وَأَسْتَفْشَوْا شِآئِبَهُمْ﴾ وه پؤشاکه‌کانیان ده‌دا به‌سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا﴾ ته‌و به‌رده‌وام ده‌بوون له‌بی‌باوه‌ری دا، وه سهرکه‌شیان ده‌کرد چؤن سهرکه‌شییه‌ک ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌پاشان به‌ناشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَغْلَقْتُ لَهُمْ﴾ نه‌مجا (ده‌مینک) بؤم ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا﴾ (ده‌مینک) بؤم په‌نه‌ان ده‌کردن به‌په‌نه‌ان کردنیکی ته‌واو ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ته‌وسا پیم ووتن: داوای لی خوش بوون بکه‌ن له‌په‌روه‌ردگارتان ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارتان زور لی خوش بووه ﴿

سورہ قی (الحج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أُوْحِیَ اِلَیَّ﴾ (ئی موحه‌ممد ﷺ) بلی: نیگام بق کرا ﴿اِنَّهٗ اَسْمَعَ تَقْرِیْنَ الْحَیْنَ﴾ که بینگومان چند که سینگ له جنو که گوئیان گرت (له قورئان خویندنه‌وهم) ﴿فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ نه‌مجا ووتیان: به‌راستی ئیمه قورئانیکی سهر سورہیته‌رمان بیست ﴿یَهْدِیْ اِلَی الرُّشْدِ﴾ رینمونیسی ده‌کات بق یرنگای راست ﴿فَقَامَتَا بِهٖ﴾ ئیمه‌ش باوه‌رمان پی کرد ﴿وَلَنْ تُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا﴾ وه‌هر گیز که‌س ناکه‌ین به‌هاوبه‌شی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَانهٗ تَعْلٰی جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه‌به‌راستی بلندگه‌وره‌یی په‌روه‌ردگارمان - له‌شتی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا﴾ هیچ‌هاوسه‌رو مندالنکی بق‌خوی دانه‌ناوه ﴿وَانهٗ كَانَ یَقُولُ سَفِیْهُنَا عَلٰی اللّٰهِ شَطَطًا﴾ بینگومان گیل ونه‌فامه‌که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی خوا ﴿وَاَنَا ظَنَّنَا اَنْ لَّنْ نَقُولَ الْاِنْسُ وَالْحَیْنَ عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا﴾ وه‌ئیمه‌پیمان وابوو که‌ناده‌می و جنو که‌هر گیز درو ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَانهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ﴾ به‌راستی پی‌وانیک له‌ناده‌می ﴿یَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْحَیْنَ﴾ په‌نایان ده‌برده‌به‌ر پی‌وانیک له‌جنو که‌(که‌بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا﴾ که‌چی زورتر ماندوویان ده‌کردن ﴿وَاَنْهَرْتُمْوْا﴾ وه‌ناده‌می گومانیان بردووه ﴿کَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌ک ئیوه - ئه‌ی جنو که - گومانتان بردووه ﴿اَنْ لَّنْ یَّتَعَبَ اللّٰهُ اَحَدًا﴾ که‌ئیر خوا هیچ‌پیغه‌مبه‌رئک نانیری ﴿وَاَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که‌کان ووتیان: ئیمه‌ده‌گه‌راین به‌شوین دهنگ و باسی ناسماندا ﴿فَوَجَدْنَهَا مِیْلَةً حَرًّا شَدِیْدًا وَّشُهْبًا﴾ که‌چی دییمان پرکراوه‌له‌پاسه‌وانی به‌هیز و تیری نه‌ستیره‌کان ﴿وَاَنَا کَا تَقْعُدُوْ مِنْهَا مَقْعَدًا لِّلشَّجَرِ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌جاران داده‌نیشتین له‌چند شوئینیک له‌ناسمان بق‌گوی گرتن ﴿فَمَنْ یَسْمَعُ اِلَّا اَنْ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سینگ له‌ئیتا به‌دواوه‌گوی بگری ﴿یَحْذَرُ شُهْبًا یَّارَّصَدًا﴾ تیرنکی نه‌ستیره‌ده‌بینی له‌بوسه‌ی دایه ﴿وَاَنَا لَا نَذِیْرٌ اَشْرَ اُیْدٍ مِّنَ الْاَرْضِ﴾ وه‌به‌راستی نازانین ئایا خرابی و یستراوه‌بق‌ئه‌وانه‌ی که‌له‌سهر زه‌وین؟ ﴿اَمْ اَرَادَ بِهٖمْ رَهَقًا رَمَدًا﴾ یان په‌روه‌ردگاریان رینمونیسی و یستووه‌بویان؟ ﴿وَاَنَا مِمَّا الصَّالِحُوْنَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌هه‌ندی‌کمان چاکیین ﴿وَمِنَّا دُوْنُ ذٰلِكَ﴾ وه‌هه‌ندی‌کمان له‌وه‌که‌متر ﴿کَا ظَرِیْقٍ قَدْ کَا﴾ ئیمه‌جاران خاوه‌نی رینبازی زور بووین ﴿وَاَنَا ظَنَّنَا اَنْ لَّنْ نَّعْجِزَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ﴾ وه‌ئیمه‌دلنیا بووین که‌هر گیز ناتوانین له‌ده‌ستی خوا ده‌رچین له‌زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نَّعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ وه‌به‌هه‌له‌اتیش له‌ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَاَنَا لَمَّا سَمِعْنَا اللّٰهَیْ اٰمَنَّا بِهٖ﴾ به‌راستی ئیمه‌کاتی رینمونیسی (قورئان) مان بیست باوه‌رمان پی‌هینا ﴿فَمَنْ یُّؤْمِنُ بِرَبِّهٖ فَلَا یُخَافُ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینگ بر‌وای هینا به‌په‌روه‌ردگاری خوی ئیر ناترسی ﴿بِخَسَاوَلَا رَهَقًا﴾ نه‌له‌که‌می (پاداشت) و نه‌له‌زوری (توله) ﴿تَوَلَّهٖ﴾

﴿وَأَنذَرْنَا السَّيِّئِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ﴾ و ه بنگومان نیمه هندی کمان موسولمانین و هندی کمان سته مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه مجا نه وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرَزُ أَزْشَدًا﴾ نه وه نه وانه رینگای راستیان
 دوزیوه نه وه ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ﴾ به لام نه وانه‌ی له رینگای راست لایاندا وه (سته مکاره کان)
 ﴿فَكَانُوا لِحُجَّتِهِمْ حَطَبًا﴾ ده بنه سووته مه‌نی دوزه خ ﴿وَأَلَوْ اسْتَقْنُمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ (نه مجا خوی
 گه ووره ده فهر مویست): نه گهر نه وان (مرؤف و جنوکه) به رده وام بوونایه له سه رینگای راست
 ﴿لَا تَقْبَلُهُمْ فَاةً عَذَابًا﴾ ناوی زورمان پی نه نوشین (نیمه مه‌تی زورمان ده دانسی) ﴿لَتَقْبَلَنَّ فِيهِ﴾ هه تا
 تاقیان که پنه وه تیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ههر که سینک پرو وهر گیرنی له یادی به روره دگاری
 خوی ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا بَعْدَ﴾ ده یخاته ناو سزای دزواره وه ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ﴾ بنگومان مزگه و ته کان
 بو په رستنی خودان به ته نه حاجگه له نه وه که سی تری تیدا نه په رستریست ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که واته
 له گه ل خوادا هاوار له که سی تر مه که ن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به نده‌ی خوا (موحه مه‌د
 ﴿كَاتِبًا﴾ کاتیک که هه ستا له خوا بیارینه وه (و بی په رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدَا﴾ (بی پروا کانی مه کهه)
 نزیک سوو دابارن به سه ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خوی خوم ده په رستم.
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناکم به هاوبه شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَتْلُكَ لَكُم مَّزًا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به راستی من
 نه زیان و نه رینم و نیسی نیوهم به ده ست نی به ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بنگومان که سینک
 نه که من بیاریزی له (سزای) خوا ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بینجگه له و په ناگه یه ک شک نابهم ﴿إِلَّا بِلَاغٍ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ (وه هیچم به ده ست نی به) راگه یاندن نه بی له خوا وه و گه یاندنی به یامانی نه و
 نه بی ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که سی بی فرمانی خوا و پیغه مبه‌ری بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ فَازَ فَهَمًّا﴾ نه وه
 بنگومان ناگری دوزه خ بو نه وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده میتیه وه به هه میشه بی ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَأْوِعَدُونَ﴾
 تا به چاوی خویان ده بینن نه و سزایانه‌ی که به لیبتیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَقُلْ عَذَابًا﴾
 نه مجا نه و کاته ده زانن، که کی یارمه‌تی ده‌ری که متره و ژماره‌ی که مه ﴿قُلْ إِن أَدْرِي﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبُ مَأْوِعَدُونَ﴾ ناخو نزیکه نه و رورزی دوا بییه‌ی که به لیبتیان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾
 یان په روره دگرم ماوه یه کی دووری بو داناوه ﴿عَلَيْهِ الْغَيْبُ﴾ ههر خوا به زانا به نه پیه کان
 ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناگادار ناکات به سه ر نه پیتی خویدا ﴿إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ﴾
 مه گهر پیغه مبه‌ریکی که لنی رازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُم بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ جا بنگومان خوا
 له به رده‌می و پشتیه وه پاسه وان (له فرشته) ده نیریت ﴿لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رِبِّهِمْ﴾ تا بزانی که
 به یامی خوی خویان گه یاندووه ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به وه‌ی که لایانه ﴿وَأَخَصَّ
 كُلَّ فَنٍ عَذَابًا﴾ وه هه موو شتیکی (له سه‌ریان) ژماردووه به هه لژماردن ﴿

سوره‌ی ﴿الْمَزْمَلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿بَيِّنَاتٍ لِّلْمُزْمَلِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که خوت داپوشیووه ﴿۱﴾ ﴿لِّلَّيْلِ الْاَقِيلَا﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نوژن بکه) مه‌گه‌ر که‌میکی نه‌بیست ﴿۲﴾ ﴿يَضْفَعُهُۥٓ اَوْ اَنْفَضَتْهُ قَلِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿۳﴾ ﴿اَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که‌می لینی زیاد بکه ﴿۴﴾ ﴿وَرَزَقَ الْفُقَرَاءَ اَنْ تَزِيْلًا﴾ له‌سه‌رخو قورئان بخوینه‌روهه و (به‌رینک وپینکی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿۵﴾ ﴿اِنَّا سَأَلْنِي عَلَيْنَا قَوْلًا قَلِيلًا﴾ بینگومان ئیمه له‌مه‌ولا بئوت ده‌نیینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿۶﴾ ﴿اِنْ نَّاشِئَةُ الْاَيْلِ﴾ به‌راستی هه‌ستانی شه‌و دوا‌ی خه‌و (بو‌خوا به‌رستی) ﴿۷﴾ ﴿هِيَ اَشَدُّ وَطْأً﴾ قورستره‌و گرانه‌له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی رور و به‌هیزتره‌بو‌دل) ﴿۸﴾ ﴿وَأَقْرَبُ قِيلًا﴾ دروستره‌له‌رووی ووتنه‌وه ﴿۹﴾ ﴿اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ به‌راستی تو له‌روردا له‌هاتوو چوکردنیک‌ی زوردایت ﴿۱۰﴾ ﴿وَاذْكُرْ اَسْمَ رَبِّكَ﴾ هه‌میشه‌یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿۱۱﴾ ﴿وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَتَبَّلًا﴾ وه‌خوت به‌کلا که‌روهه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ﴿۱۲﴾ ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ نه‌و خوای رورده‌لات و رورئاوایه ﴿۱۳﴾ ﴿لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراونیک‌ی به‌راستی نی‌یه‌ته‌نها نه‌و نه‌بی ﴿۱۴﴾ ﴿فَلْيَخْذَ وَكِيلًا﴾ که‌وابوو بیکه به‌پاریزه‌رو پشتیوانی خوت ﴿۱۵﴾ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوتدا بگه‌له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که‌ده‌یلین ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَفْجَرُھُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ وه‌وازیان لی به‌ینه‌و لیبان گه‌ری به‌واز لیه‌ینانیک‌ی جوان ﴿۱۷﴾ ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِيَ النَّعْمَةِ﴾ واز به‌ینه‌له‌من و نه‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که‌ثابینی من به‌درو ده‌زانن ﴿۱۸﴾ ﴿وَمَهْلُكُمْ قَلِيلًا﴾ وه‌که‌مینک مؤله‌تیا بده ﴿۱۹﴾ ﴿اِنَّ لَدَيْنَا اَنْكَالًا﴾ بینگومان لای ئیمه‌هه‌یه‌کوت و زنجیری قورس و گران ﴿۲۰﴾ ﴿وَحَجِجًا﴾ وه‌ئاگری هه‌ل گیرساو ﴿۲۱﴾ ﴿وَطَعَامًا ذَا لُغْصَةٍ﴾ وه‌خواردنی گه‌رو گبیر ﴿۲۲﴾ ﴿وَعَذَابًا اَلِيمًا﴾ هه‌روه‌ها سزای به‌له‌داخ و ده‌رد ﴿۲۳﴾ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌رورنکدا که‌زه‌وی و چیاکان دینه‌له‌رزه ﴿۲۴﴾ ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيَابٍ مَّهِيلًا﴾ وه‌کینه‌کان ده‌بن به‌گردولکه له‌لمی هه‌ل‌رژاو ﴿۲۵﴾ ﴿اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْكَ رَسُوْلًا شَهِيدًا عَلَيْنَا﴾ بینگومان ئیمه‌پنغه‌مبه‌رینکمان بو‌ناردن که‌شایه‌ته‌له‌سه‌رتان ﴿۲۶﴾ ﴿كَمَا اَرْسَلْنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا﴾ هه‌روه‌ک پنغه‌مبه‌رینکمان نارد بو‌لای فیرعه‌ون ﴿۲۷﴾ ﴿فَقَصَّ فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون سه‌رپنچی نه‌و پنغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿۲۸﴾ ﴿فَاَخَذَتْهُ اَخْذًا وَّسِيلًا﴾ ئیمه‌ش توله‌مان لی سه‌ند به‌توله‌سه‌ندنیک‌ی سه‌خت ﴿۲۹﴾ ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ﴾ جا نه‌گه‌ری بر‌وایی بکه‌ن چون خوتان ده‌پاریزن ﴿۳۰﴾ ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌رورنکدا که‌(به‌ترس و سامی خوی) مندالان پیر ده‌کات ﴿۳۱﴾ ﴿السَّمَاءُ مُنْقَطِرَةٌ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و رورده‌وه ﴿۳۲﴾ ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَقْعُوْلًا﴾ به‌لینی خوا دینه‌دی ﴿۳۳﴾ ﴿اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ به‌راستی نه‌م ئایه‌تانه‌ی پیتشو و به‌ند و نامورگارین ﴿۳۴﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ اَتَّخِذْ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيْلًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک که‌به‌هوی رینگا ده‌گری بو‌لای به‌روه‌ردگاری ﴿۳۵﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان په‌روەردگاری تو ده‌زانی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) که تو هه‌ل ده‌سپت (بوشه‌و نوێژ کردن) شتیت که متر ﴿مِن لِّلَّيْلِ وَلَمَّا يَقُومُ﴾ له‌دوو به‌ش له‌سێ به‌شی شه‌و نوێه‌ی یان سێ به‌کی ﴿وَمَا يَفْقَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه‌ده‌سته‌یه‌ک له‌وانه‌ی که له‌گه‌لئان ﴿وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌خوا ئه‌ندازه‌ی شه‌و و پوژ دیاری ده‌کات ﴿عَلِمَ أَنَّ لَكَ تَخْصُوهَ﴾ (خوا) زانی که ئیوه‌ ناتوانن ئه‌ندازه‌ی شه‌و نوێژ رابگرن ﴿فَأَبْ عَلَيَّكَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ لبتان خوش بوو ﴿فَأَقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ ده‌ی ئه‌وه‌نده‌ی بۆتان ده‌لوێ و ئاسانه‌ لاتان قورئان بخوێتن و ده‌وری بکه‌نه‌وه‌ ﴿عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ﴾ (خوا) ده‌زانی که له‌مه‌ولا که‌سانیکتان نه‌خوش ده‌بیت ﴿وَالْآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌که‌سانیکێ تر تان ده‌رون به‌سه‌ر زه‌ویدا ﴿يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به‌شوێن پوژی و نیعمه‌تی خوا دا ده‌گه‌ڕێن ﴿وَالْآخَرُونَ يَقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌که‌سانیکێ تر تان ده‌جه‌نگن له‌پێگای خوا دا ﴿فَأَقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ﴾ ئه‌مجا بخوێننه‌وه‌ له‌قورئان ئه‌وه‌نده‌ی که بۆتان ده‌لوێ و لاتان ئاسانه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه‌نوێژ بکه‌ن و زه‌کات به‌دن ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وه‌قه‌رز به‌ده‌ن به‌خوا به‌قه‌رزیکێ چاک (مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ خێر و خیرات و سه‌ده‌قه‌ بکه‌ن له‌پێی خوا دا) ﴿وَمَا تَقْدِمُوا إِلَّا أَنْفُسَكُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه‌ر چا که به‌ک پێش بخه‌ن بۆ خۆتان ﴿عِندَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده‌ستان ده‌که‌وێته‌وه‌ ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ ئه‌وه‌یشی لای خوا به‌چاکتر و گه‌وره‌تره‌ له‌پرووی پا‌داشته‌وه‌ ﴿وَأَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ﴾ وه‌داوای لیخو‌ش بوون بکه‌ن له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لیخو‌شبوویه‌کی میه‌ره‌بانه ﴿

سوره‌ی (المزمل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که خۆت پێچاوه‌ته‌وه‌ ﴿١﴾ ﴿فَاقْضِ﴾ هه‌سته (خه‌لکی) بێدار که‌ره‌وه‌ ﴿٢﴾ ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه‌په‌روەردگارت به‌گه‌وره‌ بگه‌ر ﴿٣﴾ ﴿وَرَبَّكَ فَطَهِّرْ﴾ وه‌پو‌شاکت به‌پاک رابگه‌ر ﴿٤﴾ ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ به‌رده‌وام به‌له‌وازه‌یتان له‌بت په‌رستی و گونا‌ه‌ ﴿٥﴾ ﴿وَلَا تَنْتُنْ سِتْرَكَ﴾ وه‌شت مه‌به‌خشه‌ و به‌زوری بزانیست ﴿٦﴾ ﴿وَرَبَّكَ فَاصْبِرْ﴾ وه‌له‌به‌ر په‌روەردگارت خۆت رابگه‌ر ﴿٧﴾ ﴿فَلَا تُفِرْ فِي الْكَافُرِ﴾ هه‌ر کاتیک که فو‌کرا به‌که‌ره‌نادا ﴿٨﴾ ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ﴾ ئه‌و پو‌ژه‌ پو‌ژیکێ سه‌خت و گه‌را‌ه‌ ﴿٩﴾ ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾ له‌سه‌ر کافران سووک و ئاسان نی‌یه‌ ﴿١٠﴾ ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ واز له‌من و ئه‌و که‌سه‌ بێته‌ که دروستم کردووه‌ به‌ته‌نها ﴿١١﴾ ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدُّودًا﴾ وه‌دارایی زو‌ر و زه‌به‌نده‌م پێ داوه‌ ﴿١٢﴾ ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه‌کو‌پانی ئاساده‌و به‌رده‌ست ﴿١٣﴾ ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه‌هو‌ی ژبانم بۆ راخستووه‌ به‌چو‌ن راخستنی‌ک ﴿١٤﴾ ﴿فَتَضَمَّعَ أَنْ رَيدَ﴾ دوای ئه‌مانه‌ش هه‌یشتا به‌ته‌مایه‌ زیاتری بده‌می ﴿١٥﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِينَا﴾ نه‌ه‌، (چاوه‌پروان نه‌بی) به‌راستی ئه‌و ده‌رباره‌ی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئێمه‌ بیاوه‌رینکی که‌له‌په‌قه‌ ﴿١٦﴾ ﴿سَأَرْهُقُهُ رِصْدًا﴾ به‌م زو‌وانه‌ سزای سه‌ختی پێ ده‌چه‌ژم ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَفَدَّرَ﴾ (چونکه‌) بیرێ کردووه‌ و هه‌لی سه‌نگاند (قه‌سه‌که‌ی خوی) ﴿١٨﴾

﴿فَقِيلَ كَيْفَ مَدَّرَ﴾ دهك به كوشت چنی چونی هه‌ل سه‌نگاند ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ مَدَّرَ﴾ دووباره به كوشت چنی چونی لینگداوه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ له پاشان ته‌ماشایه‌کی کرد ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ ته‌وسا ناوچه‌وانی گرزو پروی ترش کرد ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ ته‌مجا به فیزیکه‌وه پشتی هه‌ل کرد ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ آخَرٌ يُدْعَى﴾ جا وونی ته‌م قورئانه هیهی تر نی یه جادووویهك نه‌بی كه وه‌ر گیراوه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ته‌م قورئانه هه‌ر گوفتاری مرفوئه ﴿سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ﴾ (ته‌و كه‌سه) زوو ده‌یخه‌مه دوزه‌خه‌وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانیت كه دوزه‌خ چی به ؟ ﴿لَا تَنفِي وَلَا تَنْدَرُ﴾ (ناگریكه) هیهچ ناهیلته‌وه و واز ناهیتی ﴿لَوْ أَنَّ لِلْبَشَرِ﴾ (به یه كه‌م هالاو) پنیست ره‌ش ده‌كانه‌وه وده‌بیرزنی ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نوزده فریشته ته‌وه‌تان به سه‌ریه‌وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَشْجَارَ النَّارِ إِلَّا مَلَكًا﴾ هه‌ر فریشته‌مان کردووه به كار به‌ده‌ستی دوزه‌خ ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی ته‌و فریشتانه‌مان نه‌گیراوه مه‌گه‌ر بو‌تاقی كردنه‌وه‌ی ته‌وانه‌ی بی باوه‌رن ﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تا ته‌وانه‌ی كتیبیان پیدراوه دلتیا بن ﴿وَيَرَدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا﴾ وه بر واداره‌كان بر واکه‌یان زیاد بکات ﴿وَلَا يَزِيدَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه هیهچیان دوو دل نه‌بن ته‌وانه‌ی كتیبیان پیدراوه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نیماندارانیش ﴿وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه تا بلین ته‌وانه‌ی كه نه‌خوشی (ناپاکی) یان له دلایه ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بی بر واکان ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چی مه‌به‌سته به‌م ژماره‌یه كه له غه‌ریبیدا وه‌ك مه‌سه‌ل وایه ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ شَاءَ﴾ ثابه‌وجوره‌خوانه‌و كه‌سه‌ی كه به‌یه‌وی گو‌م‌رای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه ته‌و كه‌سه‌ی كه به‌یه‌وی ری نموونی ده‌کات ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا الْخُورُ﴾ وه كه‌س ژماره‌ی له‌شكر و سه‌ریازانی به‌روه‌ردگاری تو نازانیت جگه‌خوی نه‌بیست ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ وه ته‌م ثایه‌تانه هه‌ر ناموزگاری و به‌ندن بو‌ئاده‌می ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ نه‌ه (وانی به) سویند به مانگ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا دْبَرَ﴾ وه سویند به‌شه‌و كه‌هشت هه‌ل ده‌کات و ده‌روا ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَفْقَرُ﴾ وه سویند به به‌ره‌به‌یان كه پروون ده‌بیته‌وه ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَوْثَرِ﴾ بی گومان سه‌قه‌ر (دوزه‌خ) به‌کینه له‌شته سامناكه گه‌وره‌كان ﴿نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ﴾ ترسینه‌ره بو‌ه‌موو خه‌لکی ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ﴾ بو‌ته‌و كه‌سه‌تان كه ده‌یه‌وی ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ تَأَخَّرَ﴾ پیش بکه‌ویت (له‌چا‌که‌دا) بادواكه‌وی ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ رَجِيئَةً﴾ هه‌موو كه‌سینك بارمته‌ی كارو کرده‌وه‌ی خویه‌تی ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ جگه‌هاوه‌لانی ده‌ستی راست (چا‌که‌کاران) نه‌بیست ﴿فِي جَنَّاتٍ بِسَاءَ لُونٍ﴾ كه له باخاتی به‌هه‌شتدا پرسیار له یه‌کتری ده‌کهن ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له (حالی) تاوان باران ﴿مَّا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هه‌ر له به‌هه‌شتی یه‌كان وه‌لام ته‌دانه‌وه كه دیوومانن و پیمان ووتوون) چی ثیوه‌ی خستوو‌ته دوزه‌خه‌وه ﴿قَالُوا لَوْلَا نُنْصَلُّ مِنَ الْمَصْلِينَ﴾ ته‌وانیش و تیان: نیمه له‌نوئز گه‌ران نه‌بووین ﴿وَلَوْلَا نُنْصَلُّ مِنَ الْمَصْلِينَ﴾ وه خورا‌کمان نه‌ده‌دا به‌هه‌زاران ﴿وَكُنَّا نَخْضُضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ﴾ وه‌رؤ ده‌چووین له‌گه‌ل ته‌وانه‌ی كه‌رؤ ده‌چووون (له‌قه‌سی خراپه‌و بی‌شه‌رعی‌دا) ﴿وَكُنَّا نَكِيدُ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ وه باوه‌رمان به‌رؤزی دوابی نه‌بوو ﴿حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ﴾ تا مردن یه‌خه‌ی پنیگرتین

﴿فَمَاتَفَعَلَهُمْ شَفْعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾ ئیتر تکای تکاکاران هیچ قازانجکیان بی ناگه‌یه‌نیت ﴿۱۸﴾ ﴿فَمَالَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ نه‌وه چیا نه‌پوو وهرده‌گیرن له ناموزگاری قورئان ﴿۱۹﴾ ﴿كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ﴾ نه‌لی که‌ره کئی سئل که‌رن ﴿۲۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر ، (یان له‌ده‌ست کۆمه‌لی تیر هاویر) هه‌له‌هاتون ﴿۲۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ اٰمْرِئٍ مِّنْهُمُ اَنْ يُؤْتِيَ صُحُفًا مُّنْتَشَرَةً﴾ به‌لکو هه‌موو به‌کێک له‌وان نه‌یه‌وی چهنده‌ها نامه‌ی کراوه‌ی بۆ بنیردری (له‌خواوه که‌پروا به‌موحه‌مه‌د ﷺ بیتی) ﴿۲۲﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّيْسَ لَآخِرَةُ الْاٰخِرَةِ﴾ با چاوه‌پروانی نه‌وه نه‌بن به‌لکو هه‌ر ناترسن له‌پوژی دوایی ﴿۲۳﴾ ﴿كَلَّا اِنَّهٗ تَذَكَّرُ﴾ با په‌شیمان نه‌وه به‌راستی قورئان په‌ندو وناموزگاریه‌ ﴿۲۴﴾ ﴿فَنَسَاءٌ دَّكْرُهَا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سێک بیه‌ویت با په‌ندی لی وهریگریه‌ ﴿۲۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ ناموزگاری قورئان وهرناگرن ﴿۲۶﴾ ﴿اِلَّا اَنْ يَّسْأَلَ اللّٰهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت ﴿۲۷﴾ ﴿هُوَ اَهْلُ الْقُوٰی﴾ خوا شیاوی لی ترسانه‌ ﴿۲۸﴾ ﴿وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وه‌شیاوی لی خوشبوونه‌ ﴿۲۹﴾

سوره‌قی (القیامة)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَا اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾ سوینده‌خوم به‌پوژی قیامه‌ت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ وه‌سوینده‌خوم به‌نه‌فسی لۆمه‌که‌ر (له‌سه‌ر خراپه‌) ﴿۲﴾ ﴿اَلْحَسْبُ الْاِنْسَانُ اَلَنْ نَّجْعَعَ عَصَاهُمْ﴾ ئایا مروف واده‌زانی که‌ئیسقانه‌ (پزیوه‌کانی) کۆناکه‌ینه‌وه‌ ﴿۳﴾ ﴿بَلْ اَقْدَرِنَ عَلٰی اَنْ تُسْوِیَ بَنَانَهُ﴾ به‌لی : به‌تواناین له‌سه‌ر پێک خستنه‌وه‌ی (نه‌قشی) سه‌ر په‌نجه‌کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرْ اَمَامَهُ﴾ به‌لکو ئینسان ده‌یه‌وی تا له‌ژیان دایه‌هه‌ر تاوان و خراپه‌بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْئَلُ اِنَّ يَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ ده‌پرسی : که‌ی پوژی دوایی دی ؟ ﴿۶﴾ ﴿فَاِنَّا بَرَقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی : که‌چاو نه‌بله‌ق بوو ؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾ وه‌مانگ گه‌راو تاریک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه‌پوژ ومانگ کۆکرانه‌وه‌ ﴿۹﴾ ﴿يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اِنَّ الْمَقْرُ﴾ نه‌پوژ و مروف ده‌لێت : له‌کویه‌هه‌لبین له‌(سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾ نه‌خیر هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه‌ ﴿۱۱﴾ ﴿اِلَّا رِجَالٌ یَّمِیذُ السَّنَرُ﴾ له‌پوژ ودا ئارامگا هه‌ر لای په‌روه‌ردگاری تویه‌ ﴿۱۲﴾ ﴿يَبْنُوْا الْاِنْسَانَ یَوْمَئِذٍ صَافًّیًا وَآخِرُ﴾ له‌پوژ ودا ئاده‌می هه‌والی بینه‌دریت له‌وه‌ی که‌پیشی خستوه‌و دوای خستوه‌و (له‌چاکه‌و خراپه‌) ﴿۱۳﴾ ﴿بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰی نَفْسِهٖۤ اَبْصِرَۃٌ﴾ به‌لکو ئاده‌می ناگاداره‌به‌حالی خوی ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَوْ اَلْفٌ مَّعَازِرَۃٌ﴾ با پرو بیانووی زویش به‌یتیه‌وه‌ ﴿۱۵﴾ ﴿لَا تُخَفِّرُکَ بِهٖ لِسَانُکَ﴾ زمانت مه‌جولیته‌ (به‌خوینده‌وه‌ی قورئان له‌کاتی دابه‌زینی وه‌حیدا) ﴿۱۶﴾ ﴿لِيَتَعَجَّلَ بِهٖۤ اِنَّا تَاۤیِلُکَ﴾ زمانت مه‌جولیته‌ (به‌خوینده‌وه‌ی قورئان له‌کاتی دابه‌زینی وه‌حیدا) ﴿۱۷﴾ ﴿اِنَّ عَلَیْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْۤاٰنَهٗ﴾ به‌راستی (وه‌ک به‌لیمان داوه‌) بینگومان له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ کۆکردنه‌وه‌ی له‌سنگنداو خوینده‌وه‌ی ﴿۱۸﴾ ﴿وَإِنَّا لَنُؤْتِیْهِ﴾ نه‌مجا کاتی که‌قورئانمان بۆ خویندیته‌وه‌ (به‌هوی جبریل‌وه‌) ﴿۱۹﴾ ﴿فَاتَّبَعَ قَوْلَهُۥ﴾ توش شوین خوینده‌وه‌ی نه‌و بکه‌وه‌ ﴿۲۰﴾ ﴿لَمَّا عَلَیْنَا اٰیٰتَهٗ﴾ له‌پاشان دلیابه‌پوون کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ ﴿۲۱﴾

﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشَى﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خوش ده‌ویت ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌پوژی دواپی ناده‌ن! ﴿وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاسٍ﴾ زور پو خسار له‌و پوژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ نَازِعَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌رد گاریان ده‌که‌ن ﴿وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاسٍ﴾ وه زور پو و خساریش له‌و پوژده‌دا گرژو تالان ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فُتُورٌ﴾ ده‌زانن که سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْمُرَاتِي﴾ نه‌خیر (ئاوانا حیته سهر بۆتان، جا په‌شیمان بینه‌وه!) چونکه کاتیک که گیان گه‌یشته گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیک له‌وانه‌ی که به‌ده‌ووریدان) ده‌لین: که‌سینک نه‌ چاره‌سهری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَوَدَّ اللَّهُ أَفْرَاقًا﴾ (نه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیشریت) دلنایه‌نه‌وه (ی‌نووشی بووه مردن و) جیا‌بوونه‌وه‌یه ﴿وَالْتَقَتِ السَّامِيُّ بِالسَّامِي﴾ وه قاج و لوولاقی به‌یه‌کدا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَافِي﴾ راپنچکردن له‌و پوژده‌دا بۆ لای په‌روه‌رد گارته ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا أَصْلَىٰ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیتاوه نه‌نوئزی کرد ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درو ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿فَرُجَّ هَبْ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْطَرًّا﴾ له‌پاشان به‌که‌شخو و فییره‌وه گه‌پایه‌وه بۆ لای مال و مندالی ﴿أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾ تیاچوون بۆ تو، (ئه‌ی ئاده‌می بی‌بروا) ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾ دووباره تیاچوون بۆ تو، ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَلْفُتًا سُدًى﴾ ئایا مروف و داده‌نیت که هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خری) ﴿أَلَيْسَ لَكَ نُفُفَةٌ مِّن مَّيِّمَتِي﴾ ئایا دلنوبه ئاونیک نه‌بوو له‌توو که ده‌رژینرا (یه‌مندالدانه‌وه) ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْفَةً فَخَلَقَ فَسُوَّىٰ﴾ له‌پاشان بوو به‌ پارچه‌خوئینیک، ته‌مجا دروستی کرد و رینکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الْزُّوجَيْنِ﴾ ته‌مجا له‌و تووه‌دوو جوژی دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَن يُخْلِقَ الْمُتَوَكَّفِ﴾ ئایا نه‌و زاته‌توانای نی‌یه‌به‌سهر ئه‌وه‌دا که مردووان زیندوو بکاته‌وه ﴿

سوره‌قی (الإنشآن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بینگومان به‌سهر ئاده‌می دا‌تیپه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الذَّهْرِ﴾ ماوه‌یه‌کی زور له‌پوژگار ﴿لَوْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ که شتیکی وانه‌بوو ناو‌بیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئاده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُفُفَةٍ أَشْجَارٍ﴾ له‌دلنوبیک ناوی تیکه‌ل له‌گه‌لی توخم ﴿تَبَتَّلِيهِ﴾ تا‌ناقیی بکه‌ینه‌وه ﴿فَجَعَلْتُهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ته‌مجا ژنه‌واو و بینا‌مان کرد (چاو و گوئیمان پتیه‌خشی) ﴿إِنَّا هَبْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بینگومان ئیمه‌رینمو و نیمان کرد بۆ راسته‌ری، ﴿إِنَّا شَاكِرًا لِّمَا كُفِّرُوا﴾ جاییان سوپاس‌گوزاره، وه یان‌نا سوپاس و سه‌پله ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئاده‌مان کردووه بۆ بی‌بروایان ﴿سَلَسِلًا وَأَشْجَارًا وَسَعِيرًا﴾ زنجیرو ته‌وقی زور (که ده‌کرپته‌گه‌ردنیان) و ئاگری هه‌لگیرساو ﴿إِنَّا الْأَنْزَارُ نَشْرُونُ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ بینگومان چاکه‌کاران له‌په‌رداخینکدا (شه‌راب) ده‌خونه‌وه که ئاو‌پته‌که‌ی له‌سهر‌چاوه‌ی کافوره‌وه‌یه ﴿

﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ﴾ که کانی یه که (له به هه شتدا) بهنده کانی خوالی ی ده خونه وه ﴿يُقْفِرُونَ مَا تَقْبِرُوا﴾ (له هه شوتینکدا بیان هوی) هه لیده قولین و فواره ده کات ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرِ﴾ وه فا به نه زر ده کهن ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ وه له رورنیکش ده ترسن که به دی و سه ختی یه که ی هه مووان ده گریته وه ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَنَحْنُ بِمَسْكِنٍ﴾ وه خواردن نه دن به هه ژاران و هه تیوان و دیبله کان هه رچه ند خویان هه زیشیان لنی بیت ﴿إِنَّمَا طَعِمُوا لِرِجَّةِ اللَّهِ﴾ (ده لنین) به راستی نئمه ته نها له بهر ره زامه ندی خوا خوار دنتان ده ده ینی ﴿لَا يُذَمِّكُم﴾ چاوه روانی ناکه یین له نئوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكُورًا﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا غَلَبُوا عَلَیْنَا فُطْرًا﴾ به راستی نئمه له سزای پهروه ردگارمان ده ترسین له رورنیکش ترش و تال و دژواردا ﴿وَقَفَّهٗمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْبَیْرِ﴾ جا خوا پاراستنی له به دی نه ورژه ﴿وَلَقَفَّهٗمُ نَصْرُهُ وَاسْرُورًا﴾ وه پرووی گهش و شادومانی پی به خشین ﴿وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَزَاءً وَخَيْرًا﴾ وه پاداشتی دانه وه به هوی خور اگر تئیان (له سه ر چاکه و دوور که و تنه وه له خراپه) به به هه شت و (پوشاکی) ناوریشم ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَىٰ الْأَرَائِكِ﴾ پالی تیا ده ده نه وه له سه ر تهخت و قه نه فه ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نابین تئیدا نه گه رمی رور ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ وه نه سه رما (واته هه وایه کی زور خوشی هه یه) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ وه سینهری دره ختانی به هه شت به سه ر سه ریانه وه یه ﴿وَالَّذَٰلِكَ فُطْرُهَا تَذَرِيْلًا﴾ وه هیشووی میوه کانی نزیکه ده ست و ئاسان کراوه ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانۡثِيَاءٍ مِّنۡ فَضۡلِهِ﴾ ده گهرین به سه ریاندایه قایی زیبویین ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و په رداخی شووشه وه ﴿قَوَارِيرَ مِّنۡ فَضۡلِهِ﴾ شووشه له زیبو ﴿مَقَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾ به نه ندازه ی پیوست ناماده کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرَاجِحًا خَمِيرًا﴾ له به هه شتدا شه ربیان له په رداختکدا پی ده نوشری که زه نه جه بیلی تئیکه لاوه ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَاسِیۡلًا﴾ (که نه ویش) کانی یه که له به هه شت دا ناوده بری به سه لسه بیل ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ خِلَافًا وَبَیۡنَ يَدَیۡهِمۡ اَلْأُفۡفَاقُ﴾ ده گهرین به سه ریاندایه نه وجه و انانی هه میشه لاو و رو خوش و پاک ﴿إِذَا رَأَیْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بینیت ﴿حَسِبْتَهُمۡ لُؤْلُؤًا مِّنۡ نُّوۡرٍ﴾ واده زانیت دانه ی مرواری پرزو بلاوون ﴿وَاِذَا رَأَیْتَهُمْ﴾ وه کاتیک بر و انیت له ویندا ﴿رَأَیْتَهُمۡ نَعِیۡمًا وَّمُلَکًا کَبِیۡرًا﴾ ناز و نئعمه ت و ده سه لاتیکی گه وره ده بینیت ﴿عَلِیۡهِمۡ رِیۡثَآبٌ سُوۡدَیۡسٌ خُضۡرٌ وَّاسۡتَبۡرَقٌ﴾ له به ریاندایه بهرگی نه رم و نولی سه وزکار و پوشاکی ناوریشمین ﴿وَصَلُّوۡا۟ اَسۡوَرًا مِّنۡ فَضۡلِهِ﴾ وه رازینراونه ته وه به بازنی زیبو ﴿وَسَقَنَّهُمۡ رَبُّهُمۡ اَشْرَآکَاطَ ظُهُورًا﴾ وه پهروه ردگاریان شه ربایی پاک و ته میزی پی نوشین ﴿إِنۡ هَٰذَا کَانَ لَکَۢ جَزَآءً﴾ (پئیان ده وتریت) ته م به هه شته پاداشتی نئوه یه ﴿وَكَانَ سَعِیۡکُمۡ مَّشۡکُورًا﴾ وه هه موو کوششیکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزَلِّلُ اَلْقُرۡآنَ تَنۡزِیۡلًا﴾ بیگو مان نئمه قورئانمان بو نار دیته خواری به نار دنی (بهش بهش) ﴿فَاصۡبِرۡ لِحُکۡمِ رَبِّکَ﴾ که واته چاوه روانی فه رمانی خوا بکه ﴿وَلَا تَطۡعِ مَنِهۡءَ اِیۡمَآءٍ اَوْ كَفُورًا﴾ وه فه رمانبهرداری هیهچ گونا هبار و بی باوه رنیک مه که ﴿وَآذِکُرۡ اَسۡمَ رَبِّکَ﴾ وه زیکر و یادی پهروه ردگارت بکه ﴿بُکۡرَةً وَّاٰخِرًا﴾ به به یانیان و ئیواراندا ﴿

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ و له شه‌وا سوژده‌ی بۆ به‌ره (نویژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وه ستایشی خوا بکه له به‌شیک‌ی زور له شه‌ودا ﴿إِنَّ هَٰذَا لَآخِرُ نَسْفِ الْأَعْلَاجِلَةِ﴾ بیگو مان ئهم بئ بر وایانه دونیای بئ به‌قایان خوش ده‌وی ﴿وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُ مَرْمَرًا نَّفِيلًا﴾ وه پشت گوینی ده‌خه‌ن رۆژنکی قورس و گران (که قیامه‌ته) ﴿تَحْنُ خَلْقُهُمْ وَشَدَدُ نَاسِرِهِمْ﴾ ئیمه ئه‌وانمان دروست کرد و جومگه‌کانیانمان قایم پیکه‌وه به‌ستوه ﴿وَإِذَا اشْتَبَذْنَا أُمَمَهُمْ تَبَدَّلًا﴾ وه کاتیک بمانه‌وینت ده‌یان گۆرین به‌که‌سانی تری وه‌ک خویان چون گۆرینیک ﴿إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ ئهم سوره‌ته نامۆزگاری و په‌نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌سینک بیه‌وینت ﴿اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده‌گریته به‌ر بۆ لای به‌روه‌ردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئیوه‌حه‌ز نا‌که‌ن (له‌گرتنی ئه‌و ری‌یه) مه‌گه‌ر کاتیک که‌خوا بیه‌وی (وه‌به‌زور ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگو مان خوا دانای دروست کرداره ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئه‌وه‌ی (خوا) بیه‌وی ده‌بخاته ناو میهره‌بان‌ی خویه‌وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه ئاماده‌ی کردوه‌وه بۆ سته‌مکاران سزای سه‌خت ﴿

سوره‌قی ﴿الْمُرْسَلَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به‌بای په‌وانه‌کراوی، یه‌ک له‌دوای یه‌ک ﴿فَالْعَصْفِ عَصْفًا﴾ وه‌به‌و (با) توندانه‌ش هه‌ل ده‌که‌ن به‌هه‌لکردنیک‌ی قایم ﴿وَالنَّشْرِ نَشْرًا﴾ وه‌به‌و بایانه‌ی که‌هه‌ور ده‌به‌ن و بیلای ده‌که‌نه‌وه ﴿فَالْفَرَقِ فَرَقًا﴾ سویندیش به‌و (فریشتانه) ی به‌چاکی حه‌ق له‌ناح‌ق جیا ده‌که‌نه‌وه ﴿فَالْمُفِقِ ذِكْرًا﴾ ئه‌مجا سویند به‌و (فریشتانه) ش په‌یامی (خوا به‌پیغه‌مبه‌ران) ده‌گه‌یه‌نن ﴿عُذْرًا أَوْ ذَرًا﴾ بۆ (نه‌هیلانی) به‌هانه (ولینخوشبوونیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعْ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌به‌لینتان بئ دراوه (له‌هاتنی رۆژی دوایی) دینه‌دی ﴿وَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ ئه‌مجا کاتیک که‌ئه‌س‌تیره‌کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّرَتْ﴾ وه‌ده‌میک که‌ئاسمان که‌لینی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ﴾ وه‌کاتیک کینه‌کان له‌بین هه‌تران و ته‌خت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفِثَتْ﴾ وه‌ساتنیک که‌کات و شوینی دیار کراو دانرا بۆ پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل ئوممه‌ته‌کانیاندا ﴿لَا يَوْمَ يُخْلَفُ﴾ بۆچ رۆژی دوا خراوه؟ ﴿لِیَوْمِ الْقَضِیِّ﴾ بۆ رۆژی جیا‌کردنه‌وه ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا یَوْمُ الْقَضِیِّ﴾ تو چووزانیست رۆژی جیا‌کردنه‌وه چی‌یه؟ ﴿وَبَلَّ یَوْمَیْهِ الْأَمْکَذِبِیْنَ﴾ وای بۆ بئ بر وایان له‌و رۆژه‌دا ﴿أَلَمْ نَعْلَمْکَ الْأَوَّلِیْنَ﴾ نایا گه‌لانی پیشینانمان له‌ناو نه‌برد ﴿ثُمَّ نُنْفِثُهُمُ الْآخِرِیْنَ﴾ له‌پاشان گه‌لانی دوا ئه‌وانمان وه‌ک ئه‌وان لی نه‌کرد ﴿كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ﴾ هه‌ر به‌و جوژه‌ش ده‌که‌ین به‌گونا‌ه‌باران ﴿وَبَلَّ یَوْمَیْهِ الْأَمْکَذِبِیْنَ﴾ وای بۆ بئ بر وایان له‌و رۆژه‌دا ﴿

﴿الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ثابا ئیوه مان دروست نه کردوه له ئاویکی بی نرخ؟ ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 نه مجا خستمانه جیگایه کی پته ووه ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تا ماویه کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدَرُونَ﴾ نه مجا به نه اندازه گیریه کی رینک وینک دروستمان کرد، ئای (ئیمه) چ نه اندازه گیریکی
 ته و او وچا کین ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا لِّلْأَرْضِ كَهَانَ﴾
 ثابا ئیمه زه ویمان نه کردوته کۆ که ره ووه ﴿أَخِيَّاهُ وَأُمُوتَاهُ﴾ بۆ زیندووان و مردووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رُكُوسًا شِمْخَاتٍ﴾ وه له ناویدا شاخانی به رزی له نگر داکوتاومان داناووه ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وه ئاوی شیرینمان پی نوشین ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ (به م بی بروایانه ده و تریت) وای بۆ بی بروایان
 له و پۆزه دا ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكْذِبُونَ﴾ برۆن بۆ لای ته و دۆزه خه کی که به درۆتان ده زانی ﴿
 أَطِيعُوا أَمْرًا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شَعْبٍ﴾ برۆن بۆ لای سیهری دو که ئیکی سی به ش ﴿لَّا ظِلِيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ النَّارِ﴾
 نه سیهریکی فیتکه و نه شتیک له گری (دۆزه خ) به رگری بکات ﴿إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ﴾
 به راستی دۆزه خ پزیسکی وه ک کۆشک ده هاویرژی ﴿كَأَنَّهُ رُجُلٌ صُفْرٌ﴾ (به رودوا ده پۆن) ئه لی
 ی کاروانی حوشتی زهر دن ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿هَذَا يَوْمُ لَا
 يَنْطِقُونَ﴾ نه مپو پۆژیکه (بی باوه ران) ناتوانن قسه ی تیدا بکن ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ وه مؤلت
 نادرین که بروییانو و بهیته ووه ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿هَذَا يَوْمُ
 الْقُضْلِ﴾ نه مپو پۆژی بریار دانه (جیا کر دنه ویه) ﴿جَمَعْنَاكُم مِّنْ أَوَّلِينَ﴾ ئیوه و پیشینانمان کۆ کردوه ته ووه
 ﴿فَإِنْ كَان لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكْدُون﴾ سا نه گه ر فیل و بیلانیکتان هیه نه نجامی بدن ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿إِنَّ الْمُشْقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُثُونَ﴾ بینگومان پاریز کاران وله خواتر سان
 له سیهره و (قراغی) کانیاوی زوران ﴿وَفَوْكَ مِمَّا يَسْتَحْشُونَ﴾ وه له ناو میوه ها تیکدان که حه زی لی
 ده که ن ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بینان ده لنین) بخون و بخونه ووه نوشتان بی به هوی ته ویه
 که ده تان کرد ﴿إِنَّا كَذَّبْنَا نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بینگومان ئیمه ئاوا پاداشتی چاکه کاران ده ده یته ووه
 ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿كُلُوا وَامْتَنَعُوا قَلِيلًا﴾ (ئه ی کافران)
 بخون و به هره مه ند ببن ماویه کی که م (له دنیا دا) ﴿إِنَّا نَحْنُ مُرْسِلُونَ﴾ به راستی ئیوه ن تاوانباران ﴿
 وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا﴾ وه کاتیک پی یان
 بوتری (له خوا بترسن و) کپنوش به رن ﴿لَا يَرْكَعُونَ﴾ کپنوش نابهن ﴿وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان له و پۆزه دا ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (نه گه ر ته و ان باوه ر به قورئان نه که ن) ئیتر
 به چ فهرمو وده یه کی تر بروا ده یین دوا ی قورئان؟ ﴿

سوره‌قی ﴿النَّبَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌وه له‌چی پرسیار له‌یه‌کثری ده‌کهن (نه‌و بی پر وایانه) ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ له‌و
 ده‌نگ و باسه‌گه‌وره‌یه پرسیار ده‌کهن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ که نه‌وان تیندا جیاوازن ﴿وَلَا يَخْتَفُونَ﴾
 نه‌ء با په‌شیمان بنه‌وه، له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿وَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دووباره (ده‌لیم) نه‌ء
 له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ ناخو زه ویمان بو پانه‌خستون؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾
 وه کینه‌کانمان نه‌گیراوه به‌میخ؟! ﴿وَحَلَقْتَ كُرُوزًا﴾ وه نیوه‌مان دروست نه‌کردوه به‌جووت
 ﴿وَجَعَلْنَا أَمْوَالَكُم مِّثْقَالَ رَيْسٍ﴾ وه نوشتنمان نه‌کردوه به‌هوی حه‌سانه‌وه‌تان ﴿وَجَعَلْنَا الْوَيْلَ لِمَا سَاءَ﴾
 وه شه‌ومان نه‌گیراوه به‌کالا (دایو‌شه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وه پوژمان نه‌گیراوه به‌کاتی ژبان
 (وه له‌سوپان و په‌یدا کردنی ژپوار) ﴿وَبَدَّلْنَا بُرُوجَهُمْ صُفُوفًا﴾ وه حه‌وت ناسمانی به‌هیزمان
 دروست نه‌کردوه له‌سه‌رتانه‌وه؟ ﴿وَجَعَلْنَا أَسْرَاجَهُمْ أَهْجًا﴾ وه دروستمان نه‌کردوه چرایه‌کی
 دره‌وشاوه (که پوژه) ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به‌خورمان نه‌ناردو ته‌خواره‌وه
 له‌هه‌وره گوشر اوه‌کانه‌وه ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی ی پروتین دانه‌ونله‌و گزو گیاو ﴿وَجَنَّتِ الْغُلَاةُ﴾
 باخانی پر و چر ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ به‌راستی پوژی جیا کردنه‌وه (ی چاک و خراب)
 کاتیکسی بو دیاری کراوه ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ مَا تَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ نه‌و پوژه‌ی که فو ده‌کری
 به‌که‌ر نه‌نادانه‌مجا پو پو ل دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وه ناسمان (له‌هه‌مو و لایه‌که‌وه) کرایه‌وه‌و
 بوو به‌ده‌رگا ﴿وُسِّرَتْ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سُرَابًا﴾ وه کینه‌کان خرا نه‌پی و بوون به‌(تراویلکه = سه‌راب)
 ﴿إِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به‌راستی دوزه‌خ په‌ریز گای بی پر وایانه (وده‌میکه چاوه‌پروانیانه) ﴿لِلظَّالِمِينَ مَقَابًا﴾
 وه جی گه‌رانه‌وه‌ی یاخیانه ﴿لِيَبَيِّنَ فِيهَا الْأَفْقَابَ﴾ تیندا ده‌مینه‌وه هه‌زاران سال
 (ماوه‌یه‌کی زور) ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تیندا نا چه‌ژن نه‌ساردی و فینکی و نه‌خواردنه‌وه
 ﴿إِلَّا الْحِيمَاءُ وَغَسَّاقًا﴾ ناوی له‌کول و کیم و زوخوا نه‌بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش ده‌درینه‌وه
 به‌پی ی کرده‌وه‌یان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکه بیگومان نه‌وان به‌ته‌مای لی پر سینه‌وه
 نه‌بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وه نایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌درو ده‌زانی چون به‌درو زانینیک
 ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو شتیکمان ژماردوه (له‌سه‌ریان) به‌نوسین ﴿فَذُوقُوا﴾
 نه‌مجا به‌چه‌ژن (سزای خو‌تان) ﴿فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ هیچ‌تان بو زیاد ناکه‌ین
 سزانه‌بیت

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ مَخَافًا﴾ بندگانِ جیگای پیروز و بهر همه‌ندی هه‌یه بۆ پاریز کاران و له‌خواتر سان ﴿حَتَّىٰ وَاعْتَبَارًا﴾
 باخات و هه‌موو جزره تری به‌ک ﴿وَذُكْرًا لِآثَرِهَا﴾ و هه‌کچانی تازه مه‌مک کردوی هه‌وته‌مه‌ن ﴿وَكُنُوسًا دِهَاقًا﴾ و هه‌په‌رداخ‌ی پر (له‌شهراب) ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا﴾ قسه‌ی بی‌هه‌وده و دروی تیدا نایستن ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَظِيمًا﴾ (پاداش ده‌درینه‌وه به) پاداشتیکی ته‌واو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تۆوه
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانی ته‌واو خواجه‌کی به‌خشنده‌و
 می‌هه‌ره‌بانه‌و ﴿لَا يَلْعَبُونَ مِنْهُ حُطْبًا﴾ که‌س توانای تکا کردن و (قسه‌کردنی) نی به‌ ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾
 له‌پوزنکدا که‌جیبریل و فرشته‌به‌پریز ده‌وه‌ستن ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مِمَّا أُمِّرُوا﴾ (له‌الرحمن) ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾ که‌سیان قسه‌ناکه‌ن
 مه‌گه‌ر ته‌وه که‌خوا‌ری‌ی بذات و قسه‌ی به‌ری و جی بکات ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾ ته‌و پوزده‌راست و بنگومانه
 ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَخْرَبًا﴾ ته‌مجا هه‌ر که‌سینک و ویسنی ریگای گه‌رانه‌وه ده‌گری بۆ لای په‌روه‌ردگاری
 خوی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ كُرْآنًا قُرْآنًا﴾ بنگومان ئیمه‌ ئیوه‌مان ناگادار کرد له‌سزایه‌کی نزیک ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ له‌پوزنکی وادا که‌مروف ده‌بینی (پاداشی) ته‌و کرده‌وانه‌ی که‌پیشه‌کی به‌ده‌سنی خوی ناردوونی
 ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ أَتَيْتَنِي بِكَافِرٍ كَذِبًا﴾ و هه‌بی پروا (له‌و پوزده‌دا) ده‌لی: خوزگه‌ گل بوومایه (نه‌ک مروف) ﴿

سوره‌ی ﴿التَّائِبَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی می‌هه‌ره‌بان

﴿وَاللَّيْلِ عُرْفًا﴾ سویند به‌و فریشتانه‌ی که‌گیانی کافران (له‌له‌شیان) به‌سه‌ختی ده‌رده‌هینن ﴿وَاللَّيْلِ نَسْطًا﴾ و هه‌به‌و فریشتانه‌ی که‌گیانی باوه‌رداران به‌ناسانی ده‌ردینن ﴿وَاللَّيْلِ سَبْحًا﴾
 و هه‌سویند به‌و فریشتانه‌ی که‌خیرا فرمانی خوا جی به‌جی ده‌که‌ن ﴿وَاللَّيْلِ سَبْحًا﴾ و هه‌سویند به‌و
 فریشتانه‌ی که‌پیش برکی ده‌که‌ن (له‌به‌جی هینانی فرماندا) ﴿وَالْمَدِينَةِ أَفْرًا﴾ و هه‌سویند به‌و فریشتانه‌ی
 که‌ته‌گیری کاروبار ده‌که‌ن (واته‌سویند به‌مانه‌ته‌وه‌ی به‌لینتان پیدراوه دینه‌دی) ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾
 پوزنیکه‌بومه‌له‌رزه‌زه‌وی ده‌له‌رزینی ﴿تَتَّبِعُهَا الزَّادَةُ﴾ بومه‌له‌رزه‌یه‌کی تریشی به‌دوایدا دیت، مردووان
 زیندوو ده‌بنه‌وه ﴿قُلُوبٌ يُّوْمِذْ وَلِجَّةٌ﴾ زور دل له‌و پوزده‌دا ده‌له‌رزنی ﴿أَنْصَرُهَا خِشْعَةً﴾ چاویان
 سه‌ر به‌ره‌و ژیر ده‌بی ﴿يَقُولُونَ﴾ (ته‌مرو به‌گالته‌وه) ده‌لین ﴿لَهُنَّ الْمَرْدُودُونَ فِي الْحُكُوفِ﴾ ناخو ئیمه‌(له‌پاش
 مردن) ده‌گه‌پرترینه‌وه بۆ ژبانی پینشوو؟ ﴿لَهُنَّ كَأَعْظَمَ نَجْوَةً﴾ نایا که‌بووین به‌نیسقانی پزیو (چون
 زیندوو ده‌بینه‌وه) ﴿قَالُوا﴾ و وتیان ﴿بَلَّغْنَاكَ إِذْكَرَةً خَاسِرَةً﴾ نانه‌وه ته‌گه‌ر وایی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی به‌زیانه‌ه
 ﴿فَالْمَاجِي نَجْوَةً وَاحِدَةً﴾ بنگومان ته‌و زیندوو بوونه‌وه‌یه‌هه‌ر به‌ک نه‌عه‌ته‌یه‌هه‌ه ﴿فَإِذَا هُمْ بِالنَّجْوَةِ﴾ نیر کتوبر
 وان له‌ده‌شتیکی سه‌ی کاک‌ی به‌کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾ نایا داستانی مووسات پی گه‌پشتوو
 ﴿إِذَا دَعَا رَبُّهُ بِآلِوَالْمُقَدَّسِينَ﴾ کاتیک که‌په‌روه‌ردگاری بانگی کرد له‌شیوی پیروزی طووا و هه‌ه

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میبهره‌بان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (پنجه‌مبهر عَبَسَ) پرووی گرز کرد و پشتی هه لکرد ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ که کویرنک (عبدوللای کوری نوم مه‌کتوم) هانه لای ﴿وَمَا يَذْكُرُ لَكَ لَعَلَّكَ رَازِكٌ﴾ تو چووزانیت؟ به‌لکو نه و (کویره) بیه‌وی پاک بیته‌وه ﴿أَفَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَهُ الذِّكْرَى﴾ بان بیری بکه ویته‌وه (نه‌وه‌ی که له بییری چوژنه‌وه) نه‌مجان نه و بیر کردنه‌وه به سوودی بی بگه به نیت ﴿أَفَأَمِنَ اسْتَفْتَى﴾ که چی نه‌وی که خوی بی نیاز ده‌زانی (مه‌به‌ست پنی بت په‌رسته‌کانی قوربه‌بشه) ﴿فَأَنذَرْتَهُ فَصَدَّى﴾ تو پرووی نی ده‌کبت ﴿وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبَرْ﴾ وه هیچ له‌سهر تو نی به که نه‌و بی پروایه خوی پاک نه‌کانه‌وه ﴿وَأَفَأَمِنَ جَاءَهُ الْيَسْنَى﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که به‌له دی بولات ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ وه له‌خوا ده‌ترسی ﴿فَأَنذَرْتَهُ تَلَكَّى﴾ تو خوتی لی هه‌له ده‌کبت ﴿كَلَّا إِنَّمَا تَدْعُرُهُ وَامَهُ كَهَ﴾ بی گومان نه‌و رینموونی یانه (ی که‌بوت هانوه) بیدار که‌روه (ی ناده‌می) به ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ﴾ نه‌مجان نه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی یادی خوا ده‌کات ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (که نه‌و رینموونی یانه‌ش نوسراونه‌ته‌وه) له‌چهند په‌ره به‌کی به‌ریز و پسرورزا ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ پایه بلند ی پاک ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ که به‌ده‌ست نوینترانی ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ به‌ریزی خیر خواوه‌ن ﴿قُلْ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ به‌کوشت چی (خراپترین نه‌فرینی لی بی) ناده‌می، چهند بی نه‌زان و سه‌له‌به ﴿مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیر ناکانه‌وه بزانی که) خوا له چی دروستی کردوه ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ﴾ له‌دلونینک ناو دروستی کردوه و پنی خستوه ﴿فَرَأَى السَّيْلَ يَنْسَرُهُ﴾ له‌پاشان رینگای (چاک و خرابی) بو‌ناسان کردوه ﴿فَرَأَاهُ فَافْقَرَهُ﴾ نه‌مجان ده‌بمرینی و ده‌یخانه‌گوره‌وه ﴿فَرَأَاهُ فَانْشَرَهُ﴾ له‌پاشان کاتی که وویستی زیندووی ده‌کانه‌وه ﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی که خوا فدرمانی بی داوه هیتستا (ناده‌می) به‌جی نه‌هیتاوه ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَالِهِ﴾ ده‌با مروف سه‌یری خواره‌مه‌نیه‌که‌ی بکات ﴿أَلَمْ يَصْبِأَ الْمَاءَ صَبًّا﴾ به‌راستی نیمه له‌هه‌وره‌وه بارانمان دارژاند چون دارژاندنیک ﴿فَرُشِّقْنَا الْأَرْضَ شِقًّا﴾ له‌پاشان زه‌ویمان له‌ت له‌ت کرد (به‌گیا) چون له‌ت کردنیک ﴿فَأَلْبَسْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ نه‌مجان پرواندمان له‌ناویددا دانه‌ویلنه ﴿وَعَبَّأَ وَصَبًّا﴾ وتری و سه‌وزه ﴿وَزَيَّنَّا وَخَلَّا﴾ وزه‌یتون و دار خورما ﴿وَحَدَّائِي عُلْبًا﴾ و باخانی چروپرو ﴿وَفَكَّهُمُ وَأَلْبًا﴾ مبوه و له‌وه‌ر ﴿مَتَعَالَكُمُ وَلَا تَعْمِكُمُ﴾ بو‌ژیانی خوتان و نازه‌لشان ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ﴾ کاتیک که شاخه و شریخه (ی پروزی دوابی) هات ﴿يَوْمَ يَهْرَأُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ نه‌و پروزی که مروف راده‌کات له‌برای ﴿وَأُخِيهِ وَأَبِيهِ﴾ وه له‌دایکی و باوکی ﴿وَصَحْبِيهِ وَبَنِيهِ﴾ وه له‌ژنی و کوربه‌کانی ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ هه‌سوو به‌کبت له‌وان له‌و پروزه‌دا کارینکی وای هه‌به که سه‌ر که‌سی تری نه‌په‌رزی ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّشْفَرَةٌ﴾ زور روخسار له‌و پروزه‌دا گه‌ش و جوانن ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دم به‌پنکه‌نین و شادمانن ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ وه زور روخسار له‌و پروزه‌دا، ته‌پوتوزیان به‌سه‌روه‌به

﴿تَرْهَقَهَا قُرَّةٌ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساون ﴿۱۱﴾ ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْكَافِرُ الْعَجَرُ﴾ نهوانه نهوانه که بی باوه و گوناهاکار و تاوانبارن ﴿۱۲﴾

سوره قی (التکویر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ کاتیک که پوژ پنچرایه وه (پروناکی نهما) ﴿۱﴾ ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وه ده میك که نه سستیره کان هه ل وهرین و که و تنه خواره وه (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که کیوه کان خرا نه ری (واته له شوینی خویان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وه کاتیک که وشتره ناوسه کان وازیان لی هیترا ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که جانوه وه ران کو کرانه وه ﴿۵﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه ده میك که ده ریاکان هه لگیر سیترا (تیکه ل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیک جوو تکرابه وه (له گه ل لاشه دا) ﴿۷﴾ ﴿وَإِذَا الْأَنْعَامُ دُوسِجَتْ﴾ وه کاتیک پر سیار کرا له کچانی زینده به چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ که به چ گونا هیک کوژران ﴿۹﴾ ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُفِصَتْ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلا و کرایه وه (و دابه شکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه ده میك که ناسمان دامالیترا و پنچرایه وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا الْجَحِيرُ سُفِرَتْ﴾ وه کاتیک که دوزه خ هه لگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفُتْ﴾ وه ساتیک که به هشت نریک خرایه وه ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ﴾ نه و کاته هه موو که سینک ده زانی که چی ناماده کرده (بو خوی له چاکه و خرا به) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَاسِ﴾ سویند به و (نه سستیره گه رو کانه ی) ده گه رینه وه ﴿۱۵﴾ ﴿الْجُورِ الْكَاسِ﴾ به و نه سستیرانه ی که په نا ده گرن و دیار نامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَالْأَنبِلُ إِذَا عَسَسَ﴾ وه به شه و که تاریک ده بیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه به به یانی که هه ناسه ده دات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان نه و قورئانه گو فتاری په وانه کراوینکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیتزه، لای خاوه نی عهرش (لای خوی گه و ره)، و خاوه نی پله و پایه به ﴿۲۰﴾ ﴿مَطَّاعٍ فَرَّامِينَ﴾ قسه په وایه له ناو فریشته دا و ده ست پاکه ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَصَابِحٌ يَمْجُرُونَ﴾ هاو ریکه تان (که موحه ممه ده ﷺ) شیت نی به (وه ک نیوه ده لین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ زَاوَاهُ بِالْأَفْنِ الْمِينِ﴾ سویند به خوا بیگومان (فریشته ی وه حی) دیوه له ناسوی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه نه و (قورئانه) قسه ی شه ی تانی نه به گه یانندی وه حی و په یامه که یدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ﴾ وه نه و (قورئانه) قسه ی شه ی تانی ده ر کراو له به زه بی خوانی به (وه ک نیوه ده لین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَأَنزَلْنَاهُ فَوْقَهُ نَكَبَاتٍ﴾ نه وه بو کوی ده ر قون ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه و قورئانه نه نها نامور گاری به بو هه موو جیهانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَمِنَ شَأْنِكَ أَنْ تَنْقِصَهُ﴾ بو نه و که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست دا بر قون له نیوه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُ أُنَتِّهِ﴾ نیوه ناره زوو (ی ری ی راست) ناکه ن ﴿۲۹﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مه گه ر کاتیک که په روه رد گاری هه مووان بیه ویت وه ناچارتان بکات بی ی ﴿۳۰﴾

سوره‌تی ﴿الانفطار﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که‌ناسمان له‌ت بوو ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَثَتْ﴾ وه‌ده‌میک که‌ئه‌ستیره‌کان (که‌وته‌ خواره‌وه) به‌پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ وه‌ساتیک که‌ده‌ریا‌کان تیکه‌ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وه‌ساتیک که‌گۆره‌کان ژیره‌و ژوور کران واته (مردووه‌کان هاتنه‌ده‌ره‌وه) ﴿عِلْمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ ئەو کاته هه‌موو که‌سینک ده‌زانیت که‌چی له‌پیشه‌وه ناردووه (چی‌شی) دوا‌خستوه (بو‌خوی) ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ﴾ ئەی ئینسان ﴿مَّا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی توی خه‌له‌تاندووه به‌په‌روه‌ردگاری به‌ریز و گهوره‌ت (والئی یاخی بوویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ ئەو (په‌روه‌ردگار) هی که‌دروستی کردوویت و ﴿فَسَوَّكَ فَعَدَلَكَ﴾ رینکی خستوویت و جیای کردوویت وه (له‌گیان له‌به‌رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له‌هه‌ر وینه‌به‌کدا که‌خوی ویستی‌تی به‌کی خستوویت ﴿كَلَّا لَئِنْ نُّكْذِبُوكَ بِالدِّينِ﴾ وانسی به (که‌تی‌ی گه‌یشتوویت) به‌لکو (پوژی) پاداشت به‌درو ده‌زانن ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَحَافِظِينَ﴾ بنگومان چهند چاودیرنکتان به‌سه‌ره‌ویه ﴿كِرَامًا كَاتِبِينَ﴾ که‌به‌ریزو نووسه‌رن ﴿يَعْلَمُونَ مَآ تَفْعَلُونَ﴾ هه‌رچی بکه‌ن ده‌یزانن ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به‌راستی چاکه‌کاران له‌ناو نازو نیعمه‌ندان ﴿وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حَبِيرٍ﴾ بنگومان به‌دکاران له‌دۆزه‌خان ﴿يَصْنَعُونَ الْفِرْنَ﴾ له‌پوژی پاداشتدا ده‌چنه‌ناویه‌وه ﴿وَمَّا هُمْ عَنْهَا غَائِبِينَ﴾ وه‌ئه‌وان لئی ده‌رناچن ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ تو‌چووزانیت که‌پوژی پاداشت چی به ﴿ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ دووباره‌چووزانیت پوژی پاداشت چی به ﴿يَوْمَ لَا تَعْمَلُكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پوژینکه که‌هیچ که‌س هیچی به‌ده‌ست نی به‌بو‌هیچ که‌س ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه‌فه‌رمان له‌و پوژده‌ا هه‌ر بو‌خوا به

سوره‌تی ﴿المطففين﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّينَ﴾ هاوار بو‌ته‌رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا لَحْمَ الْبَاقَرِ اسْتَوْفَوْا﴾ ئەوانه‌ی که‌کاتیک پیوانه‌بکه‌ن (بو‌خویان) له‌سه‌ر (مالی) خه‌لکی به‌ته‌واوی وه‌ری ده‌گرن ﴿وَإِذَا كَانُوا مِنْ أَهْلِ الْبَلَدِ وَهُمْ حِسْرُونَ﴾ به‌لام کاتیک بو‌یان پیوانه‌یان کی‌شانه‌بکه‌ن که‌میان ده‌ده‌نی ﴿الَّذِينَ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا ئەوانه‌ نازانن که‌بنگومان زیندوو ده‌کرینه‌وه ۱۹ ﴿

﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له پوژینکی گه ورده ۱ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پوژینک که خه‌لک له به ردهم
 په روره دگاری جیهانیان دا ده و سستن ۲ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه، چونکه
 به راستی نامه‌ی تاوانباران له ناو دفته رینکی په سستی په شدایه ۳ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ﴾ تو چوزانیت
 نه و دفته ره چی به ۴ ﴿كِتَابٌ مَّرْفُومٌ﴾ دفته رینکی نوسراوه ۵ ﴿وَنَلَّ يَوْمَئِذٍ الشَّكْرُ بَيْنَ﴾ هاوار له و
 پوژدها بؤ بی بروایان ۶ ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ لَا تَنفَعُ لَهُمْ آيَاتُهُمْ﴾ نه وانه‌ی که پروا ناکه‌ن به پوژی پاداشت دانه وه ۷
 ﴿وَمَا يَكْتُمُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾ که مس نه و پوژده به درو نازانیت مه گهر هم و سستم کارینکی گونا هبار ۸
 ﴿إِنَّا نُنشِئُ الْبَنَاءَ ثُمَّ نَمْسِكُهُمْ إِلَى يَوْمِ الدَّاعِ﴾ هه ر کاتینک که نایه ته کانی نیمه‌ی بؤ بخوینترینه وه ۹ ﴿قَالَ أَكْفِيرُ الْأُولِينَ﴾ ده‌لی (نه مانه)
 نه فسانه‌ی پیشینان ۱۰ ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانی به ۱۱ ﴿بَلْ زَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به لکو ژه‌نگی
 نه و (خرابانه‌ی) که ده یانکرد په رده‌ی هیناوه به سهر دلایاندا ۱۲ ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُورُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه و ان له و پوژدها، بی به شن له بینینی په روره دگاریان ۱۳ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ له پاشان
 بینگومان نه و ان ده چنه دوزه خه وه ۱۴ ﴿ثُمَّ قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنْهُمْ بِهِ يَدْعُونَ﴾ نه مجا بی یان ده و وتریت نه مه
 نه و به که برواتان بی نه ده کرد ۱۵ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْزَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ﴾ به راستی نامه‌ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو دفته رینکی به رزدایه ۱۶ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ تو چوزانیت نه و دفته ره به رزه چی به؟ ۱۷ ﴿كِتَابٌ
 مَّرْفُومٌ﴾ دفته رینکی نوسراو (ی نه مهنده به فیره) ۱۸ ﴿يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ۱۹
 ﴿إِنَّ الْأَنْزَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بینگومان چاکه کاران له نازو نبعمه تدان ۲۰ ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ﴾ له سهر
 تهخت و باره گاهه سهر ده کهن ۲۱ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له روخساریاندا
 جوانی و گه شاهه بی خوشگوزهرانی ۲۲ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾ شه‌رابی پاکسی سهر به مؤریان بی
 ده دری بیخونه وه ۲۳ ﴿حِمْيَرٌ مِمَّنْ﴾ که دوا قومی بؤنی میسکه ۲۴ ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَنَّافِيسُ الْمُتَّقِصُونَ﴾ بؤ
 نه وه با پیشبرکی بکن پیشبرکی کاران ۲۵ ﴿وَمِنْ أَجْلِهِمُ مِنْ سَنِينٍ﴾ تیکه‌ل کراو له ناوی ته سنیمه ۲۶
 ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ کانی به که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ۲۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُخْرِجُوا كَانُوا﴾
 بینگومان نه وانه‌ی که به دکار بوون ۲۸ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَصْطَحْكُونَ﴾ بی ده کهنین به وانه‌ی که بروایان هینا بوو
 ۲۹ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتینک که به لایاندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ۳۰ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتینکیش بگه‌رانیه ته وه بؤ لای مال و مندلیان، به بینکهنین و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه‌رانه وه ۳۱ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ تَوَّاهًا وَحَلًا لَصَّالُوتٍ﴾ وه کاتینکیش بیانبیننایه
 نه یانوت: نه مانه گومران ۳۲ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتینکدا که (نه و ان) به چاودیر نه نیراون
 بؤ سهر موسلمانان کان (تا هم قسه به بکن) ۳۳

﴿قَالِیَوْمَ الَّذِینَ ءَامَنُوا مِنْ الْکُفَّارِ یَضْحَکُوْنَ﴾ ۱. نه‌مرو (که پوړی دوايي په) نه‌وانه‌ی که پروادار بوون به
 بی پرواکان بی ده‌کهن ۲. ﴿عَلَىٰ اَآرَآءِکَ یَنْظُرُوْنَ﴾ ۳. له‌سهر قه‌نه‌فه‌و کورسیه‌وه سه‌یر ده‌کهن ۴. ﴿هَلْ
 تُؤْتِی الْکُفَّارَ مَا کَانُوْا یَفْعَلُوْنَ﴾ (تا بزائن) توله‌ی نه‌و بی پروایانه دراوه‌ته‌وه، له‌سهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بان
 کرد (له‌دونیادا)؟ ۵.

سوره‌قی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿اِذَا السَّمَاءُ اُنْشَقَّتْ﴾ کاتینک که ناسمان له‌ت بوو ۱. ﴿وَاُذُنَتْ لَهَا وَحُفَّتْ﴾ ۲. وه‌ملکه‌چی کرد بو
 په‌روردگاری و ده‌بی هه‌رواش بیت ۳. ﴿وَلَا اَلْاَرْضُ مَدَّتْ﴾ ۴. وساتینک که زه‌وی پراکیشراو پانکرایه‌وه
 (پراخرا) ۵. ﴿وَالْقُلُوبُ مَافِیْهَا وَخَلَّتْ﴾ ۶. وه‌نه‌وه‌ی تیبداوو فرینی داو هبچی له‌ناودانه‌ما ۷. ﴿وَاُذُنَتْ لَهَا وَحُفَّتْ﴾
 وه‌ملکه‌چی کرد بو په‌روردگاری و ده‌بی هه‌رواش بیت ۸. ﴿يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ﴾ نه‌ی ټینسان
 ﴿اِنَّکَ کَادِحٌ اِلٰی رَبِّکَ کَذَّابًا مُّفْلِحًا﴾ تو بینگومان تیکو شه‌ریت به‌رو په‌روردگارت به‌تیکو شان! نه‌وسا
 بی‌ی ده‌گیت ۹. ﴿فَاَمَّا مَنْ اُوْفٰی کِتٰبَهٗ بِیَمِیْنِهٖ﴾ ۱۰. نه‌مجا نه‌و که‌سه‌ی که نامه‌ی (کرده‌وه‌ی) درایه‌ده‌ستی
 پراستی ۱۱. ﴿فَسَوْفَ یَحْاَسِبُ حِساْبًا یَّسِیْرًا﴾ ۱۲. نه‌وسا پرسینه‌وه‌یه‌کی سووک و ناسانی له‌گه‌ل ده‌کری ۱۳.
 ﴿وَنَقْلِبُ اِلٰی اَهْلِیْهِ مَسْرُوْرًا﴾ ۱۴. وه‌به‌دلخوشی ده‌گه‌ریتسه‌وه بو لای که‌س و کاری ۱۵. ﴿وَاَمَّا مَنْ اُوْفٰی کِتٰبَهٗ وَرَآءَ
 ظَهْرِیْ﴾ ۱۶. وه‌نه‌و که‌سه‌ی نامه‌ی له‌پشته‌وه درایه‌ده‌ستی ۱۷. ﴿فَسَوْفَ یَدْعُوْا ثُبُوْرًا﴾ ۱۸. نه‌وه‌به‌زووی داوای
 مردنی خوی ده‌کات ۱۹. ﴿وَيَصْلٰی سَعِیْرًا﴾ ۲۰. وه‌ده‌چینه‌دوزه‌خه‌وه ۲۱. ﴿اِنَّهٗ كَانَ فِیْ اَهْلِیْهِ مَسْرُوْرًا﴾ (چونکه)
 بینگومان نه‌و له‌ناو که‌س و کاری دا دلخوش بووه ۲۲. ﴿اِنَّهٗ ظَنّٰ اَنْ یَّحُوْرَ﴾ ۲۳. وه‌نه‌و وای گومان ده‌برد،
 که هه‌رگیز ناگه‌ریتسه‌وه (لای خوا) ۲۴. ﴿یَا اٰیُّهَا الَّذِیْنَ کَانَ بَیْنَهُمْ بَیْسِرًا﴾ ۲۵. نه‌خیر وانی به! چونکه به‌پراستی
 په‌روردگاری نه‌و ناگادار بووه به‌و ۲۶. ﴿فَلَا اَقْسَمُ بِاللَّغْوِ﴾ ۲۷. سویند به‌سووری که‌ناری ناسمان ۲۸.
 ﴿وَاللَّیْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ ۲۹. وه‌به‌شه‌وو نه‌و شتانه‌ی که‌کویان ده‌کاته‌وه ۳۰. ﴿وَالْقَمَرِ اِذَا اَنَسَقَ﴾ ۳۱. وه‌به‌مانگ
 کاتینک که په‌ر ده‌بیتسه‌وه ۳۲. ﴿لَنَرَنَّکَ یٰطٰیْعٰنَ طٰیْعٍ﴾ (ټیوه) تی نه‌په‌رن له‌حالیکه‌وه بو حالیکه‌ی تر ۳۳.
 ﴿فَمَا لَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ ۳۴. ټیتر بوچی پروا ناهیتن؟ ۳۵. ﴿وَلَا اُقْرِیْ عَلَیْهِمُ الْقُرْءَانَ لَا یَسْجُدُوْنَ﴾ ۳۶. وه‌کاتینک که
 قورئان‌یان بو بخوینریتسه‌وه سوژده‌نابن (مل که‌چی ناکهن) ۳۷. ﴿بَلِ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا یُکَذِّبُوْنَ﴾ ۳۸. به‌لام نه‌وانه‌ی
 که‌بی پروان به‌دروی نه‌زائن ۳۹. ﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا یُوعُوْنَ﴾ ۴۰. وه‌خوا چاک ناگادار و زانایه‌به‌وه‌ی که
 له‌دلی ده‌گرن ۴۱. ﴿فَنَبِّشْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ﴾ ۴۲. که‌واته‌مژده‌یان بده‌ری به‌سزای سه‌ختی (قیامت) ۴۳.

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لام نه‌وانه‌ی که بر وایان هیناوه و کرده‌وه باشه کانیان کردووه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بۆ نه‌وان هه‌یه پاداشتی بی برانه‌وه ﴿۱۵﴾

سوره‌ی ﴿البُرُوجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویتند به ناسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿۱﴾ ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾ وه به‌ورپوژهی که
 به‌لینسی پیدراوه ﴿۲﴾ ﴿وَشَٰهِدٍ مَّشْهُودٍ﴾ وه به‌هموو بینه‌رو بینراوینک (یا شایه‌ت و شایه‌تی له‌سه‌ر
 دراو یا پوژهی هه‌ینی و پوژهی عه‌ره‌فه) ﴿۳﴾ ﴿قِيلَ اصْحَبْ الْأَحْدُودَ﴾ به‌کوشت چن خاوه‌ن چاله‌کان (له
 غه‌مه‌کان) ﴿۴﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سووته‌مه‌نی (و بلیسه‌یه) ﴿۵﴾ ﴿إِذْهُمْ عَلَيْهِمْ أَفْعُودٌ﴾
 کاتینک که نه‌وان دانیشتبوون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا ﴿۶﴾ ﴿وَهُرَعًا مَّا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه نه‌وان
 سه‌یری نه‌وه‌یان ده‌کرد که ده‌یان کرد به‌بر واداره‌کان ﴿۷﴾ ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ ءَلًا﴾ وه نهم سزایه‌ش
 هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه ده‌دران ﴿۸﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بر وایان هینابوو به‌خوای به‌ده‌سه‌لانی
 سوپاسکراو ﴿۹﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌و خودایه‌ی که مولکی ناسمانه‌کان و زه‌ویی بۆ نه‌وه
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَٰهِدٌ﴾ وه خوا ناگاداره به‌سه‌ر هه‌موو شتینکدا ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
 به‌پراستی نه‌وانه‌ی که نازاری پیاو و ژنه بر واداره‌کانیان داو ﴿۱۱﴾ ﴿لَهُ بِأَشَانِ بِه‌شیمان نه‌بوونه‌وه
 ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ نه‌وه بۆ نه‌وان هه‌یه سزای دوزه‌خ، وه سزای (ناگری) سویتنه‌ر
 ﴿۱۲﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بر وایان هیناو کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد
 ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بۆ نه‌وان هه‌یه به‌هه‌شتانینک که جوگه‌ناوی زور ده‌روات به‌ژیریاندا
 ﴿۱۳﴾ ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْكَبِيرُ﴾ نا نه‌وه‌یه سه‌ر که وتنی گه‌وره ﴿۱۴﴾ ﴿إِنَّ يَنْظُرَنَّ رَبُّكَ لَسَدِيدٌ﴾ به‌پراستی ده‌ست وه‌شانندی
 په‌روه‌دگاری نۆ زور سه‌خته ﴿۱۵﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ﴾ بیگومان هه‌ر نه‌وه که له‌سه‌ره‌تاوه (مروف)
 دروست ده‌کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده‌کاته‌وه ﴿۱۶﴾ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه لیخو شبووی
 میهره‌بان ﴿۱۷﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خاوه‌نی عه‌رش و به‌رزو پایه‌دار ﴿۱۸﴾ ﴿فَعَالٌ لِّمَآبِرِیدٍ﴾ هه‌ر چه‌کی
 بیه‌ویت ده‌یکات ﴿۱۹﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ ئایا پینت گه‌یشتوو به‌س و به‌سه‌ره‌اتی له‌شکره‌کانی ﴿۲۰﴾
 ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعه‌ون و سه‌موود ﴿۲۱﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِیْبٍ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که بی بر وایان بوون
 هه‌میشه له به‌درو زانینی (قورئان) دان ﴿۲۲﴾ ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَآیِهِمْ مُّخِیْطٌ﴾ وه خواش (به‌ده‌سه‌لات و زانینی)
 له‌پشتیان وه ده‌وری داوون ﴿۲۳﴾ ﴿بَلِ الْهُوفَةُ ۖ إِنَّهُم مُّحِیْطٌ﴾ به‌لکو نه‌وه (ی که به‌درووی ده‌زانن) قورئانینکی گه‌وره‌و
 به‌پرتزه ﴿۲۴﴾ ﴿فِي لُوحٍ مَّخْطُومٍ﴾ له له‌و حینکی پارتیزراو دایه (که پئی ده‌وتریت لوح المحفوظ) ﴿۲۵﴾

سوره‌ی ﴿الطَّارِقِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءَ وَالطَّارِقَ﴾ سویند به‌ئاسمان و‌ئو‌ه‌ی که له‌شه‌وا د‌ه‌رده‌که‌وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو‌چوزانیت د‌ه‌ر که‌وتووی شه‌و‌چی‌یه ؟ ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ ئه‌ستیره‌ی دره‌خشان‌ی تاریکی کون که‌ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س نی‌یه که‌چاودیرنکی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی با‌م‌روف سه‌رنج بدات که‌له‌چی دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له‌ئاوینکی فریندراو (ه‌لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که‌ده‌رده‌چی له‌ناوه‌ندی پشت (ی‌پی‌او) و‌دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (زن) وه‌ه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ له‌پ‌ورژنکدا که‌ه‌رچی نه‌یتی ه‌ه‌به‌ئاشکرا ده‌کری ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ نُفُورٍ وَلَا تَأْوِيلُ﴾ ئه‌و نه‌ه‌یزنک شک ده‌بات و نه‌پشتیوانتیک ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ئاسمانی خاوه‌ن باران ﴿وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه‌به‌زه‌وی خاوه‌ن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ﴾ بینگومان نه‌م (قورئانه) م‌وته‌ی راست و‌جیا که‌ره‌وه‌یه ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه‌گالته‌نی یه ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی‌برواکان (پیلان ده‌گیرن) و‌فیل ده‌که‌ن چ‌ون فیل کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌منیش پیلان ده‌گیرم (ونه‌خشه ده‌کیشم له‌به‌رام‌به‌ر پیلانی ئه‌واندا) چ‌ون پیلان و نه‌خشه کیشانیک ﴿فَقِيلَ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (ت‌وش ئه‌ی پ‌تغه‌م‌به‌ر ﷺ) مؤله‌تی بی‌برواکان بده ﴿أَمْ يَلْمِزُ رُؤُوسًا﴾ منیش که‌مینک لیان ده‌وه‌ستم (پاشان ده‌بینیت چیان به‌سه‌ر ده‌ه‌یتم به‌سزادانایان) ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الْأَعْلَى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته‌سبیحاتی په‌روه‌ردگاری ه‌ره‌بلندت بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ مَسَوًى﴾ ئه‌وه‌ی (ه‌ه‌موو شتیکی) دروست کردووه‌و ر‌نک و‌پنکی کردووه ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدًى﴾ وه‌ئو‌ه‌ی که‌نه‌خشه‌ی کیشاوه (بو‌ه‌موو شتیک) ئه‌مجا شاره‌زای کردووه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه‌ئو‌ه‌ی که‌له‌وه‌ری د‌ه‌ره‌یتاوه ﴿فَجَعَلَهُ غَثًا أَحْوًى﴾ ئه‌مجا ده‌یکات به‌پوشی ره‌ش دا‌گه‌راو ﴿سَقَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ (ئ‌ه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ قورئانت) به‌سه‌ردا ده‌خو‌تینه‌وه‌و ه‌ر‌گیز بیرت نا‌چ‌ته‌وه ﴿إِلَّا مَآئِدَةً لِلَّهِ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌خوا بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ يُعَذِّبُهُمْ وَيُمِيتُهُمْ﴾ بینگومان ئه‌و به‌ه‌موو شتیکی ئاشکراو په‌ن‌هان نا‌گاداره ﴿وَيُنَسِّفُ لِّلْإِنْسَانِ﴾ وه‌یارمه‌تیت ده‌ده‌ین بو‌ری‌ی ئاسان ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا الذِّكْرُ﴾ ئه‌مجا ت‌وش ه‌ه‌رده‌م ئام‌وزگاری بکه‌ئ‌ه‌گه‌ر سوودی گه‌یاند ﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ بینگومان ئه‌وه‌ی له‌خوا بترسی په‌ندی لی‌وه‌رده‌گری ﴿﴾

﴿وَيَجْتَنِبُهَا الْأَشْقَى﴾ وه نه‌وه‌ی زور خرابیش بى خوى لى دور ده‌خانه‌وه ﴿الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 نه‌وه‌ی ده‌چینه‌ ناو ناگری هره گه‌وره‌وه ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ له‌پاشان نه‌ده‌مری تییدا
 (تا پرگاری بیت) وه نه‌ده‌ری (تییدا به‌ناسایی) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ به‌راستی سهر‌فراز بوو نه‌وه‌ی که
 خوی پاک راگرت ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصْلَى﴾ وه‌ناوی په‌روه‌ردگاری خوی ده‌بات و که‌ونه‌ نویژ کردن
 (وپارایه‌وه) ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به‌لکو‌نیوه‌ ژبانی دنیا هه‌لده‌بژیرن ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 که‌چی (ژبانی) دوا پوژ باشتر و پایه‌ دارتره ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ بى گومان نه‌مه‌ی
 (که‌باسکرا) له‌ نامه‌ی پیش‌وه‌ کاندایه ﴿صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ نامه‌کانی ئیبراهیم و موسا ﴿

سوره‌قی ﴿الْغَاشِيَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا هه‌والی پوژى دواى (پوژى داپوشه‌رت) پینگه‌شتووه ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ﴾
 خشیعة ﴿زُورٌ دَمٌ وَچاو له‌و پوژده‌ا ترسناک و پيسواو شهرمه‌زارن ﴿عَايِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ هه‌ولده‌ریکی
 په‌نجه‌پوڼ ﴿تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً﴾ ده‌چنه‌ ناو ناگری هره گه‌رمه‌وه ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ لَا يَبْقَى﴾ ناو
 ده‌درین له‌سه‌رچاوه‌ی کول به‌کول و زور گهرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرْحٍ﴾ خوراکیان هره‌درکی
 خوشتر خوار (ی ناگریینه) ﴿لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نه‌قه‌له‌وی ده‌کات و نه‌برسیتی لا ده‌بات ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾
 زور پوخسار له‌و پوژده‌ا پاراوه (جوان و گه‌شن) ﴿اسْتَعْيَارَ صِبَّةٍ﴾ رازبین
 له‌کوششی خویان ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان له‌به‌هشتی به‌رزو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوًا﴾ قسه‌ی هیچ
 وپوچی تییدا نابستن ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تییدایه‌تی سه‌رچاوه‌ی په‌وان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُرُوعَةٌ﴾ تییدایه‌تی
 زور قه‌نه‌فه و ته‌ختی به‌رز ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْصُوعَةٌ﴾ وه‌په‌رداخی دانراو ﴿وَمَنَاقِبُ مَصْفُوعَةٌ﴾ وه‌پشتی
 پریزکراو ﴿وَزَرَائِبٌ مَبْنُوعَةٌ﴾ وه‌قالی راخراو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ ده‌ی
 بوو وورد نابنه‌وه له‌خوشر که‌چون دروست کراوه ﴿وَالِی السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وه‌له‌ناسمان که‌چون
 به‌رز کراوه‌ته‌وه ﴿وَالِی الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وه‌له‌شاخه‌کان که‌چون داکوتراون و دامه‌زیرتراون؟ ﴿وَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وه‌له‌زه‌وی که‌چون راخراوه ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ که‌وابوو
 ناموژگاری بکه، تو هه‌ر ناموژگاری کاریت ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصْطَفٍ﴾ تو ده‌سه‌لات دار نیت
 به‌سه‌ریاندا ﴿

﴿إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که پشت‌ه‌ل‌کاو بی‌بروایت ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾
 نه‌و‌ه خوا‌سزای ده‌دات به‌سزای زور‌گه‌وره ﴿إِنَّ إِلَهَنَا إِلَهُهُمْ﴾ بی‌گومان هر‌بؤ‌لای نیمه‌یه
 گه‌رانه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾ له‌پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌یه لی‌پرسینه‌وه‌یان ﴿۱﴾

سوره‌تی ﴿الفجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند به‌به‌به‌یان ﴿وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾ وه‌به‌ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی‌ذی‌الحجة) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه‌به‌تاک و جووت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَنسَرُ﴾ وه‌به‌شه‌وگار کاتیک که‌تی ده‌به‌ریت ﴿۱﴾
 ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ﴾ نایا نه‌مانه‌ی که‌سویندیان پی‌خورا شایسته‌ی سویند پی‌خواردن نیین لای
 که‌سانی تیگه‌بشتوو ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّكَ يَعَادُ﴾ نایا نابینیت که‌په‌روهردگاری تو‌چی کرد به‌گه‌لی عاد
 ﴿إِنَّمَا هِيَ إِيمَانُ الْإِيمَانِ﴾ وه‌به‌هوزی ثیرم ؟ خاوه‌نی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ يَتْلَاهَا فِي الْيَدِ﴾ که
 وینه‌یان دروست نه‌کرا بوو له‌هموو وولاندا ﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِالصَّخْرِ بِالْوَادِ﴾ وه‌(چی کرد) به‌گه‌لی
 سه‌موود نه‌وانه‌ی که‌(شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیوو دؤ‌له‌کاندا ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾ وه‌فیرعه‌ونی
 خاوه‌ن سنگی زور (وه‌که نه‌هرامه‌کان، که‌وه‌که سنگ چوون به‌زه‌ویدا) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌باخی بوون له‌ولاندا ﴿فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ وه‌زوریان خراپه‌تیدا کرد ﴿۲﴾
 ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ نه‌مجا په‌روهردگاری تو‌دایگرتن به‌قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾
 به‌راستی په‌روهردگاری تو‌له‌که‌مینی ستم کاراندا به‌﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَنَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک
 که‌خوا‌ناده‌می تاقی کرده‌وه ﴿فَأَنصَرَّمَهُ وَفَعَّمَهُ﴾ و‌پیزی گرت و نازو نیعمه‌تی به‌سهردا پشت
 ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَ﴾ نه‌وه‌ده‌لی په‌روهردگارم پیزی گرتووم ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وه‌نه‌گه‌ر
 تاقی کرده‌وه و‌پوزی که‌م پیدا ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾ نه‌وسا ده‌لی په‌روهردگارم پيسوای کردووم ﴿۳﴾
 ﴿كَأَلَّا﴾ نه‌ه‌وانی به‌(که‌نیوه‌بیری لی‌ده‌که‌نه‌وه) ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ به‌لکو نیوه‌پیزی هه‌تیوان
 ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ﴾ وه‌هانی به‌کتری ناده‌ن له‌سهر خوارده‌مه‌نی دان (و‌به‌خیو
 کردنی) هه‌زاران ﴿وَلَا تَكُونُوا لِلزَّانِ أَكْثَرًا﴾ (به‌لکو سهره‌رای نه‌مه‌ش به‌شه) میراتی (به‌شداران)
 هه‌مووی (به‌هه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَتُحِبُّونَ أَمْوَالَ حُبَّاجِمًا﴾ وه‌مال و سامانتان خوش ده‌ویت به‌خوش
 ویستنیکی زور ﴿كَلَّا إِذَا دُكِّي الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی و‌ابکه‌ن! کاتیک که‌زه‌وی به‌توندی درابه‌یه‌کدا و
 پاره‌پاره‌کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (له‌پوزی دوا پیدا) په‌روهردگارت دیت (بؤ‌لپیرسینه‌وه‌ی
 خه‌لکی، هاتنیک شیاوی زاتی خوی بیت، بروامان پیته‌تی به‌بی هیچ لی‌چواندن ولی‌کدانه‌وه‌یه‌که، وه
 چۆنیته‌یه‌که‌ی نازنین، تنه‌ها خودا خوی ده‌زانیت) وه‌فریشته‌کانیش بؤ‌ل بؤ‌ل دین ﴿۴﴾

﴿وَجَاءَ بِمُومِنِينَ بَاطِنًا﴾ و لهو پوردها دوزخ ده هیتیت (بو ساحه‌ی مه‌حشر) ﴿يَوْمَ يَدْعُكَ الْإِنْسُ﴾ لهو پوردها نینسان (کرده‌وی خوی) بیر ده که ویتسه‌وه ﴿وَأَذِّنْ لَهُ الْكَرَى﴾ به لام نهو بیر که و تنه‌وه به چ سوودنک به و ده گه به نیت ؟ ﴿يَقُولُ يَنْتَبِذْنِي قَدْ مَتَّ لِحَيَاتِي﴾ (نه مجا به داخه‌وه) ده‌لی خوزگه له دنیا دا کاری چاکه م پیش به خستایه بو نه م ژبانم ﴿يَوْمَ يَدْعُكَ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ نه مجا لهو پوردها کهس سزای کهس نادات وه کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ وه کهس که له به‌چی کهس ناکات وه کو که له به‌چی کردنی خوا (بو بی باوه‌ران) ﴿يَتَأَيَّمْنَ النَّفْسُ الْقَاطِمَةُ﴾ (لهو پوردها به خوا به‌رست ده و وتریت) نه‌ی نه‌فسی به نارام ﴿أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرضَةً﴾ بگه پریره وه بو لای به‌روه ردگاری خوت به په‌زامه‌ندی و لی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ نه مجا به‌چوره ناو به‌نده چاکه کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و به‌چوره ناو به‌هشتی منه‌وه ﴿

سوره‌تی ﴿البدر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی مته‌ره‌بان

﴿لَا أُنْقِصُ مِنْهُ الذَّرِّيَّةَ﴾ سویند به‌م شاره (که مه‌ککبه) ﴿وَأَنْتَ حَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ وه تو لهو شاره‌دا نیسته‌جینی (که نازاردانی توی تیدا بریار دراوه) ﴿وَوَالِدٌ وَمَا وَلَدٌ﴾ وه سویند به باوک (باو که ناده‌م) و نه‌وه‌ی که لینی که و توتوه‌وه ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ناده‌میمان دروست کردوه وه همیشه له‌رنج و کیش و نارحه‌تیدایه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِرَ عَلَيَّ أَحَدٌ﴾ نایا وا ده‌زانی که کهس ده‌سه‌لانی به‌سه‌ریدانی به ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَأَلْبِنَا﴾ (به‌فیزه‌وه) ده‌لی مالی زورم له‌ناو داوه و به‌خشیووه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ لَّيُوتِرَهُ أَحَدٌ﴾ نایا وا ده‌زانی که کهس نه‌یدیوه ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُ عِشْقِينَ﴾ نایا دوو چاومان نه‌داوه‌تی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان بی نه‌داوه ؟ ﴿وَهَدْيَةً لِّلْجَدِّينِ﴾ وه ری‌ی چاک و خراپمان نشان نه‌داوه ﴿فَلَا أَفْتَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾ که‌چی هیشتا (زورنک له‌خه‌لکی) به‌لاماری پله‌ی سه‌ختی نه‌داوه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیست پله‌ی سه‌خت کامه‌به ﴿فَكَرَّ رَجَبٌ﴾ نازاد کردنی کویله‌به ﴿أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبٍ﴾ و ناندانه له‌پورزی گرانی و برسی‌تی دا ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبٍ﴾ به‌ه‌تیوی خرم ﴿أَوْ مَسَّ كِنَاذًا مَّقْرَبٌ﴾ یا به‌ه‌زاری خاکه‌سهر (که‌فته‌کار) ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش لهو که‌سانه‌بی که پروایان هیتایی ﴿وَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه ناموزگاری به‌کتریان کردبی به‌نارامگرتن ﴿وَوَصَّوْا بِالْمَرْحَةِ﴾ و ناموزگاری به‌کتریان کردبی به‌زه‌بی و میهره‌بانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَةِ﴾ نه‌وانه‌هاوه‌لانی ده‌ستی راستن ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَقْصَرِ﴾ و نه‌وانه‌ی که بی پروا بودن به موجب‌ه و نیشان‌ه‌کانی نیمه‌نه‌وانه‌ها و نه‌وانه‌لانی ده‌سنی چهن ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٍ﴾ دایگرتون ناگری ده‌رگا داخراو ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند به‌خور و پروناکیه‌کی ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ و سویند به‌مانگ که‌دوا به‌دوی نه‌و هلبی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ و سویند به‌پژ کانی که‌خور ده‌رده‌خات ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا﴾ و سویند به‌شو که‌خور داده‌پوشی ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾ و سویند به‌ناسمان و به‌وی دروستی کردوه ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا﴾ و سویند به‌زه‌وی و نه‌وی پای خستوه ﴿وَالنَّفْسَ وَمَا سَوَّاهَا﴾ و سویند به‌نفسی ناده‌می و نه‌و زاته‌یشی که‌رینک و رینک به‌دیه‌ناده‌ی ﴿وَاللَّهُمَّ فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ نه‌مجا رینگای چه‌وت و خراپ و چاک و خواپه‌رستیشی پیشاندا ﴿فَقَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾ (سویند به‌همو و نه‌وانه) به‌راستی پرزگاری بو و نه‌و که‌سه‌ی که‌نفسی خوی پاک کرده‌وه ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ بینگومان نا‌نومید بو و نه‌و که‌سه‌ی که‌نفسی خوی (به‌گونه‌) و ون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بر‌وای نه‌هینا هوزی سه‌مود به‌هوی سرکه‌شی یانه‌وه ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که‌خراپ‌ترینان هه‌ستایه‌وه (بو سر‌برینی حوشره‌که) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةُ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ نه‌مجا پینغه‌مبه‌ره‌کی خوا (صالح علیه السلام) پی‌ی و ون: واز به‌یتن له‌م حوشری خواپه و نوره‌ناوه‌کی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که‌چی بر‌وایان پی‌ی نه‌کردو حوشره‌که‌یان سر‌بری ﴿فَدَمَّرْنَا عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَنَسَوْنَهَا﴾ نه‌مجا په‌رو ده‌رگاری نه‌وان سزای رشت به‌سریاندا به‌هوی گونه‌ه‌کانیانه‌وه و ته‌ختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (خوا) نا‌ترسی له‌پاشه‌پژوی نه‌م (توله‌لی سندنه‌بان) ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الْبَلَدِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند به‌شو کاتیک که‌(زه‌وی) داده‌پوشی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَافَى﴾ و به‌پژ کانی که‌پروناک ده‌بینه‌وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به‌و زاته‌ی که‌نیرو می‌ی دروست کردوه ﴿إِنْ سَعَى الْكاشِفُ﴾ به‌راستی هه‌ول و کوششی نیوه‌جوراو جوره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ نه‌مجا نه‌و که‌سه‌ی (مال) بیه‌خشی و له‌خوا بترسیت و پاریزکار بیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ و بر‌وای بی‌ی به‌وی زورچاکه‌(لا اله الا الله یا به‌هشت) ﴿فَسَيَسْأَلُهُ الرَّسُولُ﴾ نه‌وه بینگومان یارمه‌تی ده‌هین بو پی‌ی ناسان (که‌چاکه‌یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ و نه‌و که‌سه‌ی پژدی بکات (له‌مال به‌خشین) و خوی بی‌نیاز بزانی (له‌پاداشتی په‌رو ده‌رگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى﴾ و بر‌وای نه‌بی به‌چاکه‌(که‌لا اله الا الله یا به‌هشت) ﴿﴾

﴿فَسَيَبْرُرُهُ الْغُنَمُ﴾ نه‌وه یتگومان ری‌ی سه‌ختی بۆ ئاسان ده‌که‌ین. ﴿وَمَا لِيَ غَنَتُ مَالَهُ إِذَا تَوَدَّى﴾ وه سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی قازانجی بی‌ ناگه‌یه‌نی کاتیک که تیا ده‌چی ﴿إِنَّا عَلَيْنَا اللَّهُدَى﴾ به‌راستی له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ پرینمونی ﴿وَلَا لَنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ وه هه‌ردوو جیهان هی ئیمه‌یه ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ من ئیوهم ترساند به‌ ناگریکی بلیسه‌دار (که دوزه‌خه) ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ که‌س ناچیته‌ ناو دوزه‌خه‌وه خراپترین که‌س نه‌بیست ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ نه‌وه که‌سه‌ی که‌ بر‌وای نه‌بی و پشتی هه‌لکردبی (له‌ نایینی راست) ﴿وَسَيَجْزِيهَا الْآفَتَى﴾ وه لسی‌ی دوور ده‌خړیته‌وه پارێز کارترین که‌س ﴿الَّذِي يُوقَى مَالَهُ بِرَكْنٍ﴾ نه‌وه‌ی مالی خۆی ده‌به‌خشی تا (دل و ده‌رونی) پاک بیه‌وه ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَى﴾ له‌ کاتیکدا که‌س چاکه‌یه‌کی وای به‌سه‌ریه‌وه نی‌یه که‌ پاداشت بدریته‌وه ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ته‌نها مه‌به‌ستی په‌زامه‌ندی په‌روه‌دگاری به‌رزو بلنده ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سویند به‌خوا (نه‌وه که‌سه‌ی وابست) له‌مه‌ولا رازی ده‌بی (به‌ پاداشتی دوا پوژ) ﴿

سوره‌ی ﴿الضحی﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْضُّحَى﴾ سویند به‌ چێشته‌نگاو ﴿وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَى﴾ وه سویند به‌شه‌و کاتیک که‌ ئارام ده‌گری (بزرنگیته‌وه) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ په‌روه‌دگارت وازی لسی‌ نه‌هیتاوت و لیست دلگیر نه‌بووه (نه‌ی موحوممه‌د ﴿وَلَا خِرَءُ خَيْرٍ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ وه (پاداشتی) دوا پوژ بۆتۆ چاکتره‌ له‌ دونیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ سویند به‌خوا له‌مه‌ولا په‌روه‌دگارت نه‌وه‌نده‌ت پی‌ ده‌به‌خشی که‌ رازی بیست ﴿الَّذِي يُخَذِّكُ يَتِيمًا فَتَوَلَّى﴾ ئایا تو‌ی نه‌دی به‌هه‌تسووی وحه‌واندیتیه‌وه ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ وه تو‌ی نه‌دی به‌سه‌ر لسی‌ شیناوی و پرینمونی کردیست ﴿وَوَجَدَكَ غَالِبًا فَلَأُغْنَى﴾ وه ئایا تو‌ی نه‌دی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌ندی کردیست ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ که‌واته (تو‌ش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌ره‌وه ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ وه هه‌لمه‌شاخی به‌ پرسیار که‌ر (هه‌زارو سوال‌که‌ر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ وه نیعمه‌ت و به‌خششی په‌روه‌دگارت ده‌ریخه (به‌یارمه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

سوره‌ی ﴿الشَّارِحِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الَّذِي نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ئایا سنگمان بۆ ئاسووده‌و گوشاد نه‌کردیست ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ﴾ وه دامان گرت لیست نه‌وه باره‌ گرانه‌ی ﴿

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ که پشتی زور قورس کرد بوویت ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وه ناوو ناوبانگتمان
 بو بهرز کردیته وه ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بهراستی له گهل هموو تهنگانه به کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بنگومان له گهل هموو تهنگانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ نه مجا که له کاریک بوویته وه، خوت ماندوو بکه (به کاریکی تری چاکه وه)
 ﴿وَالْيَاسِرَ فَارْغَبْ﴾ وه ههر له پهروه ردگارت بیاپیره وه (بو کاره کانت)

سوره‌تی ﴿التین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره بان

﴿وَالَّتَيْنِ وَالْأُتُونِ﴾ سویند به هنجیرو زهیتون ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ وه سویند به طووری سینا
 ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که مه ککه به) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند به خوا بهراستی مروفمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (نه گهر بی باوه پری) دهیکه بین به پهست ترینی هموو بهستیک ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگه له وانه‌ی که بر وایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیاں کردوه ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بو نه وان هه به
 پاداشتی نه بر اوه ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ﴾ جائیتر چی بی باوه پرت ده کات به ریزی دواپی
 ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ﴾ نایا خوا فرمان په واترینی هموو فرمان په واکان نییه ؟

سوره‌تی ﴿العلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره بان

﴿أَفَرَأَيْتَ الْوَيْدَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (نه‌ی موحه مه‌د ﴿بِشْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بخوینه به ناوی پهروه ردگارت وه که هموو
 شتیکی دروست کردوه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مروفی دروست کردوه له خوینیکی بهستوو
 ﴿أَفَرَأَيْتَ الْوَيْدَ الْكَرِيمَ﴾ بخوینه، پهروه ردگاری تو (له هموو کهس) به خشنده تره ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 نه‌وی که (مروفی) فیر (ی نووسین) کردوه به قه‌له‌م ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مروفی شاره‌زا کردوه
 بهو شتانه‌ی که نه‌ی ده زانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَغْيٍ﴾ نا (وانیه) بهراستی مروف یاخی ده بیت
 ﴿أَنْزَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ که خوی بیینی واده و له مهند بووه ﴿إِنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ بنگومان ههر بو لای
 پهروه ردگاری تویه گهرانه وه ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ نایا بیینیت نهو کهسه‌ی که جله و گبریی نه کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ له بنده بهک که نویتز بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ نایا پیم بلی نه گهر (نهو
 کهسه) له سه‌ر پنی راست بووایه ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ﴾ یان فرمانی بدایه به پاریزکاری و له خوداترسان
 (باشتر نه بوو)

﴿أَوَلَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ نایا بینیت نه گهر بر وای (به نایینی راست) نه بیت و پشتی لی هه لکات (پزگاری ده بی) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا نه ی زانیوه که خوا ده ی بینی ﴿كَلَّا لَنْ نُرْسِلَنَّكَ بِالْآيَاتِ﴾ وانییه (که بیر لی ده کاته وه) به راستی نه گهر واز نه هیتی پای ده کیشین (به قزی) پیشه سه ری ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِفَةٍ﴾ پیشه سه ری کی درو زنی به هه له دا چوو ﴿فَلْيَنْذِرْ نَادِيَهُ﴾ نه مجا با نه و بانگی هاو ری کانی خوی بکات ﴿سَنَذِرُ النَّبِيَّةَ﴾ نیمه ش بانگی فریشته ی زهر به ده ست ده که یں ﴿كَلَّا لَا تُلْقِهٖهُوَ اسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ نه خیر، به گوی ی (نه و که سانه) مه که ، وه کوړنوش به ره و (له خوا) نزیک بکه وه ره وه ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿الْقَدِّرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بنگومان نیمه قورئانمان ناره خواره وه له شهوی به فهرو به ریزدا ﴿وَمَا أَزِلُّكَ مَالِئَةً الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شهوی به فهرو ریز چی یه ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شهوی به فهرو ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ له و شه وه دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره وه ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به فهرمانی په روه ردگاریان له هه موو کارو بار نکدا ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ نه و شه وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده بی تا هه لاتی سپنده ی به بیان ﴿۱﴾

سوره‌تی ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿لَا تَرْهَبُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی بر و اوون ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له خاوه ن نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت په رستان ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ ده ستیان هه لته گرت (له و بی بر وایی یه) تانیشانه روونه که بیان بو هات ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که نه ویش) پیغه مبریکه له خوا وه چند په ریه کی پاکیان (به سه ردا) ده خوینتیه وه ﴿فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ﴾ که تیاندایه چند نوسراو (سوره ت) یکی به نرخ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانه بوونه وه نه وانه ی که په یامیان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ دوی نه وه نه بی که نیشانه روونه که بیان بو هات (که پیغه مبریکه ییسلامه) ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له گه ل نه وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وه ی که په رستشی خوا بکه ن ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاقَةً﴾ به دلسوزی ملکه چی بو بکه ن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ری کی خوارو خینج ﴿وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویر بکه ن و زه کات بده ن ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقِسْمَةِ﴾ وه نه مه یه نایینی راست ﴿۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بىگومان نه‌وانه‌ی که بى پروابوون له‌خواهون په‌يام و بت په‌رسته‌كان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له‌ئاگرى دوزخ‌دان، تييدا ده‌ميته‌وه به‌هميشه‌يى ﴿أُولَئِكَ هُمُ الشَّاكِرُونَ﴾ ئا نه‌وانه خرابترينى هم‌وو دروست کړاويکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌پراستى نه‌وانه‌ی که پروابان هيتاو کرده‌وه چاکه‌کانيان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْأُمَّةِ﴾ ئا نه‌وانه چاکترينى هم‌وو دروست‌کړاويکن ﴿جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءُ عَمَلِهِمْ﴾ پاداشتى نه‌وان لای په‌روهردگارسان به‌هشتانيکه جنى دانېشتن و مانه‌وه‌ی هميشه‌يى به ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرووباره‌كان به‌ژيرياندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ تييدا ده‌ميته‌وه به‌هميشه‌يى، خوايش لبيان پازى بووه ﴿وَرِضُوا عَنْهُ﴾ وه نه‌وانيش له‌خوا پازى بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَبِطَ رِزْقُهُ﴾ نه‌مه بؤ که‌سينکه که‌له‌خوا بترسى ﴿

سوره‌تی ﴿الزلزلة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوى خواى به‌خشنده‌ی مېهره‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتېک زه‌وى هاته له‌رزه به‌له‌رزىنى خوى ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ وه زه‌وى هرچى شتى قورس و گراني (ناوى) هه‌يه هم‌مووى فرى دايه ده‌روهه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالِهَا﴾ وه مروف له‌و پورزه‌دا ده‌لى: نه‌وه زه‌وى چى به‌تى ؟ ﴿يَوْمَ يُخَذُّ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ له‌و پورزه‌دا (زه‌وى) ده‌نگ و باسى خوى ده‌گيرته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا رَبُّكَ أَوْتِنَا﴾ که په‌روهردگارى تو (واى) وه‌چى بؤ کرده‌وه ﴿يَوْمَ يُصْذَرُ النَّاسُ أَثْقَالًا﴾ له‌و پورزه‌دا خه‌لکى ده‌رده‌چن به‌په‌راگنده و په‌شېوى ﴿لِيُرَوَّاهُمْ أَثْقَالُهُمْ﴾ تا (پاداشتى) کرده‌وه‌ی خويان نېشان بدرى ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سينک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره وورديله‌يه‌ک چاکه‌ی کردبى ده‌بينته‌وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه هه‌ر که‌سينک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره وورديله‌يه‌ک خرابه‌ی کردبى ده‌يى بينته‌وه ﴿

سوره‌تی ﴿العلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوى خواى به‌خشنده‌ی مېهره‌بان

﴿وَالْعَلَقِ بَيْتٍ ضُبُّهَا﴾ سويند به‌نه‌سپانى تاوده‌ر (که ده‌پر ميتن) چؤن پر مه‌يه‌ک (له‌کاتى غه‌زا کردندا) ﴿وَالْمُورِ بَيْتٍ قَدْحًا﴾ وه سويند به‌ئاگر هه‌لگير سېته‌ران له‌به‌رد به‌نالى سميان ﴿وَالْمُغِيرِ بَيْتٍ ضُبُّهَا﴾ وه سويند به‌(نه‌سپانى) هيرش به‌ران له‌به‌يانياندا ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ نَفْعًا﴾ که به‌وه ته‌پ و توز هه‌له‌ده‌ستين ﴿فَوَسَطْنَاهُ بَيْنَهُمَا جَمْعًا﴾ وه به‌و ته‌پ و توز وه، خويان ده‌که‌ن به‌ناوه‌پراستى کؤمه‌لى دوزمندا ﴿

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بہرستی مرفوف بنو ہرورہ دگاری نا سوپاسہ ﴿قُلْ إِنَّكَ لَشَهِيدٌ﴾ وہ
 بنگومان خوی لہ سہر ہم ناسوپاسی یہ شایہ تہ ﴿وَلِلَّهِ الْخَبِيرُ لَشَدِيدٌ﴾ وہ بہرستی مرفوف بنو
 خوشہ ویستی مالی دونیا زور بہ گیرہ ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ دہی نایا نازانی کانتیک کہ
 مردوی ناو گورہ کان زیندو کرانہ وہ و (ہیترانہ دہرہ وہ) ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وہ ناشکرا بوو
 ہرچی رازی ناو دلانہ ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِمَا يَكْمِئُونَ لَخَبِيرٌ﴾ بنگومان ہرورہ دگاریان لہو رورہ دا ناگادارہ
 بہ کردہ وہیان ﴿﴾

سورہ قی (القارعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنده میہرہ بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ روری داخلہ کتہر (ناوہ بنو روری قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چون بنو نہو رورہ؟
 ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تو چوزانیست نہو رورہ چی بہ ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ﴾
 روریکہ خہلکی وہ کہ بہولہی بہراگہندہ بلاودہ بنہ وہ ﴿وَيَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾
 وہ شاخہ کان وہ کہ خوری شیکراویان لی دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نہمجا نہوہی
 کیشی (چاکہ کانی) قورس و گران بنی ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نہو نہو کہ سہ لہ گوزہ رانیکی
 بہ سہندا نہ بنی ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وہ نہوہی کیشی (چاکہ کانی) سووک بنی ﴿فَأَمَّا هَٰؤُلَاءِ﴾
 نہوہ جی ی نہو (ہاویہ) بہ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ﴾ تو چوزانیست (ہاویہ) چی بہ ﴿نَارٌ﴾
 حامیہ ناگریکی ہلگیر ساوہ ﴿﴾

سورہ قی (التکاثیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنده میہرہ بان

﴿التَّكْوِيْنُ﴾ نیوہی بنی ناگا کردوہ شانازیتان بہ زوری سہرہوت و سامانہ وہ ﴿حَتَّىٰ زُرُّوا﴾
 التکایر تادہ مرن و دہچن بنو گورستان ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وامہ کەن! لہ مہولا دہزانن ﴿ثُمَّ﴾
 کلاسوف تَعْلَمُونَ دووبارہ وامہ کەن لہ مہولا دہزانن ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ وانی بہ (وہ کو خوتان
 دہیزانن) نہ گہر (نہنجامی خوتان) بزانیایہ بہ دنیایی بہ وہ (وابی ناگا نہ نہ بوون) ﴿لَنُرْوِيَنَّ الْجَحِيمَ﴾
 سویند بہ خوا بنگومان دوزخ دہ بینن ﴿لَنُرْوِيَنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ دووبارہ سویند بہ خوا دنیابن
 بہ چاوی راستہ قینہ دہی بینن ﴿لَنُرْوِيَنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ لہ پاشان سویند بہ خوا لہو رورہ دا (لہ سہر
 ہموو ناز ونیعمہ تیک کہ خوا پنی دابوون لہ دنیادا) لپرسیتہ وہ تان لہ گہلدا دہ کریت ﴿﴾

سوره قی العَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سوتند به کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَ خُتْرٍ﴾ ینگو مان هم موو خه لکى له زیانندان ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگه له وانهى که پروایان هینایت و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانیان کردبیت ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾ وه ناموز گاریى به کترین کردبى به نایینی راست (وده ست پیوه گرتنى و کار کردن به فرمانه کانی خودا) ﴿وَتَوَصَّوْا بِالصَّٰدِقِ﴾ وه ناموز گاریى به کترین کردبیت به نارامگرتن (له سهر په رستن و به ندایه تی خودا)

سوره قی الهمزة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

﴿وَنَزَّلْنَا لَكُمُ الْهَمْزَ لَمَزَةً﴾ سزاو له ناو چوون بؤ هم موو نه نگ گرنكى به دگؤ (عديب گرنكى تانه دهر) ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نه وهى که هر مال و سامان کو ده کاته وه وه ده بزمیرى ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ وا ده زانى که ماله کهى هر ده بهینلیته وه ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَتَ فِي الْهَاطَةِ﴾ نه خیر وانى به، ینگو مان فرى ده درېته ناو نا گرنكى تیکشکیتته وه وه ﴿وَمَا أَذْرٰكَ مَا الْهَاطَةُ﴾ تو چووزانیت نه و ناگره چى به ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ نا گرنكى تاودراوى خواى به ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْفِتَنِ﴾ که دى به سهر دلاندا (هور وژم ده بانه سهر دلان) ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ﴾ ینگو مان نه و ناگره داخراوه له سهریان (وده چوونیان نى به) ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) له ناو چهند کوتیکى پراکشاودا (به ستراونه ته وه به چهند ستونیکى به رزو بلنده وه)

سوره قی الفیل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

﴿الْفِيلِ﴾ قیل رُبُّکَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ نایا نه ت بینى که په روه رد گارت چى کرد به خواهن فیله کان (به نه بره هم وه شکره کهى که وویستی که عبهى په روزه بر وخیتیت) ؟ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْفِيلَ﴾ نایا فر و فیله که یانى پوچهن نه کرده وه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نارديه سهریان بالندهى زور پؤل پؤل ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ حَمِيمٍ﴾ به رد بارانیاں ده کردن به وورده زیخی گلین ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْعُوفِ﴾ سهر نه نجام (له شکره کهى نه بره همى) وه ک کای خوراو لى کرد

سورہ قی ﴿قُرَيْشٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشندهی میہربان

﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾ (لہ شکر ہی نہ برہہ ہی لہ ناو برد و تہ فر و تونای کردن) لہ بر ہوگری قورہیش
﴿إِلَّا فِيهِمْ رِخْلَةُ الْيَسَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ہوگریان بہ ہاتو و چوی زستانان (بویہ مہن) و ہاوینان
(بوشام) واتہ (تالی یان تیک نہ چنی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دہی با (قورہیش لہ برامبر
نہم ہہ مووہ ناز و نیمہ تہ دا) خواہنی نہم مالہ (کہ عہی پیروز) پیرستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
جُوعٍ﴾ نہو زانہی کہ لہ بر سیٹیہ کی بہ کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی پیہ خشین
﴿وَأَمَّنَّهُمْ مِنَ الْخَوْفِ﴾ وہ دلیای کردن لہ ترس و بیمیکی گہورہ و (پاراستنی) ﴿

سورہ قی ﴿الْمَاعُونِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشندهی میہربان

﴿أَرْأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾ نایا دیت نہو کہ سہی کہ بروای بہ نایین نی بہ؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْيَتِيمَ﴾ نہوہ کہ سیکہ کہ پال بہ ہہ تیوہ وہ دہنی ﴿وَلَا يُخْضِرْ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وہ ہانی خہلکی
نادات بوی خوار دہ مہنی دان بہ ہہ ژاران ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ نہمجا وای بوی نوڑ کہ ران ﴿
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نہوانہی کہ لہ نوڑہ کہ یان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤْنَ﴾
نہوانہی کہ رووہامایی دہ کہن ﴿وَيَتَمَتَّعُونَ بِالْمَاعُونِ﴾ وہ یار مہنی خہلک نادہن (ہہ موو چاکہ بہک
دہ گر نہوہ لہ خہلکی) ﴿

سورہ قی ﴿الْكَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشندهی میہربان

﴿إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ بینگومان نیمہ ہیمن بہ خشیت خیری زور گہورہ و بہ فہر لہ دونیا و دوار و ژدا
(لہو خیرہ گہورانہیش رووہاری کہوسہرہ لہ بہ ہشتدا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ دہی کہواتہ
نوڑ بکہ بوی ہرورہ دگارت وہ قوربانی سہر بیرہ ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بینگومان ہر ناحہزت
دوا براوہ (نہی موہہ مہد) ﴿

سورهتی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ يَتَّيْنُهَا الْكَافِرُونَ﴾ (نهی موحه مهده ﷺ) بلی: نهی بی برواینه ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من نهو (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده پیه رستن ﴿وَلَا أَنشُرُ عَبْدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوه ش نهو (خوایه) ناپه رستن که من دهی په رستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُ﴾ وه من نهو خوا په رستی به ناکه م که ئیوه ده بکه ن ﴿وَلَا أَنشُرُ عَبْدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوه ش نهو خوا په رستی به ناکه ن که من ده بکه م ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ نایینی خوتان بو خوتان و نایینی خوم بو خوم ﴿

سورهتی ﴿البَصُرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یار مه تی و کومه کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه ل سهر که و تن (شاری مه که که نازاد کرا) ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیسی که پؤل پؤل دینه ناو نایینی خواوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ نه و سا به سو پاس و ستایشی په روه رد گارت ته سبیحاتی نهو بکه و داوای لیخو شبوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه بنگومان نهو زور گیرا که ری په شیمانی به ﴿

سورهتی ﴿الْمُسْتَسْنِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناو چی هه ردوو دهستی نه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی به که بی و نه وهی که کردی (له دوزمنایه تی پیغه مبهه ﷺ) ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بنگومان له مه و لا ده چیته ناو ناگری بلنسه دار ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که بشی، که هه لگری دارو دړک بوو (بو نازاردانی پیغه مبهه ﷺ) ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میشه گوریسینکی بادراو (له پهلای خورمایسی ناگریسن) واله گه ردنیدا ﴿

سورہ فی (الإخلاص)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوائ به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئەوی موخەممەد ﷺ) بلی: ھەر ئەو (الله) یە خوائ تاك و تەنیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ئەو خوائەیی بێ نیاز و جێی نیاز و ئومیدە ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ كەسی لێ نەبوووە و لە كەس نەبووە ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وە ھەر گێز ھیچ كەس ھاوشیوە و ھاوتای ئەو نی یە

سورہ فی (الفلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوائ به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئەوی موخەممەد ﷺ) بلی: پەنا دەگرم بە دروست كەری بوونەوەر (بە پەر وەردگاری بەرەبەیان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ لە زیانی ئەوێ كە درووستی كردووە ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وە لە زیانی تاریکی كاتێك كە دادیەت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وە لە زیان و خراپەیی (جادووگەران) كە پەت و دەزوو گری دەدن و فووی پێدا دەكەن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وە لە زیانی بەخیل و حەسوود كاتێك كە حەسوودی دەبات

سورہ فی (الباق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوائ به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئەوی موخەممەد ﷺ) بلی: پەنا دەگرم بە پەر وەردگاری خەلکی ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ بە پادشای خەلکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ بە پەرستراوی خەلکی ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ لە زیان و شەڕی وەسووسە بەیداكەر (كە كاتێك ناوی خودایبیریت) خۆی پەنھان دەكات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئەوێ كە وەسووسە ئەخاتە دلی خەلكیە وە ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ لە جنۆكە و لە ئادەمیزاد

فَهْرَسْتُ اسْمِ السُّورِ وَبَيَّانُ الْبُرُودِ فِيهَا

بیرست وناوهرۆکی سوورتهکان له گهڵ بهیان وروونکردنهوهی
مهککی و مهدهنی ئیساندا

سورتهی	ژمارهکهی	لایهیه	بروونکردنهوه
الفاتحه	١	١	مهککی یه
البقره	٢	٢	مهدهنی یه
آل عمران	٣	٥٠	مهدهنی یه
النساء	٤	٧٧	مهدهنی یه
المائدة	٥	١٠٦	مهدهنی یه
الأنعام	٦	١٢٨	مهککی یه
الأعراف	٧	١٥١	مهککی یه
الأنفال	٨	١٧٧	مهدهنی یه
التوبة	٩	١٨٧	مهدهنی یه
يونس	١٠	٢٠٨	مهککی یه
هود	١١	٢٢١	مهککی یه
يوسف	١٢	٢٣٥	مهککی یه
الرعد	١٣	٢٤٩	مهدهنی یه
إبراهيم	١٤	٢٥٥	مهککی یه
الحجر	١٥	٢٦٢	مهککی یه
النحل	١٦	٢٦٧	مهککی یه
الإسراء	١٧	٢٨٢	مهککی یه
الكهف	١٨	٢٩٣	مهککی یه
مريم	١٩	٣٠٥	مهککی یه
طه	٢٠	٣١٢	مهککی یه
الأنبياء	٢١	٣٢٢	مهککی یه
الحج	٢٢	٣٣٢	مهدهنی یه
المؤمنون	٢٣	٣٤٢	مهککی یه
النور	٢٤	٣٥٠	مهدهنی یه
الفرقان	٢٥	٣٥٩	مهککی یه
الشعراء	٢٦	٣٦٧	مهککی یه
النمل	٢٧	٣٧٧	مهککی یه

سورہ	ژماره کھی	لا پەرہ	روونکر دهنوه
القصاص	۲۸	۳۸۵	مه ککی یه
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مه ککی یه
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ککی یه
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ککی یه
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ککی یه
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه دهن یه
سبأ	۳۴	۴۲۸	مه ککی یه
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ککی یه
یس	۳۶	۴۴۰	مه ککی یه
الصفات	۳۷	۴۴۶	مه ککی یه
ص	۳۸	۴۵۳	مه ککی یه
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ککی یه
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ککی یه
فصلت	۴۱	۴۷۷	مه ککی یه
الشوری	۴۲	۴۸۳	مه ککی یه
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ککی یه
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ککی یه
الجاثية	۴۵	۴۹۹	مه ککی یه
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ککی یه
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ککی یه
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه دهن یه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه دهن یه
ق	۵۰	۵۱۸	مه ککی یه
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مه ککی یه
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ککی یه
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ککی یه
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ککی یه
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه دهن یه
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ککی یه

سوره	ژماره کهي	لايه	روونکر د نه وه
الحديد	۵۷	۵۳۷	مه د هني يه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مه د هني يه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مه د هني يه
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مه د هني يه
الصف	۶۱	۵۵۱	مه د هني يه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مه د هني يه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مه د هني يه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مه د هني يه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مه د هني يه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مه د هني يه
الملک	۶۷	۵۶۲	مه د ککي يه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه د ککي يه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه د ککي يه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه د ککي يه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه د ککي يه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه د ککي يه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه د ککي يه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه د ککي يه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه د ککي يه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مه د هني يه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه د ککي يه
النبا	۷۸	۵۸۲	مه د ککي يه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه د ککي يه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه د ککي يه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه د ککي يه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه د ککي يه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه د ککي يه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه د ککي يه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه د ککي يه

سورہ	ژماره کئی	لا پاره	پوونکر دنه وه
الطارق	۸۶	۵۹۱	مه ککی یه
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مه ککی یه
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مه ککی یه
الفجر	۸۹	۵۹۳	مه ککی یه
البلد	۹۰	۵۹۴	مه ککی یه
الشمس	۹۱	۵۹۵	مه ککی یه
اللیل	۹۲	۵۹۵	مه ککی یه
الضحیٰ	۹۳	۵۹۶	مه ککی یه
الشرح	۹۴	۵۹۶	مه ککی یه
التین	۹۵	۵۹۷	مه ککی یه
العلق	۹۶	۵۹۷	مه ککی یه
القدر	۹۷	۵۹۸	مه ککی یه
البیئة	۹۸	۵۹۸	مه ده نی یه
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مه ده نی یه
العادیات	۱۰۰	۵۹۹	مه ککی یه
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مه ککی یه
التکاثیر	۱۰۲	۶۰۰	مه ککی یه
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مه ککی یه
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مه ککی یه
الفیل	۱۰۵	۶۰۱	مه ککی یه
قريش	۱۰۶	۶۰۲	مه ککی یه
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مه ککی یه
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مه ککی یه
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مه ککی یه
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مه ده نی یه
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مه ککی یه
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مه ککی یه
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مه ککی یه
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مه ککی یه

إِنَّ وَزَارَةَ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَاقِفِ وَالِدَّعْوَةِ وَالْإِشَارَةِ

فِي الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمُشْرِفَةَ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَدَى

لِطَبَاعَةِ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ

إِذَا يَسُرُّهَا أَنْ يُصَدِّرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجُمَةً مَعَانِيهِ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

فَسَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَ بِهِ النَّاسَ

وَأَنْ يَحْتَرِي

خَازِمَ الْجَمِينِ الشَّرِيفِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْغَنِيِّ السُّعُودِي

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي تَشْرِكِتِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ ۚ

وەزارەتی کاروباری ئیسلامی و ئەوقاف و بانگەواز و ئیرشاد

لە شانیشینی عەرەبستانی سعودیە

کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەهەد

بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینە ی منەووەرە

خۆی بەخۆشحال دەزانێت کە کۆمەڵگە کە هەلبەسێت بە دەرکرن

وبلاوکردنەوێ ئەم چاپە قورئانی پیرۆز لە گەڵ وەرگیرانی

ماناکانی بۆ زمانی کوردی

داواکارین لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێمی سوودمەند ببن و پاداشتی

بەخێری (خادم الحرمين الشريفين) مەلیک عبدالله کۆری عبدالعزیز

ئالی سعود بەجوانترین و چاکترین شیوە بداتەو، لەسەر هەول

و تێکۆشانی گەورە لەبلاوکردنەوێ قورئانی پیرۆز و کەلامی

بەرزی پەروەردگار

هەر خوای گەورە پشتیوان و یارمەتیدەرە

حَقُوقُ الظَّالِمِ بِحَقِّهِ
لِجَمْعِ الْمَلِكِ فَهَذَا إِطْبَاقُ الْمَسْجِدِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

مانى چاپكردنى پارىزراۋە
بۇ كۆمەلگەي مەلىك فەھد بۇ چاپكردنى قورئانى پىرۇز

سەندۇقى پۇستى ۶۲۶۲ مەدېنەي مەۋۋەرە

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية. / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف. - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص : ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديوي ٢٢١،٤٩١٥٩ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

